image not available

NAZIONALE
BIBLIOTECA
VITT. EMANUELE
8
33 H
12
ROMA

Tabula generalis ſco-
tice ſubtilitatis octo Sectionibꝰ vni-
uerſam Doctoris Subtilis Pe-
ritiā cōplectēs: ab excellētiſſi-
mo doctore Antonio de Fā-
tis taruiſino edita: nupe-
rime reuiſa et q̄ plu-
rimis impreſſorum
mendis purga-
ta nouiterq̄
impſſa.

diogo de sancta crux

¶ Antonius de Fantis Taruisinꝰ Liberaliū disciplinaꝝ doctor Re
uerēdissimo atqꝫ Sapiētissimo dn̄o Dn̄ico Grimano Ep̄o Cardiali
sc̄ti Marci Aquilegiēsi patriarche ⁊ Seraphice religionis Prote=
ctori. Atqꝫ Sacratissimo Venetiarū patriarche Dalmatieqꝫ Pri=
mati Antonio cōtareno. ⁊ Celeberrimo Cocyrēsi Archiep̄o Chri=
stophoro Marcello Integerrimoqꝫ Athenarū Archiep̄o Urbiniqꝫ
presuli Magistro Antonio Trōpete. perceleb̄riqꝫ Paduensi Ep̄o
Maḡro hieronimo Magnano. ac Venerādis sacre Theologie pro
fessoribus Maḡro Bernardino de Cherio ordinis Minorum: nec=
nō Magistro Angelo Aretino Seruorum Generalibus benemeri=
tis humilem Commen.

Sepenūero mecū ip̄e cogitās patres optimi celebrē illā
Chrispi sniaꝫ. Oēs hoīes ꝗ sese studēt p̄stare ceteris ani
mātibꝰ summa ope niti decet: ne vitā silētio trāseāt ve=
luti pecora: ꝗ nā ꝓna ⁊ vētri obediētia finxit: fecerim ne
satis lōge ambigo: qn̄ꝗdē p̄ter dialecticas ⁊ Phicas nec
nō metaphysicales atqꝫ Theologicas Lectiōes in Patauino Gym
nasio pluribꝰ annis cultoribꝰ expositas: his ībellice calamitatis tē
poribꝰ in tātoqꝫ Gymnasiorū ⁊ virtutū olm naufragio scribēdi ociū
nactꝰ: solus ip̄e pua Phasello fretum insolitū Scotice Carybdis ⁊
intētatā ꝓfundissime Subtilitatis abyssuꝫ nauigare cōtēderiꝫ. quā
nemo sane vel prisce vel nr̄e tēpestatis quātocūqꝫ īgenio ⁊ eruditio
ne p̄ditꝰ hec ad vsqꝫ tp̄a tētasse ausꝰ ē: ꝗ ī re Pytagorico admonitꝰ
instituto. ne te priꝰ molli somno tradideris ꝙ̄ diurna op̄a ter mēte
reuolueris. Vos ꝗ clarissimo virtutū vestrarū splēdore morūqꝫ olim
integritate nostrā tēpestatē illustratis cōsulturos percēsui: ꝗ hac in
grauissima scotice Subtilitatis enodāde Prouincia vniuersa nō so
lū totiꝰ Theologie volumina sup̄ Sētētias ab innumeris erroribꝰ
nuprime absolueriꝫ: verū ꝓ cōi studiosoꝝ oim fruge litteralia gene
ralē indicē octo Sectionibꝰ distributū totiꝰ peritie Scotice floscu=
los ꝯplectētē fueriꝫ; deo fautore ꝓmolitꝰ. ꝗ digniora cognitu doctri
nali ordine digesta facile cōprehēdunt: ex his p̄sertim Sētētiarum
voluminibꝰ anglicanis: in quibꝰ approbatior ⁊ locupletior docto=
ris intētio Scoticeqꝫ Subtilitatis apex ⁊ secretiora Deitatis my=
steria cōtinet. admirabili adeo Speculatione supra mortaliū inge
nia elucubrata: vt in difficilimarū questionū decisiōe; abditissima=
rūqꝫ subtilitatū p̄scrutatiōe: necnō diligētiori diuini vigoris ampliā
di cura tā circa secretiores diuinarū personarū Origines ꝙ̄ totius
vniuersi mirificā efficiētiā: cui cōferendus sit: facile sit nemo: nā ꝗs
in dialeticis argumētationibꝰ acutior: quis in Peripatetica Philo
sophia ꝓfundior: quis in sacris enodādis mysterijs vigilātior: cu=
ius rei singulare indiciū ē irrefragabilis vbiqꝫ ipsius adeo vētilata
Subtilitas ⁊ celebrata Sapiētia: vt quom plurima excellētiū viro
rum volumina in publicis cōcilijs dearticulata fuerint: seorūqꝫ ar=
ticuli sub excōicatiōis nota fuerint ꝓmulgati: cādidissima doctoris
Volumina absqꝫ vlla erroris caligine hūc vsqꝫ in diē īuiolata ꝑmā
serūt verū ne Solē facibꝰ illustrare contēdā. vn̄ digressa est oratio

reuertar:Fecerim.ne igr satis patres integerrimi:vt ad rem ipsam ꝓpius accedā vniuersas in oib⁹ doctoris subtilis voluminibus dis putatas materias pria in sectiōe indicis lraria serie annotasse? In scdo vero ordine decisas a doctore subtili cōclusiones circa pertra ctatas materias disposuisse?qbus plectis amplissimā nō solū q̄stio nū disputatarū copiā studiosi percipient: verū sensus abditissimos in Scoticis ↄclusionib⁹ plerosq̧ latētib⁹ maxima cū dexteritate cō tēplabunt:In tertio vero indicis ordine p̄cipuas entiū diffinitiones ⁊ in Quarto subtilissimas doctoris diuisiones ex oib⁹ voluminib⁹ cōgessisse?quarū cognitio facilē studiosis aditū p̄stabit ad oēs ca pescēdas eruditiōes.In quinta deinde sectione Operis admirabi les in explicādis rerū oim ꝓprietatib⁹ regulas ⁊ infallibiles in sex ta.doctoris ꝓpositiones collocasse?tāq̧ certissima theoremata pro decidēdis cōclusionib⁹ ex p̄hie penetralib⁹ deprōpta:quorū irrefra gabili robore adeo muniet disputātis ingeniū:vt primis fere ↄgres sibus Scotice discipline Aduersarij stupeāt ⁊ penitus obmutescāt. ac si visu gorgoneo verterent in lapides.In septima vero sectione innumeras sanctorū interpretū ꝓpositiōes ancipites:fereq̧ cōtra dicētes adinuicē enūciationes Augustini videlꝫ Anselmi:Damasce ni:hylarij:Gregorij:⁊ ambrosij:singulari doctoris expositōe dilluci datas inseruisse?nā vt pauli vtar adagio:lra sepi⁹ interficit:spiri tus autem expositiōe lre viuificat.Uerū ne solis sanctorū auctorita tibus expositis frugē cultorib⁹ attulisse viderer.Difficiliores?ēt tri plicis peripatetice philophie.Aristotelis.⁊ Auerrois inicē aduer santes ab ipso doctore subtili miro ingenio expositas adiūxisse: ne vlterior dubitādi locus aut errādi occasio philosophie nauantib⁹ occurreret:eaq̧ scribēdi ratione duct⁹ vt quātū in oi Disciplinaruꝫ genere doctor floruerit:quātumq̧ peripateticis Auctoritatibus et philosophie penetralibus abūdauerit:cū proprij intētum eis ap probādo:tū primo aspectu nōnullas in verbis propositiōes aduer santes subtilissime exponēdo ipsi Titanes nedū studiosi cognosce rent:q̄ ausu quopiā fere temerario angulariter perstrepētes in tm̄ virū sepissime obloquunt.In octaua demū sectione indicis.q̄ vber rimū nostri laboris fructum studiosi reportarēt omnigenāq̧ Scoti ce contēplationis frugē preterea q̄ in superioribus digesta sunt p̄ cipuas Doctoris sententias ⁊ subtilissima omnib⁹ in disciplinis ꝓ loquia tāq̧ preciosa Speculationum fragmenta collegisse?ne vlla. Doctoris opinio quātūcūq̧ probabilis deesse lectori videretur: vt ipsius animum redderet ancipitem. Hunc itaq̧ partes optimi ge neralem Indicem octo Sectionibus clariorem doctoris intelligen tiam complectem maximis sane Laboribus edidim⁹:secundis mo do vestris Auspicijs in lucem proditurum:qui quom fulgētissimo. Uirtutum vestrarum splendore fuerit approbatus ⁊ irrefragabili vestra omnium auctoritate protectus:ad immortalitatis auras ef feretur nullis harpyarum liuorib⁹ inficiēdus.Ualete patres inte gerrimi:meq̧ oibus in Uotis ⁊ iussis vr̄is obsequētissimū habete.

¶Dominic⁹ Griman⁹ Episcop⁹ Cardinalis Scti Marci Seraphi=
ce religiōis ꝓtector excellēti doctori Antonio d̄ Fātis taruisino. S.

Ratissimas petitiōis tue Lras Alacri Animo lecti=
tauim⁹. opusꝗ tuū diligēti Cura imēsoꝗ labore elu
cubratū perlegim⁹. Indicē sane litteratis oīb⁹ appri
me lectitādū omnigena Scoticaꝝ subtilitatū copia
adeo refertū. vt exhortatiōe poti⁹ ꝙ ꝯsilio dign⁹ sis.
q̄ tā elegās tā ꝑspicuū tāꝗ Studiosis oīb⁹ frugiferꝝ
Op⁹ in Lucē ꝓdeat nemine antea excogitatū. Idꝗ
ꝑfecto Scotica subtilitas ꝓfundaꝗ tātaꝝ Speculationū copia ita
resolutū summopē videbat̄ expostulare. Tātoꝗ grati⁹ oīb⁹ ꝑlegen
dū: quāto ꝓprijs in Sectiōib⁹ vniuersam Doctoris Subtilis Peri
tiā fueris ꝯplex⁹. ea laudabili rōne duct⁹: vt ne dū tibijpsi verū Pa=
trie ⁊ amicis more Platonico nat⁹ eē videreris: quā sane laudam⁹:
approbamusꝗ laboriosaꝫ abste susceptā. ꝓuīciā deprauata nō solū
toti⁹ theologie volumina Doctoris Pristine itegritati restituisse ve
rū ēt tāto artificioso Indice Subtilissimā Joānis Scoti facultateꝫ
oī ex ꝑte dilucidasse: vbi nō solū ꝑspicacis Ingenij tui solertiā eru=
ditiōisꝗ exuberātiā ostētasti: veꝝ Litteratos oēs ꝓsertiꝫ Seraphice
Religiōis ꝓfessores ꝑpetuo gratitudis vinculo ⁊ memorabili mune
re d̄uinxisti. quom nihil hūano generi iucūdi⁹ nihilꝗ ꝓstāti⁹ mellι=
fluis Virtutū fructib⁹ offerri possit: nullusꝗ suauior Animo cib⁹ est
ꝙ cognitio veritatis: omnisꝗ mortalium Labor inanis sit ac d̄testā=
da ꝓuincia. q̄n quidē nobiliorē aīe portionē extorquētes abiecto sa
luberrimo Sapiētie suffragio tāꝗ cādidissimo deoꝝ munere adip=
sa sensibilia sese adeo ꝯuerterint. vt q̄d ipsimet agāt. q̄due appetāt
q̄d ⁊ Beluis ēt cōe nō sit haud facile dijudicēt. Aia nāꝗ quom mι=
ro dei opificio ad ipām creatoris imagineꝫ condita sit tāꝗ nature
vtriusꝗ supꝛioris ⁊ inferioris nex⁹ ipāꝫ sane imitari: in ipmꝗ diuini
tatis exēplar sese trāsformare dꝫ q̄ tenebrosa corporis aliqn̄ seclusa
caligine munuscula btitudinis i puriori seculo adipiscat̄. vbi nullis
humanorū sensuū illecebris nullisꝗ arridētis fortune suffragijs: ve
rū solo felicitātis Visie Intuitu opere ꝑciū ē ⁊ cōsūmata illi⁹ summi
Boni Fruitiōe tāꝗ suprema laudabiliū Actuū huius seculi merce
de. tātoꝗ vnusquisꝗ maiorē sibi gloriā cōparabit: quāto magis ip
se nō solū preclaris virtutib⁹ operā dederit: verūetiā capescēde Sa
pientie occasionē multiplici Disciplinarū Expositiōe Studiosis at
tulerit. quorū sane laudabili numero haud immerito adscribēdus
es. quom non solū assiduis Studiorum tuorum Laboribus in ca=
pescendis virtutibus mirū immodū profeceris: verū etiā eas afflue
tissime in lucē exposueris. easꝗ ꝓcipue subtiliores animij Theorias
a Subtilissimo doctore lucubratas. Qua de re te plurimū admone
ri velīꝫ: nec prorsus ab istituto nr̄o esto alien⁹. vt susceptos huiusce
modi labores ꝓ cōi litteratorū vtilitate in dies ꝓsequaris. nā ⁊ stu
diosos oēs incredibili Beniuolētia deuincies: ⁊ immortalē tibi glo
r iamcomparabis. Uale. Rome. 6. Kal. Junias. 1515.

¶ Clarissimi ac sacrosancte theologie doctoris subtilissimi Joānis Scoti ad Lectorē cōmēdatio.

Illud est summū bonū(inquit Boetiꝰ)quo quis adepto nil vlteriꝰ desiderare queat. Hoc oēs quidē(sʒ diuersis studijs) appetūt. Et tñ vna rō discernēdi: vnꝰ intellectus intelligēdi. vna tādē(que illo fruatur bono). Ala nobis idcirco celitꝰ infusa videt: vt eodē per seʒ frequētē diuinorū meditationē identidē cōtendamus. Et ad illō mentē ipaʒ toto viriū nixu velisq₃: et eq̄s(vt aiūt)proripiamꝰ. Deū eñ olm rex principē eē ac bonū: cōis alorū cōceptio ꝓbat. Proinde q̄libet mortaliū summū(q̄ sua ē natura)bonū ꝑquirere dʒ nec a natura discedere. Beatitudo eñ(ait idez beati)ē premiū hūanorū actuū cuiꝰ ē ipe animꝰ capax ois mortalitatis expers: Quis nōnulli crediderint phi minime sui cōpotes hāc (de qua loquimur) beatitudinē hūanis in appetitibꝰ versari. Potissimū gustu qua in re nimis suā ꝑdiderūt intēperātiā nescientes se voluptatibꝰ deditos viuēdi causas quotidie finire eisdemq₃ perfunctos nihil beatitudini loci reliquū fecisse quā(si q̄ramꝰ ipi)nō in delicijs quidē aut epicureoꝝ voluptatibꝰ: sʒ in celestiū diuinorūq₃ assidua cōtemplatione vna cū sanctissimo eodēq₃ precellētissimo doctore nostro Joāne Scoto(credo)nō difficulter inueniemꝰ quē vnū inter sacre theologie ꝓfessores(vt inter euāgelistas de beato Joāne in cōfesso est)aquilā aut alterū mūdi phoenica iure nuncupauerim illius si quidē opera si paulo accuratiꝰ introspiciamꝰ eadē cū alioꝝ operibus theologorū cōferētes nō humano quidez ab ingenio sed vel angelico planeq₃ diuino vel potius a celesti quodā numine profecta ⁊ excogitata fuisse intelligemꝰ. Diuini nanq₃ vbertatē ingenij subtilitatē super eminētē deniq₃ in differendis dijudicādis aliorum tum opinionibꝰ: tum sentētijs rōnem: si propius rimari velimꝰ alterum nos Aristotelē audire disputātez veraciter credemus adeo vt qđ ille vel dixerit vel dictuʒ probauerit ratum apud omnes sancte theologie doctores sit futurū ceterū quid sibi voluit subtilissimus ille ⁊ pene diuinꝰ doctor cum hoc opus sententiarum inscriptione nuncupauit. Nempe vt exquisitis tersis ⁊ selectis vndiq₃ sentētiaꝝ flosculis plenū hunc librū(tanq₃ redolentissimū quoddam omniq₃ violarum genere refertissimum viridariū nostrarū in animarū leuamen ac refrigerium nobis a deo datum hilariter suscipiamus. quē etiā aque viuētis puteum dixisse nequaq₃ pigebit: cui vim eā inesse (quam fonti illi in epiro dodoneo Joui sacro cosmographi miraculose esse tradiderunt.) Non absurde crediderim qui cuʒ sit sicut ceteri frigidus vbi sine igne faces admonentur accēdit. Ita quoq₃ catholicus vir ipsa glacie gelidiori penitusq₃ saxeo corde si huc accesserit ⁊ mente oculos explicuerit ac patefecerit nunq₃ non accenso inde ⁊ ad diuina peragenda inflammato discedet animo quēq₃ antea duro rebelliorem adamante gestasset: eundem fluido imbre li-

quidiores referet ipsiq tanq sessori rationi obtemperantem. Qua re non parum ipsi tanto debemus authori & laudis & glorie imprimisq diuini verbi proclamatores & celi precones: quibus cum per varia Theologorum volumina: perq implicitos scilicet multorum et impertinentes sensus diutius vagandum foret ad solidam sue predicationes rectitudinem ac veritatem perdocendam; vnius opera Scoti effectū est vt iam longioris inquisitionis labor absit. propterea q solus habendus legēdus pertractādus ac penitissimis animorum cellulis recondendus. Si enim in Ciceronis Fabij Quintilli Plinij aliorūq (quos eloquentie Authores appellant preclara volumina nocturna manu versare diurna iubemur. propter scilicet latinitatis & eloquentie vires etiam medulitus sugendas: quanto maiore cura & labore diuini opera Scoti nobis sunt peruoluenda ac syllabatim nouo (vt ita loquar) stigmate prenotanda eoq diligētius quo huius diuina subtilitas illorum fucatis ac phaleratis (vt dicunt) verbis Christiano homini videtur commodior fructuosior inq sui nominis excellentiam decentior et semper magis necessaria. Sed quid multis? Aliter enim catuli longe olent. aliter sues. et (vt breuiter quod sentio enunciem) sic habeto vt cum hoc composi tos reliquos theologos ranas seryphias dixeris quod vt adipisci arduum.. Ita enim cum Plinio finire libet. sic etiam sperare nimiū est quod dari non nisi a dijs potest. Vale.

¶ Antonius Cōtarenus dei grā venetiarū Patriarcha dalmatieq; Pumas Eximio Antonio de Fantis Taruisino. S.

Cum magnas grās illis habēdas cēseam. q̄ artib⁹ ⁊ di-
sciplinis excogitatis atq; repertis humano ita generi cō-
suluerūt: vt recte cōmodeq; viuerent: lōge maximas illis
habēdas semp̄ duxi: q̄ illas ꝓtulere sciētias: qb⁹ hoīes
veluti q̄busdā alis suffulti nō in terrā depressi Brutoꝝ
more vitā agerēt: sꝫ in celū suspiciētes Originē suā inde eē cogno-
scerent: vbi summo bono q̄ dei cōtēplatio dr̄ verissime fruunt hi. q̄
Decore atq; integerrime hoc presentis vite spaciū decurre. hos in
q̄ omni laude ⁊ Preconio dignos arbitror: his em̄ tanq̄ ducib⁹ ad
cognitionē de ipsius euecti cū deo cōiungimur. Sꝫ cū pauci quos
equus amauit Juppiter: vt ait Poeta admodū sint: qui per se abdi
tam Authorum scientiā noscere valeāt: quinimmo peritissimo ⁊ fi-
do interpte sit op⁹: qm̄ naturaliū ⁊ diuinarū rerū scientia in oculto
latet: ⁊ Doctores ipsi res suas tanq̄ in tēpli quodā penetrali ocu-
lētes nō nisi his patere voluerint. q̄ anxij multijuga ⁊ varia fuerit
cura ⁊ studio agitati: nōne his plurimū deberi fatēdū ē: q̄ pplera et
inuoluta eorū loca dissoluentes: aperta ⁊ manifesta vnicuiq; eē fa-
ciūt? ꝓculdubio nos tāto his magis debere existimo: quāto aperta
nō ⁊ dilucida inuolute ꝓstat ⁊ obscure. Ex quo ingeniū tuū ⁊ indu
striā Uir cōsumatissime nō possum nō ꝓbare: ꝓbandoq; admirari:
cū videā his oībus ꝓtermissis q̄ vl' p se nota vel aliorū lucubratio-
ne enodata: alijs nouis Editionib⁹ interpretāda assumūt: te Joan-
nis Scoti olim Philosophoꝝ ⁊ Theologorū Acutissimi Metaphi-
sicen enucleare aggressuꝫ: ac iam te ea edidisse Cōmētaria: qb⁹ re-
cōditissimos ipsi⁹ Scoti sensus ⁊ altissima diuinitatis archana va-
leāt p sese. studiosi addiscere. pu⁹ tm̄ ꝓfessi q legāt Scoti metaphy
sicen. q intelligāt q delectētur q gaudeāt id totū tibi ⁊ ingenio tuo
debere. Nā subtilissima doctoris volumina: ⁊ ingenue fatear: tanq̄
senio quodā ⁊ situ obsita in tenebris hucusq; latuere: ⁊ a nullis fe-
re legebant: qm̄ q̄ operā ⁊ oleū (vt dr̄) in nō intellectis vellēt pdere.
vix repertebant. Trāsactis vero tēporib⁹ si q̄ excellentes interp̄tes
fuere q̄ plurimi certe fuere occultissimi ⁊ implicatissimi Auctorisle
ctiōe seu Sphyngis Enigmate pterrefacti desperātes exitū negle-
xere. Sꝫ tu olim studiosorū verissim⁹ cōsultor affuisti q̄ oibus opem
ferres: ⁊ ipsum authorē ex tenebris veluti ex morte in lucē vēdica-
Ex quo intelligi pōt quātū sciētia ceteris antecellas: cū sol:⁹ q̄ nulli
alij: tu facere potueris. Merito igit te quasi parentē quēdā Scien
tiarum debeo appellare: quem tm̄ laudo ⁊ admiror: vt qd̄ Appolo
nius molo teste Plutarcho de Cicerone dixit Latinos. s. ⁊ Grecos
eloquētia superasse: te oēs artiū ⁊ philosophie scrutatores (inuidia
verbo absit) superare cōtēdā. Perge igitur ⁊ qd̄ sapienter facis om-
nibus cōsule: quandoquidē viuitur ingenio: ⁊ eas Sciētias seque-
ris: quibus celestis Aule porta legentibus verissime aperit. Uale.

¶ Christophorus Marcellus Archiepiscop⁹ Corcyrēsis Antonio de Fantis Doctore peritissimo Bene agere.

Laudatissimū ac extra ols ↄparatiōis aleā positū Joānis Scoti ingeniū nō op⁹ ē mō: vt laudib⁹ extollam⁹ doctor eximie: sȝ doctrine illi⁹ cultores assiduos ↄmēdem⁹: ꝛ p̄sertim eos q̄ diuinarū rerū abdita ꝛ ꝓfundissima: eo duce: nitunt̄ explicare misteria. Qualis es tu. Qui ab in cunabulis Scotice familie adscript⁹: i ea vsqꝫ adeo ꝓfecisti: vt q̄cq̄d tuo ex ore decidat: id quisqꝫ ex illi⁹ minerua dep̄ro̅ptū itelligat: neqꝫ vlla in re vnq̄ꝫ magis tuū valeas animū occupare. Quo factū ē: vt quum tot annos q̄ tā sublimis doctor ediderit īmēdis vbiqꝫ d̄prauata ac idigesta iacuerit: ita tu emēdaueris mō: atqꝫ digesseris vt tibi i laboꝝ tuoꝝ p̄miū veluti obsidiōe maxia liberata coronā gramineā debeāt q̄ apō priscos illos romanos obsidionū liberatores donari solebāt. Dȝ igr̄ tibi ei⁹ opis author nō tenebricos⁹ ampli⁹ sȝ lucidi⁹ ꝛ aperti⁹. Debēt hui⁹ familie ꝓfessores: q̄ dū indicē tuū diligēter inspexerint. Scotū ipȝ an̄q̄ꝫ videāt totū sese lustrasse ↄ̄iciēt. tā piguis tāqꝫ ↄcinna ē tua hec editio: ꝛ Scoticaꝝ olim ambagū resolutoria. Emerūt incredibili p̄cio: plato philolai pythagorici libros ꝛ pseusippi maxim⁹ Aristoteles: vt in suis florerēt Achademijs. Quanto magis puo Ere tā bene castigat⁹: tāqꝫ optie tua opa effigiat⁹ emendus ē Scotus? Qui gratis cuiqꝫ nō dat⁹: sȝ poti⁹ dedu⁹ tāq̄ꝫ p̄ciosissimus thesaurus habendus est: ac in postremo totus (si fieri possit) mentis sacrario collocandus. Uale

¶ Antoni⁹ trōpeta archiep̄s Athenarū: ꝛ ep̄s vrbinas Antonio de Fātis Taruisino liberaliū artiuȝ doctori viro eruditissimo. S. P.

Uidi ꝛ plegi op⁹ tuū: qð nuprime i doctrinā doctoris subtilis dillucidādā edidisti: nō tā olb⁹ vtilissimū sequentib⁹ viā doctoris: q̄ꝫ gratū ꝛ iucūdū eruditiōe ꝛ singulari doctrina tua refertissimū: quo nō solū alios q̄ difficultates in doctore subtili tū in theologicis: tum in alijs enodare tentarūt: ꝛ qui multa in eodē doctore scripta exararūt superasti excelluistiqꝫ: verūetiā teipsum oi ex pte clariorem ꝛ doctiorē luminatissima quadā doctrina ostentasti: vt nomē tuū in hoc opusculo ꝛ i dilucidatione eiusdē doctoris semꝑ posteritas immortalitasqꝫ tuebit ac cōsouebit. Sȝ hoc nō possuȝ nō vehementer admirari opera doctoris per manus tantorū doctissimorū virorum peruasisse: ꝛ tā diu deprauata ꝛ mēdosa latuisse. Illð in primis attēdēdū ē non tā antiquioribus exēplaribus cōfidēdū q̄ꝫ veritati ꝛ cōsonātie ad p̄ncipia doctrine scotice oculos ꝛ aciē mētis cōijciēdā fore: nō minus hec tēpora nostra viris p̄clarioib⁹ in oi gn̄e doctrine floruerūt: q̄ꝫ priscis tēporibus legim⁹ floruisse: ꝛ te in hac mea snia teste vtor: ꝛ aduoco: q̄cq̄d sit laudo ꝛ approbo labores ꝛ lucubratiōes tuas circa doctorē nostrū: p q̄ tibi agēde sunt gr̄e plurime: q̄ sicut i doctrinis alijs legēdo publice ꝛ disputādo frequētissime cū oiȝ admiratiōe ꝛ tui honore in studijs plurimis Litterarijs ꝓfecisti: ꝛ de libamēta subtilita

tis ingenij tui perfudisti: sic zelo doctrine nostre ipam doctrinā resecatis sentib⁹: floridaȝ dillucidāqȝ redideris. ⁊ quodāmō e Sepulchro latebroso in Verā ⁊ clarissimā Lucem excitaueris. Uale.

Hieronym⁹ magnanus dei ⁊ aplice sedis gr̄a Ep̄s Budueñ. sacre Theologie ⁊ decretorū doctor eximio diuine philosophie interpreti phisicoqȝ professori Antonio de Fantis Taruisino. S. D.

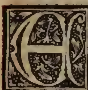
Exigis a me eruditissime doctor vt de lucubratiōib⁹ tuis sententiā ferā. Uerū alijs curis distractus ⁊ si singulis in sistere minime valeā. proferā tamē citra omnium assentationē quid ingenue sentiā. Nō enī mihi videt tibi theosophie studiosissimus debere q̄ Decijs Scipionib⁹ siue Camillis roma: vel duces Cesari Anibali aut Alexandro debuerit Debent proculdubio bonarū artium cultores Prisciano: nec min⁹ Ciceroni (vt a primis erudimētis exordiar) qui apte ac ꝯcine verba facere docuerunt. Debent Aristoteli qui absolutius logicem ⁊ philosophiā enucleauit. Debēt principi Auicēne. Debēt Plinio q̄ studiosis indicibiles labores ademerūt. Debēt Euclidi q̄ mēsuris ⁊ numeris opportuna metit. Debēt Ptolomeis q̄ miro ingenio terras mariaqȝ necnon ⁊ sydera ⁊ orbes celicos breui tabella posteris lustrāda subiecere. Debēt Herodoto ⁊ Liuio nostro ceterisqȝ q̄ res gestas veluti p̄sentes ostēdūt. Debēt Homero ac Uirgilio ob poeticā iucūditatē ⁊ mirā eruditionē. Debēt Justiniano Augusto necnō ⁊ Gratiano Monacho vtrūqȝ Jus felicius cōplectētib⁹. Debēt Hermeti ac Platoni q̄ diuina ex p̄hīs studiosius rimati sunt. Sȝ he hominū ptes fuere. Uerū enimuero hebreis ac x̄pianis theologis longe magis tenent veluti q̄ ob morū p̄bitatē diuinitus afflati inscrutabilia summe deitatis archana: q̄ ad bene beate sempqȝ viuēdum optime cōducūt: mortalibus ꝑpalarūt: quatenus diuinitatis cōsortes felicissimi euaderēt. At eorūdē fidos interpretes iuxta eos aut immerito locādos cēsemus: inter quos Joānes Duns Scotus nūcupatus nequaq̄ postremas obtinet partes: si Aquilinū intuitū: si digestū studiū obseruem⁹. Cui⁹ profecto acutissima dogmata Antoni suauissime tu adeo culte adeo studiose splendideqȝ illustras: vt nil oportuni⁹: nil exacti⁹: nil postremo absoluti⁹ optari q̄at Caue igr̄ caue mi Antoni ne thesaurū ipsuȝ inuide abdas: sȝ vti b̄nmerit⁹ de re litteraria potissimū diuina ad pluriū cōmodū prompti⁹ edas Uos itaqȝ Scotice theosophie Emulatores studiosissimi inter quorum acies aliq̄n Tyrūculus acrius militaui: lȝ ad onus pōtificiū assumptus factionū immemor didicerim nulli⁹ addict⁹ iurare in verba magistri. p̄terq̄ a. S. Ro. Ecclesia ꝯprobati: habetis iā in hac felici editiōe q̄d tota mēte petebatis: vt paruo ere: breui recto facilīqȝ calle scotica eminētia potiremini. Agnoscite igr̄ quātū Antonio duci vestro debeatis. Ualete iā optime ⁊ p̄ficite. Et tu mi Antoni diutissime sospes valeas: vt in dies potiora feliciter cudant. Rome ex pōtificijs edib⁹. iiij. Jd⁹ octobris. Anno salutis x̄piane. 1515.

¶ Bernardin⁹ d cherio sacre theologie pfessor seraphice religiõis dei gra gñalis eximio doctori antonio de Fãtis taruisino. S.

Tsi varia suffragiorũ ope moraliũ plerosq Natura cõciliauerit. nulla tñ maiori arbitror q̃ eos: q̃ nitidissimo sapiẽtie splẽdore supremã hoĩs portionẽ illustrauerint bonisq Litteris aĩm instituerit: charitate deuinxit. Nã quom suprema rationaliũ perfectio nullis sensuũ illecebris: nullis Fortune diuitijs: nullisue Imperãdi magistratib⁹ vel dicet: veluti summũ bonũ naturali rõnis dictamine expectendum: sed solis virtutũ auspicijs ad increate Lucis intuitũ deducimur tã q̃ gratissima laborũ nostrorũ fruge perfruentes eo tẽdẽdũ ẽ ibiq toto tis Ingenij viribus enitẽdũ: vt solis Ale rõnalis potẽtijs abiectis caducis corporis oblectamẽtis archana deitatis misteria inuestigemus Aristotele auctore prio diuine Philosophie. nã si oẽs hoĩes sna tura scire desiderãt: ⁊ maiorẽ rerũ notitiã magis appetere: maximã vero nõ solũ exoptare. verũ toto animi conatu sibi cõparare tenent quã sane ethicorũ decimo solã eternorũ sapiẽtiã eẽ ꝑsensit: actuq Sapiẽtiali humanã eẽ collocatã felicitatẽ. tãtoq mortaliũ vnusq̃sq maiori laude dignus existimat quãto veriori scibiliũ speculatione superiorẽ aĩe portionẽ ad ipam lucẽ increatã cõducit: ⁊ veram sacratissime Trinitatis imaginẽ cõplectit q̃ quom equo aĩo mecũ ipe repeto ⁊ si clarissimi in oĩ virtutũ genere viri hũc vsq in diẽ floruerint: q̃ vniuersam ferme naturã multiplici speculationũ genere fuerint ꝑscrutati: nõnulli Mathematicis indulgẽtes oĩgenas Numerorũ magnitudinũq prio aspectu admirabiles ꝓprietates: nõnulli solã virtutũ moraliũ energiã: nõnulli naturaliũ rerũ motib⁹ ⁊ sensibilib⁹ initẽtes Principijs inferiorẽ naturã scrutari voluere: nõnulli vero fortiori fidei suffragio q̃ debili sensuũ adiumẽto in veriorẽ ampliorẽq sapiẽtie callẽ deducti sunt. qualẽ inter ceteros Ueritatis exquisitores Joãnẽ Scotũ (pace oĩm dixerim) subtilissimũ nostre religionis dec⁹ eximiũ ducim⁹ extollẽdũ: q̃ difficilimas rerũ oĩm q̃stiones ⁊ latẽtes intelligibiliũ ꝓprietates mirabili adeo speculationũ subtilitate indagauit. vt q̃s in dialecticis acutior aut Phisicis vel orthodoxe fidei Dogmatib⁹ enodãdis vigilãtior fuerit: pauci admodũ vel nemo sit: q̃ tãtã intelligẽtie frugẽ mortalib⁹ attulerint. Uerũ q̃r subtiliora ipsi⁹ theologie Uolumina supra sententias hunc vsq in diẽ innumeris scriptorũ ⁊ calchographorũ scatebãt errorib⁹. plurimũ Sane gratulor te nõ solũ vniuersa doctoris volumina pristine itegritati restituisse: verũ lõge maiori gaudio afficior imo tibi debeo plurimũ: q̃ difficillimas doctoris nr̃i speculatiões in clarã nitidãq intelligẽtiã ꝓ cõi studiosorũ vtilitate miro ordine reduxeris artificioso indice excogitato adeo studiosis oĩbus periucundo: vt pre ceteris nostrã seraphicã religionem tibi summo beniuolentie vinculo fecẽs deuinxisse: quum tu semper eã innumeris virtutũ tuarũ preconijs non solũ tutaueris: verũ singulari hoc doctrine munere tibi ꝑpetuis temporibus obnoxiam deditamq reddideris. Uale.

¶ Angelus Bretinus Sacre Theologie professor Ordinis Seruorum Dei Gratia generalis Clarissimo Doctori Antonio de Fātis Taruisino. S.

Egregiū Indicē tuū artificiosissime elaboratū lectitauimus in quo mirificū Scotice Sapientie Munus Studiosis oibus obtulisti summisq; Studiorū tuorum Laboribus vniuersaz adeo cōplexus es Doctoris Subtilis Intelligētiā vt q̄d vltro expetēdū sit nō facile iudicetur. qđ cū mecū ipse cogito quāta hunc vsq; in diem Errorū Caligine Scotica Uolumina scatuerint absq; Lege & Ordine Studiosorū Ingenia subtilioris peritie cupida in quoddā Chaos abditissimū. Inextricabilemq; Labyrinthū deduci videbant̄ tum q: Scotice Sapientie splendor Errorum opacitate obtundebatur tū q: solertissimo quopiā Duce tanteq; subtilitatis Illustratore operepreciū erat q̄ pfundissimū Scotice intelligētie pelagus multiplici Speculationū difficultate turbidū in clarā nitidāq; spēm cōuerteret. Utrūq; sane solertissimo ingenio tuo pro cōi studiosorum olm vtilitate exactū fore clarissime percepi. quom vniuersa doctoris Subtilis Theologica Uolumina pristine integritati restitueris ab oibus equo animo lectitanda. generaliq; indice subtilissimā Doctoris peritiā octo sectionibus fueris cōplexus. neq; calamo explicare lz quātam studiosis omnibus Frugem attuleris: eosq; ab innumeris mentis Anfractibus & laboribus eripueris. quandoquidē immēsum Scotice Sapientie Thesaurum Indice tuo generali cplexū liberalissime fueris adeo elargitus: vt omnigena Litteratorum copia tibi debeat plurimū. Nam Scotice discipline professores quanta Laborum tuorum gratitudine deuinxeris quantaq; Scotice speculationis aduersarij te Beniuolentia prosequi debent Nemo ambigit: quom in plerisq; materijs difficilibus contra ipsum Doctorem ab re sepissime dubitauerit ob subtilissimā opinionis ipsius Latentiam. Nunc vero Scotice Discipline cupidi summa cū Ingenij dexteritate necnon Intelligentie claritate proficient: Euidentioremq; ab hoc Dogmate aliení disputandi occasionem habebūt. vt Sisiphi More immēsum pōdus eis imminens ammouere pertentent. Uale

Ad lectorem.

Illucidaturus abditissima Joãnis Scoti volumina Lector cãdidissime pro cõmuni litteratorũ omnium ruge. hac in generali tabula & mari magno Scotice Subtilitatis equũ putaui singularez procedendi seriem circa digniora cognitu scibilia obseruari. Ueteri nãq3 adagio dici solitũ est: maximum intelligẽtie robur cognitorũ ordine cõparari: & instituto diligenti Scibiliũ nexu cõualescere & augeri memoriam. Quãobrem hoc in profundissimo Scotice discipline enodãde pelago versatus: octo sectionibus opus hoc partiri cõstitui. quo facilior eruditionis aditus philosophie cultoribus prestaret. In cuius primaria partitiõe quascunq3 disputatas ab ipso doctore subtili vel pertractas materias ex omnibus Theologie voluminibus anglicanis disposui. q̃ in primo indicis ingressu clarius elucesceret de quibus habendus sermo sit. vt pergrãdes rerum difficultates inquisituris quid & quo in loco pertractetur vnaqueq3 materia clarius occurreret. Cuius rei causa facile cõijcitur. Nã quis diligenti cura nonnullas dubiorum cõclusiones inuestigabit: quandoquidẽ proprius materie disserende locus eũ latuerit: vel ipsamet materia nec ne alicubi ab auctore discutiatur? veluti longe deridendus accederet qui peripateticas de diuinis personarũ originibus conclusiones ab Aristotele decisas queritaret quandoquidem sacratissima personarum trinitas in vnius Usie indiuisione: admirandaq3 ipsarum adinuicẽ Origo philosophis omnibus nedum Aristoteli occulta penitus extiterit. Quare non immerito amplissimam disputatarũ materierũ annotationẽ prima in Sectione alphabetica Serie collocauim⁹ quavniuersas a Doctore subtili pertractas materias in quo sententiarum volumine qua operis distinctione & questione Studiosi facile percipiẽt. Nouerintq3 licet hoc in ordine solã doctoris indaginem dubitatorum. precipuã tamẽ eiusdẽ intentionem decisasq3 conclusiones in sequẽti sectione speculabuntur. Eaq3 rõne factuz duxim⁹ ne speculantis ingeniũ plures in partes distractum tãta presertim Uiri huius difficultate cõfunderetur. veteri nãq3 prouerbio pectora nostra duas nequeunt admittere curas: verum hac in prima sectione dubitatorum omnium cõgeries seriatim occurret. In sequẽti vero parte iuxta veriorẽ doctoris intentionẽ decise conclusiones Lectoribus patebunt. Eaq3 de causa magis elaborandum cẽsuim⁹ vt clariori operis huius diuisione & ordine Scotica subtilitas elucesceret: abhorrentes inuolutum Chaos plurimorũ: qui suis in tabularum editionibus rudem indigestamq3 scibilium molẽ abortiũtur sat fecisse putantes nõnulla auctorũ dicta cõgessisse. que vero extiterit materierũ inquisitio suis in voluminib⁹ discussarũ: queue decise conclusiones: quibusq3 disciplinarum Methodis comproba

te fuerint ab ipsis Auctoribus penitus (vt videre li3) ignoret. Quãobrem magnis sane laboribus distinctioni procedẽdi serie pro viribus vniuersam doctoris Subtilis peritiã proprijs in partib⁹ pro communi studiosorum fruge digessimus: vt quid vnaquaqꝫ in Sectione agatur clarius haberetur. breuissimaqꝫ tẽporis intercapedine: modicoqꝫ perlecto volumine subtilissimã doctoris intentionẽ studiosi preciperẽt. hac itaqꝫ primaria operis nostri portione de quibus agatur: queue subtilissime difficilium Rerum cognitu Questiones decidende sint omnibus in sententiarum voluminibus et quolibetis Clarissime intelligent. quibus inquisitis facillimus erit eorum aditus ad sequentem sectionem decisarum conclusionum ea inuestigandi serie inferius exponenda. Neqꝫ admirari quempiam velim me hac in parte pertractatarum materierum nullam fecisse mentionem vel allegationem Doctoris in Metaphisicis aut dialecticis operibus suis vel reportatis Questiõibus: quandoquidem vniuersa Scotice Doctrine resolutio in voluminibus anglicanis contenta sit. a certioribusqꝫ a incertiora: a determinatis ad problematica sese Lector converteret: quare lectitantis ingenium hac speculandi Serie in certam claramqꝫ rerum cognitionem facilius promouebitur. Eaqꝫ sane rõne etiã pretermisimus: quum hũc vsqꝫ in diem deprauata sint adeo illa doctoris volumina: vt studiosorum ingenia nedum subtilitate Speculationis: verumetiam littere corruptione terreantur. Idqꝫ demum pretermisimus nã quũ nobis occurret illa doctoris volumina (vt in dies denuo excudantur) in pristinam integritatem reducere consimili indicis huius ordine quecunqꝫ in illis cognitu digniora elucescent. clariorqꝫ et facilior erit studiosorum Lectio et cognitionis assecutio. Interim vero Lector candidissime amplissimum Limpidissimumqꝫ Scotice Doctrine pelagus equo animo nauigare contendas: qui quum hac nostra speculandi Serie profeceris: imortales rerum omnium opifici gratias habeto. Uale.

mater dei ꝛ hominis.disputaꝫ.4.dist.tertij.q.vnica.
Beati nunqd cognoscāt orones quas offerim⁹.disputatur.45.dist.quarti.q.4.
Beati quid cognoscāt.ꝛ ąliter.ꝛ nunqd naturalr:vel supernaturalr pertractatur ibidem.B.
Beati nūqd videāt penas dāna toꝝ.disputaꝫ.50.dist.q̄rti.q.3.
Beati qualr cognoscant penas dānatoꝝ in gnē ꝑpriovel in ſpēbo.ꝛ vtrū pena habeat ideam in deo.pertractatur ibidem.
Beatitudo nunqd consistat per se in operatione:disputaꝫ.49.dist.quarti.q.1.
Beatitudo nūquid imediatius perficiat essentiā vel potentiaꝫ ipsi⁹ beati.disputaꝫ ibidē.q.2.
Beatitudo qd sit ꝛ qualiter accipiatur ꝛ in quo consistat ptractatur ibidem.y.
Beatitudo nunquid consistat in pluribus operationibus simul.disputatur ibidem.q.3.
Beatitudo nunquid consistat in actu voluntatis vel intellectus.disputatur ibidem.q.4.
Beatitudo nunquid simplr consistat in actu qui est fruitio.disputatur ibidem.q.5.
Btitudo nūqd ad sui eēntiaꝫ reqrat securitatē.dispu.ibidē.q.6.
Beatitudo qualr reqrat ꝑpetuitateꝫ ꝛ securitatē ꝛ qualr se habeat ad ipsaꝫ.pertractaꝫ ibidē.
Beatitudo nunqd reqrat ad sui essentiā gaudiū de obiecto beatifico.disputatur ibidem.q.7.
Beatitudo nūquid sit de necessitate ꝛ summe volenda ab omni hoie immo de facto appetatur disputatur ibidem.q.9.
Beatitudo nūquid sit causa appetendi omnia q̄ appetuntur.disputatur ibidem.q.10.
Beatitudo nunqd haberi possit ab hoie ex puris naturalibus.disputatur ibidem.q.11.
Btitudo nunqd hri possit in hac vita mortali.dispu.ibidē.q.12.
Beatitudo nūquid ſm p̄hm haberi possit in hoc statu equalr.pertractatur ibidem.
Btitudo oim beatoꝝ nunqd sit eq̄lis.disputaꝫ.50.dis.q̄rti.q.5.
Beatitudo corporū nūquid erit equalis.disputaꝫ ibidem.q.6.
Beatitudo equalr possit esse inequalis ꝛ a qua cā ꝛ in quo subiecto.ptractaꝫ subtilr ibidem.
Bigamia nūquid fuerit licita in lege nature vel mosaica.disputatur.33.dist.quarti.q.1.
Bigamus ań baptismū nūquid possit post baptismū ad sacros ordines promoueri.disputatur 33.dist.quarti.q.2.
Bonitas actus naturalis ꝛ act⁹ moralis qd sitꝛ qualr accipiaꝫ: ꝛ a qua cā ꝛ qualiter sitꝫ meritorius:ꝛ q̄bus circūstantijs requisitis moderentur:subtiliter pertractatur.18.q.q.ſ.B.
Caro xp̄i nūqd deat adorari:ꝛ xp̄o nūqd debeaꝫ latria solū ſꝫ nām diuinā disputaꝫ.9.dist.tertij.q.vnica.
Celuꝫ aliqd mobile aliud a celo stellato nūquid sit ponendum.disputatur.14.dist.secūdi.q.2.
Creatio āgeli nunqd sit eadē angelo.disputaꝫ.1.dist.scdi.q.4.
Creatura aliq̄ nunqd sit simplex disputaꝫ.18.di.primi.q.vnica.
Creatura inq̄tū ē fundamentū relōnis eterne ad deū vt cognoscentē nunqd hēat veꝝ eē essentie.disputaꝫ.36.di.p̄mi.q.vnica
Creatura nūqd possit hr̄e aliquā actionē respectu termini crea-

4

Deus pater vtrū genuerit deū filium volūtate disputatur.6.di. primi.q.1.
Deus vtrū sit summe simplex disputatur.8.dist.primi.q.1.
Deus ꝙuis sit simplex nunqd sit in genere vel aliqͦ predicatum formaliter dictū de deo disputatur ibidem.q.3.
Deus vtrū sit immutabilis ⁊ solum ipse disputaẗ ibidem.q.5.
Deus vtrū sit nominabilis a viatore aliquo nomine significāte essentiā diuinā vt est hec: deus disputatur.22.dist. primi.q.vnica. et in additione.
Dei ad creaturam nunqd sit aliqua relatio realis disputatur 30.dist.primi.q.2.
Deū esse p̄sentē vbiqꝫ ſm potentiā vtrū inferat deū esse vbiqꝫ ſꝫ essentiā.i. vtrū omnipotētia inferat immēsitatē disputaẗ.37. dist.primi.q.vnica.
Deus vtrū habeat determinatā notitiā oim rerū ꝙtū ad oēs cōditiones exn̄tie disp.39.distin. primi.q.1.
Deꝰ vtrū hēat certā notitiā ⁊ infallibilē oiꝫ quātū ad oēs cōditiones existētie disputaẗ ibidē.q.2.
Deus nunqd hēat imutabilē notitiā quātū ad oēm cōditionem existētie disputatur ibidem.q.3.
Deus nūqd sciat necessario oēs cōditiōes existētie oim rerū ibidem disputatur.q.4.
Deū esse oipotētē nunqd natura li rōne possit ꝓbari ⁊ necessaria dispu.42.dist.primi.q.vnica.et 7.q.quol.
Deꝰ vtrū possit facere res aliter ꝙ ab ipso sit ordinatū fieri disputatur.44.dist.primi.q.vnica.
Deus nūqd voluerit alia a se disputaẗ.45.dist.primi.q.vnica.
Deus vtrū possit aliqd creare.disputatur.1.dist.secundi.q.2.
Deus nunqd possit aliqd aliō a se ꝓducere sine p̄ncipio durationis disputatur.1.dist.scdi. q.3.
Deus nunqd posset facere volun tatē rōnalis creature impeccabilem ꝑ naturam disputaẗ.23.di. secundi q.vnica.
Deus est hō.nunqd sit ꝓpositio cōcedēda tanꝙ vera disputatur 7.dist.tertij.q.1.
Deus factus est hō nunqd sit ꝓpositio vera ptractaẗ ibidē.q.2.
Deus vtrum ex charitate diligat oia equaliter disputaẗ.32. dist. tertij.q.vnica.
Deꝰ nunqd de potētia absoluta possit delere culpā originalem sine infusione gratie ⁊ nunqd ēt de potētia ordiata possit idē facere disputaẗ.1.dist.quarti.q.6.
Deus nunquid de potētia absoluta possit dimittere pctm̄ originale absqꝫ collatiōe cuiuscūqꝫ positiui repugnātis illi pctō ꝑ tractatur ibidem.E.
Deus nunqd sit infiniti vigoris ſꝫ ēt phm ptractaẗ.2.dist.primi.q. 1.⁊.8.dist.q.5.⁊.7.q.quol.
Deus nunqd possit facere angelum informare materiaꝫ disputatur.9.q.q.
Deus nunqd possit spēs i eucharistia ꝯuertere in aliqͦ p̄existēs disputatur.10.q.q.in prin.
Deus nunqd posset facere ꝙ manente corpore ⁊ loco: corpus nō habeat ibi in loco disputaẗ.11. q.q.in prin.
Deꝰ qualr velit alia a se antiqua volūtate ⁊ ab eterno sed nō pro eterno absqꝫ mutatiōe sui ⁊ non expectando aliquā ꝑfectionē a volito pertractaẗ contra phos. 8.primi.q.5.3.

Eucharistia nunquid a quocunque sacerdote proferente verba consecrationis cum intentione determinata circa materiam convenientem conficiatur disputatur. 13. distinc. quarti.q.2.
Eucharistia quibus conditionibus conficiatur requisitis tam ex parte ministri quam loci. et que sint impedimenta occurrentia pertractatur ibidem.E.
Evum nunquid sit unum respectu omnium eviternorum disputatur.2. dist.secundi.q.3.
Extremaunctio nunquid sit sacramentum nove legis disputatur.23. dist. quarti.q.unica.
Existentia angeli nunquid habeat aliquam successionem formaliter disputatur.2.dist.secundi.q.1.
Existentia angeli vel duratio existentie eius nunquid habeat aliquid mensurans realiter distinctum ab ipsius existentia disputatur 2.dist.secundi.q.2.
Existens in peccato mortali nunquid peccat mortaliter suscipiendo eucharistiam disputatur.9. dist. quarti.q.unica.
Excommunicatio quid sit et qualiter fiat. et a quo et propter quam causam pertractatur 19.dist.quarti.q.1.K.
Fides infusa et acquisita quid sint et qualiter distinguantur et a quo causentur pertractatur 24.dist.tertii.q.unica.et.4.dist. quarti.q.2.B.
Fides de his que modo credimus nunquid fuerit necessaria ante Christi adventum disputatur.25.distin. tertii.q.1.
Fides a quo habeat suam unitatem pertractatur ibidem.q.2.
Fides ad hoc quod sit in intellectu nunquid sit necessarium ponere aliquem habitum infusum esse in voluntate disputatur ibidem.q.2.
Filius in divinis utrum generetur de substantia patris disputatur .5.distin.primi.q.2.
Filii procreati in statu innocentie nunquid statim fuissent confirmati in iustitia disputatur.20.dist. secundi.q.1.
Filii in statu innocentie nunquid creuissent in corpore et in scientia sicut modo disputatur ibidem.q.3.
Finis ultimus nunquid sit obiectum per se fruitionis disputatur.1. dist.primi.q.1.
Finis ultimus nunquid habeat tantum unam rationem fruibilitatis an in ipso sint aliqua distincta quorum voluntas possit uno frui et non alio disputatur ibidem.q.2.
Forma baptismi nunquid sit hec.s. baptizo te In no.pa.et fi.et spiritus sancti.amen. disputatur.3.di.quarti. q.2.
Forma sacramenti eucharistie nunquid sit illa que ponitur in canone misse. disputatur.8.dist.quarti.q.2.
Formarum substantialium pluralitas nunquid sit possibilis in uno composito disputatur.11.dist.quarti.q.3.P.
Forma accidentalis qualiter possit habere activitatem pertractatur.12. dist.quarti.q.3.B.
Fortuna quid sit et qualiter et que causa sit et quorum et in quibus et qualiter aliquis sit bene fortunatus et qua ratione subtiliter pertractatur secundum philosophos et theologos.21.q.q.
Fluxus et refluxus maris qualiter et qua ratione fiat pertractatur.14.di. secundi.q.3.
Fruitio ordinata et communis obiecto eius pertractatur.1.dist.primi. q.1.
Fruitio essentie sine personis et uni persone sine alia vel cum alia pertractatur ibidem.q.2.B.
Fruitio nunquid sit aliquis actus voluntatis elicitus vel delectatio di=

Portio superior nunquid sit potentia distincta a portione inferiori. disputatur.24.distinct. secũdi.q. vnica.
Productiones in diuinis psonis vtrũ sint due tantum intrinsece disputatur.2.dist.primi.q.7.
Productiones in diuinis nunqd possint esse plures eiusdem rationis.disputatur.2.q.quol.
Productiones in diuinis qualiter ꝛ per quid distinguantur .pertractatur.13.di.primi.O.ꝛ.2.q. quol.
Productio filij necessaria in diuinis fm theologos qualiter differat a productione creature necessaria fꝫ phos . pertractatur.2. distinctione primi.q.7.J.
Productio qliter sit ad intra in diuinis ꝛ ad extra:ꝛ fꝫ quẽ ordinẽ ꝛ i quo cẽ ꝛ a qbꝰ . ptractatur.1.dist .scdi.q.1.14.q.quol.
Productio qualiter ponatur vniuoca in entibus . pertractatur. 13.dist.primi.infra.Q.
Proprietas .vtrum sit idem cum persona ꝛ nunquid sit eadem cũ essentia.queritur sine argumentis.33.distin.primi.
Propositio qualiter sit per se nota ꝛqua ratiõe. pertractatur.2. distin.primi.q.2.B.
Proximꝰ nunquid eodeꝫ habitu sit diligẽdus quo diligitur deꝰ. disputatur.28.dist.tertij .q.vni.
Punire quomodo sit actus alicuius virtutis ꝛ cuius. pertractatur.14.dist.quarti.q.2.B.
Punitio malorum ab ipso deo quid sit:ꝛ qliter fiat ꝛ quot modis.pertractatur..46. distinct. quarti.q.4.B.

Qualitas qualiter sit terminata ꝛ nunquid sit diuisibilis in infinita.ptractatur.2.di.scdi.q.9.J.C.
Quantitas a qlitate separata nũquid sit actiua in sensum . pertractatur.12.dist.quarti.q.3.Cc.
Quantũ qualiter sit diuisibile vt inquantũ quantũ vel naturale. ptractatur.2.dist.secũdi.q.9.E.
Quicũqꝫ iniuste abstulit rem alienã vel detinet illaꝫ . nunqd teneatur illaꝫ restituere:ita ꝙ non possit vere penitere absqꝫ tali restõne.disputatur.15.di.qrti.q.2.
Quilibet fm legem cõmuneꝫ ꝑpagatus ab Adam nunquid cõtra hat originale peccatuꝫ disputatur.30.dist.scdi.q.1.
Quilibet nunquid teneatur maxime diligere se post deum disputatur .29.di.tertij .q.vnica.

Ratio principij actiui nũqd sit ponenda in habitu respectu actus disputatur.17.distinctione primi.q.2.
Ratio philosophi qliter vacat ꝙ nihil mouetur a se primo . pertractatur.2.di secũdi.q.10.J.
Ratio seminalis nunquid sit in materia ponẽda ad formam naturaliter educendam de ipsa. disputatur.18.di.scdi.q. vnica.
Ratio formalis terminãdi vnionem nature assumpte nunquid sit proprietas relatiua .disputatur.1.di.tertij q.5.
Reddere debitũ potẽti nũqd sit simplicitr necessariũ i mrĩmonio disputatur.32.di.quarti .q.vnica.
Rro diuia vt ꝯparata ad oppositũ nũqd sit res:ꝛ comparata ad ẽentiã diuinã sit rõ dispu.3.q.q.
Rro originis nunqd sit res ꝛ que res.pertractatur ibidem.
Rrone originis abstracta vel separata a prima psona : nunquid prima persona remaneret: cõstitutaꝛ distincta .disputatur 4.q. quol.

tioni nunqđ fuerit institutus in tpe legis nature. disputatur. 1. dist. quarti. q. 7.
Sapientia q̄ est in nobis vtrū sit indiuiduū sapiētie transcēdentis aut qualitatis. pertractatur 8. dist. primi. q. 3. Ee.
Satisfactio ppria nunqđ correspondeat cuilibʒ pctō mortali actuali. disputat. 15. dist. quarti. q. 1.
Satisfactio qđ sit qualr fiat & qt modis accipiat. ptrac. ibidē. B.
Sensus nūquid possit naturalr corpus xp̄i sentire in eucharistia. disputat. 10. di. quarti. q. 9.
Sermo nunqđ sit in ptāte voluntatis & qualr est in eo malitia. pertractat. 42. dis. scđi. q. 4. N.
Seruitus nunqđ ipediat mrimoniū. disputat. 36. di. quarti. q. 1.
Seruitus qualr fiat & nunqđ iusta sit. pertractatur ibidem.
Sexus muliebris vel etas puerilr nunqđ ipediat susceptionē ordinum. disputat. 25. di. q̄rti. q. 2.
Species specialissima nunqđ sit primū cognitū cognitione cōfusa vel magis vniuersale. disputatur. 3. dist. primi. q. 2. L.
Species intelligibilis nunqđ sit ponenda in intellectu possibili subiectiue. disputat. 3. dist. p̄mi q. 6. A. & 45. dis. quarti. q. 1. B.
Spes nunqđ sit virtus distincta a fide & charitate. disputat. 26. dist. tertij. q. vnica.
Stelle nunqđ agant in hec inferiora. disputat. 14. dis. scđi. q. 5.
Scientia nunqđ sit p se practica ex ordine ad praxim vt ad finē. disputatur. 5. q. prol.
Scientia dei respectu factibiliū nunqđ sit practica. disputatur 38. dist. primi. q. vnica.
Scientia qualr habeat vnitatē: ptractat. 25. dist. tertij. q. 2. C.
Sciētia: sapiētia: intellcͦ & ɔsiliuʒ nunqđ sint habitus itellectuales. dispu. 25. di. tertij. q. vnica.
Sinderesis nunqđ sit in volūtate. disputatur. 39. dist. scđi. q. 1.
Spūs sanctus nunqđ producat per modū voluntatis. disputat 10. dist. primi. q. vnica.
Spūs sanctus vtꝝ pcedat a p̄re & filio. disputat. 11. dist. p̄mi. q. 1.
Spūs sanctus si non pcederet a filio vtrū realr ab ipso distigueret. disputat. 11. dist. primi. q. 2.
Spiritus sanctus vtrū sit genitꝰ vel vtruʒ generatio distinguat a pductione eius. disputat. 13. dist. primi. q. vnica.
Solus pater est deus: vtrum sit propositio vera. disputatur. 21. dist. primi. q. vnica.
Substātia materialis vtrū ex se siue ex natura sua sit idiuidua vel singularis. disputat. 3. dist. secundi. q. 1.
Substātia materialis nunquid per aliqđ positiuū intrinsecum sit per se indiuiduata. disputatur ibidem. q. 2.
Substātia materialis nunqđ sit indiuiduata p actualē existentiam. disputatur ibidem. q. 3.
Substātia materialis vtrū p q̄titatē sit indiuiduata & singularis. disputatur ibidem. q. 4.
Substātia materialis nunqđ sit per materiā singularis. disputatur. ibidem. q. 5.
Substātia materialis nunqđ sit indiuiduata per aliquā entitatem positiuā per se determinātem naturā ad singularitatem. disputatur ibidem. q. 6.
Superbia nunqđ fuerit primuʒ peccatū angeli formalr. disputatur. 6. dist. scđi. q. 2.
Suppositū creatū nūquid possit

tioni nunqd fuerit institutũ in tpe legis nature. disputatur. 1. dist. quarti. q. 7.
Sapientia q̃ est in nobis vtrũ sit indiuiduũ sapiẽtie transcẽdentis aut qualitatis. pertractatur 8. dist. primi. q. 3. Ce.
Satisfactio ppria nunqd correspõdeat cuilibz pctõ mortali actuali. disputat. 15. dist. quarti. q. 1.
Satisfactio qd sit qualr fiat & qt modis accipiat. ptrac. ibidẽ. A.
Sensus nũquid possit naturalr corpus xpi sentire in eucharistia. disputat. 10. di. quarti. q. 9.
Sermo nunqd sit in ptãte volũtatis & qualr est in eo malitia. pertractat. 42. dis. scdi. q. 4. N.
Seruitus nunqd ipediat mrimoniũ. disputat. 36. di. quarti. q. 1.
Seruitus qualr fiat & nunqd iusta sit. pertractatur ibidem.
Sexus muliebris vel etas puerilr nunqd ipediat susceptionẽ ordinum. disputat. 25. di. qrti. q. 2.
Species specialissima nunqd sit primũ cognitũ cognitione cõfusa vel magis vniuersale. disputatur. 3. dist. primi. q. 2. L.
Species intelligibilis nunqd sit ponenda in intellectu possibili subiectiue. disputat. 3. dist. pmi q. 6. A. & 45. dis. quarti. q. 1. A.
Spes nunqd sit virtus distincta a fide & charitate. disputat. 26. dist. tertij. q. vnica.
Stelle nunqd agant in hec inferiora. disputat. 14. dis. scdi. q. 3.
Scientia nunqd sit p se practica ex ordine ad praxim vt ad finẽ. disputatur. 5. q. prol.
Scientia dei respectu factibiliũ nunqd sit practica. disputatur 38. dist. primi. q. vnica.
Scientia qualr habeat vnitatẽ: ptractat. 25. dist. tertij. q. 2. C.
Sciẽtia: sapiẽtia: intellus & ɔsiliuz nunqd sint habitus itellectuales. dispu. 25. di. tertij. q. vnica.
Sinderesis nunqd sit in volũtate. disputatur. 39. dist. scdi. q. 1.
Spũs sanctus nunqd producat per modũ voluntatis. disputat 10. dist. primi. q. vnica.
Spũs sanctus vtrũ pcedat a pre & filio. disputat. 11. dist. pmi. q. 1.
Spũs sanctus si non pcederet a filio vtrũ realr ab ipso distigueret. disputat. 11. dist. primi. q. 2.
Spiritus sanctus vtrũ sit genitus vel vtruz generatio distinguat a pductione eius. disputat. 13. dist. primi. q. vnica.
Solus pater est deus: vtrum sit propositio vera. disputatur. 21. dist. primi. q. vnica.
Subštãtia materialis vtrũ ex se siue ex natura sua sit idiuidua vel singularis. disputat. 3. dist. secundi. q. 1.
Subštãtia materialis nunquid per aliqd positiuũ intrinsecum sit per se indiuiduata. disputatur ibidem. q. 2.
Subštãtia materialis nunqd sit indiuiduata p actualẽ existentiam. disputatur ibidem. q. 3.
Subštãtia materialis vtrũ p qũtitatẽ sit indiuiduata & singularis. disputatur ibidem. q. 4.
Subštãtia materialis nunqd sit per materiã singularis. disputatur. ibidem. q. 5.
Subštãtia materialis nunqd sit indiuiduata per aliquã entitatem positiuã per se determinãtem naturã ad singularitatem. disputatur ibidem. q. 6.
Superbia nunqd fuerit primũ peccatũ angeli formalr. disputatur. 6. dist. scdi. q. 2.
Suppositũ creatũ nũquid possit

¶ Explicit Tabula Prima Materierũ Disputataꝝ a Subtilissimo Doctore Joan. Scoto ordinis minorum.

mener le 2e Tableau

Tabula diffinitionum Tertia in ordine. et diuisionum Quarta.

¶ Hieronymi de bonis Augurijs Tiburtini ad lectorem Epigramma.

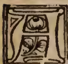
Qui cupis oĩmodas Rerum dignoscere metas:
Hunc lege: preclaras nam docet Arte vias.
Que nobis Scotus perplexo Dogmate solers
Edidit. hec Fantis clarius edocuit.
Diffinit primum: variaq; Indagine formas
Diuidit. hac serie Dogmata aperta leges.
Hac Iouis eterni Celiq; archana recludes.
Hac demum vnigeni Numina iura Dei.
Nec minus Anfractus hoĩum Callesq; Sophiste
Sentibus amotis omne patebit Iter.
Adde q̄ hic Calami vitio mendosa legebas
Plurima: restituit Dextera Fantis opus.

19

¶ Ad lectorem.

Ispositis in priori Sectione cõclusionibus q̃ ad q̃onum decidendarũ materias attinere videbant: dicẽdũ mõ arbitramur Lector Solertissime q̃bus Disciplinarũ methodis (quas Auerroes doctrine vias ⁊ maneries appellitat) Subtilissimus Scotus altissimarũ q̃onum decisionem fuerit adeptus: ne quicq̃ absq̃ magno Ingenio ⁊ artificiosa indagine Doctorẽ sensisse quispiã receseret. Naz quum rõnalis Anima triplici cognoscẽdi serie ad intelligẽda ꝯuertat: primũ vez Diffinitiõe deinde diuisiõe: demũq̃ argumẽtatione a notioribꝰ ad ignotiora ꝓficiscente: quo Uerbũ ip̃m omni ex ꝑte perfectũ a cognoscẽte ⁊ cognito Auctore Augustino ꝓcrectur: quis in abditissima rum rerũ Perscrutatione Doctorẽ Subtilẽ hos Disciplinaꝝ calles neglexisse putabit? q̃nquidẽ in inuestigãdis rerũ Penetralibus Ipse vigilãtissimus inumerabiles Entium Diffinitiones eorũq̃ Diuisiones suis in Uoluminibꝰ explicuerit: tãq̃ prõptissima Doctrinarũ primordia ad ipsas potiores Demõstrationes ex illis deducẽdas. Quã obrem quom omne cognitiõis exordiũ a Diffinitione ꝓficiscat. hac iccirco tertia Portione quascũq̃ Scibiliũ Diffinitiões a Subtilissimo Doctore ꝑtractatas annotauimus: tantã studiosis olbus frugẽ allaturas: vt facillimus eaꝝ adminiculo pateat aditus ad oẽs Disciplinas capescẽdas: tam ad omnia Orthodoxe fidei scrutãda mysteria q̃ ad peripateticas Philosophoꝝ cõtẽplatiões Aristotelis presertim ⁊ sui Cõmentatoris Auerrois. Neq̃ a rõne alienũ esse: existimes q̃ sepissime Scotus ipse Philosophi ⁊ Auerrois opinionẽ detestet: q̃n quidẽ minimus Christiane religionis Igniculus ⁊ Scintilla maioris eẽ debeat Certitudinis ⁊ Auctoritates quecunq̃ Philosophoꝝ peritia solo Sensuũ opificio elucubrata. Amicus namq̃ (veteri ꝓuerbio) Socrates amicus Plato maior amica Ueritas: Neq̃ putãda est maior hominis demẽtia q̃ hoc in seculo ꝓprijs Ingenij viribus adipiscendã sperare Fleicitatẽ absq̃ supernaturali diuini Luminis illustratione veluti vana extitit Auempace credulitas: posse archana deitatꝭ mysteria spiritali Entiũ a sensibilibꝰ abstractione ꝑtingere: nec minus possibilis Intellectuũ excogitata Copulatio more Dedali Auerroẽ fefellit. Nos eñ sub hac nature lege creator eẽ voluit: vt sensuũ ops mũdanoꝝ Latitudinẽ Rõ penetraret: admirabili vero Fidei suffragio Patrie supcelestis archana ꝯsequeret: quoꝝ sane olm exquisitior Indago ꝓcipuas Entiũ Diffinitiões expostulat: amplissimã quaꝝ Copiã hac i tertia Sectiõe collocauimꝰ: illis annectẽtes in q̃rta ꝯñti ꝑticula Subtilissimas rerũ Diuisiões ab ipso Doctore digestas ꝑ diluẽdis Opponẽtiũ Cauillis: ipsa nãq̃ distinguẽdi Solertia rñdẽtis ẽ Clipeus munitissimꝰ ad euitãdas Oppositoꝝ fugas ⁊ sophisticas eoꝝ importunitates: neq̃ imerito Scotus agnomẽ Subtilitatis vẽdicauit. q̃nquidẽ plurimi Scotice opiniõi aduersantes nõnullis (vt aiũt) Achillis Funiculis Doctorẽ captiuare putãt: ip̃mq̃ in superabili Distinctionũ suaꝝ vigore vincula subterlabeutẽ ꝓspiciũt ⁊ deludunt. Neq̃ in me quẽpiã succẽsere velim: ipsas reꝝ Diffinitiões ac Distinctiões ad Cõclusionũ decisionẽ pertinẽtes his in posterioribꝰ Tabule ꝑtibꝰ disposuisse. q̃nquidẽ diuersa sit Discipline tradite ꝓcessus Ostẽsio ab ipsa peritie cõparatione: nõ eñ Scoticas veritates his in Sectionibus ꝓbare nitimur: sꝫ q̃bus Doctrinaꝝ methodis ac ꝓ̃ncipijs Doctor abundauerit ad Cõclusiones decisas ondimus: q̃ quom pensitãti aio lectitaueris: infallibiles ipsius ꝓpositiões ⁊ certissima Theoremata clarius assequens. Uale.

Bstractō vltimata est quando ratio formalis alicu ius consideratur ſm se preter quodlibet qđ non includitur per se in illa.5.diſ.primi.q.1.infra.A

Abiectio propter peccata transeuntia est reprobatio vel repulsio involūtate diuina: ⁊ in pctōre est relatio ratiōis vt ab iecti vel reprobati ad talē vel talem penam ordinati.14.diſ. quarti.q.1.G.

Acceptatio ꝓpter merita transeuntia nihil est realiter nisi actus diuine volūtatis.⁊ in isto est tm̄ relatio rōnis sicut in obiecto volito.ibidem.

Actus vltimus est cui nō aduenit aliꝰ actus dans esse simplr 9.q.quol.j.L

Adoptare ē aliquē ad hereditatē optare p nouumvelle.10.di. tertij.q.vnica.D

Affectio iustitie est qua volūtas per actū amicitie tendit in deū immediate vt est bonum in se. 26.diſ.tertij.j.M

Affectio comodi est qua voluntas p actum ↄcupiscentie tēdit in deū vt bonū huic.ibidem.

Affinitas est vinculū qđdam persone ad personā aliquā ex carnali copula cum pſona alteri cōsanguinea cōtractuȝ.41.diſ. quarti.q.j.A

Agilitas est habilitas in aliquo toto ad prompte mouendum se ſcdm locū ex pfectione virtutis motiue anime⁊ congrua dispositioue corporis.49.diſ. quarti.q.14.j.B.

Amicitia estvirtus qua quisdat seipm ꝓximo quātum pt̄ se ipsum dare ⁊ inquātū potest ꝓximus eum habere.34.distin. tertij.L

Ars est habitus cum recta rōne factiuꝰ.38.di.primi.q.vnica.F

Aureola virginitatis est gaudiū accidentale de sua innocentia idest de nunq̄ cecidisse in illđ pctm̄: ad quod cōiter natura prona est maxime in adolescētia.1.disti.quarti.q.6.C.

Auersio est inordinatio volūtatis circa aliqđ ordinatū ad finē ex precepto diuino circa qđ deberet ordinati.37.di.ſcdi.q vnica:E.

Auersio actualis a fine vltio est actualis nolitio illius finis.18 q.quol.Cc

Auersio virtualis est acceptatio aliqua voluntatis incompossibilis volitionis finis saltem efficaci vel ↄsecutiōl finis ibideȝ

Baptismus

ē ablutio corporis exterior facta sub forma ꝟborū:prescripta.3.disti. quarti.q.1.in exodio⁊aliter sic.

Baptismus est ablutio hominis aliqualiter consentientis facta ab alio in aqua simul verba certa cum intentione debita proferente significans efficaciter ex institutione diuina ablutionem anime a peccato: ibidem.E.⁊ aliter.

Baptismus est sacramentū ablutionis anime a peccato consistens in ablutione hominis aliqualiter consentientis facta in aqua ab alio abluente et in verbis certis simul ab eodem abluente cum debita intentione prolatis. ibidem. et 6.distinc.quarti.q.11. D.et infra.E.

aaa

Beatitudo est bonū sufficiēs ex= cludēs defectū vel īdigentiā: ꝛ est bonū pfectū excludēs īper= fectionē seu diminutionem ꝛ est bonum vltimatū excludēs tēdē tiā ꝛ ordinabilitatē ad aliō com pletius bonum ꝛ est bonū quo habito bene est habēti. 49. dis. quarti. q. 2. y.

Beatitudo simplr est pfectio se= cunda imediate ꝯiungens ob= iecto siue extrīseco perfectiuo nobilissimo ibidem. A.

Beatitudo ſm qd est pfectio se= cūda ꝯiūgēs obiecto minus no bili perfectiuo ibidem.

Bonitas moralis ē act⁹ itegritas oīū ꝯditionū in actu ꝛ circūstā tia ꝝ ꝛ hoc pcipue vt ille ꝯditio= nes dictant a recta rōne debe re inesse actui. 17. distin. prima q. 2. ꝛ 3. aliter sic.

Bonitas moralis act⁹ ē itegritas oīm coꝝ q̄ recta rō opantis iu dicat debere ipsi actui ꝯuenire vel ipsi agenti in suo actu con= uenire. 18. q. quol. C.

Causa p se est q̄ ſm natu rā ꝓpriā ꝛ nō ſm aliqō sibi accidēs causat. Cāve ro p accidens est econuerso. 2. di. primi. q. 2. J.

Charitas est hñs eā hȝ deū cha rum. 27. dis. scdi. q. vnica. A. et 28. di. tertij. q. vnica. A.

Charitas est virtus effectiua pfi ciēs voluntatem īquantum hȝ affectionem iustitie. 27. dis. ter tij. q. vnica. J. A.

Charitas est amicitia dei vt in se bonū. 31. di. tertij. q. vnica. E.

Clauis regni celoꝝ est ptās illa q̄ est in sentētiāte q̄ est imedia te pncipiū vel istrumētū sentē= tiandi: que qdē snīa dr apertio 19. dis. quarti. A.

Cōcupiscibile est illō qō est natū ex se eē ꝯueniēs vł discōueniēs ita q nullo alio posito circa ipȝ nisi sola appꝛehēsiōe facta na tus est sequi actus delectandi vel tristandi siue pꝛosequendi vel fugiendi q̄tuȝ est ex parte eius. 34. dis. tertij. F.

Cognatio spūalis legalis est qō dā vīculū ꝯtractū ex dispēsatio ne sacramētoꝝ specialr baptis mi ꝛ confirmationis. 42. distin. quarti. q. 1. A.

Cognitio pfecta obiecti est illa qua obiectū attigit sub pfecta rōne sue cognoscibilitatis ꝛ di stincta. 14. q. quol. C.

Cognitio īperfecta est illa q̄ obie ctum p accidēs attingit vel tm̄ in aliquo ꝯceptu communi ꝛ cō fuso: ibidem.

Cognitio disticta immediata est qua obiectū non mediante alio obiecto intelligit per quod vel in quo itelligatur ita q hic ex= cludit medium cognitum non autem medium cognoscendi. ibidem.

Cognitio obiecti in se ē illa q̄ na ta est hri de obiecto ſȝ q ē na tuȝ manifestare se itellectui p portionato. 3. q. pꝛol. A.

Cognitio obiecti in nobis est illa q̄ nata est haberi in intellectu nostro de illo obiecto intelle= cto. ibidem.

Cognitio ītuitiua est obiecti vt obiectum est pꝛesens in existē= tia actuali ꝛ hoc in se vel in alio eminenter ꝯtinēte totā entita tem ipsius. 2. distin. primi. q. 7. J. ff. ꝛ 3. dist. sec undi. q. 9. C. ꝛ 10. di. quarti. q. 8. B.

Cognitio ſm spēȝ est notitia illi⁹ rei que cognoscitur in se. 50. di stin. quarti. q. 3. B.

Cognitio abstractiua est notitia ipsius q̄ditatis s̄m q̄ abstrahit ab actuali existentia et non existentia. ibidem.

Cōmutatio iconomica est q̄n cōmutans itendit rem accipe p̄ qua commutat: vt non mercetur ea sed vt ea vtatur. 15. dist. quarti. q. 2. R.

Contractus est trāslatio nō mere liberalis alicui9 trāsferentis expectantis sibi reddi aliquid equalens ei q̄ transfertur. 15. di. quarti. q. 2. ſ. R.

Commutare quale q̄d in hoc aliquid ē nihil aliō q̄ ex vi illationis interpretari illud h̄re rationem huius alicuius quod habet rationem qualis cuius. 2. dist. primi. q. 7. ſ. Ji.

Cōceptus simpl'r simplex est qui nō est resolubilis in aliquos cōceptus simplices quor̄ q̄libet possit cōcipi ab alio. 3. distin. primi. q. 2. ſ. k.

Creare est aliq̄d de nihilo p̄ducere in effectu. 1. di. scd'i. q. 2. A.

Creatio est actio nō cōcurrēte alia cā alicui9 generis nisi t̄m primo efficiente et primo fine. 2. distin. secundi. q. 2. D.

Creatura est res ab alio creata possibilis et finita. 1. q. q. A. actu simplici distincte cognosci. 2. di. primi. q. 2. D. idem. 3. distin. primi. q. 1. ſ. k.

Conceptus vniuocus est ille q̄ ita est vnus q̄ ei9 vnitas sufficit ad contradictionem affirmando et negando ipsum de eodem. 3. distin. primi. q. 2. B.

Conceptus simplex sed non simpliciter simplex est potest concipi ab itellectu actu simplicis intelligentie l3 possit resolui in plures conceptus seorsum conceptibiles. ibidem.

Cōfirmatio seu sacr̄m cōfirmationis est vnctio hoīs viatoris aliqualiter cōsentientis vel libero arbitrio nunq̄ vsi facta in fronte in figura crucis cū crismate sctificato et hoc a ministro idoneo simul cū itētione debita in ungente et verba certa proferēte significās efficaciter ex institututiōe diuina vnctionem aie. p̄ gratiam roborantem ad confitendum cu3 cōstantia fidē christi. 7. dist. quarti. q. 1. A.

Cōsanguinitas est viculū p̄sonarum ab eade3 p̄sona carnali p̄pagatione descendentium. 40 distin. quarti. q. 1. A.

Cōpositio medij ex extremis ē cōuenientia q̄dā naturalis medij cū extremis q̄ nō est extremi ad extremū nō ita q̄ media qualitas habeat extrema partes sui 15. dist. secundi. q. vnica. B.

Cōtinere p̄mo ✝tual'r est ab alijs non dependere in continendo sed alia ab illo. 3. q. prol. ſ. B.

Cōtigēter cātum nō est q̄d cunq; nō sempiternū vel nō necessariū sed cuius oppositum potest fieri quando illud fit. 2. disti. primi. q. 2. infra. R.

Cōtinuū est illō cuius motus est vnus s̄m se. 20. q. quol'. F.

Cōueniēs aptitudinaliter est q̄d conuenit alicui ex se et q̄tū est ex natura rei. 1. dist. primi. q. 4 circa finem. q.

Corruptibile potētia remota est q̄d h3 in se vn̄ possit dici corruptibile nō t̄n pōt exire in actū nisi p̄us fiat in potentia propinqua. 22. dist. tertij. q. vnica. B.

Corruptibile potentia propiqua est q̄d h3 materiam contractā pro esse existentie. ibidem.

Depēdētia aptitudinalis est illa q̄ quātū est de se semp̄ esset in actu nisi esset impedita quo mō graue aptū natū est esse in centro vbi semper esse quātum est de se nisi impediretur.1. distin.tertij.q.1.E.

Depēdentia potētialis est illa in qua nulla est ipossibilitas ex repugnātia vel icompossibilitate terminorum ibidem.

Depēdentia nature ad vbū est depēdētia nature vt cōicabilis ad personam ꝓpriā alteri⁹ nature vt terminantem eius dependētiam.19.q.quol.Cc.

Dispensatio est iuris reuocatio vel iuris declaratio.33.distinc. quarti.q.1.C.

Distinctio realis actualis est differētia rerū ⁊ in actu existētiū 2.dist.primi.q.7.J.Gg.

Dolor carnis est tātummodo offensio anime ex carne ⁊ quedā ab eius passione dissensio tertia di.tertij.q.vnica.J.A.⁊.44 dist.quarti.q.2.B.

Dolor animi: qui tristitia dr̄: est animi dissensio ab his rebus q̄ nobis nolētibus accidūt ibidē ⁊.14.dist.quarti.q.1.J.O.

Dos claritatis in btis est refulgētia lucis ⁊ non tm̄ coloris vltra perfectionem sue complexiōis 49.distin.quarti.q.15.A

Ducere est dominari sue actioni duci vero est non dominari: et ideo bruta ducuntur.17. dist. primi.q.2.J.T.

Effectus in maiori pte est ille qui hꝫ causam determinatam ad suū euentum que vt in pluribus ꝓducit effectum.2. distin.primi. q.7.S.

Effect⁹ raro eueniēs est q̄ nō hꝫ certā cām determinatā ad suū euentū: sed tātum prouenit ab aliqua causa ordinata ad aliū effectum impedita tn̄ ab illo effectu ad quem ordinatur: ⁊ tamen ex tali impeditione prouenit istud raro.ibidem.

Electio ꝓprie dicta est volitio efficax obiecti q̄ est ad inq̄rendū medium: p̄ qd̄ obiectum possit attingi.6.dist.scdi.q.1.J.D.

Ens reale qd̄ distinguit̄ ɔtra ens rationis est illud qd̄ hꝫ esse circunscripto omni opere intellectus vt intellectus est.8.distin. primi.q.4.J.F.

Ens infinitum est qd̄ excedit qd̄cunq̄ ens finitū nō s̄m aliquā determinatam proportionem sed vltra omnem proportionē determinatam vel determinabilem.5.q.quol.B.

Ens in potentia obiectiua est illud quod ab agente post eius non esse extrahitur ad actū.12 dist.secundi.q.1.G.

Ens in potētia subiectiua est illd quod extrahitur de potentia materie preexistentis ab agente.ibidem.

Epiciclus est puus orbis indeterminata pte orbiū circundātium terrā situatus: non aūt circundans terram.14.dist.scdi. q.2.

Esse ante omnem actū itellectus est quādo aliquid est: si nullus intellectus consideraret.2. distin.primi.q.7.Ff.

Eternitas est intermediabilis vite tota simul ⁊ perfecta possessio.6.q.quol.R.

Eucharistia est sacrm̄ corpis chri sti ⁊ sanguinis veraciter ɔtenti sub speciebus panis ⁊ vini post consecrationē factā a sacerdo-

te sub verbis certis cum debita intentione prolatis ex institutione diuina veraciter significans corpus christi et sanguinem sub eis realiter contineri.8.di. quarti.q.1.A.

Excōicatio simpl'r q̄ sola est maior est alicui⁹ exclusio a cōione fideliū non q̄dē exclusio corpalisq̄ fit in icarceratiōe vel exclusiōe ab alijs:sz excludēdo p prohibitiōez nec cōicet cū alijs:neq₃ alij cū ipo.19.di.q̄rti.q.1.j.L.

Fama est status illese dignitatis quātū ad vitam et mores.25.di.q̄ti.q.1.C.

Fides est substātia rex sperādarum argumētum non apparentium.31.dist.tertij.q.vnica. B.

Fictus est ille q̄ aliud ptendit exterius et aliud interius habet.4. distin.quarti.q.5.B.

Filiatio ppie dicta est hitudo pducti nāliter similis producenti in natura intellectuali.8.dist. tertij.q.vnica.C.

Filiatio cōiter dicta est habitudo producti naturaliter similis producendi in natura intellectuali vel sensitiua.ibidem.

Filius adoptiu⁹ est q̄ nō est naturaliter genitus ab aliquo: nec hn̄s ex naturali gn̄atione ius succedendi in hereditate: sz ex gratia preordinatur vt habeat ius succedendi.10.distin.tertij. q.vnica.B.

Formaliter icludere est icludere aliq̄d in rōne sua essentiali ita q̄ si diffinitio includentis assignaret inclusum esset diffinitio vel pars diffinitionis.8.distin. primi.q.4.L.

Forma nālis est illa q̄ ex natura sua necessario iclinatur ad materiam vt sit actus eius siue sit substātialis siue sit accidētalis. 1.distin.quarti.q.1. hh.

Fortuna est cā per accidens eorum que eueniunt in minori pte actione agentis a proposito 21.q.quol.B.

Forus in ecclesia secretissim⁹ est ille in quo idem est accusator et reus.19.di.quarti.q.1.R.

Fruitio ordiata est illa que nata est esse recta:qn̄.s.ordinatur secundum circunstātias debitas 1.distin.primi.q.1.A.

Fruitio in communi est que habet illas circunstantias:siue nō habeat ibidem.

Fruitio est actus pfectus voluntis volentis bonum propter se ibidem.q.3.j.A.

Gradus cōsanguinitatis est determiata ppinq̄tas psone ad psonam ſm ↄsanguinitatē.40. distin.quarti.q.1.j.A.

Gratia est ppter quā deus acceptat hn̄s vt dignū beatitudine dignitate que est in correspondentia meritis ad premiū. 27. distin.secundi.q. vnica.A.

Genitum ppie est illud qd̄ p generationē producitur vt pmus terminus: sed extendendo: genitum ad quodcunq₃ per generationem communicatū tanq₃ terminus formalis generationis.28.distin.primi .q.1.B.

Habitus est quo q̄spt vti cū volucrit.42.dist.secūdi.q.1.ppe.D.

Habere simpliciter esse est entis cui primo ↄuenit esse sic q̄ nō sit alicui alteri ratio essendi il lo esse.9.q.quol.j.L.

Idea ē rō eterna i mēte diuina ſm quā aliq̄d ē formabile extra:vt ſz ppriam

rōnē ei⁹.35.di.p̄mi.q.vnica.J.
Identitas formalis est qñ illud qđ sic est idē includit illud cui sic est idē in primo modo dicēdi p se.2.di.primi.q.7.J.hh.
Illuminatio in angelo est quedā locutio de vero pfectiua intellectus in actu secundo.9.di.secundi.q.2.R.
Intellectio absoluta est cognitio alicuius obiecti simplicis contenti sub obiecto intellect⁹.6.di.scđi.q.1.E.
Intellectio cōparatiua est cognitio alicuius obiecti qualitercūq̧ cōparati siue ad possibile siue ad impossibile.ibidem.
Infamia est status lese dignitatis q̄ntum ad vitā ⁊ mores.25.dist.quarti.q.1.C.
Infinitū est cuius q̄titatem accipiētibus.i.q̄tūcunq̧ accipiētibus semp restat aliqd accipe.5.q.quoli.A.
Infinitū in entitate est illud cui nihil entitatis deest:eo modo quo pōle est illđ haberi in aliquo vno.5.q.quoli.B.
Infinitū est illud qđ aliqđ finitū datū fm nullā habitudinē finitā precise excedit s₃ vltra oēm assignabilē habitudinē illđ excedit.2.di.primi.q.2.J.B.
Imputabile est illud qđ est in libera ptāte agētis.18.q.ql.W.
Intēdere est in aliud tēdere.38.dist.secūdi.A.
Intendere actualr̄ est qñ ds h₃ actū elicitū respectu ei⁹ qđ intēdit.6.di.quarti.q.6.A.
Intēdere habitualr̄ est qñ ds h₃ habitum inclinantem ipm ad talem actum.ibidem.
Intēdere virtualr̄ est qñ ds virtute alicuius intētionis prius habite actualr̄ facit oīa que facit ex illa tāq̧ ex radice: ita q̧ illa intētio actualis fuit pncipiū ordinatum ad oēs istos actus.⁊ h₃ in se virtualr̄ intentionē ppriam cuilibet istorum actuum.ibidem.
Intētio est illud in qđ nō solum tēdit sensus s₃ est rō tendendi in alterū cuiuseſt ppria similitudo.13.di.scđi.q.1.C.
Interdictum est arctatio a quibusdā actib⁹ ecclīasticis exercēdis vl̄ ab assistēdo q̄busdam talibus.25.dist.quarti.q.1.G.
Inuoluntariū simplr̄ est illud ꝫ qđ voluntas simplr̄ remurmurat.14.di.quarti.q.1.O.
Irasci est appetere vindictā fm rōnem apparentem ppter apparentem parui pensionē.34.di.tertij.F.
Judiciū ppriē sumptū est cōpleta ⁊ autētica determinatio reddēdi alicui fm merita sua.47 di.quarti.q.1.C.⁊.48.di.eiusdem.q.1.J.B.
Judiciū cōiter sumptū est certa apprehensio de aliquo p aliud ibidem.J.B.Aliter sic.
Judiciū est cōpleta determinatio qđ reddendū est alicui pro meritis:que quidē determinatio includit pfectum dictamē rōnis de hoc ⁊ pfectum velle volūtatis nō qualecūq̧ s₃ efficax.48.di.quarti.q.1.D.
Juramētum est assertio dicti humani q̧ ipm sit veꝝ ⁊ hoc vltimate.39.di.tertij.q.vnica.A.
Juramentum assertorium est qñ obligat iurans ad dicendū verum ex quo talem testem inducit ad assertionem dicti sui.ibidem.J.J.
Juramētum pmissorium est qñ ds obligatur vt illud verū esse

faciat.ibidem.
Iuramētum incautum est aliqñ qñ.s.trāsit sup aliquā materiā que de se esset licita.sʒ non est materia iuramenti licita sicut abiurando opa perfectionis. ibidem.M.
Iustitia est rectitudo voluntatis ꝓpter se seruata.46.dis.quarti.q.1.A.

Linea ꝯsanguinitatis est ordo personaꝝ cō sanguinitate ꝯiunctarum.40.dist.quarti.q.1.B.
Linea ꝯsanguinitatis descēdens est a ꝑsona propagante ad ꝓpagatas.ibidem.
Linea ascendēs est que a ꝓpagato ad ꝓpagantes procedit a q̄bus descēdit.ibidem.
Linea trāsuersalis est qñ ambe ꝑsone descēdunt ad eadē ꝑsona ꝛ neutra ab altera.ibidem.
Locus est vltimū corporis continentis immobile primum.2.dist.scdi.q.6.D.

Matrimoniuʒ est vinculū indissolubile inter marē ꝛ feminā ex mutua translatione ptātis corporū suorūʒ in se inuicem facta ad ꝓcreandam ꝓlem ꝛ debite educandā 26.di.quarti.q.1.P.
Mendaciū perniciosuʒ est illud qđ ex se est nociuum vel nocet cui mētior:vel de quo mētior.38.di.tertij.q.vnica.B.
Mēdacium officiosum est quod nulli nocet ꝛ alicui est vtile.ibidem.J.C
Mendaciū iocosum est qñ aliqs iocando intendit decipe ita ꝙ deceptus vere decipit̄ nō tñ in aliquo in quo sibi magnū nocumentū inferat̄.ibidē.
Mēsurare est ꝗtitatē ignotaʒ ꝑ ꝗtitatē magꝭ notā certificare 2.di.scdi.q.2.G.ꝛ.13.q.qłi.N.
Mensurari actualr̄ est actualr̄ ab aliquo depēdere in cognosci.13.q.quol.J.N.
Meritum est aliqđ acceptatum vel acceptādum in aliquo quo ab acceptāte est aliqđ retribuēdum illi in quo est quasi debitum illi pro illo merito:vel alteri pro quo meruit.18.di.tertij.q.vnica.B.
Miraculum est quicqđ arduum aut insolitum supra spē vel facultatem mirantis apparet.1.q.prol.C.
Misericordia in nobis est habitus vel qualitercunq̄ dicatur forma qua nolumus miseriaʒ alterius.46.di.quarti.q.2.B.
Miseria completa est indigētia firmata:ꝛ carētia ꝑfectionis se cūde ꝛ exclusio boni qđ ꝓpter se amaret̄:si haberet̄:ꝛ tādem misero complete male est.49.di.quarti.q.2.Y.
Modestus est ille q̄ modū debitū tʒ in agendo.34.di.tertij.q.vnica.J.P.
Mūditia cordis est immunitas volūtatis ab omni inordinata affectione vel delectatione tā rōne sui ꝙ rōne appetituū sensitiuoꝝ q̄bus ꝯiūgitur.34.di.tertij.q.vnica.J.M.

Natura est principium motꝰ ꝛ quietis eiꝰ in q̄ est ꝑ se ꝛ nō ẜm accñs.2.di.scdi.q.10.J.F.
Necessarium simplr̄ est illud cuius oppositū simplr̄ includit ꝯ dictionē.12.di.quarti.q.1.E.
Nihil ꝓprie dr̄ illud qđ includit ꝯdictionem.3.q.quol.B.
Nolle est actus positiuus volū-

tatis quo fugit discōueniens seu resilit ab obiecto discōuenieñte.6.di.scdi.q.2.B.

Uolitio efficax est illa qua non tm̄ nolles ipedit aliqd eē.s3 si possit oīno destruit illud.46. di.pzimi.q.vnica.B.

Uolitio remissa ē qua ita displicet nolitum: q nō phibet illud esse l3 possit.ibidem:

Notitia habitualis est qñ obiectū sic est pñs intellectui in rōne intelligibilis actu vt intell's statim possit habere actū elicitū circū illud obiectū.3.di.pzimi.q.2.Q.

Notitia virtualis est qñ aliqd intelligit in aliquo vt pars itellecti pzimi:nō aūt vt pzimū intellectū siue vt totale terminans intellectionē.ibidem.

Notum habitualiter est illud cuius est actus pzim⁹ sufficiēter ostēsiuus.14.di.tertij.q.2.O.

Obiectū pzimū pzimitate adequationis est illud qd potentiam nō excedit nec a potētia excedit.5.q.quoli.R.

Obiectum pzimum pzimitate virtutis est illud virtute cuius oē aliud intelligit vel cognoscit a tali potētia. ibidem.

Obiectū pzimū pzimitate perfectionis est illud qd in se ↄtinet tanꝙ in summo ꝑfectionē omniū obiectoꝝ ⁊ virtutē ꝑficiendi potentiam.ibidem.

Obiectū beatificū est illud i quo summe ꝑficit ⁊ quietat ⁊ satiat intell's ⁊ volūtas.ibidem.

Obiectū pzimū actus est illd totū ad qd terminat actus: ⁊ obiectū ꝑ se est qd includit per se vnitiue in obiecto pmo terminante.1.di.pzimi.q.2.J.G.

Omnipotētia est actiua potētia creatoris respectu cuiuscunꝙ creabilis.7.q.quol.J.B.

Ordinatio est institutio alicui⁹ in gradu eccl'ie ꝑeminente cui ↄuenit aliqd ministeriū circa eucharistiā exhibēdam facta a ministro idoneo certa v̄ba pferente ⁊ simul cū intētione debita ministeriū gradus illius aliquo signo visibili repñtans ex instōne diuina efficaciter significans grām ꝑeminentē qua ordinat⁹ digne aliqd ministeriuz exequat.24.di.q̄rti.q.vnic.G.

Ordo est pariū dispariūꝙ reruz vnicuiꝙ sua loca tribuēs congrua dispō.24.di.q̄rti.q.1. B.

Ordo sacer est grad⁹ eminēs in eccl'ia disponens de ↄgruo ad actū aliquē ad ↄsecrationē vel eucharistie dispēsationē ptinētē.ibidē.J.B.alr ⁊ cōius sic.

Ordo est grad⁹ eminēs in eccl'ia disponēs ad aliquē actū sacralem exequendum.ibidem.

Pax est securitas habendi oīm sine repugnātia. 34.di.tertij.q.vnica.Q.

Pena canonica est aliqua phibitio actus exercēdi vel gradus recipiēdi q̄ alias cōpeteret nō phibito.13.distin.quarti. q. 2. E.aliter sic.

Pena canonica est pena inflicta ꝑ canones phibens vel arcēs punitū ab aliquo gradu eccl'iastico:q̄ alias sibi liceret.25.di. quarti.q.1.B.

Pena formal'r ē carētia boni cōuenietis volūtati ⁊ volenti.37. di.scdi.q.vnica.Cc.

Peccatū mortale est deordinatio opposita ordinationi sine q̄ finis nō pōt seq̄ aliquo mō. 21. di.scdi.q.vnica.B.⁊.37.distin.

eiusdē.q.vnica.B.⁊ idez alr.J.B.⁊ alr.43.di.eiusdē.q.1.A.
Peccatū originale est formatrca rētia iustitie originalis debite nō qualrcunq3 debite:s3 debite q: accepte in p̄rio parēte ⁊ in ipso amisse.32..distin.secundi.q.vnica.J.B.
Perfectio formalis ē illa q̄ in q̄li bet ente meli⁹ est eē q̄ nō esse 1.di.p̄rimi.q.2.R.⁊ alr sic.
Perfectio simplr est meli⁹ quo⸗cūq3 sibi incōpossibili in quoli bet supposito absolute ꝯside⸗rato.2.di.p̄rimi.q.7.J.Dd.
Permissio ꝓprie dicta in nobis ē nolitio remissa alicui⁹mali qđ scitur esse malum.47.dist. pri mi.q.vnica.B.
Periuriū dolosuz ē q̄n iurās ali q̄d se eē facturū in ip̄o actu iu rādi intēdit oppositū ⁊ nō in⸗tēdit se obligare ad illđ qđ iu raſ.39.di.tertij.q.vnica.R.
Persona est intellectualis natu re incōicabilis existētia.23.dis. p̄rimi.J.B.
Praxis ad quā cognitio practi⸗ca extendiſ est actus alterius potētie q̄ intell'o naturalr po sterior intellectiōe natus elici ꝯformiter rōni recte ad hoc q̄ sit rectus.4.q.pl.A.
Predestinatio ꝓprie sumpta est actus diuine volūtatis eligētis ⁊ ordinātis rōnalē creaturam ad gratiā ⁊ glorā.40.di. pri⸗mi.A.⁊.7.dist.tertij. q.3.A.
Possibile logicū est modus cōpo sitionis formate ab intellectu illius q̄dem cuius termini nō includunt ꝯdictionez.2.di.pri mi.q.7.J.J.⁊.20.di.eiusdē . q. vnica.B.⁊.39.di.eiusdē.G.
Possibile reale est qđ accipiſ ab aliq̄ potētia in re sicut a poten tia inherēte alicui vel termina ta ad illđ sic ad terminū.ibidē
Possibile est illud cuius ꝯriuz non est de necessitate verū . 7. di.p̄rimi.q.vnica.L.
Potētia ordiata ē illa q̄ ē p̄ncipiū exequēdi aliqua ꝯformiter le⸗gi recte f̄m ordinē p̄fixuz ab il la lege s3 potētia absoluta est q̄n est principiū exequēdi aliq̄ supra illā legem vel ꝯ illā.44. dist.p̄rimi.q.vnica.A.⁊.7.dist. scdi.q.vnica.J.k.
Potētia essentialis est q̄n ad hoc q̄ exeat in actū necessario pre exigiſ aliq̄ forma p quā exeat in actū.3.di.p̄rimi.q.6.Q.
Proles p̄fecta memorie ē actua⸗lis noticia tāta illi⁹ obiecti q̄ ta ꝑtpetere tali intell'ui respe ctu talis obi ⁊ tūc illa noticia di adequata itellectui respcū talis obiecti. 2.di.p̄mi.q.7.C.
Proportio geometrica ē qua cō⸗tinēs excedit ꝯtentū in aliquo certo gradu finito. 49. distin. quarti.q.11.C.
Propositio p se nota ē que ex ter minis ꝓprijs q̄ sunt aliq̄d eius vt sunt ei⁹ h3 veritatē euiden⸗tē:⁊nō ꝓpter aliq̄d aliud extra terminos ꝓprios h3 euidētiā scđa.di.p̄rimi.q.2.A.
Proprietarius dr ille qui in ha bēdo rē nullo mō depēdet ab alio.s3vsuarius est ille q̄ in vtē do re depēdet:ab alio.12.dis. p̄rimi.q.2.J.B.
Proximus est ille cui⁹ amicitia est grata dilecto vt.s.ab eo di⸗ligaſ.28.di.tertij.q.vnica.F.
Pulueres mortuoꝝ dicunſ que cūq3 corpa in q̄b⁹ est vltimate fcā resolo.43.di.q̄rti. q.5. M.
Punitio ē pceptibilis carētia bo ni.ꝯuenientis in natura itelle

ctualivel pceptibilis presentia mali discōuenientis in eadem. 46.dist.quarti.q.4.B.

Penitere est vindicare pctm̄ a se cōmissuȝ.14.di. quarti.q.1.S.

Penitere est detestari vel odire pctm̄ a se cōmissum.ibidē.ſ.S.

Penitere est penā inflictam pro peccato suo cōmisso gratanter acceptare.ibidem.ſ.T.

Penitere est penā inflictā p pctō suo patienter sufferre.ibidem.

Penitētia ē absolutio hois penitētis facta certis v̄bis cū debita intētione platis a sacerdote iurisdictionē hñte ex institutiōe diuina efficaciter significātibus absolutionē aie a peccato.14.dist.quarti.q.4.B.

Radius rectus est qui diffundit a corpore luminoso in medio eiusdem diaphaneitatis quantum durat v̄tus corporis luminosi 13.dist.secundi.D.

Radius reflexus est q̄ occurrēte opaco antequ͂ termineť virtus actiua luminosi diffunditur in partē oppositā nō ex electione sed qr naturale agēs cuius virtus actiua non totaliter est exhausta in directū agit quantū potest ⁊ qd non pōt in directuȝ agit in obliquū.ibidem.

Radius fractus ē q̄ occurrēte medio alteri⁹ diaphaneitatis non tñ oino opaco multiplicať i illo medio ſȝ nō ꝭm lineā rectaȝ ſȝ incidit ibi angelus ibidem.

Ratio obiecti est forma ꝭm quā obiectum est motiuū illius potentie.3.dist.primi.q.3.E.

Ratio seminalis ē forma substātialis seminis.in q̄tū semē est: vel qualitas necessario ꝯns formam substantialē seminis.18.dist.secundi.q.vnica.S.

Ratio in se falsa est q̄ hȝ partes cōtradictionis repugnantiā includentes.14.q.quol.ſ.E.

Recedere primo a nō esse est habere aliquā entitatē extra intellectum ⁊ extra potentiā sue cause.9.q.quoli.L.

Recordatio est cognitio seu cogitatio actus alicuius p̄teriti ipsius recordantis.45.distin. quarti.q.3.C.

Repugnātia formalis est oppositio illoꝝ q̄ ꝭm suos effectus repugnāt ⁊ opponunť:vt albū ⁊ nix.49.dist.quarti.q.16.B.

Resurrectio ē scđa eius qđ cecidit ⁊ dissolutū ē surrectio.43. dist.quarti.q.3.B.

Respectus intrinsec⁹ adueniēs ē ille q̄ necessario ꝯsequiť ambo extrema in actu posita.13.dist. quarti.q.1.D.⁊.11.q.quol.L.

Respectus extrinsec⁹ adueniēs ē qui nō necessario sequiť extrema simul actu posita. ibidem.

Sacramentum est signum sensibile gratiā dei vel effectū dei gratuitū ex institutiōe diuina efficaciter significās ordinatū ad salutem hoīs viatoris.1.di.quarti.q.2.M.

Sacramentū matrimonij est expressio certoꝝ verboꝝ maris ⁊ femine ad se inuicē signantiuȝ traditioneȝ mutue ptātis corporū ad plem debite pcreādā ex institutiōe diuina efficaciter significās gratiaȝ cōferendam mutuo ꝯhentibus ad ꝯiunctionez mutuā animoꝝ gratiosaȝ 26.dist.quarti.q.1.P.

Sacramentū noue legis ē signū gratie collate in eo quirecipit sacrm̄.8.dist.quarti.q.1.E.

Satisfactio est volūtaria redditio equiualētis alias indebiti. 15.di.quarti.q.1.J.A.
Satisfactio ē opatio exterior laboriosa vel penalis voluntarie assumpta ad puniēdū pctm̄ cōmissum a se:⁊ hoc ad placādū diuinā offensam.ibidem.L.
Semen est corpus imperfectum cuius forma nō est intenta pp se:s3 pp aliud.s.vt ex illo aliqd generet simile generāti.18.di. secundi.q.vnica.F.
Species intelligibilis est forma impressa intellectui repñtās obiectū p̄cedens in potētia intellectiua actu3 intelligendi.3. dist.primi.q.6.J.N.
Sensibile in potētia remota est illud qd h3 formā sufficiētē nō tñ sub mō conuenieti sub quo op3 eam haberi ad hoc vt sentiatur.12.dist.quarti.q.2.B.
Sensibile in potētia ppinqua ē illud qd h3 formā sub mō cōuenieti vt statim cessanti impedimēto possit sequi actus.ibidē.
Status est stabilis pmanētia legibus diuine sapiētie firmata. 3.dist.primi.q.3.G.
Stipes in cōsanguinitate est psona a qua plures carnali propagatione descendūt.40.dist. quarti.q.1.A.
Suspēsio est phibitio ab aliquo alias cōueniente ⁊ hoc ad tps 25.dist.quarti.q.1.P.
Sciētia est cognitio certa de cognito necessario causata a causa euidēte intellectui applicata ad cognitū p discursu3 sylogisticū.4.q.laterali.pl.A.
Subiectū primū sciētie est illud qd est primo virtualr̄ ɔtinens oēs veritates illius habit⁹ cui⁹ est subm.1.q.lateral.pl.B.
Subiectū primū p̄me vitatis cōtingētis ē illud qd visu3:vt talem:natū est pmo videri ɔiungi cū illo p̄dicato.3.q.pl.J.N.

Trāsubstantia

tio ē trāsitio totalis substātie i substantiā.11.di.quarti.q.1.A.
Trāslatio rei fm actū mere liberalem est qñ trāsferens nulla3 expectat redditionem.15.dist. quarti.q.2.J.
Translatio rei fm actū liberalē fm quid est qñ transferens p eo qd transfert expectat aliqd sibi reddi.ibidem.
Theologia in se ē talis cognitio qualē natū ē facere obm̄ theologicū in intellectu sibi pportionato.2.q.lateral.pl.J.A.
Theologia in nobis est talis cognitio quale3 intell's nr̄ natus est hr̄e de illo obiecto.ibidem.

Velle est actus voluntatis acceptātis aliquod obiectum/conueniēs.9.Dis.secundi.q.2.A.
Velle efficax est illud quo nō tm̄ cōplacet esse voliti volūtati:s3 si posset statim ponere volitu3 in esse statim poneret.47.Di. primi.q.vnica.A.
Velle remissu3 est qñ pl3 volitū: nō tñ volūtas:illud ponit in eē l3 posset illud ponere.ibidem.
Velle volūtate bñplaciti dei ē vltima determinatio q̄ pōt poni ex ptevolūtatis ipsius oipotētis volētis ponere effectum in esse.46.Di.primi.q.vnica.A.
Verbu3 est actus intelligētie pductus a memoria pfecta non habēs esse sine actuali intellectione repñtans verbū diuinū. 27.Dis.primi.q.3.E.
Vermis peccatoris ē remorsus

de peccato cōmisso.7.Dis.scdi q.vnica.J.P.

Uestigiū est similitudo illius partis naturalis a qua imprimit in aliquid sibi cedens.3. Dist. primi.q.5.A.

Uiolentū est illud cuius principium est ab extra nō conferēte vim passo.29. Dis.quarti. q.1. B.7.43.Dis.quarti.q.5.C.

Uniuocatio cōpleta est qñ similitudo in forma 7 in mō essendi forme: sz vniuocatio diminuta est qñ est similitudo in forma: lz habeat alium modū essendi: veluti domus extra ē a domo in mente.5.q.prol.J.G.

Uniuocū est cuius rō est in se vna siue illa rō sit ratio subiecti siue denominet subiectuz siue p accidēs dicatur de subiecto.8. Dis.primi.q.2.P.

Uniuocū pdicatum est illud cuius cōceptus est in se vnus.7.dis. tertij.q.1.C.

Uniuoce predicari est quādo rō predicati p se includit in rōne subiecti.ibidem.

Uniuersalius pfectione est illud cuius pfectio est maior in se et est perfectionū plurū cōtentiuum.1.Dis.quarti.q.1.C.

Uerum p se notuz est illud qđ ex rationibus terminoruz est per se notum.7.q.quol.D.

Unctio extrema est vnctio hois infirmi penitētis facta in determinatis partibus corporis cuz oleo ɔsecrato ab epo ministrata a sacerdote simul verba certa cum intētione debita pferēte:ex institutione diuina efficaciter significanscurationē finalem peccatoꝝ venialiū.24.dis. quarti.q. vnica.B.

Uirtus est habilitas ex actibus frequenter elicitis generata inclinās ad similes actus.33. di. tertij.q.vnica.B.

Uirtus est habitus electiuus immediate existens quo ad nos determinata rōne 7 vt vtiqꝫ sapiens determinabit.36.distin. tertij.J.A.

Uolendum pter se est illud cui repugnat ex natura eius ꝙ sit pter aliud volendū.49.dist. quarti.q.2.R.

Uolitio absoluta est illa q̄ est alicuius obiecti simplicis cōtenti sub obiecto primo volibili. 6. dist.secundi.q.1.J.E.

Uolitio cōparatiua est illa q̄ est respectu cuiuscūqꝫ comparati siue possibilis siue impossibilis.ibidem.

Uotum solēne est illud qđ fit interueniente aliqua solēnitate: vz p susceptionē sacri ordinis. 38.dist.quarti.q.1.A.

Uotum psumptū est qñ quis recipit habitū pfessoꝝ vbi ē distinctio inter habitū pfessoꝝ 7 nouitioꝝ 7 etiā qñ vltra annū morat in monasterio absqꝫ ptestatione de nō pfitēdo.ibidē.B.

Uolitio simplex est quedā complacentia obiecti volūtatis.33. dist.tertij.L.

Uolitio efficax est qua volēs psequitur ad habendū volituz.si nō impediatur.ibidem.

Usus ē actus imperfectus volūtatis volentis bonuz pp aliud.1. dist.primi.q.3.J.A.

Uti est obiectum volituz ordinare ad aliud vt ad finem.17.q. quoll.J.B.

¶ Explicit Tabula Tertia diffinitionum de mente Doctoris Subtilis.

Tabula Quarta Diuisionū.

Ablatiuus pōt duob⁹ modis cōstrui in rōne pn=cipij vel pximi vel remoti.13.dis.quarti.q.1.f.p.
Ab hoc pōt intelligi duobus modis.13.dist.quarti.q.1.L.
Accidēs pōt accipi duplr.s.p significato ⁊ p denominato ⁊ p denominato adhuc duplr. scȝ absoluto vel respectiuo.12.dis. quarti.q.1.A.
Accidētis ad subiectū ē duplex habitudo.altera ē informātis ad informatū.altera vo ē posterioris naturalis ad pri⁹ naturalr.1.dist.tertij.q.1.A.
Actio duplr sumit.3.di.primi.q.6.Aa.⁊.6.dist.primi.D.
Actio pōt intelligi cōuenire acci denti tribus modis.12.dist.qrti.q.3.B.
Actio multiplr accipitur.13.dis. quarti.q.1.H.⁊.J.K.
Actio ppie sumpta tres hȝ proprietates.3.dist.primi.q.6.3.
Actus pōt in diuinis triplr considerari.12.dist.primi.q.2.A.
Actus pōt duplr sumi.26.dis.primi.J.N.⁊.11.dis.quarti.q.3.D.
Actus intells respectu obiectorum q̄ nō sunt pn̄tia in se q̄ mō naturalr cognoscimus est duplex.3.dist.primi.q.8.D.
Actus volūtatis pōt triplr ꝯsiderari.17.dist.primi.q.2.Jl.
Accidentale duplr sumit.2.dist. primi.q.7.Ll.
Actus volūtatis in nobis in cōi ē duplex.s.velle ⁊ nolle.47.di. primi.A.⁊.6.dist.scdi.q.2.A. ⁊ 21.dist.eiusdem.q.2.A.
Actus volendi est duplex.6.dist. secundi.q.1.B.
Actus volūtatis est duplex.s.cōplacentia ⁊ cōcupiscentia.42. dist.secundi.q.4.R.
Actus assentiēdi alicui vero cōplexo duplex ē in intellectu.1. distin.primi.q.3.B.
Actus sup quem fit reflexio pōt significare duplr nominalr.s.⁊ verbalr.28.dist.tertij.J.B.
Actus ex charitate pōt in finem vltimū referri trib⁹ modis.41. dis.secundi.A.
Actus nō referri in finem vltimū potest etiā tripliciter intelligi. ibidem.B.
Actus in peccato ꝯcurrēs est duplex materialis.s.⁊ formal.37. dist.secundi.Q.
Actum humanū requiri ad deletionē peccati pōt intelligi duplr.s. vel vt preuiā dispositionem vel vt concomitanteȝ.14. dist.quarti.q.2.W.
Actus recordādi hȝ duplex obiectum.s.pximū ⁊ remotum.45. dist.quarti.q.3.G.
Actus intells in prima operatione eius est duplex.quidā ē rei existētis vt existēti ⁊ quidā ē rei indifferēter se habentis ad existentiā ⁊ nō existentiā.6.q. quoli.F.⁊.13.q.quol.J.
Actus dilectiōis naturalis pōt itelligi duplr.vno mō qr sit elicitus a volūtate fm naturaleȝ inclinationē.alio mō qr nō est actus supnaturalis qr volūtas actu nāli pōt hr̄e.lȝ non sit fm nāleȝ inclinationē.17.q.qlī.A.
Adequatio est duplex.1.dist.primi.q.1.G.
Adultus pōt tribus modis cōsiderari:⁊ etiā nō volēs.4.dis. quarti.q.4.A.
Adultus non cōsentiens pōt duplr intelligi: scȝ positiue ⁊ negatiue ibidem.C.

quedam

quedā pro ē largiori mō q̄cū𝔮 malitia separās a fine efficacit volēdo vel ɔseq̄ndo.18.q.q̄.Cc
Auctoritas iudiciaria sentētiādi celū huic aperiendū vel aptuʒ esse pōt intelligi tripliciter.19.dist.quarti.q.1.B
Beatitudo ē duplex q̄daʒ simplr̄ ⁊ quedā scd̄m q̄d.49.dist.quarti.q.2.Ba.⁊ aliter sic.
Beatitudo duplr̄ accipitur vno mō ꝓ coniunctiōe ad perfectiuum extrinsecum:alio mō pro fundamēto proximo illius cōiunctionis.ibidem.
Beatū orare pro aliquo pōt duobus modis intelligi vel orōne actuali vel oratione habituali 45.dist.quarti.q.4.E
Beatus q̄ non habeat potentiā peccandi potest intelligi duplr̄ 49.dist.quarti.q 6.G
Bene fortunatus vl̄r p̄t intelligi duobus modis.20.q.quol.G
Bona fortuna pōt accipi duplr̄ 20.q.q.f.D.⁊ aliter.f.ibidē.H.
Bona fortuna ſm effectum pōt duplr̄ intelligi vel p se vel per accidens.ibidem
Bonitas moralis ē triplex.7.di.secundi.E
Bonum dupliciter capit̄.1.dist.primi.q.2.Z
Bonū simplr̄ pōt intelligi duob⁹ modis vno mō vt distinguit̄ ɔ bonū apparens:alio mō vt distinguit̄ ɔ bonū in singulari acceptū 33.dist.tertiȷ.C
Bonū intellectuale in genere duplex ē.s.bonū cōmodi ⁊ bonuʒ honestū.46.dis.quarti.q.4.B
Carētia boni actiue vel passiue pōt intelligi.37.dist.secūdi.f.Cc
Caro pōt considerari tribus modis.22.dist.3.f.O
Cause p se siue essentialr̄ ordinate differūt a causis per accidēs siue accidentalr̄ ordinatis tripliciter.2.dist.primi.q.2.Z
Causa actiua diuidit̄ in naturā ⁊ propositū.16.q.quol̄.R
Cause ɔcurrentes ad eundē effectum triplr̄ cōcurrunt.3.di.primi.q.7.L.⁊.15.q.quol̄.H
Causa mortis est duplr̄ ab intrinseco:scʒ ⁊ ab extrinseco.19.dis.secundi.B
Causa mortis ab extriseco ē duobus modis: vel pp̄ dispositionem ɔ̄riam cōtinētis vel pp̄ violentiam illatam ab extrinseco agente.ibidem.E
Casus forme pōt eē duplex: vel sic forme ad subʒ:vel sic forme ad suppositū.12.dist.scd̄i.q.1.Z
Causa ⁊ effectus pōt dici vl̄is duplr̄.vno mō ſm predicationeʒ: alio mō ſm perfectionē.3.dist.quarti.q.1.C
Creari duplr̄ pōt accipi vel vt importat respectū ad nō esse precedens:vel vt importat respectum ad causam efficienteʒ.11.dist.tertiȷ.q.1.B
Credibilia sunt in triplici differentia.31.dist.tertiȷ.H
Circūcisio pōt cōsiderari ſm q̄tuor tēpora.3.di.quarti.q.4.Z
Cognitio rei quadruplr̄ haberi potest.3.q.prol.G
Cognitio rei ē duob⁹ modis q̄dā est ſm spēm ⁊ q̄daʒ ē ſm priuationem.50.dist.quarti.q.3.B
Cognitio obi pōt esse duob⁹ modis.3.dist.scd̄i.q.9.B.⁊.14.di.tertiȷ.q.3.B.abstractiua.scʒ et intuitiua.
Cognitio obi ē duplex q̄dā ē pfecta ⁊ q̄dā imperfecta.14.q.q̄li.B
Cōfessio ē duplex q̄daʒ fraudis

individuatur. Auic. 5. met. c. 3. qualiter intelligit. l. 3. dist. scdi q. 4. J. O

Nihil aliud est dicere aiam tristari vel gaudere ꝙ texere vel edificare. primo de aia. t. c. 64 qualr intelligit. l. 44. di. quarti. q. 2. J. B

Nihil cognoscit nisi per hoc ꝙ cognitum est in cognoscente. qualr intelligit. l. 49. di. quar q. 11. supra. B

Nihil est ꝗtum primo ⁊ p se nisi aliquid sit ꝗtum per se ⁊ nō primo sed denominatiue. qualiter intelligit. l. 26. dist. primi. q. vnica. S

Nihil existens virtualr tale vel mō eminētiori existēs tale pōt esse formaliter tale: qꝛ nihil est in actu ⁊ potētia respectu eiusdem. tertio ⁊ quinto phy. qualiter sit verum. l. 25. dist. scdi. q. vnica. G

Nihil phibet idē in pluribꝰ generibꝰ enumerari. phs in fine pdti qualitatis. qualr intelligitur. l. 13. q. q. J. Nn

Nobiliori pfectioni corrīdet nobilius pfectibile tanꝗ pprium qualiter intelligit. l. 49. dist. quarti. q. 2. O

Nobilioris pfectibilis nobilior ē pfectio qualiter intelligitur. l. 33. di. tertij. q. vnica. J. L

Non ptingit intelligere maiorē distantiā ꝗ sit inter ꝯdictoria qualr intelligit. l. 1. dist. quarti. q. 1. J. G

Non est accipere vltimū nō eē ipsius corrūpendi sꝫ primū in esse generādi: ⁊ cū hoc etiā primum in nō esse corrūpendi. 8. physi. t. c. 63. qualr intelligit. l. 12. q. q. L

Nō est alius habitus singulariū ab habitu vniuersaliū sꝫ est idē 7. met. t. c. 53. qualr intelligit. l. 9. di. scdi. q. 2. X

Non existente tēperantia qualr erit iustitia. Cōmentator. 6. ethi. in prin. ⁊ 6. ethi. c. 6. tēperātiā hoc appellamus nolevelut saluātē prudentiā: sorores ad inuicē sunt virtutes. qualr intelligit. l. 36. dist. tertij. q. vnica. infra. D

Non manēte eadēꝫ rōne ordinis nō manet idē ordo. qualr itelligitur. l. 1. q. q. J. S

Non opꝫ ꝙ instrumentum hēat actionē ppriam qꝛ tūc in actione ppria nō esset instrmmētuꝫ sed agens principale. qualr intelligit. l. 6. di. quarti. q. 5. D

Non pōt aliquid esse ex se possibile ⁊ corruptibile ⁊ ab alio ppetuari primo celi. t. c. 138. idē Auer. 12. met. cō. 41. qualr intelligitur. l. 49. distinc. quarti. q. 13. Lt

Nos sumus quodāmodo finis oium scdo phy. t. c. 24. qualr intelligit. l. 48. di. quarti q. 2. J. C

Notū ē naturali rōne ꝙ ois species est de integritate vniuersi ⁊ est ppetua. qualr intelligit. l. 43. dist. quarti. q. 2. J. Cc

Notū est naturalr beatitudineꝫ esse finem hominis non solum in vniuersali sed in speciali. primo ⁊ 10. ethico. c. 10. qualiter intelligitur. l. 43. distin. quarti q. 2. Bb

Nullum accidens est subiectum accidentis: nisi qꝛ ambo alicui accidūt. 4. met. t. c. 14. qualit intelligit. l. 49. dis. quarti. q. 3. J. L. ⁊ N

Nullū suppositū formalr agit nisi sit actu p illō qd ē sibi rō formalr agendi. qualr intelligit

l.8.q.q.§.B
Nullū violentū est ꝑpetuum.secūdo celi.t.c.18.qualr non est necessaria Theologis ⁊ qualr intelligit.l.49.distin. quarti.q.13.Z
Nunq̄ ignobilius est finis nobilioris qualr intelligit.l.48.dist.quarti.q.2.§.C

Obiectum intellect⁹ est vniuersale.p̄mo phy.t.c.29.⁊ scd̄o de aīa.t.c.60.qualr intelligit.l.45.di. quarti.q.3.§.O
Obiectū mouet nō motū.3.d̄ aīa t.c.54.qualr exponit.l.3. dist.primi.q.8.§.D
Officiū intellect⁹ agētis est trāsferre obiectū de ordine ad ordinē.Auer.tertio de aīa cōmē.18.qualr intelligit. l. 45.dist.quarti.q.1.§.B.⁊.15.q.q.M
Omne agens agit ꝑpter finē intentū.2.phy.t.c.49.⁊.81.qualiter intelligit.l.30.dist.scd̄i.q.vnica.§.B
Omne ꝯueniens alicui p̄rio ꝯm causalitatē ꝑcisam nō remouet ab eo qz aliqd q̄d nō est illud p̄dicatum remouet ab aliq̄ q̄d nō est ip̄m subiectū q̄liter intelligit.l.2.di.scd̄i.q.10.M
Omne ens omni enti cōparatū est idē vel diuersum equale vel inequale sile vel dissimile. 10.me.t.c.12.qualr exponit.l.19.di.p̄imi.q.1.B
Omne ens omni enti cōparatuz in quo est: est essentiale vel accidētale.qualr intelligit. l .2.dist.p̄imi.q.7.L
Omne esse est a forma.Boetius de tri.c.3.⁊ Auer.scd̄o phy.c.12.qualr intelligit.l.12.di.scd̄i q.2.§.F
Omne indiuiduū est cōpositius natura ꝯdiuibili que est in illo, qualr intelligit.l.3.dist. secundi.q.6.L
Omne locatū hz situm.c.de q̄ntitate.qualr intelligit.l.2.dis.secundi.q.6.§.P
Omne mobile p̄ri⁹ ꝑtrāsit equale siuevel minus q̄ maius. 6. physi.qualr intelligit.l.ibidē.q.9.X
Omne q̄d est q̄n est necesse ē esse.p̄imo periherme. in fine qualr intelligit.l.39.di.p̄imi.q.1.Z ⁊.18.dist.tertij.q.vnica.Z
Omne q̄d mouet se diuidit in duo quoꝝ alteꝝ est p̄imo mouēs,⁊ alterū est p̄imo motū.8.phy.t.c.30.qualr exponit.l.2.dist.scd̄i.q.10.V
Omne q̄d mouet ab alio mouet 7.phy.t.c.1.qualr exponit .l.2.dist.scd̄i.q.10.G
Omne q̄d mouet ptim est in termino a quo ⁊ partim est in termino ad quē.ph̄s.6.physi.t.c.32.⁊.87.qualr exponit.l.2.distin.scd̄i.q.9.X
Omne sensitiuū pōt corrūpi ab excellēti sensibili.scd̄o de aīa.t.c.123.ꝑ ꝯñs beatus nō poterit aliqd sentire.qualr intelligit.l.49.dist.q̄rti.q.13.V
Omnes potētie q̄ sunt in maiori ratiōe q̄ntitatis sunt vnius potētie demōstrate vl determinate.Auer.3.phy.c.69.qualr intelligit.l.13.di.tertij.q.4.§.E
Omnia ꝯtinue moueri multū in manifestis est ābigere.8.phy.t.c.23.qualr intelligit.l.2.dist.scd̄i.q.9.§.Q
Omnis habitus disponit ad bñ vel male agendū.scd̄o.ethi. c.5.qualr intelligit.l.6.di. quarti.q.10.§.P
Omnis natura cōis supposit is

Finis pōt duplr appetivel sub rō ne boni honesti: vel commodi. 49.dist.quarti.q.10.L
Forme dupliciter esse habent.3. dist.primi.q.9.O
Formā per se esse tripliciter intel ligitur.7.dist.primi.3
Formā esse impotētia₇tradictio nis pōt intelligi duobus mo= dis.25.dist.secundi.J.U
Forus in ecclia ē duplex qdā est secretissimus₇ qdaʒ est public⁹ 19.dist.quarti.q.1.k

Gradus intellectus est triplex.4.q. prol.Ee
Grad⁹vniuersalitatis sex modis dicunt.2.dist.primi.q.7.Hh
Gradus pōt dici eminēs dnplici ter vel ppvniuersalitatē actuū quos respicitvel pter nobili= tatem actus quem respicit.24 dist.quarti.q.vnica.C
Grā pt duob⁹ modis accipi vl̄ p gratuita deivolūtatevel p ha bitu creato ifořmāte.2.di.tertij q.2.k
Graue adherēs cētro est quadru plex.1.dist.primi.q.5.A
Grauitas peccati dupliciter ₇clu diturvel q₇ magis opponit̄ itē₇ se bonitativel q₇ bonitas oppo sita est magis necessaria.21.di. secundi.q.2.D
Generatio in creaturis duas hʒ rationes.5.dist.primi.q.2.C
Genitū ex vi sue gnatiōis in diui nis q̄ sit notitia actualis: du= pliciter potest itelligi primitas 13.dist.primi.T

Habitū ab habito pati pōt intelligiduo bus modis,2.dist.scdi.q.12.S
Habit⁹ vt est gn̄s de pdicamēto qlitatis multipliciter accipit̄ ₇ distinguitur.34.dist.tertij.D
Habēs qd qd est pōt intelligi du pliciter.3.dist.secundi.q.6.R

Idētitas in diuis duo bus modis accipit̄.31.dist.primi.E
Ieiuniū ēduplex.s.nature₇ecclie 8.dist.quarti.q.3.C
Ignis est obiectū discōueniēs an gelo malo duplr: pmo incptuʒ detinet diffinitiue: scdo vt imu= tat spirituʒ obiectiue.44.dist. quarti.q.2.C
Ignis circa corp⁹ aiatū pōt hr̄e duplicē actionēvnā.realē₇vnī uocā₇aliā itētiōalē₇ equocam 44.dist.quarti.q.3.A
Illapsus pōt dupliciter accipi.1. dist.tertij.q.1.J.M
Imago pōt dupliciter accipi.3.di stin.secundi.q.9.M
Imago duplr pōt assignari.3.di stin.primi.q.9.F
Immateriale.pōt intelligi tribus modis.43.dist.quarti.q.2.E
Immediatū duplr d₇ vnomō ex= cludendo medium eiusdem or dinis: alio modo excludendo medium alterius ordinis.49. distin.quarti.q.3.B
Immediatū pōt itelligi esse duo bus modis.2.dist.scdi.q.9.S
Impossibilitas recipiēdi aliqd in subiecto preexistēte pōt esse ex duobus vel ex pte agētisvel ex pte passi₇ex pte passi duplrvel simpliciter vel fm qd.49.dist. quarti.q.12.A
Imputabile d₇duplrvnomō pro prie p eo qd est imediate in po testatevoluntatis:alio mō cō= muniter p quocūq qd est sim pliciter in potestatevolūtatis li cet mediate.18.q.quol.J.O
Impossibilitas ₇ferēdi grām ex parte dei potest dupliciter in= telligi.7.dist.secundi.J.L

cōmuniter.f.ꝛ ꝓprie.15.distin. quarti.q.1.B
Scientia pōt multipliciter accipi.24.dist.tertij.D
Signū est triplex rememoratiuū preteriti pronosticum futuri et demonstratiuū presentis.1.dis. quarti.q.2.D
Similitudo est duplex.31.dis.primi.q.vnica.I.D
Simonia pōt duplr contingere vel in ordine vel in bn̄ficio.25. dist.quarti.q.1.I.D
Simulatio pōt multiplr fieri.38 dist.tertij.I.I
Simul totum duplr accipit vno mō pro cōposito vltimate ꝯcreto alio mō ꝓ cōposito in vniuersali.22.dist.tertij.I.E
Singularitas duplr ad intellectum ꝯparat.2.dis.primi.q.3.C
Solus pōt duplr in ꝓpositione sumi.21.dist.primi.B
Solūmodo pōt accipi duplr cathegorematice ꝛ sincathegorematice.9.dist.tertij.D
Species vel forma duplr accipit vno mō pro forma q̄ est altera pars cōpositi alio mō pro forma totius.22.dist.tertij.E
Subiectū exclusiue pōt dupliciter cōparari.21.dist.primi.F
Subiectū accidentis est duplex quoddā est vltimatūꝛ quoddā non.12.dist.quarti.q.2.H
Substātiua pñt i diuinis duplr predicare.5.dist.primi.q.1.C
Substentare naturā pōt duplr accipi.1.dist.tertij.q.4.B
Subsistere dr dupliciter vno mō pro ꝑ se esse qđ excludit inhere re alio mō ꝓ incōicabiliter exi stere.4.q.quoli.M.ꝛ.I.y
Summum pōt duplr accipi, vno mō positiue ꝑ excessuȝ ad alia omnia: alio mō negatiue pro non excedi ab aliquo,13.distin. tertij.q.4.B
Suspensio est multiplex.25.dis. quarti.q.1.H

Trāslatio rerū pōt eē dupliciter vel q̄tū ad vsuȝ vel q̄tū ad dominiū.15.dist.quarti.q.2.G
Tentio potest accipi quadruplr 49.dist.quarti.q.6.R
Theologia dupliciter sumit.3. q.prol.B.ꝛ aliter dupliciter dr ibidem.Aa
Trāsubstantiatio put ē inter terminos positiuos substātiales pōt intelligi esse duobus modis.11.dis.quarti.q.3.N
Trāsire in aliud pōt intelligi tribus modis:siue per corruptionem siue per resolutionē in separatam potentia siue per cōfusionem.6.q.quoli.M
Tristitia ex discōueniēti pōt causari quadruplr.15.dist.tertij.G
Tristitia sequens naturalē volitionē ꝛ nō actualem neq̄ habitualem nolitionem est duplex 15.dist.tertij.N

Velle est duplex aut amore amicitie:aut commodi.21.dist.scđi.q.2.B
Uerbū pōt assumere naturā tripliciter.16.dist.tertij.q.2.B
Uerbum necessario preexigit in rōne cause ad ꝓductionē creature pōt intelligi dupliciter vel tanq̄ causalitatem perficiens vel tanq̄ in eadem causalitate cum primo preeracto conneniens.9.q.quoli.L
Ueritas dupliciter dicit.2.distin. primi.q.2.F
Uiolentū duplr accipit vno mō vt opponitur naturali alio mō vt opponit voluntario.16.dis. tertij.q.2.H

duplex.3.dist.pⁱmi.q.4.L

Mutatio in creatione gratie vel charitatis est duplex.17.dist. primi.q.6.in fine.

Mutatū de loco ad locū pt itelligi duob⁹ modis.2.di.scdi.q.11.C

Mutatio manēte eucharistia potest esse quadruplex.12.distin. quarti.q.4.E

Natura in diuinis dicit quadrupliciter 10.dist.primi.B

Natura duplr accipit.1.q.prolo. Q.r.18.di.secundi.B

Naturale dr multis modis r equoce.43.dist.quarti.q.4.A

Necessitas ↄuersionis intellect⁹ ad phantasmata est duplex.3. dist.primi.q.5.S

Necessariū pōt iportare duplicē necessitatē.39.dist.primi.Z

Necessitas est duplex q̄dā ieuitabilitatis r quedā immutabilitatis.16.q.quol.J.D

Necessitas potest determinare actum vt egreditur a volūtate dupliciter:idem.N

Negatio est duplex.28.dí.pmi C

Negatio tripliciter iest alicui.36. dist.primi.q.vnica.L

Negatio depēdētie vt cōicabilitatis pōt eē triplr.19.q.quol. V

Nominari ab aliq̄ pōt intelligi dupliciī.22.di.pmi.ibi.g.6 pmo.

Numerus est triplex.22. distinc. primi.q. vnica.J.

Obiectū naturale dupliciter.dr.1.q.prolo.X

Obiectū esse pmum pōt intelligi duobus modis.3.dist. secundi q.11.B.r aliter.9.dist.eiusdē.q. 2.T.r.5.q.q.R

Obiectū esse p se pōt dupliciter intelligi.ibidem.E

Obiectū potētie ē duplex forma le.s.r materiale.24.dist.scdi.E

Obiectū pmum r naturale pōt dupliciter intelligi vno mō ad qd potētia naturaliter iclinat alio modo ad qd pōt potentia naturaliter attingere.14.q.quol.O

Oipotēs pōt duob⁹ modis itelli= gi.42.di.pmi.A.r.7.q.ql.J.B

Oipotētia pt capi duplr vno mō pro potētia cātiua ois cābilis alio modo p potētia pductiua ois pducibilis.7.q.quol.Bb

Oratio potest intelligi valere alicui siue pro aliquo in triplici gradu.20.q. quol.B

Ordo intelligibiliū est triplex.3. dist.primi.q.2.R

Ordo in diuinis duplex est.1.di. secundi.q.1.D

Ordo in cāndo pōt itelligi duobus modis vel vt actio respicit producens vel vt respicit productum.9.q.quol.Q

Ordo sumit duobus modis ↄmuniter.s.r appropriate.24. dist. quarti.q.vnica.A

Organizatio pt duplr itelligi vel vlta iductio forme disponētis imediate ad alā z itellectiuā vel pōt itelligi trāsmutatio p̄cedēs vltimā iductionē forme organice disponētis ad alam itellectiuam.2.dist.tertij.q.3.B

Passio ordinata in intellectu possibili est duplex pma est receptio spēi intelligibilis a phantasmate p pmā actionē itellect⁹ agētis scda vero est receptio itellectiōis p secundam actionē intellectus agentis.15.q.quol.O

Pars capitur tripliciter.8.distin. primi.q.2.F

Pars est duplex quedam fm formā r quedam fm materiam.2. dist.secundi.q.9.C

31

mo celi.t.c.92.qliter itelligit. l.3.di.scdi.q.7.Z

In diuidentibus ordinatis prima diuidētia sunt magis ordinata. scdo poste. qualiter itelligit.l.7.dist.tertij.q.1.F

In habentib⁹ qdquid est idē est qdquid est cū eo cuius est. 7. met.t.c.35.& primo phy.t.c.60 qualr itelligit.l.22.dist.tertij. q.vnica.C

In his que sunt p se sicut maxi mū ad maximū: ita simplr ad simplr & ecōuerso.scdo thopi. c.29.qualr exponit.l.3.di.primi.q.2.§.U

In hisque sunt sine materia idē est qdquid est cū eo cui⁹ est.7. meta.t.c.20.qualr intelligit.l. 3.dist.scdi.q.6.R.&.q.7.C

In intellectu ɔiuncto nō sufficit species intelligibilis: ad intellectionē sine phantasmate: qr opz ɔuerti ad phantasmata. 3.de aia.t.c.39.qualr intelligit l.45.dist.quarti.q.1.F

In mutatione termini sunt incō possibiles.quinto physico.t.c. 26.qliter intelligit.l.11. distin. quarti.q.1.in solu.ad tertium infra.F

In omni ordine essentiali negatio ordinis ad priusvr̄ imediatius consequi ipsum primū qꝫ ordo eius ad secundum qliter intelligit.l.28.dist.primi.q.2. infra.M

In p se causis eiusdē speciei nō pōt esse circulus.primo poste. t.c.6.qliter itelligit.l.42.dist. scdi.q.4.§.H

In qualitatib⁹ prime speciei nō est alteratio.7.phȳ.t.20. qualiter intelligit.l.13.q.q.T

In relatiuis tertij modi relō est in substātia alteri⁹ extremi. 5. met.t.c.20.qualr intelligit. l. 13.q.q.U

In relationib⁹ pōt esse pcessus in infinitū. qualr sit ver.l.6. dist.quarti.q.10.E

In sapiētia creatoris nō ē occultatio nisi fꝫ receptacula.Aui. 6.natu.par.4.c.2.qualr intelligit.l.14.di.tertij.q.2.§.O

Linea recta est cuius mediū nō erit extrema. sexto thop.phs increpat. qlr itelligit.l.8.di.pmi.q.3.Q

Locus est vltimū corpis ɔtinentis imobile primū.4. phy.t.c. 41.qualiter intelligit.l.2.dist. scdi.q.6.D

Magis & minus sunt incōpossibilia qualiter intelligit.l.20.distin. quarti.q.4.§.B

Malus malū est magis fugiēdū:&malus bonum est magis eligendū.primo ethi.qualiter intelligit.l.50.dis.quarti.q.2. §.B.&.q.6.§.H

Malus est impenitēs.7.ethi. c.10.&.12.qualiter exponit. l. 7.di.scdi.q.vnica.§.P

Materia appetit formā sicut femina marē.primo phy.t.c.81. qualiter intelligit.l. 49. dist. quarti.q.10.B

Materia cū alijs causis nō coincidit.scdo phy.t.c.70.qlrexponit.l.3.q.pl.R.&.3.di.primi. q. 7.S.&.25.di.scdi.q.vni. R

Materia est ens in potētia & nō est act⁹ neqꝫ i actu sine forma Auer.2.phy.cō.12.qliter itelligit.l.12.di.scdi.q.1.§.R

Materia & cōpositū ex materia & forma dimittendū est: qr huius substātia posterior ē qditate rei.7.met.t.c.9.qualr itelligit.l.22.di.tertij.q.vni.§.R

CC✠v

Materia est qua res pōt esse et nō esse.7.met.t.c.22.qualr in telligit.l.22.di.tertij.q.vnica.ĵ.B.r.E.r.43.di.q̄rti.q.2.ĵ.O

Materia nō est q̄d nec quale nec q̄tum nec aliq̄d alioꝝ q̄bus ens determinat.7.met.t.c.8.qualr intelligit.l.12.dist.scdi.q.1.H

Materia nō est scibilis nisi per analogiā ad formā.pªio phy: t.c.69.qualr exponit.l.12.dist.scdi.q.1.ĵ.I

Mediū est eiusdē rōnis cū extremis.10.meta.t.c.22.qualr exponit.l.7.di.pªimi.q.1.ĵ.X

Medium quāto magis recedit abvno extremo tāto magis accedit ad aliud.qualr sit ꝓpositio falsa.l.45.di.q̄rti.q.2.ĵ.B

Memoria h3 actū post tps.Aristo.in libello de memo.r reminí.qualr intelligit.l.45.distin.quarti.q.3.ĵ.C

Mensuratū non pōt esse sine mēsura.5.met.t.c.20.qualr intelligit.l.48.di.quarti.q.2.I

Mixtio est miscibiliū alteratorū vnio.pªimo de genera.t.c.90.qualr exponit.l.15.dist.secūdi q.vnica.F

Mixtū mouet fm naturam elemēti ꝑdominantis.pªimo celi.t.c.7.r.8.qualr intelligit.l.15 dist.scdi.q.vnica.G

Motus celi est pªimus motuum quo cessante oīs aliusoꝫ cessare.8.pho.t.c.73.qualr intelligit.l.49 di.quarti.q.13.G.et 14.q.ĵ.M

Motuū diuersoꝝ specie sunt diuersi termini specie.5.phy.t.c.48.qualr exponit.l.2.dist.pªimi.q.7.T.r.13.distin.eiusdez q.vnica.R

Motus duo eiusdē speciei sunt in cōpossibiles in eodē subiecto.3.physi.t.c.19.qualiter intelligit.l.2.dist.scdi.q.7.D

Motus est actus entis in potētia fm q̄ i potētia.tertio phy.t.cōmen.9.qualr intelligit.l.3.q.q.H

Mouens r motū sunt distincta subiecto.tertio physic.t.c.17.qualr intelligit.l.25.dist.scdi.q.vnica.C.rin responsione ad pªimū.D

Mouens r motū sunt simul.7.physi.t.c.8.r.9.qualr itelligit l.9.di.scdi.q.2.ĵ.C

Multitudo indiuiduoꝝ non est nisi ꝓpter saluationē specierū scdo de aia.t.c.34.r.35.qualr intelligit.l.3.dist.scdi.q.7.ĵ.H

Mutari est aliter se hr̄e nunc q̄s pªius.quinto physi.qualr intelligit.l.2.di.scdi.q.4.E

Natura determinata ad vnū.12.met.t.c.30.r scdo de ge.t.c.56.qualr intelligit.l.21.q.q.F

Natura distinguit ꝯ intellectuz r ꝯ agēs a ꝓposito.scdo phy.t.c.49.q̄liter itelligit.l.2.dist.pªimi.q.7.X.r.25.dist.secūdi.q.vnica.T

Natura est principium motus r quietis eius in quo est p se et nō p accidēs.scdo physi.t.c.3.q̄liter intelligit.l.18.dist.scdi.vnica.ĵ.C

Natura nihil ꝓducit vt statim nō sit.8.phy.t.c.65.r pªimo celi.t.c.138.qualr intelligitur.l.2.dist.scdi.q.4.H.r.12.q.q.R

Natura nō deficit in necessarijs scdo celi.t.c.50.qualr exponit l.1.q.ꝓol.Y.

Nature que indiget materia ad eius esse adueniūt accidētia r dispositiōes extrisece p quas

Uolitio est duplex vna simplex & alia efficax dr.33.dis.tertij.L & .49.dist.quarti.q.10.K
Uoluntas hз actum amandi duplicem.6.dis.scdi.q.1.B
Uoluntas quadrupliciter pōt intelligi fini,seu bono adherere 1.dist.primi.q.5.ibi dico ꝙ volūtas diuina.
Uoluntas concors pōt triplr intelligi.12.dist.primi.q.1.§.M
Uolūtas volens.a.pōt non velle a.pōt dupliciter intelligi.39.distin.primi.§.G
Uoluntatez necessario velle pōt intelligi duobus modis.16.q.quoli.N
Uolūtas in nobis pōt triplr cōsiderari.39.dist.primi.q.3.§.B
Uoluntas pōt considerari duplr s.vt potentia opatiua alio mō vt potentia receptiua.49.dist.quarti.q.7.B
Uoluntas pōt triplr velle beatitudinem imoderate.6.dist.secundi.q.2.§.D
Uoluntas pōt volūtarie causare duplr.14.dist.quarti.q.1.O
Uolūtas,vt natura duplr.accipitur.15.dist.tertij.O
Uoluntas meritorie desiderans hз duos actus: vnum elicitū & aliū imperatū.26.di.tertij.L
Uoluntariū pōt dupliciter accipi.32.di.scdi.G.& aliter sic.
Uoluntariuз pōt capi tripliciter 14.di.quarti.q.1.O
Uoluntariū dr tribus modis:vel qr est subiectiue in volūtate vel qr ē elicitū ab ipsa vel qr est imperatū a volūtate.18.q.qli.Ee
Uotum potest fieri multipliciter 38.di.quarti.B
Unitas pōt dici maxima duplr: vel ex priuatione distinctionis vel ex perfectione vnitoruз.6.dist.tertij.q.1.F
Unitas pōt dici maior duplr vel intensiue ꝗtum ad minorē rōnem distinctionis vel extensiue ꝗtum ad maiorē paucitatem.q.quoli.S.& intensiue adhuc dupliciter.s.per se & p accidēs.ibidem.T
Uulnus pōt accipi dupliciter.10.distin.quarti.q.6.Z

¶Explicit Tabula Quarta Diuisionū de mente doctoris Subtilis.

Sectio quinta Scientia lium Regularum ac Theore-matum. cui annectitur no tabilium prepositionũ Tabula Sexta de mente docto ris Sub-tilis.

¶ Marci Antonij Grandi Veneti liberalium artiũ cultoris ad Lectorem Epigramma.

Qui sacra magniloqui specularis dogmata Scoti:
 Que modo Syderibus splendidiora micant.
Scito ea sub miseris dudum latuisse tenebris:
 Et graue Plebeum sustinuisse iugum.
Atq; nisi adriaca fulsisset Fantis in Ora:
 Letheis Scotus obrutus esset Aquis.
Affuit ipse Animo Sortem miseratus iniquam:
 Nec tulit Authoris Funera tanta sui.
Restituit Studij veterem preclarus Alumnum:
 Egregium cuius Liuor edebat Opus.
Edidit et mirum perfusa Luce volumen:
 Candida vbi argutis dat Monumenta Viris.
Inuenies istic magni Penetralia Scoti:
 Humanis Lumen en dedit Ingenijs.
Ecce potes triplici Lector fulgere Minerua:
 Et vacuos omni Flore replere Sinus.

¶ Ad Lectorem.

Ristoteles vniuersam disciplinarū ꝑfectionē scrutatꝰ le
ctor studiosissime quaqꝫ cognoscēdi serie mortaliū inge
nia bonarū artiū studijs erudiri operepꝛeciū sit: vt btīssi-
mos ꝟtutū fructꝰ tāqꝫ supmū bonū a pͥmo rerū olm opi
fice collatū degustare valeāt: oē deniqꝫ ipaꝶ robur ⁊ ve
ri cognitionē ab ipis sciaꝶ theorematibꝰ ⁊ notioribꝰ ꝯclusionū ꝓlo-
quijs depēdere posterioꝶ pͥmo testatꝰ ē. Alterā alteriqꝫ tātomagis
eē certitudine ꝑferēdā: quātomagis omnigena causarū resolutiōe
pͥncipijsqꝫ verioribꝰ abūdauerit. Quā ob cāz ⁊ ipē Aristo. peripate-
ticoꝶ merito pͥnceps oībꝰ de rerū natura disserētibꝰ lōge pͥstare vi-
det ac summope celebrādꝰ. quom nihil Auerroe teste sine forti rō-
ne suis ī voluminibꝰ ꝑsenserit: ipiusqꝫ admirabilis ꝑitia ꝗcūqꝫ ꝯdi-
ctōis abiūcta caligine hūcvsqꝫ in diē effulserit: neqꝫ sane laudādos
hoīes eē crediderim ꝗ ī exarādis studioꝶ suoꝶ lucubratiōibꝰ pluri
ma fere tēpoꝶ lustra ꝯtriuisse visi sunt: qn̄quidē vel solis ꝑhoꝶ in
cortice notis auctoritatibꝰ vel ifirmis ꝗbusdā disciplinaꝶ vmbracu
lis adeo leuiter adheserint: vt facillimos aduersarioꝶ cauillos mi
nime patiātur: ꝗn potiꝰ tenuissimis eoꝶ iaculis elucubrate vigilie
tāqꝫ araneaꝶ tēdicula corruāt. ⁊ ipoꝶ volumina ī publicis de arti
culata cōcilijs sepissime repꝛobētur. verū enīuero eos dūtaxat inu
meris laudibꝰ efferēdos: ⁊ imortali glīa dignos arbitror: ꝗ dogma
tica speculationū suaꝶ monumēta fortissimis adeo rōnibꝰ munita
ediderint: vt nulla hostiū tella: ꝗuis acutissima sint: ꝑtimescāt. im
mo nullisvnqꝫ sophistarū repagulis deuincibiles vbiqꝫ serenā frō
tē ostētare valeāt: q̄lē iter oēs ꝗ de rebꝰ altissimis ac diuinis myste
rijs disserētes sua posteris monumēta tradiderūt: ipm Joānē Sco
tū merito subtilē appellitatū nemo ambigit extollendū: qn̄ꝗdē solꝰ
ipe vniuersa itellectibiliū penetralia mira itelligētie subtilitate fue
rit ꝑscrutatꝰ: decisasqꝫ opinionū suaꝶ ꝯclusiones validissimis adeo
pͥncipijs corroborauerit: vt quāta sit irrefragabiliū ꝯclusionū sua-
rū vētilata subtilitas: ⁊ Scotice subtilitatis approbata veritas ab
his etiā ꝗ alienas ꝓfitētur eruditiōes facillimū sit fere iudiciū: qui
assiduis studioꝶ laboribꝰ suos nō solū auctores imitari studēt: ve-
rūetiā ab eoꝶ opiniōibꝰ dissentiētes acutioribꝰ (vt ꝑht) offendiculis
refellere conātur: quoꝶ sane dictu mirabile hūcvsqꝫ ī diē nemo ex-
titit quātocūqꝫ igenio ⁊ eruditiōe pͥditꝰ: ꝗ tm̄ virū vlla ex ꝑte vel re
fellere vel irretire valuerit: neqꝫ sane defuerūt Pēthei imitātes:
nō defuerūt voracissimi Lycaones: nō defuerūt deniqꝫ Titanes im
manissimi: ꝗ Scoticā sapiētiā euertere veluti lunarē globū pugno
vibrare tētauerit: verū oēs hi munitissimis doctoris subtilis erudi
mētis ⁊ insupabili eiꝰ minerua Typhei more ꝑterriti succubuerūt.
quā ob rē declaraturꝰ omigenā. viri huiꝰ ꝑitiā ⁊ subtilissima specu-
lationū suaꝶ ꝓ gymnasmata pͥter ea ꝗ ī supioribꝰ idicis huiꝰ portio
nibꝰ digesta sunt dicēdū mō arbitror lector igenue ꝗbꝰ disciplinarū

regulis ac p̄cipuis theorematib⁹ i q̄nta sectiōe ac notabilib⁹ i sexta ꝓpositiōib⁹ annotatꝭ abūdauerit:ꝑ decidēdis innūerabiliū disputa ruꝫ matterierū ꝯclusiōib⁹q̄ ad oēs disciplinas capescēdas siue diui nit⁹ īspiratas siue hūanit⁹ iuētas ꝑtinere videt̄:q̄ quom eꝗ aio cōce perꝭ:triplicē ex his frugē facile reportabis.ꝑmā sane q̄nq̄dē admi= rabiles ex his reꝝ oīm ꝓp̄etates:⁊ occulta tā creatoris q̄ȝ creatura rū mysteria cognouerꝭ.nā recōdit⁹ē i his p̄ciosissim⁹ vtriusq̄ȝ portio nis aīe thesaurus oīm q̄ȝ disciplinaꝝ efficacia.Scdām v̄o q̄m mirā Scotice discipline ꝓfunditatē ⁊ oēm subtilitatꝭ energiā summa cū īgenij dexteritate vēdicabis.nā q̄s abditissimū Scotice speculatiōis apicē ꝑtinget:q̄s v̄e solutā doctoris ītētionē p̄cipiet:q̄nq̄dē sciētia liū theorematū ⁊ famosaꝝ ꝓpōnū cognitiōe caruerit:hic sane plu= rimoꝝ error ī dies emergit:q̄ doctoris volumia lectitātes p̄mo fere īgressu totā viri hui⁹ opinionē delibasse ꝓfitent̄.quū v̄o illos ī pho rū coronis differere ꝯtingit: ad inumeras ꝯ̄dictiōes facile deducūt ob subtilissimaꝝ speculationū doctoris latētiā:q̄ nō nisi theorema tū ⁊ notabiliū ꝓlocoꝝ cognitiōe cōparant̄. Tertiā deniq̄ȝ frugē se= ctiōes he ꝓ̄stabūt:q̄nq̄dē tātā ex his oīb⁹ ī disciplinis disputādi so= lertiā assequēris:vt q̄buscūq̄ȝ ꝓpositis materijs ⁊ difficilib⁹ q̄sitis vel approbādis vel refellēdis omigena medioꝝ facultate mirū ī modū abūdabis: neq̄ȝ hoc ī Scotica dūtaxat ꝓuicia itelligēdū duxerim: verū oīb⁹ in disciplinis siue pipateticis ꝓblematib⁹ decidēdis siue dogmaticis theologoꝝ enodādis mysterijs īmortalē rōcinādi glo riā tibi ꝯparabis:nō solis phoꝝ auctoritatib⁹:vt scioli assolēt:īnitē do:q̄ sola viroꝝ famositate ꝯfidētes vel exēplari arguēdi similitudine rōcinātes auditꝭ aduersarioꝝ negatiōib⁹ adeo ꝑterrent̄ ac penitus obmutescūt:vt p̄mis fere dialectice studijs īdigere videāt̄:q̄ si ꝑgrā dē p̄ncipioꝝ efficaciā sibi vēdicarēt:oēs aduersarioꝝ funiculos ab= rūperēt: ⁊ sophistarū metas facile deuitarēt.q̄ꝝ sane oīm copiā se= ctiōib⁹ his litteraria serie ꝑ cōi studiosoꝝ vtilitate annotauim⁹ solā doctoris subtilis īducētes allegationē vt q̄ ī loco voluminū reposi= ta sint facile cognoscerent̄:aduētitias vel theologoꝝ vel phoꝝ alle gatiōes ꝑ̄termittētes:ne allegationū varietas lectitātis īgeniū de= terreret:eaq̄ȝ de cā factū puta:vt magꝭ ip̄i v̄itati cōparāde studiosi videāt̄ īdulgere q̄ȝ curiose hoīm famositati astipulari.nā q̄s ēt dia lectice vel phie tirūcul⁹ ꝑfectā effectuū notitiā absq̄ȝ causaꝝ p̄cogni tiōe ꝯparādā putabit:q̄ȝ q̄ȝ vl̄ posterioꝝ vl̄ phycoꝝ p̄mo īd nūq̄ȝ ꝓtulisset Aristo.q̄s ēt ī diuinis ꝑsonaꝝ originib⁹ eādē sese ꝑsonā ꝓ ducere opinabit̄:q̄nq̄dē nihil ē q̄d seipm gignat.5.de tri.Aug.tace= ret auctas.totꝭ igr̄ aī virib⁹ enitēdū ē lector solertissime vt nudā cla rā sincerāq̄ȝ v̄itatē ab ip̄is nāe p̄ncipijs depēdētē scrutari valeas vt vtraq̄ȝ more pipatetico reꝝ cognitiōe p̄d̄sita ab effectib⁹ p̄mū ad ip soꝝ cās ꝓgrediēs:distictiori cognitiōis ordie sup eosdē regrediarꝭ a cāis:q̄ mirificā vniuersi ꝯpaginē adv̄nicū reꝝ oīꝫ exēplarꝫ p̄ncipiū ꝯuertas.oīs etenī mortaliū opa ⁊ studioꝝ labor ī btificā sūmi boni fruitionē dirigēd⁹ē:vt feliciori sclo dedicatū finē assequāt̄. Uale.

A✠ 2

35

blatiuus cū verbo significat pricipiū agēdi. sȝ cū adiectiuo nomine vl ꝯcreto sigt pricipiū formale cō cernens.7.dist.1.q.vnica.A

Ablatiuus qn cōstruitr cū verbo substātiuo cōstruit cuȝ eo in rōne principij formalis cēndi. sȝ qn cōstruitr cum verbo adiectiuo construit cū eo vel in ratione principij actiui.vel in rōne actionis ⁊ fieri. 18.di. primi.q.vnica.R.

Abstractū notās pncipiū actus cōstructū cū gerūdiuo ē principiū act⁹ vt egredientis ab illo supposito: ⁊ si ē potētia cū gerūdiuo sȝ potētie ppinquā 49.distin.quarti.q.6.J.3.

Actus hñs primū obiectum a q̄ eēntialr depēdet ⁊ obiectū secūdū a q̄ eēntialr nō depēdet: sȝ tēdit in illo virtute primi obiecti: lȝ nō possit manere idem act⁹: nisi hēat hitudinē adp̄mū obiectū. pt tñ manere idē sine hitudine ad scōȝ obiectū a q̄ nō depēdet.1.di. 1.q.1.J.C

Actusq̄ repugnat actui lȝ possibilitas ad illū actū stet cuȝ illo ⁊ magis cū possibilitate ad illū: tñ possibilitas ad istū non stat cum necessitate illi⁹. qꝛ si ille ē necessari⁹ iste ē ipossibilis qꝛ necessariū ē impossibili repugnās.49.di.q̄rti.q.13.Z.

Act⁹ quāto elicit cū maiori conatu tāto dȝ hr̄e maiorē rectitudinē: ⁊ p ꝯñs tāto magis dȝ ordinare ad maius premium 50.di.quarti.q.6.O

Agens quādo pōt agere fm legem ⁊ preter vel cōtra illaȝ legem: tūc ē distinguere potentiā ordinatā ⁊ absolutaȝ.44. di.primi.q. vnica.A.

Appetit⁹ liber tūc ē rect⁹ qñ est cōformis regule diuine ⁊ huic appetitui naturali hui⁹ suppositi.50.di.quarti.q.6.B

Causa qñ ē pfecta ⁊ idepēdēs naturalr icāndo ⁊ agit naturalr vt posse pducere immediate ptiora sibi pfectiora qꝛ pducit scōȝ vltimū sue potētie.36.di.pmi.B

Cā nata hr̄e effectus ordinatos nō ē i potētia ppīq̄ ad effectū remotiorē pducēdū nisi proxpinquiori iam pducto.12. di. quarti.q.5.J.Y

Cā qñ ē illimitata ex pfectiōne sua ad plures effect ⁊ i se ē ex se i pfectissima ⁊ dterminatatissima dtermiatiōe excludente ꝯdictionē vl idifferētiā ad ꝯdictoria ad qcūq̄ illoꝝ pluriū 50.di.quarti.q.5.J.A

Cōmutās qñ cōmutat nō dȝ cōmutare vel vēdere tēp⁹: qꝛ tēp⁹ nō ē suū. 15.di.q̄rti.q.2.P

Cōmutās nō dȝ ponere se i tuto de lucrādo ⁊ illū cū quo cōmutat de dāno.ibidem.

Cuicūq̄ repugnat eē ptē: vl excedi realr ab aliq̄ ei repugnat esse finitū.5.q.q̄li.Aa.

Cuiuscūq̄ ē ꝯsiderare passionē in cōi ð subiecto in cōi vl eiusdē ē cognoscere eandē passionem in summo de eodē subiecto pticulariter.3.q.pl.J.T

Debitor ex cui⁹ nō solutione creditor notabilr dānificat tenet ð iustitia satisfacere creditori ð interesse.15.di.q̄rti.q.2.J.O

Esse nō pdicat tertium: nisi qñ tertiū adiacet sibi tanq̄ pdicatum.qñ vo nullum

sibi tertiū adiacet predicat eē proprium qđ est predicari s3 accidēs.2.di.primi.q.2.j.D

Excellētia qñ qrit vni⁹ad aliđ nō d3 cōparari optimū ad infimū s3 optimū ad optimū vł simplr ad simplr.q.4.pl.F

Extrema qñ sunt imediata tāta est precise eorū distantia quātum est extremū alterū maius 1.di.quarti.q.1.F

Ex maiori đ lege nature⁊ minori de lege positiua non sequit̃ cōclusio nisi iuris positiui.17 di.quarti.y.

Ex negatiua exponente antecedens non sequit̄ negatiua exponēs cōsequēs.21.di.pmi.D

Fieri quando predicat̃ s3 adiacēs pdicat fieri simplr eius de quo đr: ⁊ sic nō 9iūgit aliqđ oppositū ipi subiecto.11.dei.qrti.q.5.B.

Forma quecūq3 ad hoc vt recipiat̃ in suo passiuo reqrit aliā prius recipi in quocūq3 nunq3 actiuū forme scđe ē in potētia accidētali ad agēdū in receptiuū illius nisi forma prior iā sit inducta.3.dist.primi.q.7.j.B.

Habitus qñ est in aliquo intellu hñs euidentiā ex obiecto: tūc primū obiectū vt ē illius: nō tm̄ virtualr cōtinet illū habitu3: s3 vt notū illi intellectui 9tinet illū hītū: ita q notitia obi in illo intellectu 9tinet euidētiam habit⁹: vt in illo intellectu: q2 intellect⁹ cognoscens tale obiectū pōt elicere oēm 9clusionē illius habit⁹.3.q.pl.L

Habit⁹ qñ nō h3 euidētiā ex obiecto sed aliūde causatā q3 ab obiecto noto: non h3 obiectu3 secundū virtualem 9tinētiam habit⁹ ab obiecto. ibidem

In effectibus ordinatis quasi ciusđ rōis quorū vterq3 nat⁹ ē gigni a cā equoca non op3 priorē esse cām posterioris s3 vtrūq3 cāri ab eadē cā equoca.9.disti.scđi.q.2.D

In linea recta 9sanguinitatis tot sunt gradus quot sunt psone vna minus.40.di.quarti.B

In linea trāsuersali cōputantur grad⁹ ßm magis remotū a stirpite.ibidem.

In linea descēdēte grad⁹ efficacior est q3 in linea transuersali. ibidem.C.

In nō euidētib⁹ ex terminis neq3 ex principijs euidētiā hñtib⁹ nō 9sonāt firmiter⁊ infallibilr multi diuersimode dispositi nisi a cā superiori intellͦs eo⁊ inclinent ad assensum.2.q.pl.B

Impoſe est aliqđ extremū respicere aliud extremū quacunq3 necessitate: qn tāta necessitate respiciat qđcūq3 mediū necessario reqsitū inter illa extrema alioquin necessariū depēderet necessario a nō necessario.1.di primi.q.4.p totā.q.

In quocūq3 intellectu pōt haberi conceptus simplex virtualr includēs veritatē imediatā et vlteri⁹ mediatā: in illo intellu hñ pōt notitia pp qđ veritatis mediate.7.q.quol.E.

In quocūq3 est principium aliqđ quod ex ratione sua est principiū pductiuum illud erit in eo pricipiū pducendi si est in eo sine imperfectione: et non intelligatur prehabere aliqđ productū sibi simpliciter adequatum.10.distin.primi.q.vnica.J.B.

Negatio ꝑ tot media ꝑt ꝺ aliq̄ ꝑꝑ q̄d cōcludi q̄t pn̄t eē l ipo cāe. repugnātie ad affirmatiōez oppositā: ꝛ si aliqꝺ vnū sit cā adeq̄ta repugnātie illꝺ erit mediū adeq̄tū ad ostendendū talē negationem.7.q.quoli.Nn.

Nihil ꝺꝫ cōpetere: ꝭm.a.ſi.a. ſit ratio trāſcēdēs. ꝛ hoc ſiue ſit rō formalis ſiue fundamētalis.6.q.q.Gg.

Nomē abſtractū ſignificās ꝑnciꝑiū agēdi cōſtructū cū gerundiuo ſignificāte aliquā actionē natū ē hr̄i a ſuppoſito vt ſit illi ꝑncipiū agēdi illa actione 3.q.quot.R.

Nō opꝫ ꝙ ꝑdicatū eo mōꝯueiat determinatiōi q̄ ꝯuenit alicui intellecto ſub tali determinatiōe. q̄ñ illa determinatio non notatur eſſe rō inherētie predicati ad ſubiectū.5.q.q̄li.M

Nō opꝫ ꝙ ſi ad aliqꝺ añs ſeq̄r aliqꝺ ꝯñs ꝙ ad diſtinctionē añcedētis ſeq̄r diſtinctio ꝯñtis niſi q̄ñ illꝺ ꝯñs diſtiguit l añcedētibꝰ ſicut diſtinguit genus in ſpēbus.12.ꝺi.primi.q.1.T

Nō ꝑt ꝯcludi aliq̄ idētitas extremorū inter ſe. niſi ꝭm illā idētitatē q̄ ſūt eadē medio ꝛ mediū in ſe. ſic ſit idē.2.ꝺi.1.q.7.Ji

Nō ꝑt maior idētitas ꝯcludi in ꝯcluſiōe extremoꝝ ꝙ ſit idētitas eorum ad mediū in ꝑmiſſis.5.q.quot.D

Nullū mediū ꝑtꝫ ꝑpter q̄d reſpectu paſſiōis niſi que virtualiter includitur in ratione illiꝰ medij.1.q.plo.S

Omnis ideſtio methaphyſica ꝺdeo ꝑcedit ꝯſiderādo formalē rōnē alicuiꝰ auferendo ab illa formali rōe quācūq̄ ipfectionē quā hꝫ in creaturis ꝛ reſeruādo illā formalē rōnē ꝛ attribuēdo ſibi oīno ſummam pfectionē ꝛ attribuendo illud ipi deo.3.ꝺi.primi.q.2.J.C

Oē receptiuū formaꝝ alicuiꝰ generis qꝺ nō ē ex ſe determinatū ad aliquā vnā illaꝝ formarū nec ē illimitatū ad illas ꝑt moueri ſiue mutari ab vna illarum formarū ad aliā.2.diſt. ſecūdi.q.9.ad ſolutionē.1.q.

Oē mobile in eq̄li tpe magis ꝑtrāſiēs ꝺ ſpacio velociꝰ mouetur.17.ꝺi.ſcꝺi.q.2.J.B

Oē qꝺ ē ideterminatū ad plura indeterminatiōe potētie actiue ex ſe ē ſufficiēs ad qꝺlibꝫ illorū ꝑducēdū nec idiget aliq̄ determināte vel actuante.7.ꝺi.primi.q.vnica.J.F

Precepta q̄ñ ſunt ꝯria illꝺ qꝺ ē ſuperiꝰ magis ligat ꝛ obligat: ꝛ iꝺ firmiꝰ ē ſeruādū: nec ſeruās illꝺ ꝛ ꝑtermittēs aliꝺ peccat.21.ꝺi.quarti.q.2.J.N

Predicato ſtāte ꝯfuſe tm̄ nō lꝫ ſub ipſo deſcēdere.1.q.pl.Ti

Perfectio actꝰ q̄ñ ē a duobꝰ.ſ.a potētia ꝛ obiecto: q̄ñ variat ꝑ ꝑūa rō iſtorū vel alteriꝰ eorū in ſe: vel ꝯiūctione cū reliq̄ cā vel ꝭm approximationē ad reliquā cāꝫ variabit tūc pfectio illiꝰ actꝰ.31.diſt.tertij.J.C

Permutatio nō tꝫ niſi ꝭm idem ꝭm qꝺ ꝑus ꝑfuit ꝑportio vel ꝭm aliq̄d in q̄ ꝑportionē eē includit in ꝑūa ꝑportione.45.ꝺi.quarti.q.2.D

Principiū actiuuꝫ naturalr̄ q̄ñ cōcurrit cū cā libera agente. tunc cauſa libera agente opꝫ ꝙ illud principium naturalu

ter coagat quantū potest.17.dí.primi.q.2.l.G

Pricipiū actiuū qđ ē indeterminatū ad aliqs duos effect⁹ nō ex ꝗ sꝫ ꝓm ordinē naturalē ex se sufficiēter ē determinatū ad primū illorū ⁊ posito p̄io ē determinatū ad secunduꝫ.7.dí.primi.q.vnica.G.

Principio porductiuo illđ gn̄alr ꝓducit cui⁹ tale pncipiū ē productiuū vel in eo in ꝗ ē:si natū ē illđ recipere vel in alio vł in nullo si i nullo. q: nihil est aptū natū recipere illđ.tūc ꝓducit ꝑ se subsistēs si potētia ꝓductiua sit perfecta respectu subsistētis.10.di.1.q.vnica.Q

Potētia qn̄cūqꝫ nō determinat ad actū ordinatū ex se:act⁹ ei⁹ in cōi vniuersalior ē actu eius ordinato.1.dí.ꝑmi.q.1.B

Propositio đ possi ē falsa cuius illa de inesse ē impossis..11.dí.quarti.q.5.C

Qn̄cunqꝫ aliqđ agēs agit i aliqđ passuꝫ:ꝑt qđlibꝫ agēs eiusdē rōnis in qđlibꝫ passum eiusdē rōnis agere.3.q.pl.D

Qn̄cūqꝫ aliqđ alicui ꝯuenit sub rōne alicui⁹ nō necessario sibi inherētis:nō cōuenit illi necessario.ibidem.J

Quādocūqꝫ aliqđ ē p̄io tale cōiunctū cū alio posteriori:si ꝑt ab illo separari adhuc est tale.4.q.pl.l.B

Qn̄cūqꝫ alicuius dilectio principalr intēdit extra gen⁹ cognitōis:eius cognitio principalr intēdit intra gen⁹ cognitiōis.ibidem.3.q.pl.R.

Quandocunqꝫ aliqđ cōe diuiditur primo per differentias oppositas impossibile est vtrāqꝫ differentiā in aliquo vno sub illo communi contento reperiri.ibidem.l.N

Quādocūqꝫ aliqđ conuenit seu natū est cōuenire alicui p̄cise ꝓm aliquā rōnē:cuicunqꝫ cōuenit essentialr ꝓm illā rōneꝫ conuenit ei simpl̄r ⁊ essentialiter.3.di.scđi.q.4.E.

Qn̄cūqꝫ aliq̄ duo ꝯstituūt aliqđ tertiū per se: neutrū illorū hꝫ ab altero illā cōditionē: q̄ ē ꝓpria sibi inquātū constituit: sꝫ vtrūqꝫ hꝫ ex se p̄io.26.dí.primi.q.vnica.F

Qn̄cūqꝫ aliqđ determinatur ad aliud ex se:vbicūqꝫ hꝫ illđ.28.primi.q.3.C

Qn̄cūqꝫ aliqua duo ꝯparant ad aliqđ tertiū qđ ē illimitatū:eo mō quo illa duo nō sunt illimitata:nō;opꝫ illđ tertiū cōdistingui in eis.26.distinc.primi.q.vnica.P

Quādocūqꝫ aliqđ ē illimitatuꝫ in aliqua rōe cause:ita ꝙ sibi plura correspōdent in altero extremo vel aliqđ vnum plura cōtinēs:si inter illa plura ē aliq̄s ordo vel absolute vel in se hn̄do ad illđ illimitatū:tūc nō ē idē primū respectu talis illimitati.⁊ hoc loquēdo đ primitate adequationis ⁊ primo primitate immediationis.28.dí.primi.q.3.D.

Qn̄cūqꝫ aliq̄ potētie sunt ordinate naturalitas potētie superioris ē maior ꝙ potentie inferioris.49.dí. quarti.q.14.Lt

Quandocunqꝫ aliqua ꝓm prius ⁊ posterius concurrunt ad aliquā actionem.illđ qđ est prius principalius concurrit ad illam actionem.10.distin.primi q.vnica.C

Quandocũq; ad productionem alicui⁹ effectus cõcurrunt acti uũ et passiuũ prior est natura liter respectus actiui ad passi uũ q̃ sit respectus vtriusq; ad productũ.5.dist.primi.q.2.B

Qñcũq; aliqd cõtinet in se plu res pfectiones cõicabiles: cõti cãs illud vnũ cõicat oẽs perfe ctiones in illo: eo ordine q̃ na te sunt esse in illo vno. 13.dist. primi.q.vnica.T

Qñcũq; aliquid est de se esse et nõ tm̃ capax illius eẽ: tũc etiã est de se habẽs quãlibet cõdi tionez necessario requisitã ad esse.8.dist.primi.q.3.Bb

Qñcũq; aliqua realitas intelli git cũ suo modo intrinseco: il le cõceptus nõ est ita simplici ter simplex q̃n possit itelligi il la realitas absq; modo illo: sz tũc est cõceptus impfectus il lius rei.põt etiã cõcipi sub illo modo.et tũc est cõceptus per fectus illius rei.ibidẽ.ſ.Y

Qñcũq; aliqua duo agẽtia con currunt ad aliquẽ vnũ effectũ: quãto vnũ illoꝝ põt plus sup plere vicẽ alterius tãto minor perfectio req̃rit in altero: qñq; aũt nulla: si illud supplet totã vicẽ ei⁹.3.dist.primi.q.3.Y

Quãdocũq; aliqua existẽtia est indifferẽs ad duos modos si cut simpliciter haberi põt sub vno modo ita ꝛ sub alio. 10.di stin.quarti.q.4.ſ.C

Quãdocũq; aliquã formã in cõ muni sequitur aliqua opera tio in vniuersali.quãlibet for mã singularẽ sub illa cõsequit aliqua opatio singularis eius dẽ rõnis: nisi aliqua forma sin gularis sit imperfecta.7.dist. primi.q.vnica.ſ.T

Qñcũq; aliqua passio conuenit alicui ſm aliquã rõnẽ: cuicũq; cõuenit equaliter ſm illam ra tionẽ eidẽ cõuenit simplr eq̃li ter.2.dist.scdi.q.9.D

Qñcũq; aliquid est in aliquo vl timate tale: non põt illud ma nere in ipso nisi ipm habẽs il lud sit in ipso tale.8.distin.ter tij.q.vnica.ſ.B

Quãdocũq; aliquod fundamẽ tũ est potentiale ad relationẽ: pri⁹ naturaliter informat fun damentũ relatione q̃ supposi tũ.26.dist.primi.q.vnica.R

Qñcũq; aliqua ꝓpositio affirma tiua est falsa ex repugnãtia ex tremoꝝ: q̃cunq; determinatio vel reduplicatio addita q̃ non tollit repugnãtia eoꝝ: nõ tol lit rõnẽ falsitatis illius.11.dis. tertij.q.2.A

Qñcũq; aliq̃ ordinant essentialr sicut dispõ ꝛ forma ad quã est dispõ: lz dispositio possit eẽ si ne forma nõ tñ econuerso.36. dist.tertij.q.vnica.N

Qñcunq; aliq̃ forma est indeter minata ſm virtutez actiuã ad plura: illud qd̃ precise respicit vnã actionẽ determinatã: non perficit eã inquãtũ est indeter minata: sed inquãtũ est poten tia determinata respectu illi⁹ actõis.26.di.scdi.q.vnica.ſ.A

Qñcũq; aliqua ſm totũ genus suũ habẽt aliquẽ ordinẽ ad in uicẽ: quodlibet vni⁹ habet si milẽ ordinẽ ad quodlibet alte rius.1.dist.quarti.q.1.Ii

Qñcũq; aliq̃d ab aliquo hz ean dem entitatem non est ibi de pendẽtia: potest tamẽ esse pre exigentia si vnũ suppositũ ha beat illud ab altero.2.dist.pri mi.q.7.Ll

Quādocunq̧ aliqua duo cōcur rūt fm diuersas regulas: sem per illud qd est fm regulā su- perio:ē est eligēdum τ facien- dum.50.dist.quarti.q.2.E

Qñcūq̧ aliqua cōiūgūtur preci se p actū volūtatis cōtingēter se habētis ad illā cōiūctionē: si vnum illoꝝ fm se sit mobile oīno improportionatuꝫ alicui mouenti τ reliquū sit ꝓportio natū:ipm nō pōt vtrūq̧ illorū cōiūctoꝝ mouere eadē motio ne.10.dist.quarti.q.6.E

Qñcūq̧ aliqd includit vel ꝑsup ponit aliud: illa pñt cōparari vel fm illud quod ꝑcise ptinet ad vtrūq̧:vel fm illō qd scōm ponit ꝑmo ꝑsupposito.et scōa quidē cōparatio nō est p se:qꝛ sic vniuersaliter scōm excedit primū sicut duo bona excedūt alterū eoꝝ: sꝫ ꝑma est p se: qꝛ est fm precisas rōnes cōpara- toꝝ.7.dist.quarti.q.3.B

Qñcunq̧ aliqua quocūq̧ mō di stincta constituūt aliqd tertiū: nō constituūt illud nisi vt aliq mō se habēt adinuicē:vel aliq mō vniūtur.3.q.qlibe.D

Qñcūq̧ aliqd cōuenit alicui sic q̧ oīmoda cōtradictio sit illud esse sine illo: illud est idē rali- ter illi.τ per oppositū vbi non est omnimoda cōtradictio nō oportet esse illud omnino idē illi.ibidem.I.P

Quando principium elicitiuum non.necessario elicit:habēs il- lud principium nō necessario agit.1.dist.primi.q 4.

Qñcūq̧ i aliq eodē sunt duo ꝑn cipia ordinate actiua:illud nō est in potētia prima ad agēdū principio secūdo:nisi preintel- ligitur in actu primi principij.

12.dist.primi.q.1.T

Quandocūq̧ inter aliqua extre ma cōmunia est ꝓportio vt in ter prima extrema illius ꝓpor tionis: tūc ipa etiā est inter q̄- cunq̧ cōtēta sub altero extre- moꝝ.13.dist.tertij.q.4.B

Qñcūq̧ iter aliq extrema nulla est media distātia: sꝫ ipa ꝑcise dicunt distare rōne extremoꝝ iter se: tāta ē distātia quāta ē mai⁹ extremū.2.dist.ꝑmi.q.2.3

Qñcūq̧ i aliq re sunt plures ꝓ- prietates rōne q̄rū plura pñt sibi iesse:τ in vna alia re ē vna istarū ꝓprietatū rōne cui⁹ dicā tur illa plura debere eidē in- esse:cōmittit nō causa:vt cau- sa.25.dist.scōi.q.vnica.B

Qñcūq̧ in cōcretis ē ꝑdicatio p se ꝑmo modo sequit q̧ abstra ctū predicat de abstracto p se primo modo reseruata concer nentia quiditatis ad supposi- tū vel infinitate.13.q.quol.B

Qñcūq̧ simul concurrūt plures mutationes diuersoꝝ generū: negatio non est p se terminus vni⁹ vt includit in termino al- teri⁹.11.dist.quarti.q.4.F

Qñcūq̧ in primo concurrūt plu res ꝑfectiōes qualitercūq̧ di- stincte vel disperate illō ē sim pliciter ꝑfecti⁹ qd ē ꝑmo ꝓpin quius.12.dist.quarti.q.2.I.E

Qñcūq̧ obiectū determinat in- tellectū ad cognitionē rectitu dinis pri⁹ naturalr q̧ volūtas velit:τ volūtas sit aliq mō re- gulabilis aliūde:nō tm appre hēsio ꝑcidit praxim: sꝫ ēt appꝛ- hēsio cōformis:qd accidit qñ- cūq̧ determiāta rectitudo pra xis ē cognoscibile necessariuꝫ vt ꝑncipiū p itellectū vel ꝯclu sio p sciētiā.4.q.plo.I.3

Quandocūq3 cōtingit errare in praxi et recte agere ibi est necessaria cognitio practica ad dirigendum.4.q.prolo.Lr

Qñcūq3 optimū est nobili⁹ optimo: ⁊ gen⁹ genere:et spēs specie. tota em̄ species vna est superior quacunq3 alia specie tota.49.dist.quarti.q.4.Ē.O

Qñcūq3 nō credit aliqd eē possibile alicui:aut ipsum nō vult: aut tenuitervult.4.q.ꝓlo.J.L

Qñcūq3 ꝯcurrūt in aliquo rō cōmunioris ⁊ min⁹ cōis ꝗcqd in illo seqtur ꝑ se rōnē cōmunioris seqtur etiā eā vbicūq3 inuenitur absq3 rōne minus cōmunis.9.dist.ꝓmi.q.vnica.B

Qñcunq3 sunt due nature absolute sic se habētes q̄ ꝓoꝛ eēntialiter nō depēdet a posteriori: tūc talis natura ꝓoꝛ pōt eē sine posteriori absq3 ꝯdictiōe. 1.dist.primi.q.4.⁊.16.q.ꝗli.B

Qñcūq3 sunt due forme q̄ naturaliter inclināt ad actū l eodē operāte: vtraq3 quantū est de se necessario ⁊ semꝑ iclinat ad actū. ⁊ ideo qñcūq3 actus elicitur: elicitur ꝭm inclinationem vtriusq3.14.q.quoli.J.G

Qñcūq3 sunt due cause ordinate cōcurrētes ad agēdū:vna illarū.s.secūda nō est in potētia ꝓpinqua nisi alia.s.prima cōcurrente.15.q.quoli.R

Qñcūq3 sunt duo precepta ordinata tunc ꝓceptū supioris magis ligat.8.dist.quarti.q.3.E

Qñcūq3 sunt aliqua duo eq̄ volibilia ⁊ ordinabilia ad aliquē finē:et ex parte sui habēt rōnē illā ꝓpter quā sunt volēda ab aliqua volūtate:voluntas preacceptās aliquod vnum illoꝝ alteri ad illum finē peccat ꝭm acceptationem personarū.41. dist.primi.q.vnica.E

Qñcunq3 sunt duo agētia essentialiter ordinata aut scd̄m accipit eē a ꝓmo: aut scd̄m l3 nō capiat esse a primo tñ accipit aliquā influentiam:aut tertio mō ambo attingūt eūdem effectū imediate:s3 ordine quodā primū.s.principalius ⁊ secūdū minus principaliter tñ eūdem effectū attingit.7.q.ꝗli.Ji

Qñcūq3 sunt duo mala in eligēdo minus malū est fugere maius malū: q2 ibi vnū habet rationem boni respectu alterius 50.dist.quarti.q.2.D

Qñcunq3 sunt in aliquo plures ꝑfectiones partiales: idē ꝑfectibile pōt esse simpliciter ꝑfectū ꝭm vnā perfectionē in summo⁊ simpl'r impfectū ꝭm aliā. 36.dist.tertij.q.vnica.B

Qñcunq3 sunt aliq̄ ordines alterius rōnis:quoꝝ vn⁹ nō includit aliū:neq3 coexigit neq3 preexigit necessario illū: pōt esse iste sine illo: imo cū simultate opposita illi ordini.4.q.ꝗli.B

Qñcūq3 sunt duo extrema opposita quātū aliquid recedit ab vno opposito tantum accedit ad aliud.4.q.prolo.J.Ee

Quandocunq3 due cause cōcurrunt ad aliquē effectū:vna sola non potest in ita perfectum effectum sicut ambe simul.17 dist.primi.q.2.J

Quandocunq3 due cause cōcurrunt ad cōstituendū aliqd tertiū posterior non dat priori aliquid pertinēs ad ꝓpriā causalitatē ei⁹.13.dist.tertij.q.4.L

Quandocūq3 due cause partiales cōcurrunt ad effectū cōem ambarū: potest eē defectus in

ꝓductione effectus ex defectu vni⁹ cāe cōcurrētis ⁊ non alterius.37.di.fcdi.q.vnica.T

Qñcunq₃ duaꝝ causarū ordinataꝝ altera est indeterminata ad plures effect⁹ ⁊ quasi illimitata: altera vero quasi ꝟm vltimū sue virtutis determinata ad certū effectū: illa que est illimitatior ⁊ vniuersalior vꝫ esse principalior ⁊ perfectior.3.dist.1.q.8.B

Quādocunq₃ duo cōparant̄ ꝟm ordinē ad idem primū: potētia propinqua non est ad secūdu₃ nisi primo posito.7.dist.primi q.vnica.J.T

Qñcūq₃ alıqd h₃ duas regulas si vt cōparatur ad regulā superiorē est ei cōforme tūc simpliciter est rectū: sed si cōparatur ad regulā inferiorē: est ei cōforme vt rectū ꝟm quid.50.dist.quarti.q.6.B

Qñcūq₃ alicuius intellectus est aliqđ primū obiectū primitate virtutis: per illud quodlibet aliud obiectū intelligitur ꝟm ordinem: que₃ vnumqđq₃ obiectum habet ad illud primum.5.q.quol.S

Qñcūq₃ alicuius intellꝰs est aliquod primu₃ obiectū primitate virtutis imediatius intelligitur virtute eius illud qđ est ꝑ se idem illi q̄₃ illud qđ est illi ꝑ accidēs idem.ibidem.

Qñcūq₃ aliquid ab aliquo depēdet aliqua depēdētia si illa sit sufficiēter terminata nō depēdet ab eo alia depēdētia eiusdē rōnis.12.q.quol.B

Quādo aliquid determinat sibi alterū oppositorū: alterū non potest sibi inesse neq₃ ꝑ se neq₃ per accidens.49.di.quarti q.14.S

Qñ aliqđ ordiat̄ ad duos fines principalē.s.⁊ minus principalem.rationabile est vti illo.eo mō quo magis valet ad fine₃ principalē: l₃ per hoc aliqd detrahatur fini minus principali.33.dist.quarti.q.1.D

Quādo aliqua forma actiua inest alicui subiecto: actio ꝟm illam formā per accidēs competit eidē.15.q.quol.T

Qñ aliqua duo sunt simul natura: quocūq₃ alterū illoꝝ est prius natura est reliquu₃.28.dist.primi.q.3.B

Quādo ab eodē principio vnu₃ simplr̄ necessario producitur ⁊ aliud cōtingēter: nō pōt ꝓducere illud ad qđ contingenter se hab₃: nisi prius producto illo ad qđ necessario se habet.⁊ maxime quando eadē est necessitas producti ⁊ producentis.8.q.quol.J

Qñ cause per se sufficientes alicuius effect⁹ sunt eiusde₃ spēi ēt effectus est eiusde₃ speciei.49.dist.quarti.q.5.D

Qñ aliqđ ꝑdicatū natū est inesse toti ꝑ aliquā parte₃: qr .s.ꝑcise sibi inest rōne illius. tunc ex hoc ꝙ denominat partē sequitur ꝙ denoiat totū: qr denominat ip̄m sicut natū est ipsu₃ denominare.11.di.tertij.q.2.C

Quando a formalibus constitutiuis aliquorum pōt abstrahi aliqđ cōmune prime intentionis: pari ratiōe vel maiori potest abstrahi aliquod cōmune a cōstitutis per illa.23.di.primi.q.vnica.B

Qñ aliqs effectus ꝓcedit aliu₃ effectū ordine nature non potest causa exire in actum cau=

sandi effectũ posteriorē nõ cã-
to prius effectu priori illa po-
ritate.25.di.scdi.q.vnica.O.
Quãto aliqd simul põt esse cau
sa pluriũ tãto est pfectius. ⁊ si
põt esse simul infinitorũ .est in
finitum.14.di.tertij.q.2.Z.
Qñ ratio alicuius obiecti deter
minare cognoscẽdi aliqua po
test eē aliqđ limitatũ ad illud
eiusdẽ põt esse aliqđ illimita-
tũ ad illud ⁊ ad aliud.35.dist.
primi.q.vnica.B.
Quãto aliqs tenet pluribus ob
ligationibus ad aliqd. tãto si
transgredit grauiꝰ peccat.22.
dist.quarti.q.vnica.M.
Quanto aliqđ mediũ magis re
cedit ab vno extremo. tanto
magis nõ solũ accedit ad alte
rum.sed dicit habere rationē
alterius.8.q.quol.F.
Quãdo alique forme habent or
dinē essentialē.ita q̄ vna reci-
pit mediante alia in eodē siue
sit natura siue sit potẽtia⁊ hoc
siue ab eodem agente siue ab
alio:dato etiam q̄ sit ratio re
cipiendi alteram: nunq̄ scđa
potest induci ab agẽte in suo
receptiuo nisi prior sit iducta
3.dist.primi.q.7.B.
Quando ex positione alicuius
conditionis simplr nolite ali-
quis vult aliquid:nõ vult sim
pliciter illud sꝫ magis respuit
30.dist.tertij.q.vnica.D.
Qñcũq̄ negatio termini a quo
mutationis p se saluat in ter-
mino ad quē alteriꝰ: opꝫ illas
mutatiões eē eiusdē generis
q: a termino a quo ⁊ ad queꝫ
oppositos.11.di.q̄rti.q.4.F.
Qñcũq̄ predicatuꝫ non cõuenit
cõi nisi pro aliquo supposito:
nõ cõuenit ei primo nec vere
nisi q: dicit de aliquo inferio-
ri:⁊ ita opꝫ esse aliquã causaꝫ
verificantē illam ppositioneꝫ.
7.dist.tertij.q.1.B.
Qualis est ordo realis inter ali
qua distincta realr.talis ē or-
do cognoscibilitatis inter ea-
dẽ q̄litercũq̄ distincta in eē co
gnoscibili.7.q.quol.I.D.
Qualis esset ordo per se realis
inter aliq̄.si eẽnt distincta rea-
liter:talis p se ordo ē inter il
la correspõdens illi distinctioni:
quaꝫ hñt.vtpote rõnis si rõne
distinguant ⁊ hoc siue ratiõe
sumpta ex parte rei siue mere
causata per actũ intellectus.
1.q.quol.P.⁊.6.q.quol.Ba.
Quãdocũq̄ effectꝰ sunt incõpos
sibiles: ⁊ cãe eorũ sunt incom
possibiles in causando.24.di.
tertij.q.vnica.M.
Qñ lex diuina vel ecclesiastica
nõ ligat psonã.sequẽda est rõ
nãlis.16.dist.q̄rti.q.2.Ee.
Qñ lex recta fm quã agẽdũ est
ordinate nõ est in ptãte agen-
tis.tũc potẽtia eiꝰ absoluta nõ
põt excedere potẽtiã eius or-
dinatã circa aliq̄ obiecta: nisi
circa illa agat inordinate. 44
dist.primi.q.vnica.B.
Qñcũq̄ p se ꝯñtia aliq̄ sunt in-
cõpossibilia:⁊ illa ad que cõse
quunt illa sunt incõpossibilia
⁊ multo magis si illa q̄ sunt d
essentiali rõne illoꝝ sunt incõ
possibilia.2.di.scđi.q.9.I.D.
Quãtũ deberet alicui ministro
rei publice legislator iustus ⁊
bonus retribuere tãtũ põt ip-
se si non adsit legislator de re
publica nõ extorquẽdo recipe
15.di.quarti.q.2.T.
Qñcũq̄ in antecedẽte includũ-
tur duo opposita ⁊ infert cõse

quēs.nō inferī illud rōne alicuius toti⁹ extremi:q2 totū extremū nullū vnū cōceptū facit sed tātū ratione alteri⁹ extremi.2.di.primi.q.2.E.
Qñcūq3 in aliqua dictōe officiali vl̄ sincathegorematica duo includunt:ad nihil referī vnū ad qd alterū nō referaī.4.dist. primi.q.2.J.D.
Quādocūq3 duo act⁹ primi habēt ordinē in aliq̄: si vterq3 sit pfecte actiu⁹habebūt ēt cōsimilē ordinē in eliciēdo suos act⁹secūdos.11.dist.primi.q.1.C.
Qñcūq3 duo inferiora ad tertiū sic se hñt q vnū illorū denominat alterū illud cōe particulariter dnoiat seipsu3 sine nugatione.3.dist.primi.q.3.P.
Qñcūq3 duo cōparanī ad aliqd tertiū illimitatū scd3 illd fz q pparanī ad tertiū nō sequiī ex vniōe eorū ī tertio vnio eorū inter se.13.di.pmi.q.vnica.Q.
Qñcūq3 duo principia hñt modos oppositos pncipiādi quorū neuter īportat aliquā imperfectionē neuter reduciī ad alterū vt ad pri⁹natura.l3 ibi posset esse aliqua prioritas q̄si originis.2.dist.primi.q.7.P.
Qñcūq3 nulla extāt indicia iter ppinquos ⁊ vicinos qb⁹baptizari aliq̄ fuisse indicenī.agēdū est vt renascanī:ne pereāt. in quib⁹ qd nō ostēdiī gestum rō nō sinit vt videaī iteratum 4.dist.quarti.q 8.J.B.
Qñcūq3 subiectū respectu predicati nō h3 vnū cōceptū sed duplicē cōceptū includit. op3 rōnē illius subiecti esse in se verā ⁊ nō includere repugnātiā 22.dist.tertij J.M.
Qñcunq3 subiectū ad neutrū cōtrariorū determiate īclinaī neutrū recipit naturalr̄ vel violēter.48.di.quarti.q.2.J.O.
Qñcūq3 subiectū alicui⁹ ppōnis est vltimate abstractū:⁊ pdicatū ex rōne sua formali nō pōt nisi pdicari formalr̄. ppositio nō pōt esse vera nisi sit p se pmo mō.5.dist.primi.q.1.A.
Qñcunq3 sup aliq̄ qd est ex iure diuino illicitū:addiī pena canonica vt illud euiteī: nō ē necessariu3 ad hoc q īcurraī illa pena : aliqua sciētia iuris canonici.sed sufficit q teneaī scire pceptū diuinū q si illd trāsgrediaī tunc incurriī illā penā canonicā:ēt si nesciat a iure canonico penā esse inflictā. 6.dist.quarti.q.8.J.B.
Quecūq3 cōtingēter inter se cōiungunī ⁊ eidē tertio pōt vnū illorū cōuenire illi tertio absq3 hoc q aliqd cōueniat eidē.10. dist.quarti.q.4.N.
Quecūq3 potētia circa obiectu3 pfectissimū sibi psentatū⁊ non circa aliud necessario opatur. necessario circa idem cōtinuat opationē quātū pōt.1. di.pmi q.4.⁊.J.E.⁊.16.q.quol.C.
Quecūq3 potētia circa obiectu3 psens necessario quiescit ad illud absens necessario moueī quantū est de se:ibidem.
Quicq̄d necessario deficit in aliquo sibi psente necessario tenet illud sibi presens si pōt. 1. dist.primi.q.4.C.
Quicquid ppeteret alicui si eēt res realr̄ hoc idē d3 ei cōpetere ⁊ nō alteri vbi est ratio vel fm rationem.13.dist. primi. q. vnica.3.
Quicq̄d potest esse in pluribus suppositis ⁊ nō determinatur

ad certū numerū suppositorū p aliud a se; quātū est de se potest esse in infinitis & si est necesse esse: est de facto in infinitis.2.di.primi.q.7.Aa

Quicqd necessario et oino cōsequit aliquid sicut existēs siue ſm existētiam consequit illud vt existēs. ita illud vt itellectū necessario cōsequit ipm vt intellectū.6.q.quol.Nn

Quicqd dependet ab illo qd est alicui ratio essendi. dependet vlterius ab illo cui ipsum ē rō essendi.19.q.quol.P

Quicqd reale cōuenit alicui cōsiderabili ſm se & ſm aliquā hītudinē rōis si dicat sibi cōpetere: vt tale.s.vt ppͥetas vel dña nō destruit p se rō illius qd subest illi habitudini. nec illa habitudo est ratio formalis alicuius pdicati realr inhērentis: sed tm̄mō est ratio sub qua illi qd subest cōpetit tale predicatū.4.q.quol.R

Quod nō sequit ad antecedens nō sequit ad ↄ̄hs.2.dist.pmi.q.2.J.3.

Quoto gradu cōsanguinitatis aliqs distat ab alio toto gradu affinitatis distat ab eodē illa persona que ē ab illo carnaliter cognita.41.dist. quarti.q.vnica.B

Relatiuum qn construitur cū aliquo in tali habitudie in qua aliquid est natū terminare illā relationem vt correlatiuū eius tunc cōstruitur cum illo precise vt cū correlatiuo 5.dist.primi.q.2.X

Respectus qn necessario sequit fundamētū .l3 nō sit pars vel aliquid fundamēti: tn̄ nō pōt esse fundamentū sine illo sicut nec respectus sine fundamēto 25.di.scdi.q.vnica.J.F

Si aliqd pͥedicatū p se pmo mō inest alicui inerit sibi eodem mō p se: siue illud subiectū sit res distincta a quocūq qd est extra ratonē eius: siue contineat per idētitatem in aliquo qd est extra ratonē eius.2.dist in.primi.q.7 Kk

Subiectū receptiuū accidentis ↄuenīctis habētis gradus qd nō determinat ex se ad aliquē gradum pōt quantū est ex se recipere illud accidēs ſm quē cūq istorum graduum.13.dis. tertij.q.4.F

Sūmū in superiori nunq sequitur ad summū in inferiori nisi illud inferius sit nobilissimū cōtētū sub illo superiori.8.di. primi.q.3.R

Suppositū nō tribuit aliquā rōnem causalitatis ipsi rōni formali agēdi. sed ipsum hꝫ rōnē formalē cause agentis pcise p hoc q hꝫ rōnē formalē agendi.8.q.quol.D

Termini subiecti distributi qn accipiunt p oibus nō accipiūtur nisi respectu terminorū pdicatorū q sunt cōissimi & p ↄ̄hs virtute taliū principiorū non sciunt de inferioribꝰ nisi pdicata cōissima.1.q.prolo.T

Totū qn ē imediatū susceptiuū alicuius forme non vna pars mediante alia tunc impossibile est q illa forma recipiatur in altera parte.non aūt sic est quādo totū recipit mediante altera parte.49.distī. quarti. q.14.D

Ubi est ordo essentialis ibi nō potest aliqd eē proximū imperfectissimo nisi ipsum sit aliqualiter imperfectū. 7.q.quol.§.M

Ubicūqꝫ ceciderit lignū ibi erit. 7.dist.secundi.§.N

Ubicūqꝫ est ordo accidētalis in generalibus opꝫ dare extra totum illū ordinē aliquā causaꝫ essentialē perfectiorem.12.di. quarti.q.3.E

Ubicunqꝫ est totalis productio non de aliquo passo seu potētiali ibi deficit illud qd requiritur ad actionē pprie dictam 13.dist.quarti.q.1.N

Ubicunqꝫ est necessaria cōnexio extremorū est etiā necessaria cōnexio omnium mediorū necessario requisitorum ad vnionē extremorū alioquin necessariuꝫ dependeret a contingēti.1.di.primi.q.4.§.D

¶ Explicit tabula quinta Scīētialiū Theorematum de mente Doctoris Subtilis.

Absoluto
& pfectiori nõ magis repugnat p se eẽ q̃ absoluto & imperfectiori.12.di.quarti.q.2.J.C.
Absolutũ qd est rõ recipiẽdi aliquã formaz si p se est p se põt recipe.14.di.tertij.q.2.J.A.
Ab vltimis distinctiuis & constitutiuis aliquoꝝ nõ põt abstrahi aliqd cõe dcm̃ de eis in qd.26.di.pmi.q.vnica.B.
Actio & passio sunt alicuius termini accipiẽtis esse p ipsas.3.dist.primi.q.6.J.A.
Actiuo sufficiẽti & passiuo sufficiẽter approximatis potest sequi effectus: & si agens sit naturaliter agens, sequit effect⁹ 45.di.quarti.q.2.C.
Actus actiuoꝝ sunt i patiẽte bñ disposito.12.di.q̃rti.q.3.M.
Actus naturalr elicitus ab aliq̃ forma equat in perfectione illi forme.13.di.tertij.q.3.A.
Act⁹ eẽntial nõ pt eẽ alicui⁹ suppositi mediãte aliq̃ pncipio vt q̃ nisi illd sit tali pncipiũ eẽndi formale.32.di.pmi.q.2.C.
Act⁹ cõprehẽsiuus obiecti infiniti ẽ ifinit⁹ intẽsiue: qr ẽ ita pfect⁹ in rõe act⁹ sicut obiectũ in rõne obiecti: & iõ ẽ simplr: adeq̃tus.22.di primi.q.vnica.C.
Actus opatiu⁹ nõ hz terminuz pductũ sed est vltimus terminus.1.q.quoli.J.A.
Actus productiuus semp est alicuius termini p se qui accipit esse p ipsum ibidẽ.
Ad idẽ genus fm praxiz vel speculationẽ ptinẽt principia & cõclusiones.4.q.prol.Z.
Ad qdcũq3 dicit relatiuũ Iferi⁹ ad idẽ dr & relatiuũ supi⁹ l3 nõ pmo.25.dist.primi.q.vnica.B
Ad terminũ oio imutabilẽ sup fundamẽtũ oino imutabilẽ nõ pt fundari relo nisi simplr immutabilis & ẽt necessario inherẽs.6.di.quarti.q.10.Y.
Ad simplr impossibile nõ est aliquid in potẽtia actiua.49.di.quarti.q.16.F.
Ad formã absolutã nouã põt eẽ per semutatio.13.q.quol.J.B.
Agẽs nãle nõ intẽdit p se corruptionẽ termini a q̃ sed tm̃ p accidẽs qr est incõpossibil termino ad quẽ: quẽ intẽdit pducere.10.di.quarti.q.2.A.
Agẽs pncipale quocũq3 posito in secũdario: necessario agens ex pncipio actiuo pncipali necessitat.1.dist.pmi.q.4.E.
Agẽs pfectius circa idẽ passum forti⁹ agit & ipedit min⁹ & imperfectũ.42.di.scdi.q.4.J.C
Agẽs qd est diuersaꝝ opationũ & actionũ si circa vnũ & idẽ agit forti⁹ agit & pfecti⁹ q̃ si simul agat circa dispata qr virt⁹ vnita fortior ẽ & pfectior ibidẽ.B.
Agẽs inferi⁹ pfectius agit, ɔcurrẽte agẽte supiori: l3 nõ necessario reqsito ibidẽ.J.B.
Agens sub ea rõne respicit passuz sub q̃ iducit in eo terminũ actiõis.11.di.q̃rti.q.3.Z.
Agẽs est simplr pfecti⁹ suo effectu formali.43.di.q̃rti.q.3.J.O.
Agẽs actione de gñe actiõis nũq̃ est simplr perfectius p illã imo ex perfectione sua cõplete agit cõicando alteri pfectionẽ.13.q.quol.J.Bb.
Agẽs oino imutabile nõ potest imediate cãre aliqd nouũ alterius rõnis nulla posita diuersitate i medijs causis actiuis vel receptiuis.21.q.quol.Q.

Aptitudo

Aptitudo nō conuenit vni natu re et repugnat alteri nisi pro pter aliquod absolutum in ta li natura: quia enim hec natu ra est talis: ideo sibi talis apti tudo ꝯuenit.4.q.ꝓlo.ʃ.D

Aptitudo naturalis in quolibet idiuiduo est ad ꝑfectionē sum mā possibilē ī illa specie.50.di stin.quarti.q.6.ʃ.A

Approximatio diuersa patiētis ad agens nō causat necessita tē: sed tantū intēsiorē actionē. 1.dist.primi.q.4.ʃ.B

Attributio essentialis nō est nisi ad aliquid prius essentialiter. 3.q.ꝓlo.O

Beatitudo includit quieta tionē naturalis appetit⁹ in q̄li bet btō.50.di.quarti.q.5.ʃ.A

Bonitas eēntialis qua vna spe cies est melior alia non est res addita eēntie.6.q.q̄li.ʃ.L

Causa naturalis agit ad effectū ſm vltimū sue potētie quando nō est im pedita.3.dist.pmi.q.2.M

Causa naturalis non agit nisi ſm naturā illā qua est actu.3. dist.primi.q.7.E

Causa effectiua quāto est supe rior tanto est perfectior in cau salitate.7.q.quoli.ʃ.T

Causa finalis non causat nisi qr metaphorice mouet ipm effi ciēs ad agendū: qr nō alio mō dependet ab ipo entitas finiti vt a pori.2.dist.pmi.q.2.ʃ.L

Causa prior cui ſm vltimuꝫ sue causalitatis cā scda addit ali quid ꝑfectiōis in causando nō vr̄ sola posse causare sine scda ita ꝑfectū effectū sicut ipsa cū scda: qr causalitas poris est di minuta respectu causalitatis ambarū.2.di.pmi.q.2.Aa

Causa por pri⁹ naturalr simplr respicit effectū suū q̄ꝫ cā poste rior.39.di.pmi.q.1.ʃ.C

Causa por nō solū nō hꝫ eē a cā posteriori: sꝫ neqꝫ ad actū suū p̄supponit actū cause posterio ris.42.dist.scdi.q.4.ʃ.C

Cā prior naturalr pri⁹ naturalr causat.37.di.scdi.q.vnic.ʃ.Z

Causa por essentialr necessario requisita inquātū distincta cō cludit distinctionē in causato. 14.dist.tertij.q.2.ʃ.E

Causa por nō determinatur ad agēdū: neqꝫ p ꝯñs necessitat p causaꝫ scdam: sꝫ ecōuerso.49 dist.quarti.q.6.ʃ.D

Causa non libera nō potest pro ducere vt in pluribꝫ effectū ad cuius oppositū ordinatur: vel ad quē ex forma sua non ordi natur.3.dist.primi.q.4.E

Causa totalis nō alr causat nisi ipsa ſm ꝙ cā alr se habeat. et hoc qñ non ponit aliq̄ diuersi tas ex parte passi: vel aliquo rū impedimētoꝝ extrinsecoꝝ. 7.dist.secūdi.q.vnica.A

Causa sufficiēs duoꝝ quoꝝ neu trū est prius naturaliter alio: pōt vtrūqꝫ sine altero causare 9.dist.scdi.q.2.B

Cā superior si necio agit eadē ne cessitate mouet cās inferiores ad agēdum suas actiones sue actioni necessarias.49.distin. quarti.q.10.ʃ.D

Causa vniuoca hꝫ effectū vniuo cū ꝓ termio adequato sue po tētie.12.dist.quarti.q.3.ʃ.B

Circulū eē ī poritate eēntiali est impossibile.28.dis.pmi.q.3.E et.30.dist.eiusdē.q.vnica.ʃ.B

Cōparādo actiuū ad actiuū sim pliciter ꝑfecti⁹ ſm entitatē est

B✠

42

simpliciter perfectius ſm virtutem.12.diſt.quarti.q.3.S
Cõparatio alicui⁹ ad alterũ ꝓsupponit entitatẽ ſm ſe.3.q.q̃li.L
Cõicatio pfectiſſima non eſt niſi pfectiſſimi termini cõicabilis ⁊ in magnitudine perfectiſſima ſm quã oino ſit equale produ ctũ pducẽti.6.q.quoli.Lk
Cõcept⁹ ppri⁹ alicui⁹ ſubiecti ẽ ſufficiẽs rõ cognoſcẽdi de illo ſubiecto oia ↄceptibilia q̃ ſibi neceſſario iſunt.3.di.ꝓmi.q.2.J.C.et diſt.22.q.vnica.A
Cõcept⁹ diſtinctiſſimus ſubiecti theologie qð ẽ de⁹ põt haberi citra cognitionẽ ituitiuã:⁊ ille ↄcept⁹ virtualr̃ ⁊ euidẽter ↄtinet oẽs veritates de illo ſubiecto neceſſarias.7.q.q̃li.H
Cognitio diſtinctiſſima ꝓuia actui ſcie ſiue ↄcept⁹ maxie euidẽter icludẽs ỽitates ꝓncipiorũ ⁊ ↄcluſionũ q̃ põt haberi citra viſionẽ clarã ſiue cognitionẽ ituitiuã alicui⁹ obiecti ſufficit ad habẽdũ ſciẽtiam de tali obiecto.7.q.quoli.J.F
Cõtingẽtia in agẽdo reducit̃ ad primũ nõ naturaliter ſ; libere actiuum.16.q.quoli.J.L
Coordinatio ſcie pp q̃d nõ ẽ poſſibilis itellectui niſi hñti cõceptũ de ſubiecto virtualr̃ ⁊ euidẽter includẽtẽ totã illã coordinationẽ.7.q.quoli.J.Z
Cõcluſio ſemp ſeqtur cõditionẽ ꝓmiſſe debilioris ⁊ imꝑfectioris.17.di.quarti.q.vnica.Y
Cõtradictio ſimplr̃ nõ ẽ alicui⁹ ad pri⁹ per hoc ꝙ illud habet cõtradictionẽ ad poſterius natura.2.q.quoli.G
Contradictoriũ cũ contradictorio nunq̃ cõſtit[illegible]t vnũ intelligibile: neq̃ ſicut [illegible]iectũ cum obiecto:neq̃ ſicut modus cũ obiecto.3.q.quoli.J.A
Cui debet̃ maius bonum ei redd dẽdũ eſt eo modo quo magis poteſt ſibi eſſe bonum.49.di.quarti.q.2.J.G
Cuicũq̃ ieſt potẽtia paſſiua ad aliq̃d acq̃rendũ vel habẽdũ ꝑ motũ nõ eſt imꝑfectiõis in eo ꝙ habeat potentiã actiuã per quã poſſit illð acq̃rere ſ; eſt ꝑfectiõis.2.diſt.ſcði.q.10.A
Cuicũq̃ nõ repugnat infinitas intẽſiua illð nõ eſt ſumme pfectũ niſi ſit infinitũ.2.diſt.ꝓmi.q.2.Bb.⁊.49.diſt.quarti.q.2.J.Q.⁊.6.q.quoli.J.Z
Cuicũq̃ neceo repugnat act⁹ eiſdẽ neceſſario repugnat potentia ad illũ actũ:licꝫ nõ cuicũq̃ cõtingẽti.8.diſt.ꝓmi.q.5.H
Cuicũq̃ nõ repugnat eẽ idẽ eẽntialr̃ alicui ſubẽ illð nõ ↄuenit veriſſime illi ſubẽ niſi ↄueniat ſibi eẽntialr̃.1.q.quoli.Lt
Cuicũq̃ ſupmũ volibile eſt obiectũ volibile ei illð ſolũ eſt ſimpliciter volendũ pꝑter ſe.49.diſt.quarti.q.2.J.Lt
Cuilibet entitati formali corrñdet adequate aliquod ens vel aliquod ens entitate tali.4.diſtin.primi.q.1.A
Cuius act⁹ ꝓceptũ eſt alteri⁹ ꝓhibitio:ei⁹ act⁹ cõſiliũ eſt licẽtia de nõ obſeruãdo reliquũ.3.diſt.quarti.q.4.J.F
Cui⁹ nõ ẽ cã extrinſeca illi⁹ nõ ẽ cã itrinſeca.2.di.ꝓmi.q.2.J.L
Cui⁹ rõni repugnat ſimplr̃ eẽ ab alio illð ſi ꝑt eẽ:ꝑt eẽ a ſe.ibið.
Cuiuſcũq̃ actiõis aliq̃ forma ẽ totale ꝓncipiũ actiuũ illa ſi eẽt ꝑ ſe ſub mõ cõuenięti ad agendũ poſſet eẽ ꝓncipiũ eiuſdem actiõis.12.diſt.quarti.q.3.Lt

Depēdētia vel ē formalr imperfectio vel olno hȝ imperfectionē annexā.19.q qli.ſ.D
Desideriū naturale est in itellectu cognoscente effectū ad cognoscēdū cām: ⁊ in cognoscēte cām i vli ē desideriū naturale ad cognoscēdū illā i pticulari et distincte.3.dist.pmi.q.3.ſ.A
De⁹ nūq̄ cōseruat neq̄ rē cōseruare pōt absq̄ suis eētialib⁹ pncipijs.49.di.q̄rti.q.16.E
Differentia rationis nō est suffitiēs pro ordine nature.10.dist. primi.q.vnica.ſ.Lz
Differētia rōnis in causa nō est ppria rō distinctiōis realis in effectu.13.di.pmi.q.vnica.D
Dignificanda est natura quātū apparentia permittunt.2.dist. secundi.q.12.D
Distinctio poris naturaliter cōcludit distinctionem posterioris.8.di.tertij.q.vnica.ſ.B
Dispositio ad formā nūq̄ est in posteriori susceptiuo forme.6. dist.quarti.q.11.ſ.A
Diuersa eiusdē spēi īdiuidua nō necio reqrūt i causis aliq̄ alterius spēi. 49.di.quarti.q.5.E
Due cāe eminētissime nō pñt eē in vniuerso.2.di.pmi.q.2.ſ.Q
Due cause totales eiusdem effectus nō pñt esse in eodem ordine cause.ibidem q.3.B
Eadē essentia numero nō pōt esse magna pluribus magnitudinibus eiusdē spēi vel rōnis.6.q.quoli.p
Eadem potentia circa idē obiectum nō pōt habere actus oppositos quoꝝ alter sit in summo.15.dist.tertij.q.vnica.S
Effect⁹ equocus non pōt excedere in pfectione causaȝ equocā
ſȝ necessario deficit ab ea.3.dist.pmi.q.7.ſ.h.⁊.15.q.q̄l.B
Effectus adequat⁹ potentie pfectiori nullo mō pōt esse a potētia ipfectiori.12.di.q̄rti.q.3.h
Ens p accidēs inquātū ens per accidēs nullius recipit pdicationē p se.3.di.scdi.q.4.E
Ens cōpletū in gñe nulli alteri vnitur vt faciat p se vnū cū eo. 22.dist.tertij.q.vnica.ſ.A
Essentialis distinctio nō ē ab eo qđ nō ē cā.3.di.pmi.q.7.ſ.Lz
Eidē virtuti cōpetit discursus ⁊ cognitio terminās discursum. 45.dist.quarti.q.3.ſ.F
Eminētissimo ipossibile ē aliq̄d eē pfecti⁹.2.dis.pmi.q.2.Bb
Eodē existēte agēte principali ⁊ instrumēto sufficiēti sequit ea dē actio.1.dist.quarti.q.5.ſ.B
Eodē pncipio tēdit aliq̄d vel mouet in terminū et deficit in termino.7.dist.scdi.q.vnica.ſ.D et.26.dist.tertij.q.vnica.ſ.A
Ex positiōe possibilis in esse nō seq̄tur ipossibilitas neq̄ noua incōpossibilitas alicui necessario.8.dist.primi.q.5.h
Ex duobus actibus quoꝝ vnus nō est potētia respectu alteri⁹ nō pōt fieri p se vnū. 11.distin. quarti.q.3.ſ.T
Ex puris naturalibus possibile est concludi esse vnū summuȝ bonū ex quibus tñ nō cognoscet homo deum: vt trinus est 1.dist.primi.q.2.A
Forma nō est principiū agēdi nisi iquātum agēs est in actu p ipsam. 7.disti.primi.q.vnica.C. et.1. dist.secundi.q.1.A
Forme eiusdē rōnis hñt eādē rōnē pficiēdi ⁊ nō pficiēdi materiā.1.dist.secūdi.q.6.ſ.A

prius in alio realr differēte ab illo in q̄ ēt reciperet si eēt sepatū ab illo.16.dis.2.q.vnica.§.h

Illa forma est principiū actiōis q̄ tale principiū assimilandi sibi passuz.12.di.quarti.q.3.L

Ille act⁹ nō ē propria cognitio alicui⁹ obiecti q̄ pt stare in intellectu ⁊ tñ illd obiectū oīno nō eē cognitū.15.q.quoli.§.V

Ille q̄ ē i termino simplr nō pōt mereri.18.di.tertij.q.vnica.C

In ente omnis gradus possibilis est.3.di.scdi.q.11.Z

In eodē genere nō aduenit forma forme nisi vt pfecti⁹ cōstituat i illo gñe:i alio aūt q̄cq̄d aduenit.s.vt accñs.iperfecti⁹ ē q̄cūq̄ forma substātiali p̄sup posita.11.di.q̄rti.q.3.Aa

In eodē ē respect⁹ ⁊ fundamentū.13.di.quarti.q.1.§.D

In argumētatiōe ducēte ad impossibile cōclusio dz eq̄ vl' magis eē impossibilis q̄ p̄missa.3.di.primi.q.5.§.G

Independēs tali depēdētia pōt alicui⁹ depēdētis talem depēdentiā terminare vel priorem ⁊ hoc vel immediate vel saltē mediate.19.q.quol.F

Independēs simplr pōt cuiuscū q̄ dependentis vel saltē alicuius depēdētis aliquā depēdētiam terminare:ibidem.

In effectu p̄t eē pfectio aliq̄ nō solū a pria cā sed ēt a scda.50.di.di.quarti.q.6.§.F

In cōseruādo prius ⁊ magis necessariū nō reqrit̄ tā q̄ mediū aliqd minus necessariū cōseruari.11.q.quoli.§.D

In oi genere ē vnū primū qd est metrū ⁊ mēsura oim q̄ sunt illi⁹ generis.3.di.scdi.q.13.B

In nullo gñe pōt per accñs eē p̄mum.2.dis.primi.q.2.§.N

In oi genere principij pducti ui nō includētis aliquā ipfectionē potē ē stare ad aliqd primū simplr pfectuz. ibidem q.7.§.F

In oi eo quod aliquo mō hz esse ab aliq̄ p̄ter illd qd dat sibi eē ē aliq̄d rōe cui⁹ recipit eē.26.di.primi.q.vnica.N

In oi ordine eēntiali negatio ordinis ad pri⁹ vr̄ immediatius cōseq̄ ipsuz primū q̄ ordo ei⁹ ad scdm.28.di.primi.q.2.Zz

In oi ordine essentiali cū vnitate p̄oris eēntialr pōt stare pluritas posterioris naturaliter nō p se neq̄ adequate inherētis p̄ori.8.di.tertij.q.vnica.A

In oi ordine essentiali destructo primo destruitur omne posterius.48.di.quarti.q.2.G

In oi eo qd formā recipit necesse ē dāre potētiā receptiuam ipsi⁹ forme ēt si recipiens non p̄cedat duratione receptionē forme ipsi⁹.3.di.scdi.q.11.§.B

In oi d̄pēdētia eēntiali vnū depēdēs nō d̄pēdet p̄cise nisi ad vnū qd totalē terminat ei⁹ dependētiā.1.di.tertij.q.2.A

Intellectus pōt habere obiectū actu vl'e pfecte sibi p̄ns in rōe obiecti pri⁹ naturalr q̄ actu intelligat.3.di.primi.q.6.B

Intellect⁹ elicit intellectionem vt ē prior naturalr intellectione.14.di.tertij.q.2.N

Itellect⁹ se h̄ns ad itelligibilia sicut ip̄a sunt in se intelligibilia pri⁹ itelligit illd qd ē prius itelligibile i se ⁊ p ɔ̄ns illd est pri⁹ i se ens.q: vnūq̄dq̄ sicut se hz ad entitatē ita ⁊ ad veritatē.12.di.quarti.q.8.D

Intellect⁹ potēs h̄re cōceptū vir

tualr̄ icludētē oēs. ꝟitates ꝺe ipo necīas ordiatas imediati⁹ ſ. ꝛ mediati⁹ p̄t de illo obiecto hr̄e ſciētiā cōpletā. 7. q. q̄li. H
Infinitū vt infinitū in perfectio ne nō pōt eſſe inequale. 50. di. quarti. q. 6. C
Infinitū obiectū vt infinitū com prehēdi nō pōt aliq̄ actu niſi infinito vt infinito. 1. q. q̄li. ſ. L
Incōicabilitas p̄ſupponit ſingu laritatē. 26. di. 1. q. vnica. ſ. E.
In quācūqꝫ diſtictiōe illō ē rō p̄n cipalis diſtinguēdi hoc qð eſt rō principalis eēndi in illo eē 31. di. primi. q. vnica. M
In q̄cūqꝫ coordlatōe p̄ntiali ſūt oia ptinētia ad illā coordina tionē circūſcripto q̄cunqꝫ alio ꝙ nō ē aliq̄d illi⁹ coordinatio nis eēntialr̄. 3. diſ. ſcði. q. 4. D
In quocūqꝫ genere illð qð ē in potētia tale non eſt niſi ſm q̄d tale. 30. di. primi. q. 2. C
In q̄cūqꝫ ē pncipiū ꝓductiuū p fectū priuſqꝫ termin⁹ ꝓducaṫ il lud p̄t tali principio terminuꝫ ꝓducere. 10. diſt. 1. q. vnica. ſ. I.
In q̄cūqꝫ nō ē pncipiū priuſqꝫ termin⁹ ꝓducaṫ illð nō pōt ꝓ ducere terminū ibidem.
In quocūqꝫ ſigno nature vl̄ ori gine eſt principiū productiuū perfectum in ſe ꝛ in ſuppoſito cōueniēte actioni in illo ſigno pōt eſſe tali ſuppoſito rō ꝓdu cēdi. 12. di. ꝑmi. q. 1. F. ꝛ. 13. di. eiuſdem. q. vnica. F
In quocūqꝫ ē aliqua forma illð eſt ſimplr̄ tale ſm illā formaꝫ 13. di. quarti. q. 1. E
In quocūqꝫ ē illð qð ē rō forma lis terminādi aliquā depēden tiā ꝛ hoc pri⁹ naturalr̄ ꝙ ðpē dētia ſit determiata ad ipꝫ de pēdet depēdēs. 19. q. quol. ſ. B
In tot ꝓductiōes pōt aliqð ſup poſitū ad quot ſe extēdit prin cipiū ꝓductiuū. 2. q. quol. K
In cui⁹ ptāte nō ē tēdere vl̄ nō tēdere in ei⁹ ptāte nō ē remiſ ſe tēdere. 49. di. q̄rti. q. 10. ſ. B
In cui⁹ ſubſtātia ē relo illð non eſt aliq̄d abſolutuꝫ. 13. q. q̄li. H
In vnoquoqꝫ ordine cāe opꝫ po nere reſpectu vni⁹ effect⁹ vnā p ſe cām ꝛ vnā p ſe rōneꝫ cau ſandi. 3. di. primi. q. 7. N
Impfecti⁹ nō ē cā ſufficiēs acti ua perfectioris. 18. diſt. ſcði. q. vnica. ſ. G
Impoſe eſt eandem potētiā cō prehēdere duo obiecta adeq̄ ta infinita. 7. q. ſ. quoli. FF
Impoſe ē aliqua eē diſtincta in rōe ſuperioris ꝛ nō eē diſtin cta in rōe inferioris. 1. q. pl. S
Impoſe ē eūdē cōceptū eē prio rē ꝛ poſteriorē hr̄i ꝛ nō hr̄i de eadē re. 2. di. 1. q. 2. ſ. B
Impoſe ē agēs cōicare terminū formalē ꝓductionis niſi agat forma eq̄ pfecta ſi agit vniuo ce vel pfectiori ſi agit eq̄uoce 7. diſt. ꝑimi. q. vnica. O
Impoſe ē itelligere relōnē ꝛ nō eē ad aliquē terminū ꝛ corre lartiuū. 23. di. ꝑmi. q. vnica. B.
Impoſſibile eſt fundamētuꝫ eē nouū ꝛ relōnē eē eternam ſm illud fundamentuꝫ. 30. di. pri mi. q. 2. A
Impoſe ē aliq̄d depēdēs a poſte riori naturalr̄ eē idē ꝑori na turalr̄: q: tūc eēt pri⁹ ꝛ nō pri⁹. 3. di. ſecundi. q. 4. F
Impoſe ē hoc eē ꝛ illð nō eē qn̄ eſt vera ꝛ realis idētitas lꝫ nō ſit formalis: q: tūc idē eſſet et nō eſſet. ibidem.
Impoſe ē ꝙ aliq̄d ſit repreſenta tiuū alicui⁹ ſcðario niſi ꝑmuꝫ

obiectū repꝛesentatū determi
net/ad illō.3.di.ſcōi.q.8.ſ.B
Impoſſibile ē aliquā cognitionē in
tuitiuā eē p aliquā rōnē ꝙ ſit
in eadē diſpōne ꝛ eodē mō re
pſentās remanēte ꝛ ēt nō ma
nēte.3.di.ſcōi.q.11.F
Impoſſibile ē eē duos fines pri
mos vel duos efficiētes pmos
alterius et alterius rōnis.14.
di.ſcōi.q.1.ſ.B
Impoſſibile ē abſolutū cū relōne ſa
cere p ſe vnū.3.q. plo.I.ꝛ.16.
di.ſcōi.q.vnica.B
Impoſſibile eſt voluntatē velle
aliqd actu niſi ſit actualis in
tellectio eiuſdē in intellectu.
42.di.ſcōi.q.4.ſ.D
Impoſſibile ē idē cātum hrē plures
cās totales i eodē genere cau
ſandi a qbus dependeat.1.di.
tertij.q.2.ſ.A.ꝛ.7.q.ſli. Dd
Impoſſibile ē agētia quātūcūqꝫ di
uerſa ꝙ iducāt regulr eandeꝫ
formā poſt corruptionē eiuſ
dē corrupti.12.di.qrti.q.4.A
Impoſſibile ē illō qō ineſt alicui
p accns eſſe imutabili⁹ eo cui
ineſt.49.di.qrti.q.6.ſ.R
Illō qō ē tm̄ ſenſibile p ſe nō pri
mo nō pt agere ſine illo qō ē
ſenſibile pzio.12.di.qr.q.3.Cc
Illō qō ē eēntialis rō terminan
di depēdētiā alteri⁹ nō pōt ad
illō depēdere.ibidē.q.6.ſ.A
Illō nō dr virtus acqſita ad cu
ius cognitionē reqrit aliqd ſu
pernaturale.14.di.qrti.q.3.C
Illō magis diligit ſimplr pp cu
ius ſalutē eē alteri⁹ cōtēnit vl
negligitur.43.di.qrti.q.2.P
Illud qō nō locat aliqd effecti
ue nec impedit ipſum amoue
ri ab hoc loco nō detinet ipm.
44.di.quarti.q.2.D
Illud ē ſimplr pzincipali⁹ reſpe
ctu.a.qō quocūqꝫ alio p poſſi
bile vel impoſſibile circunſcri
pto eodē mō ſe: haberet ad.a.
49 diſ.quarti.q.2.L
Illō ē magis volēdū volūtate li
bera quod appetitu naturali
naturaliter eſt magis appetē
dum.ibidem.q.4.B.
Illō ē meli⁹ qō ſine alio eſſꝫ ma
gis eligibile.ibidē.q.4.ſ.M
Illō qō nō ꝯiūgit meliori ſe nō
pt beatificari neqꝫ ſimplr bea
tificatur.ibidem.q.8.D
Illō nullo mō ē plurificabile in
diuinis qō nō pōt aliq mō de
terminari ad aliquā certā plu
ralitatem 2.q.quoli.ſ.R
Illō ē pciſa cā alicui⁹:quo poſi
to:circūſcripto vel variato q
cūqꝫ alio ſeqt effect⁹.1.q.plo.
M.ꝛ.43.di.quarti.q.4.D
Illō ſm ppziā rōnē vr eē actua
lius in ſe cui magis repugnat
cōicabilitas ad plura ad extra
3.q.pzolo.ſ.P
Illō qō ē rō agēdi alicui actiōe
nō manēte in agēte nō pficit
illa actione.1.di.ſcōi.q.1.B
Illō qō ſi eſſet diſtinctū ab aliq
eſſet poſterius eo naturaliter
neceſſario eſt idem illi ſi incō
poſſibile eſt.illud aliud eē ſine
eo.2 diſt.ſcōi.q.2.A
Illō qō ē perfectiōis in inferio
ri intellectu non ē negandum
ab intellectu ſupiori ꝛ pfectio
ri.9.di.ſcōi q.2.N
Illō qō ē nō cā forme ineſſe ſꝫ
tm̄ in fieri non videt eē cauſa
neceſſaria forme quantuꝫ ad
actum eius ſecundum.11. diſ.
ſecundi.q.vnica.D
Illē quo aliqd pt ſimplr agere
ē potētia.1.di.pzimi.q.4.ſ.P.
ꝛ.17.diſt.eiuſdē.q.2.ſ.E.ꝛ.49.
di.quarti.q.6.ſ.D

Illud quo producens producit: si non est eiusdem rationis cũ forma producti cõtinet eã virtualiter ꝛ est perfectius ea.7. dist.primi.q.vnica.j.M

Illud nõ est cõtingẽs ꝑpter habitudinẽ sui ad aliquã causaꝫ ad cuiꝰ euẽtũ causa supioꝛ est determinata cuiꝰ cause determinationẽ necessario sequitur determinatio oim causarũ iferioꝝ.37.di.scdi.q.vnica.M

Illud est causa totalis alicuius: quod si esset: omni alio per impossibile circũscripto perfecte causaret illud.ibidem.N

Illud qđ est rõ cõtinẽdi multas pfectiões virtualr̃ ꝛ quãtũ est de se ifinitas opꝫ ꝙ sit pfectio simplr̃.1.dist.tertij.q.1.C

Illud qđ est alicuius in se: ꝑus est eius ꝗ̃ quod est eius p accidẽs.2.dist.tertij.q.2.B

Illud cuius essentia est incausata ꝟm se: ipm est incausatũ ꝟm se.22.dist.tertij.q.vnica.A

Illud cuiꝰ eẽntia est incausata a causis itrinsecis: est incausatũ a causis intrinsecis.ibidẽ.

Illud qđ nullo mõ est in genere: vel nihil ẽ vel ẽ deus.22.dist.tertij.q.vnica.j.B

Illud qđ ex propria rõne sui nõ depẽdet essentialr̃ a volũtate: nõ dependet essentialr̃ ab aliquo eẽntialr̃ depẽdẽte a volũtate.24.di.tertij.q.vnica.B

Illud nõ est causa sine ꝗ ab alio priꝰ naturalr̃ causatũ hꝫ totaliter esse.12.dist.quarti.q.1.S

Illud est per se subiectum alicuius accidẽtis de quo illud accidens predicatur per se secũdo modo.ibidẽ.q.2.B

Illud quo aliqđ ens hꝫ entitatẽ eo tãꝗ̃ fundamẽto ꝑximo vnitatis est vnũ vnitate correspõdẽte tali entitati: ꝛ p ꝯñs distinctũ a quocũ ente nõ habẽte illã vnitatẽ.3.q.quoli.F

Illud qđ de seipo formalr̃ est incõicabile seipo formalr̃ a quocũ cõicabili ẽ distictũ. ibidẽ.

Illđ ẽ verũ demõstrabile i se ꝑꝑ quid p aliđ verũ priꝰ gñaliter qđ ex termis suis hꝫ ꝙ sic posset demõstrari.7.q.q̃libe.D

Illđ qđ ẽ verũ necessariũ ex terminis suis mediatũ: ex terminis etiam hꝫ ꝙ in se sit demõstrabile ꝑpter q̃d.ibidẽ.j.D

Illđ agẽs põt eq̃ quẽcũ terminũ in quẽcũ totalr̃ ꝯuertere qđ i ꝟtute sua actiua hꝫ vtrũ terminũ eq̃ totalr̃ quãtũ ad eẽ ꝛ nõ eẽ: ꝛ ẽt q̃dlibet necessario cõcomitãs vtrũ terminũ in eẽndo.10.q.quoli.A

Illud qđ exit de potẽtia accidẽtali ad actũ non recipit aliquã formã ꝑoꝛẽ ipa opatiõe: qꝛ nõ fuisset priꝰ in potẽtia accidẽtali sed essentiali.13.q.q̃li.E

Illud qđ hꝫ relationẽ actualem ad terminũ existẽtẽ ꝛ quãtum est ex parte sui semꝑ vniformiter se hꝫ ad illũ: hꝫ relationem aptitudinaleꝫ ad illũ terminũ qñ nõ ẽ existẽs.13.q.q̃li.j.O

Illud nõ põt sciri de causa p effectũ demõstratiõe qꝛ: quo circũscripto remanet in causa q̃cquid est necessariũ ad causandũ.14.q.quoli.L

Illud qđ ẽ alicui principiũ operãdi operatione immanẽte et producendi ꝑductũ distinctũ: quodãmodo est priꝰ pncipiũ operãdi.14.q.quoli.j.Q

Illud videtur esse pncipiũ actiuũ per qđ reducitur aliq̃d de potentia essentiali ad acciden

talem.15.q.quoli.j.E
Illud qd est intrinseca rō ipsius potētie necessario agendi erit etiā rō semp necessario agēdi quātū est ex pte potētie: et ita cōtinuādi quātū ipa potentia pōt cōtinuare. 16.q.quoli.j.C
Instrumentū nō agit nisi in virtute principalis agētis.1.dist. quarti.q.5.j.B

Licet detinere rē alienam qñ ille cuius est debet velle eā rationabiliter detineri.15.di.quarti.q.2.Ee

Mēsura ex natura rei aliud ē ab ipso mēsurato.2.di.scdi.q.2.D
Minor virt⁹ actiua nō pōt maiorem virtutē impedire a sua actione.9.dist.scdi.q.2.j.E
Modus accidētalis p se obiecti nō impedit cognitionē illi⁹ obiecti.10.dist.quarti.q.8.E
Modus obiecti beatifici vt obiectū est beatificū est in re ex natura rei.6.q.quoli.F

Nihil habet a se pncipiū productiuū nisi habeat illud sine imperfectiōe et etiā nō cōicatū p productionē adequatā cōpetetē tali pricipio.2.dis.primi.q.7.j.B
Nihil habēs pfectius esse in aliquo gñe ad illd qd hz min⁹ pfectū esse in genere tali dependet.35.dist.primi.q.vnica.L
Nihil habet limitatē in aliquo nisi habeat ab aliquo agente determināte illd ad certū gradū.7.q.quoli.y
Nihil essentialiter dependet ab aliquo quo nō existēte nihilominus eēt.2.di.pmi.q.3.j.B
Nihil est in potestate cognoscētis nisi act⁹ elicit⁹ vel iperat⁹ ipsi⁹ volūtatis.4.q.qlo.j.B
Nihil est p se notū de conceptu nō simplr simplici nisi sit p se notū partes illius cōcept⁹ vni ri.2.dist.pmi.q.2.j.C
Nihil eentialiter ordinat ad aliquā operationē ad cui⁹ pncipiū se habet in potētia contra dictionis sicut ad accidēs per accidēs.ibidē.q.7.D
Nihil est causa totalis et perfecta et naturalis effectiua alicuius quin ipm approximatū to tali receptiuo et non impeditū causet illud.ibidem.U
Nihil est oipotēs cū omnipotentia reqrat potētiā infinitā nisi habeat infinitā essentiā.20.distin.pmi.q.vnica.j.F
Nihil est qd nō habeat determinatū gradū pfectiōis inter entia.31.di.pmi.q.vnica.j.B
Nihil est idē realiter.a.sine quo a.potest esse realiter sine ɔdictione.1.dist.scdi.q.5.d.B
Nihil est compositū sine vnione partiū cōponentiū ita q partibus separatis nō manet cōpositū.1.dist.scdi.q.5.C
Nihil est principiū naturalr mouēdi alicui nisi inquantum est p se et primo in eo qd mouet. 2.dist.scdi.q.10.j.F
Nihil est rō cognoscēdi alterū pfecte nisi sit ppria rō eius vel cōtineat ppriā rōnē ei⁹ cognoscēdi.3.dist.scdi.q.10.C
Nihil est obiectum adequatum intellect⁹ nisi in quo saluatur ratio illius ad qd pōt se extendere.ibidem.q.11.B
Nihil est formale pricipiū pducēdi aliquid perfectius seipo. 1.di.quarti.q.1.N.et infra.X
Nihil est de essentia alicui⁹ nisi qd ptinet intrinsece ad quiditatē ei⁹.12.di.quarti.q.1.F

Nihil est cā instrumētalis alicu cuius effect⁹ ad quē ꝑducēdū sua virtus actiua sola sufficit. 12.dist.quarti.q.3.B

Nihil est instrumētum alicuius cause nisi supioris cause in ge nere cause efficiētis. 12.distin. quarti.q.3.f.D

Nihil est summe pfectū cui defi cit aliqua pfectio simpliciter. 5.q.quoli.B

Nihil depēdet ab alio i eēndo a quo nō hʒ eē:ꝛ ita nec in pma nēdo ab alio a q̄ nō hʒ pmanē tiā:qꝛ ab eodē hʒ eē ꝛ pmanē tiā.8.dist.primi.q.5.B

Nihil fm ꝙ est ens diminutum est ꝓpria ratio entis veri ꝛ ꝓ pria causa entis pfecti.13.dist. primi.q.vnica.D

Nihil pōt recipere eē necessariū ab aliq̄ p ꝓductionē nō neces sariā.10.di.pmi.q.vnica.f.F

Nihil causatū a posteriori natu ralr pōt eē idē priori naturali ter.11.dis.quarti.q.3.Q

Nihil p eēntiā cognoscibile pfe ctissime cognoscit nisi cogno scat p essentiā suā:vel p aliq̄d pfecti⁹ icludēs eēntiā suā quā ipsa sit in se.2.dist.pmi.q.3.B

Nihil pfecte cognoscit nisi cogni to eo q̄d est de eēntia sua.3.di stin.primi.q.5.f.L

Nihil perficiēs essentiā vt essen tia est distincta qualitercunqꝫ a potētia pōt esse nisi act⁹ pri mus.49.dist.quarti.q.2.J

Nihil p̄cedēs actionē mag̃ req rit actionē coexistētē q̄ȝ princi piū illi⁹ actiōis ex quo est pri⁹ actiōe sicut ꝛ p̄ncipiū agēdi.3. dist.primi.q.6.Q

Nihil distictū ab alio realr sine quo nō pōt eē sine ꝯdictiōe est pri⁹ eo:sꝫ vel est posteri⁹eo na raliter vel simul natura cū eo. 2.dist.scdi.q.2.B

Nihil dr formalr tale nisi p ali quā formā sibi formalr iherē tē.12.dist.quarti.q.2.B

Nihil dr itelligere nisi in hoc ꝙ hʒ itellectionē talē formalr si bi iherētē.12.dist.q̄rti.q.3.Ff

Nihil dr principaliter agere ali quid q̄d in agēdo est cā subor dinata alicui alteri principali 48.dist.quarti.q.1.D

Nihil essentialiter dependet ab eo q̄d non est aliqua causa ei⁹ loquēdo de actu primo q̄cūqꝫ. 49.dis.quarti.q.2.f.Ee

Nihil i opib⁹dei ꝛ nature ponē dū est frustra.6.di.q̄rti.q.9.E

Nihil cōcipit distincte nisi qñ cō cipiūtur oia q̄ icludūtur in rō ne ei⁹ eēntiali.3.di.pmi.q.2.N

Nihil cōprehēdit obiectū forma liter infinitū nisi ipm cōprehē dēs sit formaliter ifinitū.13.di stin.pmi.q.vnica.M

Nihil mouet se vniuoce ad illd q̄d hʒ.2.dist.scdi.q.10.C

Nihil pōt excedi a duobus pri mo ipm excedētib⁹:neqꝫ aliq̄d finitū ordinat ad duos pmos fines.2.dist.pmi.q.3.f.B

Nihil pōt dici stultius q̄ȝ ꝙ fal sa opinione aīa sit beata.1.di stin.primi.q.1.f.B

Nihil pōt eē causa p se alicuius nisi vt ab ipso tāq̄ȝ a priori essen tialiter dependet causatum.2. dist.primi.q.2.L

Nihil pōt nō eē nisi cui aliq̄d i cōpossibile positiue vel priua tiue pōt iesse.2.di.pmi.q.2.Q

Nihil potest habere principium alicuius actionis immanentis nisi sit in actu per illud q̄d est principium talis operationis. 3.dist.secūdi.q.8.A

Nihil pōt eē rō cognoscēdi plura alteriꝰrōnis nō eminēter cōtineat i se oīa illa ꝰm cognoscibilitatē ꝛ ꝑ ꝯñs ꝰm entitatē.1. di.quarti.q.1.Y

Nihil pt cōuerti nec vt terminꝰa q̄ nec vt ꝉminꝰad quē nisi cuiꝰ eē ꝛ nō eē totalr̄ subest virtuti ꝯuertētis.11.di.q̄rti.q.2.A

Nihil pōt oio determiari ad certā pluralitatē inferioꝝ eiusdē rōnis qd̄ nō necessario ꝑerigit aliqua plura alterius rōnis ꝑ que determineꝫ ad certaꝫ pluralitatē.2.q.quol.ꝭ.R

Nihil pt eē ꝯpositū cōe:ꝛ eiusdē rōnis i diuersis:qn qd̄libꝫ qd̄ ē de eēntia ei.possit eē eiusdē rōis cū eis.3.di.scdi.q.5.i op.

Nihil ꝓhibet effectum ꝓduci ab agēte sine illo: quo pn̄te virtꝰ agētis magis debilitaꝫ q̄ fortificeꝫ.12.di.pzimi.q.1.A

Nihil qd̄ icludiꝫ i multis pōt eē ꝑfectiꝰ quocūq̄ illoꝝ in q̄bus includiꝫ.1.di.q̄rti.q.1.ꝭ.C

Nihil qd̄ imediate conseruaꝫ a deo pōt corrūpi ab agēte creato.12.di.quarti.q.4.G

Nihil ꝓprie mutatur nisi aliqd̄ nouum sibi formalr̄ inhereat. 49.di.quarti.q.2.A

Nihil ꝓhibet q̄rūdā necessarioꝝ eē alteras cās.7.q.quo.ꝭ.Lla

Nihil eēntialr̄ depēdet ab aliq̄ q̄ nō est cā eiꝰ vel nō ē de eēntia eius.10.dis.quarti.q.4.D

Nihil vnius rōnis pōt plura cōtinere nō formalr̄ eadē perfectius q̄ vnitiue vel idētice.46 dist.q̄rti.q.3.E

Nihil sufficiēter natū ē gignere notitiā actualē nisi ipm̄ heat obm̄ priꝰ ualr̄ q̄ actū pn̄s sibi in se vel in aliquo rep̄ntante ipm̄.3.di.pzimi.q.6.h.

Nō hn̄s priꝰ nullo priori se ē posterius.2.di.pzimi.q.2.ꝭ.R.

Nō est trāsitꝰ a ꝯdictorio in contradictoriū sine aliqua mutatione.16.di.q̄rti.q.2.F

Nō est ꝑ se vnū ex q̄buscūq̄ distinctis nisi vnū sit sicut actus ꝛ reliquuꝫ sit sicut potentia.1. q.quolib.D

Nō tm̄ a cā efficiēte dependet idētitas effectꝰsed etiā a materia 43.dist.quarti.q.3.C

Non minoris est virtutis vel actionis aliq̄d cōuertere in preexistens q̄ in nō preexistēs.13 di.quarti.q.1.A

Nō vr̄ ꝓbabile q̄ oppositū impfectū sit in entibus ex nā rei ꝛ nō possit ibi esse oppositū pfectū ex natura rei.6.q.quo.Ll

Nō pn̄t eē plura formalr̄ ifinita ꝛ realr̄ distincta.4.q.quo.ꝭ.F

Notitia eiꝰqd̄ est ꝓpzīssimū subiecto nō ꝯtineꝫ virtualr̄ prio ꝛ euidēter nisi in ꝑ se ꝛ ꝓprio cōceptu subiectivel in ipso subiecto sic cōcepto.14.q.quo.M.

Nulla aīa dr̄ peccatrix ꝑ eisse ab illo qd̄ ē terminꝰ imediate actiōis diuie.14.di.q̄rti.q.1.ꝭ.C

Nulla aptitudo ē rō terminādi actū pfectū pfecte nisi rōne nature cuius est talis aptitudo. 27.dist.tertij.q.vnica.B

Nulla cā est adeq̄ta respectu effectꝰnisi ꝑmo virtualr̄ ꝯtineat totū effectū.3.q.ꝑlo.ꝭ.B.

Nulla cā dependet essentialr̄ in cāndo a causa eiusdem rationis.2.di.pzimi.q.2.Z

Nulla cā pōt destruere aliquod ens pp repugnātiā sui effectꝰ ad illud nisi suo effectui det ꝑfectius ꝛ intēsius esse q̄ sit eē alterius destructibilis.2.dist. pzimi.q.2.ꝭ.Q.

Nulla cā scđa causat nisi prima cā cānte cātū eius: hoc prius nālr ꝙ ipsa cā ꝓrima causet. 8.di.primi.q.5.Bb

Nulla cā scđa pōt eē cā pncipal' cāe agendi opposito mō illi q̄ ꝯuenit principali agēti ex sua cālitate.7.di.scđi.q.vnica.ī.B

Nulla hitudo aduenies cuicūꝙ siue absoluto siue respectiuo siue ēt illa hitudo sit real' siue rōnis destruit illud cui aduenit sʒ poti⁹ ꝓsupponit.3.q.ql.E

Nulla mãe dispō ē pfectioꝛ neꝙ eq̄ pfecta cuʒ forma actiua agētis.27.di.pri.q.3.B

Nulla natura hʒ itrīsece ad opposita disiūcta necessitatē q̄n hēat necessitatē ad aliqđ vnū illoꝝ.10.di.quarti.q.1.ī.N

Nulla nā vel aptitudo nālis hꝫ a fine vt finis est: nisi vt amato ⁊ desiderato ⁊ sic mouēte efficiēs.4.q.prolo.ī.G

Nulla nā est btificabilis nisi q̄ pōt attingere obiectum imateriale.49.di.quarti.q.8.D

Nulla creatura pt animā rōnalem btificare neꝙ simplr neꝙ ad tēpus.2.q.prolo.D

Nulla creatura repñtat deū nisi sʒ ꝯcept⁹ cōes ⁊ nō sm ꝯcept⁹ spāles.3.dist.primi.q.5.B

Nulla electio volūtatis est recta nisi sit a rōe recta ⁊ habitu virtutis.4.q.prol.ī.R

Nulla entitas formalr infinita simplr pfectioꝛ termino forali ꝓductionis habet ꝑ ꝓductionē.5.di.primi.q.2.ş.A

Nulla ētitas vna ⁊ signata pt eē eē animaʒ q̄n sit vel foralr ad se vel foralr ad alteꝝ.4.q.q̄.I

Nulla negatio ē ꝓpa alicui subiecto nisi ꝑ aliquā affirmationē ꝓpaʒ ei quā seqtur talis negatio.28.dist.primi.q.2.L ⁊ 4.q.quol.ī.D

Nulla negatio pōt esse eadē alicui primo sicut ipsum est ipm primo.4.q.quol.ī.E

Nulla negatione cōstituit fora liter aliqđ i entitate pfectiori ꝙ sit illa entitas presupposita negatiōi.3.di.scđi.q.3.B

Nulla psona constituit formalr duab⁹ relationib⁹ distinctis. 18.dist.primi.q.vnica.D

Nulla veritas ptinet ꝑ se ad aliquā sciaʒ nisi sit de subiecto ꝑmo vel de eius pte subiectiua vel itegrali vel eēntiali vl' de aliquo essentialr ad subiectū attributo.3.q.prol.O

Nulla certitudo ē obi alicui⁹ q̄n illud obm cognoscit⁊ alio mō se hʒ.3.di.primi.q.4.ş.B

Nulla pfectio itrīseca ē btitudo nisi ꝑ ꝙto imediate ꝯiūgit pfectiuo extrinseco: qđ est obʒ btifici.49.di.quarti.q.2.Bb

Nulla pfectio simplr ē icōpossis alīi pfectiori simplr.5.q.ql. G

Nulla relo vr̄ esse rō inherētie alicui⁹ pfectiōis simplr.35. di. primi.q.vnica.ī.C

Nulla relatio ē cognoscibilis nisi cognito extremo.3.dist. primi.q.4.O

Nulla relatio est perfectio simpliciter.8.di.primi.q.4.L

Nulla relatio rōnis pōt esse infinita.ibidē.ī.M

Nulla relo rōnis pōt eē rō foralis q̄ aliqđ pōt producere ens reale.8.di.tertij.q.vnica.P

Nulla pfectio simplr est foralr incōicabilis.5.q.quol.ī.N

Nulla sensatio pt eē distictiua ꝑmi obi sensibilis.i. cōissimi ab eo qđ n̄ ē tale q: n̄ pt eē vtriusꝙ extremi.43.di.q̄rti.q.2.ī.F

Nulla spēs plurificabil' in indi-uiduis ōterminat ex se ad certū nūez īdiuiduoꝝ:ſʒ quātuʒ est ex se ꝯpatit infinitatē indiuiduoꝝ.2.di.primi.q.3.J.B

Nulla spēs eadē ꝛ eiusdē rōnis est ꝑ se repñtatiua obiecti sub oppositis rōnibus repñsentabilis.3.dist.primi.q.6.J.A

Nulla impfectio est rō agēdi sʒ est magis impedimētū actiōis 7.q.quoli.J.M

Nulla impfectio ponēda ē ī aliq̄ nā:nisi necessitas appareat in tali natura.3.dis.primi.q.6.F

Nulla circūstātia fac ꝙ ē pctm̄ veniale ī vno eē mortale ī alio nisi ille ali⁹nectio obligat ad illud ad ꝙ nō est obligat⁹alter 38.di.tertij.q.vnica.D

Nulla distinctio realis ī effectu dependet a ratione rōnis in cā 46.dist.quarti.q.3.C

Nulla scia ꝑla pt eē de ꝯceptu vno ꝑ accidēs.3.q.ꝓlo.J

Nulla scia alicuius cōclusionis depēdet nisi ex euidētia ꝑnciꝑioꝝ ꝛ ex euidētia sylogistice illatiōis.3.di.primi.q.4.B

Nulla distinctio ꝑcedēs rōnem ꝑmi distinctiui est ꝑ tale distinctiuū.8.dist.primi.q.4.O

Nulla visio beatifica hʒ aliquid creatuʒ ꝓ obiecto imediato 27.di.primi.q.1.J.B

Nulla cognitio alicui⁹ in vlī in sīli tm̄ est cognitio ꝑfectissima ꝛ intuitiua ipsi⁹ rei in se.2.di.primi.q.3.J.B

Nulla ꝯtigētia pt eē in cātōe alicui⁹cāe respectu sui effect⁹nisi ꝑma cā ꝯtingenter se hēat ad cām ꝓximā sibi vl' ad suū effectū.39.di.primi.q.1.J.B

Nulla operatio vere realis cōꝑetit ꝑcise alicui enti sʒ qd vir tute sui:sed si aliquo mō.competit sibi:hoc opʒ esse virtute alicui⁹cui cōpetit esse simplr. 3.dist.primi.q.4.Q

Nulla for̄a ꝯplet totū appetitū mā̄e sue respectu alteri⁹ for̄e nisi det actū oppositū ꝑuatiōi illi⁹forme.14.di.scdi.q.1.B

Nulla for̄a dat actū oppositū ꝑuatiōi cuiuscūqꝫ for̄e nisi in se ꝯtīcat oēs for̄as saltē virtualr ibidē ꝛ.49.di.q̄rti.q.6.C

Nulla forma absoluta distiguit spē ab alia ꝑ solā relōneʒ sʒ ꝑ aliq̄ꝫ differētiā absolutā eiusdē generis.17.q.q̄l.J.F

Nulla forma agit in ꝓpriā materiā quā informat.25.di.scdi q.vnica.J.Z

Nulla for̄a eadē nūero pt simul īformare duas materias q̄rū vtraqꝫ erit sufficiēs receptiuū ꝛ totale ei⁹.11.di.q̄rti.q.3.J.Z

Nulla for̄a ōterm̄iata ad aliqd receptiuū pōt al'q̄ mō ꝑficere aliō passuʒ.12.di.q̄rti.q.6.B

Nulla forma ō genere ꝑriori potest ꝑficere susceptiuū de gn̄e ꝑosteriori.ibidem.

Nulla for̄a ꝑficiēs susceptiuuʒ inquātū īdifferēs ad plura ꝑcise ꝑficit ipʒ ī ordie ad vnū illoꝝ.49.di.q̄rti.q.2.J.F

Nulla forma ꝑficit aliqd in ꝗtū illimitatū vel īdifferēs: q̄ ꝑcise ꝑficeret ipm̄ si eēt determinatū ad vnum illorum.ibidē.

Nulla ꝓductio ꝑfecta ꝑ memoriā ꝑfectā pōt eē ꝑfecta nisi sit notitie adeq̄te illi memorie sicue illi intellectui respectu tal' obi.2.dis.primi.q.7.B

Nulla ꝓductione aliqd accipit esse q̄ ꝑ impossibile circūscripta non minus haberet eē.11.di.primi.q.2.D

Nulla potẽtia hꝫ ꝓ obiecto bti ficoꝛ q̃etatiuo illud quo circũ ſcripto nihil minus q̃etaret̃ ꝛ btificaret̃.5.q.quol.j.R
Nulla potẽtia manẽs eadẽ põt hře actũ circa aliq̃d qđ nõ cõ tinetur ſub ſuo pꝛimo obiecto 3.diſt.pꝛimi.q.3.A
Nulla potẽtia reſpiciens aliqđ obꝫ p ſe ꝛ eſſentialr̃ neceſſario reſpicit illa q̃ nõ hñt oꝛdinẽ eſ ſentialẽ ſed accidẽtalẽ ad illđ pꝛimũ.8 di.pꝛimi.q.5.L
Nulla potẽtia infinita agẽs ẽm vltimũ ſue potẽtie põt agere ĩ tpe.8.diſt.pꝛimi.q.5.U
Nulla potẽtia eligit hoc pp illđ niſi velit vtrũq3 extremũ.ſicut nlla potẽtia cognitiua cogno ſcit ꝯclõnẽ pp ꝑncipiũ niſi ea⸗ dẽ cognoſcat ꝑncipia ꝛ cõclu ſiões.10.di.ꝑmi.q.vnica.M
Nulla potẽtia opatiua põt pfe ctiſſime q̃etari niſi ĩ obiecto in cludẽte ſũmã pfectionẽ poſſi⸗ bilẽ obiecto adeq̃to ipſiꝰ potẽ tie.22.diſt.pꝛimi.q.vnica.B.ꝛ 50.diſt.quarti.q.6.C
Nulla potẽtia reſpiciens aliqđ obꝫ cõe ſiue ĩ rõe motiui ſiue ĩ rõe terminatiui p̃t pfectiſſime quietari niſi in eo ſolo in q̃ eſt pfectiſſima rõ obiecti adequa ti.27.di.tertij.q.vnica.J.C
Nulla potẽtia põt hře aliquem actũ circa illud in quo non ſal uat̃ rõ ſui pꝛimi obiecti.33.di. tertij.q.vnica.C
Nulla potẽtia p̃t cognoſcere al ĩ q̃d ſub rõne vꝛioꝛi rõne ſui pꝛi mi obiecti.43.diſt.q̃rti.q.2.F. ꝛ.49.di.quarti.q.8.J.B
Nulla potẽtia hꝫ ſuũ ꝑmũ eẽ ꝑ operationẽ ſuã.1.q.quol.j.L
Nulla mutatio ẽ real̃ niſi ſit iter terminũ realẽ poſitiuũ vl̃ ꝑua tionẽ realẽ.16.diſt.q̃rti.q.2.E
Nulli creature põt eſſe notũ per rõnẽ nãlẽ illud qđ cõtingẽter depẽdet a volũtate diuia.49. di.quarti.q.6.Q
Nulli tanq̃ ꝑncipio dꝫ attribui cãlitas alicuiꝰ niſi tal̃ cãlitas ſit euidẽs ex nã rei vel cãe vl̃ cãti.nulli ẽt cãe negãda eſt ꝑ⸗ fecta cãlitas niſi mãifeſte ap pareat imperfectio cãlitatis in ea.17.diſt.pꝛimi.q.2.M
Nlli ꝑncipio ꝓductiuo ex ſe tol lit̃ aliq̃d ꝓducere vt ẽ ĩ aliq̃ niſi ĩtelligat̃ illđ ꝑncipiũ ꝓducere vel ꝓduxiſſe aliq̃ productione adeq̃ta virtuti talis ꝑncipij ꝓ ductiui.2.di.ꝑmi.q.7.G
Nulliꝰ intelligẽtis creati volun tas p̃ſo dtermiat rectitudinẽ ꝯuenientẽ pꝛari.4.q̃.ꝓlo.j.R
Nulli cõmittit̃ ptãs arbitrãdi ĩ cã aliq̃ cuiꝰarbitriũ nunq̃ erit ratũ pp quãcũq3 diligẽtiã poſ ſibilẽ adhiberi ab ipſo ſꝫ tm̃ a caſu vel p miraculũ ſpãle.19. diſt.quarti.q.vnica.I.B
Nulliꝰſbe finis ꝓpꝛiꝰcognoſcit̃ a nobis niſi ex actibꝰ eiꝰ nob(ma nifeſtj:ex q̃bꝰ oñdit̃:q talis ſit. ꝯueniẽs tali nature.1.q.ꝓl.B
Nulli ꝓꝑetati hypoſtatice ꝯuẽit eẽ pfectionẽ neq3 ĩ creatur(ne q3 ĩ alijs.26.di.ꝑ.q.vnica.J.O
Nullꝰactꝰaliꝰ ab actu volũtatis elicito vel ipato ẽ eẽntialr̃ po ſterioꝛ intellectiõe.4.q. ꝓl.B
Nullus actus potẽtie inferioꝛis eſt finis actus intell̃s.q: nihil ignobilius eſt p ſe finis nobl⸗ lioꝛis.4.q.pꝛolo.j.E
Nullus actꝰ alicuius potẽtie p̃t habere duo obiecta adeq̃ta ſi mul.2.di.pꝛimi.q.3.j.A
Nullꝰactꝰnccio auferẽ a potẽtia aliq̃ niſi pp dterminationẽ eiꝰ

ad oppositū.49.di.q̄r.q.10 F
Nullus habit⁹ simplex ꝑficere potest duas potentias.24.di stin.scdi.q.vnica.C.
Nullus habitus est principium totale elicitiuū actus.49. di. quarti.q.10.E
Nullus habit⁹ eleuās potētiaʒ ꝑt hr̄e obʒ qd trāscēdat ꝑmū obiectū potētie.14.q.ql.P
Nullus effect⁹ aliqd a cā recipit actualr̄:qꝛ illa cā sit nata cāre nisi ēt actualr̄ cāet.4.q.pl. E
Nullus effect⁹ pōt eē regulr̄ idē a q̄buscūqꝫ ꝗtūcūqꝫ diuersis agētib⁹.11.di.q̄rti.q.3.ꝭ.R
Nullus respectus ad creaturaʒ est ꝓprietas ꝑsone diuie neqꝫ ꝑ se intrinsece includiť in aliq̄ ꝓprietate persone diuine. 27. di.primi.q.3.ꝭ.Z
Nullus respectus pōt eē magis necessarius aliquo extremo qꝛ vtrūqꝫ extremū ꝓsupponit.32. dist.tertij.q.vnica.ꝭ.C
Nullus termin⁹ a quo dat esse ctui ꝓducto aliquā ꝓprietatē 37.dist.scdi.q.vnica.Z
Nullus termin⁹ formalis actionis ꝑt eē ꝑfectior formali ꝑnci pio agēdi.1.di.q̄rti.q.1.N
Nullus in via est incorrigibilis 36.di.tertij.q.vnica.F
Null⁹ intell'ꝯ hʒ eē actuale pro priū ꝛ ꝑmū itell'ꝯ ꝑ aliquē actū intelligēdi ꝯueniētē sibi vl' supposito ꝟm ip̄m.1.q.q̄.ꝭ.R
Nullus intell'ꝯ neqꝫ ēt volūtas i aliq̄ obiecto ꝑfecte q̄etaꝛ nisi sit in eo tota plenitudo primi obiecti quāta.s.est ꝯpossibilis ꝑmo obiecto.6.q.quol.Z.
Nullus ꝯcept⁹ cōis de deo cōtinet virtualr̄ oēs ꝟitates ꝓpe theologicas ad ꝑsonaꝝ pluralitatē ꝑtinētes.3.q.pl.H.
Null⁹ cōcept⁹ realis cātur in intellectu viatoris nālr̄ ni ī ab hiis q̄ sunt nālr̄ motiua itell'ꝯ nr̄i.3.dist.primi.q.1.ꝭ.B
Nullus ꝯcept⁹ hn̄s indifferētiā ad aliq̄ ad q̄ nō pōt cōceptus generis eē cōis pōt eē ꝯcept⁹ generis.8.di.ꝑmi.q.3.G
Nullus respect⁹ad ex̄ vr̄ deo necessario cōuenire.3.q.pl.ꝭ.Z
Nullus ꝑt decipi circa aliqd ꝑn cipiū ꝑmū credēdo se itelligere illud cū non intelligat tale principiū.2.q.plo.ꝭ.C
Nullus pōt recta rōe appetere nō eē ad fugiēdum iustū ꝛ bo nū.50.dist.quarti.q.2.B
Null⁹ ꝑt hʒ rectā rōeʒ aliqd appeterꝫ ꝯ nālē iclinationē:qꝛ illa ꝯsonat diuine volūtati.ibidē.
Nullū agēs supi⁹ i cui⁹ ꝑtāte ē actio iferiorꝭ ꝑt ab iferiori agēte necitari.33.dis.tertij.q.vni.O
Nullū agēs nāle pōt esse ꝑ se cā cōtrariorū circa idē passuʒ.25 dist.scdi.q.vnica.B
Nullū agēs hʒ i ꝑtāte sua actū nisi i ꝑtāte ei⁹ sit totū illud qꝫ necessario requiriť ex ꝑte ei⁹ ad talē actū.2.di.tertij.q.1. B
Nullū hn̄s formā aliq̄ꝫ actiuaʒ sibi ꝑdominātē pōt moueri ꝯ inclinationē illi⁹ forme ꝑdominantis.17.di.primi.q.2.ꝭ.F
Nullū cātū ab alio est eiusdē rōnis cū eo qd ē a se.7.q.q̄.Lk
Nullū ens absolutuʒ qd ē ex se neciuʒ ꝑfecte quātū pōt cogitari aliqd esse necessariū pōt nō eē quocūqꝫ alio a se nō existente.8.di.primi.q.5.O
Nullū ens absolutū ꝺsinit eē in aliq̄ ꝑꝑ nouū r̄spectū extrisec⁹ aduenietē.10.di.q̄rti.q.5.B
Nullū gen⁹ ꝑdicaꝛ in q̄d de aliq̄ ꝺria inferiori neqꝫ de illa que

sumit a forma neq de illa q̄ su mitur ab vltima realitate for me.3.di.primi.q.3.§.O
Nullū gen⁹ pōt esse indifferens ad finitū ⁊ infinitum.8.di.pri mi.q.3.P
Nullū dependēs a pluribꝰ pōt esse pfectioris ɔditōis quocū q illoꝝ.14.q.quol'.§.Z
Nullū p̄dicatū dr p se ineē alicui rōne inherētie alicuiꝰ qđ acci dit sibi.15.di.tertij.q.vnica.A
Nullū receptiuū formaꝝ pluriū imediate quietat̄ nisi qñ hȝ p fectissimā formā cuiꝰ ē capax. 14.di.tertij.q.2.§.A
Nullū p se subsistēs pōt eē fora iformās aliquā māȝ.9.q.q̄.A
Nullū indiuiduū idē nūero pōt naturali actione semel corru ptū redire.3.dist.scđi.q.4.§.F
Nullū indiuiduū eiusdē spēi ne cessario reqrit cām alteriꝰ spēi ab illa quā reqrit aliđ indiui duū.49.dist.quarti.q.5.E
Nullū infinitū pōt esse possibile non necessariū.10.dist.primi. q.vnica.F
Nullū diuisibile hȝ actualissimā entitatem siue actualissimam exñtiā anteq̄ intelligat̄ in ali quibus illoꝝ:in que diuidit̄.2 dist.primi.q.7.§.Mm.
Nullū miraculū est respcū ɔtra dictoriorū ad que nulla est po tētia.3.dist.secūdi.q.4.B.
Nullū principiū naturale vnifor me pōt eē principiū actiuū dif formitatꝭ nisi passiuū pricipiū sit difforē.18.di.2.q.vnica.§.Z
Nullū obiectū facit ɔceptū sim plicē ⁊ ꝓpriū sui in aliquo in tellu ⁊ cōceptū ꝓpriū ⁊ simpli cē alteriꝰ obiecti nisi cōtineat illđ aliud obiectū essentialiter vel virtualr.3.di.p̄mi.q.2.§.C
Nullū obiectū habitus natura liter p̄cedit obiectum potētie. 3.di.primi.q.3.B.
Nullū obm̄ facit notitiā distin ctā alterius obiecti nisi inclu dat in se virtualr aliud obm̄. 3.di.scđi.q.9.A
Nullum corpus vt locans est lo cato disconueniēs nisi q: illđ corpus est sibi conueniēs.44. dist.quarti.q.2.C
Nullum ordinatuȝ ad aliud vt prius origine ɔtinet ipsuȝ emi nenter vel virtualiter.6.disti. quarti.q.11.A
Nullum ꝓducēs hñs ꝓductū si bi adequatū p̄t aliud ꝓducere 2.di.primi.q.7.D
Nullū summe dispositū ad reci piēdū indiget aliquo faciliāte q: iā nō esset summe dispositū 3.di.primi.q.7.§.E
Nullū vle ẜm totā suā indifferē tiā p̄t cognosci in inferiori ne q tāq̄ in obo neq tāq̄ i repñ tatiuo.3.dist.p̄mi.q.6.§.R
Nullū suppositū accipiēs formā per ꝓductionē adequataȝ illi forme pōt per illā formā ꝓdu cere.2.q.q.Q

Obiectū p̄mū ē illđ qđ hȝ p se rōneȝ mouēdi potētiā.9.di.2.q.2.T
Obm̄ p se ⁊ nō primū ē illud qđ non hȝ q moueat sed tm̄ cum alio mouet ibidē.
Obligatio nō est ad impolē sol. ui.20.q.quol'.§.X
Omne absolutū priꝰ realr distī ctū a posteriori p̄t eē sine illo absq ɔtradictiōe.12.dist.scđi. q.2.B.⁊ 48.di.quarti.q.§.B
Omne agēs qđ p̄t sufficiēter i ac tionē suā sine actiōe alteriꝰ et in terminū actiōis p̄t informa re passuȝ illa forma sine actiōe alteriꝰ

alterius.11.dist.quarti.q.3.S
Omne agens potēs in aliquam trāsmutationē pōt in terminū illius si hȝ susceptiuū nō magis repugnās termino ꝙ motui.12.dist.quarti.q.6.B
Oīne agēs habēs virtutē:ꝗ quātū est de se posset in infinita simul:lȝ icōpossibilitas effectuū impediat illa simul poni:est ifinitevirtutis.2.di.pmi.q.2.J.X
Oīne agēs ex necessitate nature necessario agit nisi ipediat vel ab alio depēdeat i agēdo.2.distin.primi.q.7.J.B
Omne agēs necessario agēs pducit effectū suū in susceptiuo quātum potest produci in eo. 8.dist.primi.q.5.S
Oīne agēs necessario agēs agit fm vltimū potētie sue:qꝛ sicut nō est in potestate sua agere ꝛ nō agere ita nec intēse neqꝫ remisse agere.ibidem.
Oīne agēs oīno sufficiēs hoc est a nullo depēdēs ꝛ pducens p modū nature hȝ pductionem sibi coeuā:ꝛ etiā hȝ productū perfectū: si nō agit p motū.9. dist.primi.q.vnica.B
Oē agēs naturale potens in aliquē totū effectū de necessitate pducit eū si nō phibeat.12.distin.scdi.q.1.B.ꝛ.12.dist. quarti.q.4.J.C.et ibidem.h
Oē agēs qꝺ hȝ i virtute sua formā pfectiorē hȝ ēt imperfectiorē eiusdē rationis.18.dist.secūdi.q.vnica.S.B
Omne agēs creatū requirit aliquid in agēdo vt cōcausam efficientem:vel saltē vt principiū materiale.ibidem.B
Oē agēs equocū totale est nobilius effectu.25.dist.scdi.q. vnica.B.ꝛ.49.dist.qrti.q.4.J.N
Oē agēs nō impeditū qꝺ necessitat ad agēdū de necessitate remouet oē phibēs actionem:si pōt.1.dist.primi.q.4.
Oē agēs pōt in aliquē terminuȝ qꝺ pōt habere in virtute actiua terminū illū.49. dist.quarti.q.14.J.B
Omne effectibile habet aliquaȝ causam essentialiter ordinatā 2.dist.primi.q.2.J.O
Oē ens plus diligit naturaliter esse suū ꝙ esse alterius cuius nihil est vt pars vel effectus. 2.dist.primi.q.3.J.B
Oē depēdēs depēdet ab aliquo oīno ꝛ simplr indepēdente: qꝛ tūc nūꝙ terminaret eiꝰ depēdētia.12.di.primi.q.vnica.J.X
Oīne generās inquātū est generans circūscripto oi alio distinguit a gēito.3.di.scdi.q.4.L
Omne permanēs ꝛ sempiternū ad quodcūqꝫ aliud pmanēs ꝛ sempiternū semp ꝛ necessario habet eandē habitudinē. 48. dist.quarti.q.2.B
Oē p se intelligibile aut icludit p se rōnē entis ꝛ essentialr vel cōtinet virtualr vel essentialr in includēte essentialr rōnē entis.3.dist.primi.q.3.J
Ois sensatio est cognitio organica.43.dist.quarti.q.2.J.C
Oē factibile excedit a fine in bonitate: ꝛ p cōsequēs in pfectione.2.dist.primi.q.2.J.O
Oē itelligibile finitū determinatur ad certū itelligibile vel ad aliqꝫ certa itelligibilia ita ꝙ sibi ex se repugnat ꝙ sit aliorū ab illis vel ab illo.1.dist.quarti.q.1.X
Omne impfectū reducit ad pfectū sicut ad prius se essentialiter.8.dist.primi.q.1.C

50

Oē idiuisibile de gñe quãtitatis p se vel ē ps discreti vel termi nus ɔtinui.2.di.scdi.q.2.J.C
Oē principiū pductiuū qđ nō re ducit ad aliqđ pncipiū pri⁹ na tū est hr̃e pductionē sibi adeq tā.2.dist.primi.q.7.N
Oē obiectū siue relucēs in phã= tasmate siue i spē intelligibili cū itellectu agēte vel possibili cooperãte fm vltimū virtutis sue facit sicut effectū sibi adeq tū suū cōceptū ppriū ꝛ q̃ditatiuū.3.dist.primi.q.2.C
Oē obiectū quod p se cognoscit a potētia cognitiua vel ei⁹ob= iectū primū vel ɔtinet sub illo obiecto pmo.3.di.pmi.q.3.J.A
Oē obiectū qđ imutat intellectū p suā p̃sentiā absentia illi⁹ pōt naturalr̃ cognosci ab itellectu qñ nō immutat.ibidē.L
Oē obm iquãtū obm ē pri⁹ nãlr ipo actu.3.dist.scdi.q.1.S.A
Oē obiectū cognoscibile ab Ife= riori potētia pōt eē cognoscibi le a supiori eq̃ perfectevel pfe ctius.9.dist.scdi.q.2.D
Oē obiectū inquãtū hz eē intel= lectu nō hz eē reale sz intētio= nale.3.dist.primi.q.4.J.O
Oñe organū determinat ad cer tū genus sensibiliū.43.distin. quarti.q.2.J.C
Oē cōponibile pōt eē ps alicui⁹ toti⁹ ɔpositi:qđ ē ex ipo ꝛ alio cōponibili.8.dist.pmi.q.1.B
Oē ɔponibile caret pfectiōe illi⁹ cū q̃ cōponit:ita q illđ aliđ cō ponibile nō hz i se oēm pfectio nē et oimodã idētitatē cū illo: quia tūc nō posset cū illo com poni.ibidem.
Oñe cōpositū necessario preexi git partes et partiū vnionem. 26.dist.primi.q.vnica.S.B
Oē formale ɔstitutiuū distiguit ɔstitutū ab ol alio:et si p ipos= sibile q̃cūq alid ab illo circū scribat.11.dist.pmi.q.2.C
Oē notionale ē actio pductiua fm aliquā potētiā i nā diuina vel psupponēs illā.1.q.q̃li.R
Oē ppriū pfectibile ab agēte suf ficiēte pōt pfici ppria pfectiōe circūscripto q̃cūq agēte alio ꝛ pfectione alia maxime ab agē te non depēdēte in agendo ab actione alicuius alterius agē tis.11.dist.quarti.q.3.C
Oē qđ q̃tat pmo l aliq̃ obiecto q̃tat in illo in q̃cūq ē fm illū modū.1.dist.primi.q.2.F
Oē qđ ē ex se necessitatū ad agē dū nūq phibetur nisi p aliqd repugnãs vincēs virtutē eius actiuam.ibidem.
Oē qđ repugnat alicui ex parte sui nō pōt ei nō repugnare stã te nã ei⁹.3.dist.pmi.q.5.S.B
Oē qđ ɔuenit oib⁹ iferiorib⁹ali= cui⁹ spēi cōsequtur naturã spe= cificã.3.dist.primi.q.4.A
Oē qđ ē pfectiōis i iferiori ē emi nēti⁹in supiori eiusdē rōnis et gñis.3.dist.pmi.q.6.J.Q
Omne quod arguit independē= tiam est perfectius.ibidē.
Oē qđ recipit recipit p modū re cipiētis ꝛ non p modū rei rece pte.ibidē.ꝛ.45.di.q̃rti.q.3.D
Oē qđ icludit eēntialr i cōceptu alicui⁹ sicut pars cōceptus nō pōt ab eo excludi sub q̃cunq mō ɔcipiat.5.dist.pmi.q.1.L
Omne qđ habet genus pōt ha= bere differētiã ꝛ diffinitionē.8. dist.primi.q.3.J.S
Omne qđ hz aliqđ eē distingui tur distinctiōe ɔueniēte illi eē a q̃cūq alio p aliqd qđ est de rōne eius inquãtū hz tale eē,

11.dist.primi.q.2.§.B
Oē qđ formalr in eē ꝯstituit per aliqđ eodē distinguit: qꝛ eodē est aliqđ ens ⁊ vnū.ibidē.B
Oē qđ causatve ꝛ ens opꝫ ꝙ habeat aliqđ eē existētie īquātū est cā.13.di.pmi.q.vnica.§.D
Oē qđ nō mouet aliud nisi pri⁹ naturalr ab alio motū:ab eodē hꝫ ꝙ moueat ⁊ ꝙ sit motū. 2.dist.secūdi.q.10.§.C
Oē qđ hꝫ potentiā actiuā respectu alicui⁹ forme pōt eā causare in q̄cūqꝫ passo ꝓportionato et approximato.ibidem.D
Oē qđ aggregat in se res diuersorū generū est ens p accidēs. 3.dist.secundi.q.4.E
Oē qđ est inferi⁹ icludit aliqđ in se ꝙ nō includit in itellectu superioris.3.dist.scđi.q.6.A
Oē qđ ē pfectiōis ī potētia iferiori vr eminēti⁹ eē ī supiori q̄ est eiusdē gnis.ibidē.q.9.B
Omne qđ est rō cognoscendi distincte plura hꝫ vnū obiectum in quo pfecte ꝯtinētur illa plura.3.dist.scđi.q.10.B
Oē qđ ē sufficiēter īactu pmo respectu alicui⁹ effect⁹ pt illū causare in receptiuo ꝓportionato approxiato.9.dis.scđi.q.2.§.A
Oē qđ determinat sibi aliqđ genus determiat sibi aliquā speciē in gnē illo:⁊ oē qđ determinat sibi aliquā speciē determinat sibi eē ī aliq̄ īdiuiduo illi⁹ speciei.12.dist.scđi.q.2.§.B
Oē qđ ē p se receptiuū vel de se rō recipiēdi formā substātialē est de substātia cōpositi.16.distin.scđi.q.vnica.D
Oē qđ ab alio determinatur ad aliqđ nō hꝫ illud pfecte in sua ptāte.37.di.scđi.q.vnica.D
Oē qđ hꝫ pfecte effectū in ptāte sua:vel pōt ex se solo in illud: vel causatio cuiuscūqꝫ ꝯcurrētis est in ptāte eius.s. ꝙ illud causet vel nō causet.ibidē.
Oē qđ est susceptiuū alicui⁹ forme hābētis gradus cui null⁹ repugnat pōt quēlibet recipere.13.dist.tertij.q.4.§.F
Oē qđ hꝫ actū pmū pfectū ⁊ obiectū presens in rōne obiecti si nō ipediat ⁊ nō sit act⁹ eius secūdus successiuus sꝫ pmanēs pōt agere pro quocūqꝫ instāti. 18.dist.tertij.q.vnica.E
Oē qđ ē īstrumētū vel agēs ī virtute alteri⁹ aut attigit effectū pncipalē vel disponit ad pncipalē terminū.1.dis.q̄rti.q.1.O
Oē qđ pōt eē sine aliqb⁹ ꝯiūctis quoꝝ cōiūctio est ꝯtingēs:pōt eē sine altero illoꝝ precise.10. dist.quarti.q.4.§.M
Oē qđ magis ꝯuenit cū pfectione simplr est simpliciter perfectius.12.dist.quarti.q.2.§.D
Oē qđ est simplr pfectiōis in aliquo genere si cōpetit inferiori in illo gnē cōpetit ⁊ superiori. 49.dist.quarti.q.8.C
Oē qđ pōt esse sine alio sine cōtradictione ⁊ non ecōuerso est prius illo.2.q.quoli.§.B
Omne qđ cōuenit huic et repugnat alij eiusdē speciei nō conuenit huic p se ꝓm illud quod est cōe istis vel saltem ꝑexigit distinctionē in istis necessario: scꝫ huius ab illo.2.q.quoli. C
Oē qđ est verū necessariū nō euidēs ex terminis habēs tn̄ ꝯnexionē necessariā et euidētē ad aliud vt necessariuꝫ euidēs ex terminis pōt demonstrari p illud verū euidēs.7.q.q̄li.A
Omne qđ est actiuū per ꝓpriaꝫ formā ⁊ virtutē hꝫ virtualiter

suā actionē ēt qñ non actualr producit ibidem. P
Omne suppositū hñs a se q̄ðcū ꝙ sufficiēs principiū ꝓducēdi ꝑt ꝓducere productū adequatū illi ꝑncipio.2.di.ꝑmi.q.7.B
Operatio imanēs ē vltima perfectio nature absolute operātis.3.di.primi.q.6.J.U
Opatio nō elicit libere cuiꝰ ꝑnci piū actiuū ē mere nāle tagēs ꝑ modū nāe.17.di.ꝑmi.q.2.F
Opera Trinitatis sunt indiuisa in cōparatione ad extra.2.di. tertij.q.1.J.B
Ois actꝰ cōuersiuꝰ in nobis hꝫ aliqd creatū ꝓ obiecto imediato.27.di.primi.q.1.J.A
Omni agēti ꝑ cognitionē necessaria ē distincta cognitio sui finis.1.q.prol.J.A
Ois cā ꝑtialis q̄ in actu sibi perfecto ꝑprio hꝫ ꝙ talis cā ꝑt cāre cālitate sibi cotrñdēte effectū ēt qñ ē vnita alteri cāe ꝑtiali in suo actu pōt cū ea ꝑfecte cāre.3.di.scði.q.8.C
Ois habitꝰ iclinat ad aliquē actū in eadeꝫ spē.7.di.secundi q.vnica.J.P
Ois habitudo ꝯsequēs extrema realia ⁊ realr distīcta ⁊ hoc ex natura rei ē realis.3.q.qli.C
Omnis habitus factiuus ē practicus.8.q.quoli.J.E
Ois natura cōseqt suā ꝑfectionē ꝑ operationē ꝓpriā.5.di. secundi.q.1.S.A
Omnis effectus qñ in actu causatur hꝫ causam in actu.2. di. scði.q.10.J.B
Omnis entitas vna causata hꝫ aliquā vnā cām a qua ē eius vnitas quia non potest poni vnitas in causato absq; vnitate in causa.8.distin.primi.questio..1.M
Omnis eēntia creata alicui intellectui creato pōt esse naturalr nota.3.q.ꝓl.J.F
Omnis eēntia q̄ relatiue dr est aliquid excepto relatiuo.2.di stin.primi.q.7.J.hh.
Omnis ꝑfectio simplr q̄ ē i causato reducit ad cām formalr habētē istā perfectionē.17.di stin.primi.q.2.O
Ois ꝑfectio simplr quātū est ex se ē melior quolibꝫ sibi incompossibili cuiꝰlibꝫ supposito absolute suppto ꝑm rōnē suppositi.2.di.primi.q.7.J.Cc
Omnis perfectio simplr ē cōicabilis pluribus.ibidem.
Omnis relo realis necessario cōsequit suū fundamētū proximō vel rōnē fundādi ꝓximā ⁊ hoc posito termio.13.q.q̄.J.E
Ois relo vr eq̄ naturalr respicere suū ꝓpriū correlatiuum. 7.di.primi.q.vnica.M
Ois relo realis nō mutua nec eq̄perātie vl' ē q̄dā depēdētia vl' reqrit depēdētiā relati ad illð qð refertur.19.q.quol.B
Ois relo ꝑrio terminat ad absolutū.26.di.di.q.pri. vnica. D
Omnis relatio disquiperātie ē ad aliqd alterius spēi.28. dis. primi.q.3.B
Ois relo nō solū ꝑexigit fundamētū: sꝫ ēt terminū vt terminꝰ est.30.di.primi.q.2.J.B
Omnis veritas causata in intellectu nostro ꝑ aliqd priꝰ naturalr notū causat ꝑ discursum 4.q.ꝓl.S.B
Ois pars eēntialis in quocūq; genere ⁊ ois spēs cuiuscūq; generis includit limitationeꝫ.3 di.primi.q.3.h
Ois intellectio abstractiua ⁊ nō.

intuitiua ē aliquo mō impfe=cta.2.di.primi.q.7.ſ.F

Ois intellect⁹ cert⁹ ꝺ vno cōcep=tu ē dubi⁹ ꝺ diuersis hꝫ ꝯce=ptū ꝺ q̄ ē cert⁹ aliū a ꝯceptib⁹ ꝺ qb⁹ ē dubi⁹.3.diſ.pri. q.1.B

Ois intellect⁹ passiu⁹ q̄ nō pt in se hr̄e totā pfectiōeꝫ obiecti ꝺ pēdet ab obiecto circa qꝺ opa=tur ꝛ pportionabilr̄ ſꝫ ppor=tionē obiecti.9.di.2.q.2.P

Omnis drīa differētiū reducitur ad aliqua primo diuersa alio=quin nō eēt status in differen=tibus.3.di.scꝺi.q.6.ſ.C

Omnis discursus psupponit ali=quē ꝯceptū ꝺ termino ad quē est.3.di.primi.q.2.3

Omnis diuersitas numeralis in quantū numeralis est equalis 3.di.scꝺi.q.1.D

Omnis finis aliqd quietans in virtute alterius finis nō q̄etat illud vt vltimus finis.1. primi q.1 ſ.B

Omnis quiditas subiecti i quo=cūq3 lumine videatur cōtinet virtualiter veritates quas pt facere notas intellectui passi=uo a tali obiecto.4.q.pl.ſ.A

Ois q̄ditas inquātū q̄ditas ē cō=municabilis plurib⁹ ꝛ ēt q̄di=tas diuina.3.di.scꝺi.q.7.A

Omnis virtus actiua finita pōt habere aliquē effectū adequa=tū intēsiue ꝛ extēsiue.14. dist. tertij.q.2.ſ.N

Ois virtus q̄ cognoscit actū vt ē obiecti aliquo mō cognoscit obiectū.45 di.quarti.q.3.F

Ois ꝯcept⁹ ē prie intētiōis q̄ na=tus est fieri imediate a re siue opere vl actu intellect⁹ nego=ciatis.23.di.primi.q.vnica. G

Omnis doctrina cōclusiones p=prias resoluit in principia pro=pria nisi sit subalternata ali=cui superiori cui⁹ cōclusiones hꝫ p principijs.8.q.q.ſ.E

Ois forma q̄ aliquo mō est illi=mitata in pficiēdo materiā si=ne sui diuisiōe ꝛ extēsiōe quali=cūq3 pt sil pficere plures ptes materie.2.di.pri.q.7.Ee

Ois forma absoluta cū sit termi=nus actiōis hꝫ aliqꝺ pncipiū effectiuū, quod accipit, eē.15. q.quol.ſ.A

Ois forma que pt intelligi vt in subiecto pōt ēt intelligi vt in abstracto ꝛ in se sine subiecto 3.di.primi.q.4.O

Ois forma q̄ ē principiū totale agēdi vt ē in subiecto si p se ē pt p se opari.17.di.pri.q.2.F

Ois forma inferior intellectiua si hꝫ operationē hꝫ precise re=spectu obiecti sub rōnibus op=positis vniuersalitati.43.dis. quarti q.2.ſ. G

Omnis potētie actuabilis a di=uersis obiectis p se virtute p=pria eorū primū obiectū ē ali=qꝺ cōe eis.3.q.prol.ſ.X

Omnis potētia operatiua per=fecta pōt esse principiū operā=di circa qꝺcūq3 obiectū natū respici a tali potētia.45.di.pri=mi.q.vnica.A

Ois potētia appetitiua ꝯseq̄ns in actu suo actū apprehensiue prio appetit delectabile cōue=niētissimū sue cognitiue vel ꝺ lectationē i tali delectabili qr in tali appetibili potētia maxi=me q̄etat.6.di.scꝺi.q.2.ſ.D

Omnis potētia actiua corporea reqrit passum in qꝺ agat ap=proximatū sibi localiter.10.di=stin.quarti.q.7.B

Omnis potentia mere passiua est potētia cōtradictionis.12.

di.quarti.q.3.l.D

Ois potētia habēs vnū obiectū primum adequatum pōt per se in quolibet cōtentū sub illo 49.di.quarti.q.8.B

Ois potētia vna sicut hʒ vnū pͦmū obiectū sic hʒ vnū moduʒ operandi respectu primi obiecti.1.di.primi.q.4.G

Ois potētia pfecta pt tēdere in oē illd qd ē natū eē obiectū talis potētie.39.di.primi.q.1. E

Omni potētie passiue correspōdet aliqua potētia actiua vel intrinseca vel extrīseca.49.di. quarti.q.13.l.B

Ois potētia operās circa vnuʒ obiectū nō absolute sʒ i ordie ad aliō eadē est opatiua circa vtrūqꝫ obiectū.16.q.quoli.L

Ois potētia ponēs differētiā inter vnū obiectū ⁊ aliō nata est cognoscere vtrunqꝫ obiectum in se.ibidem.

Ois volūtas in qua nō necessario cōiūgunt̄ appetere cōmodū ⁊ recte appetere pt recte appetere ⁊ nō recte.23.di. secundi.q.vnica.C

Ois volūtas q̄ nō ē sua regula neqꝫ necessario ꝯformis ē sue regule potest deficere in rectitudine.ibidem.D

Omnis volūtas q̄ in appetēdo nō ē satiata neqꝫ qetata nec pt sibi dimissa qetari nisi in obiecto infinito qd nō hʒ presens ⁊ p ꝯñs nō tēdit actualr in illud:talis inqꝫ volūtas pōt appere aliqd non in ordine ad illud vel tēdere in bonū apparēs ex quo nō ē imobilitata i bono infinito.ibidem.

Omnis volūtas non necessario carēs perfectiōe cōueniēte voluntati pt hr̄e quācūqꝫ perfectionem voluntatis.33.di. tertij.q.vnica.l.3

Omnis vnio realis est ad terminum realem ⁊ scdm qd ē realis.2.di.tertij.q.1.E

Ois pluralitas necessario finita vel ē alteri⁹ rōnis vel si nō est alteri⁹ rōis necessario ꝑexigit aliquā alteri⁹ rōis p quā dtermiat̄.2.q.q.l.L.⁊.6.q.q.l. Aa

Ordo scientiarum fm eminētiā stat ad aliqd vnum tantuʒ q' nō possunt esse due sciētie simpliciter prime.4.q.pl.l.N

Ordo nature siue essentialis necessario includit imperfectionem in altero extremorū.s. in posteriori.4.q.q.l.B

Ordo cāsalitatis nō concludit ꝙ cā superior possit cāre effectū sine inferiori in quē pōt cuʒ inferiori.7.q.q.l.N

Particulare

Particulare qd nō intelligitur nisi in aliquo cōi nō pt esse obiectum primū intellect⁹ sed magis illud cōmune.3.di. primi.q.3.l.D

Passiuum naturale non magis determinatur ad patiendū ꝙ agēs naturale ad agenduʒ.9. di.secundi.q.2.l.3

Passiuʒ receptiuū forme fm esse reale nō ē receptiuū eiusdē fʒ eē intētionale.12.di.q̄r.q.3.M

Per omnē cōditionē effectus pt demōstrari de causa:q: ē:quā impossibile est in esse effectui nisi causa sit.3.q.prol.U

Per nullā mutationē hr̄ p se illud qd ē posterius suo per se termino.10.di.quarti.q.1.B

Perfectio virtutis actiue in habēdo effectū totalr nō limitat ipsum respectu pductibilium 2.q.q.l.F

Predicatio in abstracto nõ ẽ predicatio in q̃li vel determinatiua.8.di.primi.q.3.ſ.T
Predicatio nũq̃ ẽ negãda in diuinis ꝑ idẽtitatẽ abstracti de abstracto niſi q2 neutrũ extremũ ẽ formalr̃ infinitũ.5.q.q.Q
Primũ cõſtitutiuũ ſuppoſiti ĩ aliq̃ nõ vr̃ facere ꝑ ſe vnũ cũ illa nã 26.di.primi.q.vnica.ſ.G
Primum obiectũ habitus continet virtualiter oẽs veritates illius habitus cui⁹ eſt primũ obiectum.3.q.pl.F
Principiare aliqd verũ ens in q̃cunq̃ genere principij nõ cõuenit alicui niſi realr̃ enti.5.di.primi.q.2.A
Principiũ effectiuũ inquãtũ effectiuũ nullã ponit imꝑfectionẽ 2.di.primi.q.2.D
Principiũ productiuũ vni⁹ rõis in diuinis nõ pt̃ habere duas productiones vnius rõnis.6.di.primi.q.vnica.D.
Principiũ productiuũ perfectũ põt dare ꝓducto oẽm ꝑfectionẽ que ſibi non repugnat.10.di.primi.vnica.F
Principiũ ꝓductiuũ vni⁹ rõnis nõ determinat ſe ad certã pluralitatẽ productionũ eiuſdem rationis.2.q.q.R
Priuatio forme ꝑexigit principiationẽ ꝓducẽtis ſicut de cã formali ꝛ efficiẽte.28.di.1.q.3.ſ.C
Priuatio q̃ nata ẽ ĩeſſe dterminato ſubo nõ ꝓp̃e manet ſine illo ſubo.22.di.q̃rti.q.1.ſ.A
Prius natura nõ opꝫ ꝯmultiplicari poſteriori natura: ſꝫ poſteri⁹ priori ꝛ ſit ei cũ q̃ eſt ſit.10.di.quarti.q.2.ſ.C
Prius inquantũ prius eẽntialr̃ nõ variat̃ pp variationẽ poſterious.11.di.quarti.q.3.J
Pri⁹ nãlr̃ ñ corrũpit̃ ꝑ aliq̃d poſteri⁹ nãlr.11.di. quar.q.3.O
Prius naturaliter ꝛ preſuppoſitum alteri non ſolũ acquirit̃ ꝑ hoc q̃ acquiritur poſteri⁹ naturaliter immo prius preſupponitur iaꝫ acquiſitum.12.diſtin.quarti.q.4.E
Prius eẽntialr̃ nõ põt dependere ab aliqua cã a qua nõ depẽdeat poſteri⁹ eẽntialr.49.diſ.quarti.q.2.ſ.Ee
Productio ponit̃ in genere vel in ſpẽ ex ſuo termino formali.5.di.primi.q.2.ſ.A
Producẽtis ꝛ forme q̃ ꝓducens ꝓducit eadẽ ẽ reſo ad productũ.2.di.primi.q.vnica.B
Potẽtia que inclinatur ad multa obiecta ꝑ ſe non quietat̃ in aliquo vno perfecte niſi illud includat oĩa ꝑ ſe obiecta quãtum poſſunt includi in aliquo vno.1.di.primi.q.1.B
Potẽtia non q̃etatur niſi vbi eſt obiectũ ſuũ perfectiſſime ꝛ in ſummo ibidem.
Potẽtia non potẽs habere actũ niſi circa obiectũ ſibi p̃ſens.ſi non põt habere illud p̃ns niſi per aliquã aliã potẽtiã cui cõtingenter coniungitur depẽdet in opatione ſua a tali potẽtia ſibi cõtingẽter cõiũcta et ita eſt imperfecta.3.diſt.primi q.6.F
Potẽtia neceſſario reſpiciẽs aliquod obiectum primũ ad nullum aliud neceſſario ſe hꝫ niſi illd primũ obiectũ ſit rõ neceſſaria tendẽdi in illd aliđ.8.di.primi.q.5..D
Poſita cã totali efficatius operãte ſequit̃ actio perfectior.3.di.primi.q.7.ſ.Lı
Poſſibile ſm q̃ ẽ terminus vel

Quecūq; sibiīnuicem repugnāt circa idē mutuo se expellūt circa illud.1.dist.quarti.q.6.B
Quecūq; hñt vniformē modum manēdi dū manēt habēt mēsurā eiusdē rōnis in manendo licet vna diutius maneat q̄ altera.2.dist.scdi.q.4.B.
Quecūq; formaliter ex se habēt repugnātiam essendi simul in quolibet repugnabunt esse simul.1.dist.tertij.q.4.C
Quecūq; nō formalr repugnāt et pñt successiue recipi in aliq̄ absoluta potentia diuina pñt recipi i eod.47.di.q̄rti.q.1.G
Quecūq; forme quātūcūq; sunt ꝯtrarie si sunt in diuersis subiectis non repugnant.49.dist.quarti.q.16.infra.F
Quecūq; forma est ṗncipiū agēdi vt est in pluribus eodē modo est ṗncipiū agēdi vnicuiq; coꝝ sicut si esset in vno tantū.20.dist.primi.q.vnica.B
Queadmodū in ptātevolūtatis est velle ⁊ nō velle: ita i ptāte e⁹ est modus volēdi.s.referre et nō referre: q2 i ptāte cuiuscūq; agētis est agere ⁊ modus agēdi.1.dist.primi.q 1.D
Quecūq; sit̄ sunt in potētia actiua agētis nec īter se repugnāt illa possunt simul esse in effectu.2.q.quoli.infra.B
Quecūq; potētia vni⁹ rōis ̄ıpoꝛtat ꝯsimilē habitudinē potētie ad obiectū.27.di.ṗmi.q.3.B
Quecūq; potētia passiua i spē ē ad pfectionē totā eādē in specie absolute i q̄cūq; īdiuiduo.50.dist.quarti.q.6.D
Quecūq; potētia p̄t hr̄e opationē perfectā ⁊ nō limitat̄ ad aliquā opationē rectā p̄t hr̄e ipsam nō rectā.5.di.scdi.q.2.j.L
Quelibet cā causans in virtute alteri⁹ est ĩpfecte causans.2.dist.primi.q.2.infra.R
Quelibet causa scđa causat inquātū mouetur a prima.2.distin.primi.q.2.infra.R
Quelibet cā actiua hñs virtutē respectu alicui⁹ effect⁹ ⁊ nō preuēta ab aliq̄ totalr̄ causante illū effectū in eo īstāti in quo ṗducit̄ pōt agere ad ṗductionē ei⁹.4.dist.tertij.q.vnica.D
Quelibet relatio saltē personalis est seipsa formaliter incōicabilis.3.q.quoli.F
Quicūq; cogitur ad aliquid qđ nō,pōt esse sine alio absq; peccato mortali cogit̄ ad illđ aliđ accipiendo coactionē silr̄ hinc inde.29.di.q̄rti.q.vnica.B
Quicūq; cōcept⁹ de deo causat⁹ ex sensibilib⁹ ē imperfectioꝛ eis q̄ actus cognitiōis sensitiue.49.dist.quarti.q.8.infra.B
Quilibet oꝛdiate volēs post volitionē finis imediatevult illđ qđ ē imediati⁹ vel ṗpinquius fini.20.dist.scdi.q.2.B.
Quilibet actus acceptat⁹ a deo tāq̄ act⁹ laudabilis ⁊ bon⁹ ṗ quo de⁹velit aliq̄d retribuere illi cuius actū acceptat vel alteri ṗ quo fit est meritoꝛi⁹.18.dist.tertij.q.vnica.infra.D
Quilibet appetit⁹oꝛganicus determinat̄ ad certū gen⁹appetibiliū sibi cōueniēs: ita q̄ illud apphēsum nō pōt nō cōuenire neq; appetitus nō approbare.43.dist.quarti.q.2.H
Quilibet moraliter perfect⁹ indiget oibus habitib⁹ respectu passionū que nate sunt esse diminute vel excessiue.26.distin.tertij.q.vnica.infra.B
Quilibet de lege nature tenet̄

seruare fidelitatē primo suo: quā vellet & deberet sibi seruari.21.di.quarti.q.2.E
Quilibet ex lege nāe tenet seruare promissuʒ licitū.ibidem.
Quilibet xpianus tenet nō dare alteri occasionē.qua reuocet a lege christi.ibidem.F
Quilibet hētdus ē verax de quo nō habet euidēs signū oppositi.27.di.quarti.q.2.I.A.
Quicqd ē aptū cāri ab aliq̄ cā n̄ pōt ab alia cā cāri nisi virtualiter cōtineat pfectionē illius cāe.39.dist.scdi.q.2.A.
Quicqd non ipeditū necessario agit necessario tollit ipedimentū si pōt.1.dist.primi.q.4.E
Quicqd necio agit posita aliq̄ p̄uia actōe necessario determiat se ad illā p̄uiā si pōt.ibidem.
Quicquid circa obm pñs necio agit necio determinat se ad ei⁹ p̄sentiā si potest.ibideʒ
Quicūq appetit⁹ necessario tendit in obiectū cognitū necessario se determinat ad cognitionē eius si pōt.ibidem
Quicūq appetitus in solū obiectū sūmū & perfectissimū apprehensum necessario tēdit necessario determinat se ad ei⁹ apprehēsionē si pōt.ibidē.
Quicqd p̄mo & imediate conuenit alicui de quolibet qd est in eo siue sibi supiori siue iferiori vel de passione pōt demonstrari pp qd p illud cui p̄mo cōuenit.2.di.primi.q.2.C
Quicqd hʒ simul invirtute ifinitū effectū ē infinitū ibidē.I.X.
Quicqd ex rōne sua formali est p̄ncipiū p̄ductiuū sufficiēs.illud in quocūq est a se sine ipfectione in eo est p̄ncipium p̄ductiuū ibidē.q.7.A
Quicqd eucit vt i plurib⁹ab aliq̄ cā nō libera est effect⁹ nālis illius cāe.3.di.primi.q.4.E
Quicqd est ens & caret aliq̄ pfectione entis est simplr possibile & termin⁹ potētie simplr.8.di.p̄mi.q.2.B
Quicqd est pfectionis simplr in creaturis p̄ncipalius est i deo & nō ex respectu aliquo ad ex.8.di.primi.q.4.I.A
Quicqd est i eēntia vt ē ex his eēt in ea si p impoīe nō eēt itellꝰs negociās circa ipsam.13.di.p̄mi.q.vnica.E
Quicqd hʒ ordineʒ ad aliqd hʒ ꝯsimilē ordinē ad qdlibet aliud ad qd illud hʒ ordinē talē.19.di.primi.q.2.J
Quicqd cōstituit formalr aliqd in aliquo eē & invnitate corrñdēte tali esse se toto repugnat distinctiōi opposite illi vnitati & eē.26.di.p̄mi.q.vnica.I.E
Quicqd cātur a diuersis causis scdis pexigit i eis debitā pporcōeʒ & approximationē ab hoc q cāet ab eis.1.di.scdi.q.1.A
Quicquid est idē rei est reale.1.di.primi.q.5.N
Quicqd ē rō redrēdi terminum depēdēter est rō habēdi depēdētiā illā.1.di.scdi.q.5.N
Quicqd pōt eē i vno eqli pōt eē in altero si sibi nō repugnat si rō aliq̄ sm quā vnū distinguit ab alio.2.di.scdi.q.6.I.J
Quicqd cāt aliq̄ ꝶt⁹ i mēsura diuisibili maior virt⁹ p̄t h̄ cāre i mēsura minori.2.di.2.q.11.I.D
Quicqd ē rō diuisibilitat̄ inest formalr illi qd est diuisibile illa diuisiōe.3.di.scdi.q.4.G
Quicqd p̄t cāri ab aliq̄ diminute tali in aliq̄ eē virtute alicuius simplr talis: p̄t ab illo sim

plr tali cārı.3.di.fcdi.q.8.ſ. C
Quicqd absolutū de⁹ imediate fac̄ i creaturꝭ mediāte cā fcda pōt facere ſine illa cā fcda.12. di.fcdi.q.2.ſ.A.⁊.14.di.3.q.2. ſ.A.⁊.24.di.eiuſdē.q.vni. G.
Quicqd deus imediate creat i- mediate cōſeruat vel pōt ꝯſeruare.ibidem.B
Quicqd ꝯtīgēter ſe hȝ ad qōlibȝ cuiuſlibet gnis abſoluti hȝ ſe cōtingēter ad illud gen⁹ abſolutū.12.di.fcdi.q.2.C
Quicqd eſt ꝑ ſe i cauſato inquā tū eſt cauſatum ꝑ ſe a cā eius 37.di.fc di.q. vnica.J
Quicqd pōt eē termin⁹ alicuius mutatiōis pōt eē termin⁹ creationis.11.di.tertij.q.1.D
Quicqd cōtinet perfecte⁊ formaliter aliquā formā ꝯtinētē formaliter aliā formā cōtinet ēt illā aliā.11.di.quarti.q.3.R
Quicqd eſt incōpoſſibile ſimplr includit negationē ſui incōpoſſibilis ⁊ nullo mō affirmationēȝ niſi rōne ſubiecti cōis. 12. di.quarti.q.4.D
Quicqd ꝑ ſe ⁊ ꝑmo ineſt ſupiori ꝑ ſe lȝ nō primo ineſt inferiori 13.di.quarti.q.1.ſ.Bb
Quicqd eſt actu itellectuale ſiue viuens vita intellectuali ⁊ hoc mere ex natura rei hȝ actu vel pōt hr̄e actu intellectū vt intellectuȝ ⁊ intelligere vt intelligere.1.q.q.ſ.L
Quicquid non repugnat priori naturalr̄ niſi ꝑ illud qd̄ eſt poſteri⁹ naturalr̄ ſimplr̄ ſibi non repugnat.2.q.q.G.
Quicqd ē plurificabile eiuſdem rōnis vel ad plura eiuſdē rōnꝭ ſe hn̄s nō determinaꝛ ex ſe ad certā pluralitatē.2.q.q.J
Quicqd in diuis nō ꝑexigit pluralitatē alterius rōnis illud ē de ſe hoc.2.q.q.Q
Quicqd ꝑt realr̄ eſſe idē ſimplr ꝑfecto.ipm nō pōt aliquo mō eē ipfectū:⁊ th̄ nō opȝ ꝙ qdcūꝗ tale ƀȝ rōnē ſuā formalē ſit ſimplr̄ perfectū.19.q.q.L
Quicqd ꝑcedit actū volūtatꝭ eſt mere nāle.39.di.ꝑmi.q.1.ſ.A.
Quicūꝗ pōt obiectū abſens cognoſcere abſtractiue ꝑt illud pñs i exn̄tia ſua cognoſcere itutiue.3.di.ꝑmi.q.3.ſ.R
Qdlibet agēs phyſicū in agēdo repatit⁊ in repatiēdo debilitatur.19.di.fcdi.q.vnica.A
Qdlibet eſt tenēdū eē deo poſſe qd nec ex terminis manifeſtuȝ impoſſe nec ex eo ipoſſibilitas vel cōtradictio euidēter cōcludiꝛ.10.di.quarti.q.2.C
Qdlibet obiectū ſcibile pōt eē cognitū ſimplr̄ diſtinctiſſima cognitione abſtractiua obi circa intuitiuā.7.q.q.G
Qd ē ſola cā mālis reſpectu alicuius nō hȝ neceſſitatē reſpectu eius.3.di.pꝛimi.q.7.ſ.S
Qd eſt pfectionis in ꝑncipio ꝑductiuo nō tollit ab illo rōnē productiui.7.diſt.pꝛimi.q.vnica.ſ.N.
Qd eſt cāłr ab alio eſt ex ſe nō ens ⁊ de ſe ē poſſe.alr̄ ipoſſe cā reꝛ.8.di.pꝛimi.q.5.B
Qd in ſe nihil ē null⁹ pōt eē modus realis.1.di.fcdi.q.5.B
Qd ꝑſupponit coordinationē ⁊ diſtinctionē alteri⁹ nō eſt pꝛia rō diſtinguēdi ipm vel determinādi ipȝ.3.di.fcdi.q.3.B
Qd congruit toti nāe ſpecifice nō cōuenit vni indiuiduo mediāte alio.20.di.fcdi.q.1.D
Qd nō eſt forā actiua nō eſt ꝑncipiū formale iducēdi aliquā

formā.3.di.primi.q.6.l.U
Qd nō est in se & p se vnū nō est alicuius p se suppositū & sicut nec in reb⁹ita nec in cōceptib⁹ 29.di.primi.q.vnica.l.3
Qd nō est ex se distinctū & determinatū nō pōt esse primuȝ distinguēs vel determinās aliđ 3.di.scdi.q.3.B
Qd nō est nō pōt esse principiū pductiuū substātie.18.di.scdi q.vnica.l.G.
Qd non est possibile nisi ex suppositione impossibilis non est simpliciter possibile.12.di. tertij.q.vnica.C
Qd nullo modo hȝ virtutē motiuaȝ super aliud:.qñ illud est p se:non mouet illud p accñs qñ est cum alio cum quo non facit vnū sicut actus cū potentia.10.di.quarti.q.6.l.D

Ratio formalis cuiuslibȝ termini primi.pducti nō est necessario, respectus 3.di.primi.q.5.3
Ratio singularis & rō vlis sunt opposite rōnes in cognoscibili & repñtabili.ibidē.q.6.B
Ratio intelligendi:vt est rō: precedit nāliter intellectionē.35. dist.primi.q.vnica.D
Rōnes cognoscēdi terminos alicuius cōplexiōis nō cānt sufficiēter notitiā. illi⁹ cōplexionis nisi illa⁹ nata sit cogñsci ex terminis.39.di.primi.q.1.A
Rō per se alicuius nō variat ex aliquo per accidēs cōcurrēte 11.dist.quarti.q.4.C
Rō recta nō dictat actui debere cōuenire qđ īpossibile est sibi cōuenire.18.q.q.R
Realis& actualis exñtia accñtis ordine nāe psupponit exñtiaȝ subiecti.2.di.tertij.q.2.l.G
Receptiuū ſm ppriā rationē receptiui nō est in se pfecti⁹ si sit in actu ſm suas potētias q̄ si sit in potētia respectu act⁹.14 di.tertij.q.2.L
Relō nō est pncipiū actiuū neq̄ aliqđ includēs essentialr relationē.17.di.primi.q.2.D
Relatio ꝯñs extrema necessario nō hȝ cām ppriam aliam ab extremis.ibidem.P
Relō realis intrinsec⁹ aduenīēs necio cōsequit extremoꝝ positionē.14.di.quarti.q.1.l.B
Relatiōes q̄ fundant in aliquo fundamēto vt ipm est vnū : nō magis requirūt distinctioneȝ eius q̄ ille que fundant in aliquo nō vt est vnū.& hoc loquēdo hinc inde equaliter.l.quātū ad illud qđ est esse relationē realē.6.q.q.Dd
Relatio realis actualis reqrit p se terminum realem actualeȝ 13.q.q.O
Relatio nō potest habere veri⁹ esse q̄ terminus ad quem est. ibidem.P.
Relatio naturalr cognosci non pōt:nisi naturalr vtrūq̄ extremum cognoscat.vel possit cognosci.14.q.q.l.Ee
Relatio rōnis non est formalis ratio primi obiecti intell's vel volūtat's.49.di.q̄rti.q.4.3
Repñtatiuū ſm totā suaȝ virtutē repñtans obm aliqđ sub vna rōe nō pt simul repñtare idē vel aliud sub eadē rōe obiecti.3.di.primi.q.6.l.C
Repugnātia q̄libet extremoruȝ est ex rōe sua formali & p se essentiali circūscripto quocunq̄ alio positiuo vel negatiuo ad qđcūq̄ aliđ respectu vtriusq̄ extremi.43.di.pmi.q.vnica.B

Resolutio nõ stat i cognoscibili bus nisi ad pfectissimũ cogno scibile nec õ eodẽ nisi ad seipz vt perfectissime cognitum.4. q.prolo.E

Res ab illo depẽdet eẽntialiter in essendo qõ est sibi ratio ha bendi esset.12.q.quo.B

Secundum

Secundum queẽũ ꝙ mo dũ est obiectũ in aliqua poten tia sm eũdẽ modũ sunt oĩa q̃ virtualiter ꝯtinenť in obiecto 3.di.primi.q.6.J.H

Species sub illa rõne repñsentat obiectũ:qua mensurať ab ob iecto.3.di.primi.q.6.B

Spẽs sensibilis nõ est simplr ea dẽ ⁊ eiusdẽ speciei cũ suo obie cto.44.di.quarti.q.2.A

Sensus nõ pt moueri ad cogno scẽdũ aliq̃d nisi qõ includiť in obiecto sensibili vt sensibile ẽ. 43.dist.quarti.q.2.J.F

Sensus est existẽtis vt existens est ibidem.

Si agẽs idẽ ⁊ mã eadẽ effectus erit idẽ.43.di.quarti.q.3.J.D

Si alterũ incõpossibilium repu gnat alteruz necessario inest. 16.q.quol.J.E

Si paucitas sufficit ad saluãdũ apparẽtia:semp est i nã ponẽ da.1.di.quarti.q.5.J.A

Scia non depẽdet essentialr ab aliquo nisi a potẽtia⁊ obiecto in se vel in specie sua.24.dist. tertij.q.vnica.A

Sicut qõlibz ponẽdũ ẽ pole cu ius nõ appet ipolitas ita ⁊ cõ possibile cui⁹ nõ appet icõpos sibilitas.2.di.pmi.q.2.J.Bb

Sicut nulla relatio ita nec vlla actio de genere actionis neqꝫ passio de genere passionis est perfectio vltima agentis vel operantis.13.q.quo.J.Aa

Simultas opposita ordini eẽn tiali sufficit ad simultatẽ cor relatiuorũ.4.q.q.J.B.

Singulare ⁊ vle includunt ean dem rõnẽ motiuã:ita ꝙ singu lare includit illã quã ⁊ vle.9. dist.scdi.q.2.J.C.

Si potẽtia principal' nectio opať circa obz pñs in ipsa potẽtia ẽ rõ q̃tũ est ex se si pt.vel q̃ncũ qꝫ põt necessario agendi circa illud.1.dist.primi.q.4.E

Si extremi est simplr necessitas vel quantũ est de se ad extre mũ similis erit eius necessitas ad qõcunqꝫ mediuz simplr ne cessarium.ibidem.

Si politas adest via tutissima ẽ eligenda.3.di.quarti.q.2.L

Si possibilitas nõ adestvie tutis sime,prima est tenẽda.ibidẽ.

Si impolitas cessauerit cante ẽ supplendũ qõ impossibilitas ꝓhibeat.ibidem.

Sola itellectio cõprehẽsiua dei repugnat itellectui creato.22 dist.primi.q.vnica.C

Sola cognitio intuitiua diue es sentie ẽ illa q̃ ponit hoiem ex statũ vie:si simplr simplr: si q̃ ad tps quo ad tps.7.q.q.G

Sola potẽtia imãť põt p opatio nẽ suã attingere pfectũ bonuz in quo solo vt in obõ est beati tudo.49.di.q̃rti.q.4.A

Solũ illud est perfectio simplr qõ põt eẽ aliquo mõ infinitũ ⁊ solũ illud erit in aliquo me lius ipm ꝙ non ipsum.36.di. primi.q.vnica.O

Subã pfectissima nõ caret aliq̃ qõ,cõpetit substãtie siue illud sit pfectio eius intrinseca siue cõicatio pfectiõis eius ad ex tra.48.dist.quarti.q.2.J.A.

Successio nō est in inductione alicuius forme nisi penes partes mobilis vel penes partes ipsi⁹ forme.1.di.quarti.q.5.B
Subiectū vt subiectū est prius nā passione.3.q.pl.I.O
Subiectū nō aliter se hz i recipiendo accñs pp variationē ei⁹ qđ nō ē rō recipiēdi illud nec aliā mō necessariū in recipiendo illud.45.di.quarti.q.1.B
Susceptiuū qđ ordinat ad multas formas ordinatas maxie ordinat ad perfectissimā.49.di.quarti.q.11.I.E
Suppositis eiusdem rōnis ꝛ nature nō repugnat habere proprietates hypostaticas q̄ sint simul natura.4.q.q.B
Supposita eiusdē nature nō habēt inter se prioritatē nāe seu prioritatē essentialē.ibidem

Terminus relōnis nālr prie intelligit relōni sicut ꝛ fundamētū.8.di.primi.q.3.I.B
Terminus mutationis inquantū ē termin⁹ icludit nō eē alteri⁹ termini.11.di.q̄rti.q.4.B.
Termin⁹ posterior nō est rō noue incōpossibilitatis ad aliqđ pus naturalr.ibidē.J.

Unaquecꝫ res est talis i se q̄lis est in perfecto genere illo: nō āt in impfecto.4.q.pl.I.U
Una mutatio nō est ad formam positiuā nisi a ppria priuatiōe eius.16.di.quarti.q.2.I.B
Uelle peccare mortalr est peccare mortalr. 39.distin.tertij.q.vnica.D
Ubicūcꝫ pncipiū est eiusdem rōnis ꝛ terminus formalis eiusdē rōnis ibi est productio eiusdē rōnis.3.q.q.I.N
Ubicūcꝫ ē foꝛalis incōpassibilitas i creatura vnū illoꝝ nō expellit aliud actiue sed tm̄ formalr.1.di.quarti.q.5.I.F
Ubicūcꝫ manet prima p se ratio ordinis eadē: ibidē manet idē per se ordo.1.q.q.I.S
Uirtus moralis semp sequit ordine nature aliquā prudētiaꝫ 36.di.tertij.q.vnica.J
Uirtus potens cognoscere obm̄ qđ ē pn̄s intuitiue: pōt cognoscere ei⁹ absentiā qđ ē absens. 10.dist.quarti.q.8.F
Uirtus actiua cuiuscūcꝫ cāe secūde eminēti⁹ est in pma cā ꝛ in pmo agente q̄ in ipsa cā secunda.7.q.q.D
Uniuersale in actu: cognoscitur sub tāta indifferētia sub quāta ipsum sic cognitum est simul dicibile. 43.distin. quarti q.2.F
Uniuersali in actu repugnat eē existēs vt exñs est.ibidem.
Uniuersale non est nisi obiectū intellectus vel consequēs actum intellectus.49.dist. quarti.q.10.I.B.
Uniuersalitas nunq̄ apprehenditur inquantum ad suam indifferentiam totam qñ apprehenditur in suo inferiori.3.di. primi.q.6.I.E
Unicū obiectū infinitum intensiue adequatur vnice ꝯprehēsioni.5.q.q.I.R
Unius actiōis sensus est vnū obiectū fm aliquā vnitatē realē 3.dist.scđi.q.1.C
Uni⁹ act⁹ p se est vna potētia p se ꝛ vnū per se receptiuū. 14. dist.tertij.q.2.B
Unius cāe in vno ordine cāndi est vna per se ratio causandi. 13.di.primi.q.vnica.F.

Unius mutatiõis per se ē vnus terminus per se.10.dist.quarti.q.1.j.B

Unũquodqꝫ dicitur tale quãdo potest in operationem sibi debitam: quod autem nõ potest nõ dicitur tale nisi equiuoce. 17.dist.secundi.q.1.

Unũquodqꝫ quod est extra causam suã ꝛ intellectũ sicut habet entitatẽ propriã ita ꝛ propriũ esse.12.di.quarti.q.1.S.A

Unum correlatiuum nõ est causa alterius correlatiui:qꝛ sunt simul natura.13.distin.quarti.q.1.infra.A

Uoluntas non est principiũ necessarium producẽdi aliquem amorẽ alicuius obiecti nisi sit necessarium principium amãdi illud obiectum.10.dist.primi.q vnica.B

Uoluntas infinita nõ potest nõ esse recta: neqꝫ potest non esse in actu recto:quia tũc esset potentialis.ibidem.N

Uolũtas volens ordinate finem et ea que sunt ad finem prius vult finem ꝙ aliquid aliud ordinatum ad finem. 41.dist.primi.q.vnica.B

¶Explicit tabula sexta Notabilium propositionum de mente doctoris subtilis.

Sectio Septima Expositarum Auctoritatũ Theologicarũ ac Peripateticarum a Doctore Subtili duas in Partes distributa. q̃b⁹ clariori Tabule Serie aduersantes doctori Subtili Propõnes Lectoribus elucescunt.

Vincẽtij Diedi liberaliũ Disciplinarũ Cultoris Domini Aloysij filij ad Lectorem Epigramma.

Scotus erat veluti flexis Moeander in vndis:
Et labyrinthea Doedalus Arce latens.
Namq̃ videbantur contraria Dogmata passim
Et sese magnis opposuisse Sophis.
En nitet astrigero Scotus modo clarior Orbe;
Quae non Oedipus solueret ecce patent.
Nanq̃ stagyrei clarent Enigmata: necnon
Quicquid Auicenna scripsit ⁊ Auerroes.
Abdita panduntur non tantum dicta Sophorum:
Sed quicquid sancti iam cecinere Patres.
Grandia Dona dedit Superum collata Fauore:
Egregium Fantis quum dedit vnus Opus.
Haec Monumẽta legas quicũq̃ archana recẽses
Noscere Aristotelis: et sacra Sensa Iouis.

DOstq̃ in priorib⁹ Iudicis hui⁹ sectionib⁹ q̃cũq̃ ad scibi-
lium q̃ones ꝓ dilucidatiõe scotice Subtilitatis more ꝑi-
patetico digessim⁹. e q̃bus primũ ꝑtractatas a Doctore
Subtili materias: earũq̃ decisiões: quibusq̃ Doctrine
ꝓncipijs abũdauerit: aptissime lꝫ vnicuiq̃ intitueri. Dis-
ferẽdũ mõ arbitramur Lector solertissime qualr innũerabiles Theo-
logoꝝ ac Phorũ ꝓpositiões ⁊ Auctoritates ancipites ac prima frõ-
te Scotice Cõtemplatiõi aduersantes dilucident. miroq̃ Ingenio
ab ipso. Doctore exponant: quo irrefragabilis Doctoris peritia in
modio sup cãdelabrũ exposita oĩb⁹ elucesceret. ⁊ infinita pene liti-
gantiũ ⁊ obloquentiũ Ora cõpescerent. Tãta est eteñ nonnullorũ
temeritas ⁊ crasse cuiuspiã minerue Liuor: vt palã ꝓfiteri minime
erubescãt scoticã Sapientiã ab Aristotelico dogmate penit⁹ alienã
existere: imo ⁊ Aristoteli: Auerroi: Themistio: ceterisq̃ peripateticis
omnino repugnare. neq̃ in his tñ. Uirũ momordisse satis putãt. q̃n
quidẽ ẽt sacratissimis orthodoxe fidei Patrib⁹ Augustino: Ambro-
sio: Hylario: Damasceno: Gregorio ceterisq̃ sacris Luminis expos-
torib⁹ scoticã Disciplinã eẽ dissentaneã ꝓfiteant: obducẽtes innũeras
vtriusq̃ Achademie ancipites enũciatiões ⁊ Auctoritates. Uerũ q̃
veluti Solẽ eclypsari p̃ter nãm est: neq̃ hũane vires suppetunt. ita
subtilissimã Doctoris peritiã leuib⁹ Oppositoꝝ cauillis ⁊ argutiolis
obnubilari posse q̃s putabit? q̃ñq̃dẽ admirabilẽ Scoti sapiẽtiã ne-
mo hec ad vsq̃ tp̃a dearticulare vel minia in ꝑte refellere potuerit.
quo igit̃ oĩ ex ꝑte viriq̃ Sapiẽtũ achademie Theolorũ. s. ac Phoꝝ
Doctoris Subtilis intẽtio ꝯsentanea videret: p̃ter ea q̃ vel Sacre fi-
dei aduersari vel manifesta rep̃hẽsiõe digna eẽ tenent. imo validissi-
ma fundamẽta ⁊ munitissima sue ṽitatis Propugnacula Doctorez
sumpsisse nõ solũ ab ip̃is orthodoxe fidei P̃rib⁹ Augustino: Hierony-
mo: Ambrosio ⁊ reliq̃s Theologizãtib⁹: veꝝ ẽt ab Aristotele Auer-
roe ceterisq̃ ꝑipateticis nemo ambigeret: q̃n quidẽ tãta sit ipse In-
genij subtilitate p̃dit⁹: vt ĩ decidẽdis materierũ ꝯclusionib⁹ difficilio-
res Theologoꝝ ac Phorũ Auctoritates aliqua ex ꝑte aduersantes
mira claritate exposuerit. ⁊ quo facilius Oppositoꝝ litigia e medio
tollerent. hanc Iudicis sectionẽ septimã duas in ꝑtes diuisim⁹: alte-
rãq̃ Theologicis ꝓpositiõib⁹ exponẽdis primũ dedicauim⁹: alteraꝫ
vero Aristotelis ⁊ alioꝝ Phoꝝ auctoritatib⁹ postremo enucleãdis:
quo singula inuentu faciliora studiosis occurrerent. eaq̃ p̃sertim de
cã: q̄ pleriq̃ nostre tẽpestatis sacratissimis poti⁹ fidei Mysterijs q̃
tumultuarijs Phoꝝ disciplinis inuigilãt: nonnulli vero ipsa Phorũ
magis q̃ theologizantiũ dogmata ex quopiã rõnis abusu ⁊ nature
seruitute ꝯparare student: vt celebriores in populares auras efferã-
tur: maiori gloria iese arbitrãtes: qunm intell's Unitatem mundiq̃
Eternitatẽ in publicis Philosophorum coronis sustentare tentaue-
rint. ex Aristotelis ⁊ Auerrois intẽtione q̃ opposita theologice pro

flteriquo igit omnigena Litteratoꝝ copia suis disciplinaꝝ studijs
vota ꝯsequeret: eorumq̄ presertim: q̄ subtiliorem mineruā Docto=
ris ꝓsequunt: hunc vtriusq̄ ꝓfessionis Judicē litteraria serie dispo
situm ac distinctū lectitabunt: quo subtiliores Theologoꝝ auctori
tates a Doctore Subtili expositas comperiēt: q̄ altissima itellect⁹
humani obiecta sup naturali fidei Lumine perscrutantur: qui vero
Aristoteli ꝛ Philosophoꝝ opinionibus operam dederint: difficilio=
res eorum cognitu propositiōes mira Intelligētia dilucidari cogno
scet. quibus ad inuestigāda Sapientū pro loquia facilior aditus pa
teret maximamq̄ frugem ex illaꝝ dilucidatione studiosi reportarēt
nam q̄ preclara Doctoris monumenta prosequunt innumeras Op
positorum obiectiones euitabunt: qui eis Theologorum vel Phi=
losophorum auctoritatibus aduersabunt. qui vero alienam profes=
sionem propalabunt cognita Doctoris expositione spiculis harum
dineis in Scotum facilius cursitabunt quod sane laudandū sum
mopere arbitror. nā veluti rerum varietate veteri Adagio natura de
coratur ita celebrāda Philosophie studia ex opināntium diuersitate
maximum crementum sumpserunt vt inq̄t Philosophus in prohe=
mio. ꝛ. 2. prime philosophie. periucūdaq̄ vnicuiq̄ opinio propria eē
solet. ac vnusquisq̄ (quod quidem mirabile est) rem ipam certissima
Cognitione tenere putat: ꝛ si sepisse decipiatur veluti diuersaruz Le
guz credentibus accidit. neq̄ in me succensere quempiam velim: qn̄
quidem solas in hac Sectione propositiones annotari perlegerit
hac allegatione. Lege prima Dis. primi vel secundi ꝛc. nam satis esse
cēsui propositionem Loca tetigisse quibus vnusquisq̄ illaruz expo
sitionē intelliget. q̄r maximum volumen expostulassent singularum
Auctoritatum Expositiones veluti ꝛ Doctoris diuisiōes in quarta
Sectione disposite sunt. Uerum quo clarior Studiosis additus ad
capescendam scoticam Sapientiam prestaretur non sola conclusio
num decisione sed etiam dubiorum solutione satis esse duximus vni
uersas ex Uoluminibus Doctoris Theologorum ꝛ Philosophoruz
Auctoritates ꝛ ancipites Propositiones hac in sectione Cultoribus
aperuisse ꝛ monstrasse locum quarum sane cognitionē in argumenta
tionibus euadent acutiores ꝛ in dubiorum Solutione solertiores
habebunt: veteri namq̄ Prouerbio. dici solitum est. Spicula visa
minus ledere sepe solent. quibus expeditis mox ad vlteriorem intel
ligentiam Scoti Epithomatis in octaua Sectione dispositi conuer
tentur vbi precipuas Doctoris Subtilis speculationes omnibus in
Disciplinis facile comparabunt. Uale.

Incipit Theologicarum propositionum Expositarum Septime Sectiõis Portio prima de mente Doctoris Subtilis.

Braã nesciuit nos et israel ignorauit nos. Esa.63. super quod dicit August. q mortui nesciunt: immo sancti quid agant viui qualiter intelligitur L.45.distin.quarti.q.4.H.

A xpi vulnere sacramenta manarũt quibus credẽtes initiant Au. 15.de ci.dei.c.26.qualr itelligit L.2.distin.quarti.q.1.J.M.

Accipio te in meã si dñs pmiserit qualr fiat ɔtract9 p ista vba.L.29.distinc.quarti.q. vnica.J.E.

Actio naturalis in eodẽ pcedit actionẽ nõ naturalem qualr sit vera ppositio.L.14.q.q.J.R.

Adã et Eua rapere voluerũt diuinitatẽ et pdiderũt felicitatẽ Au.in glo.sup psal.68. qualiter intelligit.l.21.dist.secundi.q.2.J.

Adã peccauit sm portionẽ supiorẽ igr sʒ illã satisfecit xps qr satisfactio dʒ eẽ sm illã sʒ quã peccatur Sap.11.qualr itelligit.l.15.dist.tertij.q.vnica.J.Aa.

Aer nõ est factus lucidus a sole sed fit lucidus Aug.11.sup Gene.c.19.qualiter intelligitur.l.12.q.q.J.C.

A legislatore nihil ẽ ordiandũ quod sit occasio trãsgrediẽdi legẽ pcipue multis qualr intelligit.l.20.distin.quarti.q.vnica.F.

Ad oĩa q fide tenemus nõ solum habemus rõnes naturales sed necessarias Ri.1.de tri.c.3.qualiter intelligitur.l.42.distinc.primi.q. vnica.J.C.

Ad perfectionẽ apprehensoris cõcurrunt essentialr actus pfecti correspõdẽtes trib9 virtutibus theologicis q requirũt tẽtionẽ et securitatẽ qualr itelligit.l.49.dist.quarti.q.6.J.U.

Ad sacramentum nihil pertinet nisi sit vel pars vel res sacramẽti.qualr intelligitur.l.6.distin.quarti.q.5.G.

Ad veritatẽ eucharistie nihil requirit nisi veruʒ signũ et verũ signatum.qualiter intelligit.l.11.distin.quarti.q.3.F.

Agens est prestãtius effectu et est prestãtius patiẽte Augu.12.super Gẽn.c.28.et.29. qualiter intelligitur.l.3.dist.primi.q.7.P et l.3.distin.secundi.q.11.H.et.9 distin.eiusdeʒ.q.2.J.S.et.44.distin.quarti.q.2.P.

Agẽs equiuocũ ẽ nobili9 effectu vel pduçẽs equocũ est nobili9 pducto qualiter sit vera.l.25.dist.secundi.q.vnica.Q.

Alie qdem pdicatiões in diuinis quasi rem monstrant alie vero quasi circunstantiam rei Boe.primo de tri.c.10.qualiter intelligitur.l.3.q.q.J.B.

Angelus et aia sunt natura pares sʒ officio impares Au.li.tertio de libero arbi.qualr intelligit l.1.dist.secundi.q.6.J.G.

Angeli boni fuerũt in gra in primo instãti sue creatiõis Au.de ci.dei.c.9.qualiter intelligitur.l.5.dist.secundi.q.2.Q.

Angelus est imago dei Au.15.de tri.qualiter intelligitur.l.3.di.secundi.q.9.P.

Angeli mali ab initio fuerunt miseri Au.sup Ge.li.15.c.8.et Jo.8.ille homicida erat ab initio et in vitate nõ stetit.qualr intelligit.l.5.dist.secundi.q.2.J.Q.

Angeli mittuntur: sunt oēs administratorij spūs ad Hebreos p̄mo qualr intelligitur.l.10.dist. secundi.q.vnica.f.M

Angeli nō ꝯgregāt diuinas illuminatiōes vel notitiā diuinā ex rebus sensibilib⁹ Dyon. de ange.hierar.c.7.qualiter intelligitur.l.3.dist.scdi.q.11.f.H

Angeli supiores habent vniuersaliores scientiam q̄ inferiores Dyon.inde ange.hierar.c.17. qualiter intelligitur.l.3.distin. secundi.q.10.f.M

Anima xp̄i fuit omni sciēs et poterat scire se custodire et preseruare a morte qualiter intelligitur l.16.dist.tertij.q.2.f.E.

Aīa xp̄i videt oīa habitualr nō tn̄ actualiter qualiter intelligitur l.14.dist.tertij.q.2.O

Anima et corpus in morte xp̄i non erāt in ꝓpria hypostasi Da.li. 3.c.73. qualiter intelligitur.l. 2.dist.tertij.q.2.f.3

Anima inficit a carne et istō pctm̄ contraximus inquātum fuim⁹ in Adam sm rōnem seminalez Au.4.super Geñ.qualr intelligitur.l.32.dist.secundi.q. vnica in responsione ar.3.qōnis.E

Anima intellectiua nō hꝫ in materia repugnantiā qualr intelligitur.l.11.dist.quarti.q.3.3i

Anima mediat inter carnez et verbum qualiter intelligitur.l.2. dist.tertij.q.2.f.B

Anima nostra sicut hꝫ nole infelicitatem ita et nolle iniquitatez semp habitura est Au.in euch. 86.qualiter intelligitur.l. 49. dist.quarti.q.6.H

Anima hoīs hꝫ duplicem potentiā motiuam organicam et non organicā:qualiter intelligitur l.10.dist.quarti.q.7.D

Anima separata dicitur imperfecta in essendo qualiter intelligitur.l.9.q.q.

Anima sola p̄ma ꝟitate formatꝑ propter hoc qdē nihil supi⁹ est aīa Aug.de libero arb.qualr intelligitur.l.1.dist.scdi.q.6.f.G

A pctō nō absoluit nisi colūba.1. xp̄s vel mēbra colūbe Aug. de bap.ꝯtra donatistas. lib.5.qualiter intelligitur.l.19.di.quarti q.vnica.M

Appetitus ihiātis fit amor fruētis Au.9.de tri.c. vlti.qualr intelligit.l.49.di.quarti.q.5.B.

A p̄ncipio ꝯiunxit deus masculū et feminā ꝯtractu matrimonij vt pꝫ ex verbo Ade: et infert xp̄s qđ ergo deus coniunxit homo nō separet Matth.19.qualiter intelligitur.l.33.distin.quarti.q. 3.f.B

Apud deū nō est īpossibile omne verbum Luce.1.qualiter intelligitur.l.10.q.q.f.3

Arūdinē quassatam non confringet et lignum fumigans non extinguet Esa.42. qualiter intelligitur.l.15.distin.quarti.q.1.infra.M

Baptismus

est ablutio hominis viatoris ꝯsentiētis rc. qualiter intelligit.l.6. distinc. quarti.q.11.f.D

Baptism⁹ est sacrꝫ noue legis necessariū ad salutē qualr intelligitur.l.5.dist. quarti.q.1.D

Baptism⁹ ordine q̄dā hꝫ plures effect⁹ ordiatos.s.cāre grāꝫ et remittere fomitē qualr sit verum l.4. distin.quarti.q.7.S.B

Baptism⁹ ꝑfidi nō mūdat sꝫ polluit.1.q.1. qualiter intelligit.l. 5.distin.quarti.q.1.B

Baptism⁹ receptus a iustificato

frustra recipit̄ cū ñ hēat effectū qui est ablutio anime a pecca=to qualiter sit verum.l.4.dist. quarti.q.6.infra.C
Bti nō volūt penas dānatoꝝ qꝛ alr eēnt crudeles qualr ē falsa ppositio.l.50.di.q̄rti.q.1.J.F
Beati oēs esse volum⁹ qđ semp ē veꝝ siue de beatitudine actu co gitemus siue nō Au.13.de tri.c. 4.ꝛ.8.qualr intelligitur.l.13.q q.J.C.ꝛ.49.dist.4.q.10.J.L
Beati quorum remisse sunt iniq tatesꝛquoꝛuȝ tecta sunt pecca ta psal.31.qualiter intelligit̄.l. 14.dist.quarti.q.1.J.E
Beati rapient ab angelis in nu=bibus celi obuiam xp̄o. Apls. qualr intelligitur.l.49. distin. quarti.q.14.J.M
Beati s̄m merita sua erūt in de=terminata approximatione ad Christū ꝛ ideo non mouebunt ab eo qualr intelligitur.l. 49. dist.quarti.q.14.J.N
Beatitudo ɔsistit in quocūq; per qđ distinguit̄ p se beatus a nō beato qualiter sit ppositio fal sa.l.49 distin. quarti.q.3.J.G.
Beatitudo est status oiȝ bonoꝝ aggregatiōe pfectus Boe.ter tio de cōsol. qualiter intelligit l.49.quarti.q.2.J.Cc
Beatitudo est vltia pfectio exclu dens a subiecto oēm pūatione oppositam qualiter intelligit̄.l 49.distin.quarti.q.6.J.T
Beatitudo est vt cognoscant te. Jo.17.qualr itelligit̄.l.48.di. q̄rti.4.1.J.C.ꝛ.49.di.eiusdē.q 4.in solu.argu.ad primum
Btitudo est vita eterna Boetius tertio de ɔso.qualr intelligitur l.49.di.quarti.q.6.J.R
Btitudo naturalr ɔcupiscit̄ Au. 13.de tri.c.5.q̄lr intelligit̄.l.26 dist.tertij.q.vnica.J.R
Beatitudo reqrit totā capacita tē nature satiari qualr itelligit̄ l.1.distin.secundi.q.6.H
Beatus est qui hȝ quicq̄d vult ꝛ nihil mali vult Au.13.de tri.c.5 qualiter intelligit̄.l.1.di.p̄mi.q. 4.infra.M.ꝛ.13.di.tertij.q.4. M.ꝛ.45.di.quarti.q.3.R.ꝛ.49. di.eiusdeȝ.q.1.in sol.argu.p̄me q.Cc.ꝛ.q.3.G.ꝛq.6.ifra.C.ꝛM
Beat⁹ Laurētius sanguineȝ xp̄i dispēsauit vt pȝ ex verbis eius ad Sixtum cui ɔmisisti ꝛ di.93. diaconi.8. p̄sente p̄sbytero Diaconus eucharistiā corpis xp̄i si necessitas cogit iuss⁹ ero get qualiter intelligit̄.l.13.dist. quarti.q.2.infra.R
Beatus nullā patit̄ miseriā neq; recordationē peccatoꝛuȝ Esa. 65.ꝛ Grego.super idem quali=ter intelligitur.l.45.di. quarti q.5.P
Beatus orās deū pro pctōre nō videt deū neq; velle neq; nolle exaudire qualiter intelligit̄.l. 45.di.quarti.q.4.G
Beatus vir q̄ in sapiētia morabi tur Sap.1. qualiter itelligit̄.l. 34.dist.tertij.q.vnica infra.O
Bona opa mortificata p peccatū mortale post in resurgēte a pec cato reuiuiscūt Au.de peni.di. scđa qualiter intelligit̄.l.22.di. quarti.q.vnica.infra.F
Bonitas moralis actus est itegri tas oim eorum que recta ratio operantis iudicat debere ipsi actui vel ipsi agēti in suo actu conuenire qualiter intelligitur l.18.q.q.C
Bonū est ex vna ꝛ tota cā: malum aūt ex pticularibus defectib⁹ Dyon.de di.no.parte.4.qua=liter itelligitur.l.18.q.q.ifra R

Bonum si p se ꝯcipitur concipit deus ⁊ in illo beatificat intelligens. Augu. 8. de tri. c. 4. qualiter intelligitur. l. 8. di. p̄mi. q. 3. F.

Bonū spūale proportionat spūi ⁊ spūs est vbiq̧ totus ⁊ nō per ptes cōicatur. qualr̄ intelligit l. 20. q. q. E.

Cessante actu cogitandi nihil manet in intelligētia: sꝫ postq̄ cōuersa est ad memoriā recipit ab ea. Au. 11. de tri. c. 3. ⁊ Aui. 6. naturaliū pte. 6. capl. 5. spēs nō manet sine actu intelligendi. qualr̄ intelligit. l. 45. disti. quarti. q. 1. infra. A.

Character est dispositio ad gratiā. qualr̄ intelligit. l. 6. distin. quarti. 1. q. 10. O.

Charitas que deseri pōt nunq̄ vera fuit. Augu. i sermone de opibus misericordie. qualr̄ intelligit. l. 36. di. tertij. q. vnica. infra. D.

Chūst⁹ apparebit in forma gloriosa. qualr̄ intelligit. l. 48. distin. quarti. q. 1. infra. G.

Chūstus aperit ⁊ nemo claudit ⁊ nemo apit. Apoc. tertio. qualiter intelligit. l. 19. dist. quarti. q. vnic. in so. ad primū. s. D

Christus assumpsit passiōes nature viuētis. q: totū hoiem et oia que sunt hois assumpsit pter pctm̄. s. esuriē: sitim: labores: dolores: lachrymas: corruptionē mortis agoniā: timorē ⁊ talia que vniuersalr̄ insunt homini. Dam̄. li. 3. c. 19. qualr̄ intelligit. l. 21. dist. tertij. q̄one vnica. infra. C. ⁊. E.

Christus clamore valido emisit spiritū. Matth. 27. ⁊ Mar. 15. qualr̄ fuerit verificandū. l. 16. di. tertij. q. 2. infra. J.

Christus deus pfectus ⁊ hō pfectus quē adoramus cū patre ⁊ spiritu sancto vna adoratiōe cū i ncōmutabili carne ei⁹ nō inadorabilē carnem eius dicētes Dam̄. c. 54. qualr̄ intelligitur. l. 9. di. tertij. q. vnica. s. D.

Christus est hō. est ꝑpositio vera p se. qualr̄ intelligit. L. 22. di. tertij. q. vnica. s. M.

Christ⁹ naturalr̄ timuit nolente aia diuidi a corpe. Dam̄. li. 3. c. 22. qualr̄ intelligit. L. 15. di. tertij. q. vnica. Ab.

Christus nō descendit ex parētibus fm rōnē seminalē. Aug. 10. sup geñ. c. 5. qualr̄ intelligit L. 4. di. tertij. q. vnica. s. L.

Christus nō doluit neq̧ tristat⁹ est. hylarius in litera. qualr̄ intelligit. L. 15. di. tertij. q. vnica. infra. Aa.

Christus nō totus est deus. Dama. li. 3. c. 7. ⁊. 53. qualr̄ intelligit. l. 6. di. tertij. q. 2. s. D.

Christus nō venisset vt redēptor nisi hō cecidisset. qualr̄ intelligit. L. 7. di. tertij. q. 3. B.

Christus post cenam discipulis suis prāsis⁹ dedit eucharistiā qualr̄ intelligit. L. 8. di. quarti. q. 2. in sol. s. h.

Chustus fm q̄ deus est: viuificat aias ⁊ filius quos vult viuificat suscitat corpora nō pater sꝫ fili⁹ fm huminitatē in qua est minor patre. Aug. li. 3. ⁊ ponit in lr̄a sup illud Jo. 5. qualr̄ itelligit. l. 48. di. quarti. q. 1. G

Christ⁹ tanq̄ redēptor vl'is aperuit ianuā oībus. qualr̄ intelligit. L. 3. di. tertij. q. 1. s. G.

Christus vere dolores nr̄os ipe portauit. Esa. 53. qualr̄ intelligit. L. 15. di. tertij. q. vnic. s. Aa

Creatura nulla eē pt nisi per ip sum p qd oia facta sunt.f.Vbū Aug.83.q.q.46.qualr intelligiř.L.8.q.q.i.L.
Circūcisio Abrahe nihil interi⁹ sibi ɔtulit.qualr intelligit.L.1.di.quarti.q.6.M.
Circūcisio fuit data Abrahe in fedus sempiternū.geñ.17.qliter intelligiř.L.3.di.quarti.q.4.j.Q
Circūcisio nō aperiebat ianuaȝ Ber.sup Luc.3.qualr intelligitur.L.1.di.quarti.q.6.N
Circūcisio nō fuit añ xpm reuocata.qualr intelligiř.L.3.dist.quarti.q.4.N
Ciuitas in quadro posita est super illud Apoc.21.qualr itelligiř.L.36.di.tertij.q.vnic.j.D
Clericus excōicatus celebrās incurrit notā irregularitatis.extra de cle.excō.qualr intelligitur.L.25.di.quarti.q.1.j.E
Cognitio ei⁹ qd est deū eē est oibus naturalr inserta.Dam.li.1.c.1.ꝛ.3.qualr exponiř.L.2.distin.primi.q.2.j.E
Cognitio naturalis de deo ꝛ cognitio fidei infuse sunt act⁹ differētes specie.ꝙ sit ꝑpositio falsa.L.17.q.q.L
Confessio facienda est ꝓprio sacerdoti.qualr intelligiř.L.17.di.quarti.q.vnica.S
Cōis est animi ɔceptio incorporalia nō eē ī loco Boe.de ebdo ꝛ Aug.83.q.q.20.qualr.L.2.dist.scdi.q.6.P
Cōnexio vniuersi ɔsistit in hocꝙ supremū inferioris ɔiungiř cū infimo superioris.Dyoni.de diuinis no.c.7.qualr intelligitur.L.3.dist.scdi.q.10.L
Constitutiuū psone dat esse subsistere.Aug.7.de tri.c.6.qualiter intelligiř.L.4.q.q.M
Cōsumatū est Jo.19.qualr itelligiř.L.3.di.quarti.q.4.j.M
Cōtingētia relata ad diuinā sciētiā sunt necessaria.Boe.de tri.qualiter intelligiř.L.39.dist.primi.in fine.3
Cōtradictoria distāt in infinitū.qualr exponiř.L.2.dist.primi.q.2.j.3
Cōtritio vt ɔtritio sequiř deletionē peccati.qliter intelligiř.L.14.di.qrti.q.2.Q
Cōueniens delectat ꝛ disconueniēs tristat.qliter intelligiř.L.15.di.tertij.q.vnica.j.C
Corpus xpi desinēs esse sub mō naturali nō desinit eē sub mō sacrali.qliter intelligiř.L.10.di.quarti.q.4.F.ꝛ.q.6.G
Corpus xpi sursum est: ꝛ in vno loco esse opȝ.Aug.ꝛ poniř.de ɔse.di.2.prima heresis.qliter intelligiř.L.10.di.quarti.q.3.i sol.ad primum.j.B
Corpus ꝑpter pctm̄ est mortuū i.hūit necessitatē moriēdi.ad Ro.8.ꝛ geñ.2.in quacūqȝ die comederitꝭ de pomo moriemini.qliter intelligiř.l.16.di.tertij.q.2.in sol.primi.j.D
Corrumpi necesse est qd palpaf.Greg.sup illd Jo.c.20.Infer digitū tuū.qualr intelligiř.L.49.di.quarti.q.13.in sol.arg.ad primū.j.G.
Cui plus dimittiř plus diligit dimittētē.qliter sit ꝑpositio vā.L.22.di.qti.q.vnica.j.O
Cuicūqȝ nature prestaťvt peccare nō possit:nō est hoc nature ꝓprie sȝ dei gřē.Aug.3.de tri.c.13.qliter intelligiř.L.49.di.quarti.q.6.P
Cūctis dieb⁹terre estas ꝛ hyems dies ꝛ nox nō requiescent.geñ.8.

qualiter intelligit.l.48..dist. quarti.q.2.M

Cũ odio habueris vxorẽ dimitte eã:dicit dñs deus israel. Malachi.2.q̃lr itelligit.l.33.di.q̃rti q.3.in so.ar.in oppositũ.§.C.

Cũ punit de⁹ pctõres malũ suũ nõ infert sʒ suis malis:vel malos relinquit Augu.sup psal. 5.ver.4.qualr intelligit.l.46. di.quarti.q.4.§.F

Decalogus nõ obligat.p omni statu.qualr sit.vex.l.37 Dis.tertij.q.vnica.§.G

Determinatio volũtatis a cã superiori nõ min⁹ tollit indifferẽtiam q̃ determinatio ei⁹ a cã inferiori.qualr sit verũ.l.49. di.quarti.q.6.R

Deitas verius pficit essentiã p illapsum ei⁹ q̃ potentiã qꝫ sit ppositio falsa.l.49.dis. quarti. q.2.§.D

De auctore nemo fit deterior. Aug.83.q.q.3.qualr intelligit L.22.di.quarti.q.vnica.B.

Deus agit.pter finẽ ꝛ supioris agentis est supior finis.qualr intelligit.l.1.di.primi.q.5.§.D

Deus est veritas:qñ audis noli querere q̃d est ṽitas.q: statim obijciũt se phãtasmata. Aug. 8.de tri.c.2.qualr intelligit.l. 3.dis.primi.q.3.R

Deus est existẽtia incircũscripta ꝛ ẽ euũ euoꝝ.Dyo.de di.no.c. 5.qualr intelligit.l.6.q.q.§. S

Deus est respectu cui⁹ ois natura creata ẽ qua si accñs.qualr intelligit.l.19.q.q.§.N.

Deus innocenti nihil donat et pctõri multa donat.qualr itelligit.l.22.di s.quarti.q.vnic.O

De⁹ in hac vita mortali põt inmediate a viatore cognosci ꝛ diligi ꝛ tñ nõ erit viator beat⁹.q̃liter fit ppositio vera.l.49.dist. quarti.q.12.§.G

Deus mouet creaturã corporalẽ p tp̃s Aug.sup geñ.li.4.c.2. q̃lr exponit.l.2.di.scdi.q.4.H.

Deitas non assumpsit passiões circa patiẽs corp⁹ necꝫ tristitiã circa aiam turbatãꝫ mala.Dama.li.3.c.22.qualr intelligit.l. 15.di.tertij.q.vnica.§.Bb.

Deus nõ põt esse cã non essendi res.Aug.83.q.q.21.qualr itelligit.l.11.di.quarti.q.4. M

Deus nõ põt de nõ virgine facere virginẽ ꝛ tñ a principio põt creare virginẽ.Hyer.qualr intelligit.l.1.dis.quarti.q.6.C

Deus nõ põt facere angelũ nõ fuisse.falsum est.ꝛ qualr. intelligit.l.2.dis.scdi.q.1.§.F

De⁹ nulli ẽ debitor.qualr itelligit.l.46.di.quarti.q.1.§.M

Deus p̃cepit filijs israel vt spoliarent egyptios.Exo.11.ꝛ.12. qualr intelligit.l.37.di. tertij. q.vnica.I

Deus vult oẽs hoies saluos fieri.pma ad Thi.2.qualr exponit.l.76.dist.primi.q.vnica.B

Diabolus nõ potuit videre virginitatẽ virginis.Amb.qualr intelligit.l.30.di.quarti.q.2.B

Dies dñi sicut fur ita in nocte veniet.Mat.25.ꝛ.1.ad Thesal. 5.qualr itelligit.l.43.di.quarti.q.5.§.O

Dies illi sex nõ erãt in successione tpis:sʒ in cognitiõe angelica creaturaꝝ Aug.4.sup geñ. 23.qualr intelligit.l.3.dis.scdi q.9.§.F

Differẽtiã in numero diuersitas accidentiũ facit.Boe.de tri.primo qualr itelligit.l.3.di.scdi.q. 4.M.ꝛ.49.di.quarti.q.16.B.

Dilectio est mot⁹ a ie ad res. qͣli ter exponit. l. 3. di. pmi. q. 3. J. R
Diliges ꝓximū tuū sicut te ipm Mat. 22. qualr intelligit. l. 37 di. tertij. q. vnica. F
Diligam⁹ nos luce. Jo. c. 4. qͣlr itelligit. l. 4. di. tertij. q. vnj. J. E
Diuersus modus causandi non variat causatū formalr Ambro sius de incarnatiōe vbi. qualr intelligit. l. 1. di. scdi. q. 3. C
Diuidētia pfectiora cōcomitan tur se. qͣliter intelligit. l. 8. dist. primi. q. 5. Aa
Diximus mētē noscere semetip sam nihil eñ tā nouit mens qͣ illud qd sibi psto est: nec mēti magis quicqͣ psto est qͣ ipa si bi. Aug. 14. de tri. c. 4. ⁊. 9. qͣli ter intelligit. l. 14. q. q. J. Ee.
Docere mulierē nōpmitto. apl's 1. ad Thimo. 2. qualiter intelli git. l. 25. distin. quarti. q. 2. D
Dosest alıqd intrinsecū et cuius est qͣliter intelligit. l. 49. dist. quarti. q. 13. E
Duo fecisti dñe alterū ꝓpe te et alterū ꝓpe nihil. Aug. 12. ꝯfes sionū. c. 32. qualr intelligit. L. 12. dist. scdi. q. 2. J. E
Duo gña manētia diuinis. ⁊ duo modi pdicandi. Boe. li. 1. d tri. c. 6. qͣliter sit verū. l. 8. di. primi q. 3. U. ⁊. 4. Bb.

Eadem potētia nō pōt esse organica: ⁊ nō organica qualr intelligit. l. 49. di. quarti. q. 14. D
Eādē rē nō posse aliū alio plus itelligere nō est dubitandū. qꝛ quisqͣs aliquā rē alr qͣ illa res ē: itelligit fallit. Aug. 83. q. q. 32. qualr intelligit. l. 14. di. ter tij. q. 2. D.
Effect⁹ baptismi magis depēdet a cōferente qͣ a suscipiēte. qua liter sit veꝝ. l. 4. di. qͣrti. q. 7. G
Ego ptātem habeo ponēdi aiaꝫ meā ⁊ iterū ego pono aiaꝫ meā in me ipo ⁊ nemo tollet eam a me. Jo. 10. qualiter itelligit. l. 16. di. tertij. q. 2. J.
Ego ⁊ puer illuc vsqͣ ꝓperātes postqͣ adorauerimus reuerte mur ad vos. inqͣt Abraā gene. 22. qͣliter itelligit qꝫ nō dixerit mēdaciū. l. 38. di. tertij. q. v. G
Eiusdē obi pmi accepti fm totā suā indistiam ad potētiāqͣ ꝑ illo respicit acceptā fm totā indif rētiā ē idē mod⁹ se hñdi in mo uēdo. s. naturalr vel nō nāliter. qͣliter intelligit. l. 14. q. q. U.
Eo simplex est de⁹ qꝫ ē qcqd hꝫ. Aug. 11. d ci. dei. c. 10. qͣliter itel ligit. l. 46. d. quarti. q. 3. J. E
Errās circa aliquē articulū fidei si in illo errore morit dānat: qꝛ sine fide impossibile est placere deo hebre. 11. qͣliter sit veꝝ. l. 5. di. quarti. q. 1. C
Essentia diuina est in pr̄e ⁊ pater est in essentia diuina: ⁊ pater nitas est in deitate. qͣliter intel ligit. l. 5. di. primi. q. 2. M
Essentia diuia ē pncipiū forale ⁊ termin⁹ formalis vtriusqͣ ꝓdu ctōis. qͣliter itelligit. l. 2. q. q. O
Essentia diuia iproportionabilr excedit intelligibilitatē intell's creati. qͣliter intelligit. L. 49. di. quarti. q. 11. C
Essentia diuina est pelagus oim pfectionū ⁊ infinite substātie. Dam. li. 1. c. 4. qͣliter intelligit l. 8. di. primi. q. 4. S. ⁊. 13. di. qͣr ti. q. 1. Aa
Essentia diuia nō repñtat oia vt distincta qꝛ ipa ē ideterminata qͣliter sit propō falsa ⁊ qͣliter in telligit. l. 50. di. quarti. q. 3. F
Eētia lapidis dpēdētis ñ reqͥrit

terminū nisi pp respcm̄: qualr intelligit.l.12.di.q̄rti.q.1.j.W.
Esse ybiq̄ ē ppriū deo.qualr itelligit.l.10.dist.quarti.q.2.j.R.
Est oino btissimū ita sp fore certissimū.aug.13.d̄ tri.c.7.qualr intelligit.l.49.di.q̄rti.q.6.T.
Est quedā imago ipsa mēs et notitia eius q̄ est ples eius ac de seipsa verbū eius et amor terti⁹ Aug.9.de tri.c.vlt.qualiter intelligit.l.14.q.quol.Bb.
Eternitas ē interminabilis vite tota simul et pfecta possessio. Boe.de conso.psa.6. qualiter intelligit.l.6.q.quol.R.
Eternitas est modus existētie diuine sicut infinitas est modus essentie, q̄ sit ppositio falsa.l.6.q.quoli.S.
Exitio adeo est absoluta natiuitas quā p̄ni nois ꝯsecuta ē cōfessio.Hyla.9.de tri.c.15.qualiter intelligit.l.4.q.q.j.S.
Ex diffōne sacri fit dn̄a itē sacra noue legis et veteris.qualr intelligit.l.1.dist.quarti.q.5.J.
Ex hoc dz attēdi grauitas pene ex q̄ grauitas culpe: qualr intelligit.l.50.di.q̄rti.q.6.j.S.
Extrema vnctio ē vnctio hois in firmi penitētis fcā indetermiātis ptib⁹ corporis etc.qualr intelligit.l.23.di.q̄rtj.q.vnica.B
Extremū inq̄ tū extremū terminat qualr itelligit.l.6.q.q̄.Ff.

Facilius est cadere q̄ resurgere: q̄liter intelligit.l.21.dist.quarti.q.1.in sol.argu.j.S.
Fateri me necesse est q: pro tota creatura nihil deberet facere ꝯ voluntatē dei:sz poti⁹ annihilari eligendū esset. Ans.cur deus hō lib.1.c.21.qualiter intelligit.l.50.dist. quarti.q.2.in sol.argu.pume.q.j.E.
Fiāt luminaria vt sint i tēpora et signa dies et annos.Gen.1.q̄lr intelligit.l.48.di.q̄rti.q.2.N.
Fides ē habit⁹ necessari⁹ viatori cui succedit visio. Augu.15.de tri.qualr intelligitur.l.10.dist.quarti.q.8.in sol.ar.opi.j.N.
Fidei succedit visio. Aug. 83.q.q.48.qualiter intelligit.l.31.di stin.tertij.q.vnica.P.
Filius est ars p̄ris plena oīum rōnum viuentiū.Aug.9.de tri.c.vlt.qualiter intelligit.l.27.di.primi.q.3.R.et.38.dist. eiusdē q.vnica.F.et.1.q.q.j.T.
Filius ē filius essentie p̄ris.Augu.15.de tri.c.19.qualiter intelligitur.L.ibidem.X.
Filius ē de substātia patris:qualiter intelligitur.L.5.di.primi q.2.G.
Filius in diuinis semper nascit: qualiter intelligit.l.9.dist.primi,q.vnica.j.D.
Filij obedite parentib⁹.Paulus ad Ephe.6. qualr intelligit.l.26.dist.quarti.q.vnica.P
Firmissime tene et nullatenus dubites q̄ sine sacro baptismatis de hoc sclo trāseūt: eterno ignis supplicio esse puniēdos. Aug. in enchi.23.qualiter intelligit l.33.dist.scdi.q.vnica.j.C.
Forma xpi fuit pfectissima et iō abstulit oēm priuationē a materia:qualiter sit verū.l.16.di.tertij.q.2.j.E
Forma inq̄tū generās et genitū assimilant nō h̄ʒ vnitatē nisi rōnis.Dam.1.li.c.8.qualr intelligit.l.7.di.primi.q.vnica.in fi.
Forma simplex subiectum esse nō p̄t.Gilbertus i phemio sexpnci.et Boetius.li.de tri.c.3.q̄liter intelligit.l.12.dist. quarti

q.5.in sol.ar.f.B.7.3.q.prol.R

Fortasse nihil aliud casū vocam⁹ nisi cui⁹ rō secreta est. Aug.de achade.qōnibus i prin.qualr intelligitur.L.21.q.q.f.C.

Fruendū est bonis inuisibilibus Aug.83.q.q.30.qualr exponit L.1.dist.primi.q.1.f.E.

Frui qualz corporali voluptate existimant et bestie. Aug.83.q q.30.qualr exponit.L.ibid.G

Fundamētū relatiōis est fm illō esse qd fundat relationē.qualr intelligitur.L.36.dist.primi.q vnica.F.

Generatio in diuinis est icōprehēsibilis nisi ab intellectu ifinito et p ɔñs est ifinita. Esa. 53. gñratione ei⁹ qs enarrabit. qualiter intelligit.L.5.q.q.S.

Genitricē xpi nequaꝙ dicimus beatam virginē. Dama.c.58. qualiter intelligitur.L.4.dist. tertij.q.vnica.f.3.

Gloriosius est habere pmiū pro merito ꝙ̄ sine merito. qualr intelligit.L.18.di.tertij.q. vnica.G.

Gloriosi⁹ habet qd est fm naturā ꝙ̄ qd aliter hʒ. Ric. de tri. qualr intelligit.L.16.q.q.f.O

Gratia requirit ad meritū:qualr itelligit.L.13.di. tertij.q.4.S.

Grauitas culpa accipit extēsiōez in pctō fm infinitatē.qualr intelligit.L.50.di.q̄rti.q.6.T.

Habēs principiū pfectū pōt p illud pducere.qualr intellr.L.2.q.q.f.R

Habitus supnaturalis dat ad pfectionē recipiētis: qualr intelligit.L.6.dist.quarti.q.10.P.

Hoc ē eīm corpus meū.qualr intelligit.L.8.dist.quarti.q.2.in sol.ad primū.r.f.y.

Hō eū interierit nō resurget:donec atteret celū nō euigilabit Job.14.qualiter intelligit.L. 43.dist.quarti.q.1.P.

Hō fidē suā tʒ firmissima sciētiā τ certissima:tāꝙ īn euidet:clamatꝙ cōscientia:qꝛ rerū absentiū fides est pñs τ rerū qua foris sunt intus est fides:τ rer̄ q̄ nō vident vr̄ fides. Aug.13.de tri.c.1.qualr intelligit.L.23.distin.tertij.q.vnica.L.

Idee sunt rōnes fm quas formant ōe formabile. Aug.83.q.q.46.qualr intelligit.L.38.di.primi.q.vnica.G.

Idē est deo eē τ magnū eē Aug. 5.de trini.c.10.qualr intelligit. L.6.q.q.f.L.

Idē ē patrē esse τ genitorē. Aug. 5.de tri.c.7. qualr intelligitur L.3.dist.quarti.q.2.R.

Jesus pficiebat etate τ sapiētia corā deo τ holbus. Lu.2.qualiter intelligit.L.14. dist.tertij q.3.in rñsione ad primū.f.C.

Ignis est instrm dei cruciando: qualiter intelligit.L.44.dist. quarti.q.2.f.G.

Illa relō nō inest ex natura rei q̄ eque inesset si iesset ex sola cōsideratiōe intell's circūscripta existentia reali: qualr intelligitur.L.6.q.q.f.M.

Illa sunt accidentia in his ad q̄ dr deus. Aug.5.de tri.c.19.qlr intelligit.L.1.di.scdi.q.5.f.P

Illud est substātia cui repugnat inherere alteri:qualiter intelligitur.L.3.q.q.S.

Illud naturalr desiderat qd apprehensum statim actu elicito desiderat:qualiter intelligitur L.43.dist.quarti.q.2 f.Y.

Illud qd ademit plus de bono vel maius bonū est maius malum:qualiter sit ppositio falsa

L.50.dist.quarti.q.2.s.B.
Illud qd est cu repugnantie cuiuscunqz imperfectionis est perfectu vel perfectio simpliciter.qz sit propositio falsa.L.19.q.q.s.R.
Illud qd dat ee simplr no presupponit esse simplr in eodem.qualr intelligitur.L.19.q.q.s.Ee.
Illud qd dicitur sm substantia l personis no numeratur in eis. Aug.5.de trini.qualiter intelligitur.L.6.q.q.s.Ff.
Illud qd fuit seme in vno p multas trasmutatiões pt fieri seme in alio qualr sit propositio falsa. L.44.dist.quarti.q.s.R.
Illud qd est icoprehesibile est infinitu.qualr itellr.l.5.q.q.s.T
Illuminatiões bonoru angeloru fiunt ordinate. Dyo.de ange. hierar.qualiter intelligitur.L 14.dist.tertij.q.2.P.
Imago corpis: qz est in spu q est prestatioz corpe io est pstatioz imago corpis i spu qz ipm corpus i sua substatia nec sane putandu est facere corp9 alidd in spu tanqz spus corpori facienti materie vice subdat.Augu.12. sup gen.c.28.z aia couoluit et rapit imagines corpoz factas in semetipsa et de semetipsa et ex.10.de trini.c.5. qualiter intelligitur.L.3.dist.primi.q.7. O.et.P.et.15.q.q.s.Lz.
Imago est in portioe supiori aie no aute in inferiori Aug.12.de tri.c.4.qualiter intelligitur.L 24.dist.secundi.q.vnica.R.
Imago trinitatis cosistit in aia q ad act9 pmos z scdos.Aug.6. de tri.c.4.z.10.c.10.qualr itelligit.l.3.dist pmi.q.9.D.z.16. dist.secundi.q.vnica.z.15.q.q.
In aqua ad hoc vt sit materia coueniens opz vt sit aliqua virt9 supnaturalis.Ambro.de cose. dist.4.qualiter intelligitur.L 5.dist.quarti.q.1.s.B.
In baptismo no est necessaria aqz consecrata.qualiter intelligit. L.7.dist.quarti.q.1.s.C.
In bonis opib9 dei bona sut ista punitiua lz sint mala punitis: qz discoueniut eis.aug.pmo retra.c.25.z.26.qualr itelligit.l. 37.dist.secundi.q vnica.s.Ee.
Incarnatio terminat ad persona filij.qualiter intelligitur.L.11. dist.quarti.q.2.B.
In xpo no fuit passio: sz ppassio magister.15.dist.tertij.z hier. qualiter intelligitur.L.15.dist. tertij.q.vnica.s.U.
Incoicabile terminas depedetis nature extrinsece opz esse l formabile a tali natura: sicut sba informat accidete.qualiter sit propositio vera.l.19.q.q.N.
Incouenies est qz qs cosequat veniã sine amore dei.aug.de va et falsa pnia.qualiter intelligitur.l.14.dist.quarti.q.2.y.
Indepedes ad hoc vt depedetia terminet requirit qz sit pri9 esse tialiter depedente.qualiter intelligitur.l.19.q.q.3.
Indepedes depedetia tali potest dependentiã cuiuscuqz dependentis terminare.z indepedes tali depedetia potest alicui9 dependentis tale dependentiam terminare vel priore z hoc imediate vel salte mediate.q istaru propositionu sit va.l.12.q.q.F
In diuinis no manet nisi tm duo gna s.substatia z ralatio.Boetius lib pmo de tri.c.6.z aug. 5.de tri.cap.10.qualiter intelligitur.l.13.dist.quarti.q.1.s.A.
In ecclesia pmitiua tm videntur fuisse duo ordies.s.sacerdotiu

et diaconatus.qualr est verum L.24.dist.quarti.q.vnica.J.R.
In elemētis hui⁹ mūdi sunt ponende rōnes seminales.aug.3 de tri.c.9. qualiter intelligitur L.18.dist.secūdi.q.vnica.J.R.
In eucharistia corporis xpi hz p tem extra partē.qualiter intelligitur.l.10.dist.quarti.q.1.J.F
In eucharistia pascimur ⁊ potamur pane⁊ vino:q2 ista sunt cōsuetus potus ⁊ cibus human⁹. Dama.lib.4.c.6.qualiter intelligitur.L.11.dist.quarti.q.3. in sol.ad scdm.J.kk.
In eucharistia qōlibet accidēs caret subiecto.qualr intelligit L.12.dist.quarti.q.2.R.
Infinitas intellect⁹diuini est pp idētitatē ei⁹ ad essentiā.qualr sit verum.l.5.q.q.X.
Informatio sensus q̄ visio dr a solo imprimitur corpore:qd vi detur.aug.11.de tri.c.2. qualiter intelligitur.l.15.q.q.J.F.
Ingñatio est pprietas psonalis prīs.Dama.c.8. qualr intellr. L.26.dist.primi.q.vnica.L.
In hoc christ⁹ mortu⁹ est ⁊ resurrexit:vt ⁊viuo℞ et mortuo℞ dominetur Ro.14. qualr intelligitur.l.48.dist.quarti.q.1.J.F.
Initiū male volūtatis i angelis q̄d potuit eē nisi supbia·q2 initiū ols pctī est supbia.aug.14. de ciui.dei.c.13.qualiter intelligitur.l.6.dist.secundi.q.2.R.
In loco sacro nō tenet q̄s reddere debitū vxori:q2 mai⁹malū se quit q̄ vitet.s.interdictū loci. qualiter intelligitur.l.52. dist. quarti.q.vnica.infra.D.
Imperfectius nō pōt corrūpere perfectius.qualiter sit verum. L.12.dist.quarti.q.3.X.
Impletio pmissi sicut⁊ fidelitas
est de lege nature.qualr intelligitur.l.28.di.quarti.q.vnica.C
In oib⁹ citra deū differūt q̄ est ⁊ qd ē.Boe.d hebd.qualr intelligitur.l.12.di.quarti.q.3.J.Bb.
In oib⁹creaturis hypostasū diuisio q̄dē re cōsideraf:copulatio vero ⁊ cōitas ab ipo intellectu procedit.Dama.c.8.qualr intelligit.l.3.dist.secundi.q.1.J.J.
In ptāte volūtatis est q ipsa nō hēat actū circa aliqd obiectu3 determinatum.qualiter intelligitur.l.16.q.q.D.
In qb⁹ē ordo eēntialis sic se hñt q illd qd ē imediati⁹vltio imediate attigit ipm⁊alia mediate illo ⁊ iō hō mediāte āgelo btificabit.qualr intellr.l.49.dist. quarti.q.8.in sol.ad pmū.J.E.
In reb⁹creatis illd qd fm substātiam nō dr.restat vt fz accidēs dicat.aug.5.d tri.c.5.qualr intelligitur L.1.dist.scdi.q.5.J.P.
In receptiōe sacramēto℞ qd dat nō ē iterādū:sz si aliq̄d omittatur caute ē supplēdū.extra de clerico p saltū pmoto.c.vnico. et d sacris n̄ iterādis.c.1.qualr intelligit.l.2.di.quarti.q.2.C.
Intellectualitas ē de rōne forma li eēntie diuie.aug.15.d tri.c.5. qualiter intelligit.l.1.q.q.J.J.
Intellect⁹ diuin⁹ prius apprehēdit agibile q̄ volūtas illd velit et voluntas non potest discordare ab intellectu apprehendēte.qualiter intelligitur.L.46 dist.quarti.q.1.J.y.
Intellectus habens vnum intelligere hz vnū dicere. qualiter intelligitur L.2.q.q.J.E.
Intētio facit bonū op⁹.au.cōtra mēdaciū in lra.qualr intelligit l.40.dist.secūdi.q.vnica.J.B.
Joseph accepit invxorē Asenech

filiā phutifaris:q̄ erat infide lis:ꝛ ipse fidelis. Gen.41.qualiter intelligit̄.l.39.dist. quarti.q.vnica.infra.F.
Joseph dixit fratribus suis ꝑ salute pharaonis exploratores estis:ꝛ tn̄ sciebāt oppositū esse verū.Gen.42.qualiter nō dixerit mēdaciū.l.38.di.tertij.q.vnica.s.G.ꝛ.idē vid de Raab ꝛ obstetricib⁹ꝛ Jud.ibidē.h
Ite maledicti in ignem eternū. Mat.25. qualiter intelligit̄.l.49.dist.quarti.q.6.infra.k
Juditiū sine misericordia fiet ei q̄ nō fecerit misericordiā. Jac.2.qualr̄ intelligit̄.l.46.distin.quarti.q.4.s.Q
Jurauit angelus q̄ post hoc nō erit amplius tp̄s.Apoc.10.qualiter intelligitur.l.48. distinc.quarti.q.2.infra.C
Justitia ꝛ iniustitia nō ē nata eē nisi in voluntate.Ansel.de cō.virgi.lib.1.c.27.qualiter intelligitur.l.18.q.q.infra.X
Justitia nō pōt eē in aliqua volū tate nisi inclinet ꝯcorditer dictamini prudētia.qualr̄ intelligit̄.l.46.di.quarti.q.1.Z
Lachryme lauāt de lictū qd̄ voce pudor.ē ꝯfiteri. lachrymas.petri lego satisfactionē non lego.Amb.sup Luce.22.qualiter intelligitur.l.17.dist.quarti.q.vnica.s.X
Lamech accepit duas vxores ꝛ peccauit mortalr̄ꝛ induxit adulteriū.Gen.25.qualiter intelligitur.l.33.dist.quarti.q.1.s.G
Lazarus pri⁹ fuit suscitat⁹ q̄ꝫ de monumento adductus. Aug. sup illud Jo.11.qualr̄ intelligitur.l.14.dist.quarti.q.4.Z
Lex noua multa sup addidit legi veteri.Mat.5.dictū est antiquis nō occides ꝛc.qualr̄ intelligit̄.l.40.distin.tertij.q.vnica in sol.ad p:imū infra.h
Licet permutātē ꝛ vendentē pēsare dānū suū nō aūt ꝯmoduꝫ ipsius iminentis siue cū quoꝗ mutat in cari⁹ vēdēdo vel pmutando.qualiter intelligit̄.l.13.distin.quarti.q.2.infra.M
Magnamis dei ē q̄ ad solā pmissionē dimittit petm̄.Cass.sup illud psal.31. Dixi confitebor qualiter intelligitur.17.distin quarti.q.vnica infra.X
Magi pharaonis fecerūt ranas Augu.3.de tri.c.5.qualr̄ verificat̄.l.18.dist.secūdi.q.vnica.L
Magis dꝫ q̄lꝫ se diligere q̄ꝫ pximū:ꝛ p ꝯñs magis vita corpalē q̄ꝫ vitam pximi. qualr̄ intelligit̄.l.25.dist.quarti .q.2.Rk.
Maledicā bn̄dictionibus vestris idest quicq̄d a vobis bn̄dicetur Malach.scdo qualiter intelligit̄.l.13. dist.quarti.q.2.p
Malū in pctō corrūpit illud bonum cui nocet. Aug.11.de ciu.dei ca.6.qualiter intelligit̄.l.37.dist. secundi.q.vnica.s.G
Mandatū accipi a patre.s.ponere animā meā.Jo.10.qualr̄ intelligit̄.l.16.di.tertij.q.2.s.Z
Maria fuit in pctō originali cōcepta. Ber.in de ꝯceptu virgi. qualiter exponit̄.l.3.distin.tertij.q.1.infra.h
Maria indiguit xp̄o vt redēptore.qualiter intelligit̄.l.3.distin tertij.q.1.s.D.
Maria pri⁹ fuit filia ade q̄ꝫ iustificata.qualr̄ intelligit̄.l.3.dist. tertij.q.1.F
Mr̄imoniū pōt esse cū sterili vbi nō pt̄ eē bonū plis qualr̄ intelligit̄.l.

gif.l.31.di.quarti.q.vnica.j.F.
Melius fuisset homini illi si natus nō fuisset. Matt.26.de iuda: qualr intelligitur.l.50.dis. quarti.q.2.in sol.arg.prime qōnis.ad pmū.j.E
Melius interptat logos grece latine verbū ꝙ p illud qd est rō vt significet nō solū ad patrē respectus: sꝫ etiā illa q̄ p verbū facta sunt operatiua potētia. Aug.83.q.q.62. qualr intelligitur.l.27.dist.pmi.q.3.j.L2. 7.8.q.q.j.R
Mēs meminit sui.aug.14.d tri. c.8.qualr intelligitur.l.16.dis. secundi.q.vnica.M
Mens notitia 7 amor faciunt in aīa imaginē trinitatis. Augu. 9.de tri.c.4.qualr intelligit.l. 3.dist.pmi.q.9.F
Meritū est in volūtate: qualiter intelligitur.l.15.distin.tertij.q. vnica.j.Ba
Miles coronādꝰ timet.2.paulus.7 dux.s.dñs timet coronaturꝰ:aug.sup ps.21.ibi clamabo p die exaudies me.qualr itellr.l.15.dis.tertij.q.vnica.j.U
Mimus i theatro dixit se scire ꝙ oēs ibi exñtes volūt esse beati. Aug.13.de tri.c.3.qualr intelligit.l.1.dist.pmi.q.4.M
Misericordia ē ꝯpassio de malo alieno. Dam.lib.2.c.13.qualr intelligit.l.46.dis.quarti.q.2. in sol.ad primum.
Misericordia 7 iustitia sunt due res invijs semp adiūcte. Cassi. sup psal.50.qualr intelligit.l. 46.distin.quarti.q.3.in sol.ad primum.j.B
Mittet angelos suos filiꝰ hois cū tuba 7 voce magna 7 ꝯgregabūt electos eiꝰ a q̄tuor vētis a summis celorꝫ vsꝙ ad termios eorꝫ. Matth.24.qualr intelligit.l.43.dis.q̄rti.q.5.A.7.j.N
Moyses accepit filiā ietro infidelem. Exo.2.qualr intelligit fuisse licitū.L.39.dist. quarti q.vnica.G
Moyses permisit ad duritiā cordis: vrī dimittere vxores vrās hoc aūtē ab initio non fuit sic. Matth.19.qualiter intelligit. L.33.dis.quarti.q.3.j.B
Mortui q̄ in xpo sunt, resurgent pmi deinde nos q̄ viuimus.1. ad thessal.quarto qualr intelligit.L.43.dist.quarti.q.5.Q.
Mulier dꝫ laborare q̄tū pōtꝰ ad hoc ꝙ hereditas reddat vero heredi q̄tū in se est: qualr itelligit.L.15.di.quarti.q.2.Ll
Mulieres debēt nubere viris sue tribꝰ. Numerorꝫ.c.vlt.q̄liter intelligit.L.30.di.q̄rti.q.2.j.E

Nature eiusdē rōnis cōpetit blis rō dependendi 7 ad similē terminū vel ad eundē terminū: qñ non est nisi vnicū natū terminare tales dependentiā qualiter sit verum.L.19.q.q.Gg
Natura magis dedit homini reqsita ad acq̄rendā pfectionē intellēs ꝙ sensus. qꝛ pfectior ē in intellēs.qualiter intelligit.L.49 dist.quarti.11 j.Z
Natura substātialis est nata dare supposito eē simplr 7 nō presupponit eē simplr qualiter sit verū.L.19.q.q.j.Ee
Necesse esse non diuidit in plura.qualiter exponit.L.a.disti. primi.q.7.Mm
Negatio nō est rō terminādi dependentiā.qualiter intelligit. L.9.q.q.Q
Nemo ad seipsum pprie charitate habere dꝛ sꝫ dilectio in al

terũ tendit vt charitas dici pos sit. Greg. in thom. sup Lu. qualiter intelligit. L. 29. dist. tertij q. vnica. B

Nihil aliud est summo spũi dicere ꝙ quasi cogitando intueri. Ans. mono. 63. qualr exponit. L. 32. di. primi. q. 2. D

Nihil eoꝝ que plantauit in nr̃a natura deus verbũ a principio psalmãs nos defecit ſʒ oĩa assumpsit: totus eñ totivnitus ẽ mihi: vt totum toti tribuat: qð eñ est inassumptibile ẽ incurabile. Dam. c. 55. qualr intelligitur. L. 19. q. q. ĵ. C

Nihil est sub sole nouũ. Ecclastes primo: qualiter intelligit L. 43. dis. quarti. q. 3. B

Nihil ẽ taʒ in ptãte volũtatis ꝙ ipsa volũtas. Aug. pmo retrac. c. 22. qualr intelligit. L. 7. dist. secundi. q. vnica. ĵ. P. ꝛ. 16. q. q. ĵ. C. ꝛ. 18. q. q. ĵ. O

Nihil põt aliqd esse alibi manẽs in suo loco priori nisi per ꝯuersionem alterius in illud. ꝙ sit propositio falsa. L. 10. distinc. quarti. q. 4. L

Nihil profuit inde egisse penitẽtiam p quã scelus emẽdare nõ potuit. Hiero. de peniten. dist. 3. qualiter. intelligit. L. 14. dis. quarti. q. 1. ĵ. y

Nolite timere eos qui occidunt corpus ꝛ postea nõ habẽt amplius quid faciant. Matth. 10. qualiter intelligitur. L. 30. dis. tertij. q. vnica. ĵ. D

Nolumus expoliari ſʒ supuestiri ad Coꝛ. 5. qualr intelligitur L. 43. dist. quarti. q. 2. ĵ. Aa. ꝛ 49. di. eiusdẽ. q. 12. ĵ. G

Nõ dabis sanctũ tuũ videre coꝛruptionẽ. psal. 15. qualr intelligit. l. 21. di. tertij. q. vnica. ĵ. E

Nõ deficiũt demõstrationes de trinitate probãda. Ric. de tri. qualiter intelligit. l. 24. distin. tertij. q. vnica. ĵ. L

Non diceremus aliqd esse melius alio: cũ vere iudicamꝰ nisi esset nobis impssa notio ipsius boni. Aug. 8. ð tri. c. 3. de magnis ꝛ. 8. de paruis. qualiter intelligitur. l. 3. di. primi. q. 3. ĵ. 3

Non est idẽ dicere hoc ingenitũ qð est dicere patrẽ: qꝛ ꝛ si filiũ nõ genuisset nihil prohiberet ipsum esse ingenitũ. Aug. 5. de trini. c. 6. qualiter intelligitur. L. 4. q. q. ĵ. D

Non est maius peccatuʒ simulatio in verbis ꝙ in factis: qualiter intelligit ꝛ de simulatione Jehu: ꝛ de Dauit. primo regũ qui simulabat se furere. ꝛ. 4. regum Jehu simulabat se colere Baal. L. 38. distin. tertij. q. vnica. L2. ꝛ. L

Non erit ibi amplꝰ sol ad lucendum p diẽ neꝗ luna p noctem Esa. 60. qualr intelligit. L. 48 dist. quarti. q. 2 ĵ. C

Nõ legitur de apostolis, neꝗ de beata virgine ꝙ fuerint baptiʒati qualiter sit verũ. L. 4. dis. quarti. q. 6. B

Non oẽs cognoscũt beatitudinẽ ꝛ per cõsequens non appetunt illam: qualiter intelligit. l. 49. dist. quarti. q. 10. ĵ. G

Non põt arboꝛ bona malos fructus facere. Matt. 7. ꝛ glo. ibi nihil dubiũ est quin cã boni sit bona ꝛ mali mala: qualr intelligit. l. 37. dist. scdi. q. vnica. in rñsione arg. prime. q. ĵ. U

Non potest filius a se facere qcꝗ ꝙ nisi quod viderit patrem facientem. Jo. 5. qualiter intelligitur. l. 8. q. q. N

Non psum im⁹ q hinc bñ exit in extremis penitēs. Aug. in quodā sermone qualr intelligit. l. 20. di. q̄rti. q. 1. in. sol. ad. 1. J. D

Non puniet dñs bis in idipsuz. Nau. prio. c. pmo. z Augu. ad exitiū. in quo quē inuenerit vltim⁹ ei⁹ dies in eo inueniet eū vltim⁹ seculi, dies ex quib⁹. hr q iudiciū vnius cuiusq est qñ morit z nullū aliud iudiciū ex pecces qualiter intelligit. l. 45 dist. quarti. q. 1. J.

Non qd volo. bonū hoc facio. ad Ro. 7. qualr intelligit. l. 42. di. scdi. q. 4. J. R

Nō resurgēt ipij in iudiciū psal. prio. qualr intelligit. l. 47. dis. quarti. q. 1. J. Lz

Non sicvt fides i corde in quo ē ab eo cui⁹ ē s3 eā t3 certissima sciētia: clamateq psciētia: z illd qd credere iubemur videre nō possumus ipsam tñ fidē qñ est in nobis videmus in nobis. Aug. 13. de. tri. c. 1. qualiter intelligit. l. 14. q. q. J. R

Non timeo ebriosum in actu baptizādi. Aug. sup Joā. homel 5. qualiter intelligit. l. 6. disti. quarti. q. 5. J. G

Nōveni soluere legē s3 adiplere Mat. 5. qualr intelligit. l. 3. di. quarti. q. 4. in sol. pu mi. O

Notū est naturali rōne hoiem posse psequi finē suū in aliquo indiuiduo. qualiter intelligit. l 43. di. quarti. q. 2. Cc

Noua relatio nō aduenit alicui sine nouo fundamēto. q sit ppō falsa. l. 1. di. q̄rti. q. 5. J. R

Nulla pfectio tollit a causato propter modū perfectiorē causantis ipsius cause. qualiter intelligit. l. 8. di. primi. q. 5. J. Aa

Nulli dimittit peccatū mortale nisi p aliquā penā temporalē correspōdentē peccato. qualiter intelligit. l. 20. dist. quarti. q. vnica. J. G

Nullo mō pt corpus in spirituz cōuerti. Boetius lib de duab⁹ naturis z vna psona xpi. c. 7. qualiter intelligit. l. 11. distinc. quarti. q. 2. J. E

Nullo homine sapiente auctore fit homo deterior. Aug. 83. q. q. 3. qualiter intelligit. l. 37. di. secundi. q. vnica. J. U. z. 46. di. quarti. q. 4. O

Null⁹ intells creat⁹ pōt cognoscere futurum cōtigēs. qualr intelligitur. l. 10. distinc. quarti q. 8. J. N

Null⁹ peccat in eo qd vitare nō pt Aug. d lib. ar. 3. qualr intelligit. l. 28. di. scdi. q. vnica in responsione ad argu. J. B. z. 32. di. eiusdē. q. vnica. H

Nullus pt seipsum licentiare neq sibi l3 ex actu suo pprio qd prius nō licuit. qualiter intelligit. l. 32. di. q̄rti. q. vnica. J. H

Null⁹ tenet pfiteri nisi semel in anno. vt p3 extra omnis vtriusq sexus. qliter intelligitur. l. 9. dist. quarti. q. 1. E.

Nullu3 donū ē isto dono dei excellētius qd est charitas. Aug. 15. d tri. c. 18. qliter intelligit. l. 17. dist. primi. q. 2. J. Nn.

Obiectum creatū naturaliter mouet qliter sit vera ppositio L. 14. qō. q. J. U

Obiectū pt cognosci p illud qd ē naturalis eius imago. l3 non cognoscat reo imaginis. qlr intelligitur. l. 14. q. q. J. Hh.

Obiectū reqrit determinatā distātiā ad potētiaz fm quātitatē qliter sit ppō metaphorica.

67

l.49.dist.quarti.q.11.D
Omne cognitū p fidē excedit qđ cunctꝫ cognitum naturaliter qr sit propositio falsa.l.10.distin. quarti.q.8.L
Omne corpus in oē corpus posse mutari nō defuerunt qui assere rēt corpus aūt mutari in aīam fieriꝙꝫ naturam incorpoream nec quemꝙꝫ sensisse scio necꝫ fi des habet Augustini.7.super ge.c.4.z.c.10.z.24.zBoeti9 de duabus naturis contra euticē idem sensit.qualiter intelligit l.10.qō.q.B.z.j.C
Omne dependens hꝫ intrinsece aliquid qđ est sibi ratio depen dendi qualiter intelligitur.l.19 q.q.j.Ee
Omne donū dei datū hoī aut est gratū faciēs vel gratis datum qualiter intelligit.l.6. distinc. quarti.q.9.G.
Omnes fideles p man9 īpositio= nem episcopoꝝ post baptismū spm̄ sanctū suscipere debentvt pleni xp̄iani iueniant de cōse. dist.5.qualiter intelligitur.l.7 dist.quarti.q.2.3.A.
Oēs in Adā peccauerūt.Ad Ro. 5.zAu.de fide ad petrū firmissi me tene z nullatenus dubites oēm hoīeꝫ q̄ p concubitū viri z mulieris concipitur nasci cum peccato originali qualiter itel ligitur.l.3.dist.tertij.q.1.j.D
Omne pctm̄ qđ est in mūdo aut est ꝯcupiscētia carnis aut cōcu piscētia oculoꝝ aut supbia vite Jo.in cañ.qualiter itelligit.l.6 dist.secundi.q. 2.j.R
Omnes prudētie suntvn9 habit9 qualiter itelligit.l.36. dist.ter= tij.q.vnica.j.L.
Omne qđ est ad se de diuis dictū dr̄ de tribus August.5.de tri.c. 10.qualiter intelligitur.l.7.di. tertij.q.1.j.G
Omne qđ est in deo est de9 Au. 11.de ci.dei.c.10.qualiter intel ligit.l.39.di.pumi.q.1.X
Omne qđ fit ei a quo fit par esse nō pōt Aug.83.q.q.2.qualiter intelligitur.l.43.distin.quarti. q.3.O
Omne qđ refert est aliquid exce pto relatiuo Au.de tri.6.quali ter exponitur.l.26.dist.primi.q vnica.S
Omnevinculūvelꝯtractus ad qđ licite pōt sequi carnalis copu= la est m̄rimoniūvel ꝯtract9 ma trimonij qualiter intelligitur.l 28.disti.quarti.q.vnica.in fol. ad primum infra.A
Oīa q̄ hꝫ pr̄ filij sunt p̄ter ingn̄a tione q̄ nō significat dr̄iaꝫ sub stantie sed moduꝫ existētie Da ma.ca.9.qualiter intelligitur L.4.q.q.infra.D
Omnia sunt deo penitentia Au. 8.de.tri.z Anse.mono.qualiter intelligitur.l.39.distin.primi.q j.infra.y
Omnis actio adequata p̄ncipio z termio infinito est ifinita qua liter sitverum.l.5.q.q.j.T
Omnis effectus coeuus cause se cunde est a cā p̄ma.qualiter in telligitur.l.18.distinc.tertij.q. vnica.infra.J
Omnis forma gn̄abilis z corrupti bilis si non immediate creatur accipit esseꝑ mutatiōeꝫ sui sub iecti qualiter intelligitur.l.2. dist.tertij.q.3.j.E
Omnis mutatio hꝫ pro per se ter mino formam absolutam: qua liter sit ꝓpositio falsa.l.19. qō q.infra.Ff
Oīs pena est inuoluntaria qualr intelligit.l.14.distin. quarti.q.

1.infra.Q

Omnis res in qua differt hypostasis ab eiusdē spēi hypostasi & aductitia driaz charactiristica ꝓprietas ⁊q̄litas hypostatica hoc aūt est accidēs velut hō differt ab altero homie qm̄ hic quidem longus est hic aūt breuis Dama.in elementario. c.5 qualiter intelligitur.l.3.distin. secundi.q.4. infra.O

Oīs res ad se subsistit q̄to magis deꝰ Au.7.de tri.c.6.qual'r intelligitur .l. 4.q.q.infra.M

Omnis res quācūq̄ cognoscimꝰ cōgenerat in nobis notitiā sui Au.9.de tri.c.vlti.qualiter intelligitur.l.14.q.q.f.Bb

Omnis respectꝰ dei ad creaturaz hȝ p fundamēto ꝓximo aliqd commune tribus qualiter intelligitur.l.8.q.q.Q

Oīm erit par gaudiū ⁊ par btitudo Augu.super Joan. homel. 66. qualiter intelligitur .l.50. dist.quarti.q.6.L

Opatio est vltia pfectio sq̄ātuȝ cōnectit cū obiecto qualiter intelligitur.l.13.q.q.Q

Oportet accedentē ad deū credere q̄ est. ad Hebre.11.qualiter intelligitur..l.37.distinc. tertij q.vnica.G

Ordo ꝑncipiorꝫ est ꝑor ordie terminorꝫ qualiter sit vera ꝓpositio.l.14.q.q.f.K

Ostēde nobis pr̄eȝ ⁊ sufficit nobis Jo.14. qualiter intelligitur. l 49.dist.quarti.q.4.P

Partis aie memoria qđ sit manifestū est qm̄ cuiꝰ phantasia est illius ēt memoria est ⁊ Dama.lib.2.ca. 20.scribit memoria est imaginatio derelicta a sensu ꝼm actum qualiter intelligitur.l.45. dist. quarti.q.3.P

Paruuli habebūt virtutes morales in pr̄ia Au.in.2.ꝺ patiētia qualiter intelligit̄.l.36. dist.tertij.q.vnica P

Passio xp̄i.fuit violenta qualiter intelligitur.l.16.distin.tertij.q. 2.P

Pater dicit ⁊ bo ⁊ cēt sp̄us sanctus ⁊ patere filius diligūt se spiritu sancto August.8.de trini. cap. 1.⁊.2.14.de tri.c.8.qualiter intelligitur.l.32.distin.primi.q.2 infra B.⁊.D.⁊.32.distinc. tertij.q.vnica.E

Pater est quo estēt filius Au.quito de tri.c. 6.qualiter exponitur.l.7.dist.primi.q.vnica.f.S

Pater est equalis filio ꝼm substātiam nō ꝼm relationē Au.5. de tri.c.7. qualiter intelligit̄..l.6 q.q.infra.Ff

Paternitas ꝯparata ad essentiaȝ est res ad alterū qualiter sit verum.l.3.q.q.infra.M

Paucorum est peruenir e mētis acie ad rationes intelligibiles Augu.12.de tri.c.14.⁊ non nisi pure aie ad illas ꝑtingūt.83.q. q.46.qualiter intelligitur.l.3 dist.primi.q.4.T

Paulꝰ restitit petro in antiochia q̄ reprehensibilis erat Gala.2 qualiter intelligitur.l.3. distin. quarti.q.4.k

Peccator est formal'r inimicꝰ dei qualiter intelligit̄.l.1.dist.quarti.q.1.infra.Qq.

Peccat mortal'r q̄ se exponit periculo mortis di.7.qual'r itelligit̄.l 20.di.quarti.q.vnica.E

Peccatum est adeo voluntariū q̄ si non est voluntarium non ē peccatuȝ Au.de vera relig.qualiter intelligitur.L.32.distin.secundi.q.vnica.G.et.4.distinc

quarti.q.1.f.B
Peccatũ est corruptio rectitudis in actu scdo non aũt naturalis neqꝫ cuiuscũqꝫ habitualis qualiter intelligit᷑.l.37.distinc. secundi.q.vnica.B
Peccatũ est dictũ vel factũ vel cõcupitũ ꝯtra legẽ dei Au.25. cõtra Faustuꝫ qualiter intelligit᷑ l.37.dist.scdi.q.vnica.G
Peccatum est volũtas ꝯsequendi vel retinẽdi qd iustitia vetat ⁊ a quo liberũ est abstinere Au.li. de duab⁹ alab⁹ ꝯtra mani. qualiter intelligit᷑.l.37.distin. secũdi.q.vnica.f.B
Peccatũ id ẽ malũ: qꝛ adimit bonũ Au.in enchi.qualiter intelligit᷑.l.21.dist.scdi.q.2.in responsione ad primum.f.G.⁊.16.di. quarti.q.2.D
Peccatum nõ est nisi in volũtate Au.de duabus animabus qualiter intelligitur.L.42.distinc. secundi.q.4.D
Pctm̃ mortale ⁊ veniale sunt eiusdem gñis nature vel forte eiusdeꝫ rõnis in malitia moris qualiter intelligitur.L.21.distinc. quarti.q.1.f.H
Peccatũ mortale post baptimuꝫ nõ delet᷑ nisi ꝑ pniaꝫ Au.de vera penitẽtia qualr intelligit᷑.l. 4.dist.quarti.q.5.f.D
Pena ⁊ ebita peccato mortali est infinita qualiter intelligitur.l. 19.dist tertij.q.vnica.H
Perfecte diligẽs vult dilectum cõdiligi qualiter itelligitur.l.37 dist.tertij.q.vnica.f.E
Perfectio simplr est illa q̃ melius est in q̃libet ꝙ non ipm Ansel. mono.c 15.qualiter exponit᷑. l. 2.distin.primi.q.7.f.D d.⁊.8. distin.eiusdem.q.1.J.⁊.1.q.q.f. H.⁊.5.q.q.f.D

Perfectio simplr ẽ realiter eadẽ cuicũqꝫ ꝯpossibili sibi in eodeꝫ supposito qualiter intelligitur l.5.q.q.O
Permisit moyses nõ de⁹ diuortiũ Glosa qualiter itelligitur.l.33. dist.quarti.q.3.f.C
Per nullã virtutẽ põt idẽ corpus esse vbiqꝫ neqꝫ habere omnia vbi ꝙ sit ꝓpositio falsa.l.10. distin.quarti.q.2.f.J
Per quas causas aliqd nascit᷑ ꝑ easdẽ dissoluit extra de reg.iu. qualiter exponit᷑.l.33.dist.quarti.q.3. in sol.ar.in oppositũ ad secundum circa fi.
Plures ꝑsone eũdẽ hoieꝫ assumere ꝓino nequeũt Ansel.de icar. verbi.c.7.⁊.2.cur deus homo. c.9. qualiter intelligit᷑.l.1. dist. tertij.q.2.f.D
Portio iferior in xp̃o fuit simpliciter in termino qualiter itelligit᷑ l 18.dist.tertij.q. vnica.D
Posse peccare nõ ẽ libertas neqꝫ ꝑs libertatis ꝫ Ansel.de li.ar. c.10.q̃liter itelligit᷑.l.7.dist.secũdi.q.vnica.C.⁊.23.di.eiusdẽ q.vnica.F.⁊.44.distin. eiusdem q.vnica.C
Potẽtia ꝑhabẽs origine terminũ adequatũ anteqꝫ sit in alio nõ est illi ꝑncipiũ ꝓducẽdi qualiter intelligitur.l.1.distin.secundi.q.1.R
Potẽtie aie quãuis nõ sunt substãtie tñ nõ sunt oĩno nihil Ansel.ꝺ casu diaboli.c.8.q̃liter intelligit᷑.l.16.distinctione secundi.q.vnica.f.Q
Potẽtie aie suscipiũt magis ⁊ minus Au.15.de trini.c.13.qualiter intelligitur.l.16.distin.secũdi.q.vnica.f.Q
Potẽtia motiua in hoie nõ organica est frustra si nõ hꝫ operatio

nē inviatore qđ sit falsum.l.10. dist.quarti.q.7.E
Preceptū supioris plꝰ obligat ꝙ pceptū inferioris qliter intelligitur.l.5.dist.quarti.q.2.J.A
Preteribit figura huiꝰ mūdi ꝛ celi calore soluenī. Corin.7. ꝛ petrus in cano. sua.qliter intelligit.L.43.di.quarti.q.1.b
Prima.i.pfecta assecutio obiecti pcedit qetationem in obiecto. qliter sit ꝑpositio falsa.L.49 di.quarti.q.4.infra.G
Prima pluralitas necessario finita est alterius rōnis.qliter itelligit.L.2.q.q.infra.R
Primus actus intelligendi in diuinis est principiū ꝓprium ꝓducendi verbū. ꝙ sit ꝑpositio falsa.L.1.q.q.U
Pricipiū naturale nō pōt magis determinari ꝙ ꝙ necessitet qualiter intelligitur.l.16.q.q. U
Productiões sunt eiusdem rōnis cū ꝓductis qualiter itelligit.l.7.dist.primi.q.vnica.J.R. ꝛ.13. dist.eiusdem.q.1.R
Propter vnionez naturaꝝ est cōicatio idiomatū Dam.in elemētario qualiter itelligit.l.7.di. tertij.q.2.infra.E
Proximus est qui facit misericordiam cum illo inquit xp̄s phariseo Luc.10.qualiter intelligitur.l.30.distin.tertij.q.vnica.in sol.ad primum.J.F

Quadruplex est excellē tia ꝛ dīa eucharistie ab alijs sacramētis qualiter intelligit.l.8.dist.quarti.q.1.D
Qualis est ordo iter aliq̄ vbi distiguunt fm rē talis est ordo vbi distiguunt fm rōnem qualiter intelligitur.l.1.q.q.infra. P
Quando tota substātia ꝛ totalis terminus ad quē ꝓducit illa ꝓductio est creatio ꝙ sit ꝑposition falsa.l.11.distin.quarti.q.4 infra.M
Quare aliq̄ dona euacuant i patria est qꝛ sunt ex pte Apl̄s ad Corin.13.qualiter intelligit.l.31.distin.tertij.q.vnica.in solu. ad primum.infra.F
Quātū glorificauit se ꝛ fuit in delitijs tm̄ date ei tormētū ꝛ luctū Apo.18.ꝛ iuxta mēsurā delicti erit ꝛ plagaꝝ modus Deut.26 qualiter intelligit.l.15.di.quarti.q.1.infra.E.ꝛ.46.dist. eiusdem.q.4.infra.Q
Quecūq̄ ꝯstituunt supposita alicuius nature sunt imediatiora ipsi nature ꝙ illa q̄ sunt ꝓprietates nature qualiter intelligitur.l.1.q.q.X
Quecūq̄ ille.s.pr fecerit hec ꝛ filius simil' facit Joā.5.qualiter intelligitur.l.8.q.q.infra.B
Que est ṽtus ista aq̄ vt corpus tāgat ꝛ cor abluat Au.sup Joan. homel.80.qualiter itelligit.l.1 distin.quarti.q.5.in solu.ad primum infra.H.
Quedaz sunt credibilia q̄ nunꝙ sciunt sed tm̄ credunt sicut hystorie ꝫ taliū quoꝝ nūc habet fides in via aliq̄ cognitio pōt haberi in pr̄ia ꝛ nō nisi fides augu.83.q.q.48.qualiter itelligitur.l.31.di.tertij.q.vnica.H
Quecunq̄ sunt eadē in re simpliciter sunt eadē in terminādo relationē qualiter sit ꝑpositio vera.l.19.q.q S
Quecūq̄ vultis vt faciāt vobis hoies hec facite illis Matth.7 qualiter intelligitur. l.21. dist. quarti.q.2.D
Quelibet dos hꝫ aliquem actuz qđ sit ꝑpositio falsa.l.49.dist.

quarti.q.16.j.E.
Quibuscunqȝ repugnat aliqua impfectio cuiusmodi est inherere vel depẽdere ad subiectũ eis repugnat p aliqđ idẽ ipsis q̃liter sit verz.l.3.q.q.j.T
Quicũqȝ diligit,primum ꝯhs est vt ipam pcipue dilectionẽ diligat.Aug.8.de tri.c.7.qualr̃ex ponit.l.17.di.primi.q.2.j. Mn
Quicũqȝ vxori debitũ reddit nõ põt agni carnes edere.hiero. 33.di.q.4.q̃liter intelligit.l.32 di.quarti.q.vnica.j.h
Quicqđ deꝰ immediate agit circa creaturã:agit in instãti .q̃liter itelligit.l.3.di.tertij.q.1.B
Quicqđ est signũ est res.Aug.ꝺ doctrina christiana li.1.c.1. q̃liter intelligit.l.13.di.scdi.q. vnica.j.B
Quicqđ scia cõprehendit scietis cognitiõe finit.Aug. de ci. dei.li.13.c.18.q̃liter intelligit. l.14.di.tertij.q.2.F
Qui faciũt ⁊ qbus faciũt baptismũ nihilꝰ pdest.sed ad iudiciũ est.Amb.de initiãdis rudibus q̃liter intelligit.l.5.di. quarti. q.2.F
Qui nõ crediderit ꝯdemnabit. Mat.vlt.q̃liter intelligit. l.4. dist.quarti.q.1.j.B
Qui offendit,in vno factꝰ est omniũ reus.Jac.2.qualr̃ itelligit l.22.di.quarti.q.vnica.j.S
Qui potuit transgrediᵗ non est trãsgressus.Ecclia̕stici.31. q̃liter intelligit.l.25.di.scdi.q.vnica.j.V.⁊.16.di.tertij.q.2.j.J
Qui spez nõ posuerũt in baptismo Joannis ⁊ patrẽ ⁊ filiũ et spiritũ sanctum credebãt.non sunt postea baptizandi. magister in lr̃a.c.vl.qualr̃ intelligit l.2.di.quarti.q.2.in fol. ad primum.infra.B
Qđ agit apud nos aqua baptismi hoc egit apud veteres pro paruulis sola fides vel p maioribus ꝟtus sacrificij.Gregoriꝰ moral.li.6.q̃liter intelligit.l.1. di.quarti.q.7.j.B
Qđ cõe est olbus in eadẽ specie naturale est.Dam.li.3.c.14.q̃. liter intelligit.l.43.di.quarti. q.4.in fol. ar.ad pumum.j.F
Qđcunqȝ principiũ pductiuum i supposito priori intelligitur habere terminũ adequatũ:nõ põt esse principiũ pducendi in posteriori supposito.q̃liter intelligit.l.12.di.primi.q.2.B
Qđ deus ꝯiunxit homo non separet.Gen.2. q̃liter intelligit. l.26.di.quarti.q.vnica.j.R
Qđ est angelis casus hoc est homini mors.Dam.li.2.c.4.q̃liter intelligit.l.21. di.quarti.q. 1.infra.h
Qđ nihil est in se nihil est in altero.qualr̃ intelligit.l.10. dist. quarti.q.4.J
Qđ nõ est ꝯcessum est phibitum ex regula iuris.qualr̃ intelligitur.l1.9.dist.quarti.q.vnica. infra.L.
Quod nõ est pctm̃ neqȝ circũstãtia peccati licitũ est reuelare ꝙ sit ppositio falsa.l.21.distin. quarti.q.2.j.N
Quotquot i xp̃o baptizati estis xp̃m induistis.Gal.tertio qualiter intelligitur.l.4.dist.quarti.q.5.h

Ratio suppositi vltra substantiã singulatez nõ addit nisi negatiõnẽ.qualr̃ intelligit.l.19.q.q.infra.P
Redire peccata dimissa vbi fraterna charitas nõ est apertissime dñs in euãgelio in illo ser=

uo docet eo q dimissum: debi tū seruo dñs repetijt: qz ille cō seruo suo debitū nollet dimittere. Mat. 18. Augu. ꝯ donatistas. qualr intelligit. l. 22. di. quarti. v. vnica. S

Relatio originis est q̄si relo eius dē ad se. Boe. de tri. in fine. q̄li ter intelligit. l. 26. dis. primi. q. vnica. J. D d

Relatio vt comparat ad essentiā est res. qualr intelligit. L. 3. q. q. M. z. U

Relinquat homo patrē matrez z adhereat vxori sue. Gen. 2. q̄ liter intelligit. L. 40. di. quarti. q. vnica. D

Repleta est malis aia mea. Aug. in psal. 87. qualr intelligit. L. 15. di. tertij. q. vnica. infra. T

Respectu gr̄e nulla est cā meritoria: si eni esset ex meritis nō esset gr̄a. Ro. 9. qualr intelligitur. L. 2. di. quarti. q. 1. M

Res pōt hr̄e respectū ad deum creantē z tn̄ nūq̄ hr̄e respectū ad deū ꝯseruantē. q̄liter sit vera ꝑpositio. l. 12. q. q. N

Res reducunt in deū eo mō quo exeūt a deo. Dion. de cele. hierar. qualr intelligit. L. 26. dis. scdi. q. vnica. infra. C

Resuscitat⁹ habebit eādē carnez quā habuit h̄ viuus. q̄liter intelligitur. L. 44. distinc. quarti. q. 1. P

Restituere est actus ꝑcepti negatiui. s. nō tenere alienū ad qd̄ q̄ libet tenet obseruandū sempr z ꝑ semp. qualr intelligit. L. 15. di. quarti. q. 2. Ff

Reus est iudicādus. z nullus dz esse iudex in cā ꝓpria sunt ꝓpositiones naturalr note. qualiter sit verū. L. 17. di. quarti. q vnica. infra. D

Sacerdos cōis pōt sacramētū crismatis ꝯferre. iuxta illud di. 95. peruenit. qualiter sit verū. L. di. quarti. q. 1. infra. D

Sacramentū efficit qd̄ figurat. q̄liter intelligit. L. 8. di. quarti q. 1. F

Sacrm̄ ē signū ꝯ̄ſeitavt ei⁹ similitudinē gerat z cā existat magr̄. 1. di. q̄rti. q̄lr itelligr̄. 1. d. 4. q. 5. Z

Sacramentū est signū sensibile gr̄am deivel effectū gratuituz ex instōne diuina efficaciter significās ordinatū ad salutē hominis viatoris. q̄liter intelligit L. 1. di. quarti. q. 2. M

Sacra noue legis hn̄t a passiōe xp̄i vt exhibita efficatiā. q̄liter itelligit. L. 2. di. quarti. q. 1. L

Sacramēta veteris legis nō ꝯtulerunt gr̄am. qualiter intelligitur. L. 1. di. quarti. q. 6. infra. H

Sacramentū nō causat nisi qd̄ ſignat. qualiter intelligit. l. 1. di. quarti. q. 6. infra. M

Salomon accepit filiā pharaonis: moabitidas: amonitidas: idumeas: sidonias: z ceteras. 3. Regū. q̄liter fuerit illicitū z detestabil. l. 3. 39. di. q̄rti. q. vni. G

Sedet ad dexterā patris in symbolo. qualiter intelligit. l. 49. di. quarti. q. 14. infra. L

Senex pōt ꝯ̄here matrimoniuz qualit. sit ꝓpositio vera. l. 34. di. quarti. q. vnica. B

Si añ baptismū coniugē habuit q̄ habuit virū nō imputaret ei cui prorsus nouo nec supra nec alius q̄ añ fuerūt obsunt. Hiero. ad oceanū z ponit. 26. di. c. 1. qualit intelligit. l. 33. di. quarti. q. 2. infra. E

Si aliqd nō appeteretur ꝓpter aliud tūc appeteretvt beatitu

do.qualiter intelligitur.l.49. di.quarti.q.10.§.O

Si cognouissent nūq̄ dn̄m glie crucifixissent.1.Cor.2.qualr intelligit.l.20.di.tertij.q.vnica.infra.F

Si diffiniat illa necessitas ec̄ fm quā dicimus necesse est:vt ita sit aliqd aut ita fiat.nescio cur eā timeam⁹ ne nobis auferat libertatē volūtatis.neq̄ eni et vitā dei ⁊ p̄scientiam dei sub necessitate ponimus:si dicam⁹ necesse est semp deū viuere et oia p̄scire.Augu.5.de ci.dei.c.10.qualr intelligit.l.16.q.q.infra.U

Si essent duo oīpotentes alter faceret alterū nullipotentem.Ric.12.de tri.c.vlt.qualr intelligit.l.7.q.q.§.Cc

Si filius dei naturalis factus ē filius hois igit magis credibile est q̄ filius hois naturalis fit gr̄a fili⁹ dei.Aug.13.de tri.c.9.qualr intelligit.l.2.di.tertij.q.1.§.F

Si ignis eēt eternus hr̄et splendorē sibi coeuū.Aug.6.de tri.c.1.qualr intelligit.l.9.di.primi.q.vnica.B

Si i peccatis ē remittunt ei.Jac.5.qualiter intelligit.l.23.dist.quarti.q.vnica.§.A

Si paulisper p intellm ammoueas ip̄m primū bonū:tūc licet alia sint bona nō th̄ i eo q̄ sunt erūt bona.Boe.de ebdo.qualr exponit.l.3.di.primi.q.5.§.L

Si pr̄ nō genuisset.nihil p̄hiberet eū dici ingenitū.Aug.5.de tri.c.6.qualr intelligit.l.28.distin.primi.q.2.M

Si pr̄ nō pōt gn̄are filiū vl nō cq̄lē filiū:nō est op̄s.Aug.ꝯ maximinū qualr intelligit.l.20.di.primi.q.vnic.in fo.primi.⁊.7.q.q.§.Bb

Si pes fuisset i puluere ab eterno vestigiū fuisset eternū Aug.10.de ci.c.31.qualr intelligit.l.1.di.scdi.q.3.§.C

Si primi parentes sic vixissent vt primo tētati nō peccassent.ita ꝯfirmati fuissent cū oi p̄genie sua vltra peccare non possent.Ans.cur deus hō.qualr intelligit.l.20.dis.scdi.q.1.§.E

Si primus hō erat peccabilis q̄ nō erat de⁹.igit ex ista vnione scd̄s hō ex q̄ erat de⁹ erat ipeccabilis Ans.cur de⁹ hō.c.10.q̄lr itelligit.l.2.di.tertij.q.1.§.H

Si q̄s esurit domi mādücet.1.Corin.2.qualiter intelligit.l.8.di.scdi.q.2.§.sol.arg.§.H

Si q̄s vna virtute pollere credit tūc veraciter pollet cū vitijs ex alia pte n̄ subiacēt.Gre.22.moraliū.c.1.⁊ li.21.c.3.vna virtus sine alia vel nō est virtus vl mīnima est.qualr intelligit.l.36.dist.tertij.q.vnica.§.D

Sic deus res quas ꝯdidit administrat vt eas p̄prios motus agere p̄mittat.Augu.7.de ci.dei.ca.30.qualiter intelligit.l.12.dist.quarti.q.4.§.H

Sicut filio p̄stat essentiā de p̄re gn̄atio:ita spūi sancto de vtroq̄ p̄cessio.Aug.15.de tri.c.7.qualr intelligit.l.2.q.q.

Sicut sacerdos legalis ostendebat lep̄osos mūdatos sic sacerdos euāgelicus ondit peccatores iustificatos hiero.sup Mat.16.qualr intelligit.l.14.di.quarti.q.4.§.R

Silr se hn̄t mala ad punitionē ⁊ bona ad remunerationē.qualiter intelligit.l.22.di.quarti.q.vnica.G

Sine charitate in nobis nō pōt eē vera penitētia. Aug. de pnia vera ꝛ falsa. qualr intelligit. l. 14. di. quarti. q. 2. ſ. E.
Singuli receperūt singlos denarios. Mat. 25. qualr intelligit. l. 50. di. quarti. q. 6. ſ. J
Scia nō pollent plurimi fideles ꝗuis polleāt ipa fide: aliud. n. est scire tm̄modo q̄d hō credere dꝫ ꝑpter vitā eternā adipiscendā: aliud est scire quēadmodū hoc ipm̄ ꝛ piꝰs opituletur ꝛ ꝯ impios defendatur. quā proprio appellare vocabulo sciaꝫ vr apls. 1. Cor. 2. Augu. 14. de tri. c. 1. qualr intelligit. 24. di. tertij. q. vnica. ſ. L
Species dicit totā essentiā individuoꝝ. Boe. c. de spē. qualr intelligit. l. 3. di. scdi. q. 6. O
Spiritū sanctū dicimus a pr̄e ꝓcedentē ꝛ in filio quiescentē. ꝛ ex pr̄e dicimus ꝛ nō ex filio spiritū sanctū ꝓcedere. Dam. lib. 1. c. 2. ꝛ. 8. qualr intelligit. l. 11. di. primi. q. 1. S. D
Spūs sanctus est nexus patris ꝛ filij. Augu. 6. de tri. c. 5. qualr intelligit. l. 12. di. primi. q. 1. 3
Spūs sanctus non est de nihilo neqꝫ filius. sꝫ filiꝰ est de substātia pr̄is ꝛ spūs sanctus est de substātia patris. ꝛ filij. Aug. ꝯ maximinū li. 3. c. 15. qualr intelligit. l. 5. di. primi. q. 2. ſ. G
Spūs sanctus spirat mutua dilectione. qualr intelligit. l. 12. di. primi. q. 1. V
Sol ꝛ luna in ordine q̄ creati sunt stabūt. Isido. de sum. bo. qualr est falsum. l. 48. distinc. quarti. q. 2. M
Solus deus qui est pr̄: est deus qualit intelligit. l. 21. di. primi q. vnica. ſ. B. in sol. ad primū.
Solus deus nouit secreta cordiū. 3. regū. 8. 2. parali. c. 6. qualiter intelligit. l. 45. dist. quarti. q. 4. 3
Sub rōne impossibilis ꝛ vbi nō est spes de ꝯsequendo aliquo vel oīno nō appetitur vel tenuit. qualiter intelligit. l. 49. dist. quarti. q. 10. R
Superius hꝫ nobilius eē in seꝗꝫ in intellectu. inferiꝰ vero hꝫ nobilius eē in intellectu ꝗ̄ in se. Aug. 9. de tri. c. 10. qualiter intelligit. l. 1. dist. quarti. q. 1. R
Tanta vis ponit in ideis vt nisi eis intellectis sapiēs eē nemo possit. ꝛ illarū visiōe fit aīa beata. Aug. 83. q. q. 46. qualiter intelligit. l. 35. dist. primi. q. vnica. R
Tam ineffabili velocitate rediturū antiquissimorū cadauerū puluerē in mēbra sine fine victura ipse apostolus apertissime dicit. Aug. 20. de ci. dei. c. 20. qualiter intelligit. l. 43. di. quarti. q. 5. ſ. Q
Tam potentē fecit aīam deus vt ex eiꝰ plena felicitate redūdet in corpus sanitas ꝑpetua ꝛ vigor incorruptibilis. Augu. ad dioscoro. qualiter intelligit. l. 49. di. quarti. q. 13. ſ. E
Tm̄ est pctm̄ quātus est ille in quē fit. Ans. cur deꝰ hō. qualr intelligit. l. 19. di. tertij. q. 13. ſ. F
Theologia est vna ps scie speculatiue cuiꝰ subiectū ē pr̄a substantia. Boe. 1. de tri. c. 2. qualiter exponit. l. 4. q. ꝓlo. Bb
Terminus annihilatiōis est purū nihil qualiter intelligit. l. 11. di. quarti. q. 4. D
Terminꝰ aīaliū passionū. l. diffinitio ē ista. passio ē motꝰ appetitiue ꝟtutis sensibilis in ima-

ginatiõe boni ⁊ mali. Dama. c. 6. qualiter intelligit. l. 15. dist. tertij. q. vnica. §. D
Terminus in cõuersione est hic eodẽ mõ essendi quõ fuit hoc illud qđ cõuersum est. ꝙ sit ꝓpositio falsa. l. 10. q. q. §. J
Tollat impius ne videat gloriã dei. Esa. 26. qualr intelligit. l. 48. di. quarti. q. 1. §. H
Tolle bonũ hoc ⁊ bonũ illud ⁊ vide ipm bonũ si potes ⁊ ipẽ deũ videbis. Aug. 8. de tri. c. 3. qualiter intelligit. l. 3. di. primi. q. 3. §. J. ⁊. 8. dist. eiusdẽ. q. 3. §. E. ⁊ 3. di. secundi. q. 9. M
Tõsura ẽ ordo q: est signũ sacre rei. qualr sit propositio falsa. l. 24. di. quarti. q. vnica. L
Totũ reqrit vnionẽ ptiũ ⁊ idẽ totũ eandẽ vnionẽ: qualr intelligitur. l. 43. di. quarti. q. 1. J
Trãsubstãtiatio est trãsitio totalis substãtie in substãtiã. qualr intelligit. l. 17. di. quarti. q. 1. A
Tres tñ sunt characteres: qualiter intelligit. l. 6. dist. quarti q. 10. §. J
Trinitas sibi sola nota ⁊ homini assumpto. Jsido. lib. 1. de sum. bo. c. 3. qualiter intelligit. l. 14. dist. tertij. q. 2. A
Tunc graue põdus a beatis auferetur. Aug. 21. de ciui. dei. c. 10. qualiter intelligitur. l. 49. dist. quarti. q. 14. R
Verbũ assumpsit carnem mediãte aia. Dama. li. 3. c. 9. ⁊ Augu. de agone xpiano. c. 6. qualr intelligitur l. 2. dist. tertij. q. 2. H.
Verbũ ẽ cũ amore notitia. Aug. 15. de tri. c. 10. qualr intelligit l. 26. dist. primi. q. vnica. §. J
Verbũ est expressiuũ omniũ que in essentia diuina quasi inuolũ te ɔtinent. Aug. 6. de tri. c. vlt. qualr intelligit. l. 1. q. q. §. C
Verbuẽ est potetia opatiua pris qualiter intelligit. l. 1. dist. tertij. q. 1. §. M
Verbũ est visio de visione. Aug. 15. de tri. c. 13. qualr intelligit. l. 2. distin. primi. q. 7. infra. P.
Verbũ gignit de memoria ⁊ verbum gignit de sciẽtia quã memoria tenem⁹. ⁊ verbũ gignitur de re nota. Aug. 15. de tri. c. 10. qualr intelligit. l. 3. dist. primi. q. 6. §. N. et. 15. q. q. J.
Verbum habuit corp⁹ et animã sibi vnitã p quã posset denominari. qualiter intelligitur. l. 22. dist. tertij. q. vnica. infra. O.
Verbũ nasci idẽ accipiamus ac si dicatur sapiẽtia nata. augu. 7 de tri. c. 2. qualitet intelligitur. l. 5. dist. primi. q. 1. infra. F.
Verbum qđ semel assumpsit nũquam dimisit. Dama. li. 3. c. 26 qualiter intelligitur. l. 16. dist. tertij. q. 2. D.
Vere spũs operatio hec q̃ sup naturam sunt operat. q̃ nõ potest capere nisi sola fides ꝙsi interrogas qualr panis sit corp⁹ xp̃i dico tibi spũs sctũs sic supueniт et facit hec que sunt. s. naturam ⁊ intellectũ. Dama. lib. 4. c. 5. qualiter intelligit. l. 10. dist. quarti. q. 8. infra. N.
Verbum immutabile est supra mentẽ. qualiter exponitur. l. 3. dist. primi. q. 4. H.
Videbunt in quem transfixerũt. Jo. 19. qualiter intelligit. l. 48 dist. quarti. q. 1. H.
Videm⁹ nũc p speculũ in enigmate tunc autem videbimus facie ad faciẽ. ad Cor. 13. qualiter intelligitur. l. 6. q. q. infra. H.
Videte si est dolor similis sicut

dolor meus.tren.1. qualiter in telligitur.L.15.distin.tertij. q. vnica.infra.Aa

Uirtutes morales sunt informes sine charitate et formantur per charitatē aug.et Paul9 ad Ro. qualiter intelligit.l.36.dist.tertij.q.vnica.O.et.17.q.q.J

Uirtus moralis potest obliquari circa alios fines si esset sola.qualiter intelligitur.l.36.dis. tertij q.vnica.infra.D.

Uli velle vēdere et caro velle vēdere:reuera vitiū est.augu.13. de tri.c.5. qliter intelligitur.l. 15.dist.quarti.q.2.infra.L

Uisio est tota merces.Aug.1. de tri.c.penul.qliter intelligitur.l 49.dist.quarti.q.4.P

Uisio distincta nō est sine intentione copulāte.Aug.11.de tri. c.2.qliter intelligitur.l.38.dist. secundi.q.vnica.C

Uita beata nō erit q̄ nō erit amata ab habēte.aug.13.de tri.c.8 qualiter intelligitur.l.43. dist. quarti.q.2.infra.Bb

Uoluntas causat dolorē vel tristitiam.qliter intelligitur.l.14 distin.quarti.q.1.infra.P

Uolūtas cōmoda non velle neqt Ansel.de cōcordia.26.et.44.qliter intelligitur.l.39.dist.scdi q.2.in responsione ad arg.C.et 49.dist.quarti.q.10.infra.D.

Uolūtas ex puris naturalib9 potest diligere deum sup om̄ia in statu nature institute.qliter intelligitur.l.27.dist.tertij.q.vnica.infra.L

Uoluntas libera erit recta qn cōsonabit volūtati naturali. qliterintelligitur.l.13.distin.tertij q.4.infra.D

Uoluntas necessario vult illud cuius participatione vult quicquid vult.qualiter.intelligitur l.16.q.q.infra.B

Uoluntas non potest non velle aliquid nisi in eo sit aliqua ratio mali vel defectus boni. qliter sit ppositio falsa.l.49.dis. quarti.q.10.infra.F

Uoluntas semp malo remurmurat.Ansel.de cōcor.qliter intelligit.l.39.di.scdi.q.2.in responsione ad primū.infra.B

Uolūtas sufficienter perficitur p virtutem Theologicam.qliter intelligitur.l.33.distin.tertij.q. vnica.N

Uoluntas volens.A.potest non velle.A.qliter intelligitur.l.39 dist.primi.infra.B

Uouentibus non solum nubere sedvelle nubere damnabile est dist.17.q.1 .sunt qdam. qliter intelligit.l.30.di. qrti.q.2.j.E.

Ubi aliqd est omissum caute est supplendum.extra de clerico p saltum promoto.c.vnico.qualiter intelligitur.l.2.dist.qrti.q 2.infra.C

Ubi est vna auersio et vna libido ibi videt esse vna rō formalis pcti.Aug.82.q.q.36.qliter intelligitur.l.18.q.q.infra.Cc

Ubi nō potest esse nisi vnic9 act9 intelligēdi ibi nō potest esse nisi vnicum verbum.qliter intelligitur l.2.q.q.E

Ubicūq ceciderit lignū ibi erit. Ecclesiastes.11.qliter intelligitur.l.7.dist.scdi.q.vnica.j.L

Unitas in xpo est maxima post illam q̄ est in trinitate.Ber.ad Eugeniū papā.qliter intelligitur.l.6.dist.tertij.q.1.F.

Unitati est immediatior distinctio minor:q̄ maior.qualiter intelligitur.l.2.q.q.S

Una auersio volūtatis est i actu

interiori ⁊ exteriori. qualiter in
telligitur. l. 18. q. q. ꝟ. Cc
Unus beatus nõ intelligit meli⸗
rem. ꝙ alius: q: qui aliter rem
ꝙ est intelligit fallitur. Augu.
83. q. q. 32. qualiter intelligitur
l. 50. di. quarti. q. 6. Lz
Unus ẽ interitus hoĩn ⁊ iumen
toꝝ. Eccle. 3. qualiter intelligit
l. 43. dist. quarti. q. 1. in sol. arg.
ad primũ. ꝟ. G
Usus rationis est maius bonuꝫ
ꝙ actus virtutis: ⁊ ꝑ ꝯsequens
agẽs ꝯ vsum rõnis peccat mor
taliter: qualr intelligitur. l. 32.
dist. quarti. q. vnica. P
Utens instrumẽto ad finẽ illum
ad quẽ est ordinatũ nõ peccat
sic vtendo: qualr intelligitur. l.
42. dist. secundi. q. 4. ꝟ. N
Uxori leprose nõ dꝫ sanus red⸗
dere debituꝫ. ex̃ de cõiu. lepro.
c. 1. q̃ sit ꝓpositio falsa: ⁊ qua⸗
liter intelligit. l. 32. distin. quar
ti. q. vnica. G

¶ Explicit Theologicarũ pro⸗
positionũ expositaꝝ a Docto⸗
re Subtili Septime Sectiõis
portio prima.

Incipit peripateticarum Propōnū expositarum de mēte Doctoris Subtilis pars secunda septime Sectionis.

Absoluta distinguunt per intrinseca qualiter intelligit.l.13.q.q.Ji

Ab vno inquātū vnū nō possunt plura puenire. Auic.9.met.c.4.qualiter intelligit. L.1. dist. quarti.q.1.Bb

Accidēs diffinit p subiectū respectuȝ quē hȝ ad subiectū qualr sit verū.l.12.dist.quarti.q.1.L

Accidēs nō accidit accidēti nisi qr ambo accidūt eidē subiecto 4.met.tex.cō.14.qualr intelligitur.l.12.dist.quarti.q.2.L

Accidēs nō pōt eē sine subiecto primo phy.t.c.39.ꝛ in ante predicamentis:qualiter intelligit l.12.dist.quarti.q.1.J. E

Accidētia nō sunt entia nisi i eo ꝙ entis.7.met.t.c.4. qualiter intelligit.l.12.di.q̄rti.q.1.G

A ꝯcretis ad abstracta valet ꝯñ: tia.4.thopi.c.15.qualr intelligitur.l.49. dist.quarti. q.1. in sol.arg.prime.q.Cc

Acquirere cognitionē in principio nōē gñatio neqȝ alteratio hō em̄ fit sapiēs ꝛ intelligens: qn aīa eius quiescit ꝛ firmat. 7.physi.te.cō.20.qualiter intelligitur.l.13.q.q.J.R

Actio accidentiū non solū terminatur ad formā accidentalē sȝ ad substantialē ꝙ sit ꝓpositio falsa.l.12.dist.quarti.q.3.J.C

Actio ē opus ꝛ finis actiui.3.phy si.tex.cō.19.qualiter intelligit l.13.dist.quarti.q.1.J

Actio est tm̄ supposita ꝛ actiōes sunt circa singularia.1. met.in pro:ie.qualr sint ꝓpositiones vere.l.12.dist.quarti.q.3.Aa. ꝛ quarta.q.q.J.X

Actio ꝛ passio sunt ideȝ sicut via ab athenis ad thebas ꝛ ecōuerso.3.physi.t.cō.21.qualiter intelligit.l.13.dist.quarti.q.1.J.L

Actio fundat in motu.3.physi.t.cō.19. qualiter intelligit. l. 13. dist.quarti.q.1.Gg

Actiua ꝛ passiua ſm potētiā actiuam ꝛ passiuā dicunt ad aliqd ꝛ actiōes potētiarum.5. met.t. c. 20.qualr intelligitur.l. 13.dist. quarti.q.1.J.U

Actiuū ꝛ passiuū hñtia ꝯplete potentiā actiuā ꝛ passiuaȝ statim agūt.9.me.t.cō.10. qualr intelligit.l.10.di.quarti.q.vnica.D

Actiuū ꝛ passiuū sunt correlatiua mutuo.5.met.t.c.20.qualr itellr.l.4.di.tertij.q.vnica. L:

Actus est formalis similitudo obiecti ꝛ actualior ꝙ̄ spēs:qualiter intelligit.l.14.q.q.J.Ji

Actus ē prior simplr potētia tpe 9.met.t.cō.13.qualiter intelligitur.l.1.di.quarti.q.1.J.Ji

Actus ꝛ potētia sunt opposita: neqȝ pñt eē in aliq̄ vno. qualr intelligit.l.2.dist.scdi.q.10.D

Actus illi differūt spē q̄ eliciūtur a principijs differentibus spē: qualr intelligit.l.17.q.q.O

Actus pfectissim⁹ potētie dȝ esse circa obm̄ simplr primū: qualr

exponit.l.3.distinc.primi.q.2.X
Actus pncipiũ est electio nõ cui⁹ gratia sz vnũ motus qualiter exponitur.l.4.q.prol.L
Actus separat z distiguit.7.met. t.cõ.49. qualr exponit.l.3.di. secundi.q.3.J.B
Actus sunt laudabiliores passionib⁹.2.ethi.c.5.qualr itelligit l.20.di.tertij.q.vnica.J.E
Ad relationẽ nõ est mot⁹ Arist.5 phy.tex.cõ.10.qualr itelligit.l. 1.dist.scdi.q.5.G.z .1.di.tertij. q.1.k.z.11.q.q.R
Ad sciam habeudã sufficit indu ctio Eustratius.6. ethi.c.4.q̃liter intelligit.l.24.dis. tertij. q.vnica.k
Affirmatiua de p̃dicato infinito seqtur ex negatiua de p̃dicato finito.2.perier.qualiter expo nit.l.2.8.di. primi.q.2.G
A gñalissimus ad specialissima descendentẽ iubet plato desce re.porphp.c.de specie q̃liter i telligit.l.3.di.scdi.q.6.M
Agens assimilat sibi effectũ p̃rio de geñ.te.cõ.51.q̃liter intelligi tur.l.37.di.scdi.q.vnica.Aa
Agens est pñs passo.7.phy.tex. c.4.q̃liter exponit.l.37.di. pri mi.q.vnica.in fine.
Agens z patiẽs opz in materia cõicari.p̃rio de geñ.tex.cõ:54. q̃liter intelligit.l.12.dist.quar ti.q.3.Dd
Agens z patiens semp se se pro portionabiliter respiciũt.itaq sicut se hz agẽs ad actionẽ sic patiẽs ad passionẽ.q̃liter itelli git.l.46.di.quarti.q.4.J. D
Agens extrahẽs actũ de potentia nõ largit multitudinẽ sz pfectionẽ Suer.8.met.c.15.q̃lit intelligitur.L.12.distinc.secũdi.q.1.infra.F
Agẽs imutabile nõ põt cãre aliqd nouũ imediate alteri⁹ rõis q̃liter sit vez.l.21.q.q.ifra.P
Agẽs intẽdit assimilare sibi paf suz p̃rio de geñ.tex.cõ.9.z tex. cõ.51.q̃liter intelligit.l.44.di stin.quarti.q.2.Q
Agens nõ causans p motũ z nõ inpedibile põt hre effectũ sibi coeuũ.q̃liter intelligit.l.1.di.se cundi.q.3.D
Agens p essentiã suã vel semper agit vel semp põt agere.quali liter intelligit.l.16.di.secundi q.vnica.E
Agens pfectum approximatum passo z nõ impeditũ põt agere q̃liter sit ppositio:vera.l.3.dis. primi.q.7.infra.B
Agẽs tale est in actu:quale passum est in potẽtia tertio phy. tex.cõ.17.z p̃rio de geñ.tex.cõ. 38.q̃liter exponitur.l.3.di.primi.q.7.R
Agere nõ solũ p̃sup ponit eẽ sed potẽs agere.qualr intelligit.l. 4.q.q.Aa.z.infra.Y
Albũ simile est cõpositius q̃ al bũ tm̃.qualiter intelligit.l. 1. dist.scdi.q.5.F
Aliqua dñr ad alidd s̃m gen⁹ vt medicina est coz q̃ sunt ad ali qd.q: ipsius genus puta sciavf esse eoũ q̃ sunt ad alidd.5.me ta.tex.cõ:20.z cap.de qualita te.qualiter intelligit.l.13. q.q. infra.Nn
Alteri⁹ materie est altera forma Auerrois.8.phy.c.46.q̃liter i telligit.l.2.di.primi.q.7.S
Amicabilia ad alterũ mẽsurant ex his q̃ sunt ad ip̃m.9.ethi.c. 4.qualiter intelligit.l.27.disti. tertij.q.vnica.Q
Amicitia nõ est hois ad deũ.8. ethi.c.7.qualiter intelligitur l.27.

l.27.dist.tertij.q.vnica.P
Anima diuidit in suas potētias sicut pomū in odorē colorem et saporē Auerrois primo de ala cō.62.qualiter intelligit.l.16. di.secundi.q.vnica.Q
Anima est locus speciep nō tota:s; intellectiua tertio de ala tex.cō.6. qualiter exponit.l.3. dist.primi.q.6.N
Anima ē quodāmō oia p sensuz sensibilia et p scientia3 scibilia tertio de ala.t.cō.37.qualr exponitur.l.3.dist.primi.q.6.N
Anima est substātia animati et qd quid erat esse et spēs.7.me.tex. c.35.qualiter intelligitur.l.22. dist.tertij.q.vnica.R
Anima nō vnit corpori pp perfectionē corporis q: forma nō est pp mām s; ecōuerso.2.phy.t. cō.14.et p ɔñs vnit pp pfectionem sui acquirēdā:qualiter intelligit.l.45. dist.quarti.q.2.F
Anima per se intelligit et operat operatione imanente.qualr intelligitur.l.9.q.q.J
Anima speculat qd qd ē in phātasmatibus:et phantasmata se hñt ad intellectuz sicut sensibilia ad sensum et nihil intelligit aia sine phantasmate.3.de anima.tex.cō.11.et.39.qualiter exponitur.l.ibidem.
Appetibile est mouēs nō motuz et appetitus est mouens motū sc3 ab obiecto.tex.c.64. qualr intelligitur.l.25.dist. secūdi.q. vnica.in respōsione ad primuz principale.U
A priuatiōe ad habitū impossibile est regressus in postpdicamentis.c.de oppositis:qualr intelligitur.l.43.dist.qrti.q.3.D.et.F
A remotis prius videt corpus q̄ animal Auic.pmo sue phẏsice qualiter intelligitur.l.8.distin. quarti.q.2.J.O
Ars vniuersalis ē speculatiua et pticularis est practica.qualiter intelligitur.l.8.q.q.J.E
Artificialia differūt a naturalibus:q: naturalia hñt pncipiuz intrinsecū motus:et artificialia non.2.phẏsi.tex.cō.3.qualiter intelligitur.l.18.distin.secundi q.vnica.J.C.

Balneū in mēte mouet vt efficiēs et vt extra mouet vt finis.Auer.12. met.c.36.qualr intelligit.l.25. dis.secundi.q.vnica.J.O
Beatitudo ē finis olm desideriorum.10.ethi.c.10.qualr intelligit.l.49.dist.quarti.q.6.N
Bene dixerūt bonum esse qd oia appetunt hoc ē beatitudo.primo ethi.c.1. qualiter intelligit l.49.dist.quarti.q.10.J.M
Bona fortuna ꝓprie est illorū q̄ sunt in ptāte nr̄a sicut et absolute fortuna.phs i de bona fortuna.q̄liter intelligit.l.21.q.q.E
Bonu3 diuturnius est melius.3. thopi.c.1. qualiter intelligit.l. 49.dist.quarti.q.2.J.FF
Bonū hz rōnem finis.scdo met. tex.cō.8. qualiter intelligitur. l.3.q.prol.J.U

Calor est instrm aie in generādo carnē alatam.2.de ala.t.cō.75.qualiter intelligitur.l.1.dist.quarti.q.1. P.et.12.dist.eiusdem.q.3.C
Carentia mali est delectabilis. phs primo rethorice.c.2.qualiter intelligit.l.50.dist. quarti. q.2.in sol.arg.ad scdm prime questionis.J.E
Caro fm spē3 auget nō aūt caro fm mām.caro ēt fm spēm manet.caro ꝟo fm mām fluit et re:

fluit.prio de gene.t.c.35.q̃liter intelligit.l.44.dist.q̃rti.q.1.J

Causa actiua diuidit in naturã ꝛ ppositũ.2.phy.t.cõ.49. q̃liter intelligit.l.16.q.q.J.R

Causa cõis hꝫ effectũ cõeꝫ ꝛ pti cularis particularẽ.5.met.t.c. 3.ꝛ scḋo physi.te.c.38.qualiter exponit.l.7.dist.primi.q.1.X

Causa equiuoca ẽ nobilior effe= ctu pducto.qualiter intelligit l.17.dist.primi.q.2.J.V.ꝛ.49. distin.quarti.q.4.M

Cause mouẽtes sunt prius ipso cãto exñtes. forma ṽo simul ẽ cũ causato.si aũt aliq̃d posteri9 manet pscrutandũ est.in q̃bus= dã em̃ nihil phibet vt si aĩa ẽ tale nõ ois sed intellectiua.12. met.tex.c.16.ꝛ.17.qualiter in telligit.l.43.dist.q̃rti.q.1.J.L

Causa per se prior ꝙ cã p accñs scḋo phy.q̃liter intelligit.l.25. dist.secundi.q.vnica.R

Causa primaria plus influit i ef= fectum ꝛ plus agit ꝙ scḋa ex prima propositione de causis: qualiter exponitur.l.12.dis.pri mi.q.2.D

Causa q: dat esse iõ effectus reci pit esse.qualiter intelligitur.l. 1.dist.secundi.q.2.E

Causa scḋa plus põt in virtute cause prime ꝙ in ṽtute ppria: alioquin nõ depẽderet essentia liter in causando a cã prima: nec esset ordo essentialis in cau sando: qualiter intelligit.L.1. dist.quarti.q.1.Kr

Cause prime vniuersalissime cor rñdet finis vniuersalissimus.q̃ liter intelligitur.l.49.distinct. quarti.q.8.F

Causatũ est de se nõ ens ꝛ ẽ de se possibile. Auicen.8.meta.c.4. q̃liter intelligitur.l.7.q.q.L

Celuꝫ est in loco p centrũ.Auer. quarto physi.c.43.q̃liter intel ligitur.l.11.q.q.J.C

Celũ est mobile adeq̃tũ intel ligentie.2.celi.tex.cõ.71. q̃liter intelligitur.l.20.q.q.J.F

Cessante gñatione rerum frustra erit motus celi:q: necessaria ẽ latio solis in obliquo circulo vt sit gñatio ꝛ corruptio istorũ inferiorũ.scḋo de gene.tex. cõ. 56.qualiter intelligitur.l.48. dist.quarti.q.2.J.C

Circa ideꝫ obiectũ eadẽ natura semper hꝫ eundẽ actuꝫ specie: qualiter intelligitur.l.49. dis. quarti.q.12.F

Cognitio d: fieri per assimilatio neꝫ.primo de anima.tex.cõ.33. qualiter intelligitur.l.3. distin. primi.q.3.J.C

Cognitio fit in nobis ex multis actibus ꝛ experientijs. secũdo poste.te.cõ.27. ꝛ in phe. met. qualiter intelligitur.l. 14.dist. tertij.q.3.D

Compositũ est qḋ primo genera tur.7.meta.t.cõ.26.27.ꝛ.32. qualiter intelligitur.l.5.distin. primi.q.1.G

Cõceptus denominatiuus nõ ẽ vniuocus.Arist. in antepredi= camẽtis.qualiter exponitur.l. 8.dist.primi.q.3.P

Continuũ qḋ est eiusdẽ disposi= tionis in parte ꝛ in toto nõ põt mouere se:ꝛ naturalia hꝫ prin cipium intrinsecũ patiendi tm̃ respectu motus ꝛ non faciendi octauo physi.t.29.ꝛ.30. quali ter exponitur.l.2. dist. secundi q.10.J.F

Contradictoria referunt ad ideꝫ nũc nõ solũ in ordine duratio= nis sꝫ etiã nature ꝛ originis.q̃= liter intelligitur.l.4.q.q.E

Contraria nata sunt fieri circa idē ⁊ p ꝯñs sibi succedere in eodē in predicamētis.c.de oppositis. qualr intelligit.l.49.dist.q̄rti.q.13.B

Contraria nō pñt esse simul pp eoꝝ repugnātiā.quarto meta. tex.cō.9.⁊.27.q̄liter intelligit.l.1.dist.tertij.q.1.f.L

Corp⁹ non agit nisi p̄ꝯtractū primo de geñ.t.c.43.⁊ agēs ⁊ patiens debēt esse simul: ⁊ nihil hoꝝ est mediū. septio phy.t.c. 8.⁊ quito phy.t.c.22.q̄liter intelligitur.l.44.di.q̄rti.q.2.O ⁊ 45.dis.eiusdē.q.2.f.G

Corruptibile ⁊ icorruptibile differūt plusq̄ gñe.decimo met. t.c.26.q̄liter intelligit.l.6.dis. quarti.q.10.M

Cuius est visus hoc est visibile. visibile est color. hoc aūt ƀʒ se est visibile:ꝭm seipm aūt non rōne sed q̄m in seipso hʒ cām eē visibile.Arist.secūdo de aia tex.cō.66.q̄liter iutelligit.l.8. q.q.f.H

Cū intell's singula fiat vt sciens dr q̄ ꝭm actū.hoc aūt cōsestim accidit cū possit operari p seipsum. tertio de aia.t.c.8.q̄liter intelligitur.l.15.q.q.f.B

Delectatio nō est motio q: oiʒ motionū est ꝓprie velocitas ⁊ tarditas vel in se vel in cōparatione ad aliud decimo eth.c.2 q̄liter intelligit.l.13.q.q.f.Gg

Delectatio est ꝯiunctio cuiuslʒ virtutis cū ꝯueniēti.Auicē. octauo.met.c.vlti.q̄liter itelligit l.15.dist.tertij.q.vnica.f.D

Delectatio vehemēs expellit tristitiā nō tm̄ oppositā sed etiaʒ contingentem.7.ethi.c.18.q̄liter intelligitur.l.15.dist.tertij. q.vnca.y

De rōne beatitudinis est q̄ insit ꝭm vitā perfectā.alioqui felix posset fieri miser.p̄io eth.c.8. ⁊ 13.q̄liter intelligit.l.49.dist. q̄rti.q.6.V

Destructio p̄ioꝝ destruit posterioꝝ.q̄nto.met.q̄liter intelligit l.12.dist.q̄rti.q.3.y

Deus est cā euētus fortuiti ⁊ impetus Aristo. si voluerit in de bo.for.q̄liter sit verum.l.21.q. q.f.O

Differētia finalis est substātia ⁊ diffinitio rei septimo met.t.cō. 43.q̄liter intelligitur.l.11.dist. q̄rti.q.3.f. Cc

Differētie forales distiguūt spē q: forā spēs ⁊ actus sunt idem decimo met.t.c.25.q̄liter intelligit.l.3.dist.secundi.q.7.F

Differētia inferior:icludit supiorē septio meta.t.c.43. q: fictio pedis est pedalitas.q̄lr intelligit.l.11.dist.q̄rti.q.3.f.Cc

Differētia substātialis hʒ modū q̄litatis q̄nto meta.t.c.19.qualiter intelligit.l.1.dis.tertij.q. 1.f.D

Dimensio ē foralis rō repugnādi duo corpa esse simul q: dimensiones solū faciunt distare p se nōp passionē q̄rto phy.t.c. 76.q̄liter intelligit.L.49.di. quarti.q.16.A

Dispositio necessaria vel necessitās non manet absq̄ illo qd disponit necessario. qualr sit veꝝ.l.11.di.quarti.q.3.f.Hh

Domini ad seruū nulla est iustitia q: nulla ē equalitas. q̄nto eth.cap.11.qualr intelligitur.l. 46.di.quarti.q.1.f.L

Domus extra fit a domo in mēte septimo.met.t.c.22.qualr intelligit.l.1.di.quarti.q.1.Q

75

Due mutatiões eiusdē spēi non possunt eē simul tertio phy. t. c.19.qliter itelligit.l.10.distin. quarti.q.2.J.M

Duo corpa nō possunt esse simul quarto phy.t.c.76.qualiter in telligitur.l.10.q.q.L

Eadē potētia circa idē ob iectū nōpōt hře act9 oppositos:quorum alter sit in summo qualiter intelligit.l.15. dist.tertij.q.vnica.U

Eadē pductiōe pducit ɔpositū ꝛforma ɔpositi septimo meta.t. c.22. ꝛ octauo meta.te.c.3.qna liter intelligitur.l.17.distin.se cundi.q.1.C

Ea q̄ sunt cōmunia omnibus ge neribus sunt ens ꝛ res Auic.1. meta.c.5. qualiter intelligitur l.3.q.q.J.B

Eadē sanitas numero non redit qnto phy.t.c.36.qualiter nō sit vera propositio.l.43.dist.quar ti.q.3.J.E

Effectus nō adequāsvirtutē agē tis superioris pōt ab agente infe riori pduci qualiter est ppositio falsa.l.1.di.quarti.q.1.J.Oo

Effectus pfectior manifestat ma iorem perfectionem cause.qua liter intelligitur.l.1.dist.quarti q.1.J.Oo

Effectus vniuersaliores opꝫ redu cere ad causas vniuersaliores qualiter intelligitur.l.1. distin. quarti.q.1.C

Electio recta reqrit rōnē rectaꝫꝛ nō est impossibiliū qnto ꝛ sexto ethic.qualiter intelligitur.l. 6. dist.secundi.q.1.E

Elemēta manētin mixto pmo de geñ.te.c.84.qliter intelligit.l. 15.dist.secundi.q.vnica.B

Elemētū est ex quo aliqd ɔponit pmum incrīstente indiuisibili spē in aliā speciē qnto meta.t. c.4.qualiter intelligitur.l.15. dist.secundi.q.vnica.J

Ens dr de entibus sicut logici dicunt nō scibile esse scibile qrto meta.t.c.2.ꝛseptio meta.t.c.4. qualr itelligit.l.3.dist. pmi.q.3 Q.ꝛ.12.dist. quarti.q.1.J.G

Ens dicitur multipliciter primo phy.t.c.13.qualiter exponit. L ibidem.S

Ens est obiectū adequatū itelle ctus.3.de aia:qualiter expon tur.l.1.q.prol.J.X

Ens impfectū reducit ad pfectū ꝛ ens per participationem reducitur ad ens per essentiam qualiter exponitur.L.2.distin. primi.q.3.D

Eque illuminant plura illumina bilia sicutvnum qualiter intel litur.l.20.q.q.J.G

Eqnitas est tm̄ eqnitas nec ēvna nec plures necvl'is nec pticula ris Aui.5.me.c.1.qualr itelligi tur.l.3.dist.pmi.q.5.J.J.ꝛ.3.di. secundi.q.1.J.E

Equiuocatiōes latent in gnē'.7. phy.t.c.31.qualiter exponitur. l.3.distin.primi.q.3.Q

Esse aie est idē qd esse toti9:ꝙ sit propositio falsa.l.9.q.q.J.k

Esse diuinū est actualissimum in cludensvnitiue omnem perfe ctionē diuinam qualiter intelli gitur.l.46.di.quarti.q.3.D

Esse iu non constituit aliqd spāle genus:qꝛvnū esse in est oim no nem genep.Simplici9 sup pre dicamenta qualiter intelligit l.12.distin.quarti.q.1.J.D

Ex actuꝛactu nō fitvnum p se.8. me.t.c.15. qualiter intelligit.l. 12.di.secundi.q.1.J.D

Excellēs sensibile corrūpit sensū 2.de aia.t.c.64.qualiter itelli

gitur.l.43.dist.quarti.q.2.L
Ex maiori de necessario & minori de in eē fitsyllogism⁹ formalis pmo poꝝ.c.15.qualiter exponitur.l.39.dist.primi.q.5.y
Ex negatiua de pdicato finito sequitur affirmatiua de pdicato infinito.2.periherme.qualiter itelligit.l.4.distin.primi.q.1.E
Ex nō ente simpliciter nō pōt aliquid fieri:primo de geñ.t.c.12. qualiter intelligitur.l.11. dist. quarti.q.3.y

Fātasmata se hñt ad itellectū sicut sensibilia ad sensum.3.de aīa.t.c.30.&.39.qualr exponit l.3.di.primi.q.2.G
Felicitas intelligētiaꝝ ɔsistit in speculatiōe veritatis.10.ethi.c. 10.qualiter intelligit.l.48. di. quarti.q.2.f.A
Felix est dei amantissimus. 10. ethi.c.10.qualiter/ exponitur.l. 4.q.prol.M
Finis speculatiue est ɣitas practice ɣo est opus.2.me.t.c.3.q̄liter itelligit.l.4.q.prol.f. Dd
Finitū & infinitū quātitati ɔgruūt pmo phy.t.c.15.qualiter intelligitur.l.5.q.q.f.Bb
Fluxus rerum adeo est duplex Auic.8.meta.c. vltimo. qualiter intelligitur.l.36.dist. primi q.vnica.N
Forma absoluta hȝ aliquā propriam opationē qualiter intelligitur.l.6.distin.quarti.q.10.in sol.argu.f.P
Forma corporeitatis est dispositio & necessitas anime rōnalis qualiter intelligitur.l.43. dist. quarti.q.3.P
Forma eiusdem rationis nō multiplicatur nisi fm materiā qualiter intelligitur.l.2.q.q.f.A. & f.M
Forma & finis in eodē coincidunt scdo phy.t.c.70.qualiter exponitur.l.5.dist.primi.q.1.G
Forma est ɔpositiōi ɔtingēs simplici & inuariabili essentia ɔsistēs Gilbertus in ꝓhemio sex pnci. qualiter intelligitur.l.17. dist. primi.q.3.yy
Forma est magis ens ꝙ ɔpositū 7.meta.t.c.7.qualiter intelligitur.l.9.q.q.f.Ib
Forme se hȝ sicut numeri.8. meta.t.c.10.qualiter intelligitur.l 17.dist.primi.q.6.X.&.3.di.secundi.q.7.E.&.q.10.Ib
Forma substātialiu dat esse simpliciter & accidētalis dat esse fȝ quid qualiter intelligitur.l.11. dist.quarti.q.3.f.y
Formale in actiōe fm ꝙ distiguitur a passione est esse ab alio.3. phy.t.c.19.&.22.qualiterter itelligit.l.13.dist.quarti.q.1.f.k
Formalis rō eēndi in loco ē quātitas.4.phy.t.c.76.qualr itelligitur.l.10.dist.quarti.q.3.C
Fortitudo & tēperātia dicunt esse in irascibili & ɔcupiscibili .sexto ethi.capi.3. qualiter intelligitur.L.33. distinctione tertiȝ.q. vnica.f.M
Fortis dȝ se exponere morti pro re publica tertio ethi.c.11.& nono ethic.cap.9.qualiter intelligitur.L.43.distintione quarti q.2.P
Fortunati adeo vecti sine rōe impetum habēt ad opari aliquid Arist.in lib.de bo.for. qualiter intelligit.l.21.q.q.f.Z
Frigus nō ē maioris ɣtutis nec magis actiuū ꝑ hoc ꝙ calor est sine substātia ꝗ̄ si esset cū substantia qualiter sit verum.l. 12. dist.quarti.q.3.f.X

Generās generat aliō ꝓpter materiā septimo meta.t.c.28. qualiter intelligitur.l.3.dist.secundi q.4.j.R.ꝛ.q.6.S

Generās qḋ dat substātiā rei dat etiam accidētia ꝯsequētia rem qualiter intelligitur.l.18. dist. tertij.q.vnica.j.R

Generatio est mutatio totiꝰ in totum nullo sensibili remanēte ꝑmo de gene.tex.cō.10.ꝛ.23.qualiter itelligit.l.12.dist. secundi q.1.j.A.ꝛ .11.distin. quarti.q.1. A.ꝛ.10.q.q.j.A

Generatio ꝛ corruptio nō possunt esse mutatiōes continue octauo physi.t.c.61.qualiter intelligitur.l.12.q.q.H

Generatio ē terminꝰ alteratiōis quinto phy.qualiter intelligit l.12.dist.quarti.q.3.j.C

Generatio nō est motꝰ q̄nto physico.tex.cō.8.ꝛinde ꝛ oē qḋ mouetur est.qḋ autē generat non est qualiter intelligitur.l.12.di. secundi.q.1.j.J.ꝛ.11.dist.quarti.q.3.Ee

Gn̄atio ꝑus est distinctiua q̄ sit assimilatiua qualiter itelligit.l. 7.distin.primi.q. vnica in fine.

Generatio vnius est corruptio alteriꝰ ꝑmo de gen̄.ter. cōmē.17 qualiter exponitur.L.1.distinc. secundi.q.3.L

Graue mouet ad centrū ꝛ q̄etatur in illo qualiter itelligitur.l. 49 dist. quarti.q.8.j.E

Genus nihil est ꝑter eas q̄ sunt generis species septimo meta. t.cō.43.qualiter intelligitur.l. 11.dist.quarti.q.3.Cc

Habēs formā nobiliorē non est natuꝫ recipere formam minus nobilem qualiter sit propositio falsa .L 15.q.q.j.y

Habēs potentiā ad opposita sic facietvt facīēdi hꝫ potētiā non aūt vt potētiaꝫ habeat faciendi 9. metaph.te.cō.10.ꝛ.17.qualiter intelligitur.l.39.distin.primi.q.1.k

Habitus est eorum q̄ sunt ad aliq̄d q̄nto meta.t.c.20.ꝛ in predicamento relationis qualiter exponitur.l.17.distin. primi.q.2. infra.R

Hoc solo ꝑuaꝛ deꝰ facere ıgenita q̄ facta sunt.6.eth.c.3.in approbatiōe agathonis qualiter itelligitur.l.43.di.quarti.q.3.j.F

Homo hꝫ naturale desideriū ad semp esse qualiter intelligitur l.43.dist.quarti.q.2.y

Homo humanitate est homo ꝛ ēt anima rationali est homo qualiter intelligitur.l.12.dist.quarti.q.3.j.Bb

Idea platonica nō pōt eē ꝑncipiū gn̄andi ꝯpositū q2 est forma ſtātum.7.me. t.c.28.qualiter intelligitur.l.12 dist.quarti.q.3.Ee

Idē est ꝑncipaliꝰ respectu esse ꝛ cuiuscūq; ꝑfectiōis ꝯsequētis esse qualiter intelligitur.l.49 dist.quarti.q.2.j.R

Idē instās manet in toto tēpore ꝑhs quarto physi.t.c.104.ꝛ.3. met.te.c.17.qualiter intelligit l.2.dist.secundi.q.2.D

Idem manēs.idē semp est natuꝫ facere idē.scdo de generatōe.t. c.56.qualiter exponitur.l.1.di. secundi.q.2.F

Idem nō agit in seipm̄ neq; ideꝫ est in actu ꝛ in potētia respectu eiusdē q̄nto ꝛ nono me.qualiter intelligit.l.3.distinctione.primi q.7.R.ꝛ.2.distin.secundi.q.10 ꝛ.15.q.q.y

Idē nō pōt simul moueri ꝗ quiescere qꝛ sunt opposita qualiter sit verū.l.10.dist.quarti.q.2.ʃ.R

Illa sunt pfectiora ꝗ possunt cōmunicare suam spēm ꝗ ꝗ non possunt ꝙ sit propositio falsa.l 1.dist.quarti.q.1.ʃ.Bb

Illa potētia est determiata cui⁹ obiectū est determinatum qualiter intelligitur.l.9.distinc. secundi.q.2.U

Illa sunt simul quorum nihil est medium.5.phyſi.t.cō.22.ꝛ.7.phy.t.c.9.qualiter intelligitur l.11.q.q.F

Illa suntvnū numero ꝗm materia estvna dnto meta.te.cōmē.12.qualiter intelligit.l.3.distin. secundi.q.6.Q

Ille actus nō est ꝑpria cognitio alicui⁹ obiecti ꝗ pōt stare in intellectuꝛtñ illō obiectū oīno nō esse cognitum qualiter sit ꝑpositio vera.l.15.q.q.ʃ.X

Illud ꝯplete nō habet aliqua cātiōe cuius oppositū videt stare posita tali causatione qualiter intelligitur.l.2.distinctione secundi.q.1.F

Illud qd est determinati gñis nō potest competere pluribus generibus qualiter intelligitur.l.12.dist.quarti.q.1.D

Illud qd est determiate veridicū distinguit specie a nō determinato veridico.6.ethi.c.3. qualiter intelligit.l.17.q.q.ʃ. L

Illud qd est ens p se subsistēs nō potest esse forma materie qualiter intelligitur.l.9.q.q.ʃ.B

Illō qd est in aliquo potest illud denominare qualiter intelligitur.l.3.q.q.O

Illud quod mouetur est in potētia advlterioꝛē pfectionē vt ad terminū motus ꝛ quatenus caret illo est imperfectum qualiter intelligitur.l.49.dist.quarti.q.14.ʃ.M

Impossibile est idez esse a duab⁹ causis totalibus qualr intelligit.l.6.dist.quarti.q.2.C.ꝛ.10 dist.eiusdem.q.2.ʃ.D

Incōueniēs est laudare substantias sepatas ex opatiōe ꝟtutuꝫ qꝛ nō est in deo tēperantia nec pari rōne iustitia.10.ethi.c.10. qualiter intelligitur.l.46.dist. quarti.q.1.M

Incōueniēs est oīa esse ad aliqd philosophus.4. meta.t.c.25.ꝛ 27 qualiter intelligitur.l.1.di. secundi.q.5.P

Indiuisibile nō pōt ptiꝫ eē invno termioꝛptiꝫ in alio.6. phy.qlr intelligit.l.2.dist scdi.q.9.ʃ.X

Infinito nō pōt fieri additio qlr intelligitur.l.1.dist.tertij.q.1.L

Instās sequitur illō qd fertur:philosophus quarto phy. t.c.104 qualiter intelligitur.l.2.distin. secundi.q.2.C

Instrumentū agit dispositiue ꝙ sit propositio falsa.L.1.distinctione quarti.q.1.ʃ.D

Inter ꝯtradictoria est distātia infinita qualiter intelligit.l.1.distin.quarti.q.1.G

Inter rē cui⁹ substātiaꝛ actio mēsurat tpeꝛrē cuius substantiaꝛ actio mēsurat eternitate ē res media cuius substātia mēsurat eternitatevel euoꝛactio mēsurat tpe penul.propositione de causis qualiter intelligitur.l.2 distin.secundi.q.4.G

Intervnibilia est aliq̄ proportio qualiter intelligitur. L.1.dist. tertij.q.1.ʃ.L

Intellectio est opatio immanēs tertio physi.qualiter intelligitur.l.15.q.q.Bb

Intelligentia est ens formal'r necessariũ ⁊ causatũ.9.meta.t.c.17.⁊.12.met.t.c.42.⁊inde.qualiter intelligit̃.l.8.di.primi.q.5.I.T.⁊.7.q.q.kk

Intelligentia est plena formis. Proculus in li.de causis.qualit̃ exponit̃.l.3.di.scdi.q.11.h

Intelligere in quodã pati ⁊ moueri ꝯsistit.tertio de aia.t.c.2.⁊.5.⁊.14.qual'r exponit̃.l.3.di.primi.q.7.y.⁊.13.q.q.I.Ee

Intelligere sine phãtasmate est pfectius ꝙ intelligere cũ phãtasmate q2 ꝯuenit cũ itellectio ne dei.qual'r intelligit̃.l.45.dist.quarti.q.2.D.⁊.E

Intellectus agẽs est quo est oia facere.terti de aia.t.c.18.qualiter exponit̃.l.1.q.pl.P.⁊.15.q.q.R.

Intellectus agẽs h3 duas actiones ordinatas primã.s.facere de potẽtia intelligibili actu intelligibile.scdam vero de potẽtia intellecto actu intellectu3 Auer.tertio de aia.c.18.qual'r intelligit̃.l.15.q.q.M

Intellectus circa simplicia ⁊ circa qdquid est nõ decipit̃.9.meta.t.c.vlt.qual'r exponit̃.l.3.distin.primi.q.3.L

Intellectus corrũpit̃ quodã interi⁹ corrupto.scdo de aia.t.c.21.⁊pzio de aia.t.c.66.qual'r itelligit̃.l.45.di.quarti.q.1.I

Intellectus de foris aduenit solus in de genera.aialium.c.3.qual'r sit verũ invia phi⁊ intelligit̃ esse sine creatione.l.45.di.quarti.q.2.W

Intellectus distinguit̃ a sensu q2 vniuersaliũ est intellectus singl'ariũ ãt ẽ sensus.prio post.t.43.qual'r itelligit̃.l.13.q.q.I.I

Intellectus est immixtus ⁊ separat⁹ ⁊ nõ est virt⁹ in corpe.2.d aia.t.c.21.⁊.3.de aia.t.c.4.qualiter itelligit̃.l.43.di.qrti.q.22.

Intellectus est pars aie.3.de aia t.c.1.qual'r intelligit̃.l.16.dist.scdi.q.vnica.W

Intellectus extẽsione fit practicus ⁊ differt a speculatiuo fine 3.de aia.t.c.49.qual'r exponit̃ l.4.q.pl.Dd.⁊.I.Ee

Intellectus impedit̃ leso organo phãtasie.scdo d aia.t.c.63.qual'r itelligit̃.l.43.dist.quarti.q.2.D

Intellectus nullius ptis corporis est actus tertio de aia.t.c.4.qual'r intelligit̃.l.9.q.q.I.D

Intellectus passiuus corrũpit̃.3 de aia.cõ.20.indt Auer.qual'r itelligit̃.l.45.di.qrti.q.1.I.B.

Intellect⁹ possibilis est ꝙ est oia fieri.3.de aia.t.c.18.qual'r exponit̃.l.3.di.primi.q.7.I.Cc

Intellect⁹ possibilis nihil est eorũ que sunt añ itelligere.tertio de aia.t.cõ.5.q̃l'r exponit̃.l.3.di.primi.q.7.I.3.⁊.3.di.scdi.q.8.R.⁊.16.di.scdi.q.vnica.C

In aduẽtu forme potẽtia destruitur:qual'r intelligit̃.l.43.dist.quarti.q.3.I

In aia nõ sunt nisi tria.s.potentia habitus ⁊ passio.scdo ethi.c.5.qual'r intelligit̃.l.3.di.scdi.q.10.R

In ꝯceptis cũ materia nõ est idẽ qdquid est cũ illo cuius est.7.met.t.c.34.⁊.35.q̃liter itelligit̃ l.22.distin.tertij.q.vnica.I.et 2.q.q.M

In ꝯtrarijs t3 ꝯsitia in se ipsis.secũdo thopi.c.20.q̃liter intelligit̃.l.30.di.tertij.q.vnica.h

In corporibus celestibus est tãtum vnum indiuiduum: sicut vnus sol.⁊ vnus mundus.pri:

absolutis distinguit᷑ ꝛ plurifi-
cat᷑ in illis.q̄liter itelligit᷑.l.26
di.primi.q.vnica.ſ.M
Omnis numerus minor est pars
maiorisvel ptes.Eucli.lib.7.
ↄclusione.4.qualiter itelligit᷑
l.5.q.q.ſ.y
Ois passio facta magis abijcit a
substantia.6.thopi.c.9.qualr
itelligit᷑.l.44.di.quarti.q.3.R
Omnis potētia est cū actuvel an
actum.qualr intelligit᷑.l.39.di
stin.primi.q.1.ſ.3
Omnis scia est de re nō pcise vt
est existēs.7.met.t.c.53.qualr
intelligit᷑.l.7.q.q.ſ.G
Omnis substantia iō corrumpit᷑
.qz inducit᷑ aliqs gradus incō-
possibilis sue ꝓprie qualitati.
ꝙ sit ꝓpositio falsa.l.12.dist.
quarti.q.3.ſ.U
Omniū natura ↄstantium deter
minata est rō magnitudinis ꝛ
augmenti.scdo de aia.t.c.41.
qualr exponit᷑.l.2.dist.secundi
q.9.N.
Oportet corpora celestia eē aia
ta:scdo celi.t.c.61.qualr itelli
git᷑.l.14.dist.scdi.q.1.ſ.B
Opꝫ esse conuenientiaꝫ inter re
cipiens ꝛ receptū.qualr sit pro
positio falsa.l.45.dist.quarti.
q.2.supra.B
Oportet tot esse substantias sine
magnitudine propter cās pdi
ctas.12.met.t.c.43.q̄liter intel
ligit᷑.l.7.q.q.Oo
Optimus finis substātie separa-
te est in causando lationē cor-
poris celestis.12.meta.t.c.39.
q̄liter intelligit᷑.l.48.di.quar
ti.q.2.ſ.B
Pars extra totū est imp-
fecta.q̄liter itelligi
tur.l.43.dist.quarti.q.2.R
Passiones naturales nō sunt di
uisibiles in infinitū.in de sen-
su ꝛ sen.c.7.q̄liter intelligit᷑.l.
2.dist.scdi.q.9.M
Perfectio inferioris pōt ↄtineri
in specie superiori.q̄liter intelli-
git᷑.l.49.dist.quarti.q.11.ſ.R
Perfectius est qd in sua pfectio
ne minus depēdet.qz depēde
re est imperfectionis.q̄liter intel
ligit᷑.l.49.di.quarti.q.4.ſ.A
Perfectū est vnumqdqꝫ cū pōt p
ducere sibi sile.primo meta.in
phe.ꝛ.4.met.ad finē qualiter
intelligitur.l.1.distinc.quarti.
q.1.intra.Bb
Phantasmata se hn̄t ad intelle-
ctuꝫ sicut sensibilia ad sensum
3.de aia.t.c.39.qualr intelligit᷑
l.45.di.quarti.q.1.D
Pollens mēte dꝫ psidere. pollēs
aūt viribus dꝫ seruire. primo
politi.c.2.qualr itelligit᷑.l.36.
dist.quarti.q.1.ſ.B
Possibile est ↄtinuum diuidi sm
qdcunqꝫsignū.qualr intelligit᷑
l.2.di.scdi.q.9.ſ.3.ꝛ.L
Posteriora gnatione sunt priora
pfectione.9.met.t.c.15.qualr
intelligit᷑.l.49.di.quarti.q.4.
ſ.D.ꝛ.13.q.q.R
Potētia actiua est principiū trāſ
mutādi aliud inqtum aliud.
5.meta.t.c.17.ꝛ.9.meta.t.c.2.
qualiter intelligitur.l.25.dist.
scdi.q.vnica.ſ.U.ꝛ.10.di.quar
ti.q.7.G
Potētia ꝛ actus sunt eiusdē gene
ris.9.met.t.c.13.qualr itelligi
tur.l.7.di.primi.q.vnica.B.et
16.dist.scdi.q.vnica.B
Potentia infinita si esset in ma-
gnitudine moueret in instanti
8.phy.t.cō.78.ꝛ.79.qualiter
intelligitur ꝛ qualiter phi con
sequentia valeat. l. 2. distinc.
primi.q.2.Ee.ꝛ.8.dist.eiusdeꝫ

q.1.E.7.q.q.
Potētia nō est ad pteritū. qualr intelligit.l.43.di.qrti.q.3.ſ.Z
Potētia operatiua nō est factiua sui obiecti.qualr intelligitur.l.15.q.q.ſ.Q
Potētia passiua naturalis dz habere potentiā actiuā naturalē sibi corrñdentem.qualr intelligitur.l.1.q.prol.Q.7.5.di.primi.q.2.T.7.43.di.quarti.q.3.Q.7.49.di.eiusdē.q.11.R
Potētia que est ad aliquē actū ordinata actuat primo p illū actū.qualr intelligit.l.ibidem q.1.Q
Potētia recordatiua cognoscit hoc vt hoc:qr cognoscit vt hic & nūc.qualr intelligitur.l.45.dist.quarti.q.3.ſ.D
Potentie aie egrediunt ab aia: vt quedā virtutes & sunt in aia Auer.3.de aia.c.5.7.19.7.20.qualr intelligit.l.16.di.scdi.q.vnica.L
Potētie 9rie nō pñt stare simul in aliquo.phs.1.celi.t.c.118.& 3.physi.t.c.10.qualr exponit.l.1.di.scdi.q.3.G
Potētie distinguunt p actus et actus p obiecta.2.d aia.t.c.33.qualr intelligit.l.3.di.primi.q.3.C.7.6.di.eiusdē.q.1.B.7.16.scdi.q.vnica.O.7.24.dist.eiusdē.q.vnica.E.7.14.di.tertij.q.1.ſ.E.7.13.q.q.hh
Potētie irrōnales nō sunt oppositoꝝ ſʒ necesse est vt possint qñ actiuū & passiuū appropinquātur.9.met.t.c.10.qualr intelligit.l.7.di.primi.q.vnic.ſ.L
Potētie naturales aie sunt in secūda specie qualitatis. phs in pdicamentis.ca.de qualitate.qualr intelligit.l.16.dist.scdi.q.vnica.P
Potētie naturales intēse mutuo se impediūt ex actibus suis intēsis.Auicē.6.naturaliū par.4.c.5.qualr intelligit.l.15.dis.tertij.q.vnica.ſ.Y
Practica est grauius & opis.2.met.t.c.3.qualr exponit.l.4.q.prolo.Dd
Praxis est opatio fm electionē.qualr exponit.l.4.q.plo.ſ.L
Primo distinctiua sunt primo diuersa.qualiter intelligit.l.26.di.primi.q.vnica.ſ.Y
Prima rerū creaturarū est esse.Proculus in li.de causis.qualiter intelligit.l.1.distin.quarti.q.1.ſ.C
Primū appetibile est cā omniū appetibiliū.qliter intelligit.l.49.dist.quarti.q.10.O
Primū correlatiuū potētie actiue est possibile.qliter intelligitur.l.20.di.primi.q.vnica.E
Primū ens non hʒ materiam qr est act⁹ purus.12.met.t.c.49.qliter intelligit.l.2.q.q.ſ.N
Primū in omni ordine est absolutissimum.qliter intelligit.l.28 dist.primi.q.3.ſ.L
Principiū artificialiū ē in cognoscēte ſʒ naturaliū est in moto.6.me.t.c.1.qualr itelligit.l.18.di.scdi.q.vnica.D
Priora fm gñationeʒ sunt posteriora fm pfectionem.9.met.t.c.15.qualiter exponit.l.5.dist.primi.q.2.O
Priuatio vna nō est maior alia.qualr intelligit.l.50.dist.quarti.q.6.in sol.arg.ad primum.supra.Z
Proportio est pfectionis & pfectibilis; qr capacitas pfectionis est fm gradū nature pfectibilis.qliter intelligit.l.13.di.tertij.q.4.ſ.Z

Prudẽtia est cõcors appetitui recto.6.ethi.c.3.qliter itelligit.l.36.dist.tertij.q.vnica.R

Prudẽtia est habitus actiuus cũ rõne vera.6.ethi.c.6.qualr exponit.l.4.q.prol.Bb

Prudẽtia est habit⁹ ↄsiliatiuus.tertio ⁊ sexto ethi. qualr intelligit.l.36.di.tertij.q.vnica. ĩ.J

Prudẽtia est nobilior virtus ceteris.sexto ethic.c.6. qualiter intelligitur.l.33.dist. tertij. q. vnica.M

Pueri primum appellãt oẽs viros patres ⁊ feminas matres. primo phys.t.c.5.qualr exponitur.l.3.dis.primi.q.2.O

Punctus est semꝑ in spacio sibi equali.qualr intelligit.l.2.dis. secundi.q.9.Y

Qualis est ꝓportio medij ad mediũ in subtilitate ⁊ densitate.talis est ꝓportio motus ad motũ in velocitate ⁊ tarditate.4.phy. tex.c.71.qualr exponit.l.2.di. scdi.q.9.Aa

Qualitas elemẽti nõ est sine elemento.2.de aia.t.c. 113. qualr intelligit.l.15.distin.secundi.q. vnica.ĩ.F

Qualitas generãtis ꝓcedit substantiã geniti vt cã effectũ ꝙ sit ꝓpositio falsa.l.1.dist.quarti.q.1.Lk

Qñ a diuersis formis accipit ꝓdicatio vel est ꝓdicatio ꝑ accidens si forme nõ sunt per se ordinate vel ꝑ se scdo mõ si forme sunt ordinate.qualr sit verũ.l.11.dist.quarti.q.3.ĩ. Ff

Qñ aliqua qualitas est in subiecto põt esse principiũ agẽdi ad aliqđ incõpossibile forme substantiali.qualr intelligit.l.12. dist. quarti.q.3.R

Qñcunqꝫ sunt duo actus quorũ neuter includit aliũ nõ reducunt in idẽ principiũ.2. de aia. t.c.33.nã scribit phs ꝙ potẽtie distinguunt ꝑ actus sicut act⁹ ꝑ obiecta.qualr intelligit.l.13. di.quarti.q.1.Dd

Qñ entia nõ habebũt actiones ꝓprias nõ habebũt essentias ꝓprias.Auer.9.met.c. 7. qualr intelligitur.l.7.q.q.ĩ.O

Quantã ↄtingit accipere magnitudinẽ in potẽtia tantãↄtingit accipe in actu.Auer.3.physi.c. 69.qualiter intelligit.l.2.dist. secundi.q.9.J.⁊.13.dist. tertij. q.4.D

Quãto aliqua sunt magis vnũ tãto sunt min⁹ separabilia.qualr intelligit.l.12.di.scdi.q.2.E

Quantũ est illud qđ est diuisibile in ea que insunt quorũ singulũ natũ est esse hoc aliqđ.5. me.t.c.18.qualr intelligit .l.3. dist.scdi.q.4.J

Que corrũpunt ſm substantiam nõ redeũt eadẽ numero sꝫ spẽ 2.de geñ.t.c.vlt.⁊.5.physi. t.c. 36.qualr intelligit.l.43.disti. quarti.q.1.ĩ.H

Quecũqꝫ in mathematicis sunt sil' sunt vnũ.Auer.1.phy.c.22. qualiter intelligit. l. 49.dist. quarti.q.16.ĩ.D

Quecũqꝫ si essent meliora: videntur eẽ ponẽda in entibus⁊ maxime i ente supremo. qualr in intelligit.l.2.dist.primi. q.3.E

Quecũqꝫ sunt eadẽ alicui tertio sunt eadẽ iter se.qualr exponit l.2.di.primi.q.7.Ji.⁊.2.di.scdi q.7.C.⁊.10.di.quarti.q.3.D

Quecũqꝫ sunt numero mlta vnũ aũt specie habẽt materiã.12. met.t.c.49.qualiter intelligit l.2.q.q.M

Quecũqȝ sunt oba ꝑ se ⁊ nõ pri-
mo nõ mouẽt nisi rõne eorũ q̃
sunt ꝑ se ⁊ ꝑmo oba sicut ma
gnitudo ⁊ figura respcũ visus.
2.de aia.t.c.63.⁊.64.qualr in
telligit.l.9.dist.scdi.q.2.T
Quecũqȝ sunt simul vt sunt simr
nõ hñt ordinẽ.qualiter intelli-
gitur.l.13.dist.quarti.q.1.T
Quelibet pars rarioris ẽ rarior
sicut q̃libet ps aucti est aucta.
1.de geñ.t.c.32.qualiter intelli
gitur.l.12.dist.quarti.q.4.J.B
Que sunt simul in intellu nullũ
ordinẽ habẽt extra intellectuȝ:
ꝙ sit propositio falsa.l.13.dist.
quarti.q.1.J.S
Quicq̃d includit in ꝑ se itellectu
alicuius inquãtũ tale:est illud
quod ipm formalr ẽ tale: qualr
exponit.l.3.dist.primi.q.5.J
Quicq̃d multiplicat vel plurifi-
catur in sua entitate est aliud
realr ab illo qđ non plurificat
in sua entitate. qualr intelligit
l.16.dist.quarti.q.2.J.O
Quidã sunt bñ reminiscitiui qui
dam vero male ꝑꝑ diuersitateȝ
organi.Aristo.in libello de me
mo:⁊ remi.qualiter intelligit.
l.45.dist.quarti.q.3.G
Quidã sunt respect⁹ intrinsecus
aduenieẽtes ⁊ q̃dã extrinsecus:
qualr intelligit.l.11.q.q.Z2
Quies est priuatio successiõis ⁊
mensurat tpe ꝑ accidẽs.quin-
to phyfi.tex.c.52.⁊.4.phyfi.t.
c.118.qualiter exponit.l.2.dis.
scdi.q.4.C
Quilibet gradus alterationis ẽ
eiusdẽ rõnis:⁊ ꝑ ꝯñs agens po
tens corrũpere aliquẽ illoꝝ po
terit corrũpere quẽlibet:quali
ter intelligitur.l.12.dis.quarti
q.3.infra.R
Quodcũqȝ ꝑmanens ⁊ sempiter
num ad quodcũqȝ aliud ꝑma-
nẽs⁊ sempiternũ semꝑ ⁊ neces
sario hȝ eãdẽ habitudinem.8.
phy.tex.cõ.15.⁊.2.celi.qualr in
telligit.l.48.dist.q̃rti.q.2.J.P
Quod ẽ de se indeterminatũ ad
aliqua ⁊ in potẽtia ꝯdictionis
nõ de se determinat ad vnum
illoꝝ. qualiter intelligit.l.25.
dist.secundi.q.vnica.J.U
Qđ est posterius in gñatione est
prius corruptiõe:q̃liter intelli-
gitur.l.12.dist quarti.q 3.J.S.
Qđ mouet aliq̃d per se mouet ꝑ
accidẽs q̃cquid ẽ illo:qualr in
telligit.l.10.dist.quarti q 6.F
Quod opponit magis bono est
magis fugiendũ:qualr sit ꝑpõ
falsa.l.50.dist.quarti.q 2.G
Quod ꝑ se operat est per se sub-
sistens.qualiter intelligitur.l.
9.q.q.infra.J
Quod prius est causatũ non põt
posterius causari: q: tunc ideȝ
bis causaret.qualiter intelligit
l.8.q.q.J.O
Quod q̃d est ẽ ꝑncipiũ cognoscẽ
di illud cuius ẽ nõ sic mã q: est
ignota.1.phy.t.c.69.q̃liter in-
tellr.l.22.dist.tertij.q.vnica.B
Quoꝝdam obliuisci vt turpiuȝ
melius est ꝙ reminisci.3.tho.
c.10.qualr intelligitur.l.45.di.
quarti.q.3.J.P
Quoꝝ nõ ẽ aliqđ aliud op⁹ ꝑter
actionẽ in istis existit actio vt vi
sio invidẽte ⁊ speculatio in spe
culãte.9.meta.t.c.16.qualiter
intelligitur.l.13.q.q.J.Ee

Ratio dominat appetitui inferiori ꝑncipatu
politico:⁊ ciuili:ita ꝙ appetit⁹
ille non põt ꝯ moueri.1.poli.c.
3.qualiter intelligit.l.33.disti.
tertij.q.vnica.J.M
Recipiẽs dȝ esse denudatũ a nã

recipit. Auer.3.de aia.cō.4. q̄li ter intelligit.l.3.di.scdi.q.8.L

Relatiōe nihil pducit. q̄liter itel ligitur.l.13.di.quarti.q.1.P

Relatio nō est p se vna nisi funda mentū sit vnū. q̄liter itelligit.l.1.dist.qnarti.q.2.O

Relatio nō pōt fundare relones φ sit ppositio falsa.l.6.distin. quarti.q.10.D

Relones scdi modi fundant sup actionē ⁊ passionē.5.meta.tex. cō.20.q̄liter intelligit.l.13.dis. quarti.q.1.V.⁊.12.q.q.C

Relatio tertij modi est mēsurati ad mensurā.5. meta.t.cō.20.⁊ 12.met.tex.cō. 4. qualiter in= telligit.l.13.q.q.f.M

Resolutio nō stat in cognoscibili bus nisi ad pfectissimū cogno= scibile:nec de eodē nisi ad se= ipm vt pfectissime cognitū: q̄li ter intelligit.l.3.q.prol.f.E

Respect⁹ nō pt ee subm respect⁹ neq fundamentū: φ sit propō falsa.l.12.di.quarti.q.1.f.D

Sapiētia ē habit⁹ no bilissim⁹.1. met.in prohe.⁊.6.ethi.c.8.nul lus etiā actus volūtatis ē nobi lior apud phm iustitia vel saltē amicitia.c.10.qualiter intelligi tur.l.49.dist.q̄rti.q.4.f.I

Sciētia dignius ē vt sit de caplo ad aliquid q̄ de q̄litate. Auer. 7.physi.c.20.q̄liter intelligit. l.13.q.q.f.In

Sciētia nobilissima dz esse circa nobilissimū genus.6.met.t.cō. q̄liter exponit.l.3.q.prol.T

Sciētia q̄ est sui gr̄a nobilior est ea q̄ est gr̄a alterius. q̄liter ex= ponitur.l.4.q.prol.Cc

Sciētia speculatiua ē inuēta pp fugā ignorātie oibus necessa= rijs existētibus ⁊ psertim meta physica in phe.meta.qualiter exponitur.l.4.q.prol.f.Cc

Sciens maxime ad aliqd est.5. met.tex.cō.20.q̄liter intelligit l.13.q.q.f.S

Sciētificū distinguit a ratiocina tiuo penes necessariū ⁊ contin gens.6.ethi.c.2.q̄liter exponi tur.l.4.q.prol.f.Aa

Scōm hoc aliqd ē p se terminus ad quē sz qd succedit termino a quo: φ sit propositio falsa.l. 10.q.q.in sol.ad primū.f.H

Semp agit sol ⁊ astra ⁊ totū celū nō aūt timendū ē ne q̄n stet:q2 nō laborāt hec agētia:q2 nullū agēs cessat mouere nisi fatiget hec aūt agentia nō laborāt:q2 in eis nō est potētia ꝯdictiōis. nono meta.t.cō.17.⁊ scdo celi tex.cō.2.⁊.71.q̄liter nō sit ve= rum.l.48.dist.quarti.q.2.f.N

Sēsus cresceret in infinitū si sen sibile diminueret in infinitū.in de sensu ⁊ sensato.q̄liter intelli git.l.2.dist.secundi.q.9.M

Sensus si esset actiuus semper ageret:sicut si cōbustibile esset cōbustiuum semp cōbureret.2. de anima.t.c.52. q̄liter exponi tur.l.3.dis.primi.q.7.Cc.⁊.25. dist.scdi.q.vnica.f.O

Separatio corporis ab aia ē vio lenta:q2 est ꝯ naturalē inclina tionem:qualiter intelligitur.l. 43.dist.q̄rti.q.2.S

Si aliq̄ scia esset de obfuscausis illa q̄ esset de fine esset nobilis= sima. Aui.6.meta.c.vlti. q̄liter intelligit.l.3 q.prol.f.V

Si aliq̄ virtus pōt mouere in in= stanti tūc maior virtus potest mouere in minori q̄ in instāti. 8.phy.t.c.89.⁊.90.qualr intel ligit.l.5.dist.scdi.q.2.R

Si deus nō ē sua intelligentia sz

Quecũqȝ sunt oḃa ꝑ se ⁊ nõ pri-mo nõ mouẽt nisi rõne eoꝝ q̃ sunt ꝑ se ⁊ pmo oḃa sicut ma gnitudo ⁊ figura respcũ visus. 2.de aia.t.c.63.⁊.64.qualr̃ in telligit̃.l.9.dist.scḋi.q.2.T

Quecũqȝ sunt simul vt sunt siml̃ nõ h̃nt ordinẽ.qualiter intelli-gitur.l.13.dist.quarti.q.1.T

Quelibet pars rarioris ẽ rarior sicut q̃libet ps aucti est aucta. 1.de geñ.t.c.32.qualiter intelli gitur.l.12.dist.quarti.q.4.ʃ.B

Que sunt simul in intellũ nullũ ordinẽ habẽt extra intellectuȝ: ꝙ sit propositio falsa.l.13.dist. quarti.q.1.ʃ.S

Quicq̃d includit̃ in ꝑ se itellectu alicuius inquãtũ tale:est illud qo ipm formalr̃ ẽ tale: qualr̃ exponit̃.l.3.dist.primi.q.5.J

Quicq̃d multiplicat̃ vel plurifi-catur in sua entitate est aliud realr̃ ab illo qḋ non plurificat̃ in sua entitate. qualr̃ intelligit̃ l.16.dist.quarti.q.2.ʃ.O

Quidã sunt bñ reminiscitiui qui dam vero male pp diuersitateȝ organi.Aristo.in libello de me mo.⁊ remi.qualiter intelligit̃. l.45.dist.quarti.q.3.ʃ.B

Quidã sunt respect⁹ intrinsecus aduenie͂tes ⁊ q̃dã extrinsecus: qualr̃ intelligit̃.l.11.q.q.Lz

Quies est priuatio successiõis ⁊ mensurat̃ tpe ꝑ accidẽs,quin-to physi.tex.c.52.⁊.4.physi.t. c.118.qualiter exponit̃.l.2.dis. scḋi.q.4.C

Quilibet gradus alterationis ẽ eiusdẽ rõnis:⁊ ꝑ ꝯñs agens po tens corrũpere aliquẽ illoꝝ po terit corrũpere quẽlibet:quali ter intelligitur.l.12.dis.quarti q.3.infra.R

Quodcũqȝ ꝑmanens ⁊ sempiter num ad quodcũqȝ aliud ꝑma-nẽs⁊ sempiternũ semꝑ ⁊ neces sario hȝ eãdẽ habitudinem.8. phy.tex.cõ.15.⁊.2.celi.qualr̃ in telligit̃.l.48.dist.q̃rti.q.2.ʃ.P

Quod ẽ de se indeterminatũ ad aliqua ⁊ in ꝑotẽtia ꝯdictionis nõ de se determinat ad vnum illoꝝ. qualiter intelligit̃.l.25. dist.secundi.q.vnica.ʃ.U

Qḋ est posterius in gñatione est prius corruptiõe:q̃liter intelli-gitur.l.12.dist quarti.q 3.ʃ.S.

Qḋ mouet aliq̃d per se mouet ꝑ accidẽs q̃cquid ẽ illo:qualr̃ in telligit̃.l.10.dist.quarti q 6.F

Quod opponit̃ magis bono est magis fugiendũ:qualr̃ sit ꝓpõ falsa.l.50.dist.quarti.q 2.B

Quod ꝑ se operat̃ est per se sub-sistens.qualiter intelligitur.l. 9.q.q.infra.J

Quod prius est causatũ non põt posterius causari: q2 tunc ideȝ bis causaret̃.qualiter intelligit̃ l.8.q.q.ʃ.O

Quod q̃d est ẽ ꝑncipiũ cognoscẽ di illud cuius ẽ nõ sic mã q2 est ignota.1.phy.t.c.69.q̃liter in-tellr̃.l.22.dist.tertij.q.vnica.B

Quorũdam obliuisci vt turpiuȝ melius est ꝙ̃ reminisci.3.tho. c.10.qualr intelligitur.l.45.di. quarti.q.3.ʃ.P

Quoꝝ nõ ẽ aliqḋ aliud op⁹ ꝑter actionẽ in istis existit actio vt vi sio in vidẽte ⁊ speculatio in spe culãte.9.meta.t.c.16.qualiter intelligitur.l.13.q.q.ʃ.Ee

Ratio dominat̃ appetitui inferiori ꝑncipatu politico:⁊ ciuili:ita ꝙ appetit⁹ ille non põt ꝯ moueri.1.poli.c. 3.qualiter intelligit̃.l.33. disti. tertij.q.vnica.ʃ.M

Recipiẽs dȝ esse denudatũ a nã

recipit.Auer.3.de aia.cō.4.qͥli ter intelligit.l.3.di.fcdi.q.8.L
Relatiōe nihil pducit.qͥliter itel ligitur.l.13.di.quarti.q.1.P
Relatio nō est p fevna nisi funda mentū sit vnū.qͥliter itelligit.l. 1.dist.qnarti.q.2.O
Relatio nō pōt fundare relōnez φ sit ppositio falsa.l.6.distin. quarti.q.10.D
Relōnes fcdi modi fundant sup actionē ⁊ passionē.5.meta.tex. cō.20.qͥliter intelligit.l.13.dis. quarti.q.1.V.⁊.12.q.q.C
Relatio tertij modi est mēsurati ad mensurā.5.meta.t.cō.20.⁊ 12.met.tex.cō.4.qualiter in= telligit.l.13.q.q.J.M
Resolutio nō stat in cognoscibili bus nisi ad pfectissimū cogno= scibile:nec de eodez nisi ad se= ipm vt pfectissime cognitū: qͥli ter intelligit.l.3.q.prol.J.E
Respect⁹ nō pt eē subm respect⁹ neq fundamentū: φ sit propō falsa.l.12.di.quarti.q.1.J.D

Sapiētia ē habit⁹no bilissim⁹.1. met.in prohe.⁊.6.ethi.c.8.nul lus etiā actus volūtatis ē nobi lioꝛ apud phm iustitia vel saltē amicitia.c.10.qualiter intelligi tur.l.49.dist.qrti.q.4.J.J
Sciētia dignius ē vt sit de caplo ad aliquid ꝙ de qlītate.Auer. 7.physi.c.20.qͥliter intelligit. l.13.q.q.J.In
Sciētia nobilissima dz esse circa nobilissimū genus.6.met.t.cō. qͥliter exponit.l.3.q.prol.T
Sciētia q̄ est sui grā nobilioꝛ est ea q̄ est grā alterius.qͥliter ex= ponitur.l.4.q.prol.Cc
Sciētia speculatiua ē inuēta pp fugā ignorātie oībus necessa= rijs existētibus ⁊ pſertim meta physica in phe.meta.qualiter exponitur.l.4.q.prol.J.Cc
Sciens maxime ad aliqͩ est.5. met.tex.cō.20.qͥliter intelligit l.13.q.q.J.S
Sciētificū distinguit a ratiocina tiuo penes necessariū ⁊ contin gens.6.ethi.c.2.qͥliter expoui tur.l.4.q.prol.J.Ba
Scōm hoc aliqͩ ē p se terminus ad quē ſʒ qd succedit termino a quo: φ sit propositio falsa.l. 10.q.q.in sol.ad primū.J.H
Semp agit sol ⁊ astra ⁊ totū celū nō aūt timendū ē ne qn stet:qꝛ nō laborāt hec agētia:qꝛ nullū agēs cessat mouere nisi fatiget hec aūt agentia nō laborāt:qꝛ in eis nō est potētia ꝯdictiōis. nono meta.1.cō.17.⁊ fcdo celi tex.cō.2.⁊.71.qͥliter nō sit ve= rum.l.48.dist.quarti.q.2.J.N
Sēsus cresceret in infinitū si sen sibile diminueret in infinitū.in de sensu ⁊ sensato.qͥliter intelli git.l.2.dist.secundi.q.9.M
Sensus si esset actiuus semper ageret:sicut si cōbustibile esset cōbustiuum semp cōbureret.2. de anima.t.c.52.qͥliter exponi tur.l.3.dis.primi.q.7.Cc.⁊.25. dist.fcdi.q.vnica.J.O
Separatio corporis ab aīa ē vio lenta:qꝛ est ꝯ naturalē inclina tionem:qualiter intelligitur.l. 43.dist.qrti.q.2.S
Si aliq̄ fcia esset de oībus causis illa q̄ esset de fine esset nobilis= sima.Aui.6.meta.c.vlti.qͥliter intelligit.l.3.q.prol.J.V
Si aliq̄ virtus pōt mouere in in= stanti tūc maioꝛ virtus potest mouere in minoꝛi ꝙ in instāti. 8.phy.t.c.89.⁊.90.qualr intel ligit.l.5.dist.fcdi.q.2.R
Si deus nō ē sua intelligentia ſʒ

potentia nō est optima substā=
tia.12.meta.te.cō.51. q̄liter in=
telligitur.l.13.q.q.J.C
Si esset vacuū nihil videreť.2.de
aīa.te.cō.74.qualr intelligiť.
l.9.dist.secūdi.q.2.J.C
Si intell's diceret ad intellectuz
ꝛ intelligentē:idez bis diceret.
Auer.5.meta.c.20.qualiter in=
telligitur.l.13.q.q.J.U
Si magnū fuerit habitū ab ha=
bito patiť.phs i de sen.ꝛ sensa.
qualr itellr.l.2.dis.scdi.q.12.G
Si materia eēt sine forma qd nō
esset ut actu eēt in actu. Auer.
2.physi.c.12. qualiter intelligi
tur.l.11.dist.quarti.q.3.D
Silitudo est vnitas in qualitate
5.meta.tex.cō.20.qualr intelli=
giť.l.6.dist.quarti.q.10.J.D
Si natura dedisset stellis motuz
pgressiuuz dedisset eis instrm
vel instra ad motuz:qꝛ natura
nō ordinat aliqd ad aliquā per
fectionez nisi prouideat illi de
his qbus pōt agereꝛ attingere
illā.2.celi.t.c.50.ꝛ.59.qualr in
telligiť.l.1.q.prol.R.ꝛ.49.dis.
quarti.q.11.J.J
Si partibile in infinitū ē qd alte
rať nō pp hoc ꝛ alteratio:sz ve
lox fit sicut multotiēs densatio
8.phy,t.cō.52.q̄liter intelligiť
l.2.dist.scdi.q.9.J.D.ꝛ.P.
Si plures essent celi plures eēnt
primi motores.12.meta.te.cō.
49..qualiter intelligiť.l.3. dis.
secundi.q.6.J.Q
Si qualitatū nō ē delectatio: nō
pp hoc neqꝫ bonorꝫ:neqꝫ enī v̄
tutes operatiōes sunt qualita
tes neqꝫ felicitas.10.ethi. c.2.
qualr intelligiť.l.13.q.q.J.FF
Si semp aliqd seqtur aliud ꝛ nō
conuertiť: difficile est separare
ꝙ nō sit genus: quarto tho.in
fine: qualiter intelligitur.l.8.
dist.primi.q.3.T
Si vnuz oppositū est causa vni⁹
oppositi reliquū oppositũ est
cā sui oppositi:q̄liter intelligiť
l.20.dist.scdi.q.vnica.F
Sicut res se hz ad esse ita ad co
gnosci.2.me.t.c.4.qualr expo
niť.l.3.dist.primi.q.2.J.U
Sicut se hz oculus noctue ad lu
cez solis sic intell's nr ad mani
festissima in nā.2.me.t.c.2. q̄li
ter exponiť.l.3.dist.primi.q.1.
Sicut se hz primū ad tertiuz:ita
scdm ad quartū p locū a comu
tata pportiōe:Euclides lib.5.
cōclone.16.ꝛ.2.puorꝫ.c.21. q̄li
ter intelligiť.l.36.di.pmi.q.vni
ca.J.R.ꝛ.43.di.quarti.q.3.J.F.
Sicut se hz principiū in specula=
bilib⁹ sic finis in agibilibus.2.
phy.t.c.89.ꝛ.7.ethi.c.12.qua
liter intelligiť.l.49.dis. quarti
q.10.M.ꝛ.16.q.q.F
Sole forme hoc est qditates se
hñt sicut nūeri.8.met.te.cō.10.
q̄liter intelligiť.l.19 .q.q.L.ꝛ
Spēs est q̄ pdicať de plurib⁹dif=
ferētibus numero in qd. Por.
c.de spē.q̄liter intelligitur.l.8.
dist.primi.q.3.Dd
Spēs specialissima ē athoma.1.
indiuisibilis:q̄liter intelligiť.l.
3.dist.secūdi.q.6.N
Subiectū scie hz ptes passiōes ꝛ
pncipia.primo poste.t.c.43.q̄=
liter exponiť.l.3.q.prol.S
Substātia est prior qlibet acci
dēte tpe cognitiōeꝛ diffinitiōe
7.meta.t.cō.4.qualiter intelli
gitur.l.1.dis.secūdi.q.5.L.ꝛ.3.
dist.eiusdē.q.4.J.B
Substantia est ppria vnicuiqꝫ ꝛ
nō inest alteri: phs.7.met.t.c.
43.qualiter intelligiť.l.3. dist.
secundi.q.1.L

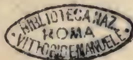
Substātia materialis est indiui duata p aliqd positiuū intrin-secum sibi qualiter intelligitur l.3.dist.scdi.q.2.ð.B
Substare nō competit accidenti qualiter intelligitur.l.12.disti. quarti.q.2.ſ.L
Successio in motu est ex resisten tia mobilis ad motorē vel me-dij ad ipm mobile.4.physico. Auer.c.71.qualiter exponit.l. 2.dist.scdi.q.9.3
Tale ē agēs in actu qle est mobile in potētia.3. phy.t.cō.17.qualr intelligitur l.25.dist.scdi.q. vnica.ſ.D
Tēpus ē numerꝰ motus ſm priꝰ ꝛ posteriꝰ qđ nō pōt ꝑcipi sine collatiōe posterioris ad priꝰ. 4.phy.t.c.101.qliter intelligit tur.l.45.dist.quarti.q.3.ſ.E
Termini loci ꝛ locati sunt simul qualiter intelligitur.l.10. dist. quarti.q.2.ſ.M
Termini motus sunt incōpossi-biles.3.phy.tex.c.5.ꝛ.26.qua-liter exponit.l.2. dist.scdi.q.7. E.ꝛ.10.dis.quarti.q.2.O.ꝛ.12. dist.eiusdem.q.4.B
Terminus formalis actiōis ē ꝑ-stātior suo receptiuo: qualiter intelligitur.l.44.distin.quarti q.2.O.
Totale causans effectiue nō pōt esse imꝑfectius suo causato:ꝙ sit ꝓpositio certa ꝛ vera.l.12. dist.quarti.q.3.ſ.3
Transposita noīa ꝛ verba idem significāt.2.perier.c.1.in fine: qualiter intelligitur.l.3.distin. quarti.q.2.ſ.R
Triplex ē mutatio a subiecto in nō subiectū a nō subiecto i sub iectū ꝛ a subiecto in subiectū.5. phy.tex.c.7.qualiter intelligit l.11.dist.quarti.q.1.F

Ubi ē aliud p se mediū ibi est alia p se distantia: qualr intelligitur.l.11.q.q.ſ.N
Ubi est idē agēs ꝛ passuꝫ eiusdē spēi: erit effectus eiusdeꝫ spēi. qualr intelligitur.l.25.distinc. quarti.q.2.ſ.D
Ubi est idē principiū actiuū ē ea dem actio.8. meta.t.c.11.ꝛ.12. qꝛ si natura est vna: actio erit vna.Auer.3.celi.c.72.qualiter intelligitur l.12.di. qrti.q.3.N
Uiolētū ē cuiꝰ principiū est ab ex nō ꝯferēte vim passo.3.ethi.c.1. qliter intelligit.l.18.dis.scdi.q. vnica.D.ꝛ.29.di.qrti.q. vnica B.ꝛ.43.dist.eiusdē.q.4.ſ.D
Uirtus est q̄ habentē ꝑficit ꝛ eiꝰ opus bonū reddit.2.ethi.c.5. qualiter exponit.l.17.dist.pri-mi.q.2.Bb
Uirtus infinita nō agit in tpe.8. phy.tex.cō.79.qualiter intel-ligitur.l.12.q.q.ſ.3
Uirtus maior si mouet in tpe et maxia mouet in instāti.6.phy. tex.cō.29. qualr exponit.l. 2. dist.secundi.q.11.D
Uirtutes ꝑficiūt hoīeꝫ mō huma no: dona vero ꝑficiunt mō sup humano: ꝛ beatitudo mō in hu mano.7.ethi.c.1.qualr intelli gitur.l.34.di.tertij.q.vnica.R
Uirtutes morales sunt i pte irrō nabili aīe.primo ethi.c.vlti.qli ter intelligit.l.33.dist. tertij.q. vnica.in sol.ad primū.ſ.M
Uisus est tenebre perceptiuus.2. de anima.tex.cō.103.qualiter exponitur.l.3. distinctione.pri-mi.q.3.ſ.Lr
Uituperat amator sui.9.ethi.c. 10.qualr intelligitur.l.29.dis. tertij.q.vnica.F
Uolitio reqrit necessario intelle ctionem priorē naturalr: qualr

intelligit.l.42.distin.secundi.q.4.j.H
Uolūtas mala excecat intellm. 3.ethi.c.5.ꝛ sapi.2.qualr. intelligit.l.36.di.tertij.q.vnca.j.H
Una potētia spē est advnam formā specie ꝛ potētie distinguūtur p actus.tertio.phy.te.cō.10.ꝛ Auer.12.met.c.11.inquit numerꝰ potentiarꝫ est in materia fm numerū specierꝫ.qualr itelligit.l.11.di.quarti q.3.j.T
Unitas totius ꝯtinui est ꝯtinuitas eius.qualiter intelligit.l.10.dist.quarti.q.3.E
Uniꝰ actiōis p se est vna cā actiua.qualiter intelligit.l.17.di.primi.q.2.j.T
Uniuersalia quodāmodo sunt i aia vn̄ intelligere in ipa qdcm est cūvelit.secundo de aia.tex.cō.60.qualiter intelligit.l.15.q.q.j.E.ꝛ.J
Unum esse requirit vnā formarꝫ.ꝙ sit ꝓpositio falsa.l.11.distin.quarti.q.3.Bb
Unum hꝫ rōnem mēsure.10.meta.tex.cō.7.qualiter exponit.l.8.dist.primi.q.3.X
Utrū sit ponere vnā talē substātiā impassibilē ꝛ inalterabilem vel plures: vtiqꝫ plures: inquit Arist.12.met.tex.cō.42.qualiter sit verū.l.7.q.q.Dm
Unū vni nō repugnat nisi pvnarꝫ rōnem repugnantie.ꝙ sit ꝓpositio falsa.l.9.q.q.j.M

Explicit Septima Sectio ꝓpositionum Expositarum de mente Doctoris Subtilis.

Octaua Sectio Tabule generalis in qua artificiosum epithoma scibiliũ ceu Mare magnũ Scoticarũ speculationũ ex vniuersis suarũ Voluminibus Doctoris Subtilis congestum continetur a clarissimo doctore Antonio de Fãtis Taruisino.

Joannis Antonij de sancto Angelo in Uado ex ord. Ser. sacrae Theologie professoris ad Lectorem Epigramma.

Juppiter Astrigeri Genitor laudetur Olympi.
  Qui pius Ingenijs munera larga dedit.
Abdita nam Tenebris latuere Uolumina Scoti
  hactenus: et quicquid scripserat ille sacrum.
Lucida Lector habes quae Fantis dogmata solers
  Edidit: et nullo tempore nota prius.
Ecce suis distincta locis archana refulgent:
  En Sophiae lumen grande Epithoma dabit.
Omnia nonne valent precio haec Epithomata magno:
  Uim mentis magnam cernis et Ingenij.
Cedat Erithraeo legitur que littore concha:
  Et quod in aoeis colligit Indus aquis.
Mirus homo vere est Antonius ille: solemus
  Dicere: q Phoenix vnica in Italia est.
Perlege nunc igitur lustrata Uolumina Scoti
  Et quicquid Fantis edidit ipse. Uale.

83

Preclarū Scoticarū speculationū Epithoma ex quattuor sniaꝝ voluminibus doctoris subtilis cōflatū ab eximio doctore Antonio de Fantis Taruisino fauste incipit.

Adā non corrupit naturaꝫ hanc numero: sicut nec personaꝫ hāc numero: sed corrupit se peccato personali: et in hoc demeritorie totam posterioritatē suā. 32. dist. secūdi. q. vnica. §. 3

Adam nō appetebat equalitatē dei directe ꝛ formalr: sꝫ tn̄ interpretatiue: ꝛ sic ois peccans ſm ꝙ dicit Ans. de casu diaboli. vult rapere equalitatē dei: imo vult eē maior deo in eo ꝙ volūtatē suā vult pferri voluntati diuine nō obediēdo volūtati ei⁹: ꝛ hoc est solū interptatiue ꝛ nō formalr appetere eqlitatē dei: ꝛ sic tn̄ interpretatiue ꝛ nō formaliter appetierūt tā hō ꝙ̄ angeli mali equalitatē dei. 21. di. scdi. q. 2. 3

Adā peccauit ex electiōe i eo ꝙ elegit sic complacere vxori: nō tn̄ itelligēdo electionē put est cōclusio syllogismi practici: potuit eni qꝺ lo: dinate appetijt fuisse absolute apphēsum apphēsiōe simplici absqꝫ aliq erroneo iudicio pcedēte: ꝛ hoc sufficit ad hoc ꝙ illꝺ lordiate appeteret. 22. di. scdi. q. vnica. §. C

Adā sciuit hoc esse cōtra preceptū dei comedere de ligno: sed ignorātia circūstātiarū consequētiū: vtpote vtrū tāta pena sequeret̄ bn̄ potuit habere illā ignorātiā ante pctm̄. Similiter ignorātia potuit seq̄ peccatū ꝓmū iquātū ex imoderato appetitu cōplacēdi vxori sine peccādo credidit oppositū: scꝫ esse veniale qꝺ erat mortale. 22. di. scdi. q. vnica. C

Abraā fuit tanti meriti sicut aliquis xpian⁹ q̄ sit mō. Sed nec Abraā nec aliqs ali⁹ ātiquoꝝ patrū: nec etiā btā ꝟgo potuit amouere obstaculū, quin oēs trāsirēt in limbū. Sꝫ ꝗuis obstaculū amoueat̄ per passionē xpi: null⁹ tn̄ actu igredit̄ celū nisi cooperet̄ ꝛ tat̄ prima gr̄a quā sibi meruit xp̄s. Sīlr patres cooperabātur passiōi xpi pnuise ad habitualē ingressum vt amoto obstaclo igredi possent. Nos aūt passiōi exhibite ꝛ amoto obstaculo coopamur ad actualē igressum nisi ipotētia excuset: sicut in puulis qb⁹ de⁹ dat imediate itroitū in celū: et iō habēt minimā glorīā. 19. di. tertij. q. vnica. §. C

Abraā in imolatiōe Isaac nō dixit ꝯ illud qꝺ habuit in mēte. Nā sicut refert Joseph⁹ in lib. antiqtatū. dū iret sol⁹ cuꝫ filio relictis pueris iformauit eū q̄liter fuerit miraculose ꝯcept⁹: et q̄liter si esset immolat⁹: de⁹ eum miraculose resuscitaret: ꝛ hoc credit̄ firmiter expectasse: qꝛ nō dubitauit de ꝓmissione dei. In Isaac vocabitur tibi semē. ipe igit̄ lꝫ intēderet imolare Isaac credebat tn̄ illū miraculose resuscitādū a deo et secū reuersurū ad pueros. vn̄ ēt cū dixit reuertemur ad vos. dixit ꝙ habuit i corde: nec ē iponendū faciliter mēdaciū aliqꝺ

Abrae.cui⁹vita fuit valde.exē plaris.38.di.tertij.q.vnica.G.
Ab ipso cōceptu relatiuo incōicabili ꝛ ab illa forma absoluta incōicabili forte posset abstrahi qdā concept⁹ indifferētior: hec.s.forma vel entitas incōicabilis:ꝛ illē in suo singulari ꝓprio possꝫ intelligi eē ꝗ hui⁹ ꝓpone:lꝫ nō intelligat̄ in singulari aliq̄ alicui⁹ cōcept⁹ īferioris:sicut intelligo aliq̄ñ nō solū ens:sꝫ hoc ens: vel subam hāc nō determinate cōcipiendo in itellectu meo singulare alicui⁹ īferioris:puta hoc aīal vel hūc lapidē:sicut qñ video a remotis pri⁹ appřehēdo qꝺ ē corpus ꝙ aīal ꝛ aīal ꝙ hoc aīal:ꝛ istū cōceptū indifferētē forme incōicabilis forte intellexit ille ꝗ cōcepit suppositū in diuinis nō determinādo in intellectu suo illꝺ suppositū eē absolutū vel relatiuū: quo opꝫ dicere de pħis:nisi ponat̄ ꝙ oīs eoꝝ ꝺ deo ꝯcept⁹ ad extra sit falsus: qꝛ planū ē ꝙ nō ꝯceperūt hoc suppositū relatiuū mouere celū:ꝛt̄n aliqꝺ hoc suppositū posuerunt mouere celū:qꝛ actio nō est nisi suppositi.si ergo nō cōceperūt rōnē suppositi incōicabilis indifferētē ad suppositū absolutū et relatiuū necessario cōceperūt hoc suppositū absolutū mouere celū.qꝺ ē falsuꝫ.4.q.q.U
Absolute pl⁹ ligat ꝑceptū legis nāe ꝑtinēs ad gratitudinē ꝙ obligatio noua ꝯcta ꝑ ꝓpā ꝓmissionē nisi forte istꝺ ꝑncipiū vel ꝑceptū serua ꝓmissa. magis obliget ꝙ istꝺ esto gratus bn̄facīēti sꝫ gradū ei⁹ in bn̄faciēdo.22.di.quarti.q.1.R
Absolutū ꝛ relo nō pħt includi in aliq̄ ꝑ se vno.sic ꝑ se qꝺ sit vni⁹generis:ꝛ ipsi⁹ sit ꝓprius cōcept⁹ ꝑ se vn⁹:ꝛ ꝙ ipm sit ꝑ se i vno genere. qꝛ sicut i reb⁹ nō pōt fieri vnū per se ex distinctis.nisi illa se habeant sicut ꝓprius actus ꝛ propria potētia i eodē genere vt pꝫ ꝑ pħꝫ 8.meta.sic non pōt aliqꝺ esse habens per cōceptū vnū. ꝛ cū hoc per se includens distincta nisi conceptus vni⁹ sit per se potentialis ꝛ alterius actualis per se determinans illū potentialem.13.q.q.I.Y. t.c.15.
Abstrahentiū non est mēdaciū. abstrahens enī non intelligit rem aliter ꝙ est licꝫ intelligat reꝫ aliter esse ꝙ est.ita ꝙ alietas in abstractiōe determinat suā intellectionē siue dicat modū intelligēdi.nō aūt determinat obiectuꝫ nec dicit moduꝫ obiecti.14.di.tertij.q 2.D
Absurdū videtur ꝙ aliquid habeat in se naturā illā.vnde sit idiuiduū vl' posset eē idiuiduū alicui⁹ spēi. ita ꝙ simplr non repugnat sibi posse esse indiuiduū illi⁹.ꝛ sibi repugnet posse eē simplr.ꝛ hoc saltē ꝺ illis ꝗ nō sunt accidētia loquimur enī modo de substātijs homogeneis:ꝗ non inherēt eēntialr 2.di.secundi.q.9.F
Accedēte sole ꝛ alijs stellis calidis ad zenith alicui⁹regionis elementa superiora.s.ignis et aer augētur.ꝛ inferiora.s. terra ꝛ aqua minuunt̄ ꝛ cōuertūtur in superiora ꝛ ecōuerso recedēte sole ꝛ accedētibus stellis effectiue frigidis.vt est saturn⁹ꝛ mercuri⁹.accidit generatio elemētorū aque ꝛ terre

14.di.scdi.q.3.B
Acceptatio potentie sufficit ad acceptationē eēntie et nō econ uerso.sicut eñ si hō posset vi- dere actū alterius diligēdi ꝓ pter illū actū acceptaret totū suppositū.ita de⁹ primo acce- ptat actū libere elicitū a potē tia nō q̄dē acceptatiōe genera li q̄ acceptat omnē creaturaꝫ q: sic prio eēntia acceptat̄ sed acceptatiōe spāli q̄ ordinat ac ceptū ad btitudinē. Acceptat aūt sic prio et principalr potē- tiā q̄ ē prio beatificabilis et per illā ipaꝫ eēntiam. ❡ Et si obij cit̄ de abel et muneribꝰ ei⁹. di co q actꝰ exterior nō acceptat̄ nisi q: iterior nec iterior nisi q: potētia illa cui⁹ ē actꝰ vl' eli citꝰ vel iperatꝰ acceptat̄ sꝫ nō ē vlteri⁹ resoluere illam acce- ptationē isti⁹ potētie in acce- ptationē alicui⁹ prioris acce- ptati.q: nihil ē pri⁹ acceptabi le acceptatiōe spāli nisi medi ante illa potētia.26.di.secun- di.q.vnica.C

Accidēs bñ pōt eē pricipiū alicu ius effectꝰ receptibilis in suo subō:sicut spēs itelligibilis ē principiū intellectiōis recepte in intellectu possibili: et ita' for ma pt eē principiū q̄ respectu transmutationis sui' subiecti. 17.di.primi.q.2.J.T

Accidēs nō pt se vnire effectiue subiecto:vñ si deus reduceret substātiā panis.et nihil aliō fa ceret:remāceret accñs sine sub iecto sicut mō:nec vniret̄ sub- stātie panis tāq̄ forma p vir tutē illi⁹ accñtis dico effecti- ue.Et si arguas miraculū ē q nō inest.ergo cessante ipedimē to inherentie.s.non existentia subiecti cessabit miraculū et to talr inerit. ❡ Rñdeo aliq̄d po sitū i eē miraculose pmanet in illo eē quousq̄ ab aliq̄ agēte trāsmutet̄.12.di.qrti.q.1.J.Q.

Accñtia q̄ sunt istrumēta sub stātie gñantis nō attigūt ter- minū pncipalē sꝫ tm̄ quādā di positionē puiā vt pꝫ d q̄litati b⁹ alteratiuꝭ.1.di.qr.q.1.J.O

Accidit materie q forma perfi- ciēs ipaꝫ educat̄ d potētia ei⁹ vel nō educatur:si eñ eēt pos sibile aliquā formā eē in mate teria: et tñ nō educi de potētia eius:ipsa ita pfecte perficeret materiā sicut si educeret̄ d po tētia ei⁹.11.di.quarti.q.3.J. T

Accidit spēi. inquātum ē cā par tialis respectu actꝰ intelligen di cū intellectu:vt cū alia cau sa ptiali:q ipsa pficiat intelle ctū.q: et si perficiat eū:nō dat tñ intellectui aliquā actualita tē ptinētē ad cālitatē intelle- ctus. ❡ Exēplū potentia moti ua in manu pōt vti cultello in quātū acutꝰ ē:ad diuidēdū ali qđ corpꝰ: ista acuties si eēt in manu vt in subiecto:possꝫ ma nus vti ea ad eādē opationeꝫ et tñ accideret manui: inquātū in ea ē potētia motiua:q i ea acuties eēt et ecōuerso:q: acu ties nullā pfectionē daret ma nui ptinētē ad potētiā motiuā qđ appet:q: eq̄ pfecta ē potē- tia motiua sine tali acutie:et ita eodē mō vti' ea q̄n ē i alio cō iūcto manui:vt cultello: sicut vteret̄ ea si esset in manu. Ita in ꝓposito:si spēs possꝫ eē in- exñs intellectui absq̄ inherē- tia p modum forme:si isto mō inexñs eēt sufficiēter coniūcta itellectui possent iste due cāe

partiales intellect⁹ ꝛ spēs cō-
iuncte sibi inuicē in eādē ope
rationē in quā modo possunt
qñ spēs informat intellectum
qd ēt appet ponēdo aliqd in-
telligibile pñs sine spē: illud
eñi obiectū ē cā pꝛtialis: ꝛ non
īformat ītellectū: q̄ ē altera cā
partialis: ſꝫ iste due cāe pꝛtia-
les appꝛoximate: absq̄ infor-
matione alteri⁹ ab altera per
solā appꝛoximationē debitaꝫ
causant vnum effectuꝫ cōmu-
nem. 3. di. primi. q. 7. J. M
Accipiēs voluntatē ꝛ gratiaꝫ. lꝫ
ei non datur op⁹ meritoriū in
se sine volūtate ꝯñte: datur tñ
sibi in grā in q̄ ē volūtate añ-
cedēte ꝛ virtualr ꝛ pp hoc ac-
cipiēs gratiā debitoꝛ ē bonoꝝ
operū q̄ virtualr continent in
grā illa. ita ꝙ amittēs gratiaꝫ
ꝛ frequēter peccās: nō tñ pu-
nitur ꝑ amissiōe gratie: qꝛ tūc
q̄ pluries et q̄ pauci⁹ peccarēt
equaliter punirentur. 32. dist.
secundi q. vnica. J. C
Accipiēdo substātiaꝝ mutatio
nē ſm ꝙ loquit phs de ea illa
est indiuisibilis necessario cō-
comitans indiuisibile termi-
nans motū: ita ꝙ mutari ē alr
se hr̄e nunc q̄ prius. alr se hr̄e
nūc accipit pro indiuisibili: ſꝫ
q̄ prius: accipit ꝑ diuisibili:
primū igit eē forme ꝑ se termi
nās fluxū ꝑ se primo mēsurat
instāti: ꝛ ad illd ꝓprie ē muta
tio: ſꝫ ad primū esse forme: qd
nō ē ꝑ se terminās fluxū: non
est pꝛoprie mutatio ꝛ prio: sed
quasi secundario inquantum
illud primū esse cōcomitatur
mutationem pꝛoprie dictam ꝛ
ideo primum esse substātie ge
nerabilis inquātum cōcomi-
tatur mutationem pꝛoprie di-
ctā mēsuratur instanti. ſꝫ non
esse habitū post illd instās mē
surat tēpoꝛe: qꝛ in prio instāti
cōparat illd esse ad causā par
ticularem generantē a qua ē:
ꝛ post illud instās non hꝫ de-
pēdētiā ad illā particularem
causam generantē: sed tñ ad
primam causam cōseruantem
ꝛ tūc hꝫ habitudinē vnifoꝛmē
ad illā causaꝫ cōseruātē: sicut
ē in esse angeli: quod cōseruat
in idētitate perfecta absq̄ va-
rietate. 2. di. secundi. q. 4. E
Accipiēdo fidem pꝛout dicit ha
bitū generatum inclinantē in
aliquid non euidēs ex se tāq̄
in verum: ꝛ hoc determinate.
vt assentit illi tāq̄ vero. sic p̄t
aliquis scire se habere fidē ge
neraliter loquendo de fide si-
cut pōt scire se habere sciētiā
arguēdo habitū eē in se ex ip-
sis actibus: ſꝫ ꝙ aliqs sciat vł
scire possit se habere fidē cer-
tā determinate inclinātē i ve-
rū: ita ꝙ sciat fidē eē verā: ꝛ il
lud in qd inclinat eē verū ita
ꝙ facit assentire vero: ꝛ nō so-
lū inclinat in aliqd tanq̄ verū
sic nullus scire pōt in hac vi-
ta: nisi reueletur sibi: pꝛobatio
hui⁹ qꝛ nō possum scire me as
sentire vero nisi prius sciētiaꝫ
esse verū illd cui assentio: scire
aliquē articulū eē verū ipossi-
bile ē ꝑ statu isto de lege cōi.
Jdeo sicut credo deū eē trinū
ꝛ vnū: ꝛ nō scio nec scire possū
illd pro statu isto sic credo me
habere fidem infusam inclinā
tem in illud sicut verū quod
est in se verum. 23. disti. tertij.
vnica. J
Accipiēdo regulam pro rectiſſi

cante in praxi: prima regula est finis vltimus qui virtualiter includit primo notitiã ois rectitudinis necessarie cuiuscunq̧ praxis sicut primũ subiectũ scientie speculatiue prio virtualiter icludit notitiã omniũ veritatũ speculabiliũ: hec aũt pria regula q̃ ẽ finis: ordinate rectificat intellectũ ⁊ voluntatẽ: sicut ipse potẽtie nate sunt agere ordinate: ita qd quasi prius gignit notitiã cõformẽ recte praxi: q̃ rectificet praxim ⁊ ita potentia practicante alia erit potẽtia prior et prius recta. 4. q. prol. Q

T.c.5. Accipiẽdo sciẽtiã proprie vt accipitur primo posteriorum. requiruntur quatuor cõditiões in sciẽtia. pria ꝙ sit certa excludendo oẽm dubitationẽ ⁊ deceptionẽ. scd̃a ꝙ sit d̃ cognito necessario tertia ꝙ sit per cãz euidẽtẽ in itellectu. quarta ꝙ sit per causam necessariaz euidentem applicatam ad cõclusionẽ p discursuz syllogisticuz 24. di. tertij. q. vnica. §. D

Actio generãtis terminat̃ ad eẽ ⁊ q̃q̃ eẽ exñtie hui' hois nõ sit res alteri' generis: ⁊ ꝓ tanto cũ eo cuius ẽ nõ faciat ens vere p accidens: tñ hic hõ abstrahit ab eẽ exñtie: ⁊ ideo nõ ẽ d̃. intellectu ei': ꝓpter quod logici dicũt ꝙ faciũt vnũ cõceptũ per accidẽs. tunc realr loquẽdo hic hõ exñs corrũpit̃ ⁊ generat̃. ita ꝙ q̃uis hic hõ possit dici generari: tñ non necessario cõcomitãte eẽ exñtie tã q̃ termino generationis. 22. di. tertij. q. vnica. F

Actio abstrahẽdi q̃ ẽ pria actio intellect' agẽtis ẽ magis pro-pria sibi' q̃ scd̃a q̃ ẽ cãre intellectionez: q̃ illa põt cõpetere alijs potentijs: nulla aũt alia trãsfert obiectũ suũ de ordine ad ordinem sic intelligẽdo de ordine corporalium ad ordinem spiritualiũ. imo volũtas lz cãndo actũ suũ s̃m aliquod p hoc metaphorice transferat obiectũ suũ de ordine intelligibiliũ ad ordinẽ appetibiliuz tñ ista trãslatio nõ req̃rit volũtatẽ agẽtẽ sic intelligẽdo: hoc ẽ p̃parãtẽ obiectũ suũ vt sit actu volibile: sicut itellect' agẽs p̃parat obiectũ suũ vt sit actu intelligibile q̃ qñ obiectũ est actu itellectũ ẽ actu volibile: nõ igr̃ req̃rit̃ aliq̃ actio preparãs obiectũ volũtati. 15. q. q. P

Actio in mediũ nõ p̃cedit naturalr actionẽ i terminũ nisi duplici de cã aut q̃ ẽ eiusdez rõnis medij ⁊ termin'. ⁊ tũc pri' naturalr recipitur in medio sicut passum ꝓpinqui' naturaliter prius patitur q̃ passum remotius: aut si est alteri' rationis. agens habet duas formas actiuas. quarum vna est prior naturaliter reliqua ⁊ s̃m illam formamque est prior actiua natum est agere in mediu: ⁊ secundum aliam in terminum. exemplum primi est. vt quando sol illuminat partes medij. exemplũ scd̃i vt qñ sol generat minerã in visceribus terre. vel vermẽ in terra ⁊ illuminat mediũ interpositũ ⁊ id̃ exclusa vtraq̧ harũ cãruz s. ꝙ nec mediũ sit receptiuum eiusdẽ actiõis cũ termino: nec agẽs hz aliã formã actiuã realiter vel virtualr p quã sit natũ ager̃ i mediũ actionẽ alteri'

85

potentia nō est optima substātia.12.meta.te.cō.51. q̄liter intelligitur.l.13.q.q.§.C
Si esset vacuū nihil videret.2.de aīa.te.cō.74.qualr intelligit.l.9.dist.secūdi.q.2.§.C
Si intell's diceret ad intellectuz z intelligentē:idez bis diceret. Auer.5.meta.c.20.qualiter intelligitur.l.13.q.q.§.U
Si magnū fuerit habitū ab habito patit.phs i de sen.z sensa. qualr itellr.l.2.dis.scdi.q.12.G
Si materia eēt sine forma qd nō esset in actu eēt in actu. Auer. 2.physi.c.12. qualiter intelligitur.l.11.dist.quarti.q.3.D
Silitudo est vnitas in qualitate 5.meta.tex.cō.20.qualr intelligit.l.6.dist.quarti.q.10.§.D
Si natura dedisset stellis motuz pgressiuuz dedisset eis instrm vel instra ad motuz:qz natura nō ordinat aliqd ad aliquā perfectionez nisi prouideat illi de his qbus pōt agere z attingere illā.2.celi.t.c.50.z.59.qualr intelligit.l.1.q.prol.R.z.49.dis. quarti.q.11.§.I
Si partibile in infinitū ē qd alterat nō pp hoc z alteratio:sz velox fit sicut multotiēs densatio 8.phy.t.cō.52.q̄liter intelligit l.2.dist.scdi.q.9.§.O.z.P.
Si plures essent celi plures eēnt primi motores.12.meta.te.cō. 49..qualiter intelligit.l.3.dis. secundi.q.6.§.Q
Si qualitatū nō ē delectatio: nō pp hoc neqz bonoꝝ:neqz eniꝫ virtutes operatiōes sunt qualitates neqz felicitas.10.ethi.c.2. qualr intelligit.l.13.q.q.§.Ff
Si semp aliqd sequr aliud z nō conuertit: difficile est separare qz nō sit genus: quarto tho.in fine: qualiter intelligitur.l.8. dist.primi.q.3.T
Si vnuz oppositū est causa vniꝰ oppositi reliquū oppositum est cā sui oppositi:q̄liter intelligit l.20.dist.scdi.q.vnica.F
Sicut res se hz ad esse ita ad cognosci.2.me.t.c.4.qualr exponit.l.3.dist.primi.q.2.§.U
Sicut se hz oculus noctue ad lucez solis sic intell's nr̄ ad manifestissima in nā.2.me.t.c.2. q̄liter exponit.l.3.dist.primi.q.1.
Sicut se hz primū ad tertiuz:ita scdm ad quartū p locū a cōmutata pportiōe:Euclides lib.5. cōcl'one.16.z.2.puoꝝ.c.21. q̄liter intelligit.l.36.di.pmi.q.vnica.§.R.z.43.di.quarti.q.3.§.F.
Sicut se hz principiū in speculabilibꝰ sic finis in agibilibus.2. phy.t.c.89.z.7.ethi.c.12.qualiter intelligit.l.49.dis. quarti q.10.M.z.16.q.q.F
Sole forme hoc est q̄ditates sehnt sicut nūeri.8.met.te.cō.10. q̄liter intelligit.l.19 .q.q.Lz
Spēs est q̄ pdicat de pluribꝰ differētibus numero in qd. Por. c.de spē.q̄liter intelligitur.l.8. dist.primi.q.3.Dd
Spēs specialissima ē athoma .i. indiuisibilis:q̄liter intelligit.l. 3.dist.secūdi.q.6.N
Subiectū scie hz ptes passiōes z pncipia.primo poste.t.c.43.q̄liter exponit.l.3.q.prol.S
Substātia est prior q̄libet accidēte tpe cognitiōe z diffinitiōe 7.meta.t.cō.4.qualiter intelligitur.l.1.dis.secūdi.q.5.L.z.3. dist.eiusdē.q.4.§.B
Substantia est ppria vnicuiqz z nō inest alteri: phs.7.met.t.c. 43.qualiter intelligit.l.3. dist. secundi.q.1.L.

Substātia materialis est indiuiduata p aliqd positiuū intrinsecum sibi qualiter intelligitur l.3.dist.scdi.q.2.s.B

Substare nō competit accidenti qualiter intelligitur.l.12.disti. quarti.q.2.s.L

Successio in motu est ex resistentia mobilis ad motorē vel medij ad ipm mobile.4.physico. Auer.c.71.qualiter exponit.l.2.dist.scdi.q.9.3

Tale ē agēs in actu q̄le est mobile in potētia.3. phy.t.cō.17.qualr intelligitur l.25.dist.scdi.q.vnica.s.D

Tēpus ē numer⁹ motus sm pri⁹ 7 posteri⁹ qd nō pōt pcipi sine collatiōe posterioris ad prius. 4.phy.t.c.101.q̄liter intelligitur.l.45.dist.quarti.q.3.s.E

Termini loci 7 locati sunt simul qualiter intelligitur.l.10. dist. quarti.q.2.s.M

Termini motus sunt incōpossibiles.3.phy.tex.c.5.7.26.qualiter exponit.l.2. dist.scdi.q.7. E.7.10.dis.quarti.q.2.O.7.12. dist.eiusdem.q.4.B

Terminus formalis actiōis ē p̄stātior suo receptiuo: qualiter intelligitur.l.44.distin.quarti q.2.O.

Totale causans effectiue nō pōt esse imperfectius suo causato: q sit ppositio certa 7 vera.l.12. dist.quarti.q.3.s.3

Transposita noia 7 verba idem significāt.2.perier.c.1.in fine: qualiter intelligitur.l.3.distin. quarti.q.2.s.R

Triplex ē mutatio a subiecto in nō subiectū a nō subiecto i subiectū 7 a subiecto in subiectū.5. phy.tex.c.7.qualiter intelligit l.11.dist.quarti.q.1.F

Ubi ē aliud p se mediū ibi est alia p se distantia: qualr intelligitur.l.11.q.q.s.N

Ubi est idē agēs 7 passus eiusdē spēi: erit effectus eiusdē spēi. qualr intelligitur.l.25.distinc. quarti.q.2.s.D

Ubi est idē principiū actiuū ē eadem actio.8. meta.t.c.11.7.12. q2 si natura est vna: actio erit vna.Auer.3.celi.c.72.qualiter intelligitur l.12.di. q̄rti.q.3.N

Uiolētū ē cui⁹ principiū est ab ext nō cōferēte vim passo.3.ethi.c.1. q̄liter intelligit.l.18.dis.scdi.q. vnica.D.7.29.di.q̄rti.q. vnica B.7.43.dist.eiusdē.q.4.s.D

Uirtus est q̄ habentē pficit 7 ei⁹ opus bonū reddit.2.ethi.c.5. qualiter exponit.l.17.dist.primi.q.2.Bb

Uirtus infinita nō agit in tpe.8. phy.tex.cō.79.qualiter intelligitur.l.12.q.q.s.3

Uirtus maior si mouet in tpe et maxia mouet in instāti.6.phy. tex.cō.29. qualr exponit.l. 2. dist.secundi.q.11.D

Uirtutes pficiūt hoiēs mō humano: dona vero pficiunt mō sup humano: 7 beatitudo mō in humano.7.ethi.c.1.qualr intelligitur.l.34.di.tertij.q.vnica.R

Uirtutes morales sunt i pte irrōnabili aie.primo ethi.c.vlti.q̄liter intelligit.l.33.dist. tertij.q. vnica.in sol.ad primū.s.M

Uisus est tenebre perceptiuus.2. de anima.tex.cō.103. qualiter exponitur.l.3. distinctione.primi.q.3.s.Li

Uituperat amator sui.9.ethi.c. 10.qualr intelligitur.l.29.dis. tertij.q.vnica.B

Uolitio reqrit necessario intellectionem priorē naturalr: qualr

intelligit.l.42.distin. secundi. q.4.J.H

Volūtas mala excecat intellm. 3.ethi.c.3.& sapi.2.qualr. intel ligit.l.36.di.tertij.q. vnca.J.H

Una potētia spē est advnam for mā specie & potētie distinguū tur p actus.tertio.phy. te. cō. 10.& Auer.12.met.c.11. inquit numer⁹ potentiaꝝ est in mate ria fm numerū specieꝝ.qualr itelligit.l.11.di.quarti q.3.J.T

Unitas totius ꝯtinui est ꝯtinui- tas eius.qualiter intelligit. l. 10.dist.quarti.q.3.E

Uni⁹ actiōis p se est vna cā acti ua.qualiter intelligit.l.17.di. primi.q.2.J.T

Uniuersalia quodāmodo sunt i aia vn̄ intelligere in ipa qdcm est cūvelit.secundo de aia.tex. cō.60.qualiter intelligit.l. 15. q.q.J.E.& J

Unum esse requirit vnā formaꝫ. ꝙ sit ꝑpositio falsa.l.11.distin. quarti. q.3.Bb

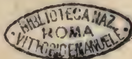
Unum hꝫ rōnem mēsure. 10.me ta.tex.cō.7.qualiter exponit. l.8.dist.primi.q.3.X

Utruꝫ sit ponere vnā talē substā tiā impassibilē & inalterabilem vel plures:vtiqꝫ plures : inquit Arist.12.met.tex.cō.42.quali ter sit verū.l.7.q.q.Wm

Unū vni nō repugnat nisi ꝑ vnaꝫ rōnem repugnantie.ꝙ sit ꝑpo sitio falsa.l.9.q.q.J.M

¶ Explicit Septima Sectio ꝓ- positionum Expositarum de mente Doctous Subtilis.

Octaua Sectio Tabule generalis in qua artificiosum epithoma scibiliū ceu Mare magnū Scoticarū specula tionū ex vniuersis suarū Voluminibus Docto ris Subtilis conge stum continetur a clarissimo docto re Antonio de Fātis Tar uisino.

¶ Joannis Antonij de sancto Angelo in Uado ex ord. Ser. sacrae Theologie professoris ad Lectorem Epigramma.

Juppiter Astrigeri Genitor laudetur Olympi.
Qui pius Ingenijs munera larga dedit.
Abdita nam Tenebris latuere Uolumina Scoti
Hactenus: et quicquid scripserat ille sacrum.
Lucida Lector habes quae Fantis dogmata solers
Edidit: et nullo tempore nota prius.
Ecce suis distincta locis archana refulgent:
En Sophiae lumen grande Epithoma dabit.
Omnia nonne valent precio haec Epithomata magno:
Uim mentis magnam cernis et Ingenij.
Cedat Erithraeo legitur que littore concha:
Et quod in aoeis colligit Indus aquis.
Mirus homo vere est Antonius ille: solemus
Dicere: q̄ Phoenix vnica in Italia est.
Perlege nunc igitur lustrata Uolumina Scoti
Et quicquid Fantis edidit ipse. Uale.

Preclarū Scoticarū speculationū Epithoma ex quattuor insignium voluminibus doctoris subtilis cōflatū ab eximio doctore Antonio de Fantis Taruisino fauste incipit.

Adā non corrupit naturā hanc numero: sicut nec personā hāc numero: sed corrupit se peccato personali: et in hoc demeruit totam posterioritatē suā. 32.dist.secūdi.q.vnica.§.3

Adam nō appetebat equalitatē dei directe formalr: sȝ tm̄ interpretatiue: ⁊ sic oīs peccans ſm ꝙ dicit Ans. de casu diaboli. vult rapere equalitatē dei: imo vult eē maior deo in eo ꝙ volūtatē suā vult pferri voluntati diuine nō obediēdo volūtati ei⁹: ⁊ hoc est solū interptatiue ⁊ nō formalr appetere eqlitatē dei: ⁊ sic tm̄ interpretatiue ⁊ nō formaliter appetierūt tā hō ꝙ̄ angeli mali equalitatē dei.21.di.scdi.q.2.3

Adā peccauit ex electiōe i eo ꝙ elegit sic complacere vxori: nō tñ itelligēdo electionē ꝑut est cōclusio syllogismi practici: potuit eñ qd̄ iordinate appetijt fuisse absolute apphēsum apphēsiōe simplici absq͂ aliq̄ erroneo iudicio ꝓcedēte: ⁊ hoc sufficit ad hoc ꝙ illd̄ iordiate appeteret.22.di.scdi.q.vnica.§.C

Adā sciuit hoc esse cōtra preceptū dei comedere de ligno: sed ignorātia circūstātiarū consequētiū: vtpote vtrū tāta pena sequeret̄ bñ potuit habere illā ignorātiā ante pctm̄. Similiter ignorātia potuit seq̄ peccatū ꝓmū lquātū ex imoderato appetitu cōplacēdi vxori si ne peccādo credidit oppositū: scȝ esse veniale qd̄ erat mortale.22.di.scdi.q.vnica.C

Abraā fuit tanti meriti sicut alis quis xp̄ian⁹ q̄ sit mō. Sed nec Abraā nec aliqs ali⁹ ātiquoꝝ patrū: nec etiā btā ꝟgo potuit amouere obstaculū, quin oēs trāsirēt in limbū. Sȝ ꝙuis obstaculū amoueat̄ per passionē xp̄i: null⁹ tñ actu igredit̄ celū nisi cooperet̄ ⁊ tat̄ prima gr̄a quā sibi meruit xp̄s. Silr patres cooperabātur passiōi xp̄i ꝑuise ad habitualē ingressum vt amoto obstacl'o igredi possent. Nos aūt passiōi exhibite ⁊ amoto obstaculo coopamur ad actualē igressum nisi ipotētia excuset: sicut in puulis qb⁹ de⁹ dat imediate itroitū in celū: et iō habēt minimā gloriā. 19.di.tertij.q.vnica.§.C

Abraā in imolatiōe Isaac nō dixit ꝯ illud qd̄ habuit in mēte. Nā sicut refert Joseph⁹ in lib. antiq̄tatū.dū iret sol⁹ cuȝ filio relictis pueris iformauit eū q̄liter fuerit miraculose ꝯcept⁹: et q̄liter si esset immolat⁹: de⁹ eum miraculose resuscitaret: ⁊ hoc credit̄ firmiter expectasse: q: nō dubitauit de ꝓmissione dei. In Isaac vocabitur tibi semē. ipe igit̄ lȝ intēderet imolare Isaac credebat tñ illū miraculose resuscitādū a deo et secū reuersurū ad pueros. vñ ēt cū dixit reuertemur ad vos. dixit ꝙ habuit i corde: nec ē iponendū faciliter mēdaciū aliqd̄

Abrae.cui⁹vita fuit valde.exē plaris.38.di.tertij.q.vnica.S.

Ab ipso cōceptu relatiuo incōi-cabili ꝛ ab illa forma absoluta incōicabili forte posset abstra hi q̄dā concept⁹ indifferēti or: hec.s.forma vel entitas incōi-cabilis:ꝛ illē in suo singulari ꝓprio possꝫ intelligi eē q̄ hui⁹ ꝑsone:lꝫ nō intelligatin singu lari aliq̄ alicui⁹ cōcept⁹ iferio ris:sicut intelligo aliq̄ñ nō so-luꝫ ens:sꝫ hoc ens: vel subam hāc nō determinate cōcipien do in itellectu meo singulare alicui⁹ iferioris:puta hoc aial vel hūc lapidē:sicut qñ video a remotis pri⁹ apprehēdo qd̄ ē corpus q̄ꝫ aial ꝛ aial q̄ꝫ hoc aial:ꝛ istū cōceptū indifferētē forme incōicabilis forte intel lexit ille q̄ cōcepit suppositū in diuinis nō determinādo in intellectu suo illd̄ suppositū eē absolutū vel relatiuū: quo opꝫ dicere de p̄his:nisi ponat ꝙ ois eo꜠ d̄ deo ꝯcept⁹ ad ex tra sit falsus: q: planū ē ꝙ nō ꝯceperūt hoc suppositū relati uū mouere celū:ꝛtñ aliqd̄ hoc suppositū posuerunt mouere celū:q: actio nō est nisi suppo siti.si ergo nō cōceperūt rōnē suppositi incōicabilis indiffe-rētē ad suppositū absolutū et relatiuū necessario cōceperūt hoc suppositū absolutū moue re celū.qd̄ ē falsuꝫ.4.q.q.V

Absolute pl⁹ ligat p̄ceptū legis nāe ptinēs ad gratitudinē q̄ꝫ obligatio noua ꝯcta ꝑ ꝓpā ꝓ missionē nisi forte istd̄ p̄ncipiū vel p̄ceptū serua ꝓmissa. ma-gis obliget q̄ꝫ istd̄ esto gratus bñfacīēti fꝫ gradū ei⁹ in bñfa-ciēdo.22.di.quarti.q.1.R

Absolutū ꝛ relo nō p̄t includi in aliq̄ ꝑ se vno.sic ꝑ se qd̄ sit vni⁹generis:ꝛ ipsi⁹ sit ꝓprius cōcept⁹ ꝑ se vn⁹:ꝛ ꝙ ipm sit ꝑ se i vno genere. q: sicut i reb⁹ nō pōt fieri vnū per se ex disti ctis.nisi illa se habeant sicut ꝓprius actus ꝛ propria potē-tia i eodē genere vt pꝫ ꝑ p̄hꝫ 8.meta.sic non pōt aliqd̄ esse habens per cōceptū vnū. ꝛ cū hoc per se includens distincta nisi conceptus vni⁹ sit per se potentialis ꝛ alterius actua-lis per se determinans illū po tentialem.13.q.q.I.Y. t.c.15.

Abstrahentiū non est mēdaciū. abstrahens eñ non intelligit rem aliter q̄ꝫ est licꝫ intelligat reꝫ aliter esse q̄ꝫ est.ita ꝙ alie tas in abstractiōe determinat suā intellectionē siue diat mo dū intelligēdi.nō aūt determi nat obiectuꝫ nec dicit moduꝫ obiecti.14.di.tertij.q 2.D

Absurdū videtur ꝙ aliquid ha beat in se naturā illā.vnde sit idiuiduū vl̄ posset eē idiuiduū alicui⁹ spēi. ita ꝙ simpl'r non repugnat sibi posse esse indiui duū illi⁹.ꝛ sibi repugnet pos-se eē simpl'r.ꝛ hoc saltē d̄ illis q̄ nō sunt accidētia loquimur eñ modo de substātijs homo geneis:q̄ non inherēt eētialr 2.di.secundi.q.9.F

Accedēte sole ꝛ alijs stellis cali dis ad ꝫenith alicui⁹regionis elementa superiora.s.ignis et aer augētur.ꝛ inferiora.s. ter-ra ꝛ aqua minuunt ꝛ cōuertū tur in superiora ꝛ ecōuerso re-cedēte sole ꝛ accedētibus stel lis effectiue frigidis.vt est sa-turn⁹ꝛ mercuri⁹.accidit gene ratio elemētorū aque ꝛ terre

14.di.scdi.q.3.B

Acceptatio potentie sufficit ad acceptationē eētie⁊ nō econ uerso.sicut eī si hō posset vi= dere actū alterius diligēdi ꝓ pter illū actū acceptaret totū suppositū.ita de⁹ primo acce= ptat actū libere elicitū a potē tia nō ꝗdē acceptatiōe genera li q̄ acceptat omnē ,creaturaꝫ qꝛ sic p̄rio eētia acceptaꝛ sed acceptatiōe spāli q̄ ordinat ac ceptū ad btitudinē. Acceptat aūt sic p̄rio ⁊ principalr potē= tiā q̄ ē p̄rio beatificabilis ⁊per illā ipaꝫ eētiam. ¶ Et si obij eiā de abel ⁊ muneribꝰ eiꝰ. di co ꝙ actꝰexterior nō acceptaꝛ nisi qꝛ, Iterior nec Iterior nisi qꝛ potētia illa cuiꝰ ē actꝰ vl eli citꝰvel Iperatꝰ acceptaꝛ sꝫ nō ē vlteriꝰ resoluere illam acce= ptationē istiꝰ potētie in acce= ptationē alicuiꝰ priorꝰ acce= ptati.qꝛ nihil ē priꝰ acceptabi le acceptatiōe spāli nisi medi ante illa potētia.26.di.secun= di.q.vnica.C

Accidēs bn̄ pōt eē p̄ricipiū alicu ius effectꝰ receptibilis in suo subo:sicut spēs itelligibilis ē principiū intellectiōis recepte in intellectu possibili: ⁊ ita' for ma p̄t eē principiū q̄ respectu transmutationis sui subiecti. 17.di.primi.q.2.J.C

Accidēs nō p̄t se vnire effectiue subiecto:vn̄ si deus reduceret substātiā panis.⁊ nihil aliō fa ceret:remāeret accn̄s sine sub iecto sicut mō:nec vnireꝛ sub= stātie panis tāq̄ forma ꝑ vir tutē illiꝰ accn̄tis dico effecti= ue.Et si arguas miraculū ē ꝙ nō inest.ergo cessante Ipedimē to inherentie.s.non existentia subiecti cessabit;miraculū ⁊ to talr inerit.¶Rn̄deo aliqd po sitū i eē,miraculose ꝑmanet in illo eē quousq̄ ab aliq̄ agēte trāsmuteꝛ.12.di.q̄rti.q.1.J.Q.

Accn̄tia q̄n sunt istrumēta sub stātie gn̄antis nō attigūt ter= minū ꝑncipalē sꝫ tn̄ quādā di positionē ꝑuiā vt pꝫ ƀ q̄litati bꝰ alteratiuꝭ.1.di. q̄r.q.1.J.Q

Accidit materie ꝙ forma perfi= ciēs ipaꝫ educaꝛ ƀ potētia eiꝰ vel nō educatur:si eīn eēt pos sibile aliquā formā eē in mate teria:⁊ tn̄ nō educi de potētia eius:ipsa ita ꝑfecte perficeret materiā sicut si educereꝛ ƀ po tētia eiꝰ.11.di.quarti.q.3.J. C

Accidit spēi. inquātum ē cā par tialis respectu actꝰ intelligen di cū intellectu:vt cū alia cau sa ꝑtiali:ꝙ ipsa ꝑficiat intelle ctū.qꝛ ⁊ si perficiat eū:nō dat tn̄ intellectui aliquā actualita tē ꝑtinētē ad cālitatē intelle= ctus.¶Exēplū potentia moti ua in manu pōt vti cultello in quātū acutꝰē:ad diuidēdū ali qō corpꝰ: ista acuties si eēt in manu vt in subiecto:possꝫ ma nus vti ea ad eādē opationeꝫ ⁊ tn̄ accideret manui: inquātū in ea ē potētia motiua:ꝙ l ea acuties eēt ⁊ ecōuerso:qꝛ acu ties nullā ꝑfectionē daret ma nui ꝑtinētē ad potētiā motiuā qō appetꝛ:qꝛ eq̄ ꝑfecta ē potē= tia motiua sine tali'acutie:⁊ita eodē mō vtiꝛ ea q̄n ē l alio cō iūcto manui;vt cultello: sicut vtereꝛ ea si esset in manu. Jta in ꝓposito:si spēs possꝫ eē in= ex̄ns intellectui absq̄ inherē= tia ꝑ modum forme:si isto mō inex̄ns eēt sufficiēter coniūcta itellectui possent iste due cāe

84

partiales intellect⁹ ⁊ spẽs cõiuncte sibi inuicẽ in eadẽ operationẽ in quã modo possunt qñ spẽs informat intellectum qđ ẽt appet ponẽdo aliqđ intelligibile pñs sine spẽ: illud eñi obiectũ ẽ cã ptialis:⁊ non iformat itellectũ: q̃ ẽ altera cã partialis:ſʒ iste due cãe ptiales approximate: absq̃ informatione alteri⁹ ab altera per solã approximationẽ debitaʒ causant vnum effectuʒ cõmunem.3.di.primi.q.7.J.M

Accipiẽs voluntatẽ ⁊ gratiaʒ.lʒ ei non datur op⁹ meritoriũ in se sine volũtate ɔñte:datur tñ sibi in grã in q̃ ẽ volũtate añcedẽte ⁊ virtualr̃ ⁊ pp hoc accipiẽs gratiã debitoꝛ ẽ bonoꝝ operũ q̃ virtualr̃ continenṫ in grã illa.ita ꝙ amittẽs gratiaʒ ⁊ frequẽter peccãs:nõ tñ punitur ꝓ amissiõe gratie:qꝛ tũc q̃ pluries et q̃ pauci⁹ peccarẽt equaliter punirentur.32. dist. secundi q.vnica.J.C

Accipiẽdo substãtiaꝝ mutationẽ ſm ꝙ loquiṫ phs de ea illa est indiuisibilis necessario cõcomitans indiuisibile terminans motũ:ita ꝙ mutari ẽ alr̃ se hr̃e nunc q̃ prius.alr̃ se hr̃e nũc accipiṫ pro indiuisibili: ſʒ q̃ prius: accipiṫ ꝓ diuisibili: primũ igiṫ eẽ forme p se terminãs fluxũ p se primo mẽsuraṫ instãti:⁊ ad illđ ꝓprie ẽ mutatio:ſʒ ad primũ esse forme:qđ nõ ẽ p se terminãs fluxũ: non est proprie mutatio ⁊ prio:sed quasi secundario inquantum illud primũ esse cõcomitatur mutationem proprie dictam⁊ ideo primum esse substãtie generabilis inquãtum cõcomitatur mutationem proprie dictã mẽsuratur instanti.ſʒ non esse habitũ post illđ instãs mẽsuraṫ tẽpoꝛe:qꝛ in prio instãti cõparaṫ illđ esse ad causã particularem generantẽ a qua ẽ: ⁊ post illud instãs non hʒ dependẽtiã ad illã particularem causam generantẽ: sed tñ ad primam causam cõseruantem ⁊ tũc hʒ habitudinẽ vniformẽ ad illã causaʒ cõseruãtẽ: sicut ẽ in esse angeli:quod cõseruaṫ in idẽtitate perfecta absq̃ varietate.2.di.secundi.q.4.E

Accipiẽdo fidem prout dicit habitũ generatum inclinantẽ in aliquid non euidẽs ex se tãq̃ in verum:⁊ hoc determinate. vt assentit illi tãq̃ vero.sic pt aliquis scire se habere fidẽ generaliter loquendo de fide sicut põt scire se habere sciẽtiã arguẽdo habitũ eẽ in se ex ipsis actibus:ſʒ ꝙ aliqs sciat:vl' scire possit se habere fidẽ certã determinate inclinãtẽ i verũ:ita ꝙ sciat fidẽ eẽ verã:⁊ illud in qđ inclinat eẽ verũ ita ꝙ facit assentire vero:⁊ nõ solũ inclinat in aliq̃d tanq̃ verũ sic nullus scire põt in hac vita:nisi reueletur sibi:probatio hui⁹ qꝛ nõ possum scire me assentire vero nisi prius sciẽtiaʒ esse verũ illđ cui assentio:scire aliquẽ articulũ eẽ verũ ipossibile ẽ p statu isto de lege cõi. Ideo sicut credo deũ eẽ trinũ ⁊ vnũ:⁊ nõ scio nec scire possũ illđ pro statu isto sic credo me habere fidem infusam inclinãtem in illud sicut verũ quod est in se verum.23.dist.tertij. vnica.J

Accipiẽdo regulam pro rectis

cante in praxi: prima regula
est finis vltimus qui virtuali
ter includit primo notitiā oīs
rectitudinis necessarie cuius=
cunqȝ praxis sicut primū sub=
iectū scientie speculatiue p̄ilo
virtualiter īcludit notitiā om
niū veritatū speculabiliū: hec
aūt p̄ila regula q̄ ē finis: ordi
nate rectificat intellectū ꝛ vo=
luntatē: sicut ipse potētie na=
te sunt agere ordinate: ita qđ
quasi prius gignit notitiā cō=
formē recte praxi: q̄ꝫ rectificet
praxim ꝛ ita potentia practi=
cante alia erit potētia prior et
prius recta.4.q.prol.Q

T.c.5. Accipiēdo sciētiā proprie vt ac=
cipitur primo posteriorum.re
quiruntur quatuor cōditiōes
in sciētia.p̄ila ꝙ sit certa exclu
dendo oēm dubitationē ꝛ de=
ceptionē.scđa ꝙ sit đ cognito
necessario tertia ꝙ sit per cāz
euidētē in itellectu. quarta ꝙ
sit per causam necessariaȝ eui
dentem applicatam ad cōclu=
sionē p discursuȝ syllogisticuȝ
24.di.tertij.q.vnica.I.D

Actio generātis terminat ad eē
ꝛ q̄ꝫq̄ꝫ eē exn̄tie hui⁹ hoīs nō
sit res alteri⁹ generis: ꝛ ꝑ tan
to cū eo cuius ē nō faciat ens
vere p accidens: tn̄ hic hō ab
strahit ab eē exn̄tie: ꝛ ideo nō
ē đ.intellectu ei⁹: ꝑpter quod
logici dicūt ꝙ faciūt vnū cōce
ptū per accidēs. tunc realr lo
quēdo hic hō exn̄s corrūpit ꝛ
generat.ita ꝙ q̄ꝫuis hic hō pos
sit dici generari: tn̄ non neces
sario cōcomitāte eē exn̄tie tā=
q̄ꝫ termino generationis. 22.
di.tertij.q.vnica.F

Actio abstrahēdi q̄ ē p̄ila actio
intellect⁹ agētis ē magis pro=
pria sibi q̄ꝫ scđa q̄ ē cāre intel=
lectionēȝ: q2 illa pōt cōpetere
alijs potentijs: nulla aūt alia
trāsfert obiectū suū de ordine
ad ordinem sic intelligēdo de
ordine corporalium ad ordi=
nem spiritualiū.imo volūtas
lȝ cādo actū suū ꝰm aliquod
p hoc metaphorice transferat
obiectū suū de ordine intelli=
gibiliū ad ordinē appetibiliuȝ
tn̄ ista trāslatio nō reqrit volū
tatē agētē sic intelligēdo: hoc
ē p̄parātē obiectū suū vt sit ac
tu volibile: sicut itellect⁹ agēs
p̄parat obiectū suū vt sit actu
intelligibile q2 qn̄ obiectū est
actu itellectū ē actu volibile:
nō igr̄ reqrit aliq̄ actio prepa
rās obiectū volūtati.15.q.q.P

Actio in mediū nō p̄cedit natu=
ralr actionē i terminū nisi du
plici de cā aut q2 ē eiusdeȝ rō
nis medij ꝛ termin⁹. ꝛ tūc pri⁹
naturalr recipitur in medio si
cut passum ꝑpinqui⁹ natura=
liter prius patitur q̄ꝫ passum
remotius: aut si est alteri⁹ ra=
tionis.agens habet duas for=
mas actiuas.quarum vna est
prior naturaliter reliqua ꝛ ꝰm
illam formamque est prior ac
tiua natum est agere in me=
diu: ꝛ secundum aliam in teri
minum. exemplum primi est.
vt quando sol illuminat par=
tes medij.exemplū scđi vt qn̄
sol generat minerā in visceri=
bus terre. vel vermē in terra
ꝛ illuminat mediū interpositū
ꝛ iō exclusa vtraqȝ harū cāruȝ
s. ꝙ nec mediū sit receptiuum
eiusdē actiōis cū termino: nec
agēs hȝ aliā formā actiuā rea
liter vel virtualr p quā sit na
tū ager̄ i mediū actionē alteri⁹

rōnis ab actiōe i terminū nullo mō ꝑcedit actio in mediū actionē naturalē in terminū: ⁊ ꝓpter hoc medium corporale qđ est inter angelos distantes neqꝫ est natū recipere actionē eiusdē rōnis cū angelo distāte audiēte: nec aliā alteriꝰ rōnis priorē illa: qꝛ angelus loquēs nec hꝫ formā virtualr̄ nec formaliter actiuā actiōis prioris ad illam: que est locutio.9.distin.secundi.q.2.J.B

Actio prima ꝓductiua siue ꝓductio prima vel originatio actiua est prima entitas incōicabilis in diuinis: qꝛ illā nihil ꝑcedit nisi memoria ꝑfecta vel essentia: ⁊ totū hoc est cōicabile et ideo primū ꝓducere nō pōt cōicari: qꝛ tūc productū per illud ꝓduceret se: qđ est impossibile.4.q.quoli.J.X

Actio ꝓprie sumpta tres hꝫ proprietates. Una est ꝙ est in cōtinuo fieri: eque eī̄ depēdet ab agēte in scđo: ⁊ vltimo instāti: et tñ primo immo in quolibet quantū durat. Scđa ꝓprietas est: ꝙ est circa aliqđ receptiuū in conclusio est vt in subiecto: nā actio nō est in agēte: sed in passo. Tertia ꝓprietas est: ꝙ ē circa aliquē terminū ad quem terminat: q̄ eē accipit ꝑ eā. idē intellige de passiōe. opatiōes ergo immanentes assimilātur actiōi ⁊ passiōi: in ꝑma ꝯditione ⁊ scđa: nō aūt in tertia q̄ est cōpletiua.3.di.ꝑmi.q.6.3

Actualis depēdētia vnius nature vt assumat a verbo nō repugnat depēdētie alteriꝰ nature: nec est repugnātia ex ꝑte verbi: qꝛ ꝑ hoc non ponētur in eo nisi plures relationes ratiōis. vel nulla relatio rōnis: sed tā tū ꝙ ipm terminet plures relatiōes reales ad ipm. hoc autē nō est impossibile. sicut tota trinitas terminat oēs relationes reales creaturaruꝫ. nulla est igit causa impossibilitatis vel incompossibilitatis assumptionis alterius nature etiam ista natura manēte vnita.1.distin.tertij.q.3.B

Actualis intellectio nō est actio de gn̄e actiōis: sꝫ est qualitas nata terminare talē actionē: q̄ significat ꝑ hoc qđ est dicere: vel in cōi per hoc qđ est elicere verbū: ⁊ iō est aliqđ ꝓductū actione: q̄ est intellectio: qꝛ ipa intellectio nō est ꝓductiua alicuius: sꝫ ipsa est ꝓducta actione que est de genere actionis. 37.dist.primi.q.vnica.J.H

Actus amicitie tēdit in obiectū vt est in se bonū. actus aūt cōcupiscētie tendit in illud vt est bonū mihi: ⁊ ideo nobilius est obiectū in se q̄ꝫ vt ab aliq̄ habitū: saltē illa habitio obiecti ad habētē q̄ est formalis rō in obiecto vt concupito diminuit ab illa perfectione obiectiua quā habet istud bonū vt in se. 49.dist.quarti.q.5.J.C

Actus beatificus et meritorius sunt duo actus: qꝛ vnus respicit eternū: et alius tēporale in ordine ad finē vltimū: nec opꝫ ꝙ vniuersaliter ois actus meritorius sit primo ⁊ immediate in executione circa deū: sed sufficit ꝙ intētiōe. vñ in executione pōt aliqđ immediatiꝰ diligi et finaliter in deū reduci. 18.dist.tertij.q.vnica.H

Actus beatificꝰ intellectꝰ nō pōt esse cognitio abstractiua: sꝫ ne

cessario intuitiua: qꝛ abstractiua ē eq̄ existētis ꝛ nō existētis: et sic btitudo posset eē in obiecto nō existēte: qđ ē īpossibile: abstractiua posset hr̄i lȝ obiectū nō attingat in se:ſȝ i silitudine.btitudo autē nūq̄ hr̄ nisi ipm obiectū btificū imediate i se attingat:ꝛ hoc ē qđ aliq̄ vocāt ꝛ bn̄ ipam intellectionē intuitiuā visionē facialē:ꝛ accipitur ab aplo.1. ad Cor.13. Uidemus nunc per speculū et in enigmate:tūc aūt videbim⁹ facie ad faciē.6.q.quoli.j.h

Actus charitatis vltra rectitudinē hoc est conformitatē sui ad cognitionē directiuā hȝ ppriā bonitatē ex hoc ꝙ est ſm inclinationē charitatis: imo eē ſm illā inclinationē est habere ppriā bonitatē charitatiuā:non sic de virtutib⁹ moralibus.17. q.quoli.R

Actū cognitionis de existente vt existēs:ꝛ p̄sens est hȝ angelus de se:nō tn̄ eū intelligit Michael se eo mō quo itelligeret Gabrielē.si Gabriel annihilaret itellectiōe.s.abstractiua: ſȝ intelligit se vt existētē ꝛ vt existētem eūdē sibi:sic etiā intelligit suā itellectionē si reflectat sup eā nō solū ꝯsiderādo itellectionē sicut quoddā obiectū abstractū ab existētia ꝛ nō existētia:qꝛ sic itelligit itellectionē alteri⁹ angeli si nulla intellectio ei⁹ eēt:ſȝ intelligit se intelligere hoc est itellectionē sibi inexistentē:ꝛ ista intellectio possibilis angelo est possibilis simpliciter intellectiue nostre: qꝛ pmittitur nobis ꝙ erimus equales angelis.ista inquā intellectio pōt pprie dici intuitiua:qꝛ ipsa est intellectio rei vt existētis ꝛ p̄sentis.6.q.q̄li.h

Actus cōcupiscētie nō est nec eē pōt prim⁹ act⁹ volūtatis respectu finis: qꝛ eē cōcupiscere est in virtute alicui⁹ act⁹ amicitie. iō eīm cōcupisco huic bonū: qꝛ amo hūc.cui concupisco:tū qꝛ actus amicitie inest voluntati ſm ꝙ hȝ affectionē iustitie: qꝛ si solā affectionē cōmodi hr̄et non posset nisi sibi summe cōmoda velle ſm Ans.14.de casu diabo.Act⁹ aūt ꝯcupiscētie inest volūtati ſm ꝙ hȝ affectionē cōmodi: qꝛ necessario inest ſm illā ēt si sola illa esset nobilior aūt ſm rōnē ē affectio iustitie affectiōe cōmodi:qꝛ ē regulatrix ei⁹ ꝛ moderatrix ſm Ansel.ꝛ ppria volūtati inquātū libera ē:cū affectio cōmodi esset ei⁹ etiam si volūtas libera nō esset.49.dist.quarti.q.5.C

Act⁹ credēdi ē ab obiecto p̄nte sicut ab efficiēte actū.nō sic aūt est a volūtate. alr̄ si voluntas eēt cā act⁹ credēdi:ꝛ pponeret intellectui astra esse paria:nulla ꝑsuasione facta:posset volūtas impare intellectui credere determinate astra eē paria: et hoc nihil est:sed opȝ obiectuȝ hr̄e causalitatē super actū:nec voluntas mouet nisi moueat ab obiectū.25.di.tertij.q.2.B

Actus credēdi depēdet ex duobus.s. ex habitu inclinante:et p̄sentia credibilis: ꝙ nō ē p̄ns in habitu. ꝛ iō sine doctore et reuelatore nō tenentur simplices qb⁹ nō erāt tot credēdā explicita tot credere: sicut Moyses:nec Moyses:forte sicut tenētur mō maiores in ecclesia: qꝛ tot credibilia nō erant sibi

reuelata. opposito modo ẽ de sciẽtia: q2 habẽs habitũ sciẽtie eo q̄ generaẗ ab obiecto sicut a partiali causa: h3 obiectũ suf ficiẽter presens q̃uis nõ ex vi habit⁹: s3 per species q̄ manẽt q̄diu manet sciẽtia. iõ põt cõsiderare qñ vult: ⁊ in ptãte ei⁹ est post sciẽtiã habitã cõsiderare quodcũq3 cõtẽtoꝝ in habitu: nõ sic est de fide patet. nec sufficit quicũq3 occursus credibiliũ ad itellectũ ad hoc q̄ habitus inclinet in actũ firmiter eliciendũ: sicut pt3 de baptizato nũc: cui si statim occurrant phantasmata illoꝝ terminoꝝ mori ⁊ resurgere: ⁊ componat apd̃ se mortui resurgẽt nõ credet nisi prius sibi constiterit p̄ aliquem q̄ sit articulus credẽdus. ideo necessario requiriẗ cũ fide infusa fides acq̃sita ex auditu. 25. dist. tertij. q. 1. Z

Actus credẽdi dependet ex duobus. s. habitu inclinãte: et credibili p̄sentato: nõ quõcũq3 s3 presentato tãq3 credibile. ⁊ sic cõiter nõ presentaẗ nisi per doctrinã: ⁊ adhuc si sic presentatur: nõ necessario credit intellect⁹ vt sic credere p̄cedit velle: q2 ꝓpositiões credibile intellectui nõ demonstrat ita vt cogat intellectũ ad assentiẽdũ ideo nõ credit nisi volẽs q̃uis aũt voluntas sic habeat imperiũ sup actũ credẽdi: nõ tñ habet imperiũ sup oppositũ actũ stãte fide: vt intellectus dissentiat credibili ꝓposito p̄ imperiũ volũtatis: s3 solũ põt impedire itellectũ ne exeat in actũ suũ credẽdi elicitũ circa credibilia proposita. 25. disti. tertij. q. 1. infra. Z

Actus displicẽtie de peccato ad hoc q̄ sit sufficiẽs ad verã penitentiam siue intrinsecam solam: siue ad dignam susceptionẽ sacramenti penitẽtie requirit liberũ vsum rõnis ⁊ voluntatis. 20. dist. quarti. q. 1. B

Act⁹ distinguit: eo modo quo est actus: si est act⁹ accidẽtalis distinguit accidẽtalr̃ sicut actus essentialis distinguit essentialiter: ⁊ vltima distinctio in coordinatione predicamẽtali est distinctio indiuidualis: et illa est p̄ vltimũ actũ per se ptinẽtẽ ad coordinationẽ p̄dicamẽtalẽ: ⁊ ad hanc coordinationẽ predicamẽtalẽ nõ per se pertinet existentia actualis: actualis enim existentia est vltimus actus: s3 posterior tota coordinatione predicamẽtali ⁊ iõ existẽtia distinguit vltimate: s3 distinctione: que est extra totã p̄ se coordinationẽ predicamẽtalẽ. que distinctio ẽ aliquo modo accidẽtalis: l3 nõ sit vere accidẽtalis: tñ seq̃tur totã distinctionẽ fm̃ esse q̃ditatiuũ. eo ergo mõ quo est act⁹ distinguit: et in q̃ est vltim⁹ act⁹ vltimate distinguit. 3. dist. scdi. q. 3. C

Actus est generatiuus habitus sicut forma aliqua ẽ causa vel rõ causandi aliã formã: sicut lumẽ solis in medio est rõ gignẽdi ibi calorẽ: nõ est autẽ talis actus gignitiuus: vt actio: s3 tali actione gigniẗ tã actus q̃3 proprius habitus vt terminus talis actionis: ⁊ ad significandũ gignitionẽ talẽ: que est actio de genere actionis: dicimus potẽtiã elicere actũ intelligẽdi. 3. dist. primi. q. 9. Q

Actus est intẽsior a potẽtia ⁊ ha

bitu:q̄ȝ a potētia sola: nō quidē q potētia sit causa substantie actus. et habitus sit causa intēsionis:quasi duobus causatis correspōdeāt due cause: sed q ambe cause cōcurrētes pñt pducere effectū perfectiorē q̄ȝ altera sola: qui tamē effectus scdm se totum:ꝛ vt per se vnus est a duabus causis:sed in diuerso ordine causantibꝰ. 17.dist.pmi.q.2.L.

Actus est similitudo cognita:et talis nō sufficit ad cognoscēdū illud cuiꝰ est actꝰ:sicut species intelligibilis in vno intellectu visa:alij intellectui videnti eā nō sufficeret ad pfecte cognoscēdū obiectū cuiꝰ ē.14.q.qˡ.I.

Actꝰ ꝛ si nō sit essentialiter relatiuꝰ:cū tñ sit p se mediū vniēs potētiā tali obiecto: dicit pfectio ex maiori pfectione obiecti:sed istā perfectionē nō habet ab illo tāq̄ȝ a principio intrinseco: ſȝ sicut a cā extrinseca vel saltē ab aliquo extrinseco qđ terminat depēdētiā eiꝰ essentialē.13.q.quoli.J.I.

Actus est simplr pfectior habitu etiā in rōne pfectionis finalis:qꝛ immediatius attingens obiectū finale:ꝛ in rōne etiā pfectionis formalis:qꝛ tota pfectio non posset cōpetere habitui tali in summo quāta actui tali in summo. 49.dist. quarti.q.2.infra.Ff

Actus et potētia sunt opposita prout dicūt modos cuiuslibet entis.'put.s.idē est ens in potētia anteq̄ȝ actu sit: et ens in actu:qñ iā est.ꝛ isto modo nulli eidē ꝯueniūt: nec formaliter nec etiā denolatiue:q.s.idem dicatur ens denoiatum simul ab aliq̄ in aliq̄ actu ꝛ ab eodē in potētia:vt tñ actꝰ accipit p pncipio actiuo:ꝛ potētia p pncipio passiuo.q̄ cadūt īfra eēntiaȝ cuiuslibet diffinibilis vel diffiniti:sic nō st opposita.nec sic diuidūt ens.nec repugnāt alicui eidē.2.di.scdi.q.10.H.

Actus eo mō q̄ dȝ hre bonitatē maiorē siue in spē siue intēsionis in spē:eodē mō si caret bonitate dbita est peior pṗatiue ꝛ si habeat conditionē aliquā positiuā repugnāteȝ est peior cōtrarie.18.q.q.Aa.

Actus intell' s nō est totalʼ cā actus volūtatis:sed partialis cā si est aliq̄. nec ecōuerso voluntas est totalis cā intellectiōis 49.di.quarti.q.4.J.L.

Actꝰ intell's vt pcedit actū volūtatis nō hȝ dformitatē ab actu volūtatȝ seqnte: ſȝ ī illo priori pñt aliqđ veꝝ ꝯcipere.ꝛ hoc tā speculabile:puta deū eē trinū q̄ȝ agibile:puta deū eē diligendum.7.dist.scdi.q.vnica.S.

Actus intell's est talis q necessario est falsus ex eo q est falsi obiecti.actus auteȝ volūtatis nō est impurus.i.malus qꝛ est obiecti mali. nisi cōcomitāter. 49.di.q̄rti.q.4.J.N.

Actꝰ itelligēs vere manet ī agēte:nō tm̄ ī supposito agēte:ita q nō trāseat ex̄ suppositū: sed nec trāsit ex̄ partē intellectiuā in sensitiuā:nec ex̄ itellectiuā in appetitiuā:nec ex̄ pncipiuȝ eius actiuū in aliā potentiaȝ sed manet in parte intellectiua : que est cā partialis eius. Nō aūt opȝ actionē pprie dictā manere in sua cā totali : ſȝ sufficit q maneat in sua cā partiali.3.dist.pmi.q.7.Q.

Act⁹ liberi arbitrij nō subsunt necessario cālitati celi. ⁊ p ꝯñs illi nō necessario redibūt idem. nec p ꝯñs aliqui act⁹ necessario depēdētes ex eis: ⁊ tñ illud exēpluȝ ponit Augu. de dicto phoꝝ vbi pus sicut inqt i hoc seculo plato ⁊ in scola q̄ achademica dicta est discipulos docuit: ita p inumerabilia retro secula ⁊ idē plato ⁊ eadē ciuitas ⁊ eadē scola idē q̄ discipuli reperti. ſȝ subdit. absit vt ista credam⁹ inducēs iprobatiōes ex scriptura prius adductas. 43. di. quarti. q. 3. f. C.

Actus volūtatis in cōi ē duplex s. velle ⁊ nolle: nolle eñ ē act⁹ positiuus volūtatis quo fugit discōueniēs seu resilit ab obiecto discōueniēte: velle est act⁹ quo acceptat obiectū aliqđ cōueniēs ⁊ est vlteri⁹ duplex velle qđ pōt nominari amicitie ⁊ cōcupiscētie. ⁊ dicat velle amicitie eē istiꝰ obiecti cui volo bonū: ⁊ velle cōcupiscētie eē isti⁹ obiecti qđ volo alicui alij amato. ¶ Istoꝝ sūt actuū pȝ ordo qꝛ oē nolle presupponit aliqđ velle. a nullo eñ refugio nisi qꝛ nō pōt stare cum aliquo qđ accepto tāq̄ cōueniēs. Et hoc dicit Ans. de casu dia. c. 3. ponens exēplū de auaro nūmo ⁊ pane. Et istoꝝ duoꝝ velle pȝ ordo: qꝛ cōcupiscētia p̄supponit illud velle amicitie: cū eñ amatū sit respectu cōcupiti. q. finis cui volo bonū: nā ꝓpter amatū ꝯcupisco sibi bonū. qđ sibi volo: ⁊ cū finis volūtatis hēat primā rōnē obiecti voliti pȝ q̄ velle amicitie p̄cedit velle ꝯcupiscētie. ¶ Ex isto ꝓbato sequit vlteri⁹ q̄ sicut est ꝓcessus in velle ⁊ nolle deordinatis. nullū enim nolle est primus act⁹ deordinat⁹ volūtatꝭ: qꝛ nō posset habere nolle nisi respectu vel in virtute alicui⁹ velle. ⁊ si velle esset ordinatū acceptādo obiectū cū circūstātijs debitis nolle qđ habet cōsequēter: silr̄ eēt sibi ordinatū naȝ si ordinate amo ordinate odio nociua amati eodē mō si velle amicitie esset ordinatuȝ velle cōcupiscētie cōsequens ad illud eēt ordinatū. nā si ordinate amo illđ cui volo bonū ordinate ꝯcupisco sibi bonuȝ. 6. dist. scđi. q. 2. A. ⁊. 21. di. scđi. 2. A. ⁊. 49. di. q̄rti. q. 5. A.

Actus ipsi⁹ volūtatis sunt duo s. cōplacētie ⁊ concupiscētie: ⁊ actus cōplacentie prior est: qꝛ prius cōplacet volūtati ex dilectione in illo cui concupiscit q̄ cōcupiscat aliqđ sibi: voluntas igit pōt aliquid sibi inordinate cōcupiscere ⁊ cōplacere i illo. ⁊ etiam potētijs inferioribus pōt aliqđ inordinatū concupiscibile cōcupiscere ⁊ i hoc cōplacere in illo ⁊ eodem mō pōt quo ad actuȝ intellectus. qñ igit volūtas iperat cogitatione alicuius illiciti: qua vult q̄ obiectuȝ sit sibi presens ad cōtinuādū delectatioñē ⁊ complacentiā in illo: si illud cogitatū sit illicitum in cōplacentiam plenā illo inō predicto ē peccatum mortale; ⁊ hoc non solum de carnalibus vt cogitare luxuriā: sed etiā in actibus intellectus respectu aliorum obiectorū. vt imaginari ⁊ morari cū delectatione in cogitatione mortis inimicoꝝ. ⁊ sic pȝ q̄ cogitatio de obiecto illicito

Sigularis passus plurimos lates p̄sertim confessores.

p̄cedēs ex cōplacētia volūtatis in illo post deliberationē est peccatū mortale. sicut eniꝫ est peccatū mortale voluntati cōcupiscere sibi delectationē de obiecto illicito. ⁊ illā etiam vel aliā cōcupiscere potētie inferiori: sic ēt peccatū ē ad hoc velle cogitationē de isto obiecto. hec est sniā Aug. 12. de trini. c. 1. ⁊ magister allegat dist. 24. c. illo. Itaqꝫ vt breuiter sūmā perstringā ⁊c. Et qꝫ Aug. ibi itelligat. qꝫ delectatio sine sensu in opus sit peccatū mortale. ptꝫ per illud qđ dicit. si sola mulier cogitat de re illicita totus homo dānabit. nisi mediatoris gratia interueniente liberet̄ qꝫ si esset veniale posset sine gratia opposita liberari. 42. di. scđi. q. 4. R.

Act⁹ mal⁹ exterior addit ad miseriā culpe q̄ p̄fuit in actu interiori malo. 18. q. quol. ∫. Q.

Actus naturalr̄ natus est cōuenire cāe sue efficiēti obiecto fini ⁊ forme: tunc igit̄ bonus est naturalr̄ qn̄ hꝫ oīa conuenientia quantū ad ista q̄ nata sunt cōuenire sibi naturalr̄ ⁊ cōcurrere ad esse eius naturale. 40 di. scđi. q. vnica. ∫. B.

Actio nō expirat p̄ inopiā debitoris: sꝫ sopit̄: vn̄ illud. inanis est actio quā inopia debitoris excludit. Sꝫ ius agēdi manet sicut obligatio i debitorē lꝫ sopita. 15. di. q̄rti. q. 2. Gg.

Actus nō dicit̄ formalr̄ rect⁹ vel iust⁹ ab illa iustitia habituali in volūtate: qꝛ stāte illa potest hr̄i actus peccati venialis: vel actus indifferēs quorū neuter est actus iustus nec rectus. sꝫ opꝫ qꝫ rectitudo qua formalr̄ actus dr̄ rectus p̄cise insit duꝫ act⁹ inest: imo forte nō inest i̅mediate volūtati: sꝫ ipsi actui ⁊ mediāte illo volūtati: qꝛ volūtas nata ē imediate recipe hitū. ⁊ opationē. iustitia āt actualis neutrū hoꝝ ē. sꝫ tm̄ est conditio q̄dā ipsi⁹ actus. puta cōformitas eius p̄pria ad suā regulā. 18. q. q. ∫. U.

Actus nō habētes ordinē ad intellectuꝫ: cuiusmodi sunt act⁹ vegetatiui: aut act⁹ naturalr̄ p̄cedētes itellectionē: vt act⁹ sensitiui: nō dicuntur praxes. nec dr̄ ad eos extendi notitia practica: vt sunt priores intellectione. Silr̄ act⁹ appetitus potētie sensitiue: quaten⁹ precedūt actū intell'is: nō sunt praxes. hoc em̄ mō. Cōes sunt nobis ⁊ brutꝫ: nec respectu istoꝝ actuū ē cognitio practica: nisi vt aliq̄ mō ē. Moderatiua istorū actuū: ⁊ isti act⁹ sequunt̄ intellectionē moderatiuā: vt sūt p̄ ipsaꝫ moderati. 4. q. pl. ∫. A

Actus penitētie virtutis est ipe rare ⁊ hoc tanq̄ de p̄prio act⁹ causationis pene q̄ sunt respectu tristitie cōsideratio ⁊ nolitio alicuius obiecti. Ipsa aūt tristitia sequēs ē effect⁹ remotus: ⁊ ista pōt bn̄ multiplicari stāte actu vno ipsi⁹ pnīe virtutis: qꝛ p̄ vnū actum vindicādi siue imperādi punitionē p̄t q̄s iperare oēs punitiones correspōdentes ſm iustitiā huic culpe 14. di. quarti. q. 3. P.

Actus perfectissimus cognitionis pōt elici a potētia sine habitu p̄cedēte. pōt em̄ intellect⁹ p̄fectissime cognoscere quiditates ⁊ termios ante oēꝫ actū intell'is cōplexū. ⁊ eos cōpone

re adinuicē. ꝛ ex rōnibus eoꝝ cōcludere veritatē cōplexiōis principij: qꝛ fm phm primo po sterioꝝ. principia cognoscim⁹ inquantū terminos cognoscimus: ergo pfectissime assentit̄ pncipio ex terminis eius ante oē̄ hitū genitū: lꝫ talē assensuꝫ sequat̄ hit⁹ ille ꝛ hitus ē aliquo mō necessari⁹ ad perfectionē nāe nr̄e: qꝛ in nobis nō posset manere notitia pncipij aliq̄ mō cessante illo actu nisi maneret ille habit⁹ pncipij: ꝛ ita post itellectionē pncipij eēt aliqs adeo in potētia eēntiali ad itellectionē sicut pri⁹. Silr pōt dici de scētia cōclusionis q̄ est ex pncipijs intellectis si pclusiōe illata ex eis per syllogismū pfectū q̄ ex se ē euidēs: p illā diffinitionē syllogismi pfecti p̄io prioꝝ. qui. s. nullius eget vt appeat necessitas ei⁹ hoc est vt sit euidēter necessarius ex notitia pncipioꝝ: ꝛ euidētia illationis necessario assentit̄ cōclusiōi: ita qꝛ primum circa ipsaꝫ cōclusionē est ipm scire: ꝛ ex hoc sequit̄ scia q̄ est habit⁹ cōclusiōis: ꝛ ita nō presupponit̄ actui pfecto sed seq̄tur ipm. 14. di. tertij. q. 2. F.

Actus qui est meritū in potesta te mea supposita influētia generali si habeo vsum liberi arbitrij ꝛ gratiā: sed cōpletio in rōne meriti nō est i ptāte mea nisi dispositiue: tñ sic dispositiue qꝛ ex dispōne diuina semper sequit̄ illud completiuum ad agere meum. sicut semper sequit̄ animatio ad organizationē factam a causa naturali 17. di. primi. q. 2. J. Lk.

Act⁹ q̄ est cōplete circūstātionatus fm virtutē moralē ē potētiale respectu virtutis quā dicit meritoriū: imo est immediati⁹ potētiale q̄ act⁹ nālis: naturalis hoc est nāe nude vt p̄supponit̄ virtuti morali. Est eīm rōnabile vt act⁹ mere nāl̄ p prius recipiat pfectionē illā que nō transcēdit totā facultatē nature. cuiusmodi perfectio est fm virtutē moralem: ꝛ vlterius illa habita recipiat pfectionē simpliciter supernaturalē. 17. q. q. V.

Actus q̄ est prior tpe oīpotētia nō est aliquis act⁹ materialis sed est simplr̄ immaterialis. 1. di. quarti. q. 1. J. Lk.

Act⁹ recordādi hꝫ duplex obiectū. s. pximū ꝛ remotū: pterito aūt qnq̄ requirit̄ in vtroq̄ obiecto vt obiectū est: qnq̄ in altero tm̄. sensus aūt qꝛ non cognoscit obiectū suū: nisi fꝫ aliquā dispōnē quā hꝫ dū sentit̄ iuxta illud. 7. met. abeuntib⁹ sensibilibus a sensu nō est palā vtrū sint an non: iō pōt hr̄e recordationē act⁹ sui vt pteriti: qn ēt habeat obiecti sensati vt preteriti: qꝛ vt tantūmodo sic se hñtis sicut sentiebat̄ dū mansit actus sentiēdi: intell̄s autē nō requirit pteritionē in vtroq̄ obiecto: sꝫ tm̄ in pxio: qꝛ eīm act⁹ eius pōt eē alicui⁹ vt est necessariū sicut speculādi triāgulū hr̄e tres. iō actus recordādi illū actuꝫ speculādi pōt habere obiectū remotum nō vt pteritū: sed vt semper vniformiter se habēs: quātū ergo ad istā cōditionē respicere obiectū preteritū vt preteritū tā s. remotum q̄ propinquū ita qꝛ vtrūq̄ cognoscat̄ pcise ꝛ ne

cessario vt preteritum memoria est necessario sensitiue: nō autem necessario intellectiue licet non posset esse eius. 45. di.quarti.q.1.G.

Actus supreme sensitiue nō potest pcipi ab aliquo sensu: nec ab inferiori nec a supiori: ptz: nec a seipsa qz nō est potētia illa sup se nec sup actū suū ꝯuersiua.45.di.q̄rti.q.3.§.D.

Act⁹ virtutū moraliū nō ordināntur in finē nisi p act⁹ theologicaꝝ.vñ sicut q̄libet tenet diligere deū pro ol statu si habuerit vsum rōnis. ꝛ hoc pro aliquādo.qñ.s.circūstantie debite diligēdi deū cōcurrunt. ita eodē modo dicēdū est de actu fidei.ꝙ habens vsuz rationis pro omni statu tenetur credere in vnum deum factorem celi ꝛ terre.ꝛ hoc pro aliquādo. 25.dist.tertij.q.1.§.B.

Actus volūtatis ꝯtingēs in priori instāti.Cōtingēs eñ nunꝗ est formalr cōtingēs nisi qñ ē. iō cōtingēs qñ est.cōtingēter est nō tñ loquor in sensu compositiōis.Nō eñ oē ens qd est: necessariū:volūtas ergo in pmo instāti vt prior natura suo actu:ita cōtingenter elicit actuz suū sicut si per diem pcessisset actū elicituz.Unde sicut entia anteꝗ sint:quedā sunt cōtingentia ꝛ q̄dā necessaria. sic ꝛ qñ sunt quedā sunt cōtingenter ꝛ quedā necessario. 18. di. tertij.q.vnica.§.H.

Ad absolutū in cā imediate seq̄tur absolutū in effectu: ꝛ in effectu primo cōsequit respect⁹ ad cām: ꝛ tunc si aliq̄s est respectus cause ad effectuz. ille respectus ad effectū est vltim⁹ ꝛ aliquādo nullus.ꝛ si arguatur ꝙ qz causa dat esse.ideo effectus recipit esse.ꝛ non econuerso.dico ꝙ si intēdas per li: qz reduplicationez relationis in cā vel aliquā realitatē nouam in causa siue relatiuam siue absolutā.ꝓpositio est falsa si aūt intelligas reduplicare actū pmū cause: q̄ precedit naturaliter causatū illo modo ꝓpositio est vera: absolutum eñ ī causa pcedit naturaliter causatuz. ¶Et si dicas ꝙ non tantū qz est absolutuz causat: qz sitr tale est.s.absolutū quādo nō causat.Dico ꝙ ī illo instāti in quo causat adhuc cāt. vt prius naturaliter ipsa causatione:ꝛ vt sic nihil intelligit nisi absolutum a quo ponitur ipsum causatuz in esse. ꝛ ideo nihil pōt accipi cum hoc causa huius:quod est causari nisi illud sit pus.nec respectu huius instantis: nec respectu alterius.Fallit aūt imaginatio: qz semper videt ꝙ causa sit in determinata vsqz ad illud instans:quādo causat:ꝛ tunc ꝙ aliqua relatio determinās ipsam ad effectum primo requirat a parte eius:qd falsum est illud enim idē absolutū: ꝙ in causa precessit tam natura ꝙ duratione ipsum effectū ꝓductū vel causatū: est etiaz in ea in illo instanti prius naturalr ꝙ causet:ꝛ fm illud absolutū fm ꝙ prius fuit causatiuū est nunc causans:ꝛ non scdm aliquid additum neqz absolutū neqz respectiuum. 1. distin. secūdi.q.2.§.D.

Ad actum meritoriuz sufficiunt potentia que potest mereri: ꝛ

dispō gratuita in potentia. f. gra: pñtia obiecti apprehēsi: ꝛ vsus potētie circa illud. 18. di. tertij. q. vnica. §. F.

Ad baptismū ptinēt aliq̄ tanꝗ intrinseca ꝛ aliq̄ vt extrinseca: ꝛ ꝯcedo qꝺ nihil intrinsece pertinet ad ip̄ꝫ: vel ad fundamētuꝫ eius nisi sensibile: tñ sicut causa efficiēs reqrit̄ necessario ad ipsum tanꝗ cā extrinseca. ita illud qꝺ est quasi ꝓncipiū agendi tali cause effectiue. 6. dist. quarti. q. 5. G.

Ad cōtractū sufficit parētes cōtrahere pro filijs ꝛ sufficeret si ne quibuscūꝗ verbis ꝯctus ꝑ litteras si quidē in alijs cōtractibus emptionis ꝛ venditiōis firmior contractus habet̄ i litteris: ꝗ in verbis nudis. 27. dist. quarti. q. 2. B.

Ad dilectionē finis inclinat non tantū charitas: sed amor acquisitus habitualis: qui est virt⁹ appetitiua: quia est habitus appetitiuus consonus rationi recte. 4. q. prolo. §. R.

Unio est illud esse: qꝛ vnio est respectus ꝛ esse illud est absolutū. sicut ad cāonē alicui⁹ effect⁹ necessario ꝑexigit̄ ordo cārū efficiētiū: qñ sunt multe ordinate: ꝛ approximatio eaꝝ. ꝛ tñ ille ordo vel illa approximatio nō est eē ipsi⁹ effect⁹: qꝛ ista sunt respect⁹ tm̄. hoc āt est absolutū. Nec est incōueniēs aliqꝺ absolutū depēdere vel preexigere vel saltē coexigere aliquo mō aliquē respectum. vl̄r enim absolutū causatū a pluribus causis necessario ꝑexigit vnionē ꝛ approximationeꝫ illaꝝ causarū in causando. 2. dist. tertij. q. 2. §. F.

Ad formas supnāles: ꝛ si sit potētia aliq̄ in susceptiuo: non tñ ꝓprie aptitudo: qꝛ illa non est ꝓprie nisi ad formaꝫ naturalr̄ perfectiuā. 19. q. q.

Ad hoc ꝙ cognoscat̄ aliqd esse verū de aliq̄ rōne vel ipsaꝫ eē verā de aliquo. opꝫ cognoscere ipsaꝫ eē verā in se. nō est autē rō in se vera: nisi ptes illius rōis sint vnite. ꝛ sicut opꝫ scire quātū ad ꝑdicationes qditatiuas: ꝙ ptes illius rōnis possint vniri quiditatiue: puta ꝙ altera cōtrahat alterā formaliter. ita quātū ad veritatē ꝓpositiōis enūciātis eē: opꝫ cognoscere ptes rōis subiecti vl̄ ꝑdicati vniri actualr̄. Exēplū. quēadmodū ista. hō irrōnalis est aial: nō est ꝑ se nota: loquēdo de ꝑdicatiōe qditatiua: qꝛ subiectū in se includit falsum: ꝛ ita est ꝓpō includēs in se cōtradictoria. ita ista. hō alb⁹ est. nō est per se nota: nisi ꝑ se notū sit hominē ꝛ albū actu coniungi: qꝛ si nō cōiungunt̄ actu hec est vera. nihil est hō alb⁹ ꝛ ꝑ ꝯñs sua conuersa est vera nullus hō albus est aliquid. ꝗ sua cōtradictoria falsa. homo albus est aliquid. probatio minoris. quēcūꝗ cōceptum cōcipimus siue boni siue veri si nō cōtrahit̄ ꝑ aliqd: vt nō sit conceptus simpl̄r simplex: vt dicēdo: summū bonū: vel infinituꝫ bonum: vel increatū: vel imensuꝫ: ꝛ sic de alijs. nullus talis est proprius deo voco aūt cōceptū simpl̄r simplicē: qui non est resolubilis in aliquos conceptus simplices: quoꝝ quilibet possit actu simplici distincte cognosci. 2. di. ꝑmi. q. 2. §. C.

Ad hoc

Ad hoc q̄ mot⁹ sit naturalis suf ficit q̄ potentia passiua rei sit ad talē formā inclinata: nec re quirit̄ ibi p̄ncipiū actiuū itrin secū: sed a quocūq; agēte aga tur erit qd̄ acquiritur simplici ter naturale solū ꝓpter illā in clinationem ex parte principij passiui. vn̄ graue: posito q̄ non habeat in se p̄ncipiū actiuū de scensus deorsum: a quocūq; tn̄ actiue descēdat mouet̄ natura liter. 18. dist. scdi. q. vnica. C

Ad hoc q̄ displicētia valeat ⁊ sit ordinata opȝ q̄ sit debite circū stātionata: ⁊ maxime circūstan tia finis ⁊ principij actiui p̄nci palis vt. s. sit voluntaria ꝓpter deū: sed difficile est tūc habere actū sic circūstantionatū: q: qui vsq; tūc fuit impenitēs nō vide tur tūc extorquere a seipō dis plicētiā nouā nisi timore pene imminētis: presumitur em̄ q̄ si remot⁹ esset a pena sicut prius nō extorqueret a seipō illā dis plicētiā sicut nec prius: tum q: saltē aliq̄d simpliciter inuolun tariū videt̄ causa istius displicē tie. nā expectatio mortis videt̄ causa istius displicētie. illa aūt est inuolūtaria: et qd̄ nō fit nisi ex suppositione cuiusdā inuo lūtarij nō est simpliciter volun tariū: sicut nō oīno voluntarie proijcit quis merces in mari: si nō ꝓijcit nisi ex suppositiōe cu iusdā periclitationis quā nol let: saltē qd̄ nō est nisi sit volun tariū nō est multū acceptū alij nec multū videt̄ ꝓpter amorē eius factum. Hāc rationē tāgit Augu. in littera. oportet nō so lū timere iudicē sȝ diligere. ar bitrij em̄ libertatē querit vt de lere possit cōmissa nō necessita tē: charitatē nō timorē. non igi tur timeat penam qui penitet: sed anxietur ꝓ gloria. 20. disti. quarti. q. 1. infra. B

Ad hoc vt volūtas moueat itel lectū ad credēdū credibile suf ficit dispositio intellectus: ⁊ nō est necessariū supernaturalem dispositionē ꝓportionalē illi po ni involūtate: nec ad hoc q̄ dif formiter operetur ꝑ instrumē tum requiritur talis dispositio ꝓportionalis in volūtate qua lis est in actu credēdi perfectio ri et minus perfecto: sȝ sufficit proportionalis dispositio in in tellectu differēs s̄m q̄ gradus differentes in perfectione sunt in actib⁹. 25. di. tertij. q. 2. B

Ad intellectionem alicuius tria vidētur cōcurrere: videlȝ obie ctū cognoscibile: intellectus ip se: et ratio cognoscēdi. In intel lectu aūt: vt potētia est: nō opȝ ponere distinctionē ad hoc vt distincte itelligat: q: etiā intel lectus noster: vt videtur omni no indistinctus s̄m rationē po tētie: pōt plura intelligere. igi tur si est distinctio: queratur in obiecto vel ratione cognoscēdi obiectū: vel in ipsa intellectio ne. 35. dist. primi. q. vnica. B

Ad peccatū in spiritūsanctū req̄ rūtur tria. s. q̄ sit ex certa mali tia. q̄ sit cōtra preceptū prime tabule. et q̄ sit actus opposit⁹ perfectissimo actui cōuersiuo. et hoc modo est peccatū in spi ritūsanctū: et est finalis impe nitētia: nō q: homo decedit si ne penitētia: sed q: habet ꝓpo sitū de nūq; penitēdo: et oritur ex desperatione. et sic dicit Au gu. de fide ad petrū. q̄ pessimi hoīes incidūt in hoc peccatū. B

vt patet de Cayn: q̄ dixit Gen. 4. Maior est iniquitas mea q̄ vt veniam merear. credidit em̄ misericordiā dei esse minorem suo delicto. et misericordia dei est bonitas que appropriat̄ spiritui sancto. et ideo dicitur peccatū in spiritūsanctū. vt patz in littera. 43. dist. scd̄i. q. 1. D

Ad peccatū originale concurrūt duo. carētia iustitie. s. vt forma le: et debitū habendi eā vt materiale: sicut in alijs priuationibus cōcurrit priuatio ⁊ aptitudo ad habitū. Debitū istud est a deo statuēte legē istā. Do iustitiam tibi Ade et omnibus filijs tuis naturalibus do eadē datione quantum est ex parte mea. et ideo ex hac datione tenentur oēs eā habere: et ex patre propagāte per cuius actionē iste est filius naturalis Ade ergo hoc debitū per nullas rimas ignotas intrat: sed p istas duas causas positiuas: illa autem carētia non habet causam nisi negatiue. s. nō dātem iustitiam originalē. Cuius si queratur vlterius causa non est nisi demeritoria: q: scz Adā demeruit ne iustitia originalis daretur: negatiua nō dās deus est: demeritoria quare non dat̄ est Adam. peccans. 32. dist. secūdi. q. vnica. infra. h

Ad personalitatē requiritur vltima solitudo siue negatio depēdētie actualis ⁊ aptitudinalis ad personā alterius nature. 1. dist. tertij. q. 1. §. M

Ad quiditatē forme absolute nō pertinet essentialiter aliq̄s respect⁹: q: tūc illa quiditas esset ad se ⁊ non esset ad se: nec etiā pōt dici q̄ relatio ponatur ibi tāq̄ genus: et non sit vere genus: q: hoc mō in diffinitiōe accidētis ponitur subiectū. patet aūt q̄ relatio nō est subiectum absoluti: nec etiā rō receptiua. 6. dist. quarti. q. 10. B

Adducere deū tāq̄ testē falsi est facere irreuerentiā deo: vel adducere eū tāq̄ ignorātē veritatē: et ita nō omniscientē: vel adducere eū tāq̄ volētē testificari: qd̄ falsum est. vtroq̄ autem modo fit irreuerentia deo immediate cōtra illud preceptū prime tabule. Nō accipies nomē dei tui in vanum. ⁊ ideo vtroq̄ modo si ex deliberatiōe fiat est peccatum mortale. 39. dist. tertij. q. vnica. §. B

Adultus est habēs vsum rōnis et cognoscēs peccatū qd̄ cōmisit per quē adultum nō intelligo tante vel tāte etatis: sed q̄ habeat etatem ad cognoscēdū iustum vel iniustū contra legē dei. in multis em̄ ante etatē cōsuetam malitia supplet etatē: ⁊ nō tantū in malis: vt debēt cōmunia verba: q: forte habet citius prudentiā ad malū. vnde dicit̄ doli capax: sed etiā in bonis. iuxta illud in legenda sancte Agnetis fides nō in annis cōputat̄. 17. di. quarti. q. 1. R

Ad resiliendū meritorie requiritur aliquid aliud principium a volūtate: puta gratia: quā angelus malus non pōt ex se habere. ⁊ deus fm̄ q̄ deseruit ipsum disposuit sibi eā non dare. 7. dist. scd̄i. q. vnica. §. N

Affectio cōmodi que est cōcupiscētia presupponit affectionem amicitie: q: omnis cōcupiscens bonū alicui: prius vult illi bene esse in se q̄ illi concupiscat.

si ergo aliqua inclinatio ad cõcupiscendũ concupitum potest esse ratio necessaria tristãdi de opposito: multomagis inclinatio ad amãdũ illud cui bonum concupiscit: põt esse rõ tristitie de opposito boni ipius amati. 15.dist.tertij.q.vnica.J.3

Affinitas cõtracta per copulam cũ sorore vxoris ante matrimoniũ simpliciter impediret matrimoniũ ꝓ futuro: sed post matrimoniũ cõtractũ affinitas superueniens nõ dirimit. et ratio est: qꝛ multa impediũt nõdum factũ que nõ destruunt iam factũ: priuatur tñ vir iure petẽdi propter illud crimẽ: ⁊ post mortẽ vxoris sine cõiugio ꝑmanet. 41.di.quarti.q.vnica.E

Affirmatiua illa vera est.s.ꝙ sicut sacerdos legalis ostẽdebat leprosos mundatos: sic sacerdos euãgelicus ostẽdit peccatores iustificatos: ꝫ negatiua scꝫ ꝙ nõ aliter sacerdos euangelicus se habeat ad leprosos spiritualiter ꝙ̃ sacerdos legalis ad leprosos corporalicus.s: precise ostẽdẽdo mũditiã hinc inde: falsa est. et ratio est: qꝛ nõ dedit deꝰ in veteri lege aliquã cerimoniã vel purificationẽ cui ministrate a ministro idoneo assistat regulariter ad mũdandũ lepram corporalẽ. dedit autem in lege noua aliquod sacramẽtũ cui ex pacto regulariter assistit ad mũdandũ spũaliter nisi impediat obex cõtrarie volũtatis: 14.dist.quarti.q.4.J.L

Agẽs creatũ propter duo requirit passum.s. propter se: qꝛ passum est cõcausa cũ agẽte creato: qꝛ habet virtutẽ limitatam in agẽdo: et ideo requirit causam aliã.s. materialẽ cõcurrẽtẽ in fieri: ꝑpter effectum etiã qꝺ est cõpositum ex materia tãꝗ̃ parte preexistẽte: ⁊ forma tãꝗ̃ parte adueniẽte. ⁊ ideo nõ poneret agens creatũ agere oĩno sine materia vel in se vel in eꝗ̃ ualẽte. 11.di.quarti.q.4.J.D

Agẽs est immediatũ passo proximo: ⁊ hoc immediatione correspõdẽte tactui mathematico: quãdo mediũ est receptiuũ actiõis eiusdẽ rõnis vel alterius rationis respectu cuius agẽs habet formã: vel immediatione correspondẽte tactui virtuali: qꝛ ita est agens presens distanti mathematice ad effectũ causandũ in eo: sicut si esset presens sibi ẽm essentiam suam: et hoc modo esse presens per potentiam suam est sic: non ꝙ potẽtia sua sit ibi: sed ꝙ potentia sua possit causare ibi effectum: ac si esset ibi: licet nec ipsum nec potẽtia sua sit ibi. 9.distin. secundi. q.2. infra. C

Agens inquantũ est in actu formali vel virtuali est prestãtius passo inquantũ est in potentia ad illud. vñ illa ꝓpositio agẽs est prestãtiꝰ passo. vera est quãtũ ad hoc ꝙ patiens recipit ab agente: et quãtũ ad hoc nõ potest se facere i actu per se: sicut ẽm id fit in actu per agens. sed ex hoc nõ sequitur ꝙ sit prestãtius absolute natura illius qꝺ est susceptiuũ: sicut nec de termino formali respectu eiusdẽ. et ideo quãdo Augustinus intendit concludere per illã propositionem ꝙ corpus non agit in spiritum: potest dici ꝙ est vera de agẽte equiuoco et totali seu principali: aliter nõ. et si cõ

clusio ē vera: ꝛ cōcessum est ꝙ
ignis nō ē agens principale in
spūs siue in in illa detentione:
q: i illa nō agit: sȝ formal'r dif
finitiue cōtinet. siue in imuta-
tione: q: ibi nō agit nisi vt istru
mētū dei: sicut phātasma se hȝ
ad intellectū agētē. In causan
do aūt tristitiā hoc mō vel il-
lo nō ē principale agēs sȝ ipsa
voluntas nolēs illō obiectum
magis eni ex hoc ꝙ obiectū ē
nolitū sequit̄ tristitia ꝙ̄ ex rō
ne obiecti in se vel ipsa appre-
hēsio euētus obiecti noliti: q:
obiectū nō tm̄ nolitū sed vt no
litū apprehensum eē vel fore
cōtristat. 44. di. quarti. q. 2. P.

Agens liberū pōt eadē volitiōe
antiqua effectū nouū produce
re pro tunc qn̄ vult effectū no
uū esse. nō eni ē necesse si sem-
piternaliter vult. ꝛ nō pōt ꝺ no
uo velle. igit̄ vult pro sempiter
no. sicut nō ē necessariū in me.
ꝙ si nūc volo aliqd ꝙ pro nūc
velim illō: sȝ possuȝ velle illud
eē p cras ꝛ eadē volitione stā
te sine omni mutatione a par-
te volūtatis mee possum illud
nouū causare cras pro quo vo
lo illud. 1. di. scdi. q. 2. D

Agēs liberū non producit ꝭȝ to
tā suā potētiā actiuam: q: non
opȝ agēs agere ꝭm totā virtu
tē suā quantū posset ꝭm illam
virtutē producere qn̄ ē agens
libere ꝛ nō necessitate nature.
1. di. quarti. q. 1. Oo

Agēs naturale pōt cū cōi influē
tia sine spāli actione diuina in
actionē suā ꝛ in terminū actio
nis qui ē forma mixtionis. qō
eni tūc i eodē instāti de⁹ creat
aiam hoc nō est prius natura
ral'r ꝙ̄ propagās inducat for-
mā mixtiōis. imo ē posteri⁹ na
tural'r sicut forma ad quā ē dis
positio sequitur dispositionem
Nec necessario simpliciter de⁹
creat aīam: imo mere cōtingē-
ter ꝛ iō agēs illud pōt informa
re suū passuȝ p istā formā mix
tionis absqȝ actione dei. ꝛ per
ɔ̄ns nulla cōtradictio ē respe-
ctu agētis creati. ꝙ forma mix
tionis informet absqȝ aīa intel
lectiua. nō ergo est miraculuȝ
11. di. quarti. q. 3. S

Agēs naturale si pōt subito idu
cere formā inducit p mutatio-
nē: ꝛ si nō pōt necesse ē vt agat
in tēpore. ꝛ ita p motū de⁹ aūt
ꝛ si posset inducere formā in in
stāti. tn̄ si nō induceret in instā
ti pōt inducere totā in tpe. ita
ꝙ nō ptes añ partes: posse eni
agere in tpe nō est iperfectio-
nis in agēte: licȝ necessitas agē
di in tēpore sit imperfectio. 3.
di. tertij. q. 1. C

Agēs naturale non pōt agere ꝺ
nouo nisi aliqō ponat̄ nouum
vel in ipso vel in passo vel ha-
bitudo noua eoruȝ: hoc appet
q: olb⁹ istis vniformiter se ha
bentibus vniformis erit actio:
cū tale agēs agat ex necessita-
te nature. ꝛ iō si aliqō agēs na
turale hȝ aliquā actionem no
uā vel erit aliq forma absoluta
añ istā actionē nouā in agēte.
vel alia noua in passo vel habi
tudo noua agentis ad passum
Sȝ nec primū nec scđm ē neces
sariū. pōt eni ignis ꝺ nouo age
re in lignū absqȝ hoc ꝙ añ istā
actionē ignis recipiat nouam
formaȝ vel lignū. q: prīa forma
absoluta quā recipit lignū est
p istā actionē ergo ē noua ha
bitudo ignis ad lignū absqȝ oī

nouitate forme absolute. Hoc p3 experimentalr: qr actiuo eodem mõ se hñte fm potẽtiam actiuã ⁊ passiuo fm potẽtiam passiuã ꝓximã si fuerit: aliqđ impedimẽtũ interpositũ inter ista nõ aget istđ agẽs in passũ3 amoto aũt isto ĩpedimento vel obstaculo aget. ergo est ibi noua habitudo agẽtis ad passũ3 sine noua forma absoluta. 6. dist. quarti. q. 10. C

Agẽs particulare ex forma sua h3 vñ assimilet sibi passũ3 ⁊ generãs genitũ: ⁊ ex materia h3 ꝙ sit distinctũ a genito nõ principaliter. l3 tñ sequaꝛ necessario ꝙ distĩguiꝛ p materiã a genito qꝛ materiã nõ suã. s3 aliã ꝑficit p formã terminãtẽ generationẽ: sua eñi materia iã perfecta ẽ forma: ⁊ ex hoc ꝙ assimilat p formã ꝑficit aliã materiã ꝙ̃ suã. ⁊ ita sua alia ẽ ab illa q̃ priuaꝛ forma tali: cuiuscũqꝫ ãt ẽ alia materia ex quo materia ẽ pars eẽntialis rei ip̃m ẽ aliđ ab eo. 3. di. q. 6. S

Agẽs potẽs vti instrumẽto non positiue perfectius agit s3 non vtaꝛ instrumento: tñ actio sine instrumẽto possibile ẽ ꝙ sit perfectioꝛ actione q̃ ẽ cum instro ita hic de phãtasmate qđ ẽ vt instrumẽtũ concedo ꝙ aliquã cõditionẽs ꝑfectionis h3 intelleccio sine phãtasmate quam nõ h3 intellectio cũ phãtasmate qꝛ similitudinem quandam cũ intellectiõe simplr perfecta substãtie separate: s3 nõ sequiꝛ ex hoc ꝙ q̃cunqꝫ talis sit positiue perfectioꝛ quacunqꝫ tali. 45. di. quarti. q. 1. J. E

Agẽs p̃t eẽ alicubi p cõtactũ virtualẽ: ⁊ hoc sufficit ad agẽdu3 sicut si eẽt p̃ns p eẽntiã vel mathematice: ⁊ ꝙ agat pri⁹ im̃ediũ inter ip̃3 ⁊ illđ cui ẽ sic p̃ns non reqriꝛ absolute ad hoc ꝙ agat i illđ: s3 hoc ẽ: qꝛ medium ẽ capax actiõis eiusdẽ rõnis cũ termino. 9. di. scđi. q. 2. C

Agilitas nõ p̃t eẽ i aliq̃ toto ad facilr mouẽdũ se nisi cõcurrente virtute motiua ⁊ mobili. ⁊ iõ ad rõnẽ agilitatis in spãli reqriꝛ ꝑfectio virtutis motiue in ala: ⁊ cõgrua dispõ non repugnãs isti motui ex p̃te corpis. Est ḡ i spãli agilitas habilitãs in aliq̃ toto ad p̃pte mouendũ se f3 locũ ex ꝑfectiõe virtutis motiue ale ⁊ ꝯgrua dispõne corpis. 49. di. quarti. q. 14. B.

Albedo intẽsa non h3 aliqđ qđ accidit nature spẽi: qꝛ iste gradus q̃ intelligiꝛ addi scđ3 se nature facit vnũ p se cũ natura sicut q̃cũqꝫ differẽtia indiuidualis addita nãe facit vnũ p se cũ natura. 17. di. pꝛimi. q. 3. J. yy.

Alia ẽ amicitia cõsanguineoꝛu3 alia cõiugũ. illa cõsanguineoꝝ maxime in lignea recta ẽ reuerẽtie quãtũ ad descẽdentes respectu supioꝝ ⁊ cuiusda3 regiminis seu ꝑsidẽtie. econuerso amicitia cõiugũ ẽ sine tali reuerẽtia imo ẽ cũ reuerẽtia intñ vt sinceri⁹ diligẽs ꝯsanguineã magis odiat i ea illã irreuerẽtiã nõ solũ a se s3 a q̃cũqꝫ alio exhiberi ⁊ iõ ꝯcedo ꝙ amicitia dispõit ad ꝯiugiũ: s3 alteri⁹ rõis olno ab illa q̃ ẽ iter cõsanguineos. 40. di. q̃r. q. vni. F

Alia ẽ indeterminatio materie propter defectũ act⁹. alia est indeterminatio agẽtis ꝓpter illimitationẽ virtutis actiue: sicut sol ẽ indeterminat⁹ ad mul

ta grandū p'io mō indeterminatū nō agit:nisi determinetur p aliquē actū q: alias nō ē in actu sufficiēte s3 i potētia: scdo mō ideterminatū nulla forma alia a se dtermiaf s3 ex se dterminat ad pducēdū quēcūq; effectū:ad quē ex se ē indeterminatū:z hoc phte passo receptiuo:sicut sol phte passo generat qdlibet generabile ex q ip3 natū ē generari.z hoc mō indeterminatio intellect' nō ē indeterminatio potētialitatis passiue in ordine cāliatis:s3 ē indeterminatio actualitatis qsi illimitate.z iō nō determinaf p formā:q sibi sit rō determiare agēdi:s3 tm̄mō p phtiā obiecti circa qd determinatū nata eē est determinata intellectio.3.dist.pu.q.7.Bb.z.7.di.p.q.vni.F.

Alia pt eē rō agēdi:z alia rō agētis:z singularitas ē ɔditio agētis nō rō agendi: s3 rō agēdi ē ipsa forma existēs in singulari secūdū quā singulare agit.3.di.p'imi.q.6.I.h

Alio mō de per accidēs loqtur metaphysic' z alr logic':metaphysic' em̄ dicit eē ens p accidēs:qd includit in se res duoꝝ generū sicut p3.5.metaphysice c.de ente z vno. logic' vero dicit ppositionē eē p accñs cui' subiectū nō includit rōe inherētie pdicati:z si ex duob' talibus fiat vnus cōcept':quoꝝ neuter ē p se determinatiuus alteri' dicit illū ɔceptū eē vnū ɔceptū p accñs. Exēplū nō est in creaturis de cōceptu vno p accñs logico:nisi cui correspōdet vnū p accñs metaphysicu3 q: z si hec sit per accñs: rōnale ē alal tñ iūgēdo vnū cōceptu3 alteri:vn' ē per se determinatiuus alteri':z iō tot' cōceptus nō ē vnus p accñs.s3 tm̄ aliqs aggregās cōceptus duoꝝ generū ē vnus p accñs z ei sp correspōdet vnū p accñs apd metaphysicū.z iō hec pt ɔcedi p accñs:paternitas est deitas:q: subiectū vt subijcif nō includit rōnē inherētie pdicati vt pdicati q: subiectū nō ē formalr pdicatū.iūgēdo ēt conceptū subiecti cōceptui pdicati:sicut deus pr vn' cōcept' nō per se determinat alterū.q: sm̄ Dam. proprietates determināt hypostases nō naturā:iste igr concept' nō ē in se z p se vnus z ita non dicit cōceptū p se suppositi respectu alicui':qd em̄ nō ē in se z per se vnū:non est alicui' per se suppositū:z sicut nec in reb' sic nec in cōceptib' sit.igif logice loquēdo poss3 ɔcedi q pr nō ē per se suppositu3 dei. 26. di.p'imi.q.vnica.3

Aliqua ē forma in potētia ɔtradictiōis:vt scia q ē cōtrarioꝝ z ista nō pt se determinare ad alterū:q: est diminuta z iperfecta quātum ad hoc:vt respicit vtrūq; cōtrarioꝝ.vñ arist. vult q si ex se sine alio determināte pcederet ad actū. simul pduceret cōtraria. Alia ē forma in potētia ideterminata: pfecta tñ z nō diminuta obiecto sibi pñtato cuiusmodi ē volūtas:z ista pt se determinare z ēt alia. vñ Arist.9.meta.q: dixerat q sciētia ē cōtrarioꝝ.z tñ ad nullu3 illoꝝ pōt se determinare:ideo subdit determinatū.hoc autē dico appetitū vel proheresim. t.c.3.z.10. potētia igitur rationalis perfecta cuiusmodi ē volūtas q̄uis

sit cõtradictorioꝝ: poterit determinare se obiecto presente ad vnũ illoꝝ: 25. di. secundi. q. vnica in fine.

Aliqua ẽ relo vltima in qua nõ potest fundari alia realis: sicut aliqđ ẽ accñs: ita vltimum in entib⁹ qđ nõ põt vlteri⁹ eẽ subiectũ alicui⁹ accidẽtis. ⁊ iõ nõ sequit: si accñs põt eẽ in accidẽte: qđ i accñtib⁹ ẽ ꝓcessus in infinitũ. 6. di. quarti. q. 10. E

Aliqua denominatiua vel cõcreta predicant de aliquib⁹ primo modo per se aliqua de aliquo per se. scđo modo siue per accidẽs: de ꝯposito quidẽ ex susceptiuo ⁊ forma predicat denominatiuũ siue cõcretũ forme ꝑ se ꝑrio mõ spãliter si subiectuꝫ est ꝑ se vnũ quãtũ ad cõceptũ: sicut hõ dr rõnalis siue animatus ꝑ se prio mõ. sꝫ corp⁹ qđ est altera pars cõpositi dr denoiatiue animatũ ꝓprie tñ siue per se, scđo mõ siue per accidens qꝛ illđ nõ ẽ totũ includens formã sꝫ susceptiuũ recipiens formã. vbicũqꝫ ergo ẽ aliqua forma opꝫ dare ꝑdicationem formalem de toco q̃ ẽ per se: prio mõ. ẽt i creaturis opꝫ dare cõiter ꝑdicationẽ q̃ sit ꝓprie dnominatiua forme de susceptiuo In diuinis prla ꝑdicatio nõ negat: nam pr generat siue generãs pater ẽ quasi cõpositũ icludẽs: quasi eẽntialr formã illaꝫ q̃ de ipso ꝑdicat: sꝫ denominatiuã ꝑdicationẽ quasi forme. de quasi susceptiuo nõ opꝫ dare ibi. 3. q. q. O

Alqua natura hꝫ ꝓpriuꝫ per se suppositũ sicut est natura substantialis: ⁊ ibi ẽ identitas realis nature ⁊ suppositi: nec ẽ depẽdẽtia natuꝛe ad aliqđ extrinsecũ: vt ei⁹ suppositũ: ⁊ aliqua natura ꝑpter ei⁹ iperfectionẽ suppositũ ꝑ se hñe nõ pt: ⁊ per ꝯñs nõ põt sic intrinsece terminari: sꝫ reqrit suppositũ extrinsecũ: sicut natura accidẽtis requirit suppositũ substantie ad qđ vltimate ei⁹ depẽdẽtia terminat tãq̃ suũ suppositum: ⁊ hoc ꝑ accñs: qꝛ suppositũ ꝑ se hñe nõ pt: tali aũt supposito ꝑ accñs nõ ẽ natura ꝑ se eadẽ: qꝛ natura ⁊ tale suppositũ sunt alterius generis: sꝫ est ibi aliqua vnio supplẽs vt possibile ẽ: vicẽ idẽtitatis: illa ẽ actualis depẽdẽtia nature: ⁊ ex ꝑte suppositi actualis sustẽtatio nature vel terminatio dpẽdẽtie ei⁹: sic ꝙ illã naturã depẽdere ad illđ suppositũ ẽ ipaꝫ cõicari ipsi tãq̃ suo supposito sicut põt hñe suppositũ. qꝛ nõ põt ꝑ se hẽre suppositũ sicut substãtia: sꝫ tãtum per accidẽs. 19. q. q. M

Aliqua perfectio inferioris põt cõtineri in superiori: aliq̃ vero nõ: qꝛ si fieret summa volũtas eodẽ mõ se hñec ad beatitudinẽ sicut infima: qꝛ vtraqꝫ eodẽ mõ se hꝫ ad suã beatitudinẽ: lꝫ illa sit maioris beatitudinis capax: ⁊ tũc vt sic cõsiderãdo vtrãqꝫ ꝑter habitũ illũ tũc summa ẽ simplr magis ꝑfecta: qꝛ quãto aliqđ ẽ aptũ ad maiorẽ pfectionẽ si ea careat tãto ẽ iperfectius. nec illa ꝑfectio ꝑ quam hoc debet inferiori est ꝙ sit in summa vel in superiori vnitiue qꝛ hoc ẽ impoĩe: qꝛ illa voluntas infima nõ eẽt eius capax. 49. di. quarti. q. 11. L

Aliq̃ sunt necessaria ad pfectionẽ creaturũ: q̃ tamẽ nõ dicunt

perfectionē simplr: ꝛ hoc est qꝛ creature de se imꝑfecte sunt: ꝛ sine illis nō pñt hr̃e ꝑfectā ꝑfectionē quāta ꝛ q̄lis est eis possibilis: ꝛ iō illa aliqualiter supplēt imperfectionē creaturarū. Ita dico ꝙ ꝑfectio limitata nō pōt eē tāta ī vna natura limitata: sicut pōt eē in plurib⁹ naturis ordinatis. ꝛ iō ibi ordo nature: hoc est ꝑfectiōis īeq̄lis necessari⁹ est ad maximā ꝑfectionē eis cōpossibilē: nō aūt ē simpliciter necessari⁹ ad ꝑfectionē maximā: qꝛ illa pōt eē ī natura ꝑfectissima illimitata sine ordine ꝑfectionis ineq̄lis. Et si arguas: ꝙ ordo est ꝑfectiōis: ꝛ ordo vr̄ req̄rere īeq̄litatē. R̄ndeo. dico ꝙ ordo originis stat cū ꝑfectiōe. ordo aūt inequalitatis nō stat cū ꝑfectione. nō igit̄ ōis ordo est ꝑfectiōis: sꝫ aliq̄s stat cū ꝑfectiōe ī eadē natura: ꝛ aliq̄s nō. 19. dist. ꝑmi. q. 1. k

Aliq̄ sunt q̄ cōiter ꝑdicātur in ecclesia: ꝛ talia sunt nec̄ia simplici ad credēdū explicite. s. ꝙ xp̄s natus est de virgine Maria. ꝙ fuit crucifix⁹ ꝑ redēptione gn̄is hūani: sꝫ si sit aliq̄d credēdū q̄d tñ nō ꝑdicat̄ cōiter ī ecclesia: sꝫ si predicat̄ specialr̄ in vno loco de nouo: nō est necessariū simplici credere illō adherēdo illi firmiter tāq̄ vero: imo necessariū est magis illi nō adherere quousq̄ sciat illud credi ab ecclesia tāq̄ verū. ꝛ cū hoc sibi cōstiterit: tenet̄ illi firmiter adherere sicut ī moralib⁹ q̄ñ sunt altercationes de aliquo pctō q̄ñ pꝛimo est mortale: vt si vn⁹ peritus in sciētia dicat ꝙ nō licet sic mercari. et alius dicat ꝙ licet: tuti⁹ est nō ꝑcedere sic nec sic: sed expectare quousq̄ veritas pateat aliūde. Si enim ita esset ꝙ vnus doctor diceret aliquē peccare mortal'r nisi sic faceret: ꝛ ali⁹ ꝙ peccaret si sic faceret: tūc simplex foret ꝑplex⁹: ideo bene videndū est in moralibus anteq̄ aliquid asseratur 25. dist. tertij. q. 1. E

Aliq̄ q̄litates cōsequūtur formā mixtionis: et in aliq̄ gradu sunt necessarie ad hoc vt itellectiua maneat: qꝛ q̄cq̄d ē necessariū ad dispositionē ē etiā necessariū ad formā ad quā disponit. sꝫ hn̄ pñt qualitates eē necessarie simplr ad intellectiuā vt informātē: ꝛ hoc in gradu ꝑfectiori q̄ necessario req̄rat̄ ad formā mixti: possibile em̄ ē formā ꝑfectiorē req̄rere illō q̄d īperfectior req̄rit: et nō tātū fm̄ gradū equalē: sꝫ fm̄ gradū ꝑfectiorē. corruptis ergo illis dispositionib⁹ in gradu illo in quo necessario req̄rūtur ad intellectiuā nō manet intellectiua. et tñ illa alia forma dispōnēs ad eā pōt manere: qꝛ non sunt corrupte fm̄ gradū necessariū ad illā formā: sed illa alia etiā nō manet in eē ꝑfecto ꝛ quieto: qꝛ q̄litates ꝯsequētes eā sunt corrupte fm̄ gradū fm̄ quem cōsequūtur eā in eē ꝑfecto ꝛ q̄eto. ꝛ iō nullū corpus aiabile hꝫ simpliciter eē ꝑfectū ꝛ q̄etū recedēte aīa: imo statim est in ꝯtinua tēdētia ad resolutionem sui in elemēta. 11. dist. q̄rti. q. 3. I. Ph

Aliq̄ ꝑpositiones cōtingētes pñt esse ꝑ se sicut ꝛ imediate si in subiectis includat̄ ꝑxima rō inherētie ꝑdicatoꝝ: lꝫ nō sit necessaria inherētia: qualis forte est ista. volūtas vult: vel calidū

calefacit.7.di.tertij.q.1.§.C

Aliq̄ sunt vituperabiliter negociatores:vt.s.illi q̄ nec transferũt nec cõseruãt: nec eoꝝ industria meliorat̄ res venalis: nec certificat̄ aliq̄s ali⁹ simplex de valore rei emẽde: sed mõ emit vt statim sine oĩbus istis cõditionib⁹ vẽdat:⁊ iste esset exterminãdus a repu.⁊ exulãdus:⁊ vocãt̄ tales gallice regratiers: q: ꝓhibẽt immediatã cõmutationẽvolẽtiũ emere vel cõmutare iconomice.⁊ p ↄ̃ns faciũt q̄d libet venale vel vsuale carius emẽti q̄ deberet eẽ:⁊ vilius vẽdẽti.⁊ sic dãnificãt vtrãq̄ partẽ.15.dist.quarti.q.2.U

Aliq̄ relatiões opposite sunt incõpossibiles in eadẽ natura et in eodẽ supposito:aliq̄ in eodẽ supposito: s3 nõ i eadẽ natura: aliq̄ nec in eadẽ natura: nec in eodẽ supposito: vñ ex rõne relationũ realiũ in cõi nõ põt cõcludi repugnãtia earũ i eodẽ. Exẽpla p̄dictoꝝ. causa ⁊ causatũ in eadẽ natura siue supposito repugnãt:q: si nõ tũc idẽ depẽderet a se ꝓducẽs ⁊ ꝓductũ: nõ repugnant in eadẽ natura: q: natura põt cõicari sine diuisione sui: qualis est natura diuina:repugnãt tñ in eodẽ supposito:mouẽs autẽ ⁊ motũ nec in eadẽ natura:nec in eodẽ supposito repugnãt: q: hmõi non ponitur depẽdẽtia essentialis: qualẽ ponũt relatiões cause et causati:nec p idẽ ponit̄: q̄ idẽ sit anteq̄ sit:quod ponere videtur ratio producti ⁊ producentis:sed tãtũ ponit̄ hmõi: q̄ idẽ depẽdet a se: quãtũ ad actũ accidẽtalẽ:sicut motũ a mouente depẽdet: quãtũ ad actũ accidẽ talẽ:quẽ recipit ab eo. incõpossibilitatẽ igitur aliquarũ relationũ opoꝛtet reducere ad aliquã incõpossibilitatẽ p̄ioꝛẽ:et vbi ista p̄ioꝛ nõ inuenit̄ ibi nec illa incõpossibilitas relationũ oppositarũ cõcludetur.et ideo quicquid est in potẽtia ad aliquẽ actũ foꝛmaliter : et cũ hoc habet eadẽ actualitatẽ virtualiter: sicut cu3 idẽ mouet se:est aliqualiter illimitatũ. ponitur eñ non tantũ capax illius ꝑfectionis:s3 vt causans eã:ibi igitur ꝑpter illimitationẽ aliqualẽ bene cõpatiũtur se iste relationes opposite.3.di.p̄mi.q.7.S.⁊.§.T.et.2.dist.primi.q.9.§.Þ.et.25.dist.scdi.q.vnica.

Aliquid est futurũ ad causas naturales si nõ ꝓhiberẽtur: s3 dimitterentur sue causalitati:q̄ tñ nõ est futurum: nec euenire poterit ꝑpter causam superioꝛẽ pꝛohibẽtẽ causas naturales inferioꝛes suã causalitatẽ exercere. Et ideo simpliciter illõ dicendũ est esse futurũ q̄ est futurũ s̄m causam superioꝛẽ vincẽtẽ: nõ aũt q̄ esset futurũ s̄m causas inferioꝛes si sue causalitati relinquerentur. Exẽplũ de hoc ponit̄ Esa. 38. de Ezechia cui Esaias nunciauit moꝛtẽ.et moꝛtu⁹ fuisset naturaliter s̄m causas inferioꝛes:sed tamẽ de⁹ ab' eterno vidit oꝛationẽ suã ⁊ deuotionẽ ⁊ lachꝛymas:iõ.pꝛohibuit causalitatẽ causarũ inferioꝝ: ⁊ vltra terminũ naturalẽ addidit sibi.15.annos.21.di. tertij.q.vnica.§.A.in p̄in.

Aliquid est imperfectũ s̄m perfectionẽ simpliciter: que nõ necessario habet imperfectionem cõcomitãtẽ:q: nõ includit in se

limitationem:vt hoc bonū:hoc verū:hoc ens: ꝛ huiusmodi imperfectū reducitur ad perfectū eiusdē rationis.s.bonū:ens:verū:que importāt perfectionem simpliciter.aliquid aūt est imperfectū ſm perfectionē nō simpliciter:sed ſm perfectionem q̄ de rōne sui includit limitationē:ꝛ ideo necessario hȝ imperfectionē annexā:vt hic hō:ꝛ hic asinus. qd igit imperfectū est ꝑmo modo reducitur ad ꝑfectū simpliciter ſm perfectionē illi⁹ rōnis: qꝛ aliquid ſm illam rationē potest esse simpliciter perfectum. Qd aūt est imperfectū secūdo modo:nō reducitur ad aliquid perfectū simpliciter ſm ꝑfectionē eiusdē rationis.s.ad rationē specificā: qꝛ cū istā imperfectionē includit:ideo ſm illā nō pōt eē aliquid perfectū simpliciter ꝑpter limitationē:sȝ reducitur ad aliqd ꝑfectū simpliciter equocū eminēter includēs illā ꝑfectionē: ꝛ ideo bonū imperfectū reducit̄ ad ꝑfectū bonū: sed sic lapis:qui est imperfectus:nō reducit̄ ad lapidē ꝑfectū simpliciter:sȝ ad summū ens:ꝛ ad summū bonū: que includūt virtualiter illam perfectionem.2.dis. primi.q.3.J.M

Aliquid habet quiditatē per se et primo:et aliquid ꝑ se sed nō primo: ꝛ aliquid per accidens: generaliter ergo in his que habēt quiditatē ꝑ se et primo: qd quid est:est per se primo idē cū eo cuius est:habenti aūt quiditatē per se nō primo idē est qd quid est per se nō primo: habēti vero quiditatē per accidens solū per accidēs est idem quiditas.22.dist.tertij.q.vnica.J

Aliquid est ita perfectū q̄ ꝑpter sui perfectionē nō recipit vlteriorē perfectionē:sicut deus.et aliqua sunt ita imꝑfecta q̄ ꝑpter sui imperfectionē non pn̄t recipere perfectionē: sicut accidētia vltima vt respectus.Alia sunt entia media que cū perfectiōe sua sunt in potētia ad ꝑfectionē aliā:et talia sunt omnia entia absoluta citra deum.Cōcedo ergo q̄ illud qd mouetur est in potētia ad vlteriorē perfectionē vt ad terminū motus: et quatenus caret illo est imperfectum.ꝛ sic corpus gloriosum cū nō sit ens infinitū aliquā imperfectionē habet ꝛ mouet̄ ad terminū:et per quē terminū acquirit̄ sibi aliqua ꝑfectio quatenus per motū coniūgitur ad aliquod corpus circa qd operatur:nūc circa vnum:nunc circa aliud:laudando beatitudinē ꝛ sapiētiam in deo. vnde cōcedo q̄ ille motus sit alicuius quod est ſm quid imperfectū.49.distin.quarti.q.14.J.M

Aliquid intelligitur per accidēs sicut intelligitur homo intelligēdo albū vel risibile. vlterius aliquid intelligitur per se : sed in vniuersali vt intelligitur homo intelligendo animal.tertio intelligitur aliquid per se etiā in particulari: sed adhuc quodāmodo cōfuse: sicut intelligo hominē anteq̄ intelligā diffinitionē:ꝛ quotcūq̄ gradus ponātur:qꝛ licet prim⁹ gradus posset distingui per absolutū ꝛ respectiuum: vltimus tamē gradus cognoscendi aliquod incōplexū cognitione sciētifica siue preuia sciētie est cognitio diffinitiua:quia ipsa est cognitio ꝑ

se in particulari distinctissima: excedens etiā illā cōfusam cognitionē: de q̄ loquit̄ phs p̱ rio phy. sustinēt aūt hec q̄ nomia ad rōnē ⁊c. Saltē in hac cognitione diffinitiua habet̄ cōcept⁹ euidenter ⁊ virtualiter inclu- dēs oēs veritates necessarias de tali obiecto. 7. q. q. F.

T. c. 5.

Aliq̄d pōt dependere a termino respectus: ⁊ tñ non dependere a respectu. si respectus est posterior eo. ita eñi substantia lapidis non dependet a respectu lapidis ad deū. sed magis ecōuerso: si essent diuersa: ⁊ tamē lapis dependet essentialiter a deo q̄ est terminus respectus. 12. di. quarti. q. 1. M.

Aliq̄d pōt eē in se p̱ius alio nō comparando illa ad tertiū. sicut partes nature mee sunt p̱ores natura mea tota quo ad ordinem generationis vel executionis: nō tñ in cōparatione ad personationem q̄ partes mee nō p̱ius personant̄ q̄ tota natura mea. ⁊ ita ēt ē d' p̱sonatiōe in p̱sona extranea. ⁊ rō est: q̄ i illo instāti nature in quo totū est totum ipsum est personabile in se vel in alio. ⁊ ideo quicquid p̄cedit ipsum naturaliter nō p̱cedit ipsū in p̱sonalitate: q̄ vt p̱ius non est personabile. 2. distin. tertij. q. 2. D.

Aliq̄d simplex ade offerebatur sibi: ⁊ vt verū bonū potuit app̄hendi scʒ diligere vxorē: tñ nō est visus. sicut apprehendit. vñ sciuit esse melius deo placere q̄ vxori: ⁊ volitio q̄ voluit vxori placere fuit peccatum: ⁊ ante illam non habuit errorē nisi improprie vocando errorem: ⁊ ideo p̱ius peccauit q̄ errauit cuius p̱batio est: q̄ si ante peccatum errauit: bonum aliquid apparuit sibi qđ nō erat bonum sed apparebat. ⁊ tunc circa p̱incipium potuit esse error: q̄ illud est p̱incipium qđ apparet de se verum. 22. dist. secūdi. q. vnica. J. B.

Aliquis in ordine ad alterū pōt p̱imo recte se hr̄e cōicando se illi quantū pōt se cōmunicare vel cōicando illi aliquid aliud ⁊ ideo virt⁹ inclinās ad p̄muʒ est amicitia qua quis dat seip̄ʒ p̱imo quātū pōt se dare: ⁊ in quantū potest. p̱imus habere eum ⁊ hec est perfectissima virtus moralis: q̄ tota iustitia est perfectior his: que sunt ad seipsum: ⁊ est p̄fectissima iustitia si autē cōicet sibi alterū: aut igitur bona extrinseca: aut intrinseca pertinētia ad victū huma nuʒ. De bonis extrinsecis que indigent hoīes cōmutare dicitur iustitia cōmutatiua: ⁊ hec frequēter dr̄ iustitia p̱o tanto q̄ ea ei cōmutat̄ aliquid equiualens. Si aūt cōicet sibi aliđ necessariū adiunctū aut igitur regimen: ⁊ hoc cōuenit p̱esidēti. ⁊ hec species iustitie est innominata. posset tñ dici p̱esidentia vel dominatio iusta: aut cōmunicat ei subiectionē iustam ⁊ hec denomiat̄ a subijci: ⁊ potest vocari obedientia. 34. dis. tertij. q. vnica. L.

Aliq̄s raptus videns trāsitorie essentiā diuinā: cessante isto actu vidēdi pōt hr̄e memoriā obiecti. ⁊ hoc sub rōne distincta sub q̄ erat obiectū visionis: licʒ nō sub rōne p̄ntis actualr̄ q̄ talis presentia non manet post actum in ratione cognoscibi-

lis.3.dist.scdl.q.9.J.E.

Aliqd est po͞te ee͞ tale: qd tn̄ nō est aptū natū esse tale.lapidez cum est possibile ferri sursum: et tn̄ nō est aptū natū esse sursuz: nec hz ad hoc aptitudinē: corpus ēt neutrū:qd nec de se est natū ferri sursum nec deorsuz: vt corpus circulare possibile ē deferri deorsum et sursuz. 18.di stin.primi.q.vnica.H.

Alr vtunt cōiter hoc noīe essentiale phi et alr theologi spālr i diuinis.nā in phia accipit cōiter essentiale vt distinguit contra accidētale: put accidētale cōtinet sub se oē accidēs: accidēs:siue accidēs cōe:et accn̄s per se:siue propriū. vnde ibi essentiale dicit qd p se includit i essentia:quēadmodū in cōposito reali materia et forma dicūtur sibi eēntialia: et in cōposito rōnis vel in ipso diffinito:genus et dr̄ia dn̄r partes eēntiales rōnis siue rei diffinite. Theologi vero alr vtunt hoc noīe essentiale in diuinis. Cū em̄ eēntia sit oīno primū:et silr est cōe cōitate reali:qr dicit de qlibet psona:et de oībus singulr:ideo qdcūqz ēt aliud predicet simili mō in diuinis dr essentiale: qr sīle essentie i mō pdicādi: siue in cōitate reali.Et p oppositū notionale dr illud qd nec sic pdicat nec hz talem cōitatē. sed qd pertinet ad notitiam distinctionis personarū.sic ergo distinguit theologus essentiale ꝯ notionale.1.q.q.D.

Aliud et aliud fuit institutū sacrz pro tpe alterius et alterius legis.salt̄ de illo sacro p qd fiebat pncipalis distinctio legis a lege.qr in illo obuerunt hoīes eiusdē legis et inter se conueni re et ab alijs alterius legis distingui.1.di.quarti.q.3.L.

Aliud est depēdere ad relatiuū vt correlatiuū et dependere ad ipsum verbum relatiuum. Nā lz natura humana assumpta a verbo diuino depēdeat ad ipsum tanqz ad verbum non tn̄ dependet ad ipsum tanqz correlatiuum.19.q.q.J.S.

Aliud est dicēs aliqd eē pfectionē simplr.et aliud aliqd eē perfectionis simplr.primū iportat q illud eēntialr siue qditatiue sit pfectio simplr. scdm̄ importat nō q eēntialr sit pfectio.sz q oē tale denoīatiue soli simplr ꝯueniat. Jpm ḡ perfectionis simplr est quā reqrit in illo de quo pdicat denoīatiue.et quā ostendit sibi inesse.vtpote quā vlr cōsequit.et sic est perfectionis simplr triplici mō.s. pexigendo ostendendo siue manifestādo.et perfectionē simplr consequendo.1.q.q.J.H.

Aliud est dicere xp̄s i forma humana iudicabit. aliud xp̄s fm humanitatē iudicabit vera em̄ est ista q xp̄s in forma humana creat animas. sed non ista: fz humanitatē creat. imo quicquid fecit verbum ex quo naturā humanā assūpsit qd faciēs naturā humanā non deposuit hoc fecit in natura hūana.48. di.quarti.q.1.B.

Aliud est loqui de posse peccare.aliud de potētia ad peccandū.primū ordinē ad actū difformē.Scdm̄ dicit rōnē principij quo pōt elici actus difformis. pmus ordo nō est lib.arbi.nec aliquid eius:nec absolute a liquis ordo ad actū est aliqd pn

cipiū actiuū vel pars eiꝰ. sc̄dō mō dico ꝙ illud quo pōt peccare includit duo. quoꝝ alterū est posse aliud deficere. ꝛ illud quo pōt in illud est eius posse: qđ posse est ꝑ se libertatis arbitrij ꝛ potētia. reliquū vero nō ē eiꝰ vñ lib. ar. sꝫ vñ tale. s. defectiuū. ita ꝙ sicut i cōi lib. ar. est quo quis pōt velle. ꝛ hoc accipiendo ita in cōi sicut Ans. accipit. s. vt cōuenit deo ꝛ beatis. ita li. ar. hoc. s. viatoris est. quo ꝗs pōt velle defectibiliter tñ quātū ad aliq̄d pōt poni dissimile: q2 ad absolute vel le tota entitas positiua lib. ar. ꝛ sola est principiū. ad illā aūt difformitatē in actu nihil posstiuū in lib. ar. est principiū. 7. di. sc̄di. q. vnica. C.

Aliud est loqui de veriori seu ꝑfectiori esse simplr: ꝛ de veriori seu ꝑfectiori eē huiꝰ lapis enim in mēte diuina eē simplr veriꝰ ꝛ perfectius: ꝙ̄ lapis extra. q2 obiectū vt cognitū dr̄ hr̄e illud esse qđ hꝫ ipsa cognitio vnde ſm Aug. super illud Jo. ꝓmo. qđ factū est in ipso vita erat. res cognita ē i verbo vita creatrix: ꝛ hoc ideo q2 cognitio eiꝰ est realiter vita creatrix: qđ eīn de cognito dicit obiectiue hoc in ipsa cognitione opꝫ inueniri realiter. lapis tñ in intellectu diuino nō hꝫ verius esse lapidis ꝙ̄ lapis extra: alioquin aliq̄d intrinsecum realiter deo eēꝫ formalr: ꝛ ꝓprie lapis. 1. di. quarti. q. 1. Q.

Aliud est mr̄imoniū: ꝛ aliud cōtractus matrimonij. ꝛ aliud sacramētum mr̄imonij. matrimoniū est illa obligatio mutua vł vinculū illud de quo dictū est in prima cōclusiōe principali. cōtractꝰ aūt est ille actus mutuus voluntatū de quo dictū est in sc̄da cōclusione principali. sacrꝫ est signū efficax grē cōcomitans actū illū. de q̄ sacro dictū est in tertia ꝯclusione ꝓncipali. ꝛ pꝫ distinctio istoꝝ ꝑ se. primū eīn est permanēs in ala bus coniugū: ꝛ est relatio tātū realis extrinsecus adueniens. vel qđ verius videt relatio rōnis q2 nihil ē ibi nisi dominiū nouū ꝛ noua seruitꝰ ꝑ nouā cōmutationē. sꝫ dñiū tale vel seruitus nihil reale ponit in dño vel seruo. sc̄dm ēt tm̄ est in fieri ꝛ est actio vel passio interior vel exterior vel magis ꝯstās ex actibꝰ interioribꝰ ꝛ exterioribus duarū personaꝝ. ꝛ hꝫ se istud ad mr̄imoniū ꝑ illo mō dictum sicut cā in fieri queādmodū generatio ad ꝑm̄itatē vel magis sicut baptizari vel ordinari ad characterē. Tertiū aūt silr est in fieri. ꝛ simul est ꝛ nō est cum ꝓmo. ꝛ iō nō semper manet cū sc̄do. 26. dist. quarti. q. 1. O.

Aliud est ꝑcipere cōtractū illū ꝛ aliud percipere adhesionem perpetuā premisso primo contractu. primū bene expedit ꝑcipi pro tpe illo pro quo esset necessitas propagationis ꝛ maxime si homines essent difficiles ad hoc sine precepto. sed pro alio tēpore pro quo non est necessitas non opꝫ precipi ꝛ hinc est ꝙ deus post lapsum bis dedit ꝓceptū de cōtrahēdo. Gen. primo. ꝛ iterum deletis omnibus post diluuium preter octo animas. Sed preceptum sc̄dm expedit dari pro semper. q2 illā indissolubilitatē ostēsum est

esse cōsonā legi naturali in pri ma cōclusione & minus seruare nisi sup hoc esset pceptū di uinū sicut dictū est in scōo art. 26.di.quarti.q.1.ƒ.D.

Aliud est relationē esse priorē cognitiōe cāti cogniti p cām & aliud ipsaz includi i cognitiōe causati:lz eñ prius lapis hēat respectū ad deum ꝙ lapis cognoscat. & iō non cognoscit pfecte nisi cognito deo tñ lapis cognoscit:nō cognito respectu ad deuz: & ex hoc sequit ꝙ ille respect9 nō ē de eēntia lapidis qr nihil perfecte cognoscit.nisi cognito eo qd est de essentia sua.3.dist.primi.q.5.L.

Aliud est singularitatē eē conceptā.vt obiectū vel vt partē obiecti.aliud est singularitatē eē precise modū concipiendi: siue sub quo cōcipit obiectū.¶Exēplum cū dico.plurale est singulare:obiectū conceptuz est pluralitas.sed modus cōcipiēdi.i. modus sub quo cōcipit est singularitas. ita in intētionibus logicis:cum dico singulare est vle:qd cōcipit est singularitas sed modus concipiēdi sub quo concipit est vniuersalitas:quia qd concipitur:vt concipit: habet indifferentiā ad plura. & pter hoc essentia diuina potest ɔcipi vt singularis.ita ꝙ singularitas sit cōcepta:vel vt obiectū:vel vt pars obiecti. nec tñ sequit ꝙ essentia possit cognosci vt singularis.ita ꝙ singularitas sit modus ɔcepti. cognoscere enim sic aliquid vt singulare est cognoscere illō: vt hoc sicut album videtur vt hoc: & hoc modo(vt predictuz est) nō cognoscitur eēntia diuina sub ratione singularis.2.distin.primi.q.3.C.

Alterū fuit miraculū xpi.s.ꝙ clamauit valide in hora mortis.& ex potētia verbi:lz ꝙ aia fuerit separata p violētiam passiōis hoc fuit nāle: supposito miraculo pmo de nō redūdātia glorie in corp9:nā oia q̄ passus est fuerūt quodāmodo miraculo sa.lz nālia:qr qd nō pt fieri nisi psupposito miraculo.& si facto miraculo possit nālr fieri:in relatione tñ ad miraculū necessario psuppositū est aliq mō miraculosum. Sed qd patit xps sm animā & corp9 vel sm portionē inferiorē rōis hoc fuit ex miraculo primo quo gloria aie non redūdabat in corpus.ideo totū qd patitur fuit miraculosum. & tñ naturaliter patit facto illo miraculo: sicut cec9 natus naturaliter videt facta illuminatione miraculose.16.dist. tertij.q.2.ƒ.3.

Amor in nobis vt pductus: hz ad voluntatem vt pducentem relationē secūdi modi & illa forte est mutua.hz etiā aliā relationē ad obiectum pertinentez ad tertiū modū relatiuorū:& illa non est mutua:qr sicut scientia refert ad scibile. & non ecōuerso ita amor ad amabilez nō econuerso.& sicut amor hz formaliter habitudinē aliquā ad obiectuz:ita illud qd producit amorē posset denominari a tali habitudine si esset verbū im positū hoc significās actiue.32 dist.primi.q.2.E.

Angeli & aia intellectiua & gfa: & qdā hmōi:q̄ de nihilo pducūtur a diuo efficiēte dicunt creari.11.di.tertij.q.1.ƒ.A.

Angeli cōcedunt loqui deo: ꝛ tñ nō pñt aliqd sibi facere manifestius ꝙ prius. nec ēt aliud vel alio mō manifestuȝ ꝙ prius. ꝛ tñ hec possunt esse in angelo: ſȝ tm̄ ex liberalitate velle hoc eē patēs deo appetūt olo quā tū possunt. ita ꝙ si possent cāre in eo cōceptū illum causarent. ꝛ hoc loqui ē deo: magis ergo necessaria est ħ locutio. 9. dist. scdi. q. 2. ſ. M.

Angeli mali peccauerūt pluribꝰ peccatis diuerse spēi. ꝛ nō habuerunt simul oēs actus illos sed habuerūt vnū post aliū. 5. dist. secundi. q. 1. J.

Angelus hȝ aliquā cognitionē quā nō recipit a rebꝰ vt est cognitio vltium in qua differt ab ala ꝛ aliquā in qua cū ala conuenit vt istam quā accipit a rebus. 3. dist. secundi. q. 11. J.

Angelus habet vnde cum aliīs causis naturalibꝰ cooperantibus possit suā perfectionē acqrere. s. omniū rerū cognitionē: dato quod sibi non essent concreate species. possȝ enī cuiusꝙ obiecti ex naturali virtute intellectus ꝛ obiecti habere intellectionē. nam actione intellectus ꝛ obiecti: vt causaꝝ partialium pōt habere speciē quiditatis cuiuscunꝙ obiecti. ꝛ postea vti in illa specie ad intellectionē abstractiuaȝ. 9. distin. secundi. q. 2. ſ. P.

Angelus mobilis est continue. inquātū hȝ quātitatē virtualē ſm quam potest coexistere loco quanto. sicut corpus ꝑ quātitatem suam formalem potest coexistere loco quanto. 2. dist. secundi. q. 9. ſ. Aa.

Angelus nō pōt generare in se habitū ex actibus; habitū dico qui sit alia res a specie: qꝛ habitus non generat in naturalr̄ inclinatis siue in summe determinatis ad vnū. sicut nō generat in graui ꝑ quotiēscūꝙ descēdere rō descensus nec generat in violēter motis ꝑ quotiēs cūꝙ tale moueri aliq̄ rō vł. habitus facilitās vel habilitans ad talē motū violētū. sicut ptȝ de lapide moto sursuȝ: ſȝ gnat in potētijs de se indeterminatis ad actū ꝑ actuȝ frequenter elicitū. nō aūt est impfectionis aliquē intellectū creatū eē summe habilitatū ad intellectionē ꝙ si aliquis est talis erit angelicus. ꝛ ita in illo sicut in summe habilitato ad actum nō poterit generari habilitas aliq̄ q̄ dicatur habitus illo modo. 3. dist. scdi. q. 10. ſ. Lt.

Angelus nō pōt naturalem formam inducere. sed tm̄ elementa actiua ꝛ passiua pōt ꝯueniēter simul adhibere ꝛ corporibꝰ celestibꝰ i situ cōueniēti approximare. vt iducat forā ꝑticularis q̄lis nata est a talibꝰ agētibus ꝑticularibꝰ induci. Itaꝙ corpꝰ qd̄ ita quasi subito formaꝛ ꝛ resoluit est mixtū īꝑfecta mixtione qualis pōt induci ab agētibꝰ naturalibꝰ: quasi subito fcā approximatiōe elemētorꝫ: ita ꝙ magis tale corpꝰ assimilat impssioni que est impfecte mixta. ꝛ signū huius est: qꝛ qn̄ disparet tale corpus nō remanet aliquid talis corporis l qd̄ naturalr̄ esset immediate resolubile corpus illd̄ assumptū. si pfecte fuisset mixtuȝ. corpus enim humanū si esset perfecte mixtuȝ: non esset natum redire

nisi ad cadauer. s3 tale ipfecte mixtũ resoluit statiz l elemẽta: sicut ex eis potuit statiz gñari pp eo℞ imprectã mixtione3.8. dist.scdi.q.vnica.B.

Angelus nõ tñ odit detẽtione3 actiuã dei:ꝛ suã passiuã a deo s3 odit detẽtionẽ formalẽ perpetuã ab illo igne:nec tñ appḣẽdit illã detẽtionẽ actiuã vel passiuã vt positam vel cõtinuã dam.sed illa3 detẽtionẽ formalem.ꝛ p ɔñs de illa detentione formali tristat.obiectũ aũt tristabile ,ppꝛie cã est ipsius tristitie:q2 non voluntas imediate. tunc enim esset in ptãte eius imediate tristari vel non tristari.qđ non esset℞ posita nolitione ꝛ appꝛeheñsione noliti:ita ꝙ detẽtio illa formalis vel ignis ille detinens formalr effectiue cõtristat.ꝛ sic vltra cum tristari sit formalr cruciari eo modo quo possibile est spiritũ cruciari:sequitur ꝙ ignis vt formalr detinens spiritu3 effectiue cruciat:ꝛ scdm illum modũ potest saluari dictu3 illud.quo modo ignis est instrumẽtũ dei cruciãdo:q2 pꝛincipalius odit detentionẽ actiuã dei:ꝛ suã passionẽ a deo:ꝙ detentionẽ illam formalẽ ignis:q2 secũdã non odit nisi ordine ad pꝛimã:ꝛ ita ꝙ affligit obiectiue in secundo affligit invirtute pꝛimi.ꝛ ita instrumentaliter.nec sequit:ignis nõ detinet effectiue sed tantũ formaliter ergo nõ affligit effectiue q2 ipsum vt detinens formaliter est obiectum nolitu3 ꝛ appꝛehensum vt positu3.Et ideo effectiue infert tristitiam. 44. dist.quarti.q.2.S.

Angelus terminat depẽdẽtiam cuiuscũq3 nãe inferioris. ꝛ hoc mediate vel imediate.illã qđẽ que est fm ordinem essentiale3 quiditatu3.ꝛ illa est quodãmõ pꝛior dependentia illa que ẽ effect9a causa efficiente.imo hec videt omnino pꝛima.ꝛ hec põt assignari cõiter cõuenire cuilibet indepẽdenti respectu illius respectu cuius dicit independens.19.q.q.D.

Angelus quãlibet qditatẽ alia3 a se ꝛ suã ꝛ seipsu3 põt cognoscere per essentiam quando cognoscit cognitione intuitiua.s. sub rõne qua pñs est in existẽtia actuali.ꝛ põt cognoscere p speciẽ quando cognoscit eam cognitione abstrbctiua.3. dist. secundi.q.10.J.S.

Aia ex nã sua põt reflecti super actu3 beatificũ vt beatific9 est. hoc posset negari.ve℞ quid e3 est ꝙ reflecti põt.sed nõ nisi virtute illi9 virtute cuius h3 actũ rectũ.Nec plus ,pbat auctoritas Augu. q2 non dicit ꝙ possit semper ex sola natura.sed si habet actum rectũ põt reflecti super illũ vel ex virtute nature vel ex virtute illius p quod habet actu3 illum.ꝛ non sequitur illđ icõueniẽs de ,pcessu in infinitũ:q2 ide3 supernaturale sufficit ad actũ rectu3:ꝛ ad oẽs reflexos.14.q.q.Lit.

Anima est imediatũ pncipiũ formale essendi. ꝛ imediatũ pꝛincipium operãdi.sed nõ silr se h3 ad cãm formalem ꝛ ad effectiuam: non enim op3 ꝙ hñs formã sit semper in actu scdo.16. dist.scdi.q.vnica.B.

Aia mouet ab obiectis imagiabilib9:ꝛ eis cognitis põt ex eis cognoscere rões cões imãlib9 ꝛ mãlib9

et materialibus: et ita reflectē-do cognoscit se sub rōne cōi sibi ꝛ imaginabilibus. nō aūt potest statim intelligere se nullo alio intellecto: qꝛ nō potest statim moueri a se ꝓpter ordinē potētiarū eius necessariū ꝓ statu isto ad imaginabilia. 3. dist. secundi. q. 8. J. J

Anima nō tātū vnitur vt operetur circa corpus vt obiectū: sed vnitur vt totū cōpositū sit: cuius ipa est pars: ita ꝙ totū operās habet corpus: nō tātū pro obiecto: sed ꝓ parte operationis: non sic autem angelus. 9. dist. secundi. q. 2. J. P

Animā posse summe frui potest intelligi dupliciter: vel formaliter: vel effectiue: hoc est vel ꝙ summa fruitio informet istā volūtatē a quocūqꝫ causetur: vel ꝙ ipsa volūtas eliciat summā fruitionē: ꝛ sit causa actiua respectu eius. primo modo possibile est summā fruitionē creabilē cōferri aīe christi: quia ipa est receptiua cuiuslibet accidētis cōuenientis sibi: ꝛ in summo qꝛ nō determinat sibi certū gradū istius: sicut fuit ꝓbatum in prima. q. de gratia. ꝛ fruitio est quoddā accidēs absolutū possibile creari a pmo causante immediate sine actione volūtatis create. scdo modo videt probabile ꝙ cū illa volūtas nō possit tātā vim actiuā habere: quātā volūtas creata alia pōt habere vt angelica: nō pōt ita perfecte elicere fruitionē sicut alia volūtas pōt: lꝫ eī pōt summā gratiā habere q̄ vt causa partialis respectu fruitionis eque causaret fruitionē in ipsa ꝛ angelo si haberet eā: tn̄ alia causa ptialis erit inequalis vt voluntas: altera aūt cā partiali deficiēte deficiet effectus: lꝫ reliqua causa ptialis sit equalis mō tn̄ de facto est maxima elicitiue: qꝛ licet nō sit volūtas eiꝰ ita pfecte actiua sicut volūtas angeli: tn̄ ipa cū summa grā vt alia causa partiali actiua pōt i pfectiorē fruitionē ꝙ voluntas angeli cū minori grā: qꝛ excedētia grē excedit in ea efficiētiā voluntatis angeli. 13. di. tertij. q 4. J. O

Aīa separata dꝛ imperfecta i cēndo: qꝛ eo mō quo ipa est vnita pōt dici pfecta in essendo: non essentialr ꝛ primarie: sꝫ participatiue suo qdē ꝓprio eē est eq̄ pfecta separata ꝛ cōiūcta: sꝫ cōiūcta pfecta est eē totiꝰ participatiue: lꝫ nō pmarie. ꝛ quantū ad hoc separata ē imperfecta: qꝛ caret ipso eē totiꝰ: ꝛ posset dici ꝙ ista imperfectio est imperfectio simplr: qꝛ caret illo eē qd ē pfectio simplr: lꝫ nō ꝓpriā: imo ipa est maior pfectio ꝙ esse eiꝰ propriū: qꝛ includēs illud esse. Nō igit dꝛ forma imperfecta ex hoc solo ꝙ nō cōicat suā pfectionē alteri: sicut nec ipsa pficitur in hoc ꝙ cōicat: sed dꝛ imperfecta ex carētia pfectionis esse totiꝰ: que carētia cōcomitatur illud nō cōicare. 9. q. quoli. D

Aīa mutabilis ē ab vno actu dispērato ad aliū ſm diuersitatē obiectoꝝ ꝛ suā illimitationē: et immaterialitatē: quia est respectu cuiuslibet entis: similr ab actu in nō actū: qꝛ nō semꝑ ē in actu: sed respectu primoꝝ principioꝝ: quoꝝ veritas nota ē ex terminis: ꝛ conclusionū euidenter deductarū ex terminis non est mutabilis a cōtrario in con

trarium.s.a vero in falsum. Regule enim in lumine intellectus agetis intellectu rectificant: et ipsa species intelligibilis termino: licet in essendo sit mutabilis: in representado tn in lumine intellectus agetis immutabiliter representat: et per duas species intelligibiles cognoscuntur termini primi pncipij: et ita illa vnio est vera et certa euidenter.3.dist.primi.q.4.I.X

Anima quatu ad illa actionem qua creatura dicit illuminare creatura pot illuminare angelu sicut econuerso: qz in patria aie beatorum habebut eude modu loquedi que angeli.et ideo si alicui aie reueletur prius aliqua veritas in verbo q angelo poterit illuminare angelum de illa veritate sicut angelus posset illuminare anima si prius esset reuelata angelo. 14.dist. tertij.q.2.P

Anima: qz imaterialis est: est receptiua cuiuslibet intellectionis: ipa etia est actiua cuiuscuq intellectionis obiecti alterius a se vt causa partialis: et actiua intellectionis de se: vt totalis causa: qz vt cognoscens et vt cognita fm Aug.9.de tri.ca.vlti. sed tale intellectione no habemus p statu isto: sed ex immaterialitate eius no sequitur: q ipsa sit totalis causa cuiuscuq intellectionis obiecti alterius ab ipsa.3.dist.primi.q.7.Dd

Animal est perfectius musca promissiue: qz ro aialis pmittit q aial saluet in hoie. musca aute est pfectius positiue: qz quelibet species aliqua pfectione ponit vltra genus.45.di.qrti.q.1.E

Appetitus liber tuc est rectus qn est consonus regule diuine: et huic appetitui naturali huius suppositi. mo ita est q qn aliquid hz duas regulas si vt coparat ad supiore regula est coforme ei tunc simpliciter est rectu: si vt coparat ad inferiorem regula est ei eforme: est fm qd rectu. et io btus novult habere maiore beatitudine q deus vult eu habere. et hoc dico actu elicito. ergo tuc simpliciter appetitus est rectus: no aute quatu inclinat naturalis appetitus. et si coformaret sibi in hoc no diuine regule: ia esset simpliciter malus. i. fm qd rectus. ¶ Et si dicas q tuc appetitus naturalis esset malus: dico q non. appetitus eni naturalis est ad hoc ad qd datus est. nec pter hoc malus est. appetitus eni naturalis tactiuus non est pter hoc malus q no pot non delectari in tagibili coueniēti: qz hoc no est in ptate sua: sz hoc in appetitu libero esset malu: qz est in potestate sua no delectari: et io appetitus naturalis in hoc no est rectus: qz appetit illud quod deus vult ipm appetere. no eni pot absolute appetere qd deus vult sicut liber: nec tn appetit cotra deu: qz deus ordinat eu sic appetere.50.di.quarti.q.6.B

Appetitus naturalis cuiuscuq voluntatis est ad summa gloria: hoc est ista voluntas posset naturaliter pfici tanta gloria: nec tn est ibi tata iclinatio naturalis ad summa: q oppositu forme. i. no summa gloria vel potetia isti violenter insit: sicut graue inclinat naturaliter ad deorsum: ita q oppositu eius. s. esse sursum vel no esse deorsum no

possit inesse nisi violēter: qꝛ ista inclinatio non hꝫ principiū intrinsecū necessitās ad illud ad qđ ipa est: ita ꝙ oppositū eius nō possit inesse nisi violēter. inclinatur enī ad habēdū gratiā summā: ⁊ tñ pōt deteri in minima. ratio est: qꝛ nō hꝫ principiū intrinsecū determinās eam ad aliquē gradū determinatum. ¶ Sed si dicas ꝙ volūtas libera erit recta si cōsonet volūtati naturali: dico ꝙ nō semp: sed tātū qñ cū hoc cōsonat volūtati supiori. s. volūtati diuine: qñ vult ꝙ deus vult eā velle: quādoqꝫ aūt deus vult volūtatē libere velle: ꝙ vult appetitū naturalē appetere velle: qñqꝫ autē nō: sed vult volūtatē liberā velle esse cōsonā volūtati sue: ⁊ dissonā appetitui naturali. ⁊ iō beatitudo recte appetitur libere: qꝛ deus vult naturalē appetitū hoc appetere: ⁊ volūtatē liberā esse sibi cōsonā: vult autē deꝰ volūtatē nō odire mortē in casu: ⁊ tñ vult appetitū naturalē esse ad oppositum mortis: et tūc nō vult volūtatē liberā sequi eū: sed volūtatē suā que est regula supiorita est hic: qꝛ ipse ex volūtate sua q̄ est regula suprema prefixit cuilibet volūtati create: vt ipsa non plus velit q̄ volūtas diuina sibi contulit et vult eam velle. 13. distin. tertij. q. 4. infra. M

Nota pūctū singulare.

Appetitꝰ naturalis ad q̄cūqꝫ est in ordine ad perfectionē ipius appetētis. ꝑpter hoc enī ē datus appetitus aīalibus ⁊ rebꝰ vt ad pfectionē suā inclinētur: sed deliberatiuus appetitꝰ nō est talis quasi omne qđ vult velit ꝑpter beatitudinē. pōt enī velle aliquid nō tamē propter beatitudinē negatiue. s. nō volēdo ipsum propter beatitudinem. potest etiā ipsum contrarie velle. Primū patet: quia potest non velle negatiue qđ est ad beatitudinē: quia intellectꝰ aliud potest intelligere vel cogitare q̄ beatitudinem quādo voluntas illud vult: ergo tunc nō vult ipsum propter beatitudinē. 49. dist. quarti. q. 10. N

Appetitus noster in quo cōuenimus cū brutis est liber ⁊ rōnalis p participationē. non aūt p actū suū: sed p actū alterꝰ potētie. s. voluntatis cui subest. ⁊ ideo potest cōuerti ad bonū et auerti a bono. In brutis aūt lꝫ sit appetitꝰ sensitiuus: nō tñ est particeps rationis in eis sicut in nobis. 42. di. scdi. q. 4. F. R

Apostoli fuerūt baptizati quod probabile est: qꝛ christus fecit eos sacerdotes conferēs eis in cena potestatē ꝯficiēdi corpus christi: dicēs. Quotiēscūqꝫ ⁊c. et conferēs eis post resurrectionē potestatem absoluēdi. Jo. 20. Quoꝝ remiseritis ⁊c. contulit eis etiā officiū baptizādi solēniter Mat. vlti. Eūtes baptizare ⁊c. Ordo aūt sacerdotij supponit baptismū saltem de congruo. 4. dist. quarti. q. 6. B

Approbare vera p falsis est nature lapse et nō institute. 22. distin. secūdi. q. vnica. B

A principio creationis in principio potētiali sunt distincte potentie tot quot sunt forme receptibiles non tantum distincte specie: sed numero. non precise tot: sed ad eādē formā sunt tot quotiēs illa forma pōt induci: et vnaqueqꝫ illarū potētiarum

desinit eē adueniēte suo ꝑpo actu.nec illa redit:ꝛ tñ eadem forma pōt redire:qꝛ ad illā nō tñ erat vnica potētia: sed alia ꝛ alia ſm qđ erat alias ꝛ alias inducibilis in idē principiū potētiale.43.di.quarti.q.3.Ƶ

Aptitudo nō ē primo incōicabilis:nō eñ videt aptitudo incōicabilis nisi vel p fundamētum cuius est vel per terminuz ad quē:si eñ aptitudo vt aptitudo nō est primū sz ē alicuiꝰ entis cui aptitudo conuenit nec eiusvnitas siue incōicabilitas erit oīno prima: sz reducet ad aliquā entitatem:q̄ si sit ꝯcōicabilis:ēt aptitudo cōsequēs est cōicabilis:sicut eñ natura humana cōicabilis est:ita aptitudo risibilis consequēs ē cōmunicabilis.4.q.q.Ƀ

Aptitudo nō ē rō terminādi actum perfectū perfecte nisi rōe nature cuiꝰ ē talis aptitudo sicut nec vniuersalr aptitudo: ē perfectio:sed necessario cōplicat secū naturā cui inest.27.di. tertij.q.vnica.B

Aqua abluit cor.i.aīam nō quidez causando dispositionē mediā inter ipsam ꝛ gratiā abluētē:sz abluit tāq̄ dispositio proxima ꝛ imediata ad gratiā: eo mō quo dr ꝙ merituz inducit beatitudinem:vel ꝙ sectio siue alia hmōi ꝑparatio inducit sanitatē:si eñ cāret dispōnez ad grām ꝛ sic diceret abluere adhuc oporteret illā dispōnē imediatiꝰ abluere.1.di.q̄r.q.5.J.Ƀ

Aque ille q̄ cōiter dicūtur artificiales sunt corpora quedam mixta:ꝛ non dicūtur aq nisi eq̄uoce.3.di.quarti.q.3.D

A quo aliq̄d hz principiū agendi:ab eo hz ꝛ agere.ꝛ per cōsequēs virtute illius agit:nō virtute eiꝰ tāq̄ cāe superioris qꝛ nō hz virtutē distinctā ab eo: sz virtute illiꝰ tāq̄ principū cōmunicātis sibi cāitatē:ꝛ iō habētis auctoritatē in ista cāitate in qua recipiēs hz subauctoritatem.8.q.q.J.N

Anteq̄ res creature ita nihil sicut si prius fuisset creata ꝛ post annihilata:ꝛ tñ anteq̄ creetur non ē annihilata:ꝛ quare hoc? qꝛ nō succedit nihileitas eiꝰ eē suo.11.di.quarti.q.4.B

Anteq̄ mūdi creationez non est imaginādū vacuū īfinitū. quasi ibi fuerit prius pñs deꝰ ſz essentiā anteq̄ produceret mundū:imo nō vt alicubi pñs deꝰ ſz eēntiā fuit potēs facere mūdū.sicut igit ibi pñtia immensitatis nō preexigebat pñtie potētie sue:vt potētia ē: imo potētia priꝰ habuit terminū suuz q̄ eēt presentia ſm eēntiā. ita vt mō:ꝙ nō oporteat ꝑintelligere deū in aliqua parte vniuersi:vt ibi aliq̄d causet:sz magis quasi ecōuerso priusſit ibi ſm potētiā vt ibi aliq̄d causet ꝛ tūc lz per īpossibile nō eēt ibi priꝰ ſz eēntiā.posset tñ ibi causare 37.dist.primi.q.vnica.C.

Astrologi nō sciūt ꝑfecte q̄litates ꝛ virtutes celoꝝ ꝛ stellarū cōcurrētiū ad talē effectū: q̄s si cognoscerēt possent ð his iudicare.ꝛ iō credo ꝙ angeli hñt harū ꝑfectā notitiā:ita ꝙ pñt ð his bñ iudicare: ꝛ q̄ ad tp̄s qñ ventur⁊ sunt illi effectus : ꝛ quo ad qualitatē eoꝝ vel quantitatē:ꝛ ēt si talis effectꝰ sit īpedibilis per aliā stellaz poterūt eñ scire ꝙ nō eleuabit nisi tñ

de materia. vel sic & pht scire si erūt vēti dissipātes: & in quo situ: & vbi dissipabūtur & cadent hec vero oia qꝛ nō plene noue rūt astrologi. iō nec plene nec & pfecte nec secure de his pht iudicare: tot eñ causas opꝫ ibi cōcurrere qꝛ nimis ē difficile iudicare de talibꝰ. 14. dist. secundi. q. 3. F

A termino adorationis nō debꝫ excludi natura humana quasi ipsaꝫ includēdo nō possit totā adorari: hoc dicit dama. c. 54. Christꝰ deus pfectus & hō pfectus quē adoramus cū patre & s.s vna adoratiōe cū incōtaminabili carne eiusnō inadorabilē carnē eius dicētes. Adorantur eñ in vna verbi hypostasi q̄ eiushypostasis facta ē: & pau lopost: vnā personaꝫ dei verbi duabus ipsis reductisnaturis exēplificat postea timeo lignū tāgere propter ligno immixtū ignem. In illa auctoritate Dama. li cū accipiť associatiue nō aūt copulatiue vt sit sensꝰ: adoramus verbū cuꝫ carne. i. hñs carnē sibi vnitā: nō aūt cū carne: hoc ē carnē adoramꝰ q̄si sit ppositio copulatiua eiꝰ: & hoc cōsiderādo carnēvt caro ē: & nō vt vnita diuinitati. sic g̃ nō dꝫ excludi a termino adorationis caro lꝫ ipsa nō sit rō adorandi. 9. di. tertij. q. vnica. J. D

Attributa non sunt proprie principiata ab essentia diuina: licꝫ essentia cōcedatur aliquo modo habere rationem perfectionis radicalis & fundamentalis respectu eorum. 13. distinc. primi. q. vnica. O

Attributū vt attributū dicit intētionē secūdā vel rōnem alicuiū rationis circa illud: & quo dicitur. vnde ēt numerať & verum est dicere qꝛ bonitas & sapiētia sunt duo attributa. 5. q. quoli. J. Q

Attributio sola nō ponit vnitatē vniuocationis: qꝛ vnitas attributiōis minor ē vnitate vniuocationis: & minor vnitas nō cōcludit maiorē tñ minor vnitas pōt stare cū maiore vnitate: sicut q̄ suntvnū genere sunt vnū spē lꝫ vnitas gñeris sit minor q̄ vnitas spēi. & iō cōcedo qꝛ vnitas attributionis nō ponit vnitatē vniuocationis. pōt tñ stare cum ea: lꝫ hec formalr nō sit illa. Exēplū. spēs eiusdē generis hñt eēntialē ordinē siue attributionē ad primū illiꝰ gñis. ex. 10. meta. & tñ cum hoc stat vnitas vniuocationis rationis generis in ipsis spēbus ita & multomagis opꝫ eē in rōne entis in qua est vnitas attributionis qꝛ attributa habeāt vnitatē vniuocationis: qꝛ nun q̄ aliqua cōparanť vt mēsurata ad mēsurā. vel excessa ad excedens: nisi in aliquo vno cōueniāt sicut eñ cōparatio simpliciter est in simplr vniuoco. 7. physi. ita ois comparatio ē in aliqualiter vniuoco. 8. dist. primi q. 3. J. E T. c. 2. t. c. 31.

A sensibilibꝰ sicut a cā p se & pncipali nō ē expectanda sincera veritas: quia notitia sensusest circa aliquid per accidēs: lꝫ actus sensuū aliquo sint certi et veri: sꝫ virtute intellectusagētis: qui est pticipatio lucis increate illustrātis sup phantasmata cognoscitur quiditas rei & ex hoc habetur sincera veritas. 3. di. primi. q. 4. J. X

100

Aſſimilatiõis vel ſimilitudinis
principalis rõ ẽ ipſa forma in=
ter generãs ꝛ genitũ.ꝛ hoc nõ
ſm vnitatẽ vel idẽtitatẽ indiui
dualẽ inquãtũ ẽ forma hec: ſʒ
ſm vnitatẽ vel idẽtitatẽ illam
minorẽ inquãtũ forma ẽ: ꝛ ſm
hoc ẽ rõ gignẽdi.forma aũt eſt
principalior rõ diſtinctionis ꝗ̃
materia:qꝛ ſicut forma ẽ illud
principaliꝰ quo cõpoſitũ eſt ꝗ̃
materia:ita ẽ principaliꝰ ꝗ cõ=
poſitũ ẽ vnũ:ꝛ per ꝯñs in ſe in
diſtinctũ ꝛ ab alio diſtinctũ ap
propriate tñ diſtiguẽdo aſſimi=
latiuũ cõtra diſtinctiuum:for=
ma ẽ aſſimilatiua:ita ꝙ nõ ma
teria proprie:qꝛ nõ ẽ qualitas
ſubſtantialis vel accidentalis
materia aũt eſt diſtinctiua ap=
propriate loquẽdo:qꝛ neceſſa=
rio ex hoc ꝙ caret forma diſtin
guitur ab illa materia quẽ pre
habet formã:ꝛ ita cõpoſitũʒ a
poſito.Põt ẽt alio modo cõpo
ſitũ intelligi aliud propter ma
teriã:ſicut ꝓpꝰcãʒ alietatis pre
exñtẽ forma eñ geniti lʒ ſit cã
alietatis i ꝯpoſito principalior
materia.nõ tñ ẽ cã preexñs hu
ius alietatis ſʒ materia. ꝛ hoc
qꝛ ipſa ꝑſiſtit priuata.ꝛ iõ nõ
põt eẽ.eadẽ cũ materia infor=
mata.3.di.ſecundi.q.6.T

Auctoritas cognoſcẽdi ꝛ ſi req̃
rat ſcientiã vel diſcretionẽ con
comitantẽ rectũ vſum eiꝰ:quẽ=
admodum requirit clauis po
teſtatis aliquã iuſtitiã ad re=
ctum vſum ſui.tamen ſicut po
teſtas vel auctoritas cognoſcẽ
di in aliqua cauſa poteſt eẽ ſi=
ne diſcretione cognoſcẽdi.19.
di.quarti.q.vnica.ſ.E

Auctoritates omnes ſanctorũʒ
que videntur ſonare oia eẽ ꝓ=
ſentia eternitati intelligende
ſunt de preſentia in rõne co=
gnoſcibilis:ꝛ nõ tñ cognoſci=
bilis quaſi cognitione abſtra=
ctiua:ſicut roſa nõ exñs ẽ pre=
ſens intellectui meo per ſpẽm
ſed de cognitione vera intuiti
ua: qꝛ nõ aliter cognoſcit de=
facta ꝗ̃ fienda: et ita perfecte
ſunt preſentialiter cognita ab
itellectu diuino fiẽda ſicut fa=
cta.40.di.primi.q.vnica.ſ.3

Ariſtoteles dicit habitũ eſſe ad
aliquid.qꝛ per idẽtitatẽ indu=
dit reſpectũ ꝛ tñ nõ ẽ tñ reſpe 5.met.
ctꝰ:ſʒ ẽ quodã abſolutũ ꝛ iõ ꝑt t.c.29.
ſibi cõpetere actio tãꝗ̃ princi=
pio agẽdi.17.diſt.ꝑmi.q.2.ſ.R

Auerrois peſſimus ẽ non tñ cõ
tra veritateʒ theologie. ſed ẽt
ꝯ ꝟitatẽ phie:deſtruit eñ ſciẽt
iã:qꝛ oẽs actꝰ intelligẽdi vt di
ſtinctos ab actibus ſentiendi:
ꝛ oẽs actus electionis vt diſti
ctos ab actibꝰ appetitus ſen=
ſitiui:ꝛ ita oẽs virtutes ꝗ non
generant̃ ſine electionibus fa=
ctis ſm rõnẽ rectã: ꝛ per cõſe=
quẽs talis errãs eſſet a cõita=
te hominum ꝛ naturali ratiõe
vtẽtiũ exterminãdus.43. diſt.
quarti.q.2.T

A volũtate excludit̃ actus voli
tionis reſpectu miſerie ꝛ actꝰ
nolitionis reſpectu beatitudi=
nis:qꝛ miſeria nõ ẽ nata eẽ ob
iectũ actus volitionis:nec bea
titudo obiectũ actꝰ nolitionis
ſicut actus videndi diſgregan
do excluditur a viſu reſpectu ni
gredinis:qꝛ nõ ẽ nata eſſe ob=
iectũ talis actus: ꝛ iõ volũtas
non ẽ capax talis actus reſpe=
ctu talis obiecti.Dico ergo ꝙ
voluntas ſic determinatur ad
volẽdũ beatitudinẽ ꝛ ad nolẽ=

dum miseriam: q si eliciat aliquē actū circa ista obiecta necessario et determinatū elicit actū volēdi respectu beatitudinis et nolendi respectu miserie nō tñ absolute determinatur ad vnū actū eliciēdū vel aliuz 49.di.quarti.q.10.§.F

Aufert auctoritas doctrie quā predicat iuxta illd Aug.in epistola ad hiero. Si ad scripturas sacras admissa fuerit quā tūcunq iocosa mēdacia: nihil remanet in eis soliditatis.puta si platus pdicās misceat mēdaciū iocosum: nihil soliditatis remanet in doctrina illa pt em quilibet dubitare de quocūq dicto ab eo sicut de mendacio.vel qua rōne nō assentiret illi mēdacio iocoso pari rōne nec alij dicto ab eo: et ita peribit auctoritas doctorū in docēdo: et vtilitas ppli audiētis. 38.di.tertij.q.vnica.§.D

Babtismus

apeʒruit ianuā nō aūt circūcisio nō quidē ex pte meritorū: qr quātuncūq magna gra collata fuissʒ in virtute passionis xpi,preuise nō cōferebat vt efficax ad finē grē.s.ad beatitudineʒ nisi pri⁹ obsequiū illd eēt solutū.minima āt si cōferret tūc in virtute hui⁹ obsequij iā soluti.pferret tñ vt sufficienter disponens ad beatitudinē. ¶ Exēplum in nobis.mai⁹ bonū cōferim⁹ pp obsequiū exhibitū q speratuʒ.2. dist.quarti.q.1.L

Baptismus expelli oē peccatuʒ nō qr in eodē instāti insit grā et peccatū: sʒ grā baptismalis expellit oē peccatū qd fuit vsq tūc culpā aūt q tunc inest actu vel q actu tūc cōmittit: vel qr d illa nulla ptritio inest nō expellit: qr inuenit obicē cōtrarie volūtatis.4.di.quarti.q.5.I

Baptism⁹ generalr intēdit grastiā iā habitā vel inuētā.sʒ non est ita in circūcisiōe. vñ abrae iam iustificato signaculū tātū fuit: nihil em sibi interi⁹ cōtulit qr grā abrae iā attigerat vl trāscēderat illū gradū: ad quē determinata fuerat circūcisio. et intelligo nihil ei int⁹ cōtulit p modū sacri siue virtute opis opati: sʒ credo q ei cōtulerit p moduʒ meriti siue vtute opis opātis: qr credo q act⁹ circūcidēdi se ex obediētia di et ex charitate pcedēs ei fuit meritori⁹ sicut et immolatio isaac.1. dist. quarti.q.6.§.L

Baptism⁹ Joā. erat sicut dispōmere pparatiua ad baptismū xpi vt p illā ablutionē facili⁹ inclinaret hoies ad suscipiēdū ablutionē sibi salutarē nec eēt molestū ipsis iā ad simile exercitatis.2.di.quarti.q.2.§.B

Baptismus nō ē sacrʒ initerabile pp hoc q imprimat effectuʒ indelebilē sʒ ex ordinatiōe diuina.6.di.quarti.q.9.§.G

Baptismus qñ prio fuit institutus dubiū ē.nō qdē qñ xps baptizabat a Joāne: qr ille non fuit baptismus xpi.i. in forma xpi.sʒ i forma Joānis: tñ xps ē dicauit tūc aquā tāq māzido neā suo baptismo ex contactu sue mūdissime carnis qr i legislatore cōfirmat⁹ est vsus aq.i. vt ministeriū.3.di.qrti.q.4.B.

Baptizat⁹ baptismo sanguis si postea ē nobiscū viator: tenet affectu et p locotpe recipe effectu sacri.i.baptismū fluis: hoc

aūt qđ supponit̃ est bn̄ possibi le: sicut de q̄busdā legit̃: q̄ sunt facti bis ꝯfessores: q2 sustinue= rūt bis penas ꝓ fide: ꝓpter q̄s tñ non sunt mortui. Si aūt ba ptism⁹ sanguinis sit cōplet⁹: q2 sic baptizat⁹ morit̃ ꝛ non rema net nobiscū viator nō ē obliga tus ad preceptū viatoris. sacra aūt. nō habent locū nisi pro sta tu vie. 4. di. quarti. q. 6. C

Beata virgo habuit in via maio rē charitatē charitate alicuius beati inferioris gradus: ꝛ tñ il= la charitas non necessitauit eā ad fruendum etiā q̄n cōtēplaba tur deū. 49. di. quarti. q. 6. §. D

Beati habebūt colorē perfecte manifestatiuū sui: q2 q̄libet ha bebit colorē pulchrū ſm gradū cōplexionis sue: q2 non oēs ha bebūt eūdē colorē: nec ſm eun dē gradū qui habēt similē colo rē: q2 cōmēsurationes coloꝝ se quūtur cōmixtionē propriarū qualitatū. et ideo ſm diuersas complexiones habebūt diuer= sos colores. vnde et modo ma gis delectatur vnus in vno co= lore q̄ in alio: quia conueniēs est complexioni sue. 49. distin. quarti. q. 15. §. B

Beati nō habebunt omnē perfe ctionē accidētalē: ꝛ ideo p ope rationē suā poterūt eā acquire re ſm libertatē voluntatis sue. 49. dist. quarti. q. 14. §. N

Beati oīa vidēt in deo sicut in primo obiecto eoꝝ volito: ꝛ vo lūt qđ deus vult. vidēt aūt deū velle penas dānatoꝝ ꝛ intelli= gere eas. nō volūt eas intellige re vt deus: ꝛ velle vt deus vult eas: et ideo pena illa nō est eis vt obiectū nolitum: sed volitū: tamen si placeret deo absolute nollent: nec tamē propter hoc est tristitia in eis: q2 volūtas eo rū non est capax tristitie ꝓpter delectationē perfectā que im= pedit omnē tristitiā nō solū op positā; sed quācūq̄ cōtingētē: nec est etiā ista nolitio: nisi cō= ditionalis. s. si deus vellet: ꝛ iō nō sequitur tristitia: q2 talis no litio nō est sufficiens causa tri= stitie. 50. dist. quarti. q. 3. E

Beati volūt penas dānatoꝝ: sed non primo: q2 volūt q̄cq̄d deus vult. ꝛ si etiā illas penas volūt nō tñ ꝓpter hoc sunt crudeles q2 nolunt prima volitione: nec tñ ꝓpter hoc tristātur: q2 appe titus eoꝝ nō est capax tristitie vt dictū est: sed vultu diuino fa tiātur. 50. dist. quarti. q. 3. §. F

Beatus dimissus naturali cogni tioni sue nō sciret per actū sen= sus hoc esse corpus xp̄i: sed tm̄ p intellectū intuitiue videns il lud corpus 10. dist. q̄rti. q. 9. C

Beatus est qui habet quicquid ordinate pōt velle: nō tñ quic= quid nūc actu vult. tūc em̄ ali= quis viator posset esse beat⁹ ꝓ tūc: quādo de vno tātū ordina te habito cogitat. pōt. aūt volū tas ordinate vel habere chari= tatē: q2 potest velle nō tātū ha bere substātiam actus fruēdi: sed pōt velle habere fruitionē deo acceptā. ergo si non habet illud: nō habet quicquid ordi= nate pōt velle. ¶ Qualiter au tē charitas requiratur: nō tan tū ꝓpter gratificationē actus: sed ꝓpter aliquē gradū perfe= ctionis intrinsecū actui. de hoc inferi⁹ di. 17. 1. dist. primi. q. 4

Beatus habet quicquid vult de presenti: et de futuro. de prete= rito aūt quicquid vult hoc est

vel nō fuisse nō habet:nec hoc arguit miseriā:quia impossibile est preteritū nō fuisse.45.dist.in.quarti.q.3.R

Beatus ideo nō potest velle infelicitatem: nō quia necessario habet nolle eā: sed qꝛ infelicitas nō potest eē obiectū actus volēdi: ex alia parte nō seqtur ꝙ sic nūꝙ possit velle iniquitatem: quia iniquitas loquendo de illo qđ substernitur in pctō pōt esse obiectū volūtatis create.49.dist.quarti.q.6.J.D

Beatus nō habet verbū de deo: qꝛ et si illa visio sit imago diuine eētie ipsam naturaliter representans:nō tamē est imago naturalis naturaliter ab ipsa procedēs:sed illius essentie est tantū vnicū verbū: et hoc in solo intellectu icreato:in quo solo potest esse notitia ipsius obiecti naturaliter genita. 14. q. quoli.infra.Bb

Beatitudo cōfertur tāꝙ premiū pro meritis eius quē deus acceptat tāꝙ dignū tali premio. et per cōseqnēs nulla naturali necessitate sequitur ad act⁹ nostros qualescūqꝫ:sed cōtingenter datur a deo actus aliqs in ordine ad ipm tāꝙ meritorios acceptāte.1.q.plo.J.C

Beatitudo intellect⁹ in obiectis creatis non trāscendit quiditates:seu illa quoꝝ essentia visa est necessaria ratio videndi: tamē quia cōgruū est beatū esse coadiutorem dei in procurādo salutē electi eo modo:quo hoc sibi pōt cōpetere:et ad istud requiritur sibi reuelari oratiōes nostras specialiter que sibi offerūtur:qꝛ ille specialiter innitūtur meritis eius:tāꝙ mediatoris perducētis ad salutē q̄ petitur:ideo probabile ē ꝙ deus beatis reuelat de oratiōibus sibi vel deo in nomine eius oblatis.45.di.quarti.q.4.D

Beatitudo in vniuersali ē ex naturalib⁹ cōcupita ex affectiōe cōmodi. qꝛ ſm Ansel. de concor.c.10.vel.9. Cōmoda nolle nō possum⁹ ſꝫ beatitudo in pticulari nō ē sufficiēter ex naturalib⁹ cōcupita.ſꝫ ēt cū spe acqsita.sed nec sic perfectissime,ꝛ sufficiētissime sine spe ꝛ charitate infusis:quēadmodū dictū est de fide acquisita. qua nō pfectissime assentit̄ sine fide infusa.26.di.tertij.q.vnica.J.R

Beatitudo naturalis angeli excedit naturalēꝫ beatitudinem hoīs: ēt si fuisset in statu inocētie:tā angelus ꝙ hō p quātūcūꝙ tps.3.di.ſcđi.q.9.J.E

Beatitudo nō cōsistit in plurib⁹ potētijs eiusdē rōis.nā si sit in intellectu sit̄ ꝛ volūtate:nō tñ est in duabus intellectiuis potētijs vel in duab⁹ volitiuis:ſꝫ tñ in vna intellectiua vel volitiua:qꝛ btitudo ſꝫ oēs phos ē optimū hoīs.iō in vna virtute cōsistit eiusdē rōnis:ſꝫ beatitudo ē portionis superioris rōis hoc ē manifestū.ꝛ ēt portionis inferioris rōnis.pbo:qꝛ opꝫ ꝙ beatitudo sit isti⁹ potētie q̄ est principiū merēdi.hmōi ē tota portio rōnis inferioris. si ergo tota intellectiua ꝛ superiorisꝛ inferioris portionis ē beatificabilis illa intellactiua vtriusꝙ portiōis,erit vna potētia.24 di.secundi.q.vnica.ſ C

Beatitudo dei nō requirit relationē rōnis inter operationē ꝛ obiectū:qꝛ si possit intellectus

eius cōparare actū suū ad ob=
iectū: tñ illa cōparatio siue re=
latio rōnis non includit in ipa
opatiōe: q̄ opatio sm se est bea
tifica. Nō em videt rōnabile q̄
magis de⁹ sit btūs formalr ali=
qua opatiōe includēte relatio=
nē rōnis q̄ȝ beatitudo angeli i=
cludat aliquā talē relationeȝ.
beatitudo ĩn creata necessario
reqrit relationē ad obiectū: sed
realē: ꝛ hoc q: non pōt habere
maiorē vnitatē cum obiecto q̄ȝ
vnitatē relatiōis rōnis. opera=
tio autē dei hȝ cū obiecto verā
vnitatē ꝛ idētitatē: ꝛ iō ibi nul=
la requirit relatio ad hoc vt ip
sa sola ꝛ absoluta sit plene bea
tifica. In hoc ptȝ vna excellen
tia btitudinis diuine sup crea=
tā: q: illa vt absoluta est plene
vltimū bonū ei⁹. btitudo crea=
ta nō est vltimū nisi cū relatio=
ne annexa. 13. q. quoli. j. Q
Beatitudo nō cōsistit in actione
de genere actionis: q: illa non
est simpliciter pfectio agentis
vt operat. operatio autē nō est
actio talis: sed actio equiuoce
accepta. li. 1. dist. 3. q. vlti. ꝛ 49.
dist. quarti. q. 2. §. Ee
Beatitudo nō pōt ɔsistere in ali
quo nolle. tū q: nolle hȝ ꝑ per
se obiecto malū: qd nō pōt esse
obiectū beatificū. tū q: act⁹ bea
tificus est prim⁹ ꝛ immediatus
respectu vltimi finis: ꝛ ita non
habet virtute alicuius act⁹ vo
lūtatis prioris. nolle aūt patet
qd nō est pri⁹ respectu finis vl
timi: immo nec simplr pri⁹ iter
actus volūtatis. patet q: q̄ nō
habet vel cōiter nō nisi virtute
alicui⁹ velle sm Ans. 3. c. de ca
su diab. nullus deserit iustitiā
nisi volēdo aliqd q̄ non stat cū
iustitia sicut exēplificat de aua
ro ꝛ nūmo ꝛ pane. scdo nō cōsi=
stit beatitudo in actu concupi=
scētie. Tū q: licet ille posset eē
bonus si sit debite circūstātio=
natus: tñ nō est bonus ex rōne
sui vel obiecto etiam deo: quia
potest esse immoderatus. 49.
dist. quarti. q. 5. j. B
Bene pōt agēs naturale habere
effectū sibi coeuū ꝛ in seipo: vt
ptȝ de ꝓpria passiōe cōsequēte
subiectū vel i alio: vtpote si si=
mul crearentur sol ꝛ aer simul
fieret aer lucidus a sole: et ta=
mē nō pcessisset i aere oppositū
luminis. 12. dist. qrti. q. 6. j. H
Bene pōt de⁹ actū magnū chari
tatis acceptare ꝓ punitiōe de=
bita vni culpe: lȝ em nō sit pro=
pria punitio: est tñ mai⁹ bonū:
et magis deo reddēs honorem
q̄ȝ illa q̄ eēt ꝓpria illi⁹ punitio.
Sȝ regulariter sicut culpa or=
dinat p penā: ꝛ nō p aliqd alid
magis bonū q̄ȝ sit culpa: ita sa=
tisfactio isto mō dicta consistit
in actionib⁹ vel passionib⁹ ha=
bentib⁹ rōnē pene. ꝛ hoc est qd
dicit Augu. de vera ꝛ falsa pe=
nitētia. ꝛ ponit di. 16. c. 1. Sunt
digni fruct⁹ virtutū q̄ nō suffi=
ciūt penitētibus. penitētia em
grauiores fructus postulat vt
dolore ꝛ gemitib⁹ mortuus im
petret vitā. isti aūt actus pena
les vel passiones voluntarie in
gñe reducūtur ad actū interio
rē displicētie vel passionē tristi
tie: et ad actū exteriorē cōfitēdi
ꝓpriū pctm̄ qd est valde pena
le. vel passionē cōcomitātem. s.
verecūdiā: ꝛ ad actū simplr ex=
teriorē vel passionē. s. maceran
do carnem: ꝛ ois talis macera
tio dȝ cōtineri vel reduci ad se

iunniū vel eleuādo mētē in deū ꝛ hoc fit ꝑ orationē: vel sua tē poralia erogando qđ fit ꝑ ele mosynā.15.di.quarti.q.1.F.
Bona corpis vel exteriora non sunt diligēda nisi i ordie ad bo nū aie ꝛ ad deū: hoc aūt nō est nisi vt possint iuste ꝯpetere illi q̄ diligit. Et iō sicut ibi de dile ctiōe vite ꝓprie corporalis dixi ita dico hic de dilectione fame ꝓprie: ꝙ q̄libet cui pōt iuste cō petere in se fama: dȝ magis di ligere illā ꝙ̄ alteri: cui nō p̄t iu ste cōpetere. Sȝ si sibi non pōt cōpetere nisi iniuste alteri aūt iuste magis dȝ diligere alteri cui iuste cōuenit ꝙ̄ sibi cui in iuste.15.di.q̄rti.q.4.§.B.
Bona creata ꝛ si sint bona per ꝑticipationē veri⁹ tñ sunt bōa ꝑ participationē vltimi finis i ꝑticulari: ꝙ̄ ꝑ ꝑticipationē ei⁹ in vli. nō eñ participāt illū in vli: nisi qꝛ participāt ipm i par ticulari cū participans habeat ꝑticipatū pro cā vel mēsura: a q̄ depēdet essentialr. ꝛ depēdē tia entitatis realis nō est: nisi ad ens reale. ꝛ ita ad aliqđ sin gulare.1.di.primi.q.4.
Boni rapient obuiā xpo in ae re: mali relinquent in terra. ꝛ boni nō erūt in valle Josaphat mali forte erūt ibi vel in circui tu in tāto loco quātus poterit eos capere. forte ēt cōijcit ab aliquo ꝙ iudex descēdet iferi⁹ in aere: i quo fuit in trāsfigura tiōe: vel in quo trāsfigurat⁹ est corā apostolis in q̄ trāsfigura tōe ostēdit signum glorie futu re.47.di.quarti.q.1.§.D.
Bonitas moralis est in actu nō dicit nisi relationē: qꝛ actū esse circūstātionatū debitis circun stātijs nō est aliqđ absolutum in actu. sȝ tñ cōparatio debita actus ad illa: q̄bus dȝ cōueni re.17.di.primi.q.2.O.
Bonū apparēs pōt eē obiectuȝ volūtatis dei ꝛ bti. nō tñ quan tū ad oēm actū volūtatis queȝ hȝ circa illud viator vel dāna tus qꝛ duplex est act⁹ volūtatꝭ s. velle ꝛ nolle ideo bonū appa rēs pōt eē obiectū dei volūta tis ꝛ beati. sed nō respectu cu iuscuꝫ actus volūtatis.23.di. scdi.q.vnica.B.
Bonū morale est ens per accñs aggregans in se aliquē actū ꝛ circūstātias multas actui acci dētes. ita ꝙ totū rōne circūstā tie vnius pōt cōcludi eligibile qua circūscripta rōne alterius circūstātie nō erit eligibile resi duū.15.di.tertij.q.vnica.
Bonū qđ debet virtute sacrificij non debet sacerdoti inquātuȝ est celebrās. sed tñ ipse est nū cius offerēs petitionē ecclesie ꝛ bonū qđ virtute sacrificij debe tur nō sibi debet: qꝛ eadē esset virt⁹ sacrificij si ipse esset i mor tali peccato.20.q.q.D.
Bonū qđ ponit obiectū virtutis nō est difficile nisi habēti appe titū sensitiuū q̄ nat⁹ est ferri in oppositū illi⁹ boni: saltē quātū ad aliquā circūstātiā: ꝛ ex hoc qđ appetit⁹ sensitiuus sic incli natur: voluntas in eodē nata est sibi cōdelectari. ꝛ ex hoc dif ficile est voluntati tēdere i bo nū debite circūstātionatū: vo lūtas aūt angeli: qꝛ nō est con iūcta appetitui sensitiuo nō ē nata cōdelectari sibi: ꝛ ita sine difficultate tēdit in bonū mora le. i. recte circūstantionatū.33. di.tertij.q.vnica.§.L.

Bonū velle xp̄i vel passio ei⁹ ꝯsiderata ſm se formalr posset recōpēsari p aliqđ bonū finitū sicut ip̄m vel ipsa fuit nō nisi finituȝ in se. p̄miat tn̄ de⁹ vltra condignū: iō pōt rōne alicui⁹ bonitatis ⁊ psone patiētis acceptare bonū velle xp̄i ⁊ ei⁹ passionē ꝑ infinitis: qꝛ tm̄ ⁊ pro totvȝ quātū ⁊ pro quot acceptaṫ a deo: Quis aūt posset acceptare passionē illā ꝑ infinitis: nō tn̄ infinite: qꝛ non pōt diligere aliqđ creatū a pte diligibilr īfinite: qꝛ nō ē īfinitū. de fcō tn̄ nō fuit accepta nisi ꝑ electis: qꝛ ꝑ eis tm̄ fuit oblata a xp̄o efficaciter dico. 19. di. tertij. q. vnica. ſ. h.

Bonū vno mō cōuertiṫ cū ente: ⁊ isto mō bonū pōt poni in q̄libet gn̄e. ſȝ bonū: vt sic nō hȝ rōnē obiecti fruibilis. ⁊ iō nō opȝ ꝙ in quocūqȝ sit bonū: hoc mō sumptū ꝙ sit ibi ꝓprie rō obiecti fruibilis. rō em̄ boni fruibilis nō est rō boni in cōi: sed boni perfecti: qđ est bonū non habens defectū vel saltē ſȝ apparentiā est tale: vel ſm prefixionē volūtatis: qualis non est relatio. 1. di. primi. q. 2. J.

Calix dn̄i cū patena si nō ex auro oio ex argento fiat. si q̄s aūt tā pauper est saltē vt stāneū calicē hēat: đ ere aūt aut auricalco nō fiat qꝛ ob vini virtutē eruginē vel rubiginē pariter ⁊ vomitū ꝓuocat. Nullus aūt in ligneo vł vitreo p̄sumat missas celebrare. de vitreo aūt rōnale est propter ei⁹ fragilitatē ne sanguis dn̄i periculo exponaṫ. đ ligneo ꝓpter imbibitionē humoris. 13 di. quarti. q. 2. L.

Character nō est gr̄a nec virtus aliq̄ īfusa: puta fides spes charitas: qꝛ tales virtutes nō semper imprimunṫ suscipiēti sacrm̄ non iterabile: vtpote ficto suscipiēti ordinē vel ꝯfirmationem. character aūt semꝑ imprimiṫ. hoc ēt apparet ex q̄dā alia cōditiōe quā cōiter loquētes attribuūt characteri. s. ꝙ est indelebilis: virtutes āt iste sūt delebiles: vt p;ȝ a peccāte mortalr ī quo nō remanēt ille virtutes 6. di. quarti. q. 9. C.

Character nō est dispō ꝯtria ad fidē: vt fides est. ſȝ est dispō ad illā pfectionē q̄ p̄ncipalr cōformat totā aīaȝ deo: ⁊ hec ē gr̄a q̄ ē eadē cū charitate ⁊ in volūtate. 6. di. quarti. q. 11. ſ. B.

Characterē nō pōt aliq̄s degradās delere. nec ꝯcediṫ ꝙ si q̄s p̄t aliq̄d ministralr cōferre qđ sic possit ministralr auferre: qꝛ deus nō sic eū instituit mistruȝ in amotione sicut in collatiōe: ⁊ tūc illa regula. facili⁹ est destruere: q̄ȝ ꝯstruere. nō cōcediṫ de mistralr agēte in sacris ꝑ q̄ adduci pōt illud Pauli scđa ad corin. c. vlt. nō dedit nobis de⁹ ptātē in destructionē ſȝ in edificationē. 13. di. q̄rti. q. 2. C.

Charitas est ī volūtate portionis supioris q̄ deus diligitur. ⁊ eadē in volūtate portiōis inferioris q̄ diligiṫ ꝓxim⁹ qui est obm̄ tpale. vna enim charitas extendit se ad oia diligibilia. 24. di. scđi. q. vnica. ſ. C.

Charitas ex hoc ꝙ est p̄ncipiuȝ tēdendi in deū actu directo: est principiū reflectēdi super act⁹ illos quibus tendiṫ in deū. ⁊ in hoc est principiū volendi cuilibet potēti diligere deū q̄ȝ diligat ip̄m. inter oēs autē actus

eiusdē rōnis tēdētes i deū charitas ē pncipiū imediate reflectendi sup actū quē elicit hñs charitatē:q̄ tēdit ⁊ diligit deū. igitur post deuʒ imediatissime vult q̄s ex charitate se diligere illud quo tendit in deū. s.se diligere deū.⁊ hoc volēdo diligit se:q2 diligit sibi bonū iustitie.igiť imediate post deuiu tenetur se diligere ex charitate. 29.di.tertij.q.vnica.B.

Charitas dr̄ q̄ hñs eā hʒ deum charū.ita q̄ respicit deū nō in rōne diligētis sʒ in rōne diligibilis.grā est q̄ de⁹ hʒ aliquem gratū.ita q̄ ipsa respicit deum acceptātē siue diligētē: nō aūt dilectū:nō aūt dr̄ grā q̄dcunq̄ pp q̄d de⁹ diligit: q2 tūc eēntia diuia in filio posset dici grā: q2 pp eā diligit filiū.sʒ illd pp q̄d de⁹ acceptat hñs:vt dignū beatitudine: dignitate q̄ est in corrñdētia meriti ad pmiū: illd dr̄ grā ⁊ ita aliq̄ impfectionē icludit.illud q̄d ē grā:q2 tal' dignitas aliq̄ imperfectionē ponit i digno q2 nō est p se beat⁹.27.di. secūdi.q.vnica.B.

Caro matris in paruulo nō est cā corruptiōis nisi mediata.caro aūt ipsa paruuli ē cā imediata loquēdo de corruptiōe originali.statī eñi cū aīa puuli informat carnē ei⁹ inficit illa corruptōe.4.di.q̄rti.q.3.§.B. in pn.

Cecidit pr̄lo totus hō p separationē intellectiue a corpore. ⁊ secūdario cecidit illud corp⁹ mixtū p corruptionē in aliōd vl' alia ⁊ couersus sit ordo gñatiōis ⁊ corruptiōis:ac p hoc oporteat pri⁹ ordine nāe corp⁹ repari q̄ anīmā reuniri.illā aūt repationē corpis p̄cedit collectio ptiū māe q̄ disperse erāt p resolōnē corpis in diuersa statiʒ vel cuʒ mora.43.di.q̄rti.q.5.§.B.

Celū nō moueť pp aliquā perfectionē intrinsecā cōpletiuā sui q̄ cōsistat in motu vel acq̄rať p motū.sʒ stāte nō impfectiōe celi:q2 ē in potētia neutra ad moueri ⁊ ad q̄escere pfectio tamē vniuersi p statu isto magis req̄rit celū moueri pp statū corruptibiliū.48.di.q̄rti.q.2.§.N

Ceteris paribus maximū iurm ē iurare p deū:q2 p nihil aliud licite iurať nisi inquātuʒ in eo spāli mō hitat de⁹ vel est:puta p euāgeliū:q2 in eo spālr relucet deus p celū:q2 ibi spāli mō hītat de⁹.p ecclesiā q2 ibi spāli mō coliť de⁹.Cōsuetudo tñ rōnabilis hoc exigit vt q̄dā iuramēta fiāt cū maiori solēnitate q̄ alia:⁊ de factis cū solēnitate p̄sumiť q̄ nunq̄ fiāt sine deliberatione. Statuit igiť eccl'ia ad terrorē vt p hmōi nō iureť nisi solēniter tm̄.⁊ p p̄ñs deliberate.⁊ vbi veritas simplr est cōiter asserēda.p deū aūt iurať cōmuniter ⁊ leuiter ⁊ frequēter sine deliberatōe. Dico tñ q̄ ceteris parib⁹ grauissimuʒ ē iurare p deū. Sʒ posita ideliberatōe ex alia pte ⁊ plena deliberatione ex alia parte qualis hr̄ q̄ñ iurať super euāgeliū : ponitur hoc esse peccatū mortale : non solū pter irreuerentiaʒ illius p q̄d iurať.sed pter deliberationē que poniť hic ⁊ nō ibi.39 dist.tertij.q.vnica.P.

Certitudo de beatitudine ē maxima beatitudis pars. nō posse aūt peccare q̄d fuisset tūc scibile a quolibet sicut ⁊ mō posse peccare nobis ē certū. ergo

fuisset certitudo infallibilis d beatitudine.hoc aũt cõpetere põt cõprehensori soli: viatori ãt & cõprehensor distinguunt. sicut esse citra terminũ & esse in termino.20.di.scdi.q.1.§.A.

Certũ fuit Aristotelẽ ẽm sua pñcipia posuisse animã intellectiuã eẽ a deo imediate.& ad hoc attingere põt rõ naturalis cũ sit imortalis. & ita aliqd nouũ potest imediate esse a deo: & tñ non cõtradicit sibi ẽm sua pñcipia.21.q.q.§.Q.

Claritas corporis xpi nõ potuit videri ab oculo nõ glorificato pp̃ter infirmitatẽ visus & excellẽtiã claritatis eius.sed hoc nihil est: qr oculus debilis virtutis põt percipere qdcũq visibile.lz nõ apprehendat illud: sicut potest videre solẽ licet non videat sicut aquila actu pmanente.põt tamẽ percipere oculo carnis: lz reuerberetur.49.di.quarti.q.15.§.C.

Clauis scie non est aliqua scia. sed est auctoritas noscẽdi hoc est inqrẽdi & examinãdi cãz rei 19.di.quarti.q.vnica.N.

Clauis scie errat qñ nec bñ reqrunt nec examinant illa q̃ pertinent ad iudiciũ: vtpote si circũstãtie alique fatue q̃ nec aggrauãt nec alleuiãt sed placẽt auribus pruriẽtibus cõfessoris: si etiã non requirit de attritione confitentis sed tantũmodo vt audiat eũ: ac si narraret vnam narrationẽ vel fabulã. & in primo quidẽ lz aliquid fiat qd nõ esset faciendũ: si tñ nihil omittat qd esset faciendum: vtpote circũstantijs non requirendis reqsitis reqrunt ille que eẽnt requirẽde: põt sequi rectũ iudicium.sed in secundo omissa requisitione displicentie confitẽtis nõ potest sequi rectũ iudiciũ nisi casualr.19.di.quarti.q.vnica.§.E.pro.18.di.

Causa efficiẽs actus intelligẽdi q̃ est ex parte intellect9 vel habitus intell'is naturaliter agit. nõ põt difformiter agere ipsi obiecto.& ideo semp recte agit nõ sic volũtas semp conformiter agit suo obiecto: qr est cã libera nõ naturalis qñ igitur est rectitudo est parte pñcipij mouentis totus actus est rectus non sic hic ex parte finis.40.dist.scdi.q.vnica.C.

Causa efficacior non necessario pducit effectũ eque cito: sicut causa minus efficax.si illa efficacior sit agens volũtariũ quale est deus respectu btitudinis 5.dist.scdi.q.2.§.P.

Cã eq̃ determinata ad pducendũ aliqd pductũ quantũ est ex pte sui põt qñq pducere.& qñq nõ pducere qr sicut in nãlibus cãm determinari ex parte sui est ipsam hr̃e formã q̃ causet.ita in liberis cãm esse determinatã est ipsam hr̃e volitionẽ respectu volibilis. & sicut ibi forma haberi potest anteq effectus causet. si tunc est impedimẽtũ extra vel absentia passi.ita quoq hic potest volitio haberi anteq volibile habeat & prius natura & duratione. 1.di.scdi.q.2.§.E.

Causa equiuoca equiuoce assimilat lz aliquid qd hz in se nõ formalr sed virtualr.& hoc mõ obiectuz qd est nobile hz in se tristitiã & ẽm illã assimilat.44.di.qrti.q.2.§.Q.

Cã eq̃uoca totalis est nobilior

suo effectu vel pducēs equiuo
cū est nobiliꝰ pducto. verū est
q̄ est nobiliꝰ termino formali
pductionis rōe cuius pductū
qđ est cōpositū vnuȝ per accn̄s
dicit̄ productuȝ.vn̄ volūtas est
nobilior volitione non t̄n opor
tet q̄ sit nobilior volūtate sub
volitione formalr̄ existēte.imo
nobilior est volūtas volēs ac-
tualiter rōne bone volitionis
q̄ volūtas solū volēs virtualr̄
ponit̄ exēplum: q̄ nō opȝ pro-
ducens esse nobilius pducto
simplr̄ nisi.s. rōne termini for-
malis:de accidēte generato in
hoīe de nouo ab alio acciden
te:qđ quidē accn̄s non genera
tur:puta albedo:ſȝ hō albus:⁊
t̄n nō opȝ q̄ generans albū sit
nobilius homine albo.25. dis.
secundi.q.vnica.Q.

Cā exēplaris nō est nisi qđdam
efficiēs.efficiens em̄ diuidit̄ in
efficiens p intellm̄ siue ppositū:⁊ efficiēs p naturā s̄m p̄hm
t.c.42 2.phy.sicut igit̄ naturalr̄ pdu
cēs nō est alia cā ab efficiente:
ita nec exēplaris nec exēplari-
ter pducēs.⁊ ita idē est effectū
⁊ exēplariter pductū alicuius
intelligētis inquātū est intelli
gēs:⁊ inquātū exēplās.36.dis.
primi.q.vnica.J.B.

Cā infinita actiua ex necessita-
te nāe nō cōpatit̄ sibi aliqđ cō
trariū:siue sit ei contrariū for-
malr̄.s.s̄m aliqđ qđ cōuenit si-
bi eēntialr̄:siue virtualr̄.s.s̄m
rationem effectus sui.quē vir-
tualiter includit. vtroq̄ enim
modo impediret qđlibet incō
possibile suo effectui. 2. distin.
primi .q.2.Dd.

Cā nō causat inquātū p̄cedit ef
fectū duratōe:sed est cā inquā
tū precedit effectum natura: si
igit̄ omnis cā pro illo instanti
pro quo causat:necessario cau
sat ⁊ nulla contingēter.omnis
cā inquātū causat : necessario
causat.⁊ nulla contingenter.1.
dist.scđi.q.3.F.

Causa p se est prior cā p accidēs
vel natura vel perfectione: nō
aūt semper origine vel natura
sicut amotio vel fractiō trabis
est cā per accn̄s.descēsus gra-
uis est p̄or natura cā per se ip
sius motꝰ grauis.cā āt p acci-
dēs reducit̄ ad cām per se p̄o-
rem vel ad seipsam: vt est cā p
se respectu alterius effectus.si
cut fodiens foditione est cau-
sa p accidens inuentionis the
sauri:⁊ est cā inuētionis aque
per se.⁊ vt per accidens redu
cit̄ ad seipsam vt per se:vel re-
ducit̄ ad aliam per se priorem
perfectione.vt dictuȝ est.25.di
stin.scđi.q.vnica.R.

Cā prior ⁊ posterior imediate at
tingūt idem passum:ita q̄ neu
tra cā agēs in passum ē mediū
p qđ alia attigat illud cōe pas
sum t̄n p̄or cā imediatiꝰ attin-
git:q2 intimiꝰ ⁊ pfectiꝰ: q2 tota
attingētia posterioris est in vir
tute p̄oris.iō p̄mo mō cōceden
dū est q̄ imediate tam intellᷓs
btificat̄ q̄ volūtas q2 imedia-
tius terminꝰ opationis vtriuſ-
q̄ potētie ē ipm obȝ:ita q̄ neu
tra ē media respectu alteriꝰ in
rōne obiecti nec i rōne attingē
di obm̄ vt attingit̄ p istū actū:
⁊ ita btitudo totalis extensiua
possibilis i natura intellectua
li:q2 ē btitudo duaꝝ potētiaꝝ.
q̄rū vtraq̄ est suo mō btificabi
lis.ista inquā cōsistit in pluri-
bus operationibus. ⁊ isto mō

si possent eē in nā intellectuali decē potētie: quaꝝ quelibet ꝑ opationē suā attigeret immedia te deū btitudo totalis extensi ua cōsisteret in decē opationi- bus.49.di.quarti.q.3.B.
Cā scōa hꝫ formā ꝓpriā in esse q̄eto q̄ est sibi rō agēdi in ordi ne suo:ꝛ hoc respectu eiusdem effect⁹respectu cui⁹ agit cā ꝑn- cipalis in suo ordine:ita ꝙ vr̄ scōa cā ꝓprie accepta effectuꝫ ꝑncipalis cāe ꝑ formā suā pro priā attingit i virtute tn̄ cāe ꝑn cipalis agētꝭ: qꝛ subordinat il li.sꝫ instrm ꝓprie si pōit actiuū vel nō attigit effectū ꝑncipalꝭ agētis:sꝫ tm̄ aliq̄ disponē pre- uiā.quo q̄litas alterās dr̄ istrꝫ subē ad generādū subam. hoc tn̄ nō est ꝙ sit instrm in actiōe alterādi.imo respectu altera- tionis est ꝑfectū ꝑncipiū.intm̄ ꝙ si ꝑ se esset ꝑ se posset altera re.sed solū ꝑꝑ hoc dr̄ instrm re spectu subē:qꝛ agit ad aliquaꝫ formā que est dispō ad subaꝫ: vn̄ ad substātiā diceret magis agēs disponēs:vt diuidit ꝯ per ficiēs ꝙ agens istrale diuisum ꝯ principale vel si ponat instrꝫ actiuū ꝛ tamē attingēs termi- nū ꝑncipalis agētis.in hoc di- stinguit a cā scōa:qꝛ non hꝫ in esse quieto formā que sit prin- cipiū agendi in suo ordine.sed tm̄ in actuali motiōe. ꝛ recipit eā dū actualr̄ mouet.ꝛ de q̄cū ꝙ illoꝝ triū.s.cā scōa ꝓprie di cta : ꝛ cā instrāli dispositiua: ꝛ instrāli actiuaꝑ formā receptā in actuali motōe.talsuꝫ ē ꝙ nō hēat intētionē ꝓpriaꝫ eo mō q̄ agēs nāle hꝫ intētionē nālem: qꝛ qōlꝫ istoꝝ triū hꝫ formā pro priam que est sibi propriū ꝑn-

cipiuꝫ agēdi in ordine suo: ꝛ ꝑ ꝯsꝑ ꝓpriā intentionē:qꝛ formā actiuā naturalē consequit intē tio isto mō.6.di.quarti.q.5.D
Cā successiōis in quolꝫ motu ē resistentia mobilis ad motorē: nō q̄dē talis ꝙ mouēs nō pos- sit vincere mobile.tūc eni non moueret ipm.sꝫ nec ēt talis ꝙ mobile reinclinet ad opposituꝫ qꝛ sic ē ꝑcise i motu violēto. sꝫ talis resistētia ꝙ mobile semꝑ ē sub aliq̄:cui nō pōt imediate succedere termin⁹ itētus a mo uēte.ꝛ ista resistētia mobilꝭ ad motorē est ꝑꝑ defectū virtutis mouētis.ꝛ cū hoc ꝑꝑ resistētiā medij ad mouēs ꝛ mobile: per qō mediū pt̄ itelligi oē illud: qō necessario ꝑcedit iductionē termini intēti.sꝫ tale medium nō ē necio mediū nisi virtuti li mitate.Si eni eēt virt⁹infinita posset statiꝫ ponere mobile in termio ad quē ita ꝙ nec ꝑꝑ for mā oppositā termio a q̄:quam mobile iaꝫ hēt:nec ꝑꝑ media nālr̄ ordiata iter illā formā q̄ hꝫ mobile.ꝛ terminū ad quē es set necessitas ꝙ tale mouens ꝑus moueret ꝑ talia media q̄ iduceret terminū. ꝓlitas igit successiōis est ex resistētia me- dij ad mobile ꝛ ad motorē. ita ꝙ hic est vna resistētia mobile eni inq̄stū hꝫ talē formā : inter quā ꝛ terminū nata sunt eē ta- lia media pt̄ ꝯtinue moueri ꝑ illa ad terminū:ꝛ ꝑ ista media q̄ resistūt mobili vt;posit nō sta tiꝫ eē in termino pōt itelligi di uisibilitas partiū mobilis vl̄ di uisibilitas fore fm quā ē mot⁹ vel vtraq̄ simul. necessitas tn̄ successiōis nūq̄ est ex hac resi stētia sꝫ ꝑcise cōparādo istā ad agēs

agēs: cui mobile resistit ꝓpter
istā resistētiā mediū ad ipm:ita
ꝙ sicut erat possibilitas ex so
la resistentia medij ad mobile:
ita virtꝰ illa limitata nō posset
tollere istā resistētiam:ꝛ iō resi
stit illa resistētia agenti ne sta
tim inducat terminū.2. dist.se
cundi.q.9.Z

Cause mouētes orbes sicut sunt
sufficiētes ad mouēdū p tm̄ tē
pus a pncipio mūdi vsqꝫ ad iu
diciū: ita sunt potētes mouere
in infinitū.virtꝰ em̄ illa infiniti
primi motoris sufficit ad mouē
dū ex se in ordine prime cause.
et alie virtutes sufficiūt p istud
sempiternū mouere l.virtute il
lius.48.dist.quarti.q.2.F.D

Cause p se ꝛ essentialiter ordina
te lꝫ simul cōcurrāt ad vnū effe
ctū causandū: sicut pꝫ de sole ꝛ
hoie in generādo hominē.cau
se tn̄ accidētaliter ordinate nō
reqrūt se in causando:sed licet
vna sit ab alia:ex quo tn̄ est.hꝫ
et habere pōt ꝓpriā causalita
tē respectu alicuius effectꝰ: nō
existēte causa a qua ē.sicut pꝫ
de platone generato a sor.qui
pōt generare Ciceronem forte
nō existēte nec causante. vnaq
qꝫ igit causarū accidētaliter or
dinatarū agit ꝛ causat propria
virtute.18.di.scdi.q.vnica.D

Cause notitie intuitiue sufficiē
tes sunt obiectū in actuali exi
stētia psens:ꝛ intellectꝰ agēs et
possibilis hec oia pñt cōcurre
re:ꝛ ita,vt videt pbat ꝙ neces
se est rē ipam imediate suffice
re ad cognitionē intellectualē
habēdā de ipa:qꝛ solū phātas
ma nō sufficit ad cognitionem
intuitiuā obiecti: qꝛ phātasma
repsentat rē existētē vel nō exi
stentē:psentē vel nō psentē:ꝛ p
ꝯñs p ipm nō pōt haberi cogni
tio de re vt existēte:et in ꝓpria
existētia psente:talis aūt cogni
tio q̄ dr intuitiua pōt eē intelle
ctiua:alioqn intellectꝰ nō esset
certꝰ de aliqua existētia alicuiꝰ
obiecti:sed nec ista intuitio in
tellectiua vel intellectio intui
tiua haberi pōt p speciē psen
tē: qꝛ illa repsentat rē indifferē
ter existētē vel nō existētē:psen
tē vel nō psentē: ꝛ p hoc seqtur
ꝙ per solas species influxas a
deo vel angelis non est possibi
lis intellectui separato vtraqꝫ
intellectio:qꝛ non scda: si ergo
illa est possibilis qꝛ et nunc est
possibilis: seqtur ꝙ erit de re i
se:nō p talē influxū. distātia ēt
imoderata obiecti ipedit illā i
tellectionē obiecti intuitiuā.qꝛ
sm August.de cura p mortuis
agenda.aie ille nesciūt que hic
agunt nisi ab angelis discant:
vel ab alijs aiabus de nouo ad
eas veniētibus:qꝛ ille q̄ hic no
uerūt pñt illis dicere: sicut ioā
nes baptista pdixit aiabꝰ sctis
in limbo xpm esse descēsurū.si
cut exponit Grego.illā qstionē
eiꝰ in Mat.,Tu es q̄ venturus
es.45.dist.quarti.q.2.D

Causalitas et causatio cause fi
nalis est simplr pma sm Auic.
6.meta.dicētem:ꝙ si de qlibet
cā eēt scia:illa q̄ eēt de cā fina
li esset nobilissima.ipa em̄ quā
tū ad causalitatē pcedit cām ef
ficiētē: qꝛ mouet eā ad agēdū:
et iō causalitas pmi finis ꝛ eiꝰ
causatio ē penitus icausabilis
sm quālibet causationē in qli
bet gñe cause. causalitas autē
pmi finis ē mouere efficiēs pri
mū:sicut amatū ab ipso:qd est

aũt qd̃ supponit̃ est bñ possibi le:sicut de q̃busdã legit̃: q̃ sunt facti bis ꝯfessores: q2 sustinue= rũt bis penas ꝓ fide: ꝑpter q̃s tñ non sunt mortui. Si aũt ba ptism' sanguinis sit cõplet': q2 sic baptizat' morit̃ ꝛ non rema net nobiscũ viator nõ ẽ obliga tus ad preceptũ viatoris.sacra aũt.nõ habent locũ nisi pro sta tu vie.4.di.quarti.q.6.C

Beata virgo habuit in via maio rẽ charitatẽ charitate alicuius beati inferioris gradus: ꝛ tñ il= la charitas non necessitauit eã ad fruẽdum etiã q̃n cõtẽplaba tur deũ.49.di.quarti.q.6.J.D

Beati habebũt colorẽ perfecte manifestatiuũ sui: q2 q̃libet ha bebit colorẽ pulchrũ ẽm gradũ cõplexionis sue: q2 non oẽs ha bebũt eũdẽ colorẽ: nec ẽm eun dẽ gradũ qui habẽt similẽ colo rẽ: q2 cõmẽsurationes colorꝝ se quũtur cõmixtionez propriarũ qualitatũ.et ideo ẽm diuersas complexiones habebũt diuer= sos colores. vnde et modo ma gis delectatur vnus in vno co= lore q̃ in alio: quia conueniẽs est complexioni sue. 49.distin. quarti.q.15.J.B

Beati nõ habebunt omnẽ perfe ctionẽ accidẽtalẽ: ꝛ ideo ꝑ ope rationẽ suã poterũt eã acquire re ẽm libertatẽ voluntatis sue. 49.dist.quarti.q.14.J.N

Beati oĩa vidẽt in deo sicut in primo obiecto eorꝝ volito: ꝛ vo lũt qd̃ deus vult.vidẽt aũt deũ velle penas dãnatorꝝ ꝛ intelli= gere eas.nõ volũt eas intellige re vt deus: ꝛ velle vt deus vult eas: et ideo pena illa nõ est eis vt obiectũ nolitum: sed volitũ: tamen si placeret deo absolute nollent: nec tamẽ propter hoc est tristitia in eis: q2 volũtas eo rũ non est capax tristitie ꝑpter delectationẽ perfectã que im= pedit omnẽ tristitiã nõ solũ op positã; sed quãcũq; cõtingẽtẽ: nec est etiã ista nolitio: nisi cõ= ditionalis.s.si deus vellet: ꝛ iõ nõ sequitur tristitia: q2 talis no litio nõ est sufficiens causa tri= stitie.50.dist.quarti.q.3.E

Beati volũt penas dãnatorꝝ sed non primo: q2 volũt q̃cq̃d deus vult.ꝛ si etiã illas penas volũt nõ tñ ꝑpter hoc sunt crudeles q2 nolunt prima volitione: nec tñ ꝑpter hoc tristãtur: q2 appe titus eorꝝ nõ est capax tristitie vt dictũ est: sed vultu diuino sa tiãtur.50.dist.quarti.q.3.J.F

Beatus dimissus naturali cogni tioni sue nõ sciret per actũ sen= sus hoc esse corpus xp̃i: sed tñ ꝑ intellectũ intuitiue videns il lud corpus 10.dist.q̃rti.q.9.C

Beatus est qui habet quicquid ordinate põt velle: nõ tñ quic= quid nũc actu vult.tũc eñ ali= quis viator posset esse beat' ꝑ tũc: quãdo de vno tãtũ ordina te habito cogitat.põt.aũt volũ tas ordinate vel habere chari= tatẽ: q2 potest velle nõ tãtũ ha bere substãtiam actus fruẽdi: sed põt velle habere fruitionẽ deo acceptã.ergo si non habet illud: nõ habet quicquid ordi= nate põt velle. C Qualiter au tẽ charitas requiratur: nõ tan tũ ꝑpter gratificationẽ actus: sed ꝑpter aliquẽ gradũ perfe= ctionis intrinsecũ actui.de hoc inferi' di.17.i.dist.primi.q.4.

Beatus habet quicquid vult de presenti: et de futuro.de prete= terito aũt quicquid vult hoc est

vel nō fuisse nō habet:nec hoc arguit miseriā:quia impossibile est preteritū nō fuisse.45.distin.quarti.q.3.R

Beatus ideo nō potest velle infelicitatem: nō quia necessario habet nolle eā: sed qꝛ infelicitas nō potest eē obiectū actus volēdi: ex alia parte nō seqtur ꝙ sic nūꝙ possit velle iniquitatem: quia iniquitas loquendo de illo qđ substernitur in pctō pōt esse obiectū volūtatis create.49.dist.quarti.q.6.J.H

Beatus nō habet verbū de deo: qꝛ et si illa visio sit imago diuine eēntie ipsam naturaliter representans:nō tamē est imago naturalis naturaliter ab ipsa procedēs:sed illius essentie est tantū vnicū verbū: et hoc in solo intellectu icreato:in quo solo potest esse notitia ipsius obiecti naturaliter genita.14.q.quoli.infra.Bb

Beatitudo cōfertur tāꝙ premiū pro meritis eius quē deus acceptat tāꝙ dignū tali premio. et per cōsequēs nulla naturali necessitate sequitur ad act⁹ nostros qualescūqꝫ:sed cōtingenter datur a deo actus aliqs in ordine ad ipm tāꝙ meritorios acceptāte.1.q.plo.J.C

Beatitudo intellect⁹ in obiectis creatis non trāscendit quiditates:seu illa quoqꝫ essentia visa est necessaria ratio videndi: tamē quia cōgruū est beatū esse coadiutorem dei in procurādo salutē electi eo modo:quo hoc sibi pōt cōpetere:et ad istud requiritur sibi reuelari oratiōes nostras specialiter que sibi offerūtur:qꝛ ille specialiter innitūtur meritis eius:tāꝙ mediatoris perducētis ad salutē q̄ petitur:ideo probabile ē ꝙ deus beatis reuelat de oratiōibus sibi vel deo in nomine eius oblatis.45.di.quarti.q.4.D

Beatitudo in vniuersali ē ex naturalib⁹ cōcupita ex affectiōe cōmodi. qꝛ ſm Ansel. de cons cor.c.10.vel.9. Cōmoda nolle nō possum⁹ ſꝫ beatitudo in pticulari nō ē sufficiēter ex naturalib⁹ cōcupita.ſꝫ ēt cū spe acq̄sita.sed nec sic perfectissime,⁊ sufficiētissime sine spe ⁊ charitate infusis:quēadmodū dictū est de fide acquisita. qua nō pfectissime assentit sine fide infusa.26.di.tertij.q.vnica.J.R

Beatitudo naturalis angeli excedit naturalē beatitudinem hoīs: ēt si fuisset in statu innocētie:tā angelus ꝙ hō p quātūcūꝙ tps.3.di.ſcdi.q.9.J.E

Beatitudo nō cōsistit in plurib⁹ potētijs eiusdē rōis.nā si sit in intellectu silr ⁊ volūtate:nō tñ est in duabus intellectiuis potētijs vel in duab⁹ volitiuis:ſꝫ tm in vna intellectiua vel volitiua:qꝛ btitudo ſꝫ oēs.phos ē optimū hoīs.iō in vna virtute cōsistit eiusdē rōnis:ſꝫ beatitudo ē portionis superioris rōis hoc ē manifestū.⁊ ēt portionis inferioris rōnis.pbo:qꝛ opꝫ ꝙ beatitudo sit istius potētie q̄ est principiū merēdi.hmōi ē tota portio rōnis inferioris. si ergo tota intellectiua ⁊ superioris ⁊ inferioris portionis ē beatificabilis illa intellactiua vtriusꝙ portiōis erit vna potētia.24 di.secundi.q.vnica.S C

Beatitudo dei nō requirit relationē rōnis inter operationē ⁊ obiectū:qꝛ si possit intellectus

102

eius cōparare actū suū ad obiectū: tñ illa cōparatio siue relatio rōnis non includit in ipsa opatiōe: q̄ opatio fm se est beatifica. Nō em̄ videt rōnabile q̄ magis de⁹ sit btūs formalr aliqua ōpatiōe includēte relatiōnē rōnis q̄ beatitudo angeli icludat aliquā talē relationē. beatitudo tñ creata necessario reqrit relationē ad obiectū: sed realē: ꝛ hoc qꝛ non pōt habere maiorē vnitatē cum obiecto q̄ vnitatē relatiōis rōnis. operatio autē dei h₃ cū obiecto verā vnitatē ꝛ idētitatē: ꝛ iō ibi nulla requirit relatio ad hoc vt ipsa sola ꝛ absoluta sit plene beatifica. In hoc pt₃ vna excellentia btitudinis diuine sup creatā: qꝛ illa vt absoluta est plene vltimū bonū ei⁹. btitudo creata nō est vltimū nisi cū relatione annexa. 13. q. quoli. I. Q

Beatitudo nō cōsistit in actione de genere actionis: qꝛ illa non est simpliciter pfectio agentis vt operat. operatio autē nō est actio talis: sed actio equiuoce accepta. li. 1. dist. 3. q. vlti. ꝛ. 49. dist. quarti. q. 2. §. Ce

Beatitudo nō pōt ꝯsistere in aliquo nolle. tū qꝛ nolle h₃ p per se obiecto malū: qd̄ nō pōt esse obiectū beatificū. tū qꝛ act⁹ beatificus est prim⁹ ꝛ immediatus respectu vltimi finis: ꝛ ita non habet virtute alicuius act⁹ volūtatis prioris. nolle aūt patet qd̄ nō est pri⁹ respectu finis vltimi: immo nec simplr pri⁹ iter actus volūtatis. patet qꝛ q̄ nō habet vel cōiter nō nisi virtute alicui⁹ velle fm Anß. 3. c. de casu diab. nullus deserit iustitiā nisi volēdo alid q̄ non stat cū iustitia sicut exēplificat de auaro ꝛ nūmo ꝛ pane. scdo nō cōsistit beatitudo in actu concupiscētie. Tū qꝛ licet ille posset eē bonus si sit debite circūstātionatus: tñ nō est bonus ex rōne sui vel obiecto etiam deo: quia potest esse immoderatus. 49. dist. quarti. q. 5. I. B

Bene pōt agēs naturale habere effectū sibi coeuū ꝛ in seipo: vt pt₃ de pp̄ria passiōe cōsequēte subiectū vel i alio: vtpote si simul crearentur sol ꝛ aer simul fieret aer lucidus a sole: et tamē nō pcessisset i aere oppositū luminis. 12. dist. qrti. q. 6. I. D

Bene pōt de⁹ actū magnū charitatis acceptare p punitiōe debita vni culpe: l₃ em̄ nō sit propria punitio: est tñ mai⁹ bonū: et magis deo reddēs honorem q̄ illa q̄ eēt pp̄ria illi⁹ punitio. S₃ regulariter sicut culpa ordinat p penā: ꝛ nō p aliqd̄ aliđ magis bonū q̄ sit culpa: ita satisfactio isto mō dicta consistit in actionib⁹ vel passionib⁹ habentib⁹ rōnē pene. ꝛ hoc est qd̄ dicit Augu. de vera ꝛ falsa penitētia. ꝛ ponit di. 16. c. 1. Sunt digni fruct⁹ virtutū q̄ nō sufficiūt penitētibus. penitētia em̄ grauiores fructus postulat vt dolore ꝛ gemitib⁹ mortuus impetret vitā. isti aūt actus penales vel passiones voluntarie in gñe reducūtur ad actū interiorē displicētie vel passionē tristitie: et ad actū exteriorē cōfitēdi pp̄riū pctm̄ qd̄ est valde penale. vel passionē cōcomitātem. s. verecūdiā: ꝛ ad actū simplr exteriorē vel passionē. s. macerando carnem: ꝛ ois talis maceratio ō₃ cōtineri vel reduci ad se

iunīū vel eleuādo mētē in deū ⁊ hoc fit p orationē: vel sua tēporalia erogando qđ fit p elemosynā.15.di.quarti.q.1.F.
Bona corporis vel exteriora non sunt diligēda nisi i ordie ad bonū aie ⁊ ad deū: hoc aūt nō est nisi vt possint iuste ꝯpetere illi q̄ diligit. Et iō sicut ibi de dilectiōe vite ꝓprie corporalis dixi ita dico hic de dilectione fame ꝓprie: ꝙ q̄libet cui pōt iuste cōpetere in se fama: dꝫ magis diligere illā ꝙ̄ alteri: cui nō ꝑt iuste cōpetere. Sꝫ si sibi non pōt cōpetere nisi iniuste alteri aūt iuste magis dꝫ diligere alteri cui iuste cōuenit ꝙ̄ sibi cui iniuste.15.di.q̄rti.q.4.J.B.
Bona creata ⁊ si sint bona per ꝑticipationē veri⁹ tñ sunt bōa p participationē vltimi finis i ꝑticulari: ꝙ̄ p ꝑticipationē ei⁹ in vlī. nō eīn participāt illū in vlī: nisi qꝛ participāt ipm i particulari cū participans habeat ꝑticipatū pro cā vel mēsura: a q̄ depēdet essentialr. ⁊ depēdētia entitatis realis nō est: nisi ad ens reale. ⁊ ita ad aliqđ singulare.1.di.primi.q.4.
Boni rapient̄ obuiā xp̄o in aere: mali relinquent̄ in terra. ⁊ boni nō erūt in valle Josaphat mali forte erūt ibi vel in circuitu in tāto loco quātus poterit eos capere. forte ēt cōijcit̄ ab aliquo ꝙ iudex descēdet iferi⁹ in aere: i quo fuit in trāsfigura tiōe: vel in quo trāsfigurat⁹ est corā apostolis in q̄ trāsfiguratōe ostēdit signum glorie futu re.47.di.quarti.q.1.J.D.
Bonitas moralis est in actu nō dicit nisi relationē: qꝛ actū esse circūstātionatū debitis circunstātijs nō est aliq̄d absolutum in actu. sꝫ tñ cōparatio debita actus ad illa: q̄bus dꝫ cōuenire.17.di.primi.q.2.O.
Bonū apparēs pōt eē obiectuꝫ volūtatis dei ⁊ bti. nō tñ quantū ad oēm actū volūtatis queꝫ hꝫ circa illud viator vel dānatus qꝛ duplex est act⁹ volūtatꝭ s. velle ⁊ nolle ideo bonū apparēs pōt eē obiectū dei volūtatis ⁊ beati. sed nō respectu cuiuscūꝗ actus volūtatis.23.di. scđi.q.vnica.B.
Bonū morale est ens per accñs aggregans in se aliquē actū ⁊ circūstātias multas actui accidētes. ita ꝙ totū rōne circūstātie vnius pōt cōcludi eligibile qua circūscripta rōne alterius circūstātie nō erit eligibile resi duū.15.di.tertij.q.vnica.
Bonū qđ debet̄ virtute sacrificij non debet̄ sacerdoti inquātuꝫ est celebrās. sed tñ ipse est nūcius afferēs petitionē ecclesie ⁊ bonū qđ virtute sacrificij debetur nō sibi debet̄: qꝛ eadē esset virt⁹ sacrificij si ipse esset i mortali peccato.20.q.q.D.
Bonū qđ ponit̄ obiectū virtutis nō est difficile nisi habēti appetitū sensitiuū q̄ nat⁹ est ferri in oppositū illi⁹ boni: saltē quātū ad aliquā circūstātiā: ⁊ ex hoc qđ appetit⁹ sensitiuus sic inclinatur: voluntas in eodē nata est sibi cōdelectari. ⁊ ex hoc difficile est voluntati tēdere i bonū debite circūstātionatū: ꝯ voluntas aūt angeli: qꝛ nō est coniūcta appetitui sensitiuo nō ē nata cōdelectari sibi: ⁊ ita sine difficultate tēdit in bonū morale. i. recte circūstantionatū. 33. di.tertij.q.vnica.J.Z.

Bonū velle xpi vel passio ei⁹ ɔsiderata ſm ſe forālr poſſet recōpēſari p aliqð bonū finitū ſicut ipm vel ipſa fuit nō niſi finituʒ in ſe.ꝑmiat tñ de⁹ vltra condignū:iō pōt rōne alicui⁹bonitatis ⁊ pſone patiētis acceptare bonū velle xpi ⁊ ei⁹ paſſionē ꝑ infinitis:qꝛ tm̄ ⁊ pro totvʒ quātū ⁊ pro quot acceptaꝛ a deo: ꝗuis aūt poſſet acceptare paſſionē illā ꝑ infinitis:nō tñ infinite:qꝛ non pōt diligere aliqð creatū a pte diligibilꝭ īfinite: qꝛ nō ē īfinitū.de fcō tñ nō fuit accepta niſi ꝑ electis:qꝛ ꝑ eis tm̄ fuit oblata a xpo efficaciter ex dico.19.di.tertij.q.vnica.ſ.D.

Bonū vno mō cōuertiꝛ cū ente: ⁊ iſto mō bonū pōt poni in ꝗlibet gñe.ſʒ bonū:vt ſic nō hʒ rō nē obiecti fruibilis.⁊ iō nō opʒ ꝙ in quocūꝗ ſit bonū:hoc mō ſumptū ꝙ ſit ibi ꝓprie rō obiecti fruibilis.rō em̄ boni fruibilis nō eſt rō boni in cōi:ſed boni perfecti:qð eſt bonū non habens defectū vel ſaltē ſʒ apparentiā eſt tale:vel ſm pꝛefixionē volūtatis: qualis non eſt relatio.1.di.pꝛimi.q.2.J.

Calix dñi cū patena ſi nō ex auro olo ex argento fiat.ſi ꝗs aūt tā pauper eſt ſaltē vt ſtāneū calicē hēat: ꝺ ere aūt aut auricalco nō fiat qꝛ ob vini virtutē eruginēʒ vel rubiginē pariter ⁊ vomitū ꝓuocat. Nullus aūt in ligneo vl' vitreo ꝑſumat miſſas celebrare.de vitreo aūt rōnale eſt propter ei⁹ fragilitatē ne ſanguis dñi periculo exponaꝛ.ꝺ ligneo ꝓpter imbibitionē humoꝛis.13 di.quarti.q.2.L.

Character nō eſt gr̄a nec virtus aliꝗ īfuſa:puta fides ſpes charitas:qꝛ tales virtutes nō ſemper imprimunꝛ ſuſcipiēti ſacꝫ non iterabile: vtpote ficto ſuſcipiēti oꝛdinē vel ɔfirmationem. character aūt ſemp imprimiꝛ. hoc ēt apparet ex ꝗdā alia cōditiōe quā cōiter loquētes attribuūt characteri.ſ.ꝙ eſt indelebilis:virtutes āt iſte ſūt delebiles: vt pꝫ a peccāte moꝛtalr i quo nō remanēt ille virtutes 6.di.quarti.q.9.C.

Character nō eſt diſpō ꝓxia ad fidē:vt fides eſt.ſʒ eſt diſpō ad illā pfectionē ꝗ ꝑncipalr cōfoꝛmat totā aiaʒ deo: ⁊ hec ē gr̄a ꝗ ē eadē cū charitate ⁊ in volūtate.6.di.quarti.q.11.ſ.B.

Characterē nō pōt aliꝗs degradās delere. nec ɔcediꝛ ꝙ ſi ꝗs ꝑt aliꝗd miniſtralr cōferre qð ſic poſſit miniſtralr auferre: qꝛ deus nō ſic eū inſtituit miſtruʒ in amotione ſicut in collatiōe: ⁊ tūc illa regula. facili⁹ eſt deſtruere:ꝗꝫ ɔſtruere. nō cōcediꝛ de miſtralr agēte in ſacris ꝑ ꝗ adduci pōt illud Pauli ſcða ad coꝛin.c.vlt.nō dedit nobis de⁹ ptātē in deſtructionē ſʒ in edificationē.13.di.ꝗrti.q.2.C.

Charitas eſt i volūtate poꝛtionis ſupioꝛis ꝗ deus diligitur. ⁊ eadē in volūtate poꝛtiōis inferioꝛis ꝗ diligiꝛ ꝓxim⁹ qui eſt obm̄ tpale.vna enim charitas extendit ſe ad oīa diligibilia. 24.di.ſcði.q.vnica.ſ.C.

Charitas ex hoc ꝙ eſt ꝑncipiuʒ tēdendi in deū actu directo:eſt principiū reflectēdi ſuper act⁹ illos quibus tendiꝛ in deū.⁊ in hoc eſt principiū volendi cuilibet potēti diligere deū ꝗꝫ diligat ipm.inter oēs autē actus

eiusdē rōnis tēdētes ī deū charitas ē ꝑncipiū imediate reflectendi sup actū quē elicit hñs charitatē:q̄ tēdit ⁊ diligit deū. igitur post deuȝ imediatissime vult q̄s ex charitate se diligere illud quo tendit in deū. s.se diligere deū.⁊ hoc volēdo diligit se:qꝛ diligit sibi bonū iusticie.igiṫ imediate post deum tenetur se diligere ex charitate. 29.di.tertij.q.vnica.A.

Charitas dr̄ q̄ hñs eā hȝ deum charū.ita ꝙ respicit deū nō in rōne diligētis sȝ in rōne diligibilis.gr̄a est q̄ de⁹ hȝ aliquem gratū.ita ꝙ ipsa respicit deum acceptātē siue diligētē: nō aūt dilectū:nō aūt dr̄ gr̄a qđcunq̄ ꝑp qđ de⁹ diligiṫ: qꝛ tūc eēntia diuia in filio posset dici gr̄a: qꝛ ꝑp eā diligit filiū.sȝ illđ ꝑp qđ de⁹ acceptat hñs:vt dignū beatitudine: dignitate q̄ est in corrñdētia meriti ad ꝑmiū: illđ dr̄ gr̄a ⁊ ita aliq̄ imꝑfectionē īcludit.illud qđ ē gr̄a:qꝛ tal' dignitas aliq̄ imꝑfectionē poniṫ ī digno qꝛ nō est ꝑ se beat⁹.27.di. secūdi.q.vnica.A.

Caro matris in paruulo nō est cā corruptiōis nisi mediata.caro aūt ipsa paruuli ē cā imediata loquēdo de corruptiōe origināli.stati em̄ cū aīa ꝑuuli informat carnē ei⁹ inficiṫ illa corruptōe.4.di.q̄rti.q.3.ā.A. in ꝑin.

Cecidit ꝑio totus hō ꝑ sepationē intellectiue a corpore. ⁊ secūdario cecidit illud corp⁹ mixtū ꝑ corruptionē in aliđ vl' alia ⁊ couersus sit ordo ḡnatiōis ⁊ corruptiōis:ac ꝑ hoc oporteat ꝑri⁹ ordine nāe corp⁹ repari q̄ animā reuniri.illā aūt repationē corꝑis ꝑcedit collectio ꝑtiū māe q̄ disperse erāt ꝑ resolōnē corꝑis in diuersa statiȝ vel cuȝ mora.43.di.q̄rti.q.5.ā.A.

Celū nō moueṫ ꝑp aliquā perfectionē intrinsecā cōpletiuā sui q̄ cōsistat in motu vel acq̄raṫ ꝑ motū.sȝ stāte nō imꝑfectiōe celi:qꝛ ē in potētia neutra ad moueri ⁊ ad q̄escere ꝑfectio tamē vniuersi ꝑ statu isto magis req̄rit celū moueri ꝑp statū corruptibiliū.48.di.q̄rti.q.2.ſ.N

Ceteris paribus maximū iurm ē iurare ꝑ deū:qꝛ ꝑ nihil aliud licite iuraṫ nisi inq̄ātuȝ in eo spāli mō hitat de⁹ vel est:puta ꝑ euāgeliū: qꝛ in eo spāl'r relucet deus ꝑ celū:qꝛ ibi spāli mō hitat de⁹.ꝑ ecclesiā qꝛ ibi spāli mō coliṫ de⁹.Cōsuetudo tn̄ rōnabil' hoc exigit vt q̄dā iuramēta fiāt cū maiori solēnitate q̄ alia:⁊ de factis cū solēnitate ꝓsumiṫ ꝙ nunq̄ fiāt sine deliberatione. Statuit igiṫ eccl'ia ad terrorē vt ꝑ hmōi nō iureṫ nisi solēniter tm̄.⁊ ꝑ ꝯñs deliberate.⁊ vbi veritas simpl'r est cōiter asserēda.ꝑ deū aūt iuraṫ cōmuniter ⁊ leuiter ⁊ frequēter sine deliberatōe. Dico tn̄ ꝙ ceteris parib⁹ grauissimuȝ ē iurare ꝑ deū. Sȝ posita īdeliberatōe ex alia ꝑte ⁊ plena deliberatione ex alia parte qualis hr̄ q̄ñ iuraṫ super euāgeliū : ponitur hoc esse peccatū mortale : non solū ꝓpter irreuerentiaȝ illius ꝑ qđ iuraṫ.sed ꝓpter deliberationē que poniṫ hic ⁊ nō ibi.39 dist.tertij.q.vnica.P.

Certitudo de beatitudine ē maxima beatitudīs pars. nō posse aūt peccare qđ fuisset tūc scibile a quolibet sicut ⁊ mō posse peccare nobis ē certū. ergo

fuisset certitudo infallibilis ꝺ beatitudine. hoc aűt cõpetere põt cõprehensori solū: viator āt ⁊ cõprehensor distinguunt. sicut esse citra terminű ⁊ esse in termino. 20. di. scđi. q. 1. ſ. B.

Certű fuit Aristotelē ꝓm sua ꝑncipia posuisse animā intellectiuā eē a deo imediate. ⁊ ad hoc attingere põt rõ naturalis cű sit imortalis. ⁊ ita aliqđ nouű potest imediate esse a deo: ⁊ tñ non cõtradicit sibi ꝓm sua ꝑncipia. 21. q. q. ſ. O.

Claritas corporis xp̄i nõ potuit videri ab oculo nõ glorificato ꝓpter infirmitatē visus ⁊ excellētiā claritatis eius. sed hoc nihil est: qꝛ oculus debilis virtutis põt percipere qđcűqꝫ visibile. lꝫ nõ apprehendat illud: sicut potest videre solē licet non videat sicut aquila actu ꝑmanente. põt tamē percipere oculo carnis: lꝫ reuerberetur. 49. di. quarti. q. 15. ſ. C.

Clauis scie non est aliqua scia. sed est auctoritas noscēdi hoc est inqrēdi ⁊ examinādi cāꝫ rei 19. di. quarti. q. vnica. N.

Clauis scie errat qñ nec bñ reqrunt nec examinant illa q̄ pertinent ad iudiciű: vtpote si circűstātie alique fatue q̄ nec aggrauāt nec alleuiāt sed placēt auribus pruriētibꝰ cõfessoris: si etiā non requirit de attritione confitentis sed tantűmodo vt audiat eű: ac si narraret vnam narrationē vel fabulā. ⁊ in primo quidē lꝫ aliquid fiat qđ nõ esset faciendű: si tñ nihil omittat qđ esset faciendum: vtpote circűstantijs non requirendis reqsitis reqrunt ille que eēnt requirēde: põt sequi rectű iudicium. sed in secundo omissa requisitione displicentie confitētis nõ potest sequi rectű iudiciű nisi casualr. 19. di. quarti. q. vnica. ſ. E. pro. 18. di.

Causa efficiēs actus intelligēdi q̄ est ex parte intellectꝰ vel habitus intell'is naturaliter agit. nõ põt difformiter agere ipsi obiecto. ⁊ ideo semꝑ recte agit nõ sic volűtas semꝑ conformiter agit suo obiecto: qꝛ est cā libera nõ naturalis qñ igitur est rectitudo ex parte ꝑncipij mouentis totus actus est rectus non sic hic ex parte finis. 40. dist. scđi. q. vnica. C.

Causa efficacior non necessario ꝓducit effectű eque cito: sicut causa minus efficax. si illa efficacior sit agens volűtariű quale est deus respectu btitudinis 5. dist. scđi. q. 2. ſ. P.

Cā eq̄ determinata ad ꝓducendű aliqđ ꝓductű quantű est ex ꝑte sui põt qñqꝫ ꝓducere. ⁊ qñqꝫ nõ ꝓducere qꝛ sicut in nālibus cām determinari ex parte sui est ipsam hr̄e formā q̄ causet. ita in liberis cām esse determinatā est ipsam hr̄e volitionē respectu volibilis. ⁊ sicut ibi forma haberi potest anteqꝫ effectus causet. si tunc est impedimētű extra vel absentia passi. ita quoqꝫ hic potest volitio haberi anteqꝫ volibile habeat ⁊ prius natura ⁊ duratione. 1. di. sexti. q. 2. ſ. E.

Causa equiuoca equiuoce assimilat lꝫ aliquid qđ hꝫ in se nõ formalr sed virtualr. ⁊ hoc mõ obiectuꝫ qđ est nobile hꝫ in se tristitiā ⁊ ꝓm illā assimilat. 44 di. q̄rti. q. 2. ſ. O.

Cā equoca totalis est nobilior

suo effectu vel pducēs equiuo
cū est nobili⁹ pducto. verū est
ꝙ est nobili⁹ termino formali
pductionis rōe cuius pductū
qđ est cōpositū vnuz per accñs
dicit productuz.vñ volūtas est
nobilior volitioue non tñ opor
tet ꝙ sit nobilior volūtate sub
volitione formalr existēte.imo
nobilior est volūtas volēs ac-
tualiter rōne bone volitionis
ꝙ̄ volūtas solū volēs virtualr
ponit exēplum: ꝙ nō opʒ pro-
ducens esse nobilius pducto
simplr nisi.s. rōne termini for-
malis:de accidēte generato in
hoīe de nouo ab alio acciden
te:qđ quidē accñs non genera
tur:puta albedo:sʒ hō albus:ꝛ
tñ nō opʒ ꝙ generans albū sit
nobilius homine albo.25. dis.
secundi.q.vnica.Q.

Cā exēplaris nō est nisi qđdam
efficiēs.efficiens eñi diuidit in
efficiens p intellm siue ppositū:
t.c.42 ꝛ efficiēs p naturā fm phm
2.phy.sicut igit naturalr pdu
cēs nō est alia cā ab efficiente:
ita nec exēplaris nec exēplari-
ter pducēs.ꝛ ita idē est effectū
ꝛ exēplariter pductū alicuius
intelligētis inquātū est intelli
gēs:ꝛ inquātū exēplās.36.dis.
primi.q.vnica.J.B.

Cā infinita actiua ex necessita-
te nāe nō cōpatit sibi aliqđ cō
trariū:siue sit ei contrariū for-
malr.s.fm aliqđ qđ cōuenit si-
bi eētialr:siue virtualr.s.fm
rationem effectus sui.quē vir-
tualiter includit. vtroꝗ enim
modo impediret qđlibet incō
possibile suo effectui. 2. distin.
primi.q.2.Dd.

Cā nō causat inquātū p̄cedit ef
fectū duratōe:sed est cā inquā
tū precedit effectum natura: si
igit omnis cā pro illo instanti
pro quo causat:necessario cau
sat ꝛ nulla contingēter.omnis
cā inquātū causat : necessario
causat.ꝛ nulla contingenter.1.
dist.scđi.q.3.F.

Causa p se est prior cā p accidēs
vel natura vel perfectione: nō
aūt semper origine vel natura
sicut amotio vel fractio trabis
est cā per accñs.descēsus gra-
uis est p̄or natura cā per se ip
sius mot⁹ grauis.cā ēt p acci-
dēs reducit ad cām per se p̄o-
rem vel ad seipsam: vt est cā p
se respectu alterius effectus.si
cut fodiens foditione est cau-
sa p accidens inuentionis the
sauri:ꝛ est cā inuētionis aque
per se.ꝛ vt per accidens redu
cit ad seipsam vt per se:vel re-
ducit ad aliam per se priorem
perfectione.vt dictuʒ est.25.di
stin.scđi.q.vnica.R.

Cā prior ꝛ posterior imediate at
tingūt idem passum:ita ꝙ neu
tra cā agēs in passum ē mediū
p qđ alia attigat illud cōe pas
sum tñ p̄or cā imediati⁹ attin-
git:qr intimi⁹ ꝛ pfecti⁹: qr tota
attingētia posterioris est in vir
tute p̄oris.iō p̄mo mō cōceden
dū est ꝙ imediate tam intellc̄s
btificat ꝙ̄ volūtas qr imedia-
tius termin⁹ opationis vtriuſ-
ꝙ potētie ē ipm obʒ:ita ꝙ neu
tra ē media respectu alteri⁹ in
rōne obiecti nec i rōne attingē
di obm vt attingit p istū actū:
ꝛ ita btitudo totalis extensiua
possibilis i natura intellectua
li:qr ē btitudo duaꝝ potētiaꝝ.
q̄rū vtraꝗ est suo mō btificabi
lis.ista inquā cōsistit in pluri-
bus operationibus. ꝛ isto mō

si possent eē in nā intellectuali decē potetie: quaꝝ quelibet ꝑ opationē suā attigeret imediate deū btitudo totalis extensiua cōsisteret in decē opationibus.49.di.quarti.q.3.B.

C Cā scđa h3 formā ꝓpriā in esse qeto q̄ est sibi rō agēdi in ordine suo:ꝛ hoc respectu eiusdem effectꝰ respectu cuiꝰ agit cā pncipalis in suo ordine:ita ꝙ vlr scđa cā ꝓprie accepta effectu3 pncipalis cāe ꝑ formā suā ꝓpriā attingit i virtute tñ cāe pncipalis agētꝭ: qꝛ subordinaꝉ illi.s3 instrm ꝓprie si pōiꝉ actiuū vel nō attigit effectū pncipalꝭ agētis:s3 tm̄ aliq̄ dispōnē premiā.q̄uo q̄litas alterās dr̄ instr3 subē ad generādū subam. hoc tñ nō est ꝙ sit instrm in actiōe alterādi.imo respectu alterationis est pfectū pncipiū.intm̄ ꝙ si ꝑ se esset ꝑ se posset alterare.sed solū ꝓp hoc dr̄ instrm respectu subē:qꝛ agit ad aliqua3 formā que est dispō ad suba3: vñ ad substātiā diceret magis agēs disponēs:vt diuidiꝉ ꝯ perficiēs ꝙ agens instrale diuisum ꝯ principale vel si ponaꝉ instr3 actiuū ꝛ tamē attingēs terminū pncipalis agētis.in hoc distinguiꝉ a cā scđa:qꝛ non h3 in esse quieto formā que sit principiū agendi in suo ordine.sed tm̄ in actuali motiōe. ꝛ recipit eā dū actualr moueꝉ.ꝛ de q̄cū ꝙ illoꝝ triū.s.cā scđa ꝓprie dicta : ꝛ cā instrali dispositiua: ꝛ instrali actiua ꝑ formā receptā in actuali motōe.talsu3 ē ꝙ nō hēat intētionē ꝓpria3 eo mō q̄ agēs nāle h3 intētionē nālem: qꝛ q̄dl3 istoꝝ triū h3 formā ꝓpriam que est sibi ꝓpriū pncipiu3 agēdi in ordine suo: ꝛ ꝑ ꝯns ꝓpriā intentionē:qꝛ formā actiuā naturalē consequiꝉ intētio isto mō.6.di.quarti.q.5.D

C Cā successiōis in quol3 motu ē resistentia mobilis ad motorē: nō q̄dē talis ꝙ mouēs nō possit vincere mobile.tūc em̄ non moueret ipm.s3 nec ēt talis ꝙ mobile reinclineꝉ ad oppositū qꝛ sic ē ꝑcise i motu violēto. s3 talis resistētia ꝙ mobile semꝑ ē sub aliq̄:cui nō pōt imediate succedere terminꝰ itētus a mouēte.ꝛ ista resistētia mobilꝭ ad motorē est ꝓp defectū virtutis mouētis.ꝛ cū hoc ꝓp resistētiā medij ad mouēs ꝛ mobile: per qđ mediū pt itelligi oē illud: qđ necessario ꝑcedit iductionē termini intēti.s3 tale medium nō ē necio mediū nisi virtuti limitate.Si em̄ eēt virtꝰ infinita posset statī ponere mobile in termio ad quē ita ꝙ nec ꝓp formā oppositā termio a q̄:quam mobile ia3 hēt:nec ꝓp media nālr ordiata iter illā formā q̄ h3 mobile.ꝛ terminū ad quē esset necessitas ꝙ tale mouens ꝑus moueret ꝑ talia media q̄ iduceret terminū. pottas igiꝉ successiōis est ex resistētia medij ad mobile ꝛ ad motorē. ita ꝙ hic est vna resistētia mobile em̄ inq̄tū h3 talē formā : inter quā ꝛ terminū nata sunt eē talia media pt ꝯtinue moueri ꝑ illa ad terminū:ꝛ ꝑ ista media q̄ resistūt mobili vt ꝑ possit nō statī eē in termino pōt itelligi diuisibilitas partiū mobilis vl' diuisibilitas forē ſm quā ē motꝰ vel vtraq̄ simul. necessitas tñ successiōis nūq̄ est ex hac resistētia s3 ꝑcise cōparādo istā ad agēs

agēs: cui mobile resistit ꝓpter istā resistētiā medij ad ipm: ita ꝙ sicut erat possibilitas ex sola resistentia medij ad mobile: ita virt⁹ illa limitata nō posset tollere istā resistētiam: ꝛ iō resistit illa resistētia agenti ne statim inducat terminū. 2. dist. secundi. q. 9. Z

Cause mouētes orbes sicut sunt sufficiētes ad mouēdū ꝑ tm̄ tēpus a ꝓncipio mūdi vsqꝫ ad iudiciū: ita sunt potētes mouere in infinitū. virt⁹ eñi illa infiniti primi motoris sufficit ad mouēdū ex se in ordine prime cause. et alie virtutes sufficiūt ꝑ istud sempiternū mouere i. virtute illius. 48. dist. quarti. q. 2. I. D

Cause ꝑ se ꝛ essentialiter ordinate lꝫ simul cōcurrāt ad vnū effectū causandū: sicut pꝫ de sole ꝛ hoie in generādo hominē. cause tñ accidētaliter ordinate nō reqrūt se in causando: sed licet vna sit ab alia: ex quo tñ est. hꝫ et habere pōt ꝓpriā causalitatē respectu alicuius effect⁹: nō existēte causa a qua ē. sicut pꝫ de platone generato a sor. qui pōt generare Ciceronem sorte nō existēte nec causante. vnaqꝫ igit causarū accidētaliter ordinatarū agit ꝛ causat propria virtute. 18. di. scdi. q. vnica. H

Cause notitie intuitiue sufficiētes sunt obiectū in actuali existētia p̄sens: ꝛ intellect⁹ agēs et possibilis hec oīa p̄nt cōcurrere: ꝛ ita, vt videt ꝓbar ꝙ necesse est rē ipam imediate sufficere ad cognitionē intellectualē habēdā de ipa: q: solū phātasma nō sufficit ad cognitionem intuituā obiecti: q: phātasma repsentat rē existētē vel nō existentē: p̄sentē vel nō p̄sentē: ꝛ ꝑ ꝯñs ꝑ ipm nō pōt haberi cognitio de re vt existēte: et in ꝓpria existētia p̄sente: talis aūt cognitio q̄ dꝫ intuitiua pōt eē intellectiua: alioqn intellect⁹ nō esset cert⁹ de aliqua existētia alicui⁹ obiecti: sed nec ista intuitio intellectiua vel intellectio intuitiua haberi pōt ꝑ speciē p̄sentē: q: illa repsentat rē indifferenter existētē vel nō existētē: p̄sentē vel nō p̄sentē: ꝛ ꝑ hoc seqtur ꝙ per solas species influxas a deo vel angelis non est possibilis intellectui separato vtraqꝫ intellectio: q: non scda: si ergo illa est possibilis q: et nunc est possibilis: seqtur ꝙ erit de re i se: nō ꝑ talē influxū. distātia et imoderata obiecti ipedit illā intellectionē obiecti intuitiuā. q: fm August. de cura ꝓ mortuis agenda. aīe ille nesciūt que hic agunt nisi ab angelis discant: vel ab alijs aīabus de nouo ad eas veniētibus: q: ille q̄ hic nouerūt p̄nt illis dicere: sicut ioānes baptista ꝓdixit aīab⁹ sctis in limbo xp̄m esse descēsurū. sicut exponit Grego. illā q̄stionē ei⁹ in Mat. Tu es q̄ venturus es. 45. dist. quarti. q. 2. D

Causalitas et causatio cause finalis est simplr ꝓma fm Auic. 6. meta. dicētem: ꝙ si de q̄libet cā eēt scia: illa q̄ eēt de cā finali esset nobilissima. ipa eñi quātū ad causalitatē p̄cedit cām efficiētē: q: mouet eā ad agēdū: et iō causalitas ꝓmi finis ꝛ ei⁹ causatio ē penitus icausabilis fm quālibet causationē in q̄libet gn̄e cause. causalitas autē ꝓmi finis ē mouere efficiēs primū: sicut amatū ab ipso: qd est D

idē ꝙ primū efficiēs amare pri mū finē: q: nihil aliō ē obiectū amari a volūtate: ꝙ voluntatē amare obiectū.2.di.pmi.q.2.S

Causa q̄ ē ex pte angeli est suffi ciēs ad hoc ꝙ eēntia angeli sit sufficiēs rō itelligēdi seipam ēt ipa talis est ex pte aie: ſ3 in aia sunt impedimēta: i angelo nō. nō em intellect⁹ angeli hȝ talē ordinē ad imagiabilia: sicut hȝ intellect⁹ noster p statu isto: et ppter istā ipotētiā intelligēdi immediate itelligibilia in actu (q̄ ipotētia non est ex ipossibili tate itrinseca: ſ3 extrinseca: quā etiā experiebatur phs ꝛ nō ali quā possibilitatē) dixit ipe phs ꝙ intellect⁹ nō est aliqd intelli gibiliū ante intelligere.i.nō est possibile itelligi a se ante itelli gere alioꝝ.3.di.scdi.q.8.Z

Causalitas cause extrīsece dicit pfectionē sine impfectione. cau salitas aūt cause intrinsece ne cessario reqrit impfectionē an nexā: q: causa itrinseca ē pars causati.2.dist.primi.q.2.R

Causalitatē cuiuscūq; cause ex trinsece respectu cuiuscūq; cau sati pfecte supplere pōt prima cā: q: hȝ in se oēm talē causali tatē eminentius ꝙ scda causa. 12.dist.quarti.q.1.E

Causare dicit pductionē diuersi in eē: ꝛ ita cōtingēter. naturalr aūt dicit modū causandi neces sariū: ꝛ ita respectu necessarij. et iō nō pt cōpetere deo ad ex tra. Et si dicas. nulla perfectio tollit a causato ppter modū p fectiōꝛē causandi ipi⁹ cause: co cedo. nec modus causandi vo lūtarie tollit aliquā pfectionē a causabili: ſ3 tollit a causabili necessitatē: q̄ est in se pfectio: ſ3 incōpossibilis causabili: et dat pfectionē causato cōpossibilē si bi: sicut volūtarie in causatiōe dicit modū cōpossibilem causa tioni.8.di.pmi.q.5.J.Aa

Causatio scie p discursum a cā ad scitū icludit impfectionē ex parte sciētie.s.ꝙ sit effect⁹ equi uocus: ꝛ etiā potētialitatem ex parte intellectus recipiētis.4. q.laterali plo.A

Circūcisio nō fuit āte mortē xpi reuocata. verū est tāꝙ inutilis et illicita: ſ3 bene tāꝙ relaxata vt iā nō esset necessaria: q: cōsti liuȝ de alio remedio relaxauit preceptū de priori. Ex quo em scōm fuit remediū simplr ꝛ cō sulebaī: licuit. immo laudabili ter licuit nō vti remedio priori circa idē.3.dis.quarti.q.4.N

Circūscripto ol libe.ar. humano angelico ꝛ diuino oīa euenirēt de necessitate: ꝛ nihil contingē ter eueniret: ꝛ nihil eēt i entib⁹ in potētia ad ꝯdictoria. Si em aliq̄ cā nata eēt eleuare vapo rem de necessitate gńaret plu uiā. Si ꝟo fortior cā in opposi tū eueniret de necessitate. ipe diret: ꝛ hoc notū est angelo: et ſm hoc qcqd ex talibus causis euenit p illo istāti in quo eue nit: ꝛ in sensu diuisiōis nō eue nit cōtingēter: ita ꝙ possit non euenire. ¶ S3 qd de infirmita tibus: agūt ne ad hoc? dico ꝙ sic. habēt em aliquā actionem dispositiuā in remittēdo ꝛ intē dēdo qualitates: ꝛ hmōi. et sic est cōueniēs ꝛ necessariū ꝙ bo nus medic⁹ habeat sciam astro nomie. pōt em ppinare aliquo tempore medicinā: que interfi cit que tñ alio tēpore liberaret 14.dist.scdi.q.3.J.R

Christꝰ apparebit in forma gloriosa: qꝛ postq̃ semel glorificatus est nunq̃ erit nõ gloriosus sicut postq̃ resurrexit imortalis. ad Rom. Mors vltra illi nõ dominabitur: et ita de alijs ꝑtinẽtibus ad gloriam corporis. 48. dist. quarti. q. 1. ꝟ. H

Christꝰ assumpsit passiões natu reviuẽtẽ: qꝛ illis nobis meruit: s; non nature mortue cuiusmo di est putrefactio: nõ q̃n posset putrefieri si nõ ꝓhiberet̃ p nouũ miraculũ. s; hoc ꝓhibet̃ ꝓpter cõmodũ nostrũ: qꝛ putrefactio nihil nobis valuisset: nec fuit decens: imo fuisset cã erroris ⁊ incredulitatis resurrectionis eiꝰ. 21. di. tertij. q. vnica. E

Christũ descẽdisse ad iferna nõ docet̃ in euãgelio: ⁊ tñ tenẽdũ est: sicut articulus fidei: qꝛ ponit̃ i symbolo aplõꝝ. ita multa alia: de sacramẽtis ecclesie nõ sunt exꝑssa i euãgelio: ⁊ tñ ecclesia tenet illa eẽ tradita certitudinaliter ab aplis: ⁊ periculosum eẽt errare circa illa: que nõ tñ ab apostolis descẽdunt per scripta: sed etiã q̃ p ꝯsuetudinẽ vniuersalis ecclesie tenenda sunt. 11. dist. primi. q. 1. D

Christꝰ dr genitꝰ ⁊ ꝯceptꝰ: qꝛ ista nata sunt denoiare totũ ratiõe nature: ita ꝙ respectu istoꝝ natura ẽ vt quo respectu totiꝰ: nõ sic aũt respectu huiꝰ ꝑdicati qđ est eẽ creatura. opꝫ eñ ꝙ ꝓpria denoiatione diceret̃ de supposito alia ab illa q̃ dr de natura aut saltẽ ꝯpeteret supposito rõne ꝓmi eẽ eiꝰ. 11. di. tertij. q. 1. ꝟ. D

Christꝰ exꝑssit ꝟba q̃ sunt ꝓncipalia i forma baptismi: et q̃ nõ ꝓncipalia. s. actũ ⁊ suscipiẽtẽ: s; in ꝑtãte ecclesie fuit determinare quibus verbis prime vel tertie persone et indicatiui vel optatiui modi exprimerent̃ suscipiẽs ⁊ actꝰ. et ecclesia latina elegit exprimere suscipientẽ in scđa ꝑsona ⁊ actũ indicatiue. ⁊ rõnabiliter vt notaret ministrũ vere ꝯferre sacrm̃. Ecclesia aũt greca elegit aliter ⁊ rõnabiliter ꝓ ꝯ tꝑe vt dictũ est. vt auferret̃ scisma gloriãtium de baptizãtibus ministris. 3. dist. q̃rti. q. 2. ꝟ. P

Christꝰ habẽs naturã humanã est summe diligẽdus: licꝫ natura humana nõ sit rõ summe diligibilitatis: neq; etiã vnio nature hũane ad verbũ q̃litercũq; sit: sicut trinitatẽ adoramꝰ vna adoratiõe: ⁊ diligimꝰ vna dilectiõe nõ excludẽdo ꝓprietates ꝑsonales ab eẽntia: q̃ tñ ꝓprietates nõ sunt formal'r infinite: ita ẽt tutũ est i adoratiõe nõ nimis distinguere naturã illam creatã a ꝟbo: s; ꝟbũ subsistẽs i duabus naturis adorare: ⁊ ita verbũ hñs naturã hũanã põt summe diligi: licet ipsa natura summe nõ diligat̃: neq; ẽt summe diligat̃ vnio nature ad ꝟbũ q̃ ẽ creatura. nõ eñ vr̃ ꝙ aliqs debeat velle peccare mortal'r: ne illa vnio nõ esset: cũ pro esse nulliꝰ creati saluãdo sit peccãduꝫ mortal'r: neq; eñ illa vnio ꝑcise ꝯsiderata beatificaret naturã intellectualẽ: l; terminus vnionis beatificaret: qꝛ est bonũ infinitũ: ⁊ ita sup oĩa diligẽdũ. 9. dist. tertij. q. vnica. Lr

Christus naturaliter timuit: sed hoc nõ est timere sicut nec naturaliter velle est velle: q̃ñ simpliciter velle est velle elicitum: nec opꝫ ꝙ velle elicitũ sit cõformе velle naturali: qꝛ Paulus

104

volitiõe elicita voluit dissolui
ꝛ eē cū xp̄o:ꝛ tñ suū velle na
turale erat ad oppositū:vñ vo
luit libere ꝛ actu elicito dissol
ui:ꝛ eē cū xp̄o ſm regulas eter
nas:ꝛ nō ſm inclinationē na
turalē:ꝛ iō nō timuit timore ꝑ
tinēte ad partē intellectiuā:qꝛ
tñ phātasia habuit spēz passio
nis:ꝛ mortis:iō apprehēdebat
hoc ꝛ ſm partē sensitiuaz vere
timuit.15.di.tertij.q.vnica.Bb
Christus nō fuit baptizatus ba
ptismo christi.baptismus autē
ioānis nō impressit characterem
nec fuit sacerdos sacerdotio.
vt cōfert in ordine sacerdotali:
qꝛ nō fuit ab aliq̄ ordinatꝰ:pa
ri rōne nec cōfirmatꝰ cōfirma-
tiōe sacramētali.sequitur ēt qꝺ
scti pr̄es ꝛ beata virgo:qꝛ non
hūerūt istō signū nō hñt illā ex
cellētiā i glia.6.di.qr.q.9.I.F.
Christus nō fuit filiꝰ naturalis
ade.ꝛ iō nō erat debitor iusti-
tie originalis:acceperūt eñ il-
li soli iustitiaz in adā: q̄ ab eo
erāt descēsuri ꝑ rōnē seminalē
hoc ē respectu quorū adā ha-
buit rōnē patris naturalis ſm
cōem propagationē.vñ sicut il
lis solū potuit seruare iustitiā
ita illis solū potuit ꝑdere illaz
ꝛ iō si christꝰ fuisset purus hō
ꝛ nō deus:miraculose tñ natus
de virgine ſm eū nō cōtraxissꝫ
origialē peccatū.¶Ista sentē-
tia pꝫ ꝑ Ansel.de cōceptu vir
ginali.c.10.ꝛ deinceps.ꝛ exp̄s-
se.c.19. vbi vult ꝙ innocentie
xp̄i pt poni duplex rō.s.sancti-
ficatio virginis matris: ꝛ mi-
raculosa formatio corporisnō
ꝑ ꝑpagationē cōem ꝛ vtraqꝫ
ꝑ se sufficeret vt xp̄s innocēs
nasceretur.3.di.tertij.q.2.A

Christus nō meruit oībus quā-
tum ad efficaciā:qꝛ ex intētiōe
acceptātis ꝛ offerentis passio-
nē seu bonū velle xp̄i fuit acce
pta ꝛ oblata pro electis ꝛ p̄de
stinatis tñ ꝛ nō ꝑ alijs.19.di.
tertij.q.vnica.I
Christus nō alligauit potētiaz
suā sacramētis. ꝛ iō ipse siue i
terris siue post ascēsionē in ce
lo existens: potuit confirmare
apostolos sine tali materia ꝛ et
tali forma. Cū apostolis ēt in
primitiua ecclia potuit dispen
sare ꝛ maxime: qꝛ in ꝯfirmatio
ne ab eis collata erāt aliqua si
gna sensibilia: puta cōiter de-
scēsus spiritꝰ.s.sup cōfirmatos
ꝛ donū linguarū:lꝫ tñ cessanti
bus talibusmiraculis ministri
debuerūt hāc materiā ꝛ hanc
formā seruare. Supponit eñ
institutū eē a deo lꝫ tēpꝰ ꝛ mo
dus huius institutiōis in scri-
ptura non legat forte qꝛ histo
riographi scripturā vsqꝫ ad tē
pus illō nō produxerūt:nō eñ
ꝑduxerūt vltra tp̄s apostolo-
ruz:nec etiaz ad plures annos
añ mortē eorum. toto aūt tp̄e
apostolorū forte māsit donūꝫ
linguarū in sacramēto ꝯfirma
tionis:nec ē iprobabile multa
eē tradita auctoritatiue a xp̄o
ecclesie ꝑ apostolos q̄ tñ i scri
ptura nō legimꝰ vt dicit dam.
4.lib.c.4.vbi loquēs d adora-
tione imaginū ait. Est aūt no-
bis tradita ista traditio quem
admodū opꝫ ad oriētē adora-
re crucē ꝛ alia plurima his si-
milia.7.dist.quarti.q.1.C
Christꝰ noluit incipere ab in-
iuria legis ne daret occasionē
iudei ꝛ herodi psequēdi ipsuz
cū partus inupte lege dānet:

ne etiā virginibus sine sinistra opinione viuētibus daretur velamem excusationis q ipsa quoq mater dñi infamata videret.30.di.quarti.q.2.B

Christus permisit diuortium a moyse institutum. idest intelligit q moyses hoc nō pcepit nec consuluit nec approbauit:s3 tñ ex quadā necessitate licitū nō prohibuit:nec ē solū permissio.s3 dissimulatio cuiusdā illiciti.hoc em nihil aliō ē dicere ē q moyses pmitteret ire ad dānationē:ꝛ nō nunciaret eis q ista esset via damnationis: immo magis insinuaret eis oppositū qō null⁹ iuste legislator pōt ēt facere in legibus hūanis q multa mala dimittūt multa fm Aug.1. ō lib. arbi. ꝛ si em legislator non puniat oē malū ꝛ ita permittit q nō punit.tñ nullo modo in lege sua illud cōcedit. Unde iniusta esset lex humana vel ei⁹ lator: q vel q scriberet aliquid qō esset contra illam legem.33. di.quarti.q.3.C

Christus post resurrectionē ē filius marie eadem filiatiōe qua prius:q filiatio fundaē super existētia nature accepte p generationē absolute cui accidit iterruptio:dū mō exñtia sit eadē: ꝛ iō qñcūq illa exñtia ē eadē ꝛ aliud extremū idē ꝛ filiatio ē eadē:ꝛ eadē actione q fundamētū redit idē ꝛ relō redit eadē.8.di.tertij.vnica.B

Christus potuit discurrere ad conclusiones quarū prius habuit cognitionem abstractiuā vel potuit addiscere 9clusionē sciētificā:l3 prehabeat omnem notitiā quiditatiuā terminorū que dicitur scientia fm Aristo. 8.phys.ꝛ.2.de aia. licet pprie nō sit habitus cōclusionis.14. dist.tertij.q.3.f.D

Christ⁹ pmulgauit matrimoniū p tpe legis sue.f.euāgelice:ita q sicut ipse reduxit mrimoniū eo modo quo istitutū fuit in lege nature:vt.s.esset vnius cum vna:cū tñ in lege Mosayca eēt licita bigamia: ita etiā reduxit matrimoniū simplr perfectū.i. indissolubile pro lege sua sicut institutū fuerat in lege nature et ita irritauit p lege sua 9ctū illū q licuit p lege Mosayca q erat accōmodatio corporū ad tps ad pcreationē plis: quousq sc3 mulier esset gratiosa in oculis viri:sicut ꝛ multas alias imperfectiōes licitas sub Moyse euacuauit xps reducēdo ea q erāt pmāsura ad pfectiones in lege sua.33.dist.quarti.q.3.B

Christ⁹ voluit psonas vocari nominib⁹ psonarū.ꝛ rōnabilr fm illud qō tactū est in.1.li.di.22. vt sicut Judeis datū erat aliquod nomē significās essentiā diuinā sub ppria rōne: qō ipsi vocabāt nomē dei tetragrāmaton.ita xps dedit ecclesie noīa significātia psonas sub pprijs rōnib⁹: si etiā nō sic dederit:tñ bñ pbabile est in aliqua inuocatione noīē psone habere aliquā efficaciā: quā nō h3 nomē pprietatis psone.petēdo enim aliqō donū ab aliquo p amore Joānis citius impetrareē ē si loco noīs pprij ponereē nomē significans proprietatē suppositi.3.dist.quarti.q.2.f.h

Christ⁹ fm naturā humanā nō pōt habere tale velle respectu premij reddēdi ipi iudicato:q

nō pōt hr̄e imperiū pncipalis efficax ↄiūgēdi aliquā alā3 ob iecto beatifico. q2 f3 Aug. d vidēdo deo. l ei9 ptāte ē viderī si vult vt. 48. di. q̄rti. q. 1. J. B

Christ9 vere q̄n fuit mortu9 aliquā entitatē nō habuit quam habuit viu9 nec tn̄ dposuit naturā quā assūpsit q̄tū ad partes eēntiales illi9 nature: ꝛ ita intelligit dam. p3 ibi. c. 73. vbi. vult ꝙ aīa ꝛ corp9 in morte nō erāt in ppria hypostasi: s3 i hypostasi verbi. 2. di. tert. q. 2. J. J

Christus vt homo habet potestatē cōmissariā: sed nō principalē: ꝛ ita cōpetit sibi nō principaliter iudicare vt hō. 48. di. quarti. q. 1. J. F

Cognatio legalis ipedit matrimoniū de q̄ hr̄ extra d cogna. lega. c. vnico. si qua p adoptionē soror mihi eē ceperit q̄diu durat adoptio inter me ꝛ ipā3 nuptie cōsistere nō pñt. ꝛ glos. sup illo. c. dicit ꝙ illō verū ē siue cognatio legalis sit p arrogationē siue p adoptionē: dicimus aūt illū arrogare illū qui sui iuris ē. ꝛ p arrogationē trāsit in nr̄a potestate ꝛ fit arrogatio auctoritate principis: adoptio fit p quēlib3 magistratu3 nec adoptat9 trāsit i ptātē adoptātis: s3 remanet in potestate sui patris: ꝛ tā adoptati q̄3 arrogati dicunt filij adoptiui. et inter fratres adoptiuos ꝛ naturales ipedit matrimoniū q̄diu durat adoptio: vt auctoritates iste pbāt: ꝛ auctoritates pro ꝛ cōtra solute sunt: q2 loq̄tur de cōditione precedēte matrimoniū. alia de sequente. 42. di. quarti. q. 1. B

Cognitio dei ē accñs ꝛ p ↄñs nō excedit totū gen9 accñtis mouētis intellectionē: eodē mō si loq̄mur d cognitiōe sube ꝛ accidēte: pōle ē q accñs cāre cognitionē sube create: vl' increate absq3 huius ꝙ aliq̄d nobili9 pfectōe sua ppria: s3 nō sic si cāret substātiā: q2 q̄lib3 ē simpl'r pfectio: quocūq3 accidente. 13. di quarti. q. 1. E

Cognitio distinctissima preuia actui sciētie siue cōceptus maxime euidēter includēs veritates principiorū ꝛ cōclusionū q̄ pōt haberi citra visionē clara3 siue cognitionē intuitiuā eius obiecti sufficit ad habēdū sciētiam de tali obiecto. 7. q. quolibe. infra. F

Cognitio intuitiua visus nō est eiusdē rōnis in medio cū illa q̄ est in organo. ꝛ si actio alteri9 rōnis fiat in medio q̄3 in organo visus tn̄ accidit visiōi inquātū ē effectus visibilis p hoc q̄d visibile ē natū gignere ꝛ spē3 ꝛ visionē: sicut duos effectus ordinatos. hic igit receptiuū remotum recipit aliq̄d: cui nihil eiusdē rōis recipit in medio. s3 receptū alteri9 rōnis recipit in medio: ꝛ hoc accidit: quia receptū in medio non ē causa recepti in termino: s3 ē sicut effect9 prior illo cōparādo illū ad eādē cām. 9. di. secundi. q. 2. J. C

Cognitio mere speculatiua ē illa q̄ nullo mō ē directiua i op9

Cognitio vero mere practica ē illa q̄ immediate ē directiua in opus. q̄cūq3 ergo cognitio media pro quanto magis recedit ab vno extremorū: tāto magis pōt dici cōtineri sub altero. Et idē cognitio artis vniuersalis nō ē imediate directiua i op9.

q: operatiões sunt circa singularia. 1. met. Notitia aũt artis particularis ẽ imediate directiua. p tãto igr notitia artis vniuersalis põt dici speculatiua: pro quãto nõ ẽ imediate directiua i opus sicut ẽ pticularis nec tñ ẽ simplr speculatiua: sz directiua licet mediate: q: particularis virtute eius ẽ immediate directiua. 8. q. q. J. E

Cognitio cũ sit operatio vitalis nõ ẽ a nõ viuo: sicut a totali cã: potest tñ nõ viuũ eẽ cã partialis alicuius viui vel effect⁹ vitalis sicut sol nõ viu⁹ ẽ cã partialis cũ patre ad generãdũ filiũ viuũ. 3. di. primi. q. 7. J. P

Cognitio in intellectu nõ immediate cãtur ab obiecto. vt extra. sz ab aliq intra: q: intelligim⁹ cũ volum⁹: nõ aũt sentim⁹ cũ volum⁹. 2. de aia. q: ad itelligendũ habem⁹ obiectũ intra ad sentiendũ reqritur obiectũ extra. 13. q. q. infra. S

Cognitio p discursuz syllogisticum pertinet ad solum intellectũ hmõi ẽ cognitio: reminiscẽtie. nã reminiscẽs discurrit a qbusdã notis ad illd qd aliqualiter decidit cuius vult recuperare recordationez: & lz nõ sit ibi syllogismus: q: semp ẽ ex pmissis ad zclusionẽ. pceditur eñ ibi a zñijs vel a silib⁹ vel a qbuscũq hñtib⁹ ordinẽ aliquẽ in sentiri ad illud qd qrim⁹: tñ nec talis collatio põt cõpetere virtuti sensitiue vt vr: eidẽ aũt virtuti cõpetit discursus & cognitio terminãs discursum: recordari ãt terminatillũ discursum: 45. di: quarti. q. 3. J. F

Cognitio: q̃ vocatur cõissime cognitio matutina: ẽ naturalis & nõ pcise beatifica: q: fm Aug. iste ordo erat in cognitione angelica creaturarũ post creaturã. q prius naturalr precessit cognitio angelica creaturaruz in verbo cognitionẽ earũ in genere proprio: factis aũt creaturis in genere pprio: statim potuit angel⁹ cognitionẽ earum hre i gñe pprio: igr oẽs iste cognitiões in verbo pcesserũt naturalr cognitionẽ creaturarũ in gñe pprio: oẽs igir fm eum erãt sil pducte. igir cognitio ista i verbo naturalr pcessit pductionẽ earũ in genere pprio sz tũc erãt angeli in statu innocẽtie & nõ beati. q: aliq morula fuit inter creationẽ & lapsum ei⁹. erat igr aliq cognitio angelorũ matutina. s. creaturarũ in verbo. exñtiũ in naturalibus: aut saltẽ nõ beatorũ: & ita vr q oporteat dare distinctã cognitionẽ angeli stãtis in cognitione nãli vel i gra: q: alias i ipa cã pcise cognita non possz pus cognoscere creaturas & effect⁹ ordiatos q̃ i gñe ppo: nã rõ cognoscẽdi rẽ zfuse est rõ cognoscẽdi eã distincte & effect⁹ ordinatos. 3. di. scdi. q. 9. J. F

Cognitio quid ẽ & si ẽ ordinate se hñt in cognitiõe nãq si ẽ sz q pcedit cognitionẽ qd ẽ: non intelligit d actuali exñtia alioquin demõstratio cui⁹ mediuz ẽ diffinitio: nõ possz hri de non exñte. cui⁹ oppositũ vult phs. 1. poste. & 7. meta. sz intelligit si ẽ de ente cui nõ repugnat eẽ in effectu. 1. di. quarti. q. 2. J. Z

Cognitio hui⁹ ãgeli ẽ pñsalis sic ẽentia sua: tñ locutio pt eẽ qẽ pmit ista cognitio vl cogitatio ppr hoc q sine tali expssiõe nõ

possit videri: sed qr sine expres sione nõ cognosceret cognitio ne illa que est auditio: et etiam frequẽter sine auditiõe preuia nõ esset visio huiꝰ cognitionis. 9.dist.secundi.q.2.F.M

Collatio potestatis ꝯsecrãdi nõ fit p verba ptinẽtia ad cõsecra tionẽ:qr verba cõsecratiõis ma teriã respiciũt que cõsecrat. vel terminũ in quẽ cõsecrat. verba aũt potestatẽ cõferentia respi ciũt potestatẽ quã cõferũt et il lũ cui cõfert.8.di.qrti.q.2.C

Coexistẽtiã conseruari sine posi tione illa nõ est aliud nisi vnã relationẽ extrinsecã cõseruari sine alia relatiõe extrinseca:si cut illa q̃ est vbi primo est totꝰ circũscripti ad totum circũscri bens: sed positio que dicta est aliud genus: superaddit respe ctũ partiũ ad partes. et ꝙ pma necessario habeat secũdã: non est nisi ꝙ iste respectus sit ta lis ꝙ icludat diuisibilitatẽ par tiũ et presentiam earũ partibus locantis:sed coexistẽtia alicuiꝰ totiꝰ toti vel cuilibet parti ab strahit ab ista positione:ppter quã vbi necessario habet posi tionẽ:ergo simpliciter possibile est illã coexistentiã esse sine po sitione.10.di.quarti.q.1.F.O

Cõcedi põt de circũcisione ꝙ ibi imprimebatur character aliqs sicut in baptismo. Ita eñ erat pma ianua salutis i lege Mo sayca:sicut baptismus in noua 6.dist.quarti.q.9.F.N

Concedi põt ꝙ si angelus esset creatus in puris naturalibꝰ nõ habẽs in volũtate virtutes mo rales: possent generari i eo ex multis rectis electionibus: nõ quidẽ circa passiones in appe titu sensitiuo sibi inexistentes: nec etiã que infuerunt: vel ine rũt:vel possunt inesse: sed solũ circa tales passiones in vniuer sali ostẽsas per itelligibilẽ:qua ostẽsiõe posita: et dictato quid esset eligendũ si possibile esset eas haberi ab eis: volũtas eiꝰ consona tali dictamini ex mul tis electionibus posset habere habitum moralem rectum.33. dist.tertij.q.vnica.I

Cõcedit magister et bene: ꝙ pa ter est sapiens sapiẽtia ingeni ta sicut formali pncipio. filiꝰ au tẽ sapit sapiẽtia ingenita sicut principio principatiuo.32.dist. primi.q.2.infra.C

Cõcedo absolute ꝙ per bonum velle potuit christus satisfecis se:sed tamẽ aliter voluit. Et cũ dicis ꝙ actus sunt laudabilio res passionibus:dico ꝙ verum est loquẽdo de actu virtutis q̃ distinguitur ꝯtra passionẽ que nõ accidit ex virtute.et sic loqu tur phs.tamẽ passiones pena les et maxime mors quãdo est ex actu virtutis accepta et im perata est laudabilior q̃ actus virtutis circa delectabile sepa ratum.vnde actus virtutis cir ca tristabile est magis merito rius q̃ actus virtutis circa de lectabile:et passiones volunta rie cõcomitantes actũ virtutis simul accepte sunt magis meri torie q̃ actus tm̃. Uñ saluator de Paulo dixit.Ostẽdã ei quã ta oporteat eum pati . nõ dixit quanta oportuit eũ agere. Qꝰ ergo christus voluit sic pati ꝓ cessit ex amore intenso finis et nostri quo dilexit nos propter deũ.20.di.tertij.q.vnica.F.E

Concedo relationẽ esse actũ ꝑso

nalē nō actū qditatiuū: quia personaliter distingui: et nō qditatiue. essentia aūt est actus quiditatiuus et quiditatiue distinguens: actus aūt quiditatiuus est simpliciter perfect⁹: qr infinitus: non sic aūt est actus personalis de se formaliter infinitus. 5. dist. primi. q. 2. N

Cōcedo eñ q nō ordinatus potest habere claues alias pertinētes ad for extrinsecū: et ordinatus nō habere: tamē ad hoc q sit hierarcha ecclesie. i. in pncipatu eminente oportet q habeat illas claues exteriores. et cum hoc presupponitur q habeat interiores. vñ nullus ordinatur episcopus nisi pri⁹ in sacerdotē fuerit ordinat⁹. 19. distin. quarti. q. vnica. I. N

Cōceptus essentie: sub rōne entis est imperfectior conceptu illiusmet essentie: vt hec essentia est: et qr imperfectior est: ideo est inferior in intelligibilitate: contēplatio aūt de lege cōi stat in tali conceptu cōmuni. et iō stat in aliquo cōceptu qui est minoris intelligibilitatis q̄ deus in se: vt hec essentia. et ideo debet intelligi ad aliquid qd est sub deo: hoc est ad aliquid in rōne intelligibilis: cuius intelligibilitas est inferior intelligibilitate dei in se: vt hec essentia singularis. 3. dist. primi. q. 2. I. h

Cōcept⁹ cōis deo et creature est finitus: hoc est: nō est de se infinitus positiue: ita q de se icludat infinitatē: qr si esset infinitus: nō esset cōis de se finito et infinito: nec est de se finitus positiue: ita q de se includat finitatē: qr tūc nō cōpeteret infinito: sed est de se indifferēs ad finitū et infinitū. et ideo est finitus negatiue. i. nō ponēs infinitatē: et tali finitate est determinabilis per aliquem conceptū. 8. dist. primi. q. 3. I. 5

Cōceptus qditatiuus sm se cōmunis specieb⁹ est rō diuisibilitatis eius in species. sed nō est rō distinguendi species abinuicē: sz species vna ab alia distinguitur per differētiā: in quantitatiua aūt diuisione tota quātitas vt cōfuse cōtinēs oēs partes est rō diuisibilitatis in toto quāto. nō sic autē est rō distinctionis partiū adinuicē: sz hec quātitas inquātū distincta in actu nō est illa in actu q̄ est in toto. 3. dist. scdi. q. 6. p

Cōceptus speciei nō est tm̄ cōceptus realitatis et modi intrinseci eiusdē realitatis: qr tūc albedo posset esse genus: et gradus intrinseci albedinis possent eē differētie specifice. et ideo illa, p que cōe aliquod cōtrahitur ad deū et creaturā sunt finitum et infinitū: q̄ dicūt gradus intrinsecos ipsius. ergo ista cōtrahētia nō pñt esse vere differentie: nec cū cōtracto cōstituūt ita cōpositū cōceptū: sicut opz conceptū speciei esse cōpositū: immo cōceptus ex tali cōtracto et cōtrahēte est simplicior q̄ possit esse conceptus speciei. 8. distin. primi. q. 3. Z

Cōceptus dict⁹ de deo et de creatura in qd ɔtrahitur p aliquos cōceptus dicētes quale contrahētes. Sed ipse cōceptus dict⁹ in qd nō est cōcept⁹ gñis: nec illi cōcept⁹ dicētes quale sunt cōcept⁹ differētiarū: qr iste ɔcept⁹ qditatiu⁹ est cōis ad finitū et infinitū: q̄ cōitas nō pōt eē in cōce

ptu gñis. Isti etiã cõcept⁹ ponẽtes dicũt modũ intrinsecũ ipsius cõtracti: et non aliquã realitatẽ pficiẽtẽ illã. differẽtie aũt nõ dicũt modũ intrinsecũ realitatis alicui⁹ gñis: qz in quocũqz gradu intelligat aĩalitas nõ ppter hoc inuenit rõnalitas vel irrõnalitas eẽ modus intrinsec⁹ aĩalitatis: sz adhuc intelligit aĩalitas in tali gradu vt perfectibilis a rõnalitate vel irrationalitate. 8. dist. primi. q. 3. §. y

Concept⁹ simplr simplex nõ põt fm aliqd concipi: et fm aliquid ignorari: sicut pz p phm. 9. meta. in fi. de cõceptib⁹ simplr simplicib⁹: q nõ est circa eos deceptio sicut ẽ circa qditatẽ cõplexorũ: qd nõ est intelligẽdũ quasi intellect⁹ simplex formalr decipiat circa intellectionẽ qditatis: qz in itellectiõe simplici nõ est verũ vel falsum: sz circa qditatẽ cõpositã põt intellect⁹ simplex vtualr decipi. si eñ ista rõ est in se falsa: tũc icluderet virtualr ppositionẽ falsam: qd autẽ est simplr simplex nõ icludit virtualr: nec formalr ppositionẽ falsam. et iõ circa ipm nõ est deceptio. Uel eñ totalr attingit vel nõ attingit: et tũc totalr ignorat. de nullo igitur simplr simplici cõceptu põt esse certitudo fm aliqd ei⁹: et dubitatio fm aliud. 3. dist. primi. q. 3. L

Concept⁹ simplex pfectissim⁹ ad quẽ attingit metaphysicus de deo nõ includit euidẽter veritates ordinatas ad istã: de⁹ est oĩpotẽs vtroqz modo: qz phi multi attingẽtes vt supponit ad cõcept⁹ perfectissimos possibiles viatori ex naturalib⁹ de deo ad notitiã hui⁹ vitatis attingere nõ potuerunt: qd tñ fuisset eis possibile si talẽ cõceptũ simplicẽ habuissent. imo fuisset eis quasi necessariũ: qz ex vtute illi⁹ vidissent illã veritatẽ quasi immediatã et vlterius applicando p illã ex ista necessaria deductiõe sciuissent veritatẽ illam mediatã. 7. q. quoli. §. Z1

Cõclusio lz hz veritatẽ a principio: tñ hz ppriã veritatẽ: qz ppriã cõformitatẽ ei⁹ qd affirmatur ad existẽtiam rei: et ad ipos terminos pprios pclusiõis: nõ eñ cõclusio est vera formalr veritate pncipij: sz est vera vitate mediata et demõstrata. et ita hz veritatẽ demõstrabilẽ. Cõsimiliter multe cõclusiones sequẽtes ordinate ex eodẽ principio hñt vitates pprias distinctas: et forte põt ẽverior et magis necessaria: qz i necessitate sua nõ depẽdet a posteriori sz ecõuerso. Cõsilr cõclusiões false repugnantes eidẽ vero hñt pprias falsitates: qz proprias discõuenictias ei⁹ qd enũciat ad illud qd est in re. Cõsimilr de actib⁹ volũtatis nõ solus act⁹ volẽdi nat⁹ est hre cõueniẽtiã vel discõueniẽtiã propriã ad dictamẽ rectũ: sed act⁹ imperat⁹ nat⁹ est mediante illo hre cõueniẽtiã et pformitatẽ: et lz idẽ sit cui dz cõformari act⁹ iste et ille: tñ ea q conformãtur sunt diuersa: et iõ habẽt ex parte sui diuersas cõformitates siue cõueniẽtias: licet ad idẽ. 8. q. quoli. T

Cõclusio nõ est nisi quedã veritas partialis pncipij qd habet quasi totalẽ veritatẽ: sicut singulare est quedã veritas partialis respectu vniuersalis. In entib⁹ aũt ens causatũ non est

quedaꝫ entitas: q̄si ꝑtialis cāe sꝫ ē olo alia entitas depēdens ab entitate cāe. ⁊ si ꝫ aliq̄ conclusione destructa destruatur principiū: non tamē ita erit de entitate in causa ⁊ causato. 8. di. primi. q. 5. Q.

Cōferre ꝑ modū indicꝫ est soli⁹ intell'ꝯ sicut ⁊ intelligere. vtendo aūt siue ordinando referre vnū amabile ad aliud est volūtatis. sicut enim voluntas ē reflexiua q̄ꝛ īmaterialis: ita ⁊ collatiua vel potens conferre suo modo vel referre. 38. dist. secūdi. q. vnica. D.

Cōfessio facta layco pōt eē mā verecūdie. que est vna pena debita peccato: ⁊ in hoc cōfitens soluit aliq̄ꝫ penā quā solueret si cōfiteret sacerdoti. sꝫ q̄ꝛ accusatio ad hoc ex p̄cepto fit ⁊ nō ad aliud vt sequat̄ snīa: ⁊ laycus nullā hꝫ sentētiādi auctēꝫ in isto foro: sequit̄ ꝙ nullū p̄ceptū est de accusando se layco: ⁊ forte vtilius esset nō accusare se illi si posset eq̄lē verecundiā hr̄e apud se recogitādo eadem peccata. ⁊ sic eque puniri. 17. di. quarti. q. vnica. T.

Cōfessio nō tm̄ est faciēda ī mortali infirmitate sꝫ qn̄ q̄s aggredit̄ act⁹ arduos in q̄b⁹ sit verisimile qđ mors imineat: vt in bello mortali ł naufragio ⁊ huiusmodi: ⁊ ēt qn̄ vult exercere actus aliquos q̄b⁹ debet̄ reuerētia spālis: vt qn̄ vult cōicare q̄ꝛ sicut dictū est supra di. 9. habita opportunitate cōfessoris nullus dꝫ sine cōfessione cōicare: ⁊ in similib⁹ simile est iudiciū. 17. di. q̄rti. q. vnica. O.

Cōfessor indiscrete ministrās sacramētū pnīe tenet̄ non statim cōfiteri de facto suo indiscreto qn̄. s. confessor suus poterit statim deuenire in notitiaꝫ ꝑsone circa quam indiscrete exercuit vsum clauiū: ⁊ hoc ad min⁹ tenet̄ nō in spāli exp̄mere culpā circa quā ⁊ modū quo indiscrete exercuit: sed vel p̄cise in vli dicēdo sic. mea culpa idiscrete ⁊ idebite ministraui sacꝫ pnīe vł si viget cum ꝯscia de ꝯfessione faciēda suꝑ hoc in spāli: q̄ꝛ est pctm̄ mortale spāle: ⁊ circūstātie spālr aggrauātes tenet̄ expectare opportunitatē ꝯfitēdi alicui q̄ ex tali ꝯfessiōe pcti ⁊ circūstātiaꝝ nō possit deuenire in notitiā ꝑsone huic ꝯfesse. ꝙ si nūq̄ꝫ possit hr̄i tal' ꝯfessor q̄n ex explicatōe pcti ⁊ circūstātiarū posset deuenire ī culpā ⁊ ꝑsonā isti cōfessaꝫ. iste est in casu īpossibilitatis ad cōfitedū homini: q̄ꝛ plus tenet̄ ad p̄ceptū nō ꝑdendi culpā sibi cōfessaꝫ q̄ꝫ ad cōfitēdū explicite culpā suā q̄ꝛ ad primū multipliciter ex lege nature. 21. di. quarti. q. 2. N.

Cōfitēs pōt postea pctm̄ suū extra confessionē dicere: ⁊ si vt secretū adhuc licētia sequēs nō absoluit cōfessorē a lege nature: quin teneat̄ celare. sed si dicit vt nō habeat̄ secretū ⁊ maxime apud aliā ꝑsonā vel apđ alias certas q̄bus forte lꝫ ꝑꝑ aliquē bonū fineꝫ q̄ pōt sed ex reuelatiōe illis fcā: vel illi tūc ꝯfessor pōt dicere illud tanq̄ꝫ sibi publice dcm̄ extra oē secretū. 21. di. q̄rti. q. 2. ƒ. Z.

Cōgruū est ponere circa dānatos ista pauca miracula sicꝫ possibile est: cū nō sit verisimile ꝙ de⁹ velit circa eos. tūc multiplicare miracula vltra illud quod

requirit ad punitionē eorū iustā. sed ponēdo actionē realē: et cū hoc vt necesse est intētionalē. vr quod opz ponere circa eos plura miracula quam ponēdo solā intētionalē. ergo etc. Probo minorē: lz quecūque via hēat ponere quod tūc nō corrūpunt a cā intrinseca. et hoc vel per cōseruationem diuinā miraculosaz vel nō miraculosam sed iustā: quia correspōdētē statui finali in quo iā illi sunt. tn̄ si ponat actio real' ibi est aliq̄ cā corruptiua extrinseca. et miraculū vr si illud non corrūpit: cū cā q̄ pōt inducere aliqd incōpossibile alicui possit ipz corrūpere. ille aūt ignis pt inducere calorē oīo icōpossibilē q̄litati mixti requisite ad vitā. si ergo illū nō inducat i sūmo: et tn̄ agat realr miraculuz est sicut fuit in camio vbi ignis nō habuit oēz actionē quā ex nā sua hr̄e potuisset. si iterū iducat calorē i illo gradu miraculū ē quod ille gradus stat cū vita. 44. distin. quarti. q. 3. s. D.

Cōgruū est effectuz inuisibilem cāndū a deo ordināte homiēz ad salutē significari per aliqd signū sensibile: vt viator ingrens cognitionē ex sensibilibus effectū illū inuisibilē certius cognoscat. nec solū cōgruit eē signuz hui' effect' q̄si speculatiuū per qd. s. possit hr̄i ꝯcept' in intellectu de illo signato: vt hō significat nāz hūanā. sz signū q̄si practicū. s. qd signat signatū eē vl' fieri: nec adhuc signū practicū dubiū seu equocū vel incertū. quia et si per tale signū duceret hō in cognitionē fieri hui' effect' non tn̄ appeteret illd signū sibi adhiberi per incertitudinē signi respectu fieri signati. ergo talē effectū signari per signū practicū certū et efficax fuit cōgruū vt et hō ex tali signo effect' cognoscat et in tali signo effectū ardenter querat. 1. di. quarti. q. 3. s. B.

Cōgruū fuit septē adiutoria cōferri obseruatorib' legis euangelice in quib' esset pfectio nō tn̄ intēsiua sz et extēsiua et sufficiēs ad oīa necessaria pro obseruātia hui' legis. hoc autem sunt vt dicit magister i littera. baptism' ptinēs ad generationē spiritualē eucharistia necessaria ad nutritionē: confirmatio ad roborationē. penitentia ad lapsi reparationē. extrema vnctio ad finalem preparationē matrimoniū ad multiplicationē in esse nature vel carnali et ordo ad multiplicationez in esse gratie vel spirituali. 2. dis. quarti. q. 1. C.

Cōiunctio aie christi cum deo per actū fruitionis fuit tanta et taz excellēs quod ad ipsam nō potuit pcedere meritū: et nobilius est habere actū ad quē nō pōt pcedere meritu3 ex liberalitate dātis: quam hr̄e actū debiliorē cū multo merito pcedente. Et vr hoc rōnale: quia sicut deus creauit in esse nature aliquā naturā: puta nām angeli: ad quam creādam nō potuit cooperari causalitas cause secunde propter perfectionē talis nature: ita i genere moris creauit de' aliquē actū beatificū ad quem nō pōt esse actus aliquis meritorius prior. et hmōi fuit actus beatificus aie xp̄i. et hoc ppter nobilitatē et excellentiā actus et modi habēdi actuz: quia imediate antequam haberet aliquē actū

circa ea que sunt ad finem.18.
diſt.tertij.q.vnica.B.
Cōmēſuratio actualis vr̄ eē po
ſterior eq̄litate: qꝛ vr̄ importa=
re coextēſionē ⁊ applicationē
aliquoꝝ equaliū:⁊ modū talē
extēdēdi ſiue habēdi quātita=
tē ſm̄ quā pħt coextēdi ⁊ appli
cari ad hoc ꝙ ſint cōmēſurabi
lia.vñ corp⁹ xp̄i in euchariſtia
nō eſt cōmēſuratū alicui hħti
quātitatē ſꝫ nec cōmēſurabile
potētia ꝓpinq̄ ſub eo mō q̄ hꝫ
ibi eq̄litatē:nō eſt ḡ argumētū
aliquo mō a priori. nō eſt rea=
lis cōmēſuratio. ergo nō ē rea=
lis equalitas.6.q.q.j.Dd.
Cōicās tenet̄ ſe examinare ſm̄
diligētiā ſue fragilitati poſſibi
lē anteq̄ꝫ cōicet.Si aūt non ſit
negligētia craſſa:puta qꝛ p̄ceſ=
ſit examinatio ſufficiēs ⁊ nullū
occurrit peccatū ꝺ quo nō fue=
rit vel ſit cōtritus ⁊ confeſſus
pri⁹:nō peccat cōicādo.lꝫ forte
aliq̄d lateat vel traditū fuerit
obliuioni.qꝺ ꝓbat̄ tū qꝛ poſt
talē inq̄ſitionē cōtrit⁹ ⁊ confeſ
ſus ſi morerēt̄ ſaluaret̄ nō aūt
req̄rit̄ maior examiatio ad cōi=
cādū q̄ꝫ ad ſecure moriēdū: tū
qꝛ al's q̄libet ſe exponeret peri
culo cōicādo.9.di.q̄rti. q.1.B.
Cōicare ſic eē a v̄bo nō eſt idē
ꝙ eē diuinū īformare formalr̄
nām humanā : nec ēt effectiue
cōicare:ꝙ.ſ.ꝑſona aſſumēs ef=
fectiue det aliqꝺ eſſe nature aſ
ſumpte ex hoc ꝙ aſſumēs eſt:
ſed iſtud cōicare eſt terminare
depēdētiā exiſtētie actualis na
ture aſſumpte.⁊ hoc nō eſt ꝙ
exiſtētia realis nature aſſumē
tis ſit rō terminandi ſed ſubſi=
ſtētia.i. incōicabilis exiſtētia.
1.di.tertij.q.5.C.

Cōicatū inquantū ꝓductione cō
municat̄:nō p̄ſupponit illꝺ cui
cōicet̄.nec ecōuerſo:qꝛ iſta cōi=
catio nō eſt alicui iā exiſtenti:
ſicut eſt in alteratione ſed eſt
alicui vt ſit:ideo nec natura cō
municat̄ ante ꝓductionem ſup
poſiti:qꝛ tūc cōicaret̄ non ꝓdu
cto:nec ēt ecōuerſo ſuppoſitū
eſt anteq̄ꝫ natura cōicet̄:lꝫ ab=
ſolute cōicatū ſit pri⁹ rōne pro
pria ſuppoſiti: prioritate perfe
ctionis.⁊ ēt p̄oritate eſſendi ſi=
ue inuicem in creaturis prime
p̄oritati correſpōdet hic : qꝛ in
deo eſſentia eſt formalr̄ infini=
ta.relatio autē non.5.diſt. pri=
mi.q.2.infra.R.
Cōparatio pħi dꝫ intelligi quā 3.ꝺ aīa
tū ad primā motionē intellꝰs t.c.32.
ab obiecto.ibi enim phantaſ=
mata cū intellectu agente hñt
vicē primi obiecti mouētis : ſꝫ
nō dꝫ intelligi quātum ad oēꝫ
ſequētem motionē primā.pōt
enī intellectus abſtrahere ob
iectū incluſū in aliquo primo
mouēte:⁊ cōſiderare illud ab=
ſtractū nō cōſiderando illud a
quo abſtrahit.⁊ cōſiderādo il
lud ſic abſtractū ꝯſiderare cōe
ſenſibili ⁊ īſenſibili.⁊ in illo cō
ſiderat inſenſibile in vlī:ſicut ⁊
ſenſibile.Et pōt cōſiderare iſtꝺ
abſtractū ⁊ aliud abſtractū cū
quo ſit ꝓpriū alteri .ſ.in ſenſibi
li.ſed ſenſus nō eſt abſtractiu⁹
⁊ ideo in omni actu tam primo
q̄ꝫ ſecundo requirit aliqꝺ obie
ctum primum mouēs:quō non
ſe hꝫ phantaſma ad intellectū.
3.diſt.primi.q.2.B.
Cōplexio cōtingens non eſt na=
ta cognoſci ex terminis: qꝛ tūc
nō tm̄ eſſet neceſſaria:ſed etiā
prima ⁊ imediata. ergo rōnes

cognoscēdi terminoꝝ quātūcū
qȝ perfecte representēt eos nō
sunt sufficiētes cāe cognoscen
di illā cōplexionē contingentē.
39.di.primi.q.1.A.

Cōpositio rei ꝛ rei nō reqrit in
ente in genere.sed reqrit cōpo
sitio realitatis ꝛ realitatis: q̄ꝝ
rū altera precise sumpta in pri
mo signo nature est in potētia
ad alterā ꝛ perfectibilis ꝑ alte
ram.talis aūt cōpositio nō po
test esse realitatis infinite ad
realitatē infinitā.omnis autē
realitas in deo est infinita for=
malr.8.di.primi.q.3.Y.

Cōpositio pōt intelligi ꝓprie.ꝑ=
ut est ex re actuali ꝛ re potētia
li:vel minus ꝓprie prout est ex
realitate: ꝛ realitate actuali ꝛ
potētiali in eadē re. primo mō
non est indiuiduū cōpositū re
spectu nature specifice: qꝛ nul
lā rem addit: qꝛ nec materiam
nec formā nec ꝯpositū. secūdo
mō est necessario cōpositius:
qꝛ illa realitas a qua accipit
dr̄ia specifica potētialis est re=
spectu hui⁹ realitatis a qua ac
cipit differentia indiuidualis.
sicut si essent res ꝛ res:non em̄
realitas specifica ex se hꝫ vñ ꝑ
idētitatē includat realitatē in=
diuidualē: sed tm̄ aliqd tertiū
includit ambo ista per idētita=
tē. Et hec est talis compositio
qualis nō pōt stare cū simplici
tate diuina. illa em̄ nō tm̄ non
cōpatit cōpositionē rei ꝛ rei ac
tualis ꝛ potētialis.sed nec rea
litatis actualis cū realitate po
tentiali cōparando enim qdcū
qȝ essentiale ad qdcūqȝ eēntia=
le in diuinis est formalr infini
tū:ꝛ ideo ex se hꝫ: vñ ꝑ idētita
tē includat qdcūqȝ: qd pōt se=

cū esse.3.dist.scdi.q.6.L.

Cōcreta nō plurificant nisi plu
rificent tā forma qȝ suppositū:
sola enī plurificatio forme nō
sufficit maxime vbi plures for
me siue eiusdē rōnis:siue eodē
nomie expresse.vt hic possunt
esse in eodē: queadmodū xp̄s
non est plures volentes: lꝫ ha
beat plures volūtates fꝫ Da
ma.ꝛ ideo si arguat filiatione
est filius: ergo alia filiatiōe est
alius filius : ē fallacia ꝯñtis a
destructione antecedentis.8.
di.tertij.q.vnica.F.

Cōcretū nō numerat ad solā nu
merationē forme.sed opꝫ qȝ cū
hoc sit nūeratio suppositi ha=
bentis formā:nam corpus ha=
bēs albedinē si ſm eā est simi
le multis multas hꝫ silitudies
qꝛ similitudo numerat termio
numerato: sed tm̄ ipsum nō est
multa similia:sed vnum simile
sicut habēs multas scientias ē
vnū sciens.11.q.q.J.D.

Cōcupiscibile respicit illud qd
ex se natū est eē cōueniens vel
discōueniens.ita qȝ nullo alio
posito circa ipm nisi sola app̄=
hensiōe facta nat⁹ est sequi act⁹
delectādi vel tristādi siue ꝓse=
quēdi vel fugiēdi quātū est ex
ꝑte eius.talia nō respicit irasci
bilis:actus enī irascibilis est
irasci qd ſm phm.2. rethorico
rū est appetere vindictā fꝫ rō
nem apparētē ꝓpter apparen
tē paruipensionē.igit obiectuꝫ
irascibilis est vindicare:vel ve
rius si hoc est actus eius. vin=
dicabile seu punibile qd possꝫ
dici irascitiuū.vel vsitatiori mō
loquēdi offendēs: qd offendēs
nō dr̄ statim discōueniens con
cupiscibili sed qꝛ impedit illud

qđ est pmo ɔueniēs appetitui
puta gustatiuo canis vt cibuʒ
ideo cōcupiscit pmo. phibens
aūt cibuʒ ⁊ remouens offendit
aial cōcupiscens : obiectū igit
irascibilis est tale offendēs cir
ca qđ irascibilis hʒ qđdā nolle
nō quidē ppe refugiētis sicut
cōcupiscibilis nolēs refugit: sʒ
magis respuētis siue repellen
tis:qꝛ irascibilis nolēs repellit
nō eīn cōcupiscit tm̄ amouere
illud impediēs.sed ēt vltra pu
nire.quere supra di.26.huius
tñ eius actus est velle vlcisci
vel nolle.⁊ obiectū nolitū non
punitū est adhuc pn̄s. iō semꝑ
irasci est cū tristitia. non tm̄ cō
cupiscibilis.sed ēt cuʒ tristitia
irascibilis.⁊ hoc nō est nisi tūc
qn̄.irascibilis habet actū imp
fectū.quādo.s. desiderat vindi
care.sed non vindicat:qn̄ autē
actu vindicat tunc actus eius
perfectus assimilatur fruitio
ni ex parte ɔcupiscibilis. ⁊ tūc
irasci irascibilis ē sine tristitia
imo est cum magna delectatio
ne ppria fm Ar.2. rheto. Ira
viri quasi mel.Sicut ergo con
cupiscibilis indiget ordiari cir
ca ea q̄ sunt nata primo appeti
ne ea inordinate appetat:sʒ fʒ
moderamē recte rōnis:ita etiā
irascibilis indiget moderari p
habitū ne imoderate velit pro
pellere offendens: ⁊ vlcisci ð il
lo:sed moderate velit ꝓpelle
re propellenda ⁊ non propelle
re propellenda.34.di.tertij. q.
vnica.F.

Cōtinētia virtualis q̄ est in ter
mino ⁊ potētia obedientialis
indepēdēte vel contento perti
net ad dependētiaʒ causati ad
cām.1.di.tertij.q.5.A.

Cōtinētia vnitiua nō est eorū q̄
oīo sunt ideʒ:qꝛ illa nō vniunt:
nec est eorū q̄ manēt distincta
illa distinctione q̄ fuerūt distin
cta ante vnionē.Sed que sunt
vnū realiter manēt tñ distincta
formalr:siue que sunt idē idēti
tate reali distincta tñ formalr.
Huiusmodi aūt contenta sunt
in duplici differētia: qꝛ quedā
sunt de nā cōtinētis vt quecūqꝫ
sunt supiora ad cōtinēs. Exē
gra. Ab eadem re accipit rō al
bedinis coloris qualitatis sen
sibilis ⁊ qualitatis. ⁊ hec sunt
superiora ad hanc albedinē : ⁊
ideo oīa sunt de essentia eius.
Alia sunt contēta in aliquo vni
tiue quasi posteriora: qꝛ quasi
passiōes cōtinētis.nec sunt res
alie ab ipso cōtinēte:isto modo
ens cōtinet multas passiones
q̄ nō sunt res alie ab ipso ente
vt pbat Arist.in prin. 4.meta.
distinguunt tñ ab inuicē forma
liter ⁊ q̄ditatiue.Et ēt ab ente
formalitate dico reali ⁊ q̄dita
tiue.aliter meta. cōcludēs ta
les passiōes de ente ⁊ illas cō
siderās nō eēt scia realis. sicut
ergo ens continet vnitiue rōnē
vnius veri ⁊ boni aliorum : sic
aīa continet potētias suas vni
tiue q̄uis formalr sint distincte
16.di.scdi.q.vnica.Z.

Contingentia relata ad diuinā
scientiā sunt necessaria necessi
tate cōsequētie.hoc est ista cō
sequētia est necessaria si deus
scit illa eē futura: illa erūt non
tñ sūt necessaria necessitate ab
soluta:nec necessitate cōsequē
tis.39.di.primi.q.vnica.3.

Cōtingentia nō est tantū priua
tio vel defectus entitatis:sicut
est deformitas i actu scdo qui

est peccatū. imo cōtingētia est modus positiuꝰ entitatis. sicut necessitas est aliꝰ modus. et oē positiuū qđ est in effectu ꝑncipalius est a cā ꝑore. et iō nō sicut deformitas est ipsiꝰ actus a cā scđa et nō a cā prima: ita ē cōtingētia: imo cōtingētia per prius est a cā prima ꝙ̄ secūda ꝓpter qđ nullum causatum esset formaliter contingēs nisi a cā prima contingenter cāret. 39. dist. primi. q. vnica. 3.

Contingēs duz est contingēs. s. dū est in cā sua nō pōt sciri ab intellectu creato: sed quātūcū ꝙ aliquid cōtingēter sit in causa sua. postꝙ̄ tñ ꝯtingēter ꝓsitū est in esse. sicut iam hʒ determinatā entitatē: ita iā pōt hr̄e determinatā cognoscibilitatē. et hoc in quocūꝙ intellectu respiciente totum ens. lʒ ergo aliquis intell's nō possit ꝑscire ꝙ in ista hostia cōtinebit corpus christi. tñ ex quo istud factū est bene potest intellectus naturaliter inueniri corpus ibi exn̄s. 10. dist. quarti. q. 8. J. N.

Consideratio attributorū naturaliter a nobis intelligibilium est consideratio metaphysica: nisi sint aliqua attributa ꝑ se: tantū cōuenientia huic essentie: vt hec: et nō: vt a nobis nūc naturalr̄ intelligitur cōfuse. 3. q. prolog. J. R.

Consimilis est ordo originis patris ad filiū in habendo intelligētiā perfectā qualis est in habēdo memoriā perfectaz qꝛ vlr̄ eiusdez per se est habere intelligentiam perfectaz: cuius est hr̄e memoriā perfectā. sicut ergo pater nō precise in filio nouit seipsum quasi ꝑ memoriaz: sed per seipsum vt est prior filio ita et de notitia actuali per intelligentiaz: et tunc vltra. sicut ergo actuali notitia sine itellectione ꝑ intelligētiaz nouit pr̄ seipm̄ prius origine ꝙ̄ in filio: ita actuali intellectiōe ꝑ itelligētiaz igenitam nouit oīa dista i se priꝰ ꝙ̄ i filio. 1. q. q. J. T.

Cōsuetudo i ecclesia bona est ꝙ nullū adultū baptizat nisi rn̄deat ꝑ seipo: et ē ꝯsuetudo laudabilis et rōnabilis vt solū volēs ascribat familie xp̄i: ſʒ lʒ nō rn̄deret. qꝛ. s. nō vteret rōne vt dormiēs: possʒ sibi sacrm̄ cōferri dūm̄ eēt habitualr̄ ꝯsentiēs. sed hoc vt dctm̄ est ꝑus nō expedit facere sed expectare tp̄s quo actualiter ꝯsentiat. 4. dist. quarti. q. 4. L.

Cōsummatū est dico ꝙ hoc itelligit̄ de his q̄ scripta sunt de filio hois iuxta illud Luc. 18. Ecce ascēdimꝰ hierosolymaz et cōsūmabunt̄ oia q̄ scripta sunt ꝑ ꝓphas de filio hois. vel si illō referat̄ ad antiquaz legē sic. dʒ intelligi. ꝯsummatū est i causa. naz mors xp̄i causa erat ꝯfirmatōis legis euangelice. ſʒ illa nō fuit cōfirmata tanꝙ̄ necessaria ad obseruandū aň ꝑdicationez eiꝰ publicaz: q̄ non incepit i passione. ſʒ in penthecoste. tp̄e eñ itermedio sederūt in cenaculo nemini solēniter vl̄ publice ꝑdicantes. 3. dist. q̄rti. q. 4. J. N.

Contra falsa miracula antichristi sibi posset obiici saltem de istis duobus hoc modo. Si tu es deꝰ fac me. videre essentiam diuinam nude. et post visionez memoriam certam habere visionis. et certitudinem. ꝙ illa fuit visio essentie diuine. Et tūc credam. probō ān̄xp̄i.

credā tibi. ¶ Itē si tu es deus: dic mihi qd faciā: vel qd cogito: vel appetā p tali hora: ꝛ hu iusmodi vie efficaciā ex mira cu lis innuit saluator. Jo. 5. Opa q̄ ego facio ipa testimoniū phibēt de me. si mihi nō vultis credere opib⁹ saltē credite. 2. q. pl. D

Cōtractus in qbus dn̄ia transferunt quidā sunt rei vtilis p re vtili imediate sicut vini p blado ꝛ hmōi. ꝛ dr rerū pmutatio do vt des vel do si des. Quidā rei vtilis p numismate vel ecōuerso: qꝛ enim difficile erat res vsuales imediate pmutare. Jō inuentū est mediū p qd talis cō mutatio facilr fieret qd vocat nūmisma. ꝛ dr pmutatio nūmismatis p re vsuali emptio: econ uerso vo vēditio. Quidā tertio nūmismatis p nūmismate: ꝛ dr mutui datio ꝛ mutui acceptio. Sunt ꝗ tres ꝯtus in qbus trāsfertur dn̄iū: qbus corrſdēt alij ꝯtus in qbus trāsfert vsus vel iusvtēdi retento dn̄io. Nā rerū pmutationi corrſdet mutua vel pmutata accōmodatio: emptioni corrſdet ꝯductio ꝛ vēditioni locatio. mutationi nō corrſdet aliqd ppe in trāslatione vsus rei. 15. dist. quarti. q. 2. §. L.

Contra hñtes mr̄imoniū sub aliqua ꝯditione repugnāte alicui triū bonoꝝ nihil faciūt: puta ꝯ primū accipio te in meā donec occurrat magis placēs ꝯ scdm accipio te in meā ita vt non tenear tibi seruare fidē nec affirmatiue ad reddendū nisi qñ voluero. nec negatiue qn possiꝫ p libito meo alteri cōiungi. ꝯ tertiū accipio te i meā si pcurauerꝭ venena sterilitatis: vel ꝯsentias mecū in pcuratiōe taliū venenosū: ꝛ rō quare isti ꝯtus nō sunt mr̄imoniales est: qꝛ nō tenēt nisi sub illa ꝯditiōe cuꝫ sint ꝯditionales. sꝫ impoꝛe ē ꝙ sint mr̄imoniales sub illa ꝯditione qꝛ repugnat ꝯtui mr̄imoniali imo nullus ꝯtus est. qꝛ iste nō pōt dare se ꝯ ꝓceptū superioris phibitio aūt supioris ē de trāslatione sub istis ꝯditionibus: qꝛ ꝓcepit trāslationē q̄ dꝫ fieri sub conditionib⁹ oppositis fieri: vn̄ quicūqꝫ attētauerint nō solum peccant moꝛtaliter: sꝫ obligant ad recedendū ab omni vsu mutuo virtute talis contractus. 31. dist. quarti. q. vnica. E

Contraria nō qꝛ diuersa idest in nullo ꝯueniētia iō sunt incōpossibilia: nam hoc mō diuersa genere sunt magis diuersa ꝙ contraria: sꝫ qꝛ in illis ē repugnātia lꝫ in multis cōueniāt qualis repugnātia nō est in illis que in nullo vel in paucis ꝯueniūt. natura igiṫ diuina ꝛ hūana: lꝫ sint magis diuersa ꝙ ꝯ:ia: nō tamē magis repugnātia. exēplum. superficies ꝛ albedo magis sunt diuersa ꝙ albū ꝛ nigrū: ꝛ tñ superficies pōt esse alba: nō tñ albuꝫ pōt esse nigrū. foꝛmalr: vel ecōuerso pp eoꝝ repugnantiaꝫ foꝛmalem. 1. dist. tertij. q. 1. §. 2.

Cōuersio est necessaria ad phantasmata: nō sicut ad pꝛincipiuꝫ intelligēdi: sꝫ sicut ad illud quo opꝫ potentiā inferioꝛem vti ad hoc ꝙ superioꝛ habeat operationem suā: ꝛ hoc ꝓpter oꝛdinē potentiarū in agendo quas ad perfecte agendū opꝫ cōcurrere in agendo circa idem obiectum 45. dist. quarti. q. 1. §. b.

Conuersio panis nō est rō talis pñtie nec ꝓpꝛia mutatio ad ta

lem phtiam: sȝ sola virtus diui na p mutationē illā m q̄ non est cōuersio facit illud qđ est alibi haberc istam phtiam hic: ⁊ hoc pōt facere ita de pte corporis ⁊ ꝓprietatibus sicut de toto corpore. 10. dis. quarti. q. 4. L

Corpus xp̄i in celo est mixtū ⁊ ē ibi ꝯtietas q̄ ante ⁊ elemēta nata sunt eē in regionibus ꝓpriis cuȝ sint extra ⁊ magis extra ꝙ̄ prius in corpore xp̄i. ⁊ in corpore fm se nō vt accipit fm organa sensuū maxie dominat terra ⁊ illa in celo exn̄s ē maxime eē locuȝ suū: iō maxime faceret ad corruptionē appetendo locum propriū. 16. dist. tertij. q. 2. ꝫ. B

Corpus xp̄i in morte fuisset putrefactū quantū est ex pte causarum inferioꝝ naturaliū si nō fuissent ꝓhibite: qꝛ habeat causam intrinsecā resolutiōis. s. calorem ⁊ humorē ⁊ extrinsecam sicut alia corpora. s. caloreȝ frigus ⁊ alia: quaꝝ causalitatē ꝓhibuit deus ⁊ ꝓhibuisset etiā si corpus illud nō fuisset viuificatuȝ vsq̄ ad generalē resurrectionem: ⁊ qꝛ illud dicendū est esse simplr̄ futuꝝ qđ futurū est fm causas superiores vincētes causalitatē inferioꝝ causaꝝ quātū in eis esset: iō simplr̄ dicēdū est ꝙ illud corpus nūq̄ fuisset putrefactū. ⁊ fm illā viā tenēdū ē ⁊ vere ꝙ ēt illa sunt simplr̄ possibilia q̄ sunt possibilia fm cām supiorē: nō aūt q̄ fm inferiorē: nisi fȝ qd. 21. di. tertij. q. vnica. A.

Corporale nō trāsmutat in aliud nisi p alteratianē que recipitur in corpali ⁊ modo extenso: ⁊ ita nec productū producitur nisi vt extensum ⁊ habens modum extensi. 10 q. q. C

Corpus mortuū efficit grauius: non qꝛ plus de quantitate aut materia apponat: sed qꝛ spiritus vitales corrumpunt et humores grossi inducuntur. 49. dist. quarti. q. 14. ꝫ. D

Corrupta violēter: lȝ delectaret in volūtate ex delectatiōe appetitus sensitiui: non th̄ peccaret: qꝛ delectatio ⁊ delectabile posset esse nō volitū quantū ad oēȝ actū elicitū volūtatis: fm auteȝ aliā viā oportcret dicere ꝙ licȝ delectaret fm tactū: nō th̄ fȝ volūtatē nisi obiectum esset libere volitum. 15. distin. tertij. q. vnica. infra. F

Creator non dicit aliquid repugnans nature vel huic supposito sicut creatura. create enim ē dare eē prima causalitate post non esse. hoc xp̄o non repugnat creari aūt est accipere eē primū a primo efficiente post non esse hoc christo repugnat. 11. di. tertij. q. 1. G

Creatura genita non est de nihilo: qꝛ aliqđ eius pexistit vt materia igitur cum forma sit aliqđ compositi ⁊ aliquid eius perfectius ꝙ̄ sit materia: si forma alicuius preexisteret: et materia de nouo adueniret: ⁊ informaretur illa forma preexistente: ipsum ꝓductū non esset de nihilo qꝛ aliqđ eius preextitisset: immo aliquid eius pfectiꝰ ꝙ̄ materia que preexistit cōiter: ⁊ ideo ⁊ filius non diceretur esse de nihilo: qꝛ essentia eius fm ordineȝ originis prefuit in patre: ⁊ hoc si illa essentia eēt quasi materia generationis filij multomagis nec filius esset de nihilo. si illa essentia prius origine existens in patre: sit quasi forma

cōmunicata filio. scōm declaro. f. ꝙ illud. de sufficiat ad rōnē filiatiōis qꝛ in aīatis vbi est paternitas ⁊ filiatio: videamꝰ qs sit ille actꝰ p quē generās dr formalr pater ille vtiqꝫ est actꝰ decidēdi semen. ⁊ si esset pfectum agens: ita ꝙ tunc: quādo decidit semen: possit imediate decidere prolē: vere esset pr ⁊ multo perfectius ꝙ̄ modo sit: vbi requirunt tot mutatiões intermedie: sed nūc in isto actu decidēdi semē: illudqꝫ erat substātia eius vel aliquo modo aliqnid eius: non est materia: sꝫ ē quasi terminus formalis productus siue cōicatus p istū actuꝫ: sicut esset proles: si imediate decideret a patre: igit ꝙ aliqd substātie generantis sit terminus actiōis sue: q̄ est pr: hoc vere salnat productū simile in natura esse de substātia eius sic ꝙ ipm de vere sufficit ad rationē patris ⁊ filij: ꝙ illud decisuꝫ. vt terminus. sit materia sequētiū trāsmutationū. hoc accidit ipsi: de: vt conuenit patri ⁊ filio. 5. dist. primi. q. 2. S. H

Creatura sep in eēndo eque depēdet a deo in esse: qꝛ eque sp ab ipso per idē velle ipsius hꝫ idē esse. ⁊ hoc mō posset dici: ꝙ pductio persone diuine semp est in fieri. qꝛ nunꝙ̄ ista psona pōt hr̄e esse nisi accipiendo actualiter a pducente. ⁊ tñ esse psone est maxime permanēs hoc mō eē creature lꝫ sit pmanēs: tñ respectu dei a cuius volitione actuali semp eque depēdet semp est quasi in fieri. hoc ē actu depēdēs a cā dāte eē: ⁊ nūꝙ̄ in facto esse: hoc est in actu separato ⁊ indepēdēte a quocūꝙ̄ alio nō tñ est in fieri nouo ⁊ nouo: sed p oppositū illi est in facto esse hoc est in esse completo accepto sine aliq̄ nouitate addenda. 12. q. q. D.

Creatura est beata pportionalr aliquo mō illi modo quo deus est btūs sed deus non est btūs pcise p hoc ꝙ est idē sibi: sed p hoc ꝙ est intelligēs ⁊ volens se tanꝙ̄ obiectū. alioqn ex hoc ꝙ est btūs nō posset inferri ꝙ est intelligens. qꝛ si non haberet intellectū adhuc eēt idē sibi sicut lapis est idem sibi. 49. dist. q̄rti q. 2. J. B

Creatura non hꝫ ex se nō eē: nec hꝫ ex se esse. nec ꝙ simul sint in ea esse ⁊ nō eē: quasi simł sint ex se ⁊ nō eē: nec aliquo mō habꝫ non esse qn est. sed quantū ex se hr̄et non esse: nisi causa extrinseca suū non esse ipediret dādo sibi esse qꝛ ex sola rōne creature non haberet eē: circūscripta omni causa extrinseca dāte eē: qꝛ nullo mō haberet esse: nisi p cām extrinsecā pduceret in eē. ita ꝙ magis ppꝛie dicenduꝫ est creaturā non habere esse ex se formaliter ꝙ̄ habere nō eē ex se formalr: qꝛ formaliter prout ex se affirmatur nec habet esse ex se nec nō esse. 1. distīc. secundi q. 2. J. B.

Creature ad deum vt ad causaꝫ efficientem non est nisi vna relatio et coeua fundamento immo eadē fundamento: vt pꝫ. 2. lib. dist. 1. q. 5. ⁊ illa potest dici creatio passiua vel si hoc nomē creatio importat nouitatē siue ordinem ad non esse precedens tūc oportet vti alio nomine nō importante nouitatem: quia illa nouitas nō est coeua nec re

115

lationi ad deum nec fundaměta 13.dist.quarti.q.1.§.X

Creari dicit quoddam fieri ita ꝙ vltra fieri addit aliqd ⁊ quãtum ad respectum quē dicit fieri ad cãm efficiētē ⁊ quantũ ad illũ respectum quē dicit ad oppositũ ꝑcedens quo ad pmum fieri respicit efficiēs in cõi: ꝫ creari ꝓprie respicit pmũ efficiēs vt imediate ꝓducēs ita ꝙ nihil dr ꝓprie creari nisi ꝙ a solo pmo efficiēte imediate ꝓducit ad esse quo ad secundum fieri dat intelligere oppositum ꝑcedens qua lecunqꝫ siue positiuum siue ꝓuatiuũ: sed vltra hoc creari ꝓprie sumptum addit ꝙ oppositũ immediate ꝑcedēs sit ꝯtradictoriũ puta negatio non in aliq subiecto ita ꝙ nec ꝓuatio nec ꝯtrariũ. Hoc mo a creari stricte accepto illd dr stricte creatura qd accipit esse a pmo efficiente immediate: ⁊ post omnino non esse: siue post purum nihil. 11.distinc. tertij.q.1.B.

Creatio est ꝓductio totius creati in esse non ꝓsupposita aliqua pte eius: ita ꝙ lꝫ creatũ habeat duas ptes quarũ altera naturaliter posset ꝑcedere alteram ⁊ eam recipere suam pfectionem tñ vt totum creaẜ. nõ videẜ pm⁹ terminus creationis esse ps aliqua sed totale esse aut saltem si loquamur de angelo creato ibi nihil est potētiale recipiēs aliquod actuale sub cuius opposito ꝓfuerit. Et tũc si dicaẜ mutuo habitudo potētialis ad actuale nouũ: ita ꝙ potētiale ꝓfuerit in se: ⁊ tñ sine illo actu. ptꝫ ꝙ nulla creatio est mutatio. qꝛ nullũ potētiale ꝑcistebat. Si autem mutatio dicatur noua actuatio ipsius potentialis ita ꝙ illd potentiale non ꝓfuit sub actu nec tamen opoꝛtet ꝙ in se ꝓfuerit: nec sic creatio angeli est mutatio qꝛ nullum potentiale est in eo. tamen sic posset dici ꝙ creatio ignis est mutatio si ignis crearet. qꝛ in eo est potentiale ⁊ actuaret p foꝛmam ⁊ aliter se haberet nunc ꝙ ꝓus nõ ꝙ ꝓus fuerat ꝫ ꝙ nõ sic se habuerit ꝓus sicut mõ. Et videẜ ꝙ in diffinitione mutationis illd aliter se habere nunc ꝙ prius: non opoꝛteat. ꝙ accipiatur positiue. qꝛ planũ est si non refertur ad subiectuꝫ sed ad terminũ a quo terminus aũt a quo mutationis ꝓprie nõ est aliquid positiuũ. sed ꝓuatio ẜm phm.5.phys.dico tũc ꝙ vel nulla creatio ē mutatio si opoꝛteat semp potentiale in se ꝓfuisse. ⁊ nouiter actuari a foꝛma recepta. qꝛ nullius creati potētiale ꝓfuit. vel saltē creatio simplicis non est mutatio. si sufficiat potētiale nõ fuisse sub illo actu in quo nunc est ⁊ ita nouiter fuisse sub actu p mutationem. Sed quomodocunqꝫ sit rõnem illi⁹ oꝛdinis immediati ad non esse. ꝓpter quem concessum est mutationem differre a foꝛma concessum est etiam creationem nõ esse eandem realiter fundamento. qꝛ ille oꝛdo immediatus ad non esse non est idem: si nõ maneat nisi in pmo instanti: sicut propter illum eundem oꝛdineꝫ non manet creatio nisi in pmo instanti cum foꝛma.1.dist.secundi.q.5.§.T

Creatio nõ posset repari eadem inquãtũ dicit oꝛdinē imediatuꝫ ad nõ esse. nõ aũt inquãtũ dicit respectũ ad cãm vñ idē respect⁹

pōt reparari q̄ ea dez maternitas fuit i matre christi ad ipз post re surrectionem que ante fuit.1.di stin.secundi.q.5.I.R

Credere supnaturale est actus vt elicit̄ fm iclinationē fidei ifuse. credere autē naturale est actus elicitus fm certitudinē acceptā ab aliquo testificātez pp hoc si mul pt q̄s vno z eodem actu cre dere ex testimonio asserentis z credere fm iclinationē fidei in fuse si inest. igit̄ idem est actus in se ille z est naturalis est po tentialis ad illā pfectionez quā recipit a fide infusa z p̄riū autē potentiale nō distinguit̄ specie a pfecto habente vltra illud po tentiale proprium perfectionez 17.q.q.L

Credibilia sunt in tripl'ci differen tia. Quedā em̄ sunt quoz visio p se ptinet ad beatitudinē sicut est visio trinitatis z talia sunt sci bilia extēdēdo scire z sunt visibi lia extēdendo videre. z de istis p se intelligendū est q̄ fidei succe det visio. Alia sunt quoruз visio aliquo modo ptinet ad beatitu dinem. nō tñ essentialiter sed cō comitāter q̄ ēt non sunt scibilia q̄z sunt quedā facta tpalia sicut sunt credibilia de icarnatione. z de talibus ꝯcomitāter succedet fidei visio. nō tñ rei in se. q̄z non videbit̄ in patria xp̄s in cruce. nec in vtero virginis sed in verbo Alia sunt nec vnq̄ visibilia nec scibilia. q̄z facta temporalia nec ptinentia ad beatitudinem ꝑn cipaliter. nec concomitanter cu iusmodi sunt aliqua vera ptinē tia ad actus humanos. de tali libus autem si quis viator habe ret fidem potest concedi q̄ in il lo potest manere fides.31.dist.

terrij.q.vnica.P

Credo q̄ nunq̄ fuit nec erit vsq̄ ad finem mūdi aliquid eque de veritate humane nature induo bus suppositis z iō resurget ꝑci se in vno in quo magis fuit de veritate magis inquā vel q̄z in ipso purius vel q̄z magis de intē tione nature pars eius.44.di. quarti.q.1.I.Q

Credo ēt q̄ in corpalib' nō neces sario est verū q̄ mouēs z motum sint distīcta subiecto. saltē dico q̄ in spiritib' est simplr falsa q̄z deus non posset vnū angelū ita nudū in naturalib' creare q̄n il le suis naturalib' relict' posset suā essentiā itelligere z sic idem esset mouēs z motū idistinctum subiecto.25.dist.scdi.q.vnica D

Credo q̄ nō sunt aliq̄ in nouo te stamēto q̄ nō pñt extrahi de vete ri in aliquo sensu allegorico vel tropologico. vel anagogico. tñ nō oīa concipiunt̄ in sensu histo rie z littere in ve.te.25.distin.ter tij.q.1.I. K

Cuilibet corpi pter vltimū cuius non est aliō extra ꝯtinēs. ser cō ueniūt. Pmo esse in loco. Scđo esse in loco actuali. Tertio esse in loco determinato q̄z equali. Quarto eē in loco cōmēsuratiue Quinto esse in loco determiate hoc vel illo. Sexto eē in loco na turaliter vel violēter. quatuor ꝑ ma ꝯueniūt corpi inquātū quā tum vel inquātū corpus q̄ntum cōuenit sibi ab agente sertuз ve ro a forma sua naturali sibi con petit.2.dist.secundi.q.6.C

Cuilibet potentie passiue corñ det actiua. verū est. nō tñ in na tura creata ēt fm phm. vt pz. q̄z potentia receptiua est in corpe ad aiam intellectiuam. z tñ tota

natura creata nõ posset eã īdu=
cere. ponit tñ phs aliter ꝙ nos
quo ad hoc ꝙ posuit potẽtiã in
natura deũ.s.naturali necessita
te agentẽ: sed nos bñ ponimus
in toto ente cuilibet potẽtie pas
siue correspondere potentiam
actiuam: non tamen actiua illa
est naturalis sicut passiua. im=
mo nunꝗ est naturalis in ꝓmo
ente ad extra. sed sempvolunta
ria. 49. dist. quarti. q. 11. K

Cuilibet vnice nature adeq̃te cor
rñdet vnũ singulare qd singula
re vel est incõicabile sicut in crea
turis vel cõicabile sicut in deo.
natura aũt diuina vnica est oĩno
implurificabilis ⁊ innumerabi=
lis. ergo ei adequate corrñdet
vnũ singulare qd exprimiẗ noĩe
dei. qd naturali itelligẽtia itelli
giẗ añ quãcunꝗ ꝓprietatẽ pso
nalẽ ⁊ si ꝯsidereẗ illud singulare
vt qddã ens ad se: cui ꝯueniunt
oẽs ꝓprietates essentiales ⁊ ꝓ=
fectiões añ oẽm ꝓprietatẽ pso=
narũ ꝙ q̃dem est ad se ens ⁊ p se
nullo mõ plurificabile vel nume
rabile licet cõmunicabile sit in
suppositis pluribus: q̃ cõicatio
intelligiẗ p ꝓprietates notiona
les ⁊ sicut est illa vera deus pr̃ fi
lius ⁊. s. s. ita ista hic deus est pr̃
⁊ fi. ⁊. s. s. Exẽplũ iã tactũ est qr
si esset vnꝰ color in tribꝰ supficie
bus: ille color puta albedo dis=
gregaret ⁊ haberet oẽs pfectiões
albedini ꝯpetẽtes ⁊ sed nõ vt pri=
mo est in illa vel in illa supficie:
sꝫ ẽm se. lꝫ illas haberet existẽs
in illis superficiebus: non tamẽ
primo sic autem est hic. 4. dist.
primi. q. 2. E

Cuiuscũꝗ spẽi singulare fortiꝰ ⁊
ꝓmo mouet sensuꝫ: eius phãtas
ma efficaciꝰ imprimiẗ ⁊ ꝓmo mo
uet intel. ectũ ⁊ quo ad istũ ꝓmũ
actũ nõ est in ptãte nr̃a qn̄ intel
ligamus ẽm Au. tertio de libe=
ro arb. Nõ est in ptãte nr̃a qn̄ vi
sis tangamur. Sꝫ isto actu posi
to in potestate nr̃a est cognitio
actualis cuiuslibꝫ habitualiter
noti. de hoc di. 6. diceẗ. ꝙ si di=
cas aut potest mouere ista spẽs
ad itellectionẽ. aut non. dico ꝙ
potest. licꝫ si alia spes fortius
mouet. ista impediẗ ne mõ mo=
ueat. põt aũt postea p iperiũ vo
luntatis imperãtis mouere ad
cognitionem istius ⁊ cuiuslibet
alterius obiecti habitualiter co
gniti. 3. dist. primi. q. 6. L

Cuiscũꝗ totius forma nõ est na
ta eẽ p se. eius totius põt eẽ ali
qua opatio ꝓpria q̃ nõ potest
esse forme sue. Sꝫ p oppositũ
cuius forma specifica nata est p
se esse illius totius non põt esse
aliqua opatio pfecta que non
possit esse forme vt opantis. qr
opatio pfectissima nõ potest in
esse nisi insit ẽm formam perfe
ctissimam ⁊ non potest esse ẽm
formã possibilẽ p se esse nisi pos
sit illi p se inesse. qr illd erit p se
immediatũ receptiuuꝫ: ⁊ ita si p
se est. per se potest recipere. 45.
dist. quarti. q. 1. B

Culpa q̃ manet post actũ trãseũ
teꝫ nihil aliđ est. nisi reatus ad
penã debitã. iste aũt reatus ve=
nialis nõ est nisi ad penã tpalẽ
⁊ p consequẽs soluta pena tem
porali in purgatorio p isto ve=
niali ex hoc ipo ipa culpa venia
lis remissa est. nõ sic aũt de mor
tali. qr pena debita ei nõ potest
esse totaliter soluta nisi ꝓmo sit
eterna ꝯmutata in tpalem ⁊ ista
commutatio vocatur rem io
culpe mortalis. hec autem re=

missio non fit nisi per voluntariam displicentiam ordinatam qualis non habetur post mortē 21.dist.quarti.q.1.E

Cum cōceptus fiat instanti in intellectu post ꝓlationē orationis vel dictionis nō fit ꝑ illā: q̄ illa nō est sed in fine prolationis cuiuscunq̧ dictōis ꝑ aliqd causatum in phātasia a dictione dū fuit in prolatiōe intellectus causat in se cōceptū aliquē dictiōis vel ad propositū magis ꝑ aliqua derelicta a singulis dictiōibus dum ꝓferebant. intellectus in vltimo instātis collatiōe₃ suā causat in tellectū vel ꝯceptū totius. Ideo aūt dixi de ꝯceptu q̄ causat per orationē. q2 secus pōt esse de cōceptu illo signato q̄ non causat ꝑ eā vt pote cōceptus q̄ est apd loquētē quē.f. intendit ꝑ oratio nem exprimere. Et si arguit̄ cōtra istam ꝯclusionē. q2 significatū totiꝰ orōnis ꝯsistit ex significatis ptium ꝛ ptes significāt qn̄ ꝓferunt̄. Responsio. significatio illa nō est rō formalis causandi illū conceptū in audiente. s₃ est quedam dispositio ꝑambula ad quā ꝑ collationē intellectus sequit̄ causatio totius cōceptus ex conceptibus ꝑ partes causatis. 8. dist. quarti. q. 2. D

Cum in actione artificis sit ꝯtrarius ꝓcessus in exequendo ei q̄ est in intendendo. ꝛ deus ꝑus ordine executionis vniuit sibi naturā humanam q̄₃ ꝯtulerit sibi summā gratiā vel gloriā. lō ecōuerso pōt poni in intēdendo. vt sic deus ꝑmovoluit aliquā naturā nō summā hr̄e summā gloriam ostēdēs ꝙ nō oporteret eū conferre gloriam ꝭm ordinem naturarum. ꝛ ꝙ scōm voluit illā naturā esse in ꝑsona verbi. ꝛ sic angelus non subesset puro hoi 7. dist. tertij. q. 3. C

Cum in creaturis ğnatio sit naturalis ex inclinatione ꝑncipij passiui. nō aūt ex rōne principij actiui. q2 si volūtas mea generaret ignē de materia illa. generatio passiua eēt naturalis ꝓpter inclinationē potētie passiue ad formā. l₃ ꝑncipium actiuū esset liberū. Ita vr̄ si diuina essentia esset quasi subiectum in diuinis respectu ꝓprietatū ꝑsonalium eque naturalr̄ inclinaret̄ essentia ad ꝓprietatē, spiritus sancti sicut ꝛ filij. ꝛ ꝑ ꝯñs ꝓductio spūs sancti. s. passiua esset eque naturalis sicut ꝛ filij. l₃ ab alio ꝑncipio actiuo esset hec ꝓductio ꝛ illa ꝑcise igit̄ dicet̄ illa ğnatio naturalis. q2 illa habitudo inter ꝓducēs ꝛ ꝓductū ē naturalis ꝛ naturalitas huiꝰ habitudinis est ex pte naturalitatis ipius producentis quia producit principio naturaliter iclinatio ad agēdum ꝛ hoc modo non spirat pater. 13. distinctione primi. q. vnica. s. P

Cū in subiecto sint plures potentie ad plures formas eiusdē speciei si nō iducat̄ alids actꝰ cōtinens oēs actus q̄ possunt illi ꝑfectibili inesse. nō termiat̄ tota potētia ipius susceptiuitiō non est ꝯtradictio ꝙ aliqua alia forma similis insit. tñ de facto non inducit̄ alia ꝑ agens naturale. q2 ipsum intendit formam preexistentem imperfectam pficere inducit enim aliquam realitatē que nata est esse pars cum realitate preexistente. ꝛ vnit eam realitati ꝑexistenti. vt ptem pti ꝛ ita non inducit formam om-

nino aliā:nō eſſet tñ repugnātia qꝺ ipa eēt alia:ſubiecto nō ꝓpter hoc diuerſificato:qꝛ ſubiectū hñs potētialitatē ad plures formas eiuſdē ſpeciei eſt illimitatū ad illas:ꝛ illimitatum ad aliqua nō opꝫ cōmultiplicari illis.8.ꝺi.tertij.q.vnica.B

Cū neceſſitate dei ſtat:ꝙ illꝺ ad qꝺ imediate ſe hꝫ:ſit mutabile qꝛ imediate ab īmutabili ē mutabile ſiue mutatōe imutabilis qꝛ ꝯtingens habitudo eſt imutabilis ad primū ſibi:ꝛ iō extremū illi⁹ habitudinis ē ꝯtingēs ꝛ mutabile:lꝫ fundamētū ſit immutabile.8.ꝺi.primi.q.5.ſ.3

Cum qꝺcunqꝫ meritū mereatur (vt credo)augmentū grē:qꝛ aliquē determinatū gradū glorie ad quē requirit̄ vt diſpoſitio p̄uia aliqs gradus grē:ꝛ nō ſemper de⁹ poſt quēcunqꝫ actū meritoriū augeat grām ꝓportionatā meritovr̄ ꝙ augmentū debitū meritis remiſſis reſeruet vſqꝫ ad inſtans mortis.21.diſt. quarti.q.1.ſ.F

Cum dico idē corpus ſimul eſſe localr̄ in diuerſis locis nihil dico ſup hoc corp⁹.niſi quēdā reſpectū extrinſecus aduenientem fundatū in vno quāto ad aliud ꝗtum circūſcribēs.reſpectū āt talē plurificari ſup idē fundamentū ad diuerſos terminos: nō appet ꝯ aliqd notū ſm rōnē qꝛ reſpectus intrinſecus aduenientes de qbus mīn⁹ vr̄ pōt plurificari fundamēto eodē manēte ad diuerſos terminos:vt ſup eandē albedinē pōt due ſilitudines fundari ad duos terminos:vt ꝓbatū eſt.li.3.diſt.8.10. diſtin.quarti.q.2.ſ.F

Cum dꝛ ꝓpoſitio ꝑ ſe nota . li.ꝑ ſe:nō excludit quālibet cām:qꝛ nō excludit terminos ꝓpoſitionis.nulla eñ ꝓpoſitio ꝑ ſe nota eſt excluſiua notitie terminoꝝ:qꝛ principia prima cognoſcimus:inꝗtum terminos cognoſcimus:ſꝫ excludit̄ quecūqꝫ cā ꝛ rō:que ē extra ꝑ ſe ꝯceptū terminoꝝ ꝓpoſitionis ꝑ ſe note.Dicit̄ igit̄ ꝓpoſitio ꝑ ſe notaq̄ ex terminis ꝓprijs:q̄ ſunt aliqd ei⁹ vt ſunt ei⁹:hꝫ veritatē euidētē.Et nō ꝓpter aliqd aliꝺ qꝺ ſit extra terminos ꝓprios hꝫ euidētiā:ſꝫ ex ſe tm̄ vt oē totū ē maius ſua pte.2.ꝺi.ꝑmi.q.2.B

Cū duplr̄ ſit rō entitatis:qditatiue.ſ.ꝛ hypoſtatice.ſicut quiditatiue eſt dare eē:qꝛ ipa ē de ſe cōicabilis:ita hypoſtatice ē vt nō ſit actus dans eē:qꝛ de ſe eſt incōicabilis:vt quo , ꝛ lꝫ in creaturis ꝓprietas indiuidualis det eē:qꝛ eſt alicui⁹ gradus entitatis poſitiue vltra entitatē qditatiuā nature:tñ vltra entitatē ſingularē ꝓprietas ſuppoſiti nullā entitatē dat:imo nullū poſitiuū addit ex prima.q.3. li.ꝛ lꝫ illꝺ adderet tñ nō eēt rō dādi eē:qꝛ h̄ natura exiſtēs in qua includent̄ natura ꝛ entitas ſingularitatis eſt rō totalis dādi eēr ita quicqd intelligat̄ adueníre ſiue poſitiuū ſiue priuatiuū:ſiue abſolutū ſiue reſpectiuū nō dabit eē:qꝛ ꝑ illudqꝺ iā ꝑintelligit̄:dat̄ eē.lꝫ igit̄ in diuinis nō ſit ꝓprietas ꝑſonalis tm̄ negatio:ſꝫ aliqua ꝓprietas vel entitas poſitiua:tñ qꝛ natura diuina eſt de ſe hic ꝑ ſe exñs:ipſa habebit totā rōnē dādi eſſe: ſicut i creaturis:ꝛ lꝫ natura exiſtēs det totalr̄ eē nō ꝓpter hoc ꝓprietas adueniēs eſt tm̄ nega

tio :imo est aduenirct ꝓprietas positiua:nihil tolleret ab hac natura existēte. ita nec in diuinis tolleꝛ ab hac natura:que ē de se existēs:quin dabit totalr cē ꝑsone:lȝ in ꝑsona intelligaꝛ ꝓprietas ꝑsonalis positiua.26 dist.primi.q.vnica.J.N

Cum sint tres articuli respicientes distincte tres ꝑsonas possibile est aliquē errare in vno articulo ⁊ nō in alio.⁊ ꝑ ꝯñs peccare actualr in vnā ꝑsonā ⁊ nō in aliā:qꝛ habita actuali ꝯsideratiōe de vna nō opȝ ꝙ habeaꝛ de alia.In qualibet aūt ꝑsona inueniꝛ rō vltimi finis qꝛ rō oīs boni.igiꝛ illi vt sic pōt fieri reuerētia ⁊ irreuerētia nō habita cōderatōe ad alias ꝑsonas:⁊ hoc vꝛ facere eccłia vt pȝ ī collectis in q̇bus includiꝛ in fine ꝑ dñm nr̄m Jesum xp̄m ⁊c. primo em̄ ꝓmittiꝛ pꝛ ad quē oratio cōiter porrigiꝛ ⁊ in fine subnectiꝛ mediator in cuiꝰ noīe petit ⁊ orat eccłia: vñ si q̇s orādo ꝑ.d.n.Jesum xp̄m ⁊c.intēderet petere in noīe trinitatis nihil peteret:qꝛ petiꝛ in noīe mediatoris q̇ xp̄s est.43.dist.scd̄i.q.prima.B

Curaꝛ hō salubriꝛ in susceptione deuota sacrorū veraciū.⁊ reduciꝛ finalr in ꝑceptione iocūda premiorū celestiū.Sacrā.n. disponūt ⁊ ꝓparant.premia vero ꝑficiunt ⁊ ꝯsumant.1.distin. quarti.q.1.B

Damnati cum hñt cognitionē de beatitudine ⁊ eā ꝯsiderant ꝑ hñt hr̄e volitionē sequentē appetitū naturalē ei ꝯformē:⁊ pñt actu elicito appetere beatitudinē:sicut ⁊ mali in via.affectione tñ cōmodi imoderata:qꝛ nō moderata affectōe iustitie:qūo iusti appetūt vt commodū eis: ⁊ iō imoderatius appetūt eam ꝗ̄ iusti:⁊ iō ꝯcedo ꝙ dānati velle elicito appetūt beatitudinē nō em̄ credo ꝙ aliq̇s habitus possit dari q̇ magis īclinaret vo voluntatē ad nō appetendū et detestandū beatitudinē ꝗ̄ eorꝫ appetitus naturalis īclinat ad volendū eā:⁊ iō in eis nullus ē habitus obstinatiōis vt magis actu elicito delectabilr inclinētur ad oppositū beatitudinis ꝗ̄ ſm appetitū naturalē velit actu elicito beatitudinē.49.distin.quarti.q.10.J

Dānati maxime volūt beatitudinē volitione simplici ⁊ ꝯditionali vt bonū cōmodū:⁊ forte intēsius ꝗ̄ nos in via:lȝ eā apprehendāt vt impossibilē eis.⁊ maxime delectarenꝛ in ꝯsideratione illiꝰ obiecti si dimitterenꝛ:⁊ in hoc forte hñt maximā penā qꝛ sic detinenꝛ ab igne in ꝯsideratiōe sua ꝙ nō ꝑmittunꝛ ꝯsiderare deū vt est obiectū naturalis beatitudinis.⁊ etiā seipsos in q̇bus maxime delectarenꝛ. 49.dis.quarti.q.10.J.R

Dānatio nō vꝛ bona nisi qꝛ iusta Nā ſm Aug.2.ꝑ gest.c.24.Nō prius est deꝰ vitor ꝗ̄ aliq̇s sit peccator vꝛ em̄ esse crudelitatis punire aliquē nō ꝓexistente in eo culpa. igiꝛ a simi nō vult deus prius aliquē punire ꝗ̄ videat aliquē eē peccatorē: non igiꝛ primus actus volūtatis diuine circa Judā est velle damnare Judam prout Judas offertur in puris naturalibus:qꝛ tūc videreꝛ velle damnare siue culpa:sed vꝛ ꝙ opȝ Judā offerri volūtati diuine sub rōne pec

118

catoris anteq velit ipm dam nare.ergo cū reprobare sit vel le damnare.reprobatio habebit ex pte obiecti rōnē aliquā s.pctm̄ finale premissum.41.di. primi.q.vnica.§.A

Dānatus cōtinue est in aliquo malo velle.vt vr pbabiliter.et vsq ad terminum vie pmansit impenitens ⁊ invia offendit la bendo in pctm̄.de quo nō pōt euadere per se nisi tm̄modo di spōnēdo se meritorie de ɔgruo ⁊ hoc p statu vie.quē totū sine tali merito in fructuose ptransit.46.di.quarti.q.4.G

Dare bonū indebitū nō est ɔ iustitiā:qꝛ est liberalitatis.⁊ actꝰ vnius virtutis nō repugnat alteri.sꝫ subtrahere bonū debitū est ɔ iustitiā.nūc aūt pari passu currunt q̄tum ad iustitiā dare bonū:⁊nō inferre malū.ergo inferre malū vltra debitū est ɔ iustitiā.qꝛ subtrahere bonū debitū.sꝫ inferre malū citra debitū nō est ɔ iustitiā.sicut nec dare bonū indebitū.46.dist.quarti. q.4.N

Dare alicui esse formalr.necesse ponit limitationē.qꝛ sic dās eē nō includit p idētitatē illd.cui dat eē.nec pōt separari a sic da re eē imperfectio.qꝛ nec limitatio nec ēt dependētia olmoda. lꝫ eñ separaret ab eo depēdentia ad materiā:semp tñ manet depēdentia ad efficiēs virtute cuius forma informat materiā Et si instet de vbo qd dat esse nature humane.dico q non est dare esse formalr sicut patebit li.3.di.prima.8.di.primi.q.1.L

Dans occasionē peccādi mortaliter exequēdo pceptū xp̄i peccat mortalr.qꝛ pceptū qd esset debite exequēdū iste q̄tum i se est facit indebite exequi.21.di. quarti.q.2.§.F

Decipi ⁊ nō decipi nō est a pte habitus nec a pte assensus quē facit.sꝫ a pte obiecti sm q obiectū.cui assentit vere vel false pbatur habitui inclināti.23.di stin.tertij.q.vnica.D

Descriptio potentie dꝫ intelligi q̄tuꝫ est ex pte sui.sꝫ multa impedimenta pñt puenire vel ex pte hñtis vel ex pte obiecti vel medij.ppter que nō pōt hñs illam potentiā exire in actū.10. dist.quarti.q.7.G

Deus ab eterno itellexit lapidē ⁊ nōvt idē sibi. ⁊ illa itellectio fuit metaphysica ⁊ realis.non aūt logica.nec tñ plus sequitur ex hoc d lapide q sit essentia q̄ existētia:nec magis cōparando ad intellectū diuinū q̄ meum. sequit̄ qdem igit̄ res semp fuit intellecta.sꝫ arguēdo ergo res fuit in aliquo eē reali.dico q ē fallacia sm qd ad simplr.36. di.primi.q.vnica.§.3

Deus approbat solutionē ⁊ ligationē ecclie factā in foro publico:quā q contēnit hñdus est sicut ethnicus ⁊ publicanus.In hoc foro claudit̄ ecclia. i. cōlo fideliū p excōicationē.⁊ aperit̄ p absolutionē ab excōicatione seu recōciliationē.19.dis.quarti.q.vnica.§.R

Deus agere potēs sm rectas leges:vt p̄fixe sunt ab eo dr agere sm potētiā ordinatā: vt aūt pōt agere multa : que nō sunt sm istas leges iā p̄fixas:sꝫ preter illas dr eius potentia absoluta:qꝛ multa alia pōt agere ordinate:⁊ multa alia posse fieri ordinate ab illis:que fiunt con

formiter istis legibus nō inclu dit ꝯdictionem. qꝛ rectitudo il- lius legis ſm quā ds ōꝛ recte ꝛ ordinate agere est in ptāte ipsi us agētis. iō sicut potest aliter agere ita pōt aliā legē statuere rectaꝫ. que si statueretur a deo recta esset. quia nulla lex est re cta. nisi quatenus a voluntate diuina acceptaꝛ. ꝛ tunc potētia eius absoluta nō se extēdit ad aliqd aliud ꝙ ad illud quod or dinate fieret si fieret. non qdeꝫ fieret ordinate ſm istum ordi- nē. sꝫ fieret ordinate scōm aliū ordinē queꝫ alium ordinem ita posset voluntas diuina statue- re. sicut aliter potest agere. 44 dist. primi. q. vnica. C

Deus aliquo mō est cā meriti. qūo non est cā peccati. qꝛ imme diate causat in anima gratiam vel charitatem que per modū nature inclinat ad merendum. Et qcunqꝫ forma actiua p mo dum nature est ab aliquo agē- te etiam actio forme illius est ab eo. Et ex hoc etiam pateret qūo effectus aliarum causaruꝫ aliter essent a deo ꝙ effectus voluntatis. qꝛ iste cāe determi nate acceperūt inclinationem a deo. ꝛ necessitatem ad tales effectus nō sic vpluntas. 37. di stin. scdī. q. vnica. O

Deus dat benedictionem digne poscenti. Et per ministrum indi gnū. qd probatur per hierony mum sup illud Mat. 16. Tibi dabo claues regni celorum. Et per Augu. in lib. q. noui ꝛ vete ris testamenti. q. ij. Uoluntas sacerdotis obesse vel prodesse non potest. sed meritū benedi ctionem poscentis. 19. di. quar ti. q. vnica. M

Deus est causa finalis omnium ꝛ hoc non aliter nisi sicut pro- pter quem amate sunt res. deꝰ eñ omnia producit ,pꝑter seip suꝫ. ꝛ sic est finis immediatius omnium vel ppter seꝫ ꝛ a se non ad se vt ad finem immediatū sed sic non loquimur hic de fi- ne sed secundo modo. scilicꝫ de perfectione vltima ad quaꝫ res ordinatur. ꝛ hoc modo non est deus nisi causa finalis. non eñ est deus beatitudo formalr. sꝫ propter se det beatitudinem. ꝛ ex hoc patꝫ ꝙ ille circulus quē ponit Proculus qd omnia re- deunt ad primum principium reditione completa est ꝯgruus in arguendo. ergo variatur fi- nis. potest tamen dici qd deus est finis inquantum terminat operationes creature beatifi- cabilis. 49. distinctio. quarti. q. 8. ȷ. F

Deus ea voluntate qua dispo- suit eucharistiam esse in eccle- sia disposuit. quod circa illas species presente actiuo natura li causaret talem transmutatio nem qualem in substantijs con uersis causaret agens natura- le. ꝛ hoc ne meritum fidei eua cuaretur si videremus species intransmutabiles. 12. dist. quar ti. q. 4. ȷ. G

Deus de potentia absoluta pos set facere corpus gloriosum cū glorioso sicut non glorioso. nō tamen deus disposuit ꝛ pro tā to dicitur quod potest facere gloriosum cum non glorioso. non autem cum glorioso. 49. distin. quarti. q. 16. ȷ. E

Deꝰ d potētia sua absoluta pos set aliqd reuelarꝫ āgelo īferiori qd nō eēt reuelatū vel notū su-

perio:i:⁊ tūc ille inferior posset loqui aliquo mō superiori de hoc ꝙ superiori ignoraret:⁊ illa locutio eēt aliquo mō illuminatio:tñ non pōt hēre tantā efficaciā sup intellectū superioris: sicut sup intellectū inferioris:⁊ iō nō posset iste necessario facere superiorē audire:sicut econuerso: qꝛ si superior consideret aliqd in gñe ꝓprio:iste inferior nō faceret ipm audire simplr: simplr autē superior pōt facere inferiorē audire.⁊pōt impedire intellectionē eius de aliquo intelligibili:de facto tñ verisile ē ꝙ deꝰ ordinate distribuat suas illuminationes: sicut distribuit angelos in ordinibꝰ suis primo quidē superioribus: deinde inferioribus.9.dist.scdi.q.2.L

Deus ⁊ creatura nō sunt ꝑmo diuersa in cōceptibus:tñ sunt primo diuersa in realitate: quia in nulla realitate conueniūt.8.di. primi.q.3 J.E.

Deus ex sua imensitate necessario est vbiqꝫ: qꝛ nullū pōt eē vbi in quo nō sit ſm potētiā ꝑñtiaꝫ ⁊ essentiaꝫ.⁊ sic impossibile est aliud a deo esse vbiqꝫ: ſꝫ nō est incōueniēs aliqd aliud a deo ꝑ eius potentiā esse in quocunqꝫ vbi nec ꝑ hoc dꝫ dici ꝓprie esse vbiqꝫ sicut deus:qꝛ nō est imensum.10.dist.quarti.q.2.J.Lz

Deus hñs ꝓuidentiā gñalez de oībus regit res ſm ꝙ nate sunt regi.ſm ꝙ dr.7.de ciui.cap.30. Sic deus res quas cōdidit ⁊c. tñ ꝑter istaꝫ gñalez ꝓuidentiaꝫ hꝫ ꝓuidentiā spālez ex quadā electiōe ſm quā ꝓuidet vnicuiqꝫ hoīm ſm merita ꝑñtia vel futura ⁊ occulta nobis:tñ sibi ꝑñtia.qꝛ eiꝰ iudicia iusta sunt semper lꝫ occulta : ita ꝙ aliqñ aduersitas plus ꝓficit ꝙ̃ ꝓsperitas ſm Boetiū.4.de ꝯso.ita ꝙ lꝫ ponamus aliquē bene fortunatū:tamē ex hoc nihil nouum ponimus in deo.21.q.q.S

Deus hꝫ vnam cōicabilitatē: aīa aliā; diuinitas vtrāqꝫ:⁊ ita duplex est incōicabiltias ꝑtinens ad rōneꝫ ꝑsone:pp qđ aīa separata lꝫ habeat p:imā incōicabilitatē:tñ non est ꝑsona qꝛ nō hꝫ secundaꝫ: ⁊ vtraqꝫ incōicabilitas requirit̃ ad rōnem persone 23.dist.pmi.q.vnica.C

Deus in primo instāti intelligit essentiā sub rōne mere absoluta:in scđo instāti ꝓducit lapidē in eē intelligibili.⁊ intelligit lapidē ita ꝙ ibi est relatio in lapide intellecto ad intellectionem diuinā ſꝫ nulla adhuc in intellectiōe diuina ad lapidē.ſꝫ intellectio diuina terminat relōneꝫ lapidis intellecti ad ipsam. In tertio instāti forte intelľs diuinus pōt comparare suā intellectionē ad qđcunqꝫ intelligibile ad qđ nos possumus cōparare ⁊ tūc cōparando se ad lapidem intellectū pōt causare in se relōnem rōnis:Et in quarto instāti pōt quasi reflecti sup istā relōnem causatā in tertio instāti:⁊ tunc illa relatio rōnis cognita erit:sic igr nō ē relatio rōnis necessaria ad intelligēdū lapidem tanꝙ̃ prior lapide vt obm: imo ipsa vt causata:ē posterior:qꝛ ĩ tertio instāti:⁊ adhuc posterior erit ipsa vt cognita:qꝛ ĩ quarto instāti.Et ista via vr̃ tenere istā ꝓpositionē q̃ vr̃ ꝓbabilis.ꝙ relatio non naturalr cognoscitur nisi cognito termino:sed nec intellectus cōparat ad aliqd nisi

naturalr prius cognito termi no.35.dist.primi.q.vnica.f.D

Deus in primo instãti nihil vult Iude.sʒ tñ est ibi negatio voli tiõis glorie.⁊ similr quasi in scdo instanti nature qñ vult Petro grãm adhuc nullus actus posi tiuus volũtatis diuine est circa iudã:sed tñ negatiuꝰ.In tertio instãti qñ vult pmittere Petrũ esse de massa pditionis:siue di gnũ pditiõe ⁊ hoc siue pp pctm originale siue actuale: tũc vult pmittere Iudã filĩ mõ esse filiũ pditionis:⁊ hic est primꝰ actus positiuus vniformis dꝫ circa Petrũ ⁊ Iudã. sʒ ex isto actu ẽ istud verum. Iudas erit finalr peccator.positis illis negatiõi bus.f.ꝙ nõ vult sibi dare grãʒ: nec gloriã.In q̃rto instãti offer tur Iudas vt peccator finalr vo lũtati diuine.⁊ tũc ipse vult iu ste punire ⁊ reprobare Iudam. Nec mirũ ꝙ nõ ponit̃ sitis pro cessus pdestinatiõis ⁊ reproba tiõis:q: bona oĩa attribuuntur principalr deo:mala aũt nobis ⁊ ita deũ pdestinare sine rõne cõ gruit bonitati sue: sʒ ipm velle dãnare nõ vr̃ sibi imediate pos se attribui respcũ obiecti vt co gniti in suis puris naturalibꝰ: sʒ tñ respectu obiecti vt cogniti in pctõ mortali finali. Põt ↄfir mari ista rñsio p sile ponamus duos ex pte sui eque gratiosos mihi:quoꝝ alteꝝ diligo alterũ nõ.⁊ istum quẽ diligo pordino ad aliqd bonum p quod possit mihi placere.illum aũt quẽ nõ diligo non pordino ad tale bo num si ita esset ꝙ in ptãte mea esset pmittere eos posse offen dere : possem velle permittere vtrũq; offendere.⁊ ex quo illuʒ perducere nõ volo ad illud per qd posset mihi placere:pscirem offensaʒ eius fore ppetuã: ⁊ ita me iuste punire cum prescirem aũt offensam alterius remitten dam siue cõmutandã ad quod vellem.41.di.primi.q.vnica.B

Deus in se peccare non põt:pꝫ p hoc ꝙ nõ potest a se auerti nec formalr:q: non põt se nõ dilige re summe ⁊ ordinate ⁊ cum oĩ buscircũstantijs requisitis:alio quin vel non posset se ordinate diligere:vel posset mutari:quo rum vtrũq; est impossibile : nec etiaʒ virtualr põt a se auerti:q: nihil aliud a se ẽ necessariũ sibi ad volẽdũ se:qdcunq; eñ aliud a se est:q: ab eo volitũ:⁊hoc mõ volitum ⁊ pro nunc ⁊ pro tunc ⁊ hoc est sic ordinate volendum. 37.dist.scdi.q.vnica.f.U

Deus instituit baptismũ initerã bilem ne pp plenã remissionem que fit ibi tam culpe q̃ȝ pene da retur occasio sepius delinquen di.si baptismus posset sepi' ite rari.4.di.quarti.q.5.f.B

Deus naturã rõnalem quam fe cit semper pducit ad finẽ:si nõ fuerit ex parte illius impedimẽ tum vel defectus.33.di.secundi q.vnica.f.D

Deus nõ obligauit hoiem ad im possibile:vel nimis difficile: cu iusmodi est non distrahi:q: fm Aug.3.De lib.ar.nõ est in ptã te nr̃a quin visis tãgamur : nec etiã plus obligauit ministrũ in illo actu q̃ȝ in exequendo actus alioꝝ sacrorum:in ↄficiẽdo aũt eucharistiã que est excellentissi mũ sacrm nõ obligauit hoiem ad nõ distrahi. q: prius inten dẽs celebrare:lʒ in pferendo v ba sacralia distractus sit vere tñ

conficit.6.di.quarti.q.6.§.C
Deus non simplr est debitor nisi bonitati sue vt diligat eã: creaturis aũt est debitor ex liberalitate sua vt cõicet eis qđ natura sua exigit: q.exigẽtia in eis ponitur quoddã iustũ quasi scđariũ obiectũ istius iustitie: tñ ſm veritatẽ nihil est determinate iustum r'cẽ deũ nisi ſm qd.s.cum hac modificatiõe qñtũ est ex pte creature: ſ3 simplr iustũ tm̃mõ ẽ relatũ ad primã iustitiam q: .s. actualr volitũ a diuina volũtate.46.di.quarti.q.1.§.M
Deus non instituit illa sensibilia quasi in eis sit. vel credeř aliqd numinis: sed instituit illa tanq̃ signa effectus sui creandi ex q̃bus cognitio ⁊ directio viatoris posset haberi ad querendaȝ salutẽ.1.dist.quarti.q.3.§.R
Deus nõ dispẽsauit filios israel ꝯ pceptũ de furto: q: ipsi nõ acceperunt simplr alienũ: tum q: deus erat superior dñs ⁊ potuit trãsferre dñium illaꝝ rerum in eos etiã inuitis inferiorib⁹ dominis: ⁊ hoc modo nõ peccauit xp̃s licentiãs in porcos intrare demones qui statim precipitati sunt in mare. Nõ em̃ iniuste p̃uauit illos porcis suis. tuȝ etiã: q: filij israel seruiẽdo egyptijs meruerãt tãta recipere: l3 egyptij nollent ea reddere: ⁊ tunc per superioreȝ iudicẽ potuerũt cõpelli: de cui⁹ licẽtia filij israel potuerũt iuste ⁊ licite accipere 37.dist.tertij.q.vnica.Z
Deus nulla actiõe positiua annihilat rẽ: ſ3 sicut positiue agẽdo rem ꝯseruat: ita annihilare ẽ desinere creaturã ꝯseruare: ⁊ hoc põt deus.31.dist.quarti.q.4.N
Deus nũc de facto explicauit.di lectionẽ pximi vltra illud qđ includit inq̃tũ sequiř ex p̃ncipijs legis nature: ita q̃ l3 vt ꝯcludi tur ex p̃ncipijs legis nature nõ contineat nisi velle pximo ip̃m diligere deũ in se: tñ vt explicatum est includit esse volendum bona illa: vel saltẽ esse nõ volendum pximo mala opposita: vt iniuste sibi auferre vitã corporalem fidẽ ꝯiugij: bona tpalia ⁊c. Uerũ est igiř: q̃ diligens primũ legeȝ impleuit co mõ.s. quo lex explicata ẽ debere seruari: l3 nõ co mõ quo dilectio pximi ꝯcluditur. ex p̃mis principijs legis nature: ⁊ a simili tota lex q̃tuȝ ad secundã tabulã ⁊ prophete pendent ex hoc p̃cepto: diliges pximũ tuũ sicut teipsum intelligendo tale p̃ceptum: nõ vt sequtur ex primo principio practico legis nature: ſ3 vt legislator intẽdit debere illud seruari: put explicatur in preceptis scđe tabule.37.di.tertij.q.vnica.F
Deus oĩa acceptat acceptatione gñali diligẽdo ea ſm bonitateȝ suam: ⁊ ordinãdo ea ad seip̃m vt ad finẽ: sed actum meritoriũ spãliter acceptat in ordine ad aliqđ bonũ iuste reddendũ pro eo. meritoriuȝ igiř addit supra actum duplicẽ relationẽ: vnaȝ ad voluntatẽ vt acceptanteȝ: ⁊ aliam ad illud bonũ ad qđ volũtas acceptans illud ordinat: et huic relationi scđe similis ẽ illa que importař in hoc qđ est vti: vti em̃ est obiectũ volituȝ ordinare ad aliud vt ad finem. sicut volũtas apud quam mereř: q: actuȝ istũ meritoriũ ordinat ad aliud vt ad premiũ. Neutra aũt relatio importata p meritoriũȝ est realis q: nõ cõpetit actui ex

natura alicuius realis in actu: sȝ tñ per actum volũtatis quo actus acceptať. Nõ solum enĩ intell's põt comparare obiectũ aliqua cõparatione q̃ non est ex natura rei. sȝ etiã voluntas põt hoc acceptãdo. sicut intell's cognoscendo. Et forte posse cõparare obiectuȝ comparatione q̃ non est ex natura obiecti cõpetit illis potentijs per rationem cõmunem in eis scilicet ꝓpter immaterialitatem earum. 17. q. quolí. B

Deus ordinauit auersionẽ volũtatis in maluȝ semꝑ manere: vt obstinatio sit signuȝ voluntatis male: tñ qꝛ actus duȝ manet hȝ quasi continue causam: qꝛ eius esse est quasi in ꝯtinuo causari: sicut deus nõ põt esse causa mali inquantũ malũ in prima electione sui. ita nec in esse suo cõtinuato qd̃ est continue elici. ꝙ sola voluntas erit causa: a deo tñ est illa pena ignis qd̃ est malum puniens. Hec etiã obstinatio: vt dicit malitiam peccati in volũtate. põt dici esse a deo nõ positiue volẽte eam: sȝ deserente ꝛ nolẽte dare gratiã. sicut enĩ illuȝ gratificat: cui disposuit dare gratiã. ita illum non gratificat quẽ derelinquit. hoc ẽ respectu gratificationis eius hȝ nolle. 7. dist. secundi q. vnica. ſ. N

Deus per donũ suũ põt iustificare paruulum nõ natũ. sicut fuit de Hieremia. Jo. baptista ꝛ de virgine Maria. sȝ non per istud sacrm̃ baptismi: qꝛ dum ẽ in vtero matris capax non est huius sacramẽti. 4. di. quarti. q. 5. C

Deus potest causare visioneȝ in oculo nõ beato per qualitateȝ que nõ ẽ illius obiecti: ꝛ sic potuit causare visionem in oculis oculis discipulorũ de peregrino: ipso existente in claritate et colore proprio non habente in se illam formã aut colorem: nec tñ decipiebat: qꝛ deceptio nõ est nisi in via morũ: nec tamẽ etiaȝ fuit illusio qꝛ certi erant ꝙ ipse fuerit talis in persona. ostendit ergo se eis vt crederent ꝙ talis erat in ꝑsona: ꝛ melius hoc fuit ꝙ̃ si vidissent eum in claritate christi: solum enĩ eis intẽdebãt ostendere personam suã. 49. distin. quarti. q. 15. ſ. D

Deus põt esse causa generationis ꝛ requirif ad generationem nõ sicut causa vniuoca: sȝ equiuoca. ꝛ hoc suprema in cuius virtute agit omnis alia causa tam vniuoca ꝙ̃ equiuoca. 7. q. q. infra. Q

Deus posset creare aliquid sine omni tempore: dato etiã ꝙ creatio vel annihilatio diceretur eẽ mutatio: quo ad hoc quod est ibi successio forme post negationem eius: quia nõ est mutatio eo modo quo philosophus loquitur de mutatione: qꝛ non est indiuisibile necessario terminans fluxuȝ sui oppositi: nec vt primo fluentis: nec vt necessario concomitantis motũ mensuratum tempore. 2. dist. secũdi q. 4. infra. F

Deus posset immediate causare fruitionem in quacunq̷ anima: et illa formaliter frueretur sine gratia habituali: non tamen posset aliqua anima actiue se habere ad fruitionem ꝰm ordinem causarum iam positum: nisi ipsa haberet gratiam vt causam secundam: non. ergo ex vi vnionis posset compe-

tere aie xpi fruitio magis ꝙ al teri aie.qr nō erui vnionis com peteret sibi elicitiue ſm ordinē ꝑfitum cauſarū ſecundarū.ſed tñ ſi de⁹ſuppleret actionē gr͞e que nata eēt eſſe cā ſcđa reſpe ctu volūtatis in pducendo iſtū effectū.⁊ ita poſſet ſupplere in alia volūtatis poſſet etiam illa frui formalr.lȝ deus immedia te cāret fruitionē in ea.ſed hoc nō eſſet erui vnionis.qr ita im mediate poſſet cauſare fuitio= nē in alia.nō ergo iſtud ꝯdicit dictis alibi.necꝫ ēt illa fruitio ſi tñ eſſet in volūtate vt in ſub iecto cauſata a deo imediate. eſſet laudabilis.qr nō eēt in po teſtate volūtatis fructis.qr nō eſt in ptāte cāe ſcđe vti prima. ſȝ ecōuerſo.⁊ iō tā in via ꝙ i pa tria ponit̄ aliqua forma creata et volūtas poſſit vti illa forma in operādo ⁊ ſit in ptāte ei⁹ vt ſic laudabiliter opere.13.diſt. tertij.q.4.J.Q

Deus poſſet infligere penā ali= quā.que ſit tñ p momentū du raret.ſufficiēter tñ puniret pec catū.nec forte duratio pene ca dit ſub demerito.ſicut nec du= ratio beatitudinis ſub merito. ſed ratione liberalitatis.5o.di. quarti.q.6.J.S

Deus poſt lapſum generalr licē tiauit oēs ad talē cōmutationē nō tñ ꝑpter primū finē.ſ.ꝑro= pter officiū ſȝ etiā ꝑpter ſcđm. ſcȝ in remediū.⁊ tūc vtētes cō= mutatiōe iſta.lȝ neſciāt ſe licē= tiatos.qr ignorāt legē dei.non tñ peccāt ſicut in alijs licētijs. lȝ q̄ a neſciat ſe licētiatū.dū tñ nō ſciat illud ꝙ agit eē illicitū nō peccat.Probabile eīn eſt ꝙ a principio ex virtute illi⁹ licen

tie diuine vel precepti inoleuit vſus ꝯhendi matrimoniū etiā apđ infideles.qr a patrib⁹ ſuis ſm quandā ꝯſuetudinē deriua tā hoc acceperūt.⁊ lȝ primi infi deles nollēt ſeq̄ patres in fide que eſt ad deū.tñ in iſto imita= ti ſunt eos.nec mirū qr hoc eſt de lege nature ſcđario.⁊ iō val de ꝯſonū mentib⁹ ſingulorum eſto ēt ꝙ nullo mō licite trāſtu liſſent.tranſtulerūt tñ ex quo dñs ſupioribus ꝯceſſit trāſfer= re nō tñ fidelib⁹.ſȝ etiā infide= lib⁹igit̄ ex pte dñi ſupioris erat forte trāſlatio illa licita ⁊ ad mi nus aliqua ⁊ ex pte ꝯhentiū fir ma ⁊ iuſta.lȝ nō cōpleta.tñ nō iniuſta ſi ſeruabāt conditiōes quas ſeruādas dictabat rō na turalis.39.diſt.quarti.q.1.B

De⁹pōt de potētia abſoluta ho minē creare i puris naturalib⁹ ſine culpa ⁊ ſine gr͞a.ꝙ ⁊ poſt la pſum talē reparare.⁊ ita remit tere culpā ſine infuſione gra= tie.16.di.quarti.q.2.B

Deus pōt facere corpus qđ non pōt de ordinari in ſuo motu de ordinatōe culpabili.qr corpus tale nō pōt eē ſuſceptibile pec= cati vel culpe.ſicut volūtas.tñ nō pōt facere corp⁹ qđ nō poſ= ſet moueri difformiter.nec cui repugnet neceſſario ex pncipio intrinſeco difformiter moueri. ſi de⁹ velit illud ſic mouere.Et p ſīr volūtas q̄ et natura ſua creat̄ libera nō pōt creari q̄n na ture ſue dimiſſa poſſet ſe moue re ſic ordinate.vel alr.vel quin poſſit ſic moueri ⁊ ꝯ͞rio mō ꝙtū eſt de ſe.niſi fingat̄ vnus ange lus.ſicut fingit Anſ.đ caſu dia boli ꝙ primo eſſet quedam na tura.deinde daret̄ ſibi affectio

cōmodi

cōmodi sine rōne: tunc ista volū tas non esset capax peccati nisi daret sibi plus sicut etiā in freneticis et in habētibus vsum rōnis ꝑpetuo impeditū: talis enim nō est capax peccati nec actus meritorij cū illis circunstantijs 23. dist. scḋi. q. vnica. E

Deus potuisset angelis dedisse beatitudinē in instanti creationis si voluisset: sed gloriosius est eam habere ex merito: et ita disposuit sua sapiētia: meritū aūt istud non potuit esse supposita liberalitate diuina: que creauit oēs equales: nisi ad minus duabus moris ꝓcedentibus ipsam beatitudinē. 5. di. scḋi. q. 1. L

Deus ꝓdestinauit diuersos electos ad diuersos gradus glīe et hoc ante determinationē huius signi ad tantā vel tantā gratiā conferendā: et ordinato ad maiorem gloriā rōnabiliter potest cōferri maior gratia: posset deus in determinando veritatem seu certitudinē huius signi disponere conferre alicui suscipienti precise illam gratiā: que requiritur ad certitudinē signi: et alicui maiorē quem predestinauit ad maiorē gloriā: sed ille vlterior gradus nō conferretur virtute baptismi: sed de spāli beniuolentia diuina. ꝓpter hoc dici pōt ꝙ ex pte cause principalis effectus est regulr equalis simplr: qui datur ꝟtute baptismi: quia supponitur ꝙ de lege cōi prima gr̄a nō datur maior absqꝫ omni differētia extra causam principalem. 4. dist. quarti. q. 7. s. A

Deus prescit se cooperaturū lucifero ad substātiā illius actus qui erit peccatum. hoc aūt ꝑscit qꝛ vult cooperari illi si est peccatum cōmissionis: vel prescit se nō cooperaturū ad actum aliquem si nō vult ipsum. et hoc si iste actus primus est peccatum omissionis et sciēdo se cooperaturū ad talem substantiā actus cum nō circunstātijs debitis vel nō cooperaturū ei ad actū necessarium: et ꝑ ꝯns quē omittet sciet illum peccaturū. ita ꝙ scit hunc peccaturū nō solum ꝙ scit se permissurū: sed etiam qꝛ scit se cooperaturum huic ad substantiam actus nō circunstātionati et per ꝯns iste cōmittet vel non cooperaturū ei ad actum necessariū: et per ꝯns iste omittet. 41. dist. primi. q. vnica. D

Deus ꝑ statu nature lapse nulli remittit culpā nisi cui dat gr̄am nullum enī liberat a perditiōe nisi quem ordinat ad hoc vt sit filius regni. 4. di. quarti. q. 2. B

Deus qui se solum et ꝑꝑ seipsum diligit pōt aliquā formā deiformem dare creature: quā habēs spāliter diligatur. et opus eius ad qđ ipsa inclinat pro quanto sit ſm ipsius inclinationem spāliter acceptetur. 17. q. q. E

Deus qꝛ pius est nō pascitur cruciatur: qꝛ iustus est ab iniquorum vltione nō sedat. ita multo magis beato repugnat pasci cruciatu et hoc attribuit deo ꝑcise ꝓpter iustitiam q̄ iustitia qñqꝫ compellit iudicē ad vindicādum vbi alius nō iudex cōpatit punito: sed esto ꝙ modo sint conformes diuine iustitie: iō letent de punitione malorum siue iude: nō ne magis letificarent de eius glorificatione si beatificaret. pꝫ ꝙ sic: nūc enī petrus plus gaudet de beatitudine lini ꝙ̄ de dānatione iude. Si autem iudas

F

beatificaret letaret de glorifica tione eius:sicut nūc de btitudi ne lini.46.di.quarti.q.4.ſ.M

Deus sub ꝓpria rōne diuinitat nō est pñs alicui itellectui crea to nisi mere volūtarie.de pñtia reali pȝ ꝑ illud Ambro.sup lu cam.in eius ptāte satis est vide ri cuius nature non est videri si vult videt:si nō vult nō vr opti me dicit ꝙ eius nature nō ē vi deri.supple a creatura: qꝛ eius natura nō est cā naturalr acti ua huius visionis:nec etiā ali qua natura creata q̄ ē naturalr actiua pōt esse cā huius visio nis vel perfecte pñtie obiecti:qꝛ non pōt cōtinere in se perfecte essentiam illā ſm entitatē suā: igitur nec ſm suam intelligibi litatem.14.q.q.ſ.N

Deus vel angelus posset collige re omnes ptes materie ipsius corrupti:ꝛ applicare eas agēti naturali in debita ꝓportione:ꝛ sic rediret idem numero totuȝ qđ prius ſm illam rōneȝ.43.di stin.quarti.q.3.ſ.F

Deus tunc nō faciet voluntateȝ anime beati omnipotentē: ꝛ iō nec potentē facere quicquid vo let fieri:sȝ sufficit sibi ꝙ quicqđ volet fieri fiet ꝛ sic corpus suuȝ ꝑfecte subdet volūtati sue:hoc est erit sicut volet:sicut ipa sub ditur deo.sȝ ipa subditio corpo ris sui erit effectiue a voluntate diuina.49.di.quarti.q.13.ſ.F

Deus vlr nō negat creaturis causalitatem que potest eis cō petere: immo ꝛ illam cōmuni cat:ꝛ ad eius actionem causis secundis assistit.19.dist. quarti q.vnica.D

Deus(vt hic essentia in se)nō co gnoscitur naturalr a nobis: qꝛ sub rōne talis cognoscibilis est obiectū voluntariū:ꝛ nō natu rale nisi respectu sui intellect tm.ꝛ iō a nullo intellectu crea to pōt sub rōne huius essentie (vt hec)naturalr cognosci: nec aliqua essentia naturaliter co gnoscibilis a nobis ostēdit suf ficienter hanc essentiaȝ:vt hec: nec per similitudinē vniuocatio nis:nec imitatiōis.Uniuocatio enim nō est nisi in generalibus rōnibus. imitatio etiaȝ deficit: qꝛ imperfecta est: quia creatu re imperfecte eam imitantur.3. dist.primi.q.1.ſ.D

Deitas est cōis omni subsistenti in natura diuina: ꝛ est aliquid subsistentis in natura diuina:ꝛ iō non possȝ realr distingui ab aliquo nisi esset aliquo mō com possibile cuȝ isto:qꝛ nō est intel ligibile ꝙ in aliquo subsistente sint plura:nisi vnum sit cōponi bile cum altero.ꝑsona aūt non est aliqđ cuiuscūqꝫ subsistentis in natura ista.ꝛideo lȝ persona sit in persona:non tñ oportet ꝙ sit ipsa vel ꝯponibilis ipsi:sicut oporteret dicere de deitate.19. dist.primi.q.2.G

Diuinitas nō minus excedit acti uam potentiā quācunqꝫ causa tiuam in rōne termini qꝫ vnum ens naturale excedit quācunqꝫ potentiā naturalē comparatuȝ ad aliud ens naturale:ptȝ hec ꝓpositio:quia cum diuinitas sit infinita ꝛ incausabilis:nullo modo pōt esse terminus poten tie causatiue:quodcunqꝫ auteȝ creatū pōt esse terminus poten tie causatiue:ꝛ hoc non tm ab solute:sȝ cōparatū ad qđcunqꝫ aliud ens creatum tanqꝫ succe dens illi.10.q.q.D

Dies illi sex non erant in successione tpis ſm Aug.4.sup geñ. c.23.ſ3 in cognitione angelica creaturarū ordinē naturalē habentiū:ita q prius naturaliter nouit angel creaturā in vbo. scdo in gñe propriox non stādo ibi rediit in vbū laudās ipm ex opere suo:z in illo iterū vidit rōnē seqntis creature naturalr ita q qn de dixit. Fiat lux.vidit angel se in verbo eterno cū facta est lux:z cū factū eēt vespere.vidit se in gñe pprio:z cū factū ē vespe z mane dies vnus ex se exsurrexit in laudē dei in quo vidit scdam creaturā ita q ista visio erat terminus pcedētis diei(in quātū ex cognitione creature pme in verbo surrexit in cognitionē verbi imo reqes oim creaturarū in prio artifice z opifice.ita distinguit Augus. singulos dies vsq ad diē scdm cuius erat mane vltime creature in vbo.z nō sequebat vespe z erat pncipiū seqntis diei in quantū vidit illā creaturam in gñe pprio .Et l3 ipse illā cognitione rerum in verbo posuerit cognitionē beatifica3 sicut apparet ibi in pncipio.22.c. Cu3 sancti angeli sp videāt faciem dei:verbo q ei vnigenito sicut patri equalis est pfruātur.in ipso verbo dei pri nouerunt creatura3 vniuersa3.in qua ipsi pncipalr sunt cōditi.3.dist. secūdi. q.9.J.F

Differētia specifica siue entitas a qua sumit differētia specifica pōt cōparari ad illō qd ē infra se.vel ad illud qd est supra se: vel ad illud quod est iuxta se. primo modo differentie specifice z illi entitati specifice repugnat p se diuidi in plura essentialiter specie vel natura: z per hoc repugnat toti cui illa entitas est p se pars.z ita huic entitati indiuiduali repugnat prio diuidi in quascūq ptes subiectiuas.z p ipa3 repugnat talis diuisio p se toti:cui illa entitas est ps.z tm̄modo est differentia in hoc:q2 illa vnitas nature specifice minor est ista vnitate : et pter hoc illa nō excludit oē3 diuisione3 q̄ est ſm ptes subiectiuas:ſ3 tm̄ illa3 diuisione3: q̄ est ptiū essentialiū.ista aute3 excludit omne3.Et ex hoc cōfirmatur satis ppositū:q2 ex quo q̄cūq vnitas minor vnitate ista: h3 entitatē ppria3.per qua3 se cōsequit.nō vr pbabile isti vnitati pfectissime negare ppria3 entitatē qua3 cōsequit. Cōparādo autē ad illud qd ē supra se dico q illa realitas a q̄ sumit differētia specifica ē actualis respcū illi realitatis a q̄ sumit gen vel rō generis. ita q hec realitas nō est formalr illa : alioqui in diffinitiōe esset nugatio:z solū gen sufficienter diffiniret:q2 indicaret tota3 entitate3 diffiniti sine differentia. qñq tñ illud cōtinens est aliō a forā a q̄ sumit rō gñis qñ.s.species addit rem aliquam super nām gñis .qñq aūt nō ē res alia.ſ3 tm̄ alia formalitas vel alius cōceptus realis eiusde3 rei.z ſm hoc aliqua differētia specifica h3 cōceptū nō simplr simplice3. puta q̄ sumit a forma aliqua h3 cōceptū simplr simplicē:q̄ sc3 sumit ab vltima abstractiōe forme de qua distīctione differentiax specierx dictū est di.3.primi.li.qualr aliq̄ differentie specifice includunt

ens et aliq̃ nõ: quo ad hoc ista rea litas idiuidui est similis realitati specifice q̄ est quasi actus determinãs illã realitatẽ spẽi quasi possibilẽ et potẽtialẽ: s3 quo ad hoc dissimilis: qr ista nũq̃ sumitur a forma addita sed p̃cise ab vltima realitate forme quo ad aliõ ẽt est dissimile qr illa realitas specifica cõstituit cõpositũ cuius est ps in esse q̃ditatiuo qr ipsa est entitas q̃dã q̃ditatiua ista aũt entitas idiuidui est p̃mo diuersa ab oi entitate q̃ditatiua: qð p̃bat ex hoc. qr intelligẽdo quãcunq̃ entitatẽ q̃ditatiuã loquendo de q̃ditatiua entitate limitata nõ habet in q̃ditate intellecta. vñ ipa sit hec. ergo illa entitas q̃ de se est hec. est alia entitas a q̃ditate vl' ab entitate q̃ditatiua nõ põt ergo cõstituere totũ cuius est pars in esse q̃ditatiuo s3 in esse alterius rõnis. Et qr apð p̃hm q̃ditas dr forma frequẽter. vt p3. 5. meta. c. de cã et in. 7. c. de ptibus diffinitionis q̄ in q̃buscunq̃ nõ est materia. idem est qð quid est cũ eo cuius est sicut exponit loquẽdo de materia et forma. qr materia apð eũ vocat quodlibet habẽs q̃ditatẽ cõtractam et Boeti. vult q̄ nulla forma põt esse subiectũ accidẽtis in lib. de trini. qr forma dr in quid de quocũq̃ alio. et si humanitas sit subiectum hoc nõ cõuenit ei inquãtu3 est forma humanitas q̃dem nõ est forma alteri⁹ partis cõpositi vt forme vel materie. sed totius cõpositi habentis q̃ditatẽ cõtractã siue in quo est q̃ditas cõtracta. iõ omnis realitas specifica cõstituit in esse materiali. qr in esse q̃ditatiuo. et realitas indiuidui cõstituit p̃cise in esse materiali hoc est in eẽ cõtracto et ex hoc sequit illa distinctio logicalis q̄ ista entitas essentialiter ẽ formalis et illa materialis qr ista cõstituit in rõne subijcibilis et illa in rõne p̃dicabilis p̃cise. predicatũ aũt formale h3 rõnem forme et subijcit hab3 rationem materie. Cõparãdo vero ad illud qð est iuxta se scilicet differentiã specificã. licet quandoq̃ posset esse nõ p̃mo diuersa ab alia sicut est illa entitas q̃ sumit a forma. tñ vltima differẽtia specifica est p̃mo diuersa ab alia illa. s. que h3 conceptum simpliciter simplicem et quo ad hoc dico q̄ differẽtia indiuidualis assimilat differẽtie specifice vltio sumpte qr omnis entitas indiuidualis est p̃imo diuersa a quocũq̃ alio. 3. dist. secundi. q. 6. F

Differentie specifice nõ sunt a se effectiue et tñ sunt seipsis p̃mo distincte formal'r ab eo tñ sunt distincte effectiue. a quo hñt esse effectiue distingui autẽ p̃mo formaliter nõ est distingui p aliqð inclusum in vno aliquo. et in aliquo cõuenire. sed se toto formaliter distingui. ẽt si per impoẽ omne aliõ a rõne sua circunscribat. Ita dico q̄ si differẽtie vltime opposite essent. se totis distinguerent. et se totis essent p̃imo vniuerse formaliter. 13. dist. primi. q. vnica. I. O

Differt imago a vestigio. qr imago repñsentat p modũ totius p̃mo vestigiũ aũt p̃mo repñsentat partẽ l3 arguitiue repñtat totũ: vt patet de pede in puluere trinitas aũt in diuinis est quasi qð dam totum numerale et iõ qð representat ipam totã dr imago sed qð representat quasi ptea

et vestigiū: aīa aūt repſentat totam trinitatē inquātum eīm eſſe vna eſſentia habēs intellectū et voluntatē repreſentat diuinam eſſentiā nō ſic aūt tres pſonas: qz eſſentia et intellectus et volūtas ſunt in qualibet pſona repſentat aūt tres perſonas vt potētie ſue ſunt ſub actibus ſuis: qz vnus actus eſt ab alio p modū originis ſicut pſone inter ſe originantur ſicut eīm a patre verbū: et ab vtroqz ſpiritusſancti. ſic quodā modo a memoria actus intellectus et velle ab vtroqz originat 16. diſt. ſecundi. q. vnica. N

Diffinitio ē diſtincta cognitio diffiniti ſm oēs eius ptes eſſentiales diſtincta aūt cognitio pōt eē alicuius. lz ipm nō ſit ens ratū nō eīm opz niſi qz ens ratū terminet cognitionē diffinitiuā. et nō ſequit ens ratum diffinitiue itelligitur. ergo ens ratum eſt. 36. diſt. primi. q. vnica. J. 3

Diffinitio huius nois ſacramentū probari non pōt: ſed opz ſupponere ex vſu loquentium de ſacramento. ſicut oportet ſupponere ſignata vocabulorū ex vſu 1. diſt. quarti, q. 2. infra. F

Diffinitio prudentie dz intelligi de habitu actiuo primo qualis eſt habitus acqſitus ex actibus vnde ſicut circa factibilia ars ſe hz ad habitum experti. ita circa agibilia ſe hz ſcientia moralis ad habitum prudentie. qz habitus artis et ſcientie moralis quaſi ſunt remoti ad dirigēdum qz vniuerſales. ſed habitus prudētie et experti. quia generati ſunt ex actibus ſunt particulares et propinqui ad dirigēdum. 4. q. prolo. Bb.

Diffinitio ſubiecti eſt mediuz in demōſtratione potiſſima: qz ſingulare non hz diffinitionē propriā. ſed tm̄ diffinitionē ſpeciei. ideo nō eſt de ipſo demōſtratio propria. ſed tm̄ demonſtratio q̄ eſt de ſpecie non eīm hz aliquā paſſionem propriam. ſed tantum paſſionem ſpeciei. 3. diſt. ſecundi. q. 6. J. M

Difficile eſt videre niſi per inſpectionez corpis. ſi deficiat aliqua diſpoſitio neceſſaria reqſita in parte illa ad actuz matrimonij vel p iudiciū medicoꝝ quātum ad frigiditatem ſi aliqua ſigna manifeſte oſtēdāt ipz eſſe talis cōplexiōis. Si vero nec ſic nec ſic ētm̄ ſimplr impedit pſumēdū eſt qz ſit maleficium. 34. diſt. quarti. q. vnica. F

Difficile videt ſaluari qz chriſtus meruerit. cū fuerit beatus et perfecte coniunctus fini ſm volūtatē in primo inſtāti. vn̄ ſi in pmo vel aliquo alio potuit mereri videt qz alij beati mereant vel mereri poſſint in infinitū rita coꝝ premium nunqꝫ perfecte habet. 18 diſt. tertij. q. vnica. B

Difficilius vt ſuſtinere originem qui ponit extrema tm̄ eſſe relatiua formaliter q̄ q̄ ponit ea eē abſoluta nā ſi tm̄ ſint relatiua. nihil aliō erit pſonā origlare p ſonā q̄ relatiuū habere correlatiuū. ſed relatiuū poſitū ſine oī actione alia videt habere correlatiuū ſi aūt ponātur abſoluta non videt tanta difficultas. qūo vnum ſuppoſitū gignat ab alio cum in creaturis ſint ſuppoſita abſoluta et tm̄ non negat originatio vnius ab alio. 26. diſtinc. primi. q. vnica. Q

Difficultas in ope virtuoſo nō eſt p ſe ex pte operantis. ſed ex pte

operis. Difficiliusenim est auaro dare vnum nummum quam liberali decem et tamen non virtuosius. nec qualiscumque difficultas ex parte operis arguit maiorem virtuositatem. Sed illa que per se includit excellentiam obiecti: quod per se attingit per operationem talis autem difficultas stat cum maiori leuitate nam leuius est attingere amando obiectum excellentius quam obiectum minus excellens. et talia opera excellentia immediate respicientia deum plura sunt explicita in lege noua. Multi enim actus dilectionis dei immediate magis explicantur christianis quam iudeis nec mirum. quia illa dicitur esse lex timoris hec autem amoris. amor autem et precipue finis si ille queratur in omnibus. facit omnia onera leuia vt verum sit quod dixit saluator Matth. 11. Uenite ad me. et sequitur. Iugum enim meum suaue est et onus meum leue. Cui sit laus honor et gloria. 40. dist. tertij. q. vnica. Z

Discamus in terris quorum nobis scientia remanebit in celis ait Hieronymus in prol. biblie. valde enim indignum esse tamen laborare circa scientiam et virtutes si desinerent esse in morte et valde irronabile est quod maneant quin eorum actus possint haberi. 45 dist. quarti. q. 1. J. B

Discursus non requirit successionem temporis: nec ordinem ipsius sed ordinem nature scilicet quod principium discursus sit naturaliter prius notum et vt sic: sit causatiuum alterius extremi discursus. 4. q. prolo. B

Discretio requirit sacerdotis vt non imponat alicui penam nimis sibi disconuenientem. sed aliquam que magis sibi conuenit et quam forte melius adimplebit vt pote pauper nec elemosynas potest dare nec orare sed opus eum continue laborare pro victu suo necessario. nec ieiunare quia tunc non sufficeret ad laborem necessarium pro victu necessario continue acquirere. Quia ergo ipse labor continuus est sibi ieiunium continuum: quia continua maceratio carnis: tantummodo inducendus est vt illum laborem subeat in remissionem peccatorum intendens illum ad hunc finem referre saltem quousque occurrat sibi oportunitas soluendi aliquam aliam satisfactionem et aliqua alia possunt et ita temperate et diminute imponi. vt sint sibi possibilia. 15 dist. quarti. q. 1. J. D

Distinctio actionis in transeuntem et immanentem non est generis in species sed vocis in significationes nam actio transiens est vera actio de genere actionis: actio immanens est qualitas: sed equiuoce dicitur actio propter conditiones predictas. 13. q. q. J. Ee

Distributio attributorum fundamentum est respectu distinctionis emanationum personalium quia filius procedit naturaliter nascendo tanquam verbum conceptum in intellectu. spiritus sanctus procedit libere spirando: tanquam amor conceptus in voluntate: et non vt verbum. quod non potest esse: nisi esset aliqua distinctio intellectus et voluntatis ad intra. sed productio personarum ad nihil extra necessario comparatur. 8. distin. primi q. 4. D

Distinctio de naturali secundum quod quantum et secundum quod naturale si potest habere aliquam veritatem debet intelligi affirmando et negando ronem formalem di

uisibilitatis ita q illa respōsio q̄ dicit q diuidit inquātū quātū dicit q diuidit p rōnē quātitatis tāquā p rōnē formalē diuisiōis z illa q̄ dicit q nō diuidit inquantū naturale. negat naturalitatē esse rōnē formalē huius diuisionis sicut si diceret q aial inquātum hz oculos videt nō inquantum hz manus. Iste intellectus verus est sed ex hoc nō sequit q simplr rei non conueniat qđ cōuenit ei fm quātitatē. nō eñ p naturalitatem concurrentē ipeditur. illđ qđ conuenit naturaliter quātitati sicut nec p manus concurrentes in aiali tollit illđ quod cōuenit ei simplr fm oculos ita igit absolute est oē naturale diuisibile in semper diuisibilia in infinitū. sicut si illa quātitas q̄ est cū forma naturali eēt per se sine omni forma naturali z ita oēs rōnes que procedunt de quātitate absolute fm rationem quātitatis. concludunt de ea. vt est in naturalibus qz diuisibilitas est passio naturalis ei9 z ex consequenti dicitur de naturali cuius est hec passio. 2. dist. secundi. q. 9. E

Disiunctio q̄ ponit cōiter inter cognitionē intellectiuā z sensitiuā ex pte obiecti puta q itelligim9 vniuersale sentimus singulare z quecūq3 distinctio alia isti correspondēs non dz intelligi tāq3 inter potētias disperatas ex eq. sicut est distinctio visus inuidendo colores. ab auditu in audiēdo sonos. sed dz intelligi distinctio intellectus a sensu sicut potentie supioris cognitiue ab aliqua cognitiua subordinata sibi z p ɔñs q potētia supior pōt cognoscere aliqđ obiectū3 vel sub aliqua rōne qđ obiectū vel sub qua rōe potētia inferior nō pōt cognoscere. nō tñ op3 ecōuerso q inferior possit aliqđ obiectu3 vel sub aliqua rōe cognoscere quin superior possit etiā pfectiori modo obiectum illud cognoscere. z sub eadē ratione cognoscibilitatis ex parte obiecti. 13. q. q. infra. R

Distinctio relatiua z si nō causet distinctionē absoluti fundantis relationē. pōt tñ causare distinctione absoluti sequentis naturaliter relationem. z dependentis ab ea. quia distinctio prioris sufficit ad causandu3 distinctionem posterioris. 1. distinc. tertij. q2. j. F

Distractū respectu distrahentis non est distractum. sed respectu tertij ad qđ comparatur sub rōne distrahentis. qz fm phm. 2. periermenias predicando de aliquo. hoc qđ est homo mortuus est oppositū in adiecto ad qđ sequit ɔtradictio. ergo cōparādo precise determinabile ad determinationē. determinabile nō est distractū respectu determinationis. sed nec includit contradictionem ad ipsum. sed respectu tertij de quo dr. mortuu3 est determinatio distrahēs z illđ qđ determinat per ipm distrahit. ita q illud aliud non dr nisi fm qd de isto. ita dico q diminutu3 respectu diminuentis non est diminutum. sed respectu tertij ad quod comparatur ipm sub determinatiōe diminuētē sicut cū dico iste est albus fm dentes nō diminuit albū s3 accipit p albo simplr respectu huius determinationis alioquin esset nugatio vt alit accipit sub ista determi- C. 2.

natiõe vł de tertio.ſ. de ethio: pe tãꝗ diminutũ.36.d.i.primi. q.vnica.E

Distinctissimus ꝯceptus subiecti theologie qđ est de⁹ põt haberi citra cognitionẽ intuitiuã ⁊ ille ꝯceptus ⁊ virtualr̃ ⁊ euidẽter ꝯtinet oẽs veritates necessarias de subiecto. Cõtingẽtes aũt nõ põt includere: qꝛ ille nõ sunt nate includi in rõne alicuius subiecti: quecũꝗ eñ veritas includit sufficiẽter in aliquo simplici ꝯceptu est necessaria. Tñ de ꝯtingentibus sunt q̃dam veritates necessarie nõ q̃dem de actu eoꝝ: ſ3 de possibilitate. ⁊ ille etiã mõ p̃dicto sciri pñt. vtpote deus est potens creare: potens resuscitare. potens beatificare. ⁊ sic de alijs articulis fidei respicientib⁹ cõtingentiã. nec vltra istud veruꝫ necessariũ de eo. qđ est deũ posse est aliqđ ꝓprie sciẽtifice cognoscibile cꝯtum ad tale ꝓpositum. Esset ergo viatoꝛ pfecte sciẽtifice theologus. q̃ per ꝯceptuꝫ distinctissimũ diuinitatis possibilẽ haberi citra cognitionẽ intuitiuã cognosceret ordinate veritates oẽs necessarias siue illas que sunt de intrinsecis que necessario in sunt siue illasque sunt de possibili cõparãdo ad extrinseca.7.q.q.ſ.h

Diuisibile fm illã dimẽsioneꝫ. fm quã est diuisibile nõ p̃t immediate eẽ applicatũ alicui vt ꝯtinens ipm.ſ3 p̃cisumꝯtinens alicui⁹ est indiuisibile. nihil ãt indiuisibile de gñe qtitatis p se existit. ſ3 in aliquo diuisibile ⁊ iõ sequit̃ illud p̃cisum ꝯtinẽs esse vltimũ alicui⁹ diuisibilis cõtinẽtis. ⁊ pp hoc vltimitas non est d rõne loci sicut est de rõne ꝯtinentis p̃cise. qꝛ si posset indiuisibile p se eẽ. ⁊ nulli⁹ diuisibilis vltimũ. illud indiuisibile vere manẽs p se posset eẽ p̃cisum continens.2.dist.scđi.q.6.D

Diuisio actõis quedã est immanẽs. quedã transiẽs vno mõ est equoci siue vocis. in sua significata alio mõ vniuoci. siue generis i suas spẽs. si eñ accipiatur actio transiẽs ⁊ opatio immanẽs. que est itelligere. velle. videre ⁊ hmõi significata sunt vni⁹vocis tñ.ſ.actiõis. ⁊ nulli⁹ vniuoci. si aũt dicat̃ actio quedã est trãsiens. quedã imanẽs. vt elicitio intellectiõis. que immanet. sicut ⁊ ipa intellectio. tũc est diuisio vniuoci in suas spẽs.3.dist.primi.q.6.Ba.

Diuiso toto quãto homogeneo hr̃ p qtitatẽ diuisio tñ ista diuisio nõ est prĩa diuisio indiuiduoꝝ. ſ3 hic substãtia ⁊ illa hñt diuisionẽ abinuicẽ ⁊ distictionẽ inc̃stũ hic. ⁊ hec prioꝛ est naturalr̃ distinctiõe inc̃stũ erãt partes distincti quãti p accñs. accidebat eñ eis eẽ ptes. tñ facta diuisione fm ptes qtitatiuas p accñs fit diuisio fm ptes subiectiuas.3.dist.scđi.q.6.ſ.p

Debitoꝛ ex cui⁹ nõ solutiõe creditoꝛ notabilr̃ dãnificat̃ tenet̃ de iustitia satisfacere creditoꝛi de interesse. Et l3 ille creditoꝛ nõ possꝫ hr̃e ꝯ eũ actionẽ in foro exterioꝛi. vtpote qꝛ nõ sunt pacta vl̃ iuramẽta. tñ in foro cõsciẽtie debitoꝛ tenet̃ vltra sortẽ ad interesse.15.di.qrti.q.2.ſ.O

Delectatio quietat volũtatẽ vt ẽ susceptiua passionũ. sicut beatitudo pficit voluntatẽ vt est susceptiua opationum. securitas

aūt passionū est in virtute ꝯcupiscibili: ꝛ est in virtute ꝯcupiscibili.qꝛ ꝯsequitur spem.49.dis. quarti.q.7.ſ.B

Denoīatiua ꝓprie dicunt̄ q̄ differūt cadētia ab alio.p3 in ꝑdicamētis. Casus aūt iste pōt eē. vel sicut accñtis ad subiectū vl' sicut forme ad suppositū eiusdē nature.ꝛ ſm hoc est duplex ꝑdicatio denoīatiua.vna accidentis denoīantis subiectum. alia forme nō accepte in abstracto. nec ſm rōnem quiditatis absolute.s3 quasi in ꝯcepto ꝑ cadentiā forme ad suppositum nature.ꝓprie ſm ꝙ dicimus.hō est alatus.non hō est ala.ꝛ isto mō oīa supiora dicunt̄ de suis inferioribus vt sor.est hō. homo est animal.nō hō est animalitas vl' sor.ē humanitas.ꝛ hoc modo dr ꝙ materia est formata.non tñ ꝙ materia sit forma 12.di.scdi.q.1.J

Dependentia essentialis ꝛ necessaria nō est cā ꝙ terminus dependentie addat̄ in diffinitione fundamenti depēdentis.tūc em̄ deus magis poneret̄ in diffinitione cuiuscunqꝫ creati.quā substātia in diffinitione accidētis.s3 cā est.qꝛ nulla forma pōt habere ꝯceptum pfectum quietatiuum nisi cointelligat̄ illud cui⁹ est forma.diffinitio aūt exprimit ꝯceptum pfectum diffiniti.ꝛ ideo q̄tūcunqꝫ essentialia forme exprimerent̄ sine illo cuius est forma. q̄uis q̄ditas eius indicaret̄.tñ nō esset ꝯceptus pfectus:quietans intellectum.ꝛ iō nec diffinitiuus. sed causatū qd̄ est in se quoddā cōpositū subsistēs si ꝯcipiat̄ in se intellect⁹ ibi quiescit nō requirens aliud cointelligere.12.di. quarti.q.1.L

Deridet̄ auctoritas Isidori qd̄ sol ꝛ luna stabūt ne dānati sub terra habeāt aliqd̄ lumen.non em̄ sic sunt sub terra sicut aliq̄ imaginant̄ antipodes. quasi in suꝑficie opposita nostre terre habitabili.s3 sunt sub terra.i. in centro terre. vel cōcauo terre.ꝛ sic nō magis haberent lumē si sol circūferret̄ q̄ꝫ si sol semper staret in vna pte. silr alia pars illius auctoritatis sol ꝛ luna in ordine in quo creati sunt stabūt. vr̄ em̄ satis irrōnabile. tum qꝛ ex quo recesserūt semel ab illositu nō redeūt iterꝫ ad eūdē infra spatiū trigintasex milliū annoꝝ.ergo oporteret iudiciū vsqꝫ ad hunc terminū differri post creationē mūdi. qd̄ non est ꝓbabile. Silr creata erāt in situ maxime cōuenienti noue ꝓductioni rerū.stabūt aūt in situ maxime cōuenienti ꝯseruatio ni reꝝ sine noua productione. 48.di.quarti.q.2.L

Detentio formalis que est ſm diffinitionē formalē equalis ē in dānatis.s3 nolle nō est equale.inmo intēsiuus in his q̄ magis peccauerūt:ꝛideo maior tristitia.44.dist.quarti.q.2.ſ.D

Desiderium naturale nō causat tristitiā nisi sit electiuū. s3 hoc non vr̄ ponere ꝑ se istū magis punitū q̄ꝫ illū.qꝛ sicut nō est ꝑ se ꝑmium intellectui cognoscere creaturā s3 deum. ita nō vr̄ ꝑ se pena damni intellectui nō cognoscere creaturā.s3 ꝑ se pena est visione dei priuari.ꝛ quo ad hoc sunt isti equales.33. di. scdi.q.vnica.ſ.D

Desperans desiderat desiderio

cõditionato qr vellet si posset: nõ ãt desiderat absoluta:qr ad absolute desiderare p̄supponit ꝯceptio intellectus ostendẽs si bi desideratũ sicut possibile de rãti:quicqd em̃ ostendit volũta ti tanq̃ impossibile vl volũtas oĩno nõ vult illud:vel si vult il lud tenuiter vult ⁊ hoc modo forte verũ est qd dictũ est in se cũdo li.qd ãgelus voluit equa litatẽ dei:nõ absolute qd appe teret hoc tanq̃ possibile:s; vel; le ꝯditionato:in quo sufficiẽter est rõ meriti: ⁊ ẽt peccati:⁊ ẽt rõ gaudij ⁊ tristitie d opposito.26 dist.tertij.q.vnica.Z

Determinatio obiecti est prima determinatio que ptinet ad ge nus moris:nõ tanq̃ differẽtia determinãs ad aliqd in illo ge nere:s; tanq̃ potẽtiale recepti uum determinatiõis moralis: qr qñ actus est hñs obiectũ cõ ueniens agẽti ⁊ actioni:tũc est capax determinatiõis moralis ẽm circũstantias ordinatas:pp qd dr ex obiecto actus hr̃e bo nitatẽ ex gñe qr sicut genus est potẽtiale respectu differẽtiarũ sic bonitas ex obiecto ẽ prima in gñe moris p̄supponens solũ bonitatẽ nature:⁊ capax ois bo nitatis specifice in genere mo ris.18.q.q.G

Determinatio nõ est intrinseca potẽtie nec de se:nec p spẽm:s; est ad determinatũ obm̃:⁊ hoc mõ intell's diuinus est ad deter minatũ singl'are:⁊ nõ est incon ueniẽs intell'm pfectiorẽ cẽ de terminatũ:⁊ determinabilẽ re spectu obiecti qũo intellectus impfectior nõ est determinat⁹ vel determinabilis respcũ eiusl dẽ.9.di.scdi.q.2.J.U

De aliquo habẽte verã idẽtita tẽ:s; nõ tm̃ vnicã realitatẽ for malẽ:necesse est idẽ rõne vnius realitatis vere p̄dicari formalr de illa realitate:⁊ de alia reali tate formali formalr nõ p̄dica ri:sicut albedo rõne alicui⁹ rea litatis:quã hz in se: cõuenit cũ nigredine:⁊ rõne alteri⁹ nõ rea liter cõuenit:s; differt: nec affir matio ⁊ negatio de eodẽ rõne eiusdẽ realitatis formal'r dñr: ita hic pr̄ rõne essentie est idem quiditatiue filio:⁊ rõne ꝓprie tatis nõ est idẽ formalr:nec hy postatice filio:nec dñr affirma tio ⁊ negatio de eodẽ respectu eiusdẽ.2.dist.primi.q.7.J.Zi

De christo dr ꝓprietas ꝯñs hu manã naturã est eiũ naturalis fili⁹ Marie:est etiã iustus ⁊ gra tus deo:s; esse adoptatũ nõ di cit ꝓprietatẽ nature create ẽm quã xp̄s nunq̃ fuit extrane⁹ ab hr̃editate paterna s; nature de prauate.10.di.tertij.q.vni.J.D

De facto deus resuscitans nõ re ducet eandẽ mutationẽ nume ro:qr resuscitatio nõ erit eadez mutatio cũ gñatione: tñ eadez forma numero reducet:vñ fal lacia ꝯñtis est ex distinctione mutationũ inferre distinctionẽ terminoꝝ.e cõuerso em̃ bñ seq tur:ꝙ si alia forma acqrit ꝙ sit alia mutatio:s; eadẽ põt bñ ac quiri diuersis mutationibus:si cut ⁊ idẽ vbi spẽ põt acqri diuer sis motibus localib⁹ specie :vt pote motu circulari ⁊ motu re cto.q adeo sunt alterius rõnis vt nõ sint cõparabiles.7. phy. Aug.etiã tertio de tri.c.9.vult ꝙ idẽ specie possit generari eq uoce ⁊ vniuoce:⁊ tñ mutatiões sunt alterius rõnis.43.di.quar t.c.31.

ti.q.1.D

De facto nulli daꝛ gr̃a: nisi ꝑ aliquā cām meritoriā que mereꝛ ꝯiunctionē eius primā cū deo: ⁊ hec cā meritoria est xp̄s: sed ꝓter istā nō opꝫ dare aliā ītrinsecā in recipiēte: qua ꝯiungaꝛ deo anteꝗ̄ recipiat grām.4.distin.quarti.q.2.C

De mō essendi.s.nō ꝗ̄titatiue vl̄ nō dimēsiue vl̄ localr nō video si pōt fieri idē in pluribꝰ locis nō sub mō naturali quin etiam possit fieri mō naturali cū i primo sint duo miracula i scḋo tm̄ vnū. In primo ꝗdem sunt duo miracula: vnū.s.in causando ꝑsentiā corporis hic: ⁊ aliud in separādo ipm̄ a suo mō naturali sic ergo pōt eē modo naturali sicut sub sacro.10.di.quarti.q.3.B

De necessitate ministri ad nunꝰ in eccl̄ia latina est hodie ꝯficere in azimo. Et forte ēt grauiter peccāt greci qui nō se ꝯformāt ecclesie petri. maxime cuꝫ hic habeaꝛ fundamentū solidū ꝙ sic xp̄s instituit istud sacramentū celebrandū: ad minus lꝫ nō necessario quin alr̄ fieri posset. tn̄ sic magis ꝯgrue celebratur.11.dist.quarti.q.6.F.C

De potētia absoluta bn̄ posset dari prima gr̄a siue merito passionis xp̄i. qḋ ꝓbaꝛ: qꝛ summa gr̄a data creature data est ale xp̄i ⁊ sine omni merito: nullo.n. mō passio eiꝰ nec exhibita nec ꝑuisa erat meritū respcū gr̄e sibi ꝯferende.15.di.quarti.q.1.C

De potētia actiua siue ꝑfactiua nō est incōueniens ꝙ eadē exn̄s sit organica: qꝛ illa potētia non causat actūꝰ informantē se: sed effectū in alio. iō nō sequiꝛ ꝙ dictio. ꝙ sit organica agendo mediante aliquo organo: ⁊ non organica agendo imediate ꝑ propriā virtutē sine aliquo organo 49.di.quarti.q.14.E

De ꝑceptis prime tabule est notandū ꝙ illa imediate respiciūt deū ꝓ obiecto. duo ꝗdem prima si intelligaꝛ esse tm̄ negatiua ꝑrimum nō habebis deos alienos. Scḋm nō assumes nomen dei tui in vanū. i. nō facies deo tuo irreuerētiā. ista sunt stricta ꝺ lege natureꝗ̄ sequꝛ necessario si est deus: est amādus vt deꝰ: ⁊ qḋ nihil aliud est collēdū tanꝗ̄ deꝰ: nec deo est faciēda irreuerentia: ⁊ ꝑ ꝯn̄s. in istis nō pōt deus dispēsare: vt aliqs possit licite facere oppositū talis ꝓhibiti. Tertiū preceptū qḋ est de sabbato est affirmatiuū. tanꝗ̄ ad aliquē cultū exhibendū deo determinato tp̄e. ⁊ ꝗ̄tuꝫ ad determinationē huius tp̄is vel illius nō est de lege nature stricte loquendo. sīr nec ad ptem negatiuā que includiꝛ. qua. s. ꝓhibeꝛ actus seruilis ꝓ tp̄e determinato prohibens a cultu tunc exibendo deo. ille enim actus non prohibetur nisi quia impediens vel retrahēs ab isto cultu qui precipiꝛ.37.dist.tertij q.vnica.F.C

De pronomine ego in baptizante verum est quod non est simpliciter de necessitate forme. neꝗ̄ expressum neꝗ̄ vt implicitū in verbo prime persone: sꝫ quātum ad ecclesiam latinā ad minus post tempus Alexandri necesse ē ministro exprimere. ego et glosa. illa. si quis cum probatione sua retulerūt. pōtest intelligi ꝓ tempore precedere il-

iam constitutionez Alex. tertij. si quis. 3. dist. quarti. q. 2. §. Q

De re pñte nõ tñ relinquit spẽs sensibilis in phãtasia sz aliqua in potentia memoratiua: ⁊ ille potẽtie cognoscũt obiectũ sub alia ⁊ alia rõne: nã vna cognoscit obiectum scdm se absolute apphendẽdo qditatẽ eius: alia apphendit obiectũ vt in pterito apprehẽsuz. ita q apprehensio pteriti ẽ imediatũ obiectũ. ⁊ obiectũ imediatũ illius apprehensionis pterite est obm mediatũ recordatiõis: ita etiã pñte aliq sensibili sensui põt ṽtute illius causari in intellectu duplex cognitio. vna abstractiua qua intell's agẽs abstrahit spẽm qditatis vt qditas ẽ a spe in phantasmate: q repñtat obiectũ absolute nõ vt existit nũc vel tũc ⁊ hic: ⁊ alia põt esse in intellectu cognitio intuitiua q cooperat intellectui: ⁊ ab hac põt derelinqui habitualis cognitio intuitiua impoitata i memoria intellectiua q sit nõ qditatis absolute: sicut fuit alia. sz cogniti vt exñs qñ in pterito apprehendebat vt pterijt: ⁊ hoc mõ xps p experiẽtiaz didicisse dr multa, hoc ẽ p cognitiões intuitiuas. i. illoruz cognitoz qtum ad existentiã ⁊ per memorias derelictas ab eis 14. dist. tertij. q. 3. C

De rõne verbi nõ est gigni amore obiecti cogniti: sz nec etiam gigni amore notitie: q ẽ verbũ: tñ ɔcomitat pfectũ ṽbũ duplex actus volũtatis. vnus preuius quo imperat actus ille: ⁊ inq̄sitio pũia: sine qua non peruenirel ad ṽbũ pfectũ: sicut pz. 9. de trini. vlti. c. ⁊ alius quo intell's qescit in intellectuali notitia iam habita sine quo non pmaneret intell's in notitia iaz habita. nõ igit actus volũtatis ẽ de essentia ṽbi: nec formalr: nec vt cã: sz ɔcomitat necessario ad gñationẽ eius in nobis pp inq̄sitionem eius pũiã: ⁊ ad ɔtinuationem eius silr: pp hoc q si intellectio volũtati nõ ɔplaceret in ista notitia intell's nõ pmaneret in ea: ⁊ ita ista notitia nõ haberet rõnem ṽbi permanẽtis. ista tñ pmanentia nõ est de rõne pfecti ṽbi intẽsiue; qr nõ minus pfecta est albedo vnius diei q̄ʒ vnius anni: voluntas aũt respiciẽs obiectũ cuius ẽ verbũ non ptinet ad rõnem verbi: nisi stricte sumẽdo verbũ quo mõ Augu. ptractat' cap. pal. Nemo põt dicere dñs Jesus nisi in spũ sancto. hoc dicere includit acceptationẽ obiecti dicti: ⁊ addit aliqd vltra rationem verbi absolute, 27. dist. primi. q. 3. §. B Ca. 2.

De rõne numeri sunt tria. pmuz est q vnitates q sunt ptes nũeri sunt vnius rõnis ⁊ nõ tñ conceptus vnus sz singularia ei9 hinc ⁊ inde sunt vni9 rõnis. 2m q vna sunt distincta: ita q sic vnũ nõ includat sic vnũ: iõ vnitas nature nõ facit numerũ cuz vnitate suppositi: nec cũ vnitate formalitatis: qr natura in vno includitur ⁊ aliud includit. Tertio reqrit q i vtraq vnitate vel vtroq nũero sit potentialitas ptis ad totũ. 24. di. primi. q. vnica. D

De bonis inquãtuz pdestinat nõ est iudiciũ: neq dc facto in exñtia: neq quasi in pscientia diuina, iudiciũ eni est dc aliquo facto vel puiso. sz de malis lz nõ sit iudiciũ de facto qr nõ peccauerũt. põt tñ condemnatio dici

Indiciū de eis in ꝯscientia dei: vbi dicunt mali: ꝛ tunc inscrutabilitas iudicioꝝ pōt referri ad malos ex pte quoꝝ ponitur aliqua rō lȝ ille rōnes ex parte diuersoꝝ pp quas quasi ex parte eoꝝ ferunt iudicia sint inscrutabiles: ꝛ p hoc iudicia inscrutabilia. 41. di. p̄imi. q. vnica. 6

Detinēs rem alienā aut est in extrema necessitate: ꝛ ille cui⁹ est res nō: sȝ hȝ aliquā citra extremā necessitatē. ꝛ tunc dicenduȝ ꝙ ista res fit istius detinētis iure poli. quo in extreme necessitatis articulo ad ꝓuidendū sustentationi nature via oībus extrema necessitate detētis est cōcessa: extra de v̄bo. signifi. Erūt qui seminat: ꝛ ē hodie in. 6. decre. Si aūt ambo detinens. s. ꝛ cuius res detinet sunt in extrema necessitate. si p̄us deuenit dn̄s ad illam extremā necessitatem dȝ reddi dn̄o duplici iure: tum q: p̄ius suū: tum q: iaȝ ex ista necessitate factū est suuȝ: si vero p̄ius deuenit detinens factum est suū. ꝛ tūc dn̄o post deueniēti ad istam necessitatē nō dȝ reddi. q: cessauit dominium eius in re ista. ꝛ factum est alterius iure poli. Si aūt ambo simul deueniāt. dico ꝙ dȝ reddi dn̄o: q: nūꝙ̄ cecidit a dominio Et si arguas ꝙ magis dȝ quilibet se diligere ꝙ̄ proximū: ꝛ per ꝯn̄s magis vitā suam corporalem ꝙ̄ vitā proximi. ꝛ per ꝯn̄s istaȝ rem simpl'r necessariā sibi magis retinere ꝙ̄ dare ꝓximo. R̄ndeo magis dȝ diligere vitaȝ suam ordinate vt est diligibilis ad vitam eternam: ꝛ ita magis conseruationē iustam vite sue ꝙ̄ conseruationem iustam vite proximi: sȝ nō magis ꝯseruationem iniustā vite sue ꝙ̄ cōseruationeȝ iustā vite ꝓximi. Sic enī magis dȝ latro sustinere suspēdium ꝙ̄ occidere suspendenteȝ vt euadat: cuius rō est: q: dilectio vite corporalis iniuste custodite nō est dilectio ordinata: q: nō est ad dilectionem anime nec dei. Istius aūt detinētis in casu vltimo custoditio vite de re aliena est iniusta: ꝛ cū hoc est ēt homicida: q: iniuste occidit aliū qui subtrahit sibi necessariū qd̄ sibi debet. 15. di. quarti. q. 2. 31

Detētio in ꝯsideratione ignis iutensa ꝛ perpetua ꝛ cōtra voluntatem angeli est effectiue a deo principal'r: ꝛ ab igne vt actiue: sȝ minus principal'r. Et pōt poni exempluȝ sicut intell's agens ꝛ ph̄atasma se habēt ad mouēdum intellectū possibilē in nobis. sic in ꝓposito deus hȝ simi lem modū intellectui agenti: et ignis ph̄atasmati: ꝛ esset omnino simile si in nobis intellectus agens esset formaliter volens ꝛ possibilis similiter: ꝛ agens per voluntatē suā determinaret aliquod certuȝ ph̄atasma ad mouendū efficacissime intellectum possibileȝ ꝯ voluntatē eius: nec obstat ꝙ principale agens ꝛ instrumentū nō sunt in eodē supposito hic sicut ibi intell's agēs ꝛ phantasma: q: ordo agentiuȝ illorū non requirit identitatem suppositi. 44. di. quarti. q. 2. 2

Dictio exclusiua alio mō excludit addita subiecto: alio modo addita predicato: quia addita subiecto precise excludit respectu ꝑdicati omne illud de quo vere nō dr̄ subiectū neꝙ per se: neꝙ p accidens. puta solū albū

currit fortem currere: vel musi cum currere nō excludit: sed nigrum currere: lʒ for. vel musicꝰ nō dicatur de albo nisi per accidens: sed ex parte predicati excludit respectu subiecti quicq̄d non formalr̄ vel essentialiter dr̄ de predicato nec econuerso: ꝗ maxime eiusdem generis: puta hoc est solūmodo albuʒ potest excludi ꝙ huic subiecto nulla qualitas inhereat nisi albedo. et hoc mō accipitur in diuinis cum negaẜ ista christus ē solus homo vel solus deus hec enim falsa est: non quia aliquid dicatur de christo de quo non dicatur deus: sed qꝛ nō omne dictuʒ de christo ē formaliter vel essentialiter deus: quia homo dicẜ de christo: ꝛ tamen non est formaliter deus vel dictuʒ de deo. 6. dist. tertij. q. 2. D

Dictum philippi ostende nobis patrem ꝛ sufficit nobis intelligendū est quantū ad instructionem fidei de trinitate: hanc em̄ tunc nō complete intellexerat: frequenter em̄ audierat sermonem de patre. ꝛ ideo cōcepit ꝙ patre sibi ostenso sufficiēter caperet ꝛ alij cū eo veritatē fidei de trinitate. non autē loquebaẜ de visione beata quasi illa per se sufficeret sine dilectiōe: sicut apparet per responsionē christi tanto tpe vobiscū sum ꝛc. philippe qui videt me quasi dicat si iam me ẜm veritatem vidistis etiā perfecta visione fidei. ꝛ patreʒ meū simili visione vidistis: non aūt intellexit ꝙ apl̄i vidissent eum visione beatifica. iam em̄ supponeret eos fuisse beatos. 49. di. quarti. q. 4. P

Diuisio principij actiui diuersis nobis exprimitur non solum apud diuersos: sed etiam apud Aristotelem. vt pʒ ex. 2. physic. Te. c. 49. vbi premisit ẜm ꝓpositū: ꝛ nō ẜm propositū ꝛ subdit ab intellectu ꝛ natura: ꝛ in. 9. meta. rationales ꝛ irrationales potentias per ista tria nō ẜm propositum: ꝛ a natura ꝛ potentie irrationalis: intelligit principium actiuū. t. c. 10. quod cōiter dicimus naturam: per alia vero tria intelligit illud aliud principiuʒ actiuum in quo cōcurrunt respectu actus extrinseci ꝛ intellectus ꝛ voluntas: sʒ vtrūqꝫ istorum per se acceptum hʒ suum propriuʒ modū principiandi: intellectus quideʒ per modū nature vnde ad suum ꝓpriuʒ actū comparatus natura est sicut filius in diuinis producẜ per modū nature: lʒ eius principium productiuum sit memoria: volūtas aūt semper hʒ suum modū causandi ꝓpriuʒ. s. libere: ꝛ iō quando concurrit cum intellectu vt in productione artificialiū: totum dicẜ produci libere ꝛ a proposito: quia propositū est principale ꝛ imediatum principiū illius productiōis extrinsece. si auteʒ quandoqꝫ ꝯcurrat potentia naturaliter actiua cum ipsa voluntate. sicut est de potentijs inferioribus quibus vtimur ad agēdum. lʒ actio ꝓprie vt est huius principij fit per modū nature: tamē quia totum subiacet volūtati. ideo libere vtimur ꝛ dicimur libere agere a principali agente: ꝛ hoc modo loquiẜ. 9. meta. vbi vult ꝙ vltra intellectum requiritur aliquod determināns vt appetitus ꝛ prohereses. alioquin simul faceret con-

trraria. nam ipſa ſcientia ſimul
contraria oſtendit: ⁊ ipſa quan
tum eſt ex parte ſui eſſet princi
pium per modū nature: ⁊ neceſ
ſario quātū eſt ex parte ſui cau
ſaret quodlibet reſpectu cuius
eſt in potentia. Ille inquit con
trarioꝝ quare ſimul faciēt ꝫ᷑a
hoc eſt impoſſibile: neceſſariū ē
igitur alterū adeſſe qꝺ propoſi
tum eſt. hoc eſt determinās ad
vnum oppoſitoꝝ. ⁊ ſubdit dico
aūt hoc appetitum. 16. q. q. l. R

Dolor ſicut ⁊ delectatio ſenſiti=
ua eſt paſſio cauſata in appeti
tu ſenſitiuo ab obiecto appre=
henſo ꝑ ſenſuz: ſicut ꝙ aliquod
obiectū inquantū obiectuz hoc
eſt intētionaliter motiuū eſt cō=
ueniēs: ita cauſat poſita ſenſa=
tione delectationez in appetitu
ſenſitiuo: vnde non eſt facile in
omni delectatione ſaltē viſus ⁊
auditus fingere imutationē ali
quā realez ad ſalutē ipſius ſup
poſiti. Eodem mō lꝫ imutatio=
nem intentionalē obiecti diſcō
uenientis cōcomitaꝛ alia imu=
tatio realis diſcōueniēs nature
qꝺ forte non eſt verū in viſu et
auditu: ſeqꝛ dolor cātus ab illo
obꝺ ſenſato vt ſenſato i appet
tu ſenſitiuo. 44. di. q̄rti. q. 3. Ci

Domino male ⁊ inordinate volē
te ſtatim rehabere ſuū: ⁊ ꝑ ꝯñs
inordinate nō volente proximū
ſuuz illud tenere. non eſt tenēs
iniuſtus: quia etiam depoſituz
de cuius redditione eſt lex ſtri=
ctiſſima poteſt teneri licite dño
inuito volūtate inordinata. 15.
diſt. quarti. q. 2. Ff

Domus extra dicitur fieri a do=
mo in mēte: quia fit a cognitio=
ne domus in mēte: tanꝙ a prin
cipio formali: ⁊ illa cognitio do
mus ē ſimplr perfectior domo
extra. ipſa etiā domus intra ꝑ
quanto participat eſſe cognitio
nis perfectior eſt ſeipſa extra.
Et ſi dicitur ꝙ eſt ens diminu=
tum ⁊ domus extra eſt ens rea
le. Dico ꝙ cognitio eius ē ens
reale ⁊ ꝑfectius ens ꝙ̄ domus
extra: domus etiam in mēte par
ticipat nobilius eſſe reale ꝙ̄ ſit
illud eſſe extra. Et ſic intelligē
dum eſt illud Aug. 9. de tri. 10.
vel. 11. ſ. ꝙ ſuperius hꝫ nobiliꝰ
eſſe in ſe ꝙ̄ in intellectu ecōuer
ſo aūt inferius hꝫ nobilius eſſe
in intellectu ꝙ̄ in ſeipſo: hoc in
telligendū eſt de illo eē qꝺ for=
malr eſt ipſius cognitionis ⁊ ꝑ=
ticipatiue ipſius cogniti: verū
eſt tñ ꝙ domus ex̄ hꝫ verius eē
domus ꝙ̄ domus in intellectu
cuiuſcūqꝫ. ſꝫ hoc eſt eſſe ſm qd.
i. eſſe tale limitatū: nobiliꝰ aūt
ſimpliciter eſſe habꝫ in intelle=
ctu maxime diuino. 1. diſt. quar
ti. q. 1. Q

Domus non eſt nata habere ra=
tionem obiecti reſpectu ſue co
gnitionis quantū ad iſtas cōdi=
tiones cauſare. ſ. notitiā vel mē
ſurare. qꝛ intellectus q̄ moueꝛ
ab ente vel quiditate in ſenſibi
libus nō mouetur ab artificiali
vt artificiale eſt. quia ſic nō eſt
ens nec hꝫ quid. ſed tm̄ domus
eſt obiectū quantū ad illam cō
ditionē que eſt terminare actuz
⁊ iſta conditio obiecti nō oſten
dit maiorem perfectionem in
obiecto ꝙ̄ in actu. 1. diſtinctio.
quarti. q. 1. S

Duaruz ꝓductionū completaꝝ
in eſſe ſubſtantiali non pōt eſſe
eadē ſubſtātia primus terminꝰ
qꝛ tunc vtraqꝫ acciperet ꝑfectū
eſſe ſubſtātiale ex q̄ vtraqꝫ ē cō

pleta.ꝛ ita idē bis ꝑduceretur cōplete.3.dist.scđi.q.4.§.B

Dubiū est qđ phs circa imortalitatē aie sensit.varie eñ loqᷓ in diuersis locis.ꝛ habuit diuersa principia.ex quoꝝ aliq̄bus vr̄ seq̄ vnū oppositū.ex alijs aliđ vñ ꝓbabile est ꝙ in illa ꝯclusione semꝑ fuerit dubius. ꝛ nunc magis accedere ad vnā ꝑtem. nūc ad aliā.iuxta hoc ꝙ tractabat materiā ꝯsonam vni parti magis ꝙ̄ alteri.43.di. quarti. q.2.Z

Due ꝯditiones ꝯcurrunt in obiecto amabili.s.vnitas ꝛ bonitas.ꝛ lȝ vnitas vni⁹ obiecti q̄n ꝙ superet vnitatē alterius obiecti tñ bonitas ex alia ꝑte recōpēsat.27.di.tertij.q.vnica.§.Q

Due sunt rōnes quare xp̄s non ꝯxit peccatū originale.quaruȝ vna ꝑ se sufficeret sine altera. vna qꝛ purgata fuit caro eius in beata virgīe.scđa qꝛ nō erat filius naturalis ade:ꝛiō nō obligabatᷓ in adam.32.di.secundi q.vnica.A

Due gr̄e sunt in aiabus ꝯhentiū ꝛ hoc nisi sit obex peccati mortalis hinc ꝛ inde.non.n.sufficit ad gr̄am ꝑcipiendā ꝙ ꝯhens nō sit fictus respectus sacramēti.sȝ opꝫ ꝙ pꝛius penituerit. qꝛ istud sacramentū nō dat primā gr̄am.Secūdus effect⁹ est vnio aiarum ꝯhentium.sed. primus effectus totalis est vnus.s.gratiosa coniunctio animarū. 26. dist.quarti.q.1.M

Duo actus ꝑfecti non pn̄t esse in eadē potētia.aut saltem si pn̄t nō videtᷓ ꝙ vnus illoꝝ possit eē aliquo mō actiuū in respectu alterius.17.di.pꝛimi.q.2.L

Duo amoꝛes fecerūt duas ciuitates.ciuitatē dei amoꝛ dei vsq̄ an ꝯtemptū sui.ꝛ ciuitatē diaboli amoꝛ sui vsq̄ ad ꝯtemptū dei.Pꝛima igitᷓ radix ciuitatis diaboli fuit inoꝛdinatus amoꝛ amicitie sui q̄ radix germinauit vsq̄ ad ꝯtemptū dei.in quo est ꝯsumata ista malitia.6.dist.secundi.q.2.§.C

Duo effectus cōparati ad vnam cām cōem eoꝝ pn̄t hr̄e oꝛdinē mutuū ad se inuicē in rōne cāe ꝑtialis.sicut spēs itelligibilis ꝛ itelligere cōparādo ad intellectum agentē ꝛ possibilē. qꝛ respectu intellectiōis ꝑtialis cā ē spēs.ꝛ posset poni itellectio eē aliqua cā spēi ꝑ quāto intēdit eā.17.di.pꝛimi.q.2.§.V

Duo fines vltimi si eēnt haberēt duas cooꝛdinationes entiū ad se.ita ꝙ ista entia ad illa nullū oꝛdinē haberēt.qꝛ nec ad fineȝ illoꝝ.nā q̄ oꝛdinarenᷓ ad vnuȝ finē vltimū.nō possent oꝛdinari ad aliū.qꝛ eiusdē causati duas esse cās totales.vel ꝑfectas in eodē oꝛdine est impossibile. tūc eñ eēt aliq̄d in aliq̄ oꝛdine ꝑ se cā quo nō posito nihil min⁹ eēt id ꝑfecte causatū.oꝛdinata ergo ad vnū finē nullo modo oꝛdinanᷓ ad aliū.nec ꝑ ꝯñs ad illa que oꝛdinanᷓ ad alium.ꝛ ita ex his ꝛ illis nō fieret vnum vniuersum.2.dist.pꝛimi.q.2.§.Q

Duo oꝛdines pn̄t intelligi in diuinis.s.oꝛdo nature ꝛ oꝛdo originis qui sunt alterius rōnis.ꝛ i quocūq̄ gradu vnius oꝛdinis pōt totus alius oꝛdo assignari Exemplum in creatura vbi est oꝛdo nature.oꝛdo originis. et oꝛdo durationis.qui sunt alterius.ꝛ alterius rationis. ꝛ tot⁹ vnus oꝛdo potest assignari in

vno

vno gradu alterius ordinis: accipiatur em̄ vnum instās durationis: in illo instāti possunt assignari oīa ordinata ſm originem ⁊ naturā: accipiatur etiam vnum instans nature in eo possunt assignari omnia ordinata ſm originem. Simpliciter tñ in diuinis ordo nature primus est ita ꝙ simpliciter ꝓcedendo in primo instāti nature dꝫ assignari totus primus ordo originis: ⁊ si in secundo instanti nature assignetur ordo originis: nō est primus ordo originis. sed secūdus: quod intelligo sic. Ordo nature accipitur comparando obiecta ad intellectū ⁊ voluntatem diuinā: qꝛ cōparando essentiam suā ad intellectum ⁊ volūtatem eius: que est primū obiectum intellectus sui ⁊ voluntatis sue est primū instās nature: ⁊ comparādo alia obiecta: que sunt secūdaria ad intellectuꝫ ⁊ voluntatē diuinā que non sunt ex se obiecta sꝫ ꝓducta per intellectum ⁊ voluntatem in esse obiecti: est scd̄m instās nature. In primo igitur instāti nature stando in illo habetur persona perfecta habēs memoriā perfectam essentie diuine. i. habens intellectum cui essentia diuina est presens in rōne obiecti actu intelligibilis: ⁊ ista persona ista memoria essentie diuine potest formalr̄ operari ⁊ formaliter ꝓducere. ⁊ prius aliquo mō intelligitur ista persona operari ista memoria ꝙ̄ ꝓducere: ⁊ in illo priori intelligitur ista persona in se pfecta ⁊ vere beata in actu intellectus intelligendo essentiam diuinā sicut obiectū suuꝫ. Eadem etiā persona ꝓducendo ista memoria producit notitiam adequatā huic obiecto. ⁊ cum hoc obiectuꝫ sit infinitum producit personā formalr̄ infinitam per se subsistentē. illi aūt persone cōmunicatur volūtas: vt actus primus: non habens adhuc terminū adequatū productum. ista vna volūtate persona prima ⁊ secunda operanł circa essentiaꝫ diuinā tanꝙ̄ obiectum amādo eam infinite: et tunc sunt in se pfecte ⁊ vere beate in essentia diuina: preter hoc aūt ista eadem voluntate vna in eis iste psone producūt amorem adequatū huic obiecto cognito sub rōne amabilis: et ita ꝓducunt amorē infinituꝫ: ⁊ ita spirant personā diuinam: quia nihil est formalr̄ infinitum nisi quod per identitatem est deus. Stādo igitur precise in primo instāti nature cōparando essentiam diuinā ad intellectuꝫ ⁊ voluntatem habeł totus ordo originis primus: qꝛ. s. due persone perfecte originanł. ⁊ tota perfectio diuinarū personarum ad intra in intellectu diuino ⁊ voluntate habeł in primo instanti nature. vt sunt potētie operatiue: circa illam essentiā: qꝛ tota perfectio simplr̄ cuiuslibet persone est in intelligendo ⁊ volendo essentiam diuinā: qꝛ in intelligendo ⁊ volendo eā sunt beate formalr̄. hoc ergo ꝙ̄tum ad primū instans nature. Sequił secundū instans nature in quo comparanł intellectus ⁊ voluntas diuina ad aliud obiectū secundariū: ⁊ qꝛ in illo instāti obiectuꝫ illud nō est ex se actu intelligibile: sꝫ fit actu intelligibile per intellectū: iō non hꝫ esse

b

in memoria diuina vt memoria
est. sȝ ꝑducitur actu intelligen=
tie in tali eẽ obiecti sicut in no=
bis intẽtiones scđe ꝑducuntur
per intellectuȝ ⁊ nõ sunt in me=
moria: vt memoria ẽ: ⁊ siue po=
neret ꝙ haberẽt esse per memo
riaȝ. siue ꝙ producerentur per
intelligentiam in esse cognito:
saltеȝ prius natura ꝙ̃ habeant
esse in memoria vel in intelligẽ
tia tam memoria ꝙ̃ intelligen=
tia est in tribus ꝑsonis: ⁊ ita in
quantũ memoria vel intelligen
tia est in istis tribus ꝑsonis erit
rõ ꝑducendi ista in esse: nõ igiť
verbũ prima ꝑductione ꝑduci
tur de lapide: vt est in memoria
patris: q2 vel lapis non hȝ esse
in memoria patris: vt memoria
est principiũ ꝑducendi verbũ:
vel si hȝ esse in memoria: nõ tñ
prius naturaľr ꝙ̃ ipsa intelliga
tur in tribus. In scđo tamẽ in=
stanti nature põt assignari qui
dam ordo originis: quia prius
origine pater intelligit lapideȝ
ꝙ̃ filius: q2 pater intelligit a se
filius nõ a se: sȝ hoc hȝ a patre
⁊. s. s. a patre ⁊ filio. Sed iste se=
cundus ordo originis non est
originatio simpľr: qua. s. ꝑsone
diuine ꝑducunť in esse nature
diuine simpľr: sȝ est quasi origi
natio ẜm quid siue consequẽs
personas iam ꝑductas. Exem=
pluȝ huius in creaturis si sit ori
go sortis a platone ꝑ se ẜm hu
manitatẽ: ordo originis in illis
in habendo humanitatẽ est pri
mus ordo originis simpľr. or=
do aũt eorũ in habendo risibi=
litatem est alius ordo originis
quasi ẜm quid: q2 sicut in pͥmo
instãti nature sortes hȝ huma=
nitateȝ a platone ita in scđo hȝ
risibilitatẽ ab eo. ⁊ si prius na=
turaľr ambo haberent humani
tatem ꝙ̃ risibilitas produceret
ambo causarent simul risibili=
tateȝ: ⁊ tñ ꝙ hoc causarẽt vnus
haberet ab alio. Ita dico in ꝓ=
posito ꝙ verbũ esse notitiã infi
nitam genitam est ipm esse infi
nitam notitiã infinite essentie:
⁊ hoc per originationeȝ ipsius
a patre: in primo instanti natu
re: sȝ verbũ esse notitiã lapidis
vel hre notitiã lapidis, a patre
gignẽte: hoc est quasi originare
verbuȝ ẜm quid siue ẜm aliqd
aduenićs, vbo enti simpľr. hoc
eñ nõ est ipm gigni simpľr sub
rõne persone diuine: q2 nec sub
ratiõe notitie simpľr infinite: ⁊
formaľr infinite essentie vt ob=
iecti ꝑ se: lȝ eñ cõcomitãter no
titia illa infinita: que ẽ infinite
eẽntie vt obiecti ꝑ se sit notitia
lapidis. quatenus tñ ẽ lapidis
nõ hȝ a lapide formaľr infinita
tem. Et sicut dictum est de pro
ducto in esse intellecto consiľr
dici põt de esse volito. 1. dist. se=
cundi. q. 1. ſ. Ꝧ. ⁊. 14. q. q.

Duo q̃ concurrũt in principio. s.
in memoria ꝑfecta essentia ⁊ in
tellectus ⁊ in voluntate ꝑfecta
voluntas ⁊ obiectum diligibile
pñs non se habent ꝑ accidens.
nec sicut remotũ principiũ ⁊ ꝓ=
pinquum. sed totũ hoc intelle=
ctus infinitus habẽs obiectum
infinitũ intelligibile sibi ꝓ̃sens
est per se vnum principiũ. ita ꝙ
alterũ sine altero nõ est princi=
pium ꝑducendi. ⁊ iđ est vnicuȝ
principium simpľr ꝑductiuum
non distinctuȝ in duo principia
ꝑductiua. consiľr de voluntate
⁊ obiecto respectu spirationis.
⁊ consimiliter de terminis re=

spectu pductionū. Si queras quare nō pt essentia sola vt distinguit cōtra volūtatē ⁊ intellectū esse pricipiū cōicandi se? Respōdeo eēntia mere intellectualis nō est principiū alicui⁹ pductionis nisi vt coincidit cū memoria ⁊ volūtate. 2. q. q. P

Duplex est actus intellectus respectu obiectoꝝ. q nō sunt phāea in se. qualia sunt illa. q modo naturaliter intelligim⁹. primus actus ē species qua obm est presens vt obiectū actu itelgibile. Secundus actus est ipsa intellectio actualis. ⁊ adutrū ꝗ agit intellect⁹ nō motus ab eo qd est cā partialis secū ꝯcurrens ad illā actionē. lꝫ vnū actum intellectus precedat motio eius ad aliū actū. Ad pmū aūt actū agit intellect⁹ agēs cū phantasmate. ⁊ ibi intell's agēs est principalior cā ꝗ phātasma ⁊ ambo integrāt vnam totalē cām respectu speciei intelligibilis. ad scdm aūt actū agit pars intellectiua: siue intellect⁹ agēs siue possibilis. nō curo modo. ⁊ species intelligibilis sicut due ptiales cāe. ⁊ ibi agit ps intellectiua nō mota a specie. lꝫ prius mouens. s. agens vt species sibi coagat. Qd si dicat obꝫ mouet nō motū. Dico ꝗ in vtraꝗ motione obm est mouēs scdarium lꝫ non sit motū. i. aliqd recipiēs in se a principali siue priori mouēte. Cū dicis ꝗ intell's nō mouet nisi motus Dico ꝗ nō mouet scda motione nisi mot⁹ priori motione. hec igit est ꝯparatio duaꝝ motionū intellectus. nō autē duarū causarū partialiū ꝯcurrentiū in vna motione. Si aūt cōpares causas ptiales in vtraꝗ motione. Dico ꝗ intellect⁹ vtrobiꝗ mouet nō motus a causa ptiali ꝯcurrēte i eadē motiōe. 3. di. primi. q. 8. D

Duplex est impotētia in gñe cōtingēs in mrīmonio naturalis ⁊ casualis. naturalis in viro est frigiditas vl' mutilatio ptis necessarie. in muliere aretatio. casualis est p maleficiū. Ipossibilitas prima satis pꝫ. secūda fit p malignos spūs q hñtes pactiones cū hominib⁹ seruāt pmissa nō qꝛ veraces. sed vt alij eis adhereant. qꝛ si nulla pacta seruarēt nulli eis seruirēt. ⁊ vt illi quibus seruant promissa eos colāt nā ex superbia sua precipue appetunt honores diuinos. deus ēt permittit eos exercere ptātē suā ad impediendū aliquos ab aliquibus actibus in quos possent si nō essent impediti. ⁊ hoc vel pter peccata eoꝝ vel propter aliquā aliā cām occultaꝫ. ⁊ hoc modo Maga habens pactum cū demone procurat ab eo vt istum impediat a tali actu cū tali muliere ꝗdiu tale maleficiū pseuerat. puta actus. curuata ⁊ aliqua huiusmodi. 34. dist. quarti. q. vnica. B

Duplex est necessitas ꝯuersiōis intellectus ad phātasmata vna est conformitas actionū potētie intellectiue. ⁊ phantasie. qꝛ quicquid intelligimus in vniuersali. illud idem phantasiamur in suo singulari. ⁊ simil' necessario. ex quo accidit. ꝗ impedita opatione phantasie impeditur intellect⁹ sicut simul operatio sensus ꝯmunis. et particularis. ⁊ impedita operatione sensus pticularis. impedit opatio sensus cōis. Quo autem ad

cām scīa; vel necessitantē est in telligēdū q spēs itelligibilis ab strahit a phantasmate vt actu p ipm phantasiat obiectū pticula re phantasia anteq igr intell's habeat spēm: necessario op; ip; cōuerti ad phātasmata sicut p priuum passiuū ɔuertit ad suū p priū actiuū a quo simul ab itel lectu agēte recipit spēm itelligi bilē: si eā h; recipit itēsionē ac tus q clari' videt obiectū stāte ēm voluntate ad hoc phātasia nō fatigata quāto ipa ē magis in actu ordiato itellect' itēsius videt obiectū suū ppriū. S; di ces si actus est intēsior quanto plus phantasia est in actu: ergo vr q nō habeat terminū: cuius falsitas p; in patria. Dicēdū q generaliter in his que suscipiūt magis et minus sicut in habitib' nō qlibet actus auget habitu; vel saltē ille actus q nō virtuali ter ɔtinet ip; generatū vñ aquā calidā nō facit calidiorē modic' ignis vel modicus calor: puta te pidū: s; calor intensior puta ca lor qui virtute est talis. si autē forme tales habent terminum non amplius illi actus intēdūt habitum ita est in proposito. 3. dist. primi. q. 6. §. S

Duplex est tristitia de positiuo discōueniēte vna de detentione ignis ppetua tāq diffinitiue lo cātis alia de detētiōe itelligētie in ɔsideratiōe itēsa ignis vt obie cti: q duo positiua. s. due detētio nes sunt nolita et iō discōuenien tia nō sic q destruāt naturā po tētie cui insunt: s; sicut est discō ueniēs graui esse sursum et esset sibi triste si esset ab eo pceptu; et ille due tristitie ex duplici detē tiōe possunt sic nolari pena icar cerationis pma pena excecatōis scōa vt sit ɔstructio trāsitiua ac cipiēdo penā p tristitia: et illō ad dită in genitiuo pro obiecto cō tristāte. 46. dist. quarti. q. 4. C

Duplici rōne non poterat costa ade esse semē nec in ea rō semi nalis p'io q; vt dictū est semen est ppin quū ɔuertendū in geni tu; cuiusmodi nō fuit costa illa scōo q; p quācūq trāsmutatio nē nō potuit transmutari costa in totū corp' Eue: qd fuit perfe cta quātitate formatū sine ma terie additiōe nec ēt aliqd illi' corpis fieri potuit ex ista costa naturalr nisi p multas transmu tatiōes. 18. dist. scōi. q. vnica. N

Duplr vel tripliciter eode; deus est sapiēs et magnus et tñ nō sic eo dem est deus pater. vno mō q; sapientia et magnitudo sunt pfe ctiones eiusdē rōnis hoc est qdi tatiue. q; quicqd pficit istis pfe ctionibus pficit non vt rōnibus suppositi sed vt rōnibus quidi tatiuis: non sic aūt paternitas et deitas sunt eiusdē rōnis. Sunt etiā alio modo eiusdē rōnis sa pientia et bonitas q; pfectiones simplr non sic aūt pnitas et dei tas scōo mō. q; magnitudo est eadē deitati in quolibet. pater nitas nō: sed tñ in vno suppositi to tertio mō. q; bonitas et magni tudo etc. huiusmodi sunt eadem quasi idētitate mutua q; vtrūq est formalr infinitū. ppter quā infinitatē vtrūq est idē alteri s; paternitas et deitas non sunt ea dem sic mutuo. q; vnū eox non est formaliter infinitum. sed tñ deitas est formaliter infinita. et ppter istam infinitatē paterni tas est sibi idem. non econuerso sic. 8. dist. primi. q. 4. infra. y

Eadē ratio intelligēdi illimitata pōt esse propria rō itelligēdi qđcunq eo℞ ad q̄ est illimitata sicut si esset limitata ad aliqđ solū ⁊ maxie respectu istius actus q̄ est itelligere. in quo nō semp reqrit vniuoca rō vel assimilatio cū cognito. alioqn nihil posset cognosci per cām nec ꝯclusio ꝑ pncipiū s3 sufficit rō eminētior ꝯtinēs pfecte similitudinem virtualem cogniti. 35. dist. primi. q. vnica. N

Ecclesia illegitima uit vouentem religionē3 ⁊ hoc fuit rōnabile. q2 ipe posuit se in ptāte eccłie quātū3 ad oppositū eius ad qđ est contractus matrimonij. vouentem aūt pūate nō illegitimauit q2 nō sic se posuit in eius ptāte. sed q2 se posuit in manu dei ad oppositū seruādū. ⁊ ꝯsuluit aie sue apud deum ne transgrediatur ideo ecclesia reliquit eum iudicio diuino. 38. distin. quarti. q vnica. J. D

Ecclesia nō ita stricte pcepit suscipientē esse ieiunū ꝓhibēdo non ieiunū suscipe sicut ꝓhibet diuisionē sacri. imo ipsa diuisio ꝓhibet a xp̄o ex pma istitutione sacramenti nec ēt ita stricte prohibet non ieiunu3 percipere sicut precipit consecrantem ꝑcipere ergo ex vna parte habet iste preceptum xp̄i ad sic consecrandu3 ⁊ post consecrationem strictissimum pceptu3 ecclesie de pcipiēdo. ex alia pte nō h3 nisi pceptū ecclesie leue ꝯparatiue de ieiuno. nō em̄ ibi ponit ꝙ suscipiēs nō ieiunus sit reus dominici sacramēti. neq ꝙ ibi sit sacrilegiū neq repelli ꝑ a communione ꝑ annum sicut hic. simplr enim ecclesia nō itendebat ligare in isto casu ad ieiunium. imo cum alia duo pcepta tum virtute xp̄i tu3 virtute ecclesie fortius ⁊ magis obligent. potius itendit in tali casu obligari ad illa. Nō est ergo iste ꝑplexus. q2 seruādo pceptu3 superioris ⁊ pceptū strictius ecclesie bene facit ⁊ si non seruaret peccaret mortaliter. Omittēdo aūt aliđ pceptū min⁹ strictu3 non peccat nouo peccato. q2 in isto casu non teneꝛ seruare. nec ecclesia voluit ligare ad hoc pceptū in hoc casu. sed magis ad oppositum. 8. dist. quarti. q. 3. F

Eccłia nō punit oia mala nec sic ea ꝓhibet vt ꝓpterea penas ecclesiasticas inungat. 38. di. quarti. q. vnica. J. D

Ecclesia tenet ꝙ heresis est dicere legalia currere cū lege euāgelica vt habeꝛ extra de baptismo ⁊ eius effec. c. maiores. vbi dicit Inno. Absit vt in illā dānatam heresim icidamus que ꝑperam affirmabat legē cum euāgelio ⁊ circūcisionē cū baptismo seruandam. Non autē videꝛ ꝙ ecclesia hoc iudicaret heresim ex sola omissione iudeo℞ quadā necessitate dispersionis seu hmōi nō seruantium legem. sed videꝛ ꝙ hoc fuit propter aliquā reuocationem simpliciter facta3 a deo 3. dist. quarti. q. 4. J. D

Ecclesia nō h3 nisi septē sacramēta q̄ etiā oia non sunt omnibus christianis necessaria non enim omnes recipiūt ordines ⁊ nec omnes matrimoniū contrahunt. s3 necessarius est baptismus ⁊ post baptismum in peccatū mortale recidiuādo penitētia. ita ꝙ difficilius qđ est in ecclesia videꝛ esse confessio. Difficile em̄ videꝛ alicui peccata sua priuata soli deo

esibi nota reuelare alicui homi ni:s3 ibi apposita sunt remedia ita q̃ ppter reuelationē talem: nō op3 timere cōfessionē obliga tur eñ audiēs ad maximum si gillū secreti. Alia sacra a baptis mo ⁊ penitētia forte non sunt ne cessaria: aut si sunt: sunt satis fa cilia: puta confirmatio euchari stia ⁊ extrema vnctio. 40. distin. tertij. q. vnica. D

Effectus gre ta3 in circūcisiōe q̃3 in baptismo pprius est ablutio ale a peccato: l3 ɔcomiteř alius sc3 acceptatio ad vita3 eternam 1. dist. quarti. q. 6. infra. N

Effectus primus cāe equoce ſm spēm in q̃libet indiuiduo cātur ab aliquo idiuiduo cāe equoce rō est q: idiuidua eiusdē speciei nō necessario requirūt aliā ⁊ aliā cām specie. possibile eñ est ean de3 naturā specificā in isto pro duci a cā eiusdē rōis a qua pōt pduci eadē natura in alio idiui duo. q: ad eūdē terminū forma lem sufficit idē pncipiū formale inductiuum. illud aūt hoc ⁊ hoc quod habet illū eundē terminū formalem non requirit necessa rio productiuum alterius ratio nis. 12. dist. quarti. q. 3. T

Electio vno mō pcise dicit volitio ne3 ɔsequētē planā apprehēsio nem. alio mō volitione3 efficacē sequētē syllogismū practicū pri mo mō pōt esse cuiuscūq3. cui p̄ supponit notitia pfecta obiecti scdo mō non pōt esse alicui⁹ nisi ad cuius esse opa⁊ volūtas quā tum pōt. q: nihil vult efficaciter nisi ad qd disponit media per q̃ pōt deduci ⁊ talis volitio efficax nunq̃3 est alicuius impossibilis nullus eñ consiliař de impossi bilibus. nec precipit intellectui practico ad inq̃rendum media ad illud. ⁊ hoc modo h3 itelligi verbū phi. Electio nō est ipossi bilium hoc ēt mō angeli nō pecca uerūt ex electiōe hoc est ex voli tiōe efficaci p quā vellēt niti ad ɔsequēdū ppositū in pugnādo. ⁊ surripiēdo sibi eminentiā dei. potuerunt tamen peccare ex ele ctione. hoc est ex non surreptio ne. sed ex perfecta volitione il lius equalitatis. 6. distin. secun di. q. 1. S. E

Ens cāsabile nō pōt hře differētias istas necessarium ⁊ possibile esse sed omne ens causabile est tm̄ possibile ⁊ ideo non est imperfe ctionis in causa non posse carē istas differētias q: ad ipsa e nul la ē potētia. 8. di. pmi. q. 5. I. Ba.

Ens est vniuocū omnibus. s3 con ceptibus nō simpl'r simplicibus est vniuocū in q̃d dictū de eis s3 simpl'r simplicibus est vniuocus vt determinabilis. vel vt deno minabilis. nō aūt vt dictū est de eis in q̃d. q: hoc includit ɔtradi ctione3. ex his appet quomodo in ente concurrat duplex primi tas. s. pmitas ɔmunitatis in q̃d ad oēs ɔceptus non simpliciter simplices ⁊ pmitas virtualitatis in se vel in suis inferioribus ad oēs ɔceptus in se simpl'r simpli ces ⁊ q̃ ista duo duplex pmitas ɔcurrēs sufficiat ad hoc q̃ ipm sit pmum obiectū itellectus. l3 neutrā habeat pcise ad oia per se itelligibilia. hoc declaro per exēplum. q: si visus esset per se cognoscitiuus ols coloris ⁊ oim passionum ⁊ differentiarū colo ris in cōi. ⁊ oim specierū. ⁊ indiui duorū ⁊ tm̄ color non includeret q̃ditatiue in differentijs ⁊ passio nibus coloris. adhuc visus ha=

beret idē obiectū p̄mū qđ mō h̄z quia discurrendo per oīa: nihil aliđ esset sibi adequatū igit̄ tūc non includeret p̄mū obiectū in oībus p se obiectis q̄ditatiue s3 quodlibet per se obiectū. vel in cluderet i psum essentialiter vel includeret in aliquo eēntalr̄ vel virtualr̄ icludēte ip̄3 ⁊ita in ip̄o concurreret duplex p̄mitas. sc3 communitatis ex pte sui. ⁊ p̄mitas virtutis in se. vel in suis īferioribus. ⁊ ista duplex primitas sufficiet ad rationem primi obiecti talis potentie. 3. distin. primi. q. 3. M

Ens in cōi nō tm̄ diuidit̄ p actu3 ⁊ potētiā s3 ēt qđcūq3 gen⁹ entis ⁊ q̄cunq3 sp̄ēs ⁊ indiu iduum qꝛ sic eadē albedo est in potētia ⁊ post ea in actu ⁊ hoc mō ad idem genus ptinent actus ⁊ potētia hoc modo pprie loquēdo nō est potentia gñandi in diuinis. pprie s. que opponat̄ actui. qꝛ illa generatio est simplr̄ in actu ⁊ necessaria ⁊ ideo non est in potētia vt potentia repugnat actui sed hic est sermo de potentia vt est p̄ncipium. ⁊ hoc modo ista ppositio est falsa q̄ dicit q potentia est eiusdē generis cum actu potest enim forma substātialis eē p̄ncipiū actiōis de genere actionis ⁊ actionis de genere qualitatis sicut tactū est supra dist. 3. q. de notitia genita q subiectū est per se causa ppria passionis. 7. dist. primi. q. vnica. y

Ens nō vnū per se q non sit diffinibile pōt intelligi duobus modis. s. vel vt q cōsistat ex entibus eiusdē generis vel alterius q̄ tm̄ non sunt nata cōstituere p se vnū p̄mum tenet nomē entis aggregatiui cumulus vel aceru⁹ sc̄d3 vel pprie ens p accidēs. p3. 5. meta. c. de ente ⁊ de vno. neutrū aūt horū est pprie diffinibile. p̄mu3 p3. 8. met. c. 10. nec sc̄d3 vt p3 7. me. c. 2. 1. dist. quarti. q. 2. B t. c. 13. t. c. 7. t. c. 15.

Ens nō pōt cōcipi nisi distincte: qꝛ h3 cōceptū simplr̄ simplicē q̄ pōt cōcipi distincte sine aliis ⁊ alii nō sine eo distincte. cōcepto ergo ens est p̄mus cōceptus distincte cōceptibilis ex hoc sequit̄ q ea q̄ sunt sibi propinquiora sunt priora qꝛ cognoscere distincte h3 p diffinitionē q̄ inqrit̄ p viā diuisiōis īcipiēdo ab ente vsq3 ad cōceptu3 diffiniti in diuisione aūt p̄us occurrunt cōceptus cōmuniores deinde genera ⁊ differentie in q̄bus, concipitur distincte cōceptus īferior 3. dist. primi. q. 2. J. Ω

Ens p̄us diuidit̄ in īfinitū ⁊ finitū q̄ in decem genera: qꝛ alterum istorū. s. ens finitū ē cōe ad decē genera ergo q̄cūq3 cōueniūt enti vt est īdifferēs ad finitū ⁊ īfinitū vel vt est ppriū enti īfinito cōueniunt sibi. non vt determinat̄ ad genus sed vt p̄us ⁊ per cōñs vt est trāscēdens ⁊ extra oē genus que cunq3 sunt cōmunia deo ⁊ creature sunt talia. que cōueniunt enti vt est idifferens ad finitum ⁊ īfinitum vt em̄ cōueniunt deo sunt infinita. vt creature sunt finita. ergo illa per p̄us cōueniunt enti q̄ ens diuidat̄ in decē genera. ⁊ p cōñs quodcunq3 tale est transcendēs. 8. dist. primi. q. 3. Ω

Ens sufficienter diuidit̄ tanq̄ in illa que includunt quiditatiue ipsum. in ens increatum ⁊ in decem genera ⁊ in partes essentiales. 10. de ⁊ rerum saltem nō videtur habere plura diuidētia quiditatiue quin sint in istis. igitur si vnū vel verum includat quidi-

tatiue ens vł erit aliqđ decē generū vel continebit sub aliquo istoꝝ: sʒ nō est aliqđ decē generū. pʒ nec ex se est ens increatū qꝛ cōuenit entibus creatis. igiť esset spēs in aliquo genere: vel principiū essentiale alicuiꝰ generis: sʒ hoc est falsum: qꝛ oīs pars essentialis in quocūqꝫ genere: ⁊ oīs species cuiuscunqꝫ generis includit limitationē: ⁊ ita qđcunqꝫ trāscendens eēt de se finitū. ⁊ p̄ ꝯñs repugnaret enti infinito: nec posset dici de ipso formalr̄: qđ est falsuʒ: qꝛ oīa trāscendētia dicunť ꝑfectiones simplr̄: ⁊ cōueniunt deo in summo. 3. dist. primi. q. 3. H

Entitas quā addit singulare super spēm nō est entitas quiditatiua: iō dico ꝙ tota q̄ditas q̄ est in indiuiduo: est entitas speciei: ⁊ ita spēs dicit totū esse indiuiduoꝝ: nō sic aūt genus dicit totū eē speciei qꝛ species superaddit entitatē quiditatiuā 3. di. scđi. q. 6. j. O

Entitas cōpositi est a suis causis ⁊ causalr̄ est ab eis ⁊ nō ab aliīs. ⁊ quare tales cāe causent ⁊ ꝯstituāt ētitatē tertiā aliā a se q̄ sit ꝑ se vna ⁊ alie nō ꝯstituunt nō ē rō nisi qꝛ iste entitates cārum sunt tales: ⁊ alie sunt alteriꝰ rōnis: qđ pħs innuit. 8. met. vbi rn̄dens ad. q. de vnitate cōpositi quō fiat vnū ꝑ se ex materia ⁊ forma: assignat ꝓ cā: quia hoc ꝑ se est actus: illud ꝑ se potentia: ⁊ sicut hoc est actus per se: ita hoc totū est vnū ꝑ se: ⁊ sicut hoc est actus ꝑ accidens ⁊ illud potentia per accidens: ita hoc totū ꝯstitutum est vnū ꝑ accidēs: quare aūt est entitas est ꝑ se actus respectu vniꝰ: ⁊ alia tm̄ per accidens respectu alterius: non est rō: nisi qꝛ hec entitas est hec entitas: qꝛ sicut iter calidum ⁊ calefacere nō est mediū in gn̄e cāe efficiētis: ita nec iter istam formā. ⁊ sic informare est aliqđ mediū ī gn̄e cāe formalis. Sicut et calidū: qꝛ calidū calefacit: ⁊ nō ꝓpter aliqđ aliđ ita aīa inq̄ꝫtum aīa sic ꝑficit et sic ꝯstituit. 2. di. tertij. q. 2. J. E

Eodem modo sunt idee possibiliū nō futuroꝝ: sicut futuroꝝ: qꝛ differentia ista possibiliū nō futuroꝝ a futuris nō est nisi ꝑ actū volūtatis diuine ⁊ iō idea futuri possibilis nō magis rep̄sentat ipsuʒ futurū esse q̄ꝫ idea possibilis non futuri. 39. di. primi. q. 1. B

Eo spiritu exposite sunt scripture qui ꝯdite. ⁊ ita supponendū estꝙ ecclesia catholica eo spiritu exposuit: quo tradita est nobis fides spiritu sancto veritatis edocta. ⁊ ideo hunc intellectum eligit in eucharistia ꝙ accidētia sint sine subiecto: qꝛ verus est. Non eñ in ptāte ecclesie fuit facere istud verū vel nō veꝝ sʒ dei instituētis: sʒ intellectū a deo traditū eccl'ia explicauit directa ī hoc vt credit spū veritatis. 11. di. quarti. q. 3. G

Equalitas aliquoꝝ attendiť ꝓprie s̄m aliqđ eis intrinsecū ⁊ ad se. ex ꝯñti tñ equalitas attendi pōt in cōparatione ad extrinseca. Uñ ex ꝯñti ex hoc ꝙ aliqua formā aliquā ħñt in equali gradu: sequiť ꝙ s̄m eā pñt equalr̄ agere in cōparatione ad extrinseca: equalitas ergo ptātis proprie nō est in alia ab equalitate magnitudinis ⁊ hoc ex equo distincta. sed est quasi explicās

quandã equalitatẽ magnitudinis.que.s.magnitudo ẽ forme actiue:sicut in creaturis q̃ hñt equalẽ magnitudinez caloris: hñt potentiã equalẽ calefaciẽdi.6.q.q.j.B

Equalitas nõ eque distinguitur ab idẽtitate ⁊ silitudine sicut ista duo distinguunt inter se. sed q̄ equalitas dicat modũ pprium vtriusq̃ relõnis ad hoc.s.q̄ tã idẽtitas q̃ silitudo sit pfecta. Si eñi p impossibile pater haberet diuinitatẽ maiorẽ ⁊ filius minorẽ:esset quedam idẽtitas ibidẽ.sz q̄ fundamentũ nõ haberet eandẽ magnitudinẽ non esset ibi pfecta idẽtitas: q̄ non cũ eq̃litate. Consilr duo hñtes sciam maiorẽ ⁊ minorẽ sunt aliquo mõ siles sz nõ pfecte siles: q̄ nõ equales i scia i q̃ assimilãtur.magnitudo igit eadẽ cuiuscũq̃ fundamẽti siue idẽtitatis siue silitudinis dat cuiuscunq̃ idẽtitati ⁊ silitudini q̄ ipa sit pfecta equalitas ergo dicit modũ silitudinis: q̄ ipa sit pfecta ⁊ modũ idẽtitatis : q̄ q̄ ipa sit pfecta:sicut magnitudo eadez dicit modũ fundamẽti.s.q̄ ipm sit pfectum.6.q.q.N

Equinitas est tm̃ equinitas vt inquit Auic.5.met.c.5.nec est ex se vna nec plures nec vniuersalis nec pticularis.intellige nõ ẽ ex se vna vnitate numerali nec plures pluralitate opposita illi vnitati nec vniuersalis actu eo mõ quo aliq̃d est vniuersale in actu factũ ab intellectu. nõ vt obiectũ intells.nec est pticularis de se.lz eñi nunq̃ sit realiter sine aliquo istorũ non tñ est de se aliqd istorũ sed est prior naturalr oibus istis ⁊ fm istaz prioritatẽ naturalẽ est qd quid est ⁊ p se obiectum intellect⁹ et p se vt sic ꝯsideratur a metaphysico ⁊ exprimit p diffinitionem ⁊ ppositiones vere primo modo sunt vere rõne quiditatis sic accepte.q̄ nihil dr de q̃ditate per se primo mõ nisi qd includit in ea essentialr inq̃tuz ipa abstrahit ab oibus istis que sunt posteriora ipa naturalr nõ solum aũt ipa natura est indifferẽs ad esse in intellectu ⁊ in pticulari ac p hoc ad eẽ vniuersale ⁊ singulare sz ⁊ ipa hñs esse intellectu nõ hz primo ex se vniuersalitatẽ lz eñi ipa intelligatur sub vniuersalitate ⁊ sub modo intelligẽdi ipam.tñ vniuersalitas nõ est pars ꝯceptus eius primi.q̄ nõ ꝯceptus metaphysici sz logici.logicus eñi ꝯsiderat scdas intẽtiones applicatas primis fm ipm Auic.prima ergo itellectio est nature.vt ei nõ cointelligitur aliq̃s modus.neq̃ q̃ est ei⁹ in intellectu.neq̃ qui est ei⁹ extra intellm lz illius itellecti modus intelligẽdi sit vlitas.sz nõ mod⁹ intellectus.⁊ sicut fm illud eẽ nõ est natura de se vlis. sz quasi vlitas accidit illi nature fm primã rõnẽ ei⁹ fm quã est obm ita ẽt in re extra vbi natura est cũ singularitate .nõ est natura illa de se determinata ad singularitatẽ.sz est prior naturalr illa rõne ꝯtrahente ipam ad singularitatẽ illã.⁊ inq̃tum est prior naturalr ipo ꝯtrahente nõ repugnat sibi eẽ sine illo ꝯtrahente.et sicut obiecũ in intellectu fm illã entitatẽ eius ⁊ vniuersalitatẽ hz vere esse intelligibile. ita ẽt in rerũ natura fm illã entitatẽ hz verũ esse extra animã realẽ.

⁊ ꝫm illā entitatē h̄ꝫ vnitatē sibi ꝓportionabilē q̄ est indifferēs ad singularitatē: itaq̄ nō repugnat illi vnitati de se q̄ cū quacūq̄ vnitate singularitatis ponat. Hoc ergo mō itelligo naturā h̄re vnitatē realē minorē vnitate numerali. ⁊ lʒ nō h̄eat eā de se ita q̄ sit intra rōnē nature: q̄ equinitas est tm̄ eq̄nitas tn̄ illa vnitas ē passio ꝓpria nature ꝫm suā entitatē p̄mā. ⁊ ꝑ ꝯñs nec est ex se hec intrance: nec ꝫm entitatē ꝓpriam necessario inclusam in ip̄a natura ꝫm p̄mā entitatē suā. 3. di. primi. q. 1. ff. ⁊. 3. di. scdi. q. 1. j. E

Equiuocū non numerat in equiuocatis. Nō em̄ dn̄r piscis ⁊ sydus duo canes: q̄ numeratio alicui⁹ in alīqbus req̄rit vniuocationē eius in eis. 25. dist. primi. q. vnica. A

Erat fedus sempiternū iter deū ⁊ abraā: ⁊ specialr̄ ei⁹ semē: q̄ nunq̄ fuit aliud signū sp̄ale inter deū ⁊ illud genus. ⁊ tn̄ futurū erat aliq̄d signū federis iter deū ⁊ totū genus humanum. ⁊ meli⁹ erat semini abrae transire in illud fedus cōe q̄ remanere sub signo federis sp̄alis. q̄ melius est ptē ēē in toto cui simplr̄ bn̄ sit q̄ esse distinctū a ceteris ptibus vt sibi aliqualr̄ bn̄ sit ⁊ aliis male. 3. di. quarti. q. 4. j. Q

Error ꝯditionis prioris impedit cōmutantē recipe tm̄ ꝑ quāto intēdit cōmutare. sʒ ignorātia melioris ꝯditionis vel equalis nō impedit ꝓpter ꝯ̄riam rōnē 36. di. quarti. q. 1. j. B

Essentia diuina an̄q̄ intelligat cōicata per ꝓductionē. vr̄ i aliquo intelligi nō cōicata actu. vt in prima ꝑsona ꝓpter primitatē eius non q̄dem nō cōicabilis quia nō est non cōmunicabilis. sed nō actu cōicata. q̄ non vr̄ posse cōicari alicui quasi passiue. nisi p̄habeatur in aliquo nō cōicata sibi quasi passiue. ⁊ hoc mō in isto p̄mo signo. in quo tn̄ intelligit essentia i aliquo. ⁊ ista negatio nō cōicata actu. vr̄ haberi intellectus alicuius incōicabilis. si em̄ essentia. vt nō cōicata actu. nō esset incōicabilis. igit ip̄a (vt nō cōicata) posset esse in pluribus. ⁊ tūc possent esse plures ingeniti ⁊ plures prime ꝑsone. in quibus eque primo esset essentia. ⁊ nō esset ei⁹ status in aliquo primo. sʒ si habet aliq̄s incōicabilis subsistens in natura diuina tūc habet ꝑsona p̄ria. ergo an̄ oēm intellectū ꝓprietatis positiue intelligēdo solā essentiam ⁊ ingenitū. hoc est nō cōicatuʒ ꝑ ḡnationē habet aliq̄s subsistens incōicabilis in natura diuina. q̄ est ingenit⁹. accipiendo ingenitū ꝓprie sicut pōt accipi in diuinis. 28. di. primi. q. 2. J

Essentia diuina iō est primū obiectū intell'is diuini. q̄ ip̄a sola mouet intellm̄ diuinū. ⁊ ad cognoscendū se ⁊ oia alia cognoscibilia ab ip̄o intellectu. ⁊ propter hoc nō pōt poni primū obiectū intellect⁹ nostri substātia in cōi. ꝓpter attributionē oim accidentiū ad substantiā. q̄ accidētia h̄nt propriā virtutē motiuā intellect⁹. ergo substantia nō mouet ad se ⁊ ad oia alia cognoscibilia. 3. dist. primi. q. 3. E.

Essentia diuia nō h̄ʒ aliquā subsistentiā vnā primā. i. adequatā sibi. q̄ tunc nō posset ēē in alia

sed sic adequant̄ tres subsistē-
tie illi nature.quāuis in istis trib⁹
est ordo in habēdo naturā.⁊ iō
essentia vna primitate.s.imedia
tionis respicit primū illoꝝ ordi
natorū.itaq̄ sicut essentia ex se
primo esset in tribus.si esset in
eis sine.ordine.⁊ hoc tā primi
tate adequationis q̄ȝ primita-
te immediationis.ita nūc ex se
est in trib⁹ primitate adequatio
nis.sȝ nō primitate ordinis im
mediatiōis.sed prius in prio il
loꝝ ⁊ virtute illius in alijs qui
bus cōicatur ab illo p̄mo. Qđ
si queras p q̄d est essentia i pri
ma ꝑsona:dico q̄ ex se. ⁊ si ad
huc velis dicere q̄ nō. sȝ ꝑ pro
prietatē determinantē.eadē q̄ō
esset per quid determinaret̄ ad
ꝓprietatē determinantē.siue ꝑ
q̄d primo pullulat in essentia il
la ꝓprietas.⁊ tūc vel opȝ ꝓce-
dere in infinitū.vel opȝ stare q̄
essentia que de se estȝ primo.i.
adequate in tribus.⁊ esset de se
immediate in tribus si nō habe
ret ordinē.q̄ ipa est de se imme
diate in primo istoꝝ triū habē
tiū ordinē.Et si queras. vñ de-
terminat̄ essentia ad primā ꝑso
nā:⁊ si ex se determinat̄. ergo
nō pōt eē in alia.Rñdeo deter
minatio duplex ē opposita du-
plici indeterminationi. vna in-
determinatio est ad opposita
ꝯdictorie.sicut materia est in-
determinata ad formā ⁊ ad pri
uationē.alia est ad diuersa po-
sitiua.que tamen stat cuȝ deter
minatione ad alteram partem
vtriusq̄ȝ cōtradictionis .Exem
plū huius scđi . sicut sol est in-
determinatus ad ꝓducendum
vermē ⁊ plantā tanq̄ȝ ad diuer
sa positiua cum tamen ex se sit
determinatus ad alteram par
tem contradictionis tam hui⁹
q̄ȝ illius.sicut si esset agens par
ticulare tantum natum ꝓduce
re vnicum illorum tantuȝ. dico
tūc in proposito q̄ essentia de
se determinatur ad primā ꝑso-
nam determinatione opposita
indeterminationi prime. que ē
ad ꝯtradictoria.non tamen de
terminatione opposita scđe in-
determinationi.q2 illa non sta
ret cum illimitatione ad plura
Et per hoc pȝ si arguat̄.si ex se
determinat̄ ad istam . igit̄ non
pōt esse in alia.ꝯñtia tȝ loquen
do de determinatiōe scđa.que
opponitur illimitationi ad plu
ra.⁊ hoc modo nō determina-
tur essentia ad vnam sȝ ad tres
subsistentias.q2 illa determina
tio est ad primū adequatū nō
tamen tȝ ꝯñtia loquendo de de
terminatione primo modo . q2
illa est ad primum immediatū
non adequatum.⁊ stat cum il-
limitatione indeterminati ad
plura.28.dis.primi.q.3.Z2

Essentia est exemplar illimita-
tum.⁊ ista est prima ratio in eē
cognito.non autem alia ratio
que prius dat esse cognitum .⁊
hec magis determinate repre-
sentat quam aliquid limitatuȝ
nedum extra existens . Immo
quam aliquid intra . Illo mo-
do loquebatur Augustinus .
quia ipse loquebatur de ideis
sicut Plato. Plato autem po-
nebat eas in mente diuina si-
cut per se entia.Fo.distin.quar
ti.q.3.D

Essentia est principium forma
le et terminus formalis vtri-
usq̄ȝ productionis . Non ta-
men sic totale.quin aliquid in-

cludaꝛ ꝑ se ꝛ in principio forma
li ꝛ in termino. in ṗncipio q̇dez
formali qḋ est in memoria ꝑfe-
cta ꝛ volũtas ꝑfecta: includitur
eēntia: ꝛ in termino formali qḋ
est ꝟbuz ꝑfectũ: ꝛ spũs sanctus
ꝑfectus includiꝛ etiaz essentia.
Et forte vtrobiꝗ taz in ṗncipio
ꝙ̄ in termino essentia hꝫ rõnez
principalis ꝛ hoc respectu illi⁹
qḋ ꝯcurrit cũ eadē.s. intellꝰs vel
notitie: voluntatis vel amoris:
pp̄ ꝗ̄ identitatē essentie idem ē
quo ꝓducēs ꝓducit ꝛ termin⁹
formalis: pp̄ aũt distinctionem
cõcurrētis cum essentia vtpote
intellꝰs ꝛ volũtatis in principio
ꝓductiuo: sufficit ṗncipiuz hoc
ꝛ illud ad ꝓductiões alterius
rõnis; ꝛ ad terminos quodãmõ
alterius rõnis: ꝛ sic in principio
habemus essentiã ꝛ intellectũ:
essentiã ꝛ voluntatē: in termino
aũt habemus essentiã ꝛ notitiã
essentiã ꝛ amorē: ꝛ rõne ei⁹ qḋ
idē est in principio formali cõi-
catiuo sit idē in termino forma
li cõicatũ: ꝛ rõne eius qḋ distin
ctum est in principio sit forma-
lis rõ ꝓductionis distincta: et
illud qḋ cõcurrit in termino sit
formaliter distinctũ. 2. q. q. O
Essentia nõ hꝫ rõnem motiui ad
visionē sui ab intellectu creato:
nisi inquãtũ presupponiꝛ ipsaz
mouisse intellectũ diuinũ ad vi
sionē q̄ ꝑsupponiꝛ ipsi velle di-
uino moti[illegible]o intell[illegible] creati: non
[illegible] voluntas vt
[illegible]

velle quo mouet. 14. q. q. y
Essentia nõ hꝫ identitatē talem
vnicã.s. subsistētie: ꝓut persone
vel ꝑsonalia: vt extrema vniuntꝛ
in essentia: ꝛ iõ non põt cõcludi
idētitas subsistētis vel subsistē-
tie ꝑ rõnem idētitatis eoruz in
essentia: vt i medio. Per hoc pꝫ
ad talia sophismata. hic deus est
pater. filius ē hic deus. ꝗ̄ filius
est pr̄: qḋ ꝯfirmaꝛ: q2 medio exi
stente hoc aliq̇d necesse ē extre
ma coniungi. R̄ndeo ꝙ sicut in
creaturis cõe se hꝫ vt quale q̇d.
singulare vt hoc aliq̇d. ita hic
essentia cõis personis hꝫ rõnez
qualis cuius: ꝛ ꝑsona hꝫ rõnez
huius alicuius. mediũ ꝗ̄ hic est
quale q̇d: ꝛ nõ hoc aliquid con
cludiꝛ aũt identitas extremoꝝ
in cõclꝰone: ac si medium fuisset
hoc aliq̇d. Silr̄ ibi vꝛ esse falla
cia accn̄tis: ꝛ ꝯn̄tis: q2 li de⁹ acci
piꝛ in ꝑmissis ꝓ alio: ꝛ alio sup-
posito. ꝛ silr̄ fallacia ē figure di
ctionis ꝯmutando quale q̇d in
hoc aliq̇d. 2. di primi. q. 7. ꝭ. 3i
Essentia ꝫm se ꝛ nõ vt bis acce-
pta ꝫm intellectũ fundat distin
ctas relatiões reales originis
ꝓ tanto vt vꝛ q2 ipsa vt fecũda
in rõne principij cõicatiui ꝛ ter
mini cõicabilis est infinita for-
malr̄: sꝫ ipsa vt ꝙ̄ta virtualr̄ ē
infinita formalr̄: imo ipā ē quã
titas infinita. ꝗ̄ pari rõne ipsa
vt sic quãta põt fundare relo-
nes cões oppositas reales ꝛ nõ
tm̄ vt bis acce[illegible] cõsideratio
nem intell[illegible].ꝭ. Ad
[illegible] se primo
[illegible] malr̄. ꝙ si
[illegible]dens: dico
[illegible]) nõ ois pre
[illegible]l per accidēs:
[illegible]ccidens ꝓprie: vt

qñ accidens predicat̃ de subie-cto: nõ em̃ genus per se p̃dicat̃ de dr̃ia: nec sic per accidens: q2 neutruȝ neutri accidit: nec ambo tertio: ȝ est ibi mediũ extraneũ siue inferius ꝯhens aliud qđ inferius põt dici accidẽs superiori.i. extraneũ ȝ non ꝓprie accidẽs: in diuinis aũt non oĩa sunt per se eadeȝ.i. formalr̃: nec tamẽ: vt est aliqđ idem alicui p accidens ꝓprie: ȝ aliqđ est idẽ alicui absoluta idẽtitate: absq3 formali idẽtitate: ⁊ ita est in ꝓposito.5.dist.p̃mi.q.1.I.D

Essentia: vt q̃d: est ratio cõicãdi essentiã. nec solum hoc sed cuȝ hoc essentia vt est intell'a: ⁊ vt est voluntas est principiũ productiuũ persone: ⁊ cõicatiuum essentie. Nunc aũt sicut eẽntia intelligit̃ prius rõ cõicandi se: q̃ȝ intelligitur esse quanta vel qualis: ita etiaȝ intelligit̃ ratio operãdi prius q̃ȝ quãta vel qualis: non em̃ posterius conuenit essentie esse principiũ opatiuuȝ respectu operationũ ꝓpriaruȝ tali nature q̃ȝ sibi cõueniat esse principiũ actiuũ. ⁊ hoc siue ꝓductiuũ respectu producibiliũ in illa natura: siue cõicatiuum ipsius nature: essentia aũt diuina est principiũ operationũ ꝓpriarũ tali nature inquantũ natura est intell'a ⁊ volũtas: quia intelligere ⁊ velle sunt proprie operationes illius nature: ideo prius est essentia non tm̃ essentia: ȝ etiã intell'a ⁊ voluntas q̃ȝ sit quãta vel qualis: q̃uis igit̃ ꝓductio nõ ꝯueniat soli eẽntie: essentia ẽ: tanq̃ȝ principio ꝓductiuo. ȝ etiã intellectui ⁊ voluntati tanq̃ȝ principio productiuo cum essentia: inquantum essentia: adhuc stat ꝙ relatio ꝓducentis ⁊ producti prius pullulat in essentia q̃ȝ relatio equalitatis vel similitudinis.26.di. p̃mi.q. vnica.I.C.

Essentiale est ratio formal'r terminãdi actũ amandi vt pp quã ȝ persone terminãt: vt q̃ amantur. Non aũt sufficit ad rectitudinẽ actus: qđ habeat rõneȝ formalem cõuenientẽ in obiecto: ȝ etiã requirit̃ ꝙ habeat obiectum ꝯueniens: in quo sit talis ratio formalis: preter igit̃ istaȝ notitiã rectitudinis: quã includit eẽntiale in actu amãdi deũ personalia includunt ꝓpriam notitiam vlteriorẽ rectitudinis requisite.4.q.prol.P

Essentiale in creaturis distinguitur ꝯ accidentale: ȝ in diuinis nõ distinguitur ꝯ accidentale: ȝ contra relatiuũ ad intra'ꝙ.s. dicit relationem persone ad ꝑsonam: ⁊ per ꝯñs pertinet ad distinctam notitiã persone a persona.1.q.q.I.E

Esse defectibile.i. esse vertibile in nihil cõsequit̃ oẽm creatũram: q2 est ex nihilo: sed esse sic defectibile.s. peccãdo est proprium huic nature create: ⁊ consequit̃ eam rõne qua hic natura specifica: q̃ põt esse principiũ oppositorꝫ agendo.s. ⁊ deficiẽdo.44. dist. secũdi.q. vnica.B

Esse existẽtie nõ hȝ ꝓprias differentias alias a differentijs esse essentie: q2 tunc oporteret ponere ꝓpriã coordinationẽ existentiarũ aliã a coordinatione eẽntiarum.3.dist.scdi.q.3.A

Esse forme ⁊ modus essendi: agere ⁊ modus agẽdi sunt.i.mediata. ideo sicut nõ est alia rõ: quare hoc hȝ talem moduȝ essendi

nisi qz est tale ens sic nō est aliqua rō quare hoc hz talē modū agēdi. puta libere vel naturalr nisi qz ē tale pncipiū actiuū. s. liberū vel naturale. 16. q. q. s. U

Esse humanū est simplr esse xpi vel istius hoīs: non aūt est esse verbi simplr: qz lz de vbo dicat esse simplr: qz esse substātie: nō th est esse simplr vbi: qz respcū vbi est eē quasi aduētitiū: z qsi esse accidētis respectu subiecti nō aūt est ita aduentitiū eē respectu xpi vel respectu isti9 hominis. 11. di. tertij. q. vnica. D

Esse possibile nō est nisi esse fm quid: qz hoc eē nō est simplr eē creature: sicut nec esse hominē mortuuz est esse hoīs: nec plus ponit ista possibilitas i re q̄ cecitas in oculo: z ideo ad ipsum nō est aliqua relatio simplr sed fm quid. 30. di. primi. q. 2. N

Esse practicū dicit aliqd intrinsecum notitie: sicut respect9 aptitudinalis est intrinsecus fundamēto: z q notitia aliqua sic sit apta nata referri hoc ē p naturam intrinsecā notitie: quā naraz hz ab obiecto: vt a cā extrinseca. dico g q habitus ē practicus per intrinsecuz: vt per cām formalez: z p obiectū: vt p cām efficientem. 4. q. prol. Gg

Esse primuz alicuius duplr pōt intelligi: vel illud quo totuz dr primo ens: hoc est adequate sicut humanitas dr primū eē corporis organici animati: qz hoc totū esse qđ cōsurgit ex vnione istaꝝ partiū est esse adequatuz totius. Alio mō esse primū alicuius pōt dici eē prime ptis alicuius in illo toto. puta si corp9 organicuz pcederet duratione alationē primū eē hoīs hoc mō esset eē corporis organici: qđ cū q g creatura accipit eē primuz altero istoꝝ duoꝝ modoꝝ post nō eē: vel totale vel pciale pme partis: z iō si corpus organicuz fuisset ab eterno inanimatuz: z in tpe animaret: totus hō diceretur creatura: lz nō accepisset totū eē post nō esse: qz esse alterius ptis ē eternū. sz primū esse totale: xps autē nullo mō accepit primū eē sui post nō esse: qz neqz primū esse totale qđ resultaret ex natura diuina z humana: qz nullū tale est fm Dam. c. 49. Qz tunc nō manerent ibi iste nature nisi confuse: sz sicut sunt due distincte nāe: ita duo esse distincta: neqz primū eē pciale: vt eē verbi qz illud ē eternuz. deficit g sibi habitudo illa quam necessario dicit creatura ad oppositū pcedēs q̄ ē q post nō esse sequat esse vel primū pciale si nullū hz totale: vel esse totale ipsius qđ creat: sic nō est in pposito. 11. di. tertij. q. 1. C

Esse reparati sequit nō eē annihilati. z illud nō esse pcessit esse creati: z illud esse pcessit nō esse creabilis: z ita idē esse sequit se ipm mediāte nō esse interrūpēte: nec sequit ex hoc aliqua ꝯtinuatio i ipso eē si nō fuiss3 annihilatū: qz mō nō est successio in aliquo vno: sz vnius oppositi ad alterum. 2. dist. scdi. q. 1. s. G

Est aliqua differētia inter motū localez z alios motus: qz semp totū cōtinuū fm se totū est mobile adequatū mouēti: ita q nō aliqua pars eius sine alia ē mobile adequatū. In motu autez alterationis aliqua pars ipsius mobilis potest esse mobile adequatum mouenti tante vtutis;

sic ꝙ simul nō mouebitur nisi pars.20.q.q.ꝭ.F

Est possibile aliquā aīaȝ habere tantā gratiā in via:quantuȝ hȝ in patria:lȝ nō mō possit habe-re ita perfectū vsum eius sicut habebit in patria.vnde idē ha-bitus manebit ⁊ posset equalis manere.sȝ nō ideȝ actus.5.dist. secundi.q.1.B

Est tm̄ vnus vltimus finis in se: tm̄ illud hȝ l se distinctas rōnes aliquas:q̄ nō sunt formalr̄ rō-nes vltimi finis. ⁊ ita possibile est frui eo sub rōne vltimi finis formalr̄ nō fruēdo illo sub illis rōnibus.1.dist.primi.q.2.ꝭ.L

Eternitas est ꝓprius modus exi stētie diuine:sicut infinitas eēn tie diuine.hec est negāda:'qꝛ si per impossibile essentia diuina raptim trāsiret adhuc haberet tam essentia ꝙ̄ exn̄tia modū in trinsecū.s.infinitatē intensiuaȝ: sȝ nō haberet illa existētia eter nitatē ꝑ quā intelligimus infi-nitatem duratiuā:q̄ vltra infini tatem intensiuā non addit nisi negationē deficiēdi vel relatio-neȝ rōnis potētialitatis.s.coexi stēdi cuicūqȝ possibili:q̄ relatio nō ē nisi rōnis:hoc pȝ hoc mō: qꝛ si angelus annihilaret̄ cras nō haberet aliū modū intrinse cum in natura sua ꝙ̄ si maneat in eternuȝ sicut manebit: ⁊ ꝑm aliquos sine successiōe: qꝛ illaȝ negant de euo.nō est ꝙ̄ possibi-le vltra infinitatē intēsiuā essen tie vel existētie que infinitas dꝛ magnitudo siue sit huius siue illius intelligere ibi aliquā ꝙ̄ti tateȝ q̄ sit ibi ex natura rei:q̄.s. sit duratiōis ꝑpetue:sȝ quicq̄d intelligit̄ supadditū addit relo neȝ rōnis vel negatiōis.Uerū ē igr̄ ꝙ exn̄tia hȝ modū sibi itrin secū sicut eēntia:sȝ illud nō ē ni si infinitas intensiua. eternitas aūt vt eternitas siue iterminabi lis duratio vt iterminabilis du ratio nō est infinitas.6.q.q.S.

Eternum nō tm̄ est summū iuste amandū:sed etiā summū cōmo dum ōis volūtatis vt est appe-titus intellectiuus:circūscripta libertate ⁊ iustitia:⁊ iō in vtraqȝ ordinatione naturali obiecto-rum est primuȝ.15.dist.tertij.q. vnica.ꝭ.P

Euiternum simplr̄ pōt non esse: lȝ non tali potentia passiua in-trinseca:qualis est in corrupti-bilibus.7.q.q.O

Eucharistia nō ꝓcise rōne rei cō tēte plene acceptat̄:sȝ opȝ ꝙ sit oblata sic nec plene acceptatur oblata nisi rōne bone volūtatis alicuiꝰ offerētis:nō aūt ꝓcise rō ne ipsius volūtatis celebrātis: qꝛ hoc ꝑtinet ad meritū ꝑsona le nō ad virtutē sacrificij.nec i-mediate rōne volūtatis ipsius xp̄i offerētis.qꝛ xp̄s ⁊ si hic offe ratur vt ꝯtentus in sacrificio nō tm̄ hic imediate offert sacrificiū iuxta illud Hebreo.9. Neqȝ vt sepe offerat semetipm̄.⁊ ibidē. Christus semel oblatus est sup ple a seipso offerēte.alioq̄n vi-deretur ꝙ vnius misse celebra-tio equaleret passiōi xp̄i.si ideȝ eēt offerēs imediate ⁊ oblatus certū est aūt ꝙ missa nō equiua let passioni christi:lȝ specialius valeat ꝓ quanto ibi est spālior cōmemoratio oblationis quaȝ christus obtulit in cruce.Iuxta illud Luce.22.⁊ pma ad Cor. Hoc facite in meā cōmemora-tionē:qꝛ fit missa tam represen tando illam oblationeȝ in cru-

ce.q per eã obsecrãdo vt.s.per eã deus acceptet sacrificiũ ecclesie.obsecratio ẽt cõiter fit p aliqd magis acceptũ ei q̃ rogatur q̃ sit sibi supplicatio obsecrãtis.20.q.q.j.O

Excellens sensibile corrũpit sensum p accidẽs.qꝛ corrũpit organũ.qꝛ soluit illã mediam ꝓportionẽ in qua ꝯsistit bona dispositio organi.ꝛ ꝑ oppositũ intellectus.qꝛ nõ hꝫ organũ nõ corrumpitꝛ ab excellenti obiecto.sꝫ ex hoc nõ sequitꝛ q sit icorruptibilis nisi ꝓbetur q non dependeat in essendo a toto qð est corruptibile.43.di.qrti.q.2.L

Excellens sensibile vt excellens sensibile natũ est inferre dolorẽ.qꝛ est discõueniẽs inq̃tũ tale.ꝛtñ inq̃tum excellẽs sensibile nõ immutat nisi intentionalr sꝫ eĩt alia immutatio realis cõcomitetqua dissoluitꝛ organũ a media ꝓportione in qua ꝯsistit tñ si sine illa actione eẽt obiectũ discõueniẽs sensatũ sequeretꝛ dolor.44.di.quarti.q.3.B

Ex illo dicto saluatoris Matth. 24.Mittet filiushois angelos suo cũ tuba ꝛ voce magnaꝛ cõgregabũt electos ei⁹ a quatuor vẽtis a summis celorũ vsq ad terminos eorũ habetꝛ exp̃ssum q quocũq dispse fuerint ptes materie corpis in elemẽta siue in ignẽ siue in terrã a summis celorũ vsq ad terminos eorũ siue in qðcunq corp⁹ medium aqueũ aereũvel impfecte mixtũ a quatuor ventis oẽs materie ptes recolligentꝛ ꝛ reunientꝛ.43 dist.quarti.q.5.A

Ex maiori de lege natureꝛ minori de lege positiua nõ sequitꝛ cõclusio nisi iuris positiui.17.di. quarti.q.vnica.y

Existẽtia actualis primo cõuenit natureṽn hec natura nõ est exñs formalr qꝛ hic.sꝫ p naturã illã aũt naturã vt existẽtẽ intuitiue cognoscit intell's.ꝛ ista cognitio exñtis vt existẽtis sufficit ad hoc q ei⁹ possit eẽ recordatio.45.di.quarti.q.3.j.O

Existẽtia creature ꝑmanẽtis est eadẽ oino in creatõe ꝯseruatione ꝛ ex pte termini est oino idẽ re ꝛ rõne.s.velle diuinũ ꝛ habitudo nõ solũ ad creantẽ sꝫ ad ꝯseruantẽ est habitudo dependentie essentialis ꝛ eiusdem rõnis.12.q.q.B

Existẽtia ꝛ si sit rõ intellecta in obiectovel circa obiectũ.tñ nõ necessario requiritur vt actualiter conueniens obiecto inquãtum obiectum est scibile. 7. q. q.infra.G

Existens in actu primo mouẽdi se seipo actiue ꝛ non alio exit i actum scðm sicut habens scientiam in actu primo non indiget aliquo effectiuovel motiuo dicente ipm ad actum ꝯsiderandi nisi hñs actum primuꝫ deficiat in aliquo quod necessario reqritur ad hoc quod possit exire ad actum scðm.sicut q̃uis oculus hominis qui nõ pot immutare mediũ haberet actũ primũ videndi.non tamen posset videre rem in tenebris.25.dist. scði. q.vnica.P

Existens in puris naturalibus non est equalis ei qui peccauit existenti in iustitia. non qꝛ iste habeat aliquã curuitatẽ quam ille non habet.sed quia iste debitor est iustitie originalis quã accepit ille non.ideo iste est re⁹ ꝛille non.ꝛ si neutri conferatur

visio

visio dei: vni tñ est carẽtia visionis pena aliỹ nõ ẽ: reus eñ priuatur ea pp reatũ peccati: alter vero priuat̃ ex cõditione nature. 29. dist. scdi. q. vnica. D

Ex perfectiõe nature diuine pñt esse aliqua principia ꝓpria alterius rõnis: cõicatiua tñ ipsius essentie: qđ non cõtingit in aliq̃ natura imperfecta: ꝛ ꝓpter distinctionem istoꝝ principioꝝ formaliũ pñt esse ꝓductiões alterius rõnis: ꝛ tñ ꝓducta vnius rõnis ꝓpter vnitatem termini formalis scꝫ nature q̃ cõicatur. 7. dist. primi. q. vnica. R

Ex prima institutione non erat alius gradus in ecclia q̃ʒ sacerdotiỹ: tñ ꝓpter necessitatẽ postea multiplicati sunt sacerdotes ꝛ restricta est potestas ab eis quantũ ad aliqua: que reseruata sunt solis sacerdotibus maioribus qui dicti sunt episcopi. et talis actus est confirmare. 7. dist. quarti. q. 1. J. D

Ex prima institutiõe ecclesie nõ videntur fuisse distincti propriỹ sacerdotes. qñ eñ apostoli hinc ꝛ inde ibant predicãdo verbuꝫ dei. nec fuit iste sacerdos istius gentis nec illius: ꝛ nec iste nec ille: sꝫ postea sunt dioceses distincte ꝛ parrochie: ꝛ sacerdotes in parrochijs ꝑ tunc tamẽ possunt ꝛ poterant dici propriỹ sacerdotes quicunq̃ʒ habentes iurisdictionẽ ordinariã vel cõmissariã vel soli hñtes iurisdictionem ordinariã cõtra cõmissarios. vel strictissime soli habẽtes imediatam iurisdictioneꝫ ꝛ proximã ordinariã. 17. distinc. quarti. q. vnica. J. R

Extrema vnctio est vnũ sacramẽtum vnitate integritatis sꝫ non vnitate indiuisibilitatis: sicut effectus eius nõ est vnus indiuisibiliter. q: nõ remissio vnius venialis. sed vnus vnitate plenarie remissionis omniũ venialium vt omnibus remissis nihil remaneat retardans a perceptione beatitudinis. 23. distin. quarti. q. vnica. E

Faciens naturale presupponit passum effectũ: qđ transmutat qđ quidẽ est in potentia ad terminum. ꝛ ꝑ actioneꝫ eius fit actu tale. qđ aũt transit de potentia ad actũ mutat̃: sꝫ agẽs supernaturale in vnione nature nõ presupponebat verbũ tanq̃ʒ potẽtiale ad istum terminũ: neq̃ʒ terminũ induxit sicut actũ vel formam verbi ꝑ inherentiã: sꝫ tñ vniuit illum ṽbo sine inherẽtia ꝛ iđ ibi nullus fuit transitus a potẽtia ad actuꝫ: equaliter aũt saluat̃ rõ factionis vtrobiq̃ʒ: q: vtrobiq̃ʒ ꝑ actionẽ faciẽtis aliquid ẽ tale: quale prius nõ fuit et ita fit tale: accidit ꝫ q illud qđ fit tale mutetur. nisi qñ illđ qđ đr tale est forma eius qđ fit tale: ad quã illud fuit in potentia: ꝛ ita cõiter accidit in factionibus passiuis vbi agẽtia nãlia agũt q̃ faciũt aliqua eẽ talia in actu qualia prius fuerũt in potentia. 7. dist. tertiỹ. q. 2. J. A

Factio qñ predicat scđꝫ adiacẽs dicit factionẽ simplr: qñ aũt predicat tertiũ dicit factionem fm illud qđ specificat̃ per tertium: sic etiã de esse qñ predicat scđm ꝛ tertiũ. sicut ꝫ vere de eo enunciat̃ fieri. qđ ab aliquo faciente post nõ esse simplr accipit esse simplr. ita de eo vere enunciat̃ fieri. a. qđ per actionẽ alicuius

agentis est.a. postq̃ nō fuit.a. 7.dist.tertij.q.2.B

Falsa ē positio paganoꝝ imaginantiū fortunā eē quandā deā cui tanq̃ cause p̄ se attribuunt effectus quos videmus fortuite euenire. ⁊ forte pp̄ istū intellectū malū paganoꝝ reprehendit Aug. seipm̄.1.retracta.c.1. Nō mihi inqt pl3 totiēs appellasse fortunā ⁊c. catholici āt potiꝰ debēt talia attribuere ꝓuidentie diuine saltē ḡnalit.21.q.q.J.B

Fantasma quidē gignit spē3 sibi similē ⁊ repn̄tatiuā obiecti silitudine naturali. s3 nō silitudine determinatiōis vel indeterminatiōis.na3 ista silitudo pōt auferri rōne intell'ꝰ agētis ꝯcausantis qui pōt tribuere effectui maiorē indeterminationē quā potuit habere a solo phantasmate ita ꝙ similitudo est nature repn̄tate siue phantasma sit cā totalis siue ꝑtialis:s3 de silitudine determinationis vel indeterminatiōis nō est oīno silē concurrente agente potente tribuere maiorē indeterminationem.9.dist.scdi.q.2.J.S

Fecunditas intell'ꝰ ꝯstituit ipm̄ patrē:non aūt fecunditas voluntatis.11.dist.primi.q.1.J.C

Frequenter dimittit peccatu3 ꝑ aliquē motū attritionis tanq̃ ꝑ meritū de congruo ante susceptionē sacri penitentie:sicut in adulto frequēter dimittit origināle ante susceptionē baptismi nec tñ sequit qꝺ per sacrm̄ non dimittat.q: si illa alia dimissio qñq̃ non assit:ista non deficit ⁊ illa minus reqrit.s. intentione3 suscipiēdi baptismū siue sacrm̄ penitētie sine obice ꝯ effectum eius.14.di.quarti.q.4.B

Fides acquisita ē sup opiniōe q̄ adheret vni parti ꝯdictionis cū formidine alteriꝰ:l3 sit infra sciētia3 q̄ est ex euidētia obiecti scibilis.quare em̄ nō dico mūdu3 incepisse mecū:nō q: scio ipsum precessisse me:q: p̄teritoꝝ nō ē sciētia ꝛm Aug.nec opinor mūdu3 p̄cessisse me: s3 adhereo firmiter huic mundū p̄cessisse me ꝑ fide3 acq̄sitā ex auditu alioꝝ quoꝝ veracitati credo firmiter: nec dubito mūdū p̄cessisse me ⁊ esse ꝑtes mūdi quas nō vidi:q: nō dubito de v̄acitate narrātiū mihi talia ⁊ asserētiu3 vera esse. iō sicut nō dubito de veracitate eoꝝ q̄ est quasi principiū sic nec de dicto eoꝝ qꝺ est quasi ꝯclo sequēs.23.dist.tertij.q.vnica.C

Fides ⁊ spes infuse nō corrūpuntur ꝑ actū infidelitatis ⁊ despatiōis nisi demeritorie. ⁊ si velis hr̄e aliq̇d qꝺ corrumpat ꝑ istos actus tanq̃ repugnās formalr: dico ꝙ illud non est nisi fides ⁊ spes acquisite: ⁊ bn̄ possibile ē per actus nr̄os induci aliq̇d repugnans formalr illis habitibꝰ acq̇sitis.1.di. quarti.q.1.J.Q.q.

Fides infusa est perfectior habitus simplr̄ quocūq̃ habitu acq̇sito:eo ꝙ rōne sue perfectionis non pōt causari nisi a deo in rōne cause vt causat obiectu3:vel per aliū modū supplēdo vicem obiecti qꝺ non est ꝑfecte pn̄s in rōne obiecti respectu fidei.23. di.tertij.q.vnica.J.L

Fides infusa non pōt inclinare ad aliquod falsum.inclinat aūt virtute luminis diuini cuius ē participatio: ⁊ ita non nisi ad illud quod est conforme illi lumini diuino.actus igitur credendi inquantum innititur isti

fidei non pōt tendere in aliqđ falsum. Sʒ fides acq̄sita cōiter innitit̄ assertioni alicui⁹ testis q̄ posset deficere. et ideo illa fides non tribuit actui credendi inquātū sibi innitit̄ qđ non possit sibi subesse falsum frequēter tñ nō sibi subest falsum. qñ. s. testis cuius testimonio innititur in testificando illđ fit verax. et dixi cōiter q: deo imediate reuelanti posset quis credere credulitate acq̄sita. si aliđ nō sit verū reuelari a deo ꝙ actū credēdi vel noscēdi cāri immediate a deo l eo cui fit reuelatio. Et qñ cūcꝫ ad idē inclinat fides infusa ⁊ acq̄sita: tūc necessario acq̄site non subest falsum: nō ꝙ hec necessitas sit ex ipsa fide acq̄sita. sʒ ex infusa ꝯcurrente cū ipsa ad eūdē actū. innitit̄ igit̄ actus credēdi fidei infuse tanꝗ regule certe ⁊ oino ifallibili q̄ act⁹ hʒ ꝙ nō possit esse falsus: sʒ innitit̄ acq̄site tāꝗ regule min⁹ certe: q: non ꝑ illam repugnaret. actui ꝙ eēt falsus vel circa falsum oīm. 14. q. q. 3

Fides. i. fidelitas seruari p̄t sine fide qua credit̄ in deū. ⁊ hāc seruāt infideles fidelib⁹ in ꝯctib⁹ ⁊ econuerso. ⁊ hr̄: ꝑ Augustinū in ep̄la ad publicolam. non. eñ sequit̄ nō vult seruare fidē istā ad deū a q̄ dicunt̄ christiani fideles. ergo nō vult seruare fidē i. fidelitatē pximo. 39. dist. qr ti. q. vnica. A

Fides nō est habit⁹ speculatiu⁹ nec credere ē act⁹ speculatiuus nec visio sequēs credere ē visio speculatiua. sʒ practica. nata ē. n. ista visio ꝯformis eē fruitiōi ⁊ pri⁹ naturalr̄ hr̄i i intellu creato: vt fruitio recta illi cōformiter eliciat. 4. q. ꝓl. Aa

Fili⁹ nō ꝓducit̄ intellu p̄ris. vt actu intelligēs est. ita ꝙ actualis intellectio sit formalis rō q̄ p̄r gn̄at filiū. sicut ostensum est supra. di. 2. ergo a simili volūtas vt actu volēs: nō erit principiū ꝓducendi spiritū sanctū. sed voluntas vt actus primus. 12. di. primi. q. 1. D

Filius nō quasi naturaliter vel coacte vult volūtate ista: quasi p̄r volens ꝓdeterminauit filiuʒ ad volendū idē. ⁊ nō sit in ptāte filij idē velle: sicut erat in ptāte p̄ris. Sʒ in eodē instāti natura p̄r ⁊ filius intelligunt habere volūtatē. ⁊ eque libere quilʒ actū volēdi hr̄e. vt ē illi⁹ obiecti. sicut si alius non hr̄et istaʒ voluntatē. Est igit̄ illa sora cuilibet hn̄ti principiū vniformiter operandi: sicut esset si ille sol⁹ haberet eā. sed nō est alicui habenti principiū operandi ⁊ alij principium nō operandi operatione. q̄ est eadē illi volūtati: sicut ista non est eadē volūtas ⁊ nō volūtas. vñ necessitas istius ꝯsequētie. si pater vult hoc fili⁹ vult hoc. non est contra libertatem volitiōis filij. sicut nec ecōtra libertatē volitionis mee est ista ꝯn̄tia si volo volo ita nec ibi si pater vult. a. fili⁹ vult. a. q: idē velle est p̄ris ⁊ filij. 20. dist. primi. q. vnica. D

Finitū ⁊ infinitū vt sunt passiones entis extēsiue loquēdo ꝯueniūt ꝑcise enti in se hn̄ti quātitatē aliquā perfectionalē. talis aūt quantitas non ꝯuenit enti tāti nisi q̄ pōt esse partialis vel totalis inter essentias. q̄titatē enim comparatam ad aliā statij oportet excedere vel excedi

⁊ ſm illã entitatẽ h̄ꝫ vnitatẽ ſibi
ꝓportionabilẽ q̄ eſt indifferẽs
ad ſingularitatẽ: itaq̄ nõ repu
gnat illi vnitati de ſe q̄ cũ qua
cũq̄ꝫ vnitate ſingularitatis po=
nat. hoc ergo mõ itelligo natu
rã h̄re vnitatẽ realẽ minorẽ vni
tate numerali. ⁊ lꝫ nõ h̄eat eã
de ſe ita q̄ ſit intra rõnẽ natu=
re: q̄ꝛ equinitas eſt tm̄ eq̄nitas
tñ illa vnitas ẽ paſſio ꝓpria na
ture ſm ſuã entitatẽ pumã. ⁊ ꝑ
ↄñs nec eſt ex ſe hec intranee:
nec ſm entitatẽ ꝓpriam neceſſa
rio incluſam in ip̄a natura ſm
primã entitatẽ ſuã. 3. di. primi.
q. 1. ff. ⁊ 3. di. ſcdi. q. 1. j. E

Equiuocũ non numerat̃ in equi
uocatis. Nõ em̄ dñr piſcis ⁊ ſy
dus duo canes: q̄ꝛ numeratio
alicui9 in aliq̄bus req̄rit vniuo=
cationẽ eius in eis. 25. diſt. pri=
mi. q. vnica. A

Erat fedus ſempiternũ iter deũ
⁊ abraã: ⁊ ſpecialr̃ ei9 ſemẽ: q̄ꝛ
nunq̄ꝫ fuit aliud ſignũ ſpãle in
ter deũ ⁊ illud genus. ⁊ tñ futu
rũ erat aliq̄d ſignũ federis iter
deũ ⁊ totũ genus humanum. ⁊
meli9 erat ſemini abrae tranſi=
re in illud fedus cõe q̄ꝫ remane
re ſub ſigno federis ſpãlis. q̄ꝛ
melius eſt ptẽꝫ eſſe in toto cui
ſimplr̃ bñ ſit q̄ꝫ eſſe diſtinctũ a
ceteris ꝑtibus vt ſibi aliqualr̃
bñ ſit ⁊ aliis male. 3. di. quarti.
q. 4. j. Q

Error ↄditionis prioris impedit
cõmutantẽ recipe tm̄ ꝓ quãto
intẽdit cõmutare. ſꝫ ignorãtia
melioris ↄditionis vel equalis
nõ impedit ꝓpter ↄ̃riam rõneꝫ
36. di. quarti. q. 1. j. G

Eſſentia diuina añq̄ꝫ intelligat̃
cõicata per ꝓductionẽ. vr̃ i ali
quo intelligi nõ cõicata actu.
vt in prima ꝑſona ꝓpter primi
tatẽ eius non q̄dem nõ cõicabi
lis quia nõ eſt non cõmunicabi
lis. ſed nõ actu cõicata. q̄ꝛ non
vr̃ poſſe cõicari alicui quaſi paſ
ſiue. niſi ꝑ̄ habeatur in aliquo
nõ cõicata ſibi quaſi paſſiue. ⁊
hoc mõ in iſto pmo ſigno. in
quo tm̄ intelligit̃ eſſentia i ali
quo. ⁊ iſta negatio nõ cõicata
actu. vr̃ haberi intellectus ali=
cuius incõicabilis. ſi em̄ eſſen=
tia. vt nõ cõicata actu. nõ eſſet
incõicabilis. igit̃ ip̄a (vt nõ cõi
cata) poſſet eſſe in pluribus. ⁊
tũc poſſent eſſe plures ingeni=
ti ⁊ plures prime ꝑſone. in qui=
bus eque primo eſſet eſſentia. ⁊
nõ eſſet ei9 ſtatus in aliquo pri
mo. ſꝫ ſi habet̃ aliq̄s incõicabi=
lis ſubſiſtens in natura diuina
tũc habet̃ ꝑſona pria. ergo añ
oẽm intellectũ ꝓprietatis poſi
tiue intelligẽdo ſolã eſſentiam
⁊ ingenitũ. hoc eſt nõ cõicatuꝫ
ꝑ ḡnationẽ habet̃ aliq̄s ſubſi=
ſtens incõicabilis in natura di=
uina. q̄ eſt ingenit9. accipiendo
ingenitũ ꝓprie ſicut põt accipi
in diuinis. 28. di. primi. q. 2. J

Eſſentia diuina iõ eſt primũ ob
iectũ intellr̃s diuini. q̄ꝛ ip̄a ſola
mouet intellm̃ diuinũ. ⁊ ad co=
gnoſcendũ ſe ⁊ oĩa alia cogno=
ſcibilia ab ip̄o intellectu. ⁊ pro
pter hoc nõ põt poni primũ ob
iectũ intellect9 noſtri ſubſtãtia
in cõi. ꝓpter attributionẽ oĩm
accidentiũ ad ſubſtantiã. q̄ꝛ ac
cidẽtia h̄nt propriã virtutẽ mo
tiuã intellect9. ergo ſubſtantia
nõ mouet ad ſe ⁊ ad oĩa alia co
gnoſcibilia. 3. diſt. primi. q. 3. E.

Eſſentia diuina nõ hꝫ aliquã ſub
ſiſtentiã vnã primã. i. adequatã
ſibi. q̄ꝛ tunc nõ poſſet eẽ in alia

sed sic adequant tres subsistē=tie illi nature.qꝛ tn istis trib⁹ est ordo in habēdo naturā.⁊ nō essentia vna primitate.s.immediationis respicit primū illoꝝ ordinatoꝝ.itaqꝫ sicut essentia ex se primo esset in tribus.si esset in eis sine ordine.⁊ hoc tā primitate adequationis ꝙ primitate immediationis.ita nūc ex se est in trib⁹ primitate adequationis.sꝫ nō primitate ordinis immediatiōis.sed prius in p̄io illoꝝ ⁊ virtute illius in alijs quibus cōicatur ab illo p̄mo. Qd si queras p̄ qd est essentia i prima p̄sona:dico qꝫ ex se. ⁊ si ad huc velis dicere qꝫ nō. sꝫ p̄ proprietatē determinantē.eadē qō esset per quid determinaret ad p̄prietatē determinantē.siue p̄ qd p̄mo pullulat in essentia illa p̄prietas.⁊ tūc vel opꝫ p̄cedere in infinitū.vel opꝫ stare qꝫ essentia que de se estꝫ primo.i. adequate in tribus.⁊ esset de se immediate in tribus si nō haberet ordinē.qꝫ ip̄a est de se immediate in primo istoꝝ triū habētiū ordinē.Et si queras. vñ determinat essentia ad primā p̄sonā:⁊ si ex se determinat. ergo nō pōt eē in alia.Rñdeo determinatio duplex ē opposita duplici indeterminationi. vna indeterminatio est ad opposita ɔdictorie.sicut materia est indeterminata ad formā ⁊ ad priuationē.alia est ad diuersa positiua.que tamen stat cuꝫ determinatione ad alteram partem vtriusqꝫ cōtradictionis .Exemplū huius scd̄i . sicut sol est indeterminatus ad p̄ducendum vermē ⁊ plantā tanqꝫ ad diuersa positiua cum tamen ex se sit determinatus ad alteram partem contradictionis tam hui⁹ ꝙ illius.sicut si esset agens particulare tantum natum.p̄duce revnicum illorum tantuꝫ. dico tūc in proposito qꝫ essentia de se determinatur ad primā p̄sonam determinatione opposita indeterminationi prime. que ē ad ɔtradictoria.non tamen determinatione opposita scd̄e indeterminationi.qꝛ illa non staret cum illimitatione ad plura Et per hoc pꝫ si arguat.si ex se determinat ad istam . igit non pōt esse in alia.ɔñtia tꝫ loquendo de determinatiōe scd̄a.que opponitur illimitationi ad plura.⁊ hoc modo nō determinatur essentia ad vnam sꝫ ad tres subsistentias.qꝛ illa determinatio est ad primū adequatū nō tamen tꝫ ɔñtia loquendo de determinatione primo modo . qꝛ illa est ad primum immediatū non adequatum.⁊ stat cum illimitatione indeterminati ad plura.28.dis.primi.q.3.Lr

Essentia est exemplar illimitatum.⁊ ista est prima ratio in eē cognito.non autem alia ratio que prius dat esse cognitum .⁊ hec magis determinate representat quam aliquid limitatuꝫ nedum extra existens . Immo quam aliquid intra . Illo modo loquebatur Augustinus . quia ipse loquebatur de ideis sicut Plato. Plato autem ponebat eas in mente diuina sicut per se entia.50.distin.quarti.q.3.D

Essentia est principium formale et terminus formalis vtriusqꝫ productionis . Non tamen sic totale.quin aliquid in=

cludat p se & in principio forma li & in termino. in pncipio q̄de3 formali q̄d est in memoria pfe=cta & volūtas pfecta: includitur eēntia: & in termino formali q̄d est v̄bu3 pfectū: & spūs sanctus pfectus includit etia3 essentia. Et forte vtrobiq; ta3 in pncipio q̄3 in termino essentia h3 rōne3 principalis & hoc respectu illi9 q̄d ɔcurrit cū eadē. s. intell's vel notitie: voluntatis vel amoris: pp̄ q̄ identitatē essentie idem ē quo pducēs pducit & termin9 formalis: pp̄ aūt distinctionem cōcurrētis cum essentia vtpote intell's & volūtatis in principio pductiuo: sufficit pncipiu3 hoc & illud ad pductiōes alterius rōnis; & ad terminos quodāmō alterius rōnis: & sic in principio habemus essentiā & intellectū: essentiā & voluntatē: in termino aūt habemus essentiā & notitiā essentiā & amorē: & rōne ei9 q̄d idē est in principio formali cōi=catiuo sit idē in termino forma li cōicatū: & rōne eius q̄d distin ctum est in principio sit forma=lis rō pductionis distincta: et illud q̄d cōcurrit in termino sit formaliter distinctū. 2. q. q. O

Essentia nō h3 rōnem motiui ad visionē sui ab intellectu creato: nisi inquātū presupponit ipsa3 mouisse intellectū diuinū ad vi sionē q̄ psupponit ipsi velle di=uino motiuo intell's creati: non igit se hn̄t essentia & volūtas vt mouēs superius & inferius p=prie loquēdo sic intelligēdo q̄ vtrūq; attingit ip̄m motū: s3 tm̄ volūtas attingat intellectū crea tum: tn̄ psupponit motionē in=tell's diuini ab ipsa essentia sine qua ipsa volūtas nō hr̄et illud velle quo mouet. 14. q. q. Y

Essentia nō h3 identitatē talem vnicā. s. subsistētie: put persone vel psonalia: vt extrema vniunt in essentia: & iō non pōt cōcludi idētitas subsistētis vel subsistē=tie p rōnem idētitatis coru3 in essentia: vt i medio. Per hoc p3 ad talia sophismata. hic de9 est pater. filius ē hic deus. q̄ filius est pr̄: q̄d ɔfirmat: q2 medio exi stente hoc aliq̄d necesse ē extre ma coniungi. R̄ndeo q̄ sicut in creaturis cōe se h3 vt quale q̄d. singulare vt hoc aliq̄d. ita hic essentia cōis personis h3 rōne3 qualis cuius: & psona h3 rōne3 huius alicuius. mediū q̄ hic est quale q̄d: & nō hoc aliquid con cludit aūt identitas extremo℞ in cōcl'one: ac si medium fuisset hoc aliq̄d. Silr ibi vr̄ esse falla cia accn̄tis: & ɔn̄tis: q2 li de9 acci pit in p̄missis p alio: & alio sup=posito. & silr fallacia ē figure di ctionis ɔmutando quale q̄d in hoc aliq̄d. 2. di. primi. q. 7. I. 31

Essentia s̄m se & nō vt bis acce=pta s̄m intellectū fundat distin ctas relatiōes reales originis p tanto vt vr̄ q2 ipsa vt fecūda in rōne principij cōicatiui & ter mini cōicabilis est infinita for=malr̄: s3 ipsa vt q̄ta virtualr̄ ē infinita formalr̄: imo ipa ē quā titas infinita. q̄ pari rōne ipsa vt sic quāta pōt fundare relo=nes cōes oppositas reales & nō tm̄ vt bis accepta p cōsideratio nem intellectus. 6. q. q. I. Dd

Essentia nō predicat p se primo mō de patre: neq; formalr̄. q̄ si pbas: q2 nō per accidens: dico q̄ (sicut in creaturis) nō ois pre dicatio est p se vel per accidēs: accipiendo accidens pprie: vt

quã accidens predicat de subie=
cto: nõ eñ genus per se pdicat
de dria:nec sic per accidens:qz
neutruz neutri accidit:nec am=
bo tertio:sz est ibi mediũ extra
neũ siue inferius ꝯhens aliud
qđ inferius põt dici accidẽs su
periori.i.extraneũ sz non ꝓpie
accidẽs:in diuinis aũt non oia
sunt per se eadez.i.formalr:nec
tamẽ:vt est aliqđ idem alicui ꝑ
accidens ꝓprie:sz aliqđ est idẽ
alicui absoluta idẽtitate: absqz
formali idẽtitate:ꝛ ita est in ꝓ=
posito.5.dist.pmi.q.1.ꝭ.D

Essentia:vt qđ:est ratio cõicãdi
essentiã.nec solum hoc sed cuz
hoc essentia vt est intell's: ꝛ vt
est voluntas est principiũ pro=
ductiuũ persone:ꝛ cõicatiuum
essentie. Nunc aũt sicut eẽntia
intelligit prius rõ cõicandi se:
ꝙ intelligitur esse quanta vel
qualis:ita etiaz intelligit ratio
operãdi prius ꝙ quãta vel qua
lis:non eñ posterius conuenit
essentie esse principiũ opatiuuz
respectu operationũ ꝓpriaruz
tali nature ꝙ sibi cõueniat esse
principiũ actiuũ.ꝛ hoc siue ꝓ=
ductiuũ respectu producibiliũ
in illa natura : siue cõicatiuum
ipsius nature:essentia aũt diui
na est principiũ operationũ ꝓ=
priarũ tali nature inquantũ na
tura est intell's ꝛ volũtas: quia
intelligere ꝛ velle sunt proprie
operationes illius nature:ideo
prius est essentia non tñ essen
tia:sz etiã intell's ꝛ voluntas ꝙ
sit quãta vel qualis: ꝙuis igit
ꝓductio nõ ꝯueniat soli eẽntie:
vt essentia ẽ:tanꝙ principio ꝓ=
ductiuo.sz etiã intellectui ꝛ vo=
luntati tanꝙ principio produ=
ctiuo cum essentia:inquantum
essentia:adhuc stat ꝙ relatio ꝓ
ducentis ꝛ producti prius pul
lulat in essentia ꝙ relatio equa
litatis vel similitudinis.26.di.
primi.q.vnica.ꝭ.Ec.

Essentiale est ratio formalr ter=
minãdi actũ amandi vt pp quã
sz persone terminãt:vt q̃ aman
tur. Non aũt sufficit ad rectitu
dinẽ actus:qđ habeat rõnez for
malem cõuenientẽ in obiecto:
sz etiã requirit ꝙ habeat obie=
ctum ꝯueniens: in quo sit talis
ratio formalis:preter igit istaz
notitiã rectitudinis:quã inclu=
dit eẽntiale in actu amãdi deũ
personalia includunt ꝓpriam
notitiam vlteriorẽ rectitudinis
requisite.4.q.prol.P

Essentiale in creaturis distinguĩ
tur ꝯ accidentale:sz in diuinis
nõ distinguitur ꝯ accidentale :
sz contra relatiuũ ad intra'ꝙ.s.
dicit relationem persone ad ꝑ=
sonam:ꝛ per ꝯñs pertinet ad di
stinctam notitiã persone a per=
sona.1.q.q.ꝭ.E

Esse defectibile.i.esse vertibile i
nihil cõsequit oẽm creaturam:
qz est ex nihilo:sed esse sic defe
ctibile.s. peccãdo est proprium
huic nature create:ꝛ consequit
eam rõne qua hic natura speci
fica:q̃ põt esse principiũ oppos
torꝫ agendo.s.ꝛ deficiẽdo.44.
dist.secũdi.q.vnica.B

Esse existẽtie nõ hꝫ ꝓprias diffe
rentias alias a differentijs esse
essentie:qz tunc oporteret pone
re ꝓpriã coordinationẽ existen
tiarũ aliã a coordinatione eẽn
tiarum.3.dist.scdi.q.3.B

Esse forme ꝛ modus essendi:age
re ꝛ modus agẽdi sunt imedia
ta.ideo sicut nõ est alia rõ:qua
re hoc hꝫ talem moduz essendi

nisi qr est tale ens sic nõ est ali-
qua rõ quare hoc hꝫ talẽ modũ
agẽdi. puta libere vel naturalr
nisi qr ẽ tale pncipiũ actiuũ. s. li
berũ vel naturale. 16. q. q. s. U
Esse humanũ est simplr esse xpi
vel istius hois: non aũt est esse
verbi simplr: qr lꝫ de vbo dicat
esse simplr: qr esse substãtie: nõ
tñ est esse simplr vbi: qr respcũ
vbi est eẽ quasi aduẽtitiũ: z qsi
esse accidẽtis respectu subiecti
nõ aũt est ita aduentitiũ eẽ re-
spectu xpi vel respectu isti9 ho
minis. 11. di. tertij. q. vnica. D
Esse possibile nõ est nisi esse ẽm
quid: qr hoc eẽ nõ est simplr eẽ
creature: sicut nec esse hominẽ
mortuuꝫ est esse hois: nec plus
ponit ista possibilitas i re q̃ ce
citas in oculo: z ideo ad ipsum
nõ est aliqua relatio simplr sed
ẽm quid. 30. di. primi. q. 2. N
Esse practicũ dicit aliqd intrinse
cum notitie: sicut respect9 apti
tudinalis est intrinsecus funda
mẽto: z qꝫ notitia aliqua sic sit
apta nata referri hoc ẽ p natu
ram intrinsecã notitie: quã na-
raꝫ hꝫ ab obiecto: vt a cã extrin
seca. dico ꝙ qꝫ habitus ẽ practi-
cus per intrinsecuꝫ: vt per cãm
formaleꝫ: z p obiectũ: vt p cãm
efficientem. 4. q. prol. Gg
Esse primuꝫ alicuius duplr põt
intelligi: vel illud quo totuꝫ dr
primo ens: hoc est adequate si-
cut humanitas dr primũ eẽ cor
poris organici animati: qr hoc
totũ esse qđ cõsurgit exvnione
istaꝝ partiũ est esse adequatuꝫ
totius. Alio mõ esse primũ ali-
cuius põt dici eẽ prime ptis ali
cuius in illo toto. puta si corp9
organicuꝫ pcederet duratione
aiationẽ primũ eẽ hois hoc mõ
esset eẽ corporis organici: qđ
ꝙ creatura accipit eẽ primuꝫ
altero istoꝝ duoꝝ modoꝝ post
nõ eẽ: vel totale vel ptiale pme
partis: z iõ si corpus organicuꝫ
fuisset ab eterno inanimatuꝫ: z
in tpe animaret: totus hõ dice
retur creatura: lꝫ nõ accepisset
totũ eẽ post nõ esse: qr esse alte-
rius ptis ẽ eternũ. sꝫ primũ esse
totale: xps autẽ nullo mõ acce-
pit primũ eẽ sui post nõ esse: qr
neqꝫ primũ esse totale qđ resul
taret ex natura diuina z huma
na: qr nulluꝫ tale est ẽm Dam.
c. 49. Qr tunc nõ manerent ibi
iste nature nisi confuse: sꝫ sicut
sunt due distincte nãe: ita duo
esse distincta: neqꝫ primũ eẽ p-
tiale: vt eẽ verbi qr illud ẽ eter-
nuꝫ. deficit ꝙ sibi habitudo illa
quam necessario dicit creatura
ad oppositũ pcedẽs q̃ ẽ qꝫ post
nõ esse sequat esse vel primũ p-
tiale si nullũ hꝫ totale: vel esse
totale ipsius qđ creat: sic nõ est
in pposito. 11. di. tertij. q. 1. C
Esse reparati sequit nõ eẽ anni-
hilati. z illud nõ esse pcessit esse
creati: z illud esse pcessit nõ esse
creabilis: z ita idẽ esse sequit se
ipm mediãte nõ esse interrũpẽ
te: nec sequit ex hoc aliqua cti-
nuatio i ipso eẽ si nõ fuissꝫ anni
hilatũ: qr mõ nõ est successio in
aliquo vno: sꝫ vnius oppositi ad
alterum. 2. dist. scdi. q. 1. I. G
Est aliqua differẽtia inter motũ
localeꝫ z alios motus: qr semp
totũ cõtinuũ ẽm se totũ est mo
bile adequatũ mouẽti: ita qꝫ nõ
aliqua pars eius sine alia ẽ mo
bile adequatũ. In motu auteꝫ
alterationis aliqua pars ipsius
mobilis potest esse mobile ade
quatum mouenti tante vtutis;

sic q̄ simul nō mouebitur nisi pars.20.q.q.j.F

Est possibile aliquā aīaȝ habere tantā gratiā in via:quantuȝ hȝ in patria:ȝ nō mō possit habere ita perfectū vsum eius sicut habebit in patria.vnde idē habitus manebit ꝛ posset equalis manere.ȝ nō ideȝ actus.5.dist. secundi.q.1.B

Est tm̄ vnus vltimus finis in se: tñ illud hȝ i se distinctas rōnes aliquas:q̄ nō sunt formalr̄ rōnes vltimi finis. ꝛ ita possibile est frui eo sub rōne vltimi finis formalr̄ nō fruēdo illo sub illis rōnibus.1.dist.primi.q.2.J.L

Eternitas est ꝑprius modus existētie diuine:sicut infinitas eētie diuine.hec est negāda:ꝗ si per impossibile essentia diuina raptim trāsiret adhuc haberet tam essentia q̄ꝫ existia modū intrinsecū.s.infinitatē intensiuaȝ: ȝ nō haberet illa existētia eternitatē ꝑ quā intelligimus infinitatem duratiuā:q̄ vltra infinitatem intensiuā non addit nisi negationē deficiēdivel relationeȝ rōnis potētialitatis.s.coexistēdi cuicūꝗ possibili:q̄ relatio nō ē nisi rōnis:hoc pȝ hoc mō: ꝗ si angelus annihilaret̄ cras nō haberet aliū modū intrinsecum in natura sua q̄ꝫ si maneat in eternuȝ sicut manebit: ꝛ ꝑm aliquos sine successiōe: ꝗ illaȝ negant de euo.nō est ꝗ̄ possibile vltra infinitatē intēsiuā essentie vel existētie que infinitas ꝟ magnitudo siue sit huius siue illius intelligere ibi aliquā q̄ꝫtitateȝ q̄ sit ibi ex natura rei:q̄.s. sit duratiōis ꝑpetue:ȝ quicq̄d intelligit̄ supadditū addit relōneȝ rōnis vel negatiōis.Uerū ē igr̄ q̄ existia hȝ modū sibi itrinsecū sicut eētia:ȝ illud nō ē nisi infinitas intensiua. eternitas aūt vt eternitas siue iterminabilis duratio vt iterminabilis duratio nō est infinitas.6.q.q.S.

Eternum nō tm̄ est summū iuste amandū:sed etiā summū cōmodum ois volūtatis vt est appetitus intellectiuus:circūscripta libertate ꝛ iustitia:ꝛ iō in vtraꝗ ordinatione naturali obiectorum est primuȝ.15.dist.tertij.q. vnica.J.P

Euiternum simplr̄ pōt non esse: ȝ non tali potentia passiua intrinseca:qualis est in corruptibilibus.7.q.q.O

Eucharistia nō ꝑcise rōne rei cōtēte plene acceptat̄:ȝ opȝ q̄ sit oblata sic nec plene acceptatur oblata nisi rōne bonevolūtatis alicuiꝰ offerētis:nō aūt ꝑcise rōne ipsius volūtatis celebrātis: ꝗ hoc ꝑtinet ad meritū ꝑsonale nō ad virtutē sacrificij.nec immediate rōne volūtatis ipsius xp̄i offerētis.ꝗ xp̄s ꝛ si hic offeratur vt ꝯtentus in sacrificio nō tñ hic imediate offert sacrificiū iuxta illud Hebreo.9. Neꝗ vt sepe offerat semetipm̄.ꝛ ibidē. Christus semel oblatus est supple a seipso offerēte.aliodn videretur q̄ vnius misse celebratio equaleret passiōi xp̄i.si ideȝ eēt offerēs imediate ꝛ oblatus certū est aūt q̄ missa nō equiualet passioni christi:ȝ specialius valeat ꝓ quanto ibi est spālior cōmemoratio oblationis quaȝ christus obtulit in cruce. Juxta illud Luce.22.ꝛ pma ad Cor. Hoc facite in meā cōmemorationē:ꝗ fit missa tam representando illam oblationeȝ in cru=

ce.ꝙ per eā obsecrādo vt.s.per
eā deus acceptet sacrificiū ec=
clesie.obsecratio ēt cōiter fit p
aliqd magis acceptū ei q̄ roga
tur ꝙ sit sibi supplicatio obse=
crātis.20.q.q.s.O

Excellens sensibile corrūpit sen
sum p accidēs.q: corrūpit orga
nū.q: soluit illā mediam ꝓpor
tionē in qua ꝯsistit bona dispo
sitio organi.⁊ p oppositū intel=
lectus.q: nō hꝫ organū nō cor=
rumpit ab excellenti obiecto.sꝫ
ex hoc nō sequit̄ ꝙ sit icorrupti
bilis nisi ꝓbetur ꝙ non depen
deat in essendo a toto qđ est
corruptibile.43.di.q̄rti.q.2.L

Excellens sensibile vt excellens
sensibile natū est inferre dolo=
rē.q: est discōueniēs inꝯtū ta
le.⁊tñ inꝯtum excellēs sensibi
le nō immutat nisi intentional'r
sꝫ eā alia immutatio realis cō
comitetqua dissoluit̄ organū a
media ꝓportione in qua ꝯsistit
tñ si sine illa actione eēt obie=
ctū discōueniēs sensatū seque=
ret̄ dolor.44.di.quarti.q.3.B

Ex illo dicto saluatoris Matth.
24.Mittet filiushois angelos
suo cū tuba ⁊ voce magna⁊ cō
gregabūt electos ei⁹a quatuor
vētis a summis celorū vsqꝫ ad
terminos eorū habet̄ expssum
ꝙ quocūqꝫ dispse fuerint ptes
materie corpis in elemēta siue
in ignē siue in terrā a summis
celorū vsqꝫ ad terminos eorꝫ
siue in qđcunqꝫ corp⁹ medium
aqueū aereū vel impfecte mixtū
a quatuor ventis oēs materie
ptes recolligent̄ ⁊ reunient̄.43
dist.quarti.q.5.B

Ex maiori de lege nature⁊ mino
ri de lege positiua nō sequit̄ cō
clusio nisi iuris positiui.17.di.
quarti.q.vnica.Y

Existētia actualis primo cōue=
nit nature vñ hec natura nō est
exñs formalr q: hic.sꝫ p naturā
illā aūt naturā vt existērē intui
tiue cognoscit intell's.⁊ ista co=
gnitio exñtis vt existētis suffi=
cit ad hoc ꝙ ei⁹ possit eē recor=
datio.45.di.quarti.q.3.O

Existētia creature pmanētis est
eadē oino in creatōe ꝯseruatio
ne ⁊ ex pte termini est oino idē
re ⁊ rōne.s.velle diuinū ⁊ habi=
tudo nō solū ad creantē sꝫ ad
ꝯseruantē est habitudo depen
dentie essentialis ⁊ eiusdem rō
nis.12.q.q.B

Existētia ⁊ si sit rō intellecta in
obiecto vel circa obiectū.tñ nō
necessario requiritur vt actuali
ter conueniens obiecto inquā
tum obiectum est scibile.7.q.
q.infra.G

Existens in actu primo mouēdi
se seipo actiue ⁊ non alio exit i
actum scōm sicut habens scien
tiam in actu primo non indiget
aliquo effectiuo vel motiuo du
cente ipm ad actum ꝯsiderandi
nisi hñs actum primuꝫ deficiat
in aliquo quod necessario req̄=
ritur ad hoc quod possit exire
ad actum scōm.sicut ꝗuis ocu
lus hominis qui nō pōt immu
tare mediū haberet actū primū
videndi.non tamen posset vide
re rem in tenebris.25.dist.scōi.
q.vnica.P

Existens in puris naturalibus
non est equalis ei qui peccauit
existenti in iustitia. non q: iste
habeat aliquā curuitatē quam
ille non habet.sed quia iste de
bitor est iustitie originalis quā
accepit ille non.ideo iste est re⁹
⁊ille non.⁊ si neutri conferatur
visio

visio dei: vni tñ est carētia visio nis pena alij nō ē: reus eñ pri uatur ea pp reatū peccati: alter vero priuat ex cōditione natu re. 29. dist. scdi. q. vnica. D

Ex perfectiōe nature diuine pñt esse aliqua principia ppria al terius rōnis: cōicatiua tñ ipsius essentie: qđ non cōtingit in aliq natura imperfecta: et ppter di stinctionem istoꝝ principioꝝ formaliū pñt esse pductiōes al terius rōnis: et tñ pductavnius rōnis ppter vnitatem termini formalis scꝫ nature q̄ cōicatur 7. dist. primi. q. vnica. R

Ex prima institutione non erat alius gradus in eccl'ia q̄ sacer dotij: tñ ppter necessitatē post ea multiplicati sunt sacerdotes et restricta est potestas ab eis quantū ad aliqua: que reserua ta sunt solis sacerdotibus ma ioribus qui dicti sunt episcopi. et talis actus est confirmare. 7. dist. quarti. q. 1. J. D

Ex prima institutiōe ecclesie nō videntur fuisse distincti proprij sacerdotes. qñ eñ apostoli hinc et inde ibant predicādo verbuꝫ dei. nec fuit iste sacerdos istius gentis nec illius: et nec iste nec ille: sꝫ postea sunt dioceses di stincte et parrochie: et sacerdo tes in parrochijs p tunc tamē possunt et poterant dici proprij sacerdotes quicunq; habentes iurisdictionē ordinariā vel cō missariā vel soli hñtes iurisdi ctionem ordinariā cōtra cōmis sarios. vel strictissime soli habē tes imediatam iurisdictioneꝫ et proximā ordinariā. 17. distinc. quarti. q. vnica. J. R

Extrema vnctio est vnū sacramē tum vnitate integritatis sꝫ non vnitate indiuisibilitatis: sicut effectus eius nō est vnus indi uisibiliter. q: nō remissio vnius venialis. sed vnus vnitate ple narie remissionis omniū venia lium vt omnibus remissis nihil remaneat retardans a perce ptione beatitudinis. 23. distin. quarti. q. vnica. E

Faciens naturale pre supponit pas sum effectū: qđ transmutat qđ quidē est in potentia ad termi num. et p actioneꝫ eius fit actu tale. qđ aūt transit de potentia ad actū mutat: sꝫ agēs superna turale in vnione nature nō pre supponebat verbū tanq̄ potē tiale ad istum terminū: neq; ter minū induxit sicut actū vel for mam verbi p inherentiā: sꝫ tñ vniuit illum vbo sine inherētia et iō ibi nullus fuit transitus a potētia ad actuꝫ: equaliter aūt saluat rō factionis vtrobiq;: q: vtrobiq; p actionē facientis ali quid ē tale: quale prius nō fuit et ita fit tale: accidit ꝫ q̄ illud qđ fit tale mutetur. nisi qñ illđ qđ đr tale est forma eius qđ fit tale: ad quā illud fuit in poten tia: et ita cōiter accidit in factio nibus passiuis vbi agētia nālia agūt q̄ faciūt aliqua eē talia in actu qualia prius fuerūt in po tentia. 7. dist. tertij. q. 2. J. A

Factio qñ predicat scđꝫ adiacēs dicit factionē simplr: qñ aūt pre dicat tertiū dicit factionem fm illud qđ specificat per tertium: sic etiā de esse qñ predicat scđm et tertiū. sicut ꝫ vere de eo enun ciat fieri. qđ ab aliquo faciente post nō esse simplr accipit esse simplr. ita de eo vere enunciat fieri. a. qđ per actionē alicuius

P

agentis est.a. postq̄ nō fuit.a. 7.dist.tertij.q.2.A

Falsa ē positio paganoꝝ imaginantiū fortunā eē quandā deā cui tanq̄ cause p se attribuunt effectus quos videmus fortuite euenire. ⁊ forte pp istū intellectū malū paganoꝝ rephendit Aug. seipm.1.retracta.c.1. Nō mihi inqt pl3 totiēs appellasse fortunā ⁊c. catholici āt poti9 debēt talia attribuere ꝓuidentie diuine saltē ghalit.21.q.q.j.B

Fantasma quidē gignit spēz sibi similē ⁊ repñtatiuā obiecti silitudine naturali. s3 nō silitudine determinatiōis vel indeterminatiōis.na3 ista silitudo pōt auferri rōne intell'is agētis ꝯcausantis qui pōt tribuere effectui maiorē indeterminationē quā potuit habere a solo phantasmate ita q̄ similitudo est nature repñtate siue phantasma sit cā totalis siue ptialis:s3 de silitudine determinationis vel indeterminatiōis nō est oīno silr concurrente agente potente tribuere maiorē indeterminationem.9.dist.scdi.q.2.j.S

Fecunditas intell'is ꝯstituit ipm patrē:non aūt fecunditas voluntatis.11.dist.primi.q.1.j.C

Frequenter dimittit peccatū p aliquē motū attritionis tanq̄ p meritū de congruo ante susceptionē sacri penitentie:sicut in adulto frequēter dimittit origināle ante susceptionē baptismi nec tñ sequit qd per sacrm non dimittat.q: si illa alia dimissio nūq̄ non assit:ista non deficit ⁊ illa minus reqrit.s.intentionez suscipiēdi baptismū siue sacrm penitētie sine obice ꝯ effectum eius.14.di.quarti.q.4.S

Fides acquisita ē sup opiniōe q̄ adheret vni parti ꝯdictionis cū formidine alteri9:l3 sit infra sciētia3 q̄ est ex euidētia obiecti scibilis. quare em̄ nō dico mūdū incepisse mecū:nō q2 scio ipsum precessisse me:q2 pteritoꝝ nō ē sciētia sm Aug.nec opinor mūdū pcessisse me: s3 adhereo firmiter huic mundū pcessisse me p fidez acqsitā ex auditu alioꝝ quoꝝ veracitati credo firmiter: nec dubito mūdū pcessisse me ⁊ esse ptes mūdi quas nō vidi:q2 nō dubito de vacitate narrātiū mihi talia ⁊ asserētiū vera esse. iō sicut nō dubito de veracitate eoꝝ q̄ est quasi principiū sic nec de dicto eoꝝ qd est quasi ꝯcl'o sequēs.23.dist.tertij.q.vnica.C

Fides ⁊ spes infuse nō corrūpuntur p actū infidelitatis ⁊ desperatiōis nisi demeritorie. ⁊ si velis hre aliqd qd corrumpat p istos actus tāq̄ repugnās formalr: dico q̄ illud non est nisi fides ⁊ spes acquisite: ⁊ bñ possibile ē per actus nr̄os induci aliqd repugnans formalr illis habitib9 acqsitis.1.di. quarti.q.1.j.Oq.

Fides infusa est perfectior habitus simplr quocūq̄ habitu acqsito:eo q̄ rōne sue perfectionis non pōt causari nisi a deo in rōne cause vt causat obiectū:vel per aliū modū supplēdo vicem obiecti qd non est pfecte pñs in rōne obiecti respectu fidei.23. di.tertij.q.vnica.j.L

Fides infusa non pōt inclinare ad aliquod falsum.inclinat aūt virtute luminis diuini cuius ē participatio : ⁊ ita non nisi ad illud quod est conforme illi lumini diuino.actus igitur credendi inquantum innititur isti

fidei non pōt tendere in aliqđ falsum. Sȝ fides acq̄sita cōiter innitit̄ assertioni alicui⁹ testis q̄ posset deficere. et ideo illa fides non tribuit actui credendi inquātū sibi innitit̄ qđ non possit sibi subesse falsum frequēter tñ nō sibi subest falsum. qñ. s. testis cuius testimonio innititur in testificando illđ sit verax. et dixi cōiter q: deo imediate reuelanti posset quis credere credulitate acq̄sita. si aliđ nō sit verū reuelari a deo q̄ꝫ actū credēdi vel noscēdi cāri immediate a deo l eo cui fit reuelatio. Et qñ cūcꝫ ad idē inclinat fides infusa ⁊ acq̄sita: tūc necessario acq̄site non subest falsum: nō φ hec necessitas sit ex ipsa fide acq̄sita. sȝ et infusa ꝯcurrente cū ipa ad eūdē actū. innitit̄ igit̄ actus credēdi fidei infuse tanq̄ꝫ regule certe ⁊ oīno īfallibili a q̄ act⁹ hȝ φ nō possit esse falsus: sȝ innitit̄ acq̄site tāq̄ꝫ regule min⁹ certe: q: non p illam repugnaret. actui φ eēt falsus vel circa falsum obm. 14. q. q. 3

Fides. i. fidelitas seruari pt sine fide qua credit̄ in deū. ⁊ hāc seruāt infideles fidelib⁹ in ꝯctib⁹ ⁊ econuerso. ⁊ hr̄ : p Augustinū in epl'a ad publicolam. non. eñ sequit̄ nō vult seruare fidē istā ad deū a q̄ dicunt̄ christiani fideles. ergo nō vult seruare fidē i. fidelitatē proximo. 39. dist. q̄rti. q. vnica. A

Fides nō est habit⁹ speculatiu⁹ nec credere ē act⁹ speculatiuus nec visio sequēs credere ē visio speculatiua. sȝ practica. nata ē. n. ista visio ꝯformis eē fruitiōi ⁊ pri⁹ naturalr̄ hr̄i i intellu crea to: vt fruitio recta illi cōformiter eliciat̄. 4. q. prol. Ba

Fili⁹ nō pducit̄ intellu pr̄no. vt actu intelligēs est. ita φ actualis intellectio sit formalis rō q̄ pr̄ gn̄at filiū. sicut ostēsum est supra. di. 2. ergo a simili volūtas vt actu volēs: nō erit principiū pducendi spiritū sanctū. sed voluntas vt actus primus. 12. di. primi. q. 1. D

Filius nō quasi naturaliter vel coacte vult volūtate ista: quasi pr̄ volens pdeterminauit filiuȝ ad volendū idē. ⁊ nō sit in ptāte filij ideȝ velle: sicut erat in ptāte prīs. Sȝ in eodē instāti nature pr̄ ⁊ filius intelligunt̄ habere volūtatē. ⁊ eque libere quilȝ actū volēdi hr̄e. vt ē illi obiecti. sicut si alius non hr̄et istaȝ voluntatē. Est igit̄ illa sola cuilibet hn̄ti principiū vniformiter operandi: sicut esset si ille sol⁹ haberet eā. sed nō est alicui habenti principiū operandi ⁊ alij principium nō operandi operatione. q̄ est eadē illi volūtati: sicut ista non est eadē volūtas ⁊ nōvolūtas. vñ necessitas istius ꝯsequētie. si pater vult hoc fili⁹ vult hoc. non est contra libertatem volitiōis filij. sicut nec cōtra libertatē volitionis mee est ista ꝯsequētia si volo volo ita nec ibi si pater vult. a. fili⁹ vult. a. q: idē velle est prīs ⁊ filij. 20. dis. primi. q. vnica. D

Finitū ⁊ infinitū vt sunt passiones entis extēsiue loquēdo ꝯueniūt ꝑ se enti in se hn̄ti quātitatē aliquā perfectionalē. tal is aūt quantitas non ꝯuenit enti tanti nisi q̄ pōt esse partialis vel totalis inter essentias. q̄ꝫtitatē enim comparatam ad aliā statiȝ oportet excedere vel excedi

et esse partiale, vel totale: sicut hic loquimur de partiali et totali et propter hoc paternitas ut paternitas non potest esse inter entitates totalis nec partialis: quia non est finita nec infinita. 5. q. q. f. Bb

Formam esse in materia de necessitate arguit compositum esse ita quod impossibile est ponere primum sine secundo sed per aliquam transmutationem naturalem forma est in materia ut per alterationem vel augmentationem. ergo per illam et ab eodem agente compositum ex subiecto et accidente habet esse formale illius accidentis: sed non habet esse formaliter illius subiecti: quia illud prefuit ante mutationem. 12. dist. quarti. q. 1. S. A

Forma est magis ens nec tamen est causa constituens esse materiale: sed est causa concurrens ad esse compositi constituendi et non potest separari forma a materia sicut e converso et si arguas quod iste forme essent spirituales dico quod non oportet quia sicut quantitas est forma eiusdem nature quando separatur et quando est in subiecto sic etiam iste forme essent eiusdem nature si separentur: sicut cum sunt coniuncte sive cum informant materiam nec essent intellectuales: quia hoc repugnat eis secundum se. 12. dist. secundi. q. 1. D

Forma in creaturis habet aliquid imperfectionis. s. quia est forma informans aliquid et pars compositi aliquid etiam habet quod non est imperfectionis: sed consequitur eam secundum suam rationem essentialem sive formalem. s. quod ipsa sit quo aliquid est tale. Exemplum sapientia in nobis est accidens hoc est imperfectionis. sed quod ipsa sit quo aliquid est sapiens hoc non est imperfectionis sed essentialis rationis sapientie. In divinis autem nihil est forma secundum illam duplicem rationem imperfectionis: quia nec informans nec pars est tamen ibi sapientia inquantum est quo illud in quo ipsa est: est sapiens et hoc non per aliquam compositionem sapientie ad aliquid quasi subiectum nec quod sapientia illa sit pars alicuius compositi. sed per veram identitatem qua sapientia propter sui infinitatem perfectam perfecte est idem cuilibet cum quo nata est esse. 8. dist. primi. q. 4. X

Forma baptizandi non fuit dispensative tradita nisi pro tempore pro quo fuit dispensandi ratio. s. in ecclesia primitiva ut nomen christi divulgaretur ergo tempore illius dispensationis cessante forma illa sola manet que fuit forma ex institutione. Quid ergo non audeo dicere quod baptizatus hodie in nomine christi esset baptizatus sed nec audeo dicere quod non esset baptizatus: quia non lego ubi fuerit illa dispensatio revocata in hoc ergo casu reputo dubium an talis sit baptizatus. 3. dist. quarti. q. 2. D

Forma corporeitatis manet eadem sive anima uniatur illi sive non uniatur. quia hec corpori est naturaliter saltem in informando ipsam animam: et in triduo manet sit anima non manente ibi et in triduo fuisset eadem res huius sacri si sacramentum tunc mansisset quia in illo triduo forma corporeitatis non fuit separata a materia sua in christo et per consequens nec separata a materia sua ut in eucharistia. Sicut enim idem numero fuit res ista secundum se in existentia naturali ita etiam idem compositum numero quod est terminus conversionis primus mansisset semper in eucharistia: nec valet in ista identitate salvanda fugere ad identitatem materie seu hypostasis quia contraria possunt esse eidem identitate materie quando succedunt sibi invicem et si etiam verbum assumpsisset lapidem

fuisset lapis idez nature huma ne identitate hypostasis.11.di. quarti.q.3.j.kk

Forma toti⁹ respcū toti⁹ ꝯpositi nō est ꝗdē forma iformās ſ ʒ forma qua ꝯpositū est ens ꝗditati ue&hoc mō totū est ens formali ter&forma totius sicut albū dr al bum albedine nō ꝗdē ꝙ forma totius sit quasi cā ipius totius cū materia&forma partiali cau sans ꝗ̄si totū:ſʒ est ipm totū ꝑci se ꝯsideratū ſm illū moduz quo loquit̄ Aui.5. meta.equitas est tm̄ equitas.2.dist.tertij.q.2.j.E

Forma substātialis lʒ insit materie iformādo nō tñ iheret qꝛ ihe rere dicit nō ꝑ se iformare qꝛ in herēs nec est act⁹ simplr:ſʒ act⁹ ſm quid. nec cū illo cui inheret facit ꝑ se vnum opposita conue niunt ei quod per se informat. 9.q.q.j.B

Forme eiusdē rōnis lʒ vna sit ꝑfe ctior alia videnť sitr se hře ad agere in instāti vel in tpe:lʒ vna aliqd ꝑfectius ꝓducat ꝙ̄ alia si cut pʒ de luce ꝑfectiore&impfe ctiore:quaꝝ vtraqꝫ eque in stāta nec illuminat lʒ vna illuminet perfectius ꝙ̄ alia.4.dist.tertij. q.vnica.supra.B

Forme materiales non manēt in suo esse:corrupto toto. nō qꝛ cē eaꝝ non fuerit aliud ab esse ꝯpo siti corrupti:sed qꝛ ipe corrūpun tur ꝑ accidēs.hoc aūt est vel qꝛ agens corrumpēs ꝑncipiū suū actiuum ꝯtrariuʒ illis attingat illas vt contraria: vel saltem at tingit ꝯpositum corrumpendo ipsum: & forme tales sunt inse parabiles a composito in essen do.9.q.q.j.k

Forme ꝑores ipo vbi nō variant̄ ꝓpter variationē ſpius vbi.qꝛ ꝓpter variationē posterioris non variat̄ ꝑus ex qua ꝓpositiōe ha betur ꝙ idē habēs duo vbi:non ꝓpter hoc variat̄ ſm aliquā for mā substātialē nec ſʒ aliquā de genere quantitatis vel qualita tis quia forme istorum generuʒ sunt simpliciter priores ipso vbi 10.q.q.k

Formalis distictio relatiōis abses sentia sufficit ad hoc ꝙ ꝓprie tas posset dici formalis termin⁹ vnionis realis&nō essentia tñ rō videt̄ efficax cōtra ponētes idē titatē realem&formalē essentie& proprietatis ꝯstituentis perso nam.19.q.q.S

Formalr itelligim⁹ itellectu iquā tum recipit intellectionem:qꝛ si causet eā actiue nō tñ dico intel ligere intellectu iquātū causat sed inquātū hʒ itellectionē vt for mam:habere enī qualitatez est esse quale:& ita itellectū hře itel lectionē siue recipe:qd idez est eſt ipm esse itelligentē.nos igit̄ intelligimus intellectu inquan tum recipit intellectionem ideo philosophus loquēs sic de intel lectu necesse habuit dicere euʒ esse passiuum: & ꝙ itelligere est qddā pati :hoc est ꝙ intellectio inquātū est qddā quo formali ter intelligimus est forma ꝗdaʒ recepta in intellectu:nō autem intelligimus ea iquantū est ꝗd causatum ab intellectu si causa tur ab eo.nam si deus eā causa ret&cā in intellectu nostro imp meret nō minus ea intelligere mus&sicut dixi de intelligentia actualiter:ita dico de scire ha bitualiter ꝙ intellectus est quo scimus habitualr inquātū reci pit habitū non inquātū istū cau sat si illū causat&ꝓpter hoc oēs

auctoritates q̃ sonāt passibilitatem intell'a possibilis possunt exponi de eo īquātū eo cognoscim⁹ habitual'r vel inquātū cognoscimus actual'r⁊isto mō ꝯcedo ꝙ est passiuus⁊sī sit actiuus non tñ fm istā rōnē; sed accidit ei ꝙ sit actiuus fm istam rōnē; 3.dist.primi.q.7.Y

Forte nō l; baptizāti ex officio solēniter vti verbis cuiuslibet regule: sicut nec in ꝯfectōe eucharistie q: ordinauit ecclīa romana qꝺ officia ecclesiastica dicantur⁊sacramēta ministrenť in latino grāmatico⁊hoc rōnabil'r q: istud distinctius pōt scribi'r proferri.3.dist.quarti.q.2.D

Forte teneť qs velle vitā ꝓximi q̃ ad actū iteriorē⁊eā saluare simpliciter quo ad actū exteriorē si nō adsit ali⁹ ꝓximus q̃ possit eū iuuare:puta si qs moreret fame vel in fluuio⁊vnus solus adesset q̃ posset liberare eū teneret forte non tm̄ huic velle vitā:s; vt eā habeat ꝓviribus laborare vnde tamen probeť ista tentio non videť manifestu; ex scriptura nec ex rōne q: si tunc periclitaretur posito qꝺ esset bonus pertingeret ad diligēdū deū perfecte in patria⁊saluatus ad vitā corporale; forte fuisset postea lapsus in peccatum⁊forte finaliter malus.pium tñ est laborare pro vita proximi saluanda q: supponendum est si est bonus qꝺ erit melior ⁊ valebit sibi ⁊ alijs sua bonitas⁊si est malus supponendum est ꝙ corrigetur hoc em̄ est pie iudicare. sc; interꝑtari semper melius qñ non est oppositū manifestum.30.distinc.tertij.q.vnica.I.F

Fortis politicus fm rectā rōnē; ꝺ; se morti exponere pro bono rei.pu.ꝓph's tñ non poneret talē habiturum aliquod ꝑmiu; post hanc vitā sicut p; ex multis locis in quibus dubitat aiam esse immortalem⁊magis videť declinare ad partem negatiuam saltem si q̃libet sequēdo rōnem naturalem dubitat de vita futura propter eā de qua dubitat nullus debet exponere se morti s; si debet exponere se hoc est q: in non exponendo est certissima amissio boni virtutis.ergo circūscripto omni ꝑmio futuro. hoc est cōsonum recte rōni vt fortis politicus velit se non esse ne pereat bonū reipu.fm aūt rectam rōnem magis est diligendū bonū diuinū q̃ꝫ bonū alicuius particularis ígiť fm rectam rōnem quilibet oportet velle se nō esse propter bonū diuinum.27.dis. tertij.q.vnica.I.G

Fundamentū remotu; ista ꝛ relationum.s.equalitatis ⁊ similitudinis est res illius generis puta equalitatis fundamentū est res de genere quātitatis similitudinis est res de genere qualitatis idētitatis est res de genere substantie proximum tñ fundamentum vel rō ꝓxima fundandi est vnitas talis rei q: sup re; talis generis(vt diuersa est)fundanť relationes disperate⁊non cōes 19.dist.pnmi.q.1.I.B

Fundamētū relatiōis idētice nō est tm̄ relatio quā ꝯtinet ꝑ identitatem s; est ita absolutū sicut si relatio eēt sibi addita vel omnino nullam haberet relationē q: non est hoc ex imperfectione sua sed ex perfectione vel simpl'r vel aliqualiter q: continet illa; relationem per identitatem ita

q ipsa ɔtinentia quasi preuenit ipsam accidẽtalitatem relatiõis ne ipsa possit esse accidens q: ipsa perfecte ɔtinetur in substantia que tamen relatio si non sic ɔtineretur ex se: nõ haberet forte q esset per identitatem substantia.1.dist.secundi.q.5.§.O

Futura contingentia nõ sunt nata cognosci siue in se:siue in verbo nisi intuitiue.14.distin.tertij q.2.§.Z

Gaudiũ mai⁹ non semp puenit ex volitomagis bono s3 ex intẽsiori actu volendi bonũ volitum.50. distin.quarti.q.6.Z

Gratia equalet iustitie originali quãtum ad acceptationẽ diuinam vt ppter hanc anime habẽti gratiã nõ insit peccatum originale potuit enim deus in pmo instanti illius anime infundere sibi gratiam tantã quãtam alij anime in circuncisiõe vel baptismo igit in illo instãti anima nõ habuisset peccatum originale si nec habuiss3 si postea fuisset baptizata ⁊ si etia3 infectio carnis fuit ibi in primo instanti nõ fuit tñ necessaria causa infectionis anime sicut nec post baptismu3 qñ manet ſm multos ⁊ infectio anime non manet aut potuit caro mundari ante infusiõem anime vt in illo instanti non esset infecta.3.dist.tertij.q.1.B

Gratia est a solo deo p creationem ⁊ ab eo solo conseruat.⁊ qñ destruit annihilat q: cui⁹ pductio est creatio. eius destructio est annihilatio.37.dist. secundi q.vnica.B

Gratia in diffinitiõe sacri non accipit tñ pro gratia accidentali sed p effectu dei gratuito.8.di. quarti.q.1.B

Gratia pcise nõ pficit ala3 ad itellectionẽ ⁊ volitionẽ ita q intellectio pcedẽs volitiõe3 nõ ẽ grata nec meritoria sequẽs ẽt nõ ẽ grata nisi q: est imperata a volitione grata.49.dist.qrti.q.2.§.F

Gratia requirit ad meritũ q: meritum formalr reqrit vt actus liber ⁊ actiue eliciat a voluntate ⁊ ita habeat eũ in ptãte sua.⁊ ita etiã gratia reqrit ad fruitionẽ vt eliciendã actiue a volũtate sed ad habendum formaliter a deo hunc actũ q̃ dr meritũ siue illũ q̃ dr fruitio nõ reqrit necessario gratia q: gratia nõ est rõ recipiẽdi talẽ formã sed ipsamet volũtas ⁊ hoc de potentia dico absoluta.13.dist.tertij.q.4.S

Gradus eminẽs in ecclesia dr in ordine ad actum ecclesiasticu3 eminentem non sic q̃dem q gradus sit potestas exequẽdi actũ illum. sed q gradus sic disponens de cõgruo vel simpliciter ad exequendum vel debite illu3 actum vt sic possit ordo vt hic loquimur de ordine dici gradus preeminẽs in ecclesia disponẽs ad actum aliquem ecclesiasticũ eminentẽ. Et q: specialiter act⁹ eminẽtes in ecclesia sunt actus respiciẽtes sacramenta ideo potest specialius dici q est gradus disponens ad aliquem actum sacramentalem.24.distin.quarti.q.vnica.B

Gratie maxime referẽde sunt misericordie creatoris qui nos p fidem certissimos reddidit in his que pertinent ad finem nostrum ⁊ ad perpetuitatem sempiternam adque ingeniosissimi ⁊ eruditissimi quasi nihil poterant attingere. iuxta illũ quod

adductū est de Augu.13.tri.9. in fine.ꝙ vix pauci magno ꝑditi ingenio vacātes ocio ⁊c. Ad indagandā solius aie immortalitatē potuerūt puenire.ſꝫ si fides ad sit que est in eis q̄bus dedit Jesus filios dei fieri. nulla questio est.qꝛ ipe suos credētes i hoc certissimos reddidit. 43.di.quarti.q.2.J.Cc

Graue se mouet effectiue sicut sciēs mouet se effectiue ad actū speculādi. ⁊ intelligo sic sicut hñs formā aliquā que nata est esse principiū alicuius actionis vniuoce pōt per illā formā agere in receptiuū approximatum ⁊ ꝓportionatū.ita ēt hñs formā que nata est eē principiū actionis equiuoce pōt per ipm agere equiuoce in passuꝫ approximatum.⁊ si ipsummet sit receptiuū illius actionis vel effect⁹ equiuoci ⁊ carēs eo ex quo est maxime approximatū ⁊ ꝓportionatū sibiȳpsi nō solū poterit causare effectū illū in alio.imo summe causabit istū effectū in seipō.ita in ꝓposito lapis existens sursum est in potētia ad vbi deorsum.grauitas aūt respectu istius vbi est principium actiuū equiuocū sicut vniuersaliter respectu vbi nō opꝫ querere nisi principiū equiuocū.non em̄ mouens mouet mobile ad aliq̄d vbi.qꝛ formalr̄ mouēs est in actu ſm illud vbi.ſꝫ tm̄ qꝛ virtualr̄. qꝛ igiꝛ ipsummet graue receptiuū est ipsius effectus equiuoci.⁊ caret eo causat in seipso ꝑmo istū effectū ⁊ in nullo alio nisi puus causando in se. ita ꝙ causare istō est opatio grauis vt calidi calefacere.sed ꝙ causet hoc in se accidit ei. accidit em̄ sibi inq̄ꝫtū est actiuū respectu hui⁹ causationis vel respectu hui⁹ causabilis ꝙ ipmmet sit receptiuū eiusdē effectus.2. dist.ſcdi.q.10.E

Generatio aliqua non est ꝑ se ad respectū vt ad terminū ad quē nec etiā corruptio est a solo respectu vt termino a quo: neq̄ cāe absolute sunt solius respectiui cāe:neq̄ ꝓpria passio ꝯsequitur totū ꝑcise inq̄ꝫtum respectiuū :neq̄ ꝓpria opatio vel aliud accidēs absolutū. 2. dist.tertij.q.2.J.D

Generatio est gn̄atio ex formaliter minor:q̄ est natura cōicata ta: ꝓducto.nō aūt ex indiuidua li siue incōicabili ꝓprietate. ꝓducti. sicut vniuersalr̄ ois motus recipit speciē a formali termino motus.26. dist. pimi. q. vnica.U

Generatio necessario includit in creaturis: ꝙ sit mutatio inter terminos appositos.ſ.priuationē ⁊ formā:⁊ quidq̄d est iter opposita sibi succedētia nō pōt eē sempiternū.1.di.ſcdi.q.3.J.F

Generatio diuina nata est prius itelligi ꝑ essentiā tanq̄ꝫ ꝑ primū obiectū tā ab intellu diuino q̄ꝫ beato:qꝛ essentia:vt essentia est primū obiectū tā illi⁹ q̄ꝫ istius. ista aūt rō intelligēdi gn̄ationē est incōprehensibilis:⁊ ita generatio posset dici incōprehēsibilis principiatiue siue causalr̄ posset etiā dici incōprehēsibilis concomitanter siue q̄ꝫtū ad illud q̄d includit:qꝛ gn̄atio icludit cōicationē essentie q̄ sit ꝑ ipsam essentiā ꝑsone ad ꝑsonam. Ista aūt cōicatio ꝓsuppositiue icludit infinitatē essentie:qꝛ ipsa non posset sic cōicari plurib⁹

suppositis nisi eēt infinita:ꝛ iō ꝯnatio est incōpꝛehensibilis ꝙ̄ tū ad ꝓsuppositū.s.cōicationē essentie que requirit esse infinitum.5.q.q.j.S

Generās vnā hꝫ habitudinē ad pꝛimū terminū q̄ dꝛ ꝓductus siue genit⁹:ꝛ aliā habitudinē hꝫ ad formalē terminū:ꝛ in creaturis vtraqꝫ habitudo est realis: qꝛ vtraqꝫ habitudo hꝫ termios realr̄ distinctos:ꝛ realis dependētia est vtriusqꝫ ꝓducti ad ipsum ꝓducens.in diuinis aūt ꝓducens ad pꝛimū ꝓductū hꝫ relationē realē:qꝛ distinctionē realē ꝛ realē oꝛiginē.ad terminum aūt formalē in ꝓducto : nō hꝫ rel'onē realē: qꝛ nō distinctionē realē: sine qua nō est rel'o realis.ꝓducere igit̄ in diuinis dicit rel'onē realē:cōicare aūt dicit rel'onē originis quasi.rōnis cōcomitātē illā realē.ꝙ si arguas ꝙ ille sunt rel'ones opposite.s. cōicare ꝛ cōicari.dico ꝙ sunt relationes rōnis opposite ꝑm ꝓpꝛias rōnes suas:ſꝫ necessario cōcomitent̄ aliq̄s rel'ones reales oppositas.s. ꝓducere ꝛ ꝓduci:ſꝫ ille rel'ones ꝛ ille nō sunt eoꝛūdem relatoꝝ formalr̄.5.di stin.pꝛimi.q.1.D

Generalr̄ ꝯstitutiuū est ꝯstituto rō differēdi vel ꝯueniendi:non aūt ipm vt cōueniens vel differens ſꝫ ꝑm se ꝯstituit sicut rōnale ꝑm se nō vt cōueniens nec vt differēs ꝯstituit hoiem:ſꝫ hō ꝯstitutus per rōnale ꝑ ipm distinguat̄ formalr̄ vel cōueniat. distinctio ꝗ vel ꝯuenientia ꝯuenit ꝯstituto ꝑ rōnē formalē ꝯstitutiuā.nō aūt icludit̄ in ipa rōne ꝯstitutiua.4.q.q.L

Generalr̄ nunꝙ̄ tꝫ ꝑmutatio cōparando extrema ad inferi⁹ ꝛ superi⁹ imo est fallacia ꝯn̄tis qꝛ extrema duarū ꝯdictionū ad inuicē cōparata hn̄t ꝓpoꝛtionē ꝯuersam in inferēdo:ꝛ nō eādē Oppositū em̄ ꝯn̄tis īfert oppositū an̄cedentis ꝛ nō ecōuerso. ꝛ iō arguētes ita inferēdo.sicut pꝛimū ad tertiū . ꝛ ita scd̄m ad quartū faciūt fallaciā ꝯn̄tis: ſꝫ ecōuerso deberet argui sicut pꝛimum ad tertiū inferēdo. ita quartū ad scd̄m:vt si oē ens est possibile:ergo omne impossibile est nō ens:ſꝫ nō ecōuerso:ergo omne nō ens est impossibile.36.di.pꝛimi.q.vnica.j.K

Generalr̄ verū est ꝙ summū bonū ad qd̄ oꝛdinat̄ meritū nō dꝫ ꝯferri an̄ meritū exhibitū ꝛ expletū.Summū aūt bonū ad qd̄ oꝛdinat̄ meritū xp̄i respectu eorū ꝑ q̄bus meruit est ingressus eoꝝ in paradisum.ꝛ ille nō dabat̄ actualr̄ an̄ passionē exhibitā:ſꝫ ꝑ passione ꝑuisa remitteret̄ offensa ꝛ daret̄ gr̄a illis patribus credētibus passionē exhibēdam.Summū aūt qd̄ angeli mereri ꝑnt ꝑ merita sua est gloꝛia ꝛ introit⁹ actualis in regnū.que gloꝛia dari nō debuit ante merita exhibita.Un̄ ꝙ̄uis de⁹ dederit aliq̄d ꝓ merito ꝑuiso nō exhibito:nō t̄n summū ꝙ sequit̄ meritū qd̄ ē aptio ianue paradisi.ad cui⁹ obstaculi amotionem nō potuit aliq̄s nr̄m cooperari:ꝙ̄uis ad introitū quilibet adultus cooperet̄.aliud.n. est aperire ianuā ꝛ aliud ingredi.ꝛ qn̄qꝫ difficilius est aperire ianuā ꝙ̄ apta poꝛta introire:iō ad ingressum possumus cooperari:ad apertionē vero nec patres potuerūt nec nos possum⁹

sꝫ illius pcisa cā fuit passio xpi 19.dist.tertij.q.vnica.§.E
Generalius est obiectū primuꝫ intellect⁹ vt est talis potētia: q̄ obiectū primū motiuū ei⁹ p sta tu isto ⁊ sub obiecto primo mō accepto ɔtinetur qđcunqꝫ ens creatū: nō aūt sub obiecto scđo mō: ⁊ rō est. qꝛ nūc determinate moueř a sensibilib⁹: vel ab his que abstrahūtur ab his ppter ordinē immediatū ad phātasti cam virtutem que tunc nō erit 45.dist.quarti.q.4.C
Gen⁹ sumiř ab aliqua realitate q̄ sm se ē potētialis ad realita tē: a qua accipiř differētia: sed nullū infinitū est potentiale ad aliqd.8.dist.primi.q.3.3
Gerūdiuū ɔstructū cū potētia no tat actū: vt egredientē ab eodē supposito: cui attribuiř potētia silr est de scia ⁊ volūtate: qñ cō gruunř cū gerūdiuo: notāt actū vt egredientē: vel potentē egre di ab illo supposito: cui attri buiř scia vel volūtas: ppter qđ nō ita ɔcedereř ista: fili⁹ hꝫ sciaꝫ vel volūtatē gñandi. quo mō cō cedereř illa: fili⁹ scit gñationem pris: vel vult eā. Imo vřr ille ne gāde sicut iste: fili⁹ scit gñare: ⁊ vult gñare: qꝛ idē vř velle agere ⁊ hře volūtatē agēdi: sꝫ nō idē istis vř eē velle actionē: qꝛ hec nō includit cā velle vt actionē volūtatis: qđ alia vident̄ signifi care.7.di.primi.q.vnica.§.S

Habens esse simplr si icipit sub alio mō manēs nō icipit nisi sm qd ⁊ simplr manēs si desinit alicu bi sub alio modo nō desinit nisi sm qd.10.di.quarti.q.4.F
Habēs materiā ptē sui nō cogno scitur nisi cognita materia. nū q̄ eni hō haberet sciam de sub stātia cōposita nisi cognosceret materiā. alr oīs cognitio scien tifica eēt simpliciū ⁊ immateria liū sm q̄ scia est de reb⁹: q̄uis ergo requirař cognitio materie ad hoc q̄ cognoscař substātia rei materialis. alr tñ est cā co gnoscēdi materia ⁊ alr forma. si cut eni cāe differūt in pfectiōe ⁊ entitate ⁊ causalitate in cau sando entitatē cāti ita ⁊ in cau sando cognoscibilitatē ei⁹ sicut eni forma est magis ens q̄ ma teria: ita magis causat ⁊ entita tem ⁊ cognoscibilitatē. Silr qꝛ materia nō hꝫ eē pfectū in effe ctu nisi p formā dantē esse tale vltimate i effectu: ita forma fa cit cognoscere ēt materiā. vtra qꝫ tñ sunt vna cā integra cogno scēdi pfecte cōpositū. Est igitur materia ignota: qꝛ nō ē pfecta rō cognoscēdi illđ cui⁹ est nec potissima.22.di.tertij.q.vni.H
Habēti bona merita in acceptā tione diuina: mortificata tñ p pctm mortale: remanet totum ius qđ corñdet illis meritis ad vitā eternā: sꝫ ñ remanet actio q̄diu ille est inimicus: ⁊ si ppe tuo sit inimicus ppetuo cessat illa actio. cessante aūt inimici tia ɔcta p nouū pctm mortale nō reddit nouū ius. sꝫ cōpetit actio sm ius antiquū in morta li aūt remisso: nec ius remanet nec actio: qꝛ nec de⁹ hꝫ ius vin dicādi in istū: ita. n. pfecte terit pctm isti⁹ ⁊ remisit vt nec actio sibi remaneat ad vindicādū.22 dist.quarti.q.vnica.F
Habitu existēte pfecto vł in sum mo q̄tum pōt pfici in tali sub iecto vel sm terminū sibi pfixū a sapientia diuina omnes act⁹

sequentes nihil augẽt: sꝫ tm̃ ꝓ cedunt ex habitu iam genera=to: quẽadmodũ actus ãgeli bo ni nõ augẽt habituꝫ charitatis ei⁹ nec effectiue nec meritorie: q: ille est in termino: vel ꝼm na tura habitus vel ꝼm capacita= tẽ subiecti vel saltẽ ꝼm terminũ sibi ꝑfixũ a deo: sꝫ oẽs illi act⁹ procedũt ex plenitudine illius habitus sic ꝑfecti: ita etiã i dã natis ꝑfectio isti⁹ habitus est i termino ꝼm regulã diuine sa piẽtie: que nõ permittit eos cre scere in malitia intẽsiue: ⁊ ideo actus sequẽtes tm̃ se hñt sicut effect⁹ habitus mali: ⁊ nõ sicut cãe agẽtes. 7. di. scđi. q. vnica. y

Habitus infusus nõ dat facilita tẽ ad actũ: vt pꝫ de nouiter cõ uerso cui nõ est facile postꝫuer siõnẽ actus bonos elicere: sed difficile quousq; ex frequentia actuũ bonoꝝ acq̃rat aliquã vir tutem acquisitã. 6. dist. quarti. q. 10. §. p

Habitudo nature ad suppositũ prior est habitudine ei⁹ ad actũ scđm q: agere ꝑsupponit esse. ⁊ habitudo nature ad suppositũ ptinet ad eẽ: ⁊ formalr̃ talis ha bitudo nature ad suppositũ est essentialis ⁊ in q̃d. illa aũt ha= bitudo que est nature ad agere nõ vr̃ ita essentialis. ⁊ iõ natura diuina prius hꝫ esse in ꝑsonis q̃ sit principiũ ꝓductionis ex trinsece. 1. dist. scđi. q. 1. E

Habitus intellectus practici dr̃ boni vel mali ꝓpter cõueniẽ= tiaꝫ eoꝝ ad voluntatẽ. sicut ecõ uerso. voluntas põt dici recta vel curua ꝓpter conuenientiã eius ad actum rectum vel non rectum speculatiuũ. qui est for maliter in itellectu. tñ bonitas est voluntatis sicut rectitudo in tellect⁹. sed bonitas magis trã sumit ad intellectum practicuꝫ q̃ speculatiuum. 39. distin. secũ di. q. 1. D

Habitus nõ tm̃ ponunr̃ in poten tijs vt p eos potẽtie agãt recte sꝫ vt delectabilr̃ ⁊ prõpte. q: re cte põt agere q̃s sine habitu ꝓ prie acq̃sito. sicut pꝫ i vitioso no uiter cõuerso ad bonũ. cui si rõ recta dictet aliq̃d oppositũ vi= tio ꝯsueto esse eligendũ. lꝫ istõ eligat. nõ tñ delectabilr̃. nõ em̃ statiꝫ in primo actu corruptus est totus habitus vitiosus. imo vel nihil vel parũ remissus. hoc pꝫ p experiẽtiã q: talis difficul ter eligit bonũ honestum. ⁊ de= lectabile sibi esset eligere oppo sitũ ꝼm malã ꝯsuetudinem pre cedentẽ. igitur ad hoc q̃ volũ tas delectabilr̃ agat dictatũ a rõne requirir̃ habitus ad eliciẽ duꝫ actũ ꝯformiter illi habitui. 33. di. tertij. q. vnica. B

Habitus ptis ratiocinatiue ẽ cir ca actũ inq̃tum ꝯtingenter eli cir̃. sꝫ habitus scientificus vel scientia est circa idem inquan= tuꝫ aliquid de eo necessario cõ cludir̃. 4. q. prolo. §. Aa.

Hereticus baptizat paruulũ in forma ⁊ intentione ecclesie ni= hil obest paruulo nec quantũ ad sacramentum nec q̃tum ad effectuꝫ. ⁊ si baptizat adultum. adhuc confert sibi sacramentũ ⁊ effectum eius. si in adulto nõ est aliquis malus motus. puta assensus in heresim baptizan= tis vel intentio vt fiat discipu= lus eius. 5. distin. quarti. q. 1. B

Hec ꝓpositio nihil extñs virtualr̃ tale vel mõ eminẽtiori extñs tale põt esse formalr̃ tale. est simplr̃

falsa ex terminis. Et si est vera nō est vera nisi rōne materie in qua ē. pbatio sicut in exēplo si pcisa cā est q aliqd non pōt recipere aliquam formā formalr sic qz mō eminētiori hz eaz tūc oppositū erit cā oppositi q.s.si nō hz mō eminētiori vel ṽtualr eā q poterit eā recipere forma liter vel mō minus eminēti. Cū igit saturnus nō sit calidus virtualr poterit fieri formalr calidus. qđ est falsuz. Nō igit quare sol virtualr calidus non pōt fieri formalr calidus nō est: qz est virtualr calidus: sz qz caliditas est qualitas sensibilis q̄ nō est nata recipi nisi in corpe mixto. corpus em̄ solis qz nō est corpus sic mixtū ꝛ cōpositum: non pōt recipere formalr caloreꝫ. iō sol virtualr calidus nō pōt esse formalr calidus vel causare in se caliditatē. sicut ignis q̄ si frigesceret subtracto infrigidāte: qz est virtualr calidus. fieri posset a seipso formalr calidus sicut ptꝫ de aqua summe calefacta q̄ subtracto calefaciente reducit se ad frigiditatē: nō ḡ rōne qua sol est calidus virtualr non pōt nō esse calidus formaliter. Nec etiā exēplum de deo valet: qz nō ex eo q deus perfectiōes omniū virtualr hz ꝛ mō eminētiori: iō non pōt eas hre formalr. sz ex eo q est essentia simplicissima in qua non pōt eē compositio rei ꝛ rei. vel qz pfectio dei est infinita. iō nō potest recipere aliam ꝛ aliā rem. ppositis igit vliter intellecta est falsa. vnde credo q vliter oē subiectum virtualr cōtinet passioneꝫ suam. ꝛ tñ formalr recipit eā. ꝛ hec vr sententia phi. 7. met. vbi dicit q ad hoc q generet quantum ꝛ quale nō opꝫ precedere nec preexistere nisi substantiam 25. dist. scđi. q. vnica. I. G

Hieronymꝰ Angelicas potestates vel dignitates p̄fatum dicit misteriū incarnationis ad plenum nescisse donec cōpleta eēt passio christi ꝛ apostoloꝝ pdicatio fuisset gētibus dilatata qđ tñ vsqꝫ tunc nō latuit maiores fm glo. Aug. ibidē dicētis. constat aūt q angelum missum ad beatā virginē ad hoc nunciādū non latuit. ḡ ille cui hoc patuit erat de superioribꝰ ꝛ nō de infimis quos latuit illud misteriuꝫ 10. dist. scđi. q. vnica. I. A

Hoc interest inter cibū corporaleꝫ ꝛ spiritualē. qz cibus corporalis cōuertitur in nutrienduꝫ. sed in nutritione spirituali cibatus conuertitur in cibum. 8. dist. quarti. q. 3. B

Hoc nomē potētia nō est abstractum vltimata abstractione: sz est concretū cōcretione ad fundamentū lꝫ non concretione ad subiectū. de qua multiplici abstractione in relatiuis. dictū est supra distin. 5. primi art. 2. 7. distin. primi. q. vnica. I. L

Hoc videt nimis durū. s. q aliqs ex charitate ꝛ obedientia sit seruans dei preceptū ꝛ nō mereat hoc etiā videt irrationabiliter dictū: q deus alicui dederit preceptum nolēs obseruantē preceptum mereri quantūcunqꝫ ex charitate ꝛ obedientia obseruaret. 1. di. quarti. q. 6. I. 3

Homo in statu seu stāte statu innocētie potuit mori. ista tñ potētia nō fuisset reducta ad actū ꝛ sic poterat nō mori sicut si diceretur de aliquo ꝛ vere q pōt

esse eps:qui tñ nunq̄ꝫ erit eps: vel cuius possibilitas nunq̄ꝫ reducetur ad actū:ꝛ hoc pꝫ in ꝓposito ꝑ causas mortis post lapsuꝫ q̄ sunt due in gn̄e.s.vel ab intrinseco vel ab aliquo extrinseco.prima ē duplex: qꝛ vel corrumpit̃ ab intrinseco ꝑ actionē mutuā ꝯrioꝝ inter se ꝛ infra corpus. vel ꝓpter actionē intēsam vni⁹ intrinseci in aliud:vel corrumpit̃ ꝑꝑ defectū alterius cōtingentē.s.ex substractiōe nutrimēti vel hmōi. primo modo accidit corruptio naturalis in animatis nō ꝓpter actionē elemēti in elementū.vel ꝓpter aliquā qualitatē elementarē actiuaꝫ vel passiuā.qꝛ nec elemēta nec eorum qualitates manēt in mixto.vt dictū est supra in.q.de mixtione elementoꝝ.sed ꝓpter actionē vnius partis organice in aliā partē corrūpendo ipsaꝫ: vt corpus fiat indispositū ꝛ inhabile ad animationē.19.dist. secundi.q.vnica.A

Homo in vl̄i ostēsus amat̃. amore amicitie:ꝛ ꝓpter illud amat̃ hic homo.sicut etiaꝫ iustitia in vl̄i cōcupiscit̃:ꝛ ita hec iustitia huic.3.dis.primi.q.3.s.R

Homo intelligit̃ vt animal rōnale:vt substātia:vt mansuetū natura: vt nobilissimū animaliū. in primo intellectu intelligitur ſm rōnem quiditatiuā ꝓpriaꝫ in scd̄o:in cōi:in tertio per accidens.i.in ꝓpria passione.in q̄rto in respectu ad aliud.Sꝫ ꝑfectissima notitia de hoīe nō pōt esse in respectu ad aliud:qꝛ ista ꝑsupponit notitiā absoluti:nec de hoīe sub rōne passiōis.qꝛ notitia passiōis ꝑsupponit notitiā subiecti: nec de hoīe in vl̄i : qꝛ illa est cōfusa.ꝫ nobilissima cognitio de homine est ſm rōneꝫ quiditatiuam.3.q.prolo.G

Homo totus cecidit in morte: ꝛ etiam ponēdo formaꝫ mixti ibi aliam ab anima intellectiua vt credo esse veꝝ: illud mixtū dissolutū est vel in morte:vel post mortē necesse ē ad resurrectionem:primo quidē ordine nature illud mixtū reparari idem: ꝛ scd̄o illi mixto aīaꝫ intellectiuā eādē reuniri vt sic resurgat idē homo.43.dist.quarti.q.3.A

Homo tota vita sua existēs in merito in instāti mortis nō pōt demereri:nec ponere obiceꝫ quin premiet̃.meruit eñ vt tūc daretur sibi impeccabilitas:ne tunc posset ponere obicē:ꝛ iō demerentibus ꝑ totam morā vie nō pōt dici ꝙ ille in instanti remunerationis ponat obiceꝫ:ꝛ ille nō hoc eñ vr̃ ponere ꝙ instans premiȷ̄ nō sit terminus.sꝫ ꝙ tūc sit in via.aut saltem ille qui pōt ponere obicem est in via.ꝛ irrationabiliter vr̃ ponere obicem. 5.dist.secundi.q.1.s.D

Hominis auersio a deo est essentialis rō peccati cuiuscūq̄ꝫ.sicut eñ formalis rō rectitudinis ē ꝓpria virtus in actu finis circa ens ad finē.ꝛ sic carētia rectitudinis talis est carentia proprie virtutis a fine:qꝛ ꝓpria auersio formalis ab eo qd̄ ē necessariū ad finē:ꝛ hoc modo nihil aliud est auersio nisi inordinatio volūtatis circa aliquid ordinatū ad finē ex precepto diuino circa ꝙ deberet ordinari.37.di.secundi.q.vnica.s.D

Homini exposito multis tētationibus circa diuersas materias: imꝑfectio circa vnā materiā est

vna occasio imperfecte agendi circa aliã: ⁊ perfecta dispositio agẽdi circa vnã iuuat ad recte se habendũ circa aliã. iuuant ẽ se mutuo sicut sorores: sȝ nulla est req̃sita ad perfectionẽ essentialem alterius: sicut prius nascitur vna soror ꝙ̃ alia: ⁊ silr virtutes non possunt simul generari 36. dist. tertij. q. vnica. J. D

Humanitas in assumptione non est rõ primi subiecti: ad qđ stet resolutio: sȝ ẽ quasi passio prior medias inter primũ subiectum istarũ veritatũ: qđ est verbũ: ⁊ alias posteriores passiones: vt natus ⁊c. pȝ eñ ꝙ hũanitas nõ põt esse rõ subiecti respectu passionis prime: q̃ est esse incarnatum: qꝛ illud dr de verbo nõ pre intellecta humanitate in ipso: vt in subiecto. 3. q. prolo. J. Q.

Janua fuit aperta marie p meritũ passionis christi p̃uise ⁊ accepte specialiter in ordine ad hanc ꝑsonam. vt ꝑpter illam passionem nunꝙ̃ huic ꝑsone inesset peccatum: ⁊ ita nec aliquid ꝑpter qđ ianua clauderet̃: cum tamẽ sibi ex origine competeret vnde ianua clauderet̃ sicut alijs. 3. dist. tertij. q. 1. J. G

Idea platonis non põt eẽ principiũ generãdi substantiã compositã: qꝛ nulla substãtia oĩno imaterialis põt generare substantiã cõpositam nisi mediãte corpore. Sȝ vnde est hec ꝑpositio vera apud phm̃: dico qđ ex hoc qđ ponit ordinẽ causarum in vniuerso esse simplr necessarium: ⁊ vidit substãtias separatas fm positionẽ suam mouere celos: vt p talem motũ producant aliqua in istis inferioribꝰ: non aũt sic mouerent si possent imediate producere ista: qꝛ tũc ille ordo causarũ non esset necessarius: quod sibi est inconueniẽs. Nec per hoc opȝ imponere sibi trufas aliquorꝫ: ꝙ substãtia separata non possit causare aliquid hic inferius ꝑpter aliquã imperfectionẽ vel tale aliquid vel tale in substãtia separata vel ꝑpter improportionẽ simplicis ad compositũ: sed tñ ꝑpter istum ordinẽ causarum: concessit eñ qđ substantia simplex causat celum motũ: qđ est compositũ per accidens: ⁊ quare nõ ita compositũ per se? cum ipsum agens nõ magis habeat conuenientiã cũ cõposito per accidẽs nec toto: nec partibus: ꝙ̃ cum cõposito p se: sȝ non cõmunicamus cũ philosopho in ista ꝑpositione ordo causarum naturaliũ est simpliciter necessarius: ipse etiã diceret qđ accidens simplex nõ posset producere subiectũ quale: nõ qꝛ negaret accidens simplex qñ est in subiecto esse totã rõnem agendi: ⁊ ita si posset per se eẽ posset per se agere: sȝ qꝛ negaret illud posse per se esse ꝑpter necessitatem ordinis causaꝝ apud eum 12. dist. quarti. q. 3. Ee.

Idee sunt cõmunes cuilibet persone: lȝ approprient̃ vbo ꝑpter modũ ꝑpriũ emanatiõis eius: qꝛ ꝑcedit vt notitia actualis declaratiua omnis obiecti. quod quasi habitualiter cõtinetur in memoria paterna. 8. q. q. X

Idee sunt obiecta secũdaria cognita fm q̃ fiunt aliqua extra: non tamen ipsa includunt aliquam notitiã dictatiuã de operando vel de nõ operando: licȝ

ipsa representent operabilia:sꝫ cognitio operabilis nō est sciētia practica: nisi virtualiter includat principiū vel conclusionem practicā. sic nō est de ideis in intellectu diuino.38.dist. primi.q.vnica.E

Idem actus pōt esse recte circunstantionatus non soluꝫ multis circunstantijs particularibus q̄ non sunt multe bonitates: sed integrant vnam bonitatem: sꝫ etiam pōt idem actus esse circūstantionatus complete oībus circunstātijs pertinentibus ad vnam virtutē: ⁊ etiā omnibus pertinentibus ad aliā virtuteꝫ ⁊ ita fm dictamina diuersa perfecta prudētie respectu multorum finium propriorū. Exemplum. vado ad ecclesiā ex iustitia: q: teneor per obedientiam vel ex voto: vado etiā ex charitate ad deuꝫ. vt orem vel vt exhibeam deo cultum latrie: ⁊ vado etiā ex charitate fraterna vt edificem proximuꝫ. Et breuiter in quocunq; actu siue bono tm̄ bonitate morali: siue vltra bonitate meritoria quāto ꝯcurrunt plura motiua ordinata tanta melior est.18.q.q.L

Ideꝫ ⁊ diuersuꝫ. nō sunt imediata circa quodcūq; p̄dicatū: vt p se dictū de subiecto: imo nec ꝯdictoria sic sunt imediata: nec eniꝫ hō per se est albus: nec per se est nō albus: tm̄ inter ꝯdictoria absolute sumpta vel absolute dicta de quocunq; nō est medium: ita si ꝓprietas est res. est res eadē vel alia: verū est ꝙ eadem. sed tunc nō valet ꝯña: ꝙ sit per se eadem vel alia.2.dist. primi.q.7 J.Lik.

Ideꝫ esse qñq; imediate succedit nō esse opposito: sicut in instāti in quo res incipit esse: qñq; aūt nō immediate succedit ipsi non esse: sꝫ quasi eideꝫ esse vt prius habito. ita intelligēdo ꝙ lꝫ nō sit ista prioritas in ipso esse fm se: tñ dr̄ esse in ipso per cōparationem ad aliud prius secū coexistens: primus respectus qui s. est ipsius esse ad nō esse precedens nō est realis: q: nō est ad terminū positiuū. scd̄s aūt q̄ est ipsius eē ad esse idē quasi persistēs vel magis cū alio priori existens nō est realis: ꝓ quāto est eiusdem ad ideꝫ. respectus aūt ipsius eē ad causam a qua ē: est realis: igit̄ neuter illoꝝ dictorū respectuū est idē illi.12.q.q.E

Idem homo in numero nō solū quo ad animā. sed etiā quo ad corpus organicuꝫ potuit esse filius Ade ⁊ filiꝰ Abrae: ⁊ ex quocunq; istoꝝ duorum fuisset: idē in nūero fuisset: q: si nihil substantie filij sit de substantia patris: sꝫ totū de mēstruo: vt vult phs scd̄o de gene. animaliū vel si ibi ꝯcurrat semē viri cum isto semine mulieris. Dico tñ ꝙ eadeꝫ materia ex qua iste generatur: q̄ fuit in statu nature lapse sub forma alimēti talis potuit esse in statu innocentie sub forma alia: puta pomi vel hm̄oi. 20.dist. scd̄i.q.2.B

Idem pōt se mouere: non tm̄ motione corporali: sꝫ etiā spirituali: ⁊ etiā vl'r quecunq; actio virtualis vniuoca pōt stare cum potentia ad actum suū formalē: ⁊ tunc qñō idem nō sit in potētia ⁊ in actu prout sunt differentie entis opposite: neq; p se: neq; denolatiue: ⁊ tñ idem est in potentia hoc est principiū passiuū

ꝛ in actu hoc est principiū actiuum eiusdē: hoc frequenter dictū est.3.di.scdi.q.8.§.M

Ignis semꝑ manet in se purus puritate naturali.tūqꝫ summe actiuus ita ꝙ statim ꝯuerteret ignis in se si qd extraneę natu re ascēderet ad regionē illā.tū qꝛ nihil ꝑ actionē corporū cele stiū eleuat ad illā regionē ignis puri vt sic fiat ignis impurus. spāliter aūt illa impuritas ꝺ fu mo sacrificioꝝ oblatorū idolis ꝛ de infectione ex peccatis ho minis nō ascēdit adsperā ignis qꝛ nec fumus ille nec aliqua in fectio quecūqꝫ ex actib⁹ immū dis vsqꝫ ad ignē pōt ascēdere.il la aūt depuratio ponit̃ ꝑpter impuritatē aeris ꝯctam ex acti bus peccati humani.47. dist. quarti.q.2.C

Illa aqua q̄ fluxit de latere sal uatoris nō fuit flegma ſꝫ vera aqua.qđ ꝓbatur ex ꝟbis euan geliste.Et q̄ vidit testimoniū ꝑ hibuit veritati ꝑfecto nō aquā ſꝫ flegma dixisset si non fuisset aqua ſꝫ flegma.Probat̃ etiaꝫ a posteriori ꝑ materiā sacramēti baptismi.nec in hoc inquit verū regeneratiōis sacramentū fuis set ostēsum.cū ꝑ sacramentum baptismi nō regenerent̃ in fle gmate ſꝫ in aqua . ꝓbatur ēt ꝑ aquā miscendā in sacro eucha charistie.probat̃ etiā quarto ꝑ figurā que ꝓcessit sup hoc in ve teri testamēto qñ Moyses per cussit silicē.ꝛ ex ea nō flegma. ſꝫ aqua manauit q̄ vel fuit ibi ꝺ nouo creata miraculose. vł de cōponētibus resoluta.Sꝫ qua litercūqꝫ dicat̃ de aqua lateris xp̄i. qꝛ fluxit sicut sibi placuit: nō ꝑpter hoc ibi sacramēta su sceperūt efficaciā vt supra dictū est.ſꝫ ꝑpter quandā similitudinē ꝑfectiorē ad baptismū ꝛ eucha ristiā.certū est tñ ꝙ baptismus nō pt̃ fieri nisi ı̄ aqͣ vsuali.qꝛ xp̄s hoc instituit.3.di.quarti.q.3.I

Illa cognitio ex multis actib⁹ et experimētis ꝯtū ad aliq̄d ē ne cessitatis in nobis ꝛ aliquo mō nō.quo ad cognitionē intuiti uā semꝑ est necessitatis ꝛ quo ad hoc ꝯpetebat xp̄o.qꝛ fuit no biscū viator ꝯtuꝫ aūt ad cogni tionē abstractiuā nō semꝑ ē ne cessarius ille ꝑcessus.qꝛ hec pt̃ haberi ꝑ species nō tm̃ abstra ctas ſꝫ infusas q̄bus habuit eā xp̄s.ꝛ iō quo ad hoc nō fuit mo dus ille necessari⁹ in xp̄o sicut in nobis.14.dist.tertij.q.3.D

Illa forma corporeitatis nō est dispositio necessaria vel necessi tans ad intellectiuā.ꝛ lꝫ statim sequat̃ eā intellectiua in ḡnatio ne hoc nō est ꝑpter necessitatē inter eas.ſꝫ qꝛ agens superius hꝫ passum ꝓportionatū cōposi tū.qꝛ ex materia ꝛ forma mixtio nis.ꝛ qñ hꝫ passum ꝓportiona tū cōpositū statim inducit in il lud illā formā cuius est capax. 11.dist.quarti.q.3.§.Vh

Ista negatio cognitiōis singula riū nō est in nobis.qꝛ repugnat intellectui nostro . cognoscemus enim singularia sub pro prijs rationibus in patria eodē intellectu quē modo habemus sed pro statu isto intellectus no ster nihil cognoscit nisi quod potest gignere phantasma . qꝛ non immutatur immediate nisi a phantasmate vel a phanta stabili.entitas autem singłaris non est propria ratio gignendi phantasma.sed tm̃ entitas na

ture pcedēs illā entitatē singu larē. ipa aūt entitas singularis non est nata mouere imediate aliquā potentiā cognitiuā nisi intellectū: ꝛ ꝙ nostrū nunc non moueat est ꝑpter cōnexionem ei⁹ ad phātasiā. in patria vero nō ē talis cōnexio: iō ibi hoc vt hoc itelliget. 14. di. tertij. q. 3. E

Illa relatio q̄ formalr constituit suppositū p se nō est in aliquo subiecto: q2 suppositū p se ens nō h3 formale iherēs ꝑprie lo quēdo de iherētie. qlibet aūt re latio accidētalis ē nō ɔstituēs suppositū: ꝛ p ɔ̄ns sola illa que cōstituit suppositū est nō inhe rēs. 11. dist. quarti. q. 1. J. D

Illa sola forma dr pncipiū ope= rādi organice q̄. s. quodāmodo illimitata in agēdo: pōt eē pnci piū difformiū actionū: q̄ tñ non pñt elici nisi mediātib⁹ partib⁹ dissimilib⁹. ꝛ iō reqrit ꝙ pfecti= bile a tali forma habeat ptes dissimiles p quas opatiōes il= le organice exerceātur. et talis forma est ꝑprie sola aīa que ꝑ pter sui pfectionē vltra formas inferiores pōt esse pncipiū plu riū opationū p ipam cōuenien tiū suo toti. ꝛ iō reqrit p suo p= fectibili adequato corp⁹ habēs ptes maioris dissimilitudinis que conueniūt pluribus opera tionibus dissimilibus quarum pōt eē pncipiū. 9. q. quoli. E

Illa tria in diffinitione eternita tis a Boetio posita. s. intermi= nabilis qđ excludit desitionē: ꝛ tota sit qđ excludit successionē. et pfecta possessio qđ excludit depēdētiā ꝛ pticipationē nō vi= dētur dicere vltra vitā nisi re= lationē positiuā vel negatiuā. negatiuā q̄dē negatione termi natiōis: negatiōe successiōis: et negatione depēdētie: ꝛ relatio nē positiuā potentialē vel apti tudinalē: q2 interminabilis vi= det dicere posse p se coexistere cuicūq3 durationi vel existētie: tota sit sine variatiōe ꝛ succes siōe posse coexistere cuicūq3 p= fecta possessio a seipo existere ꝛ non dependere in existendo. 6. q. quoli. J. R

Ille act⁹ ē de se malus cui⁹ obie cto repugnat eē bonū: siue cu= ius obiectū repugnat actui et act⁹ agēti: ꝛ p oppositū ille est de se bon⁹ cui⁹ obiectū ē simplr bonū necessariū ꝛ perfectissime conueniēs agēti. 26. dist. quar= ti. q. vnica. infra. C

Ille bñ pñt eē obiectiōes ꝛ subti litates Bernardice: ꝛ q̄dē satis asinine timendo ne asin⁹ bibat sacramētū: q2 aq̄ neq3 ante ꝓla tionē verboꝝ: nec in ꝓlatione: nec in vltimo instanti: neq3 bre uiter vnq3: neq3 sine verbis vel cū verbis est sacramētū. s3 ipsa ablutio in aq̄ et ad bibēdū illā nō pōt venire aliq̄s asinus nec ista simultas vltimi instātis ꝓ= latiōis verboꝝ ꝛ ablutionis est necessaria. nā apostoli baptizā tes tria milia vno die. Act. 7. nō semp cū vltima syllaba for= me aspsest: ita ꝙ tūc aq̄ tetige rit baptizatū. 6. dist. q̄rti. q. 3. B

Ille intellect⁹ non eodē formalr nouit habitualiter plura q̄ si= ne ɔ̄dictiōe pōt nosse hic habi tualr ꝛ nō nosse illū: q2 ɔ̄dictio est ꝙ habeat idē formalr et nō habeat: ꝛ ꝙ habeat aliq̄d quo sit formalr tale: ꝛ nō sit tale. 3. dist. secūdi. q. 10. J. D

Ille q̄ vere est semel absolut⁹ a pctis oībus penā exteriorē sibi

impositā pōt soluere vel ī charitate vel in pctō mortali. et esto ꝙ in pctō mortali soluat nō tenetur eā iterū soluere: nec hic: nec in purgatorio: nec in inferno. Sed si aliqͥs nūꝗ̄ vere absoluatur ab isto pctō: qꝛ qñ debet absolui ponit obicē qualis est hypocrita ꝗ̄ ponit obicē tūc tenet soluere qualēcūqꝫ penā exteriorē soluat vel satisfaciat. Et rō est: qꝛ pri⁹ opꝫ penā eternā cōmutari in tēporalē anteꝗ̄ aliqua pena temporalis sit aliqua solutio ꝑ ista culpa. Quādo aūt ille hypocrita cōfitetur nō est sibi cōmutata: qꝛ nec absoluit ab ista culpa cōmutata. est aūt qñ iste semel vere penitet: lꝫ qualitercūqꝫ postea recidiuet. iste eñ aliqñ vere fuit iustus et nō debitor pene eterne ꝑ prius cōmissis: sed ille hypocrita semꝑ manet debitor pene eterne ꝑ prius cōmissis: ⁊ etiā de nouo sit debitor noue pene pro nouo pctō qͦd hic cōmittit. 17. dist. quarti. q. 1. P

Illeꝗ̄ est simpliciter dissentiens oino nō recipit sacramētum. et ideo cessante dissensu esset simpliciter baptizādus: ꝗ̄ vero simpliciter ꝯsensit: lꝫ ſm qͩd dissentiat est baptizat⁹: ⁊ cessante dissensu illo ſm qͩd nō est iterū baptizādus. 4. dist. q̄rti. q. 4. E

Illi ꝗ̄ iāpridē ad christianitatē coacti sunt: qꝛ iā cōstat sacramētis diuinis associatos: opꝫ vt fidē quā necessitate susceperunt tenere cogātur: ne nomen dñi blasphemet: ⁊ fides quā susceperūt cōtēptibilis habeat. Exēplū hui⁹ qualiter aliqͥs pōt cōsentire ī illā ablutionē suscipiēdā eo mō quo cōfert ab ecclesia: ⁊ tñ nollet: si posset euadere tormēta: qꝛ nō credit eā aliquid valere sicut potest haberi de eo ꝗ̄ nō credit verba incātationis posse habere aliquē effectū: tñ cōcedit incātāti ꝙ dicat illa verba sup eū ea intentione qua solet ea dicere dicēdo ī corde suo: valeāt quātū valere poterunt. iste vere diceret incātatus. et si talis incātatio sup aliquē diceret cōsecrato diabolo: ille esset diabolo consecratus. 4. dist. quarti. q. 4. E

Illud chaos qͦd ponit a theologis attigisse vsqꝫ ad celū empyreū: erat materia oim corporaliū cōtentoꝝ a celo empyreo: ⁊ etiā ponetur materia ſm se: et quātū est ex se eiusdē rōnis in quocūqꝫ: ⁊ ita habent ipi discordare a phō in hac ꝓpositione. celū est necessariū ⁊ incorruptibile quātum eñ est ex natura sua esset simplr corruptibile: qꝛ sibi inesset illa potētia ad contrariū: qꝛ tñ forma celi nō hꝫ cōtrariū potēs vincere istam formā. iō nō pōt corrūpi ab agēte naturali a quo recipit istā formā vel etiā corrūpi in ignē vel aquā. 14. dist. scdi. q. 1. D

Illud denoiatiuū quod natū est denoiare gñaliter multa. puta totū ⁊ partē accidēs ⁊ subiectū nō denominat totū ꝑ partē: neqꝫ subiectū ꝑ accidēs sicut vnū qͦd natum est dici de subiecto ⁊ accidēte nō denoiat formaliter subiectū ꝑ accidēs: nō eñ dicit sor. vnus vnitate accidentis vt albedinis: ita ꝙ si albedo sit vna ⁊ sor. erit vnus. ⁊ si albedines plures sor. plures: qꝛ sor. ē tantū vnus. ergo cū hoc qͦd est creatura natū sit dici generali

ter de entibus tã de supposito
q̄ꝫ de natura: nõ denominabit
suppositũ rõne nature:nisi con
ueniat supposito ꝓpria denoīa
tione: nullo aũt modo cõuenit
huic supposito nisi qꝛ denomi=
nat ipsam naturã:ꝛ ꝑ ipam nõ
potest denoīare suppositũ . Et
per hoc patet quare xp̄s dꝛ ge
nitus tẽporaliter et nõ creatu=
ra:qꝛ generari denoīat naturã
et mediãte natura natũ est de=
nominare suppositũ. creatura
nata est denoīare vtrũqꝫ ꝓpria
denominatione: ꝛ ita neutrum
est ibi ratio qua respectu alte=
rius.11.dist.tertij.q.1.F

Illud dꝛ regulariter fieri qd̄ fit
ſm regulas determinatas a sa
piẽtia diuina:quarũ hec ē vna
ꝙ peccatũ cõmissum nõ deleа=
tur sine displicentia de pctō cõ
misso:que apparet multũ rõna
lis:qꝛ sicut peccatũ auertit a fi
ne ꝛ cõuertit ad creaturam:ita
rationale est ꝙ nõ deleatur ni
si ꝑ motũ oppositũ auertentẽ a
pctō siue a creatura:vt circa il
lã fuit peccatũ ꝛ cõuertentẽ ad
deũ.14.dist.quarti.q.1.X

Illud est simpliciter volitum qd̄
quis vult quãtũ in ipso est: ꝛ il
lud ſm quid:qd̄ quis vult pro=
pter necessitatẽ presentem.pu=
ta simpliciter volũtariũ est pe=
riclitanti nõ ꝓijcere merces:iō
tristatur de proiectiōe:ꝛ proij=
cere est voluntarium ſm quid.
15.dist.tertij.q.vnica.S

Illud est simpliciter violentũ qd̄
opponitur simpliciter natura=
li: ꝛ magis violẽtũ qd̄ opponit̄
perfectiori naturali et minꝰ qd̄
minus naturali. Exẽplũ:aquã
esse sursum vt saluet̄ plenũ in
vniuerso nõ est simpliciter vio
lẽtũ:immo si tũc descẽderet re=
licto vacuo superius esset sim=
pliciter violẽtũ:et ſm quid na=
turale:qꝛ natura totiꝰ vniuersi
magis est principiũ naturalita
tis q̄ꝫ natura istaꝝ particularis:
et magis naturale est quod ta
li toti cõuenit q̄ꝫ qd̄ ꝓprie huic
parti.corpus aũt mixtũ ꝛ maxi
me humanũ ꝑfectius quoddã
est naturale quocũqꝫ elemẽto=
rũ:ꝛ iō qd̄ naturale est illi cor=
pori hoc est simplr̄ magis natu
rale q̄ꝫ qd̄ eēt naturale vnicui=
qꝫ elemẽtoꝝ ſm se.magis ergo
naturale est ꝙ cõseruetur cor=
pus hoīs ꝛ elemẽta violẽter in
eo q̄ꝫ ꝙ violenter dissoluat̄ cor
pus hominis:ꝛ vnũquodqꝫ ele
mẽtũ sua naturalitate tẽdat in
suũ propriũ locũ.Ista aũt ꝓpo
sitio.nullũ violentũ perpetuũ:
nõ est necessaria theologis lo=
quendo de violento contra na
turam particularem huius:qꝛ
deus põt conseruare aliqd̄ par
ticulare ꝑpetuo sub opposito
eius ad qd̄ naturaliter inclina
tur:sed apud Aristo.erat vera
qꝛ oīpotẽtie passiue ponit in to
ta coordinatione causarũ acti=
uarũ correspõdere aliquã cau
sam que aliquando necessario
reduceret eã ad actũ. ergo illa
potentia naturalis aliquando
reduceretur ad actũ:ꝛ ita violen
tũ sibi oppositũ corrũperetur.
49.dist.quarti.q.13.Z

Illud est verum de iure natura
li cuius veritas est nota ex ter
minis: ꝛ tale est principiũ in le
ge nature:sicut et in speculabi
libus principiũ notũ est ex ter=
minis siue quod sequitur eui=
denter ex tali vero sic noto cu
iusmodi est conclusio practica

demõstrata.et stricte loquẽdo nihil aliud ẽ de lege nature nisi principiũ vel cõclusio demõstrata sic tñ extẽdẽdo q̃ncq; dr illud esse d lege nature qd est verũ practicũ cõsonũ pricipijs et cõclusionib9 legis nature intantũ q statim notũ ẽ oibus illud conuenire tali legi.17.di. quarti.q.vnica.B

Illud fundamẽtũ d motu octaue sphere q̃ debeat redire ad idẽ punctũ.36.milib9 annoꝝ acceptũ a Ptholomeo iprobat per Thebit q̃ probat celũ stellatũ nõ sic moueri ab occidente in orientẽ:qꝛ tũc aliqñ foret in principio cãcri noni celi stella illa q̃ alias fuit in principio capricorni noni celi:et ideo ponit motũ octaui celi vel stellarũ eẽ in quibusdã paruis circulis descriptis sup principiũ arietis et libre noni celi.et q ille est quidã motus accessus et recessus sm q principiũ arietis mobilis in suo circulo ascẽdit.et p oppositũ caput libre mobilis in suo circulo descẽdit:et alius ecõuerso capite arietis descẽdẽte caput libre ascendit. et sic mouent stelle i octauo celo sz longitudinẽ et latitudinẽ sil'r. si ergo ille motus probaretur in aliquo tpe cõpelli in quo tẽpore nõ possent oẽs orbes inferiores redire ad eundẽ sitũ quem hũerũt i principio illi9 mot9 sequeret ppositũ.43.di.4.q.3.f.B.

Illd nõ hz cõplete aliqua cãtione cuius oppositũ vr stare posita tali cãtiõe.2.di.scdi.q.1.F

Illd nõ terminat sufficiẽter dpẽdentiã alicuius quo circũscripto sufficiẽter terminatur illa depẽdẽtia;qꝛ tunc aliq̃d depẽderet ab aliquo quo circũscripto nihil min9 haberet a quo sufficiẽter dependeret et p ꝯñs quo circũscripto adhuc posset remanere in suo esse:et ideo si plura in eodez ordine possent sufficiẽter terminare depẽdentiam vno eorum circunscripto adhuc terminaret depẽdẽtia cõplete q̃ ẽ ad alterũ. et ita illd nõ terminat:et pari rõe de altero argueret.et sic neutrum vel vtrunq; terminat.5.q.q.f.h

Illud qd hz de rõne sua formali q sit perficiẽs alterũ et alterũ sit susceptiuum illi9.et de rõne sua ẽ perfectibile ab illo:hec in quãtũ hmõi sunt diuersa priorintãtũ q impoẽ ẽ q vnũ quãtũcũq; crescat in pfectiõe substãtiali et eẽntiali in suo genere sit alterũ eẽntial'r vel cõtineat illud vnitiue:sicut pz de materia et forma substãtia et accidẽte.nã stãte limitatiõe subiecti impoẽ erit ipm includere pfectionẽ suã eẽntial'r et vnitiue:puta si potẽtia materie sit potẽtia receptiua forme quãtuncunq; crescat hmõi potẽtia in pfectione talis potẽtie nunq̃ cõtinebit vnitiue formam:nec subiectũ siue substãtia accidẽs sz quãtũcunq; crescerẽt hmõi pfectibilia tñ crescerent in capacitate et potẽtia nisi poneret substãtia creata formal'r infinita sicut deus:tunc enĩ vnitiue cõtineret suas pfectiones:et esset eadẽ eis sicut de9.qd ẽ impoẽ ipsam.s.esse infinitã et pp hoc quãuis charitas sit perfectio finita vel gratia tñ nullus grad9 entis siue substãtie quãtũcũq; maxim9:ex quo tñ finitus ẽ pt eẽ in quo vnitiue pfe-

ctio charitatis ɔtineatur.quã-
tum igr̃ cresceret creatura rõ-
nalis sᷓ entitate ꝛ nobilitate sub
sᷓtuali tñ cresceret in potẽtia
vel capacitate: ꝛ nõ alr̃ quãtũ
cũqꝫ ẽt cõcrearetur gr̃a alicui
creature: semꝑ tñ gr̃a eẽt gra-
tia nec eẽt naturalis, itaqꝫ ỏ na
tura sua vel ɔ̃hs naturã necef
sario.23.di.scdi.q.vnica.G
Illud qḋ ẽ formalr̃ actus volũ-
tatis mee: quo.s. volũtas mea
vult nõ ẽ actus volũtatis diui
ne sꝫ effectus ei⁹ qꝛ voluntas
diuina semꝑ ẽ ordinata ꝛ act⁹
eius rectus ꝛ iste actus volun
tatis mee ẽ inordinatus qꝛ ca
ret rectitudine debita: iste aũt
actus a deo causante ẽ ordia-
te volit⁹ sicut materiale respe-
ctu causantis queadmodũ in
nobis actus noster materialr̃
est bonus qꝛ põt eẽ ex charita
te elicit⁹ sequitur igr̃ ꝙ velle di-
uinũ sit simplr̃ perfectuꝫ qꝛ ex
charitate elicitũ.ꝛ hꝫ finẽ opti
mũ: ꝛ itẽ opus exteri⁹ istius vel
le quod ẽ meũ velle ẽ ordina-
tum materialiatr̃ siue ᷤm q̃d.
inordinatũ aũt simplr̃ inquan
tũ ẽ actus quo formalr̃ volun
tas mea vult.37. dis.secundi.
q.vnica.J.Bb.
Illud qḋ ẽ propriũ potẽtiale ad
formã specificã nõ distinguit̃
specifice ab ip̃a spẽ qꝛ ipsuꝫ vt
ẽ potẽtiale non est cõplete in
aliqua spẽ.17.q.q.G
Illud qḋ põt eẽ pars integralis
homogenea totius et si partici
pet eẽ ei⁹ qḋ est in toto ꝛ nõ ꝑ-
ticipet qḋ ẽ extra totũ tñ sepa-
ratũ nõ dr̃ imperfectũ qꝛ hꝫ eẽ
eque perfectũ cũ illo eẽ qḋ põt
participare. vnde nõ dr̃ ꝑpue
ordinabile ad eẽ toti⁹ sicut illḋ
qḋ natũ ẽ eẽ pars eẽntialis per
se ordinabilis ad eẽ illius cui⁹
natũ ẽ eẽ aliq̃d nec põt eẽ in se
aliquod eiusdem rõnis cum il
lo.9.q.q.J.D
Illudqꝫ qḋ precise accipit̃ a forma
priori ꝛ qḋ ꝑcise accipit̃ a for-
ma posteriori sic se hñt ꝙ neu-
trũ per se includit̃ in altero: iḋ
nõ ẽ ꝑdicatio ꝑ se sicut necꝫ cõ
uerso ꝛ iḋ ponẽdo gen⁹ accipi
a forma priori ꝛ differẽtiam a
forma posteriori cõcludẽdũ est
ꝙ nec genus ꝑ se ꝑdicabit̃ de
differẽtia nec ecõuerso. qḋ con
cedo: sꝫ nõ sequit̃ ꝙ gen⁹ nõ ꝑ
dicet̃ ꝑ se ḋ spẽ: qꝛ spẽs ꝛ r̃ñ im
portat dr̃iaꝫ vltimã tãq̃ ꝑnci-
palẽ i rõe sua: nõ tñ precise im
portat illud: sꝫ cũ hoc rõnẽ ge
neris tãq̃ de ꝑ se cõceptu ei⁹
11.di.quarti.q.3.J.Ff
Illḋ qḋ significat̃ ꝑ vocem pro
prie ẽ res: sunt tñ signa multa
ordinata eiusdẽ significati l3a:
vox: ꝛ cõceptus sicut sunt mul
ti effect⁹ ordinati eiusdeꝫ cãe:
quorũ null⁹ ẽ cã alteri⁹: vt ptꝫ
de sole illuminãte plures ptes
mediĳ: ꝛ vbi ẽ talis ordo cãtoꝝ
absqꝫ hoc ꝙ vnũ sit cã alterius
ibi ẽ immediatio cuiuslibet re-
spectu eiusdẽ cãe quorũ null⁹
ẽ cã alteri⁹ excludendo aliḋ in
rõe cãe: nõ aũt excludẽdo aliḋ
in rõne effectus immediatio-
ris: ꝛ tũc possꝫ concedi aliquo
mõ effectũ ꝑpinquiorẽ eẽ cãꝫ
respectu effect⁹ remotioris nõ
ꝑpue: sꝫ ꝑpter prioritatẽ illaꝫ
q̃ ẽ inter tales effect⁹ ad cãm.
ita põt cõcedi de multis signis
eiusdẽ significati ordinatis ꝙ
vnũ aliquo mõ ẽ signũ alteri⁹:
qꝛ dat intelligere ipꝫ: qꝛ remo
ti⁹ nõ significaret nisi pri⁹ aliq̃

mō imediati⁹ significaret: ⁊ tñ pp hoc vnū ꝑprie nō ē signum alteri⁹ sicut ex alia pte d cā ⁊ cātis.27.di.primi.q.3.I.D
Imago cōsistit in actib⁹ primis ⁊ scdis sil.⁊ hoc itelligo sic ala hꝫ i se aliquā pfectionē ſꝫ quā formalr ē act⁹ prim⁹ respectu notitie genite.⁊ hꝫ in se aliam pfectionē ſꝫ quā recipit forma liter notitiā genitam ⁊ hꝫ in se aliā pfectionē ſm quā recipit formalr volitionē.iste tres pfe ctiōes dicunt memoria intelli gētia ⁊ volūtas: vel ala inquā tū hꝫ ipas: ala igr inquantum hꝫs actū primum totalē respe ctu intellectionis.s.ala vel ali quid ale: ⁊ obiectū sibi pñs in rōne intelligibilis dr memoria ⁊ hoc memoria pfecta includē do tā intellectū ꝙ illd.quo ob iectū ē sibi pñs: ipsa ēt eadem ala inquātū recipit notitiā ge nitā dr intelligētia.⁊ intelligē tia pfecta: vt ē sub illa notitia genita.volūtas ēt dr pfecta in quātum ē sub illo actu pfecto volēdi.Accipiēdo igr ista tria ex pte ale.vt sunt sub trib⁹ acti bus suis: in istis inquā tribus ē ꝯsubstātialitas rōe illaꝝ triū realitatū: q̄ sunt ex pte ale: sed ē distinctio ⁊ origo rōne istarū actualitatū receptarum in ani ma ſm istas realitates in ani ma.3.di.primi.q.9.E.⁊.16.di. scdi.q.vnica.I.N.⁊.15.q.q.
Imago cōsistit in ala nō ſm qd totalr ē vnū ens: qr eēntia ale representat vnitatē ⁊ distinctio nem. vnitatē respectu essentie distinctionē respectu potētia rū: vt sue potentie sunt sub ac tibus. qr tunc cōsideratur ibi origo quasi vnius potentie ab alia vt dictū ē dist.16.potentie autem anime possunt cōpara ri vel respectu tēporaliū vel re spectu eternoꝝ.Et vt respectu eternoꝝ hñt quādā spālē sili tudinē rōe q̄ expressior imago in ipsis: vt sic ꝙ vt sub actib⁹ respectu tēporaliū: minus eñ repugnāt memoria intelligen tia ⁊ volūtas create vt sunt re spectu eternoꝝ patri ⁊ filio ⁊ spūi scto eternis: ꝙ vt sunt re spectu lapidis vel alteri⁹ obie cti tēporalis. ⁊ qr minus expſ se repñtatur imago in ala ꝑut hmōi potētie ale sunt sub acti bus respectu tēporaliuꝫ ꝙ qñ sunt sub actibus respectu eter noꝝ.hīnc ē ꝙ aug: dicit imagi nē eē i portiōe supiori q̄ ē respe ctu eternoꝝ nō i portiōe iferio ri q̄ ē respectu tꝑaliū: nō ꝙ ibi nō sit imago i eisdē potētijs lꝫ minus expressa: vt dictū ē.24. di.secūdi.q.vnica.D
Inequalitas intellectionis ⁊ in tellect⁹ ē ꝑpter limitationē ex tremoꝝ: ꝑpter quā vel sine q̄ alterū excedit alterū additum ex vtroqꝫ extremo additū aūt infinituꝫ vtriqꝫ extremo tollit ab vtroqꝫ extremo limitationē ⁊ ideo inequalitatē: ⁊ ideo tūc nō sequitur ꝙ sunt inequalia: im mo eq̄ perfectiōis ē intellect⁹ infinitus: ⁊ intelligere infinitū Et si obijciatur cōtra hoc ꝙ in finitas nō tollit oēm inequali tatē qr albedo infinita adhuc excederet in pfectione nigredi nē infinitaꝫ. Dico ꝙ infinitas addita alicui limitato ex se est ifinitas ſꝫ qd: qualis.s. potest cōpetere rōni talis limitati: qr nō dicit infinitatē vel illimita tionē: nisi rōne illius cui addit

q: hoc non pōt eē formal'r,sim pliciter infinitū. Infinitas aūt addita alicui pfectioni simplr cui.s.nō repugnat ifinitas simplr ē infinitas simplr in illa rōne. ⁊ iō ē simplr infinitas: Itelligere aūt ⁊ intellect⁹ sunt ex se pfectiōes simplr formalr: nec ex se limitatione includūt. ⁊ iō infinitas addita vtrieq dicit infinitatē simplr: non tm̄ in istis rōnib⁹: sꝫ cōcomitāter in entitate: veritate: ⁊ bonitate: ⁊ oī perfectione simplr vniuersalr quia oīs pfectio simplr mutuo ⁊ vnitiue se includit: ⁊ iō intelligere infinitū simplr equatur intellectui infinito ⁊ ecōuerso 13.di.p̄mi.q.vnica.§.S

Inferiora ad verū lꝫ includant ipsū essentialiter: nō tñ includunt oīa alia intelligibilia virtualiter vel eēntialiter: q: hoc verū: qđ est in lapide: nō includit essentialr vel virtualiter lapidē: sꝫ ecōuerso illud ens qđ ē lapis icludit veritatē: ⁊ ita đ de quibuscūq alijs entibus: ⁊ eorum veritatibus.3.distin.primi.q.3.§.B

Infidelitas suscipientis baptismum nō ē cā sufficiēs ꝙ oporteat euꝫ alias baptizari. dūtñ adsit intētio suscipiendi illđ qđ cōfert. ecclīa.2.di.q̄r.q.2.B

Infinitas extēsiua ad aliqua vt ad formas recipiēdas nō ꝯcludit infinitā entitatē receptiui. sicut pꝫ de materia si eēt receptiua infinitarū formarū: imo magis concludit iperfectionēꝫ. sꝫ infinitas extēsiua ad aliqua vt ad effectus simul cābiles cōcludit infinitatē intēsiuā eo ꝙ talis pluralitas concludit maiorē pfectionē in eo qđ ad plura se extēdit. nō ita de receptiuo.14.di.tertij.q.2.Q

Infinitas intēsiua est vna cā repugnātie ad habere magnitudinem: sed non adequata. habere aūt intellectualitatē sine materia ē rō adeq̄ta. Ista autē duo opꝫ cōiūgi.s. intellectualitatē ⁊ immaterialitatē ad habēdum medium sufficiēs probandi ꝙ nulla intelligentia sit in magnitudine: q: sicut nō sufficit itellectualitas sola sꝫ mētem Aristo. sicut pꝫ in hōie. sic nec immaterialitas: sicut patꝫ in celo.7.q.q.§.N

Infinitas ē ppri⁹ mod⁹ volūtatis diuine: sicut ⁊ cuiuscūq alterius pfectionis eēntialis.10. dī.p̄mi.q.vnica.D

Infinitas nō est rō terminandi vnionē nature: sꝫ personalitas indepēdēs ex prima.q. huius tertij. sꝫ si dicas ꝙ infinitas ꝑt eē alicui rō terminandi: q: pōt supplere vicē cuiuslibet suppositi creati. hoc pōt negari sim termino requiratur incōicabilitas: nō em̄ ē idē formalr infinitū ⁊ incōicabile: q: oē infinitū est formalr communicabile.5. dist.tertij.q.2.B

Infinitas nō ē spāle attributuꝫ sꝫ dicit modū intrinsecū cuiuslibet attributi: ⁊ pari rōne magnū qđ q̄si dicit indistincte: qđ infinitū dicit distlcte. ergo magnitudo essentie nō distinguit ab eēntia. nec ēt illa distinctōe que est inter attributa: ⁊ p ꝯñs equalitas fm illā magnitudinē nō distinguit ab idēṫtate: q̄ est fm eēntiaꝫ: similr magnitudo sapientie nō distinguit a sapiētia illa distinctione q̄ est inter attributa. ergo equalitas

150

ßm magnitudinem sapiētie nō distinguit a similitudine ßm sapientiā: ois aūt magnitudo est vel essentie ßm quā ꝓprie ē idētitas: vel attribuit ßm quā alicuius est similitudo. ergo nulla videt̃ proprie equalitas esse in diuinis distincta ab idētitate et similitudine. 31. distin. primi. q. vnica. J. E

Infinitū intēsiue nō pōt esse sub ordinatū essentialiťr alicui alteri: nec sicut ad finē: qꝛ bonū infinitū nō est ꝓpter alterū bonū. bonū aūt toti⁹ vniuersi vtroqꝫ mō se hꝫ ⁊ scꝫ in ordine entium inter se: ⁊ i ordine eoꝝ ad optimū separatū: nec īfinuū pōt eē subordinatū alteri vt ꝑncipalio ri: qꝛ hꝫ virtutē actiuā infinitā. Et etiā ßm ipm̄ i fine. 12. meta. Entia non volūt male disponi. vn⁹ ꝫ ꝑnceps. 7. q. q̄li. J. Bs

Infinitū nō est cōponibile vt ps qꝛ parte totū est ꝑfectius: infinito nihil est ꝑfectius. Infinitū tñ est vnibile. i. potest terminare depēdētiā alteri⁹ ad ipm̄. Et si arguas ꝙ infinito nō pōt fieri additio: igit̃ nec vnio. Respōdeo infinitū nō hꝫ in se q̄dcūqꝫ ens formaliťr: sꝫ virtualiťr vel eminēter: ⁊ ita verbū eo mō quo nō hꝫ in se naturam humanā illa pōt sibi addi: hoc est ꝙ formaliťr talis natura depēdeat ad verbū: vt autē est in ꝟbo eminēter vel virtualiťr nō depēdet sic ad verbū: qꝛ sic nō hꝫ entitatē depēdētē. 1. dist. tertij. q. 1. L

Infinitū nō est q̄si attributū vel passio entis: siue ei⁹ de quo dr̄: sꝫ dicit modū intrinsecū illi⁹ entitatis: ita ꝙ cū dico ens infinitū: nō habeo conceptū quasi p accidēs ex subiecto ⁊ passione: sed cōceptū p se subiecti in certo gradu ꝑfectionis. s. infinitatis sicut albedo intēsa nō dicit cōceptū per accidēs sicut albedo visibilis: immo intēsio dicit gradū itrinsecū albedinis in se et ita pꝫ simplicitas hui⁹ cōceptus. s. ens infinitū. Perfectio aūt isti⁹ cōcept⁹ multipliciťr ꝓbat̃: tū qꝛ iste cōcept⁹ inter oēs a nobis conceptibiles: virtualiťr plura includit. sicut eñ ens icludit virtualiťr bonū et verū in se: ita ens infinitū includit verū ifinitū ⁊ bonū ifinitū ⁊ oēm ꝑfectionē simpliciťr sub rōne infiniti. tum qꝛ demōstratiōe qꝛ vltimo ꝯcludit̃ eē de ente infinito vel eē ifinitū de aliq̄ ente: sicut apparet ex. q. 1. 2. dist. illa aūt sunt ꝑfectiora q̄ vltimo cognoscunt̃ de mōstratione qꝛ ex creaturis: qꝛ ꝓpter eoꝝ remotionē a creaturis difficillimū est eo ex creaturis cōcludere. Si autē dicis de summo bono: vľ de summo ente: ꝙ illud dicit modū itrinsecū entis: ⁊ includit virtualiťr alios ꝯcept⁹: Rn̄deo ꝙ si summū intelligat̃ cōparatiue: sic dicit respectū ad extra: sꝫ infinitū dicit cōceptū ad se. si autē intelligat̃ absolute summū: hoc est ꝙ ex natura rei nō possit excedi: ꝑfectio illa expꝛssius ꝯcipit̃ in rōne infiniti entis. nō eñ summū bonū idicat i se: vtrū sit finitū vel ifinitū. Ex hoc apparet iprobatio illi⁹ qḋ dr̄ in ꝑcedenti opi. ꝙ ꝑfectissimū qḋ possum⁹ cognoscere de deo est cognoscere attributa reducēdo illa in esse diuinum ꝓpter simplicitatē diuinā. cognitio eñ esse diuini sub rōne infiniti est ꝑfectior cognitione eius sub rōne simplicitā

tis:qꝛ simplicitas cōicatur creaturis. infinitas autē nō sm modum quo conuenit deo.3. dist. primi.q.2.infra.E

Infinitū nullā pfectionē recipit que informet ipm: tñ sicut ista natura vnit̃ sibi sine receptiōe passiua alicuiꝰ pfectiōis in verbo:ita verbū ex tali vnione est existens existentia huius nature.6.dist.tertij.q.1.J.F

Infinitū potētiale est ignotū: qꝛ vnūquodqꝫ est cognoscibile in quātū est in actu:non tñ ita est ignotū ꝙ repugnat sibi intelligi ab itellectu ifinito: sꝫ nō pōt infinitū cognosci ab aliq̃ itellectu cognoscēte ipm sm moduꝫ sue ifinitatis. Modus eñ sue infinitatis est accipiēdo alterū post alterū. ⁊ itellectꝰ q̃ cognosceret hoc mō alterū post alterū cognosceret semꝑ aliqd̓ finitū:et nūq̈ꝫ infinitū. intellectꝰ tñ infinitus pōt cognoscere totuꝫ illud simul: non partē post partem.3.dist.primi.q.2.D

Inherētia est respectus q̇dā extrinsecꝰ aduenīēs: ⁊ hoc ad minus cuicūqꝫ accidēti absoluto: qꝛ dicit actualē vnionē illiꝰ absoluti ad aliud absolutū.ois aūt vnio absoluti ad absolutū ē respectꝰ extrinsecꝰ aduenīēs. ois aūt talis respectꝰ est illi cui iest accidēs ꝑ accidēs: qꝛ nō necessario cōseq̇tur illud etiā posito termino:tūc eñ esset intrinsecꝰ adueniens.nō eñ pōt aliq̇s respectꝰ magis intrinsecꝰ aduenire:q̈ꝫ qd̓ necessario cōsequatur fundamentū posito termino:si eñ solū fundamētū positū sine termino cōsequeret̃ nō esset respectus.12.dist.quarti.q.1.N

Inherētia iheret albedini:alioquin albedo nō eēt formaliter inherēs illa inherētia:⁊ si q̄ris de illa inherētia qua inherentia albedinis inheret albedini: dico ꝙ illa est eadē inherentie albedinis:⁊ tñ ibi est statꝰ. Rō huiꝰ ptꝫ li.2.di.1.q.5.qꝛ illa relatio est idē fundamēto sine q̄ fundamētū esse icludit ꝯdictionē.hmōi est ista inherētia inherētie: qꝛ ꝯdicto est inherētiam albedinis ad suꝑficiē eē actu:⁊ nō inherere actu:vel nō habere inherētiā:silr ipossibile est ⁊ ꝯdictio est eē in aptitudine:q̇n et habeat in aptitudine. sꝫ propter rōnē oppositā nulla iherētia forme absolute ē sibi eadē: qꝛ nō est simplr repugnātia illā formā simpliciter esse ⁊ non inesse.12.dist.quarti.q.1.J

Iustitia actualis manere nō potest cessante actu:qꝛ illiꝰ subiectū ꝓximū est actus i aīa sicut ⁊ rectitudinis sibi opposite.nō eñ aīa pōt esse imediatū subiectū illiꝰ rectitudinis: sꝫ tñ actꝰ i aīa adhuc tñ nō manēte actu nō manet illa rectitudo nec eiꝰ obliq̇tas.14.dist.q̄rti.q.1.B

Immiscere philosophiā scripture sacre sine dubio multum valet:⁊ ꝑcipue metaphysicalia:vt veritas scripture de trinitate ⁊ intelligētijs ⁊ abstractis itelligat̃.24.di.tertij.q.vnica.J.E

Immutabilitas agētis excludēdo causas actiuas itermedias vel receptiuas ꝯcludit sm Aristo.ꝙ nō possit fieri aliquid nouū alteriꝰ rōnis. sꝫ si vna cōditio defecerit.s. q̄ñ cause itermedie actiue vel passiue diuersimode se habēt in causando potest causare de nouo aliquid alterius rōnis. Si etiā effectꝰ cau-

150

fandus sit eiusdē rationis pōt de' ipm causare: imediate nulla posita nouitate i eo pter diuersitatē causarū receptiuarū: sicut sol imediate soluit glaciē et coagulat lutum: nulla posita nouitate in eo. ita fm Aristotelem hoc corpore organizato deus necessitate immutabilitatis causat hāc aiam: et pri' nō: qz materia nō erat disposita: sicut nec sol causat aliū 7 aliū radiū in aere 7 i aqua: nisi pter diuersitatē recipiētiū. sic in pposito de' influit vniformiter in quodlibet iquātū pōt fm Aristo. et qz iste est dispositus: ille nō: iō de' impellit istū ad tale ppositū: ad qd cōsequit cōmodū. illū aūt nō ipellit: qz nō inuenit i eo dispositionē illā quā dixim' pri'. et ita positio Aristo. de bona fortuna stat cū positione sua. 8. phy. scz q de' nō pōt causare nouū mundū vel nouū celū: vel nouū motū fm suā totalitatē. 21. q. quoli. R

Impedimētū p statu isto. s. ordo inter potētias iferiores subest causalitati dei: non aūt causalitati alicui' creature: et iō cuilibet creature q̄ psupponit istuz ordinē: est impedimētū. nō aūt deo vel ad deū q̄ est sup istū ordinē. 11. dist. scōi. q. vnica. F

Impfectio aliqua pōt repugnare alicui: vel qz includit pfectionē simplr: vel qz includit impfectionē illi impfectioni repugnātē. siqdē sunt multe impfectiones repugnātes inter se. verbi gra. repugnat deo eē albū: 7 nigro repugnat eē albū. deo autē pter pfectionē simplr: q̄ repugnat toti generi coloris: imo toti generi qualitatis: immo toti generi entis causati: nigro aūt repugnat albū propter pfectionē suā limitatā sub genere coloris q̄ pfectio limitata necessario habet impfectionē annexā: alia tñ et in alio gradu a perfectione albi. 3. q. quoli. T

Impossibile est aliquā speciē intelligibilē causari i aia p influxum ab angelo: qz nō credo q angel' posset aliquā formā realē q̄ itelligo distinctā ɔtra vbi causare in istis inferiorib': nec p ɔñs speciē intelligibilē in aia que est forma 7 pfecta: lz dicat itrinseca respectu obiecti. qua eñi ratiōe posset istā iprimere: posset imprimere intellectionē in intellectu: qz 7 intellectio est forma qdā itētionalis respectu obiecti realis ex se posset iprimere volitionē qd nullus cōcedit. 45. dist. quarti. q. 2. E

Impossibile est qualitercūq aliquid esse hic realiter qd pri' nō fuit hic realr: qn sit aliqua mutatio realis vel in isto vel i illo cui est pñs realr. nā nullo modo est trāsit' a ɔdictorio in ɔdictoriū quātū ad aliqd pdicatū reale qn sit aliqua mutatio realis: qz si nihil mutat realr nō ē rō quare hec pars ɔdictionis ē magis vera nunc q̄ prius: nec quare pri' alia magis vera q̄ ista: 7 sic tā nūc q̄ prius vel ambo sunt simul vera: vel ambo simul falsa. 10. dist. qrti. q. 1. G

Impossibilitas in creatura ē pter formalē repugnātiam partiū. 43. dist. pmi. q. vnica. J. B

Immortalitas vt dictū fuit dist. 19. nō fuit ipossibilitas morien di etiā stāte isto statu: sed possibilitas nō moriēdi: que possibilitas conseruata fuisset in actu

nō moriēdi p multa adiutoria
q̄ dicta sunt ibi: puta p esum li
gni vite: p custodiā angelorū:
p ptectionē diuinā: & bonū re
gimē intrinsecū. & cetera ibi di
cta. 29. di. scdi. q. vnica. C.

Impossibile simplr includit in
cōpossibilia que ex rōnib⁹ suis
formalib⁹ sunt incōpossibilia &
ab eo sunt principiatiue incō
possibilia a quo principiatiue
hñt suas rōnes formales. Est
igit iste pcessus: q sicut deus
suo intellectu pducit possibile
in esse possibili. ita pducit duo
entia formalr vtrūq in eē possi
bili. & illa producta seipsis for
malr sunt incōpossibilia: vt nō
possint simul eē vnū neq alidd
tertiū ex eis. Hanc aūt incōpos
sibilitatē quā habent formalr.
hñt ex se. & principiatiue ab eo
quodāmodo qui pduxit ea: &
istā incōpossibilitatē istoz seq
tur Ipossibilitas totius figmēti
Icludētis ea. & ex ista Ipossibili
tate figmēti in se & ex incōpos
sibilitate partiū suarū: sequit
Ipossibilitas eius respectu cu
iuscūq agētis. & ex hoc hz com
pleri totus pcessus Ipossibili
tatis rei quasi vltim⁹ gradus
impossibilitatis sit negatio re
spect⁹ ad qdcūq agēs: nec opz
hre aliquē respectū negatiuū
ex parte dei: nec ex parte cuius
cunq alteri⁹. nec est forte alidd
in nā rei: lz intellectus possit
cōparare deū vel aliud agens
ad istud sub negatiōe respect⁹.
Si igit impossibilitas prima ē
formalr ex parte Ipossibilitas.
& principiatiue a deo. & si prin
cipiatiue reducat ad alidd. nō
tñ reducit ad negationē possi
bilitatis in deo: imo reducitur
pncipiatiue ad intellectū diui
nū principiātē illud in illo eē:
I quo partes ille formalr repu
gnant: pp quā formalem repu
gnantiā totum ex eis simplr
ē impolē. Et ex hoc apparet q
falsa ē imaginatio querētium
Ipossibilitatē aliquoz quasi in
aliquo vno: quasi alidd vnū vt
intelligibile vel qualecūq ens
sit ex se formalr impolē sicut
de⁹ ex se est necesse esse forma
liter. nihil eñ est tale primū in
nō entitate: nec ēt entitatis op
posite tali nō entitati est intel
lectus diuin⁹ rō possibilitatis:
nec ēt intellect⁹ diuinus est pci
sa rō possibilitatis opposite ni
hilo: qr tūc teneret illud argu
mētū de causis pcisis I affirma
tione & negatiōe: sed oē simplr
nihil Icludit in se rōnes pluriū:
ita q ipsum nō est primo nihil
ex rōne sui. sed ex rōnib⁹ illoz.
que intelligit includere pter
formalē repugnātiā illorū in
clusorū plurium. & ista ratio re
pugnātie est ex rōnib⁹ formali
bus eorū: quā repugnantiam
primo habēt per intellectū di
uinū. sed non precise. 43. di. pri
mi. q. vnica. E.

Inceptio simpliciter redrit non
tm̄ q sit acceptio esse simplici
ter eius qd dicit incipere. sz q
sit ad primū esse eius. nunc au
tē fuit in incarnatiōe acceptio
nō tm̄ esse simplr corporis sed
ēt primi esse tunc aūt fuisset in
ceptio esse simplr sub mō vno.
non tamē primo qr precessisset
idem esse simplr sub alio mo
do. & ideo tunc fuisset inceptio
fm quid modo autē simplr. 10
di. quarti. q. 4. B.

Incōicabile simplr qd. s. impo

tat repugnãtiã ad posse depẽdere nõ ɔuenit p̄io negationi siue alicui rõe negationis: nec talis icõicabilitas ẽ in creatura ẽt in se p̄sonata: s; tñ incõicabilitas ẽm q̃d. s. repugnãtia ad cõicari ⁊ hoc stãte illa negatiõe depẽdẽtie actualis ista ãt incõicabilitas ẽ; q̃d nõ req̃rit entitatẽ positiuã simplr incõicabilẽ: s; tñ ẽtitatẽ positiuã receptiuã negatõis depẽdẽtie actualis s; incõicabilitas simplr sĩ alicui negatiõi ɔuciat h̃ nõ ẽ nisi q: illa ɔsedẽ entitatẽ positiuã simplr icõicabilẽ. 19. q. q. aa

Inclinatio lapidis ad cẽtru; nõ est aliq̃d absolutũ aliud a grauitate ⁊ aliq̃ potentia q̃ lapis h̃eat aliquã opationẽ in cẽtrũ: sicut aliqui imaginant. Mirabilis eñ eẽt illa opatio: cu; nõ esset dare terminu; illi⁹: ⁊ esset actio trãsiẽs: ⁊ cũ cẽtru; sit sibi ɔueniẽs nõ agit actionẽ corruptiuã eius: nec ẽt saluatiuã: q: nõ poss; poni q̃lis eẽt illa opatio: vel quis termin⁹ illius: iõ nãlis incliatio lapidis nihil dicit vltra grauitatẽ lapidis nisi relationẽ. nec põt poni aliqua opatio nisi forte respectu vbi ɔseruãdo p̄prium vbi: q: forte suũ p̄puũ vbi l cẽtro ɔtinue ẽ in fieri. sicut lumẽ in medio: s; tũc actio illa nõ est in cẽtrũ: q: vbi nõ est in locãte: s; in locato ⁊ sic est de volũtate: q: volũtas nãlis nõ est volũtas nec velle nãle est velle s; nãle distrahit ab vtroq; ⁊ nihil ẽ nisi relõ ɔñs potẽtiã respectu p̄prie p̄fectionis. vñ eadẽ potẽtia dr̃ voluntas nãl; cũ tali respectu necio ɔñte ipsam respectu p̄prie p̄fectiõis. ⁊ dr̃ libera ẽ; rõnẽ p̄puã ⁊ intrinsecã que ẽ volũtas specifice. 17. di. tertij. q. vnica. C.

Inclinatio nãlis duplex est vna ad actũ p̄mũ. ⁊ est imp̄fecti ad p̄fectũ ⁊ cõcomitat potẽtiã: essentialẽ. alia ad actũ scd̃; ⁊ est perfecti ad perfectionẽ cõicandã ⁊ cõcomitat potẽtiã accñtalẽ. De p̄ia ver; est q̃ oppositũ eius est violẽtũ ⁊ nõ p̄petuum: q: ponit imp̄fectionẽ p̄petua; quã p̄hs habuit pro icõueniẽti q: ponit in vniuerso cãs ablatiuas cuiuscũq; imp̄fectiõis. S; scd̃a inclinatio ⁊ si p̄petuo suspẽdat nullũ violẽtũ p̄p̄e dr̃ q: nec imp̄fectio. nũc aũt inclinatio ale ad corpus tñ ẽ scd̃o mõ. 43. di. quarti. q. 2. S.

Inclinatio nãlis appetit⁹ nõ est aliq̃s act⁹ elicitus sed est sicut p̄fectio p̄ma. ⁊ hec nõ est imoderata. sicut nec nã cuius ẽ cũ ita inclinet affectiõe cõmodi in obiectũ suũ. q̃ si h̃ret ex se actũ elicitũ nõ posset illũ moderari quin eliceret sũme quãtum posset elici: s; voluntas vt h̃ns solã affectionẽ cõmodi nãlem nõ est cã alicuius act⁹ eliciti: s; tñ vt libera. ⁊ iõ vt eliciẽs actũ h; vñ modereẽ passionẽ. 6. dis. primi. q. 2. ʃ. 3.

Indiuiduationi geniti p̄suppõnit quãtitas corrupti: ⁊ oĩa accidẽtia corrupti ordie duratiõnis: q: corruptũ p̄erisit cũ oĩbus partib⁹ suis. s; ex hoc nihil sequit ad. b. q̃. s. sit p̄oritas nãlr quãtitatis ad ei⁹ idiuiduationẽ: vel indiuiduationẽ subẽ illius in qua est quãtitas. nam ista accidẽtia corrupti q̃ precedũt tp̄e genitũ sequunt substãtiã illã in qua sunt: ⁊ ẽt illa; vt singularẽ: ⁊ codẽ mõ accidẽtia

geniti sequunť subſtātiā geni=
tā.3.diſt.scdi.q.4.L.
Indiuiduū includit pfectionem
aliquā:quaʒ nō includit cōe:⁊
pp illā pfectionē poteſt forma
liter includere infinitateʒ.⁊ tñ
cōe ex rōne cōcept⁹cōis nō in=
cludit illā:vt ꝯceptū inclusum
sed eſt aliquo mō determinabi
le p ipsaʒ.8.di.pmi.q.3.Cc.
Indisciplinatu:eſt q̄rere oīuʒ de=
t.c. 26 mōstratiōnē ſm phm. 4.met.
pncipioꝝ eñ demōſtratōis nō
eſt demōſtratio:⁊ eodeʒ mō in
ꝯtingētib⁹. alioq̄n eēt pcessus
in īfinitū in cōtingētib⁹:q꞉ con
tingētia nō sequunť ex necessa
rijs.⁊ iō iſta volūtas dei q̄vult
hoc ⁊ pducit pro nūc: eſt ime=
diata ⁊ pꝛia cā:cuius nō eſt ali
qua alia cā q̄ reddēda sit: sicut
eñ nō eſt rō q̄re voluit naturā
humanā in hoc indiuiduo eē:
⁊ eē poſe ⁊ cōtingēs. ita nō eſt
rō q̄re hoc voluit nūc:⁊ tūc eē.
sed tñ q꞉ voluit hac eſſe. iō bo
nū fuit illud eſſe. ⁊ q̄rere hui⁹
ppōnis.lʒ ꝯtingētis imediate
cām:eſt q̄rere cām siue rōneʒ.
cuius nō eſt rō querēda.⁊ si ar
guas de expectare:veꝝ ē ꝙ. ip
sa volūtas q̄ hʒ bonitatē ex ip
so volibili:ipsa si eſt recta vult
volitū statim eē. nisi sit aliq̄ rō
pp quā velit aliq̄d aliud eſſe:⁊
tūc expectet illud aliud eē tpe
opportuniori:sʒ volūtateʒ que
nullā hʒ bonitatē ex volito: sʒ
ecōuerso: nec rōnē hʒ q̄re nūc
vult aliq̄d : sicut nec absolute
rōnē hʒ q̄re hoc velit. non opʒ
aliā opportunitatē in volito ex
pectare.1.diſt.scdi.q.2.J.Ff.
Inductio nō sufficit ad sciētiaʒ.
nec iō sciť vľe:q꞉ ex particula=
rib⁹ deduciť. vñ magis sequiť
sciētifice.oē totū eſt maius sua
parte igiť hoc totū ꝙ ecōuer=
so.s.hoc ⁊ illud totū.igiť oē.vñ
euidentia pncipioꝝ in scientia
nō dependet ex singularib⁹:sʒ
si nullū singulare eſſet:cuʒ sciā
sit necessariorum:adhuc staret
vera scientia. sed pncipia sunt
nota ex terminis apprehensis
ſm ꝙ termini vltro se offerunt
intellectui.⁊ resolutio certitu=
dinis ſtat in hoc ꝙ ille eſt talis
intell'ᵃ ⁊ hi tales termini. 24.
diſt.tertij.q.vnica.J.L.
Intellectio ab alia intellectiōe
diſtinguiť p obiectum:ab obie
cto vero ⁊ potētia diſtinguiť p
seipsam formaľr. ꝙ aūt ab eis
diſtiguiť cāliter hʒ a causis ex
trinsecis:vt a potētia ⁊ ab ob=
iecto: sicut radius hʒ cāliter a
sole ꝙ ab eo diſtinguiť.3. diſt.
secundi.q.8.J.N.
Intellectiōis ad obiectū: inquā
tū eſt motiuū intell'ᵃ: siue ma=
gis pprie inquātū eſt cātiuuʒ
intellectiōis:eſt relatio ptinēs
ad scdm modū relatiuoꝝ:sicut
filij ad patrē vel coloris geniti
ad gignēteʒ. relatio ēt intell'us
ad obiectū: vt mobilis ad mo=
tiuū ptinet ad scdm moduʒ.si=
cut relatio calefactibilis ad ca
lefactiuū.sʒ pter iſtas reľones
scdi modi eſt alia relatio intel
lectionis ad obiectū vt termi=
nati ad terminās. nō enim tñ
intellectio eſt ab obiecto⁹: vt a
cā efficiēte totali vel partiali:sʒ
eſt ad ipm vt ad terminās:siue
vt circa qd ipsa eſt. Dr̄ia iſtaꝝ
relationū ptʒ q꞉ vtraq꞉ eſt sine
alia.pꝛia sine scda in calore ge
nito.scda sine pꝛia i intellectio
ne lapidis: si fieret imediate a
deo in me.pꝛia non eſt idētica:

q2 idē absolutū possit fieri ab alia cā. scdā vr idētica: qz null⁹ act⁹ natus eē circa obiectū pos sit eē idē: & nō termiari ad idē obiectū. scda nō est ad aliquā cām: qz positis oib⁹ causis: pre ter hoc reqrit̃ i tali actu aliqd terminās. p3 ēt diuidēdo: nō ē forma: nec efficiēs: p3 nō finis: qz obiectū vt ē primū circa: qd est act⁹: nō est pp q amatū eli cit actus: nec est mā circa quā siue in qua siue ex qua. Scda pōt poni tertij modi: non qz sit relatio mēsurati. sed qz similis illi: qz nō mutua. Actus eni re qrit eē circa qd sit nō ecōuerso uec sola relatio mēsurati ē ter tij modi. sed ois similis. s. non mutua q̃lis est termiati ad ter minās modo predicto: tñ & hic concurrit inter eadem absolu ta relatio mensurati ad mēsu ram: sed pōt poni formatr alia ab ista relatiōe terminati. 3. di. primi. q. 7. §. 3. & 13. q. q.

Intellectio alicuius infiniti intē siue non concludit infinitatem actus: qz non opz actū hr̃e ta lē modū qualē h3 obiectum: qz actus sub rōne finiti pōt eē ad obiectū sub rōne infiniti: nisi es set actus cōprehensiuus. & ɔce do q talē actū circa obiectum infinitū nō habem⁹. nec est pos sibile. 3. di. primi. q. 2. §. h.

Intellectio est simplr perfectior phātasmate & q̃cūq3 tali perfe ctiōe q̄ ē i parte sensitiua: qz in tellectio est pprie pfectio natu re intellectualis vt intellectua lis est. que inquātū talis nobi lior est tota aia sensitiua & ita pfectior pfectione. 15. q. q. B.

Intellectiōes hñt cā3 sufficiētē memoriā quo ad pfectōe3 quā illa pōt cāre. ipsa tñ eadem cā ɔcurrēte cū superiori vel hñte ordinē eēntialē circa illud: cir ca qd agit ipsa pfecti⁹ agit. pp quē eni ordine3 nate sunt iste potētie seinuicē ipedire: cū cir ca diuersa opant̃. tō circa idem se intēdunt. & tūc sequit̃ opatio intēsior & pfectior vnde qñ in tellectus intelligeret aliquid: si esset operatio volūtatis cir ca idē. & imaginatio circa ide3 imaginabile. & sensus circa idē particulare: puta q esset pre sens perfectior esset intellectio qz potētie distincte circa diuer sa remittunt̃ in actionib⁹ suis. 42. dist. secūdi. q. 4. 3.

Intellectio q̄ est opatio imanēs in operāte pōt dici cōpetere p se alicui duplr. vno mō sicut p primo susceptiuo. alio mō sicut remoto. Exēplū primo mō sup ficies dicit̃ alba. scdo mō nō s3 bene dicit̃ homo est albus. sic aia dicit̃ per se intelligere tāq3 primū receptiuū itellectōis. s3 nō pmū qñ ē vnita qz qñ ē vni ta ē rō s3 quā itellectio ɔuenit homini tanq3 toti p formā. hō aūt dicit̃ per se intelligere tāq3 receptiuū remotum qz nō reci pit intellectionē nisi per hoc q aia que est eius forma primus recipit eam. 9. q. q. §. 3.

Intellectualitas nō h3 rōnē at tributi quasi actus scdi adue niētis ipsi deo. sed rōnē perfe ctiōis oino intime. quemadmo dum vita ēt in deo est act⁹ non attributus siue aduenīēs. sed oino intimus: & idem essentie. Ista ēt vita perfecta q̄ soli deo cōuenit: cuiusmodi est vita in tellectualis est idē eēntialr ipsi prime essentie. 1. q. q. §. 3.

Intelligēs nō prius intelligēdo
intelligit.pria ꝙ itellectio nō ē
ꝫ rōe ostēdēte obiectū prius. ꝙ
est a casu quodāmō ꝭm Aug.
li.3.de li.ar.nō est in ptāte nr̄a
q̄nvisis tāgamur.ꝛ iō illud est
fortuitū ꝛ casuale.21.q.q.ꝭ.L.
Intelligere vnicū si esset infini=
toꝝ obiectoꝝ disperatoꝝ iclu
deret in se eminēter ꝑfectiōes
infinitaꝝ intellectionū ꝗ nate
sunt hr̄i respectu illoꝝ obiecto
rū.nō aūt posset illa eminenter
cōtinere in se nisi eēt infinitū
intēsiue:qđ pꝫ.qꝛ vbi ille intel=
lectiōes essent ꝭm ꝓprias rōes
ibi esset infinitas ꝑfectiōis al=
terius rōnis pp obiecta:ꝗ posi
ta sunt infinita dispata. ꝙ vbi
sunt modo eminētiori ibi opꝫ
ꝙ sit aliqua infinitas nō extēsi
ua:qꝛ illaꝫ tollit vnitas huius
in quo continet.ergo intensiua
1.di.quarti.q.1.ꝭ.U.
Intelligit deitas nō cōicari ꝗsi
materia:sed relōnibꝰ subsistēti
bus.si ꝑsone ponant relatiue:
cōicat deitas ꝑ modum forme
nō iformātis:sed ꝗ relatio vel
relatiuū subsistens est deꝰ: nec
igit essentia informat relōnes.
nec ecōuerso:sꝫ est ꝑfecta idēti
tas.sed eēntia hꝫ modū forme
respectu relōnis. sicut nā re=
spectu suppositi inquātū ipsa
est ꝗ relatio subsistēs est deus
ecōuerso aūt nullo mō relatio
est actꝰ eēntie qꝛ sic dicit dam.
relatio nō determiat nām: sed
hypostasim.ita nō est actꝰ na=
ture.sed hypostasis.Silr̄ qn re
latio informat fundamētū:sup
positū dr̄ relatū ꝑ se scđo mō
ꝭm illud fundamētū:sicut sor.ē
sīlis ꝭm albedinē vel albedine.
Pater aūt nō est pr̄ deitate.ꝭm
Aug.7.de tri.c.4.ꝛ.6. igit hic
nō est talis modus relōnis ad
fundamētū:q̄lis est in alijs. qꝛ
hic fundamētū nō actuatur ꝑ
relationē sed illa est tm̄ actus
suppositi vel est suppositū. Di
co igit breuiter ꝙ relatio ꝛ es=
sentia ita sunt in ꝑsona. ꝙ neu
tra est forma informās alterū.
sed sunt ꝑfecte idē:lꝫ nō forali
ter.vt tn̄ nō sunt formalr̄ eadē
relatio nullo mō ꝑficit eēntiā:
nec est terminus formalis re=
ceptus in essentia. sed essentia
hoc mō est forma relatiōis : qꝛ
est ꝗ relatio est.ꝛ silr̄ ꝗ est deꝰ.
essentia etiā est formalis termi
nus generatiōis sicut i creatu=
ris:nā est formalis terminꝰ ge=
nerationis.non aūt actus indi
uidualis.5.di.primi.q.2.Q.
Intētio nō dr̄ hic illud in qđ ten
dit sensus qꝛ hoc mō ipm obie
ctū esset intētio.sed intētio hic
dr̄ illud ꝑ qđ:tanq̄ ꝑ ꝑncipiū
formale:in obiectū tendit sen=
sus.ꝛ sic quicq̄d est signū ē res
ꝭm Aug.de doct. christiana.lꝫ
nō ecōuerso. ꝛ ideo in distictio
ne rei ꝛ signi:res accipitur pro
illa re que non est signum : li=
cet illa que est signum sit etiaꝫ
res.ita i distinctiōe rei ꝛ intētio
nis:lꝫ intētio sit res ꝛ forte sen
sibilis res in quā possit sensus
tēdere.tn̄ illa dr̄ intētio : ꝗ non
est tantū res in quā tēdit sen=
sus.sed est rō tendendi in alte
rū.cuius est ꝓpria similitudo .
13.di.scđi.q.vnica.ꝭ.B.
Intell's agens perfectior pōt sta
tiꝫ ab obiecto sensibili causare
spēm intelligibileꝫ: in qua res
hēat esse vt in actu intelligibi=
le:virtꝰ autē imperfectior potest
requirere eē imaginabile:sicut

dispõnẽ mediũ ad esse intelli-
gibile.9.di.scdi.q.2.S.P.

Intellis agẽtis est facere de non vli vle:vel de intellecto in potentia intellz in actu: sicut dñt
cõ. 18. actoritates phi & Cõmẽ.vnde Cõmẽ.3.de aia.dicit q si essentie rerũ eent vles: sicut posuit Plato:nõ indigeremus fm ipz intellectu agẽte: cũ aũt vle inquãtũ vle nihil sit in existẽtia. sz tñ sit in aliquo: vt representante ipsum obiectum sub tali rõne.ideo indigemus eo. Ista verba nullũ intellm habẽt:nisi qz intellectus agẽs facit aliqd representatiuuz vlis de eo: qd fuit representatiuũ singularis qñocũqz illud de. intelligatur materialr vel virtualr.hoc realiter est facere rñsentatiuum sub rõne vlis qz actio talis nõ terminat nisi ad rñsentatiuũ obiecti sub rõne vniuersalis.ergo talis actio intellect9 agentis terminat ad formã aliquã realẽ in existentia que formalr representat vle inquantũ vle: qz alr non posset terminari actio eius ad vniuersale sub rõne vlis.3.di.primi.q.6.D.

Intellus agẽs ponit vt p ipsum trãsferat obiectuz de ordine in ordinez.qd sic intelligi põt. de ordine sensibiliũ ad ordinẽ itelligibiliũ.& p ɔñs de ordine corporaliũ ad ordinẽ spiritualiũ.& quare requirit ibi aliqd trãsferẽs ppriũ:rõ videt eẽ: qz agẽs qd hz esse corporale non hz rõnẽ agentis nisi in passuz corporale: pter hoc q tale agẽs requirit passum approximatum sibi localr : qz si nõ esset localr presens esse tali agẽti quasi nõ psens.igitur nũqz aliqd corporale põt esse rõ imediate cãndi aliqd spũale.nec p ɔñs trãsferẽdi ab illo ordine ad illũ ordinẽ.& ista vr esse rõ Augu.12. super Gen.19. Sz qñ obiectũ fit de actu intelligibili actu intellectum non transfert sic de ordine ad ordinem.igitur non requiritur ibi intellectus agẽs 15.q.quoli.M.

Intellectus angeli determinat perpetuo ad intẽse cõsiderãdũ ignẽ in rõe obiecti.scdo apprehendit istã determinationẽ ad talẽ cõsiderationẽ. tertio odit. et sicut prius istud odiũ oritur ex affectione cõmodi ex q̃ vult qdcũqz obiectuz put sibi delectabile fuerit cõsiderare nunc hoc & nunc illud. & pmoueret ex supbia ex qua vult vti intellectiua sua fz impiũ volũtatis ppriẽ:& cõsumat ex inuidia p quã odit determinari a deo ad aliquã cõsiderationẽ vnicã.qrto sequit apprehẽsio nõ tñ nuda istius cõsideratiõis sicut in secũdo.sed apprehensio certa de euẽtu isti9 cõsideratiõis intẽse & ppetue quinto ex hoc sequitur tristitia.44.di.quarti. q.2.D.

Intellis aie xpi subordinatus ẽ diuine veritati in dictãdo maxime de illis de quib9 non põt eẽ certa dictatio nisi ex reguls determinatis a volũtate diuia ɔtingẽter se hñte ad eas.cuiusmodi sunt oia que spectãt ad btitudinẽ & miseriã iudicatox: voluntas etiã aie ipsius ẽ subordinata volũtati diuine recte volẽdo:& quantũcunqz efficaciter velit aliqd imperando illo efficaciter sic q p suum impiũ illud eueniat subordinatur necessario volũtati diuine.qz illa

volũtas

volũtas aie xpi nõ est oipotẽs.
ergo impossibile ẽ xpm ẽm na=
turã humanã pncipaliter iudi
care. Breuiter eñ tota natura
creata simul non hz efficax im
periũ respectu huiꝰ qđ est hanc
animã videre deũ. Dico efficax
ad qđ imperiũ ex suo iperio in
se nõ ab alia causa sequat̃ effe
ctus. nec illa volũtas xpi presu
met pncipaliter iperare petrũ
fore beatũ: sed tãtũmodo sub=
auctẽtice imperare tanꝗ illud
imperiũ fiat efficax ab alio su=
periore in virtute cuius impe=
rat. 48. dist. quarti. q. 1. E

Intellectus apprehendit agibi=
le anteꝗ volũtas illud velit: sz
nõ apphẽdit determinate hoc
esse agẽdũ qđ apphẽdere & di
ctare: imo vt neutruz est offert
voluntati diuine: qua determi
nãte per volitionẽ suã illud eẽ
agẽdum intellectus apprehen
dit tãꝗ verũ illud agẽdũ. 46.
dist. quarti. q. 1. J. 3

Intellectus assentit vnicuiꝗ ve
ro ẽm euidẽtiã ipsius rei: quã
natũ est de se facere in intelle
ctu: & ideo nõ est in ptãte intel
lectus firmius: vel minꝰ firmi=
ter assentire vero: sz tñ ẽm pro
portionẽ ipsius veri mouentis
intellectũ. in potestate aũt vo=
lũtatis est itẽsius assentire bo=
no: vel nõ assentire: lz imperfe
ctius viso. 1. dist. pmi. q. 1. J. B

Intellectus diuinus ad qdcũꝗ
cõparat essentiã suã in eterni=
tate cõparat: lz nõ pro eternita
te. vñ sicut in eternitate cõpa=
rat volũtatẽ suã vt creatiuã ad
aiam antichristi: vt possibilẽ p
aliquo tẽpore: ita comparat in
eternitate volũtatẽ suã vt creã
tẽ: ad aiam antichristi vt actua
liter existẽtẽ p illo nũc: p quo
vult creare illã animã: & iste qđ=
dem sunt due relationes ratio
nis: sicut duo extrema: sz vtra=
ꝗ eterna: licet non pro eterno.
30. dist. primi. q. 2. J. h

Intellectus diuinꝰ ex necessita=
te nature est speculatiuꝰ: et nõ
est ad hoc formaliter libertas:
lz nõ sit sine volũtate cõplacẽ=
te. deus eñ necessario est sciẽs
nõ aũt volũtate est sciẽs ppie
sicut necessitate nõ volũtate est
deus. ꝙ si arguis si volũtas nõ
possit nõ velle intellectũ specu
lari. ergo nõ est summe libera.
nõ sequitur: qꝛ libertas eius non
est ad intrinseca: que quasi pre
cedũt actũ eius: sz libertas eiꝰ
est ad oia factibilia. & iõ est ne
cesse ponere primã determina=
tionẽ in volũtate respectu facti
biliũ: non sic aũt esset si intelle
ctus practicꝰ predeterminaret:
immo nec ppie libertas posset
saluari in volũtate respectu fa
ctibiliũ: sed nec cõtingentia ali
qua: qꝛ itellectꝰ necessario pre=
determinaret eã mera necessi=
tate naturali: & volũtas necessa
rio ꝯformaret se intellectui: qđ
aũt necessario etiã necessitate
cõsequẽtie est cõforme necessa
rio: nõ põt esse cõtingẽs. 38. di=
stin. primi. q. vnica. D

Intellectus diuinꝰ aut offert vo
lũtati simplicia: quoꝝ vnio est
cõtingens in re: aut si offert cõ
plexionẽ: offert eã sicut neutrã
et volũtas eligẽs vnã partẽ. s.
cõiũctionẽ istoꝝ p aliquo nunc
in re: facit illđ determinate eẽ
verũ. hoc erit pro. a. hoc aũt exi
stẽte determinate vero essentia
est rõ intellectui diuino intelli
gẽdi istud verũ: et hoc natura=

liter quātū est ex parte eēntie: ita q sicut naturaliter itelligit oia pncipia necessaria qsi ante actū voluntatis diuine: qr eoꝝ ꝟitas nō depēdet ab illo actu: et eēnt cognita ab itellectu diuino si p īpossibile nō esset volēs: ita essentia diuina est rō cognoscēdi ea in illo priori instāti nature: qr tūc sunt vera. nō qdē q illa vera moueāt intellectū diuinū: nec etiā termini eorū ad appreheñdēdū talē veritatē: qr tūc intellectus diuinus vilesceret: qr patereť ab alio ab eēntia sua: sȝ sicut eēntia diuina est rō cognoscēdi simplicia: ita ⁊ cōplexa talia. tūc autē nō sunt vera cōtingentia: qr nihil est tūc: per qđ habeāt veritatē determinatā: posita aūt determinatione volūtatis diuine iā sunt vera: videlȝ p illo scđo instāti. ⁊ idē erit rō intellectui diuino (qđ erat in primo) intelligēdi ista q̄ sunt iā vera in scđo instāti: ⁊ fuissent cognita in primo instāti: si fuissent ī pmo instāti. Exēplū. si ī oculo meo ex potētia mea visiua eēt vn⁹ act⁹ vidēdi obiectū q̄ semp staret. tūc si ab aliq̄ psentante nūc sit iste color pñs: nūc ille: oculus me⁹ videbit nūc hoc: nūc illud. ⁊ tñ per eādē visionē: ⁊ tantūmodo erit differētia in prioritate ⁊ posterioritate vidēdi ppter obiectū prius ⁊ posteri⁹ presentatū. et si vnus color fieret naturaliter psens: et ali⁹ libere: nō esset differētia formalr ī visiōe mea: quin ex parte sua oculus videret naturalr vtrūq: tñ cōtingēter posset videre vnū: ⁊ necessario aliud: inquantū sibi vnū sit presens cōtingēter: ⁊ aliud necessario: ita vtroq istoꝝ modorum ponit intellectū diuinū cognoscere existētias rerū. Patet ꝑmvtrunq q est determinatio intellectus diuini ad illud existēs: ad qđ determinat volūtas diuina: et certitudo infallibilitatis: qr nō pōt volūtas determinare: quin intellectus determinate apprehēdat illđ qđ volūtas determinat. ⁊ imutabiliter: qr tā voluntas q̄ intellect⁹ sunt immutabiles: ex dist. 8. primi. et tñ cū istis stat cōtingētia obiecti cogniti: qr voluntas volēs hoc determinate: ꝯtingēter vult hoc. 39. di. pmi. q. 1. 3. ¶

Intellectus diuin⁹ inquātū aliquo modo prior est actu voluntatis diuine producit ista obiecta in eē intelligibili. ⁊ ita respectu istoꝝ vr eē cā mere naturalis: qr de⁹ nō est cā libera respectu alicuius: nisi qđ psupponit ante se aliquo mō volūtatē seu actū voluntatis: ⁊ sicut intellectus: vt prior actu voluntatis: pducit obiecta in esse intelligibili: ita vt prior causa videť cooperari illis itelligibilibus ad eoꝝ effectū naturalē: vt. s. appħēsa ⁊ cōposita causent apprehēsionis ꝯformitatē ad se. videtur igiť q contradictionē includat aliquē intellectū talē cōpositionē formare: et cōpositionē nō eē cōformē terminis: lȝ possibile sit illos terminos nō concipere: qr lȝ deus volūtarie coagat ad hoc q intellectus terminos cōponat vel nō: tñ cū cōposuerit: vt illa cōpositio sit cōformis terminis hoc videť necessario scđ rōnē terminoꝝ quā habēt ex intellectu dei causante illos terminos in esse intelli

sibili. Et ex isto apparet quali ter nō est necessaria specialis il lustratio ad vidēdū in regulis eternis. q2 Augu. non ponit in eis videri nisi vera q̄ sunt necessaria ex vi terminorū. et in talibus est maxima necessitas tam cause remote q̄ proxime respectu effectus: puta tā intellect⁹ diuini ad obiecta mouentia: q̄ illorū obiectorū ad veritatē cōplexionis de eis: et licet etiā nō sit tanta necessitas ad pceptionē illi⁹ veritatis q̄ oppositū includat cōtradictionē: tñ necessitas est ex parte cause proxime coassistente sibi causa remota: q2 termini apprehēsi et cōpositi nati sunt naturalr causare euidentiā cōformitatis cōpositionis ad terminos: etiā si ponat q̄ de⁹ coagat terminis ad istū effectū influētia generali: nō tñ necessitate naturali. Sz siue sit influētia generalis: siue (quod pl⁹ est) necessitas naturalis influēdi terminis ad hūc effectū: ptz q̄ nō reqrit illustratio specialis. 3. dist. primi. q. 4. R

Intellectus diuinus nō beatificat in vidēdo volūtatē vt volū tas est: q2 volūtas nō est primū obiectū intellect⁹ sui: et nō beatificat nisi attingēdo primū obiectū: q2 cū volūtas sit quasi posterior ipa natura: q2 pprietas nō pōt esse principiū causandi perfectā visionē essentie vt eētia est: q̄ quodāmodo est prior et pfectior. Iuxta illud Dam. c. 12. Totū inqt in seipo cōprehēdēs hz esse velut qddā pelagus sub e īfinitū. 14. q. qli. f. y

Intellectus diuinus nō hz obiectū adequatū cōe p abstractionē ab olbus obiectis: sz cōe cōmunitate virtutis ad oia per se obiecta. alias vilesceret ei⁹ intellect⁹: q2 posset immutari ab obiecto finito. qđ ḡ est sibi primū virtualiter est etiā primum adequatū. Et iō intellectus diuinus precise cognoscit creaturā in essentia sua et nō per illā creaturā vt obiectū imediatū. 5. q. qli. L. et 15. q. quoli. X

Intellect⁹ est formalr infinit⁹ ppria īfinitate q̄ est modus itrinsec⁹ sue pprie entitatis. s. itellectualitatis vt itellectualitatis: et tñ paternitas nō sic est īfinita: cū hoc tñ paternitas est eadē realiter eētie aliquo modo sicut intellect⁹. 5. q. qli. f. U

Intellect⁹ ē imediatior q̄ dicere qđ ē pmū notionale: et ita p cōsequēs q̄cūq3 notionali: volūtas ēt imediatior ē ipo spirare: et p ɔ̄ñs quocūq3 ptinēte ad pcessionē spūsancti. 1. q. qli. R

Intellect⁹ et volūtas vt sunt potētie operatiue: nō requirūt distinctū obiectū formale: imo illud idē: qđ est pmū obiectū formale intellect⁹ diuini: est ēt primū obiectū et formale voluntatis diuine: ita q̄ vtraq3 potētia beatificat in eodē obiecto primo sm eādē rōnē formalē pmi obiecti. nulla eñ pfectio quasi radicata in ipa essentia diuina est primo beatificatiua intellectus vel volūtatis diuine: sz ipsa essentia diuina sub oimoda prima rōne: vt. s. est fundamentū ois pfectionis in diuinis: et sicut nō reqritur distinctio formalis in obiectis potētiarū vt sunt potētie operatiue: ita nec in potētijs vt sunt productiue. 13. dist. pmi. q. vnica. f. R

Intellectum esse necio respectu

alicuius obiecti nõ ponit illud eẽ aliqd in entitate reali aliud a primo obiecto qꝛ eẽ cognitum ab intellectu diuino nõ ponit illd eẽ in se.sꝫ in intellectu pre sentialr nõ sic eẽ volitũ:immo ponit tũc vl'ꝯñter illd hr̃e alid esse a volũtate:ꝛhoc loquẽdo de volitiõe efficaci:qꝛ qd sic vo litũ est a deo aliqñ ẽ in effectu. non ẽ gitur intellect⁹ diuinus ita se hñs ad intelligibilia alia a se:sicut volũtas ad alia voli bilia.qꝛ ille intellectus põt eẽ necessario oim intelligibilium quatenus sunt sibi p̃ntia nec p hoc ponit aliqd alid a deo for malr necessariũ in eẽ reali vo= lũtas aũt nõ posset eẽ necessa= rio aliquorũ aliorũ volibilium nisi illa alia eẽnt aliqñ necessa ria in aliquo esse reali alio ab eẽ diuino.8.di.primi.q.5.N.

Intellectus hꝫ actiuitatẽ suam propriã:siue obiecto p̃nte i se: siue in spẽ sua: cõcurrẽte secũ ad ꝓducẽdũ effectũ cõem ambo= rũ.ita ꝙ sufficit vnio ꝛ approxi matio istarũ ꝑtialiũ cãruꝫ: nec tñ reqritur ꝙ altera alterã in= formet.quia neutra dat alteri actũ pertinẽtẽ ad suã causali= tatẽ partialem.3.distinctione. secundi.q.8.J.D

Intellectus intelligẽs summuꝫ verũ de aliquo nõ summo ve= ro errat.sicut intelligẽdo lapi dẽ eẽ summũ verũ..nõ tñ errat intelligẽdo lapidẽ in se intelle ctiõe simplici:vel intellectione collatiua itelligẽdo illd cui ip suꝫ cõuenit:ita volũtas volen do primũ bonũ voluntate sim plici ꝯplacẽdo nõ errat.nec vo lendo illd alicui:cui illd bonũ ꝯuenit nõ aũt cõgruit nisi ipsi soli:ꝛiõ volẽdo illd cuicunqꝫ ꝯ se quasi volitione collatiua er rat.6.di.secundi.q.1.J

Intellectus inquantũ intelligit aliqd p̃ñs qꝛ sensus cui cõiun git illd sentit dꝛ portio iferior. 15.di.tertij.q.vnica.J.N

Intellect⁹ nõ hꝫ sensus ꝓ cã in cognitione sua:sꝫ tm̃ ꝓ occasio ne:qꝛ intellect⁹ nõ põt hr̃e no= titiã simpliciũ:nisi acceptam a sensib⁹: illa tñ accepta: potest simplicia virtute sua cõpone= re:ꝛ si ex rõne taliũ simpliciuꝫ fit cõplexio euidẽter vero in= tellectus virtute ꝓpria ꝛtermĩ norũ assentiet illi cõplexiõi: nõ virtute sensus a q̃ accipit ter= minos exterio⁹.Exẽplũ si rõ to= ti⁹ ꝛ rõ maioritatis accipiãtur a sensu:ꝛ intellectus cõponat istã.Oẽ totũ ẽ mai⁹ sua pte in= tellectus virtute sui⁹ꝛ istorum terminorũ assentiet indubitan ter isti cõplexiõi:ꝛ non tm̃: qꝛ vi dit terminos cõiũctos in re:si= cut assentit isti. Sortes ẽ alb⁹ qꝛ vidit termios i re vniri: imo dico:ꝙ si oẽs sensus eẽnt falsi a qb⁹ accipiũt tales termini:vl qd pl⁹ ẽ ad deceptionẽ. aliqui sensus eẽnt falsi ꝛ aliq̃ sensus veri.intellect⁹ circa talia pri ci pia nõ deciperet:qꝛ sp hr̃et apd se terminos q̃ eẽnt cã veritatis vtpote si alicui ceco nato. eẽnt ipresse miraculose in somnijs spẽs albedinis ꝛ nigredinis:ꝛ ille remanerẽt post in vigilia. intellect⁹ abstrahẽs ab eis cõ= poneret istã.albũ nõ ẽ nigrũ:ꝛ circa istã nõ deciperet intelle= ctus:lꝫ termini accipiant sen su errãte:qꝛ rõ formalis termi. noꝝ ad quã ductũ ẽ:ẽ necia cã veritatis hui⁹ negatiue.3.dist.pri

mi.q.4.infra.D

Intellect⁹ nõ possȝ recipere formas oim materialium vt obiectorũ:si eẽt virt⁹ materialis et organica:tñ hoc dito: ꝙ sit nõ organica nõ opȝ ipȝ eẽ nõ tale realr.q̃le illd cui⁹ dȝ eẽ recepti uus itellectualr nõ eñ opȝ oppositã eẽ dispõne in receptiuo alicui⁹ realr ꝛ itellectualr sup posito ꝙ intellect⁹ nõ sit virt⁹ organica:qd tñ reqreret si eẽt virt⁹ organica. Idẽ eñ intellectus pt eẽ ipsemet realr ꝛ i actu p ditũ realr. ꝛ tñ receptiu⁹ intellectualr:ꝛ sui:ꝛ habit⁹: et cuiuscũq; iformãtis eũ realr:ꝛ ẽ tota rõ:q: talia sic recepta in tellectualr nõ reqrũt in recipiẽte determinatã dispositionem oppositã enti intelligibili realr.3.di.secundi.q.8.D

Intellect⁹ nõ hȝ distincta adeq̃ta obiecta:q: nõ põt i aliđ obiectũ distinctũ cõtra suũ obiectũ adequatũ:q: tũc idẽ obiectũ eẽt adequatũ ꝛ nõ adequatũ ꝛ tũc potẽtia excederet illud in operãdo circa aliđ ex eq̃ distinctũ:ꝛ ẽt nec potẽtia pt hre plura obiecta pria pmitate virtutis:q̃ ẽ scđs intellect⁹: q: nõ põt eẽ ꝙ virtute .a. intelligat quicq̃d intellexerit:ꝛ ita.b.ꝛ ex vtute.b.intelligat q̃cq̃d intellexerit.ꝛ ita.a.q: ꝙ.a.sit rõ intelligẽdi.b.ꝛ ecõuerso est circulatio:ꝛ ista circulatio est impossis nec pt ẽt intellect⁹ summe q̃etari in duob⁹ obiectis ex eq̃ distinctis:q: nõ hȝ p obiecto beatifico ꝛ q̃etatiuo illđ quo circũscripto nihil min⁹ quietaret ꝛ beatificaret.sȝ circũscripto vno adhuc eẽt in alio summe satiatus q̃etat⁹ ꝛ pfect⁹: g̃.i illo nõ possȝ eẽ pfectus.pari rõne nec in alio.5.q.q.J L

Intellect⁹ nõ ẽ in potẽtia eẽntiali q: deficiat sibi aliqua rõ cãlitatis quãtũ ẽ ex parte sui: sed intellectus ẽ in potẽtia eẽntiali:q̃ñ alia cã ptialis nõ ẽ sibi p̃sens:quã opȝ eẽ pñteȝ ad hoc ꝙ seq̃tur actio:ꝛq̃ñ illa cã partialis ẽ approximata ẽ in potẽtia accñtali siue propinqua ad agẽdũ.3.di.primi.q.7.J.Y

Intellect⁹ noster p statu isto nõ est natus moueri imediate. ni si ab aliq̃ imaginabili vel sensibili extra prius moueat.Et q̃re hoc:forte ppter peccatũ: sicut vr Aug.dicere.15.tri.c. vl. Hoc tibi fecit infirmitas ꝛ q̃ cã infirmitatis:nisi iniq̃tas.Ideȝ dicit Cõmẽtator.6.ethi.ꝛ Lin co.ibidẽ.ꝛ sup.1.poste.silr.vel forte est ista cã naturalis put natura isto mõ instituta ẽ non absolute naturalis:puta si ordo iste potẽtiarũ: de q̃ dictuȝ ẽ in prio diffuse necessario hoc reqrat: qđcũq; vł'e intellectus nõ intelligat:opȝ phãtasiã actu phantasiare singulare eius dẽ:sȝ hoc nõ est ex natura: nec ista cã ẽ absolute naturalis:sȝ ẽ ex pctõ:ꝛ nõ solũ ex pctõ:sed ẽt ex nã potẽtiaꝝ p statu isto q̃cq̃d dicat aug.3.di.2.q.8.J. J

Intellect⁹ noster respectu genite notitie hȝ potẽtiã receptiuã ꝛ ista potẽtialitas est imperfectionis:q: ẽ potẽtialitas passiua.nihil aũt facit hoc p se ad rõnẽ principij pductiui q: nulla imperfectio formalr ẽ de rõne principij pductiui ꝛ maxie quãdo principiũ productiuuȝ põt iu se esse pfectũ :hȝ ẽt itellectus noster rõnem principij

productiui respectu notitie ge nite: ꝛ hoc ē ex perfectione eiꝰ quatenus actus pꝛimꝰ virtualiter cōtinet illū actū secundū 2.distin.pꝛimi.q.7.ſ.D Intellectus noster nō statim hꝫ perfectā notitiā obiecti qꝛ ſm
T.c.3. phm.1.phy.innata ē nobis via procedēdi a confuso ad distinctum:ꝛ iō prius oꝛdine oꝛigis impꝛimitur nobis notitia obiecti cōfusa ꝙ distincta.ꝛ ideo necessaria ē inq̄sitio ad hoc vt intellectus noster veniat ad distinctā notitiā: ꝛ ideo necessaria ē inq̄sitio preuia verbo pfecto:qꝛ nō ē ꝟbū pfectū nisi sit notitia actualis perfecta. Sic igiť itelligēdū ē ꝙ cognito aliq̄ obiecto cōfuse seq̄tur inq̄sitio p viā diuisionis differētiarum cōueniētiū illi ꝛ inuētis oībus illis differētijs cognitio diffinitiua illius obiecti est actualis cognitio perfecta:ꝛ perfecte d claratiua illius habitualis notitie:q̄ pꝛio erat in memoꝛia:et ista.distincta notitia pfecte declaratiua est pfectū verbū.hoc dicit Aug.9.de tri.c.10. Nam placet mihi ꝙ noui: ꝛ diffinito q̄d sit intēperātia. ꝛ hoc ē verbū eiꝰ.ꝛ ibidē pmisit i eodē.c. Aug.qd iā superiꝰ positū est ꝙdiu de memoꝛia pferri ꝛ diffiniri pōt.i.distincte ꝛ diffinite actualr̄ cognosci ꝟtute eius qd ē in memoꝛia.nō igr̄ de rōe verbi ē gigni post inq̄sitionē ſꝫ necessariū ē intellectui impfecto:qꝛ nō pōt statim habere notitiā diffinitiuā obiecti hꝫ ei notitiā talē post inquisitionē ꝛ iō verbū perfectū nō ē in nobis sine inq̄sitiōe: ꝛ tñ q̄ꝛ verbū pfectū seq̄tur talē inq̄sitio nē:illa inq̄sitio nō ē generatio ipsius verbi foꝛmalr̄: ſꝫ quasi pūia adhoc vt genereť verbū qd bñ innuit Aug.in auctoꝛitate pallegata.li.15.de tri.c.15 hac atq̧ illacvolubili quadā motione iactamꝰ:cuꝫ a nobis nūc hoc:nūc illd:sicut inuētū fuerit:vľ occurrerit: cogitatur ꝛ tūc fit verū verbū q̄ꝛ ad illd qd scimꝰ peruenit atq̧ inde foꝛmatur verbū eiꝰ vbi vr̄ innuere ꝙ illa iactatio.i. inq̄sitio nō ē gignitio verbi foꝛmalr̄: ſꝫ eā seq̄tur gignitio verbi de eo qd scimꝰ.i.de obiecto in memoꝛia habitualr̄ cognito. Et tunc si obijciatur ad q̄d tūc inq̄sitio esset necessaria:ꝑosſꝫ dici ad istd ꝙ motꝰ ē necessarꝰ:ad hoc vt inducať foꝛma pfecta q̄ nō posset statim in pꝛincipio motꝰ induci vel inductio multarū foꝛmarū oꝛdinatarū ad inductionē vltime foꝛme ꝛ absq̧ illo oꝛdine foꝛmarū nō posſꝫ vltima foꝛma induci statiꝫ ꝛ sic ꝑꝫ hoc poniť iste oꝛdo:ita ꝙ pꝛio ē habitualis notitia ꝯfusa.scdo actualis intellectio confusa.tertio inq̄sitio ꝛ inq̄sitione multa verba de multis notitijs habitualibꝰ virtualr̄ cōtētis in memoꝛia:quā inq̄sitionem.seq̄tur disticta ꝛ actualis notitia pꝛimi obiecti.cuiꝰ cognitio inq̄riť q̄ notitia actualis distincta impꝛimit habitualē in memoꝛia pfecta:ꝛ tūc ē pꝛio memoꝛia pfecta ꝛ assimilať memoꝛie i.pfectio ex memoꝛiapfecta gigniť verbū pfectum sine inq̄sitione mediāte inter ipsam ꝛ verbum ꝛ illa gignitio assimilať gignitioni verbi diuini pfecti ex memoꝛia paterna perfecta. nullū

igitur verbū ē pfecte repr̄esentās verbū diuinū qđ potissime inuestigat aug. nisi illđ qđ gignit ꝺ memoria pfecta sine inquisitiōe media inter talē memoriā ꝛ tale verbuꝫ: lꝫ nec illa memoria possit haberi i nobis pp iperfectionē itellect⁹ nostri nisi precedat inquisitio.27.di. primi.q.3.G

Intellectus noster: p statu isto est passiuū:determinatū:ad determinatū actiuū:vt ad phantasma ꝛ intellectū agentē:ꝛ iō impedit ne possit recipere immediate imutationē ab aliq̄ actu itelligibili sine phātasmate:q: phātasmata se hñt p statu isto ad intellectū nostruꝫ: sicut sensibilia ad sensum q̄ ad hoc.s.vt sicut sensus nō imutatur prio nisi a sensibili extra. sic nec intellectus noster pria imutatione imutat nisi a phantasmate:vñ aūt hoc sit tactū ē di.3.primi.s.ex ordine potētiarū q̄ ordo nō ē mereex nā hois vñ hō q: tūc nō eēt ali⁹ ordo i beatitudine vel igr ex culpavł ex isto statu pp aliq̄d ptinens ad culpā cui⁹ cā q̄rat alibi.11. di.secundi.q.vnica.f.B

Intellectus pōt accipi vł p se fꝫ ꝙ est q̄dā potētia opatiua tali opatiōe distincta ꝯ opationeꝫ volūtatis.ꝛ sic quātū ē:ꝺ se naturalr agit vel fꝫ ꝙ ē potentia practica respectu agibilis ext ꝛ sic p eodē phs hꝫ artē intellectū,ppositū electionē ꝛ appetitū.ꝛ isto mō accipiēdo itellectū distinguit agēs p itellectū ꝯ agēs p nāꝫ ꝛ illo scđo mō frequnter loqtur ꝺ itellectu fere p totū librū ethicoꝝ.ꝛ.9.met. et tertio de anima.ꝛ secūdo phy

sicorum. de potētia rationali. sed primo mō paruꝫ loquitur phs de intellectu.15.di. secun. q.vnica.infra.T

Intellect⁹ pōt cogi ad assentiē dū ita ꝙ nō pōt eē ita cec⁹quin apprehēdēs aliquos terminos ex euidētia eorū pōt cōcipere eorū veritatē cōplexionis cōposite ex eis.volūtas aūt non cogit ex bonitate obiecti:ideo pōt eē ita auersa:ꝙ quātūcūqꝫ bonū sibi ońsum nō mouet ipsam ad amādū ipsuꝫ saltē ordinate.7.distinctione secūdi. q. vnica.Y

Intellect⁹ pōt ońdere aliqđ obiectū primū volūtati:ꝛ in isto pmo obiecto ońdere pōt aliqđ p se obiectū:fꝫ nō primū. ꝛ vocatur hic obiectū primū totuꝫ illđ:ad qđ terminat act⁹:ꝛ obiectū per se qđ includitur p se vnitiue in obiecto termināte pmo.Utraqꝫ aūt rō ibi ońsa sufficit ad hoc ꝙ volūtas hēat actū suū circa illđ nō eñ opꝫ qđ volūtas velit totū primū ońsuꝫ fꝫ pt velle illđ:qđ ońdit in illo ońso:ꝛ etiam non velle.1. dist. primi.q.2.infra.E

Intellect⁹ simplex potest apprehendere equalitatem dei sine errore:ꝛsufficit sola simplex apprehensio ad hoc quod appetitus appetat illud apprehensum alteri:sicut itellect⁹apphēdens albedinem et apprehendens coruum potest velle albedinem coruo:equalitas autem dei potest apprehendi sine errore .quia in aliquo est sine errore:naꝫ filius dei ē equalis patri.et ille potest apprehendi.vel si nihil esset equale adhuc eq̄litas possꝫ apprehē

157

di absolute: nec in apphẽsione illa simplici ē error nec aliq̃ falsitas. ⁊ tñ illa apprehensio simplex sufficit ad volitionē illius simplicis cuicunq; intellecto et amato. 6. dist. secũdi. q. 1. B. B

Intensa imaginatio facit animũ ita distractũ ab oī alia cogitatione cuiuscũq; actualis intellectionis q̃d videt̃ ipm intellectualiter videre: ⁊ ɔcomitat̃ forte illã itẽsam imaginationē alicuius rei intellectio illi⁹ imaginabilis: sꝫ nulla ē ibi itellectio alicuius mere intelligibilis nõ imaginabilis: ita etiã oīs rapt⁹ ad quẽ põt hõ seipm disponere in hac vita per cõsuetudinē nõ est ad aliquã visionē mere itellectualē: sꝫ imaginariã ⁊ itellectionē cõcoinitãtem illã imaginariã licꝫ forte talis ɋtatio in hoīe ab oīb⁹ extrinsecis p talē visionē qñq; disponat vt deus animũ sic tranquillũ rapiat ad visionem intellectualem. 11. distin. secundi. q. vnica. B

Inter obiectũ ⁊ potẽtiã non opꝫ esse equalitatē sꝫ quãdã ꝓportionē. talia aũt iter q̃ reɋrit̃ sola ꝓportionalitas pñt eē maxime dissimilia: vt pꝫ de materia et forma. siľr de actiuo et passiuo sic est ı cognitiõe dei respectu itellect⁹ creati. nõ eñ reɋrit̃ inter obiectũ ⁊ itellectũ nisi ꝓportio motiui ad mobile. obiectũ eñ se hꝫ p modũ mouẽtis potẽtiã: ⁊ iter talia magis reɋrit̃ dissimilitudo q̃ similitudo. Potẽtia eñ capax ē ꝫpationis tm̃ respectu hui⁹ obiecti: ⁊ iõ ꝓportionat̃ si potẽtia ē ex se elicitiua sicut termin⁹ opationis et opatio nõ sicut ꝓportiõe quãtitatiua eq̃lia. hoc siľr pꝫ ı alijs. ens ordinatũ ad finem suũ primũ hꝫ ꝓportionē imediatã ad illũ. ⁊ tñ distat in ifinitũ a fine: nec tamē impedit hoc ꝓportionē eius quod est ad finē. et ad illud genus proportionis pertinet ꝓportio obiecti et actus. 49. dist. quarti. q. 11. B

Inter intellectionē ⁊ volitionem est ordo ꝓpter duo. vnũ est ꝓpter ꝑsentiã iã dictã. aliũ est ꝓpter istarũ potẽtiarũ ordinē in operãdo: q: iste potentie tales sunt: ꝙ vna est naturaliter ordinata pri⁹ operari q̃ alia prima rõ nõ est rõ ꝓoritatis generatiõis ad spirationē: sꝫ scđa. sicut eñ inquãtum sunt potẽtie operatiue est aliq̃s ordo inter opatiões earũ: ita iquãtũ sunt potẽtie productiue est aliq̃s ordo ꝓductiõis earũ: lꝫ nõ sit ordo necessitatis ꝓpter pñtiã obiecti talē habẽdã. Exẽplũ hui⁹ est. si ı igne calor ⁊ siccitas sint cause vel potentie actiue nate tñ ordinate elicere actus suos: ita ꝙ siccitas nõ possit desiccare: nisi calor pri⁹ calefaciat: ista necessitas ordinis non est: q: p calefactionē sit obiectũ desiccabile pñs sicco: vt desiccet: sꝫ ꝓpter naturã istarũ potẽtiarum actiuarũ. ⁊ si in illo priori ı quo calidũ calore calefacit: cõicaret calefacto vel ꝓduceret ı calefacto: nõ tm̃ calorē: sꝫ etiã siccitatē quam habuit: calefactũ eadē siccitate desiccaret cũ calefaciēte: q: in illo instãti nature ın q̃ est desiccatio: vna siccitas ē in calefaciēte ⁊ calefacto. Ita itelligẽdũ est hic: ꝙ ı illo signo originis: in quo pr̃ ꝓducit actũ volũtatis: ꝑncipiũ ꝓductiuũ idē ē in patre et filio. et ideo fili⁹ ca-

dem productione producit spi ritūsanctum cum patre. 11. distin.primi.q.1.infra.C

Inter principiū actiuū pfectū in supposito perfecto:ꝛ substātiā terminātem actionē nō necessario mediat aliquod accidēs.secus aūt est de deo:cuius intellectio et volitio sunt eēntia ei⁹: et ideo per intellectionē et volitionē potest substātiā producere:creatura autem non sic.1. dist.quarti.q.1.F.Bg

Inuidia nō solū est in subtrahēdo illa bona:q̄ pñt cōicari actu volūtatis imediate:s3 q̄cūq̄ volens pōt cōicare:ꝛ nō cōicat.6. dist.primi.q.vnica.F.D

Ista propositio q̄cq̄d pōt cā effectiua prima cū cā scda pōt p se imediate:nō est nota ex terminis neq̄ rōne naturali: s3 ē tn̄ credita: q2 si ipa oipotētia ex q̄ depēdet: eēt nota rōe naturali facile eēt pbare ipis phis multas veritates ꝛ ppositiones q̄s ipi negāt.ꝛ facile eēt eis pbare saltē possibilitatē multoꝝ:q̄ credim⁹:q̄ ipi negāt.Oipotētia tn̄ hoc mō sumpta: l3 nō sufficienter demōstret:pbabiliter tn̄ potest pbari sicut verū ꝛ necessariū:ꝛ pbabili⁹ q̄ q̄dā alia credita: q2 nō ē icōueniēs q̄dā credita esse euidētiora q̄ alia.42. dist.primi.q.vnica.C

Iste cui iminet met⁹ pcti mortis vel carceris fm rectā rōnē debet dicere vba matrimonialia que exigunt ab eo: ꝛ ex ꝯsequēti d3 cōsentire interit⁹ cōcorditer verbis:nec tn̄ p istū consensum trāsfert ptāte sui corporis in illam:q2 nullus cōsensus est trāslatiuus nisi mere liber.29. dist.quarti.q.vnica.E

Iste differētie sunt accidentales potentie pductiue.s.actiua vel factiua.vt̄r eīn ois potētia ex se pductiua alicui⁹ receptibilis i aliq̄.s quolibet receptiuo pportionato ꝛ approximato pducit vel pōt pducere illud pducibile q̄.si pducibile nō sit natū in aliq̄ recipi potētia pductiua pducit illō ꝛ nō i aliq̄:s3 p se subsistēs si tn̄ sit potētia pductiua sufficiēs ad pducēdū nullo alio presupposito.ꝛ iō q2 pr̄ h3 notitiā genitā nō agēdo.i.nō pducēdo aliq̄d i se:nec faciēdo.i.pducēdo aliq̄d distinctū essentialiter extra se:s3 q2 pductū i nullo natū est recipi:ꝛ intellectus est principiū pductiuū sufficiēs q2 ifinitū iō pducit notitiā genitā in se subsistētē:q̄ est persona.2.dist.scdi.q.7.F.B

Iste fuit ordo in puisiōe diuina primo eīn de⁹ intellexit se sub rōne summi boni.in scdo signo intellexit oēs alias creaturas. in tertio predestinauit hos ad gloriā ꝛ gratiā:ꝛ circa alios habuit actū negatiuū nō predestinādo.in quarto puidit illos casuros in Adā.in q̄nto pordinauit siue puidit de remedio quō redimerētur p passionē filij:ita q̄ xp̄s in carne sicut ꝛ oēs electi pri⁹ preuidebat ꝛ pdestinabat ad gratiā ꝛ gloriā q̄ preuideret passio xp̄i vt medicina cōtra lapsum: sicut medicus pri⁹ vult sanitatem hois q̄ ordinet de medicina ad sanādū.Sicut aūt pri⁹ predestinātur electi q̄ passio xp̄i puideat vt remediū contra lapsum coꝝ:ita tota trinitas pri⁹ pordinauit pdestinatos ꝛ electos ad gratiā et gloriā finalē q̄ntū ad efficaciā q̄

preuiderit xpi passionē tāq3 medicinā acceptādā p electis cadētib9 in Adā pri9 pdestinatis ad gloriā finalē: et sicut verbū preuidit passionē patri offerendā p predestinatis & electis: et sic eā efficaciter obtulit i effectū ita tota trinitas p eis passionē efficaciter acceptauit. & p nullis alijs fuit efficaciter oblata: nec ab eterno acceptata: & ideo tm̄ meruit eis primā gratiā ordinātē ad gloriā ꝯsumatā. hoc quātū ad efficaciā meriti. 19. di stin. tertij. q. vnica. §. B

Iste productiones generatio & spiratio sunt alteri9 rōnis: loquēdo de proprijs rōnibus earū: tamē pōt aliquod vnū cōe abstrahi ab eis: & eorꝫ mō de hoc cōi qđ est principiū: ipm̄ pōt eē cōe vnius rōnis: l3 illa de q̄bus dicitur sint alterius rōnis loquēdo de proprijs rationibus eorū. 29. dist. primi. q. vnica. C

Istud disiūctū necessariū vel possibile est passio entis circunloquēs passionē cōuertibilē cum ente: sicut sunt multa alia illimitata in entib9. passiones aūt entis ꝯuertibiles vt cōmunius immediate dicūtur de e... qr ens h3 ꝯceptū simpl... et iō nō pōt esse ... suū & suā pass... est diffinitio ... diū: si etiā ... tis nō p... per q... sit ... l...

totū disiunctū nō possit demōstrari de ente: tñ cōiter sumpto illo extremo qđ est min9 nobile de aliq̄ ente: pōt ꝯcludi aliđ extremū qđ ē nobili9 de aliq̄ alio ente. sicut seq̄t. si aliqđ ens ē finitū: ḡ aliqđ ens est ifinitū. & si aliqđ ens ē ꝯtingēs: ḡ aliquod ens ē neciū: qr i talib9 nō posset enti pticulariter inesse ipfecti9 extremū: nisi alicui enti inesset pfectius extremū: a quo dependeret. 39. dist. primi. q. 1. C

Ita pfecte videret deus cognosci quātum ad oēm cognitionē realē: vel cōceptum realē vt cognoscit sub attributo vno sicut si cognoscat sub rōne oīm attributorꝫ: qr cognitio pluriū relationū rōnis nō facit ad pfectionē cognitionē realē habēdā de aliquo. 8. dist. pmi. q. 4. §. Q

Iustitia actualis & si pmaria sit pcise i actu volēdi tñ scđa vel secūdaria pōt eē i actu iperato p actū volēdi: qr & ille h3 rect... dinē ppriā l3 depēdētē ... tudine act9 volēdi ...

Iustitia rōne ... vel angel9 i... tētia natu... rādi ...

clusio ex suis ꝛ alteri⁹ rōnis lꝫ ista euidentia sit cāta ab illa. ꝛ iō pōt eē ali⁹ habitus respectu huius ꝛ illi⁹ q̄ respicit formalē rōnem veritatis hic ꝛ ibi. sed in creditis nō assentit̄ ꝓp euidentiā crediti. sed ꝓpter veritatem reuelātis cui assentit̄. ꝛ illa est eadē respectu primoꝝ articulorū ꝛ respectu alioꝝ explicatoꝝ ex illis. ꝛ ideo nō est alius habitus vnius ꝛ alterius q꞉ ē idē obiectū sub eadē rōne formali. 35. di. tertij. q. vnica. B.

In agētibus equiuoce. i. in illis agētib⁹ q̄ nō agunt per formā eiusdē rōnis cuꝫ illa ad quam agūt ꝑpositio illa ꝙ nihil mouet se nō hꝫ necessitatē; nec ꝓbatio ei⁹. ꝙ aliqd sit in potētia ꝛ in actu respectu eiusdē aliqd ꝯcludit. nō em̄ ibi agēs est tale formalr̄ in actu quale passum est formalr̄ in potētia sꝫ agēs virtualr̄ ē tale ī actu: quale formalr̄ [illegible] ētia patiēs: ꝛ ꝙ idē [illegible] ale ī actu: ꝛ for m[illegible] tia nulla ē cō [illegible] .de ag[illegible] [illegible] e [illegible] a [illegible] leꝫ [illegible] qui [illegible] acti [illegible] co: q꞉ [illegible] mans [illegible] dē rōnis [illegible] t igitur [illegible] ab agē [illegible] quiuoco: ꝛ [illegible] r̄ tale ī ac [illegible] ormalr̄ in po

tentia. 3. dist. primi. q. 7. R.

In angelo ꝛ homine ipsa voluntas fm affectionē iustitie ꝛ cōmodi est totale principiuꝫ perfectum in esse primo respectu actus volendi. 18. dist. tertij. q. vnica. J. Z.

In aīa est imago dei fm tres potentias que deformate erant ꝑ peccatū. ideo xp̄s reformando sicut ꝑfecit volūtatē ꝑ charitatē: sic intellectū ꝑ fidē: quāuis volūtas possit diligere deū clare visuꝫ ex parte obiecti. nō tn̄ eodem modo sine charitate ꝛ cū charitate. ideo nō solū propter actum primum dat charitatē sed ꝓpter secūdū: vt sit ꝑfectior ꝛ intensior actus diligēdi ex potentia ꝛ charitate q̄ ex potētia tm̄. sicut pꝫ li. 1. dis. 17. ꝛ silr̄ de fide suo modo: q꞉ sicut charitas facit scd̄m actū perfectiorē: sic fides. sed charitas vltra hoc facit acceptū actū suuꝫ ꝛ actū cuiuslibet alteri⁹ potentie. Unde sicut dictuꝫ fuit ibi si fieret vna volūtas ꝑfectissima ꝛ nō haberet charitatem. tanto magis deficeret a ꝓpria perfectione in actu secūdo: quē posset hr̄e fm ꝓportionē geometricā ꝓpter carentiam charitatis ꝓportionate potentie: quanto magis excederet aliā volūtatē inferiorē in perfectione prima. perficiūt igit̄ has potentias per habitus supernaturales in eē quodaꝫ supernaturali sicut nate sunt etiā perfici naturaliter habitibus supnaturalibus. 25 di. tertij. q. vnica. J. F.

In aīa pōt intelligi duplex mutabilitas. vna ab affirmatione in negationē ꝛ ecōuerso. puta ab ignorātia ad scientiā. vel a

nō intellectiōe ad itellectionē. alia q̄si a ɔ̄rio in ɔ̄rium: puta a rectitudie ad deceptionē: ⁊ ecō uerso. aia aūt (quo ad quecūq̧ obiecta) est mutabilis p̄ma mutabilitate. ⁊ p nihil formalr in ea existēs tollit ab ea talis mutabilitas sʒ nō est mutabilis scōa mutabilitate. nisi circa illa ɔplexa: q̄ nō hn̄t euidētiā ex termis. Circa illa s̄o q̄ sunt ex terminis euidētia mutari non p̄t scōa murabilitate q̄ ipsi termini apprehensi sunt cā necessaria cōformitatis cōpositiōis ad ipsos terminos. igit si aia ē mutabilis a rectitudine in errorē absolute. non sequit q̄ p nihil aliud a se pōt rectificari: q̄ saltē rectificari potest circa illa obiecta: circa que nō pōt intellectus errare apprehensis termis. 3. di. p̄imi. q. 4. Z.

In aliq̄b⁹ creaturis gen⁹ ⁊ dr̄ia accipiunt ab alia ⁊ alia re: sicut ponēdo plures formas in hoīe aial accipit a sensitiua. ⁊ rōnale ab intellectiua. Et tunc illa res a qua accipit gen⁹ vere est potentialis ⁊ pfectibilis ab illa re: a q̄ accipit dr̄ia. Aliq̄n ibi nō sunt res sicut in accidētibus. saltē in vna re est aliq̄ p̄ima realitas a qua sumit genus: ⁊ alia realitas a qua sumitur dr̄ia. dicat prima. a. scōa. b. a. fm se ē potētiale ad. b. ita q̄ precise intelligendo. a. ⁊ precise intelligendo. b. a. vt intelligit in p̄imo instanti nature in quo p̄cise est: ipm est perfectibile per. b. sicut si esset res alia. Sʒ q̄ nō pficit realr per. b. hoc est ppter idētitatē. a. ⁊. b. ad aliqd totū cui realiter p̄mo sunt eadem qd quidē totū p̄imo producit: ⁊ in ipso toto ambe iste realitates pducunt. si tn̄ altera istaꝝ sine altera pduceret: vere esset potētialis ad eā ⁊ vere esset imp̄fecta sine alia. Ista aūt cōpositio realitatū potētialis ⁊ actualis minima est: que sufficit ad rōnē generis ⁊ differētie. Et ista nō stat cū hoc q̄ quelibet realitas in aliquo sit infinita: realitas enim si esset sic infinita: quātūcunq̧ p̄cise sumpta: nō esset in potentia ad aliquā realitatē. igit cum i deo quecūq̧ realitas eēntialis sit formaliter infinita: nulla est: a qua formalr possit accipi rō generis. 8. dist. p̄imi. q. 3. 5.

In aptitudine ⁊ potētia imperfectiōis est separi ab actu. i. actu est imp̄fectiōis qd nō statiʒ hʒ secū terminū: ⁊ q̄ nō manet sʒ trāsit ⁊ in eo q̄ q̄si ɔsequit actū suū sicut pr̄nitas ē imp̄fectiōis qd nō est semp in sūma actualitate cōicatiōis nāe. pfectionis aūt est qd manet ⁊ hʒ secū correlariū coexñs. Ablatis ḡ imp̄fectionib⁹ ⁊ retentis hīs q̄ sunt pfectiōis ḡnatio nō ē tm̄ dispositiua ad terminū: sʒ ɔplete productiua termini: q̄ q̄dē ḡnatio pfecta ⁊ ḡnatio ɔpleta ⁊ ḡnatio nō trāsiēs sed semp manēs includit totū qd req̄rit. pr̄nitas ēt q̄ nō sequit actū ḡnandi q̄si dispositiuū ⁊ p̄uiū: ⁊ ita trāseūtē: ⁊ manet in sua actualitate ɔpleta q̄ semp ē i ɔpleta cōicatiōe nāe: ipsa icludit totū. ḡnatio ḡ ista cōpleta ⁊ eterna. ⁊ pr̄nitas illa ɔpleta ⁊ eterna. ⁊ pr̄nitas illa ɔpletē ⁊ eterne actualitatis oīo idē dn̄t ex pte rei: sʒ vnā rōnē pfectiōis q̄ est in creaturis magis impoꝛtat hoc no-

men generatio q̄ paternitas:ꝛ ecōuerso ē de alia.4.q.q.R.

Jn baptismo magis ꝑpe ē adoptio ī filiū q̄ mrimoniū q: puullus nō pt dici ꝑprie ꝯhere mrīmoniū cū nō vtat rōe: cui⁹ vsus reqrit ad oēz ꝯctū. in adoptōe aūt sufficit solus actus adoptātis.ꝛ si nullū habeat adoptatus.4.dist.quarti.q.4.L.

Jn baptismo Jo. nihil sacri baptismi ꝯferebat. ablutio eīm exterior sine determinatis verbis ꝛ determinata intētiōe platis oīno nihil est sacramēti baptismi: sicut nec q̄cūq̄ alia balneatio.2.di.quarti.q.2.C.

Jn baptismo soluit debitū hn̄di illud donū in se ꝛ cōmutat ī debitū habēdi donum equalēs.s. gratiā.ꝛ istud debitū scd̄z semper ex tūc manet: nec pmū reddit:ꝛ q̄ caret secūdo dono debito grauius peccat q̄ qui caret pmo: nec tn̄ est peccator peccato originali: q: nō reddit debituz habēdi illam iustitiā.32. dist.scd̄i.q.vnica.I.3.

Jn bonis angelis erat iclinatio nālis ad btitudinē tātā quāta erat in malis ꝛ maior si hēbāt meliora nālia: q: inclatio ista est fm pfectionē nāliū: tn̄ boni in eliciēdo actū nō vtebant volūtate fm ei⁹ rōnē impfectā: in quātū.s. est tm̄ appetit⁹ intellectiuus agēdo.s. tali mō quo cōpeteret appetitui intellectiuo agere: s₃ vtebant volūtate fm pfectā ei⁹ rōnez q̄ est libertas. agēdo.s. s₃ volūtatē eo mō q̄ cōgruit agere libere īquātū libe rū agit. hoc aūt erat s₃ regulā supioris volūtatis determinātis.ꝛ hoc iuste.6.di.scd̄i.q.2.L.

Jn bonitate specifica q̄ dr boni tas ex circūstātia talis ē ꝑcessus.pria bonitas vr eē circūstātia finis: q: ex nā agētis ꝛ actionis ꝛ obiecti statim ꝯcludit q talis act⁹ non d₃ cōpetere tali: nisi in ordie ad talē finem.ꝛ d₃ eligi ꝛ appeti pp finē talē.ꝛ ista circūstātia nō est ipsi⁹ act⁹ vt in esse reali positi vel nō ꝑeise sic. sed ipsi⁹ act⁹ vt voliti ꝛ p actuz volūtatis ad talē finē relati: īmo nō min⁹ est electio bona q̄ fit pp finē debitū esto q p actū illū elicitū ex nō attingat finis electiōis q̄ si attingeret. Post circūstātiā finis vr sed̄ circūstātia modi agēdi q̄ ꝯcludit ex olbus p̄dictis vel aliq̄b⁹ coꝝ talis vel talis debere esse. Postea ꝯcludi pōt de tpe: q: tali agēti talis actio pp talē finē ēt talez hn̄s modū non d₃ semp cōuenire. sed pro tpe pro quo ordinabilis est ad talē finē: vel pro quo pōt talē finē hr̄e. Ultia autē oluz videtur circūstātia loci quāuis multi sunt act⁹ quoruz ēt bonitas cōpleta moralis nō determinat locū.18.q.q.D.

Jn caussis ordiatis ē alia virtus cāndi: ꝛ p̄ncipalior in ꝑoze: nō āt in p̄ncipio: qd̄ nō ē cā: q: ibi nō est alia virt⁹ p̄ncipiādi: ꝛ iō in diuinis ꝑsonis nō plus principiat primū principians q̄ secundū: sicut nec cā supior plus causaret q̄ causa scd̄a: si eadez virtute cātiua causaret cuz cā scd̄a.12.di.primi.q.2.D.

Jn cōtingētib⁹ est aliq̄d primuz. qd̄ est imediatū.ꝛ tn̄ contingēs q: nō stat ad necessariū. nō eīm ex necessario sequit cōtingēs:ꝛ iō in talib⁹ op₃ stare ad istā. volūtas dei vult hoc: que est contingēs ꝛ tn̄ imediata: q: nulla

alia cā prioꝛ eſt rõe volūtatis:
quare ipſa ſit huius ⁊ nõ alte=
riꝰ.8.di.primi.q.5.ꝗ.3.

In cooꝛdiatiõe ꝑdicamētali ſūt
oia q̄ ꝑ ſe ꝑtinēt ad illā cooꝛdi
nationē circūſcripto q̄cūqꝫ: qꝺ
nihil ē illiꝰ cooꝛdinatõis:qꝛ ſm
phꝫ.1.poſt.ſtatꝰ eſt in quolibet
t.c.35. ꝑdicamēto ⁊ i ſurſuꝫ ⁊ in deoꝛ=
ſuꝫ.igiꝉ ſicut inuenitꝉ ſup̄mū in
gn̄e ꝑciſe cõſiderādo illud ſub
rõe eſſentie:⁊ inueniūtꝉ gn̄a i=
termedia:⁊ ſpēs ꝺſie:ita inue=
nitꝉ ēt infimū.i.ſingulare abſqꝫ
oi exiſtētia actuali: qꝺ ptꝫ eui
dēter.qꝛ hic hõ nõ plus icludit
formalr̄ exiſtētiā actualē ꝙ̄ ho
mo.3.di.ſcꝺi.q.3.ꝗ.A.

In coꝛpoꝛibꝰ beatoꝛū erit coloꝛ
ſꝫ vltimā ꝑfectionē ꝯueniētem
ꝯplexionibꝰ ſuis. Si aūt coꝛpꝰ
beati ſit capax lucis: ⁊ non tm̄
coloꝛis:placet mihi ꝙ ponatur
ibi.talē aūt coloꝛē.ſ.vltra ꝑfe=
ctionē cõplexionis ſue cū reful
gētia eſſe dotē claritatis voco.
49.di.quarti.q.15.B.

In creaturis nõ eſt aliqua vera
ꝑdicatio in abſtracto ꝑ idētita
tē:que nõ ſit formalr̄: ⁊ iõ nun
ꝙ̄ fuit tradita logica in creatu
ris de predicatione alia forma
liter vera ⁊ alia ꝑ idētitatem.8.
diſt.primi.q.4.3.

In creaturis nõ tm̄ reƚones ſup
poſitiõis ⁊ ſuppoſitionis ſunt
reales vbi extrema differūt ſpē
ſꝫ ēt reƚones cõēs ſunt reales
in extremis:vbi extrema diffe=
rūt nūero.ꝫ̄ hic ſufficit diſtictio
realis nūeralis in extremis ad
realitatē relationum cõiū: ſicut
ad diſtinctionē relationū origi
nis:que quaſi ſpecifice differūt
31.di.primi.q.vnica.ꝗ.C.

In creaturis oꝛdo gn̄atiõis ⁊ oꝛ
do ꝑfectiõis ſunt ꝯrij: ſicut ptꝫ
9.met.ꝙ illa q̄ ſunt prioꝛa gn̄a
tione ſunt poſterioꝛa ꝑfectiõe.
⁊ rõ eſt: qꝛ creature ꝓcedūt de
potētia ad actū:⁊ iõ de impfe=
cto ad ꝑfectū: ⁊ iõ prius ꝑueni
tur via gn̄ationis ad imꝑfectū
ꝙ̄ ad perfectū.ſed eūdo ad ſim
pliciter primū opꝫ ꝙ idē ſit ſim
pliciter primū ⁊ origine ⁊ ꝑfe=
ctione.etiā ſm phꝫ ibidē: qꝛ to
tus oꝛdo originis ⁊ ꝑfectionis
reducitꝉ ad aliq̄d primū perfe=
ctiõis: ſicut ad primū originis
totalis.in diuinis igiꝉ ſimul de
bent intelligi concurrere oꝛdo
generationis.⁊ oꝛdo perfectio
nis.5.di.primi.q.2.O.

In creaturis ſi comparetꝉ cā ad
duos effectꝰ oꝛdinatos eēntia=
lioꝛ ē eiꝰ cõparatio ad effectum
vtrūqꝫ ꝙ̄ vniꝰ effectꝰ ad alterū.
ꝑꝑ eīn depēdētiā eoꝝ ad cām
eādē oꝛdiate depēdēt adinui=
cē:⁊ nõ ecõuerſo ꝑꝑ depēdētiā
vniꝰ ad alteꝝ depēdēt oꝛdiate
ad cām eandē. igiꝉ ſi ꝑ impoƚe
deſtruatꝉ ibi oꝛdo effectuū inter
ſe oꝛdiatoꝝ nõ ꝑꝑ hoc adhuc
eſt negādus oꝛdo ⁊ depēdētia
vtriuſqꝫ ad cām : qꝛ ꝑꝑ minus
impoƚe non eſt cõcedendū ma
ius impoƚe:nec propter minus
neceſſariū eſt negandū maius
neceſſariū.1.diſt.ſcꝺi.q.1.Z.

In creaturꝭ vbi nāe ſpecifice ſūt
plurificate in ſuppoſitis nulla
eſt neceſſario determinata : qꝛ
a ſola volūtate agētis ſunt tot
vel tot ita ꝙ nõ repugnat nāe
eſſe in pluribꝰ: ſi ꝫ̄ talia plura
eiuſdem rõnis ſunt imediate a
deo:ſunt tn̄ finita i actu: qꝛ vo
lūtas diuina iponit eis finita=
tē:ſꝫ nõ ſūt neceſſario finita: qꝛ
nihil eſt intrinſecum creaturis

cui ꝯdictorie repugnat maior vel minor pluralitas. q̄cūq3 āt pluralitas ē polīs in diuis ip̄sa est oio finita.2.q.q.U.

Jn dānatis est appetit⁹ nālis respectu btitudis: qꝛ sicut supra dictū ē appetit⁹ nālis nō addit aliquā pfectionē sup nā3 absolutā: s3 solū iclinationē ipsi⁹ nature ad suā pfectionē: ꝛ iō manēte nā mānet ille appetit⁹. Et si dicas ꝙ tūc ille appetit⁹ erit frustra: ita dicas ꝙ dānati frustra sūt hoīes vel āgeli: cū appetit⁹ nālis nō addat absolutū aliqd sup naturā coꝝ. vñ dico ꝙ l3 illud sit frustra qđ caret pfectiōe sua ꝛ frustrat̃ ea ſm totā spē3 nō tñ est frustra si caret illa in aliq̄ indiuiduo: vt p3 i orbatis ꝛ mōstruosis: sic aūt nō ē in ꝓposito: qꝛ aliq̄ sunt bti q̄ pficiunt̃ ſm appetitū coꝝ nālē. alij aūt nō: ꝛ iō frustrat̃ ſm totā spēm. Jlli aūt q̄ ponūt oēs angelos differre spē hñt ponere appetitū ſm spē3 esse frstra: qꝛ ipoīe est eis ꝯseq̄ pfectionē suā 49.di.quarti.q.10.D.

Jn deo est essentia sub cōpleta actualitate essentie: ꝛ hoc mere ex natura rei sic intelligēdo ꝙ nec essentia nec aliqd p se inclusu3 in illa vel actualitate ei⁹ sit tibi ꝑcise ex cōsideratiōe cu iuscūq3 intell'ꝰ.1.q.q.ſ.D.

Jn deo nō ē ordo aliq̄ꝝ realitatū quaꝝ vna ꝯhat aliā: qꝛ tūc nō esset perfecte simplex. ꝛ ista est rō quare de⁹ nō est in genere ꝛ pp hoc ēt nō est in eo aliq̄ realitas a q̄ sit hypostasis determinabil' a realitate a q̄ ē ꝑsona: imo nulla oio alia ꝛ alia ē realitas ſm distictionē ex pte rei a q̄ sit hypostasis ꝛ ꝑsona.

2.di.tertij.q.1.E.

Jn diuersitate organoꝝ in aīalibus recurrēdū ē ad virtutē diuinā: sicut ꝛ Auer. facit vt p3 i dissolutione illaꝝ qōnū difficiliū.2.celi ꝛ mū. ꝛ Gal. ēt virtutes seminū vocat diuinas. illa igit̃ virt⁹ q̄ facit diuersitatē organoꝝ i corpe aīalis op3 ꝙ sit agēs difformē. ꝛ hmōi ē difformis actio caloris vel corpis celestis q̄ cōsona est virtuti diuie 18.di.scđi.q.vnica.ſ.3.

Jn diuis acciplēdo a pmo signo nāe oino pmo occurrit essentia diuia vt est eē per se ꝛ de se. qđ nō cōpetit alicui nature create qꝛ nulla nā creata h3 eē prius naturalr̃ ꝙ̄ i supposito. ista āt essentia ſm Aug.7.de tri. est q̄ pr̄ est. ꝛ q̄ filius ē. l3 nō sit: qua pr̄ est pr̄: ꝛ qua filius est filius isti igit̃ essentie abstractissime ꝯsiderate vt priori olb⁹ ꝑsonalib⁹ conuenit esse p se: ꝛ in isto priori occurrit nō vt aliqd receptiuū alicuius pfectionis: s3 vt infinita pfectio potens in scđo signo nāe cōicari alicui: non vt forma informās materia3: sed vt quiditas cōicat̃ supposito: tanꝙ̄ formaliter existēti p ea3. ꝛ ita pullulant (vt quida3 dñt) relatiōes ex ea. ꝛ persone in ea ꝛ ex ea. nō quasi queda3 forme dantes esse sibi vel quasi queq̄dā supposita in quib⁹ recipiat esse cum sit simpliciter ens. sed quib⁹ suppositis dat eē vt quo formaliter illa supposita sunt. ꝛ quo sunt deus: ꝛ ita relatio illa pullulans: cum sit per se subsistens: ipsa pullulat non vt forma essentie. sed vt nata esse de⁹ ipsa deitate formaliter. licet non vt informante ipsam:

sed vt existēte eadē sibi pfectis
sima idētitate.nullo aūt modo
ecōuerso relatio ē eētie: vt q̄
formalr essentia est determina
ta vel ɔctavl aliquo mō actua
ta p ipsaʒ q: h oia repugnāt in
finitati eētie:vt pmo occurrit
sub rōne act⁹ infinit.cōcedo tñ
q eētia est fundamentū istaꝝ
relationū: sed nō fundamentū
quasi potētiale recipiens istas
sed fundamentū quasi per mo
dū forme:in qua iste forme na-
te sunt subsistere. nō qdē p in-
formationē: sicut similitudo ē
in albedine. sʒ sicut subsistens
dr esse in natura sicut sor. dicit
subsistere i humanitate:q: sor.
humanitate est hō non eīn ex
rōne fundamenti hʒ rōneʒ po
tētie:vel quasi potētialitatis es
sentia diuina.sed precise habʒ
rationeʒ forme.vt qua relatio
fundata i ea simpliciter est de⁹
5.dist.primi.q.2.§.O.

In diuinis ad intra nullus pōt
esse respectus extrinsec⁹ adue
niēs:q: quilibet sūme necessa-
rio oritʼ ex natura fundamēti.
nec ibi nec in creatiōe pōt eē re
spect⁹ passionis extrinsec⁹ ad-
ueniēs.q: pductum siue extra
siue intra sūme necessario refer
tur ad pducētē de intra nō est
dubiū.sed de extra.pbo:q: ipos
sibile est aliquā relationē ma-
gis intrinsece creature ineē q̄
illā que est ad creatorē:intātū
q illa est idem realr fundamē
q.5. to vt ostensum est lib.2. dist.1.
Est tñ tam ad intra q̄ ad extra
in totali pductione actio aliq̄
diuina: accipiendo actionē nō
pro aliquo de genere actionis
sed pro aliquo corrñdente illi
actioni de gñe actiōis: sicut in
pducto non est passio de gene-
re passionis sed passio equoce
dicta ad passionē correspōden
tē actioni de genere actionis.
13.dist.quarti.q.1.O.

In diuinis eqlitas est relo rea-
lis q: ē hitudo ex nā rei ⁊ stat
cū simplicitate ⁊ necessitate re
lati in se: q: nō refert ad aliud
qd est minus necessariū forma
liter q̄ ipm relatū.in creaturis
est relatio realis pter ipsam
potētialitatē quātoꝝ relatoꝝ.
cōparando aūt illā quātitateʒ
infinitā ad istā finitam vtraqȝ
ratio destruit: q: iam tollitur
simplicitas ⁊ necessitas in vno
extremo ⁊ tollitur potētialitas
⁊ limitatio in altero.30.di.pri-
mi.q.2.§.R.

In diuis aliqñ est vera predica
tio p idētitatē in abstracto:⁊ tñ
non est formalis.rō huius dr̄ie
est ista:vtputo:q: concipiendo
abstractū vltima abstractione
cōcipit quiditas absqȝ habitu-
dine ad qdcūqȝ:qd est extra p-
priā rōne quiditatis. sic igitur
cōcipiendo extrema nulla erit
veritas vniendo ea:nisi precise
q̄ditas vnius extremi sit eadeʒ
q̄ditati alterius extremi. hoc
aūt nō cōtingit in creaturis:q:
ibi abstrahēdo illas realitates
q̄ sunt in eodē:puta realitatem
generis:⁊ dr̄ie.⁊ considerando
eas pcisissime:vtraqȝ est finita:
⁊ neutra est pfecte eadē alteri
non eīn sunt mō eadē inter se:
nisi pter tertiū:cui sunt eadē.
⁊ iō si abstrahant a tertio: non
remanet cā idētitatis eorum.
⁊ iō nec cā veritatis ppositio-
nis vnientis extrema illa. h igi
tur est falsa.animalitas est rō-
nalitas ⁊ ecōuerso. ⁊ hoc qua-
cūqȝ

cũiq3 predicatione: q: nõ tm̃ extrema nõ sunt formaliter eadẽ sed nec vere eadẽ. quiditas eñ hic pcise est potentialis ad q̃di tatẽ illã: ⁊ nõ est eadẽ illi: nisi ppter identitatẽ ad tertiũ a quo abstrahũtur. ergo abstractio illa tollit causam veritatis affirmatiue venientis ea. Oppositũ est in deo: q: abstrahẽdo sapiẽtiã a quocunq3: qḋ est extra rõnẽ sapiẽtie: ⁊ bonitatẽ similiter abstrahẽdo a quocũq3: qḋ ẽ extra eius rõnẽ formaliter remanet vtraq3 q̃ditas pcise sumpta formaliter infinita. ⁊ ex quo infinitas est rõ idẽtitatis eo₂ facta tali abstractione pcisissima: remanet rõ idẽtitatis extremo₂. nõ eñ hic erãt eadẽ precise ppter idẽtitatẽ eo₂ ad tertium: a quo abstrahũtur: s3 ppter infinitatẽ formalẽ vtriusq3. ⁊ q̃ ista sit ratio predicationis p idẽtitatẽ signũ est ex hoc: q̃ nõ cõcedi tur ista. paternitas in diuinis ẽ spiratio actiua: neq3 vt vera formaliter: neq3 vt vera p idẽtitatẽ: neq3 paternitas est innascibilitas: ⁊ ecõuerso: sicut ista cõcedit. paternitas est deitas: et econuerso. ⁊ rõ videt: q: abstrahẽdo paternitatẽ ⁊ innascibilitatẽ ab essentia: siue a supposito neutrũ est formaliter infinitũ. ⁊ iõ neutrũ in sua ratiõe sic abstractũ includit rõnẽ idẽtitatis eius ad alterũ. et iõ neutrũ sic abstractũ de altero vere pdicat. s3 sic abstrahẽdo deitatẽ et paternitatem quãtũcũq3: remanet adhuc alterũ extremũ formaliter infinitũ: q̃ infinitas est rõ sufficiẽs idẽtitatis extremorum. ⁊ iõ remanet rõ idẽtitatis eo₂: et p cõsequẽs rõ veritatis compositionis affirmatiue. In ista autẽ deitas est bonitas remanet infinitas: nõ tãtũ in vno extremo: sed in vtroq3. ideo est hic veritas ppter idẽtitatẽ inclusam virtualiter in vtroq3 extremo. 8. dist. primi. q. 4. 3

In diuinis necessario est aliqua entitas realis siue ex natura rei. ⁊ hoc in existentia actuali: alioq̃n nihil eẽt ibi reale i actu Illa entitas realis actualis siue ponat oĩo vnica siue ponatur aliquo mõ distinctio rei vel ratiõis semp erit ibi ponere de necessitate aliquã entitatẽ realẽ primã vnicam que nõ preexigat aliquã priorẽ. Si eñ quelibet preexigeret priorẽ: nulla esset prima. ⁊ p cõsequẽs nec aliqua alia esset posterior. Illam etiã pmã entitatẽ op3 eẽ absolutã: siue ad se: q: fm Aug. 7. de trini. c. 1. vel. 3. oĩs essentia q̃ relatiue dr est aliq̃d excepto relatiuo. et fm ipm ibidẽ in principio tertij si nõ est aliquid ad se: non est omnino quod relatiue dicatur. 1. q. quoli. B

In diuinis põt intelligi quasi infinitas extẽsiua si intelligeretur quasi infinita multitudo perfectionũ. alio modo infinitas intẽsiua alicui9 perfectionis simpliciter: ita q̃ illa perfectio fm propriã rõnẽ suã sit sine limitatione ⁊ termino: ⁊ hoc scdo mõ adhuc aliq̃d põt habere infinitatẽ nõ tm̃ formalẽ s3 etiã fundamẽtalẽ: aliquid aũt formalẽ intẽsiuã l3 nõ fundamẽtalẽ. Dico ergo q̃ nihil vnius rationis formalis est infinitũ primo modo. immo forte: nec absolute in deo est talis infinitas: forte eñ sicut psone sunt finite loquẽdo

di absolute: nec in apphēsione illa simplici ē error nec aliq̄ falsitas. ⁊ tñ illa apprehensio simplex sufficit ad volitionē illius simplicis cuiuncūq; intellecto et amato. 6. dist. secūdi. q. 1. S. G

Intensa imaginatio facit animū ita distractū ab oī alia cogitatione cuiuscūq; actualis intellectionis qd̄ videt̄ ipm intellectualiter videre: ⁊ ꝯcomitat̄ forte illā itēsam imaginationē alicuius rei intellectio illi⁹ imaginabilis: sʒ nulla ē ibi itellectio alicuius mere intelligibilis nō imaginabilis: ita etiā oīs rapt⁹ ad quē pōt hō seipm disponere in hac vita per ꝯsuetudinē nō est ad aliquā visionē mere itellectualē: sʒ imaginariā ⁊ itellectionē ꝯcomitātem illā imaginariā licʒ forte talis ꝗtatio in hoīe ab dib⁹ extrinsecis p talē visionē q̄nq; disponat vt deus animū sic tranquillū rapiat ad visionem intellectualem. 11. distin. secundi. q. vnica. B

Inter obiectū ⁊ potētiā non opʒ esse equalitatē sʒ quādā ꝓportionē. talia aūt iter q̄ reqrit̄ sola ꝓportionalitas pñt eē maxime dissimilia: vt pʒ de materia et forma. silr̄ de actiuo et passiuo sic est ī cognitiōe dei respectu itellect⁹ creati. nō eñ reqrit̄ inter obiectū ⁊ itellectū nisi ꝓportio motiui ad mobile. obiectū eñ se hʒ p modū mouētis potētiā: ⁊ iter talia magis reqrit̄ dissimilitudo q̄ȝ similitudo. Potētia eñ capax ē opationis tm̄ respectu hui⁹ obiecti: ⁊ iō ꝓportionat̄ si potētia ē ex se elicitiua sicut termin⁹ opationis et opatio nō sicut ꝓportiōe quātitatiua eq̄lia. hoc silr̄ pʒ ī alijs. ens ordinatū ad finem suū primū hʒ ꝓportionē imediatā ad illū. ⁊ tñ distat in ifinitū a fine: nec tamē impedit hoc ꝓportionē eius quod est ad finē. et ad illud genus proportionis pertinet ꝓportio obiecti et actus. 49. dist. quarti. q. 11. B

Inter intellectionē ⁊ volitionem est ordo ꝓpter duo. vnū est ꝓpter p̄sentiā iā dictā. aliō est ꝓpter istarū potētiarū ordinē in operādo: q: iste potentie tales sunt: q vna est naturaliter ordinata pri⁹ operari q̄ȝ alia prima rō nō est rō ꝓritatis generatiōis ad spirationē: sʒ scd̄a. sicut eñ inquātum sunt potētie operatiue est aliq̄s ordo inter opatiōes earū: ita iq̄uātū sunt potētie productiue est aliq̄s ordo ꝓductiōis earū: lʒ nō sit ordo necessitatis ꝓpter p̄ntiā obiecti talē habēdā. Exēplū hui⁹ est. si i igne calor ⁊ siccitas sint cause vel potentie actiue nate tñ ordinate elicere actus suos: ita q siccitas nō possit desiccare: nisi calor pri⁹ calefaciat: ista necessitas ordinis non est: q: p calefactionē sit obiectū desiccabile pn̄s sicco: vt desiccet: sʒ ꝓpter naturā istarū potētiarum actiuarū. ⁊ si in illo p̄ori ī quo calidū calore calefacit: cōicaret calefacto vel ꝓduceret i calefacto: nō tm̄ calorē: sʒ etiā siccitatē quam habuit: calefactū eadē siccitate desiccaret cū calefaciēte: q: in illo instāti nature in q̄ est desiccatio: vna siccitas ē in calefaciēte ⁊ calefacto. Ita itelligēdū est hic: q i illo signo originis: in quo p̄r ꝓducit actū volūtatis: p̄ncipiū ꝓductiuū idē ē in patre et filio. et ideo fili⁹ ea=

dem productione producit spiritūsanctum cum patre. 11. dist in.primi.q.1.infra.C
Inter principiū actiuū pfectū in supposito perfecto:& substātiā terminātem actionē nō necessario mediat aliquod accidēs.secus aūt est de deo:cuius intellectio et volitio sunt eēntia ei⁹: et ideo per intellectionē et volitionē potest substātiā producere:creatura autem non sic.1. dist.quarti.q.1.I.G
Inuidia nō solū est in subtrahēdo illa bona:q̄ pñt cōicari actu volūtatis imediate:s3 q̄cūq₃volens pōt cōicare:& nō cōicat.6. dist.primi.q.vnica.I.D
Ista propositio q̄cq̄d pōt cā effectiua prima cū cā scd̄a pōt p se imediate:nō est nota ex terminis neq₃ rōne naturali: s3 ē tm̄ credita: q2 si ipa oipotētia ex q̄ depēdet: eēt nota rōe naturali facile eēt pbare ipis phis multas veritates & ppositiones q̄s ipi negāt.& facile eēt eis pbare saltē possibilitatē multoꝝ:q̄ credim⁹:q̄ ipi negāt.Oipotētia tm̄ hoc mō sumpta: l3 nō sufficienter demōstrer:pbabiliter tm̄ potest pbari sicut verū & necessariū:& pbabili⁹ q̄ q̄dā alia credita: q2 nō ē icōueniēs q̄dā credita esse euidētiora q̄ alia.42. dist.primi.q.vnica.C
Iste cui iminet met⁹ pcti mortis vel carceris sm̄ rectā rōnē debet dicere vba matrimonialia que exigunt ab eo: & ex ɔsequēti d3 cōsentire interit⁹ cōcorditer verbis:nec tm̄ p istū consensum trāsfert ptātē sui corporis in illam:q2 nullus cōsensus est trāslatiuus nisi mere liber.29. dist.quarti.q.vnica.E
Iste differētie sunt accidentales potentie pductiue.s.actiua vel factiua.vtr em̄ ois potētia ex se pductiua alicui⁹ receptibilis i aliq̄.i quolibet receptiuo pportionato & approximato pducit vel pōt pducere illud pducibile q.si pducibile nō sit natū in aliq̄ recipi potētia pductiua pducit illō & nō i aliq̄:s3 p se subsistēs si tm̄ sit potētia pductiua sufficiēs ad pducēdū nullo alio presupposito.& iō q2 pr̄ h3 notitiā genitā nō agēdo.i.nō pducēdo aliq̄d i se:nec faciēdo.i.pducēdo aliq̄d distinctū essentialiter extra se:s3 q2 pductū i nullo natū est recipi:& intellectus est principiū pductiuū sufficiēs q2 ifinitū iō pducit notitiā genitā in se subsistētē:q̄ est persona.2.dist.scd̄i.q.7.I.B
Iste fuit ordo in puisiōe diuina pmo em̄ de⁹ intellexit se sub rōne summi boni.in scd̄o signo intellexit oēs alias creaturas. in tertio predestinauit hos ad gloriā & gratiā:& circa alios habuit actū negatiuū nō predestinādo.in quarto puidit illos casuros in Adā.in q̄nto pordinauit siue puidit de remedio quō redimerētur p passionē filij:ita q₃ xp̄s in carne sicut & oēs electi pri⁹ preuidebat & pdestinabat ad gratiā & gloriā q̄ preuideret passio xp̄i vt medicina cōtra lapsum:sicut medicus pri⁹ vult sanitatem hoīs q̄ ordinet de medicina ad sanādū.Sicut aūt pri⁹ predestinātur electi q̄ passio xp̄i puideat vt remediū contra lapsum eoꝝ:ita tota trinitas pri⁹ pordinauit pdestinatos & electos ad gratiā et gloriā finalē quātū ad efficaciā q̄

preuiderit xpi passionē tāq̄ medicinā acceptādā p electis cadētib⁹ in Adā pri⁹ pdestinatis ad gloriā finalē: et sicut verbū preuidit passionē patri offerendā p predestinatis ⁊ electis: et sic eā efficaciter obtulit l effectū ita tota trinitas p eis passionē efficaciter acceptauit. ⁊ p nullis alijs fuit efficaciter oblata: nec ab eterno acceptata: ⁊ ideo tm̄ meruit eis primā gratiā ordinātē ad gloriā ↄsumatā. hoc quātū ad efficaciā meriti. 19. di stin. tertij. q. vnica. I. B

Iste pductiones generatio ⁊ spiratio sunt alteri⁹ rōnis: loquēdo de pprijs rōnibus earū: tamē pōt aliquod vnū cōe abstrahi ab eis: ⁊ eoꝝ mō de hoc cōi qd est principiū: ipm pōt eē cōe vnius rōnis: lȝ illa de q̄bus dicitur sint alterius rōnis loquēdo de pprijs rationibus eorū. 29. dist. primi. q. vnica. C

Istud disiūctū necessariū vel possibile est passio entis circunloquēs passionē cōuertibilē cum ente: sicut sunt multa alia illimitata in entib⁹. passiones aūt entis ↄuertibiles vt cōmunius immediate dicūtur de ente: qr ens hȝ ↄceptū simplr simplicē. et iō nō pōt esse mediū inter ipsum ⁊ suā passionē: qr neutrius est diffinitio que possit esse mediū: si etiā sit aliqua passio entis nō prima difficile est videre per quā priorē: vt p mediū possit cōcludi de ente: qr nec facile est videre ordinē passionum entis: nec si ille ordo cognoscerek viderenk ppositiōes assumpte ab eis p premissis eē multū euidētiores cōclusionib⁹. in passionib⁹ aūt disiūctis: lȝ illud totū disiunctū nō possit demōstrari de ente: tn̄ cōiter sumpto illo extremo qd est min⁹ nobile de aliq̄ ente: pōt ↄcludi aliō extremū qd ē nobili⁹ de aliq̄ alio ente. sicut seq̄k. si aliqd ens ē finitū: ḡ aliqd ens est ifinitū. ⁊ si aliqd ens ē ↄtingēs: ḡ aliquod ens ē necēiū: qr l talib⁹ nō posset enti pticulariter inesse ipfecti⁹ extremū: nisi alicui enti inesset pfectius extremū: a quo dependeret. 39. dist. primi. q. 1. C

Ita pfecte viderek deus cognosci quātum ad oēm cognitionē realē: vel cōceptum realē vt cognoscik sub attributo vno sicut si cognoscak sub rōne oim attributoꝝ: qr cognitio pluriū relationū rōnis nō facit ad pfectiorē cognitionē realē habēdā de aliquo. 8. dist. pmi. q. 4. I. Q

Iustitia actualis ⁊ si pmaria sit pcise i actu volēdi tn̄ scōa vel secūdaria pōt eē i actu iperato p actū volēdi: qr ⁊ ille hȝ rectitudinē ppriā lȝ depēdētē a rectitudine act⁹ volēdi. 18. q. ql̄. I. X

Iustitia rōne cui⁹ debitor est hō vel angel⁹ iustitie nō est nisi potētia naturalis volūtatis moderādi iclinationē naturalē q̄ ē ↄ iustitiā ifundēdā: ⁊ illō ē libertas q̄ nō ē aliq̄d supadditū volūtati: imo de p se rōne ei⁹. dico igik q illā iustitiā naturaleȝ. s. potētiā q̄ potuit ↄseruare iustitiā ifusam sibi recipit angel⁹: ⁊ p ↄn̄s potuit peccare i pmo instanti. ⁊ iō debitor iustitie fuit. 5. dist. secundi. q. 2. D

In disciplinis acquisitis assentitur vero cōplexo pp̄ter euidentiā ex suis terminis: aliā autē euidētiā habet pprie principiū ex terminis suis: et aliam con

clusio ex suis ꝛ alteri⁹ rõnis lȝ
ista euidentia sit cãta ab illa. ꝛ
iõ põt eẽ ali⁹ habitus respectu
huius ꝛ illi⁹ q̃ respicit formalẽ
rõnez veritatis hic ꝛ ibi. sed in
creditis nõ assentit̃ ꝑꝑ euiden=
tiã crediti. sed ꝑpter veritatez
reuelãtis cui assentit̃. ꝛ illa est
eadẽ respectu primoꝝ articulo
rũ ꝛ respectu alioꝝ explicatoꝝ
ex illis. ꝛ ideo nõ est alius ha=
bitus vnius ꝛ alterius qꝛ ẽ idẽ
obiectũ sub eadẽ rõne formali.
35. di. tertij. q. vnica. B.

In agẽtibus equiuoce .i. in illis
agẽtib⁹ q̃ nõ agunt per formã
eiusdẽ rõnis cuȝ illa ad quam
agũt ꝑpositio illa ꝙ nihil mo
uet se nõ hȝ necessitatẽ; nec ꝓ=
batio ei⁹. ꝙ aliq̃d sit in potẽtia
ꝛ in actu respectu eiusdẽ aliq̃d
ꝯcludit. nõ eñ ibi agẽs est talẽ
formalr̃ in actu quale passum
est formalr̃ in potẽtia sȝ agẽs
virtualr̃ ẽ tale ĩ actu: quale for
malr̃ est in potẽtia patiẽs: ꝛ ꝙ
idẽ sit virtualr̃ tale ĩ actu: ꝛ for
malr̃ tale in potẽtia nulla ẽ cõ
tradictio. ista gl. de agẽtib⁹ vni
uocis ꝛ equocis necessaria est
qꝛ phs posuit motuȝ: nõ tñ in
genere q̃litatis sȝ quãtitatis ꝛ
vbi. in quãtitate aũt: ꝛ vbi nul
lũ est agẽs vniuocuȝ: qꝛ in gñe
quãtitatis: ꝛ vbi nulla ẽ forma
q̃ sit principiũ inducẽdi similez
formã: imo (vt gñalr̃ dicat̃) qui
cũqȝ mot⁹ est ad formã nõ acti
uã: nõ est ab agẽte vniuoco: qꝛ
ex quo forma talis terminans
nõ ẽ actiua. nulla eiusdẽ rõnis
est principiũ agẽdi. sunt igitur
apud phm multi mot⁹ ab agẽ=
te nõ vniuoco. sed equiuoco: ꝛ
ibi agens est virtualr̃ tale ĩ ac=
tu: quale patiẽs formalr̃ in po
tentia. 3. dist. primi. q. 7. R.

In angelo ꝛ homine ipsa volun
tas ſm affectionẽ iustitie ꝛ cõ=
modi est totale principiuȝ per
fectum in esse primo respectu
actus volendi. 18. dist. tertij. q.
vnica. J. Z2.

In aĩa est imago dei ſm tres po
tentias que deformate erant
ꝑ peccatũ. ideo xp̃s reformau=
do sicut ꝑfecit volũtatẽ ꝑ cha=
ritatẽ: sic intellectũ ꝑ fidẽ: quã
uis volũtas possit diligere deũ
clare visuȝ ex parte obiecti. nõ
tñ eodem modo sine charitate
ꝛ cũ charitate. ideo nõ solũ pro
pter actum primum dat chari
tatẽ sed ꝑpter secũdũ: vt sit ꝑ=
fectior ꝛ intensior actus diligẽ
di ex potentia ꝛ charitate q̃ ex
potẽtia tñ. sicut pȝ li. 1. dis. 17.
ꝛ silr̃ de fide suo modo: qꝛ sicut
charitas facit scdm actũ perfe
ctiorẽ: sic fides. sed charitas vl
tra hoc facit acceptũ actũ suuȝ
ꝛ actũ cuiuslibet alteri⁹ poten=
tie. Unde sicut dictuȝ fuit ibi si
fieret vna volũtas ꝑfectissima
ꝛ nõ haberet charitatez. tanto
magis deficeret a ꝑpria perfe
ctione in actu secũdo: quẽ pos=
set hẽ ſm ꝑportionẽ geometri
cã ꝑpter carentiam charitatis
ꝑportionate potentie: quanto
magis excederet aliã volũtatẽ
inferiorẽ in perfectione prima.
perficit igit̃ has potentias per
habitus supernaturales in eẽ
quodaȝ supernaturali sicut na
te sunt etiã perfici naturaliter
habitibus supnaturalibus. 25
di. tertij. q. vnica. J. F.

In aĩa põt intelligi duplex mu
tabilitas. vna ab affirmatione
in negationẽ ꝛ ecõuerso. puta
ab ignorãtia ad scientiã. vel a

nō intellectiōe ad itellectionē. alia q̄si a ɔ̄rio in ɔ̄rium: puta a rectitudie ad deceptionē: ⁊ ecō uerso. aīa aūt (quo ad quecūq͡ʒ obiecta) est mutabilis p̄ma mutabilitate. ⁊ p nihil formalr in ea existēs tollit ab ea talis mutabilitas sʒ nō est mutabilis sc̄da mutabilitate. nisi circa illa ɔplexa: q̄ nō hn̄t euidētiā ex termis. Circa illa v̄o q̄ sunt ex terminis euidētia mutari non p̄t sc̄da mutabilitate q̄ ipsi termini apprehensi sunt cā necessaria cōformitatis cōpositiōis ad ipsos terminos. igit si aīa ē mutabilis a rectitudine in errorē absolute. non sequit q̄ p nihil aliud a se pōt rectificari: q̄ saltē rectificari potest circa illa obiecta: circa que nō pōt intellectus errare apprehensis termis. 3. di. primi. q. 4. L.

In aliqb' creaturis gen' ⁊ dr̄ia accipiunt ab alia ⁊ alia re: sicut ponēdo plures formas in hoīe aīal accipit a sensitiua. ⁊ rōnale ab intellectiua. Et tunc illa res a qua accipit gen' vere est potentialis ⁊ pfectibilis ab illa re: a q̄ accipit dr̄ia. Aliq̄n ibi nō sunt res sicut in accidētibus. saltē in vna re est aliq̄ prima realitas a qua sumit genus: ⁊ alia realitas a qua sumitur dr̄ia. dicat prima. a. sc̄da. b. a. s̄m se ē potētiale ad. b. ita q̄ precise intelligendo. a. ⁊ precise intelligendo. b. a. vt intelligit in primo instanti nature in quo. pcise est: ip̄m est perfectibile per. b. sicut si esset res alia. Sʒ q̄ nō pficit realr per. b. hoc est pp̄ter idētitatē. a. ⁊. b. ad aliqd totū cui realiter p̄mo sunt eadem qd quidē totū primo pducit: ⁊ in ipso toto ambe iste realitates pducunt. si tn̄ altera istaꝝ sine altera pduceret: vere esset potētialis ad eā ⁊ vere esset impfecta sine alia. Ista aūt cōpositio realitatū potētialis ⁊ actualis minima est: que sufficit ad rōnē generis ⁊ differētie. Et ista nō stat cuʒ hoc q̄ quelibet realitas in aliquo sit infinita: realitas enim si esset d se infinita: quātūcūq͡ʒ precise sumpta: nō esset in potentia ad aliquā realitatē. igit cum i deo quecūq͡ʒ realitas eētialis sit formaliter infinita: nulla est: a qua formalr possit accipi rō generis. 8. dist. primi. q. 3. 3.

In aptitudine ⁊ potētia imperfectiōis est separi ab actu. i actu est impfectiōis qd nō statiʒ hʒ scēm terminuʒ: ⁊ q̄ nō manet sʒ trāsit ⁊ in eo q̄ q̄si ɔsequit actū suū sicut pr̄nitas ē impfectiōis qd nō est semp in sūma actualitate cōicatiōis nāe. pfectionis aūt est qd manet ⁊ hʒ secū correlariū coexns. Ablatis g̃ impfectionib' ⁊ retentis hijs q̄ sunt pfectiōis g̃natio nō ē tm̄ dispositiua ad terminū: sʒ ɔplete pductiua termini: q̄ qdē g̃natio pfecta ⁊ g̃natio ɔpleta ⁊ g̃natio nō trāsiēs sed semp manēs includit totū qd reqrit. pr̄nitas et q̄ nō sequit actuʒ g̃nandi q̄si dispositiuū ⁊ p̄uiū: ⁊ ita trāseūtē: ⁊ manet in sua actualitate ɔpleta q̄ semp ē i ɔpleta cōicatiōe nāe: ipsa icludit totū. g̃natio g̃ ista cōpleta ⁊ eterna. ⁊ pr̄nitas illa ɔpleta ⁊ eterna. ⁊ pr̄nitas illa ɔplete ⁊ eterne actualitatis oīo idē dn̄t ex pte rei: sʒ vnā rōnē pfectiōis q̄ est in creaturis magis importat hoc no-

men generatio ꝙ paternitas:ꝛ ecõuerso ẽ de alia.4.q.q.R.
In baptismo magis ꝓpe ẽ adoptio ĩ filiũ ꝙ mrimoniũ qꝛ puuus nõ pt dici ꝓprie ꝯhere mrimoniũ cũ nõvtat rõe:cui⁹ vsus reqrit ad oẽꝫ ꝯctũ. in adoptõe aũt sufficit solus actus adoptãtis.ꝛ si nullũ habeat adoptatus.4.dist.quarti.q.4.Z.
In baptismo Jo.nihil sacri baptismi ꝯferebat. ablutio eñ exterior sine determinatis verbis ꝛ determinata intẽtiõe platis oino nihil est sacramẽti baptismi:sicut nec q̃cũq alia balneatio.2.di.quarti.q.2.C.
In baptismo soluit debitũ hñdi illud donũ in se ꝛ cõmutat ĩ debitũ habẽdi donum equalẽs.s. gratiã.ꝛ istud debitũ scdꝫ semper ex tũc manet: nec primũ redit:ꝛ q̃ caret secũdo dono debito grauius peccat ꝙ qui caret primo:nec tñ est peccator peccato originali:qꝛ nõ reddit debituꝫ habẽdi illam iustitiã.32. dist.scdi.q.vnica.s.3.
In bonis angelis erat ĩclinatio nãlis ad btitudinẽ tãtã quãta erat in malis ꝛ maior si hẽbãt meliora nãlia: qꝛ inclĩatio ista est ꝼm pfectionẽ nãliũ: tñ boni in eliciẽdo actũ nõ vtebant voluntate ꝼm ei⁹ rõnẽ impfectã:in quãtũ.s.est tñ appetit⁹ intellectiuus agẽdo.s. tali mõ quo cõpeteret appetitui intellectiuo agere:ꝫ vtebant volũtate ꝼm pfectã ei⁹ rõneꝫ q̃ est libertas. agẽdo.s.ꝼꝫ volũtatẽ eo mõ q̃ cõgruit agere libere ĩquãtũ liberũ agit.hoc aũt erat ꝼꝫ regulã supioris volũtatis determinãtis.ꝛ hoc iuste.6.di.scdi.q.2.Z.
In bonitate specifica q̃ dr boni tas ex circũstãtia talis ẽ pcessus.pria bonitas vr ee circũstãtia finis:qꝛ ex nã agẽtis ꝛ actionis ꝛ obiecti statim ꝯcludit ꝙ talis act⁹ non dꝫ cõpetere tali: nisi in ordie ad talẽ finem.ꝛ dꝫ eligi ꝛ appeti pp finẽ talẽ.ꝛ ista circũstãtia nõ est ipsi⁹ act⁹ vt in esse reali positi vel nõ pcise sic. sed ipsi⁹ act⁹ vt voliti ꝛ p actuꝫ volũtatis ad talẽ finẽ relati: ĩmo nõ min⁹ est electio bona q̃ fit pp finẽ debitũ esto ꝙ p actũ illũ elicitũ et nõ attingat finis electiõis ꝙ si attingeret. Post circũstãtiã finis vr seq circũstãtia modi agẽdi q̃ ꝯcludit ex oibus pdictis vel aliqb⁹ eoꝝ talis vel talis debere esse. Postea ꝯcludi põt de tpe: qꝛ tali agẽti talis actio pp talẽ finẽ ẽt taleꝫ hñs modũ non dꝫ semp cõuenire.sed pro tpe pro quo ordinabilis est ad talẽ finẽ:vel pro quo põt talẽ finẽ hre. Ultia autẽ oiuꝫ videtur circũstãtia loci quãuis multi sunt act⁹ quoruꝫ ẽt bonitas cõpleta moralis nõ determinat locũ.18.q.q.D.
In causis ordiatis ẽ alia virtus cãndi:ꝛ pncipalior in pore: nõ ãt in pncipio:qd nõ ẽ cã: qꝛ ibi nõ est alia virt⁹ pncipiãdi:ꝛ iõ in diuinis psonis nõ plus pincipiat primũ principians ꝙ secundũ:sicut nec cã supior plus causaret ꝙ causa scda:si eadeꝫ virtute cãtiua causaret cuꝫ cã scda.12.di.primi.q.2.D.
In cõtingẽtib⁹ est aliqd primuꝫ. qd est ĩmediatũ.ꝛ tñ contingẽs qꝛ nõ stat ad necessariũ. nõ eñ ex necessario sequit cõtingẽs:ꝛ iõ in talib⁹ opꝫ stare ad istã.võlũtas dei vult hoc:que est contingẽs ꝛ tñ ĩmediata: qꝛ nulla

160

alia cā prior est rõe volūtatis: quare ipsa sit huius ⁊ nõ alterius.8.di.primi.q.5.§.3.

In coordiatiõe pdicamētali sūt oia q̄ p se ptinēt ad illā coordinationē circūscripto q̄cūqꝫ: qd nihil ē illius coordinatõis: qꝛ fm phꝫ.1.post.stat᷒ est in quolibet
t.c.35. pdicamēto ⁊ i sursuꝫ ⁊ in deorsuꝫ.igiꝫ sicut inueniꝫ supmū in gñe pcise cõsiderãdo illud sub rõe essentie: ⁊ inueniunꝫ gña itermedia: ⁊ spēs dñe: ita inueniꝫ ēt infimū.i.singulare absqꝫ oi existētia actuali: qd ptꝫ eui dēter.qꝛ hic hõ nõ plus icludit formalr existētiā actualē q̄ homo.3.di.scdi.q.3.§.B.

In corporib᷒ beatorū erit color fꝫ vltimā pfectionē ꝯueniētes ꝯplexionib᷒ suis. Si aūt corp᷒ beati sit capax lucis: ⁊ non tm̄ coloris: placet mihi qꝫ ponatur ibi.talē aūt colorē.s.vltra pfectionē cõplexionis sue cū refulgētia esse dotē claritatis voco.49.di.quarti.q.15.B.

In creaturis nõ est aliqua vera pdicatio in abstracto p idētitatē: que nõ sit formalr: ⁊ iõ nun q̄ fuit tradita logica in creaturis de predicatione alia formaliter vera ⁊ alia p idētitateꝫ.8.dist.primi.q.4.3.

In creaturis nõ tm̄ relõnes suppositiõis ⁊ suppositionis sunt reales vbi extrema differūt spē fꝫ ēt relõnes cões sunt reales in extremis: vbi extrema differūt nūero.q̄ hic sufficit distictio realis nūeralis in extremis ad realitatē relationuꝫ cõiū: sicut ad distinctionē relationū originis: que quasi specifice differūt 31.di.primi.q.vnica.§.C.

In creaturis ordo gñatiõis ⁊ ordo pfectiõis sunt ꝯrij: sicut ptꝫ 9.met.qꝫ illa q̄ sunt priora gñatione sunt posteriora pfectiõe. ⁊ rõ est: qꝛ creature pcedūt de potētia ad actū: ⁊ iõ de impfecto ad pfectū: ⁊ iõ prius pueniūtur via gñationis ad impfectū q̄ ad perfectū.sed eūdo ad simpliciter primū opꝫ qꝫ idē sit simpliciter primū ⁊ origine ⁊ pfectione.etiā fm phꝫ ibidē: qꝛ totus ordo originis ⁊ pfectionis reduciꝫ ad aliqd primū perfectiõis: sicut ad primū originis totalis.in diuinis igiꝫ simul debent intelligi concurrere ordo generationis.⁊ ordo perfectionis.5.di.primi.q.2.O.

In creaturis si compareꝫ cā ad duos effect᷒ ordinatos eēntialior ē ei᷒ cõparatio ad effectuꝫ vtrūqꝫ q̄ vni᷒ effect᷒ ad alterū. pp eīn depēdētiā eoꝝ ad cām eādē ordiate depēdēt adinuicē: ⁊ nõ ecõuerso pp depēdētiā vni᷒ ad alteꝝ depēdēt ordiate ad cām eandē. igiꝫ si p impoſſe destruaꝫ ibi ordo effectuū inter se ordiatoꝝ nõ pp hoc adhuc est negãdus ordo ⁊ depēdētia vtriusqꝫ ad cām: qꝛ pp minus impoſſe non est cõcedendū maius impoſſe: nec propter minus necessariū est negandū maius necessariū.1.dist.scdi.q.1.L.

In creaturꝭ vbi nãe specifice sūt plurificate in suppositis nulla est necessario determinata: qꝛ a sola volūtate agētis sunt tot vel tot ita qꝫ nõ repugnat nãe esse in plurib᷒: si q̄ talia plura eiusdem rõnis sunt imediate a deo: sunt tñ finita i actu: qꝛ volūtas diuina iponit eis finitatē: fꝫ nõ sūt necessario finita: qꝛ nihil est intrinsecuꝫ creaturis

cui ꝯdictorie repugnat maior vel minor pluralitas. q̄cūq; āt pluralitas ē potis in diuis ipsa est oio finita.2.q.q.V.

In dānatis est appetit⁹ nālis respectu btitudis: qꝛ sicut supra dictū ē appetit⁹ nālis nō addit aliquā pfectionē sup nāȝ absolutā:sȝ solū iclinationē ipsi⁹ nature ad suā pfectionē:ꝛ iō manēte nā mācet ille appetit⁹. Et si dicas ꝙ tūc ille appetit⁹ erit frustra:ita dicas ꝙ dānati frustra sūt hoīes vel āgeli: cū appetit⁹ nālis nō addat absolutū aliq̄d sup naturā eoꝝ. vñ dico ꝙ lȝ illud sit frustra qđ caret pfectiōe sua ꝛ frustrat̄ ea ſm totā spēȝ nō tñ est frustra si caret illa in aliq̄ indiuiduo: vt pȝ i orbatis ꝛ mōstruosis:sic aūt nō ē in ꝓposito:qꝛ aliq̄ sunt bti q̄ pficiunt̄ ſm appetitū eoꝝ nālē. alij aūt nō:ꝛ iō frustrat̄ ſm totā spēm. Illi aūt q̄ ponūt oēs angelos differre spē hñt ponere appetitū ſm spēȝ esse frstra: qꝛ īpoīe est eis ꝯseq̄ pfectionē suā 49.di.quarti.q.10.D.

In deo est essentia sub cōpleta actualitate essentie:ꝛ hoc mere ex natura rei sic intelligēdo ꝙ nec essentia nec aliq̄d p se inclusuȝ in illa vel actualitate ei⁹ sit tibi ꝑcise ex cōsideratiōe cuiuscūq; intell'ꝰ.1.q.q.ſ.D.

In deo nō ē ordo aliq̄ꝝ realitatū quaꝝ vna ꝯhat aliā: qꝛ tūc nō esset perfecte simplex.ꝛ ista est rō quare de⁹ nō est in genere ꝛ pp hoc ēt nō est in eo aliq̄ realitas a q̄ sit hypostasis determinabil' a realitate a q̄ ē psona:imo nulla oio alia ꝛ alia ē realitas ſm distictionē ex pte rei a q̄ sit hypostasis ꝛ psona. 2.di. tertij.q.1.E.

In diuersitate organoꝝ in aīalibus recurrēdū ē ad virtutē diuinā:sicut ꝛ Auer.facit vt pȝ i dissolutione illaꝝ qōnū difficiliū.2.celi ꝛ mū.ꝛ Gal. ēt virtutes seminū vocat diuinas. illa igit̄ virt⁹ q̄ facit diuersitatē organoꝝ i corpe aīalis opȝ ꝙ sit agēs difforme.ꝛ hmōi ē difformis actio caloris vel corpis celestis q̄ cōsona est virtuti diuine 18.di.scđi.q.vnica.ſ.Z.

In diuis accipiēdo a pmo signo nāe oino pmo occurrit essentia diuia vt est eē per se ꝛ de se.qđ nō cōpetit alicui nature create qꝛ nulla nā creata hȝ eē prius naturalr q̄ i supposito. ista āt essentia ſm Aug.7.de tri.est q̄ pr̄ est.ꝛ q̄ filius ē.lȝ nō sit: qua pr̄ est pr̄:ꝛ qua filius est filius isti igit̄ essentie abstractissime ꝯsiderate vt priori oib⁹ psonalib⁹ conuenit esse p se: ꝛ in isto priori occurrit nō vt aliq̄d receptiuū alicuius pfectionis:sȝ vt infinita pfectio potens in scđo signo nāe cōicari alicui:non vt forma informās materiaȝ: sed vt quiditas cōicat̄ supposito: tanq̄ formaliter existēti p eaȝ. ꝛ ita pullulant(vt quidaȝ dñt) relatiōes ex ea.ꝛ persone in ea ꝛ ex ea.nō quasi quedaȝ forme dantes esse sibi vel quasi quedā supposita in quib⁹ recipiat esse cum sit simpliciter ens.sed quib⁹ suppositis dat eē vt quo formaliter illa supposita sunt. ꝛ quo sunt deus: ꝛ ita relatio illa pullulans: cum sit per se subsistens:ipsa pullulat non vt forma essentie. sed vt nata esse de⁹ ipsa deitate formaliter. licet non vt informante ipsam:

sed vt existēte eadē sibi pfectis sima idētitate. nullo aūt modo ecōuerso relatio ē eētie: vt q formalr essentia est determinata vel Ↄctavr aliquo mō actuata p ipsaʒ qꝛ h oia repugnāt in finitati eētie: vt pmo occurrit sub rōne act⁹ infinit. cōcedo tñ q eētia est fundamentū istaꝝ relationū: sed nō fundamentū quasi potētiale recipiens istas sed fundamentū quasi per modū forme: in qua iste forme nate sunt subsistere. nō qdē p informationē: sicut similitudo ē in albedine. sʒ sicut subsistens dr esse in natura sicut sor. dicit subsistere i humanitate: qꝛ sor. humanitate est hō non eñ ex rōne fundamenti hʒ rōneʒ potētie: vel quasi potētialitatis essentia diuina. sed precise habʒ rationeʒ forme. vt qua relatio fundata i ea simpliciter est de ꝭ. 5. dist. primi. q. 2. J. O.

In diuinis ad intra nullus pōt esse respectus extrinsec⁹ adueniēs: qꝛ quilibet sūme necessario oritꝛ ex natura fundamēti. nec ibi nec in creatiōe pōt eē respect⁹ passionis extrinsec⁹ aduenićs. qꝛ pductum siue extra siue intra sūme necessario refertur ad pducētē de intra nō est dubiū. sed de extra pbo: qꝛ ipossibile est aliquā relationē magis intrinsece creature ineē q̄ illā que est ad creatorē: intātū q illa est idem realr fundamēto vt ostensum est lib. 2. dist. 1.

q. 5. Est tñ tam ad intra q̄ ad extra in totali pductione actio aliq̄ diuina: accipiendo actionē nō pro aliquo de genere actionis sed pro aliquo corrñdente illi actioni de gñe actiōis: sicut in pducto non est passio de genere passionis sed passio equoce dicta ad passionē correspōdentē actioni de genere actionis. 13. dist. quarti. q. 1. O.

In diuinis eq̄litas est relo realis qꝛ ē hitudo ex nā rei ꝛ stat cū simplicitate ꝛ necessitate relati in se: qꝛ nō refertꝛ ad aliud qđ est minus necessariū formaliter q̄ ipm relatū. in creaturis est relatio realis pter ipsam potētialitatē quātoꝝ relatorū. cōparando aūt illā quātitateʒ infinitā ad istā finitam vtraqꝫ ratio destruitꝛ: qꝛ iam tollitur simplicitas ꝛ necessitas in vno extremo ꝛ tollitur potētialitas ꝛ limitatio in altero. 30. di. primi. q. 2. J. R.

In diuis aliq̄ est vera predicatio p idētitatē in abstracto: ꝛ tñ non est formalis. rō huius drie est ista: vt puto: qꝛ concipiendo abstractū vltima abstractione cōcipitꝛ quiditas absqꝫ habitudine ad qđcūqꝫ: qđ est extra ppriā rōnē quiditatis. sic igitur cōcipiendo extrema nulla erit veritas vniendo ea: nisi precise q̄ditas vnius extremi sit eadeʒ q̄ditati alterius extremi. hoc aūt nō cōtingit in creaturis: qꝛ ibi abstrahēdo illas realitates q̄ sunt in eodē: puta realitatem generis: ꝛ drie. ꝛ considerando eas pcisissime: vtraqꝫ est finita: ꝛ neutra est pfecte eadē alteri non eñ sunt mō eadē inter se: nisi pter tertiū: cui sunt eadē. ꝛ iō si abstrahanꝛ a tertio: non remanet cā idētitatis eorum. ꝛ iō nec cā veritatis ppositionis vnientis extrema illa. h igitur est falsa. animalitas est rōnalitas ꝛ ecōuerso. ꝛ hoc quacūqꝫ

cuiq3 predicatione: q2 nō tm̄ extrema nō sunt formaliter eadē sed nec vere eadē. quiditas eni hic p̄cise est potentialis ad q̄di tatē illā: ⁊ nō est eadē illi: nisi ꝑpter identitatē ad tertiū a quo abstrahūtur. ergo abstractio il la tollit causam veritatis affirmatiue venientis ea. Oppositū est in deo: q2 abstrahēdo sapiētiā a quocunq3: qđ est extra rō nē sapiētie: ⁊ bonitatē similiter abstrahēdo a quocūq3: qđ ē extra eius rōnē formaliter remanet vtraq3 q̄ditas p̄cise sumpta formaliter infinita. ⁊ ex quo isti nitas est rō idētitatis eoꝝ facta tali abstractione p̄cisissima: remanet rō idētitatis extremoꝝ. nō eni hic erāt eadē precise ꝑpter idētitatē eoꝝ ad tertium: a quo abstrahūtur: s3 ꝑpter isti nitatē formalē vtriusq3. ⁊ ꝙ ista sit ratio predicationis ꝑ idētitatē signū est ex hoc: ꝙ nō cōcedi tur ista. paternitas in diuinis ē spiratio actiua: neq3 vt vera formaliter: neq3 vt vera ꝑ idētitatē: neq3 paternitas est innascibilitas: ⁊ ecōuerso: sicut ista cō cedit. paternitas est deitas: et econuerso. ⁊ rō videt: q2 abstrahēdo paternitatē ⁊ innascibili tatē ab essentia: siue a supposito neutrū est formaliter infinitū. ⁊ iō neutrū in sua ratiōe sic abstractū includit rōnē idētitatis eius ad alterū. et iō neutrū sic abstractū de altero vere p̄di cat. s3 sic abstrahēdo deitatē et paternitatem quātūcūq3: remanet adhuc alterū extremū formaliter infinitū: q̄ infinitas est rō sufficiēs idētitatis extremorum. ⁊ iō remanet rō idētitatis eoꝝ: et ꝑ cōsequēs rō veritatis compositionis affirmatiue. In ista autē deitas est bonitas remanet infinitas: nō tātū in vno extremo: sed in vtroq3. ideo est hic veritas ꝑpter idētitatē inclusam virtualiter in vtroq3 extremo. 8. dist. primi. q. 4. 3

In diuinis necessario est aliqua entitas realis siue ex natura rei. ⁊ hoc in existentia actuali: alioqn nihil eēt ibi reale l actu Illa entitas realis actualis siue ponat omo vnica siue ponatur aliquo mō distinctio rei vel ratiōis semꝑ erit ibi ponere de necessitate aliquā entitatē realē primā vnicam que nō preexigat aliquā priorē. Si eni quelibet preexigeret priorē: nulla esset prima. ⁊ ꝑ cōsequēs nec aliqua alia esset posterior. Illam etiā p̄mā entitatē op3 eē absolutā: siue ad se: q2 s̄m Aug. 7. de trini. c. 1. vel. 3. oīs essentia q̄ relatiue d2 est aliq̄d excepto relatiuo. et s̄m ip̄m ibidē in puncipio tertij si nō est aliquid ad se: non est omnino quod relatiue dicatur. 1. q. quol. B

In diuinis pōt intelligi quasi infinitas extēsiua si intelligeretur quasi infinita multitudo perfectionū. alio modo infinitas intēsiua alicui9 perfectionis simpliciter: ita ꝙ illa perfectio s̄m propriā rōnē suā sit sine limitatione ⁊ termino: ⁊ hoc scđo mō adhuc aliq̄d pōt habere infinitatē nō tm̄ formalē s3 etiā fundamētalē: aliquid aūt formalē intēsiuā l3 nō fundamētalē. Dico ergo ꝙ nihil vnius rationis formalis est infinitū primo modo. immo forte: nec absolute in deo est talis infinitas: forte eni sicut ꝑsone sunt finite loquēdo

de ista finitate et infinitate: ita et pfectiones simplr sunt finite numero seu sua multitudine: ꝛ relatiões: ꝛ notiões: ꝛ hic ꝛ illa simul iūcta sunt finita. sed infinitas intensiua formalis ꝛ fundamētalis simul est in essentia diuina vt essentia est. et ꝑ tāto a Damā. vocatur pelagus: formalis aūt tn̄ nō fundamētalis est in q̄libet alia pfectione simpliciter. quelibet enī hꝫ suā pfectionē formalē ab īfinitate essentie tāq̄ a radice ꝛ fundamēto. infinitas aūt neq̄ formalis neq̄ fundamentalis est in relationib' q̄buscūq̄ in diuinis. vt oñsum est in. 1. li. di. 13. q2 patri meli' est nō hr̄e filiationē q̄̄ habere. pfectio aūt simplr ē illud qd meli' est quodlibet habere q̄̄ nō hr̄e. ꝛ iō lꝫ volūtas sit formalr infinita: tn̄ nō includit in se formalr oēs pfectiones itrinsecas: q2 nec essentia nec aliqd aliud icludit sic eas oēs. sꝫ nec includit fundamētaliter oēs: sꝫ sola essentia sic includit oēs: iō dr pelagus: volūtas tn̄ ꝑ idētitatē includit quālibet pfectionē simplr ꝛ quālibet relationē. 13. dist. quarti. q. 1. Ba

In diuisiōe cōtinui potētie multe nō sunt partes vnius potentie demonstrate vel determinate. i. nō est ibi aliqs vn' act' in quo cōtineātur oēs act' terminātes potētias ordinate reducibiles ad actū. ꝛ iō dicere sunt partes vni' potētie demonstrate: tn̄ valet sicut dicere i q̄buscūq̄ actib' ordinatis quilibet act' fm quēcūq̄ gradū est ꝑ se factibilis: ibi sumu̅ in potētia pōt simul eē i actu: q2 vnica potētia pōt reduci in actū: in q̄b' aūt natis eē tn̄ l fieri sunt multe potētie ordinate: nō pōt aliquod vnū summū possibile dari in actu: quātū cōtingit eē in potētia. sed vltra quodlibet factibile l fieri pōt fieri aliqd maius: licet non vnica factione. 11. distin. tertij. q. 2. J. E

In donatiōe nō est iustitia si donās nō mere liberalr donat vel ꝫ volūtatē alicui' a quo depēdet l donādo donat. sicut pꝫ in illo casu de q̄ allegatū ē ibi ex de cēsi. exigit. li. 6. Nō aūt mere liberalr donat sil' deceptus vel q̄si necessitate. tract' donat: q2 ignorātia ꝛ aliq̄liter coactio excludūt volūtariū simplr ex. 3. ethi. 15. dist. quarti. q. 2. X

In eadē cogitatiōe pōt eē pctm̄ et nō esse: q2 quātūcūq̄ cogitatio sit delectabilis: cum tn̄ obiectū nō sit delectabile: nō ē peccatū. vn̄ vir sctūs pōt delectari in cogitatiōe alicui' pcti qd detestaꝛ delectari: tn̄ l cogitatiōe alicui' pcti q̄ten' obiectū sit sibi p̄sens vt delecteꝛ i illo vt in obiecto est pctm̄. et hoc patꝫ ꝑ Aug. 9. tri. c. 10. diffinire intēperātiā verbisq̄ ei' dicere ptinet ad artē moralē. eē aūt intēperatū ptinet ad illud qd in illa arte culpaꝛ. sicut noscere ꝛ diffinire qd sit solecism' ptinet ad artē loquēdi: facere aūt illō vitiū est qd in eadē arte rep̄hēdiꝛ. sic ꝫ si cogitatio placet et ꝯtinuaꝛ nō ꝑꝑ cogitatū: sꝫ vt ꝑ eā quis ad finē debitū deducaꝛ: non est pctm̄: sꝫ si ꝑꝑ obiectū illicitū vt in ip̄o delecteꝛ: sic ē pctm̄: ꝛ isto mō sctī vin detestanꝛ cogitationes illicitas. 42. di. scd̄i. q. 4. L

In effectib' ordinatis q̄si eiusdē rōnis quoꝝ vterq̄ nat' ē gigni

a causa equoca nõ opȝ ꝑoriꝫ eē cām posterioꝛis: ſȝ vtrūq; causari ab eadē causa equiuoca.9 diſt.secundi.q.2.D

In entibus naturalibꝰ iſta se habēt ſm quēdam ordinē. Primo fluxus forme. Scdo forma ſm quā eſt actualiter fluxus.ꝛ tertio forma ſm quā pōt eſſe fluxꝰ partis poſt partē.ꝛ quarto permanēs in quo nō eſt natus eē fluxus partiū: tñ neceſſario habet formā cōſequētē in qua natus eſt eſſe fluxus.quinto illud in quo nec pōt eſſe fluxꝰ:nec in aliquo cōſequēte ipm naturaliter. Primū eſſentialiter mēſuraꝛ tēpore:qꝛ contra rōnē eius formalē eſt pmanētia.vel ꝙ aliqua pars eius maneat eadē:ſȝ rō eius requirit partē eius ſuccedere parti. Quintū olno inuariabiliter manet idē dū manet. et iō nullo modo mēſuraꝛ tpe: nec ſm ſe totū: nec ſm partem eius: nec etiā mēſuraꝛ tpe p accidēs. Quartū nō mēſuraꝛ tpe per ſe:nec ſm ipſum eſt proprie quies:qꝛ non eſt natū moueri: quieſcit tñ p accidēs: qꝛ quies eſt ſm aliquam formā neceſſario cōſequētē ipm. Scōm ꝛ tertiū eſt eadē forma:ſȝ ſm diuerſam diſpoſitionē accepta: ꝛ ſm illam vno modo acceptam eſt actu motus:ꝛ ſm alium modū acceptam eſt actu quies.2. diſtin.secundi.q.4.B

In entibus eſt aliqua perfectio prima. aliqua ſcōa vel quaſi ſecūda. prima eſt qñ nihil deficit ptinēs ad primū eſſe rei.ſ.eſſentiale.ſcōa quando nihil deficit pertinēs ad eſſe ſcōm. hec etiā perfectio ſcōa quedā eſt intrinſeca nec coniūgit cū perfectiuo extrinſeco. quedā aūt ſic eſt intrinſeca ꝙ in hoc pficit:qꝛ cōiūgit pfectiuo extrinſeco.nec mirū ꝙ aliquid perficiatur in extrinſeco:qꝛ attingēdo extrinſecū:ꝛ maxime ſi eſt perfectius ſe hȝ vlterioꝛē pfectionē ꝗ poſſet habere in ſe et ad ſe. iſto enim modo ignobilioꝛa pficiūtur in nobilioꝛibꝰ nō eſſendo illa realiter: nec habendo illa formaliter inherentia:ſed attingēdo illa. et ſic habēdo modo ſibi poſſibili habēdi.vnde cuius appetitꝰ eſt reſpectu ignobilioꝛis ꝗ ſit natura ipſa illud nō perficitur i extrinſeco niſi ſm quid.in nobilioꝛi etiā licet ſit aliqua pfectio appetentis ignobilioꝛis: nō tñ ſupꝛema extrinſeca.ſi autē in aliqua natura perficiatur in nobilioꝛi ſe nō ſupꝛema:neceſſe eſt dare aliquā naturam que imediate pficiaꝛ nō niſi in ſupmo pfectiuo extrīſeco:quia nō eſt pceſſus in infinitū in pfectibilibꝰ ꝛ pfectionibꝰ.ſupꝛema ergo ſaltē perfectibilis natura nō pficiꝛ niſi in ſupmo pfectiuo extrinſeco.tota aūt natura intellectualis eſt ſm illā rōnē ſupꝛema.ſic ptȝ ex ſcōa concluſione:nec opȝ ſm ordinē naturarū eſſe pfectiua extrinſeca cōpletiue pficiētia.ſȝ ſufficit ꝙ pfectiōes itrinſece ſcōe cōiūgētes cū pfectiuo extrīſeco correſpōdeāt gradibꝰ pfectionū primarū:ſȝ aūt in ſubſtātijs perfectio pma ſit ſimplr nobilioꝛ ꝗ cūq; pfectiōe ſcōa intrinſeca:tñ nō eſt vltimata pfectio:qꝛ ipſa habita adhuc expectaꝛ ꝛ appetiꝛ vlterioꝛ pfectio.ſcōa etiā et ſi non in ſe formaliter:tñ vt immediatius cōiungit perfectiori

est quodãmõ appetibilior per fectio perfectione prla. in quã tum ẽ immediatũ ad aliquid appetibile extrinsecũ. qđ ma-gis appeti ẽ ꝙ eẽ ꝓpriũ intrinsecũ.sp̃alr tñ istđ ẽ verũ de vo-lũtate:qꝛ quicũꝗ ali⁹ appetit⁹ appetit extrinsecũ ꝓpter naturã cuius ẽ appetitus.ideo non cõiũgit alicui simplr appetibilior ꝙ sit eẽ nature cui⁹ ẽ.vo-luntas aũt amat aliqđ nobili⁹ se.ꝛ plus ꝙ naturã illi⁹ cuius ẽ.ꝛ iõ cõiungit appetibiliori ꝛ in se:ꝛ sibi ꝙ sit natura cuius est.49.di.quarti.q.2.V

In eodẽ instãti tpis in q̃ charitas vel gr̃a creat̃:infundit̃ aie s; in alio ꝛ alio instanti nature qꝛ prius natura gr̃a vel charitas creat̃ ꝙ aie infundat̃.l; tomẽ sit in eodẽ instãti tpis.vnde duplex ẽ ibi mutatio:vna a nõ eẽ charitatis vel gr̃e ad eẽ gr̃e ꝛ hic ẽ vere mutatio q̃ est creatio et non est mutatio proprie dicta qꝛ nihil presupponit nec naturã nec subiectũ ei⁹ susceptiuũ alia est mutatio a subiecto nõ charo ad eẽ charũ ꝛ sic mutat̃ aia a nõ eẽ charo ad eẽ charũ.ꝛ ista mutatio nõ ẽ simplr creatio qꝛ p̃supponit susceptiuũ.ꝛ iõ hic mutatio ſm qđ põt dici generatio.ꝛ totũ ꝯpositũ s; qđ gñat̃ talez nõ simplr.qꝛ substãtia q̃ ẽ termin⁹ generationis p̃fuit vel p̃suppõit̃ in infusiõe gratie generat̃ ſm eẽ gratũ ꝛ accidẽtale.17.disti. primi:q.4.J.33

In eodẽ instanti nature in quo materia p̄cedit totũ vel forma neutrũ natũ ẽ eẽ p̃sona. s; tũc prio.qñ ex istis vnitis ẽ tota natura.tunc ipsa tota ẽ p̃sona in se si nõ impediat̃ ab assumẽte 2.di.tertij.q.2.J.B

Inesse accñtis non ẽ eẽntialr pri⁹ ꝙ agere in extrinsecũ: loquẽdo de inesse alicui substantie.qꝛ vtrũꝗ cõuenit cõtingenter accidẽti:ꝛ posteri⁹ ẽt cõtingẽter;ꝙ ꝛ habet prius necessario quidẽ ꝛ eẽntialr actio p̃supponit eẽ ipsi⁹ forme actiue. s; ꝙ inesse cõcomitet̃ illđ eẽ nõ ẽ necessariũ:nec necessario p̄exactũ ad agere.qñ tñ vterꝗ respectus cõuenit eidẽ forme absolute.s.inesse ꝛ agere in extrinsecũ:l; vterꝗ sit extrinsec⁹ adueniẽs: tñ prim⁹ non ita se h; ꝯtingẽter ad fundamẽtũ sicut scđs.qꝛ si semp fundamẽtũ stãte ordine cãrũ naturaliũ h; p̄mũ respectũ.nõ sic scđm:ꝛ pñt plura impedire ne scđs respectus insit ꝙ ne prim⁹:qꝛ si contrariuz impediẽs põt auferre isti forme ne agat:s; ne insit nihil põt auferre nisi de⁹.12.dist. quarti.q.3.J.Y

In eternitate nõ sunt contradictoria vera de volũtate diuina nec ẽt volitio diuina ẽ respcũ cõtradictoriorũ:vt cõtradictoria sunt.2.di.scđi.q.1.B

In eucharistia nõ ẽ talis vnitas inter sp̄ẽs panis ꝛ vini qualis ẽ in sacro baptismi.ille eñ non sunt p̄tes tales quarũ neutra significat sine altera.vere eniz sp̄ẽs panis cõtinẽt corpus xp̄i ẽt sine cõsecratiõe sanguis: s; hec verba nihil sunt baptismi sine ablutiõe:nec ecõuerso.6. di.quarti.q.3.C

In eucharistia sacerdos nõ benedicit inquãtũ mal⁹:s; inquãtũ h; i bñdicẽdo ꝛ ꝯsecrãdo intẽtionẽ ecclesie.3.di.q̃r.q.2.P

In generatiõe & corruptiõe naturali corruptũ nõ hȝ vltimuȝ sui eē: q2 tūc haberet qualitates cõueniētes saltē in tali gradu in quo possent stare cuȝ forma illius: & si sic: nõ subito abijcerent: nec igr̃ corrūpēdũ subito corrūperet: & sicut corruptũ nõ hȝ vltimum sui ineē: sic hȝ pmũ in nõ eē: q2 cũ eē geniti cõcurrit nõ eē corrupti: genitũ aũt in instāti gñatiõis hȝ eē q2 tūc forma ei9 ē in materia et hȝ tūc primũ eē: q2 tunc forma imediate succedit priuatiõi: et sicut genitũ hȝ primũ ineē: sic corruptũ hȝ primũ in nõ eē. sȝ si aliq̃ virtute conseruaret aliqđ ens in eē in aliq̃ instāti vltimo .ibi tūc nõ eēt dare primuȝ nõ eē: sic eēt de illa creatura pmanēte q̃ nõ hr̃et eē nisi p instās. Uniuersalr̃ aũt dico q in succedētib9 sibi inuicē siue sint opposita priuatiue siue cõtradictorie siue q̃si cõtrarie: q2 ambo sunt positiua. nũq̃ ē dare vltimũ p̃cedētis & cũ hoc primuȝ sñtis. q2 tūc opposita eēnt i eodē instāti: vel duo instātia imediata semp tñ alterũ ē dare. s. vel vltimũ prioris vel primum posterioris. q2 diuisibile nõ est imediatũ nisi indiuisibili: & succedētia sibi inuicē sunt opposita imediata. Cũ igr̃ illa q̃ accipiũt nõ eē post eē q̃dã sunt raptim trãseũtia q̃dã pmanentia naturalr̃ genita vel corrupta. q̃dã aũt pñt eē entia pmanentia virtute diuina pducta vel corrupta. In primis. s. raptim trãseũtib9 ē dare tã vltimũ q̃ primũ in eē. q2 illđ instās i quo solo hȝt eē. & iõ nec ē dare primũ nec vltimũ in nõ eē: q2 tã in toto tpe terminato ad hoc instās q in toto tpe sequente hoc instās hȝ nõ eē. In scđis āt ē dare primũ ineē sȝ non vltimũ. & silr̃ in nõ eē est dare primũ & nõ vltimũ: sicut expositũ ē pri9 pintētione phi. In alijs aũt q̃ p virtutē diuinã pducũtur vel destruunt pōt eē vterq̃ istorũ modorũ. Et ēt tertio mõ s. q sit ibi dare vltimũ ineē & nõ primũ in nõ eē: q2 illa virt9 pōt in quẽcũq̃ modũ successionis vni9 ad alterũ q̃ nõ includit cõcludit cõtradictionē. 12. q. q. L

In generatiõe forme mixti dñr elemēta vniri fm virtuteȝ non fm substãtiã: ita q aliq̃ forma pducat ex illis q̃ cõtineat vnitiue q̃litates illoruȝ i virtute & nõ substãtias in actu manēt & in mixto sicut si diceret q sensitiua & vegetatiua manēt in intellectiua. 15. di. scđi. q. vnica. J

In generatiõib9 & corruptionibus cõiter cõcurrit potētia obiectiua & subiectiua: & ex potentia obiectiua trahit agens ad actũ illđ qđ ē in tali potentia: puta totalē terminum generationis: q̃ includit formã & materiã dũ ē in potētia obiectiua sicut qñ ē in actu hȝ vtrunq̃: & hoc mõ agēs nõ largit multitudinē sȝ pfectionē solũ. sicut eṁ totus ignis ē factus in actu sic totus fuit in potētia: & hec ē p̃ma extractio ei9 qđ fuit in potētia obiectiua. Scđa extractio ē fm q agēs de potētia materie p̃existētis: & q̃ i fine generationis ē pars cõpositi: que est altera pars compositi q̃ pri9 non fuit in actu nec i re extra. sicut materia: & sic agēs vl̃ generās largit multitudinē loquēdo d

multitudine in actu: sic igr̃ generãs largit̃ pfectionẽ. put accipit totũ terminũ generatiõis qd erat in potentia obiectiua Alio aũt mõ accipiẽdo potẽtiã subiectiuã: vt d q̃ extrahit formã. sic largit̃ aliquã multitudinẽ actualẽ. 12. di. scd'i. q. 1. B

In generationib⁹ successiuorũ hoc ẽ pfectiõis i eis: q dũ fiũt sunt ipfectiõis ẽ in eis q nõ manẽt. sꝫ hñt eẽ tñ in fluxu ptis post partẽ. In generatione pmanẽtiũ hoc ẽ pfectionis qd manẽt: ꝛ ipfectiõis q nõ sunt dũ fiũt: q: hoc ponit ipfectionẽ in faciẽte: q: nõ ẽ pfectũ faciẽs: silr̃ in facto q necessario hꝫ eẽ post nõ eẽ. in diuisibilib⁹ successiuorũ hoc ẽ pfectiõis q dũ fiũt sunt: ꝛ tota simul sunt. sꝫ ipfectionis: q raptim trãseunt. 9. di. pmi. q. vnica. J. B

In genere sunt tres cõditiones q̃ faciũt cõtractũ eẽ nullũ: due ex pte personarũ. vna q hec psona putet̃ eẽ illa. alia q persona serua credat̃ libera. tertia cõditio ẽ error sibi correspondẽs ex pte cõtract⁹: puta si credat̃ aliã psonã simili cõtractu cõtrahere: cũ tñ in rei veritate nõ cõtrahat q: nõ intẽdit dare sicut alia intendit accipere. 30. di. quarti. q. 1. J. B

In gñe pt aliqs iuste nõ reddere debitũ ꝯiugi dupl'r: vno mõ si cõiunx amisit ius petẽdi: vl' nõ hꝫ ius petẽdi p tunc. Alio mõ qñ obligat̃ ad nõ reddẽdũ vinculo fortiori: pmũ ꝯtingit in fornicatione ꝯiugis. maxime si alter tñ fuerit fornicat⁹. tũc eñi innocẽs post lapsũ si sibi publice consisterit repellere: ꝛ amisit lapsus ius petẽdi p eo q nõ seruauit fidẽ: ꝛ tũ nõ ẽ necessario sibi fidẽ seruãda saltẽ affirmatiue si aũt vterq lapsꝰ sit. tũc paria crimina pari vindicta sunt dlẽda: sic nõ hꝫ ius petẽdi statim post matrimoniũ ratũ lꝫ adhuc non amiserit. 32. di. quarti. q. vnica. B

Ingenitũ inquãtũ negat hr̃e genitorẽ dicit dignitatẽ psonalem pme psone in diuinis. q: sicut dignitas ẽ in scda psona hr̃e principiũ originãs. ita ẽ dignitas in pma psona non hr̃e: ꝛ tñ ista dignitas non opꝫ q sit dignitas formalr̃ alicui⁹ positiui proprij cõnotati p hoc qd ẽ ingenitũ. vñ negatio põt dici esse dignitatis in aliq̃ p quãto indignitatis eẽt si opposita affirmatio poneret̃ i eo sicut dignitatis ẽ i rege q nõ sit celestis vel mercator. 27. di. pmi. q. 3. C

In hñdo illd qd ẽ cõe tribus personis nõ ẽ aliqua distinctio nisi pertinẽs ad originẽ: puta q pma psona hꝫ illd a nullo. secunda ab vno. tertia a duob⁹. Sꝫ ista dr̃ia nõ facit q vna persona terminet depẽdẽtiã nature: ꝛ nõ alia: q: illa dr̃ia eẽt oĩno eadẽ si nulla psona fuissꝫ incarnata: siue q̃lib: siue q̃cũq sola psona: puta si pr̃ solus fuisset incarnat⁹. 19. q. q. J. B

In hñtib⁹ tñ ordinẽ naturalẽ: ꝛ simultatẽ realẽ efficaci⁹ excludit min⁹ efficax: lꝫ efficaci⁹ sit posteri⁹ nã. nec mirũ q: ipediẽs siue phĩbẽs qñq ẽ posteri⁹ naturalr̃. agẽs tñ pmũ ipedit p cõtractionẽ ei⁹. exẽplũ in generatiuo vni⁹ ꝛ alteratiuo ad cõtrariũ. 44. di. quarti. q. 2. O

In duobus iuramẽtis. s. doloso ꝛ incauto pꝫ q iurãs nõ manet

obligat⁹ ad implēdū qd̄ iurat̄ post iuramētū: sʒ in actu iurādi peccat mortaliter. 39. di. tertij. q. vnica infra. M

In reflexione luminis primum agēs nō ē illa lux punctalis q̄ tāgit corp⁹ a q̄ fit inflexio. si tñ lux pūctalis eēt ibi: sʒ ē ipm̄ primū obiectū a quo multiplicat̄ illa lux: Idē em̄ agit in visione recta reflexa ꝛ fracta. vñ pūct⁹ tāgens superficiē speculi non multiplicat radiū reflexū: sed primū luminosum qd̄ vsq; ad speculū multiplicat lumē suuʒ illō ēt imediate in rōe cāe multiplicat radiū reflexū. ꝛ rō est: qꝛ agēs naturale ex q̄ agit fm vltimū sue potētie qñ ipeditur agere fʒ illā lineā q̄ ē maxime cōueniēs actioni naturali. puta rectā q̄ ē breuissima agit fm eā fm quā pōt. s. fm lineam reflexā: ꝛ hec ē rō quare nō vr̄ in speculo imago ipsa corpis multiplicata vsq; ad speculū sʒ ipʒ corpus cuius ē imago. 10. dist. quarti q. 9. D

In instāti corruptionis spērū in eucharistia ē ibi substātia noua: sʒ nō panis: qꝛ illa non e ēt nata affici q̄litatib⁹ incōpossibilib⁹ pani iā inductis: sʒ talis ē illa substātia noua qualem nā generaret de pane corrupto. si sba panis ibi fuissʒ. 10. q. q. J. R

In priori signo originis anteq̄ intelligat̄. s. s. spirari pater ꝛ fili⁹ cognoscūt spiritū sanctū vt intuitiue: lʒ nō vt existētē i se: qꝛ cognoscunt essentiā diuinā que ē rō cognoscēdi intuitiue quodcunq; obiectū intelligibile. sicut trinitas cognouit creaturam etiam intuitiue anteq̄ producatur: qꝛ eēntia sua: quā intuet̄: ē rō pfectissime cognoscēdi oia alia. ꝛ p ꝯñs est rō cognoscēdi intuitiue qdlibet cognoscibile: licet nullū existeret in se. 10. di. primi. q. vnica. S

In inductione p terrores multū est de inuoluntario ꝛ parū de volūtario: ecōuerso aūt ē in inductiōe p blāditias ꝛ delitias ibi em̄ multū ē de volūtario: ꝛ parū de inuolūtario: qꝛ in priori volūtas dimittat̄ sibi statim resilit. in secundo aūt si iā allecta dimittat̄ sibi forsitā pseq̄ret̄ illō ad qd̄ allecta est: ꝛ iō nō sic ē inuolūtaria coactio p blāditias sicut illa q̄ ē p minas ꝛ terrores: ꝛ rō ē qꝛ freq̄nter volūtas concordat appetitui sensitiuo: q̄ ab aliquo magis cōuenieēti patiens magis ꝛ magis inclinat̄: ꝛ ecōuerso patiēs ab aliq̄ discōueniente magis ꝛ magis fugit. 29. distin. q̄rti. q. vnica infra. B

In instāti ꝯceptiōis nature fuisset sctificatio marie nō a culpa q̄ tūc infuit: qꝛ nulla fuit: sed a culpa q̄ tūc infuissʒ nisi tūc gr̄a illi ale fuisset infusa. Et si arguatur ꝙ ibi fuit libido falsuʒ ē de ꝯceptiōe naturarū: lʒ possʒ ꝯcedi fuisse i ꝯceptiōe ꝛ mixtiōe seminū. Et dato ꝙ i ꝯceptiōe seminū fuissʒ creatio ale tñ non fuissʒ aliq̄d icōueniēs gr̄aʒ tūc fuisse isusaʒ ale pp quā ala nō ꝯtraxissʒ aliquā isectionē a carne cū libidie seminata: sicut em̄ post pmū istās baptismi potuit manere isectio corpis ꝯtracta p ppagationē cū gr̄a in anima mundata: ita pōt esse in primo instāti: si de⁹ tūc creauit gr̄am in anima Marie. 3. distinctiōe. tertij. q. 1. J

In instāti resurrectiōis sicut fiēt corpa gloriosa ⁊ habebūt dotē agilitatis: sic p dotē illā rapiē tur obuiā xpo. Et si portabunt ab angelis vel rapient i nubib⁹ nō sequet aliq̄ imperfectio vl' violētia i corporib⁹. hoc em̄ fiet ad reuerētiā nō ad supplēdā idigē tiā vel imperfectionē ỽtutis moti ue i eis. 49. di. q̄rti. q. 14. J. N

In entib⁹ inferiorib⁹ q̄dlibet indiuiduū participat naturā spēi: ⁊ tñ illa natura pōt eē in vno singulari p̄rim⁹ termin⁹ ꝓductionis: et in alio singulari ꝑncipiū ꝓducēdi. Si aūt ibi p̄supponatur materia hoc nō est pp naturā illā ꝑticipatā. s3 q2 forma illa q̄ ē ps nature ꝑticipate ē forma materialis. 1. di. q̄rti. q. 1. L

In obiecto vt volito ē relo alia ad volūtatē diuinā q̄ꝫ illa: q̄ in eo ē vt itellecto ad itellectū diuinū. ⁊ ista alia relo nō est relo realis: nec tñ ē rōnis loquēdo stricte de relatiōe rōnis. s. intellect⁹: nec ista diuisio ē sufficiēs ꝙ ois relatio aut est realis aut rōnis accipiēdo relationē rōis stricte: q2 ois potētia q̄ pōt hr̄e actū circa obiectum exīstēs vel nō existens. ⁊ illud obiectū pōt actu suo cōparare ad aliud ad qd̄ tale obiectū nō cōparat ex natura rei: pōt i obiecto vt obiectū est: causare relonē ipi⁹ ad aliud. q̄ q̄dē relatio nō est realis q2 nō ē ex natura obiecti in se. nec tñ est stricte rationis: q2 nō semp illa potētia cōparās ē rōnis siue potētia rōcinatiua. pōt em̄ volūtas vtēs aliq̄ bono ad finē causare i obiecto illo relationē ad illū finē. et nec est illa realis relatio: q2 nō est i aliq̄ ex natura rei: s3 ex cōparatiōe volūtatis cōferētis. potest em̄ vti deo ad creaturā. nec est illa relatio rōnis: q2 potētia ista causans istā cōparationē nō est rō siue intellectus: siue imaginatio dicat talis virtus collatiua siue quecūq3 alia. certū ē em̄ ꝙ volūtas est talis potētia collatiua et cōparatiua: ita bñ sicut potētia intellectiua: et iō certū est ꝙ vtraq3 istaꝝ potētiarū potest obiectū suū cōparare: et in obiecto suo causare relationē3 nō realem: q2 sic esset ibi in tali ex natura rei sine oi cōparatione: nec relationē ratiōis stricte sumptā ꝓ relatiōe causata ab intellectu: l3 eā q̄nq3 cōcomitetur relatio rōnis causata ab intellectu: s3 volūtas diuina: ⁊ ēt volūtas ois: q̄cq̄d fit de imaginatione: de qua nō nūc: pōt cōparare seipam ad obiectū in eē volito ab eterno. ⁊ ecōuerso. et sic potest in obiecto causare relationē rationis ad ipsam. 45. dist. pr̄imi. q. vnica. C

In matrimonio non tenet filius obedire patri. qd̄ autē adducit de mr̄imonio spūali nō est simile: q2 nō tātā auctoritatē h3 pater corporalis sup filiū ad mr̄imoniū carnale: quātā h3 pater spūalis sup filiū respectu mr̄imonij spūalis. ⁊ rō cōgrua est: q2 hic efficit ꝯhēs melioris ꝯditionis: non sic autem ibi. 29. di stin. quarti. q. vnica. D

In lege euāgelica nō inuenitur a xpo alia ꝓhibitio in cōtractu matrimonij gr̄a affinitatis seu ꝓpinq̄tatis vltra ꝓhibitionē legis nature. nec etiam explicite cōfirmauit ꝓhibitionē sup hoc factā in lege Mosayca. s3 ecclesia illegitimauit ꝑsonas aliq̄s

in gradu remotiori: postea i qr to gradu. ꝛ rõ illegitimationis fuit ꝓpter pacẽ ꝛ amicitiã ser= nãdã in ecclesia. vsq3 eñi ad qr tũ gradũ manet amicitia rõne cõsanguinitatis. ꝛ ex tunc inci piũt esse quasi extranei ꝛ amo= re cõtepescere. ꝛ iõ congruũ est tũc per vinculũ coniugale tepe scẽtem amicitiã reuocare. 4o. dist. quarti. q. vnica. E

In lege veteri erãt moralia siue legalia iudicialia ꝛ cerimonia= lia: ꝛ quãtũ ad quodlibet istoꝝ põt intelligi verbũ christi. Nõ veni soluere ꝛc. qꝛ decalogꝰ sim pliciter manet: s3 pfectiꝰ expo= nit ꝙ Iudei intelligãt. vt pat3. Mat. 5. Audistis qꝛ dictũ ẽ an= tiquis. nõ occides. Ego aũt di= co vobis. Quicunq3 dixerit fra tri suo racha ꝛc. ꝛ nõ mechabe ris ꝛc. Ego aũt dico vobis. Qui cũq3 viderit mulierẽ ad concu= piscẽdum eã ꝛc. Iudicialia aũt manẽt: nõ in se: sed in equipol= lẽti quãtũ ad finẽ. Finis eñi iu dicialiũ erat pacifica cohabita tio hoim. mores aũt euãgelici plus valẽt ad pacificã cõuersa tionem ꝙ lex tallionis: magis eñi seruatur pax si nõ ꝑcutias percutiẽtẽ ꝙ si oculus ꝓ oculo et dens ꝓ dente reddatur. vn= de breuiter nullum iudiciale il lius legis: qꝛ illius legis ligat nunc: licet tñ bene principibus nũc statuere aliqua que erãt in lege Moysi. ꝛ illa ligãt auctori tate principis nũc statuẽtis nõ auctoritate legis veteris. sicut l3 vni regi in regno suo statue= re legẽ q̃ est in alio regno. s3 il la nõ ligat ibi: qꝛ lex est alteriꝰ regni: s3 qꝛ instituta hic ab isto rege. Cerimonialia aũt nõ ma nent in se: sed in suis significa= tis: qꝛ vmbra transijt ꝛ veritas successit. Oẽs eñi ille purifica= tiones significabãt purificatio nẽ a pctõ: ꝛ ille oblatiões figu= rabant oblationẽ pfectã xpi. et actus quosdã latrie: fidei: spei: et charitatis in deũ: ꝛ hec sunt cõpleta: hostia illa iã oblata: ꝛ per eã pctis purgatis: ꝛ menti bus in cultũ dei directis. Dico ergo ꝙ nõ venit soluere legem vel circũcisionem quãtũ ad fru ctũ ad quẽ erat instituta immo perfecit eã copiosius remediũ et longe perfectius instituẽdo. 4. dist. quarti. q. 4. O

In lege nature fuisset vinculum cõiugũ indissolubile: ꝛ tñ tunc nõ fuisset proprie sacramẽtum annexũ ꝯtractui matrimonij: ꝛ xps potuisset istã indissolubili tatẽ ꝑcepisse i mrimonio sue le gis: s3 nullũ sacramẽtũ adiun= xisset illi cõtractui: potuisset ẽt sacramẽtũ adiũgere cõtractui: ex quo tñ cõtractu nõ vellet na sci vinculũ indissolubile: si vo= luisset repudiũ Mosaycum ap probare. est ergo ista indissolu= bilitas a dño supiori determi= nãte cõtractũ debere fieri pro semp: ꝛ obligationẽ debere se= qui semper nisi ipsemet in ali= quo casu dispẽset: ad hoc etiã cõsonat rõ naturalis recta. 31. dist. quarti. q. vnica. D

In matrimonio rato etiã si con trahẽs intẽdat nõ cõsentire in carnalẽ copulã: s3 statim ad re ligionẽ aduolare ante cõsuma tionẽ: nõ est accõmodatio: s3 ꝑ= mutatio ptãtis nõ ad tẽpꝰ: sed ꝓ vsu ꝑpetuo: alioqn nõ eẽt ve re matrimonium noue legis. ꝛ ex datione ista oritur vincul3

indissolubile nisi p mortē natu ralē alterius cōiugū: vel per re uocationē seu relaxationē illi⁹ qui statuit hoc esse sic indissolu bile. christus aūt qui istā indis= solubilitatē induxit Math.19. reprobans p lege sua repudiū Mosaycū ipe relaxauit istā in= dissolubilitatē: qn̄ alter coniu= gū cōuertit ad religionē. vn̄ ec= clesia nūq̄ attentasset post m̄ri monia rata nō cōsumata licen tiare alterū ad religionem alte ro manente in seculo nisi chri= stus hoc instituisset. 31. distinc. quarti. q. vnica. C

In mēoria paterna: vt p̄cedit q̄si intelligētiā: lapis nō h̄z esse in telligibile. nō eni est pri⁹ intel= ligibile q̄ intellectū: s3 tn̄ eēn tia diuina pri⁹ est actu intelligi bilis: ⁊ ipa quasi facit oīa alia intellecta nec pri⁹ intelligibilia q̄ itellecta: q2 tūc s̄m aliquā di stinctionē p̄cederēt intelligere qđ est falsum. igit̄ tn̄ sunt vir= tualiter in mēoria q2 eēntia est ibi formaliter. Si dicat̄ q̄ ipsa pri⁹ relucent vt intelligibilia q̄ actu intelligantur hoc negādū est de relucere actu: solūmodo verū est de virtualiter relucere quasi essentia diuina actu relu cet. 1. dist. secūdi. q. 1. B

In motu locali ē successio ex du plici cā: videl3 ex diuisibilitate mobilis: ⁊ ex diuisibilitate spa tij. quarū vtraq̄ cā si eēt p se et precisa eēt sufficiēs rō successio nis. Nā quodlibet mobile pri⁹ p̄trāsit vnā partē spatij q̄ aliā: et ita eēt successio ex parte spa tij cōparādo idē mobile ad di= uersas partes eius quodcunq̄ etiā idē in spatio prius pertrā= sit mobile s̄m primā partē sui mobilis q̄ s̄m scdam: ⁊ ita esset successio ex parte mobilis com parādo ad quodcūq̄ idē in spa tio: ita etia3 posset assignari in motu alteratiōis: ⁊ forte in mo tu augmētatiōis. negat igitur ph̄s ⁊ bn̄ q̄ indiuisibile quātū est ex se possit moueri vel moue re ita q̄ ex eius parte possit ac cipi cōtinuitas motus ita q̄ sit mobile habēs in se rōnē cōple tā mobilis cōtinui: q2 nō h̄z in se q̄ cōtinue moueat̄: nō tn̄ ē il lud cui repugnat continue mo ueri vel mouere accipiendo ab alio cōtinuitatem motus. 2. di stin. secundi. q. 9. U

In mutatione naturali vbi ē ma teria ⁊ forma ⁊ agens: ⁊ cōposi tū ex materia ⁊ forma sunt re= spect⁹ multi: puta respect⁹ agē tis ad cōpositū p̄ductū ⁊ econ uerso respectus cōpositi produ cti ad agēs: respect⁹ materie ad formā ⁊ ecōuerso. ⁊ vtriusq̄ re spect⁹ ad [illegible] ⁊ ecōuerso. et re= spect⁹ cōpositi ⁊ forme p̄sentis ad oppositū precedēs: ⁊ nō solū ista absoluta. s. compositū ⁊ for mā p̄cesserūt sua opposita: sed etiā illos respectus materie ad formā ⁊ econuerso: ⁊ forme ad cōpositū ⁊ ecōuerso p̄cesserunt opposita sua. ⁊ iō pōt eē respe ctus oīm istoꝝ respectuum ad opposita sua: nec hoc tn̄ sed ēt oēs isti respect⁹ sunt ab agēte. et iō pōt eē respect⁹ istoꝝ respe ctuum ad agens: ita q̄ de istis multis respectib⁹ accipiēdo il los: q̄ sunt ad p̄positū: materia habet respectū ad formā sicut p̄fectibile: ⁊ illud qđ p̄ficit ad p̄ fectionē. et ista coena sunt exi= stētie cōpositi. iste etiā respect⁹ est ab agēte effectiue inducēte

formā.ꝛ perficiente materiam
hac perfectione formali: ita ꝙ
in respectu isto qui est materie
ad formā vt receptiui ad per=
fectionē siue vt ꝑfectibilis ad
ꝑfectionē fundat᷑ respect⁹ passi
ui ad agens. Iste etiam respe=
ctus succedit suo opposito: qꝛ
materia non prius fuit forma=
ta: istos tres respectus videtur
dicere mutatio passiua.s.respe
ctum materie ad formā vt rece
ptiui ad perfectionē siue vt ꝑ=
fectibilis ad ꝑfectionē: ꝛ respe
ctum passiui: siue producti ad
agens siue producens: ꝛ respe
ctū posterioris ad oppositum
precedens. duo aūt istorum re
spectuū scʒ primus ꝛ tertius
videnť vniuersalr̄ cōcurrere ad
mutationē absolute non com=
parando eam ad agēs: ꝛ isti ex
primunť per illā rōnē mutatio
nis: qua dr̄ aliquid mutari: qꝛ
aliqd aliter se hʒ nunc ꝙ̄ pri⁹:
si hr̄e exprimat respectum ma
terie ad formā: siue perfectibi=
lis ad perfectionē ſʒ quā sic se
hʒ: hoc est ꝙ actuat᷑ illa perfe=
ctione: sed aliter ꝙ̄ prius. ecce
alius respect⁹ fundat᷑⁹ in alio
respectu materie ad formaʒ si=
ue ꝑfectibilis ad perfectioneʒ.
Et si addat᷑ ꝙ mutari est aliqd
aliter se hr̄e nunc ꝙ̄ prius ab
aliquo mutāte. ecce tertius re
spectus. Ad ꝓpositū: ergo pōt
dici ꝙ mutatio accepta ꝓprie
nō est eadē forme: qꝛ mutatio
tunc maneret manente forma:
nec est eadeʒ respectu mãe ad
formā nec ecōuerso: qꝛ tūc sem
per maneret dū manet cōposi=
tū. sed est ordo mãe ad formā:
vt nouus.i. imediatus ad talē
ordinē: ꝛ neuter istorū ordinuʒ
est dependentia essentialis ad
aliquid ad qď dependeat hn̄s
illum ordineʒ ꝛ ideo neuter est
idem absoluto.1. distin. secun=
di.q.5.infra.S.

In natura humana in xp̄o ē vni
tas aliqua realis minor vnita=
te numerali: ꝛ silr̄ vnitas realis
in Maria: ꝛ ista vnitas est fun
damentū mutue equalitatis i
christo ꝛ maria: si ponanť fuisse
equales in natura humana.8.
dist. tertij.q.vnica.S.3.

In natura rei ē sūma capacitas
vel minima ante oēm formam
receptā: nec illa augeť vel mi=
nuiť quācūqꝫ formaʒ recipiat:
qꝛ posse hr̄e gratiā ſm Augu.
ꝑmo de ꝑdestiatiōe sanctoꝝ.c.
4. inest homini a natura ita ꝙ
ista potentialitas fundať in nā
ale. vt ē talis eēntia ita ꝙ nihil
eā mutat.13.di.tertij.q.4.S.2.

In nobis non est tm̄ vnic⁹ actus
intelligendi: accipiendo actuʒ
de genere qualitatis neqꝫ vni=
cus actus gignēdi: accipiendo
actū pro actione de gn̄e actio=
nis: qꝛ si esset tātū vnicus act⁹
iste. ꝛ tantū vnicus ille: ꝛ ille ꝛ
iste essent ideʒ: tunc voluntas
nr̄a nullā causalitateʒ hr̄et in
rōne actus intelligēdi: qui est
de gn̄e qualitatis: neqꝫ in rōne
act⁹ gignēdi: q̇ est de gn̄e actio
nis. i diuis igiť cū nō sit in pr̄e
nisi vnic⁹ act⁹ intelligēdi: respe
ctu illius act⁹ volūtas pr̄is nō
habebit aliquā rōnē principij
vel cāe cū ēt non sit nisi vnic⁹
actus dicēdi respectu illius vo
luntas non habebit rōnē prin=
cipij: qꝛ voluntas sicut operan
do: ita ꝛ ꝓducendo vel princi=
piando sequiť aliquo mō intel
lectū. actus igiť dicendi ꝑcedit

oēm principationē voluntatis. pt tñ volūtas vt ꝯplacēs: nō vt ꝑncipiās: hr̄e actū respectu illius genitionis: ex hoc ꝙ volūtas: vt operās in pr̄e nō ꝓsupponit genitionē. sꝫ tm̄mō itellectionē illā: q̄ pr̄ formalr̄ intelligit i nobis aūt vere sūt auctes Aug. ꝙ volūtas mouet aciē ad actū cognoscēdi ⁊ tꝫ eā i cognitionē q2 posito primo actu nr̄o siue de gn̄e q̄litatis siue ꝺ gn̄e actiōis possum⁹ hr̄e alios act⁹ posteriores ex iperio volūtatis in pr̄e āt volūtas nō admouet intelligētiā pr̄is vt formādā a memoria pr̄is q2 in pr̄e non est nisi vnica itellectio formalr̄ q̄ ꝑcedit aliquo mō ꝓductionez verbi. nec admouet memoriā ipsi obiecto vt gignat verbum 6. dist. primi. q. 1. §. L.

In nobis nō pōt eē silitudo imaginis ad ad ꝓthotipuz. notitia eñ genita in imagie creata accidēs quoddā est cui nō cōmunicat fecunditas illa ad ꝓducēdū amorē qua formalr̄ est aliquid ꝓductiuū dilectionis. accidens eñ tale non est natum esse formalr̄ intelligēs nec volens ⁊ iō memoria gignēs notitiā actualē accipiendo memoriā vt est pfecte gignēs nō pōt cōicare genito illā pfectā fecūditatē quā pri⁹ habuit: q2 non cōicat sibi eandē naturā: sꝫ ꝓducit eaz equoce in alia nā. pr̄ aūt generās filiū cōicat ei eandē naturā: ⁊ eādē fecūditatem spirādi amorē: q̄ nō intelligit i gn̄atione filij hr̄e terminū adequatū. ⁊ iō filius eādē fecunditatē hn̄s pōt ꝓducere sicut pr̄. pꝫ igit rō: quare nō pōt ista ꝓductio saluari in partib⁹ imaginis create sicut in ꝑsonis trinitatis: q2 nō pōt esse eadē fecunditas in duab⁹ primis partib⁹ imaginis pōt esse autē ⁊ est. in duab⁹ ꝑsonis respectu tertie. Silr̄ si notitia genita eēt alicuius productiua aliquo mō hoc non esset nisi p modū nature ⁊ nō libere. Est tñ h̄ aliquis ordo inter secūdā partē imaginis ⁊ tertiam q2 tertia presupponit secundam naturaliter lꝫ nō sit ab ea. 3. di. primi. q. 9. 3.

In notitia ꝓducta nō est aliq̄s respectus ad creabile qui non sit in notitia cōmuni trib⁹ personis. 8. q. q. §. 3.

In nulla natura ponēdū ē ꝙ derogat ei⁹ dignitati nisi sit cuidēs ex aliquo ꝯueniēti tali nature ꝙ pōt accipi a ph̄o. 2. ꝺ generat. semp inquimus naturaz desiderate id qꝺ melius est ⁊ sicut in toto vniuerso ita in q̄libet parte magis ponēdū est id qꝺ melius est sibi. si nō euidenter appareat sibi illud nō cōuenire. 45. di. quarti. q. 2. §. B. t. c. 39. Idē. 8 phyſi. t. c. 56.

In nulla scia tradit ita disticta cognitio de aliquo alio qꝺ nō est subiectū eius primum sicut tradit in illa que essꝫ de illo vt de subiecto eius prio. q2 in nulla scia tradit ita disticta cognitio de non per se subiecto. sicut de per se eius subiecto. tunc eñ nō esset rō quare illud subiectum esset magis subiectum eius ꝙ̄ aliud. 3. q. prol. §. F.

In nullo ordine essentiali ex ꝓpria rōne prioris ⁊ posterioris opꝫ ipsa cōmultiplicari sed potest stare multiplicatio posterioris sine multiplicatione ꝑoris: sed nō ecōuerso. silr̄ qñcū aliqua duo cōparant ad aliqꝺ

tertiū qđ est illimitatū: eo mō quo illa duo non sunt illimitata nō opꝫ condistingui in eis. Exēplū. aīa intellectiua cōparaṫ ad ptes: qꝛ quodāmō ē illimitata eo mō quo ptes nō sūt illimitate nō opꝫ animā distingui in distinctis partibꝰ. 26. di. primi. q. vnica. P.

In nutritiōe est iuxta positio aliculus qꝛ ptibꝰ minimis q̄ ꝓpe nō nutriunṫ. sꝫ nō est iuxta positio illi qđ ꝓprie nutriṫ cuius s. alia ps fluxit. ꝛ postea alia ps noua restauraṫ. sꝫ illi fit q̄dā ingñatio. i. intrīseca gñatio ptis noue loco partis antique q fluxit. 44. di. q̄rti. q. 1. L.

In octo beatitudinibꝰ due exp̄munṫ virtutes appetitiue theologice ꝛ tres morales. fortitudo in se ꝛ tēperātia in duabus spēbꝰ ꝛ iustitia in tribꝰ spēbus. due aūt virtutes itellectuales vna acq̄sita vt prudētia ꝛ alia infusa vt fides q̄ nō exprimunṫ in se nec ī suis spēbꝰ satis danṫ intelligi p appetitiuas qꝛ non est volūtas optie disposita sine virtute corrñdēte in intellectu. 34. di. tertij. q. vnica. I. N.

In omnibꝰ diuidētibꝰ ens. nobilius diuidēs ens ē perfectio. s. simpl'r. si eñ ens diuidaṫ p volūtariū ꝛ nō volūtariuꝫ simpl'r perfectius diuidēs est volūtariū. ergo ē perfectio simpl'r. 32 dist. tertij. q. vnica. I. B.

In oī genere est īuenire mediū eiusdē rōis cū extremī vt pꝫ ex t.c. 33. 10. meta. ꝛ mediū dr̄ cōponi ex extremis vt rubor ex albo ꝛ nigro. ꝛ ista cōpositio nō est nisi ꝯueniētia nālis medij cū extremis. que nō est extremi ad extremū. non ita ꝙ media q̄litas hēat extrēma partes sui imo ē ita simplex sicut extremuꝫ. ꝛ iō sicut q̄litates extreme dr̄ manere vel hr̄e eē in medio. ꝛ non dr̄ ꝙ extremū sit ī extremo. ita dico đ forma mixti ꝙ in mixto dr̄ manere forme subales elemētoꝝ pp naturalē ꝯueniētiā q̄ est forme mixti cū elemētis q̄ nō est vnius elemēti ad aliud. Itēꝫ Arist. vult ꝙ forma gñati siue mixti est actualior ꝛ perfectior forma elementi. ita ꝙ forma elemēti īferior ꝛ potētialior est. iō dr̄ elemēta virtualr̄ manere in mixto. sicut imperfecta ꝛ inferiora manēt in suꝑioribꝰ in quibꝰ nō manēt nisi virtualr̄. vñ Arist. postq̄ dixit ꝙ elementa manēt in mixto. subdit. salnaṫ eñ virtus eoꝝ. 1. de gene. in fi. t.c. 84
15. di. secundi. q. vnica. B.

In oībꝰ doctrinis ordinatis taꝫ speculatiuis q̄ practicis ꝛ hoc tā actiuis q̄ factiuis suꝑior aliq̄d nouit eo mō quo illđ nō pt eē notū inferiori. pꝫ. 1. met. primo ethi. ꝛ p exēpla manifesta: qꝛ ī speculatiuis suꝑior nouit pp q̄d. sꝫ inferior tm̄: qꝛ in practicis aut actiuis suꝑior nouit finē suꝑiorē sub ꝓpria rōne ꝛ illū intēdit. Inferior aūt nō. sed tm̄ ꝓpriū finē. Cōsil'r in artibꝰ loq̄ndo de finibꝰ artiū subordinatarū. ꝛ iō veritates suꝑmas speculatiuas nō possumꝰ natiralr̄ nosse. sed tm̄ ex reuelatiōe vt deū eē trinū. ꝛ vl'r quascūq̄ veritates immediatas de deo. hoc li. primo q̄ne. 1. ꝓlogi. ꝛ dist: 42. q. 1. Cōsil'r in practicis nō possumꝰ scire deū sub ꝓpria rōne eē finē creature intellectuaṫ nisi p reuelationē. Cōsimil'r si posset inueniri aliq̄ ars ita ex=

cellēs cuius finis pprius non esset nālr cognoscibilis: oporteret de fine eius hr̄e cognitionē p reuelationē. In virtutib⁹ autē aliq̄ sunt possibiles natu͛re humane ordīabiles ad finē sub rōne superiori q̄ꝫ cognitio hui⁹statꝰ se extendat vtpote q̄ oīa sunt dimittēda pp xp̄m: ꝛ pro xp̄o p̄latis i oībus licitis obediēdū ꝛ hmōi. In talibus ergo regulas directiuas oportet eē cognitas ex reuelatiōe: ꝛ tales sunt vlr oēs regule virtutū euangelicarū vt paupertatis: castitatis ꝛ hmōi qz p̄ncipia vel cōclusiones practice quib⁹ innituntur iste virtutes vt regulis non pn̄t naturalr esse nota. nec pp hoc ille min⁹sunt virtutes: imo excellentiores virtutes: tū qz illa vera sunt excellētiora vera: pro quāto ad ea nō attingit lumē naturale viatoris: tū qz illa vera sunt certiora q̄ꝫ multa alia ad que attingit lumen nālē viatoris: qz vera ab illa veritate q̄ nec fallere pōt nec falli. vn̄ hn̄ti fidē q̄ de⁹inspirauit totā sacrā scripturā: ꝛ q̄ ipse ē veritas infallibilis certi⁹ dꝫ eē. q̄cq̄d ab ipso in scriptura ē reuelatū q̄ꝫ illud ad qd̄ quicunq̄ intell'ꝰ pōt naturali lumine attingere. 14. dist. quarti. q. 3. D.

In oī ordine agentiū p̄cipue vbi p̄ncipiū actiuū de se non est in perfectū ē status ad aliqd̄ p̄ncipiū actiuū simplr perfectum q̄. s. agens agit ex plenitudine pfectionis. ꝛ dr̄ agēs ex liberalitate fm Auic. 6. met. c. vltio. Nullū aūt agens agit liberalr pp hoc: q̄ ex actione sua expectat pfici: sicut eīn in actib⁹ humanis liberalis est ille: q̄ agit nō expectās redditionē: ita simplr agēs dr̄ liberale: eo q̄ nullo mō pficit a pductiōe vel pducto. 2. di. p̄mi. q. 7. J. E.

In oīb⁹ relatiuis equiparantie cōe fm se acceptū: vt cōe ē: nō referturqz ex quo vt cōe est: abstrahit ab oīb⁹ relatiuis siue termis relationū qz relatio realis nō est nisi distincti ad distinctū: sed si vt sic referret: oporteret ibi dare terminū sibi relatū distinctū. Et iō non referret ad aliqd̄ eiusdēꝫ rōnis cū relato: sed referret ad aliqd̄ alteri⁹rōnis. refert igitur tale relatiuū tn̄ pro suo inferiori: sicut simile nō refert pro simili in cōi ad simile: sed pro aliquo inferiori qd̄ pōt distingui a simili: ad qd̄ refert. ita ēt est de differēti. nō eīn refert ad differēs in cōmuni: quasi ad p̄mū correlatiuū. quasi essent duo extrema p̄la relationis ꝛ vtrūq̄ cōissimum ad oē differēs sed differens est differēs ab hoc differenti. Et si obijcias q̄ relatiuū dat primo itelligere suū correlatiuū cōe. R̄ndeo nō est tale correlatiuū eius: vt cōe: nisi ip̄m vt sumptū pro aliquo iferiori: pro quo distingui pōt a correlatiuo. Exēplū hui⁹ est in rebus: qz si tota natura ignis eēt in vno indiuiduo: illud indiuiduū nō posset gn̄are: qz si sic: tūc gn̄aret aliuꝫ igneꝫ: in quo esset tota natura ignis: ꝛ eēnt quasi due species ignis: qd̄ est īpossibile. ꝛ tn̄ nūc in vno indiuiduo natura ignis est rō generādi: qz hꝫ vnitatem sufficientē pro principio actiuo ꝛ distictionē sufficiētē. Ita hec similitudo bene est ratio alicui referēdi vel terminādi relatio-

nẽ.sed nec refert nec terminat nisi accipiatur pro distincto in quo sit:ita q nec vnitas nec distinctio est per accidẽs:sꝫ vtrũq per se respectu talis relationis sicut dictũ est in.q.de circũincessione personaꝝ.21.di.primi.q.vnica.I.D.

In oĩ statu seruabunt.ꝛ seruari debẽt ista pcepta in btitudine qdẽ erit summa obseruatio illoꝝ affirmatiuoꝝ:nisi forte illius solius de honoratione parẽtũ:nõ quin tunc ibi sit volun tas honorãdi sed qꝛ nõ erit necessitas ipendendi actũ huius:saltẽ put honor ille extẽdit ad sustentationẽ necessariã:qꝛ ibi nullus indigebit auxilio:in statu aũt inocẽtie ꝛ ante legẽ scriptam tenebant oẽs ad ista: qꝛ erãt scripta interi9 in corde vel forte p aliquã doctrinã exteriorẽ datã a deo:quã discebãt parẽtes ꝛ deriuabãt in filios.nec oportuit ea scribi i libro qꝛ potuerũt illa facilr memorie commẽdare ꝛ retinere:qꝛ populus illi9tpis erat lõgiorisvite ꝛ fuit melioris dispõnis in naturalibus q populus tpis posterioris.quo tpe infirmitas populi requirebat legẽ dari ꝛ scribi.37.dist.tertij.q.vnica.H.

In periurio est qñq duplex peccatũ.s.mendaciũ tanq mãle ꝛ assumptio nominis dei invanũ hoc est nõ solũ includit mẽtiri sed etiã irreuerentiã. ꝛ primuꝫ pertinet ad secũdã tabulã sed secundũ formalr ad pumaꝫ qꝛ irreuerentia prohibet ibi.39.dist.tertij.q.vnica.H.

In ptãte ecclesie fuit determinare quib9 verbis pime vel tertie psone ꝛ indicatiui vel optatiui modi exprimerentur suscipiens ꝛ actus in baptismo ꝛ ecclesia latia elegit exprimere suscipientẽ in scõa psona ꝛ actuꝫ indicatiue ꝛ rõnabiliter vt notaret ministrũ vere conferre sacramẽtũ. Ecclesia ãt greca elegit aliter ꝛ rõnabilr pro tpe vt dictũ estvt auferret scisma gloriantiũ de baptizantibus ministris.3.di.quarti.q.2.Q.

In plurib9 hꝫ volũtas actũ volẽdi. sꝫ nõ necessario aliquẽ actũ sed põt se suspẽdere ab oĩ actu ostẽsa btitudine.aliter eñ simplices qñ apprehendunt aliqd qđ ptinet ad finẽ vltimuꝫ:de q nesciũt an sit de rõne finis vltimi tenerent ad volendũ illud. vnde vnũqđq obiectũ põt voluntas velle ꝛ nolle ꝛ a quolibet actu in particulari pt sesuspendere hoc vel illo.ꝛ hoc põt quilibet expiri in se ipso cũ ds offert sibi aliquod bonum.ꝛ et offendit bonum vt bonũ consi derandũ ꝛ volenduꝫ.põt se ab hoc auertere.ꝛ nullum actum volũtatis circa hoc elicere.49 dist.quarti.q.10.B.

In punitione voluntaria ꝯuenit multa ꝯsiderare. Primo quidẽ velle punire qđ est velle imperatiuũ seu efficax cõiungẽs cãs primas ipsius punitionis passiue.Et scđo nolle peccasse vel displicere qđ est cã partialis p rima pene.lꝫ non intendat penã illã.Et tertio velle acceptare punitionẽ illã passiuã iã inflictam. Quarto patiẽter ferre punitionẽ.Et hec quattuor sic breuit explicant. Uindicare cõmissuꝫ.Detestari cõmissuꝫ.Acceptare penã inflictã.Patiẽter ferre penã inflictam. his quat

tuor correspõdēt alia quattuor ex pte termini volitiõis in qbꝰ est idem materiale.s.puniri:formalia aūt quattuor supaddita s.volitū a voluntate cāte:a voluntate detestāte:avoluntate acceptante:ꝛ a voluntate patiēter ferente.14.dist.qrti.q.1.R

In quacūqꝫ nutritiõ evsqꝫ ad terminū augmentatiõis aliqd pci se cõuertit ꝑpter nutritionē.s. vt restauret illud qđ fluxit:aliqd aūt ꝑpter augmētationē.s. vt acqrat quātitas debita ēt si nihil fluxisset: ꝛ primū quidez non est de principali intentiõe nature.simplr eñ natura magis cõseruaret ad eē totiꝰ ptez q̄ fluxit si posset ꝯseruare qꝫ loco eius aliquā imperfectiõez restauret.sꝫ scđm est de pricipali intentiõe nature volentis attingere quātitatē ꝑfectā: ita ꝙ secūdū intentū ē ꝑpter ꝑfectionē acquirendā.pūmū aūt quasi occasionū propter vitandaz imperfectionem.44.dist.quarti.q.1.§.N

In quātocūqꝫ gradu habitꝰ nõ posset supplere totā vicem potentie:qꝛ ꝛ si cālitas eius sit diminuta:ꝛ causalitas potētie diminuta:tñ alteriꝰ rõnis est causalitas habitꝰ qꝫ causalitas potentie.qꝛ ex ratione sui habitꝰ est causa scđa.qua.s.potētia.ꝑt vti.ꝛ ita si in infinitum augeretur nūqꝫ posset fieri principiuz vtens:sicut virtus generatiua patris quantuncunqꝫ augeret nõ posset fieri virtꝰ solis.Non igit eiusdē rõis est cālitas habitus cū causalitate potentie: vt illa intēsa possit ascēdere ad istā.sed semper sunt alterius ratiõis:ꝛ tñ hic cū illa causans causat actū ꝑfectiorē qꝫ si solū causaret ab vna illarū.17.dis. primi.q.2.§.U.

In quocunqꝫ est formalis ratio agendi ꝛ prius natura qꝫ actio eius sit elicita actu vel terminus ꝑductꝰ illud est ei rõ pricipiū agēdi si aūt posteriꝰ: hꝫ non agit illo formaliter: similr nec si simul natura cū termio habeat: qꝛ tūc filiꝰ generaret se.1.dist.tertij.q.5.B

In quocūqꝫ perficit maxie potētia cognitiua in illo maxie ꝑficitur appetitiua illi cognitiue corrñdēs.6.di.scđi.q.2.§.E.

In quocūqꝫ ope nature manifestat summe potētia ꝛ sapientia diuina:qꝛ ꝑducit ea de nihilo: ꝛ hec sunt q̄ pertinēt ad hierarchiā totius vniuersi quātū ad esse nature:sed mia ꝛ iustitia q̄ pertinēt ad hierarchiā naturarū intellectualiū quantū ad eē morale non summe manifestatur in quocūqꝫ ope gratie:imo vr ꝙ summa misericordia non manifestatur nisi sine meritis summa gr̃a et gloria daretur. 13.dist.tertij.q.4.§.N

In sabbato sancto circa noctis initiū missarū solēnia sunt celebranda.ꝛ ratio est:qꝛ illa pars diei artificialis q̄ est post nonā sabbati sancti cõputatur cum nocte precedente diem dominicaz. vnde in benedictione cerei dicitur hec nox est ꝛc.ꝛ etiā in oratione dicitur.deus q̄ hāc sacratissimam noctem ꝛc. terminus autem celebrationis.s. hora noua colligitur ex cõsuetudine ecclesiarum. ꝛ ille terminus maxime attingitur in diebus ieiuniorum quando regulariter in ecclesijs collegiatis cõ

tis cōsueuit circa horā nonam missa de ieiunio celebrari. Istā aūt circunstātiā tpis cōcomitatur quoddā necessariū ad faciēdū tractū tpis in celebratione misse ordinata quacunqꝫ hora diei artificialis fiat. s. legere introitū: orationes & epistolā: sicut in missalibus ꝑm vsum ecclesie Romane notat: sine qbus premissis nullus ordinate cōficit. nec forte absolute quis pōt cōficere: vt. s. tactū est dist. 8. nisi premitteret ad minus illa verba ꝑ que significaret se ꝓferre verba cōsecrationis in persona christi nō in ꝑsona sacerdotis. et celebrātē opꝫ habere aliquē respōdētē in ꝑsona toti⁹ ecclesie: vt denotet esse mediator inter deū & ecclesiam: offerēs sacrificium deo pro ecclesia que sibi assistit in offerendo. 13. dis. quarti. q. 2. §. N

In sacramētis est aliqd necessariū simplr. s. ex ꝑte sacri: quo. s. nō existente oino nō est sacrm. aliqd est necessariū aliqliter. s. ex ꝑte ministri: sine q minister dispēsando sacramentū nō pōt vitare pctm. 3. dist. qrti. q. 2. C

In singularib⁹ est ordo ꝑm ordinē vniuersaliū. pri⁹ em̄ qdcūqꝫ vniuersale pōt intelligi descendere in ꝓpriū singulare q̄ contrahat ꝑ differentiā aliquā ad aliqd inferius tāq̄ ad speciē vt sic habeamus ordinē istoꝝ singularium: hoc ens: hec substātia: hoc corpus: et sic deinceps vsqꝫ ad sortē. hoc ptꝫ ꝑ Auicē. 1. phyfice sue. qꝺ prius videm⁹ a remotis corpus q̄ aīal: & animal q̄ hoiem &c. qꝺ nō est itelligendū de vniuersali: qꝛ visus nō videt vle: sꝫ de singulari vniuersalioris. 8. dist. qrti. q. 2. O

In statu inocētie erāt dona ordinata: ita ꝙ iustitia originalis potuit eē sine gr̄a nō ecōuerso: et tūc ꝑuatio ꝑoris includebat virtualr ꝑuationē posterioris: cuicūqꝫ igiṫ tūc restituta fuisset gratia sine iustitia originali: si hoc factū fuisset: non habuisset ipe ꝑfectū statū innocētie. sꝫ ꝑ statu isto nō habēt talē ordinē sꝫ gr̄a pōt inesse sine tali iustitia: & ipa simplr ē donū excellēti⁹ q̄ talis iustitia. ipa igiṫ gr̄a inexistēs simplr restituit hominē in statu isto ad ꝑfectionē supernaturalē sibi possibilē: sed hoc sine iustitia: licꝫ q̄ absolute nō ꝯdicant: vñ nō repugnāt carētia iustitie originalis absolute loquendo & gr̄a ꝑ statu isto: repugnāt tñ inquātū illa carētia est culpa auertēs a fine vltimo: qꝛ cōuersio opposita illi pro statu isto nata est inesse filio Ade per gratiā sine isto dono. 32. dist. scꝺi. q. vnica. §. F.

In statu innocētie qñ mrimoniū fuit ꝑcise i officiū: fuisset licita bigamia: qꝛ fuisset tunc necessitas qꝺ vir cōmutaret corp⁹ suū ꝑ plurib⁹ ad plures ꝓles procreādas: qꝛ ꝑ simplicē cōmutationē vnius cū vna fuisset sufficiēs ꝓcreatio: & nec vir nec mulier fuisset tunc sterilis. 33. dist. quarti. q. 1. §. A

In substātijs q̄uis i eadē re simplici possint eē ꝑfectiones multe substantiales formalr distincte. & ibi vna rō formalis possit abstrahi ab alia: remanēte adhuc ꝯcretiōe vtriusqꝫ formalitatis ad sua ꝓpria supposita. verbi gr̄a. lꝫ hec sit vera suba itellectiua est volitiua: vbi ē ꝑdica

170

tio ꝯcretiua vni⁹ ꝑfectionis de altera:tñ hec negaꝛ intellect⁹ ē volũtas:q꞉ illa significāt perfe ctiões illas vt abstractas a se: inuicē:⁊ ſm ꝓprias formalita: tes:tñ adhuc sic abstracta ꝯcer nũt ꝓpria supposita:vt hic itel lect⁹ ē itellect⁹:⁊ hec volũtas ē volũtas.accipiēdo tñ substātiā siue simplicē siue cõpositā ꝑci: se ſm rõnē suā formalē q̈ditati uā:tñ ē abstractio a supposito ꝓprie nature:q꞉ cõiter nõ sunt nate cõcernere aliq̈d alteri⁹na ture. iõ ibi ista abstractio ē ma xima.abstrahēdo eñ naturam hũanā a suppositis:q̄ sunt illi⁹ nature: sicut abstrahiꝛ cũ ꝯcipi tur hũanitas: nõ remanet vlte rius abstractio alia.⁊ iõ illõ vt sic cõceptũ ꝑcise est ipsummet: q꞉ cuilibet aliȷ̃ extraneũ.sicut dicit Auicē.5.meta. ꝙ eq̈nitas est tñ eq̈nitas ⁊ nihil aliõ. Sꝫ in accidentib⁹quãto plura pñt cõcernere:tãto plures pñt fieri abstractiões: cõcernũt eñ acci dētia supposita alteri⁹ nature: et lꝫ ab his abstrahãtur cõcer: nũt tñ indiuidua ꝓprie nature: sicut albũ cõcernit lignũ. ⁊ licꝫ ab hoc abstrahatur albedo:tñ adhuc cõcernit:albedinē hãc ⁊ illã q̄ sunt idiuidua sua.sꝫ vlte ri⁹est abstractio q̈ditatis a sup posito q̈lis dicta ē fieri i substã tijs:⁊ illã circũloq̈mur ꝑ hoc ꝙ dicim⁹ q̈ditas albedinis. ⁊ illa nõ cõcernit aliq̈õ suppositũ nec eiusdē nature:nec alteri⁹.In re lationib⁹ etiã (que plura cõcer nũt) adhuc plures pñt esse ab: stractiones. ꝯcernit eñ relatio suũ ꝓpriũ indiuiduũ:fundamē tũ:⁊ subiectũ: ⁊ licet abstrahaꝛ a posteriori:nõ tamen a priori.

5.dist.primi.q.1.ſ.B

In tota lege Mosayca nõ fiebaꝛ ista cõfessio de qua loq̈mur: sꝫ de pctis occultis tñ deo fiebat confessio:de q̈busdã tñ defecti bus publicis ⁊ obseruantia le galiũ fiebat confessio:vt vniuſ: cuiusq꞉qñ.s.obtulit ꝓ tali de: licto sacrificiũ.Et gñalis cõfes: sio sacerdotis pro populo erat ista.iniuste egim⁹:peccauim⁹ ⁊ hmõi.Et isto mõ publica cõfes sio sacerdotis erat q̈dã dispos tio ad petēdã miam dei popu: lo.sicut ⁊ mõ in ecclesia nõ con fessione ista de qua loquimur: confitemur nos peccasse ⁊ peti mus miam ⁊ nobis ⁊ toti popu lo.17.dist.quarti.q.vnica.D

In tota natura nihil est in susce ptiuo q̈õ sit dispositio necessi: tãs ad formã:q꞉ cum qualibet tali stat potētia cõtradictionis cũ ista necessario cõcomiteꝛ su: sceptiuũ q̈õ est precise suscepti uũ. talis eñ repugnat necessi: tati.Sed illud verbũ vsitatum de dispositione q̄ est necessitãs dꝫ sic intelligi: ꝙ dispositio nõ sit rõ necessitatis:sꝫ ꝙ ipa posi ta agēs necessario inducat for: mã ad quã ē dispositio vel ne: cessitate simplr: sicut qñ ē me: re naturale vel necessitate ſm q̈d: vt qñ agēs est volũtariũ et disposuit sic agere: ⁊ hoc vltio mõ forma corporeitatis est dis positio necessitãs ad aiam . nõ ꝙ ex ista vel virtute ei⁹ sequaꝛ aiatio: sꝫ q꞉ ipa posita agēs ne cessitate cõditionata sue dispo sitiõis inducit formã ad quam est.43.dist.quarti.q.3.P

In via fuerũt due more angelo rũ. Prima in qua fuerunt vni: formes in gratia:si volum⁹ di:

cere q̄ mali habuerūt gratiā: vel vniformes saltē in natura. Scd'a mora i qua adhuc invia existētes fuerūt difformes: ita scilz q̄ isti vltimate meruerūt: et isti vltimate demeruerunt. Tertia mora fuit distinctio finalis vni' ab alio necessario p̄babile est etiā q̄ in scd'a mora in qua fuerūt difformes in via fuerunt multe morule: q2 mali peccauerunt multis speciebus pctī.s.supbia:odio ⁊ inuidia:et isti actus ordinate ⁊ nō in eodē instāti fuerūt eliciti:vt pz dist.5.in princi.et est ibi auctoritas Augu. Hoc iterū patet p̄ illud Apoc. Fiebat preliū magnū in celo. Et d̄r ibi q̄ Michael fecit victoriaz:q̄ victoria cedebat in laudē bonoꝝ. hoc non fuit nisi q2 pctm̄ maloꝝ angeloꝝ fuit incētiuū tētationis in bonis q̄ tētationē istā vicerunt.cū igit' angelus bonus nō fuit presci' futuroꝝ:prius fuit elicitū pctm̄ a malo angelo anteq̄ p̄ ip̄m eēt tētatio boni.⁊ ideo in scd'a mora fuerūt multe morule elicite a malis.5.dist.scd'i.q.2.N

Invita mortali causa naturalis semp' agit effectū suū nisi p̄ cōtrariū impediat':⁊ si suspendat' actio ista aliter q̄ per oppositū miraculū est.et tale dicit' deus nō posse de lege cōmuni.In vita aūt imortali nō talis erit necessitas respectu effect' naturalis:q2 deus pro statu isto dispo suit rebus coagere: ⁊ actiones p̄prias eis sinere hr̄e ſm Aug. 7.de ciui.dei.c.30.in statu aūt illo nō coaget eis ad corruptionē mutuā: et ad multos alios effectus: et ideo nō est miraculū si tunc non habent effectus suos maxime imperfectos.49 dist.quarti.q.12.E

In vniuocis agētib' verū est q̄d tale est passum i potētia q̄le est agēs in actu. ⁊ io īpossibile est q̄d idē sit i actu formalr̄ tale et in potētia tale simul: tamen in actione equoca nunq̄ opz hoc esse verū: q2 ibi agens opz esse nobilius et virtualiter tale.25. dist.scd'i.q.vnica.J.E

In vniuersis operibus dei non fuit aliquod op' mere gr̄e: nisi sola incarnatio filij dei.⁊ hoc si ad illā nulla merita p̄cesserūt: q̄d vtiq̄ verū est in ordinatiōe diuina de illa incarnatione: q2 si t'pe cōceptionis precesserunt aliq̄.merita Marie:tn̄ nō erant bona absolute respectu incarnatiōis:sed forte acceleratiōis vt ipleret' illa incarnatio p̄ordinata.2.dist.quarti.q.1.J.M

In vnoquoq̄ ordine cause oportet ponere respectu vnius effectus vnā per se causam:et vnā per se rationē causandi:ita intellectus in suo ordine causalitatis est vnus: ⁊ habet vnā formalē rōnē causandi: et species vel obiectū in suo ordine causandi est vna causa: ⁊ hz vnam rōnē causandi:sed nō opz totalē causam prout cōplectit' omnes causas partiales hr̄e vnā rōnē causandi:nisi vnitate ordinis:q2 si cū vnitate ordinis cōcurrat vnitas per accidēs: hoc accidit.sed vnitas ordinis est p̄ se. Exemplum . sol in suo ordine causandi habet vnā rationem causandi respectu prolis: ⁊ pater in suo ordine causandi est vna causa vnius rationis : sed causa totalisque complectitur patrem et solem : non habet

aliquā vnā rōnē formalē. causandi sicut nō ē vna cā:nisi vnitate ordinis.ꝛ si cōtingat causas sic ordinatas ꝑter vnitatē ordinis hr̄e vnitatē ꝑ accn̄s in quātū.s.vna accidit alteri hoc nō couenit eis per se inquantum sunt cause sic ordinate.3. di. primi.q.7.R

Lapis vr̄ in eēntia diuina:nō vt in specu lo:in quo reluceat vt obiectū presens:sꝫ ipsa eēntia se solam ꝛ soli suo intellectui se reꝑn̄tat ante actū intelligendi:sꝫ lapis videt̄ in eēntia diuina: vt obiectū secundariū in p̄io obiecto non quidē motiuo ad intellectionē secundi: sicut mouet intellectū propriū: ꝛ sicut intellectū nostrū mouet principiū ad ꝯclusionē sꝫ ordine primi obiecti ꝛ scdi terminātis q̄dā alio. s.volūtate mouēte ad ista duo obiecta ordīe quodā actū itellect⁹ terminātia.14 q.q.C

Latria pōt equiuoce accipi.vno modo pro cultu siue reuerentia exhibita deo in actu īterio ri rōne summi domini vel summi boni:vel pro reuerētia exhibita deo actu exteriori: vel pro habitu inclināte ad talē actū ꝛ ille habit⁹ cū sit cōsonus rōni recte virtus ē ꝛ nō theologica:qꝛ nō hꝫ pro obiecto immediato bonū increatū. sꝫ honorē deferēdū domino increatorē.ergo virtus moralis potissime cōtinetur sub iustitia q̄ redditur superiori ꝙ sibi debetur 9.di.tertij.q.vnica.B

Lex diuina est propter bonū cōmune hoīm quib⁹ data ē ꝛ punitio cuiuscūꝗ cōtra legē peccātis.ꝛ hoc ꝑꝫ legē ē ꝑpter obseruationē legis. ꝛ vlteri⁹ propter bonū cōe illorū quib⁹ data ē lex.tādē vero ꝑpter ipsū legislatorē:ꝛ hoc iō hic.nō aūt ī lege posita ab hoīe:qꝛ hic bonū legislatoris ē simplr̄ melius bono cōitatis.nō aūt ibi actus aūt amicitie q̄ īperaret aliquā punitionē amati vt amati non imperaret illam nisi precise ꝑp correctionē amati.ꝛ lꝫ illa eēt via corrigēdi. tn̄ si alia eēt via facilius corrigendi amicitia vt amicitia magis imperaret illā aliā viā.14.di.quarti.q.2.S.E

Lex illa ꝑm quā penitētia virt⁹ est vindicatiua dictat culpam debere ordinari:ꝛ ꝑ penā intrīsecā tristitie ꝛ ꝑ penā extrinsecā duplicē verecundie.s. ꝛ afflictionis siue laboris corporalis sicut colligit̄ ex diuersis scripturis q̄ cōtinēt legē illā: ergo illa pena siue puniri qđ respōdet culpe integrat̄ ex tribus penis.Et cōsilr̄ cā proxima istius pene opꝫ ꝙ integret̄ ex causis ꝑprijs istarū penarū.Cā autē ꝑpria tristitie interioris ē detestatio peccati cōmissi a se, siue, displicētia de peccato:ꝛ hec includit duas cās ꝑtiales.s.cōsiderationē peccati cōmissi ꝛ nolitionē ei⁹.ꝛ inter istas principalior ē cā nolitio:ipsa ēt posita necessario ponit aliā:nō ecōuerso.Iste ergo actus q̄ ē propria cā prima tristitie dr̄ cōtritio.scđs actus q̄ ē cā proxima erubescētie vel verecūdie dr̄ cōfessio vbi peccatū occultū ꝑpolatur hoī:tertia cā proxima vl̄ propria tertie pene ē opus aliquod laboriosum vel penale. Sicut ergo pena ꝑfecta corrēspōdēs culpe ꝑm iustitiā, vin-

dicatiuam hz tres penas ptia
les q̃ sunt ptes vni⁹ punitiōis
perfecte. eo modo quo tres re
stitutiones ee͂nt partes vnius
restitutionis pfecte illi q̃ fuissz
tripl'r dānificat⁹: ita tres act⁹
ad quos sequunt̃ iste tres pe=
ne sunt partes vni⁹ cāe sufficiē
tis ,pxime respectu pene cōdi=
gne. 16. di. quarti. q. 1. D

Lex diuina absolute prohibuit
nō pmittas hoiez occidi. ꝛ nul=
li lz inferiori in lege superioris
dispēsare: ergo nulla lex positi
ua cōstituēs hoiez occidēdum
iusta ē. si in illis casib⁹ statuat
quos deus non excipit: excipit
āt mltos vt pz i Exo. s. blasphe
mū: homicidā. adulterū: ꝛ mul
tos alios: null⁹ ergo ſm iustā
legem occidit nec lex positiua
iuste infligit homicidiū si nō ex
cipit̃ ille casus a deo prohibē=
te homicidiū. Et si obijcias: er
go lex ē iniusta q̃ p̄cipit furem
occidi: qꝛ de⁹ nō excepit ab illo
p̄cepto negatiuo: nō occides.
peccatum furti: imo manifeste
ondit se velle excipere furē: nec
velle eū plecti morte: qꝛ ifligit
furi aliā penā. Rn̄deo cōstatꝙ
deus in lege Moysi vel euāge
lica explicite nō excepit pecca
tū furti ab illo p̄cepto: nō occi=
des. vt. s. pp hoc peccatū liceat
hominē occidere: ꝛ iō nisi reuo
cauerit aliq̄ reuocatiōe spāli
qd non hr̃ ex scriptura. nec de
bulla sup hoc descēdēte de ce=
lo audiuim⁹: nō video ꝙ lex ali
qua iusta possit statuere homi
nē occidi ,p furto solo dico au=
tē solo: qꝛ si ē fur ꝛ cū hoc inua
sor presumit̃ homicida qꝛ vult
occidere: ꝛ hic parat⁹ ē si aliq̄s
sibi resistat: hoc pz p illd Exo.
22. de fure nocturno ꝛ diurno:
fur nocturn⁹ ipune occidit: q̃
aūt intrātē de die ad furādūz
occidit homicidij reus ē. cā di
uersitatis ē hec: qꝛ p̄sumit̃ ꝙ q̃
de nocte furat̃ occideret sibi re
sistētē, si possz: non aūt q̃ de die
intrat. 15. di. quarti. q. 3. j. B

Lex euāgelica que ē pfectissima
nō debuit p̄cipitāter iponi. sed
hoies prio ad illā allici cadētē
adhuc sub ꝯsilio: vt postea exer
citatis possz sub p̄cepto iponi
scdo: qꝛ lex ver⁹ nō erat mala si
cut ē idolatria. ꝛ iō nō debuit
subito repelli. in hoc em̄ fuissz
repulsa quasi mala: sed debuit
synagoga cuz honore sepeliri:
vt oñderet̃ fuisse bona ,p tēpo=
re suo. Impositio aūt baptis=
mi p moduz p̄cepti euacuatio
fuit circūcisiōis saltē quātum
ad necessitatē. Debuit aūt ali=
qn̄ seq̄ ,pmulgatio p modū pre
cepti: qꝛ alr̃ nunq̄ hr̃et lex ista
firmitatē vel necessitatē saltez
quātū ad illd sacramētū. 3. di.
quarti. q. 4. D

Lex ē de vniuersalib⁹ casib⁹: de
casu aūt ,pticulari nō ē lex: sz iu
diciū ſm legē: qd ē cōclusio le
gis: vt ꝙ iste homicida ,moriat̃
44. di. primi. q. vnica. j. D

Lex vniuersalr̃ ,pmulgata oēs
obligat: vniuersalr̃ dico illā ,p
mulgari in cui⁹ ,pmulgatione
nō ē aliqua acceptio psone si=
ue cuiuscunq̄ exceptio psone:
vl' circūscriptio circūstātie. Ta
le fuit p̄ceptū de baptismo su=
scipiēdo ꝛ hoc rationabiliter
qꝛ ꝯgruū fuit oēs de lege xp̄ia
na habere vnū signū in quo cō
uenirēt inter se: ꝛ distinguerent
tur ab alijs: vt dictū ē in. q. de
institutiōe sacri in cōi: ꝛ maxi=

indissolubile nisi p mortē natu ralē alterius cōiugū: vel per re uocationē seu relaxationē illi⁹ qui statuit hoc esse sic indissolu bile. christus aūt qui istā indis solubilitatē induxit Math.19. reprobans p lege sua repudiū Mosaycū ipē relaxauit istā in dissolubilitatē: qn̄ alter coniu gū cōuertit ad religionē. vn̄ ec clesia nūq̄ attentasset post mr̄i monia rata nō cōsumata licen tiare alterū ad religionem alte ro manente in seculo nisi chri stus hoc instituisset. 31. distinc. quarti. q. vnica. C

In mēoria paterna: vt pcedit q̄si intelligētiā: lapis nō h3 esse in telligibile. nō em̄ est pri⁹ intel ligibile q̄ intellectū: s3 tm̄ eēn tia diuina pri⁹ est actu intelligi bilis: ⁊ ipa quasi facit oia alia intellecta nec pri⁹ intelligibilia q̄ itellecta: q2 tūc fm aliquā di stinctionē pcederēt intelligere qđ est falsum. igit tm̄ sunt vir tualiter in mēoria q2 eēntia est ibi formaliter. Si dicat q̄ ipsa pri⁹ relucent vt intelligibilia q̄ actu intelligantur hoc negādū est de relucere actu: solūmodo verū est de virtualiter relucere quasi essentia diuina actu relu cet. 1. dist. secūdi. q. 1. B

In motu locali ē successio ex du plici cā: videl3 ex diuisibilitate mobilis: ⁊ ex diuisibilitate spa tij. quarū vtraq3 cā si eēt p se et precisa eēt sufficiēs rō successio nis. Nā quodlibet mobile pri⁹ ptrāsit vnā partē spatij q̄ aliā: et ita eēt successio ex parte spa tij cōparādo idē mobile ad di uersas partes eius quodcunq3 etiā idē in spatio prius pertrā sit mobile fm primā partē sui mobilis q̄ fm scđam: ⁊ ita esset successio ex parte mobilis com parādo ad quodcūq3 idē in spa tio: ita etia3 posset assignari in motu alteratiōis: ⁊ forte in mo tu augmētatiōis. negat igitur phs ⁊ bn̄ q̄ indiuisibile quātū est ex se possit moueri vel moue re ita q̄ ex eius parte possit ac cipi cōtinuitas motus ita q̄ sit mobile habēs in se rōnē cōple tā mobilis cōtinui: q2 nō h3 in se q̄ cōtinue moueat: nō tm̄ ē il lud cui repugnat continue mo ueri vel mouere accipiendo ab alio cōtinuitatem motus. 2. di stin. secundi. q. 9. U

In mutatione naturali vbi ē ma teria ⁊ forma ⁊ agens: ⁊ cōposi tū ex materia ⁊ forma sunt re spect⁹ multi: puta respect⁹ agē tis ad cōpositū pductū ⁊ econ uerso respectus cōpositi produ cti ad agēs: respect⁹ materie ad formā ⁊ ecōuerso. ⁊ vtriusq3 re spect⁹ ad [illegible]tū ⁊ ecōuerso. et re spect⁹ cōpositi ⁊ forme psentis ad oppositū precedēs: ⁊ nō solū ista absoluta. s. compositū ⁊ for mā pcesserūt sua opposita: sed etiā illos respectus materie ad formā ⁊ econuerso: ⁊ forme ad cōpositū ⁊ ecōuerso pcesserunt opposita sua. ⁊ iō pōt eē respe ctus oīm istoꝝ respectuum ad opposita sua: nec hoc tm̄ sed ēt oēs isti respect⁹ sunt ab agēte. et iō pōt eē respect⁹ istoꝝ respe ctuum ad agens: ita q̄ de istis multis respectib⁹ accipiēdo il los: q̄ sunt ad ppositū: materia habet respectū ad formā sicut pfectibile: ⁊ illud qđ pficit ad p fectionē. et ista coeua sunt exi stētie cōpositi. iste etiā respect⁹ est ab agēte effectiue inducēte

formā.ꝛ perficiente materiam
hac perfectione formali: ita ꝙ
in respectu isto qui est materie
ad formā vt receptiui ad per=
fectionē siue vt ꝑfectibilis ad
ꝑfectionē fundaꝛ respect⁹ passi
ui ad agens. Iste etiam respe=
ctus succedit suo opposito: qꝛ
materia non prius fuit forma=
ta: istos tres respectus videtur
dicere mutatio passiua.s.respe
ctum materie ad formā vt rece
ptiui ad perfectionē siue vt ꝑ=
fectibilis ad ꝑfectionē: ꝛ respe
ctum passiui: siue producti ad
agens siue producens: ꝛ respe
ctū posterious ad oppositum
precedens.duo aūt istorum re
spectuū scʒ primus ꝛ tertius
videnꝛ vniuersalr̄ cōcurrere ad
mutationē absolute non com=
parando eam ad agēs: ꝛ isti ex
primunꝛ per illā rōnē mutatio
nis: qua dr̄ aliquid mutari: qꝛ
aliq̄d aliter se hʒ nunc ꝙ̄ pri⁹:
si hr̄e exprimat respectum ma
terie ad formā: siue perfectibi=
lis ad perfectionē ƀʒ quā sic se
hʒ: hoc est ꝙ actuaꝛ illa perfe=
ctione: sed aliter ꝙ̄ prius. ecce
alius respect⁹ fundat⁹ in alio
respectu materie ad formaʒ si=
ue ꝑfectibilis ad perfectioneʒ.
Et si addaꝛ ꝙ mutari est aliq̄d
aliter se hr̄e nunc ꝙ̄ prius ab
aliquo mutāte. ecce tertius re
spectus. Ad ꝓpositū: ergo pōt
dici ꝙ mutatio accepta ꝓprie
nō est eadē forme: qꝛ mutatio
tunc maneret manente forma:
nec est eadeʒ respectu mãe ad
formā nec ecōuerso: qꝛ tūc sem
per maneret dū manet cōposi=
tū.sed est ordo mãe ad formā:
vt nouus.i.imediatus ad talē
ordinē: ꝛ neuter istorū ordinuʒ
est dependentia essentialis ad
aliquid ad qd̄ dependeat hn̄s
illum ordineʒ ꝛ ideo neuter est
idem absoluto.1. distin. secun=
di.q.5.infra.S.

In natura humana in xp̄o ē vni
tas aliqua realis minor vnita=
te numerali: ꝛ siľr vnitas realis
in Maria: ꝛ ista vnitas est fun
damentū mutue equalitatis i
christo ꝛ maria: si ponanꝛ fuisse
equales in natura humana.8.
dist.tertij.q.vnica.S.3.

In natura rei ē sūma capacitas
vel minima ante oēm formam
receptā: nec illa augeꝛ vel mi=
nuiꝛ quācūq; formaʒ recipiat:
qꝛ posse hr̄e gratiā ꝫm Augu.
ꝑmo de ꝑdestīatiōe sanctoꝝ.c.
4.inest homini a natura ita ꝙ
ista potentialitas fundaꝛ in nā
ale.vt ē talis eēntia ita ꝙ nihil
eā mutat.13.di.tertij.q.4.S.2.

In nobis non est tm̄ vnic⁹ actus
intelligendi: accipiendo actuʒ
de genere qualitatis neq; vni=
cus actus gignēdi: accipiendo
actū pro actione de gn̄e actio=
nis: qꝛ si esset tātū vnicus act⁹
iste.ꝛ tantū vnicus ille: ꝛ ille ꝛ
iste essent ideʒ: tunc voluntas
nr̄a nullā causalitateʒ hr̄et in
rōne actus intelligēdi: qui est
de gn̄e qualitatis: neq; in rōne
act⁹ gignēdi: q̄ est de gn̄e actio
nis.i diuis igiꝛ cū nō sit in pr̄e
nisi vnic⁹ act⁹ intelligēdi: respe
ctu illius act⁹ volūtas pr̄is nō
habebit aliquā rōnē principij
vel cāe cū ēt non sit nisi vnic⁹
actus dicēdi respectu illius vo
luntas non habebit rōnē prin=
cipij: qꝛ voluntas sicut operan
do: ita ꝛ ꝓducendo vel princi=
piando sequiꝛ aliquo mō intel
lectū.actus igiꝛ dicendi ꝑcedit

oēm principationē voluntatis. ꝑt tñ volūtas vt ↄplacēs: nō vt ꝑncipiās: hr̄e actū respectu illius genitionis: ex hoc ꝙ volūtas: vt operās in pr̄e nō ꝑsupponit genitionē. ſʒ tm̄mō itellectionē illā: q̄ pr̄ formal'r intelligit i nobis aūt vere sūt auctēs Aug. ꝙ volūtas mouet aciē ad actū cognoscēdi: ⁊ tʒ eā i cognitionē q: posito primo actu nr̄o siue de gn̄e q̄litatis siue d gn̄e actiōis possumꝰ hr̄e alios actꝰ posteriores ex iperio volūtatis in pr̄e āt volūtas nō admouet intelligētiā pr̄is vt formādā a memoria pr̄is q: in pr̄e non est nisi vnica itellectio formal'r q̄ ꝑcedit aliquo mō ꝓductionē verbi. nec admouet memoriā ipsi obiecto vt gignat̄ verbum 6. dist. primi. q. 1. J. 2.

In nobis nō pōt eē silitudo imaginis ad ad ꝓthotipuʒ. notitia em̄ genita in imagie creata accidēs quoddā est cui nō cōmunicat̄ fecunditas illa ad ꝓducēdū amorē qua formal'r est aliquid ꝓductiuū dilectionis. accidens em̄ tale non est natum esse formal'r intelligēs nec volens ⁊ iō memoria gignēs notitiā actualē accipiendo memoriā vt est ꝑfecte gignēs nō pōt cōicare genito illā ꝑfectā fecūditatē quā prīꝰ habuit: q: non cōicat sibi eandē naturā: ſʒ ꝓducit eaʒ equoce in alia nā. pr̄ aūt generās filiū cōicat ei eandē naturā: ⁊ eādē fecūditatem spirādi amorē: q̄ nō intelligit i gn̄atione filij hr̄e terminū adequatū. ⁊ iō filius eādē fecunditatē hn̄s pōt ꝓducere sicut pr̄. pʒ igit̄ rō: quare nō pōt ista ꝓductio saluari in partibꝰ imaginis create sicut in ꝑsonis trinitatis: q: nō pōt esse eadē fecunditas in duabꝰ primis partibꝰ imaginis pōt esse autē ⁊ est. in duabꝰ ꝑsonis respectu tertie. Sil'r si notitia genita eēt alicuius productiua aliquo mō hoc non esset nisi ꝑ modū nature ⁊ nō libere. Est tñ ħ aliquis ordo inter secūdā partē imaginis ⁊ tertiam q: tertia presupponit secundam naturaliter lʒ nō sit ab ea. 3. di. primi. q. 9. J.

In notitia ꝓducta nō est aliqs respectus ad creabile qui non sit in notitia cōmuni tribꝰ personis. 8. q. q. J. 3.

In nulla natura ponēdū ē ꝙ derogat eiꝰ dignitati nisi sit euidēs ex aliquo ↄueniēti tali nature ꝙ pōt accipi a pħo. 2. d generatione. semꝑ inquimus naturaʒ desiderate id qd̄ melius est ⁊ sicut in toto vniuerso ita in q̄libet parte magis ponēdū est id qd̄ melius est sibi. si nō euidenter appareat sibi illud nō cōuenire. 45. di. quarti. q. 2. ʒ. B. t. c. 39. Idē. 8 physi. t. c. 56.

In nulla scia tradit̄ ita distīcta cognitio de aliquo alio qd̄ nō est subiectū eius primum sicut tradit̄ in illa que estʒ de illo vt de subiecto eius prīo. q: in nulla scia tradit̄ ita distīcta cognitio de non per se subiecto. sicut de per se eius subiecto. tunc em̄ nō esset rō quare illud subiectum esset magis subiectum eius ꝙ̄ aliud. 3. q. prol. J. F.

In nullo ordine essentiali ex ꝓpria rōne prioris ⁊ posterioris opʒ ipsa cōmultiplicari sed potest stare multiplicatio posterioris sine multiplicatione prioris: sed nō ecōuerso. silr̄ qn̄cūq aliqua duo cōparant̄ ad aliqd̄

tertiū qd est illimitatū: eo mō quo illa duo non sunt illimitata nō opȝ condistingui in eis. Exēplū. aīa intellectiua cōparaṫ ad ptes: q: quodāmō ē illimitata eo mō quo ptes nō sūt illimitate nō opȝ animā distingui in distinctis partib⁹.26.di. primi.q.vnica.P.

In nutritiōe est iuxta positio alicuius q: ptib⁹ minimis q̄ ppe nō nutriunṫ.ſȝ nō est iuxta positio illi qd ppue nutriṫ cuius ſ. alia ps fluxit. ⁊ postea alia ps noua restauraṫ.ſȝ illi fit q̄dā ingñatio.i.intrīseca gñatio ptis noue loco partis antique q̄ fluxit.44.di.q̄rti.q.1.L.

In octo beatitudinib⁹ due exp̄mūṫ virtutes appetitiue theologice ⁊ tres morales. fortitudo in se ⁊ tēperātia in duabus spēb⁹ ⁊ iustitia in trib⁹ spēbus. due aūt virtutes itellectuales vna acq̄sita vt prudētia ⁊ alia infusa vt fides q̄ nō exprimunṫ in se nec ī suis spēb⁹ satis danṫ intelligi p appetitiuas q: non est volūtas optie disposita sine virtute corrñdēte in intellectu. 34.di.tertij.q.vnica.I.N.

In omnib⁹ diuidētib⁹ ens.nobilius diuidēs ens ē perfectio. ſ. simpl'r. ſi eñ ens diuidaṫ p volūtariū ⁊ nō volūtariuȝ simpl'r perfectius diuidēs est volūtariū.ergo ē perfectio simpl'r.32 dist.tertij.q.vnica.I.B.

In oī genere est īuenire mediū eiusdē rōis cū extremī vt pȝ ex t.c.33. 10.meta. ⁊ mediū dr̄ cōponi ex extremis vt rubor ex albo ⁊ nigro.⁊ ista cōpositio nō est nisi ɔueniētia nālis medij cū extremis.que nō est extremi ad extremū.non ita ꝙ media q̄litas hēat extrēma partes sui imo ē ita simplex sicut extremuȝ.⁊ iō sicut q̄litates extreme dr̄ manere vel hr̄e eē in medio.⁊ non dr̄ ꝙ extremū sit ī extremo. ita dico d̄ forma mixti ꝙ in mixto dr̄ manere forme subales elemētorū pp naturalē ɔueniētiā q̄ est forme mixti cū elemētis q̄ nō est vnius elemēti ad aliud.

Iteȝ Arist.vult ꝙ forma gñati siue mixti est actualior ⁊ perfectior forma elementi. ita ꝙ forma elemēti īferior ⁊ potētialior est.iō dr̄ elemēta virtual'r manere in mixto.sicut imperfecta ⁊ inferiora manēt in superiorib⁹ in quib⁹ nō manēt nisi virtual'r.vñ Arist. postq̄ dixit ꝙ elementa manēt in mixto. subdit. salnaṫ eīn virtus eorū.1.de gene.in fi. t.c.84 15.di.secundi.q.vnica.B.

In oīb⁹ doctrinis ordinatis taȝ speculatiuis q̄ practicis ⁊ hoc tā actiuis q̄ factiuis superior aliq̄d nouit eo mō quo illud nō pt eē notū inferiori.pȝ.1.met. primo ethi.⁊ p exēpla manifesta: q: ī speculatiuis superior nouit pp q̄d.ſȝ inferior tm̄: q: in practicis aūt actiuis superior nouit finē superiorē sub ppria rōne ⁊ illū intēdit.Inferior aūt nō. sed tm̄ ppriū finē. Cōsil'r in artib⁹ loquēdo de finib⁹ artiū subordinatarū. ⁊ iō veritates sup̄mas speculatiuas nō possum⁹ natural'r nosse.sed tm̄ ex reuelatiōe vt deū eē trinū. ⁊ vl'r quascūq̄ veritates immediatas de deo. hoc li.prio q̄ne.1.plogi.⁊ dist. 42.q.1. Cōsil'r in practicis nō possum⁹ scire deū sub ppria rōne eē finē creature intellectualē nisi p reuelationē. Cōsimil'r si posset inueniri aliq̄ ars ita ex

cellēs cuius finis pprius non esset nālr cognoscibilis: oporteret de fine eius hr̄e cognitionē p reuelationē. In virtutib⁹ autē aliquę sunt possibiles naturę humanę ordiabiles ad finē sub rōne superiori q̄ cognitio hui⁹status se extendat vtpote q̄ ola sunt dimittēda pp x̄pm: z pro x̄po p̄latis i oibus licitis obediēdu3 z hmōi. In talibus ergo regulas directiuas oportet eē cognitas ex reuelatiōe: z tales sunt vlr oēs regule virtutū euangelicarū vt paupertatis: castitatis z hmōi qr p̄ncipia vel cōclusiones practice quib⁹ innituntur iste virtutes vt regulis non pn̄t naturalr esse nota. nec pp hoc ille min⁹sunt virtutes: imo excellentiores virtutes: tū qr illa vera sunt excellētiora vera: pro quāto ad ea nō attingit lumē naturale viatoris: tu3 qr illa vera sunt certiora q̄ multa alia ad que attingit lumen nāle viatoris: qr vera ab illa veritate q̄ nec fallere pōt nec falli. vn̄ hn̄ti fidē q̄ de⁹inspirauit totā sacrā scripturā: z q̄ ipse ē veritas infallibilis certi⁹ d3 eē q̄cq̄d ab ipso in scriptura ē reuelatū q̄ illud ad qd̄ quicunq̄ intell's pōt naturali lumine attingere. 14. dist. quarti. q. 3. D.

In oi ordine agentiū p̄cipue vbi p̄ncipiū actiuū de se non est in perfectū ē status ad aliqd̄ p̄ncipiū actiuū simplr perfectum q̄. s. agens agit ex plenitudine pfectionis. z dr̄ agēs ex liberalitate s̄m Auic. 6. met. c vltio. Nullū aūt agens agit liberalr pp hoc: q̄ ex actione sua expectat pficī: sicut eīn in actib⁹ humanis liberalis est ille: q̄ agit nō expectās redditionē: ita simplr agēs dr̄ liberale: eo q̄ nullo mō pficit a p̄ductiōe vel p̄ducto. 2. di. primi. q. 7. J. E.

In oib⁹ relatiuis equiparantie cōe s̄m se acceptū: vt cōe ē: nō referꝛ: qr ex quo vt cōe est: abstrahit ab oib⁹ relatiuis siue terminis relationū qr relatio realis nō est nisi distincti ad distinctū: sed si vt sic referret: oporteret ibi dare terminū sibi relatū distinctū. Et iō non referret ad aliq̄d eiusde3 rōnis cū relato: sed referret ad aliq̄d alteri⁹rōnis. referꝛ igitur tale relatiuū tm̄ pro suo inferiori: sicut simile nō referꝛ pro simili in cōi ad simile: sed pro aliquo inferiori qd̄ pōt distingui a simili: ad qd̄ referꝛ. ita ēt est de differēti. nō eīn referꝛ ad differēs in cōmuni: quasi ad primū correlatiuū quasi essent duo extrema p̄a relationis z vtrūq̄ cōissimum ad oē differēs sed differens est differēs ab hoc differenti. Et si obiicias q̄ relatiuū dat primo itelligere suū correlatiuū cōe. Rn̄deo nō est tale correlatiuū eius: vt cōe: nisi ip̄m vt sumptū pro aliquo iferiori: pro quo distingui pōt a correlatiuo. Exēplū hui⁹ est in rebus: qr si tota natura ignis eēt in vno indiuiduo: illud indiuiduū nō posset gn̄are: qr si sic: tūc gn̄aret aliu3 igne3: in quo esset tota natura ignis: z eēnt quasi due species ignis: qd̄ est ipossibile. z tn̄ nūc in vno indiuiduo natura ignis est rō generādi: qr h3 vnitatem sufficientē pro principio actiuo z distictionē sufficiētē. Ita hec similitudo bene est ratio alicui referēdi vel terminādi relatio=

nẽ. sed nec refert nec terminat nisi accipiatur pro distincto in quo sit: ita ꝙ nec vnitas nec distinctio est per accidẽs: sꝫ vtrũqꝫ per se respectu talis relationis sicut dictũ est in. q. de circũincessione personarꝫ. 21. di. primi. q. vnica. I. D.

In oi statu seruabunt. et seruari debẽt ista ꝑcepta in btitudine qdẽ erit summa obseruatio illorꝫ affirmatiuorꝫ: nisi forte illius solius de honoratione parẽtũ: nõ quin tunc ibi sit voluntas honorãdi sed qꝛ nõ erit necessitas ipendendi actũ huius: saltẽ ꝑut honor ille extẽdit ad sustentationẽ necessariã: qꝛ ibi nullus indigebit auxilio: in statu aũt inocẽtie et ante legẽ scriptam tenebant oẽs ad ista: qꝛ erãt scripta interi⁹ in corde vel forte ꝑ aliquã doctrinã exteriorẽ datã a deo: quã discebãt parẽtes et deriuabãt in filios. nec oportuit ea scribi i libro qꝛ potuerũt illa facilr memorie commẽdare et retinere: qꝛ populus illi⁹ tpis erat lõgiorisvite et fuit melioris dispõnis in naturalibus ꝙ̃ populus tpis posterioris. quo tpe infirmitas populi reqrebat legẽ dari et scribi. 37. dist. tertij. q. vnica. H.

In periurio est qñqꝫ duplex peccatũ. s. mendaciũ tanꝙ̃ mãle et assumptio nominis dei invanũ hoc est nõ solũ includit mẽtiri sed etiã irreuerentiã. et primũ pertinet ad secũdã tabulã sed secundũ formalr ad primaꝫ qꝛ irreuerentia ꝓhibet ibi. 39. dist. tertij. q. vnica. H.

In ꝑtãte ecclesie fuit determinare quib⁹ verbis ꝑme vel tertie ꝑsone et indicatiui vel optatiui modi exprimerentur suscipiens et actus in baptismo et ecclesia latia elegit exprimere suscipientẽ in scđa ꝑsona et actuꝫ indicatiue et rõnabiliter vt notaret ministrũ vere conferre sacramẽtũ. Ecclesia aũt greca elegit aliter et rõnabilr ꝓ tpe vt dictũ est vt auferret scisma gloriantiũ de baptizantibus ministris. 3. di. quarti. q. 2. Q.

In plurib⁹ hꝫ volũtas actũ volẽdi. sꝫ nõ necessario aliquẽ actũ sed põt se suspẽdere ab oi actu ostẽsa btitudine. aliter eñ simplices qñ apprehendunt aliqđ qđ ꝑtinet ad finẽ vltimuꝫ de q̃ nesciũt an sit de rõne finis vltimi tenerent ad volendũ illud. vnde vnũqđqꝫ obiectũ põt voluntas velle et nolle et a quolibet actu in particulari ꝑt sesuspendere hoc vel illo. et hoc põt quilibet expiri in se ipso cũ qs offert sibi aliquod bonum. et et offendit bonum vt bonũ considerandũ et volenduꝫ. põt se ab hoc auertere. et nullum actum volũtatis circa hoc elicere. 49 dist. quarti. q. 10. G.

In punitione voluntaria ꝯuenit multa ꝯsiderare. Primo quidẽ velle punire qđ est velle imperatiuũ seu efficax cõiungẽs cãs primas ipsius punitionis passiue. Et scđo nolle peccasse vel displicere qđ est cã partialis ꝑxima pene. lꝫ non intendat penã illã. Et tertio velle acceptare punitionẽ illã passiuã iã inflictam. Quarto patiẽter ferre punitionẽ. Et hec quattuor sic breuit explicant. Uindicare cõmissuꝫ. Detestari cõmissuꝫ. Acceptare penã inflictã. Patiẽter ferre penã inflictam. His quat

tuor correspōdēt alia quattuor ex pte termini volitiōis in quo est idem materiale.s.puniri:formalia aūt quattuor supaddita s.volitū a volūtate cānte:a volūtate detestāte:a volūtate acceptante:ꝛ a volūtate patiēter ferente.14.dist.q̄rti.q.1.R

In quacūqꝫ nutritiō evsqꝫ ad terminū augmentatiōis aliqd pcise cōuertit ꝓpter nutritionē.s.vt restauret illud qd fluxit:aliqd aūt ꝓpter augmētationē.s.vt acqrat quātitas debita ēt si nihil fluxisset: ꝛ primū quidem non est de principali intentiōe nature.simplr eni natura magis cōseruaret ad eē toti⁹ ptem q̄ fluxit si posset ɔseruare q̄ꝫ loco eius aliquā imperfectiōem restauret.sꝫ scdm est de pncipali intentiōe nature volentis attingere quātitatē pfectā: ita ꝙ secūdū intentū ē ꝓpter pfectionē acquirendā.pmū aūt quasi occasionū propter vitandam imperfectionem.44.dist.quarti.q.1.j.N

In quātocūqꝫ gradu habit⁹ nō posset supplere totā vicem potentie:qꝛ ꝛ si cālitas eius sit diminuta:ꝛ causalitas potētie diminuta:tn̄ alteri⁹ rōnis est causalitas habit⁹ q̄ꝫ causalitas potentie.qꝛ ex ratione sui habit⁹ est causa scda.qua.s.potētia.ptvti.ꝛ ita si in infinitum augeretur nūq̄ꝫ posset fieri principium vtens:sicut virtus generatiua patris quantuncunqꝫ augeret nō posset fieri virt⁹ solis.Non igit eiusdē rōis est cālitas habitus cū causalitate potentie: vt illa intēsa possit ascēdere ad istā.sed semper sunt alterius ratiōis:ꝛ tn̄ hic cū illa causans causat actū pfectiorē q̄ꝫ si solū causaret ab vna illarū.17.dist.primi.q.2.j.U.

In quocunqꝫ est formalis ratio agendi ꝛ prius natura q̄ꝫ actio eius sit elicita actu vel terminus pduct⁹ illud est ei rō ꝓrincipiū agēdi si aūt posteri⁹: hꝫ non agit illo formaliter: similr nec si simul natura cū termino habeat: qꝛ tūc fili⁹ generaret se.1.dist.tertij.q.5.B

In quocūqꝫ perficit maxīe potētia cognitiua in illo maxie pficitur appetitiua illi cognitiue corńdēs.6.di.scdi.q.2.j.E.

In quocūqꝫ ope nature manifestat summe potētia ꝛ sapientia diuina:qꝛ pducit ea de nihilo: ꝛ hec sunt q̄ pertinēt ad hierarchiā totius vniuersi quātū ad esse nature:sed mia ꝛ iustitia q̄ pertinēt ad hierarchiā natura rū intellectualiū quantū ad eē morale non summe manifestatur in quocūqꝫ ope gratie:imo vr ꝙ summa misericordia non manifestatur nisi sine meritis summa grā et gloria daretur. 13.dist.tertij.q.4.j.N

In sabbato sancto circa noctis initiū missarū solēnia sunt celebranda.ꝛ ratio est:qꝛ illa pars diei artificialis q̄ est post nonā sabbati sancti cōputatur cum nocte precedente diem dominicam. vnde in benedictione cerei dicitur hec nox est ꝛc.ꝛ etiā in oratione dicitur.deus q̄ hāc sacratissimam noctem ꝛc. terminus autem celebrationis.s.hora nona colligitur ex cōsuetudine ecclesiarum .ꝛ ille terminus maxime attingitur in diebus ieiuniorum quando regulariter in ecclesijs collegiatis cō-

tis cõsueuit circa horã nonam missa de ieiunio celebrari. Istã aũt circunstãtiã tpis cõcomitatur quoddã necessariũ ad faciẽdũ tractũ tpis in celebratione misse ordinata quacunq3 hora diei artificialis fiat. s. legere introitũ: oratiões & epistolã: sicut in missalibus ẽm vsum ecclesie Romane notat: sine qbus premissis nullus ordinate cõficit. nec forte absolute quis põt cõficere: vt. s. tactũ est dist. 8. nisi premitteret ad minus illa verba p que significaret se pferre verba cõsecrationis in persona christi nõ in psona sacerdotis. et celebrãtẽ op3 habere aliquẽ respõdẽtẽ in psona toti⁹ ecclesie: vt denotet esse mediator inter deũ & ecclesiam: offerẽs sacrificium deo pro ecclesia que sibi assistit in offerendo. 13. dist. quarti. q. 2. ℨ. N

In sacramẽtis est aliqd necessariũ simplr. s. ex pte sacrĩ: quo. s. nõ existente oĩno nõ est sacrm. aliqd est necessariũ aliqliter. s. ex pte ministri: sine q minister dispẽsando sacramentũ nõ põt vitare pctm̃. 3. dist. q̃rti. q. 2. C

In singularib⁹ est ordo ẽm ordinẽ vniuersaliũ. pri⁹ eñ qdcũq3 vniuersale põt intelligi descendere in ppriũ singulare q̃ contrahat p differentiã aliquã ad aliqd inferius tãq̃ ad speciẽ vt sic habeamus ordinẽ istoꝝ singularium: hoc ens: hec substãtia: hoc corpus: et sic deinceps vsq3 ad sortẽ. hoc pt3 p Auicẽ. 1. phisice sue. qõ prius videm⁹ a remotis corpus q̃ aial: & animal q̃ hoiem &c. qõ nõ est itelligendũ de vniuersali: q2 visus nõ videt vlẽ: s3 de singulari vniuersalioris. 8. dist. q̃rti. q. 2. O

In statu inocẽtie erãt dona ordinata: ita q iustitia originalis potuit eẽ sine gr̃a nõ ecõuerso: et tũc puatio poris includebat virtualr puationẽ posterioris: cuicũq3 igit tũc restituta fuisset gratia sine iustitia originali: si hoc factũ fuisset: non habuisset ipe pfectũ statũ innocẽtie. s3 p statu isto nõ habẽt talẽ ordinẽ s3 gr̃a põt inesse sine tali iustitia: & ipa simplr ẽ donũ excellẽti⁹ q̃ talis iustitia. ipa igit gr̃a inexistẽs simplr restituit hominẽ in statu isto ad pfectionẽ supernaturalẽ sibi possibile3: sed hoc sine iustitia: lic3 q absolute nõ ꝯdicant: vñ nõ repugnãt carẽtia iustitie originalis absolute loquendo & gr̃a p statu isto: repugnãt tñ inquãtũ illa carẽtia est culpa auertẽs a fine vltimo: q2 cõuersio opposita illi pro statu isto nata est inesse filio Ade per gratiã sine isto dono. 32. dist. scd̃i. q. vnica. ℨ. F

In statu innocẽtie qñ mr̃imoniũ fuit pcise i officiũ: fuisset licita bigamia: q2 fuisset tunc necessitas qõ vir cõmutaret corp⁹ suũ p plurib⁹ ad plures ples procreãdas: q2 p simplicẽ cõmutationẽ vnius cũ vna fuisset sufficiẽs ꝓcreatio: & nec vir nec mulier fuisset tunc sterilis. 33. dist. quarti. q. 1. ℨ. A

In substãtijs q̃uis i eadẽ re simplici possint eẽ pfectiones multe substantiales formalr distincte. & ibi vna rõ formalis possit abstrahi ab alia: remanẽte adhuc ꝯcretiõe vtriusq3 formalitatis ad sua ppria supposita. verbi gr̃a. l3 hec sit vera suba itellectiua est volitiua: vbi ẽ ꝑdica·

tio ɔcretiua vni⁹ pfectionis de altera:tñ hec negat intellect⁹ē volūtas:qr illa significāt perfectiões illas vt abstractas a se inuicē:⁊ ſm ꝓprias formalitates:tñ adhuc sic abstracta ɔcernūt ꝓpria supposita:vt hic itellect⁹ ē itellect⁹:⁊ hec volūtas ē volūtas.accipiēdo tñ substātiā siue simplicē siue cōpositā p̄cise ſm rōnē suā formalē q̄ditati uā:tñ ē abstractio a supposito ꝓprie nature:qr cōiter nō sunt nate cōcernere aliq̄d alteri⁹ nature. iō ibi ista abstractio ē maxima.abstrahēdo eñ naturam hūanā a suppositis:q̄ sunt illi⁹ nature: sicut abstrahit cū ɔcipitur hūanitas: nō remanet vlterius abstractio alia.⁊ iō illō vt sic cōceptū p̄cise est ipsummet: qr cuilibet alij extraneū.sicut dicit Auicē.5.meta. ꝙ eq̄nitas est tñ eq̄nitas ⁊ nihil aliō. Sʒ in accidentib⁹ quāto plura p̄nt cōcernere:tāto plures p̄nt fieri abstractiōes: cōcernūt eñ accidētia supposita alteri⁹ nature: et lʒ ab his abstrahātur cōcernūt tñ indiuidua ꝓprie nature: sicut albū cōcernit lignū. ⁊ licʒ ab hoc abstrahatur albedo:tñ adhuc cōcernit:albedinē hāc ⁊ illā q̄ sunt idiuidua sua.sʒ vlteri⁹ est abstractio q̄ditatis a supposito q̄lis dicta ē fieri i substātijs:⁊ illā circūloq̄mur p hoc ꝙ dicim⁹ q̄ditas albedinis. ⁊ illa nō cōcernit aliq̄ō suppositū nec eiusdē nature:nec alteri⁹. In relationib⁹ etiā (que plura cōcernūt) adhuc plures p̄nt esse abstractiones. ɔcernit eñ relatio suū ꝓpriū indiuiduū:fundamētū:⁊ subiectū: ⁊ licet abstrahat a posteriori:nō tamen a priori.

5.dist.primi.q.1.j.A

In tota lege Mosayca nō fiebat ista cōfessio de qua loq̄mur: sʒ de pctis occultis tñ deo fiebat confessio:de q̄busdā tñ defectibus publicis ⁊ obseruantia legaliū fiebat confessio:vt vniuscuiusq̨:q̄ñ.s.obtulit p tali delicto sacrificiū.Et gnalis cōfessio sacerdotis pro populo erat ista.iniuste egim⁹:peccauim⁹ ⁊ hmōi.Et isto mō publica cōfessio sacerdotis erat q̄dā dispositio ad petēdā miam dei populo.sicut ⁊ mō in ecclesia nō confessione ista de qua loquimur: confitemur nos peccasse ⁊ petimus miam ⁊ nobis ⁊ toti populo.17.dist.quarti.q.vnica.D

In tota natura nihil est in susceptiuo qō sit dispositio necessitās ad formā:qr cum qualibet tali stat potētia cōtradictionis cū ista necessario cōcomitet susceptiuū qō est precise susceptiuū. talis eñ repugnat necessitati.Sed illud verbū vsitatum de dispositione q̄ est necessitās dʒ sic intelligi: ꝙ dispositio nō sit rō necessitatis:sʒ ꝙ ipa posita agēs necessario inducat formā ad quā ē dispositio vel necessitate simplr: sicut q̄ñ ē mere naturale vel necessitate ſm q̄d: vt q̄ñ agēs est volūtariū et disposuit sic agere: ⁊ hoc vltio mō forma corporeitatis est dispositio necessitās ad aiam . nō ꝙ ex ista vel virtute ei⁹ sequat aiatio: sʒ qr ipa posita agēs necessitate cōditionata sue dispositiōis inducit formā ad quam est.43.dist.quarti.q.3.P

In via fuerūt due more angelorū. Prima in qua fuerunt vniformes in gratia:si volum⁹ di-

cere q mali habuerũt gratiã: vel vniformes saltẽ in natura. Scda mora i qua adhuc invia existẽtes fuerũt difformes: ita scilz q isti vltimate meruerũt: et isti vltimate demeruerunt. Tertia mora fuit distinctio finalis vni9 ab alio necessario probabile est etiã q in scda mora in qua fuerũt difformes in via fuerunt multe morule: qr mali peccauerunt multis speciebus pcti.s.supbia:odio et inuidia:et isti actus ordinate et nõ in eodẽ instãti fuerũt eliciti:vt ptz dist. 5.in princi.et est ibi auctoritas Augu. Hoc iterũ patet p illud Apoc. Fiebat preliũ magnũ in celo. Et dr ibi q Michael fecit victoriaz:q victoria cedebat in laudẽ bonoꝝ. hoc non fuit nisi qr pctm maloꝝ angeloꝝ fuit incẽtiuũ tẽtationis in bonis q tẽtationẽ istã vicerunt.cũ igit angelus bonus nõ fuit presci9 futuroꝝ:prius fuit elicitũ pctm a malo angelo anteq p ipm eẽt tẽtatio boni.et ideo in scda mora fuerũt multe morule elicite a malis.5.dist.scdi.q.2.N

Jnvita mortali causa naturalis semp agit effectũ suũ nisi p cõtrariũ impediat:et si suspendat actio ista aliter q per oppositũ miraculũ est.et tale dicit deus nõ posse de lege cõmuni.Jn vita aũt imortali nõ talis erit necessitas respectu effect9 naturalis:qr deus pro statu isto dispo fuit rebus coagere: et actiones pprias eis sinere hre fm Aug. 7.de ciui.dei.c.30.in statu aũt illo nõ coaget eis ad corruptionẽ mutuã: et ad multos alios effectus: et ideo nõ est miraculũ si tunc non habent effectus suos maxime imperfectos.49 dist.quarti.q.12.E

Jn vniuocis agẽtib9 verũ est qd tale est passum i potẽtia qle est agẽs in actu. et io ĩpossibile est qd idẽ sit i actu formalr tale et in potẽtia tale simul: tamen in actione equoca nunq opz hoc esse verũ: qr ibi agens opz esse nobilius et virtualiter tale.25. dist.scdi.q.vnica.J.E

Jn vniuersis operibus dei non fuit aliquod op9 mere grẽ: nisi sola incarnatio filij dei.et hoc si ad illã nulla merita pcesserũt: qd vtiq verũ est in ordinatiõe diuina de illa incarnatione: qr si tpe cõceptionis precesserunt aliq.merita Marie:tñ nõ erant bona absolute respectu incarnatiõis:sed forte acceleratiõis vt ipleret illa incarnatio pordinata.2.dist.quarti.q.1.J.M

Jn vnoquoq ordine cause oportet ponere respectu vnius effectus vnã per se causam:et vnã per se rationẽ causandi:ita intellectus in suo ordine causalitatis est vnus: et habet vnã formalẽ rõnẽ causandi: et species vel obiectũ in suo ordine causandi est vna causa: et hz vnam rõnẽ causandi:sed nõ opz tota lẽ causam prout cõplectit omnes causas partiales hre vnã rõnẽ causandi:nisi vnitate ordinis:qr si cũ vnitate ordinis cõcurrat vnitas per accidẽs: hoc accidit.sed vnitas ordinis est p se. Exẽplum . sol in suo ordine causandi habet vnã rationem causandi respectu prolis: et pater in suo ordine causandi est vna causa vnius rationis : sed causa totalisque complectitur patrem et solem : non habet

aliquā vnā rōnē formalē. cau=
sandi sicut nō ē vna cā: nisi vni
tate ordinis. ⁊ si cōtingat cau=
sas sic ordinatas pter vnitatez
ordinis hr̃e vnitatē p accn̄s in
quātū .s. vna accidit alteri hoc
nō cōuenit eis per se inquan=
tum sunt cause sic ordinate. 3.
di. primi. q. 7. N

Lapis vr̃ in eēntia diui=
na: nō vt in specu
lo in quo reluceat vt obiectuz
presens: sz ipsa eēntia se solam
⁊ soli suo intellectui se repn̄tat
ante actū intelligendi: sz lapis
videt̃ in eēntia diuina: vt obie
ctū secundariū in p̄io obiecto
non quidez motiuo ad intelle
ctionē secundi: sicut mouet in=
tellectū propriū: ⁊ sicut intelle
ctū nostrū mouet principiū ad
ↄclusionē sz ordine primi obie
cti ⁊ scd̄i terminātis q̄dā alio
.s. volūtate mouēte ad ista duo
obiecta ordie quodā actū itel=
lect⁹ terminātia. 14 q. q. J Cc

Latria pōt equiuoce accipi. vno
modo pro cultu siue reueren=
tia exhibita deo in actu iterio
ri rōne summi domini vel sum
mi boni: vel pro reuerētia exhi
bita deo actu exteriori: vel pro
habitu inclināte ad talē actuz
⁊ ille habit⁹ cū sit cōsonus rō=
ni recte virtus ē ⁊ nō theologi
ca: q2 nō hz pro obiecto imme
diato bonū increatuz. sz hono
rē deferēdū domino increato=
rē. ergo virtus moralis potissi
me cōtinetur sub iustitia q̄ red
ditur superiori q2 sibi debetur
9. di. tertij. q. vnica. B

Lex diuina est propter bonū cō
mune hoim quib⁹ data ē ⁊ pu
nitio cuiuscūq3 cōtra legē pec=
cātis. ⁊ hoc sz legē ē pp̄ter ob
seruationē legis. ⁊ vlteri⁹ pro
pter bonū cōe illorū quib⁹ da
ta ē lex. tādē vero pp̄ter ipsuz
legislatorē: ⁊ hoc io hic. nō aūt
i lege posita ab hoie: q2 hic bo
nū legislatoris ē simplr̃ melius
bono cōitatis. nō aūt ibi actus
aūt amicitie q̄ iperaret aliquā
punitionē amati vt amati non
imperaret illam nisi precise pp
correctionē amati. ⁊ lz illa eēt
via corrigēdi. tn̄ si alia eēt via
facilius corrigendi amicitia vt
amicitia magis imperaret illā
aliā viā. 14. di. quarti. q. 2. J. E

Lex illa sm quā penitētia virt⁹
est vindicatiua dictat culpam
debere ordinari: ⁊ p penā intri
secā tristitie ⁊ p penā extrinse=
cā duplicē verecundie .s. ⁊ affli
ctionis siue laboris corporalis
sicut colligit̃ ex diuersis scri=
pturis q̄ cōtinēt legē illā: ergo
illa pena siue puniri qđ respō
det culpe integrat̃ ex tribus pe
nis. Et cōsilr̃ cā proxima istius
pene opz q2 integret̃ ex causis
pp̄ijs istarū penarū. Cā autē
pp̄ria tristitie interioris ē dete
statio peccati cōmissi a se: siue
displicētia de peccato: ⁊ hec in
cludit duas cās ptiales .s. cōsi=
derationē peccati cōmissi ⁊ no
litionē ei⁹. ⁊ inter istas princi=
palior ē cā nolitio: ipsa ēt posi
ta necessario ponit aliā: nō ecō
uerso. Jste ergo actus q̄ ē pro=
pria cā prima tristitie dr̃ cōtri
tio. scd̄s actus q̄ ē cā proxima
erubescētie vel verecūdie dr̃ cō
fessio vbi peccatū occultū pp̄o
latur hoi: tertia cā proxima vł
propria tertie pene ē opus ali=
quod laboriosum vel penale.
Sicut ergo pena pfecta corre
spōdēs culpe sm iustitiā vin=

dicatiuam hꝫ tres penas ꝑtiales q̄ sunt ptes vni⁹ punitiōis perfecte. eo modo quo tres restitutiones eēnt partes vnius restitutionis ꝑfecte illi q̄ fuissꝫ tripliꝛ dānificat⁹: ita tres act⁹ ad quos sequunť iste tres pene sunt partes vni⁹ cāe sufficiētis ꝓxime respectu pene cōdigne. 16. di. quarti. q. 1. D

Lex diuina absolute prohibuit nō ꝑmittas hoieꝫ occidi. ⁊ nulli lꝫ inferiori in lege superioris dispēsare: ergo nulla lex positiua cōstituēs hoieꝫ occidēdum iusta ē. si in illis casib⁹ statuat quos deus non excipit: excipit āt m̄ltos vt pꝫ l Exo. s. blasphemū: homicidā. adulterū: ⁊ multos alios: null⁹ ergo ꝭm iustā legem occidit nec lex positiua iuste infligit homicidiū si nō excipiť ille casus a deo prohibēte homicidiū. Et si obijcias: ergo lex ē iniusta q̄ ꝑcipit furem occidi: q꞉ de⁹ nō excepit ab illo ꝓcepto negatiuo: nō occides. peccatum furti: Imo manifeste ōndit se velle excipere furē: nec velle eū plecti morte: q꞉ īfligit furi aliā penā. Rn̄deo cōstat ꝙ deus in lege Moysi vel euāgelica explicite nō excepit peccatū furti ab illo ꝓcepto: nō occides. vt. s. ꝑp hoc peccatū liceat hominē occidere: ⁊ iō nisi reuocauerit aliq̄ reuocatiōe spāli qd̄ non hꝫ ex scriptura. nec de bulla sup hoc descēdēte de celo audiuim⁹: nō video ꝙ lex aliqua iusta possit statuere hominē occidi ꝓ furto solo dico autē solo: q꞉ si ē fur ⁊ cū hoc inuasor presumiť homicida q꞉ vult occidere: ⁊ hic parat⁹ ē si aliq̄s sibi resistat: hoc pꝫ ꝑ illđ Exo. 22. de fure nocturno ⁊ diurno: fur nocturn⁹ īpune occidit: q̄ aūt intrātē de die ad furādūꝫ occidit homicidij reus ē. cā diuersitatis ē hec: q꞉ ꝓsumiť ꝙ q̄ de nocte furať occideret sibi resistētē. si possꝫ: non aūt q̄ de die intrat. 15. di. quarti. q. 3. J. G

Lex euāgelica que ē ꝑfectissima nō debuit ꝑcipitāter īponi. sed hoies ꝑ(?)lo ad illā allici cadētē adhuc sub cōsilio: vt postea exercitatis possꝫ sub ꝓcepto īponi scđo: q꞉ lex vet⁹ nō erat mala sicut ē idolatria. ⁊ iō nō debuit subito repelli. in hoc em̄ fuissꝫ repulsa quasi mala: sed debuit synagoga cuꝫ honore sepeliri: vt ōnderet fuisse bona ꝓ tēpore suo. Impositio aūt baptismi ꝑ moduꝫ ꝓcepti euacuatio fuit circūcisiōis saltē quātum ad necessitatē. Debuit aūt aliq̄n sed ꝓmulgatio ꝑ modū precepti: q꞉ alr nunq̄ hr̄et lex ista firmitatē vel necessitatē salteꝫ quātū ad illđ sacramētū. 3. di. quarti. q. 4. D

Lex ē de vniuersalib⁹ casib⁹: de casu aūt ꝑticulari nō ē lex: sꝫ iudiciū ꝭm legē: qđ ē cōclusio legis: vt ꝙ iste homicida ꝓmoriať 44. di. ꝑmi. q. vnica. J. D

Lex vniuersalr ꝓmulgata oēs obligat: vniuersalr dico illā ꝓmulgari in cui⁹ ꝓmulgatione nō ē aliqua acceptio ꝑsone siue cuiuscunq̄ exceptio ꝑsone: vł circūscriptio circūstātie. Tale fuit ꝓceptū de baptismo suscipiēdo ⁊ hoc rationabiliter q꞉ cōgruū fuit oēs de lege xp̄iana habere vnū signū in quo cōuenirēt inter se: ⁊ distinguerentur ab alijs: vt dictū ē in. q. de institutiōe sacri in cōi: ⁊ maxi-

me illos signū p q̄s ingrederent obseruātiā hui⁹ legis:p ei⁹ eciā susceptionē ascribūtur illi legi ⁊ dicunt̄ de familia christi.4.dist quarti.q.6.infra.A
Legēdo leges imperiales codicis multa inueniunt̄ satis consona multis iudicijs legis moysce.Et lȝ de⁹ dederit aliqua valde dura.q̄ nō opȝ in euāgelio seruare:tñ multa dedit rōnalia valde ēt pro statu quocū q̄ in hac vita mortali. Et iō si ista statuant̄a legislatore obseruāda p quocunq̄ tpe iuste statuunt̄.Et hoc mō si statueretur ab aliq̄ blasphemū adulterū idolatrā debere occidi. multo iustius ordinat̄ q̄ p fur suspēdat̄:sȝ ptȝ ad quid aspiciūt plus principes. q2 ad cōmodū tpale q̄ ad honorē dei:⁊ per hoc plus puniūt ⁊ reprimere volunt peccata in proximū q̄ in deū.vt pȝ.15.di.quarti.q.3.E
Legislator nō dȝ ea pretermittere q̄ ƀȝ se sunt cōgrua i lege ordinata.lȝ aliq̄s ex illis accipiat occasionē delinquēdi:alioquin nūq̄ de⁹ dbuisset instituisse penitētiā aliquā in aliqua lege. q2 quilibȝ pōt ex hoc accipere occasionē delinquēdi quā non acciperet si nō possȝ postea penitere:nūc aūt ad legē simpl'r ordinatā pro statu isto nature lapse reqritur q̄ penitētia possit eē fructuosa ⁊ qua rōne in quocūq̄ instāti sanitatis pari rōne ⁊ in extremis:imo magis ē necessariū pro multis imperfectis q̄ tunc possit valere. Dico igit̄ q̄ istis nō ē occasio data a lege:sȝ tñ accepta ab imperfectis:ƀm se aūt ē occasio seruādi legē propter amorē legislatoris qui tante misericordie ē erga miseros:vt nūquam eis claudat sinū misericordie sue. 20.di.quarti.q.vnica.infra.F.
Licet absolute ex natura intellectus ⁊ voluntatis sit cognitio prior.tñ q̄ cognitio conformis sit prior:hoc ē sit̄ ex obiecto et ordine potētiarū ⁊ rōne potentie sic practicātis.s.volūtatis: q̄ sit aliquo modo regulabilis aliūde. nā si obiectū determinat intellectū ad cognitionem rectitudinis:pri⁹ naturalr: q̄ volūtas velit:⁊ volūtas sit aliquo mō regulabilis aliūde:nō tñ apprehensio p̄cedit praxiȝ sȝ apprehēsio conformis:hoc aūt accidit qñcūq̄ determinata rectitudo praxis ē cognoscibile necessarium siue vt principiū p intellectū:siue vt conclusio p sciētiā. Quādo aūt rectitudo determinata cōtingēter cōuenit praxi.tūc nō ē obiectū aliq̄d determinās intellectum ad cognitionē rectitudinis determinate:anteq̄ volūtas velit.⁊ hoc loquēdo ƀ intellectu ⁊ volūtate in cōi.nā illȝ cōtingēs nō determinatur ad alterā partē ƀm omnē actū volūtatis:cōparando tñ in spāli ad intellectū hunc ⁊ volūtatē hanc istā praxim:pōt p̄cedere cognitio cōformis quā precedit primo cognitio determinatiua rectitudinis ⁊ quā nō:nō:nō pōt aūt precedere in oi intelligente:sȝ in illo solo:cuius volūtas nō ē primo determinans rectitudinē illi praxi. Exēplū predictorū:rectitudo huius praxis amare deū recta ē ⁊ necessaria ⁊ includit̄ virtualr in rōne dei hāc praxim in quocūq̄ nō tñ

nata ē precedere simplr appre
hēsio:sȝ ēt cōformis apprehen
sio:cui.s.praxis ē cōformanda
vrsit recta. Ex obiecto igit̄ q̄d
ē primo ex se determinatiuuȝ
intellectus ad notitiā rectitu=
dinis determinate ipsius pra=
xis:⁊ ex ordine intellect⁹ ⁊ vo=
luntatis in operādo.hr̄ hec no
titia prior praxi ⁊ conformis: ⁊
ita in qualibet alia:cui ꝯuenit
necessario rectitudo determia
ta :sȝ rectitudo hui⁹ praxis.s.
colere deū in sacrificio altaris
ē cōtingēs.qñq̄ eni ē actus re
ctus:vt mō:qñq̄ nō:vt in vete
ri testamēto:iō nō ē aliq̄d obie
ctū determinatiuū itellect⁹ ad
notitiā hui⁹ rectitudinis ante
oēȝ actū volūtatis.⁊ iō nec ista
p̄cedit.vt cōformis:oēm actuȝ
volūtatis:alicui⁹ tñ p̄cedit pu
ta illius solius:q̄ nō primo de
terminat rectitudinē huic pra
xi.qualis ē voluntas humana
hec eni rectitudo determinat̄
a voluntate diuina acceptāte
nunc talem cultum ⁊ alias nō
4.q.prol.infra.D

Licet absolute sine cōtradictio=
ne possit eē mediū in spē hūa=
na inter filiū regni ⁊ filiū perdi
tiōis.s.hō in puris naturalib⁹
tñ s̄m legē sapiētie diuine post
lapsum nullū ē medium inter
gratū q̄ ē fili⁹ regni ⁊ peccato=
rē:q̄ ē fili⁹ carceris:nec pōt esse
loquēdo de potētia ordinata.
i.cōformi legib⁹ a sapiētia ⁊ vo
luntate diuina determinatis.⁊
iō nullū liberat nec sic libera=
re pōt a culpa nisi cui dat gra
tiam.1.di.quarti.q.6.D

Licet absolutū possȝ cōuerti in
respectiuū ⁊ ecōuerso tñ nō se
quitur q̄ respect⁹ eēt sine fun=
damēto ⁊ termino: q̄r termin⁹
p̄ ꝯuersionē acciperet eē eo mō
quo pōt hr̄e eē.respect⁹ aūt nō
pōt hr̄e eē sine fundamēto ⁊ ter
mino.Nec seq̄tur si termin⁹ a
quo ꝑfuit sine istis.ergo termi
nus ad quē pōt eē sine istis:si
cut nec in aliis vbi termin⁹ vn⁹
req̄rit aliq̄ ad sui eē q̄ nō req̄=
rit ali⁹.dico ḡ q̄ si in respectiuū
cōuerteret̄ absolutū ille respe=
ctus req̄ret fundamētum ⁊ ter
minuȝ ⁊ hr̄et ea vel antiqua q̄
p̄cesserūt cōuersionē vel noua.
Exēplū in aliis.Nō seq̄tur la=
pis pōt cōuerti in sciam.⁊ econ=
uerso.lapis non informat ali=
quē itellectū.ergo nec scia q̄d
cūq̄ eni in aliq̄d ꝯuertat̄ semp
termin⁹ hēbit suū ꝓpriū modū
existēdi sicut termin⁹ a quo cō
uersionis habuit ante conuer
sionē suū propriū modū existē=
di.11.dist.quarti.q.2.F

Lȝ a cāis eēntialr ordiatis q̄rū
vna ē vniuoca altera equoca
possȝ eē effect⁹ vni⁹rōis.sic exē
plificat̄ d calore tñ qñ cāe effi
ciētes p̄rie eiusdē ordis ad effe
ctū cāent aliq̄ iq̄tū ipē cāe sūt di
sticte maxie si vtraq̄ sit vniuo
ca effectui:siue vniuocatōe ꝯple
ta siue diminuta.ñ pōt a cāis ta
lib⁹ distictis eē effect⁹ vni⁹rōis
vniuocationē ꝯpletā dico qñ ē
sĩtudo i forma. ⁊ i mō essendi
forme diminutā qñ ē sĩitudo i
forma lȝ hēat aliū modū eēndi
q̄uo dom⁹ ex̄ ē a domo in mēte
vñ ⁊ gñationeȝ istā vocat aliq̄
mō ph̄s vniuocā.7.met.Quia t.c.30.
igr̄ obiectuȝ ē cā prima respcū
notitie ⁊ vniuoca.lȝ diminute
seq̄tur q̄ distictio formalis ob
iectoꝝ cū causent notitias in=
q̄tū ipa sunt disticta nec io cō

cludat distinctionē formalē no titiarum.4.q.prolo.§.Bg.

Licet aliqs cōceptus cōis possit haberi q̄ dicat̄ in q̄d de gñatione diuina ꝛ spiratiōe diuina: imo forte q̄ dicat̄ in q̄d de: pater nitate diuina ꝛ creata: tñ nulla realitas pōt eē in diuinis aliq̄ mō distīcta ex parte rei: a q̄ sumat̄ iste cōcept⁹ dictus in q̄d: q̄ realitas sit determinabilis per aliā realitatē: sicut cōcept⁹ cōis est determinabilis i intellectu p aliū cōceptū. ꝛ īpossibilitas huius: ꝛ rō satis tacta est. dico igitur ꝙ paternitas ꝛ filiatio non sunt duo primo diuersa quātū ad intellectū: q̄d possit intellectus abstrahere ab eis aliquē cōceptū realē cōem: s꜠ sunt primo diuersa quātū ad realitatē et realitatē: ita ꝙ nullū vnum gradū realitatis includūt q̄ sit quasi potētialis ꝛ determinabilis p ꝓprias differētias: vel q̄si per ꝓprias. sicut albedo et nigredo includūt realitatem aliquā eiusdē rōnis determinabilē p ꝓprias differentias specificas earū siue realitates: a quibus sumūtur earum differētie specifice: ꝛ ideo illa ꝓpositio ꝙ primo distinctiua sunt p̄mo diuersa tātū d꜠ intelligi de ipsis realitatib⁹: q̄ primo cōstituunt quātū ad nō cōuenictiā in aliqua realitate vna formali q̄ formalr̄ includāt ambo. 26. dis. 8in. primi. q. vnica. §. Y

Licet aliquod essentiale sit principiū ꝓductionis: alicui⁹ ad extra: nō tñ est principium statim applicabile ad actū: nisi vt itelligit̄ l trib⁹: q: sicut dictū est di stin. 12. p̄mi. illud q̄d est principiū actuū ordinatoꝝ nō intelligitur esse in potētia ꝑima ad actū remotū: nisi vt est sub actu priori. sicut aīa nunꝗ̄ intelligitur eē i potētia ꝑima ad actū volēdi: nisi vt est actu itelligēs q: q̄n est in potētia ꝑima volēdi aliq̄d actu intelligit illud: q: nihil est volitū nisi cognitū: et ita l꜠ q̄dlibet eētiale ad se precedat aliquo mō notionale tñ nō op꜠ oē essentiale sub omi respectu ad extra posse ꝓcedere quodcunꝗ̄ notionale. 1. dist. secundi. q. 1. infra. D

Licet angelus pri⁹ videret intellectionē alteri⁹ angeli ꝙ̄ haberet auditionē ab eo: non tñ frustra eēt auditio: q: eēt p se ꝑfectio cōicata angelo ab alio angelo liberaliter: ꝛ ad hoc potissime est locutio in intelligentibus vt liberalr̄ ꝛ libere cōicent sibi̇̄nuicē cōceptus suos. si autē cogitatio hui⁹ videret̄ i hoc iste liberaliter nō cōicat suū cōceptū alteri. si em̄ h꜠ iste in ista visione sicut nō intelligēs ꝛ nō volens: q: ista cogitatio est naturaliter visibilis. naturalr̄ autē actiuū ꝛ motiuū ad s̄m visionē simili mō ageret: si nō eēt in intelligēte ꝛ volēte. Silr̄ ēt audítio q̄n ꝓcedit excitat ad itellectionē visionis angeli loquentis: ita ꝙ l꜠ illa visio posset esse sine excitatiōe nō tñ est sine. 9. dist. secundi. q. 2. §. D

Licet appetit⁹ naturalis naturaliter inclinet ad summā perfectionē. iustitia tñ distributiua i deo q̄ ordinat oīa propter seipsam: ordinat sic hoīes ad beatitudinē vt hec pfectio detur ꝓpter meritū nō ꝓpter appetitū naturalē: ꝛ q: inequalia p̄nt eē merita in eade꜠ specie hoīm. p

.ꝯõis et pfectio põt esse inequa-
50.dist.quarti.q.6.§.A
Licet apostoli in actibus vel ver
bis q̃ dixerunt vt hoies potue
runt errare:tñ nullus apl's vel
ppheta inquãtũ scriptor alicu
ius partis scripture aliquo mõ
errauit:qꝛ fm Augu.in episto-
la ad hiero.et ponit in canone
distin.9.Si ad scripturas diui
nas admissum fuerit aliqd mẽ
daciũ quãtũcũqꝫ paruũ seu of-
ficiosum nihil remanet in ea so
lide veritatis: qua cõuincatur
aduersarius. quicqd em cõtra
ipm allegatũ fuerit respõdebit
illud mẽdaciter esse dictũ ioco
se vel officiose: vt est illud alid
qd cõcedit ita esse dictũ.vñ di-
cit ibidẽ Augu.his solis libris
scriptoꝝ q̃ canonici nominãtur
hãc didici ferre reuerẽtiam: ꝙ
nullũ eoꝝ in scribendo errasse
firmissime credã.3.distin.quar
ti.q.4.L
Licet beati erũt in determinata
approximatiõe ad christum:tñ
nõ minuet eoꝝ beatitudo acci
dẽtalis cũ aliquãtulũ recedũt:
qꝛ recedunt fm libitũ suũ:sicut
modo aliqui habẽt ppinquita
tẽ ad rẽ in camera vel extra in
aula.49.dist.quarti.q.14.§.N
Licet bonũ qd impetrat virtute
sacrificij nõ impetretur virtute
meriti psonalis sacerdotis: sed
virtute meriti ecclesie in cuius
psona fit oblatio: ꝛ ob cui gra-
tiã oblatio acceptat: et iõ quo
ad hoc.s.tale bonũ sic impetrã
dũ sacerdos licet sit mere orga
nũ:tñ rõne ordinis hꝫ gradum
notabilẽ in ecclesia: ppter quẽ
sibi cõuenit offerre ꝛ oblatiõis
virtutẽ determinare. et in hoc
nõ est precise organũ sed mini
ster ꝛ dispẽsator.20.q.vlti.Z
Licet cognoscibilitas sequat p-
portionaliter entitatẽ:nõ tñ ita
est de cognosci:nisi cõparando
ad illũ intellectũ:qui cognoscit
quodlibet fm gradum sue co-
gnoscibilitatis: ita dico ꝙ si en
titas participata concludat de
necessitate cognoscibilitatẽ pti
cipatã: ꝛ ita participatum ha-
beat cognoscibilitatẽ p cogno-
scibile imparticipatũ: nõ tñ ha
bet cognosci p cognoscibile im
participatũ: vt cognitũ: sed vt
causam dantem sibi esse.3.dist.
primi.q.3.infra.Z
Licet cognitio sit fm modum co
gnoscẽtis: et nõ sit supra natu
ram cognoscẽtis: est tñ obiecti
habẽtis modũ cognoscibilis et
modũ nature vltra modũ natu
re cognoscẽtis . aliter em nũqꝫ
perfectius cognosceret ab im-
perfectiori naturaliter.49.dis.
quarti.q.11.infra.B
Licet cõcedatur potẽtiã.s.obie-
ctiuã precedere actũ:nõ tamen
ipsa est in aliquo actu reali; li-
cet sit in aliquo eẽ cognito fm
ꝙ cõceditur esse cognitũ:nõ tñ
est formaliter esse cognitũ.1.di
stin.secundi.q.2.§.G
Licet de aliquib⁹ sanctis patri-
bus presumatur quod in cõtra
hendo bigamiam nõ peccaue-
rint: quia vtraqꝫ ratio cõtrahẽ
di ibi concurrit.s.necessitas p-
pter quam iuste erat sic cõtra-
hẽdũ:et auctoritas diuina ap-
probans et precipiẽs.tamen si
aliqui sine istis causis vel alte
ra earum contraxerint non est
mihi inconueniens ꝙ mortali-
ter peccauerint:quia nõ repu-
to eos fuisse tunc confirmatos.
33.dist.quarti.q.1.D

Licet damnati debet magis vel le nō esse q̄ in peccato permanere:credo tamen q̄ appetunt non esse non propter culpā fugiēdā.sunt enim obstinati. sed propter penā quā sustinēt.Ratio est: nō esse non est maximū malū:nec ex se odibile: sed miseria est per se malū ꝛ p se odibile.ergo quilibet ipsam naturaliter refugit:nec ab hac fuga retrahitur. tale aūt nō est non esse.50.dist.quarti.q.2.F

Licet deus priuet entia secūda actiōibus suis preueniēdo causalitatē eoꝝ: et causando effectus quos illa possent causare tamen non oportet q̄ priuet illa suis entitatibus.manent eñ et nō causant suos effectus: qꝛ alia causa immediate causat illos.possent tamen illos causare.sicut manet iste ignis: et tamen non causat ignē in hoc ligno si aliud agens fortius preueniat in igniendo posset tamē causare:qꝛ formā que est principiū igniēdi h3.7.q.ḡli.ſ.O

Licet deusvoluit me sedere pro a.et non sedere pro.b. tñ prius naturalr̄volita sunt ab eo ipsa obiecta q̄ ipsa nunc mensurātia:et in illo priori oportet querere non contradictionem istorum volitorū. alioquin per ipsa nunc posteriora eis adiecta non videtur posse tolli illa con tradictio respectu huiꝰ:ita hic: si enimvellet angelum esse pro hoc nūc:et nō esse pro hoc nūc: primo querēda est possibilitas quomodo vellet angelū esse et nō esse.2.dist.scdi.q.1.ſ.F

Licet deus posset velle nos obligare sibi vt quicquid sumus ꝛ possumus teneamur deo:tamē ex maxima misericordia sua cō siderans nostram fragilitatem et difficultatem ad bonum noluit nos regulariter obligare nisi ad decalogum:ꝛ ita potuisset tunc ordinasse obligare hominem ad decalogum. sc3 christo non incarnato. Posset ergo tūc homo aliqua opera supererogatiōis exercere: que alias sibi essent indebita: et tunc salvaret tota ratio satisfactionis. de potentia tñ ordinata deꝰ nō disposuit alicui peccatori dare primam gratiam: nisi in virtute meriti illius q̄ erat sine peccato.s.christi: quia sicut tactu3 est supra:non disposuit sibi recōciliare inimicum nisi per obsequium magis gratū q̄ offensa eius erat sibi displicēs. et tale obsequiū eius est passio christi vel meritū eius:et sicut non disposuit dare gratiam peccatori sine passione sine qua gratia nulla potest esse satisfactio omnino: qꝛ nec equiualens ali quo modo: nec simpliciter:nec in diuina acceptatione.iō multo magis de potentia ordinata non est possibile satisfieri deo de pctō nisi invirtute passionis christi.15.dist.quarti.q.1.D

Licet de potentia absoluta posset deus causare gratiam que est principalis effectus baptismi ꝛ etiam illos alios effectus proprios assignatos characteri:sc3 assimilare ꝛc. sine tali forma absoluta que ponitur character tamen de potentia ordinata tenet q̄ causat illos effectus mediāte ista forma:et cōgrue.6.dist.quarti.q.9.L

Licet de virtutibꝰ disperatis videretur q̄ earum essent actus

distincti specie saltē inesse mo ris tñ quādo vna est superior & alia inferior non oportet ꝙ bonitas quā habet actus ab vna sit distincta absolute specie a bonitate quā hʒ ab alia. sed videt magis ꝙ virtus superior tribuat bonitatē vlteriorē que sit quasi cōpletiua bonitatis il lius quā tribuit iferior. Et hoc modo charitas dicit esse forma aliarū virtutū qꝛ bonitas meri toria que cōpetit actui aliquo mō a charitate est completiua bonitatis cuiuscunqꝫ alterius in actu. 17. q. q. 3.

Licet entitas actualis mobilis non sit mobilis ratio recipiēdi motuʒ: sed magis vt est ens in potentia. est tamē actus necessario requisitus ad hoc ꝙ mo ueat. & sic loquit philosophus dicens. qđ mouet est. nō ꝙ hec sit conditio nobilis per se: sed ꝑ accidens. requisita tñ neces sario ad motum. per se autē cō ditio mobilis est eē in potētia: bene tamē potest esse aliquid cōueniens alicui per accidēs & tamē necessario per accidens inquā: qꝛ non includitur in ra tiōe forme illius. necessario tñ requisitū ad illud: qꝛ sine illo il lud non esset sicut priuatio est principiū per accidens nature primo physi. Ad probandum igitur ꝙ generatio nō sit mot᷒ sufficit Aristoteli ꝙ subiectum generationis nō necessario est ens actu: sʒ ē ens in potentia. subiecto autē motus siue ei ꝙ mouet necessario coniungitur qđ est ens actu: lʒ per accidēs. 12. di. secundi. q. 1. J. 3. 5. phy. t. c. 8.

Licet entitati absolute sit idem realr veritas & bonitas. & huic entitati hec veritas & hec bo nitas. nō tñ formalr & quidita tiue qꝛ veritas & bonitas sunt quasi passiones entis. 4. met. t. c. 5. Ita ēt est đ realitate a qua ac cipit differentia & silr de quidi tate: & entitate indiuiduali: & đ aliis multis: de quib᷒ frequen ter tactuʒ est de ista differentia ex parte rei: qua hec realitas non est formalr illa lʒ sit idēti ce illa. Nec ēt est contradictio scđm dicentē respectū vestigia lem esse ratitudinē fundamēti aliquid esse idem fundamēto: qđ concessum est in scđo lib. de q. 5. relatione creature ad deum: & tamen non sic idem: qđ sit rati tudo fundamenti. 8. dist. tertij q. vnica. J. E.

Licet forma ꝯ quā inclinatur re ceptiuuʒ non inducat nisi per agēs ꝑ se violentās passuʒ: tñ per se ratio violēti est ex habi tudine passi ad formā qꝛ passo & forma manētibus in sua rōe: puta ꝙ forma sit receptibilis tñ contra inclinationeʒ passi quo modocūqꝫ variat agēs: passuʒ violēter recipit. hoc ēt apparet qꝛ nō tm̄ in induci. sed ēt in per manere dicit ꝙ aliqua forma violēter ꝑmanet in passo & diu alique autē naturalr ita ꝙ cir cūscribēdo agēs qđ scʒ non hʒ actionē post inductionem for me ibi est naturalitas vel vio lentia precise comparando for mā ad receptiuum. Cōcedo er go ꝙ in descriptione violēti po nitur agens tanqꝫ extrinsecuʒ. sed non tanqꝫ per se complens nec tanqꝫ ꝑ se cōstituens rōnē violēti. sed tātūmō cōplet ꝑ il lud: passo vim nō ꝯferēte: & tñ modo moueret violentuʒ post

oēm actionē agētis:si sicut la-
pis posset quiescere sursū si-
ne cōtinua actione detinētis.
Addit tñ principiū in descrip-
tione violēti tāq̄ cā extrinseca
43.di.quarti.q.4.D.
Licet essentia diuia in q̄libet p-
sona sit oīno primū quasi fun-
damētū cuiuslibet pfectionis
essentialis.prima tñ psona ap
propriate h3 memoriā:ꝛ virtu
te illius principij productiui p
ducit prima pductiōe adequa
ta secūdā personā:ꝛ scda per-
sona quasi adequata pricipio
pductiuo pducit:vt notitia ac
tualis:ꝛ spiritus sanct⁹ quasi
adequat⁹ suo principio pducti
uo producit:vt amor actualis.
13.di.primi.q.vnica.U.
Licet fides acq̄sita sufficiat ad
assensū ꝛ certitudinē actus p
ut credere opponit opinari:tñ
non est ita perfecte cert⁹:sicut
cum fide infusa:nec eēt actus
ita intensus:nec sufficit in esse
primo:q: fides acquisita nō p-
ficit animā ita pfecte sicut in-
fusa.op3 igit ponere vtrāq̄ fi-
dē.23.di.tertij.q.vnica.J.L.
Licet gloriosi⁹ fuisset hñti actū
meruisse illū q̄ nō meruisse:nō
tñ simplr est gl'iosi⁹:q: decens
est pp alios beatos ꝛ pp perfe
ctionē illius status q̄ illic inue
niant oēs gradus pncipales i
actib⁹beatificis vt actualis bti
tudo xpi sit maior beatitudine
oiu3 creaturaꝝ.nā ibi sunt ali
qui bti:q̄ nunq̄ fuerūt inimici
actualr peccato actuali vt mul
ti inocētes:ꝛ multi alij q̄ aliq̄n
fuerūt inimici:vt mortalr pec-
cātes ꝛ postea penitentes. Est
ibi ēt beata virgo mr dei:que
nunq̄ fuit inimica actualr rōe
ne peccati actualis nec rōe ori
ginalis:fuisset tñ nisi fuisset p-
seruata.igit decēs fuit q̄ esset
btitudo alicuius psone sine oī
merito pcedente nec iō aīa xpi
fuit inglorioslor:q: si act⁹ po-
tuisset cadere sub merito aīa il
la potuiss3 mereri illū nisi fuis
set preuēta actu btifico. Et sic
pueniri ex liberalitate dātis ē
maioris nobilitatis.sicut si mi-
hi daret illud qd̄ habeo i fine
totius laboris meritorij nunc:
ꝛ illud magis est ad decorē sta
tus beatoꝝ:vt dictū est.18.di.
tertij.q.vnica.J.G.
Licet idē sit q̄d nois.ꝛ quid rei
in habētib⁹ q̄d rei.tñ prius co-
gnoscit aliq̄d eē q̄d nois q̄ q̄d
rei.primū eīn cognoscit cogno
scendo illud nomen esse intelli
gibile ꝛ significabile. scdm co-
gnoscendo istud esse alicuius
possibilis eē in effectu.ꝛ ex ra
tione eius possibili:concipi ꝛ si-
gnari pōt concludi aliq̄d posse
subesse illi cōceptui ꝛ p ꝯhs il
lam ratione exprimere verum
q̄d est.1.di.quarti.q.2.L.
Licet spēs in intellū angeli sit
rō distincte cognoscēdi eēntiā3
diuinā:nō tñ est ratio distincte
cognoscendi modū istius eēn-
tie in suppositis:sicut ēt in no-
bis distincte cognosci pōt aliq̄
quiditas creata:licet non co-
gnoscat in quibus suppositis
sit vel qualr sit in eis.3.dist. se-
cundi.q.9.J.N.
Licet dictū apostoli:deus vult
oēs homiēs saluos fieri:posset
exponi de distributione accom
modata pro oībus:q̄ salui fiēt.
tñ multo melius possēt exponi
de volūtate antecedente sic i.
vult oēs homies saluare ꝛ sal

uos fieri quātū.s.est ex pte sui. ꝛ volūtate sua antecedente: ꝓ quāto dedit eis dona naturalia ꝛ leges rectas: ꝛ adiutoria cōia sufficientia ad salutē sicut de rege statuēte bonas leges ꝛ ꝑficiēte ministros ad custodiā istarū legum: posset dici ꝙ vult oēs subditos suos pacifice viuere ꝛ ꝗete: ꝛ tñ si videret aliquē tribulari iniuste nō statim oporteret ꝙ rex intromitteret se ad faciēdū illū ꝗete viuere: nisi deuolueret cā ad ipʒ ꝑ q̄rimoniā de facto. ḡ vult ꝗdē iste quēlibet pacifice viuere ꝛ ꝗete antecedēter: nō tñ vult quēcūꝙ imediate ita viuere. Ita dico ī ꝓposito ꝙ ꝛ si deꝰ nō hēat volūtatē bñplaciti ad illū saluandum: tñ vult isti illa adiutoria cōia sūtia ad salutē oium: qbꝰ iste ēt ꝑt sufficiēter bñ viuere ꝛ saluari ꝑꝑ q̄ dici pōt ꝙ quantū est ex parte sui vult oēs saluos fieri. 46. di. ꝑmi. q. vnica. ꝭ. B.

Licet i Michaele visiōe obiecti siue itellectionē ipsius obiecti posset seq̄ locutio Gabrielis de eodē: tñ tūc nō cāt cognitionē alicuiꝰ nō p̄ꝰnoti nec tūc ē locutio ita necīa: sicut qñ p̄cedit vtrāꝙ visionē illā: qñ em̄ Gabriel nouit aliq̄d i gñe ꝓꝓo vł reuelatū: qḋ nō nouit michael in pticulari: pōt iste in intellū ipsiꝰ cāre ꝯceptū q̄ ꝓꝓrie dr̄ auditio: quo cāto ꝑt Michael cōuertere se ad itellm̄ Gabrielis vidēdū ꝛ in eo videbit illa intellectio quā Gabriel hʒ: ꝛ ēt in ista intellectiōe videbit aliquō mō obiectū ipsiꝰ intellectionis ꝛ si illud obiectū nō possit vlterius videri nec in se nec in v̄bo vltia ꝑfectio quā pōt Michael de hoc cognito hr̄e est videre illud in itellectu Gabrielis. 9. dist. secundi. q. 2. ꝭ. D.

Licet intellꝰ distrahat ab intelligēdo qñ occupat sensus circa sua sensibilia alia a suo intelligibili qḋ tūc intelligit: q: sic potētie se inuicē īpediūt: nec mutuo se iuuāt ī actibꝰ: tñ qñ sensus occupant circa singulare sensibile: cuiꝰ vł̄e ꝑ spēs intelligit: vt videlʒ qñ sensus sentit illud obiectū qḋ ꝑhātasiat: ꝛ intellectꝰ intelligēs nō distrahit: tūc intellꝰ maxime cōfortat: q: tūc potētie circa idē obiectū sibi administrāt eiꝰ ꝑtiā: vt a q̄libet ſʒ eiꝰ ꝓportionē apprehēdat. hoc pʒ in exēplo. qñ volumus colere xp̄ʒ ꝛ passionē eius cōpati: faciꝰ eā cōtēplamur si imaginē crucifixi frequētiꝰ intuemur ꝛ ex tali intuitiōe talis spēs in ꝑhātasia gñat: ꝛ hoc totū ē mō ꝑꝑ ordinē nālē potentiaꝝ ꝑmaꝝ in agēdo lʒ hoc nō sit vł̄r necessariū respectu oiuʒ itelligibiliū vt pʒ de ꝓphetis. q: ꝓphete vero erāt distracti ꝑ sensibilia: nec eos sēsibilia multū iuuabāt ad ꝓphetiā q: non erāt eis ꝯueniētia. nā talia parū faciūt ad reuelationē: que ē de his: q̄ nec oculus vidit. nec auris audiuit ꝛc. q̄ holbꝰ enarrare nō lʒ ſm aplm̄ corin. 13. ſʒ erat aliqḋ sensibile eis ꝑñs in imaginatiōe: q: vt cōiter oēs ꝓphete erāt multū imaginarij pʒ per aug. 12. sup Gen. ā re ꝛc. 16. dist. ꝑmi. q. vnica. ꝭ. D.

Licet intellꝰ nāli necessitate videat obiectū ꝑñs ꝓportionatū tñ volūtas nō naturali necessitate fruit illo obiecto viso neꝙ ēt illa necessitas vidēdi est sim

pliciter necessitas: sed tãtũmõ necessitas si obiectum phs moueat ⁊ istud est sic mere ꝯtĩgẽs qꝛ obiectũ istud volũtarie ⁊ cõtingẽter mouet quẽcũqꝫ intellꝫ creatũ. sed ẽt volũtas cõtingẽter fruit illo viso cõtingenter ⁊ copulat intelligẽtiam cum memoria si tamẽ ibi habet actuꝫ. 49. di. quarti. q. 6. D.

Licet intell's diuin⁹ nõ sequatur res sicut effect⁹ cãm tñ cõcomitãtia est ibi ꝙ sicut res põt nõ esse ita intell's diuin⁹ põt non scire. ⁊ iõ nunꝙ̃ sequit ꝙ intellectus diuin⁹ cognoscat reꝫ alr ꝙ̃ est. Et iõ nũꝙ̃ pñt simul stare illa que requirunt ad deceptionẽ sed sicut res scita põt eẽ: ita deus põt eã scire: ⁊ sicut res scita potest nõ esse: ita de⁹ põt eam non scire. ⁊ si nõ erit: nõ sciet. 39. di. primi. q. 1. R.

Licet in toto vniuerso ꝑncipalr ordo attendit fm distinctionẽ spẽꝝ in qbus est imparitas ptinẽs ad ordinẽ. tñ qꝛ fm Aug. 19 ciui. li. 19. c. 13. Ordo est pariuꝫ impariũqꝫ reruꝫ vnicuiqꝫ loca sua distribuẽs: congrua dispõ: ab illo aũt agente q̃ principalr intẽdit ordinem vniuersi: sicut ꝑncipale bonũ intrinsecũ sibi: nõ tñ intẽdit ista imparitas q̃ est vnum requisitũ ad ordineꝫ s. specierũ sed ẽt paritas indiuiduoꝝ in eadẽ specie: que est aliud cõcurrẽs ad ordinẽ. ⁊ similiter indiuidua intẽdunt ab ipso primo ꝓut ipm intẽdit aliquid aliud a se nõ vt finem: sed vt aliquid aliud ad fineꝫ. vnde ꝓpter bonitatẽ suã cõicandã: ⁊ ꝓpter suã beatitudinẽ plura in eadẽ specie ꝓduxit. in principalib⁹ aũt entibus est a deo intentũ indiuiduũ principalr. 3. dist. secundi. q. 7. J. G.

Licet in ꝑmo ꝑfecto cõcurrãt simul multe ꝑfectiões qualitcũqꝫ multe non curo mõ tñ aliqd forte põt esse sibi ꝓpinqui⁹ fm vnã ꝑfectionẽ ⁊ nõ fm aliã: vt pote de⁹ est: simplr necesse est: ⁊ hec necessitas est in ipso ꝑfecto simplr. Quanto ꝗ aliqd est magis necessariũ tãto erit propinqꝰ deo ⁊ sic celũ est deo ꝓpinqui⁹ quocũqꝫ corruptibili. ꝓter hoc aũt deus est nã intellectualis simplr perfecta. huic fm hoc magis appropinquat creatura mere itellectualis lꝫ finita cuiusmodi est nã angelica. post hãc nã intell's nr̃i lꝫ nõ mere itellectualis ⁊ finita: post hãc nã sensitiua q̃ mag' appropinq̃t intellectuali ꝙ̃ nõ sensitiua. In hoc ꝗ ordine ꝓpinqui⁹ est deo musca ꝙ̃ celũ. posset ꝗ inferri ex ꝑmo ordine ꝙ celum est ꝓpinqꝰ deo. ⁊ ꝑ ꝯñs perfectius musca. Ex scdo aũt ordie ꝙ musca est ꝑfectior celo: ⁊ ita opposita. Dico ergo ꝙ qñcũqꝫ in primo cõcurrunt perfectiones qualitcũqꝫ distincte vel disperate illud est simplr perfectius qđ est sibi ꝓpinqui⁹ fm illud qđ hꝫ rõnẽ ꝑfectiõis. sicut fm phm. 3. thopi. non sequitur simiã esse meliorẽ equo lꝫ sit similior homini qꝛ non est homini similior in conditionib⁹ nobilioribꝰ simplr conditio auteꝫ nobilior simplr in primo est intellectualitas ꝙ̃ necessitas essendi eo mõ intelligẽdo magis quo est ibi distinctio. Et iõ homo est simplr nobilior celo nec mireris talem ordinẽ diuersuꝫ assignari ad primũ ꝫ diuersa

Speculatõ mira bil ipsi docto. ꝑ quam solũtur subtilissime difficultates in via phi

Ca. 4.

perfectiones q: quelibet perfectio pōt esse principium vnius hierarchie naturalis. vel scdm philosophos vni⁹ cathene auree. ⁊ ita b3 diuersas perfectiones simplr in prius participatas ordiate a diuersis possunt attēdi diuerse cathene auree. Ad ppositū dico q in substantia vt est primū entium est duplex ordo prioritatis: vnus in substando alijs q includit recipere alia ⁊ perfici ab eis alius actualitatis intēsiue. ⁊ secūda perfectio ē simplr maior q̄ prima q: prima cōuenit potētiali vel saltē reqrit illud cui conuenit esse potentiale. Quantitas aūt propinquior est substantie fm primā rationem q: imediatior fm rationē receptiui. Qualitas aūt fm aliam ipsa em̄ est pncipiū agēdi nō sic quātitas. ⁊ fm hoc apparet minor actualitas ei⁹. 12. di. qrti. q. 2. E.

Licet ista natura accepta p hāc gnationē nō possit hre idē esse numero qd accepit nō fundando istam eandē relationem numero non tñ ipsa relatio est sibi cōsubstantialis q: posset absolute eadē existētia fuisse numero habita sine ista relatiōe puta si accepta fuisset imediate a creāte vel ab aliquo generante. 8. di. tertij. q. vnica. E.

Licet nature depēdētes sint alterius rōnis. ⁊ ita dependētie earū inquantū a fundamento possunt hre distinctione3 sunt aliquo mō alterius rationis: tñ idem terminus ⁊ fm eandē rationē ex parte eius potest esse omniū istarum dependentia3. similr si natura angelica assumeret ipsa esset alterius rationis a natura humana: ⁊ sic eēt alia ⁊ alia dependentia huius nature ⁊ illius. ⁊ tñ vtraq posset dependere ad eundem terminum vt ad personam verbi. 2. di. tertij. q. 1. D.

Licet nō habeat aīa xpī summā inclinationē ad summam gra3 quātū est ex parte fundamenti inclinationis: tamē h3 inclinationem ad summā gratiā qua possi3 summe coniungi obiecto ⁊ ita licet posset quietari p quācūq gratiam sicut ⁊ quecunq anima. non tamē summe quietaret sine summa gratia q: nec summe coniungeretur obiecto in quo est perfecta quies: nisi haberet summam gratia3. 14. dist. tertij. q. 4. N.

Licet nō posset angelus ex puris naturalib⁹ habere cognitionē dei intuitiuam: tñ non vr negandū quin possit nālr hre cognitionē eius abstractiuā: hoc modo intelligēdo q spēs aliq distincte representet istā essentiā: l3 non representet eam: vt in se phtialr existētem: bene qdem possibile est habere cognitionē distinctā l3 abstractiua3. nā abstractiua distinguit in cōfusa3 ⁊ distinctā penes rationē aliam ⁊ aliā cognoscendi. ⁊ istā talē spēcie representantē essentiā diuinā intellectui angelico non videt incōueniens ponere intellectui angeli inditam esse a principio: ita q l3 ipsa non sit nālis intellectui. hoc modo q iste intell's possit ex naturalib⁹ suis ea3 acqrere: neq ēt q possit eam habere ex actione alicuius obiecti agētis naturalr: q: non pōt eam habere psentialitate alicuius obiecti finiti

monētis: nisi eētie diuie tm̄: q̄ nihil aliđ a se cāt naturalr̄ naturali cātione. tm̄ sic perfectiones date angelo in sua prima creatione: lȝ non necessario sequant̄ nām eius: dicerent̄ nāles distinguendo ꝯ mere supnaturales. s. gratie ꝛ glorie. ita ista perfectio data intellectui angelico: q̄ essentia diuina eēt ei pn̄s distincte: lȝ abstractiue: pōt dici nālis ꝛ ad cognitionē naturalē angeli pertinere. ita ꝙ q̄cq̄d cognoscit āgelꝰ de deo virtute huiꝰ spēi aliquo mō co gnoscit nālr̄ ꝛ aliquo mō nō naturalr̄: naturalr̄ inquantū ista nō est ꝑncipiū gratuiti actus nec gloriosi: nō nālr̄ aūt quātū ad istā nō posset pertingere ex nālibꝰ neq̄ aliqua actione naturali. 3. di. scđi. q. 9. D.

Licet aliquid nō possit accipere eē: nisi a cā supnaturali tm̄ est cognoscibile nāliter: qꝛ quātū cūq̄ aliq̄d supnaturalr̄ ponat̄ in esse postq̄ tm̄ positum est in esse est quoddaȝ ens naturale ꝛ ꝓportionatum pōtētie naturalr̄ cognoscenti vel cognitiue 10. dist. quarti. q. 8. L.

Licet nullū quātū existat: nisi ipsum sit quale: tm̄ existēs prius naturalr̄ est quātū q̄ quale. ꝛ f̄m hoc prius naturalr̄ est mathematicū q̄ quale: hoc est tale quale prio considerat̄ a mathematico ꝑ seꝰ ꝑmo: ꝛ hoc intelligit phs. 4. phy. c. de vacuo vbi vult ꝙ si corpꝰ cubū ponat̄ in aere: vel aqua. lȝ nullā h̄eat passionē naturalē tm̄ tn̄ facit distare latera corporis cōtinētis quātū est ipsum corpus ibi positū. ita ꝙ quantū est ipsum corpus tm̄ facit distare. ꝛ hoc

t.c.76

non cōuenit sibi inquantuȝ est naturale tm̄ sȝ iquātū est quātuȝ precise: ꝛ ita mathematicū. 2. dist. scđi. q. 9. J. C.

Licet oē esse exn̄tie poīe forte sit mutabile ponēdo, creationē f̄ȝ intellm̄ Auic. ēt ab eterno esse mutationē: tm̄ inesse intellecto siue volito qđ est esse f̄ȝ q̄d: nō opȝ ꝙ oīs possibilitas q̄ repugnat necessitati ex se foīalr̄ cōcludat mutabilitateȝ: qꝛ istud esse nō est esse reale. sed reducitur ad esse alicuius reale f̄ȝ se necessariū: ꝑꝑ cuiꝰ alteri necessitatē non pōt esse hic mutabilitas: a tm̄ illius alterius necessitas ex se nō cōuenit huic formaliter. ꝛ ideo istud nō est ex se formalr̄ necessariū: qꝛ nō hȝ esse extremi ꝙ respicit realiter nec tm̄ est mutabile: qꝛ f̄m illđ esse diminutū respicit extremū imutabile. ꝛ mutatio in aliquo inquantū respicit aliud nō pōt esse sine mutatione in illo. 39. dist. primi. q. 1. J. U.

Licet passuȝ recipiat aliquā formā aliquo modo supnaturalē ꝛ in hoc posset supnaturalitas dicere modū habitudinis passi ad formā tm̄ nunq̄ dicit̄ super naturale nisi qꝛ recipit eam a tali agēte. cuius ꝓbatio est: qꝛ si formaȝ naturalr̄ sui perfecti uā reciperet a tali agente: adhuc reciperet eam supnaturaliter. nō quidē ꝓpter habitudinē ad formam: qꝛ sic naturalr̄ recipit: sed propter habitudinē ad agens a quo recipit. 43. di. quarti. q. 4. E.

Licet phs imaginet̄ illū rusticū h̄re pedes ꝛ caput in polis: ꝛ brachia ꝓtēsa ꝛ extēsa ad oriētē ꝛ occidentem: f̄m veritatē tamen

men si primū celū ponat mobile & nō quiescēs nullus pūctus est in celo magis oriēs q̄ alius: sʒ quilibet pūctus ē oriēs successiue: nullus punctus est magis capax motus q̄ alius fm̄ veritatem. & iō nō ē in celo ex natura rei dextrū & sinistrū: sicut in alali. pars eni dextra q̄ est in aiali magis capax est virtutis anime q̄ pars sinistra. in nulla autem parte pōt poni angelus primo ex hoc q primo illaʒ partē moueat. 2. dist. scdi. q. 6. B

t.c.10. Licet phs. 5. physi. neget motuʒ ad relationē pprie dictā q̄ ptinet ad quartū genus non autē ad quēcunq; respectū pertinenteʒ ad aliqd sex genez: imo cōcedit ibi motum esse in vbi qui cōiter non dr esse motus ad formam absolutā: qr vbi vt vr nō est forma absoluta: sʒ respectus corporis ɔtenti ad locū ɔtinentem. Ratio aūt differentie relationis ab alijs respectib9 in nō terminando motū vr esse: qr ex quo relatio necessario cōsequit extrema posita nunq; pōt ipsa acquiri p se: sʒ tantūmō per accidens alio. s. absoluto acquisito in altero relatorū. & talia q̄ non acquirunt nisi p accidēs. s. alio acquisito negat phs in. 5. phy. per se terminare motuʒ. respectus aūt nō necessario ɔñs extrema pōt habere ppriā nouitatem absq; nouitate vnius vel alterius extremi. & iō pōt habere ppriā acquisitionē. nam ita vr esse de vbi: qr pōt deus cōseruare idē locabile & eundē locū: & tñ non manebit eadē circunscriptio: qr corpus ē absens ab illo loco. & hoc etiā pōt natura facere. ponēdo aliud corp9 presens illi loco. nō igit ista extrema locum & locabile necessario consequit ipsum vbi. & ideo potest esse nouū nouitate ppria & acquiri corpori nullo absoluto acquisito nec corpori nec ipsi loco. 11. q. q. J. L

Licet primū efficiēs habeat in se potentiā effectiuā eminētioreʒ potētia cuiuscūq; alterius cause effectiue habeat etiam in se eminēter potentiā effectiuā cuiuscunq; alteri9 cause. sicut deductū est dis. 2. & p hoc pbatuʒ est eum hr̄e potentiā infinitā: & istud sit quasi vltimū ad qd rō naturalis potuit attingere de deo cognoscendū: tñ ex hoc nō vr posse cōcludi omnipotentia fm̄ istum intellectū: qr & si vez sit. nō tñ est manifestū naturali rōne q hñs causalitatē eminēter in se. & causalitatē cause secūde eminentius q̄ illa cā scda habeat respectu sui effectus: posset imediate in effectū imediatū cause scde. ordo eni causarum superioz & inferioz hoc non cōcludit: qr & si sol haberet in se causalitatē eminentiorem q̄ habeat bos vel aliud aial: non tamē concederet soleʒ imediate posse generare bouē. sicut pōt mediate cum boue generare & hoc maxime ponerent phi: qr nō posuerunt causam secundam necessario concurrentē pter aliquā perfectionē addendam effectui: sʒ quasi magis pter imperfectionē addendaʒ: qr causalitas prime cause imediate perfecta est. ideo posuerunt eaʒ nō posse imediate esse causam alicui9 imperfecti effectus: & iō opʒ causam agentem aliā ɔcurrere imperfectiōē: vt

illa prima nõ pduceret sm vlti muz potentie sue:sz cum illa cã agẽte scda effectũ diminutuz z imperfectũ pduceret:hoc ẽ nõ ita perfectum effectũ pduceret mediãte causa scda imperfecta sicut si imediate pduceret.42. dist.primi.q.vnica.§.B

Licet qñqz cõtritio sit tam inten sa qd sufficiat p tota pena:vel satisfaciat: tñ preceptuz de aliqua pena infligẽda nõ est irrõnale:qz regulr cõtritio nõ ẽ nisi satisfactio partialis:z precepta generalia dant pter remediũ generale: z sm illas pditiones que inueniunt in hoibus vt in pluribus.15.dist.quarti.q.1.R

Licet qñqz in eodẽ concurrãt rõnes boni cõmodi z honesti:vt i fruitione dei in patria:imo generaliter,omne honestũ sit com modũ:lz non ecõuerso:tñ summum cõmodũ est beatitudo : z esset cõmodum lz p impossibile non esset honestũ summũ etiaz honestũ est charitas z esset honestũ lz per impossibile nõ esset cõmodum.§ in natura intellectuali est duplex punitio p priuationez duplicis boni. prima vocatur malum iniustitie siue culpe : z põt dici obstinatio in peccato.secunda vocatur pena dãni vel dãnum vel damnatio. 46.di.quarti.q.4.B

Licet quecũqz cõtradictoria sint eque incõpossibilia inter se: nõ tñ eque distãtia.plus eñ distat deus a nõ deo ꝙ albuz a nõ albo:qz extremũ positiuũ est maius in cõparatione ad negationem.1.dist.quarti.q.1.D

Licet quãtitas accidentalis dicat aliquid additũ nature subiecti:z ideo ipsa nõ possit manere sub rõne sua formali:z trãsire in essentiaz sm identitatẽ:tñ magnitudo virtutis in omni ente trãsit in illud cuius est p idẽtitatez etiã in creatura.probo: si eñ angelus hz aliquaz magnitudinez vtutis:de qua dicit Augu.6.de tri.c.7.in his enim que nõ mole magna sunt:hoc ẽ maius esse qd melius.si ista magnitudo perfectionalis non sit idem essentie:circũscribatur ab ipsa essentia.ipsa essentia remanẽte: quero quem gradũ perfectionis tenet in ente vel in entibus.nihil eñiz est nisi aliquem gradum determinatũ perfectionis habeat inter entia.§ adhuc manet in ipsa essentia magnitudo virtutis:qua d: sic vel sic perfectum ens.ista igitur quãtitas in omnibus trãsit p identitatem:z cuz hoc manet in oibus sm rõnem ppriam:inquãtum est fundamentũ equalitatis vel inequalitatis pfectionalis in entibus.nam per istã vnũ ens ẽ equale vel inequale alteri sm perfectionem:qz ratio talis quãtitatis est dicere modũ intrinsecũ illius perfectionis cuius est.z ex hoc ꝙ dicit moduz manet:ex hoc autez ꝙ dicit intrinsecuz per identitatẽ transit in essentiaz cuius est.31.distin. primi.q.vnica.§.B.

Licet relatiua sint simul natura put simultas dicit nõ posse esse sine se inuicem.tñ cum hoc stat prioritas originis q̃ nihil aliud dicit nisi a quo est alius.13.di. quarti.q.1.S

Licet respectus pñs naturã vel terminare talez respectũ sit cõe tribus.z ideo ois causalitas respectu creature pueniat tribus

non tñ opꝫ ꝙ ille respectus q̄ non ꝯsequit entitatē q̄ditatiuā sed ꝑsonalē sit cōis trib⁹. nam ois entitas ꝑsonalis independēs pōt sufficiēter terminare illā de pedentiā. talis ē entitas ꝓpria cuiuscūqꝫ ꝑsone. ēt vt distinguit ab alia .1. dist. tertiū. q. 1. §. B

Lꝫ sapiētia esset nobilioꝛ habit⁹ acquisit⁹. nō tñ sequit ꝙ dispo nat ad nobiliorē actū: loquendo de actu supernaturali cuius modi ē beatitudo. 49. di. quar ti. q. 4. infra. R

Licet sine discursu statim ange li habeant btitudinē naturalēꝫ tñ non opꝫ ꝙ statim habeāt ha bita ista grā supnaturali: qꝛ di cereē ꝙ est q̄dā dispositio in fie ri tm̄ nō in facto esse remanēs requisita ad beatitudinē sup naturalē. ꝛ hmōi dispositio est actus meritori⁹ respectu beati tudinis simplr: iō non simul in sunt angelo. In naturali autēꝫ btitudine nō est hmōi disposi rio req̄sita. 5. di: scdi. q. 2. O

Licet sit aliqñ ordo causarū pri cipaliū ꝛ min⁹ principaliū quaꝝ neutra mouet aliā. sicut se hñt obm̄ ꝛ potētia cognitiua respe ctu act⁹ cognoscēdi ex dis. 3. pri mi. lib. Aliqñ aūt sit ordo ita ꝙ principale mouet minus princi pale vel ad actū scōm vel ꝑmū ita tñ ꝙ iste due cāe sunt ptia les ꝛ integrent per se vnā cām totalē sicut manus ꝛ bacul⁹ re spectu motus pile: vel sicut sol ꝛ pater respectu filij: tamen in causis totalibus respectu suoꝝ effectuū imediatoꝛū pōt ēt esse ordo essentialis: ita ꝙ cā secūda sit cā totalis imediata respectu sui effect⁹. sicut cā prima respe ctu sui effect⁹: ꝛ tñ essentialr sic scda qꝛ ꝺm suā causationē sicut ꝺm suū esse eēntialr dependet a prima: nō tñ ita ꝙ ista depēdē tia sit imediata effect⁹ sui ad ip sam ꝛ ad cām priorē. 37. dist. se cundi. q. vnica. §. O

Licet species eētie diuine rep sentet distincti⁹ eētiā diuinaꝫ ꝙ̄ angelus: tñ angelus est ma gis imago. put imago est aliq̄d simile magis in natura habēs actus similes illis actib⁹ qui po nunt i trinitate cui ex hoc ꝙ hꝫ tales actus cōuenit esse capax istius cui⁹ est imago: ꝛ hoc p ista media. s. similitudinē naturalē in actibus cōuenit imagini dei put Aug. loquit de ea ꝙ sit ca pax eius ꝛ pticeps esse possit. 3. di. scdi. q. 9. §. N

Licet substātia materialis nō sit ex se diuisa in ptes eiusdē rōnis tamē ipa nō est de se indiuisibi lis in ptes tales: qꝛ si essꝫ de se indiuisibilis. hoc est repugna ret ei diuisio: nō possꝫ recipere quātitatē: qua formalr diuidit in tales ptes: qd̄ patꝫ nā anima q̄ de se est indiuisibilis hoc mō non pt recipere quantitatem: si cut nec partes. 3. distin. secundi q. 6. B

Licet sub ente sic in cōtineatur sensibile: nō tñ ipm in cōi ē sen sibile hoc. est obiectū sensus: sed tm̄ intelligibile adequatū intel lectui. qꝛ nō opꝫ relatiuū ꝓpriū inferioris eē ꝓpꝛium supioꝛis tale dicit hoc ꝙ est sensibile qd̄ ꝯuenit qualitati alicui. et omni ꝛ soli. sed itelligibile. ꝛ si ꝯueniat alicui enti. ita ꝙ non sensibile. non tamen omni et soli. immo nulli soli. nisi enti i communi. non vt est hoc aliquid vt quod dam itelligibile singulare sed

N 2

vt est cōe ad oē itelligibile: et hoc ſm modū aliquē cōitatis predictum.3.dist.primi.q.3.D

Licet tenēdū sit pro vero qcqd tradidit auctoritas: nō tñ est negādū esse verū qcqd ipa non tradidit: multa inquit ille xpī secretarius Joā. opera et signa fecit Jesus: q̄ non sunt scripta in libro hoc. Jo. vlt. certe nec alicubi q: addidit existimo mūdū nō posse capere libros.26.dist.primi q.vnica.§.J

Licet trinitas psonarū nō ostendat finē appetibiliorē q̄ si esset nō trinus: q: est finis inquātuz vnus deus: nō inquātū trinus: nō tñ voluntatē ignorātez trinitatem contingit errare in amādo vel desiderādo finem desiderādo fruiuna psona sola. Similiter ignorantem deum fecisse mundū cōtigit errare: nō rependendo amorem: qualem gratitudo reqreret pp̄ter tantā cōicationem bonitatis sue ad vtilitatem nostrā factā: ita ignorando articulos pertinentes ad nostrā reparationē contingit ignorātē errare etiā non rependēdo amorem debitū pro tāto beneficio. et ita de alijs theologicis 4.q.prolo.§.N

Licet totum non reqrat q̄ diuidat in ptes alterius rōnis tñ nō reqrit eas esse distincte rōnis: q: inquātum sunt ptes quāti non sunt alterius rōnis. licet em̄ caput corz manus sunt ptes quantitatiue et alterius rōnis non tñ sunt alterius rōnis inquantum sunt precise partes quāti. eo ergo mō quo verū est licet a pho non posset accipi: q̄ quātū diuidatur in ptes eiusdem rōnis oino non est ad propositū q: nō diuidit in ptes in quibus includat rō diuisi. sed in ptes q̄ insunt diuiso: et habent rōnez vnā non illius. sed alicuius cōis illi et ipsis species aūt diuidit in partes eiusdem rōnis quaꝝ qlibet includit rōnem diuisi. et non aliquid aliud alterius rōnis cōmune diuiso et diuidentibus.3. dist. secundi.q.4.§.J

Licet verbum producat in diuinis p primum actum intellect' loquēdo de primo actu productiuo q̄ tñ non dr̄ proprie actus intelligendi. lz sit actus intellectus: nō tñ primo actu operatiuo q̄ pprie dr̄ actus intelligendi: sed prior est origine actu intelligēdi vt est intelligentie pater ne et isto vt sic priori intelligit pater. essentiā ppriā distincte nō tm̄ in verbo producto.1.q.q.§.V

Linea perfectius cognoscitur in verbo q̄ per motionez suppsi' 4.q.prolo.§.E

Linea mathematica nō est aliud realiter a linea naturali. lz mathematicus nō tradat sciētiaz vt huius existentis sz de linea ſm se. sic et naturalis nō tradit sciētiā de hac rosa existente sed de rosa ſm se: nec et est necessariū ad consideratione mathematici q̄ linea sit in materia sed solum facit q̄ sit de consideratione eius q̄ possibilis sit in natura esse prout tñ ɔsistit realr̄ non est nisi illa q̄ pficit rem naturalem sic em̄ vere sunt in naturalibus: et p tāto dicit phs q̄ abstrahētiū nō est mēdaciū nō dicit diuidētiū ɔsiderat em̄ mathematicus qd est in substātia nō ɔsiderādo subiectuz. Sequit ergo si linea naturalis pōt distigui a naturali sine distincto situ q̄ 2.phi. t.c.10.

liter linea mathematica a linea mathematica cum sint realiter idē.49.dist. quarti.q.16.§.D.
Locus iudicij gñalis pbabilr eri stimat terra pmissiōis siue vallis vel ps iosaphat determiata ibi vel tāta ps quāta sufficiet p reprobis si qdē electi nō erūt in terra.sed rapient rpo obuiā in aere:r p pñs respectu ipius ptis terre intelligēda est hora. Sed qd iūc dr esse media nocte accipit a Mat.25.r ab aplo.1.thes.5.Dies autē dñi sicut fur ita in nocte veniet q non videt intelligendū ad litterā,qr r si dñs posset se māifestare singulis tñ magis pbabile est ad pfusionez reprobor. q videbunt r ab inimicis r a bonis vt sint in loco illumina torp pñs tūc in loco resurrectionis r iudicij nō erūt tenebre medie noctis. ea ergo hora forte qua rps resurrexit ea in pparatione ad illā regionē resuscitabunt mortui vl ea hora qua ad iudicat⁹ est a pilato vel ea qua expirauit in cruce si qdē de hoc certū nō habemus ex scriptura r qdcūq illor ponat exponēdū est illd media nocte pro incertitudine.43.dist.quarti.q.5.O
Locus est imobilis p se r p accidens localiter est tñ corruptibilis moto subiecto localiter: qr tunc amplius nō manet in eo illa relatio:r tñ nō est corruptibilis in se r fm equalentiā.qr necessario succedit illi corpori in quo fuit ista rō loci aliō corpus in quo est alia rō loci numero a precedēti r tñ eadē pcedenti fz equiualentiā per pparationem ad motuz localem.2.dist.secundi.q.6.J.F
Locutio pōt esse de aliquo habitualiter noto audienti: qr sicut nos possumus perfecte loq de eo qd pfecte sciremus cōicādo conceptus nostros alijs:licet sciremus illos eosdem alias scire ita possibile videt in angelis locutionē esse de habitualiter notovtriq:sed tūc nō gignit spēs ab angelo alia ab illa q habet qr tūc essent due in eodē respectu eiusdē obiecti. nec ēt pcheabita illa intēdit qr ponamus q pchabeat perfectissima. Similiter locutiōes vt plurimū sunt de pplexis ptinētibus ad actualem existentiā rerū: tales aūt cōplexiones nō sunt euidentes ex terminis. licet ergo aliquis habeat species extremor nō p pter hoc q itellectus suus minus capax alicuius intellectionis siue cognitiōis complexe de illis extremis:qvz est determinate ab altera parte contradictionis vt de existētia rei vel non existētia potest ergo tūc causari alids act⁹ cognoscendi tale complexum sine causatione alicuius speciei. 9.dist.secundi.q.2.E
Loquendo proprie de potentia s.ante actum subiectum immediator oppositor nunq est in potentijs oppositis simul.quia tunc careret vtroq actu simul r ita nō essent opposita immediata circa illud subiectum:r de illis verum est q potētia ad vnuz non est sine actu alterius.nō q ille actus sit receptiuus illius potētie.immo subiectū tñ recipit illā potētiā.sicut r eius actū si eēt actus.a.prior sit potentia ad.b.qr nō receptiui.igr ipo.b. qr in eodē est prius natura potentia actu.9. meta.b.aūt pari rōne prius est potētia ad.a.r ita

ipso.a.rita ꝙ dē prius et posterius
eodē.s3 potentiā ad vnū necessa
rio ꝯcomitat alterius actus pro
pter imediationē actuū ad vnū
subiectū.1.dist.secundi.q.3.§.G
Loquēdo de desiderio mere na
turali d3 ꝓbari de mente phi ꝙ
tale insit hoi. si autē accipias
desideriū naturale ꝓ actu elici
to ſm rectā rōnem hoc nō vidit
phs nec potuit videre aliu3 sta
tu3 ſm rōnē naturalē in quo vi
deret clarius vel vltra appetijt
nec sciuit ꝙ ſm rectā rōnem est
plus desiderādu3 ꝙ̄ hic cogno
scit.49.dist.quarti.q.8.§.B
Lumē facit quodāmō potētia co
lores actu colores q2 facit eos
actu visibiles sic itelligēdo ꝙ l3
natura absoluta coloris q̄ est in
genere q̄litatis maneat eadē in
tenebris tn̄ vt sic nō est visibilis
intelligendo de potentia ꝓpin
qua: q2 qn̄ op3 duas causas cō
currere ad agēdū vna cā ꝓ.s.se
cunda nō est in potētia propin
qua nisi alia.s.prius ꝯcurrēte.
Ad hoc āt ꝙ color agat in visu3
requirit alia cā concurrens ad
agendū.s. lumē ideo tunc solū
est color visibilis in potētia pro
pinqua qn̄ est actu illuminatus
hoc modo phātasma nō pōt gi
gnere spēm intelligibilē: nisi cō
currente actione intellect9 agē
tis. Ille igitur intellectus facit
omni actu itelligibilia: et hoc in
potētia propinqua: q2 relucen
tia in speciebus intelligibilib9
que prius fuerunt in potentia
remota: q2 tantum relucētia in
repsentatiuo materiali et repre
sent ante ea sub ratione singula
ris.15.q.q.R
Lumen requirit s3 nō aliō lumē
ab ipo obiecto qn̄ obiectu3 sup
plet sufficienter vicem luminis
ꝙ eni in intellectione naturali
lumē sit aliō ab obiecto hoc est
ex imperfectione obiecti. vnde
in talibus similibus ex plurali
tate impfectis nō tenet similitu
do ad concludendum in perfe
ctis: q2 que sunt dispersa in in
ferioribus qn̄ sunt vnita in supe
rioribus et maxime in supremo
14.dist.tertij.q.2.§.F
Lumē fidei infuse. q2 est ꝑticipa
tio quedā luminis diuini nō po
test inclinare intellectū: nisi in
aliqō determinate verum et certi
tudo illa in actu est ex quada3
cōparatione ad quoddā extrin
secum infallibile cui actus ille
conformat.nō est aūt ex ipsa in
trinseca perfectiōe actus: q2 eq̄
perfectus esset quantum ad qō
libet intrinsecum sibi eque intē
se eliceretur precise ſm fide3 ac
quisitam.17.q.q.M
Luna causat motū in mari q̄ vo
catur fluxus et refluxus: et ex hoc
supponunt astrologi per experi
mentū ꝙ luna h3 dominiū sup
humida: sicut sol super sicca su
per quancunq3 eni regionē qn̄
eleuatur luna aqua maris ascē
dit directe tanq3 versus causa3
suam. ita ꝙ aqua maris in illo
loco qui directe supponit cen
tro lune est altior ꝙ̄ in quocunq3
alio loco. Iste aūt locus habe
tur per lineam ductam a cen
tro terre ad orbem lune illa eni
linea necessario transibit per lo
cum illu3 qui est eminentior in
aqua et vocatur tumor aque. 14
dist.secundi.q.3.§.B
Lux increata est principiū entiū
speculabiliū et vltimus finis re
rum practicarū et iō ab ipsa sumū
tur pncipia tam speculabiliū ꝙ̄

practica:ideo cognitio omnium tam speculabilium q̄ practicabilium per principia sumpta a luce eterna: vt cognita est per sectior: puriori cognitione sumpta per principia in genere proprio: sicut dictum est in questione de theologie subiecto et est eminentior alia quacunq̄. Et hoc modo cognito omnium pertinet ad theologum. cognoscere enim triāgulum habere tres vt est quedam participatio dei & habens talem ordinem in vniuerso q̄ quasi exprimit perfectiōem dei hoc est nobiliori modo cognoscere triangulum habere tres. q̄ per rōnem trianguli. ita cognoscere q̄ temperate viuendum sit propter beatitudinem vltimam consequendam que est attingendo dei essentiā in se: est perfectius cognoscere istud cognoscibile practicum q̄ per principium aliquod in genere moris. puta per hoc: q̄ honestevidendum sit: & isto modo loquitur Augustinus de luce increata vt cognita. 15. de trinita. cap. 27. vbi seipsum alloquens ait. Nempe ergo multa vera vidisti eaq̄ discreuisti ab illa luce qua tibi lucente vidisti: attolle oculos ad ipsam lucem: & eos in eam fige. si potes. Sic enim videbis quid distet natiuitas verbi dei a processione doni dei. et paulopost. Hec et alia similiter certa oculis tuis interioribus lux ista monstrauit. que igitur est causa. cur acie fixa ipsam videre non possis: nisi vtiq̄ infirmitas. 3. distinctione. primi. q. 4. U

q. 5.

Magis ɔgruū est ad significādū pfectio rem gratiā & manifestius signādum nouum signum imponi. q̄ antiquum remanere. antiquum enim ex prima impositione nullo modo potuit aliud signare q̄ primo ipsum aūt primū seu idē sensibile poni in secunda lege ad aliud signandum q̄ primo. vel alio modo signandum non erat ita congruum sicut aliud imponi vt patet etiā in signis practicis institutis a nobis. quod rationabilius est ad significandum perfectiorem effectum nostrum. & manifestius imponere nouum signum q̄ antiquum remanere aut aliud prius impositum de nouo imponere. 1. dist. quarti. q. 3. infra. K

Magis diuersa dicūtur que minus in eodem sunt conuenientia sz nō ꝑpter hoc magis repugnāt sicut albumnigrū in pluribus conueniunt q̄ album & homo & tñ magis repugnāt album & nigrum q̄ album & homo: hoc modo maior diuersitas extremorum non est causa falsitatis eorum sed repugnantia vel incompossibilitas extremorum habētium aliquam illarum quatuor oppositionum formaliter. 7. di. tertij. q. 1. F

Magis est de lege nature q̄ de illō qd̄ ipriuit nature qd̄ nō repugnat pctō. nec formalr nec tāq̄ cause demeritorie ppetuo remaneat in aīa q̄ q̄ qcunq̄ & quecūq̄ sint habiles ad cōtrahēdum matrimoniū & iō inhabilitatio aliqua personarum ad istū actum nō est ita cōtra legē nature. sicut charactere aliciu impressum deleri. 25. dist. quarti. q. 1. infra. J

Magis naturale ē coagere corpl

oem actionē agētis: si sicut lapis posset quiescere sursū sine cōtinua actione detinētis. Addit tñ principiū in descriptione violēti tāq̃ cā extrinseca 43.di.quarti.q.4.D.

Licet essentia diuia in q̄libet psona sit oino primū quasi fundamētuz cuiuslibet pfectionis essentialis. prima tñ psona appropriate h3 memoriā: ⁊ virtute illius principij productiui producit prima pductiōe adequata secūdā personā: ⁊ scda persona quasi adequata pricipio pductiuo pducit: vt notitia actualis: ⁊ spiritus sanct⁹ quasi adequat⁹ suo principio pductiuo producit: vt amor actualis. 13.di.primi.q.vnica.U.

Licet fides acq̄sita sufficiat ad assensuz ⁊ certitudinē actus put credere opponit opinari: tñ non est ita perfecte cert⁹: sicut cum fide infusa: nec eēt actus ita intensus: nec sufficit in esse primo: qr fides acquisita nō pficit animā ita pfecte sicut infusa. op3 igit ponere vtrāq̃ fidē.23.di.tertij.q.vnica.J.L.

Licet gloriosi⁹ fuisset hūti actū meruisse illū q̄ nō meruisse: nō tñ simplr est gl'osi⁹: qr decens est pp alios beatos ⁊ pp perfectionē illius status ꝙ illic inueniant oēs gradus pncipales i actib⁹ beatificis vt actualis btitudo xp̄i sit maior beatitudine oluz creaturaꝝ. nā ibi sunt alii qui btī: q̄ nunq̄ fuerūt inimici actualr peccato actuali vt multi inocētes: ⁊ multi alij q̄ aliq̄n fuerūt inimici: vt mortalr peccātes ⁊ postea penitentes. Est ibi ēt beata virgo mr̄ dei: que nunq̄ fuit inimica actualr rōne peccati actualis nec rōe originalis: fuisset tñ nisi fuisset pseruata. igit decēs fuit ꝙ esset btitudo alicuius psone sine oi merito pcedente nec iō ala xp̄i fuit ingloriosior: qr si act⁹ potuisset cadere sub merito ala illa potuiss3 mereri illū nisi fuisset preuēta actu btifico. Et sic puenirí ex liberalitate dātis ē maioris nobilitatis. sicut si mihi daret illud qđ habeo i fine totius laboris meritorij nunc: ⁊ illud magis est ad decorē status beatoꝝ: vt dictū est.18.di. tertij.q.vnica.J.B.

Licet idez sit q̄d nois. ⁊ quid rei in habēt ib⁹ q̄d rei. tñ prius cognoscit aliq̄d eē q̄d nois q̄ q̄d rei. primū eñ cognoscit cognoscendo illud nomen esse intelligibile ⁊ significabile. scđm cognoscendo istud esse alicuius possibilis eē in effectu. ⁊ ex ratione eius possibili: concipit signari pōt concludi aliq̄d posse subesse illi cōceptui ⁊ p ɔ̄ns illam rationē exprimere verum q̄d est.1.di.quarti.q.2.L.

Licet spēs in intellū angeli sit rō distincte cognoscēdi eēntiaz diuinā: nō tñ est ratio distincte cognoscendi modū istius eēntie in suppositis: sicut ēt in nobis distincte cognosci pōt aliq̄ quiditas creata: licet non cognoscat in quibus suppositis sit vel qualr sit in eis.3.dist. secundi.q.9.J.N.

Licet dictuz apostoli: deus vult oēs homiēs saluos fieri: posset exponi de distributione accommodata pro oibus: q̄ salui fiēt. tñ multo melius posset exponi de volūtate antecedente sic i. vult oēs homies saluare ⁊ sal

uos fieri quātū.s.est ex pte sui. & volūtate sua antecedente: ꝓ quāto dedit eis dona naturalia & leges rectas: & adiutoria cōia sufficientia ad salutē sicut de rege statuere bonas leges & ꝓfigēte ministros ad custodiā istarū legum: posset dici ꝙ vult oēs subditos suos pacifice viuere & q̄ete: & tñ si videret aliquē tribulari iniuste nō statim oporteret ꝙ rex intromitteret se ad faciēdū illū q̄ete viuere: nisi deuolueret cā ad ip̄z p q̄rimoniā de facto. ḡ vult q̄dē iste quēlibet pacifice viuere & q̄ete antecedēter: nō tñ vult quēcūqꝫ imediate ita viuere. Ita dico i ꝓposito ꝙ & si de⁹ nō h̄eat volūtatē bn̄placiti ad istū saluandum: tñ vult isti illa adiutoria cōia ān̄tia ad salutē oīum: q̄b⁹ iste ēt p̄t sufficiēter bn̄ viuere & saluari pp q̄ dici pōt ꝙ quantū est ex parte sui vult oēs saluos fieri. 46. di. ꝓmi. q. vnica. J. B.

Licet i Michaele visiōe obiecti siue itellectionē ipsius obiecti posset scq̄ locutio Gabrielis de eodē: tñ tūc nō cāt cognitionez alicui⁹ nō p̄i⁹noti nec tūc ē locutio ita necīa: sicut qn̄ p̄cedit vtrāqꝫ visionē illā: qn̄ em̄ Gabriel nouit aliq̄d i gn̄e ꝓpo vl̄ reuelatū: qd nō nouit michael in p̄ticulari: pōt iste in intell'u ipsi⁹ cāre ꝯceptū q̄ ꝓp̄ie dr̄ auditio: quo cāto p̄t Michael cōuertere se ad itell'm Gabrielis vidēdū & in eo videbit illa intellectio quaz Gabriel h̄z: & ēt in ista intellectiōe videbit aliquo mō obiectū ipsi⁹ intellectionis & si illud obiectū nō possit vlterius videri nec in se nec in v̄bo vl̄ja p̄fectio quā pōt Michael de hoc cognito h̄re est videre illud in itellectu Gabrielis. 9. dist. secundi. q. 2. J. D.

Licet intell's distrahat ab intelligēdo qn̄ occupat sensus circa sua sensibilia alia a suo intelligibili qd tūc intelligit: q2 sic potētie se inuicē īpediūt: nec mutuo se iuuāt i actib⁹: tñ qn̄ sensus occupant circa singulare sensibile: cui⁹ vl'e p sp̄ēz intelligit: vt videl3 qn̄ sensus sentit illud obiectū qd ꝓhātasiat: & intellect⁹ intelligēs nō distrahit: tūc intell's maxime cōfortat: q2 tūc potētie circa idē obiectū sibi administrāt ei⁹ꝑfitiā: vt a q̄libet s3 ei⁹ ꝓportionē apphēdat. hoc p3 in exēplo. qn̄ volumus colere xp̄3 & passionē eius cōpati: facili⁹ eā cōtēplamur si imaginē crucifixi frequēti⁹ intuemur & ex tali intuitiōe talis sp̄ēs in ꝓhātasia gn̄at: & hoc totū ē mō pp ordinē nāl'ē potentiaꝝ ꝓmaꝝ in agēdo l3 hoc nō sit vl'r necessariū respectu oīu3 itelligibiliū vt p3 de ꝓphetis. q2 ꝓphete vero erāt distracti p sensibilia: nec eos sēsibilia multū iuuabāt ad ꝓphetiā q2 non erāt eis ꝯueniētia. nā talia parū faciūt ad reuelationē: que ē de his: q̄ nec oculus vidit. nec auris audiuit &c. q̄ holb⁹ enarrare nō l3 s̄m ap'l'um corin. 13. s3 erat aliqd sensibile eis p̄ns in imaginatiōe: q2 vt cōiter oēs ꝓphete erāt multū imaginarij p3 per aug. 12. sup Gen̄. q̄re &c. 16. dist. p̄rimi. q. vnica. J. D.

Licet intell's nāli necessitate videat obiectū p̄ns ꝓportionatū tñ volūtas nō naturali necessitate fruit illo obiecto viso neqꝫ ēt illa necessitas vidēdi est sim

pliciter necessitas: sed tātūmō necessitas si obiectum phs moueat ⁊ istud est sic mere 𝔠tīgēs qz obiectū istud volūtarie ⁊ cōtingēter mouet quēcūq intellꝫ creatū. sed ēt volūtas cōtingēter fruit illo viso cōtingenter ⁊ copulat intelligētiam cum memoria si tamē ibi habet actuꝫ. 49. di. quarti. q. 6. D.

Licet intellꝰ diuinꝰ nō sequatur res sicut effectꝰ cām tñ cōcomitātia est ibi ꝙ sicut res pōt nō esse ita intellꝰ diuinꝰ pōt non scire. ⁊ iō nunq̄ sequit ꝙ intellectus diuinꝰ cognoscat reꝫ alr q̄ est. Et iō nūq̄ pñt simul stare illa que requirunt ad deceptionē sed sicut res scita pōt eē: ita deus pōt eā scire: ⁊ sicut res scita potest nō esse: ita deꝰ pōt eam non scire. ⁊ si nō erit: nō sciet. 39. di. primi. q. 1. R.

Licet in toto vniuerso pncipalr ordo attendit fm distinctionē spēꝝ in q̄bus est imparitas ptinēs ad ordinē. tñ qz fm Aug. d ciui. li. 19. c. 13. Ordo est pariuꝫ impariūq rerū vnicuiq loca sua distribuēs: congrua dispō: ab illo aūt agente q̄ principalr intēdit ordinem vniuersi: sicut pncipale bonū intrinsecū sibi: nō tñ intēdit ista imparitas q̄ est vnum requisitū ad ordineꝫ s. specieruꝫ sed ēt paritas indiuiduoꝝ in eadē specie: que est aliud cōcurrēs ad ordinē. ⁊ similiter indiuidua intēdunt ab ipso primo put ipm intēdit aliquid aliud a se nō vt finem: sed vt aliquid aliud ad fineꝫ. vnde ppter bonitatē suā cōicandā: ⁊ ppter suā beatitudinē plura in eadē specie pduxit. in principalibꝰ aūt entibus est a deo intentū indiuiduū principalr. 3. dist. secundi. q. 7. §. B.

Licet in pmo pfecto cōcurrāt simul multe pfectiōes qualrcūq multe non curo mō tñ aliqd forte pōt esse sibi ppinquiꝰ fm vnā pfectionē ⁊. nō fm aliā: vt pote deꝰ est: simplr necesse est: ⁊ hec necessitas est in ipso pfecto simplr. Quanto g̃ aliqd est magis necessariū tāto erit propinquius deoꝰ ⁊ sic celū est deo ppinquiꝰ quocūq corruptibili. pter hoc aūt deus est nā intellectualis simplr perfecta. huic fm hoc magis appropinquat creatura mere itellectualis lꝫ finita cuiusmodi est nā angelica. post hāc nā intellꝰ nrī lꝫ nō mere itellectualis ⁊ finita: post hāc nā sensitiua q̄ magꝭ appropinq̄t intellectuali q̄ nō sensitiua. In hoc g̃ ordine ppinquiꝰ est deo musca q̄ celū. posset g̃ inferri ex pmo ordine ꝙ celum est ppinquius deo. ⁊ p 𝔠ns perfectius musca. Ex scdo aūt ordie ꝙ musca est pfectior celo: ⁊ ita opposita. Dico ergo ꝙ qñcūq in primo cōcurrunt perfectiones qualrcūq distincte vel disperate illud est simplr perfectius qđ est sibi ppinquiꝰ fm illud qđ hꝫ rōnē pfectioris. sicut fm phm. 3. thopi. non sequitur simiā esse meliorē equo lꝫ sit similior homini qz non est homini similior in conditionibꝰ nobilioribꝰ simplr conditio auteꝫ nobilior simplr in primo est intellectualitas q̄ necessitas essendi eo mō intelligēdo magis quo est ibi distinctio. Et iō homo est simplr nobilior celo nec mireris talem ordinē diuersuꝫ assignari ad primū sꝫ diuersas

Spe- culatō mira- bilꝰ ipsisꝰ docto. p quam soluū- tur sb- tilissi- me dif ficulta tes in via phī

Ca. 4.

perfectiones q̄ quelibet perfectio pōt esse principium vnius hierarchie naturalis. vel scdm philosophos vni° cathene aurec. ⁊ ita ƀʒ diuersas perfectiones simplr in prius participatas ordiate a diuersis possunt attēdi diuerse cathene auree. Ad ppositū dico q̄ in substantia vt est primū entium est duplex ordo prioritatis: vnus in substando alijs q̄ includit recipere alia ⁊ perfici ab eis alius actualitatis intēsiue. ⁊ secūda perfectio ē simplr maior q̄ prima q̄ pma cōuenit potētiali vel saltē reqrit illud cui conuenit esse potentiale. Quantitas aūt propinquior est substantie ƀm pmā rationem q̄ imediatior ƀm ratonē receptiui. Qualitas aūt ƀm aliam ipsa eīn est pncipiū agēdi nō sic quātitas. ⁊ ƀm hoc apparet minor actualitas ei°.12.di.q̄rti.q.2.E.

Licet ista natura accepta p hāc gnationē nō possit hr̄e idē esse numero qđ accepit nō fundando istam eandē relationem numero non tn̄ ipsa relatio est sibi cōsubstantialis q̄ posset absolute eadē existētia fuisse numero habita sine ista relatiōe puta si accepta fuisset imediate a creāte vel ab aliquo generante.8.di.tertij.q.vnica.E.

Licet nature depēdētes sint alterius rōnis. ⁊ ita dependētie earū inquantū a fundamento possunt hr̄e distinctionez sunt aliquo mō alterius ratiōis: tn̄ idem terminus ⁊ ƀm eandē rationē ex parte eius potest esse omniū istarum dependentiaꝝ. similr si natura angelica assumeret ipsa esset alterius rationis a natura humana: ⁊ sic ecet alia ⁊ alia dependentia huius nature ⁊ illius. ⁊ tn̄ vtraq̄ posset dependere ad eundem terminum vt ad personam verbi. 2.di.tertij.q.1.D.

Licet nō habeat ala xp̄i summā inclinationē ad summam gr̄aʒ quātū est ex parte fundamenti inclinationis: tamē hʒ inclinationem ad summā gratiā qua possʒ summe coniungi obiecto ⁊ ita licet posset quietari p quācūq̄ gratiam sicut ⁊ quecunq̄ anima. non tamē summe quietaret sine summa gratia q̄ nec summe coniungeretur obiecto in quo est perfecta quies: nisi haberet summam gratiaʒ. 14. dist. tertij.q.4.N.

Licet nō posset angelus ex puris naturalib° habere cognitionē dei intuitiuam: tn̄ non vr̄ negandū quin possit nālr hr̄e cognitionē eius abstractiuā: hoc modo intelligēdo q̄ spēs aliq̄ distincte representet istā essentiā: lʒ non representet eam: vt in se pn̄tialr existētem: bene q̄dem possibile est habere cognitionē distinctā lʒ abstractiuaʒ. nā abstractiua distinguit in cōfusaʒ ⁊ distinctā penes rationē aliam ⁊ aliā cognoscendi. ⁊ istā talē speciē representantē essentiā diuinā intellectui angelico non videt incōueniens ponere intellectui angeli inditam esse a principio: ita q̄ lʒ ipsa non sit nālis intellectui. hoc modo q̄ iste intell's possit ex naturalib° suis eaʒ acqrere: neq̄ ēt q̄ possit eam habere ex actione alicuius obiecti agētis naturalr: q̄ non pōt eam habere presentialitate alicuius obiecti finiti

mouẽtis: nisi eẽtie diuie tñ: q̃ nihil aliḋ a se cāt naturalr naturali cātione. tñ sic perfectiones date angelo in sua prima creatione: lꝫ non necessario sequant nām eius: dicerent nāles distinguendo ꝯ mere supnaturales. s. gratie ⁊ glorie. ita ista perfectio data intellectui angelico: q̃ essentia diuina eēt ei pñs distincte: lꝫ abstractiue: pōt dici nālis ⁊ ad cognitionē naturalē angeli pertinere. ita ꝙ q̈cq̈d cognoscit āgelꝰ de deo virtute huiꝰ spēi aliquo mō cognoscit nālr ⁊ aliquo mō nō naturalr: naturalr inquantū ista nō est pncipiuꝫ gratuiti actus nec gloriosi: nō nālr aūt quātū ad istā nō posset pertingere ex nālibꝰ neqꝫ aliqua actione naturali. 3. di. scōi. q. 9. D.

Licet aliquid nō possit accipere eē: nisi a cā supnaturali tñ est cognoscibile nāliter: qꝛ quātū cūqꝫ aliq̈d supnaturalr ponat in esse postq̄ tñ positum est in esse est quoddaꝫ ens naturale ⁊ pportionatum pōtētie naturalr cognoscenti vel cognitiue 10. dist. quarti. q. 8. Li.

Licet nullū quātū existat: nisi ipsum sit quale: tñ existēs prius naturalr est quātū q̄ quale. ⁊ fm hoc prius naturalr est mathematicū q̄ quale: hoc est tale quale prio consideratur a mathematico p se ⁊ pmo: ⁊ hoc intelligit phs. 4. phy. c. de vacuo vbi vult ꝙ si corpꝰ cubū ponat in aere vel aqua. lꝫ nullā hēat passionē naturalēꝫ tñ tñ facit distare latera corporis cōtinētis quātū est ipsum corpus ibi positū. ita ꝙ quantū est ipsum corpus tñ facit distare. ⁊ hoc

t.c.76

non cōuenit sibi inquantuꝫ est naturale tñ sꝫ iquātū est quātuꝫ precise: ⁊ ita mathematicū. 2. dist. scōi. q. 9. J. C.

Licet oē esse exñtie pole forte sit mutabile ponēdo creationē fꝫ intellm Auic. ēt ab eterno esse mutationē: tñ inesse intellecto siue volito qḋ est esse fꝫ q̈d: nō opꝫ ꝙ ois possibilitas q̄ repugnat necessitati ex se foralr cōcludat mutabilitateꝫ: qꝛ istud esse nō est esse reale. sed reducitur ad esse alicuius reale fꝫ se necessariū: pp cuiꝰ alteri necessitatē non pōt esse hic mutabilitas: a tñ illius alterius necessitas ex se nō cōuenit huic formaliter. ⁊ ideo istud nō est ex se formalr necessariū: qꝛ nō hꝫ esse extremi ꝙ respicit realiter nec tñ est mutabile: qꝛ fm illḋ esse diminutū respicit extremū imutabile. ⁊ mutatio in aliquo inquantū respicit aliud nō pōt esse sine mutatione in illo. 39. dist. primi. q. 1. J. U.

Licet passuꝫ recipiat aliquā formā aliquo modo supnaturalē ⁊ in hoc posset supnaturalitas dicere modū habitudinis passi ad formā tñ nunq̄ dicit super naturale nisi qꝛ recipit eam a tali agēte. cuius pbatio est: qꝛ si formaꝫ naturalr sui perfectiuā reciperet a tali agente: adhuc reciperet eam supnaturaliter. nō quidē ppter habitudineꝫ ad formam: qꝛ sic naturalr recipit: sed propter habitudinē ad agens a quo recipit. 43. di. quarti. q. 4. E.

Licet phs imaginet illū rusticū hre pedes ⁊ caput in polis: ⁊ brachia ptēsa ⁊ extēsa ad oriētē ⁊ occidentem: fm veritatē tamen

men si primū celū ponat mobile ⁊ nō quiescēs nullus pūctus est in celo magis oriēs ꝙ alius: sʒ qlibet pūctus ē oriēs successiue: nullus punctus est magis capax motus ꝙ alius ſm ꝟita tem. ⁊ iō nō ē in celo ex natura rei dextrū ⁊ sinistrū: sicut in aiali. pars eni dextra q̄ est in aiali magis capax estvirtutis anime ꝙ pars sinistra. in nulla autem parte pōt poni angelus primo ex hoc ꝙ primo illaʒ partē moueat. 2. dist. scōi. q. 6. A

Licet phs. 5. physi. neget motuʒ
t. c. 10. ad relationē ꝓprie dictā q̄ ptinet ad quartū genus non autē ad quecunqꝫ respectū pertinentēʒ ad aliqd sex generꝫ: imo cōcedit ibi motum esse in vbi qui cōiter non dr esse motus ad formam absolutā: qꝛ vbi vt vr nō est forma absoluta: sʒ respectus corporis ꝯtenti ad locū ꝯtinentem. Ratio aūt differentie relationis ab alijs respectib⁹ in nō terminando motū vr esse: qꝛ ex quo relatio necessario cōsequit̄ extrema posita nunꝙ pōt ipsa acquiri ꝑ se: sʒ tantūmō per accidens alio. s. absoluto acquisito in altero relatorū. ⁊ talia q̄ non acquirunt̄ nisi ꝑ accidēs. s. alio acquisito negat phs in. 5. phy. per se terminare motuʒ. respectus aūt nō necessario ꝯñs extrema pōt habere ꝓpriā nouitatem absqꝫ nouitate vnius vel alterius extremi. ⁊ iō pōt habere ꝓpriā acquisitionē. nam ita vr esse de vbi: qꝛ pōt deus cōseruare idē locabile ⁊ eundē locū: ⁊ tñ non manebit eadē circunscriptio: qꝛ corpus ē absens ab illo loco. ⁊ hoc etiā pōt natura facere. ponēdo aliud corp⁹ presens illi loco. nō igit̄ ista extrema locum ⁊ locabile necessario consequit̄ ipsum vbi. ⁊ ideo potest esse nouū nouitate ꝓpria ⁊ acquiri corpori nullo absoluto acquisito nec corpori nec ipsi loco. 11. q. q. f. L

Licet primū efficiēs habeat in se potentiā effectiuā eminētioreʒ potētia cuiuscūqꝫ alterius cause effectiue habeat etiam in se eminēter potentiā effectiuā cuiuscunqꝫ alteri⁹ cause. sicut deductū est dis. 2. ⁊ ꝑ hoc ꝓbatuʒ est eum hr̄e potentiā infinitā: ⁊ istud sit quasi vltimū ad qd rō naturalis potuit attingere de deo cognoscendū: tñ ex hoc nō vr posse cōcludi omnipotentia ſm istum intellectū: qꝛ ⁊ si verū sit. nō tñ est manifestū naturali rōne ꝙ hñs causalitatē eminēter in se. ⁊ causalitatē cause secūde eminentius ꝙ illa cā scda habeat respectu sui effectus: posset immediate in effectū immediatū cause scde. ordo eni causarum superiorꝫ ⁊ inferiorꝫ hoc non cōcludit: qꝛ ⁊ si sol haberet in se causalitatē eminentiorem ꝙ habeat bos vel aliud aial: non tamē concederet̄ soleʒ immediate posse generare bouē. sicut pōt mediate cum boue generare ⁊ hoc maxime ponerent phi: qꝛ nō posuerunt causam secundam necessario concurrentē ꝓpter aliquā perfectionē addendam effectui: sʒ quasi magis ꝓpter imperfectionē addendaʒ: qꝛ causalitas prime cause immediate perfecta est. ideo posuerunt eaʒ nō posse immediate esse causam alicui⁹ imperfecti effectus: ⁊ iō opꝫ causam agentem aliā ꝯcurrere imperfectiorē: vt

M

illa prima nō ꝓduceret ſm vlti muʒ potentie ſue: ſʒ cum illa cā agēte ſcđa effectū diminutuʒ ⁊ imperfectū ꝓduceret: hoc ē nō ita perfectum effectū ꝓduceret mediāte causa ſcđa imperfecta ſicut ſi imediate ꝓduceret. 42. diſt. primi. q. vnica. §. B

Licet qñq₃ cōtritio ſit tam intenſa qđ ſufficiat ꝓ tota pena: vel ſatiſfaciat: tñ preceptuʒ de aliqua pena infligēda nō eſt irrōnale: qꝛ regulr̄ cōtritio nō ē niſi ſatiſfactio partialis: ⁊ precepta generalia dant̄ ꝑpter remediū generale: ⁊ ſm illas ꝯditiones que inueniunt̄ in hoībus vt in pluribus. 15. diſt. quarti. q. 1. R

Licet qñq₃ in eodē concurrāt rōnes boni cōmodi ⁊ honeſti: vt ī fruitione dei in patria: imo generaliter, omne honeſtū ſit commodū: ſʒ non ecōuerſo: tñ ſummum cōmodū eſt beatitudo: ⁊ eſſet cōmodum ſʒ ꝑ impoſſibile non eſſet honeſtū ſummū etiaʒ honeſtū eſt charitas ⁊ eſſet honeſtū ſʒ per impoſſibile nō eſſet cōmodum. ꝙ in natura intellectuali eſt duplex punitio ꝑ priuationeʒ duplicis boni. prima vocatur malum iniuſtitie ſiue culpe: ⁊ pōt dici obſtinatio in peccato. ſecunda vocatur pena dāni vel dānum vel damnatio. 46. di. quarti. q. 4. A

Licet quecūq₃ cōtradictoria ſint eque incōpoſſibilia inter ſe: nō tñ eque diſtātia. plus eñ diſtat deus a nō deo ꝙ albuʒ a nō albo: qꝛ extremū poſitiuū eſt maius in cōparatione ad negationem. 1. diſt. quarti. q. 1. D

Licet quātitas accidentalis dicat aliquid additū nature ſubiecti: ⁊ ideo ipſa nō poſſit manere ſub rōne ſua formali: ⁊ trāſire in eſſentiaʒ ſm identitatē: tñ magnitudo virtutis in omni ente trāſit in illud cuius eſt ꝑ idētitateʒ etiā in creatura. probo: ſi eñ angelus hʒ aliquaʒ magnitudineʒ ꝟtutis: de qua dicit Augu. 6. de tri. c. 7. in his enim que nō mole magna ſunt: hoc ē maius eſſe qđ melius. ſi iſta magnitudo perfectionalis non ſit idem eſſentie: circūſcribatur ab ipſa eſſentia. ipſa eſſentia remanēte: quero quem gradū perfectionis tenet in ente vel in entibus. nihil eniʒ eſt niſi aliquem gradum determinatū perfectionis habeat inter entia. ꝙ adhuc manet in ipſa eſſentia magnitudo virtutis: qua đꝛ ſic vel ſic perfectum ens. iſta igitur quātitas in omnibus trāſit ꝑ identitatem: ⁊ cuʒ hoc manet in oībus ſm rōnem ꝓpriam: inquātum eſt fundamentū equalitatis vel inequalitatis ꝑfectionalis in entibus. nam per iſtā vnū ens ē equale vel inequale alteri ſm perfectionem: qꝛ ratio talis quātitatis eſt dicere modū intrinſecū illius perfectionis cuius eſt. ⁊ ex hoc ꝙ dicit moduʒ manet: ex hoc auteʒ ꝙ dicit intrinſecuʒ per identitatē tranſit in eſſentiaʒ cuius eſt. 31. diſtin. primi. q. vnica. §. B.

Licet relatiua ſint ſimul natura ꝓut ſimultas dicit nō poſſe eſſe ſine ſe inuicem. tñ cum hoc ſtat prioritas originis q̄ nihil aliud dicit niſi a quo eſt alius. 13. di. quarti. q. 1. S

Licet reſpectus ꝯñs naturā vel terminare taleʒ reſpectū ſit cōe tribus. ⁊ ideo oīs cauſalitas reſpectu creature ꝯueniat tribus

non tñ opz q ille respectus q̄ non ↄsequit entitatē q̄ditatiuā sed ꝑsonalē sit cōis trib⁹. nam ois entitas ꝑsonalis indepēdēs pōt sufficiēter terminare istā de pedentiā. talis ē entitas ꝓpria cuiuscūqȝ ꝑsone. ē t vt distinguit ab alia. 1. dist. tertij. q. 1. ſ. B

Lȝ sapiētia esset nobilior habit⁹ acquisit⁹. nō tñ sequit q dispo= nat ad nobiliorē actū: loquen= do de actu supernaturali cuius modi lē beatitudo. 49. di. quar ti. q. 4. infra. R

Licet sine discursu statim ange li habeant btitudinē naturalē tñ non opz q statim habeāt ha bita ista grā supnaturali: qr di ceret q est q̄dā dispositio in fie ri tñ nō in facto esse remanēs requisita ad beatitudinē sup= naturalē. ⁊ hmōi dispositio est actus meritori⁹ respectu beati tudinis simplr: iō non simul in sunt angelo. In naturali autē btitudine nō est hmōi disposi= tio req̄sita. 5. di. scđi. q. 2. Q

Licet sit aliqñ ordo causarū pri= cipaliū ⁊ min⁹ principaliū quarꝫ neutra mouet aliā. sicut se hñt obiū ⁊ potētia cognitiua respe ctu act⁹ cognoscēdi ex dis. 3. pri= mi. lib. Aliqñ aūt sit ordo ita q principale mouet minus princi pale vel ad actū scđm vel ꝓmū ita tñ q iste due cāe sunt ptia= les ⁊ integrent per se vnā cām totalē sicut manus ⁊ bacul⁹ re spectu motus pile: vel sicut sol ⁊ pater respectu filij: tamen in causis totalibus respectu suorꝫ effectuū imediatorū pōt ēt esse ordo essentialis: ita q cā secūda sit cā totalis imediata respectu sui effect⁹. sicut cā prima respe= ctu sui effect⁹: ⁊ tñ essentialr sic scđa qr ẜm suā causationē sicut ẜm suū esse eēntialr dependet a prima: nō tñ ita q ista depēdē= tia sit imediata effect⁹ sui ad ip sam ⁊ ad cām priorē. 37. dist. se= cundi. q. vnica. ſ. O

Licet species eēntie diuine repꝫ= sentet distincti⁹ eēntiā diuinaꝫ q̄ꝫ angelus: tñ angelus est ma gis imago. put imago est aliq̄d simile magis in natura habēs actus similes illis actib⁹ qui po nunt i trinitate cui ex hoc q hꝫ tales actus cōuenit esse capax istius cui⁹ est imago: ⁊ hoc ꝑ ista media. s. similitudinē naturalē in actibus cōuenit imagini dei put Aug. loquit de ea q sit ca pax eius ⁊ ꝑticeps esse possit. 3. di. scđi. q. 9. ſ. N

Licet substātia materialis nō sit ex se diuisa in ꝑtes eiusdē rōnis tamē ipa nō est de se indiuisibi lis in ꝑtes tales: qr si essꝫ de se indiuisibilis. hoc est repugna= ret ei diuisio: nō possꝫ recipere quātitatē: qua formalr diuidit in tales ꝑtes: qđ patꝫ nā anima q̄ de se est indiuisibilis hoc. mō non pt recipere quantitatem: si cut nec partes. 3. distin. secundi q. 6. B

Licet sub ente sic in cōi ↄtineatur sensibile: nō tñ ipm in cōi ē sen= sibile hoc. est obiectū sensus: sed tñ intelligibile adequatū intel lectui. qr nō opꝫ relatiuū ꝓpriū inferioris eē propꝛium supioris tale dicit hoc q est sensibile qđ ↄuenit qualitati alicui. et omni ⁊ soli. sed itelligibile. ⁊ si ↄueniat alicui enti. ita q non sensibile. non tamen omni et soli. immo nulli soli. nisi enti i communi. non vt est hoc aliquid vt quod dam itelligibile singulare sed

vt est cõe ad oẽ itelligibile ꝛ hoc ꝭm modũ aliquẽ cõitatis predictum.3.dist.primi.q.3.D

Licet tenẽdũ sit ꝑ vero qcqd tradidit auctoritas: nõ tñ est negãdũ esse verũ qcqd ipa non tradidit: multa inquit ille xp̃i secreta rius Joã. opera ꝛ signa fecit Jesus: q̃ non sunt scripta in libro hoc. Jo. vlt. certe nec alicubi qꝛ addidit existimo mũdũ nõ posse capere libros.26.dist.primi q.vnica.J.J

Licet trinitas psonarũ nõ ostendat finẽ appetibiliorẽ ꝙ si esset nõ trinus: qꝛ est finis inquãtuꝫ vnus deus: nõ inquãtũ trinus: nõ tñ voluntatẽ ignorãteꝫ trinitatem contingit errare in amãdo vel desiderãdo finem desiderãdo frui vna psona sola. Similiter ignorantem deum fecisse mundũ cõtigit errare: nõ rependendo amorem: qualem gratitudo reqreret ꝑpter tantã cõicationem bonitatis sue ad vtilitatem nostrã factã: ita ignorando articulos pertinentes ad nostrã reparationẽ contingit ignorãtẽ errare etiã non rependẽdo amorem debitũ pro tãto beneficio. ꝛ ita de alijs theologicis 4.q.prolo.J.N

Licet totum non reqrat ꝙ diuidaꝛ in ptes alterius rõnis tñ nõ reqrit eas esse distĩcte rõnis: qꝛ inquãtum sunt ptes quãti non sunt alterius rõnis. licet eñ caput cor ꝛ manus sunt ptes quantitatiue ꝛ alterius rõnis non tñ sunt alterius rõnis inquantum sunt precise partes quãti. eo ergo mõ quo veruꝫ est licet a pho non posset accipi: ꝙ quãtũ diuidatur in ptes eiusdem rõnis omno non est ad propositũ qꝛ nõ diuidiꝛ in ptes in quibus includaꝛ rõ diuisi. sed in ptes q̃ insuerunt diuiso: ꝛ habent rõneꝫ vniã non illius. sed alicuius cõis illi toti ꝛ ipsis species aũt diuidiꝛ in partes eiusdem rõnis quaꝝ q̃libet includit rõnem diuisi. ꝛ non aliquid aliud alterius rõnis cõmune diuiso ꝛ diuidentibus.3. dist. secundi.q.4.J.J

Licet verbum producaꝛ in diuinis ꝑ primum actum intellectiuo loquẽdo de primo actu productiuo q̃ tñ non dr̃ proprie actus intelligendi. lꝫ sit actus intellectus: nõ tñ primo actu opatiuo q̃ ꝑprie dr̃ actus intelligendi: sed prior est origine actu intelligẽdi vt est intelligentie pater ne ꝛ isto vt sic priori intelligit pater. essentiã ꝑpriã distĩcte nõ tñ in verbo producto.1.q.q.J.C

Linea perfectius cognoscitur in verbo ꝙ per motioneꝫ suppsi 4.q.prolo.J.E

Linea mathematica nõ est aliud realiter a linea naturali. lꝫ mathematicus nõ tradat sciẽtiaꝫ vt huius existis sꝫ de linea ꝭm se. sic ẽt naturalis nõ tradit sciẽtiã de hac rosa existente sed de rosa ꝭm se: nec ẽt est necessariũ ad considerationẽ mathematici ꝙ linea sit in materia sed solum facit ꝙ sit de consideratione eius ꝙ possibilis sit in natura esse prout tñ ꝯsistit realr̃ non est nisi illa q̃ ꝑficit rem naturalem sic eñ vere sunt in naturalibus ꝛ ꝑ tãto dicit phs ꝙ abstrahẽtiũ nõ est mẽdaciũ nõ dicit diuidẽtiũ ꝯsiderat eñ mathematicus qd̃ est in substãtia nõ ꝯsiderãdo subiectuꝫ. Sequiꝛ ergo si linea naturalis põt distigui a naturali sine distincto situ ꝙ 2.phi. t.c.10.

sl'r linea mathematica a linea
mathematica cum sint realiter
idē.49.dist. quarti.q.16.§.D.

Locus iudicij gñalis ꝓbabil'r exi
stimat terra ꝓmissiōis siue val
lis vel ps iosaphat determiata
ibi vel tāta ps quāta sufficiet ꝑ
reprobis si qdē electi nō erūt in
terra.sed rapient xpo obuiā in
aere:ꝗ ꝯñs respectu ipius ptis
terre intelligēda est hora. Sed
qd tūc dr esse media nocte acci
pit a Mat.25.⁊ab aplo.1.thes.
5.Dies autē dñi sicut fur ita in
nocte veniet ꝙ non videt intelli
gendū ad litterā,qꝛ ⁊ si dñs pos
set se mājfestare singulis th ma
gis ꝓbabile est ad ꝯfusionē re
proboꝝ q̃ videbunt ab inuicē ⁊
a bonis vt sint in loco illumina
toꝝ ꝯñs tūc in loco resurrectio
nis ⁊ iudicij nō erūt tenebre me
die noctis. ea ergo hora forte
qua xps resurrexit ea in ꝯpara
tione ad illā regionē resuscita
bunt mortui,vl' ea hora qua ad
iudicatꝰ est a pilato vel ea qua
expirauit in cruce si qdē de hoc
certū nō habemus ex scriptura
⁊ q̃cūq3 illoꝝ ponat exponēdū
est illō media nocte pro incerti
tudine.43.dist.quarti.q.5.O

Locus est imobilis p se ⁊ p acci-
dens localiter est th̄ corruptibi
lis moto subiecto localiter: qꝛ
tunc amplius nō manet in eo il
la relatio:⁊ th̄ nō est corruptibi
lis in se ⁊ s'm equalentiā.qꝛ ne-
cessario succedit illi corpori in
quo fuit ista rō loci aliō corpus
in quo est alia rō loci numero a
precedēti ⁊ th̄ eadē p̄cedenti s'3
equiualentiā per ꝯparationem
ad motuz localem.2.dist.secun
di.q.6.J.F

Locutio pōt esse de aliquo habi
tualiter noto audienti: qꝛ sicut
nos possumus perfecte loq̄ de
eo qd ꝑfecte sciremus cōicādo
conceptus nostros alijs:licet sci
remus illos eosdem alias scire
ita possibile videt in angelis lo
cutionē esse de habitualiter no
to vtriq3:sed tūc nō gignit spēs
ab angelo alia ab illa q̄ habet
qꝛ tūc essent due in eodē respe
ctu eiusdē obiecti. nec ēt prcha
bita illa intēdit qꝛ ponamus ꝙ
prehabeat perfectissima. Simi
liter locutiōes vt plurimū sunt
de ꝯplexis ptinētibus ad actua
lem existentiā rerū:tales aūt cō
plexiones nō sunt euidentes ex
terminis. licet ergo aliquis ha
species extremoꝝ nō ꝓpter hoc
ꝙ itellectus suus minus capax
alicuius intellectionis siue co-
gnitiōis complexe de illis extre
mis:q̄vz est determinate ab al-
tera parte contradictionis vt de
existētia rei vel non existētia po
test ergo tūc causari alid's actꝰ
cognoscendi tale complexum si
ne causatione alicuius speciei.
9.dist.secundi.q.2.E

Loquendo proprie de potentia
s.ante actum subiectum imme
diatoꝝ oppositoꝝ nunq̄ est in
potentijs oppositis simul.quia
tunc careret vtroq3 actu simul ⁊
ita nō essent opposita immedia
ta circa illud subiectum ⁊ de il-
lis verum est ꝙ potētia ad vnū
non est sine actu alterius .nō ꝙ
ille actus sit receptiuus illius
potētie.immo subiectū th̄ reci
pit illā potētiā.sicut ⁊ eius actū
sī eñ actus.a.prior sit potentia
ad.b.qꝛ nō receptiui.igr ipō.b.
qꝛ in eodē est prius natura po-
tentia actu.9. meta.b.aūt pari
rōne prius est potētia ad.a.⁊ita

ipso.a.ritap̄dēprius₇ posterius codē.s₃ potentiā ad vnū necessa rio₂comitat̄ alterius actus pro pter imediationē actuū ad vnū subiectū.1.dist.secundi.q.3.§.G

Loquēdo de desiderio mere na turali d₃ ꝓbari de mente ph̄i ꝙ tale insit hoi. si autē accipias desideriū naturale ꝓ actu elici to ſm rectā rōnem hoc nō vidit ph̄s nec potuit videre aliu₃ sta tu₃ ſm rōnē naturalē in quo vi deret clarius nec vltra appetijt nec sciuit ꝙ ſm rectā rōnem est plus desiderādu₃ ꝙ̄ i₂ic cogno scit̄.49.dist.quarti.q.8.§.B

Lumē facit quodāmōpotētia co lores actu colores q₂ facit eos actu visibiles sic itelligēdo ꝙ l₃ natura absoluta coloris q̄ est in genere q̄litatis maneat eadē in tenebris tñ vt sic nō est visibilis intelligendo de potentia ꝓpin qua: q₂ qñ op₃ duas causas cō currere ad agēdū vna ca₂.s.se cunda nō est in potētia propin qua nisi alia.s.prius ꝯcurrēte. Ad hoc āt ꝙ color agat in visu₃ requirit̄ alia cā concurrens ad agendū.s. lumē ideo tunc solū est color visibilis in potētia pro pinqua qñ est actu illuminatus hoc modo ph̄ātasma nō pōt gi gnere spēm intelligibilē: nisi cō currente actione intellect⁹ agē tis. Ille igitur intellectus facit omni actu itelligibilia:₇ hoc in potētia propinqua: q₂ relucen tia in speciebus intelligibilib⁹ que prius fuerunt in potentia remota:q₂ tantum relucētia in rep₂esentatiuo materiali₇ repre sentante ea sub ratione singula ris.15.q.q.R

Lumen requirit̄ s₃ nō aliō lumē ab ip̄o obiecto qñ obiectu₃ sup plet sufficienter vicem luminis ꝙ eīn in intellectione naturali lumē sit aliō ab obiecto hoc est ex imperfectione obiecti. vnde in talibus similibus ex plurali tate ip̄fectis nō tenet similitu do ad concludendum in perfe ctis: q₂ que sunt dispersa in in ferioribus qñ sunt vnita in supe rioribus ₇ maxime in sup₂emo 14.dist.tertij.q.2.§.F

Lumē fidei infuse. q₂ est ꝑticipa tio quedā luminis diuini nō po test inclinare intellectū: nisi in aliqō determinate verum₇certi tudo illa in actu est ex quada₃ cōparatione ad quoddā extrin secum infallibile cui actus ille conformat̄.nō est aūt ex ipsa in trinseca perfectiōe actus: q₂ eq̄ perfectus esset quantum ad qō libet intrinsecum sibi eque intē se eliceretur precise ſm fide₃ ac quisitam.17.q.q.M

Luna causat motū in mari q̄ vo catur fluxus₇ refluxus:₇ ex hoc supponunt astrologi per experi mentū ꝙ luna h₃ dominiū sup humida: sicut sol super sicca su per quancunꝙ eīn regionē qñ eleuatur luna aqua maris ascē dit directe tanꝙ versus causa₃ suam. ita ꝙ aqua maris in illo loco qui directe supponit̄ cen tro lune est altio₂ ꝙ̄ in quocūꝙ alio loco. Iste aūt locus habe tur per lineam ductam a cen tro terre ad orbem lune illa eīn linea necessario transibit per lo cum illu₃ qui est eminentio₂ in aqua₇ vocatur tumo₂ aque. 14 dist.secundi.q.3.§.B

Lux increata est pūncipiū entiū speculabiliū ₇ vltimus finis re rum practica₂₇ iō ab ipsa sumū tur ꝑncipia tam speculabiliūꝙ

practicaꝛideo cognitio omnium tam speculabilium ꝙ practicabilium per principia sumpta a luce eterna: vt cognita est per sectioꝛ puriorꝛ cognitione sumpta per principia in genere proprio: sicut dictum est in questione de theologie subiecto et est
q.5. eminentioꝛ alia quacunqꝫ. Et hoc modo cognito omnium pertinet ad theologum. cognoscere enim triāgulum habere tres vt est quedam participatio dei ꝛ habens talem ordinem in vniuerso ꝙ quasi exprimit perfectiōem dei hoc est nobilioꝛi modo cognoscere triangulum habere tres ꝙ per rōnem trianguli. ita cognoscere ꝙ temperate viuendum sit propter beatitudinem vltimam consequendam que est attingendo dei essentiā in se: est perfectius cognoscere istud cognoscibile practicum ꝙ per principium aliquod in genere moris. puta per hoc: ꝙ honeste vidẽdum sit: ꝛ isto modo loquitur Augustinus de luce increata vt cognita. 15. de trinita. cap. 27. vbi seipsum alloquens ait. Nempe ergo multa vera vidisti eaqꝫ discreuisti ab illa luce qua tibi lucente vidisti: attolle oculos ad ipsam lucem: ꝛ eos in eam fige. si potes. Sic enim videbis quid distet natiuitas verbi dei a processione doni dei. et paulopost. hec et alia similiter certa oculis tuis interioꝛibus lux ista monstrauit. que igitur est causa. cur acie fixa ipsam videre non possis? nisi vtiqꝫ infirmitas. 3. distinctione. primi. q. 4. V

Magis ꝯgruū est ad significādū pfectiorem gratiā ꝛ manifestius signādum nouum signum imponi. ꝙ antiquum remanere. antiquum enim ex prima impositione nullo modo potuit aliud signare ꝙ primo ipsum aūt pimū seu idē sensibile poni in secunda lege ad aliud signandum ꝙ primo. vel alio modo signandum non erat ita congruum sicut aliō imponi vt patet etiam in signis practicis institutis a nobis. quod rationabilius est ad significandum perfectioꝛem effectum nostrum. ꝛ manifestius imponere nouum signum ꝙ antiquum remanere aut aliud prius impositum de nouo imponere. 1. dist. quarti. q. 3. infra. K

Magis diuersa dicūtur que minus in eodem sunt conuenientia sꝫ nō ꝓpter hoc magis repugnāt sicut album ꝛ nigrū in pluribus conueniunt ꝙ album ꝛ homo ꝛ tñ magis repugnāt album ꝛ nigrum ꝙ album ꝛ homo ꝛ hoc modo maioꝛ diuersitas extremorum non est causa falsitatis eorum sed repugnantia vel incompossibilitas extremoꝛum habētium aliquam illarum quatuoꝛ oppositionum formaliter. 7. di. tertij. q. 1. F

Magis est de lege nature ꝙ de illō qd̄ iprimit nature qd̄ nō repugnat pctō. nec formalr nec tāꝙ cause demeritorie ppetuo remaneat in aīa ꝙ ꝙ ꝗcunqꝫ ꝛ quecūqꝫ sint habiles ad cōtrahēdum matrimoniū ꝛ iō inhabilitatio aliqua personarum ad istū actum nō est ita cōtra legē nature. sicut characterem alicui impressum deleri. 25. dist. quarti. q. 1. infra. Z

Magis naturale ē coagere coipl

181

beati ad ꝯseruationem eius ꝫ ꝯrium corrumpens ꝙ coagere ꝯrio in corrūpendo: qꝛ cā superior pfectius agit cum scḋa pfectiori: ꝛ lꝫ hoc nūc esset miraculū de corpore alicuius iusti: qꝛ nūc est tp̄s mutationis ꝛ actionis mutue in corporibus tn̄ tūc erit status quietis ꝛ immutationis in corporibus ꝛ pro tūc erit naturale siue ꝯsuetum ſm cōmunē cursum ꝙ agat ad quietē sicut nūc ad motum. 49. dis. quarti. q. 13. F

Magis ponit a p̄hiꝭ: ꝙ intellectus est potētia distincta a potētia sensitiua ꝑpter intellectionē vniuersalis. ꝛ ꝑpter cōpositionē ꝛ diuisionē: ꝛ ꝑpter syllogizationē. quā propter cognitionē singl'aris: si posset itelligere singl'are. 3. dist. primi. q. 6. B.

Magis ꝓportionatum est obiectū intellectui separato essentia rei intelligibilis. vel opatio intrinseca ꝙ aliqḋ sensibile. qꝛ intellectui puro purū itelligibile ē magis ꝓportionatū itelligibile. dūtamen sit finitū. 45. di. quarti. q. 4. J B

Magis sunt diuersa substātia ꝛ accidens. que sunt diuersa gn̄a generalissima ꝙ substātia sensibilis ꝛ intelligibilis q̄ sunt eiusdē generis gn̄alissimi. p̄nt eñ substātiam ꝛ accn̄s esse cāc agētes respectu eiusdē effectus ēt simplicis vt caloris ꝛ a d actionē illā que ꝯsequitur omne ens necesse est sensibile opari sicut ꝛ intelligibile. sensibile eñ est quoddā ens. talis aūt actio est imutare intell'm, ꝛ iō accidit sensibili illa differētia generis ꝙ hꝫ ad intelligibile. inꝙtum sensibili cōuenit immutare intellectum. qꝛ illud nō cōpetit sibi ꝑ esse inꝙtum nō est intelligibile sꝫ competeret sibi si esset intelligibile. nec pōt aliqḋ ita differre genere ab intelligibili quasi sit in genere desperato. qꝛ quodcunq; ens ꝙtūcunq; sensibile. est tn̄ intelligibile. quicqḋ enim pōt virtus inferior ꝑ se ꝛ nō primo. hoc pōt virtus supior per se ꝛ primo. qn̄ ergo dr̄ ꝙ ita diuersa genere. sicut sunt intelligibile ꝛ sensibile nō p̄nt causare idē. nec ꝯcurrere ad eandem actionē. falsum est de illa actione in qua sensibile est quoddā intelligibile. 9. di. scḋi. q. 2. J. R

Magister vr̄ sentire ꝙ oīno nullū sit meritū p̄destinationis vel reprobationis. ꝛ vr̄. inniti auctoritati apostoli predicte. ꝛ dicto Aug. de p̄destinatione sanctorū. nō. inquit qꝛ nos futuros eē tales sciuit. nos eligit. sꝫ vt essemus tales ꝑ illā electionē. ꝛ ma gister adducit auctoritatē. Augu. ꝫ sc. 83. q. q. 68. dicētis. cui vult inquit miseret. ꝛ quē vult indurat. sꝫ hic volūtas dei iniusta esse nō pōt. venit eñ de occultissimis meritis. qꝛ etsi ipsi peccatores ꝑpter generale peccatū vnā massam fecerint. non tn̄ inter eos nulla est diuersitas precedit eñ aliqḋ in peccatoribus. quo ꝙuis nondū sint iustificati. digni tn̄ efficiunt iustificatione. ꝛ iterū p̄cedit in aliꝗs peccatoribus quo digni sunt obstinatione. R̄ndet magister. ꝙ istā auctoritatē vr̄ retractasse i sili. retractando illud qḋ dicit sup epistolā ad Ro. ꝛ hoc ꝯfirmat ꝑ hoc ꝙ quedā. que subdiderat in eadē q̄one retractat. sicut apparet primo retractationū. secū

do ꝛ illa videnꝭ ꝯsonare cū ista snia. ex quo videꝭ etiā ꝙ illam sniam retractauerit. 41. di. primi. q. vnica. supra. A

Magna crudelitas fuit in prima inductione seruitutis. qꝛ hoīez arbitrio liberū. ꝛ dn̄m suorum actuū advirtuose agendū. facit quasi brutum ꝛ libero arbitrio nōvtentē nec potentē agere virtuose. 36. dist. quarti. q. 1. D

Maior distinctio. i. maior nō cōuenientia. hoc est in paucioribus ꝯuenientia. pōt esse principiorū ꝙ̄ principiatorū. sicut differētie specifice. que sunt principia specierū. nō cōueniunt in genere. in quo cōueniunt ipe species. ꝛ ita etiā est de differētijs indiuidualibꝰ. ꝛ indiuiduis respectu nature specifice. ꝛ iō est falsumꝙ quāta est distinctio vꝉ differētia formaliū ꝯstituentiū tanta sit differentia ꝯstitutorū 7. di. primi. q. vnica. f. C

Maiores in ecclesia tenenꝭ ad credendū magis explicite ꝛ ad veritatē scripture magis intelligēdā ꝙ̄ simplices. ſꝫ nō in hoc ꝙ obligauerūt se i baptismo. ſꝫ in hoc ꝙ curā aiarum suscipiūt ex quo eñ sunt in statu altiori ꝙ̄ simplices. iō obligant se ad illuminandū alios ꝛ per ꝯñs ad veritatē scripture capiendā et explicite credendā. oēs igiꝭ tenenꝭ ꝓ quolibet statu ad fidez mediatoris post lapsum hoīs. qꝛ nullus saluatur nisi sit membrū ecclesie post lapsum. qđ nō est nisi in fide mediatoris. 25. dist. tertij. q. 1. F

Maius bonū est quosdā vsqꝫ in finē malos ꝑ penitentiā saluari ꝙ̄ malū sit pctm̄ ex istius occasione factū. qꝛ per istā penitētiam multi finalr̄ attingūt ad terminū ꝑdestinationis diuine per illā aūt occasionē diuinam nulli cadunt ab isto. ꝛ si aliqñ peccāt tñ non peccato quo finaliter damnenꝭ. 20. distin. quarti q. vnica. G

Manifestū est qđ oēm actū volūtatis mee pōt intellectus meus noscere. ſꝫ intellectus alius pfectior creatus pōt in illud obiectū in qđ pōt intellectus meus si nō impediat determinatꝰ ordo ad alia intelligibilia. nec defectus ꝓportionate pñtie. intellectus aūt separatus eque pfectus est sicut intellectus cōiunctus vel pfectior. ꝛ nō determinaꝭ ex aliquo ordine. ad nō cognoscendū opationes alterius intellectus vel volūtatis nec ꝑsentia requisita necessario deficit. qꝛ pōt esse sine illapsu. alioquin angelus nullā posset hr̄e pñtiam debitā respectu alterius a se. cum nulli illabaꝭ. qꝛ hoc repugnat creature. 45. di. quarti. q. 4. B

Maleficiatus respectu vnīꝰ non ꝓpter hic est maleficiatꝰ respectu oīum. sic eñ est maleficiatus sicut ministri diaboli ꝑcurant eū per maleficiū diaboli. sicut aliqua maga vult istū ꝑpetuo impediri respectu istiusnō tñ respectu alterius. puta si nollet ꝙ istā duceret ſꝫ se vel aliā. aliter aūt. s. hñs impedimentuꝫ naturale ꝑpetuum. ꝛ hoc respectu cuiuslibet dꝫ manere sine spe ꝯiugij. ꝛ tutū esset sibi intrare religionē. qꝛ si post ꝯ̄hat de facto ꝛ carnalr̄ copuleꝭ. cogeꝭ redire ad priorem. qꝛ apparet sniam diuortij processisse ex errore. ꝛ ita nullum fuisse coram

deo.ꝛ matrimoniū primū verū fuisse.qꝛ impedimentū qd putabat ppetuum non erat. Sed qūo innotescit ppetuitas istiꝰ impedimēti:ꝫhabet extra de frigidis.laudabilē.dꝫ em̄ per triēnium cōmorari ꝛ dare operam illi actui:si āt postea reclamat debēt iurare cū septima manu id est vir ꝛ vxor de scia. ꝛ septē vicini pximi de fidelitate:si vir reclamat accusationi vxoris credit viro qui caput est mulieris ibidē.c.1.Si vir accusat incumbit sibi ꝓbatio modo predicto. 34.di.quarti.q.vnica.E

Malus angelus pōt inordinate velle:nec opꝫ qd possit illud ꝙ sic vult:bonus tn̄ ordiate vult: ꝛ ita si vult statiꝫ esse in aliquo vbi nō tn̄ vult ꝙ potētia ꝓpria sit ibi: qꝛ hoc esset inordinate velle si talis potētia sibi nō cōueniat sꝫ vult ꝙ potētia dei statim sit ibi ꝛ verisile est qd deus ꝯdescendat volūtati eius:si talis sit:vt faciat eū in tali vbi:nū ꝙ aūt potentia ꝓpria pōt alicubi eē:nisi eo mō:quo ꝯuenit sue potentie.2.dist.scdi.q.11.E

Malum peccatiꝯsistit in auersione a fine:ergo ꝛ bonū reductiuum ꝯsistit in ꝯuersione ad finē.Ita aūt pfecte cōuertit i deū actus ꝯuersionis sicut auertit actus peccati.sicut;aūt nō est i scdo actu realr bonitas intensiue ifinita.ita nec in actu peccati malitia intēsiue ifinita: qꝛ nō est maior malitia ꝙ bonum qd priuat.non priuat aūt bonum ab actu nisi qd natum esset inesse actui:actui autem cū sit ꝗd finitum nō est na tum inesse bonum nisi finitū.nō est ergo p̄cise infinitas ꝛ malitia in peccato ꝛ bonitas in actu opposito ꝓpter infinitatē ipsius obiecti a quo petm̄ auertit:ꝛ ad qd actꝰ bonus ꝯuertit.ꝛ hoc nō est nisi infinitas pticipata: vel magis ſm dici in ip̄o actu ꝓpter infinitatē realē ꝛ simplr in ip̄o obiecto.14.di.quarti.q.1.3

Maria maxime indiguit xp̄o vt redēptore qꝛ ip̄a ꝯtraxisset originale peccatum ex rōne propagationis cōis:nisi fuisset preuenta per gratiam mediatoris.ꝛ sicut alij indiguerunt xp̄o vt per eius meritū remitteret eis peccatum iam contractum:ita illa magis indiguit mediatore preueniente peccatum ne esset ab ipsa aliquando contrahendū: ꝛ ne ipsa contraheret.3.distin. tertij q.1.ſ.D

Materia absolute vt natura nō est rō distinctionis nec indiuiduationis.quicquid em̄ est natura in quocunꝗ genere totalis vel ptialis non est de se hoc ꝛ ideo inquirendū est ꝑ ꝗd sit hoc.3.dist.scdi.q.6.ſ.Q

Materia ſm se hꝫ eē in loco diffinitiue:sicut quecūꝗ substātia limitata.ipsa aūt vt sub ꝗtitate hꝫ esse in loco circūscriptiue qꝛ ꝗ manet diffinitiue vbi prius fuit substantia:ideo ibi recipit formam.ꝛ ideo substantia genita ibi est vbi i prefuit substantia corrupta.ꝛ vbi diffinitiue ē substantia ibi circunscriptiue est ipsamet vt quāta.ꝛ iō sequitur ꝙ genitū vt hn̄s ꝗtitatem ibi est circūscriptiue vbi fuit corruptū circunscriptiue. Non tn̄ intelligendū est ꝙ aliquando fuerit alicubi substātia hic vel ibi diffinitiue ꝛ non circūscriptiue.qꝛ nūꝗ fuit sine ꝗtitate que erat

rõ;circũscribendi:sed tñ nõ ponendo aliquã qũtitatem manere eandẽ:qđ credo esse verius. non opȝ ponere aliquid idẽ circũscriptiue manens esse rõuem essendi in eodẽ loco ingenito & corrupto: sȝ sufficit materia remanens in loco diffinitiue vbi fuit corruptũ.11.di.qrti.q.2.E

Materia .i.subiectũ nõ coincidit in idẽ numero cũ efficiẽte qđ dicitur ꝑpue efficiens distinctuȝ contra agens. sic enim efficere trãsit in materiam extrinsecã sicut & factio.sȝ nõ sic trãsit actio agentis proprie loquendo de agente.cuius.s.actio est tñ ad intra.25.di.scdi.q.vnica.S.K

Matrimoniũ simplr est obligatio ꝑpetua: sed matrimonium ẽm quid põt esse obligatio ad aliquod tempus lȝ nõ ꝑpetua: & sic concedo ꝙ in lege mosayca non fuit aliqđ matrimoniũ simpliciter nisi aliq̃ forte vltra ꝑfectionem legis voluissent se obligare perpetuo: quod non oportebat inq̃tum ꝯtrahebãt ꝯiugium in illa lege.33.di.quarti.q.3.S.C

Maximum bonũ tribuit sibi fortis politicus in exercendo illũ magnum actum virtutis.& hoc bono priuaret se immo vitiose viueret si illo actu tunc preter misso saluaret suũ esse per quã tũcunq; esse.melius est aũt simpliciter maximũ bonũ & momẽtaneũ q̃ remissum bonũ virtutis vel via vitiosa per magnum tps.vñ ex illo probat euidenter ꝙ bonũ cõe ẽm rectã rõneȝ est magis diligendum q̃ bonũ ꝓprium:qr totum bonum proprium debet hõ exponere etiaȝ destructioni simplicitẽ si nesciat alam immortalem ꝓpte saluationem boni cõis.& illud magis diligitur simpliciter ꝓpter cuius salutem esse alterius contẽnitur vel negligitur.43.dist. quarti.q.2.P

Maximũ meritum fuit angeloꝝ volendo finem vltimum motu intrinseco quando mali auersi erãt a fine isto superbiẽdo non aũt ad magnũ premiũ requirit multitudo meritoꝝ:sed multo magis requirit vnũ meritũ intẽsum q̃ centũ milia remissa.& in eis fuit motus meriti valde intensus ꝑ ista morula qua mere bant:intantum forte ꝙ nullus homo ẽm cõem legẽ posset habere ita intensum actum meriti sicut ipsi habuerũt.5.dist.secundi.q.1 S.C

Melius est ignorantem se scire ignorare. q̃ ꝓpter sophismata opinari se scire.1.dist. secundi. q.3.S.A

Memoria & itelligentia sunt vna potentia:& respectu eiusdẽ obiecti:& in eodem instãti.27.di. primi.q.3.S.A

Memoria in ꝑte sensitiua est sufficiens ad operandũ sine intellectu vt pȝ in brutis.sed ecõuerso memoria intellectiua nõ sufficit ad operandũ sine memoria sensitiua:sicut nec possum⁹ sine phãtasmate intelligere.iõ nõ diceret Arist.hoiem bñ & male memoratiuũ: qr intellectus eius bene vel male ꝯseruet speciem alicuius prius intellecti.sed qr memoria ei⁹ sensitiua que cõcurrit cũ intellectiua etiã ad recordationẽ intellectiuã est bñ vel male retẽtiua.forte eñ memoria itellectiua quãcũq; semp ꝯseruat speciẽ.sȝ non potest in

tiuũ actũ: q spēs sensibilis dele ta ē a memoria sensitiua: sine q̄ illa in intellectu non sufficit ad operandũ. 45. di. quarti. q. 3. B

Memoria in patre est principiũ operatiuũ pris: quo. s. vt actu primo pr formalr intelligit: vt i actu scdo. ē etiã eadē memoria patri principiũ pductiuũ quo pr existēs in actu primo pducit vt in actu scdo notitiã genitã et actus pmus prior est prioritate originis actu scdo nō fundatur igit actus pductiuus sup actũ essentialē q̄ cōsistit in actu scdo vz q̄ est operatio quasi sup rōnem formalē eliciēdi illũ actuz scdm: sz quodãmodo preexigit illum actũ: q actus primus q̄ ē operatiuus et pductiuus est rō perficiēdi suppositũ in actu secundo; q̄ est opatio suppositi: in quo est quodaz ordine prius anteq intelligat produci illud qd producit. operans enĩ et producens p idem principiũ prius est operans q pducens. Exemplum si lucere poneret aliqua operatio in luminoso et illuminare poneret pductio luminis a luminoso. lux in luminoso eēt principiũ quo et respectu operationis. q̄ est lucere: et respectu pductionis q̄ est illuminare: nec tñ lucere qd est operatio esset rō formalis illuminationis q̄ ē pductio: sz esset ibi ordo quasi effectuũ ordinatoꝝ ad eandez causam cōem amboꝝ: a qua immediatius pcedit vnus effectꝰ q alius. ita in pposito ad eũdē actum primũ: qui est memoria patris ordinē quendã intelligitur habere intelligere: qd ē operatio patris: et dicere qd est producere patris respectu notitie genite: nō talem tñ ordinē: q in telligere patris sit cã. vel principium elicitiuũ dicere verbi: sed q imediatius intelligere sit q̄si productũ a memoria patris: q dicere: vel q verbũ sit pductuz ab eodē: nō igit est ibi talis ordo in rōne obiecti presuppositi: vel rōne principij formalis agēdi: sz est tm ordo prior quasi pducti ad pductũ respectu eiusdem principij cōis ad quasi pductum et vere productũ: et si arguatur per illud scdi de anima. de distinctione potentiarũ per actus pōt dici q quasi pducere. et pducere sunt actus eiusdē rōnis. si enĩ illud qd nō pducit: sz quasi pducitur esset realr distinctũ a pducēte: esset vere productũ. igit q mō sine pductiōe insit tñ virtute principij: qd eēt productiuũ eius si posset distingui: et p tanto dicat quasi pductuz nō variat formalr actũ ab illo quo pduceret: si esset pducibile. 2. dist. primi. q. 7. I. O

Memoriã nō intelligere: nō concludit ipsaz nō esse actiuã respectu intellectionis; vt termini p actionē eius producti. verbum etiã nō ē terminus pductus p intellectionē. sz per actionē aliquam productiuam de genere actionis. 15. q. q. I. Bb

Memoria sensitiua loquēdo de totali potētia nō manet in anima separata: sicut nec aliqua potētia sensitiua. dixi aũt totali q etsi anima sit illud qd est formale in potentia sensitiua: tñ potentia sensitiua formalr includit formã quandã totius cō positi ex corpore sic mixto: et anima perficiēte proportionaliter ad actũ correspōdentē tali toti;

⁊ per ɔ̃ns cum recordari sensiti
ue sit totius:illud non põt cõpe
tere anime separate. Breuiter
ꝙ omniũ eoꝝ quoꝝ recordatur
cõiuncta põt recordari sepata:
q2 quorũcũqꝫ fuit memoria sen
sitiua eorũ fuit intellectiua pꝑ
cognitionẽ intuitiuã ɔcomitãtẽ
oẽm pfectaꝫ sensitiuã pceptam
sꝫ nõ omni recordatione põt re
cordari sepata qua potuit con
iuncta.45.di.quarti.q.3.f.M

Memoria sic in patre hꝫ dictiõ
neꝫ in patre adequatã ꝙ impos
sibile est principiũ dictiuũ exce
dere hãc dictionẽ sicut impossi
bile est in diuinis dictioneꝫ esse
nisi hãc:q2 de se est hec: q2 qcq
quid in diuinis nõ ẽxigit plu
ralitatẽ alterius rõnis illud de
se est hoc.dictio in diuinis non
necessario preexigit pluralitatẽ
alterius rõnis.ꝙ de se est hec:⁊
per ɔ̃ns principiũ eius hꝫ hanc
dictionẽ omnino adequatã sibi
non põt ergo esse principiuꝫ in
filio.2.q.q.O.

Mendaciũ Joseph ꝯ fratres nõ
fuit nisi iocosum:qꝺ pꝫ ex euen
tu:in fine eñi aperuit fratribus
veritatẽ:⁊ interim dum terruit
eos puniuit eos ſm ꝙ merue
rant puniri.illa eñi ꝓditio qua
vendiderunt eum in egyptum
bene meruit non tñ illo timore
sed maiori pena puniri.38.dist.
tertij.q.vnica.f.G

Mensurari importat respectum
ad intellectũ cui fit certitudo:⁊
ad mensurã ꝑ quam fit certitu
do.prima nõ ẽ realis: sicut nec
scibilis ad scientiã:scða est cau
sari nõ in esse: sꝫ in cognosci ad
causam in cognosci ⁊ hec est re
latio realis ꝙ̃tum est ex parte
dependẽtie causati ad causaꝫ ꝗ
dependẽtia est rõne extremoꝝ
⁊ nõ tñ per actum intell'ꝯ com
parantis hoc ad illud.tamẽ q2
ista habitudo dependentie non
quidẽ ipsius cognitiõis ad cau
sam cognitionis ꝗ̃ bene est rea
lis:sꝫ depẽdentie obiecti vt co
gniti ad obiectum vt per qꝺ co
gnoscit est inter extremã nõ vt
habẽtia esse reale:sꝫ tñ vt habẽ
tia esse cognitũ.ideo ista habi
tudo non est simplr realis. nec
tñ est ita pure relatio rationis
sicut est illa ꝗ̃ est vlis ad singu
lare vel illa que est ꝯdictoriũ ad
cõtradictoriũ:q2 aristoteles nõ
dicit relationẽ in tertio mõ esse
mensurati ad mensurã sed esse
mẽsurabilis hoc ẽ apti nati mẽ
surari ad mensurã hoc est aptã
natam mẽsurare qꝺ sic põt in
telligi sicut eñi ex dictis pꝫ mẽ
surari actualr est actualiter de
pendere in cognosci ita mensu
rabile dicit aptitudinalẽ vel po
tentialẽ dependentiã in cogno
sci vel dicit dependentiã in co
gnoscibilitate.vnũqꝺqꝫ autẽ se
hꝫ ad cognoscibilitateꝫ sicut se
hꝫ ad entitatẽ:igit per mẽsura
bile intelligit illud substratum
rõne cuius hoc est mensurabile
et illud est entitas causata vel
participata: vt sic in tertio mõ
relatiuorũ per hoc qꝺ est aliqđ
dici vt mẽsurabile ad mensurã
intelligit dici tanqꝫ dependens
in entitate ad illud a quo parti
cipat entitateꝫ vt sic sit relatio
simplr realis ex parte mensura
bilis in hoc tertio mõ:q2 illud
intelligit ens per participatio
nem vel imitationẽ respectu al
terius.13.q.q.N

Mensura in genere substãtie est
aliqua substãtia illius generis

prima: cui cõuenit vnitas: non est aũt primus motor mẽsura intrinseca illius generis: sicut nec alioꝝ: quatenus tñ etiã ẽ mẽsura extrinseca oĩm aliquo mõ ẽ imediatius mẽsura substãtiaꝝ que sunt pfectiora entia ꝙ accidẽtiũ q̃ sunt remotiora ab ipsa nullius tñ gñis est mensura intrinseca. 8. di. primi. q. 3. I. X.

Merita facta in vita nõ pñt acceptari ꝑ instãti mortis vt ꝑ ea deleaꝛ mortale: qꝛ deus disposuit mortale nõ delendũ nisi ꝑ susceptionẽ voluntariã sacri vel per aliquã dispositionẽ tanꝙ meritum de ꝯgruo tũc vel vsqꝫ tunc inherentẽ qñ peccatũ deletur: non sic est in eo qui decedit in mortali. 21. di. quarti. q. 1. D.

Meritũ xp̄i preuidebaꝛ ab eterno: ⁊ vt sic puisuꝫ acceptũ fuit vt aliq̃d boni ꝯferreꝛ electis rõne illius anteꝙ exhibereꝛ: vt. s. eis qui ꝑcesserunt exhibitionẽ passionis eius dimittereꝛ originale ⁊ conferreꝛ gr̃a. Exemplum de hoc Ansel. 2. cur deus hõ. c. 16. Esto ꝙ multi offenderint vnũ regẽ ⁊ ꝑ offensa exulãt: venit vnus innocens de sanguine illoꝝ ⁊ ꝓmittit facere vnũ opus ꝑ rege placitũ ei certo die statuto: vt rex remittat eis offensaꝫ ⁊ recõcilieꝛ eis. rex acceptãdo seruitiũ promissum remittit offensam: ⁊ si aliqui eoꝛuꝫ deliquerit si satisfacere ⁊ penitere voluerit. ꝓmittit ei iterũ offensaꝫ illã remittere. ꝓtestando tñ ꝙ nullus eoꝛũ q̃ fuerũt inimici intrabunt palatiũ suũ quousqꝫ seruitiũ innocẽtis ꝓmissum impleatur. Sic hic passio xp̄i hoĩs innocẽtis ab eterno preuisa vt exhibẽda in certo tp̄e: fuit multum accepta trinitati: ⁊ pro istis oĩbus credẽtibus illã exhibendaꝫ in tp̄e remisit offensaꝫ quã cõtraxerãt ex adam: ⁊ quã post ea cõmiserant si penitere voluerint. nõ tñ acceptauit eaꝫ tm̃: vt aliq̃s ingredereꝛ palatiũ suum eternũ: anteꝙ passio exhibereꝛ in effectu isto: mõ remisit patrib⁹ offensam i circũcisiõe sicut nobis in baptismo: sꝫ nullus ẽ ingressus in palatiũ añ passionẽ exhibitam. 19. di. tertij. q. vnica. D.

Meritũ est aliq̃d acceptatuꝫ vel acceptandũ in alio: pro quo ab acceptãte est aliq̃d retribuẽduꝫ illi in quo est quasi debituꝫ illi pro illo merito vel alteri ꝑ quo meruit: nõ eñ meritũ dicit semper actũ qui sit in ꝑtãte ei⁹: cui fit retributio. sꝫ hoc soluꝫ est qñ aliquis mereꝛ sibi ipsi: qñ auteꝫ vnus mereꝛ alteri ꝑ orõnes vel alias afflictiones acceptas deo ꝙuis illa sint in ꝑtãte merẽtis: nõ tñ sunt in ꝑtãte eius ꝑ quo facit: ⁊ tũc meritũ formaꝛr dicit ordinẽ alicui⁹ actus laudabilis in merẽte ad acceptantẽ qđ acceptãs acceptat vt retribuat ei ꝑ quo acceptaꝛ. ⁊ ex hoc sequitur ꝙ vnus põt mereri ꝑ alio: qꝛ tñ inde nihil ẽ acceptãdũ nõ acceptatũ iõ in descriptione mereri nõ opꝫ addere acceptãdũ i ordine ad deũ. de⁹ igꝛ acceptãs bonũ fcm̃ vel bonũ velle alicui tribuit sibi si idigeat si tñ sit ita pfectus ꝙ nõ indigeat pfectiõe sicut xp̄s retribuit alijs ꝑ q̃bus meretur. 18. di. tertij. q. vnica. A.

Minister ẽ agẽs qđdaꝫ dispositiuum. ⁊ actio sua ẽ actio instrũalis respectu actiõis principalis agẽtis eo mõ aliqualꝛr: quo sectio ẽ ad formã scãni: qꝛ ad illã

sequit̄ regulr̄ illa forma ex ordine agētis principalis. sic in ꝓposito ꝓlatio verboꝝ posset dici actio instr̄alis respectu ꝯuersionis seu cōfectionis corporis xp̄i. q: ad illā ꝓlationē sequit̄ regulr̄ ista ꝯuersio vel ꝯfectio: ⁊ sic actiōe alicuius creature vt agētis instr̄aliter cōficit̄ corpus xp̄i. nō quidē vt attingentis terminū sicut aliqua instr̄a habēt actionē instr̄alem attingentem terminū: vt dictū est. sed eo mō quo agens preuiū dr̄ agere instr̄aliter ad formā principalem quā tñ nō attingit: ⁊ actio eius dr̄ instrumētalis: q: dispositiua ⁊ preuia. 13. di. quarti. q. 1. ff.

Ministrare sacr̄z eucharistie nō est sacr̄m. q: sacr̄m illud nō ꝯsistit in vsu: sed ministrare sacr̄m baptismi est ip̄m sacr̄m. ⁊ rō diuersitatis est q: sacr̄m baptismi cōsistit in vsu essentialr̄ ⁊ nō in aqua. eucharistia aūt est quoddam ꝑmanens distinctū ab vsu sacramēti: ꝗuis ꝫ aliqs posset esse in vsu sacramēti permanētis minister ⁊ suscipiens illum vsum. nō tñ pōt hoc in sacramēto quod essentialiter cōsistit in vsu. 6. dis. quarti. q. 4. B

Minus vr̄ esse possibile filiū dei esse realr̄ filiū hominis ꝙ̄ filiū hoīs per gratiā posse esse filiuz dei. ⁊ iō si hoc est possibile multo magis ⁊ istud. non tñ necesse est ꝙ si filius dei est filius hoīs ꝙ ille idez filius hoīs sit filius dei per gratiā. forte eñ negaretur de eodez determinate: imo nec conceditur ꝙ xp̄s sit filius dei adoptiuus sꝫ sequit̄ ꝙ aliquis alius posset esse filius dei per gratiā: q: ad aliquez indeterminate fiebat illa cōparatio nō ad istum vel illum determinate. 2. dis. tertij. q. 1. J. G

Miseria est essentialr̄ culpa non pena vel tristitia: ⁊ ſm quid est quecūꝗ pena miseria. culpa āt fit ꝑ actum nō ꝑ passionē: sꝫ tūc ꝑ oppositū essentialissime beatitudo ē in actu volūtatis: ⁊ sic dico ꝙ bonū ꝯmodū nō est beatitudo: sꝫ perfectio aliqua ꝯñs beatitudinē sicut ꝑ oppositum pena ē perfectio aliqua ipsius miserie: vñ miseria ē maxima pena ⁊ quasi perficit̄ a pena: culpa aūt aliqd boni recipit ꝑ penam. 49. dist. quarti. q. 7. J. D

Modus quātitatiuus nō est passio quāti sicut risibile hominis imo est accidēs ꝑ accidēs eius. s. respectus extrinsec⁹ aduenięs partibus quāti ad ꝑtes alteri⁹ quanti. 10. di. quarti. q. 1. J. Q

Modus substantie est per se esse naturaliter: hoc est in essendo non inclinari naturali aptitudine ad aliud vt ad subiectuz nō sic aūt accidēs separatuz. 1. di. tertij. q. 1. D

Motio intellectus nostri a qditatibus intelligibilibus reducitur ad ipsum intellectū diuinū per cuius esse simplr̄ ista obiecta hñt esse ſm quid. s. esse obiectiuū: ſm qđ esse mouēt intellectum nostrū ad cognoscēdū veritates sinceras. ⁊ ꝑp motionez earū dr̄ intellectus ille mouere sicut ista hñt suum esse ſm qđ ꝑpter simplr̄ esse filius. 36. dis. primi. q. vnica. H

Motio omīo prima in entibus ē necessario naturalis: q: oī motioni volūtatis est alia presupposita. ⁊ si aliqua motio in entibus est non naturalis: maxime motio voluntatis est nō natu-

ralis. Itē aliqua motio pt itel= ligi eē ad terminū simplr infini tū. aliq̄ ăt ad terminū finitū. vt ad infinitū includentē finitū. & illa que est ad terminū infinitū simplr est prior. q2 nō pōt infi= nitū pexigere finitū. Sicut igit loq̄ possumus. lz impropue ac= cipiēdo motionē extēsiue. assi= gnari pōt ordo motionū in en= tibus. & sic loquendo oino pri= mum mobile motione natura= li extēsiue loquēdo est intelle= ctus diuin⁹. & iō primū motiuū motiōe naturali est essentia di= uina vt est primū obiectū intel lectus sui. igit oino pria motio ē nālis motio itell's diuini a suo obiecto. & cū nāle mouēs mo= ueat mobile inq̄tū pt. illō aūt obm pōt mouere ad intellectio nē actualē sui. & hoc in itelligē tia ingenita illi⁹ psone in q̄ pri mo ē eēntia & ad actualē notitiā sui genitā. ad vtrāq3 naturalr mouebit. lz ordine quodā. q2 q2 ē alicui principiū opandi opa= tione imanēte. & pducēdi pdu ctū distinctū quodāmō est pri⁹ principiū opandi. Si dicas q2 p ductio immanēt in diuinis sicut opatio. Rñdeo pductio nō ima net q̄tū ad terminū. opatio ăt oino immanet. Silr eēntia ē na turale motiuū ad intelligendū q̄dcūq3 intelligibile simplex. s3 nō nisi pri⁹ illa eēntia sit in oib⁹ suis supposit. ñ q̄dē q2 sine hoc eēt defect⁹ pricipij actiui. s3 ex pte termini requirit ordo. Sic igit cōpleta est actio mere na= turalis. & ad terminū oino pri= mū. s. ifinitū, vbi motio oino pri ma est elicere vel quasi elicere itellectionē in itelligētia pma. & huic pxima est gignere verbū hanc sequit actio que nata est eē ad terminū oino primū. posi= ta ad essentiā primā cōicandā3 q̄ lz nō sit naturalis tñ est oino necessaria. & hoc ē motio volun tatis. & h̄ quasi est duplex. s. ad amare simplex & etiā ad amo= rē procedentē & hec duplex mo tio volūtatis correspondet duplici motioni naturali que dicta est eē in intellu ad itelligere & dice re. Cōtra. actio naturalis in eo dē pcedit actionē nō naturalē. nūc aūt p te actiōe naturali in tellectus diuinus itelligit crea bile. igit ista actio pcedit oēm actionē volūtatis. & ita spira= tionē spūssancti. Rñdeo maior est vera loquēdo in eodē ordi= ne ex pte termini. h̄ aūt est ali⁹ ordo ex pte primi termini & scdi & iō naturalis in vno ordine se quit nō naturalē in alio ordine prima. n. distinctio ordinū attē= dit ex pte terminorum. scda ex p= te principiorum q̄tum ad modū principiādi. Cōtra ordo princi piorū est prior ordine termino= rū sicut & principiū termino. nā p principium terminus pducit vel cōicat. Rñdeo añcedens ve rū ē de termino totali q̄ simplr capit eē nō aūt de termino for= mali q̄ solūmō capit eē fm q̄d. Cōpleto ăt toto isto pcessu ori ginis respectu primi termini. s. essentie diuine cōicande. sequit ordo ali⁹ respectu termini scdi. eēntie. s. creabilis & q̄dem essen tia ipa diuina in isto scdo ordi= ne mouet prio ad intellectionē simplicē ois itelligibilis. & hec intelligentia vt iam est in trib⁹ suppositis. non autem mouet ad distinctā notitiā veritatis cu iuscūq3 complexionis, q2 si mo ueret

ueret determinate ad cognoscē daꝫ alterā partē in futuris contingētibus: cū naturale mouēs necessario moueat sequiꝭ ꝙ intell'ꝰ diuinus necessario intelligeret hāc partē ꝯdictionis fore verā: ⁊ ita vel posset errare: vel opposito nō possꝫ euenire ⁊ tūc nō esset ꝯtingens sꝫ necessariū: illud qđ poniꝭ esse ꝯtingēs. Si queraꝭ cuꝫ idē videaꝭ esse ordo cuiuscūqꝫ intelligibilis ad primū intelligibile q̄re primuꝫ nō eque necessario mouet ad cognitionē cuiuscūqꝫ. Rn̄deo naturalr̄ moueret ⁊ ꝑ ꝯn̄s necessario ad cognitionē cuiuscūqꝫ qđ est possibile naturalr̄ ⁊ necessario cognosci. hmōi est qđcunqꝫ obm̄ simplex. ⁊ etiā qđcunqꝫ cōplexū verū necessariū: nō aūt tale ē aliqđ cōplexū de exn̄tia cōtingētis. q: nō ē natū esse determinatū ad v̄itatē. Et si q̄ras q̄re nō necessario mouet ad talē cognitionē de ꝯplexo habendā quasi posset h̄ri de eo. Rn̄deo aut moueret ad cognoscenduꝫ sub disiunctiōe hoc fore vel nō fore: ⁊ hic cognitio nō est determinata de altera parte. Aut si moueret determiate ad cognoscendū alterā partē illa necessario esset determinata. Cōpleto igiꝭ toto ordine motiōis necessarie sequiꝭ motio cōtingens. illa nō pōt esse ꝑ p̄ncipiū naturalis motiōis: q: illiꝰ nō ē nisi necessario mouere. igiꝭ opꝫ illius motiōis p̄ncipiū ponere volūtatē. Et fit hmōi motio ꝯtingēs ordinate. primo ad intra: q: nisi ipsa volūtas determinet in se ad volendū alterā partē nunq̄ determinabit aliq̄d ad extra. primo igiꝭ determinat se ad volenduꝫ

Causa notabilis paucis manifesta phanti bꝰ atqꝫ theologis.

hoc fore determinate. scđo ex hoc intell'ꝰ videns istā determinationē volūtatis infallibilē nouit hoc esse futuruꝫ. e conuerso igiꝭ est in motione necessaria ⁊ cōtingēte: q: in necessaria p̄mū principiū est naturale. ⁊ iō prio naturalr̄ determinaꝭ ad ꝓpriaꝫ actionē. In ꝯtingēte aūt primū p̄ncipiū est liberū. cuius actionem in primo ordine sequiꝭ naturalis. Cōpleta ꝟo motiōe cōtingente ad intra sequiꝭ motio ad extra. Illa igiꝭ tota est ꝯtingēs. ⁊ ꝑ ꝯn̄s imediate ipsiꝰ voluntatis vt p̄ncipij. 14. q. q. Q

Motus celi hꝫ aliquā p̄imitatē ad alios ⁊ ptē veniformitatis ⁊ velocitatis: sꝫ nō p̄imitatē causalitatis. nisi inquantū adducit generās qđ ē ꝑ accn̄s sicut motus ignis ad lignū h̄ret p̄mitatem ad cōbustionē ligni: sine tali aūt primo bn̄ pōt eē posteriꝰ: si aliquis suppleat vicē talis primi. 49. dist. quarti. q. 13. S

Motus naturalis vel inclinatio volūtatis in finē nō est actꝰ elicitus. si tn̄ volūtas in primo instanti habeat actū elicitū nō video quin possit tūc peccare: nullus tn̄ actus elicitus volūtatis est naturalis nisi ꝑ tanto q: est cōformis inclinatiōi naturali q̄ nō est actus elicitus: sꝫ oīs actꝰ voluntatis elicitus est mere liber. 23. dist. scđi. q. vnica. P

Motus naturalis volūtatis nō ē aliqs actus elicitus: sꝫ solū dicit inclinationē naturalē volūtatis in bonū ⁊ illud nihil reale aliud a volūtate dicit: sꝫ si ē relatio est idē volūtati ꝑ idētitatem realē nec separari pōt sine ꝯdictione: ⁊ iō in demonibꝰ manet ille motus sic rectissimus O

sicut ꝛ natura q: nō est realiter aliud a volūtate lꝫ nō sit idem sibi formalr. vñ ille motus nō ē nisi habitus motus. i. natura i esse primo: si aūt accipias motuꝫ naturalē ꝑ actu elicito cōformi tali inclinationi certe ille pōt eē malus ꝛ īmoderatus stāte natura integra nec act9 malus minuit inclinationē natura lez sicut nec naturā: vñ angel9 pōt esse ꝑfectus in naturalib9 quo ad esse primum ꝛ peccare actu scđo elicito ꝛ inordinato. 18. dist. tertij. q. vnica. M

Motus nō distīguunt penes terminos nisi q: forme fluētes sūt eiusdē ratiōis cum formis terminātib9. 13. di. ꝑmi. q. vnica. A

Motus grauis nō est naturalis . ī se ex hoc qđ hꝫ ꝑncipiū actiuū ī se: sꝫ solū ex hoc ꝙ mobile hꝫ ꝑncipiū intrīsecū passiuū naturaliter īclinās ad motū. qđ pꝫ

T. c. 3. ꝑ diffinitionēꝫ nature. 2. phys. q: est ꝑncipiū motus eius in q̄ est ꝑ se et nō per accidens. nihil eñ est ꝑncipiū naturalr mouēdi alicui nisi inquantū est ꝑ se. et ꝑmo in eo qđ mouet. non est aūt ꝑ se. et ꝑmo in aliq̄ qđ mouet nisi inquantū est passiuum. ergo nō est aliqđ natura vt ꝑncipiū naturale alicuius nisi q: ē principiū passiuū in moto. Hoc etiaꝫ pꝫ q: ideo aliqđ mouetur naturalr q: mouet sicut aptum natum est ipm moueri: ita ꝙ lꝫ principiū actiuū sit principium mouendi: nō tamē ꝓpter illud principium actiuū mouet naturaliter: sꝫ ꝓpter principiū passiuum ꝓpter qđ sic mouetur. 2. dist. secundi. q. 10. J. E.

Moriēs in peccato veniali simul cū mortali nō puniret eternalr ꝓ veniali. ex quo eñ ꝑm plenā iustitiā punitiuā semel imposita est pena tēporalis illi ꝓ peccato de quo vere penituit: nūꝙ̄ isti pro illo debebitur nisi pena tēporalis: ꝛ illa soluta: nulla est alia. 15. dist. quarti. q. 1. O.

Moriēs in peccato mortali nihil haberet retardatiuū a pena cōdigna: sꝫ moriens in charitate: debitor tñ pene ꝓ peccatis cōmissis quoꝝ penitentiā non fecit hꝫ aliqđ retardatiuū a glia: q: nullus duꝫ ē debitor alicui9 pene pōt glorificari: quia gloria sicut nec penaꝫ secum patit: sic nec debitum pene: q: nec simul nec posterius persoluende. 20. dist. quarti. q. vnica. D.

Mortuū non priuat primuꝫ esse christi: sꝫ esse simpliciter qđ est viuere. ita etiaꝫ generari dicit acquisitionē esse simpl'r: sed nō necessario primi esse: vnde vere concedit xp̄s mortuus sicut genitus tpaliter: nō tñ cōceditur annihilatus q: sicut nō đr creatus: ita non đr annihilatus: ꝙ eiñ opponit creationi dicit annihilationem primi esse. 11. dist. tertij. q. 1. J. E.

Multa vult deus volūtate signi que prohibuit voluntate beneplaciti: ꝛ noluit omnia fieri que precepit: sicut noluit Isaac imolari: quod tñ precepit: eius aūt qđ vult deus volūtate beneplaciti oppositum aliquādo precepit: ꝛ hoc est signuꝫ voluntatis duplicis: ꝛ duplicitas est quādo aliquis est finis precepti cōsonus recte ratiōi: sicut ibi fuit manifestatio precepti Abrae sicut patet Genes. 22. Tentauit deus Abraam. 37. dist. secundi. q. vnica. Bb.

Multe sunt forme dãtes esse: q̃ nõ sunt actiue. ꝛ ita nullo mõ dant actũ scdm. ꝛ talis est pñitas sicut ꝛ filiatio. Que aũt sit ratio quare q̃dã forme sunt actiue. ꝛ quedã nõ difficile ẽ assignare rõnẽ cõcꝫ: qꝛ alique forẽ substantiales sunt actiue. aliq̃ aũt forẽ substantiales nõ sunt actiue. ꝛ aliq̃ q̃litates non sunt actiue: ꝛ tñ plus ꝯueniũt q̃litates ꝛ q̃litates in aliquo ꝯceptu cõi q̃ q̃litates ꝛ substãtie. Silr aliq̃ forme substãtiales: ꝛ impfectiores sunt actiue: sicut elemẽtares ꝛ pfectiores non sunt actiue: sicut mixtorũ: sicut forã lapidis ꝛ alioꝝ inanimatorꝫ. alique ẽt mixtorũ pfectoꝝ sunt cõicatiue sicut animatorũ aliq̃ tñ pfectiores non sunt cõicatiue sui: sicut forme corpoꝝ celestiũ ꝛ forme angelice. non igr videt̃ ratio. quare alique forẽ in cõi sunt actiue ꝛ alique non sicut in spãli non vr̃ aliqua rõ: quare calor est calefactiuꝰ: nisi qꝛ calor est calor: ꝛ ita videtur ꝙ hec sit immediata. calor est caloris effectiuꝰ. ita etiã vr̃ ꝙ oẽs forme de gñe quãtitatis: ꝛ oẽs relationes de quibꝰ ẽ modo sermo: non sunt actiue: ꝛ de oibus talibꝰ nõ valet. si dãt actum primum: ergo ꝛ scdm. 7. di. primi. q. 1. U

Multoꝝ habituũ specie differẽtiũ põt esse aliqđ obiectũ ꝯmune: sicut ab obiectis eoꝝ põt abstrahi obiectũ cõe: ꝛ hoc mõ in scientijs assignat̃ obiectũ cõe: a quo non ẽ habitus vnus fm speciem: sed tm̃ fm genus. 3. q. plo. ſ. D.

Multomagis odit angelꝰ ppetuã detentionẽ intelligẽtie sue in intẽsa ꝯsideratione ignis q̃ detẽtionẽ forãlẽ sui localr̃ diffinitiue ab igne: qꝛ in opposito pmi. ſ. libero vsu intelligẽtie sue p iperio volũtatis circa qđcũqꝫ obm multomagis ꝯsistit pfectio eiꝰ: ꝛ multomagis desiderat̃ q̃ in libero vsu ptãtis sue motiue q̃tũ ad vbi diffinitiue. illa aũt detẽtio in ꝯsideratione intẽsissima ignis ipedit primã libertatẽ: qꝛ p hoc ipedit̃ intellectꝰ eiꝰ pfecte ꝯsiderare alia ꝯsiderabilia: sꝫ detẽtio diffinitiua ab igne nõ ipedit nisi scdm: scꝫ liberũ vsum potẽtie motiue vt nõ possit se facere pñtẽ cuicũqꝫ corpi. 44. dist. q̃rti. q. 2. L.

Mutatiões alie a gñatiõe ex rõne sua forãli sunt impfectiores gñatõe: qꝛ termini eaꝝ inducti sunt ipfectiores: ꝛ iõ ex rõe terminoꝝ inductoꝝ iperfectorꝫ hñt maiores ipfectões q̃ termini gñatiõis: tñ alie mutationes q̃tũ ad illđ qđ p̃supponũt: nõ reqrũt tãtã impfectionẽ in subiecto. quãtã reqrit gñatio ꝛ hoc vt ẽ mutatio: qꝛ gñatio reqrit in subiecto entitatem in potẽtia ꝛ hoc ad eẽ simplr. alie mutatiões nõ: ꝛ pp hoc gñatio nõ transfert̃ ad diuina fm illđ qđ p̃supponit gñatio: puta subiectũ mutabile: qđ ẽ iperfectionis: qꝛ vt est mutatio nõ ẽ in diuinis sꝫ trãsfert̃ ad diuina inquãtũ gñatio est pductio sub rõne qua est pductio termini. qꝛ terminꝰ eiꝰ est perfectio terminis aliaꝝ mutationũ. ꝛ sic bñ põt per gñationẽ accipi eẽntia tã q̃ terminꝰ perfectissimꝰ in diuinis: sꝫ nõ possit p aliquã aliã mutationẽ accipi aliquis aliꝰ terminꝰ aliaꝝ mutationũ:

q: hoc ꝯcluderet ꝓpositionē τ im perfectionē q: terminus cuiusli bet alteri⁹ mutatiōis est accñs componibile cū subiecto.2.di. primi.q.7.§.R

Mutatio nō dꝫ esse creatio vł an nihilatio nisi ex ꝑ se termis ei⁹. nō autē ex ꝯcomitātib⁹ ꝑ se ter minos sicut gñatio nō est ꝑ se creatio ꝓpter hoc ꝙ termin⁹ ꝑ se a quo nō est nihil sꝫ ꝓuatio τ cōsilr est de ꝑ se termio ad quē corruptiōis.iō magis adhuc di stiguit ꝑ se corruptio ab annihi latiōe ꝑ suum ꝑ se terminū q: il le nō est nihil siue negatio ab soluta sꝫ est negatio inapto na to siue ꝓuatio τ ꝓ tāto ēt forma posset dici non annihilari.q: ei succedit ꝑ termio nō nihil sꝫ ꝓ uatio illi⁹ forme adhuc si vtraq₃ istarum rōnū deficeret. puta si de⁹ subito ꝯuerteret totū ignē in totā aquā nō manēte eodē subiecto cōi adhuc nō esset an nihilatio q: termin⁹ ad quē de structiōis ignis τ si nō sit ꝓprie ꝓuatio forme ignis: tñ nō est ne gatio extra genus sed est nega tio vt icludit in forma opposita positiua.negatio aūt in genere nō pōt esse terminus ad quem annihilationis. sicut nec talis negatio pōt esse terminus a quo creationis.10.q.q.N

Natura creata est hec aliq̄ positiuo sꝫ eodē formaliter entitati nature q: repugnātia ad diuidi nō ꝯpe tit nature create nisi ꝑ aliquā entitatē positiuā non sic autē vltra entitatē illā positiuā sin gularitatis opꝫ ponere aliquā aliā positiuā personalitatis. 1. dist.tertij.q.1.§.L

Natura creata nō pōt cōicari ni si cōicatiōe vni⁹ rōnis a suppo sito illi⁹ nature τ rō est q: effect⁹ nō excedit cām effectus aūt cōi catus tali supposito est natura ergo opꝫ ꝙ ꝑncipiū cōicādi sit natura q: nihil ꝑfectius ipa na tura est in tali supposito cōicā te nec aliqd eque perfectū na ture.natura aūt est ꝑncipiū cōi catiuū vnius rōnis ergo suppo sito agenti virtute nature cōpe tit cōmunicatio tm̄ vnius rōnis Oppositū est in ꝓductiōe ꝑso narū in natura diuina q: sup positū istius nature pōt hr̄e ꝑn cipia alterius rōnis in ꝓducē do quorum vtrumq₃ sit eque ꝑ fectum cū natura τ ideo vtrūq₃ potest esse ꝑncipium cōicandi naturam τ ita hic potest esse du plex cōmunicatio ab illis sup positis que sunt huius nature. Et si instet hic ꝙ duplex est ꝑnci piū operādi in nobis.s.intellect⁹ τ volūtas eque ꝑfectū ipi natu re q: idē forme fm vnā opinio nem de potētijs aīe.16.di.scdi Rñdeo.Ulterius rō est eius qd supponit hic de duplici ꝑncipio cōicandi naturā in diuinis non aūt in creatur̄is τ pōt esse talis. Licet in nobis sit duplex ꝑnci pium opatiuū voluntas τ intelle ct⁹ τ ambo sint ꝑfecta τ possint habere ꝑfectas opationes sibi adequatas in rōne operatiōis non tñ habēt operationes ade quatas sibi in esse: hoc est lꝫ ꝑ intellectū nostrū possimus ha bere intellectionē ita ꝑfectā.si cut aliqua pōt nature nostre cō petere: non tñ itellectio ista erit perfectū ens vt natura q: intel lectio adequata intellectui vt potētie vel obiecto in rōne ope rationis non est adequata intel

lectuivel obiecto in esse intelle ctus igitur volūtas in creatura et si sint pncipia pducendi opera tiones adequatas sibi in ratiōe opationis. non tn̄ inesse et p ꝯñs multomagis nec realr adequa tas nature cui⁹ sunt itellect⁹ et voluntas ita pōt argui de qbus cūqꝫ pncipijs pductiuis in crea turis quoꝝ distinctio stat in eo dem supposito alicuius nature in diuinis aūt qꝛ pncipium ope ratiuum non tn̄ equat nature in rōne pncipij opatiui sꝫ ēt in essendo opatio ēt equat princi pio opatiuo et hoc in essendo et p ꝯñs equat nature. similiter er- go qꝛ pncipiū pductiuū equat nature in essendo et ideo per ipꝫ potest cōicari terminus forma- lis productiōis adequatus sibi et nature in essendo. 2. dist. pri mi. q. 7. U

Natura determinat ad vnū nō qdē ad vnū pducibile vnum in quaꝫ numero siue singulare sꝫ deter minat ad vnum determinatum modum pducēdi: qꝛ non est ibi pncipium indeterminatum re spectu oppositorum sicut est vo luntas. 2. q. q. F

Natura diuina ꝯ̄uis hr̄i nō pos sit in vna psona pluribus pdu- ctiōib⁹: qꝛ tūc vtraqꝫ pductiōe hr̄et nām et neutra hr̄et. tn̄ vna p sona pōt plurib⁹ pductiōibus cōicare nām et plures psone pñt vna pductiōe pducere psonā et iō si passiua sit tm̄ in vno nō se quit ꝙ ēt actiua sit tantum in vno. 11. dist. primi. q. 1. F

Natura est pus naturalr ꝙ̄ hec natura et vnitas pp̄ia ꝯñs natu raꝫ (vt natura) pōt est naturalr vnitate eius vt hec natura et sub ita rōne est de ea ꝯsideratio me taphisica et assignat diffinitio ei⁹ et sunt ppositiones p se pmo mō in eodē ergo qd est idē numero est aliqua entitas quā ꝯsequit minor vnitas ꝙ̄ sit vnitas nume ralis et est realis et illd cui⁹ est vni tas talis formalr non est de se vnū vnitate nūerali ꝯcedo ꝙ ꝙ vnitas realis nō est alicui⁹ enti tatis existētis i duob⁹ idiuiduis sed in vno. 3. dist. scdi. q. 6. J. D

Natura humana est possibilis si cut effect⁹ est possibilis respcū cause sed nō sicut pfectibile ab ipo verbo qꝛ verbū nulli⁹ pōt eē forma et ecōuerso etiā natura nō est forma verbi. iō nō dat esse p informationē sed p vnionē sicut eīn ex ista vnione verbū hac na tura est homo. ita hac natura est existēs existētia huius natu re. 6. dist. tertij. q. 1. J. F

Natura humana pōt terminare creationē gñaliter dictā et termi nauit eā. vt ipa vere dicat crea- tura nec tn̄ propter ipsam xp̄s dr creatura qꝛ esse pprium vel primum huius nature nō est eē primum xp̄i et iō esse primū hui⁹ nature sequit esse pmum xp̄i qꝛ esse verbi et aliud esse primuꝫ nō pōt xp̄s habere. Et si dicatur ꝙ ista mutatio. s. creatio nō magis ponit pmum esse termini acqri ꝙ̄ aliqua alia mutatio. dico ꝙ hoc est falsum. qꝛ istā specifica- tionē addit creatio vltra. alias mutatiōes et vt sicut alidd nō eēt creatura si esset tm̄ a scda cau- p eo ꝙ creari dicit respectū ad primū efficiēs. et tamē potest di- ci genitum respectu cause scde. similiter lꝫ per gñatiōem acqra tur aliqd esse simplr. si tn̄ illud nō sit primum esse geniti. et etiā primū esse geniti sequat nō esse

tale genitum nō dī creatura. ⁊ iō nō sequit̄ xp̄s est genit⁹ ꝓut ꝑdicatū ꝯuenit ei rōne nature humane: ergo est creatus nec ēt in alijs sequit̄ formalr̄: ignis est genit⁹ ergo est creatura gn̄aliter nisi gratia materie qꝛ esse simplr̄ terminans gn̄ationem ignis est ꝑmuȝ esse ipius qd̄ dī genitum.11.dist.tertij.q.1.S.E

Natura nō itēdit hoc statim non esse, qd̄ ꝑducit nec ēt natura ꝑ gn̄ationē aliqd ꝑducit qn̄ inter gn̄ationē⁊corruptionē q̄ sunt in instātibus tp̄is ꝯtinui sit tēpus medium⁊ideo generatio ⁊ corruptio nō possunt ꝯtinuari sibi inuicē perpetuo ſm intētioneȝ ph̄i.4.phy. tn̄ nō est icōueniēs aliqd esse nō in tpe ꝯtinuo⁊ statim non esse sicut apparet de mutatiōe⁊instanti q̄ non habēt esse nisi raptim⁊statim nō sunt 2.dist.secundi.q.4.S.P

Natura nō pōt simul dependere ad plura supposita terminantia: qꝛ vniuersalr̄ in depēdentijs cause⁊cāti lȝ vna cā possit terminare depēdētias pluriū causatoꝝ.non tn̄ plures cause in eodem genere ⁊ ordine cause pn̄t terminare depēdētiā vnius cāti qꝛ pluralitas ꝑorū arguit pluralitatē posterioꝝ nō ecōuerso.1.dist.tertij.q.4.E

Natura supma polis in vniuerso nō est facta nec fiet vt tenet̄ probabilr̄ nec oēs gradus btitudinis possibiles in natura beatificabili erunt in regno celorum 46.dist.quarti.q.4.S.K

Natura vna est rō formalis essendi in vna spē: sȝ dimēsio nō ē rō formalis ꝑima essendi in loco sed tn̄ rō fundamētalis. illa tn̄ pōt esse vna lȝ respectus sint diuersi sicut albedo pōt eē vna lȝ similitudines diuerse sint sȝ nō nisi ꝑ vnā similitudinē sibi cōstituit̄ formalr̄ in specie similis si autē species similis nō posset plurisicari in eodē nec similitudo.10.di.quarti.q.2.S.N

Natura vlis est sola illa q̄ ex rōe qditatis est natura ſm Aui.me Ca.1. ta.nō ꝯcernēdo rōnē vlis vel pticularis: sed nata in se recipe rōnē vtriusqꝫ singularitatis ꝑ esse terminatū in suppositovlis ⁊o ꝑ hoc qꝛ est nata cadere in cōsideratiōe intellectus vt vna ſȝ rōnem tn̄ applicabilis ꝑ ꝑdicationē: plurib⁹ in qbus est multiplicata.25.dist.primi.q.vnica.S.G

Naturalitas aliqn̄ ptinet ad pn̄cipiū actiuū⁊tūc opponunt̄ sibi liberuȝ vno mō: ⁊ alio mō supnaturale.nā agēs naturale vel naturalr̄ dī qd̄ opponit̄ libero: qꝛ agit necessitate naturali sȝ volūtariū vel liberū qd̄ seipm determinat ad agēdū⁊illo mō sequit̄ t.c.49 ph̄s.2.phy.diuidēs naturā contra agēs a ꝑposito.⁊.9.met.c. t.c.3.⁊ 10. 2.⁊.4.de potentijs actiuis irrōnalibus⁊actiuis rōnalibus siue liberis. Alio mō ex pte pn̄cipij actiui naturale dī qd̄ hȝ naturalē ordinē actiui ad passum.⁊ supnaturale qd̄ excedit oēm taleȝ ordinē naturalē⁊ illo mō qd̄cunqꝫ agens cātum dī naturale ⁊ solū agens increatū dī supnaturale.Ex pte auteȝ passi opponit̄ naturale vno modo violēto prout naturaliter dī moueri vel pati qd̄ patit̄ ſm ꝑpriā inclinationē passi violēter vero qd̄ patitur cōtra inclinationē passi⁊ ex hoc sequit̄ qꝛ naturale ⁊ violentum nō sunt opposita cōtraria immediata immo est inter ea

mediū qñ.s. passum neutro mō se hȝ nec inclinaᷓ ad illō qð recipit nec ad oppositū sicut superficies ad albedinē vel nigredinē vel ad mediū. Sequiᷓ etiā ꝙ nō pōt esse violētia in primo passo .s. materia ꝑma: qꝛ non inclinaᷓ ꝯtra aliqd cuius est absolute receptiuū. hec distinctio illorū oppositoꝝ ꝛ mediȷ̄ accipiᷓ in passo vt ꝯparaᷓ ad formā ad quā trāsmutaᷓ vt autē passum comparaᷓ ad agens a quo recipit formā dr naturaliter moueri qñ moueᷓ ab agēte naturalr sibi correspondente. supnaturaliter aūt moueri qñ ab agēte supra totū ordinē agētis naturaliter ꝓportionato isti sic ergo habemus naturale dupl'r vt ptinet ad actiuum qꝛ vt distiguiᷓ contra liberū ꝛ supnaturale ꝛ naturale vl' naturalr dupl'r vt ptinet ad passum qꝛ vt distiguiᷓ ꝯtra neutraliter ꝛ cōtra violētū. 43. dist. quarti. q. 4. §. B.

Naturalitas ꝛ supernaturalitas non sunt ꝯditiones nisi p ꝯparationē ad agēs: talis aūt cōparatio nō variat aliquid quātum ad esse in genere: qꝛ aliquid ponitᷓ in genere ꝑm suā ꝓpriā quiditatē formalē circūscripta relatione ad agēs: nec valet dictum

t.c.26 phi. 10. meta. ꝙ corruptibile ꝛ incorruptibile differūt plusq̄ genere qꝛ loquitur de genere physico. sic eñ nulla duo sunt eiusdem generis: nisi sint trāsmutabilia adinuicē. sed idē genus logicum bene potest cōtinere multa que nō pertinent ad idem genus physicum: vt pȝ de substātia corpa ꝛ incorporea ꝛ de qualitate corporali ꝛ spirituali. 6. dis. quarti. q. 10. M

Naturaliter actiuo approximato naturaliter passiuo nō impeditis p cām supnaturalē īpedientem: actiuū naturaliter agit in passiuum: ꝛ passiuū naturaliter patiᷓ: ꝛ si impediaᷓ eius actio p cām supnaturalē. hoc erit p miraculū nouum: sicut pȝ de igne trium puerorum in Daniel. 21. dist. tertiȷ̄. q. vnica. B.

Naturaliter intelligimus ꝑmo illa q̄ ꝑmo occurrūt ex phātasmatibus. sicut dictū est in q̄one secunda huius distictionis. nihil igr̄ possumus potentia ꝓpinqua intelligere añ intellectionē alicuius imaginabilis iō nō possumus intelligere intelm̄ ante intelligere alterius intelligibilis ergo nec intellectus pōt itelligi a nobis añ intelligere alteri⁹ intelligibilis. ergo nō est intelligibilis añ itellectionē alicuius alterius. sicut ꝑmū añs est verum sic ꝛ ꝯñs: iō sic itelligēdū est ipȝ non esse aliqd eoꝝ: q̄ sunt añ intelligere .s. intelligibiliuȝ: nō qꝛ añq̄ intelligat nihil sit in actu sed qꝛ nō est aliqd qð possit potētia ꝓpinqua intelligi a nobis añ intelligere alterius ꝓpter intellectionē nostrā naturaleȝ icipientē a phātasmatibus. 3. dist. primi. q. 7. §. 3

Necessariū est terminū visiōis eē exñs: inquātū exñs: non tñ opȝ ꝙ subsistētia .i. incōicabilis existentia sit de ratione termini visionis. essentiā autēȝ diuina est de se hec. et actu existens. licet non includat de sua ratione incommunicabilem subsistentiā. et ideo ipsa. vt hec. potest terminare visionem. absq̄ hoc ꝙ videantur persone. Exemplum album videᷓ intuitiue inquātuȝ

450

exhs. & phs visui sm exhtiam suã nõ opz tñ albũ videri tanq̃ subsistens. vel inq̃tum hz rõnẽ suppositi. qz non hz rationem suppositi. nec suppositũ in quo est videt. 1. di. primi. q. 2. E

Necesse est ad actũ amãdi. siue ad actũ amoris. amatũ esse p̄cognitũ. hoc dicit beatus Aug. 15. de tri. c. 27. sed nõ opz ipsaz dilectionẽ esse precognitã. puta si offert mihi aliqđ bonũ honestũ. nõ opz q̄ anteq̃ possez habere illũ actũ amãdi circa illđ q̄ p̄cognoscaz illũ actũ. Ita in pductione spũs sancti opz eẽntiã diuinã. cuius amor spirat. esse precognitã patri & filio ad hoc vt spirent. sz non opz in isto instãti originis ɔcedere spiritũ sanctũ. q̃ est amor spirat⁹ eẽ p̄cognitũ patri & filio. lz in instãti eternitatis sit tota trinitas nota cuilz psone in trinitate. qz distinguẽdo iter instãtia originis nõ distinguit iter duratione & durationẽ. sz tñ a quo q̃s sit. 10. dist. primi. q. vnica. R

Necessitas moriẽdi fuit i xp̄o qz corp⁹ sibi dimissum p priuationẽ redundãtie glorie fuit aiale & iõ nõ sub pleno dñio aie ad p hibendũ passionẽ in corpe. ideo fuit in corpe ei⁹ corruptio & restauratio p sumptionẽ alimẽti. sz non potuit fieri restauratio. ita pfectaq̄ corpus semp maneret. nisi aia pfectum dñium habuisset supra corp⁹. 16. distinc. tertij. q. 2. J. B

Negatio in gñe differt a negatione extra genus. & a priuatiõe qz priuatio reqrit subiectũ actũ vł sm se si est puatio. sm se vel sm genus. si est priuatio sm genus sicut talpa dr ceca. 5. meta. c. de priuatiõe. Negatio vero extra genus absolute nihil requirit. qz equaliter dr de ente & de nõ ente. Negatio aũt in gñe quasi mediat. qz requirit subiectũ de quo dicat. nõ tñ aptitudinẽ ad formã. talẽ forte negationẽ im portat diuersitas de quo al's. qz negat idẽtitatẽ vel notat nõ idẽtitatẽ talẽ in ente. 23. dist. primi. q. vnica. H

Negatio p̄p tot media pp̄ter q̃d de aliq̃ ɔcludi quot põt esse in ipo cãe repugnãtie ad affirmationẽ oppositã. & si aliq̃d vnũ sit cã adequata repugnantie illud erit mediũ adequatum ad ostendendum talem negationẽ. 7. q. q. An

Negatio obligatiõis que nõ est nisi negatio entis rõnis. cã est gr̃e. nec ecõuerso. qz sola voluntas diuina ex sua iustitia determinat illam obligationẽ. sz ex misericordia nõ obligationem. 16. dist. quarti. q. 2. R

Nihil accepta t vt meritoriũ nisi sit libere in ptãte operãtis. immo illud qđ est cõe ad meritũ & demeritũ. qđ põt intelligi p hoc qđ ẽ imputabile. reqrit istã habitudine ad volũtatẽ vt i ptãte sua hñtem actũ. nihil. n. imputat alicui necvt pmiabile. necvt punibile. nisi sit in ptãte ei⁹ nec p ɔñs vt laudabile vel vitupabile. laus. n. quodãmõ pmiũ ẽ. vituperiũ q̃dem pena. 17. q. q. D. q. 3.

Nihil alicui⁹ generis dr de deo sicut dictũ est di. 8. primi. & sicut absoluta. ita relõnes q̃ formalr dicunt de deo nõ sunt alicuius generis. sz trãscẽdẽtia & passiones entis in cõi. qz quicq̃d ɔuenit enti inq̃tum est indifferens ad finitũ. & infinitũ conuenit ei

priusq̄ diuidat̄ in genere. ⁊ ita est trāscēdēs. 1. dist. scd'i. q. 5. F.

Nihil aliō est finis scie: q̄ attin gere p actū ꝓpriū obiectū il lius scie. nō q̄ inducat aliquā formā p actū suū in obiectū: q̄ scia nō est aliqua qualitas fa ctiua. 3. q. prolo. J. R

Nihil colocat̄ in gn̄e per ꝓprie tates metaphoricas: alioquin xp̄s eēt vere in gn̄e substātie in aiate: q̄ d̄r petra: ⁊ eēt in gn̄e aialis irrōnalis: q̄ leo d̄r meta phorice: ⁊ in gn̄e qualitatis: q̄ deus lux. Ego sum lux mūdi ⁊c. s3 ex metaphoricis colligenda est ꝓpria ꝯditio rei in se: ⁊ s̄m il lā collocāda est i gn̄e ⁊ spē. sic eī posset spēs itelligibilis poni in quarta spē qualitatis q̄ ꝯfigu rat aīam ipsi obiecto cognito. 6. di. quarti. q. 10. J. N

Nihil credim⁹ de deo qd̄ aliquā imperfectionē importat. immo quicq̄d credimus verū esse ma gis attestat̄ pfectioni diuineq̄ eius oppositū. p3 de trinitate p sonaꝝ ⁊ incarnatione x̄bi. ⁊ hu iusmodi. nihil em̄ credimus in credibile. q̄ tūc incredibile eēt mundū ea credere. sicut dedu cit Aug. de ciui. dei. 22. c. 5. mū dum tn̄ ea credere nō est incre dibile. q̄ hoc videmus. 2. q. pro lo. infra. B

Nihil d̄r vere cōpetere alicui s̄m a. si. a. sit rō trāscēdēs ⁊ hoc siue sit rō foralis siue fūdamētalis vn̄ hec ē falsa. for. s3 colorē ē al b⁹. hec aūt est x̄a for. s̄m albedi nē est albus. nūc aūt eēntia est rō fundamētalis paternitatis. est tn̄ transcēdens s3 equalitas rō fundamētalis non transcen dens s3 adequata: ⁊ ideo s̄m lo gicā Aug. ꝓpue locutus est: vt hec sit vera. aliquo mō p̄r s̄m essentiā est equalis q̄uo ista nō est vera. s̄m essentiā est pater. imo ista est vera. s̄m memoriā est pater q̄ ista rō fundamēta lis est adequata relatiōi illi. 6. q. q. J. G

Nihil est in mente opatio. s. que cūq̄ intellectus vel voluntatis vl̄ quecūq̄ ꝓprietas vel ꝯditio realis hui⁹ vel isti⁹. quin totū ita pateat angelo ꝓportionalr̄ p̄nti nō impedito vel aīe nō im pedite ꝓportionalr̄ p̄nti: sicut aīe ꝯiuncte appet albedo p̄ns p sensus. illud ergo dictū q̄ so lus deus nouit abscondita cor dium. verū est vniuersalr̄ ⁊ ex ꝓ pria pfectione: ita q̄ impossibi le est q̄ p aliq̄d ipediēs sibi la teat. nouit ēt vt iudex vl̄s oīm taliū occultoꝝ illo mō quo nec angeli boni nec mali nec aīe se parate nouerunt. imo de facto beati multos tales motus non nouerūt ꝓpter defectū p̄ntie de bite. mali aūt multa talis etiā p̄ntia ꝓportionalr̄ nō nouerūt deo impediēte ꝓpter cui⁹ impe dimentū nō p̄nt multa: que tn̄ nō impediti naturalr̄ possent. 45. dist. quarti. q. 4. J

Nihil est maius in rōne obiecti obiecto ꝓportionato aīe: aliq̄d tn̄ est maius: hoc ē maiori mo do attingibile: q̄ posset ab aīa attingi. s3 ista maioritas nō est in obiecto: s3 in actu: qd̄ decla ro in exēplo. Si ponat̄ aliqd̄ al bū visibile s̄m decē gradus: po nat̄ visus capiēs istam albedi nē: vel illud album s̄m vnū gra dum: ⁊ alius visus ponat̄ pfe ctior isto s̄m decē gradus. iste visus pfecte capiet istud albū q̄tum ad oēs gradus visibili-

tatis ei⁹:ita ꝙ videbit ipm quã
tum est visibile ex pte obiecti:
⁊tñ si fuerit terti⁹ visus acutior
isto scdo:pfectius videbit idez
albũ.vñ nõ erit ibi excessus ex
pte graduũ obiecti:sz tm̃ ex pte
act⁹ vidẽdi.1.di.primi.q.j.j.G

Nihil est terminus actiõis pro=
prie.s.de gñe actõis quin p illã
actionẽ accipiat esse.⁊ hoc sal=
tẽ ſm illud ſm qđ est formalis
termin⁹ actiõis illi⁹.vñ ẽt fili⁹
dei q̃ est terminus actiue gña=
tionis patris p illã gñationem
accipit esse⁊ psonã eẽ ⁊ deũ esse
alioquin si nullus esse accipit
p illã nõ vr̃ esse itelligibile quõ
sit ibi aliq̃d terminãs gñationẽ
que est actio de gñe actiõis.qđ
ꝓ tanto dico ad excludendum
opationes que dicunt equiuo
ce actiones:illaꝝ q̃dem termi=
nũ nõ opz accipe eẽ: qꝛ nõ sunt
actiones de gñe actiõis:sz sunt
termini:vt dictũ est dis.3.primi
lib.11.dist.quarti.q.3.M

Nihil finitũ ꝯtinet ſm pfectam
ꝯtinentiã formalẽ ⁊ virtualem
opposita formalr̃:qꝛ q̃tũcunq3
ꝯcedat in deo: pfectissima ꝯti=
nentia oĩum pfectionũ ſm idẽ
titatẽ eoꝝ que sunt in eo.nõ tñ
põt cõtinere opposita formalr̃
absoluta in se:lz in se possit ha
bere talia opposita virtualr̃ et
relatiua formalr̃.sz ex hoc ꝯclu
dit infinitas fundamẽti.1.dist.
scdi.q.5.B

Nihil hz diffinitionẽ primo.nisi
si substãtia que nõ diffinit per
aliqđ additũ.neq3 sicut correla
tiuũ addit in diffinitione corre
latiui:ne sicut subiectũ in diffi=
nitione accidẽtis:talia eñ hñt
diffinitionẽ.sz non primo.3.di.
quarti.q.1.B

Nihil ponit in ꝯcreto in diffini=
tione accidẽtis ꝯcreti nisi illud
de quo accidẽs p̃dicatur in cõ
creto.3.di.quarti.q.1.F

Nihil nisi sub rõne ifiniti forma
liter põt quietare intellm̃:itaq3
si nõ inq̃tum infinitũ formalr̃
apprehenderet.sz infinitas tñ
cõcomitaret.nõ plus quietaret
potentiã apprehẽsiuã q̃3 aliud
intelligibile.accidit eñ sibi in
finitas vt cõparat ad potentiã
illã.sicut nõ plus quietaret vi=
sum triãgulus vt albus q̃3 vt ni
ger.si triãgulus solũ inq̃tum
triãgulus cõparetur ad poten
tiã illã ⁊ nõ apprehendat p se
illud cõcomitans.silr̃ essentia
nõ quietat nisi vt est essentia vt
sa exñs in trib⁹ suppositis.hoc
aũt nõ cõuenit sibi nisi rõne in
finitatis.14.di.tertij.q.2.E

Nihil põt intellect⁹ recte dicta=
re.in qđ dictatũ nõ possit volũ
tas naturalis naturalr̃ tẽdere.
al's volũtas esset naturalr̃ ma
la vel saltẽ nõ libera ad tendẽ=
dũ in qđlibet ſm illã rõnẽ boni
ſm quã ostendit sibi ab intelle
ctu.Et hoc est ꝙ arguit in spã=
li de ãgelis.qꝛ i statu inocẽtie
nõ fuert nõ recti qꝛ tũc ñ potue
rũt hr̃e actũ nõ rectũ.potuerũt
aũt hr̃e aliquẽ actũ elicitum.⁊
supponendũ est ꝙ habuerũt.⁊
hoc rectũ⁊ nõ potuit esse aliq̃s
actus rect⁹ diligẽdo se sup oĩa
27.di.tertij.q.vnica.j.G

Nihil põt agere in quocũq3 or=
dine agẽdi nisi ꝓpria virtute.si
cut eñ dictum est supra ꝙ nisi
habeat formam actiuã ⁊ intrin
secam non potest omnino age
re.ita etiã nisi habeat ꝓpriam
virtutem intrinsecam.qꝛ illa
forma est virtus.ꝙ si prius nõ

habuit formā vel virtutē. ⁊ nūc agit in aliquo ordie. op3 ꝙ nūc de nouo hẽat formā ⁊ virtutes in illo ordine. eadē eñ natura manēs absq̧ omni mutatione nullo mō est nūc actiua nūc nō actiua. s3 tñ agens dependens ab alio dr̄ agere in vtute alteri⁹ q2 vtus agētis depēdentis non sufficit sine illa virtute a qua dependet. magis tñ dr̄ instr̄m agere in virtute alterius q̄ cā scđa q2 plus depēdet ab agente superiori illud qđ nō h3 formam actiuā in esse quieto s3 tm̄ recipit in actuali motione q̄ illud qđ h3 formā actiuā in esse quieto. Causam ēt scđam. i. que h3 formā actiuā in esse quieto agere in virtute alterius nō est recipere tūc aliq̄d ab illo altero. s3 tm̄ hr̄e ordinē inferiorē ad illud alterū agens in suo ordine sic. s3 instr̄m. i. recipiēs formā actiuā in motione agere in virtute alteri⁹ est tūc actualē accipere formā ab eo p̱ quā agit. ⁊ ex hoc p3 ꝙ cāe p̄ime in cām scđam ꝓprie dictā qñ sic agunt nō est influentia noua. que sit creatio alicui⁹ inherētis cause scđe. sed influētia ibi est determinatus ordo istaꝝ causaꝝ in agēdo effectū cōem. Instr̄m autē qñ agit recipit influentiam ꝓprie ab eo cui⁹ est instr̄m q2 motionē actualē ⁊ in motione formā per quā agit in suo ordine. 1. di. quarti. q. 1. Rr

Nihil ꝓhiberet formā mixti eq̄ immediate ꝑficere materiā primā. sicut formā elemēti. ⁊ hoc loquēdo de immediatione ꝑfectionis. s. ꝙ ꝑficiat materiā nō mediāte alia forma. s3 nō ꝑficit immediate imediatione transmutatiōis. natura. n. seruat ordinē in trāsmutādo. q2 vna forma p̄cedit aliam in materia q̄ tum ad fieri ⁊ trāsmutari. Nā prius est materia sub forma seminis q̄ sanguinis ⁊ sanguinis q̄ carnis. ⁊ carnis q̄ hōis itaq̧ obseruat̄ ordo formarū in trāsmutādo. s3 nō in essendo ⁊ ꝑficiendo. ⁊ sic dico de formis elementorū respectu forme mixti forma eñ mixti nō ꝑficit materiā mediāte forma elemēti. l3 sit ordo in trāsmutari. q2 pri⁹ materia trāsmutat̄ i formā elemēti q̄ mixti. ita ꝙ nō inducit̄ forma mixti nisi p̄cesserit forma elementi. 15. di. scđi. q. vnica. Z

Nihil sufficiēter ꝯtinet ꝯtinentia virtuali ip̄am notitiā nisi contineat obiectū cognoscibile tanq̄ ꝓprium representatiuū eius sc3 formale vel eius representatiuū virtuale. spēs aūt propria obiecti. ⁊ si sit respectu eius diminuta in entitate. tñ ꝯtinet ip̄sum primo mō tanq̄. s. repñtatiuum per ip̄am formalr̄. s3 qñ nō est repñtatiuū formale obiecti op3 ꝙ virtualr̄ ꝯtineat tale repñtatiuum ꝓprium. ⁊ qñ est repñtatiuum sicut obiectū cognitū. tūc op3 ꝙ ꝯtineat aliud obiectū. qđ per ip̄m d3 cognosci. 14. q. q. Ee

Nimis durum esset dicere ꝙ pater tenetur paruulum suum ꝑpetuo damnari permittere. cū possit habere aliquem qui eum baptizet cum saluetur a quocū q̧ baptizetur. etiam si paganus baptizaret secūdum illud de consec. distinctione. 4. capi. Romanus. 5. distinctio. quarti. q. 2. S. C

Nimis durū eēt dicere ꝙ q̄tiens

figurat laqua aliter ⁊ aliter in alio ⁊ alio vase totius haberet nouā quantitatē simplr manentibus partibus eiusdem in se ⁊ in toto. figura ḡ non dicit vltra quantitatē nisi relationē ptiuz ad se inuicem: vel terminoꝝ includentium partes: hec aūt relatio mutari potest partib⁹ manentibus eisdem ⁊ in se: ⁊ in toto. 12. dist. quarti. q. 4. F

Nisi cognitis ideis sapiēs nemo esse pōt. quātū. s. ad oēm plenitudinē sapiētie. lz em̄ deus pn̄cipalr sit sapiēs sapiētia eēntie sue vt obiecti. tn̄ nō omnimō si nō saperet creaturā: q̄ creatura vt intellecta ab ipso: est idea: ⁊ ita nō intellectis ideis sapiens olno esse non pōt. ponit aūt esse sapiēs pfectissime in primo instanti: lz nō sapiēs olno in primo instanti absq; scdo. Si aūt idee ponerent quedā relatiōes rōnis in deo nō vr̄ formalr esse sapiēs in intellectione earū: qꝛ etiā ibi essentvt rōnes intelligē di anteq̄ ipse intelligerent. sūt alia auctoritas Aug. haꝝ visione fit anima btīssima. Si idee ponunt esse q̄ditatesvt cognite tunc exponēda est de beatitudine: q̄ pōt haberi in creaturis: vt in obiectis: qꝛ certū est q̄ nō est pfectissima beatitudo in creatura absolute fm ipm. 5. cōfessionuz. Beatus est qui te ⁊ illa nouit: nec pp illa beatior: lz est intelligendū beatissima: hoc ē totali beatitudine possibili beato: nō quidē in eis formalr: sed in obiecto cuius cognitio psupponit istis: ⁊ quasi ɔcomitāter in istis: in qbus aliqua beatitudo ē: lz nō prima. Et si Aug. alicubi loquat aliter de ideis quasi sint rōnes cognoscēdi aliq̄d: eū tn̄ hic nō dicat ipsas esse nisi rōnes fm q̄s formant: q̄ formant pōt inq̄ exponi illud dictuz eius si alibi dicat: nō q̄ li: fm: notet rationē formalē intelligēdi: lz fm quas. vt sunt obiecta nō prima: nec mouētia intellectū: sed obiecta secundaria terminantia itellectū. 35. dis. pmi. q. vni. k

Nobis est necessari⁹ habit⁹: qꝛ itellect⁹ noster intelligēs ex sensibilib⁹ nihil potest habere vn̄ determinate assentiat tali veritati. et ideo reqrit habit⁹ inclinans ad assentiēdū: sed ali⁹ intellect⁹ respiciēs totū ens. et p ɔn̄s istud ens ituitiue bene potest habere assensum de hoc ex rationib⁹ extremoꝝ visis intuitiue. ⁊ ideo sibi non est necessaria fides. 10. dist. qrti. q. 8. J. N.

Nobilissima sciētia est circa nobilissimū gen⁹: vel vt primū obiectum. vel vt cōsideratū in illa sciētia pfectissimo modo: q̄ pōt ɔsiderari in aliqua sciētia naturaliter acq̄sita. de⁹ ergo ⁊ si nō est subiectū primū in metaphysica. est tn̄ ɔsideratū in illa sciētia nobilissimo modo: quo pōt in aliq̄ sciētia ɔsiderari naturaliter acquisita. 3. q. prol. J. T.

Nobilitatis est in inferiori attingere suum supius fm phm. 7. polit. vnde sensitiua hois ē nobilior qꝛ ordinat ad itellectiuā q̄ sensitiua bruti: nobilitatꝫ igitur ē in sciētia ordiari ad actū nobilioris potētie. lz phs nō ponit aliquā sciaz esse cōformē praxi volūtatis circa finē: quia nō ponit volūtatē circa finē habere praxim: sed quādā motionē simplicē naturalē. ideo nullam posuit posse esse nobiliorē

per cōformitatē ad finē.si tñ po suisset aliquā praxim circa finē non negasset(vt vr)scientiā pra cticā respectu istius praxis esse nobiliorē speculatiua scia circa idez:puta si aliqua esset spe culatiua circa illa : circa que ē scia moralis:nō diceret istā spe culatiuā esse nobiliorez morali scia.nos aūt ponim⁹ esse veraz praxiz circa finē:cui nata est eē cognitio cōformis. ⁊ ideo poni mus cognitionē practicā circa finem nobiliorez esse omni spe culatiua.4.q.prol.J.Bb.

Nolitio cōditionata vr sufficere ad tristandū de sic nolito eue niente:sic ille tristis eijcit merces:nec ibi velle oppositū facit tñ gaudiū sicut nolle cōditionatū facit tristitiā.talis qdē vo litio ⁊ nolitio cōditionata suffi cit etiā ad peccatū mortale qle forte fuit angelorū nō prius de ceptorū q̄ peccarēt ⁊ ad meritū:quale est in miserāte ex corde primo non potēte tñ subue nire in ope.igit sufficit ad passiones ꝯsequētes velle ⁊ nolle. maxime qñ actus volūtatis cōditionatus est intēsus.15.disti. tertij.q.vnica.J.F.

Nomen cōcretū de per se signifi cato nō iportat hoc:qđ est hñs siue hre: sed tñ de modo signi ficandi:in quo distinguitur ab abstracto solū:cōcretū eñ iportat ipsaz formā:q2 albū solā qli tatez significat:vñ iportat hoc qđ est habēs:q2 concernit suppositū habēs suū significatum: tamē idem significat cōcretū et abstractū:lȝ modus significan di sit alius.4.dist.pmi.q.1.J.E.

Nomē quodcūq; est signū finitū etiam si imponat a deo sibi fm rōnez imensitatis sue.q ad hoc vt sit alicui intellectui signū nō opȝ q illud habeat intellectio nem infinitā:pōt igit deus quo cunq; noie noiari ab intellectu finito:imo plus:nō;pōt deus se noiare aliquo noie ita excedēte nomē.quo noiabilis ē a beato: quātūcunq; ꝯprehēsio dei exce dat apprehēsionē beati:nec mi ruȝ:q2 nec necessario in nobis ē ꝓportio nois ad nomē in signi ficādo sicut intellectiōis ad intellectū imponētis vel disponē tis:⁊ iō nomē abvtrolibet iposi tuȝ pōt esse signū ambobus. q ita hoc nomē impositum a deo cōprehendēte pōt esse cōe sibi ⁊ beato.22.dist.pmi.q.vnica.J.C.

Nominantē obin sub aliqua rō ne non opȝ cōprehendere illud sub illa rōne:sȝ sufficit q distin cte apphendat illud dici.Intel lectus creatus pōt sic apprehē dere deū sub rōne imensitatis: q2 adā imposuit noia ꝓpria di uersis spēb⁹ aialiū.gen.2.⁊ tñ nō ꝯprehēdit illas:q2 tūc eq̄ pfe cte nouisset eas sicut aia xpi q̄ si tenet.22.di.pmi.q.vnica.J.C.

Nota hic p ordinē qs sit actus iputabil' ad laudē vel vituperiū actus virtuosus fm virtutē mo ralē actus charitatiuus et act⁹ meritorius.primus dicit respe ctum ad potentiā libere elicien tem actū.secūdus addit respe ctū ad virtutē inclinantē vel ve rius ad regulā virtutis.s. ratio nē rectā vt dictantē.tertius dicit respectū ad charitatē iclinā tē.quartus ad volūtatē diuinā spāliter acceptantē.tertius dicit bonitatē aliquā vltra scdm. et ꝑactā ad quartū.nō ex natura rei.sȝ ex dispositiōe volūta

tis acceptantis.17.q.q.I.P

Notitia in pre de creatura nõ se hz sicut notitia artis vlis respe ctu notitie eiusdẽ i v̾bo.pz hoc ex p̃dictis qꝛ se hñt sicut noti: tie memorie et intelligẽtie. lz p̃: ma sit q̃si habitualis ⁊ scda q̃si actualis:tñ vtraqꝫ est eque vlis vel particularis.8.q.q.E

Notitia principij ẽ imutabilis a veritate in falsitatẽ nõ aliter qꝛ simplr est corruptibilis.sic spẽs intelligibilis ẽ delebilis vt phã tasma sꝫ imutabilis a vera repñ tatiõe in falsaz. Silr obm lz sit corruptibile tñ ẽ imutabile a ve ra entitate in falsaz.⁊ iõ ẽ ɔfor: matiuũ notitie sibi seu causati: uuz notitie v̾itatis sue i eẽndo qꝛ entitas vera imutabilis i fal: saz v̾tualr ɔtinet notitiã veraz imutabilr cõformẽ entitati sue.

Nota etiã ƒꝫ Aug.veꝝ necessa riũ vel imutabile ẽ supra mẽtẽ. Intellige in rõne v̾itatis euidẽ tis:qꝛ hãc de se causat imedia: te nõ aũt ƒm eius euidẽtia sub est mẽti vt possit sibi appere v̾a vel falsa:sicut veꝝ ꝓbabile mẽ ti subest: vt ipa possit facere il: lud apparere veꝝ vel falsuz q̃: rendo rõnes hincinde p quas ꝓbet ⁊ iprobet. Sic intelligen: duz ẽ ꝙ mẽs nõ iudicat de vero imutabili: sꝫ de alijs: qꝛ dicta: tio ꝙ hoc sit veꝝ:hec ẽ actus iu dicãdi ⁊ ẽ in ptãte mẽtis respe ctu ꝓbabilis:nõ aũt respcũ ne: cessarij:nec tñ minus pfecte as serit de necessario:ꝙ ipꝫ sit veꝝ ⁊ hec assertio apud Aristotelez põt dici iudiciũ. Sic pꝫ qũo de ɔclõne necessaria mẽs iudicat: qꝛ nõ ẽ statiz euidẽs ex se. Ideo nõ determinat euidẽtiã suĳpsi⁹ mẽti põt etiã mẽs rõnes sophy sticas adducere ɔ̃ eã.per quas dissentiat.nõ sic ɔ̃ p̃mũ motũ. 4.met.põt in mẽte venire. Sed Aug.vult intm eẽ in ptãte iudi cãtis:qđ nõ necessario determi net ab alio.3.di.primi.q.4.D.

Notũ est hoiem posse ɔseq̃ finez suuz in aliquo indiuiduo:⁊ per ɔñs beatitudinẽ in illo gradu i quo notũ est beatitudinem esse finẽ hois. Et cuz dicas hoc esse impossibile inuita ista:dr ꝙ illa impossibilitas nõ est nota p rõ nem naturalẽ. Cuz adducis in: fortunia infirmitatez corporis: impfectionẽ virtutis ⁊ scientie. Rñdetur ꝙ hec oĩa repugnant pfecte felicitati:qualẽ notuz est cõpetere intelligẽtie:sꝫ nõ qua: lem notũ est posse cõpetere ho mini.43.di.quarti.q.2.Cc

Nouitas põt esse in ꝓductiõe di uina pp nouitatẽ ꝓducti.lꝫ nõ sit nouitas in ipso ꝓducẽte:qꝛ in ꝓductiõe prima nouitas est ex parte ꝓducti:sꝫ circa velle nõ põt esse nouitas vel mutatio ex parte voliti:nisi esset aliq̃ noui tas ex pte actus volẽdi:qꝛ act⁹ volẽdi idem ⁊ eodẽ mõ se hñs nõ põt esse alicui⁹ nouiter voli: ti:volitũ enĩ nõ hꝫ esse volitum nisi p actum volẽdi:⁊ ita nõ est nouũ in esse volito nisi p nouũ actũ volẽdi. sic igit vr̃ aliqualr sequi ꝙ si deus possit aliq̃d cõ tingẽter causare:põt etiã ɔtin: genter causare aliq̃d nouuz: qꝛ nõ est rõ quare nõ possit causa re ñ sempiternũ ɔtingẽter:sicut põt ɔtingẽter causare sempiter nũ:ex quo nõ causat necessario: ꝙ enĩ oporteret causatũ eẽ sem piternũ vr̃ seq̃ ex necessitate cau satiõis:vl ex imutabilitate ipsi⁹ causantis:quoꝝ neutruz infert

sempiternitatē. igit̄ potis ē nouitas inferri. 1. dis. scdi. q. 2. f. A.

Nulla causatio alicui⁹ cause pōt saluare cōtingentiā: nisi prima cā ponat̄ imediate cōtingenter causare: ⁊ hoc ponēdo in prima cā perfectā causalitatē. sicut catholici ponūt. primū aūt ē causans per intellectū ⁊ volūtatē 39. dist. primi. q. 1. D.

Nulla cognitio abstractiua alicuius obiecti pfectioꝛ est cognitione intuitiua: qꝛ cognitio abstractiua p spēm pōt esse de re nō existēte in se pn̄tialiter: ⁊ ita nō pfectissime cognoscit̄ nec attingitur. 9. dist. scdi. q. 2. D

Nulla creata natura pōt naturā intellectuale vel aliqd naturale in ipsa corrūpere: ⁊ si possz diminuere posset aliqñ destruere totaliter illā. 18. q. q. j. Aa.

Nulla creatura ē pfecte simplex quin aliquo mō sit cōposita vel cōponibilis. Et duo mō cōposita declaro sic qꝛ hz entitatē cū priuatiōe alicuius gradus entitatis: nulla eñ creatura hz entitatem fm totā perfectionez: q̄ nata esse entitatis in se: iō caret aliqua perfectione q̄ ē nata cōpetere entitati in se ⁊ iō priuat̄: sicut talpa dr̄ esse ceca: qꝛ nata est habere visuz fm rōnez aīalis: nō fm rōnez talpe. fm phm 5. meta. c. de priuatione: ꝯponit̄ igitur nō ex re ⁊ re positiuis: s3 ex re positiua ⁊ priuatione. i. ex entitate aliqua quā hz: ⁊ ex carētia alicuius gradus pfectionis entitatis: cuius ipm non est capax: tñ ipsum ens est capax: sicut talpa fm se nō est nata videre: s3 fm q̄ animal nata est videre: nec tñ ista cōpositio ex positiuo et priuatio est in essentia rei. qꝛ priuatio nō est de essentia alicui⁹ positiui. Ad istā etiā sequit̄ ꝯpositio actus ⁊ potētie obiectiue: q̄cquid eñ est ens: et caret aliqua perfectiōe entis: ē simplr̄ possibile ⁊ terminus potētie simplr̄: cuius terminus nō pōt esse ens infinitū qđ ē necesse esse. 8. dist. primi. q. 2. A.

Nulla est cā intrinseca in volūtate. Michaelis nūc beati p quaz excludat̄ potētia ad peccandū pro alias in sensu diuisiōis: nō aūt causa intrinseca prohibens istam potentiā oīno reduci ad actum: s3 per causaz extrinsecā est impossibilis potentia illa ꝓpinqua ad peccandū: vz. p volūtatem dei ꝓuenientē illā voluntatez vt semp continuet actum fruēdi: ⁊ ita nunꝗ possit potentiam suā remotā nō fruendi vel peccādi reducere ad actū: sicqui dez nunꝗ cā scda preuēta a cā superiori agēte ad vnum oppositum pōt potentia propinqua exire in aliud oppositū. 49. di. quarti. q. 6. j. E.

Nulla est ꝯnexio causati ⁊ cause scđe simplr̄ necessaria: nec aliq̄ cā scđa causat necessario simplr̄: s3 tñ fm quid. prima pars apparet: qꝛ quelibet dependet ab habitudine prime cause ad causatū. Silr̄ nulla cā scđa causat nisi prīa cā causante causatuz ei⁹: ⁊ hoc prius naturalr̄ q̄ ipsa cā ꝓxima causat. p: ia aūt nō causat: nisi ꝯtingēter. ḡ scđa simplr̄ cōtingēter causat: qꝛ depēdet ab ipsa causatiōe primi: q̄ simplr̄ cōtingens est. scđa pars s. de necessitate fm quid ptz: qꝛ multe cause naturales: q̄tum est ex parte earum non possunt nō causare effectus: ⁊ ideo ne=

cessitas est ipm qd: quantum .s. est ex pte earu: et non simplr: sicut ignis: quantum ex pte sui nō pōt nō calefacere. tñ pōt absolute nō calefacere deo nō cooperāte sicut pfecte apparuit de tribus pueris in camino. 8. dist. pmi. q. 5. Bb

Nulla dispositio inducta ab agēte naturali in materiā est dispō necessitās simplr ad aīe infusionē. sz quecunqz sit illa cū se teneat a pte materie in rōne receptiui et in potētia ad formā est in potētia ɔdictionis ad ipam aīam intellectiuā. alr dispō aliqua inducta in materiā ab agēte naturali necessitaret deū ad causandū aīam et informandū corpus. qd falsū est: lz phs haberet hoc dicere. qr ipe posuit deū naturalr agere ex necessitate nature oē qd agit. et io sicut aere exnte summe calido et summe disposito ad formā ignis. sequit necessario qp ignis igniat aerē corrūpēdo formam aeris: ita posuit phs qd corpe organico exnte disposito p actionem agētis naturalis deus necessario creat aīam in corpe animādo ipz. sz sicut phs errauit i illo principio ponēdo deū causare oia extra se ex necessitate nature. sic theologi negātes ipm in illo principio debēt ɔñter negare in quolibet qd sequit ex pncipio illo. s. qd agens naturale possit simplr necessitare materiā ad animationē passiuā. sed quelibet dispositio inducta in materia ab agēte naturali est i potētia ɔdictionis ad aīationē et formā respcū dei. qr deus volūtarie et ɔtingenter causat quicqd extra se cāt. 16. di. tertij. q. 2. G

Nulla distantia est ita parua qn sufficiat ad ɔdictionem. quantum cuncqz. n. modicū aliqd recedat ab vno ɔdictoriorū statim est sub altero. nec est distantia aliqua tā magna etiā si posset ee in infinitū maior maxima quin ad illā et eius extrema se extēdat ɔdictio. 1. di. quarti. q. 1. G

Nulla forma hz vim ɔstituend aliqd formalr nisi tale qle natū ē ee tali forma sicut albedo nō hz vim ɔstituendi aliqd nisi album et que includunt in albo 26. di. primi. q. vnica. I

Nulla forma pōt auferre puatiōnē a susceptiuo. qd. s. natū est recipere aliā formā nisi eminenter ɔtineat formā ipam: qr manente in aliquo aptitudine ad recipiendū non pōt tolli carentia nisi ponat illud: nec alr tollit nisi sicut illud tollit forma. ergo celi cū nō icludat in se formas iferiorū simplr: sz nec eminenter eo modo quo ens infinitū includit oia alia: sequit qp nō tollet a sua materia priuatiões illarū formarum. si tñ sua materia est capax illarū: vñ illa via ponēdi celū incorruptibile est irrōnabilis. qr p illā viā nō tollit corruptibilitas quantum ex principijs intrinsecis: lz saluet qp nō possit corrūpi ab agēte naturali. qr illa forma ita ɔtinet alias qp non potest per aliquod agēs naturale expelli. 49. dist. quarti. q. 6. C

Nulla forma potest esse in anima alia ab anima: quā nō possit deus de potentia absoluta delere: sicut posterius a priori quia in hoc nulla potest inueniri contradictio. sed character si ponatur hoc modo est indelebilis. nec

bilis.nec põt deleri hoc mõ: qꝛ nec ꝟtute alicuiꝰ creature pꝫ: qꝛ ē forma sup̱naturalis:nec p̄t ꝟtute diuina deleri de potētia eius ordinata:qꝛ ordinauit nullam formā sup̱naturalē delere nisi pp aliqꝺ demeritū inherēs anime.respectu autē characteris delendi nulla potest esse cā demeritoria:cum eīn imprimitur in actu peccādi mortaliter: nihil põt demereri ipsum tolli. 6.dist.quarti.q.9.N.

Nulla ē forma substātialis īformās materiā quin illā ꝯsequātur: vel ipsa req̄rat qualitates ꝯñtes ꝛ in certo gradu in quo si nõ maneāt:nec forma illa īformabit materiā:ꝛ pp hoc lꝫ itellectiua nõ habeat ꝑpriā repugnantiā ad aliquā formā naturalē.tñ informādo materiā req̄rit q̄litates aliquas ꝛ in gradu aliquo p̱fecto:in quo si nõ maneāt ipsa nõ informabit materiā.illic aūt sunt qualitates ꝯñtes formā priorē:sꝫ non necessario req̄site ad esse forme prioris in tāto gradu in quanto requirunt ad esse intellectiue in materia.11.dist.quarti.q.3.I.

Nulla istaꝝ ꝑpositionū ē per se nota necesse eē est.vel operans actu ē:qꝛ nõ ē p̱ se notū p̱tes:q̄ sunt in subiecto vniri actu alr̄:ꝙ si arguat qꝛ oppositū p̄dicari repugnat subiecto: dico ꝙ non sequit ex hoc ꝑpositionē esse p̱ se notā: nisi illa repugnātia sit euidēs:ꝛ etiā cū hoc sit euidēs vtrūqꝫ extremū hr̄e ꝯceptū simplr̄ simplicē vel ꝯceptus p̱tium vniri si non sit cōceptus simplr̄ simplex.2.di.primi.q.2.I.D.

Nulla maior est analogia q̄ꝫ sit creature ad deū in rõne essendi ꝛ tñ sic esse primo ꝛ principalr̄ cõuenit deo: qꝺ tñ realr̄ ꝛ vniuoce cõuenit creature.sic̄ ē de bonitate ꝛ sapiētia ꝛ hmõi gradus etiā sunt in perfectionibꝰ specieꝝ:ꝛ p̱ attributionē se hn̄t ad aliquā p̱fectionē:ꝛ tñ est tota p̱fectio in vna nec ēt tota entitas in sub̄a ita ꝙ accidēs non sit ens:nec habeat formalē entitatē q̄nis p̱ attributionē se habeat ad sb̄aꝫ.12.di.scd̄i.q.1.I.G.

Nulla p̱fectio scd̄a est in natura intellectuali p̱ quā imediatius attingat bonū perfectū q̄ꝫ per operationē q̄ ꝺm se vr̄ eē nõ sui gr̄a sꝫ gratia obiecti. perfectio aūt prima non attingit nisi mediāte perfectione secunda.49.dist.quarti.q.2.I.Ph.

Nulla p̱fectio simplr̄ in deo depēdet a creatura:nec etiā necessario simplr̄ coexigit creaturā in quocūqꝫ esse:ꝛ iõ deū scire.b. ꝑut intelligit nõ tm̄ scire absolute.sꝫ ēt ꝑut trāsit sup ip̄m.b. nõ est p̱fectio simplr̄:sꝫ p̱fectio simplr̄ cum addito: qꝺ necessario cõcomitat perfectionē simpliciter.39.dist.primi.q.1.I.X.

Nulla p̱sona constituit in eē p̱sonali p̱ aliquē respectū ad creaturā nec aliqua ꝑprietas p̱sonalis dicit respectū ad creaturā:imo q̄cquid ē intrinsecum in diuinis siue absolutū siue respectiuū in quocūqꝫ esse reali siue intelligibili abstrahit ab omni respectu ad creaturā: ꝛ ē prius quocūqꝫ esse creature:ita ꝙ si p̱ impossibile vel incompossibile nihil aliud a deo posset esse in aliquo eē.nihilominus esset in deo q̄cquid sibi ꝯuenit ad intra ꝺm qꝺcūqꝫ esse eēntiale vel p̱sonale.qꝛ prius intelligit tota tri

nitas in esse psonali s͠m qdcūq͂ esse q̄ creatura intelligatur h̄z aliqd esse. q2 qdcunq͂ esse attribuit creature siue reale siue diminutū illud ē a tota trinitate: ⁊ iō creatura s͠m qdcunq͂ esse eius necessario est posterior oi esse ad intra: ⁊ iō nihil intrinsecum in diuinis includit necessario: respectū ad creaturā: que ē posterior. 18. di. pmi. q. vnica. E

Nulla potētia h̄z obiectuz adequatum nō abstractū nisi diuinus intells. q2 nulla res est in q̄ contineant oia perceptibilia a potētia nisi essentia diuina. 24. di. scōi. q. vnica. J. E.

Nulla potētia habituabilis pōt habere actū ita pfectū sine habitu sicut cū habitu. imo quanto potentia est pfectior: tāto minus pōt habere actuz pportionabilē sue pfectioni: si careat oī habitu q2 ex quo ē siliis pportio geometrica duaꝝ potentiarum inequaliū ad habitus pportionalr pfectiuos erit aliq̄ pportio arithmetica: ⁊ ita simplr magis deficit potentia pfectior. si nō perficiat per habitū q̄z potētia imperfectior. 17. dis. pmi. q. 2. J. Do.

Nullam realitatē siue absolutā siue relatiuam h̄z pater aliquo mō p pductionē quā ante non habuit. ⁊ iō quācunq͂ realitatem nō h̄z in primo signo originis. inquantū. s. pintelligit ordine originis filio. illam nūq͂ habebit. 3. dis. primi. q. 9. G

Nulla relatiua pprio referunt ad inuicē. ita q relatū vt relatum primo terminet relationē. p3 in creaturis: q2 relatū vt relatum reqrit illud ad qd refert ad sui esse: ⁊ ad sui diffinitionez. ergo illud ad quod refert est aliqd mō prius relato. vt relatū. si igr ecōuerso ipm vt terminans refertur. g pari rōne reqrit illud ad qd refert ppter sui eē. ⁊ sui diffinitionē. g circulus eēt in necessario cocrigēdo: ⁊ hoc ita q vtrūq͂ exigeret alteꝝ sicut pius essentialr se vt diffiniēs se: sed circulū eē in prioritate essentiali est impossibile. g impossibile est relatiuū vt relatiuū siue s͠m illud esse quo dependet a correlatiuo: vt ad terminuz: esse terminū depēdentie alteri⁹ correlatiui. 28. dist. primi. q. 3. E.

Nulla stella h̄z pprium motū localem idest q nō mouetur motu alio iꝗ motus orbis in quo locatur. si eēi ipsa partem illaꝝ orbis in qua est relinqueret aliquando ⁊ ad aliquā aliaz partem moueret. vel sibi nihil succederet: ⁊ ita esset vacuum: vel aliquid aliud sibi succedere: et ita corpus celeste esset rarefactibile ⁊ cōdensabile: vel posset scindi. ⁊ recedente corpore scindente rursum continuari. vel si nullum istoꝝ cōcedatur: sequitur q stella mota semp sit simr cum alio corpore mouente. hec est intentio Aristo. 2. de celo ⁊ mundo. Si natura dedisset virtutem progressiuaz ⁊c. 14. dist. secundi. q. 2. B.

Nulla ꝟtus supernaturalis pōt probari inesse: neq͂ ex actu aliquo neq͂ ex aliqua conditione alicuius actus: sed nec forte in vniuersali pōt probari per rōnem naturalē aliquam virtutē supernaturalē inesse anime. 4. dist. quarti. q. 2. B.

Nulla ꝟtus infusa pōt corrūpi i nobis p aliquē actū nr̄m quasi

p naturā repugnātie:s3 solum p cām demeritoriū. aīa eīm pec cans demeref q° grā nō ꝯseruef in ea.sic in scdo instāti nature pp tale demeritū: q̄si pcedens deus nō ꝯseruat grām.⁊ sic an nihilaf.1.di.q̄rti.q.1.Qq

Nulle priuatiões sunt opposite in eodē:nisi sint priuatiões for marꝫ oppositarꝫ imediatarꝫ cir ca idē de necessitate sequētiu3 ⁊ si sic sit:tūc dico q̄ pūatiões sic sunt incōpoſſes.Sic.n.se ha bēt forē opposite q̄ si suscepti uū hʒ vnā:caret alia ⁊ ecōuerso alias eēt ꝯdictio.si forme ꝯseq rent susceptiuū de necessitate⁊ tñ posset eē sine eis.Sed circa mā3 nulle forē sic sunt simplr imediate:l3 aliq̄ sint imediate respcū agētis naturalis: qd nō agit nisi in quāto:⁊ p ꝯns sim pliciter ⁊ imediate nō pt attin gere ad nudā eēntiā materie. nec ēt de° posst3 facere materiā sine forā ſm Arist.S3 hoc fuit p tanto:q2 ipe posuit necessa riā ꝯnexionē cāꝫ ita q̄ impos sibile eēt ſm eū primas cās age re sine scdis: siue cām omnino primā sine scda causa:s3 si hoc negasset habuisset ponere ſm ea q̄ posuit d materia q̄ potuis set eam defecisse sine forma. 12.distin.secūdi.q.2.J.F

Nulli alij ab apostolis erāt sa cerdotes:q2 illi soli tunc potue rūt sufficere:vel si alij erāt: de tulerūt apostolis in isto actu p pter manifestationē3 spirit°.s. euidentē q̄ fiebat in collatione istius sacramēti.vt cu3 maiori reuerētia ⁊ deuotione suscipe ref pp excellētiā ministroꝫ.7. dist.quarti.q.1.E

Nulli creature pt eē notū p rōnē naturalē illd qd ꝯtingēter dpē det a sola voluntate diuina cu iusmodi ē ꝯtinuatio obtitudinis iā collate ergo rmīnō ē illa cer titudo in intellu bti ex reuela tiōe sibi facta a deo:an autē sic fiat certitudo dānatis de sua dānatiōe ꝯtinuanda nō ē eque certū.49.dist.q̄rti.q.6.J.P

Nullibi est ita pfecta idētitas si cut in psonis diuinis illa.n.q̄ ē eiusdē suppositi ad se nō ē re latio realis.illa aūt q̄ est increa turis alter i° ad alteꝫ nō ē pfe cta:q2 nō ē ibi nisi diminuta vni tas.6.q.q.J.Z

Nulli simpliciter repugnat esse communnicabile nec tamē cō municabile dependere nisi sibi sit simplr proprium aliqd posi tiuum qd si rō repugnātie cōi cabilitatis ⁊ dependētie tñ cō municari ⁊ dependere pōt ſm quid repugnare alicui p sola3 negationē:q2 dum negatio illa inest: affirmatio nō pt inesse: s3 non pp ter hoc est simpliciter impossibile affirmationē ines se:nisi illud cui talis negatio inest esset necessaria ratio q̄ ta lis negatio ꝯsequeretur : ⁊ tūc negatio esset simpliciter pro pria:alias non esset nisi secun dum qd propria . Simili enim modo propria est alicui nega tio sicut ipi repugnat opposita affirmatio sola persona diuina hʒ incōicabilitatē primo modo quia entitatem aliqua3 intrin secam simplr ppriā3:per qua3 sibi repugnat posse cōicari. na tura autē creata l3 in se subsi stat:non tñ aliquid hʒ intrinse cū per qd impossibile sit ean dē depēdere.⁊ ideo sola perso na diuina habʒ propriam per

sonalitatẽ completã nature ꝟo creata personata in se nõ h3: qꝛ non h3 repugnãtiã ad posse dependere: sed tm̃ ad actu dependere: ꝟ hoc ſm q̃d. s. du3 sibi inest negatio dependentie actualis 19. q. q. y.

Nullo mõ ꝯcedẽdũ est ĩhere͂tiam eẽ de eẽntia albedis: ꝛ q̃õ mota de hoc ab aliq̃bꝰ vr̃ eẽ trufatica ꝛ sine itellꝰ n̄si eni aliquã eũdẽ tia3 haberet q̃rere: an illa relo sit eadẽ albedini non tñ pp hoc an sit de eẽntia eiꝰ: qꝛ nihil ẽ de essentia alicuiꝰ nisi q̃õ ptinet intrinsece ad q̃ditatẽ eiꝰ respectꝰ aũt aliq̃s l3 sit idẽ fundamento sicut dictũ est de respectu creature ad deũ nõ tñ est de q̃ditate eius: qꝛ tunc nulla essentia creature esset absoluta. 12. distinc. quarti. q. 1. F

Nullo p̃cepto astrigit̃ q̃s actualiter oẽm actũ suum ordiare in deũ vel virtualiter. 17. q. q. E

Nullũ bonũ recõpẽsat deꝰ ſm iustitiã retributiua3 nisi pp aliq̃õ meritũ cui corr̃dẽt illõ bonũ ꝛ iõ illõ meritũ q̃õ dꝛ esse in celebratõe misse vt missa est nõ põt esse meritũ abstractũ sicut idea platonis. ergo op3 q͡ sit realr aliq̃õ meritũ vel ergo totius ecclesie vel alicuius mẽbri. nõ est aũt totiꝰ eccl̃ie nisi qꝛ alicuius ptis nõ est aũt ptis male ꝛ mortue in toto sicut esset ptis viue i. exñtis ꝛ opantis in charitate. ergo in missa nõ est tm̃ meritu3 cuiuscunq̃ q̃ñ est mali sicut q̃ñ est boni: ꝛ p ꝯñs deus ſ3 iustitiã retributiuã non h3 alicui in ecclesia nec toti eccl̃ie recompẽsare tm̃ bonũ p ista sicut pro illa 13. dist. quarti. q. 2. Q

Nullũ creatũ est ps dei: cũ deus sit simplicissimus s3 oẽ finitũ cũ sit minus illa entitate ĩfinita cõformiter põt dici ps: l3 nõ sit ſ3 aliquã p portionẽ determiata3 qꝛ excedit in ĩfinitũ: hoc modo omne aliõ ens ab ente ĩfinito dꝛ ens p pticipationẽ qꝛ capit partem illius entitatis q̃ est ibi totaliter ꝛ perfecte. 5. q. q. Aa.

Nullũ membrũ op3 dare q̃ñ q̃rit̃ vtrũ beatꝰ videat deũ velle aut nolle exaudire vel saluare petõrem orãtẽ: nedũ salute finali illius q̃ orat: s3 nec de exauditione illius orõnis quã nũc offert non eñ sequit̃ deus reuelat petro Joãnem nũc petere. a. p merita petri. ergo reuelatur petro Joãnẽ saluãdũ vel nõ saluãdũ. nec ẽt sequit̃. ergo sibi reuelat Joãnẽ exaudiẽdũ vel non exaudiẽdũ in ista petitiõe. tñ esto q͡ reuelaret̃ sibi istũ exaudiẽdũ vel non exaudiẽdũ in ista petitiõe non sequit̃ ergo frustra orat: qꝛ sicut deꝰ vult illũ saluare ꝛ exaudire: ita vult p determinata mediavt pote p orõnem talis beati ip̃m ꝯsequi. si autẽ reuelet̃ petro determiate q͡ deus nollet illam orationẽ exaudire petrus non esset ibi mediator in orando si vero nõ reuelat̃ sibi q͡ velit nec q͡ nolit petrꝰ orat expectãs vt oratione3 suã ꝯsequat̃ determiata reuelatio exauditiõis vel saltẽ determinat̃ effectus exauditiõis quãtũ ad ip̃m petente3 45. dist. quarti. q. 4. G.

Nullum peccatum mortale q̃õ inest post baptismum potest deleri sine penitẽtia: qꝛ illa est secunda tabula post naufragium 4. dist. quarti. q. 5. I. C.

Nullũ relatiuum p̄mo refert̃ ad correlatiuum vt ad terminu3 in

creaturis.pbo relatiuū inquātū relatiuum p̄mo diffinit̄ p termi nū ad quē refert̄.ergo terminus vt terminus p̄io: est diffinitiōe relatiuo vt relatiuū.ꝯñtia p3.7. met.vbi ꝯparat accidēs ad sub stantiā.⁊ p p̄hm.9.meta. vbi cō parat potentiā ad actum ſi ecō
t.c. 4. verso:terminus inquātū termi
t.c. 13. nus refert̄ ad relatū inquātum fuit relatū ergo inquātū termi nus h3 illō qō fuit relatū ad ip sum p diffinitēꝛ p ꝯñs p p̄oze ſ3 diffinitionē ergo pr̄ eſſet p̄oꝛ filio ſm diffinitionē ⁊ ecōuerſo. impoſſibile eſt aūt circulu3 eſſe in p̄oꝛitate eſſentiali quacunq̄ ergo impoſſibile eſt patrē p̄io referri ad filiū inquātū filius p̄ mo refert̄ ad patrē.ergo refert̄ p̄mo ad illō abſolutu3 qō eſt p̄ mū fundamētū relatiōis ⁊ illō abſolutū eſt p̄us patre vt pr̄ eſt ⁊ econuerſo filius vt filius refer tur ad abſolutū: qō eſt primu3 fundamētū p̄rnitatis ⁊ illō abſo lutum p̄us eſt filiatione ⁊ filio in quātū filius.nec ſm hoc eſt cir culus aliq̄s.ſ.q͛ pr̄e inquātum pater p̄us ſit.a.qō eſt abſolutū ⁊ primū fundamētū filiationis. ⁊ q͛ filiatione inquantū filiatio eſt p̄us ſit.b. qō eſt fundamētū primū relationis paternitatis nō em̄ ex hoc ſequit̄ niſi q͛ iſta duo abſoluta ſunt p̄oꝛa iſtis duabus relationibus ⁊ hoc verū eſt imo ambo abſoluta ſunt p̄o ra vtraq̄ relatione. q2 quelibet relatio non tm̄ p̄cerigit funda mentu3 ſed ēt terminū vt termi nus eſt.ſi igit̄ q̄ ſunt relatiōes mutue.termini mutuo referun tur accidit q͛ ibi termin⁹ iquan tum terminus eſt vt ecōtra refe rat̄ poſſibile.eſt igit̄ aliq̄d refer ri ad abſolutum ⁊ ita videt̄ hoc rōnabile ponere in deo: q̄ maxi me h3 rōne3 abſoluti vt creatu re ſunt ad eum.30.diſt.p̄mi.q. 2.infra.G.

Nullū ſupnaturale p̄ōt rōne na= turali oſtendi in eſſe viatori vel neceſſario req̄ri ad pfectionem eius.nec ēt h̄ns p̄ōt cognoſcere illud ſibi ineſſe.igit̄ impoſſe eſt hoc pbare ꝯtra p̄hm rōne natu rali.Si autē arguit̄ ex creditis non eſt via ꝯtra p̄hm q2 p̄miſſa3 creditā nō ꝯcederet. Un̄ rōnes facte ꝯtra eū alterā p̄miſſarum h̄nt creditam vel probatam ex creditis.⁊ iō non ſunt ſibi niſi p ſuaſiōes theologice ex creditis ad creditum.1.q.prol.B

Nullū vniuerſale in creaturis eſt realiter vnum.hoc em̄ ponēdo eſſet ponere q͛ aliq̄ natura crea ta non diuiſa p̄dicaret̄ de mul= tis indiuiduis p̄dicatione dicen te hoc eſt de hoc ſicut dr̄ pr̄ eſt deus ⁊ filius eſt ide3 deus tn̄ in creaturis eſt aliqō cōe vnū vni= tate reali minori vnitate nume rali ⁊ illō q̄dē cōe non eſt ita cōe q͛ ſit p̄dicabile de multis l3 ſit ita commune q͛ non repugnet ſibi eſſe in alio q̄ȝ in eo in quo eſt.3.diſt.ſecundi.q.1.k.

Nullus act⁹ eſt ſufficiēter bon⁹ moraliter ex rōne agētis vel ob iecti:niſi amare deū. qō nō p̄ōt eſſe ꝯtra rectā rōne3.imo neceſ ſario eſt ſ3 rectā rōnē qō talis actus tēdat in tale obiectū.hoc aūt eſt.q2 obiectū eſt finis vlti= mus ſm ſe volēdus a quolibet oꝛdinato ad finē illo modo quo poteſt finem amare.26.diſtinc. quarti.q.vnica.C

Nullus actus eſt pfecte bonus ex gn̄e tm̄ ſiue ex ſolo obiecto.

nisi amare deũ nec malus ex ge nere siue ex solo obiecto nisi odi re deũ neutrũ actũ opꝫ specifi care. nec est circunstãtionabilis qꝛ ex gñe hꝫ iste actꝰ q̃ est ama re deũ ꝙ sit bonus ꝛ odire qꝺ sit malꝰ vñ loquẽdo de amore ami citie deus non põt nimis amari nec aliqs potest deũ bene odire 26. dist. quarti. q. vnica. J. C

Nullus beatificaꝫ remanẽs obli gatus ad penã soluẽdã. qꝛ vel si mul soluẽdã cũ gloria qꝺ ẽ im possibile qꝛ ad minus ꝑm dispo sitionẽ diuinã gloria illa ꝛ pena quecũqꝫ repugnat vl' post glori ficationem soluendã: qꝺ simil'r est impossibile qꝛ deꝰ disposuit illã gloriã in quocũqꝫ finalẽ eẽ: ita ꝙ nõ sequeꝫ aliqua pena: er go opꝫ añ glorificationẽ remitti vel deleri istã obligationeꝫ ad penam quãdo ꝯsustinẽdã. 14. dist. quarti. q. 14. 3

Nullus ꝯceptus quẽ habemus de deo ꝓprius sibi ꝛ nõ ꝯueniẽs creature est simpl'r simplex. vel saltẽ nullus. quẽ nos distincte ꝑ cipimus esse ꝓpriuꝫ deo est sim pliciter simplex. 2. dist. primi. q. 2. J. C.

Nullus dolor simpl'r repugnat qualitati mixti simpl'r requisite ad vitã qꝺ pꝫ satis qꝛ licẽt o cau satiua doloris magis videreꝫ re pugnare sꝫ illa nõ repugnat si cut nec vnũ ꝯtrariũ inesse reali ꝛ aliꝺ sibi esse intẽtionali. Appa ret ẽt ꝑ Au. 21. de ci. c. 3. Non iꝺ mori poterũt illa corpa qꝛ dole bunt ꝛ subdit. Cur corpa q̃ aiali bus dolorẽ possunt inferre mor tem vero inferre nõ possunt nisi qꝛ non est ꝯñs vt mortẽ faciat qꝺ dolorẽ facit non est ergo ne cessariũ future mortis argumẽ tum. 44. dist. quarti. q. 3. E.

Nullus est cui deus pauca do nat qꝛ pauca ꝯmisit q̃n sit eidẽ aliꝺ beneficium datũ magis q̃ꝫ donare. i. remittere plura. s. ꝑser uare cuꝫ ab aliis in que cadere potuisset ꝛ cecidisset nisi ꝑserua tus a deo fuisset ꝛ hoc consonat glo. Aug. sup illꝺ. Et ꝯmissa et non ꝯmissa donanꝫ qꝛ nullꝰ est q̃ aliqua ꝯmittat q̃ alius posset eadem ꝯmittere nisi ꝑseruareꝫ igitur ille cui dimittiꝫ teneꝫ plꝰ diligere supple ex cã remissiõis sed alius teneꝫ diligere ex alia causa qꝛ non habuit dimittẽda qꝺ sine ꝑseruatione diuina esse non potest. ꝛ hec causa requirit simpliciter maiorem gratitudi nem. 22. distin. quarti. q. vnica. infra. O.

Nullus est gradus in alteratiõe ad quẽ necessario sequaꝫ corru ptio forme substãtialis altera bilis. sed ille q̃ est ꝓrimꝰ in vno alterabili põt esse non ꝓximus in alio alterabili loquẽdo respe ctu corrũpẽtis vel generãtis in trinseci immediate se habẽtis ipi alterãti. Esto eñ ꝙ gradus ali qs quasi primus illi q̃ est incõ possibilis forme aq̃ iduceretur in aquã ab aliquo agẽte statiꝫ se quereꝫ corruptio ipius aque si in illo agẽte esset forma ꝑ quaꝫ posset corrũpere aquã. si auteꝫ nõ sit in illo forma corruptiua aque nõ corrumpereꝫ forma aq̃ ab illo agẽte sꝫ forte ab aliquo agẽte vniuersali iducẽti istã for mã ad quã materia est dispoſi ta. 12. dist. quarti. q. 3. Q.

Nullus habitus eleuãs potẽtiã põt habere obiectũ ꝙ trãscen dat ꝯmũ obiectũ potẽtie qꝛ tũc ille habitꝰ nõ esset illꝰ potẽtie

ꝭ vel esset in se potẽtia vel facere potẽtiã esse aliã ab ista sicut haberet aliud obiectum primuz 14.q.q.ꝭ.O

Nullus metus põt inducere aliquẽ ad pctm̃ mortale ſm rectã rõnez q: nõ põt esse maius malum qđ imminet ꝙ sit istud peccatuz.q: nulla pena solũ peior est ꝙ culpa mortalis.29.distin. quarti.q.vnica.C.

Nullus phs ponit necessitatem agendi extra ꝯpetere substãtiis separatis quasi illa ꝑducta ꝑficerẽt aliquo mõ ipsas substantias ꝑducentes ꝭ q: ex plenitudine ꝑfectiõis illaꝝ substãtiaꝝ est ꝙ necessario se diffundãt ad alias.48.dist.quarti.q.2.B.

Nullus ꝓcessus in ordiatis accidẽtaliter põt ꝓcedere in infinitum vel ꝑ ꝯtinuã diuersitatem nisi in virtute alicuius essentialiter supioris tota illa diuersitate.49.dist.quarti.q.2.ꝭ.Q

Nullus teneꝝ ad aliqđ ꝓceptũ diuinũ nisi ꝑ aliquẽ idoneũ ꝛ aucẽticũ sibi ꝓmulgeꝝ vel fama veridica ꝛ testimonio bonorum cui dꝫ q̃libet rõnabiliter credere ꝛ hoc intelligo de lege positiua q̃ nõ est nota iterius i corde nõ ergo ꝑ solã istã instĩõne ꝓcedentẽ ꝓmulgationẽ obligaꝝ populus necessario ad baptismũ ꝛ hoc maxime de isto ꝓcepto q: erat tãtũmodo positiuũ illđ autẽ positiuũ qđ ꝓcessit de circũcisione nõ debuit statim dimitti. ex quo certum fuit ꝙ a deo fuerat institum nisi etiã certitudo fieret illđ.secundum fuisse datũ a deo hec autem certitudo de ſcđo non poterat haberi sine ꝓmulgatione auctentica.5. dist. quarti.q.4.C

Nullus viator nec ꝯprehẽsor ordiate põt frui vna ꝑsona nõ fruẽdo alia hoc est nisi habitualiter fruaꝝ alia hoc est ꝙ sit in ꝑria dispositiõe fruẽdi alia. si distincte illa ꝯcipiaꝝ ab illo tñ nõ stat fruitio vnius ꝑsone cũ odio alterius persone.q: sicut dicit saluator in Joã.c.15.Qui me odit et patrem meum odit.1.dist.primi.q.2.ꝭ.H.

Numerꝰ nõ est talis modꝰ significãdi grammaticaliter quales sunt alij modi grãmaticales q̃ ꝑcise dñt modũ concipiẽdi rem absq͡ȝ aliquo reali correspõdẽti tali modo ꝯcipiendi nec dñt aliquid in re.a quo moueri possit intellectus ad talẽ moduꝫ accipiendũ ꝭ numerus vere icludit rẽ substractã vñ sequiꝝ homines currũt.ergo plures hoies currũt ꝭ nõ est sic de alijs ꝯsignificatiuis noĩs vel verbi q: non sequiꝝ deus est generis masculini ergo deus est masculꝰ q: ad masculinitatẽ sufficit aliq̃d in re.a quo iste modus ꝯcipiẽdi possit accipi puta actiuitas.2.distinc. primi.q.3.ꝭ.C.

Numerus minor potẽtialiter seu materialiter acceptus est pars maioris pars aũt hꝫ rõnem materie vt habeꝝ.5.met. ptes indẽ totius vt ex quo cause sunt ꝛ idẽ ibidem horum autẽ hec q̃dem quasi subiectum ꝛ vt partes.numerus vero minor actualiter ꝛ formaliter acceptus non est pars maioris.nec ab ipso sic acceptio dependet maior in essendo.7.q.q.M. T.c.3.

Nunquam esse essentie separaꝝ realiter ab esse existentie tamẽ non põt aliq̃d creari id est producti ad esse simpliciter de nihi

lo.i.nullo mō ente. nec simplr nec ƀm quid. nihil em̄ creatur q̄ nō prius habuit esse intellectū vel volitū. ⁊ inesse itellecto fuit possibile formal'r ⁊ tūc fuit quasi in potētia ppinqua vt posset esse obiectū olpotentie. ⁊ poni in esse simplr. pōt tm̄ aliqd pduci. ꝗ nō creari de simplr nihilo. id est nō aliquo ƀm eē essentie nec ƀ3 eē existētie. nec ƀm aliqd eē ƀm qd. q2 creatura pducit in esse intelligibili nō de aliquo eē nec simplr. nec ƀm qd. nec possibili ex pte sui in isto eē. istud tm̄ pduci nō est creari q2 non terminat ad esse simplr. s3 ƀm qd. 1. distin. secundi. q. 2. C

Nunq̄ est gen⁹ sine aliqua ptiali realitate in spē. q̄ nō pōt eē i vere simplici. 8. di. primi. q. 3. L

Nunq̄ in quatuor primis li. legis inuenit deū diuortiū pcepisse moysi nec aliq̄. iō istō magis pcise moysi est imputādū sicut oīa que sunt in Deutero. ⁊ non alibi q̄ illa que alibi locutus ē deus ad moysen. ⁊ hec rō est cōgrua q2 laratiōes ptinentes ad industriā humanā deus nō ita voluit ponere in scriptura tanq̄ a se platas s3 sicut a seruis. suis. vñ ⁊ subleuationē laboris moysi qui tota die sedebat ad iudicandū pplm deus nō per se immediate expssit. s3 iethro cognatus moysi tanq̄ ad humanā industriā ptinens expressit. 33. dist. quarti. q. vnica. J. C

Nunq̄ est trāsitus a ꝯdictorio ad ꝯdictorium sine mutatione p3 ex diffinitione mutationis. si em̄ nulla mutatio esset in aliquo. nō eēt rō quar magis vnū ꝯdictoriorū posset modo eē verū q̄ reliquū. nec quare magis vnū falsum q̄ aliō. ⁊ ita vel ambo simul falsa. vel ambo simul vera. 30. dist. pumi. q. 2. J. D

Nunq̄ est visio circa aliqd sub rōne coloris pcise. ita q̄ nō sub rōne hui⁹ vel illius coloris. puta albi vel nigri nisi illud videatur a remotis vel imꝑfecte. visio aūt alicuius sub rōne coloris pcise nō est pfectissima sed impfectissima: q̄ si dicat pfectissima operatio potētie est circa primū obiectū ei⁹. Dico q̄ verꝫ est nō primū adequatione: sed primū pfectione qd v3 est pfectissimū ꝯtentorū sub primo obiecto adequato. ⁊ iō dicit phs. 10. ethi. q̄ delectatio pfectissima est in opatione circa optimū oīum eoꝝ que sunt sub potētia hoc est circa optimū contentū sub obiecto adequato illius potētie. 3. di. pumi. q. 2. E

Nunq̄ per ingeniū ad verā felicitatē humane nature phs potuit pertingere nec affirmatiue nec negatiue. non negatiue: q2 falsum demōstrari nō pōt. non affirmatiue q2 sensibilia adhoc sufficiēter nō pducunt vñ tanq̄ dubius nūc videbat sentire qd nō esset vera felicitas cui posset succedere miseria nūc q̄ nō posset esse a illa felicitas hoīs: q2 ne sciuit d̄ felicitate alteri⁹ vite ab illa: ⁊ illa nō est felicitas inamissibilis: iō nō op3 in hoc ei⁹ auctoritati inniti. 49. distin. quarti. q. 6. U

Non cecidit aliqua spēs angelica tota. l3 forte de qualibet specie ceciderit aliqs. 20. di. tertij. q. vnica. E

Non ꝯgruunt eedem circunstantie actui: vt actus est diuersoꝝ agentiū. nō em̄ voluntati crea-

te ↄgruit ita intēſe velle aliqđ obiectū bonū ſicut voluntati in create ⁊ intēſio actus reſpectu obiecti in agēte creato ⁊ increato eſt differēs multū in eis. ⁊ ſalteʒ quicqđ ſit de ↄformitate voluntatis create ⁊ icreate ī oībus circūſtantijs non ſufficit ↄformitas in bonitate actus ⁊ obiecti: qꝛ pōt eſſe diſſonitas in alijs circūſtantijs: que neceſſario requirunť ad bonitatē act⁹ volūtatis. 48. diſtin. primi. q. vnica. ſ. B

Non credo ꝙ merita mortificata oīno nihil faciāt in acceptatione diuina ad primā gratiam dandā huic lapſo: qꝛ ƚ ſi ſm ſtrictam iuſtitiā ille inimicus dei non ſit dignus de ꝓpinquo ad aliquā grām ⁊ gloriā. tñ excellens miſericordia dei ꝓpter precedentia merita lʒ mortificata citius dat grām ad reſurgendū vñ ſicut credo ꝙ pfectior grauius cadit ꝓpter maiorē ingratitudinē. ita credo ꝙ ceteris paribus citius reſurgit ꝓpter dei benignitateʒ merita p̄dicta ad hoc aliqualr acceptantē. vnde aliqñ audiui de viro prius valde pfecto ⁊ poſtea pfundiſſime lapſo cum ꝓpter facinora ſua eſſet morti adiucatus miſericordiſſime viſitato pfectiſſima penitētia ſibi ſubito inſpirata eſt Jſtud bñ dʒ allicere quemlibet ad ſemp meritorie agendū pro viribus: qꝛ ſiue māſurus ſiue lapſurus ſit nō erunt iſta in obliuione totalr coram deo. 22. di. quarti. q. 1. K

Notabile documentum.

Nō credo ꝙ beati ↄſolent abſolute de penis damnatoꝝ: qꝛ nec de⁹ q̄ eſt iudex inferēs penā cōſolať abſolute. vt pʒ per Eſaiaʒ Heu meꝫ ſolabor ſup inimicos meos. obiectū eīm circa qđ ordinať eſt natura nuda. ⁊ illā non ordinat ad penā niſi ꝓpter rōnē mali. nō ergo gaudet de eis niſi ꝓpter iuſtitiā iudicis ſi eſt immo qꝛ eſt nolita ab eis. aliud aūť vt culpa eſt nolitum ab eis. Aliter tñ eſt ī eis velle ꝙ̄ in deo qꝛ deus eſt iudex volūtarie inferens: ſʒ in eis nō eſt niſi velle cōplacētie inq̄ʒtuʒ eſt determinatū a iuſta volūtate diuina: ⁊ ſi placeret deo: vellent liberationē eoꝝ: vel ſaltē nō diſpliceret eis ſi placeret deo: ⁊ ſic pʒ ꝙ nō acceptant penā vt primū obm: ſʒ vt eſt a iuſtitia diuina inflicta eis. 50. di. quarti. q. 3. ſ. D

Nō credo ſemp cām ſcđam que vocať qñq; inſtrumentū recipere motionē ſpālem a cā prima: ſed tm̄ hr̄e ſubordinationē aliquā forme ſue actiue ad formā actiuā alteri⁹: per quā ſubordinationem cā priori exeunte in actū ī ſuo ordie cauſandi: ſcđa nata eſt exire in actū in ſuo ordine cauſandi: ⁊ ſic ſcđa dr̄ mouēs motū: non recipiat motionē a prima per quā moueat ſʒ qꝛ in motione ſua dependet ab alia prius naturalr actu mouēte. 13. diſt. quarti. q. 1. ſ. Cc

Non dʒ quis facere ↄ̄ p̄ceptum manens p̄ceptum. ſʒ ſi reuoceť tūc licite pōt eligere illud ſine peccato: ⁊ de⁹ pōt facere de nō licito licitum: ⁊ de precepto nō preceptū. 50. di. quarti. q. 2. ſ. E.

Non dicebať xp̄s in triduo corp⁹ qꝛ non fuit indiuiduum corpis nec corporeus qꝛ nō habuit totaʒ naturā ſibi vnitā cuius corpus natum erat eſſe pars. ⁊ ſic denolare totum ⁊ h̄ns naturaʒ

totam vt totū denoiatur a pte. Sed nunqd pōt aliquo mō denoiari ab illis.s.ala et corpe? Dico q sic.si eēnt noia imposita: sicut si accñs dependeret ab aliquo:sicut a supposito tm̄: nō sicut a subiecto. vt si aliqd supportaret vt sustētaret ipz accñs ita tñ qd nō informaret ab accidēte.adhuc posset denoiari ab illo:si esset nomē impositū.non posset tñ dici albus nisi informaret posset tñ dici hr̄e albedinez ita xp̄s in triduo vel vbum potuit dici hr̄e alam et corpus. sz nec fuit ala nec corpus nec alatum nec corporeū ppter dictas cās: pōt et denoiari a toto illo qd resultat ex ptibus illis vz.ex corpe et ala:tñ cū determinatione distrahēte.s.q fuit hō mortuus.22.di.tertiū.q.vnica.s.R.

Non dr̄ aliqd fieri raro vel vt in pluribus: qr ipm in se ptingat frequēter vel raro.frequētius em̄ lapis cadēs frāgit caput:q̄ luna eclipsef.sz ista differētia dz intelligi per cōparationē alicuius effectus ad suā cām. et dr̄ ille effect⁹ eueniēs in maiori pte q̄ hz cām determinatā ad suuz euentū:que vt in plurib⁹ pducit effectū.Raro dr̄ euenire: qđ non hz certā cām determinatā ad suū euentū:sz tñ puenit ex aliqua cā ordinata ad aliū effectū impedita tñ ab illo effectu: ad quē ordinaf:et tñ ex tali impeditione puenit istud raro.accipif et raro vel vt in pluribus: put disiūgit inter opposita pdictoria non put inter disperata disiūgit.2.di.primi.q.7.s.S

Non dicebaf adā imortalis añ culpā p aliqua intrinseca: que postea fuissent corrupta p pctm̄ sz per gratuita sibi collecta videmus em̄ aliqñ q ex parua culpa subtrahunf maxima bñficia sz p illa nō infligaf maxima pena:imo modica:et iō pōt dici q mors que debef peccato adē:sz sit pena gñalior et magis extēsa q̄ alia quecūqz pena. homini p quocūqz pctō.data nō tñ est maior pena q̄ illa q̄ debef peccato mortali.nā sz adā p pctm̄ suū amiserit iustitiā originalez p eo et p tota sua posteritate nō sequtur ex hoc q mors psecuta p subtractionē illi⁹ iustitie sit grauior pena:sicut nec deheredïtatio que sequif de herede datū et posteritatē totā est grauior pena q̄ decapitatio vni⁹ hois q̄ nō sequif decapitatio alicuius ō posteritate.nec exultatio alicuius quā sequif tota posteritas est maior pena q̄ illa decapitatio.21.dist. scd̄i.q.2.L

Non distinguunf in diuinis pductiones p modū nature et voluntatis:nisi qr principiū quo pducēs pducit aliter et aliť se hz ad pductionē et pductum: qr hec naturalr:hec libere.7.di.primi q.vnica.s.M

Non distinguo q̄tum ad rōnem peccati mortalis inter raritatē et frequentiā periurij:sz iter deliberationē et indeliberationē: ita qd deliberatio pcurrēs reddit pctm̄ mortale grauius:et hoc siue semel:siue quotiensciiqz: et indeliberatio excusat etiā siue semel siue quotiēscunqz.39.di. tertiū.q.vnica.C

Non dubito quin vera sit pphetia xp̄i quā recitat xp̄s. Joā. 5. Ego veni in noie patris mei et nō accepistis me.si ali⁹ venerit in noie suo illū suscipietis ergo

ad minus ex verbo xpi erūt peruertendi: qꝛ adherebūt illi pessimo antixpo: de quo est sermo xpi pdictus. et si dicas qꝛ visa destructione antixpi illi q sibi adheserant cōuertent. dico qꝛ ꝓ tā paucis et sic tarde ꝯuertēdis nō oporteret tot iudeos in tot ptibus mūdi tātis tpibus sustinere in lege sua psistere. qꝛ finalis fruct⁹ de eis ecclie est et erit modicus vn̄ sufficeret aliquos paucos i aliq̄ insula sequestratos pmitti legē suā seruare. de qbus tandē illa pphetia Esaie impleret. 4. di. quarti. q. 9. J. A

Nō est actus purus. q caret aliquo gradu actualitatis. sicut nō est lux pura. que caret aliq gradu lucis l3 cū illa luce impura nō misceat aliqua alia entitas positiua. s3 tm̄ carētia pfectionis gradus lucis. 8. dist. pmi. q. 2. S. E

Non est admirandū si sollicitudinē tantā ponit ecclia in ordinādo mr̄imonia. qꝛ cōitas xpiano3 vtit matrimonio. ꝓ cuius vsu3 multiplicat ppl's xpianus et iō sic ordinari d3 vt in eius ꝯcetu et vsu vitent ea que obuiāt charitati siue in deū siue in pximū. et seruāda sunt que ꝯgruūt honestati. vt sic honestū matrimoniū xpianū ꝯgrue significet illā bn̄dictam ꝯiunctionem xpi et ecclie de qua dicit apl's. sacramentū aūt hoc magnū est. dico aūt in xpo et ecclia que ꝯiunctio nūc est p fidem et aliqualē dilectionē. s3 in patria erit p visionē et pfectam fruitionē spōse nō habētis maculā nec rugā ad spōsum speciosum pre filijs hominū. 42. dist. quarti. q. vnica. infra. N

Non est aliqs articulus arctandus ad intelltm difficilē nisi ille intell's sit verus. s3 si verus est et pbatur euidēter esse verū. opꝫ pm illū intelltm tenere articulū qn̄ inquirit in spāli. qꝛ nullus ali⁹ intell's spālis verus est. 11. dist. quarti. q. 3. J. F.

Non est ꝯdictio albedinē eē sine cōparatione ad supficiem. est aūt ꝯdictio silitudinē esse sine cōparatione ad fundamentū. et iō illa cōparatio nō est eadē albedini. ista aūt est eadē silitudini. nihil aūt aliud est silitudinē eē q̄ habitudinē hui⁹ ad hoc. nec tn̄ dico qꝛ relo ad qdcunq cōparet seipa cōparat. qꝛ pt cōparari relone rōnis que nō est ipa. s3 et forte pōt cōparari relatione que nō est ipamet sed q est realr alia a se. sicut pportionabilitas fundat in pportione s3 hoc dico qꝛ relo seipsa et non alia cōparatōe cōparat. si tn̄ cōparet ad qdcūq sine quo est ꝯdictio ipam esse. 3. q. q. J. P

Non est consilis ordo iter patrē generantē et spirantē. sicut est inter patrē spirantē et filiū spirātē. vn̄ non est intelligendū qꝛ pr̄ spirat an̄q̄ fili⁹ spiret. sicut pri⁹ origine pr̄ generat q̄ spiret ꝓpter ordinē principiorū in pducēdo. qꝛ tūc fili⁹ nō spiraret quēadmodū spūs. s. nō pōt gn̄are filiū iā pintellectū gn̄ari. S3 est iste ordo. qꝛ in patre est primo vtraq fecūditas a se. scdo est i pre actus prime fecūditatis. et tūc in filio ē scda fecūditas. tertio est actus scde fecūditatis simul a pre et filio habentib⁹ tūc simul illā fecunditatē adiūc tn̄ cum aliquo ordine. qꝛ ille act⁹ est patris a se. filij autem non

a se:sꝫ a pře.sicut nec in scđo si=
gno ē illa fecūditas filij a se.sꝫ
přis ē a se.nō ē ꝙ ordo originis
inter spirationeꝫ přis ⁊ filij:q̄si
spiret pater in aliquo signo ori
ginis:in quo nō spiret filius:sꝫ
I eodē signo originis simul spi=
rāt:est tñ ibi ordo spirantiuꝫ in
spirando:qꝛ pater in illo tertio
signo originis spirat a se: filius
aūt nō a se.12.di.pmi.q.2.I.B

Nō erit corpus gloriosum subti=
le p carentiā alicuius ptis ma=
terie.sꝫ p possibilitatē existendi
cū alio corpore fm libitū volun
tatis ale sue:nō tñ ex se effecti=
ue.sꝫ p aliā causam.s.volūtatē
diuinā.49.di.quarti.q.16.L

Non est dandū diuisionē fieri ali
cuius ɔtinui in aliquo imedia=
to.sꝫ in aliquo mediato : nō tñ
determinato siue signato siue
signabili:sed indeterminato:qꝛ
qđcūq determinatū mediatuꝫ
accipiať posset diuisio stare fꝫ
illud signū sit cū diuisione fm
istud signū:repugnabit tñ diui=
sioni isti diuisio fm aliud signū
mediatū fm aliqđ.s.qđ non est
in ɔtinuo determinato ad hoc
indiuisibile.3.di. scđi.q.4.I.Z.

Nō est data ptās corpori glioso
coexistēdi corpori alteri glioso
lꝫ sibi possit dari.qꝛ dos subtili
tatis ē qđ ad iperiuꝫ volūtatis
sue sit cū alio pp pfectioneꝫ ali
quā:qđ aūt sit cū glioso nō req=
rit dos subtilitatis: nec pfectio
aliqua.49.di.quarti.q.16.I.X

Non est de essentia motus ꝙ sit
talis vel talis entis: nec muta=
tiōis ꝙ sit alicuius alr se hñtis:
sicut nec de eēntia albedinis ꝙ
sit alicuius hñtis albedinē: sed
sicut forma aliqua in eē quieto
essentialr est inse talis:lꝫ nulli⁹
sit vt informabilis ita motus
essentialr ē actualitas quedam
potentialis.vt ita dicā.⁊ muta
tio est quedaꝫ aliter habitio:lꝫ
nullius denominati ab hoc vel
ab illa.12.dist.quarti.q.4.L.

Non est de intētiōe Arist. ꝙ de⁹
absolute necessario causet qc=
quid imediate causat: hoc ē si=
ne cā media agente.sicut dicer
de ala intellectiua I qōne de bo
na fortuna.21.q.q.sꝫ fm ipsum
deus necessario agit qcqđ pōt
agere imediate:hoc ē sine omni
medio siue agente ad ipm:sine
ad aliqđ preuiuꝫ disponens ad
illud:⁊ sine omni medio causa=
to siue preuio ad illud : illud ꝫ
ꝙ sine oī medio causato preuio
siue causante preuio pōt agere
hoc necessario agit.7.q.q.R.

Non est de rōne causaꝝ ordina=
taruꝫ agentiū: ꝙ.s.vna agat in
virtute alteri⁹:sꝫ sufficit ꝙ vna
principalius agat ꝙ̄ alia.9.di.
secundi.q.2.I.S.

Nō ē causatū de se ens vel magꝫ
nō ē a se ens: ita ꝙ causato nō
opꝫ ꝙ cōpetat aliq̄ nō entitas:
sꝫ negatio modi eēndi q̄ est a se
esse.⁊ ista negatio ē ɔpossibilis
necessario: lꝫ negatio entitatis
nō sit cōpossibilis ei.7.q.q.Z.

Non ē eadē diuisio in principiuꝫ
nāle ⁊ liberū: ⁊ in principiū ne=
cessario actiuū ⁊ ɔtingēter:aliqđ
eñ naturale pōt ɔtingēter agē
re:qꝛ pt impediri.igiť pari rōne
potē ē aliqđ liberꝝ. stāte liberta
te necessario agere.16.q.q.I.Z D

Nō est equalis beatitudo pp eq̄=
litatē in naturalib⁹:nec pp eq̄li
tatē boni actus eliciti:sꝫ fꝫ ꝙ ē
maior conatus in hoc ꝙ̄ in illo
fm hoc est maius meritū ⁊ ma=
ius pmiū:⁊ iō lꝫ volūtates pec

tantiū ꝛ actus fuerint eq̄les nō tn̄ eque fuit in eis culpa: qꝛ non fuit in quolibet eq̄lis conatus in pctō: q̄re nec equalis pena ī puniēdo.50.di.quarti.q.6.R.

Nō est eq̄uoca ꝓductio si principiū ꝓductiuū nō ē eiusdē rōnis cū termino formali ꝓducto: loquēdo de termino formali p̄mo ꝓducto ꝛ de p̄ncipio prio ꝓductiuo: sꝫ req̄rit̄ ꝙ illud: qd̄ ē p̄ncipiū ꝓductiuū: nō cōicet eiusdez rōnis genito: ꝛ qd̄ illud: qd̄ ē termin⁹ formalis in ꝓducto: nō sit eiusdē rōnis in ꝓducēte: opposita aūt istoꝝ sunt in diuinis psonis: qꝛ memoria est formalr̄ ī notitia genita actuali: ꝛ notitia ē formalr̄ ī psona gn̄ante: lꝫ neutrū illoꝝ sit pria rō agēdi: ꝛ prima rō terminādi productionē.13.di.primi.q.vnica.X.

Nō expectamus cognitionez de deo qualis posset haberi de eo: ipso p impossibile nō exn̄te vel nō p̄nte per essentiā: sꝫ expectamus intuitiuā que dr̄ facie ad faciē: qꝛ sicut sensitiua ē facialis.s.rei b'm ꝙ est presentialiter existens. ita ꝛ illa quā expectamus.3.di.secundi.q.9.I.C.

Non ē honestū fidelē ꝯ̄here mr̄imoniū cum aliquo vbi deficiat bonū ꝓlis cōpletū: qd̄ ē educatio ad cultū veri dei: nec honestum est fidelez ꝯ̄here cui ꝯtrui nō sit annexū sacr̄m fidei xp̄iane. ꝛ etiā vbi nō sit bonū sacr̄i.i. indissolubilitas: qꝛ coniugium xp̄ianoꝝ natum est habere hec bona.39.di.quarti.q.1.I.L.

Nō est idē esse infamē ꝛ infamatuꝫ: infamatus est q̄ de crimine aliquo publice accusatur. Infamis aūt nō ē pp̄ talē impositionem criminis: sꝫ vel p crimē publicū publice cōmissuꝫ. vt forte si publice piurauit vel qd̄cunqꝫ aliud crimē publice cōmisit pp̄ qd̄ ius determinat aliquez fore infamē: vel qꝛ a iudice coram q̄ probat̄ crimē eius iudicat̄ infamis: ita ꝙ ois infamis ē publice notatus de crimie qd̄ ius punit pena infamie: sꝫ q̄n̄qꝫ nō ē in iudicio de hoc cōuictus: ꝛ tūc ē infamis tm̄ a iurez nō a iudice q̄n̄qꝫ aūt est cōuictus ꝛ tali pena a iudice punitus: ꝛ tunc est vtroqꝫ mō infamis: ꝛ a iure ꝛ a iudice.25.dist.quarti.q.1.C.

Non est idē h̄re plura merita in acceptatiōe diuina reseruata ī ordine ad p̄miū ꝓ eis reddēdū ꝛ h̄re maiorē gr̄am intēsiue. vlr̄ eīn cuicūqꝫ merito debet̄ nō tm̄ aliqd̄ premiū accidētale: sꝫ etiā premiū essentiale. ptꝫ: qꝛ si quis istud solum haberet sine oī alio merito beatificaret̄ nō p̄cise in illo gradu in quo pp̄ gr̄am solā sine meritis beatificaret̄ sicut puulus nūc baptizatus: gloria eīn cuiuscūqꝫ h̄ntis meritū proprium excedit gl'iaꝫ talis: ꝯ̄ qd̄cūqꝫ meritū sequēs alia merita iā habita req̄rit ꝓpriū gradū gl'ie essentialis sibi corn̄dentez: nec tn̄ p qd̄cūqꝫ meritū auget̄ statiꝫ gr̄a: nec h̄ns plura merita ē sp̄ in maiori gr̄a.s. igit̄ sufficiat sola gr̄a ad aliquā gloriā. tn̄ meritis corn̄det aliq̄s gradus glorie saltē: lꝫ maiori gr̄e sine meritis corn̄deat maior gloria q̄ꝫ minori gr̄e. tn̄ in quocūqꝫ gradu eodē ponat̄ gr̄a merito adiūcto lꝫ p illud nō statim intensdatur gr̄a: tn̄ corn̄det sibi gradus gl'ie vltra illū graduꝫ q̄ rn̄deret p̄cise illi gratie ꝛ pp̄ hoc dico qd̄ resurgēs plura merita

hꝫ in acceptatiõe dei ꝙ habuit
qñ cecidit ⁊ ꝑ ꝯñs ad maiorem
gloriã ex ea ꝑte ordinat̃ sꝫ non
opꝫ eũ in maiori grã resurgere
qꝛ fm eiꝰ dispositionẽ in detestã
do peccatũ ꝯmissuꝫ intẽse vel re
misse dat̃ sibi nũc maior vel mi=
nor grã.22.di.q̃rti.q.vnica.I.G
Non est idẽ quo aliqua ꝯueniũt
formalr̃ ⁊ quo differũt realiter:
sꝫ idem possit esse distinctũ rea
liter.⁊ conueniẽs formalr̃:mul
tum enĩ refert esse distinctum:⁊
esse quo alidd primo distinguit̃
3.dist.secundi.q.6.D
Non est incõueniẽs aliquã alte=
rationem totã esse simul : qñ.s.
agẽs respicit totũ passuꝫ tanq̃
terminũ indiuisibilẽ ⁊ formã sꝫ
vltimũ gradũ fm quẽ ipsam to=
tam inducit tanq̃ indiuisibilẽ:
tũc mutatione indiuisibili indu
citur forma ꝑfecte in passo diui
sibili.sꝫ fm talẽ formã nõ ẽ mo
tus sꝫ tm̃ mutatio vna vel forte
plures habite aut ordine dura=
tiõis aut nature:sicut dicit phs
qꝺ si magnũ fuerit habituꝫ ab
habito patit̃.2.di.scdi.q.11.S.G
Non est incõueniẽs aliquã rela
tionẽ disponere ad formã abso
lutã loquẽdo de dispositiõe nõ
respectu agẽtis naturalis nec q̃
sit rõ receptiui.sꝫ de dispositiõe
cõueniẽte respectu agẽtis sup=
naturalis.hoc ẽ per quam hñs
illã est cõuenienter natũ pati a
tali agẽte:qꝛ ⁊ isto mõ põt rela
tio cẽ dispositio respectu cuius=
cũq̃ agentis volũtarij:sicut ali
quis volũtarie hꝫ filiũ ꝓ conue
niẽti obiecto siue passo alicuiꝰ
actionis: alium aũt nõ sine tali
relatione hꝫ ꝓ ꝯuenienti passo
sꝫ equalis sit in oĩbus absolu=
tis filio.6.di.quarti.q.10.Q.

Non est inconueniẽs causam ꝑ=
tialem equiuocã esse minus no
bilem suo effectu:⁊ maxime de
partiali secũdaria:sꝫ cã totalis
equiuoca vel partialis ꝑncipa=
lis sit nobilior suo effectu.49.
dist.quarti.q.2.G g.
Non ẽ incõueniẽs ꝯcedere natu
ram intellectualẽ beatificari ꝑ
accidẽs hoc ẽ nõ primo siue nõ
imediate:⁊ hoc loquẽdo de pri
mitate siue imediatione per rõ
nem:sꝫ sit incõueniens dicere ꝙ
beatificetur ꝑ accidens loquẽ=
do de accidẽte reali aliquo me
diãte.49.di.quarti q.2.I.P.
Non est inconueniẽs concedere
creationẽ dei esse relationẽ rõ=
nis cũ necesse sit dicere creatio
nem creature nõ esse passioneꝫ
de genere passionis:sꝫ relatio=
nem ꝓprie dictam.ꝙ si dicas.g̃
deum velle creaturã esse:est re=
ferri.non sequitur. Creare eniꝫ
significat relationem passionis
⁊ cõnotat actum essentialẽ diui
num intrinsecũ non tantũ abso
lute:sed vt transit sup obiectũ
extra.deum aũt velle creaturã
esse:principalr̃ dicit actum diui
num:sꝫ cõnotet transitum eius
super obiectũ: modo nõ sequit̃
qꝺ principaliter dicit relationẽ
est relatio. ergo illud qꝺ quasi
fundamẽtaliter ꝯnotat relatio
nem est relatio. vnde in forma
arguẽdi est figura dictionis qꝛ
mutatur ad alidd in ad se:sicut
si argueret̃ sic: simile esse est re=
ferri sꝫ albũ esse est sile esse.g̃ al
bum esse est referri nihil valet.
13.dist.quarti.q.1.R.
Non est incõueniens esse circulũ
vbi causa superior nõ est simpli
citer necessaria: sed ꝯtingenter
concurrit cuꝫ inferiori: ⁊ potest

effectus inferioris esse sine illa: & hoc mō voluntas nō est causa necessaria intellectionis: q: est causa libera. in causis aūt naturalibus & necessarijs ordinatis simpliciter illa ppositio ē vera 42. dist. secundi. q. 4. H.

Non est incōueniēs omne causatum quātūcunq; sit perfectum dūmodo tñ nō habeat in essentia sua oēm perfectionē: esse capax vel potentiale respectu alicuius pfectionis: lz illa absolute minor sit sua natura. sicut angelus isz intellectionē: q̄ ē perfectio potētie intellectiue: & tñ intellectio est simplr ignobilior siue impfectior natura angelica: & ita pōt concedi de vbi vel presentia corporali cum angelo q̈ sit aliqua pfectio angeli: sicut aliqs actus dr perfectio: lz lōge ignobilior illa natura cui inest. 2. di. secundi. q. 9. B.

Non est incōueniens potentiam esse naturalr ordinatā ad obiectū: ad qd nō pōt naturalr attingere: sicut quelibz ex se sola ordinat ad pp: iū actū: & tñ pōt ex se sola attingere. 1. q. prol. y.

Non ē incōueniēs q̈ corpus gloriosum possit cōuertere corpus nō gloriosum in ipsum. sicut eē simul pōt cuz corpore non glorioso: nec pp̄ter hoc ē corruptibile. qz pōt aliud conuertere in se. posset eñ deus facere corpꝰ gloriosuz in minima quātitate: & illud augere p comestionem: nec tñ aliquid corrūperetur de nutrito & aucto in corporibus aūt talibus assumptis nō est nutritio: sz tñ additio vel appositio. 8. dist. scdi. q. vnica. G.

Non est inconueniēs q̈ minima substātia in pfectione naturali excedat accidens quodcunq; lz aliqd accidēs vt in perfectione supnaturali: hoc ē in cōiungendo obiecto supnaturali excedat substantiā. tale eñ accidēs nō dr ex se perfectius: sed ex hoc q̈ cōiungit imediate cuz obiecto perfecto. 13. dist. tertij. q. 4 J. 3.

Non est in essentijs creaturaruz pp̄ter ordinez ipsaꝝ: alia ratio representādi q̄ ratio vestigij: sz qz in aliqua natura concurrunt multa representātia vnitatem & trinitatē. ideo illa natura talis hz rōnem imaginis sicut natura intellectualis: talis aūt concursus nō est in aliqua natura inferiori natura intellectuali: & ideo omnes nature alie inferiores habent precise rōnem vestigij. 3. dist. primi. q. 5. O.

Non est incōpossibilitas motuū nisi pp incōpossibilitatē formarum: sm quas sunt motus. & iō si duo vbi nō sunt formalr incōpossibilia: nec vt habent esse in motu. nec vt habēt eē in fluxu: nec duo motus ad duo vbi i eodem simul erunt incompossibiles. 2. dist. scdi. q. 7. S. D.

Non est in potestate intellectus moderari assensum suum veris que apprehēdit. nā quātū ostēditur veritas principioꝝ ex terminis vel cōclusionū ex principijs tñ opz assentire pp carentiā libertatis: sz volūtas pōt in ser in potētijs inferioribus moderari ne ista iclinatio omnino dominet in eliciēdo actū vel saltē ne actus eliciat. pōt eñ auertere intellectū ne speculet talia speculabilia circa q̄ inclinaret: & tenetur auertere si speculatio sit peccatum materialr intellectui & formalr voluntati. sic ex

alia pte volũtas respcũ finis vl
timi tenet moderari inclinatio
nē sui ad ipm ne imoderate ve
lit aliquo pdictoꝝ modorũ.6.
dist.scdi.q.2.k.

Non ē i ptāte angeli mali illud
nollevel nō nolle sicut tāget d
ꝯtinuatiōe mali act⁹ i eis:cui⁹
cā forte est actio ꝯtinua cāe su
perioris agētis ad aliqd vnifor
me in eis pp dmeritū pcedens
ad qd vnifore seqt vniformiter
afflictio coꝝ.ꝛ pp hoc nō pt ali
qs remissi⁹nolle ꝙ mō nolit.qꝛ
sicut nō ē in ptāte ei⁹ act⁹: ita
nec mod⁹act⁹:ꝛ sicut cā supior
vniformiter agit ad nolle:pp ꝙ
cā iferior n pt difformiter age
re ab ipa . ita vniformiter agit
ad intēsiōem hui⁹ nolle . 44.
dist.quarti.q.2.N

Nō ē maior sumpt⁹ponēd⁹i mis
siōe rei inuēte ꝙ valeat illd qd
mittit.sꝫ expectāda ē pñtia per
sone si qñqꝫ credat hri . Si tñ
nō credat hri nec nuncius iter
ueniat sine nimijs sumptibus
tradēdū est parētibus: q si nō
adsint.dādū est pauperib⁹.vlr
n.dādo elemosynā pauperib⁹
pro aliquo dat ei bonū spūale:
ꝛ in hoc fit sibi restitutio potis
qñ nō pōt sibi reddi bonū tēpo
rale.15.dist.quarti.q.2.S.Vh

Nō est maior limitatio ad cē ali
cubi localr ꝙ sacralr ꝯparādo
ad potētiā dei . qcqd.n.pt fieri
per cām scdaꝫ actiuā.pt de⁹fa
cere imediate.10.di.qrti.q.2.k

Non est materia p se ratio cor
ruptibilitatis incptū ē i potētia
ad formā aliā ab ea quā hꝫ.sꝫ
iquātū ē in potētia ad puatio
nē for̄e quā hꝫ.Silr phs nō po
nit mām nisi ppter potētialita
tē ad mutationē. in celo āt nō
est potētialitas mutatiōis nisi
ad vbi ꝛ id non pōt ibi esse vera
materia.14.dist.scdi.q.1.J.B

Nō est motus nec mutatio ad re
lationē primo vl scdo mō se ha
bentē.ꝛ p ꝯñs nec vlr ad relonē
de gñe relonis vt ipe ibi loquit
de relone pdicamētali Jlla em
est relo intrinsecus aduenies.i.
necessario ꝯñs fundamentū in
trinsecus puta ꝙtitateꝫ vl qua
litatē vel substantiā que intrin
secus inest nō absoluta necessi
tate sꝫ posito termino ad queꝫ
est relo:qꝛ ista nō aduenit nisi p
pter nouitatē alicui⁹ absoluti
in altero extremo: ꝛ semper est
sub primo ꝛ scdo mō relationū
dictarum:sꝫ ad relonem tertio
mō se hñteꝫ:qꝛ illa est extrinse
cus aduenies.i.non necessario
ꝯñs fundamentū intrinsecū:pu
ta qualitatē vel ꝙtitatē vel sub
stantiā:sꝫ absqꝫ nouitate alicu
ius absoluti in illo in quo est vl
in termino ꝯtingenter ꝯsequit:
bñ pōt esse mutatio.ꝛ alique ta
les relones forte ptinent ad il
la sex principia que dñr extrin
secus aduenictia vñ sm phm in
5.phy.motus ē ad vbi:ꝛ tñ vbi
nullā formā absolutā dicit:sed
tm̄ respcm̄ i corpe circūscripto
ad locū circūscribentē.ꝛ iste re
spect⁹ ptinet ad modū pdictuꝫ
1.dist.tertij.q.1.J.R

Nō est necessariū ponere aliquē
habitū in patria creatū in ipsa
aia.q sit principiū vidēdi vel te
nēdi obiectū saltē aliū nisi cha
ritatē.qꝛ habitus nō ponit i po
tētia nisi ad facilitandū ꝛ habi
litandū potentiā ad eliciendū
actū.vel saltē in intellectualib⁹
vt obiectū sit pñs intellectui vt
intellect⁹ possit prompte ope
rari circa

rari circa illud qḋ non posset si obiectū eēt in quolibet actu de nouo adipiscēdū. s; ibi obiectū semp erit p̄ns ⁊ semp agēs i po tētia ⁊ potētia erit summe facili tata ⁊ inclinata. quā si succedāt aliq̄ actus repugnātes illis qui nūc h̄ntur: vt videre ⁊ tenere suc cedāt credere ⁊ sperare. illi act⁹ succedentes nō h̄nt ꝓprie incō possibilitatē ad habitus fidei ⁊ spei. qḋ ꝓbaꝛ q: Paulus in ra ptu habuit saltē actū visiōis. et t̄n nō erat i eo euacuatus habi tus fidei. igiꝛ ille actus nō repu gnat habitui fidei. r̄ṫ ꝗ euacuaꝛ fides ⁊ spes. q: succedat eis ali quid incōpossibile: sed q: essent supflui. 31. di. tertij. q. vnica. B.

Nō ē necesse posita exn̄tia corpo ris x̄pi hic ⁊ ibi. ꝙ illa q̄ insunt corpori sub vna existētia insint sibi sub alia: loquēdo ēt de for mis absolutis. nec t̄n sequiꝛ ꝯdi ctio. s. ꝙ sit quātū ⁊ nō quantū: imo ē quātū hic: s; nō quātita te q̄ sit hic. s; quātitate q̄ est in celo. 10. di. quarti. q. 4. ꝭ. D.

Nō ē necessitas siue ꝑpetuitas necessaria in beatitudine ex ha bitib⁹ determinātibus potētias ad actus. s; tantūmō ex habitu glorie est necessitas s̄m q̄d: q: habitus est naturalr̄ inclinati uus: nec ex charitate talis ne cessitas est in volūtate: q: talis libere pōt vti charitate vel non vti: s; ex sola volūtate diuina q̄ sicut pficit naturā intensiue ita cōseruat ea; in tali perfectione ꝑpetuo. 49. dist. quarti. q. 6. E.

Nō est necesse ꝑuulos h̄re virtu tes morales in p̄ria: s; sufficit ꝙ b̄n disponanꝛ circa appetibilia ꝑ charitatē: charitas eīn dispo nit circa oīa volibilia in vna rō ne volibilis: ⁊ ꝙ nō op; ꝙ ha beāt oēm scientiā in gn̄e ꝓprio s; sufficit h̄re eā in v̄bo q̄ est no titia pfecta: vel si habebūt eas. pōt dici ꝙ infundenꝛ eis in in stāti beatitudinis. nō ē eīn ma gis necesse illa q̄ pertinent ad viatorē: si aliq̄n esset futur⁹ via tor dari sibi in baptismo ꝗ ea q̄ pertinēt ad statū cōprehēsoris dari sibi in instāti btitudinis: i mo magis rōnabile est hoc ꝗ il lud: vel pōt dici ꝙ si ille ptinēt ad aliquā pfectionē cōprehēso ris: ⁊ nō denꝛ in instāti beatitu dinis: poterūt eas acquirere ꝑ actus suos. sicut eīn non appa ret rō: quare non poterūt addi scere aliqua scibilia in gn̄e pro prio q̄ primitus nō nouerūt. ita nō apparet rō: quare non pote runt ex bonis electionib⁹ circa appetibilia ad finē nō tantū vt sunt volēda ꝓpter deum in se: s; vt sunt volenda inquantū cō moda sibi acq̄rere sibi vnu; ha bitum inclinantē ad electione; taliū appetibilium sub propria rōne: ⁊ ita virtutē morale;. 36. dist. tertij. q. vnica. P.

Non est necessariū simplr̄ mini strū exprimi aliquo verbo in ba ptismo neq; pro nole cuiuscūq; persone: q: nō est in verbis x̄pi. 3. dist. quarti. q. 2. E.

Non est notū rōne naturali infi nitam potentiā esse oīpotentiā ⁊ hoc totū intelligēdo de omni potentia imediata respectu cu iuscunq; possibilis. 7. q. q. Aa.

Non ē par fruitio in beatis: nec par gaudiū: nec etiā par amor cōcupiscētie: nec ēt par delecta tio sequēs: l; eīn sit de paribus nō t̄n pari affectu. ⁊ hoc mō in telligit Aug. extēsiue: nō inten

Q

siue: q2 q̄libet gaudebit de quo libet: ⁊ de oībus de q̄bus alius gaudebit. 50. di. quarti. q. 6. L.

Non est preuisio dei de peccato futuro p hoc solū: q̄ scit se permissurū hunc peccare finalr̄: et sic finalr̄ dānandū: s3 cum hoc requirit̄ q̄ sciat se cooperaturū isti in actu peccādi vel non coo peratur̄ ad actum illum cuius omissio erit peccatū omissionis concomitat̄ tn̄ vtrāq3 istar̄ per missionū deum p̄uidere se non velle ꝓhibere hunc peccare: et ita p3 q̄ñ permissio diuina sit actus volūtatis⁊ q̄ño non. 47. dist. primi. q. vnica. E.

Non est prioritas naturalis intellectionis ad volitionē: quasi cōformatiui ad ip̄m cōformandū siue directiui ad dirigēdu3 aliquid: q2 posita notitia quacūq3 rectitudinis ipsius praxis q̄uis ista ex se possit cōformare potentiā cōformabilē seu rectificabilē aliūde: non tn̄ volun tatez diuinā respectu sui primi obiecti q̄ ex se sola rectificatur respectu istius obiecti: ita q̄ vel talis naturalr̄ tēdit in illud: vel si libere nullo mō est de se quasi indifferens ad rectitudinez: ⁊ quasi aliūde aliquo mō habēs ea3 ita q̄ notitia determinatiua rectitudinis nō est necessārio prior volitione quasi volitio illa3 requirat vt recte eliciatur s3 tn̄ preexigit ostensionē obiecti. ⁊ istam notitiā ex se directiuam nō preexigit vt directiua3 s3 tn̄ vt ostensiuā. ita q̄ si posset p̄cedere volitionē sola ostensio obiecti ⁊ sequi notitia rectitudinis necessarie ipsius praxis sicut dicet̄ de praxi circa cōtingentia: eque recte eliceret̄ volitio tunc sicut nunc: nullo ḡ mō intellectio ē in deo prior: vt cōformatiua seu regulatiua volitionis. 4. q. prol. R.

Non est ꝓbabile q̄ in intellectu angelico sint concreate omnes spēs singulariū omniū possibilium sibi cognoscere: q2 cum talia sint infinita haberēt species infinitas actu. q̄dlibet eñ indiuiduum pōt angelus cognoscere. 3. dist. scdi. q. 11. J. E.

Non est simile de magis ⁊ minus in aliquo ordine ⁊ de supremo in illo ordine quo ad omne extrinsecum operās circa illa illi⁹ ordinis. pōt eñ operatio alicuius necessario requirere supremū vt sit perfectissima: ⁊ tn̄ non necessario h3 ordinē ad alia ordinata in illo ordine. Exemplū in coloribus non pōt esse perfectissima visio nisi pfectissimi coloris: ⁊ tn̄ non op3 necessario q̄ sit perfectior visio circa colorez ꝓpinquiorem illi: ⁊ rō est. q2 ratio quietationis ex parte perfectissimi coloris est ratio totalis eius. que in alio est diminute: ⁊ ideo l3 in bonis volitis vnū aliqualiter excellat alterū: in nullo tn̄ est ratio quietādi: l3 potentia naturalr̄ sit libera. lic3 ergo solum infinitū bonū quietet voluntatem. ⁊ hoc inquantū infinitum bonū: non tn̄ op3 quodlibet bonum finitū f̄m gradū suū in bonitate magis ⁊ minus qetare: q2 isti gradus sunt accidētales per comparationē ad extrinsecum quietandum. 27. dist. tertij. q. vnica. S.

Nō ē sīl̄r̄is incōpossibilitas dimēsionū i replēdo locū: ⁊ eētiar̄ in sīl̄ eēndo. nō eñ vna entitas sic replet totam naturā entita-

tis:quin cū ista alia entitas pos sit stare.2.di.pmi.q.2.§.Dd

Non est similis ordo potētiarū inter se q̄ sunt eiusdē gnīs cuiusmōi sunt potētie cognitiue ordinate.& potētiarū q̄ sunt alteri⁹ gnīs:cuiusmodi sunt potētie cognitiue & appetitiue eis corrñdētes:& iō diuerse cognitiue ordinate hñt diuersas rōnes qb⁹ obiecta sunt eis pñtia nō sic aūt cognitiue & appetitiue sibi corrñdentes.3.di.scdi.q.10.§.M

Non est similis veritas in illis d̄ futuro sicut in illis de pñti & d̄ preterito.In pñtibus em̄ & preteritis est veritas determinata ita q̄ alterū extremū est positū & vt intelligitur positum non est in potestate cause vt ponat vel non ponatur quia licet in potestate cāe:vt prior naturaliter est effectu:sit ponere effectū vel nō ponere.nō tñ vt effectus intelligitur iam posit⁹ines se.talis aūt nō est determinatio ex parte futuri:q: licz alicui intellectui sit vna pars vera determinate:& ēt vna ps sit vera in se determinate.lz eā nullus intellectus apprehenderet: nō tñ ita:quin in potestate cause sit pro illo instanti ponere oppositū:& ista ideterminatio sufficit ad conciliandū & negociādum.si aūt neutra ps eēt futura:non oporteret negociari vel cōsiliari.ergo q̄ altera pars sit futura:dūtamen reliqua possit euenire.non prohibet̄ ɔsiliatio nem & negociationem.39.disti.primi.q.1.P

Nō erit tm̄ miraculū dolorē quē cūq₃ eē sine morte sicut q̄litatē realē simplr̄ contrariam q̄litati mixti eē cū vita.ibi.n.eēt q̄ſi repugnātia forālis inter qualitatē inductā a ɔtrario & qualitatē reqsitā ad vitā.vel si scda nō opponeret̄ eēt miraculū vitam eē sine illa q̄litate mixta.sz hoc nō reqrit aliqd miraculū nisi q̄ dolor suspēdat̄ ab effectu suo vt i pluribꝰ.s.ne ad ipā3 sequat̄ distemperatio mixtionis repugnans vite ipm ergo quo ad talē effectū suspēdi non opꝫ ponere nouū3 miraculū sed reduci ad idē ad quod reduat̄ suspēsio actionis ɔriorꝝ ad intra ne corrūpant.vz vt pp statū finalē ad quē reducti sunt deus suspēdat cās ab effectibꝰ vt in pluribusq̄ si sequeret̄ destrueret̄ illud ɔpositū.44.di.q̄rti.q.3.F

Non erit tp̄s post resurrectiōem q: non erit aliquis vn⁹ motus prim⁹ vniformis:nec beati tunc vniformiter mouebūtur:sed velociter& agiliter f̄m merita sua 49.dist.q̄rti.q.14.N

Nō est verū dicere de creatura q̄ creatur ppriē nisi in pmo instāti:q: non nisi in illo habet immediatum ordinem ad non eē precedens.nec est verum dicere q̄ conseruetur nisi post primum instans.quia non nisi tunc habet immediatum ordinem ad seipm quasi prehabitum.12.q.q.infra.F

Non est verū substantia3 singulares cōicabiles dependere ad suppositū substantie:sed est ibi v̄ra identitas singlaris cōicabilis & suppositi:lz p tanto qd dependet ad singlare cōicabilevltimate depēdet ad incōicabile: q: cōicabile est alicui incōicabili rō essendi:& qd depēdet ad illud qd est alicui ratio essendi

di depēdet vlterius ad illud cui ip3 est rō essendi. icōicabile aūt nō sic est rō essendi alicui ꝛ iō qd̄ depēdet ad ipm nō opꝫ vlterius depēdere ad aliquid quasi hn̄s esse ꝑ ipm. Nō igr vltimate terminat depēdentia accidētis vt cōicabilis nisi ad suppositū sub stātie vt incōicabiliter subsistēs ꝛ substētās ip3 ꝛ eit ista ad aliqd extra totū gen⁹ depēdētie talis que est incōicari. qꝛ est ad incōicabile. 19. q. q. P.

Non est vna spēs in sensu imaginatiōe ꝛ intellu sꝫ alia ꝛ alia. nec ex hoc solū qd̄ est in subiecto immaterialiori rep̄sentat vniuersalius qꝛ si ꝑ impossibile illa spēs q̄ est in sensu esset in phātasia ꝛ illa q̄ est in phātasia esset in intellectu nō rep̄ntaret ꝑfectius necꝫ fm̄ q̄ditatē. necꝫ fm̄ rōnem. s. qd̄ esset rō pluriū. nō igr ex sola immaterialitate vel maiori actualitate recipiētis pōt cōcludi maior actualitas spēi recepte in rep̄ntādo. sꝫ hoc tn̄ erit ex natura ip̄ius spēi in se tn̄ iste ꝯditiones spērum receptarū ꝓ

Cō. 4. portionant receptiuis. iuxta illud Auerrois. 3. de aīa receptū est in recipiēte ꝑ modū recipiētis: sed absolute sicut nulla eēntia recipiēs est vniuersalis respectu oīm essentiaꝝ nec ēt ꝑfecte ꝯtinēs oēs aliā essentiā a se: ita nec aliqd receptū in ea pōt esse rō vniuersalis rep̄ntādi oīa alia perfecte sed talis vniuersalis representatio cōpetere potest eēntie diuine infinite ꝛ eminenter ꝛ nulli alteri essentie. 3. distinc. secundi. q. 10. N.

Nō est vēr verū ꝙ imꝑfectius nō pōt corrūpere ꝑfecti⁹. loquēdo de spē ad spēꝫ sꝫ imꝑfecti⁹ actiuum fm̄ genus nō pōt corrūpē re ꝑfecti⁹ ens sꝫ genus qꝛ nō pt iducere nisi imꝑfecti⁹ fm̄ gen⁹. ꝛ istō imꝑfectius nō pōt eē succedēs corruptiōi ꝑfectioris sꝫ genus. Nō eñ pōt accidēs esse ꝓ: ie succedēs corruptiōi substātie qꝛ si illō solū succederet: substātia vt substātia eēt q̄si annihilata sꝫ in imꝑfectius eiusdē gn̄is nō est ita qꝛ imꝑfectius in hoc qd̄ pōt iducere aliqd simile sibi pōt iducere aliquid qd̄ pōt succedere ip̄i corrupto eiusdeꝫ gn̄is. 12. dist. quarti. q. 3. E

Nō frustra angelus custodit hominē qꝛ pōt circa itellm ei⁹ docēdo ꝑ signa sensibilia efficaci⁹ aliqd facere ꝙ hō ꝛ forte aliqd operādo circa phātasiā: ꝛ forte circa itellm possibilē dato ēt qd̄ nullū istoꝝ possit eē adhuc nō frustra esset custodia eoꝝ qꝛ custodiūt nos a multis ipugnatiōnib⁹ demonū: fm̄ qd̄ dicit hier. in homel. sup illud Matth. 18. Angeli eoꝝ semꝑ vidēt ꝛc. necꝫ ēt tuta posset esse vita mortaliū 11. dist. secundi. q. vnica. J. E

Nō fuit defect⁹ circūcisiōis ꝙ nō aperuit ianuā. sꝫ qꝛ cucurrit tp̄e quo p̄ciū passiōis nō fuit solutū nam post solutum p̄ciuꝫ potuit alicui aperiri ianua qui non fuisset baptizatus sed solūꝫ circuncisus ꝛ in gratia baptizato vero defuncto ante passionē non potuisset ianua pro tunc. 1. dist. quarti. q. 6. N.

Nō fuit necessariū apud Arī. cōnexio cāntionis ꝛ nouitatis: sicut nec apd̄ illos theologos q̄ dn̄t deuꝫ posse ꝓduxisse aliquid ab eterno est tn̄ oē cātuꝫ possibile hoc est obiectū potētie cātiue: sꝫ ista possibilitas lꝫ repugnet

necessitati a se nõ tñ ẽm Arist.
repugnat necessitati formali.7
q.q.ſ.L.
Nõ hñs fidẽ de fine vltio nõ intẽ
dit ordiare istũ p baptismũ ad
illũ finẽ vltimũ credẽs tñ eũ pos
se p baptismũ ascribi secte xp̃ia
noꝝ siue credat sectã illã valere
siue nõ pt itẽdere ascribere istũ
illi secte vel ĝnaliꝰ põt itẽdere
facere p actũ istũ circa hunc qꝺ
xp̃iani intẽdunt facere circa ta
les. Exẽpluꝫ possem cũ ego cre
dens iudeos p circũcisionẽ di
stingui ab alijs itẽdere hũc p̃ui
lũ secte iudeoꝝ ⁊ facere circa eũ
qꝺ iudei faciũt circa suos circũ
cisos et si nõ crederẽ circũcisio
nẽ illã valere ad salutẽ hoc etiã
mõ aliqua verba qbus vtuntur
magi vel mage icantãtes posset
aliquis bone fidei pferre circa
materiã illã circa quã alij vtun
tur intẽdẽs in ĝnali facere illa
ad illũ finẽ: ad quẽ illi pferunt
6.dist.quarti.q.5.ſ.G.
Nõ hñs pecunias cui tñ in phã
tasmate p̃sentant pecunie an̄q̃
alicuius actus electio sit pnci
pium effectiuum vel ordiet ad
aliqd imperandũ: si eligat illas
liberaliter distribuere si habe
ret q̃tũ ad actũ ⁊ habitũ ṽtutis
nõ requirit vlterior psecutio qr
obiecto p̃ntato in phãtasmate
circa qꝺ põt esse actus liberali
tatis cõplete habet electio ex
qua generat liberalitas vel que
elicitur ex liberalitate et non re
quiritur vlterior prosecutio ex
terius nec ordo ad exterius si
materia actus exterioris defi
ciat.4.q.prol.ſ.k.
Nõ habet mõ cognitio de ala vel
de aliqua eius potentia ita di
stincta qꝺ ex ipa possit cognosci
quod aliqꝺ obiectũ tale sibi cor
respõdeat ſ; ex ipo actu quẽ ex
perimur ↄcludimus potẽtias et
naturã cuius iste actus est illꝺ
respicere p obiecto qꝺ pcipimꝰ
attingi per actum ita qꝺ obie
ctum potentie nõ concludit ex
cognitiõe potẽtie sed ex cogni
tiõe actus quẽ experimur. Sed
de obiecto supnaturali neutraꝫ
cognitionẽ possumus habere iꝺ
ibi deficit vtraqꝫ via cognoscen
di finem proprium illius natu
re.q.1.prol.ſ.E
Non iꝺ in somno vident vera. qr
ala recedit a corpe in opando:
vt ab obiecto tunc cũ quanto
somnus esset pfundior tãto ma
gis talia viderent hoc aũt falsuꝫ
est qr somnia nõ accidũt in som
no pfundissimo sed in somno te
nui tunc eciã epilentici regulari
ter viderẽt vera a spiritibꝰ illis.
vnde istꝺ fundamentum videt
esse acceptum ex fictionibꝰ ma
chometi q dr fuisse epilẽticus: ⁊
ad cooperienduꝫ mẽdaciter mi
seriam suã dixit se oportere ca
dere qñ angelus loquebat sibi
⁊ ẽm illam fictionẽ eius Auic.
reuerenter loquẽs de lege sua
fingit.in.9.me.tales abstractio
nes a sensu vt fiat reuelatio ab
angelis. Nos aũt xp̃ani nõ dici
mus aliquẽ in somno vel extasi
aliqua videre nisi sit ibi aliqua
cã positiua vt pote qr deus tunc
intellectum immutet de ↄgruo
aũt magis tunc disponit p amo
tionẽ impedimẽti: qr.f.non est
distractus circa alia obiecta et
vehemẽs occupatio circa aliud
obiectuꝫ impedit intense opari
circa istud: immo magis vꝫ mi
raculum qr in somno reuelet ve
ritas q̃ in vigilia in itellectu nõ

nimis intento circa sensibilia qr naturale est φ invigilia hō habeat vsum rōnis: in somno aūt non.45.dist.quarti.q.2.§.B

Nō intelligo.ens rōnis qd est in intellectu obiectiue qr sic oēvle est in aia nec illd qd est tm in in tellectu subiectiue:qr sic intellectio scictia sunt in aia q̄ tn sunt forme reales in gne qualitatis sed intelligo ensin aia tanq̄ secundo consideratum nō tanq̄ primo cōsideratuz. (ad qd cōsiderandū mouet primo aia a re extra)sed tanq̄ ens in pmo considerato inq̄tum ꝯsideratū ta le:vt in summa sit dicere. nō est nisi re'o rōnis:qr nihil habet pcise esse in ꝯsideratio vt ꝯsiderato nisi ꝯparatio qua ꝯsideratuz cōparat ad aliō p actū ꝯsiderātis.1.dist.quarti.q.2.B

Non itelligo strictā obligationē p ꝯuētionē legalē siue p ꝯmutationē spiritualis vt orationis pro tpali vt elemosyna q̄ data est qr illa vr̄ simoniaca. Necvȝ dicere φ sacerdos commutaret p aliquo tpali suū laborē corpalem qr nō est verisimile φ aliqs vellet sibi tn̄ dare p labore corpali in illo actu. Sȝ elemosyna liberaliter offert cuȝ mēdicatiōe oronis recipiēs elemosynā tenetur fm iustitiaȝ exaudire mēdicātem orationē suam: ⁊ tunc fm iustitiam liberaliter tamen s.sine conuentione ⁊ commutatione obligat se ad orandū pro benefactore.20.q.q.O

Non lȝ alicui statū solennē tenere de bonis alienis nec tātuȝ vȝ reip.istius status solēnis queȝ tenet p non restitutionē q̄trūvȝ fidelitas eius ⁊ iustitia cōis.15. dist.quarti.q.2.Ph.

Nō ita sciȝ cōitas ⁊ singularitas ad naturā sicut esse in itellectu ⁊ esse verū extra aiam qr cōitas cōuenit nature extra itellectū ⁊ similiter singularitas ⁊ cōitas conuenit ex se nature singularitas aūt ꝯuenit nature p aliqd in re ꝯtrahēs ipam sȝ vlitas nō ꝯuenit rei ex se ⁊ iō ꝯcedo φ q̄rēda ē cā vniuersalitatis n̄ tn̄ q̄rēda est cā cōitatis alia ab ipa natura ⁊ posita cōitate in ipa natura fm ppriā entitatē ⁊ vnitateȝ necessario opȝ querere causam singularitatis: que superaddit aliquid illi nature cuius est.3. dist.secundi.q.1.W.

Nō magis est realis collatio obiecti voliti p actū voluntatis ad aliō q̄ cōpatio obiecti itellecti ad aliud per actum intellectus 16.dist.quarti.q.2.F.

Non negaret phs equalitatem esse idiuiduoꝝ eiusdē speciei in quolibet genere ⁊ inequalitateȝ specieꝝ ⁊ p p̄hs cū fm ipm equale ⁊ inequale non dicant nisi fm quātitatē.quātitas aliquo mō cōuenit'ol enti cuiuscunq̄ generis ⁊ p p̄ns licet magnū ⁊ puum fm eum sint passiones proprie quātitatis tn̄ trāslatiue accepta sunt trāscēdētia ⁊ passiōes totius entis Au.aūt.6.de tri.c.8. istā magnitudineȝ quam phs dicit translatiue dictā dicit esse magnitudinē non molis sȝ bonitatis ⁊ perfectionis.In his inquit q̄ nō mole magna sunt idē ē maius esse qd melius eē.6.q.q. D 5. met. t. cō.2. 8.met. t.c. 10. et.10. me. t.c 2.⁊ ide

Non omne ens omni enti in quo est:est essentiale vel accidentale est enim mediū inter essentiale ⁊ accidentale vt cōtrahens sicut differentia contrahit genus: q̄ nec est essentiale:nec accidenta

le accipiēdo hoc mō ꝛ sic in diui
nis nihil est accidētale: sed pre
ter essentiā est aliquid nō essen
tiale. Si aūt accipiat accidenta
le primo modo quicquid nō est
de rōne eiꝰ formali sed extraneū
lz non ꝓprie sic dicat accidēta
le. sic differētia esset accidenta
lis respectu generis ꝛ hoc modo
accipit phs accidētale ꝑ extra
neo in fallacia accidentis prio
elenchorum. sic potest dici acci
dentale alicui quicquid est ei
extraneuz vt illud comparatur
ad aliquod tertiū ꝛ isto mō non
est inconueniens distinctiua ꝑ-
sonarum accidere essentie quia
sunt extra rationem eius. 2. di.
primi. q. 7. L l.

Non omne qd succedit virtutibꝰ
theologicis in via vel actibus
earum est de essentia beatitudi
nis sed tm̄ vnicus actus ꝑfecti
simus ideo esto ꝙ tētio sit actꝰ
voluntatis succedēs actui spei
non sequitur ꝙ in ipsa cōsistat
beatitudo: sed sufficit ꝙ ipā cō
comitetur beatitudinem. 49.
dist. quarti. q. 5. J. F.

Non omne vltimū sz optimū est
finis vt dr̄ scdo physi. tale autē
vt finis intrinsecus est opatio.
tm̄ delectatio est ordine nature
posteriꝰ q̄ tm̄ nō est talis ꝙ opa
tio ordinet ad ipām sicut ad fi
nem. nec est ꝑfectius operatiōe
49. dist. quarti. q. 7. J. B.

Non omnis actus bonus est p̄-
mo bonus a circūstātia finis vt
finis. imo est alids bonus a cir
cunstātia obiecti. puta vbi finis
est obiectū ꝛ ibi circūstātia finis
vt obiecti: primo tribuit rectitu
dinem actui: ille enim actus ex
obiecto solo est simpliciter bo-
nus vt amare deuz sine alijs cir
cunstantijs est simpliciter bonū
falsuz est igr̄ ꝙ a fine vt finis, est
prout. f. distinguit ɔtra obiectū
accipiat primo bonitas actus
moralis. Inmo secundo illud
est falsum: quia actus circa ens
ad finem. licet habeat pro vna
circūstātia finē tm̄ ab obiecto est
aliqua bonitas prior a qua actꝰ
dicitur bonus ex genere. 4. q.
prolo. F f.

Nō ois cognoscēs existētiā alicu
ius cognoscit ipsam intuitiue.
qr potest ipsam cognoscere ab-
stractiue nā beatus cognitionē
ituitiuā singulariū non pōt hr̄e
in ✠bo vbi tm̄ cognitionē exñtie
hz ꝛ iō ad cognitionē ituitiuam
rei necessario ɔcurrit obiectum
reale vel ipsa res vt presens. 3.
dist. secundi. q. 11. J. F.

Nō ois cōparatio obiecti ꝑ volū
tatē ad aliō obiectū est cōpara
tio q̄ est vsus: sz tm̄ qñ compara
tur vt minus bonū ordinatū ad
aliud tanq̄ maius bonū conse-
quendum per illud. 16. dist. ter
tij. q. vnica. J. E.

Nō ois differētia formaꝝ est for
malis loquēdo ꝓprie de forma
li prout vz differentia formalis
est differētia ꝑ formas sicut nō
ois differētia holm ē differētiā
in humanitate cuius rō assigna
tur realr̄ ꝛ logice. Realr̄ sic pñt
hoies habere humanitatē ꝛ dif-
ferre lz nō ꝑ humanitatē ꝛ ita in
humanitate nō differūt. ita pñt
pure forme differre ꝛ tñ non per
formalitatē differunt: ꝛ ita neq̄
formaliter: qr idem est differre
formaliter proprie loquēdo qd
differre in forma vel per formā
Logice sic: qr sicut terminꝰ dif-
ferentie intelligendus ꝑ nega-
tionē inclusam, in dr̄ia respectu

a se:sꝫ a pře.sicut nec in scđo signo ē illa fecūditas filij a se.sꝫ pris ē a se.nō ē ĝ ordo originis inter spirationes pris ꝛ filij:qsi spiret pater in aliquo signo originis:in quo nō spiret filius:sꝫ i eodē signo originis simul spirāt:est tñ ibi ordo spirantiuꝫ in spirando:qꝛ pater in illo tertio signo originis spirat a se: filius aūt nō a se.12.di.primi.q.2.j.B

Nō erit corpus gloriosum subtile p carentiā alicuius ptis materie.sꝫ p possibilitatē existendi cū alio corpore fm libitū voluntatis aie sue:nō tñ ex se effectiue.sꝫ p aliā causam.s.volūtatē diuinā.49.di.quarti.q.16.L

Non est dandū diuisionē fieri alicuius ɔtinui in aliquo imediato.sꝫ in aliquo mediato : nō tñ determinato siue signato siue signabili:sed indeterminato:qꝛ qđcūqꝫ determinatū mediatuꝫ accipiaṫ posset diuisio stare ꝑꝫ illud signū sit cū diuisione fm istud signū:repugnabit tñ diuisioni isti diuisio fm aliud signū mediatū fm aliqđ.s.qđ non est in ɔtinuo determinato ad hoc indiuisibile.3.di.scđi.q.4.J.L.

Nō est data ptās corpori glioso coexistēdi corpori alteri glioso lꝫ sibi possit dari.qꝛ dos subtilitatis ē qđ ad iperiuꝫ volūtatis sue sit cū alio pp pfectionēꝫ aliquā:qđ aūt sit cū glioso nō reqrit dos subtilitatis: nec pfectio aliqua.49.di.quarti.q.16.J.N

Non est de essentia motus ꝙ sit talis vel talis entis:nec mutatiōis ꝙ sit alicuius alr se hñtis: sicut nec de eēntia albedinis ꝙ sit alicuius hñtis albedinē: sed sicut forma aliqua in eē quieto essentialr est in se talis:lꝫ nulli sit vt informabilis ita motus essentialr ē actualitas quedam potentialis.vt ita dicā.ꝛ mutatio est quedaꝫ aliter habitio:lꝫ nullius denominati ab hoc vel ab illa.12.dist.quarti.q.4.L.

Non est de intētiōe Arist. ꝙ deꝰ absolute necessario causet qcquid imediate causat: hoc ē sine cā media agente.sicut dicere de ala intellectiua i qōne de bona fortuna.21.q.q.sꝫ fm ipsum deus necessario agit qcqđ pōt agere imediate:hoc ē sine omni medio siue agente ad ipm:siue ad aliqđ preuiuꝫ disponens ad illud:ꝛ sine omni medio causato siue preuio ad illud : illud ĝ ꝙ sine oi medio causato preuio siue causante preuio pōt agere hoc necessario agit.7.q.q.R.

Non est de rōne causaꝝ ordinataruꝫ agentiū: ꝙ.s.vna agat in virtute alteriꝰ:sꝫ sufficit ꝙ vna principalius agat ꝙ̄ alia.9.di. secundi.q.2.J.S.

Nō ē causatū de se ens vel magꝫ nō ē a se ens: ita ꝙ causato nō opꝫ ꝙ cōpetat aliq nō entitas: sꝫ negatio modi eēndi q est a se esse.ꝛ ista negatio ē ɔpossibilis necessario: lꝫ negatio entitatis nō sit cōpossibilis ei.7.q.q.L.

Non ē eadē diuisio in principiuꝫ nāle ꝛ liberū: ꝛ in principiū necessario actiuū ꝛ ɔtingēter:aliqđ eñi naturale pōt ɔtingēter agere:qꝛ pt impediri.igiṫ pari rōne pōt ē aliqđ liberꝝ stāte libertate necessario agere.16.q.q.J.D

Nō est equalis beatitudo pp eqlitatē in naturalibꝰ:nec pp eqlitatē boni actus eliciti:sꝫ pꝫ ꝙ ē maior conatus in hoc ꝙ̄ in illo fm hoc est maius meritū ꝛ maius pmiū:ꝛ iō lꝫ volūtates pec

tantiũ ⁊ actus fuerint eq̃les nõ tñ eque fuit in eis culpa:q: non fuit in quolibet eq̃lis conatus in pctõ: q̃re nec equalis pena, ĩ puniẽdo.50.di.quarti.q.6.R.

Nõ est equoca ꝓductio si princi= piũ ꝓductiuũ nõ ẽ eiusdẽ rõnis cũ termino formali ꝓducto:lo quẽdo de termino formali p̃mo ꝓducto ⁊ de p̃ncipio p̃rio ꝓdu= ctiuo:sʒ req̃rit ꝙ illud:qd ẽ p̃n= cipiũ ꝓductiuũ: nõ cõicet eius= deʒ rõnis genito:⁊ qd illud:qd ẽ termin⁹ formalis in ꝓducto: nõ sit eiusdẽ rõnis in ꝓducẽte: opposita aũt istoꝝ sunt in diui nis ꝑsonis:q: memoria est for= malr̃ ĩ notitia genita actuali:⁊ notitia ẽ formalr̃ ĩ ꝑsona g̃nan= te:ĩʒ neutrũ illoꝝ sit p̃ria rõ agẽ di:⁊ p̃ma rõ terminãdi produ= ctionẽ.13.di.primi.q.vnica.X.

Nõ expectamus cognitioneʒ de deo qualis posset haberi de eo: ipso p impossibile nõ exñte vel nõ p̃nte per essentiã:sʒ expecta= mus intuitiuã que dr̃ facie ad faciẽ;q: sicut sensitiua ẽ facia= lis.s.rei s̃m ꝙ est presentialiter existens.ita ⁊ illa quã expecta= mus.3.di.secundi.q.9.J.C.

Non ẽ honestũ fidelẽ ꝯhere mr̃i moniũ cum aliquo vbi deficiat bonũ plus cõpletũ:qd ẽ educa= tio ad cultũ veri dei: nec hone= stum est fideleʒ ꝯhere cui ꝯtrui nõ sit annexũ sacr̃m fidei xp̄ia= ne.⁊ etiã vbi nõ sit bonũ sacr̃i.i. indissolubilitas: q: coniugium xp̄ianoꝝ natum est habere hec bona.39.di.quarti.q.1.J.L.

Nõ est idẽ esse infamẽ ⁊ infama tuʒ:infamatus est q̃ de crimine aliquo publice accusatur.Infa mis aũt nõ ẽ pp talẽ impositio nem criminis:sʒ vel p crimẽ pu blicũ publice cõmissuʒ.vt forte si publice piurauit vel qdcunqʒ aliud crimẽ publice cõmisit pp qd ius determinat aliqueʒ fore infamẽ:vel q: a iudice coram q̃ probat̃ crimẽ eius iudicat̃ infa mis:ita ꝙ oĩs infamis ẽ publi= ce notatus de crimie qd ius pu nit pena infamie:sʒ q̃nqʒ nõ ẽ in iudicio de hoc cõuictus:⁊ tũc ẽ infamis tñ a iureꝫ nõ a iudice q̃nqʒ aũt est cõuictus ⁊ tali pe= na a iudice punitus : ⁊ tunc est vtroqʒ mõ infamis:⁊ a iure ⁊ a iudice.25.dist.quarti.q.1.C.

Non est idẽ h̃re plura merita in acceptatiõe diuina reseruata ĩ ordine ad p̃miũ ꝑ eis reddẽdũ ⁊ h̃re maiorẽ g̃ram intẽsiue.vl̃r eñ cuicũqʒ merito debet̃ nõ tñ aliqd p̃miũ accidẽtale:sʒ etiã premiũ essentiale.ptʒ:q: si quis istud solum haberet sine oĩ alio merito beatificaret̃ nõ p̃cise in illo gradu in quo pp g̃am solã sine meritis beatificaret̃ sicut puulus nũc baptizatus:gloria eñ cuiuscũqʒ h̃ntis meritũ pro p̃riũ excedit gl̃iaʒ talie:ꝯ qdcũ= qʒ meritũ sequẽs alia merita iã habita req̃rit ꝓp̃iũ gradũ gl̃ie essentialis sibi corr̃ndenteʒ:nec tñ p qdcũqʒ meritũ auget̃ statiʒ g̃ra: nec h̃ns plura merita ẽ ſp in maiori g̃ra.s. igit̃ sufficiat so la g̃ra ad aliquã gloriã.tñ me= ritis corr̃ndet aliqs gradus glo rie saltẽ:ĩʒ maiori g̃re sine me= ritis corr̃ndeat maior gloria q̃ minori g̃re. tñ in quocũqʒ gra= du eodẽ ponat̃ g̃ra merito ad= iũcto ĩʒ p illud nõ statim inten= datur g̃ra:tñ corr̃ndet sibi gra= dus gl̃ie vltra illũ graduʒ q̃ r̃n= deret p̃cise illi gratie ⁊ pp hoc dico qd resurgẽs plura merita

hʒ in acceptatiōe dei ꝙ habuit qñ cecidit ⁊ ꝑ ꝯñs ad maiorem gloriā ex ea ꝑte ordinat̃ ſʒ non opʒ eū in maiori gr̃a reſurgere qꝛ ſm eiꝰ diſpoſitionē in deteſtā do peccatū ꝯmiſſuʒ intēſe vel re miſſe dat̃ ſibi nūc maior vel mi nor gr̃a.22.di.q̄rti.q.vnica.J.G
Non eſt idē quo aliqua ꝯueniūt formaliꝛ ⁊ quo differūt realiter: ſʒ idem poſſit eſſe diſtinctū rea liter.⁊ conueniēs formaliꝛ:mul tum eñ refert eſſe diſtinctum:⁊ eſſe quo aliq̄d primo diſtinguit̃ 3.diſt.ſecundi.q.6.D
Non eſt incōueniēs aliquā alte rationem totā eſſe ſimul: qñ.ſ. agēs reſpicit totū paſſuʒ tanꝙ terminū indiuiſibilē ⁊ formā ſʒ vltimū gradū ſm quē ipſam to tam inducit tanꝙ indiuiſibilē: tūc mutatione indiuiſibili indu citur forma ꝑfecte in paſſo diui ſibili.ſʒ ſm talē formā nō ē mo tus ſʒ tm̄ mutatio vna vel forte plures habite aut ordine dura tiōis aut nature:ſicut dicit ph̃s qđ ſi magnū fuerit habituʒ ab habito patit̃.2.di.ſcdi.q.11.Ꝫ.G
Non eſt incōueniēs aliquā rela tionē diſponere ad formā abſo lutā loquēdo de diſpoſitiōe nō reſpectu agētis naturalis nec q̄ ſit rō receptiui.ſʒ de diſpoſitiōe cōueniēte reſpectu agētis ſup naturalis.hoc ē per quam hñs illā eſt cōuenienter natū pati a tali agēte:qꝛ ⁊ iſto mō pōt rela tio cē diſpoſitio reſpectu cuiuſ cūꝙ agentis volūtarij:ſicut ali quis volūtarie hʒ filiū ꝓ conue niēti obiecto ſiue paſſo alicuiꝰ actiōis: aliū aūt nō ſine tali relatione hʒ ꝓ ꝯuenienti paſſo ſʒ equalis ſit in olbus abſolu tis filio.6.di.quarti.q.10.Q.
Non eſt inconueniēs cauſam ꝑ tialem equiuocā eſſe minus no bilem ſuo effectu:⁊ maxime de partiali ſecūdaria:ſʒ cā totalis equiuoca vel partialis ꝑncipa lis ſit nobilior ſuo effectu.49. diſt.quarti.q.2.G.
Non ē incōueniēs ꝯcedere natu ram intellectualē beatificari ꝑ accidēs hoc ē nō primo ſiue nō imediate:⁊ hoc loquēdo de pri mitate ſiue imediatione per rō nem:ſʒ ſit incōueniens dicere ꝙ beatificetur ꝑ accidens loquē do de accidēte reali aliquo me diāte.49.di.quarti q.2.J.P.
Non eſt inconueniēs concedere creationē dei eſſe relationē rō nis cū neceſſe ſit dicere creatiō nem creature nō eſſe paſſionē de genere paſſionis:ſʒ relatio nem ꝓprie dictam.ꝙ ſi dicas.ꝫ deum velle creaturā eſſe:eſt re ferri.non ſequitur. Creare enī ſignificat relationem paſſionis ⁊ cōnotat actum eſſentialē diui num intrinſecū non tantū abſo lute: ſed vt tranſit ſuꝑ obiectū extra. deum aūt velle creaturā eſſe:ꝑncipaliꝛ dicit actum diui num:ſʒ cōnotet tranſitum eius ſuper obiectū: modo nō ſequit̃ qđ principaliter dicit relationē eſt relatio. ergo illud qđ quaſi fundamētaliter ꝯnotat relatio nem eſt relatio. vnde in forma arguēdi eſt figura dictionis qꝛ mutatur ad aliq̄d in ad ſe: ſicut ſi argueret̃ ſic: ſimile eſſe eſt re ferri ſʒ albū eſſe eſt ſile eſſe.ꝫ al bum eſſe eſt referri nihil valet. 13.diſt.quarti.q.1.R.
Non eſt incōueniens eſſe circulū vbi cauſa ſuperior nō eſt ſimpli citer neceſſaria: ſed ꝯtingenter concurrit cuʒ inferiori: ⁊ poteſt

effectus inferioris esse sine illa: ꝛ hoc mō voluntas nō est causa necessaria intellectionis: q2 est causa libera. in causis aūt naturalibus ꝛ necessarijs ordinatis simpliciter illa ppositio ē vera 42. dist. secundi. q. 4. H.

¶Non est incōueniēs omne causatum quātūcunq; sit perfectum dūmodo tn̄ nō habeat in essentia sua oēm perfectionē: esse capax vel potentiale respectu alicuius pfectionis: l3 illa absolute minor sit sua natura. sicut angelus h3 intellectionē: q̄ ē perfectio potētie intellectiue: ꝛ tn̄ intellectio est simplr ignobilior siue imperfectior natura angelica: ꝛ ita pōt concedi de vbi vel presentia corporali cum angelo q sit aliqua pfectio angeli: sicut aliqs actus dr perfectio: s3 lōge ignobilior illa natura cui inest. 2. di. secundi. q. 9. B.

¶Non est incōueniens potentiam esse naturalr ordinatā ad obiectu3: ad qd nō pōt naturalr attingere: sicut quelib3 ex se sola ordinat ad pp: iū actū: ꝛ tn̄ pōt ex se sola attingere. 1. q. prol. y.

¶Non ē incōueniēs q corpus gloriosum possit cōuertere corpus nō gloriosum in ipsum. sicut eē simul pōt cu3 corpore non glorioso: nec pp̄ter hoc ē corruptibile. q2 pōt aliud conuertere in se. posset em̄ deus facere corpꝰ gloriosu3 in minima quātitate: ꝛ illud augere p comestionem: nec tn̄ aliquid corrūperetur de nutrito ꝛ aucto in corporibus aūt talibus assumptis nō est nutritio: s3 tn̄ additio vel appositio. 8. dist scdi. q. vnica. C.

¶Non est inconueniēs q minima substātia in pfectione naturali excedat accidens quodcunq; l3 aliqd accidēs vt in perfectione supnaturali: hoc ē in cōiungendo obiecto supnaturali excedat substantiā. tale em̄ accidēs nō dr ex se perfectius: sed ex hoc q cōiungit imediate cu3 obiecto perfecto. 13. dist. tertij. q. 4 J. 3.

¶Non est in essentijs creaturaru3 pp̄ter ordine3 ipsaꝝ: alia ratio representādi q̄ ratio vestigij: s3 q2 in aliqua natura concurrunt multa representātia vnitatem ꝛ trinitatē. ideo illa natura talis h3 rōnem imaginis sicut natura intellectualis: talis aūt concursus nō est in aliqua natura inferiori natura intellectuali: ꝛ ideo omnes nature alię inferiores habent precise rōnem vestigij 3. dist. primi. q. 5. O.

¶Non est incōpossibilitas motuū nisi pp incōpossibilitatē formarum: ſm quas sunt motus. ꝛ iō si duo vbi nō sunt formalr incōpossibilia: nec vt habent esse in motu. nec vt habēt eē in fluxu: nec duo motus ad duo vbi i eodem simul erunt incompossibiles. 2. dist. scdi. q. 7. S. D.

¶Non est in potestate intellectus moderari assensum suum veris que apprehēdit. nā quātū ostēditur veritas principioꝝ ex terminis vel cōclusionū ex principijs tn̄ op3 assentire pp carentiā libertatis: s3 volūtas pōt in se ꝛ in potētijs inferioribus moderari ne ista iclinatio omnino dominet in eliciēdo actū vel saltē ne actus eliciat. pōt em̄ auertere intellectū ne speculet talia speculabilia circa q̄ inclinaret: ꝛ tenetur auertere si speculatio sit peccatum materialr intellectui ꝛ formalr voluntati. sic ex

alia pte volũtas respcũ finis vl timi teneť moderari inclinatio nē sui ad ipm ne imoderate ve lit aliquo pdictoꝝ modorũ.6. dist.scdi.q.2.k.
Non ē i ptāte angeli mali illud nolle vel nō nolle sicut tāgeť ꝺ ꝯtinuatiōe mali act⁹ i eis: cui⁹ cā forte est actio ꝯtinua cāe superioris agētis ad aliqd vnifor me in eis pp ꝺmeritũ pcedens ad qd vnifore seqť vniformiter afflictio coꝝ.ꝛ pp hoc nō pt ali qs remissi⁹ nolle ꝙ mō nolit.qꝛ sicut nō ē in ptāte ei⁹ act⁹: ita nec mod⁹ act⁹:ꝛ sicut cā supior vniformiter agit ad nolle:pp ꝙ cā iferior nō pt difformiter agere ab ipa. ita vniformiter agit ad intēsiōem hui⁹ nolle. 44. dist.quarti.q.2.N
Nō ē maior sumpt⁹ ponēd⁹ i mis siōe rei inuēte ꝙ valeat illd qd mittiť.s3 expectāda ē pñtia per sone si qñꝙ credať hri. Si tñ nō credať hri nec nuncius iter ueniat sine nimijs sumptibus tradēdũ est parētibus: q̄ si nō adsint.dādũ est paupenb⁹.vl' n.dādo elemosynā paupérib⁹ pro aliquo dať ei bonũ spũale: ꝛ in hoc fit sibi restitutio pois qñ nō pōt sibi reddi bonũ tēpo rale.15.dist.quarti.q.2.S.Th
Nō est maior limitatio ad cē ali cubi locaťr ꝙ sacraťr ꝯparādo ad potētiā dei. qcqd.n.pt fieri per cām scdaꝫ actiuā.pt de⁹ fa cere imediate.10.di.qrti.q.2.k
Non est materia p se ratio corruptibilitatis inqtũ ē i potētia ad formā aliā ab ea quā hꝫ.s3 iquātũ ē in potētia ad ꝓuatio nē foꝛe quā hꝫ.Silr phs nō po nit mām nisi ppter potētialita tē ad mutationē. in celo āt nō est potētialitas mutatiōis nisi ad vbi ꝛ iō non pōt ibi esse vera materia.14.dist.scdi.q.1.J.B
Nō est motus nec mutatio ad re lationē primo vl' scdo mō se ha bentē.ꝛ p ꝯñs nec vl'r ad relonē de gñe relonis vt ipe ibi loquiť de relone pdicamētali Illa eñi est relo intrinsecus adueniēs.i. necessario ꝯñs fundamen:ũ intrinsecus puta ꝙtitatē ꝫ vl' qua litatē vel substantiā que intrin secus inest nō absoluta necessi tate s3 posito termino ad queꝫ est relo:qꝛ ista nō aduenit nisi p pter nouitatē alicui⁹ absoluti in altero extremo: ꝛ semper est sub primo ꝛ scdo mō relationũ dictarum:s3 ad relonem tertio mō se hñteꝫ:qꝛ illa est extrinsecus adueniēs.i.non necessario ꝯñs fundamentũ intrinsecũ:pu ta qualitatē vel ꝙtitatē vel sub stantiā:s3 absꝙ nouitate alicu ius absoluti in illo in quo est vl' in termino ꝯtingenter ꝯsequiť: bñ pōt esse mutatio.ꝛ alique ta les relones forte ptinent ad il la sex principia que diť extrin secus aduenictia vñ fm phm in 5.phy.motus ē ad vbi:ꝛ tñ vbi nullā formā absolutā dicit: sed tñ respcm i corpe circũscripto ad locũ circũscribentē.ꝛ iste re spect⁹ ptinet ad modũ pdictuꝫ 1.dist.tertiũ.q.1.J.R
Nō est necessariũ ponere aliquē habitũ in patria creatũ in ipsa aia.q̄ sit principiũ videndi vel te nēdi obiectũ saltē aliũ nisi cha ritatē.qꝛ habitus nō poniť i po tētia nisi ad facilitandũ ꝛ habi litandũ potentiā ad eliciendũ actũ.vel saltē in intellectualib⁹ vt obiectũ sit pñs intellectui vt intellect⁹ possit prompte operari circa

rari circa illud qđ non posset si
obiectũ eēt in quolibet actu de
nouo adipiscẽdũ. sꝫ ibi obiectũ
semꝑ erit p̄ñs ⁊ semꝑ agẽs i po
tẽtia ⁊ potẽtia erit summe facili
tata ⁊ inclinata. quã si succedãt
aliq̃ actus repugnãtes illis qui
nũc hñtur: vt videre ⁊ tenere suc
cedãt credere ⁊ sperare. illi act⁹
succedentes nõ hñt ꝓprie incõ
possibilitatẽ ad habitus fidei ⁊
spei. qđ ꝓbaꝛ qꝛ Paulus in ra=
ptu habuit saltẽ actũ visiõis. et
tñ nõ erat i eo euacuatus habi
tus fidei. igiꝛ ille actus nõ repu
gnat habitui fidei. ñr ꝫ euacuaꝛ
fides ⁊ spes. qꝛ succedat eis ali
quid incõpossibile: sed qꝛ essent
sup̄flui. 31. di. tertij. q. vnica. B.

Nõ ẽ necesse posita exñtia corpo
ris xp̄i hic ⁊ ibi. ꝙ illa q̃ insunt
corpori sub vna existẽtia insint
sibi sub alia: loquẽdo ẽt de for=
mis absolutis. nec tñ sequiꝛ ꝯdi
ctio. s. ꝙ sit quãtũ ⁊ nõ quantũ:
imo ẽ quãtũ hic: sꝫ nõ quãtita=
te q̃ sit hic. sꝫ quãtitate q̃ est in
celo. 10. di. quarti. q. 4. ſ. M.

Nõ ẽ necessitas siue ꝑpetuitas
necessaria in beatitudine ex ha
bitib⁹ determinãtibus potẽtias
ad actus. sꝫ tantũmõ ex habitu
glorie est necessitas s̄m q̄d: qꝛ
habitus est naturalr̄ inclinati=
uus: nec ex charitate talis ne=
cessitas est in volũtate: qꝛ talis
libere põt vti charitate vel non
vti: sꝫ ex sola volũtate diuina q̃
sicut ꝑficit naturã intensiue ita
cõseruat eaꝫ in tali perfectione
ꝑpetuo. 49. dist. quarti. q. 6. E.

Nõ est necesse ꝑuulos hr̄e virtu
tes morales in p̄ria: sꝫ sufficit ꝙ
bñ disponanꝛ circa appetibilia
ꝑ charitatẽ: charitas em̃ dispo=
nit circa oĩa volibilia in vna rõ=
ne volibilis: ⁊ ꝙ nõ opꝫ ꝙ ha=
beãt oẽm scientiã in gñe ꝓprio
sꝫ sufficit hr̄e eã in ṽbo q̃ est no
titia ꝑfecta: vel si habebũt eas.
põt dici ꝙ infundenꝛ eis in in=
stãti beatitudinis. nõ ẽ em̃ ma=
gis necesse illa q̃ pertinent ad
viatorẽ: si aliq̃ñ esset futur⁹ via
tor dari sibi in baptismo ꝙ̄ ea q̃
pertinẽt ad statũ cõprehẽsoris
dari sibi in instãti btitudinis: i=
mo magis rõnabile est hoc ꝙ̄ il
lud: vel põt dici ꝙ si ille ꝑtinẽt
ad aliquã ꝑfectionẽ cõprehẽso
ris: ⁊ nõ denꝛ in instãti beatitu
dinis: poterũt eas acquirere ꝑ
actus suos. sicut em̃ non appa
ret rõ: quare non poterũt addi=
scere aliqua scibilia in gñe pro=
prio q̃ primitus nõ nouerũt. ita
nõ apparet rõ: quare non pote
runt ex bonis electionib⁹ circa
appetibilia ad finẽ nõ tantũ vt
sunt volẽda ꝓpter deum in se:
sꝫ vt sunt volenda inquantũ cõ=
moda sibi acq̃rere sibi vnuꝫ ha
bitum inclinantẽ ad electioneꝫ
taliũ appetibilium sub propria
rõne: ⁊ ita virtutẽ moraleꝫ. 36.
dist. tertij. q. vnica. P.

Non est necessariũ simplr̄ mini=
strũ exprimi aliquo verbo in ba
ptismo neq̧ pronoīe cuiuscũq̧
persone: qꝛ nõ est in verbis xp̄i.
3. dist. quarti. q. 2. E.

Non est notũ rõne naturali infi=
nitam potentiã esse oĩpotentiã
⁊ hoc totũ intelligẽdo de omni
potentia im̄ediata respectu cu=
iuscunq̧ possibilis. 7. q. q. Aa.

Nõ ẽ par fruitio in beatis: nec
par gaudiũ: nec etiã par amor
cõcupiscẽtie: nec ẽt par delecta
tio sequẽs: lꝫ em̃ sit de paribus
nõ tñ pari affectu. ⁊ hoc mõ in=
telligit Aug. extẽsiue: nõ inten=

siue:q2 qlibet gaudebit de quo libet:7 de oibus de qbus alius gaudebit.50.di.quarti.q.6.L.
Non est preuisio dei de peccato futuro p hoc solū:q2 scit se permissurū hunc peccare finalr: et sic finalr dānanduz:s3 cum hoc requirit q2 sciat se cooperaturū isti in actu peccādi vel non cooperatuꝝ ad actum illum cuius omissio erit peccatū omissionis concomitat tn̄ vtraq3 istaꝝ permissionū deum puidere se non velle phibere hunc peccare:et ita p3 qūo permissio diuina sit actus volūtatis7 qūo non.47. dist.primi.q.vnica.E.
Non est prioritas naturalis intellectionis ad volitionē:quasi cōformatiui ad ipm cōformanduz siue directiui ad dirigēduz aliquid:q2 posita notitia quacūq3 rectitudinis ipsius praxis cuius ista ex se possit cōformare potentiā cōformabilē seu rectificabilē aliūde:non tn̄ voluntatez diuinā respectu sui primi obiecti q̄ ex se sola rectificatur respectu istius obiecti:ita q2 vel talis naturalr tēdit in illud:vel si libere nullo mō est de se quasi indifferens ad rectitudinez:7 quasi aliūde aliquo mō habēs eaz ita q2 notitia determinatiua rectitudinis nō est necessario prior volitione quasi volitio illaz requirat vt recte eliciatur s3 tn̄ preexigit ostensionē obiecti.7 istam notitiā ex se directiuam nō preexigit vt directiuaz s3 tn̄ vt ostensiuā.ita q2 si posset pcedere volitionē sola ostensio obiecti 7 sequi notitia rectitudinis necessarie ipsius praxis sicut dicet de praxi circa cōtingentia:eque recte eliceret volitio tunc sicut nunc:nullo g mō intellectio ē in deo prior:vt cōformatiua seu regulatiua volitionis.4.q.prol.R.
Non est pbabile q2 in intellectu angelico sint concreate omnes spēs singulariū omniū possibilium sibi cognoscere:q2 cum talia sint infinita haberēt species infinitas actu.qdlibet eīn indiuiduum pōt angelus cognoscere.3.dist.scdi.q.11.J.E.
Non est simile de magis7 minus in aliquo ordine 7 de supremo in illo ordine quo ad omne extrinsecum operās circa illa illi9 ordinis.pōt eīn operatio alicuius necessario requirere supremū vt sit perfectissima:7 tn̄ non necessario h3 ordinē ad alia ordinata in illo ordine.Exemplū in coloribus non pōt esse perfectissima visio nisi pfectissimi coloris:7 tn̄ non op3 necessario q2 sit perfectior visio circa colorez ppinquiorem illi:7 rō est.q2 ratio quietationis ex parte perfectissimi coloris est ratio totalis eius.que in alio est diminute:7 ideo l3 in bonis volitis vnū aliqualiter excellat alterū:in nullo tn̄ est ratio quietādi:l3 potentia naturalr sit libera.lic3 ergo solum infinitū bonū quietet voluntatem.7 hoc inquantū infinitum bonū: non tn̄ op3 quodlibet bonum finitū fm gradū suū in bonitate magis 7 minus qetare:q2 isti gradus sunt accidētales per comparationē ad extrinsecum quietandum.27.dist. tertij.q.vnica.S.
Nō ē sitis incōpossibilitas dimēsionū i replēdo locū: 7 eēntiaꝝ in sil' eēndo.nō eīn vna entitas sic replet totam naturā entita=

tis:quin cũ ista alia entitas pos sit stare.2.di.ṕmi.q.2.I.Dd

Non est similis ordo potẽtiarũ inter se q̃ sunt eiusdẽ gñis cuiusmõi sunt potẽtie cognitiue ordinate.et potẽtiarũ q̃ sunt alteri⁹ gñis:cuiusmodi sunt potẽtie cognitiue et appetitiue eis corñdẽtes:et iõ diuerse cognitiue ordinate hñt diuersas rões qb⁹ obiecta sunt eis pñtia nõ sic aũt cognitiue et appetitiue sibi corñdentes.3.di.scdi.q.10.I.M

Non est similis veritas in illis d̃ futuro sicut in illis de pñti et d̃ preterito.In pñtibus eñ et preteritis est veritas determinata ita q alter̃ extremũ est positũ et vt intelligitur positum non est in potestate cause vt ponatur vel non ponatur quia licet in potestate cãe:vt prior naturaliter est effectu:sit ponere effectũ vel nõ ponere.nõ tñ vt effectus intelligitur iam posit⁹ inesse.talis aũt nõ est determinatio ex parte futuri:q2 licz alicui intellectui sit vna pars vera determinate:et ẽt vna ps sit vera in se determinate.lz eã nullus intellectus apprehenderet: nõ tñ ita:quin in potestate cause sit pro illo instanti ponere oppositũ:et ista ideterminatio sufficit ad conciliandũ et negociandum.si aũt neutra ps eẽt futura:non oporteret negociari vel cõsiliari.ergo q altera pars sit futura:dũtamen reliqua possit euenire.non prohibet̃ ɔsiliatio nem et negociationem.39.disti. primi.q.1.P

Nõ erit tñ miraculũ dolorẽ quẽcũq3 eẽ sine morte sicut q̃litatẽ realẽ simplr̃ contrariam q̃litati mixti eẽ cũ vita.ibi.n.eẽt q̃si repugnãtia formalis inter qualitatẽ inductã a ɔtrario et qualitatẽ reqsitã ad vitã.vel si scõa nõ opponeret̃ eẽt miraculũ vitam eẽ sine illa q̃litate mixta.sz hoc nõ reqrit aliqđ miraculũ nisi q dolor suspẽdat̃ ab effectu suo vt ĩ pluribꝰ.s.ne ad ipã3 sequat̃ distemperatio mixtionis repugnans vite ipm ergo quo ad talẽ effectũ suspẽdi non op3 ponere nouũ3 miraculũ sed reduci ad idẽ ad quod reducit̃ suspẽsio actionis ɔ̃rioꝝ ad intra ne corrũpant.v3 vt pp statũ finalẽ ad quẽ reducti sunt deus suspẽdat cãs ab effectibꝰ vt in pluribusq̃ si sequeret̃ destrueret̃ illud ɔpositũ.44.di.q̃rti.q.3.F

Non erit tp̃s post resurrectiõem q2 non erit aliquis vn⁹ motus prim⁹ vniformis:nec beati tunc vniformiter mouebũtur:sed velociter et agiliter ẽm merita sua 49.dist.q̃rti.q.14.N

Nõ est ver̃ dicere de creatura q creatur ppŕie nisi in pmo instãti:q2 non nisi in illo habet imediatum ordinem ad non eẽ precedens.nec est verum dicere q conseruetur nisi post primum instans.quia non nisi tunc habet immediatum ordinem ad seipm quasi prehabitum.12.q. q.infra.F

Non est verũ substantia3 singulare3 cõicabile3 dependere ad suppositũ substantie:sed est ibi v̾a identitas singl'aris cõicabilis et suppositi:sz p tanto qđ dependet ad singl'are cõicabile vltimate depẽdet ad incõicabile: q2 cõicabile est alicui incõicabili rõ essendi:et qđ depẽdet ad illud qđ est alicui ratio essen=

di depēderviterius ad illud cui ipʒ est rō essendi.icōicabile aūt nō sic est rō essendi alicui ⁊ idō qd depēdet ad ipm nō opʒ vlterius depēdere ad aliquid quasi hñs esse p ipm. Nō igr vltimate ter= minat depēdentia accidētis vt cōicabilis nisi ad suppositū sub stātie vt incōicabiliter subsistēs ⁊ substētās ipʒ ⁊ eit ista ad aliqd extra totū gen⁹ depēdēti talis que est incōicari.qr est ad incōi cabile.19.q.q.P.

Non est vna spēs in sensu imagi natiōe ⁊ intellu sʒ alia ⁊ alia.nec ex hoc solū qd est in subiecto im materialiori repñsentat vniuersa lius qr si p impossibile illa spēs q̃ est in sensu esset in phātasia ⁊ illa q̃ est in phātasia esset in in tellectu nō repñtaret pfectius neqȝ fm qditatē.neqȝ fm irētio nem.s.qd esset rō pluriū. nō igr ex sola immaterialitate vel ma= iori actualitate recipiētis pōt cō cludi maior actualitas spēi rece pte in repñtādo. sʒ hoc tm̄ erit ex natura ipius spēi in se tm̄ iste pditiones spērum receptarū p
Cō.4. portionant receptiuis.iuxta il lud Auerrois.3.de aīa receptū est in recipiēte p modū recipiē tis:sed absolute sicut nulla eēn tia recipiēs est vniuersalis respe ctu oīm essentiaꝝ nec ēt pfecte ptinēs oēs aliā essentiā a se:ita nec aliqd receptū in ea pōt esse rō vniuersalis repñtādi oīa alia perfecte sed talis vniuersalis re presentatio cōpetere potest eēn tie diuine infinite ⁊ eminenter ⁊ nulli alteri essentie.3. distinc.se cundi.q.10.N.

Nō est vēr verū qȝ impfectius nō pōt corrūpere pfecti⁹. loquēdo de spē ad spēʒ sʒ impfecti⁹ actiuum fm genus nō pōt corrūpe re pfecti⁹ eñs sʒ genus qr nō pt iducere nisi impfecti⁹ fm gen⁹ ⁊ istō impfectius nō pōt eē suc cedēs corruptiōi pfectioris sʒ genus.Nō eñ pōt accidēs esse pp̄:ie succedēs corruptiōi sub= stātie qr si illō solū succederet: substātia vt substātia eēt q̃si an nihilata sʒ in impfectius eiusdē gñis nō est ita qr impfectius in hoc qd pōt iducere aliqd simile sibi pōt iducere aliquid qd pōt succedere ipi corrupto eiusdeʒ gñis.12.dist.quarti.q.3.T.

Nō frustra angelus custodit ho minē qr pōt circa itellm ei⁹ do cēdo p signa sensibilia efficaci⁹ aliqd facere q̄ hō: forte aliqd operādo circa phātasiā:⁊ forte circa itellm possibilē dato ēt qd nullū illoꝝ possit eē adhuc nō frustra esset custodia eoꝝ qr cu stodiūt nos a multis ipugnatio nib⁹ demonū:fm qd dicit hier. in ꝧomel.sup illud Matth.18. Angeli eoꝝ semp vidēt ⁊c.neqȝ ēt tuta posset esse vita mortaliū 11.dist.secundi.q.vnica.I.E.

Nō fuit defect⁹ circūcisiōis qȝ nō aperuit ianuā.sʒ qr cucurrit tpe quo pciū passiōis nō fuit solutū nam post solutum pciuʒ potuit alicui aperiri ianua qui non fuisset baptiʒatus sed soluʒ cir cuncisus ⁊ in gratia baptiʒato ve ro defuncto ante passionē non potuisset ianua pro tunc.1.dist. quarti.q.6.N.

Nō fuit necessariū apud Arī. cō nexio cātionis ⁊ nouitatis:sicut nec apd illos theologos q̄ dñt deuʒ posse pduxisse aliquid ab eterno est tn̄ oē cātuʒ possibile hoc est obiectū potētie cātiue: sʒ ista possibilitas lʒ repugnet

necessitati a se nõ tñ fm Arist. repugnat necessitati formali.7 q.q.ĵ.Z1.

Nõ hñs fidẽ de fine vltio nõ intẽdit ordiare istũ p baptismuz ad illũ finẽ vltimũ credẽs tñ eũ posse p baptismũ ascribi secte xpia noꝛ siue credat sectã illã valere siue nõ pt itẽdere ascribere istũ illi secte vel gñaliꝰ põt itẽdere facere p actũ istũ circa hunc qꝺ xpiani intẽdunt facere circa tales. Exẽpluz possem em̃ ego credens iudeos p circũcisionẽ distingui ab aliis itẽdere hũc ꝑtmlũ secte iudeoꝝ facere circa eũ qꝺ iudei faciũt circa suos circũcisos ẽt si nõ crederẽ circũcisionẽ illã valere ad salutẽ hoc etiã mõ aliqua verba qbus vtuntur magi vel mage icantãtes posset aliquis bone fidei pferre circa materiã illã circa quã alij vtuntur intẽdẽs in gñali facere illa ad illũ finẽ: ad quẽ illi pferunt 6.dist.quarti.q.5.ĵ.G.

Nõ hñs pecunias cui tñ in phãtasmate psentant pecunie añc alicuius actus electio sit pncipium effectiuum vel ordiet ad aliqd imperandũ: si eligat illas liberaliter distribuere si haberet hĩtũ ad actũ et habitũ vtutis nõ requirit vlterioꝛ psecutio qꝛ obiecto pñtato in phãtasmate circa qꝺ põt esse actus liberalitatis cõplete habet electio ex qua generat liberalitas vel que elicitur ex liberalitate et non requiritur vlterioꝛ prosecutio exterius nec ordo ad exterius si materia actus exterioris deficiat.4.q.prol.ĵ.k.

Nõ habet mõ cognitio de aia vel de aliqua eius potentia ita distincta qꝺ ex ipa possit cognosci quod aliqꝺ obiectũ tale sibi correspõdeat sꝫ ex ipo actu quẽ experimur ꝯcludimus potẽtiaꝫ et naturã cuius iste actus est illꝺ respicere p obiecto qꝺ ꝑcipimꝰ attingi per actum ita qꝺ obiectum potentie nõ concludit ex cognitiõe potẽtie sed ex cognitiõe actus quẽ experimur. Sed de obiecto supnaturali neutraꝫ cognitionẽ possumus habere iõ ibi deficit vtraqꝫ via cognoscendi finem proprium illius nature.q.1.prol.ĵ.E

Non iõ in sonno viden̄t vera. qꝛ aia recedit a corpe in opãdo: vt ab obiecto tunc em̃ quanto somnus esset pfundioꝛ tãto magis talia viderent hoc aũt falsuꝫ est qꝛ somnia nõ accidũt in somno pfundissimo sed in somno tenui tunc em̃ epilentici regulariter viderẽt vera a spiritibꝰ illis. vnde istꝺ fundamentum videt esse acceptum ex fictionibꝰ machometi q̃ dr fuisse epilẽticus: et ad cooperienduꝫ mẽdaciter miseriam suã dixit se opoꝛtere cadere qñ angelus loquebat sibi et ꝑm illam fictionẽ eius Auic. reuerenter loquẽs de lege sua fingit.in.9.me.tales abstractiones a sensu vt fiat reuelatio ab angelis. Nos aũt xpani nõ dicimus aliquẽ in somno vel extasi aliqua videre nisi sit ibi aliqua cã positiua vt pote qꝛ deus tunc intellectum immutet de ꝯgruo aũt magis tunc disponit p amotionez impedimẽti: qꝛ.s.non est distractus circa alia obiecta et vehemẽs occupatio circa aliud obiectuꝫ impedit intense opari circa istud: immo magis vꝫ miraculum qꝛ in somno reuelet veritas qꝫ in vigilia: in itellectu nõ

nimis intento circa sensibilia qꝛ naturale est ꝙ in vigilia hõ ha‑ beat vsum rõnis: in somno aũt non.45.dist.quarti.q.2.ꝶ.B

Nõ intelligo.ens rõnis qd est in intellectu obiectiue qꝛ sic oẽvlẽ est in ala nec illd qd est tñ in in tellectu subiectiue:qꝛ sic intelle ctioꝛsciẽtia sunt in ala q̃ tñ sunt forme realesꝛin gñe qualitatis sed intelligo ensin ala tanq̃ se cundo consideratum nõ tanq̃ pmo cõsideratuȝ. (ad qd cõsi derandũ mouet primo ala a re extra)sed tanq̃ ens in pmo con siderato inq̃tum ꝯsideratũ:ꝛ ta le:vt in summa sit dicere. nõ est nisi reľo rõnis:qꝛ nihil habet p̃ cisse esse in ꝯsideratiovt ꝯsidera‑ to nisi ꝯparatio qua ꝯsideratuȝ cõparat ad aliũ p actũ ꝯsiderã tis.1.dist.quarti.q.2.B

Non itelligo strictã obligationẽ p ꝯuctionẽ legalẽ siue p ꝯmuta tionẽ spiritualisvt oꝛatiõis pꝛo tpalivt elemosyna q̃ data est qꝛ illavr̃ simoniaca.Necvȝ dicere ꝙ sacerdos commutaret p ali‑ quo tpali suũ laboꝛẽ coꝛpalem qꝛ nõ estveriſimile ꝙ aliqs vel‑ let sibi tñ dare p laboꝛe coꝛpa li in illo actu. Sȝ elemosyna li beraliter offerť cuȝ mẽdicatiõe oꝛonisꝛrecipiẽs elemosynã te netur fm iustitiaȝ exaudire mẽ dicãtem oꝛationẽ suam:ꝛ tunc fm iustitiam liberaliter tamen f.sine conuentioneꝛcommuta‑ tione obligat se ad oꝛandũ pꝛo benefactoꝛe.20.q.q.C

Non lȝ alicui statũ solennẽ tene re de bonis alienis nec tãtuȝ vȝ reip.istius status solẽnis queȝ tenet p non restitutionẽ q̃stũvȝ fidelitas eius ꝛ iustitia cõis.15. dist.quarti.q.2.ꝑh.

Nõ ita seȝ cõitasꝛsingularitas ad naturã sicut esse in itellectu ꝛesseverũ extra alam:qꝛ cõitas cõuenit nature extra itellectũꝛ similiter singularitas ꝛ cõitas conuenit ex se nature singulari tas aũt ꝯuenit nature p aliqd in reꝯtrahẽs ipam sȝ vlitas nõ ꝯuenit rei ex se:ꝛ iõ ꝯcedo ꝙ q̃rẽ da ẽ cã vniuersalitatis ſ tñ q̃rẽ da est cã cõitatis alia ab ipa na turaꝛposita cõitate in ipa natu ra fm ppꝛiã entitatẽ ꝛvnitateȝ necessario opȝ querere causam singularitatis: que superaddit aliquid illi nature cuius est.3. dist.secundi.q.1.D.

Nõ magis est realis collatio ob iecti voliti p actũvoluntatis ad aliũ q̃ cõpatio obiecti itellecti ad aliud per actum intellectus 16.dist.quarti.q.2.F.

Non negaret pħs equalitatem esse idiuiduoꝝ eiusdẽ speciei in quolibet genereꝛinequalitateȝ specieꝝꝛp ꝯñs cũ fm ipm equa leꝛinequale non,dicanť nisi fm quãtitatẽ.quãtitas aliquo mõ cõuenit:ol enti cuiuscunq̃ gene risꝛ p ꝯñs licet magnũ ꝛpuum fm eum sint passiones pꝛopꝛie quãtitatisꝛtñ trãslatiue accepta sunt trãscẽdẽtiaꝛpassiões toti‑ entis Au.aũt.6.de tri.c.8. istã magnitudineȝ quam pħs dicit translatiue dictã dicit esse ma‑ gnitudinẽ.non molis sȝ bonita tisꝛ perfectionis.In his inquit q̃ nõ mole magna sunt idẽ ẽ ma ius esse qd melius eẽ.6.q.q.D

Non omne ens omni enti in quo est:est essentialevel accidentale est enim mediũ inter essentiale ꝛaccidentalevt cõtrahens sicut differentia contrahit genus: q̃ nec est essentiale:nec accidenta

3. met. t. cõ.2. 8.met. t.c. 10. et.10. me.t.c 2.ꝛ ide

le accipiẽdo hoc mõ ꝛ sic in diui nis nihil est accidẽtale: sed pre ter essentiã est aliquid nõ essen tiale. Si aũt accipiaᷣ accidenta le primo modo quicquid nõ est de rõne ciꝰ formali sed extraneũ ꝫ non ꝓpꝛie sic dicaᷣ accidẽta le. sic differẽtia esset accidenta lis respectu generisꝛ hoc modo accipit phs accidẽtale ꝓ extra neo in fallacia accidentis prio elenchorum. sic potest dici acci dentale alicuiꝰ quicquid est ei extraneũ vt illud comparatur ad aliquod tertiũ ꝛ isto mõ non est inconueniens distinctiua ꝑ sonarum accidere essentie quia sunt extra rationem eius. 2. di. primi. q. 7. L.

Non omne qđ succedit virtutibꝰ theologicis in via vel actibus earum est de essentia beatitudi nis sed tñ vnicus actus ꝑfectis simus ideo esto ꝙ tẽtio sit actꝰ voluntatis succedẽs actui spei non sequitur ꝙ in ipsa cõsistat beatitudo: sed sufficit ꝙ ipã cõ comitetur beatitudinem. 49. dist. quarti. q. 5. ∫. F.

Non omne vltimũ ꝫ optimũ est finis vt dr scđo physi. tale autẽ vt finis intrinsecus est opatio. tñ delectatio est ordine nature posteriꝰ q̃ tñ nõ est talis ꝙ opa tio ordineᷣ ad ipãm sicut ad fi nem. nec est ꝑfectius operatiõe 49. dist. quarti. q. 7. ∫. B.

Non omnis actus bonus est ꝑ mo bonus a circũstãtia finis vt finis. imo est aliqͣs bonus a cir cunstãtia obiecti. puta vbi finis est obiectũ ꝛ ibi circũstãtia finis vt obiecti: primo tribuit rectitu dinem actui: ille enim actus ex obiecto solo est simpliciter bo nus vt amare deuꝫ sine alijs cir cunstantijs ꝛ est simpliciter bonũ falsuꝫ est igr ꝙ a fine vt finis. est prout. s. distinguiᷣ ꝯtra obiectũ accipiaᷣ primo bonitas actus moralis. Inmo secundo illud est falsum: quia actus circa ens ad finem. licet habeat pro vna circũstãtia finẽ tñ ab obiecto est aliqua bonitas prior a qua actꝰ dicitur bonus ex genere. 4. q. prolo. ∫F.

Nõ ois cognoscẽs existẽtiã alicu ius cognoscit ipsam intuitiue. qꝛ potest ipsam cognoscere ab stractiue nã beatus cognitionẽ ituitiuã singularĩũ non põt hꝫe in x̄bo vbi tñ cognitionẽ extie hꝫ ꝛ iõ ad cognitionẽ ituitiuam rei necessario ꝯcurrit obiectum reale vel ipsa res vt presens. 3. dist. secundi. q. 11. ∫. F.

Nõ ois cõparatio obiecti ꝑ volũ tatẽ ad aliũ obiectũ est cõpara tio q̃ est vsus: ꝫ tñ qñ compara tur vt minus bonũ ordinatũ ad aliud tanq̃ maius bonũ conse quendum per illud. 16. dist. ter tij. q. vnica. ∫. E.

Nõ ois differẽtia formaꝝ est for malis loquẽdo ꝓpꝛie de forma li prout vꝫ differentia formalis est differẽtia ꝑ formas sicut nõ ois differẽtia hoim ẽ differẽtiã in humanitate cuius rõ assigna tur realrꝛ logice. Realr sic pñt hoies habere humanitatẽ ꝛ dif ferre ꝫ nõ ꝑ humanitatẽ ꝛ ita in humanitate nõ differũt. ita pñt pure forme differre ꝛ tñ non per formalitatẽ differunt: ꝛ ita neq̧ formaliter: qꝛ idem est differre formaliter proprie loquẽdo qđ differre in forma vel per formã Logice sic: qꝛ sicut terminꝰ dif ferentie intelligendus ꝑ nega tionẽ inclusam. in dr̃ia respectu

Illius negatiōis pōt accipi ꝯfu se ⁊ distributiue. ita ēt illud qđ denotaꝛ esse rō foꝛmalis diffe rētie: quale est illud qđ ꝯstruiꝛ cū differre: in quo vel ꝺm qđ de notaꝛ ꝙ posset ꝯfundi a nega= tione: nō aūt ad negationē infe rioꝛis sequiꝛ negatio supioꝛis: ſ3 est destructio añcedētis. 17. dist. primi. q. 2. I. Xr

Non ois distinctio obiectoꝝ foꝛ maliū facit distinctionē poten tiaꝝ. nā manifestū est ꝙ nō op3 tot esse visus quot sunt coloꝛes nec tot eē auditus quot sunt so ni: imo pb3. 2. de aia. ex rōne ta lis mixtionis in tali oꝛgano: pu ta visus ꝯcludit illā potentia3: puta visum esse istiꝰ obiecti ⁊ nō alteriꝰ. ⁊ p tanto sequiꝛ ꝙ disti ctio obiectoꝝ facit distinctionē potentiaꝝ: qꝛ tale obiectū limi tatū ⁊ distinctū non pcipitur ni si a tali potentia ⁊ nūꝗ ab alia que ꝗdem potētia est limitata ad tale obm rōne talis mixtio nis oꝛgani. Sed aliud est de po= tētijs nō oꝛganicis que sunt ab stractissime ⁊ sunt totius entis. vñ ibi nō h3 veritatē ꝓpositio illa ꝙ distinctio obiectoꝝ facit distinctionē potētiarū: ſ3 solum est vera in oꝛganicis potentijs que nō sunt abstractiue. 24. di stinctio. scđi. q. vnica. F

Non ois existētia alicuiꝰ nō pꝛia est eius ꝺm ꝗđ. si illud nō est na tū dare existentiā ꝺm ꝗđ: qua= lis est ois natura substātialis. ꝗ liter cūꝗ se hēat ad illđ cui dat esse. 6. dist. tertij. q. 1. I. D

Non ois foꝛma ꝺm quā est inno uatio vel variatio mēsuraꝛ tpe vel instanti tpis: ſ3 solū illa ꝺm quā mutabile aliꝛ se habuit suc cessiue ꝙ nūc se h3 indiuisibiliꝛ

hoc est cuiꝰ termino ad quē di= uisibiliꝛ habito: necessario ꝓsup poniꝛ terminus a quo indiuisi= biliter. ⁊ in termino habitus ⁊ hoc vel ꝺm quē fuit motus mē suratus tpe. vl' vt necessario cō comitans motū mensuratū tpe 1. dist. scđi. q. 4. F

Non op3 ad distinctionē rōnis. ꝙ intellꝰ hēat illa sicut obiecta distincta. ſ3 sufficit ꝙ in primo obiecto ꝯcipiat aliquid. 1. dist. primi. q. 2. F

Nō op3 celebrantē ꝓ multis tūc de eis actu cogitare. ſ3 sufficit ꝙ añ recollegerit illos ꝓ ꝗbus intēdit specialiꝛ oꝛare. ⁊ intētio nē suā talē deo obtulerit. ex tūc eū si tñ in cōi eoꝝ memoꝛiam hēat. hoc sufficit qꝛ deus obla= tionē ⁊ deuotionē suā ꝓ illis ac ceptat. ꝓ ꝗbus oꝛdinauit priꝰ se velle offerre. ⁊ in isto casu ve rū est ꝙ ꝓpter multitudinē at= tētio actualis ad singulos mi= nuiꝛ. qꝛ nō est ad eos nisi in cōi ſ3 deuotionē ꝗ est motꝰ mētis i deū nō op3 minui. 20. q. q. I. D.

Nō op3 in motu beatoꝝ ex pte aie nisi ꝙ virtus motiua fiat ꝑ fectioꝛ. ⁊ ꝙ resistentia acciden= talis ex pte coꝛpis tollaꝛ. ⁊ vtrū ꝙ pōt fieri sine supnaturali ad dito. qꝛ ꝙ modo l aia virtus nō sit sufficiēs ad motū hoc est. vl' qꝛ est impedita a coꝛpe vl' qꝛ in se est diminuta. ⁊ cū est separa ta aut vnita coꝛpi glorioso intē diꝛ sicut virtus beati visiua in= tendiꝛ resumpto coꝛpe glorio= so. qꝛ vt vꝛ. tunc poterit sine dif ficultate visibile qđcunꝗ vide= re inspiciēdo. pōt ergo potētia motiua in aia tñ intēdi ad gra dū ꝑfectum qđ sufficiat ad mo uendū coꝛpus illud sine fatiga

ti one. nec tñ erit noua potētia sicut nec virtus visiua intensa i beatoꝛ nō beato est alia potē tia visiua. 4.9. di. q̄rti. q. 14. H.

Non opꝫ errantē circa vnū articulū errare circa oēs qꝛ hereses nō sunt necessario connexe. 23. dis. tertij. q. vnica. B

Non opꝫ instrm ad effectū prīncipalē disponere. nisi sit instrm in actione que disponit ad effectū illū. qđ nō est vniuersalr necessariū. sꝫ solū qñ sunt plures actiōes oꝛdinate. quarū vna ad aliā disponit. absolute aūt pōt esse instrm in principali actiōe. lꝫ nō ꝯcurrat in aliqua alia p̄cedēte. 1. dist. quarti. q. 1. E

Non opoꝛtuit legislatoꝛē statim circa natiuitatē suā legē ferre. Et iō i p̄ncipio sui tp̄is lex pōt adhuc durauit vsꝫ ꝛ illa que fuerūt legis nature fuerūt obseruāda circa Moysen vsꝫ ad tp̄s datiōis legis in mōte synai. ita hic. ꝛ eodē mō pōt dici de agni paschalis comestiōe in cena. qꝛ in moꝛte xp̄i causalr expirauit lex vetus. lꝫ nō p tūc. sꝫ pro tp̄e publicatiōis hui⁹ cāe ꝛ legis euāgelice. ꝛ iō vsꝫ ad moꝛtē potuit xp̄s licite illa cerimonialia ſuare. 3. dis. q̄rti. q. 4. Q.

Nō opꝫ oꝛdinationē eccl'ie fundari sup naturalē rōnē necessariā. sꝫ sufficit ꝙ sup pbabilem. 39. dist. quarti. q. 1. j. F

Non opꝫ omne qđ fit mutari vt sit tale. sꝫ tm̄ accidit hoc in illis q̄ prius fuerūt in potētia ad illud sꝫ ꝙ fiūt in actu p infoꝛmatiōnē qđo nō fit verbū hō. sꝫ tm̄ p vniōnē psonalē. 7. dist. tertij. q. 2. j. D

Non opꝫ principia scibilis esse principia in se ipsi⁹ subiecti. qꝛ entis in q̄ntum ens ꝙ ponit sub iectū metaphysice: nulla sunt p̄ncipia. qꝛ tūc essent cuiuslibet entis. sꝫ opꝫ cuiuslibet subiecti esse p̄ncipia p que demōstrent ei⁹ passiones de eo ex q̄bus p̄ncipijs tanq̄ ex medijs demonstrationis foꝛmaliꝫ p̄ncipia cōplexa. sicut ppositiōes p se nota. hoc mō cuiuslibet subiecti pñt esse p̄ncipia q̄ntūcunq̧ impꝛincipiati respectu suarū passionū. 3. q. plo. S

Non opꝫ ꝙ mediū sit capax actiōis ꝑm eandē rōnē cū extremo in quo pfecte dꝛ esse alteratio. sꝫ ꝑm aliā rōnem hui⁹ actionis alterius rōnis. puta sub rōne luminis sꝫ est capax celum. ois em̄ ps celi que pōt esse sub 7. pyramidib⁹ pōt esse tenebrosa. pꝫ de luna ꝛ alijs que patiūtur tenebras ꝛ hmōi. ꝛ pꝫ p exēplum cōe de pisce qui p rhete mediū facit stupoꝛē. qui tñ stupoꝛ nō est in rhete. 14. dist. secundi. q. 3. R

Nō opꝫ ꝙ omne violentū aliquādo coꝛrumpat nisi naturalr loquēdo. 19. di. scdi. q. vnica. B

Non opꝫ ꝙ oia oꝛdinata ꝑm rōnē cāndi sint oꝛdinata i vno genere cāe. cā em̄ efficiēs oꝛdinat ad finalē que est cā alteri⁹ generis q̄ mouet metaphoꝛice. 25 dist. scdi. q. vnica. V

Non opꝫ ꝙ res sicut se hꝫ ad entitatē sic se hēat ad cognosci. nisi intelligat cognosci ab illo intellectu q̄ respicit intelligibilia oia ꝑm gradū pꝛium cognoscibilitatis eoꝛū. qualis nō est noster intell's sꝫ maxime cognoscit sensibilia. 3. di. pmi. q. 2. j. V

Non opꝫ ꝙ volūtas seruet illū oꝛdinē in actibus suis. qualem

nata sunt volibilia hr̄e ex natura sua: nec ē assensus sitis hinc inde. q: necessitas est in intellecto: ex euidētia obiecti necessario causante assensum in intellectu: nō aūt bonitas aliqua obiecti causat necessario assensuʒ volūtatis: sʒ volūtas libere assentit cuilibet bono ꝛ ita libere assentit maiori bono sicut minori. 1. dist. primi. q. 4.

Non opʒ si intellectꝰ possit naturalr̄ itelligere: aliqd cōe ꝙ possit intelligere qd̄cunq; cōtentū sub illo: q: itellectio alicuiꝰ ꝯtenti mlto excellētior ē intellectiōe ꝯfusa talis cōis. 1. q. plo. E

Non opʒ tantā esse distinctionē vel icōpossibilitatē ꝓductionū actiuaꝝ: quāta est ꝓductionū passiuaꝝ. q: impossibile est idē duabus ꝓductionibus oppositis ꝓduci ꝛ accipere eē: nō autem est icōpossibile idē duabus ꝓductionibus actiuis cōicare esse distinctis personis. 11. dist. primi. q. 2. J. D

Non opʒ voluntati: vt est principiū cōicādi naturā: aliquo mō spāli assistēdi ponere naturam coassistere sic eñ natura posset esse principiū cōicandi naturā: ꝛ non volūtas: nisi poneret aliqua ꝑfectio minor volūtatis ꝙ̄ nature. nulla est aūt talis imperfectio: q: simplr̄ ita est ꝑfecta voluntas infinita sicut natura infinita. 10. distin. primi. q. vnica. infra. D

Non oportuit satisfactionem ꝓ peccato primi hominis excedere totaʒ creaturam formaliter in magnitudine ꝛ perfectione. sufficisset enim obtulisse deo maius bonum quam fuerit malum illius hominis peccantis: vñ si Adam per grām datam ꝛ charitateʒ habuisset vnum vel multos actus diligendi deum ꝓpter se ex maiori conatu lib. ar. ꝙ̄ fuit conatus in peccādo. talis dilectio sufficisset ꝓ peccato suo remittendo: ꝛ fuisset satisfactū. ꝛ tunc ꝓpositio illa est falsa ꝙ debuit offerre deo aliqd maius omni pro eo quo peccare nō debuerat: sed sicut ꝓ amore creature vt obiecti diligibilis nō debuit peccare. ita satisfaciēdo debuit offerre deo aliqiud maius attingendo per actū obiectiue ꝙ̄ sit creatura. scʒ amorē attingētem deū propter se ꝛ ille amor obiectiue vt terminat in deum excedit amorem creature: sicut deus creaturā: vñ sicut peccauit per amorē ignobilioris obiecti in infinitū ita debuit satisfacere per amoreʒ nobilioris in infinitū. ꝛ hoc sufficisset saltem de possibili.

Dico igit̄ ꝙ amor quē offerre dʒ satisfaciendo debʒ excedere amorem cuiuscūq; creature. ꝙ verū est ꝛ diligere magis obiectum nobilius satisfaciendo ꝙ̄ dilexerit ignobilius peccando: tñ ille actꝰ quo ꝯuertor ad deū ꝑ amorē in sua formali rōne nō est maior oī creatura. nec etiaʒ amor xp̄i creatꝰ quo dilexit deū fuit talis. 20. di. tertij. q. vnic. B

Nō peccabāt obstetrices nisi venialr̄: q: mendaciū eaꝝ erat penitus officiosum ꝛ morꝰ pietatis si fuissent ibi alia requisita ad meritū: fuisset meritoriꝰ vite eterne: ꝛetiā alicuius boni tp̄alis: q: deꝰ ꝓ tp̄e illo remunerauit cultores suos bono tp̄ali. 38. dist. tertij. q. vnica. J. E

Non pensat deus ꝙ̄tum in eius

sacrificio: sȝ ex quāto deferatur affectu vñ si iudeus obtulisset patri xpm volentē vel non volentē nō fuisset illa oblatio ita accepta a pře. sicut qñ xps spōte se obtulit. immo nō fuisset acceptat iuxta illud ecclesiastici. 34. Qui offert sacrificiū ex substātia paupis quasi q̄ victimat filiū i ɔspectu přis. 20. q. q. ȷ. O

Nō plus repugnat intellectui infinitas visionū q̄ specierū intelligibiliū: qꝛ ꝛ si visiones sint aliquo mō pfectiores speciebꝰ. nō tñ requirunt aliā rōnē receptiui. 14. di. tertij. q. 2. ȷ. L

Non pōt vna psona creare nisi alia creet: dico q̄ nō sequit. ergo vna non pōt finire actū fruitionis: nisi alia finiat: bñ. n. sequitur q̄ vna psona ex nā rei nō est finis: nisi alia psona sit finis: sȝ nō sequit de fine actuo vt est elicitus a potētia: qꝛ finis actꝰ vt eliciti: ē ad quē potētia eliciēs ordinat actū ꝛ ppter quē elicit ipm. sȝ finis ex natura rei ē bonū: ad qd actus ex natura sui natus est ordinari: non q̄dē in rōne obiecti: qd attingit p actū sȝ sicut oēs nature create i suo gradu ad finē vltimū ordinant 1. di. primi. q. 2. M

Non pōt deus se noiare aliquo noīe: ita excedēte nomen: quo noiabilis est a beato: q̄tumcū q̄ cōprehensio dei excedit apprehensionē beati: nec mirū: qꝛ nec necessario in nobis ē ppor tio noīs ad nomē in significādo sicut itellectiōis ad intellm imponētis vel disponētis. ꝛ iō nomē ab vtrosȝ impositū pōt eē signū ambobus. g̃ ita hoc nomē impositū a deo cōprehendēte pōt eē cōe sibi ꝛ beato. qꝛ tñ finite significat. nec p ɔňs infinitā intellectionē inuētē reqrit. 22. dist. primi. q. vnica. ȷ. C

Nō pōt dici q̄ fides infusa hēat vnitatē ex obiecto pmo. s. deo qꝛ deꝰ nō mouet in rōne obiecti ad cognitionē olum credibiliū. nec in deo vt in obiecto ɔcipiunt ola credibilia vt ex illo deduci psit. lȝ ɔtineat ola vt cā effectiua olm. iō opȝ dicere q̄ hēat vnitatē vel ab vnitate reuelātis credibilia qꝛ ola respiciūt a fide vt reuelata a deo. ꝛ hec formalis rō est vna in oibus fm opi: supra dictā. vel q̄ hēat vnitatē in se formalr ex seipa. quā uis illā effectiue hēat a deo et nō hēat vnitatē ex aliquo vt ob iecto. sicut scie causate ab obiecto. 25. di. tertij. q. 2. ȷ. C

Nō possumus mōvti spē itelligibili sine phātasmate sicut i patria qꝛ tūc poterimus nō ppter nouā pfectionē. sȝ qꝛ nō est ibi ille ordo illarū potentiaꝝ i operando qui nūc est. 45. di. quarti. q. 3. ȧ. N

Nō pōt poni aliqua forma i beato solū ad decorē ꝛ pulchritudinē ꝛ que nō ordinet ad actionē ꝛ p ɔňs eū nihil requirat ppter receptionē beatitudinis vt ostē sum ē. sequit q̄ si sit aliqua forma supernaturalis ꝛ spūalis in aīa beati prior opationibus q̄ illa requirit ppter opationem eliciendam. ꝛ tunc vlterius aut requirit ppter obiectum aut ppter potentiam. ꝛ cum duplex potentia concurrat in operatiōe in beato. scilicet intellectꝰ ꝛ voluntas ppter vtrāq̄ potest talis forma poni si autem ponatur propter hec tria formas supnaturales p̄cedentes ope-

rationē ponerent tres forme su pnaturales pcedētes. vna cor= rn̄dens obiecto. s. spēs intelligibilis in memoria. scd̄a ex pte intell'o q̄ dr lumē glorie. tertia ex parte volūtatis q̄ dr charitas. si aūt obiectū in se p̄ns sufficit ad actionē visionis causande: quātum ad illud qd̄ requirit ex pte obiecti. tūc non requirit spēs: si aūt intell's sit mere passiuus habens se solū in rōne susceptiui ad actū visionis cum nō reqrat pp receptionē solaz aliqua forma ex parte intell's tunc nō reqritur lumē glorie. si etiā voluntas sit mere potētia passiua respectu fruitiōis. tūc ex parte volūtatis nō requirit charitas. vn̄ ponētes volūtatē mere passiuā respectu fruitionis tollūt charitatem. qr ex parte volūtatis nō reqrit aliqua forma ad recipiē= dum fruitionē qr ipsa fm se est summe disposita ad recipiendū eā: sz qr fm scripturā ꝛ fidē habemus ponere charitatē. saltez necesse ē eā ponere in beato pp operationē eliciendā: lumē aūt glorie ad visionē nō vr mihi necesse poni. qr qd̄ dr de lumine naturali corporali ꝙ requirit non solū pp obiectū: sz pp oculū: vr mihi eē quedā metaphora. quāto eni obiectum est magis in se lux tāto minus pp ip̄m requirit de lumine. nec requirit pp receptionē vt dictum est. vn̄ minus vr mihi necesse ponere lumē ꝙ̄ spēm: qr si spēs ponit hoc est vt memoria si pfecta ex parte in= tellectus. 49. di. quarti. q. ii. G

Non pōt q̇s ordinate velle se nō esse: qr ordinata volūtas nō est volēdo aliqd̄ ꝛ nō volēdo illud qd̄ necessario sequit ad ipsum; siue sit sibi intrinsecū siue non: sz de volūtate nō ordinata non opz. 6. dist. scd̄i. q. i. J. H.

Non pōt vna psona velle aliqua entia esse alia psona nō volēte: ꝛ ita nō ponerent in eē ab vna persona: alia psona nō volēte: ꝛ ea in esse nō ponēte. Et sicut in eodē instāti nature intelligunt tres persone habere principiuz sufficiēs ponendi ea in esse. ita in eodē instāti intelligunt hr̄e actum quo ponunt ista in esse. 20 dis. primi q. vnica. J. G.

Nō possumus scire de intellectu creato: ꝙ ordinat ad hūc finez: vt hunc. qr nō possumus cognoscere respectū fundatū in natura intellectuali ad istā essentiā tanꝙ̄ ad finē pprium: qr nec extremum ad qd̄ est respectus: iō nec rōnez imaginis respcū illius nature in se: sicut sancti loquū= tur de imagine. 4. q. prolo. Cc.

Non producit res aliqua in esse possibili p omnipotentiā: sz per intellectū: quo producit in esse intelligibili. ꝛ qn̄ est in eē intelligibili nō repugnat sibi esse nec est ex se formalr necessariū. igit est possibile. Silr sicut argutū ē dist. 36. primi. ꝯ illud esse essen= tie. si illud esse esset vere esse: p= ductio in illo eē vere esset crea= tio. qr ad aliquid esse simplr de nihilo. igit illa pductio est: est simplr alia a pductiōe rei in eē possibili: qr si res nō sit possibi= lis anteꝙ̄ sit in esse eēntie. ꝛ p= ducit in isto esse. igit aliqd pro= ducit in aliquo esse aliqua pro= ductione: nō est possibile ex parte sui. i. dist. secundi q. 2. B.

Non pprie dr aliquā personam esse de substātia absolute: sz addendo cū substātia aliquā pso=

nam originantē: bene dr q̄ aliqua psona originata est de sub stātia illius persone. ita q̄ hic: filius ē de essentia diuina. nō ē ita ꝯcedenda: sicut hic filius est de substātia patris. qꝛ p secūdā exprimit cōsubstātialitas ⁊ originatio: ꝑpter genitiuū cōstructum cū casuali prepositionis: per primā aūt non notat aliqd originans. 5. di. primi. q. 2. U.

Non ꝑpter hoc solū imputaret peccatū volūtati create: qꝛ ipsa per accidēs causat defectū: sed qꝛ ipsa tenet agere recte inquātum effectus est sub ptāte sua ⁊ nō agit recte: non sic autē tenet volūtas diuina: ⁊ ex hoc ipsa i se peccare non pōt: neq̄ ēt ipsa pōt nō causando primo deficere respectu rectitudinis debite in actu: ita qd tūc fiat debita qñ nō est ex defectu volūtatis create. 37. dist. scdi. q. vnica. Bb.

Non quecūq̄ forma satiat appetitū materie totalr extēsiue. tot enī sunt appetitus materie ad formas: quot sunt forme receptibiles in materia. nulla igitur vna forma pōt p se satiare oēs appetitus materie ad formas: s3 vna satiat perfectissime scil3 forma perfectissima. illa tñ non satiat oēs appetitus materie: nisi in illa vna forma oēs forme includerent: ⁊ pp hoc silr dico q̄ vnū obiectū potest includere oia obiecta aliquo mō: ⁊ ideo illud solū obiectū pfecte qetat potētiā: quātū pōt quietare: nō tñ est oino sile de quiete intus ⁊ extra: qꝛ qđcūq̄ receptiuū quietatur itra aliquo finito recepto s3 extra siue terminatiue nō op3 q̄ finito quietet: qꝛ ad pfectius extra pōt ordinari: q̄ possit in se recipere formalr: qꝛ finitū nō recipit formā: nisi finitā: tñ bñ h3 obiectū infinitū: q̄ si arguat qꝛ quelibet forma quietat materiā suā qꝛ aliter sui: quacūq̄ quiesceret violēter. Dico q̄ qes violēta nunq̄ est: nisi quiescēs determinate inclinet ad oppositum: sicut exēplificat de graui respectu deorsum vel descēsus ⁊ quiete eius super trabē: materia aūt prima ad nullam formam determinate inclinat: ⁊ iō sub quacūq̄ quiescit nō violenter: s3 naturalr quiescit pp indeterminatā inclinatiōnē ad quā cunq̄. 1. dist. primi. q. 2. s. D.

Non quicūq̄ actus penitēdi sufficit ad deletionem peccati: sed op3 q̄ sit actus ordinatus ⁊ maxime ex circūstantia finis q̄ prla est inter circūstātias actus moralis. Judas autē non penituit cum ista circunstātia. i. ex dilectiōe dei. 14. di. quarti. q. 1. s. Y.

Nō repugnat alicui enti eque pfecto in se manere: l3 alteri nō cōicet suam perfectionem. hoc apparet de cā efficiēte cui non repugnat quātūcunq̄ manere sine effectu suo. ⁊ iō anima manet eque perfecta in esse suo ꝑprio siue ꝯiuncta siue separata tñ in hoc h3 differentiā: qꝛ separata non cōicat suum eē alteri. 43. dist. quarti. q. 2. s. R.

Nō repugnat imobilitati status paruulorꝫ q̄ sunt in limbo: cum hoc etiā nō repugnet imobilitati status beatorꝫ: q̄ de nouo intelligāt aliqua facta ꝯtingētia. igit a sili nō repugnat firmitati status eorꝫ q̄ est in videndo verbu3 q̄ de nouo intelligāt aliqđ verū necessariū. qđ prius nō intellexerūt ⁊ ex vno vero neces

sario intelligere aliud verũ necessariũ. ⁊ ita pñt addiscere aliqua vera necessaria de necessarijs in gñe ꝓprio: ita igit̃ ⁊ isti cuȝ nõ habeãt ita pfectã cognitioneȝ vt nullã pñt recipere nec sit verisile ponere in eis impedimẽtũ pp qd istã nõ pñt acq̃rere vr̃ ꝓbabile ↄcedere ꝙ oĩm naturalr̃ cognoscibiliũ pñt naturalr̃ cognitionẽ hr̃e excellentiꝰꝙ aliqui phi habuerũt ꝑ statu isto: ⁊ ita aliqualẽ beatitudinẽ naturalẽ de deo cognito in vli poterũt attingere. Sed si q̃rat̃ de cognitiõe beatitudinis in pticulari vtrũ illã habeãt vel de ea tristent̃. Rñdeo sicut dictũ fuit in prima. q. pmi. ista cognitio nõ ẽ possibilis hoi nisi supnaturalr̃ eleuet̃. vel igr̃ nõ dabit̃ illis illa cognitio supnaturalis in particulari. q: esset eis ad tristitiam quã nõ demeruerunt hr̃e. sicut demeruit paganus. pp qd demeritũ sibi cedit cognitio btitudinis in pticulari ad penã grauissimã. vt. s. tristet̃ desperãs se posse ad istã ꝑuenire vel si istã cognitionẽ in pticulari habuerint nõ tristabunt̃ q: erũt cõtẽti de statu suo sciẽtes deũ ꝺ se ita disposuisse nec suo actu ħ aliqñ demeruisse. 33. di. scđi. q. vni. B.

Nõ requirit̃ aliq̃d esse formã informantẽ aliq̃d vt ipm sit tale ꝑ ipm q: forma nõ ẽ forma informãs totũ qd tñ dr̃ formalr̃ tale ꝑ ipsam. si igit̃ veriori idẽtitate esset aliq̃ forma idẽ alicui ꝙ sit idẽtitas eiꝰ ad informatũ vel ad totũ. cuius est ps sufficeret illa idẽtitas ad hoc ꝙ illud tali forma eẽt tale. 8. di. primi. q. 4. J. X

Nõ requirit̃ aliq̃ successio actus ad actũ: nec actus vt tẽdit sup obiectũ ad actũ vt tendit super aliud obȝ: q: in eternitate tẽdit sup vtrũꝙ. sȝ nec successio vniꝰ obiecti ad alterũ in se extra: q: nõ requirit̃ ad istã deuolitiõeȝ existẽtia rei extra: sicut nec tpale ad eternũ: sȝ requirit̃ ibi aliq̃ successio eorũ q̃ sunt obiecta in eẽ obiectiuo nec. hoc est idẽ sic hr̃e ordinẽ ⁊ hr̃e ordinẽ in obijci: q: prius vt prius: ⁊ posteriꝰ vt posterius pñt simul intelligi ita qd in obijci ipsi intellectui nõ hȝ ordinẽ: ⁊ tñ ordo ẽ ipsorũ vt sunt obiecta. s. in eẽ eoꝝ obiectiuo nec existo ordine obiectorum in eẽ obiectiuo sequit̃ aliq̃ mutatio: q: oppositũ non succedit opposito neꝙ in cognoscẽ: neꝙ in eẽ. 16. di. quarti. q. 2. Z.

Nõ requirit̃ nouũ miraculuȝ ad actionẽ agẽtis naturalis ꝙdiu agẽs illud hȝ passum: sȝ qñ nõ hȝ passum nõ põt agere nisi per miraculũ detur sibi passum: sed sicut a natura dari non põt: ita passuȝ requisitũ ad gñationem nõ ẽ in eucharistia: nec põt esse vel fieri ꝑ agẽs naturale de aliquo qd sit hic. ⁊ iõ opȝ ad hoc ꝙ agens naturale possit agere hac actione: ꝙ ꝑ miraculuȝ redeat sibi passum ꝓportionatuȝ nec tñ dico ꝙ qñ redit de facto ſm quartã ↄclõneȝ ꝙ agẽs naturale ibi generet: sȝ solus deꝰ creat ibi sũbam ↄpositã pmo: sȝ si vlterioꝛ debeat sequi gñatio alicuiꝰ de illa substãtia: põt agẽs naturale ibi agere ad formã substãtialẽ: q: hȝ passuȝ sibi ↄueniẽs. 12. di. quarti. q. 6. B

Non requirunt̃ ad intellectionẽ duo principia ꝑ se inquantũ diuersa in gñe diuersitate absoluta. bñ etiã requirunt̃ due causa=

litates ad intellectionē: quarū vna causalitas sit ex pte intell'ꝰ & alia ex pte obiecti: sꝫ qñqꝫ iste due causalitates pñt cōcurrere in vna natura sicut qñ intell'ꝰ intelligit se: nam altera causalitas est cōis toti enti. illa.s.q̄ est ex pte obiecti. reliqua aūt ē determinata ad determinataꝫ naturā.s. intellectualē: et sic in natura intellectuali cōcurrit ista causalitas cōis cū illa speciali nō ergo reqrunt̄ per se ad causandū inquātū differētes genere diuersitate absoluta & cōcedo: qꝛ ꝟm veritateꝫ in eodē pōt cōcurrere vtraqꝫ causalitas. nā vbi est illa entitas quā consequit̄ cālitas obi: illa entitas quā ꝯse quit̄ cālitas itell'ꝰ idē ꝑt eē tota lis cā hꝫ vtrāqꝫ cālitatē respcū itellectiōis.9.di.scdi.q.2.S.R.

Non sꝑ ad hoc ꝙ volūtas auertat itellectū ab vno et ꝯuertat ad aliud: opꝫ ꝙ cognitio vel cogitatio sit cōparatiua: qꝛ vnum obiectuꝫ pōt cognosci ꝑ se sine cōꝑatiōe ad aliud: & ab intellectiōe illiꝰ pōt volūtas auertere itellectū.42.dis.scdi.q.4.E.

Nō semꝑ pfectissimū est cā respectu imperfectoꝝ cōparādo imperfecta ad qdcūqꝫ tertiū sicut perfectū albū nō est cā visibilitatis oibus visibilibꝰ. aut si est cā: nō tñ ꝓcisa & adequata. et si maxime motiuū: nō tñ ꝓcisum & adequatū.3.dist.ꝑmi.q.3.Z.

Nō sequit̄ creās.ġ principiās: & generās ġ ꝑncipiās: accipiēdo ꝑncipiās ꝑ aliquo ꝯceptu vni uoco simplr̄: qꝛ principians qd infert̄ ad hoc qd est creās: vt dr̄ de deo: dicit tm̄ relationē rōnis principians aūt qd infertur ex generāte dicit relationē realeꝫ 29.dist.primi.q.vnica.D.

Non sequit̄ cogitatio nō ē prius cognita.ġ nec volita. nā sufficit ꝙ actus cogitationis sit pñs in rōne actus nō in rōne obiecti cōsiderati: nec recte nec reflexe ad hoc ꝙ volūtas velit illā aut cōplaceat sibi in illa vn̄ ad hoc ꝙ aliqd sit volitū sufficit eius cogitationē actualr̄ intellectui inherere.42.di.scdi.q.4.I.M.

Non sequit̄.obiectuꝫ cognitū hꝫ eē diminutū. obiectū aūt extra hꝫ esse simplr̄ & reale.ġ illud intra non pōt esse principiū producēdi cognitū extra: tñ ista rō bene ꝯcludit: si cognitio sit minus nobilis ꝙ̄ forma extra.ġ cognoscēs per illaꝫ cognitionē non pōt ꝑducere cognitum extra.1.dist.quarti.q.1.T.

Non sequit̄.forme differūt.ġ formalr̄ differūt. vel differūt in forma sicut non sequit̄. hoies plures differūt. igit̄ in humanitate differunt. aliud eñ est aliqd distingui: & aliud ipm esse primaꝫ rōnem distinguendi vel distinctionis: qꝛ cum hoc ꝙ ipsum sit distinctuꝫ. stat ꝙ ipsum non sit ratio distinguendi. cuꝫ hoc aūt ꝙ ipsum sit prima rō distinguēdi nō stat ipm nō esse distinctuꝫ 3.dist.secundi.q.7.D.

Non sequit̄.manet forma eadeꝫ in indiuiduo pfecto & imperfecto.ġ ipsa mutat̄ subiectiue. qꝛ nō manet sicut materia sub forma: sꝫ sicut natura in idiuiduo supra quā qdlibet indiuiduum aliqd addit: & rō defectus ꝑtie est: qꝛ illud qd est subiectū vniꝰ indiuidui nature ē ēt subiectuꝫ alteriꝰ indiuidui: & illud etiā est pote & mutabile ab indiuiduo I indiuiduū, ipsa aūt forma sicut

vnius indiuidui nō est subiectū ita nec alteri⁹. ꝛ ꝑ ꝯñs nec mutabilis de vno ad aliud. 17. dis. primi. q. 4. J. Tc.

Non sequit̄. nō possum velle eē miserū. ergo de necessitate nolo esse miserū. qꝛ nolle est act⁹ positiuus nolētis sicut ꝛ velle. ꝛ ita liberū vnū sicut aliud. qꝛ neutrum elicio necessario circa qḋcunqꝫ obiectū. ꝛ iō possum nō elicere nolle circa malū. sicut velle circa bonū. tñ sicut circa malū ostēsum nō possuꝫ elicere actū volūtatis nisi nolle sic circa bonū oblatū nō possuꝫ elicere actū volūtatis nisi velle. et iō bñ sequit̄ nō possuꝫ velle esse miserū. ꝙ nō possuꝫ odire beatitudinē. sꝫ ex hoc nō sequit̄. ꝙ necessario volo beatitudinē. qꝛ nullū velle necessario elicit̄ a volūtate. 49. di. quarti. q. 10. J. E.

Nō simr se hn̄t mala ad punionē ꝛ bona ad remunerationē. quo ad hoc qḋ mala pn̄t puniri tpaliter ꝛ sufficiēter si pena eterna sit cōmutata in tpalē. sꝫ bona merita nō pn̄t p̄miari sufficiēter ꝑ talē tpalē cōmutationē. nec ꝑ ꝯñs nisi ipm p̄miū eternū in se sit collatū. qḋ nūqꝫ fit viatori. ꝛ iō semꝑ remanet ius sibi saluū ad gloriā qꝫ acq̄siuit ꝑ illa merita. 22. di. quarti. q. vnica. G

Nō sil'r erāt mali demeritorie. et culpabil'r. dānati. qꝛ nō sil'r erāt ipsi in via ꝛ in termino. sicut nec boni. ꝛ lꝫ mō sint in culpa. nō tñ demerent̄ vt viatores eliciēdo actū quē elicere imputet̄ eis ad demeritū. 5. di. scḋi. q. 1. J. L

Nō solū attrit⁹ ꝑ aliqḋ tp̄s vsqꝫ ad certū instās in vltio instāti recipit grām delentē pctm̄. tāqꝫ ꝑ virtutē meriti de ꝯgruo. Sed nō hñs talē actū q̄ sufficiat ad meritū de ꝯgruo sꝫ tm̄ hñs volūtatē suscipiēdi sacr̄m ecclie ꝛ sine obice peccati mortalis actualiter sibi facto vel in volūtate inherētis recipit nō ex merito. sꝫ ex pacto diuino effectū istius sacramēti. vt sic parū attritus ēt attritōe que hꝫ rōnē meriti ad remissionē peccati volēs tñ recipe sacr̄m pn̄ie. sicut dispēsat̄ in ecclia ꝛ sine obice in volūtate peccati mortalis in actu in vltimo instāti illi⁹ ꝓlationis vbo rū in quo. s. est vis sacri isti⁹ recipiat effectū sacri. s. grām penitēntialē nō q̄dem ex merito. qꝛ dispō iterior nō erat sufficiēs ꝑ modū meriti. sꝫ ex pacto dei assistētis sacro suo ad effectū illū ad quē istituit sacr̄m. alioq̄n nō appereret q̄uo sacr̄m pn̄ie esset scḋa tabula si nūqꝫ ꝑ ipm vt sacramētū ē posset recuꝑari scḋa grā amissa. sꝫ tm̄ ꝑ attritionem tāqꝫ ꝑ p̄uiam dispōnem ꝛ ꝑ ꝯditionē tanqꝫ ꝑ dispōnem cōpletiuā. 14. dist. quarti. q. 4. E.

Nō solū cū vxore. sꝫ cū ꝯcubina vel meretrice ꝯ̄hitur affinitas ꝯsanguineorū ipsi⁹ viri. imo in incestu nō sufficit ad affinitatē ꝓprie dictā ꝙ sit vxor. sꝫ req̄rit̄ carnal'r ꝯiūctio vt hr̄. 35. q. vl. fraternitatis. vbi dr̄ de ꝯiugib⁹ ꝙ si vna caro fuerit ñ p̄t eē ꝙ aliq̄s sit ꝓpinqu⁹ vni eorū q̄n ꝑtineat alteri in q̄ dat̄ itelligi affinitatē nō ꝯ̄hi nisi mediāte cōmixtiōe carnali. extēdendo tñ affinitatē dr̄ ꝯ̄hi nō solū cū vxore carnaliter cognita. sꝫ ēt cū nō cognita. ꝛ qḋ plus est cū illa cū qua p̄cise ꝯ̄hunt̄ spōsalia. Ubi ē aduertendū ꝙ istud vinculū ꝯtractū ad aliquā ꝓpter ꝯiūctionē

eius

eius cũ aliquo cõsanguineo. & hoc siue cõiũctionẽ mrimonialẽ siue cõcubinariã. dicit cõmuniter publice honestatis iustitia. 41. dist. quarti. q. vnica. B

Nõ solũ in relationib9 realibus nõ põt esse eadẽ relatio realis invtroqz extremo: sz alia & alia imo hoc verũ est in relationib9 ẜm rõnẽ. ꝗuis em relatiões rationis sint diminute entitatis respectu relationũ realium: tñ in sua entitate habent oppositionẽ & distinctionẽ correspõdentẽ sue entitati: vt ptz in exẽplo satis cõuenienti. relatio em cause vt dr de deo est tm rõnis: et tñ ipsa causa suo modo oppositionẽ & incõpossibilitatẽ tantã habet ad causatum sicut paternitas ad filiũ. 6. q. quoli. Bb

Nõ solũ pctã sz circũstãtias peccatoꝝ notabiliter aggrauãtes includit ꝑceptũ. iuxta illð Augu. pri9 cõsideret qualitatẽ criminis in loco: in tpe: in pseuerãtia: in varietate psone &c. sal tẽ illas dico aggrauãtes & necessario cõfitẽdas q̃ spãli ꝓhibitiõe ꝓhibent. verbi gr̃a. alienũ accipe est illicitũ. sz spãli ꝓhibitiõe ꝓhibet accipi de loco sctõ: et iõ spãle pctm̃. s. sacrilegij p hãc circũstãtiã cõstituit. Silr ẽ illicitũ nõ suã cognoscere: sz si quã ꝓpinqua sit spãli ꝓhibitione ꝓhibet. & iõ spãle pctm̃. s. incestus p hãc circũstãtiã cõstituit. frequẽtia etiã nõ ẽ dubiũ q est circũstãtia simplr ponẽs aliud pctm̃: qz qualibet vice cõmittit nouũ pctm̃: & de similib9 simile habeatur iudiciũ. Multe autẽ sunt circũstãtie ex qb9 pctm̃ est aliq̃ mõ grauius: qz si minor tẽtatio et hoc vel ex pte obiecti: vel ex pte psone peccãtis de q̃bus nõ ẽ ita certũ q oporteat illas cõfiteri tñ tutũ et vtile est hoc fieri. De alijs vero q̃ nihil ad. b. puta sine q̃ esset tãta grauitas cũ alia circũstãtia impertinẽte fatuũ est cõfiteri: vtpote si aliqs peccat cũ aliqua q̃ vocatur Berta vel Lucia et hmõi. 17. dist. quarti. q. 1. N

Nõ sufficit sola volũtas ad meritorie volẽdũ: sz reqrit gr̃a tãqz pncipiũ cooperãs: nec ista volũtas est ptiale pncipiũ pncipale vel sufficiẽs ad ponendũ ptiale pncipiũ. s. gratiã i eẽ: ꝗuis em gr̃a iã habita volũtas vtẽs sit pncipale agẽs respectu act9: tñ gr̃a nõ habita ipsa nõ est sufficiẽs ad ponẽdũ gratiã i esse: qz gr̃a nõ põt i esse nisi a solo deo creãte. & ita angel9 non hz totale pncipiũ actiuũ ad agẽdũ talẽ actũ: nec ẽ pncipale partiale pncipiũ actiuũ in cui9 ptãte sit producere reliquũ pncipiũ actiuũ ptiale inesse: & amouere ipedimẽtũ vsus sui & sui cõprincipij ad eliciẽdũ actũ & effectũ cõmunẽ eoꝝ. Exẽplũ isti9 eẽt. si qs habẽs visum eẽt in tenebris: lz tũc habeat pncipiũ ptiale act9 vidẽdi: & pncipale pncipiũ vidẽdi: qñ ꝯcurrũt lumẽ & potẽtia visiua: nõ tñ hz tũc totale pncipiũ: nec principiũ pncipale sufficiẽs ad ponẽdũ illud qð reqrit ad effectũ istoꝝ duoꝝ pncipioꝝ ptialiũ: nec etiã posset amouere ipedimenta. & iõ lz iste habeat potẽtiã visiuã, p quãto hz principiũ diminutũ respectu visiõis: nõ tñ in ptãte ei9 eẽt videre. Ita dico q in potestate angeli nõ ẽ meritorie velle: qz nõ est in potestate eius hr̃e gratiã

R

nec per ꝫhovti gr̄a:nec etiā vti
voluntate sua cū gratia ista ad
actū suū eliciēdū:et oēs he ne=
gatiue sunt vere: qꝛ nō est ī po
testate ei⁹ hr̄e formā:qua vta=
tur nec amouere īpedimēto.7.
dist.secūdi.q.vnica.H

Non sufficit ad vnitatē priuatio
nis vnitas subiecti et habitus
oppositi.sed requirit vnitas cō
tinuitatis eiusdem in subiecto
eo mō quo pōt hr̄e esse in sub=
iecto.pꝫ hoc ꝑ simile:qꝛ ad vni
tatē negationis nō sufficit vni=
tas affirmatiōis. nā nō sor.qđ
est negatio vnius numero affir
mationis pōt esse non solū plu
ra numero: sed in pluribꝫ spe=
cie ⁊ genere. ⁊ tot eē quot sunt
entia que nō sunt sortes.ita et
priuatio pōt eē eiusdē forme ⁊
tn̄ nō eadē.pōt esse in eodē sub
iecto plurificata: si sit interru=
ptio:sicut ⁊ habitus ei⁹ est plu
rificatus si cū interruptiōe in=
esset illi subiecto.siue enī posi=
tiuū siue priuatiuū vel negati=
uū ideꝫ numero reparare hoc.
22.dist.quarti.q.vnica.U

Nō sunt persone equales sm̄ sa
piētiā nisi vt habētes vnā ma=
gnitudinē.⁊ iō si sm̄ quācunqꝫ
ꝑfectionē essentialē sunt equa
les: semꝑ proxima rō equalita
tis est magnitudo illi⁹ ꝑfectio=
nis.⁊ iō ꝑ solā magnitudinē in
telligit ipse quācūqꝫ ꝑfectionē
essentialē: quātū.s.ad illud qđ
est fundamentū equalitatis:qꝛ
nulla fundat nisi sub rōne ma
gnitudinis.6.q.quoli.C

Nō sunt opposita in diuinis:im
mo nec in creaturis transire et
manere si recte intelligatᷓ:trāsi
re ꝓpter realē idētitatē:⁊ mane
re ꝓpter ꝓpriā q̄ditatē:nec seq̄
tur:manet.ergo manet realiter di
stinctū:sꝫ sicut aliq̄d manet qn̄
sua ꝓpria q̄ditas nō est destru=
cta:siue ꝑ corruptionē siue per
resolutionē in separatā poten=
tiā:siue ꝑ cōfusionē: sicut ꝑmo
mō trāsit ignis ī aquā.scđo mō
si ꝑ potentiā diuinā resolueretᷓ
ignis ī materiā ꝑmā sm̄ se ma
nētē.tertio mō si ex eo ⁊ aq̄ ge=
neraretᷓ mixtū neutri⁹ actuali=
tate manēte:nullo istoꝝ modo
rū trāsit aliq̄d ī diuinis:⁊ solū=
modo sic trāsire īfert nō mane
re.Non ergo seq̄tur.oppositū ma
net:hoc est in ꝓpria ⁊ ꝑfecta et
plena actualitate:ergo manet rea
liter distinctū.6.q.quoli.M

Nō sunt in deo virtutes sm̄ illđ
imꝑfectiōis qđ est ī eis: sꝫ abla
to eo qđ est imꝑfectionis: sicut
pꝫ in exēplo adducto de tēpe
rātia.illud enī req̄rit in natura
tēperata posse eē aliquā dele=
ctationē īmoderatā. ⁊ hoc ē īꝑ
fectiōis: ⁊ ꝓpter hoc magis ꝓ
prie ponim⁹ ibi iustitiā q̄ꝫ tēpe
rātiā: qꝛ illa nō ita requirit ali
quē excessum ī passionē vel ali
quā talē imꝑfectionē sicut req̄
rit tēperātia. vtrū tn̄ iustitia vt
ibi est sit virt⁹ quātū ad illā rō
nē q̄ sit distincta formalr̄ a vo
lūtate ⁊ quasi regula ei⁹ vel tā
tūmodo sit volūtas sub ratiōe
ꝑme regule seipam determinā
tis:dubiū est: qꝛ si scđm ponatᷓ
magis soluitur ratio:qꝛ tūc nō
est ibi sub rōne virtutis mora=
lis.49.dist.quarti.q.1.M

Nō tm̄ ad creaturam relatio nō
includitᷓ in rōne eēntiali alicu=
ius ꝑsone: sꝫ nec aliquo mō po
test ꝑtinere ad aliquā:quin vni
formiter ꝑtineat ad totā trini=
tatē:qꝛ tota trinitas vniformis

ter ſe hʒ ad oē aliō a ſe ſm eē: ſiue ſm eē i re: ſiue ſm eē intelligibile. 27. di. pmi. q. 3. ſ. L

Nō tm̄ intellect⁹ patit̄ ab obiecto reali imprimēte ſpeciē realē: ſʒ ab illo obiecto: vt i ſpecie intelligibili: patit̄ paſſiōe intētionali: et illa paſſio ē receptio intellectiōis: q̄ eſt ab intelligibili inquātū itelligibile ē relucēs in ſpecie intelligibili: ⁊ iſtō pati eſt itelligere. ꝙ ſi arguas ꝙ tūc intellectio nō eſt mot⁹ rei ad aiam: dico ꝙ nō ſeq̄tur: qꝛ īpreſſio ſpeciei eſt q̄dā mot⁹ rei ad aiam: quaten⁹ res hʒ eſſe in illa ſpē: intellectio etiā ſequēs ſpeciē ipreſſam eſt mot⁹ rei ad aiam: q̄ten⁹ p itellectionē obiectū hʒ eē i aia actualr̄ cognitū: qđ pri⁹ tm̄ habuit eē habitualiter cognitū. 3. di. pmi. q. 6. ſ. L

Nō tm̄ realiter ⁊ vere dr̄ xp̄s ſic fili⁹ Marie: ſicut de⁹ realr̄ ⁊ vere dr̄ dn̄s creature: ſʒ reali gn̄atione paſſiua accepit illā naturā actualr̄ exiſtētē ꝓpter qđ ſequit̄ ip̄m reali filiatiōe eē filiū. 8. diſt. tertij. q. vnica. ſ. B

Nō tenetur aliq̄s neceſſario habere falſam opinionē de ſuo ſuperiori: lʒ monitio ei⁹ vel precep̄tū pōt in ſe eſſe irrationabile et infructuoſum: et rōnabiliter et vtiliter tunc laborādū eſt ad ei⁹ reuocationē ⁊ ad correptionē vel amotionē talis p̄lati faſtue precipiētis. ⁊ tunc nō tenet̄ ſubdit⁹ reputare preceptū eius tāq̄ rōnabile et fructuoſum. ſʒ pōt oppoſitū reputare ſicut eſt et ſic contēnere nō approbādo 3. diſt. quarti. q. 4. F

Nō tenet̄ hō nec tētione neceſſitatis cōtra quā ſit pctm̄ mortale. nec tētione minori ꝯ quā ſit peccatū veniale referre ſemp̄er actū ſuuʒ in deū actualiter vel virtualiter: qꝛ deus nō obligauit nos ad hoc: neq̄ videt̄ eē in iſtis actib⁹ ſufficiens rō bonitatis: vt ſint meritorij: qꝛ nō vr̄ minor relatio ſufficere ad meritū q̄ relatio virtualis q̄lis nō eſt hic. Sūt ergo multi act⁹ indifferētes nō tm̄ ſm eſſe qđ habēt in ſpecie nature: ſʒ etiā ſm eſſe qđ habēt in eē morali. ⁊ ſunt ēt indifferētes ad bonū meritoriū et malū demeritoriū: qꝛ vnū īdiuiduū pōt eē tale ⁊ aliō tale. multi etiā ſingulares act⁹ eliciti ſunt indifferentes: q̄ nec ſunt tales neq̄ tales: ⁊ nō ſolū act⁹ nō humani de q̄b⁹ non eſt ſermo ſicut mouere barbā: lauare feſtucā: ⁊ hmōi q̄ ꝓcedūt ex ſola imaginatiōe nō ex libero arbitrio impellentē: ſed etiā de actibus libere elicitis. 41. diſt. ſecundi. q. vnica. C

Nō video quin eſſe in alio ente ſit inferius: q̄ eſſe in ſe: et quin ſit magis imp̄fectionis dependere q̄ nō depēdere: ⁊ ideo dico ꝙ omne eſſe cuiuſcūq̄ alterius generis a ſubſtātia. ſ. accidētis: eſt imp̄fecti⁹ quocūq̄ qđ eſt pars ſubſtantie ſicut eſt materia. 12. diſt. ſcđi. q. 2. ſ. E

Nō videret̄ aliquid niſi eēt medium: nō ꝙ de per ſe rōne coloris viſibilis ſit aliq̄d cauſare in medio: ad hoc ꝙ videat̄: ſed qꝛ ſpecies viſibilis ⁊ viſio ſunt effect⁹ ordinati eiuſdē obiecti vt coloris: ita ꝙ ſpecies pri⁹ nata eſt gigni q̄ viſio: ſicut act⁹ primus q̄ actus ſecūdus: ⁊ prius eſt ſpecies in medio vel organo ꝓpinquiori q̄ in medio vel organo diſtātiori: ſicut ⁊ vniuerſa

liter forma eiusdē rōnis prius cātur in ppinquiori ꝙ̄ in remotiori.9.di.secundi.q.2.§.C

Non vr̄ ꝙ aliqua rō intrinseca quare naturali repugnet quin semp quocūq̄ p se existēte possit aliqd minus eo p se existere sꝫ rō extrinseca forte impeditiua talis p se existētie asst: nec cōtrarietas corrumpentis. 2. dist.secundi.q.9.G.

Nō vr̄ cōtradictio: qd in pūo instāti pena insit vel infuisꝫ nature angeli potuit ēt imediate dari a deo p illo pūo instāti sicut ⁊ beatitudo.dicēte Aug.3. de lib.arbi.si de⁹ ab initio fecisset hoīeꝫ i pena: nō eē tpp hoc vituperād⁹ de⁹ nec iniust⁹: sed si ab initio nō fuisꝫ in pena: et postea fecissꝫ eū̄ pena sine suo demerito vituperād⁹ eēt.5.di. secundi.q.2.§.B

Nō vr̄ intelligere rōnē actionis q̄ ponit eā ita absolutā ꝙ simpliciter nullū respectū habeat ad productum vel passuꝫ: imo nec actio in diuinis ē quin sp p eā aliqd vl̄ aliqs accipiat eē 13.di.quarti.q.1.§.B

Nō vr̄ necessariū ad relationeꝫ realē ꝙ illd absolutū qd ē fundamētū vnius relonis ex se inclinet ad reliquū: sꝫ ꝙ ipsuꝫ sit tale ꝙ posito termino ad ipsuꝫ ⁊ ad terminū sequat̄ talis habitudo ex natura extremoruꝫ ita ꝙ q̄cūq̄ relatio cōsequitur ad extrema ex natura rei sine cōsideratiōe intellect⁹ ē realis ⁊ tūc dico ꝙ oē agēs creatū ita le ē ꝙ posito aliquo effectu per ipsū ad ipsum vt ad fundamētū ⁊ ad productiuuꝫ: vt ad terminū cōsequit̄ habitudo eorum: rō aūt quare relatio realis actualr̄ cōsequit̄.non ē nisi qꝛ hoc ē hoc: ⁊ illd ē illd. sicut rō quare albedine: ⁊ albedine positis sequitur relatio realis actualis.vt similitudo nō ē nisi hec albedo: ⁊ illa albedo ⁊ binariū ⁊ ternariū posita in eē quare sequit̄ maioritas ⁊ minoritas realis nō ē alia rō: nisi ꝙ hic ē binari⁹: ⁊ ille ternari⁹ sꝫ tñ rō potentialitatis in fundamēto ⁊ termino: q̄re.s.possit sequi habitudo realis possꝫ assignari generalis.quecūq̄ eīn possunt eē partes alicui⁹ toti⁹ sunt possibilia ad formā illius totius ⁊ sicut ēt si possunt eē ptes alicuius totius vnius p se pñt eē possibilia ad formā illā qua illd ē p se vnū: sicut pꝫ de partibus corporis organici respectu aie intellectiue ⁊ etiā si pñt eē ptes alicuius vnius vnitate ordinis: pñt esse possibilia ad formā illi⁹ a qua illd totuꝫ ē vnū s̄m ordinē: ⁊ gñalr̄ pꝫ ppositio de potētalitate partiū s̄m ph̄m.5.met.vbi vult ꝙ partes sunt sicut materia respectu toti⁹ oīa āt creata: qꝛ limitata nata sunt eē ptes toti⁹ vniuersi qd ē vnū vnitate ordinis: sicut pꝫ.12.met.⁊ iō qdlibet illoruꝫ ē potētiale ad istā formā q̄ est ordo: vt.s.habeat ordinem ad aliā ptē.⁊ hoc vel s̄m eminentiā q̄ est in naturis diuersis in vniuerso: vel s̄m equalitatem qꝛ ordo ē pariū dispariūq̄ rerū dispositio s̄ꝫ Aug. de ciui.dei vel s̄ꝫ actionē ⁊ passionē siue. s̄m cāliatē: ⁊ iō qd cūq̄ agens creatū producēs effectū ita potētiale ē: qꝛ ad ipsum: ⁊ ad effectū productū potest conseq̄ ordo inter ea: nō sic inter agens

illimitatū & eius effectū q: illd agēs nō ē potētiale: nec ad formā absolutā: nec ad rōnē ꝓpter eius infinitatē. 30. distinc. primi. q. 2. Q

Nō videt necessitas ponēdi virtutes morales infusas. sꝫ acq̄sitas tantū in his q̄ habēt eas acq̄sitas vel hēre possunt: nec ēt in aliis q. s. non possunt eas acq̄rere ꝓpter defectū vsus lib. arb. q: nō ē maior rō: quare isti debeāt habere & nō illi. 36. di. tertij. q. vnica. P

Nō vr q anima possit attingere ad intellectionē alicui obiecti: ēt mediāte sensu: quin ad intelligēdū idē obiectū possit angel attigere sine sensu. 15. q. q. I. C

Nō vr q illd qd fundat in aliq̄ possit hēre rōnē aliquā necessitatis vlterior ē vltra illd i quo fundat nec ēt q fundatū possꝫ habere duplicē rōnē necessitatis: & illud in quo fundat tātū vnicā: q: tūc circūscripta p impossibile: vel pōe illa vnica rōne necessitatis in fundamento adhuc remaneret alia rō necessitatis: in fundato. & ita illd fundatū remaneret necessariū. & tñ nō remaneret necessitas fundamenti. 16. q. q. P

Nō vr ꝓbabile ꝯdicere phis in illo pzio noto de beatitudine q cōsistat in operatiōe vel nō licet eñ errauerint vel poti nō attingerint in quo obiecto vel magis sub qua rōe sit beatitudo: tñ istō primū notuꝫ in quo sit ꝑfectio finalis creature rōnalis an. s. in potētia vl eēntia quorū distinctionē hēmus ab eis: an ēt in operatōe vel habitu q̄ sitr habem ab eis nō ē verisimile eos latuisse. 49. distin.

quarti. q. 2. infra. D

Nō videt rōabile q vna forma naturalis quātū ad inclinatiōnē suā naturalē subsit volūtati create: si eñ graue manēs actu graue moueret sursuꝫ a deo & si graue sit imperfectā potētia obedientiali ad deū nō tamē videt moueri passiue naturaliter ex parte sua. & q̄cq̄d sit ibi non videtur q aliqua forma naturalis inclinatiōe sua naturali subsit oino in oi actu suo volūtati create. ita q ad hoc naturaliter inclinetur ad qd volun tas creata vult eā inclinari. 3. dsti. secundi. q. 10. E

Obiectū circa qd persici ꝑt viator nō pōt eē nisi de vel creatura. sed circa deū sufficiēter ꝑficit tribus virtutib theologicis. & hoc ꝑfectissime quātū ꝑfici pōt si illi tres habitus sint ꝑfectissimi in suo genere circa creaturam vero nō loquēdo de speculatiuis: intellectus ꝑfectissime ꝑficitur p prudētiā: si prudentia sit perfectissima: ipsa eñ est de oi agibili: & quātū ad oēm conditionē agibilis perfectissima notitia. Similiter quātum ad appetitū perfectissime perficit tribus virtutibus moralib si sint perfectissime q: tam circa aliū & appetibile alteri q̄s circa se & appetibile sibi & hoc vel ꝑmo & directe: vel secūdario ꝑ illa prima: & hoc intelligēdo de istis quatuor virtutibus cardinalib q non sint in aliquo vn habitus numero. q̄ sit sibi vniuersalis tēperātia vel vlis iustitia: hoc ē circa oia sed q singule spēs iustitie insint in suis proprijs singularib. per tres

aũt virtutes theologicas suffi cienter perficitur viator circa deũ imediate: qr circa ipsuz vt immediate cognoscẽdũ in via sufficiẽter pficit fides: qr ꝺ deo in via nõ põt haberi nisi cognitio fidei: sicut dictuz ẽ supra in tertio. di. 24. Circa aũt ipsum vt diligibilẽ in se sufficiẽter pficit charitas: ⁊ vt appetibilẽ vt cõmodũ mihi sufficiẽter perficit spes: sicut pꝫ in questionibus superioꝛib⁹ de fide spe et charitate sꝫ nõ cõuenit viatorẽ habere circa deũ actus oꝛdinatos alios ꝙ̃ intelligere diligere ipsum in se ⁊ appetere eũ mihi vt bonũ meũ. Consilr circa oẽ aliꝺ bonũ a deo vt circa obiectũ sufficiẽter perficitur viatoꝛ habitib⁹ intellectualib⁹ ⁊ appetitiuis. Sꝫ isti habit⁹ intellectiui pficiẽtes intellectum sunt virtutes intellectuales ⁊ ille sufficiẽter perficiũt viatorẽ quãtũ possibile ẽ: ⁊ ad cõsiderãdũ ⁊ ad syllogizandũ practice habit⁹ ẽt appetitiui sunt virtutes appetitiue: q̃ virtutes sufficiẽter perficiunt viatorẽ ad appetẽdũ vel ad diligẽdũ: siue in oꝛdine ad se: siue ad aliꝺ. Igit̃ hõ perfectus tribus virtutib⁹ theologicis ⁊ virtutib⁹ intellectualib⁹ speculatiuis ⁊ practicis ⁊ virtutib⁹ moꝛalib⁹ oꝛdinãtibus ad se: ⁊ ad alterũ perficit quãtũ põt cõpetere viatori. ⁊ iõ nõ vr̃ aliqua necessitas ponẽdi aliquos alios habitus ab istis q̃ sunt virtutes theologice intellectuales ⁊ moꝛales 34. di. tertij. q. vnica. ⁋

Obiectũ fruitionis opꝫ ꝙ sit aliqua bonitas quiditatiua: ⁊ nõ pfectio suppositi: qr perfectio suppositi vt distinguit̃ cõtra pfectionẽ quiditatiuã: nec ẽ formalis rõ agẽdi nec ẽ formalis rõ termini alicuius actionis. pfectio aũt q̃ditatiua nõ est nisi pfectio: abstracta a supposito: q̃ de se respicit omne suppositũ indifferẽter. ⁊ ideo bonitas vt terminat actũ fruẽdi opꝫ ꝙ sit tm̃ perfectio quiditatiua. vnitas aũt pt̃ eẽ ⁊ perfectio q̃ditatiua: ⁊ rõ suppositi: qr nõ dicit rationem de se principij actus nec rationem formalem termini alicuius actus est igitur bonum non quomodocunq̃ sumptũ: sꝫ bonuz quiditatiue sumptũ termin⁹ fruitionis. qr ẽ perfectio q̃ditatiua. q. s. ẽ rõ eẽntialis ⁊ nõ rõ suppositi. sed vnitas vno mõ ẽ rõ eẽntialis. alio mõ rõ suppositi. scꝺo modo nõ ẽ rõ formalis nec terminus formalis actus fruitiõis. Ideo dico ꝙ ens pria diuisiõe diuidit̃ in ens quiditatiue: ⁊ in ens hñs q̃ditatẽ: qꝺ ẽ ens subsistẽs. Nũc aũt: quicq̃d ẽ perfectio formalis ẽ ens quiditatiue ⁊ entitas quiditatiua. nam perfectio formalis ẽ: q̃ in quolibet ente meli⁹ ẽ eẽ. ꝙ̃ nõ esse sꝫ nihil ẽ tale nisi sit entitas q̃ditatiua put abstrahit a subsistere. Ens aũt subsistẽs hñs q̃ditatem ẽ ꝯtrahẽs illã pfectionẽ. Et nõ ẽ formalr̃ illa perfectio q̃ditatiua. Nũc aũt est ita: ꝙ vnũ qꝺ cõuertit̃ cũ ente ẽ tã ens quiditatiue qꝺ ens subsistẽs ⁊ iõ ẽ tã eẽntiale ꝙ̃ notionale. sꝫ bonũ (vt hic loquimur de eo) vt dicit formalẽ rõnẽ terminandi actum volitionis: est entitas quiditatiua. 1. distinct. primi. q. 2. Z.

Obiectũ hꝫ aliquã cãlitatẽ par tialẽ respcũ intellectiõis ⁊ hoc inquãtũ ẽ actu intelligibile:et intellect⁹ hꝫ suã cãlitatẽ respe ctu eiusdẽ act⁹ ſm quaꝫ cõcur rit cũ obiecto ad talẽ actionez ꝑfecte ꝓducẽdã:ita ꝙ ista duo qñ sunt i se ꝑfecta ⁊ vnita sunt vna cã integra respectu intel lectionis.3.di.scdi.q.8.C

Obiectũ inquãtũ motiuum ⁊ in quãtũ pꝛio terminatiuũ:⁊ per ꝯñs vt duplr̃ necessario requi situ vel coexactũ ad actũ ẽ eq̃ illimitatũ ⁊ iõ nihil aliõ est sic obiectũ:tñ aliõ ẽ obiectũ secũ dario terminãs.nec opꝫ obie ctũ illimitatum eẽ ꝑcise termi nãs quõcũqꝫ actũ:sicut ꝑcise ẽ mouẽs.⁊ rõ actus:qꝛ aliqd pt̃ seq̃ terminũ pꝛimũ:⁊ eẽ termi nus scdõs:nihil aũt põt eẽ scda rio mouẽs ad actũ:.rõ ẽ qꝛ om ne mouens aliqualr̃ pꝛecedit actũ nõ aũt quõcũqꝫ terminãs ꝑcedit nec coexigit ad actũ: ſꝫ scdario terminãs seq̃tur actuz sicut mẽsuratũ ⁊ cãtũ:sicut in tellectio in nobis seq̃tur obie ctũ.35.di.q.vnica.ſ.2D

Obiectũ naturale hoc ẽ natura liter attingibile adequatũ in tellectui nostro.⁊ñ ꝓ statu isto sit quiditas rei materialis. vel forte adhuc spãlius q̃ditas rei sensibilis intelligẽdo nõ õ sen sibili ꝓpꝛie solũ:ſꝫ ẽt de inclu so eẽntialr̃ vel virtualr̃ in sensi bili:tñ obiectũ adequatũ intel lectui nostro ex natura poten tie non ẽ aliqd spãlius obiecto intellectus angelici:qꝛ q̃cq̃d pt̃ intelligi ab vno ⁊ ab alio ⁊hoc saltẽ cõcedere dꝫ theolog⁹ qui ponit istũ statũ nõ eẽ naturalẽ nec istã impotẽtiã intelligẽdi respectu multoꝝ intelligibiliũ eẽ naturalẽ ſꝫ penalem.Juxta illõ.15.õ tri.27.certa iquit ocu lis tuis interioꝛib⁹ lux illa mõ strauit.illa.s.eterna de qua ibi locut⁹ẽ:⁊ subdit.q̃ igr̃ cã ẽ cur acie fixa lucẽ ipsamvidere non possis:nisi vtiqꝫ infirmitas⁊q̃s eã tibi fecit:nisi iniquitas.⁊de hoc supꝛa ibidẽ. O tu aia mea vbi te sentis eẽ:vbi iacesſequi tur agnoscis recte te eẽ in hoc stabulo quo samaritan⁹ ille ꝑ duxit illũ quẽ reperit multis a latronib⁹ inflictis vulnerib⁹ se miuiuũ relictũ.Tñ pħsq̃ statũ istũ diceret simplr̃ naturalem hmõi:nec aliũ expertus erat:nec rõe cogẽte ꝯclusit.diceret forte illõ eẽ obiectũ adequatũ itel lectus hũani simplr̃ ex natura talis potẽtie ꝙ ꝑcepit sibi esse adeq̃tũ ꝓ statu isto.14.q.q.P.

Obiectum volitũ a diuina volũ tate non mutatur in isto eẽ:qꝛ nõ potest eẽ successiue sub op positis cõtingẽter tñ ẽ in isto es se:⁊ hec cõtingentia est a par te voluntatis producentis ip sum in tali esse:et ista contin gentia voluntatis potest esse sine mutatione voluntatis.39. di. pꝛimi.q.1.infra.C

Obiectum non est pꝛesens in tellectui possibili in cognitiõe abstractiua ante actum elicitũ nisi per aliquod repꝛesentati uum:quod voco speciem.3.di. pꝛimi.q.6.infra.E

Obiectum pꝛimũ idest adequa tum intellectus angelici nõ ẽ essentia sua:sed totũ ens com pꝛehendens sub se spẽs intelli gibiles ⁊ sensibiles:ſꝫ aũt eẽn tia sua sit actu itelligibilis: nõ tamẽ singulare sensibile loquẽ

do de intelligibili intellectione abstractiua tali quali cognoscitur vt'e.9.dist.scdi.q.2.j.N

Obiectū pmū habit⁹ cōtinet sub primo obiecto potētie:vel saltē nō excedit: q: si habit⁹ respicit aliqd obiectū: qd nō cōtinetur sub pmo obiecto potētie:s3 ex͡ cedit:tūc ille habit⁹ nō eēt habit⁹ illi⁹ potētie: sed faceret eā nō esse illā potentiā:sed aliā.3. dist.primi.q.3.B

Obiectū primū potētie assignat illud qd adequat potētie in rōne potētie: nō aūt qd adequat potētie:vt in aliquo statu:quēadmodū primū obiectu3 visus non ponit illud qd adequat vi sui existēti in medio illuminato lumine cādele pcise:sed qd natū est adequari visui ex se:quātū est ex natura sui. nūc aūt vt probatū est prius cōtra primā opinionē ad questionē de pmo obiecto intellect⁹: hoc est adequato: q̄ ponit qditatē rei materialis esse primū obiectū: nihil pōt adequari intellectui nostro ex natura potētie in ratione primi obiecti nisi cōmunissimū:tn̄ pro statu isto ei adequatur in rōne motiui quiditas rei sensibilis.et ideo pro statu isto nō naturaliter intelliget alia q̄ nō cōtinētur sub illo primo motiuo.3.dist.primi.q.3.F

Obiectū primū pus naturaliter est psens potētie respicienti tale obiectū vt primū q̄ secundariū obiectū sit presens.⁊ hoc maxime verū est qn solū primū obiectū ex natura rei ⁊ ex se est obiectū: ⁊ secūdariū obiectū non ex se est obiectū illius potētie:sed fit per actū istius potētie in tali esse hoc modo primū obiectū intellectus diuini ⁊ voluntatis diuine est sola essentia diuina. et oia alia sunt tn̄ scdaria obiecta ⁊ pducta aliquo mō in tali eē obiecti p actū intellect⁹ diuini.pri⁹ igit naturalr est essentia diuina psens itellectui suo (vt pmū obiectū) q̄ aliqd aliud. sed intellectus diuinus habēs essentiā obiectū sibi psens non tm̄ est potētia opatiua circa illud:sed potētia pductiua noticie adeqte illi intellectui vt pncipio productiuo. ⁊ illi essentie cuius est vt obiecti. igit tūc est productiua verbi infiniti.⁊ per consequēs verbi geniti in natura diuina. Silr volūtas habēs essentiā illā actu intellectam vt obiectū sibi presens: nō tm̄ est potētia opatiua qua.s.formaliter habēs eā amet ipsum obiectū: sed etiā potētia pductiua amoris adequati infiniti: ⁊ per cōsequēs psone spirate in natura diuina. prius ergo naturaliter q̄ intellectus ⁊ volūtas diuina habeāt vel respiciant aliquod aliud obiectū secūdariū: habet cōpleta rō pductiōis psonarū diuinarū intrinsecarū:⁊ per cōsequēs ille psone pri⁹ pducūtur q̄ aliquod aliud obiectū presentetur.⁊ p ɔ̄ns multo magis pri⁹ q̄ aliqd aliud obiectū causet.1.dist.scdi.q.1.J.D

Obiectum pportionatū potētie superiori est cōe ad obiectū pportionatū potētie inferiori. et ita ens fm q abstrahēs a sensibili ⁊ insensibili est vere ppriū obiectū intellect⁹:quia intellectus tāq̄ potentia superior potest habere actū tā circa sensibile q̄ circa insensibile vnde ista abstractio q̄ videtur esse nō ap

propriatio: est sufficiēter appropriatio respectu potentie superioris: et est circa vtrunq; obiectū per se qualis est intellect⁹. 3. dist. primi. q. 3. J. C

Obiectū quodcūq; si moueat ad aliquā notitiā: tunc sm vltimū virtutis motiue mouet ad propriā et pfectā notitiā sui: igitur nec pōt mouere ad notitiā simpliciter pfectiorē illa: nec p cōsequēs ad notitiā ppriā perfectioris obiecti. 14. q. qli. J. D d

Obiectū respectu potētie h3 primo presentiam realē. s. approximationē talē: vt possit gignere speciē talē in intellectu: que est forma intellectus. Scdo p istā speciē genitā: que est imago gignētis: est obiectū presens sub rōne cognoscibilis siue repsentati. prima presentia pcedit secūdā naturaliter: q2 pcedit naturaliter impressionē speciei p quā est formaliter scda presentia. 3. dist. primi. q. 6. J. Z

Obiectū primū theologie in deo facit oia alia actu cognita in intellectu suo: ita q̄ i pmo signo nature est essentia diuina pmo cognita in intellectu suo: et in scdo signo nature qditates virtualiter cōtinētes veritates ppuas. in tertio autē signo sunt iste veritates virtualiter cōtētē in illis quiditatibus sibi note. et non est ordo scdi ad tertium sm causalitatē quasi ille qdditates causent aliqd in intellectu eius: sed est tātū ordo effectuū eentialiter ordinatoꝝ respectu eiusdem cause: puta q̄ essentia sua quasi prius natura causat illas qdditates sibi notas q̄ veritates de eis fiāt note. Exemplum. si sol illuminaret aliquā partē ppinquā sibi: ⁊ alia pars remotior non esset illuminabilis nisi a sole pter eius opacitatē sol illuminaret partē aliā remotā. nō aūt pars illuminata primo esset causa illuminationis secūde. eēt tn̄ ordo inter partē ppinquā ⁊ remotā: sicut ordo effectuū eiusdē cause: ⁊ tn̄ nō esset ordo cause ad effectū: q2 pars illuminata nihil agit i partē opacā remotā. Ita in pposito hec essentia dei in intellectu suo facit alias qdditates actu notas ⁊ q̄si posteri⁹ naturalr facit veritates illas i istis contētas notas intellectui illi: tn̄ ille qdditates finite nullā virtutē habēt respectu itellect⁹ diuini immutādi: q2 intellect⁹ diuinus nō est nat⁹ pfici ab illis quiditatib⁹: q2 ille est infinit⁹ ⁊ ille qdditates finite: ⁊ infinitū a finito nullo mō pficit: ita q̄ si i tertio instāti nature diuina natura non moueret ad vlteriorē notitiā veritatū nūq̄ intellect⁹ intelligeret eas: q2 a nullo alio motiuo illam notitiā posset habere. 3. q. prolo. X

Obiectū vt est in memoria pducit seipsum vt est in itelligētia. vel est rō pducēdi seipm vt est in intelligētia. q̄ aūt obiectum habeat esse vtrobiq; sm qd vel ab eis differēs hoc est imperfectionis: q2 si memoria esset pfecta ⁊ itelligētia pfecta: obiectū esset simplr vtrobiq; idē vtriq;. 2. dist. primi. q. 7. h

Oblatio nō ptinet ad rōnē cōsecrationis: nec necessario reqrit. q̄ offerat. offert eni hostia non cōsecrata: ⁊ tūc est sacrificiū nō sacrm: l3 non vt ibi sit sacrificiū nisi aptitudinaliter. Esto etiā3

q verū sit q opȝ quēlibet confi ciētē cōficere in fide ecclesie bn̄ tn̄ pōt nō solū scismatic⁹ sȝ etiā heretic⁹ qđ plus eē. pone q sit heretic⁹ circa eucharistiā habere intētionē eccl'ie i cōficiēdo. ⁊ hoc intētiōe in vniuersali intēdēdo sic facere q xp̄i istituit faciēdū. ⁊ q ecclesia facit sȝ nō intēdat in spāli: qꝛ credit eucharistiā nihil valere: sicut dr. 2. pofrū. Contingit scire omnē mulā esse sterilē et dubitare de hac. 13. dist. quarti. q. 2. D

Obligatio ad penā p culpa cōmissa non est aliqđ reale in aīa post actū p̄teritū: sȝ est tm̄ relo rōnis i obiecto volito vt volitū est. 16. dist. quarti. q. 2. ā. E

Oē accidēs forte posset denolare subiectū suū i q̄ est: si eēt denominās: vel nomē ipositū qđ significaret denolationē conuenientē forme respectu talis subiecti. hoc mō non est denolatiuū ipositū a speciēb⁹ colorū: qꝛ denolatiua iposita a coloribus denominānt subiectū hn̄s colores fm eē reale. si aūt eēt denominatiuū ipositū qđ denolaret subiectū hn̄s formā fm eē intētionale: nō fm eē reale: bn̄ posset mediū denolari a tali nomine albi: ⁊ tale est impositū a lumine: ⁊ forte magis hic q̄ in coloib⁹ ppter maiorē pfectionē ⁊ euidētiam huius intētionis q̄ aliarū intētionū visibiliū. 13. distin. secūdi. q. vnica. J

Oē agēs naturale vel ē oīno primū: vel si ē posteri⁹ erit ab aliq̄ priori naturalr determinatū ad agēdū. volūtas aūt nūq̄ pōt eē agēs oīno primū: sȝ nec pōt esse determinata naturalr ab aliq̄ agēte superiori: qꝛ ipsamet est tale actiuū q seipsam determinat in agēdo: sic intelligēdo q si volūtas aliqđ necessario velit: puta. a. nō tn̄ illud velle causat naturalr a causante volūtatē: etiā si naturalr causaret volūtatē: sȝ posito actu p̄mo q̄ volūtas est volūtas si ipa sibi relinqueret: ⁊ si posset cōtingēter habere vel nō habere hoc velle: tn̄ seipsam determinaret ad hoc velle. 16. q. quoli. J. T

Oēs cerimonie tā veteris legis q̄ noue reducende sunt ad aliquod p̄ceptū decalogi: et possunt ad illud reduci. Audi Isrl' deus tuus vn⁹ est. vel ad illud Memēto vt diē sabbati sanctifices. siue eīm p primū siue per scđm p̄ceptū dicam⁹ deū p̄cepisse se honorādū vt deū. sequitur q ille cerimonie quibus se vult coli cadāt sub illo p̄cepto sicut ꝯclusio sub p̄missis. 17. dist. quarti. q. vnica. J. X

Oēs cōclusiones mathe. demōstrāt relatiōes de subiectis. qđ apparet primo ex auctoritate phi. 13. Meta. c. 1. in fi. Boni autē maxime spēs ⁊ ordo ⁊ cōmēsuratio ⁊ determinatū q̄ maxie ostēdūt mathe. scīe: qꝛ illa ars est in pportione ⁊ mēsuris aliq̄rū adinuicē. Scđo pȝ hoc p experiētiā discurrēdo p cōclusiones mathe. in q̄bus oībus cōiter predicatū est aliqua passio relatiua: sicut pȝ icipiēdo a prima cōclusione geometrice. vbi ondit equalitas laterū de triāgulo vel de linea recta hoc predicatū posset esse basim: vel latus triāguli equilateri. ⁊ ita in oībus alijs: puta q triāgulus hȝ tres angulos eq̄les duob⁹ rectis. passio demōstrata de tri

bus angulis triāgulí est ista.f. equalitas duob⁹ rectis: ⁊ ita ē in alijs.1.di.scdi.q.4.J.C.

Oē cōponibile caret pfectiōe illius cū q̄ ɔponit̄ ita ꝙ illd alid cōponibile nō h̄z in se oēz pfectionē ⁊ oīmodā idētitatē cū illo: qꝛ tūc nō posset cū illo cōponi.nullū aūt infinitū caret eo: cū quo pōt aliquo mō esse idē: imo oē tale h̄z in se s̄m perfectā idētitatē qꝛ al's posset intelligi perfectius: puta si haberet illud in se: sicut cōpositū h̄z. ⁊ istud infinitū nō h̄z. ꝯ rationez aūt infiniti est simplr: ꝙ ipsum possit intelligi perfecti⁹ vel aliquid perfectius eo. Et ex hoc sequit̄ vlterius ꝙ sit oīno incōpositū: qꝛ si sit cōpositū aut ex finitis aut ex infinitis. si ex infinitis. nullū tale ē cōponibile. si ex finitis ip̄m nō erit infinitū: qꝛ finita nō reddūt aliq̄d infinitū in perfectione sicut mō loq̄mur de infinito in perfectione. 8.dist.primi.q.1.J.B.

Oē creabile p̄us erat poīe creari ex parte sui. sed ista possibilitas nō fundat̄ in aliquo eē simpliciter: sed in esse cognito. ita ꝙ esse cognitū cōcomitat̄ possibilitas ad eē simplr: lȝ formalr eē cognitū nō sit eē poīe. qꝛ eē cognitū est eē in actu lȝ s̄m q̄d esse poīe est esse in potētia ad eē simplr: ⁊ non in actu: nec t̄n eē in potētia est eē simplr sȝ est fallacia s̄m q̄d ad simplr. sicut nec futuꝝ eē est eē simplr nec esse preteritū est esse simplr: sicut em̄ preterijsse in eē simplr nō infert esse simplr: sic nec futurū esse i esse simplr infert eē simplr. igit̄ nec multo magis posse esse simplr infert eē simpliciter: qꝛ posset esse vt̄ eē remotius ab esse simplr ꝙ̄ fore. 1.dist.secundi.q.2.B.

Oē depēdens depēdet ad aliq̄d oīno ⁊ simplr indepēdens. nūq̄ em̄ depēdētia alicui⁹ sufficiēter terminat̄ nisi ad aliq̄d oīno indepēdens. ⁊ iō q̄n duo eque dependent: neutrū est natū terminare alterū. sed vtrūq̄ depēdet ad tertiū independens. ⁊ ideo adiectiuū est dependens ad substantiuū. q̄n igitur adiectiuū addit̄ substātiuo saltē inuenit indepēdēs ad qd̄ termināt̄ eius depēdētia: q̄n autem duo adiectiua addunt̄ sibi mutuo. neutrū ad alterū depēdet qꝛ neutrū terminat̄ ad alterū: sicut neutrū terminat depēdētiā alterius. sȝ depēdet ad aliqd̄ tertiū. qd̄ terminat sufficiēter depēdētiā eoꝝ amboꝝ. ⁊ ꝑpter hoc q̄n termin⁹ numeralis addit̄ substātiuo: sicut si dicat̄ duo spiratores: statīz termin⁹ numeralis adiectiu⁹ h̄z substātiuū terminās ⁊ qꝛ adiectiuū determinat illud qd̄ ei⁹ depēdētiā termiat. iō denotat significatū sui substātiui numerari q̄n aūt addit̄ adiectiuo: vt cum dr̄ duo spirātes vtrūq̄ est dpēdēs. ⁊ iō neutrū determinat alterū: sicut neutrū determinat depēdētiā alteri⁹. sed ambo dependēt ad tertiū. qd̄ termiat eorū depēdētiā ⁊ determinat̄ per ipsa. Et hoc in ꝓposito est aliq̄ vt̄ persone quasi dicat tres aliqui vel tres persone creantes: qꝛ lȝ vsitate adiectiuū masculinū nō sit substātiuū: sȝ t̄n neutrū sit substātiuū: t̄n in diuinis q̄n adiectiuū masculinū ponit̄ per se: tūc intelligit̄ ibi eē sub-

stãtiuũ vt qs vel psona. vt cuz dr pr & filius nõ sunt vnus. sicut dñt auctoritates: lz sit vnus deus: qz vnus absolute positus significat adiectiue: & intelligit hre suũ substantiuũ. s. quis. vnde significat q pater & filius sint vnus quis: vel vnus aliquis: vel vna persona. qd est falsum. 12. dist. primi. q. vnica. §. X.

Oẽ ens finitũ ad se cõsideratuz sub rõne absoluta potest pertinere essentialr ad aliqd genus absolutũ si est p se vnũ: nullus em̃ modus cõcipiendi: cũ quo stare põt vnitas p se cõceptus quĩ cõceptus sit absolutus tollit quin illud sit conceptũ pertineat ad genus absolutũ: qz illud sic conceptũ includit aliqd absolutũ dictum de se in qd. & aliqd inequale p qd distinguit ab alijs cõceptibus absolutis: vt genus & differẽtiã extra intellectũ. 1. dist. scdi. q. 5. E.

Omne intelligere in nobis expsi suz est per actuz dicendi. & per oẽ dicere exprimit aliqd intelligere. & p aliud dicere aliud intelligere. ideo si vnicũ est intelligere vnicũ est dicere: sed ista ppositio oino nõ hz rationẽ veritatis in deo: qz nõ omne intelligere diuinũ est per aliqd dicere: imo intelligere paternuz respectu cuiuscũqz obiecti nõ est per aliqd dicere. & ideo posset pr quãtũ ad hoc habere intelligere vnicũ respectu omniũ obiectorũ: lz haberet singula dicere respectu singulorũ obiectorũ si singula obiecta haberent ppria verba. 2. q. q. E.

Omne intelligere fm se acceptũ cõuenit intellectui cõiter: & oẽ velle volũtati & silr oẽ nolle fz se acceptũ: qz ita libere hz nolle sicut velle. & ẽt illi cõparãdo hãc pot ẽtiam operatio vnius nõ est discõuenĩẽs aliq. nihil g̃ inuenit ibi qd sit positiuũ disconueniens tali nature nisi passio distincta contra operationẽ vel opatio disconueniens: non qdẽ fm se: sed qz nolita: imo generalr omne nolitum positum tñ i effectu causat tristitiã. 46. dist. quarti. q. 4. §. B.

Omne mobile alteratione vel latione p aliquã formam presupposità illi motui est in loco; qz quãtitas pcedit necessario vtrũqz istorũ motuũ. Qd aũt generat hoc est subijcit generatiõi neqz p illud p qd subijcit generationi neqz per formã aliquaz quã hz per generationẽ per se est in loco: qz & si subiectũ generationis actu esset hñs formã substãtialẽ & ẽt hñs quãtitatẽ aliquã que est rõ locandi tñ nõ haberet quãtitatẽ vt est subiectũ generatiõis: qz quãtitas nõ est rõ recipiẽdi terminũ istius mutatiõis. & ita vtr subiectũ gñatiõis vt ẽ p se subiectuz nõ includit aliqd qd sit p se rõ essendi in loco: qz non est nisi tm̃ substãtia lz eã concomitet quãtitas. sed illa nõ est p se aliqd eius inquãtũ subijcit generatiõi. 11. di. qrti. q. 3. §. Ee.

Omne notionale ẽ relatiuuz ad itra & ecõuerso. eẽntiale aũt nõ est relatiuũ ad intra: qz tũc eẽt cõe & nõ cõe. 1. q. q. §. E.

Oẽs phi cõiter in diffõne hois posuerũt rõnale tãqz eius drĩã ppriã. p rõnale itelligẽtes animã intellectiuã esse partẽ eẽntialẽ eius. nec breuiter inuenit aliqs phs notabilis q hoc ne-

set: lȝ ille maledict⁹ Auer. in fi ctiōe sua .3. de aīa. q̄ tñ nō ē in= telligibilis nec sibi nec aliis: po nat intellīn eē quādā subaȝ se paratā mediātib⁹ phātasmati bus nobis ꝯiūgibilē: quā cō. iū= ctionē nec ipe nec aliqs sequar ei⁹ adhuc potuit explicare: nec p illā ꝯiūctionē saluare hoīeȝ itelligere. nā bm ipȝ hō forali= nō esset nisi qdā aial irrōnale excellēs p quādā tñ animā ir= rōnalē ꝛ sensitiuā excellētioreȝ aliis aīab⁹. 43. di. q̄rti. q. 2. J. B.

Omne p se agēs agit pp finem. quē cognoscit vel inquātū diri git a cognoscente finē. Jt ita oē pncipiū p se actiuū qd nō ē co= gnitiuū vt dirigi in actione sua a pncipio cognitiuo ꝛ iō planū est q illa tertia potētia executi ua si eēt: eēt subordinata l agē do intellectui ꝛ volūtati. ꝛ sic nō posset p ipsaȝ aliqd produci sine actu volūtatis vel intelle= ctus. 1. di. quarti. q. 1. Aa.

Omne p se itelligibile aut inclu dit eēntialr rōnē entis: vel cōti nef virtualr vel essentialr l in= cludēte essentialr rōneȝ entis. oīa eñi genera ꝛ spēs: ꝛ indiui dua ꝛ oēs ptes essentiales ge= nerū ꝛ ens increatū includunt ens q̄ditatiue. oēs dr̄ie vltime includunf in aliqb⁹ istoꝝ essen tialr vel quiditatiue. oēs paſ= siones entis includunf in ente ꝛ in suis inferioub⁹ virtualr. igi tur illa quib⁹ ens nō ē vniuocū in q̄d: includunf in illis q̄bus ens est sic vniuocū ꝛ ita patȝ q ens hȝ primitatē cōitatis ad p̄= ma intelligibilia: hoc est ad cō ceptus q̄ditatiuos generū spe cierū indiuiduoꝝ ꝛ partiū eēn tialiū oīuȝ istoꝝ. ꝛ entis increa ti. ꝛ hȝ primitatē virtualitatis ad intelligibilia inclusa in pri= mis intelligibilib⁹. hoc est ad cōcept⁹ qualitatiuos differētia rū vltimarum. ꝛ passionū pro= priarū. 3. dist. primi. q. 3. J.

Oēs passiones demōstrate i to= ta sciētia mathematica vlr de mōstranf de accidentib⁹ ꝛ p se scdo mō dicunf de eis. pȝ inci piēdo a prima cōclusione arit= metrice vel geometrice vsq in finē. intātū q quelibet scibilis passio eq̄. sciref de eo de q̄ scit: si nulla esset suba corporea in vniuerso. nō enim min⁹ triāgu lus hēret tres angulos ꝛc. ꝛ si in nulla substātia esset triāgu laritas nec minus possent tres linee eē latera triāguli eq̄late= ri: ꝛ si nulla esset suba subiecta eis. 12. di. quarti. q. 2. J. G.

Oēs partes prius nā erant pre= destinati q̄ passio xp̄i esset p̄= uisa. voluit eniȝ de⁹ prius oēs electos habere gratiā ꝛ gloriā q̄ p̄uiderit eos casuros ꝛ pri⁹ lapsuros q̄ preordinaret medi cinaȝ cōtra lapsum. ꝛ iō passio vt preuisa post preuisionē lap= sus potuit esse rō remittēdi of fensam ꝛ cōferendi gratiaȝ re conciliantem: nō aūt potuit eē ratio predestinationis. 19. dist. tertii. q. vnica. E.

Omnē realitatē taȝ absolutā q̄ relatiuā quaȝ pater hr̄e pōt: a se hȝ in primo signo originis. 12. di. primi. q. vnica. J. K.

Oīa mixta possunt habere ratio nes seminales: qr a gnante re= cipiūt qualitates q̄ sunt vie ad formas vlteriores ꝛ perfectio= res. Jn cadauere eñi bouis pt iduci qualitas aliqua a corpo re celesti q̄ est via ad formam

apis.⁊ ē filis illi q̄ dat a genē rāteuniuoco:⁊ est rō seminalis pōt ēt rō seminalis eē ī nō vere mixtis.sicut ī mixtis p iuxta positionē3.corpora eñ celestia nō semp generāt ꝺ vere mixt3: ſ3 de mixtis p iuxta positionē: ⁊ tale mixtū pōt hr̄e q̄litate3 q̄ est via ad formā perfectiorem. 18.dist.scd̄i.q.vnica.L.

Oia precepta scd̄e tabule explicāt illud preceptū.Diliges pximum.q: specificāt illa in qui bus nō debeo odire inimicu3. nā non occidere includit non odire sibi iniuste viā corporalē.nō furari nō mechari includūt nō odire sibi bonū fortune vel fame.⁊ sic de alijs.30. dist. tertij.q.vnica.J.G.

Oia alia sacra ab eucharistia cō sistunt in vsu ⁊ in fieri. ita q̄ idē est ibi sacrm ⁊ perceptio sacramēti. sicut baptisms est pceptio baptismi.nec pmanet aliqd q̄ sit sacrm cessante vsu tali vel perceptiōe.sed hoc sacramentū est quoddā permanens ēt antevsu3:⁊ hoc cōgruū erat q: xp̄s permanēter voluit esse nobiscū. ergo ī aliquo signo vl' sacro permanente . vnde vsus huius sacri non est sacr3. vsus eñ verborū sacramētalium est q̄dā via ad sacrm:q: in termino plationis verbo4 incipit eē sacrm:sedvsus ⁊ perceptio isti sacri est queda3 dispō sacralis seu via qua hoc sacrm applicetur mēbro ecclesie.⁊ bene possibile est in vtroq3 vsu si digne fiat gratiā pferri vtenti:ſ3 hoc nō est formale ⁊ primū significatū eucharistie ſ3 quidā act sacrales in quibus bene potest gr̄a recipi si digne fiāt: magis tñ in pceptione q̄ꝫ in ꝯsecratione: q: act pceptiōis significat nutritionē spūalē q̄ ē p gr̄e collationē.8.di.quarti.q.r.E.

Oia sacra noue legis hn̄t a pas siōe xp̄i vt exhibita efficaciam: nō quidē in actu exteriori ſ3 interiori exhibitā. ab instāti eñ ꝯceptiōis xp̄s habuit meritum passiōis.⁊ in illo interiori actu ꝯsistit principalior rō meriti. ⁊ iō q̄cq̄d istituit tpe vite sue potuit ēt hr̄e tunc efficaciā a pas siōe volita pfecte ab ipso xp̄o: in q̄ volitione erat principalis oblatio : ⁊ principalis oblatio grata fcā deo.2.di.q̄ti. q.1.L.

Oia sacra hn̄t efficaciā a passione xp̄i exhibitavel pmissa.⁊ iō si status inocētie stetisset passio xp̄i nec fuisset exhibita nec pmissa.26.di.quarti.q.1.R.

Oia sex trāscēdētia denolant se mutuo. ⁊ iō eq̄lis pfectiōis est eē essentialr vex:sicut est eē essentialr bonū.nisi pbet q rōne veri est nobilior rōne boni:⁊ ecōuerso.49.di.q̄rti.q.4.J.R.

Omnis act intelligēdi vel naturalr pexigit intellm cui est habentē ppium actuale esse intellectus:vel saltē coexigit:ita q nullo mō tale eē actuale ppriū intell's vt intellect nec aliquid p se inclusum in tali esse actuali p actū intelligendi ipsi intellectui attribuit: q: ois actus est posterior:⁊ ideo preexigit suū prius.1.q.q.J.R.

Omnis actualis relōnis terminus est aliqd̄ ens actu.in quocūq3 igit instanti nāe cā refert actu ad effectū:tūc est in termino eē actuale.pōt aūt illud absolutū terminās esse sine respectu ad ipm.igit ita est simul cū

isto respectu qđ est prius natu ralr eo. ꝛ iđ nō pōt eē aliq̄ relō in cā naturalr anteq̄ absolutū sit ad qđ đʒ esse ista relatio. Et ita intelligo q̄ in pꝛio instāti est. a. sub rōe absoluti. i scđo est. b. sub rōne absoluti ħns eē p. a. in tertio. b. referē ad. a. sub rōne absoluti: si ē relatio non mutua. vel. a. ꝛ. b. referūtur relationib⁹ mutuis. ita q̄ in p̄mo instanti intell'ꝰ est in actu p essentiā: vt est mere absoluta tāquā in actu primo sufficiēti ad p̄ducēdū qđlibet in actu intelligibili. In scđo instāti p̄ducit lapidē in eē intellecto ita q̄ terminus iste est: ꝛ hʒ respectū ad intellectionē diuinam. nullus autē est respectus econuerso in intellectu diuino: q2 respectus eius non est mutuus. 35. dist. pꝛimi. q. vnica. ꝫ. D.

Omni cognoscēti agēti pp̄ finē necīa est triplex cognitio. p̄mo qūo ꝛ qualr finis acq̄rat. scđo cognitio oīum: q̄ sunt necīa ad finē. tertio ē necīuʒ cognoscere q̄ oīa illa sufficiāt ad talem finē. Pꝛimū ptʒ q2 si nesciat qūo finis acquirat nesciet qualr ad ꝯsecutionē illi⁹ se disponat. Secūdū pbat: q2 si nesciat oīa necessaria ad ip̄ʒ finē p̄pter ignorantiā alicuius necessarij poterit a fine deficere. Et ēt quātū ad tertiū si nesciat ista necessaria sufficere dubitādo se ignorare aliqđ necessariū nō efficaciter ꝓsequetur illud qđ est necessariū. 1. q. pꝛolo. C.

Oib⁹ ꝯctib⁹ mrīmonij p̄cedētib⁹ legē euāgelicā nō fuit annexū sacr̄m pꝛopꝛie dictū. nec fuisset annexū cōtractui in statu innocentie si semp̄ in illo mansisset sicut dictū est. ꝫ. dis. 26. nec tñ tūc defecisset aliq̄d de p̄fectiōe pertinēte ad contractū mrīmonij. 39. di. quarti. q. 1. ꝫ. A.

Oīs creatura pōt tēdere i nihil: ꝛ in non esse eo q̄ de nihilo est ꝛ sua actio silr tendit in non eē ꝛ hmōi tendentia surgit necessario ex natura rei: sed ex hoc nō pōt poni defectus culpabilis. 23. di. scđi. q. vnica. C.

Oīs dispō necessitās ad formaʒ q̄ nō ē rō receptiui pt̄ dici quodāmō cā actiua siue cā instrālis respectu forme. ip̄m aūt sacramētū siue susceptio sacri est talis dispō ꝛ imediata nō causans aliā mediā inter se ꝛ grāʒ ꝛ iđ ipsa pōt dici quodāmō cā actiua vel istr̄alis respectu gratie. 1. dist. quarti. q. 5. ꝫ. D.

Omnis diligens se ex charitate diligit se in oꝛdine ad bonū infinitū: q2 diligit sibi actū illum vel habitū quo tēdit i illud bonū ꝛ in hac dilectione tēdit in alterū q2 i deū tanq̄ in p̄ncipale obm act⁹: ꝛ tñ ad se hʒ charitatē lʒ nō vt ad obiectū finale: sed pꝛoximū oꝛdinatū ad obiectū vltimū qđ est ab eo distictū 29. dist. tertij. q. vnica. B.

Oīs entitas q̄ditatiua siue partialis siue totalis alicui⁹ gn̄is ē de se indifferēs: vt entitas quiditatiua ad hāc entitatē ꝛ illā ita q̄ vt entitas q̄ditatiua est naturalr pꝛioꝛ ista entitate. vt est hec ꝛ vt pꝛioꝛ est naturaliter sicut non conuenit sibi esse hanc: ita non repugnat sibi ex ratione sua suum oppositum. ꝛ sicut compositum non includit suam entitatem: qua est hoc: inquantuʒ natura: ita nec materia inquantum natura

includit entitatē:q̄ est hec mā nec forma inquātū nā includit suā. ergo ista entitas nō est mā vel forma nec cōpositū inquantū qōlibet istorꝫ est natura sed est vltima realitas entis qd est mā: vel qd est forma vel qd est cōpositū: ita ꝙ qōlibet cōe: ⁊ tn̄ determinabile adhuc pōt distingui quātūcūqꝫ sit vna res l plures realitates formalr distinctas: quarꝫ hec formalr nō est illa. sed hec est formalr entitas singularis: ⁊ illa est entitas nature formalr: nec pn̄t iste due realitates esse res ⁊ res sicē pn̄t eē realitas vn̄ accipit genus: ⁊ realitas vnde accipit differentiā. ex quibus realitas specifica accipit. sed semp in eodē sine parte sine toto sunt realitates eiusdē rei formalr distīcte. 3. dist. secundi. q. 6. R.

Omnis intentio scd̄a est relatio rōnis nō quecūqꝫ: sed pertinēs ad extremū: vel actuꝫ intellꝰ cōponētis vel diuidētis: vel saltē cōferētis vnū ad alterū. hoc pꝫ q2 intētio scd̄a fm oēs causat per actū intell's negociātis circa rē prime intentionis: qui non pōt causare circa obiectū nisi tantū relationē rōnis. 23. dist. primi. q. vnica. j. B.

Omnis obligatio ad restōnē reducit ad auferre vel detinere ⁊ hoc vel vt cā pncipalis vel ꝓxima vel coadiuuās vel inducēs vel non impediens q̄n eius esset ad bonū reipu. ⁊ sine periculo persone impedire. 15. dist. quarti. q. 2. j. Bb.

Omnis memoria ꝑfecta pōt hr̄e intelligētiā adequatā sibi quo ad hoc ꝙ ipsa fm actum suum primū ⁊ totalē pōt producere effectū sibi adequatū. qd pꝫ: q2 ēt memoria infinita patris potest esse principium producēdi notitiam actualē infinitam. 3. dist. scd̄i. q. 10. j. C.

Omnis nā q̄ nō est de se actꝰ purus pōt fm illaꝫ realitatē: fm quā est nā eē potētialis ad realitatē illā qua est hec natura: ⁊ sicut de se nō icludit aliquam entitatē q̄ sit singularē: ita nō repugnāt sibi quotcūqꝫ tales entitates. ⁊ ita pōt i quotcūqꝫ talibus inueniri: in eo tn̄ qd ē necesse esse ex se est determinatio in natura ad eē hoc q2 tātū est quantū pōt esse q2 quicquid pt esse in natura est ibi: ita ꝙ determinatio nō pōt esse ꝑ aliqd extrinsecū ad singularitatē. si possibilitas sit i natura ꝑ se ad infinitatē. secus est in oī natura potētiali vbi pōt esse multitudo. 3. dist. scd̄i. q. 7. B.

Omnis natura itellectualis immediate ordinat ad attingēdū finē ordine tn̄ quodā: ita tamē ꝙ vna ē ꝑfectior alia. ⁊ oēs tamē imediate non ordinate ita ꝙ vna sit alterius mediuꝫ quo attingat vltimū finē. oīs enim intellectꝰ hꝫ pro obiecto totuꝫ ens. ⁊ sic nō quietat in qua cunqꝫ substantia vel ente. sed solū in ente optimo: sicut pꝫ de visu. clarius eniꝫ ⁊ perfectius videt aquila solem q̄ꝫ homo: tamen imediate vtrumqꝫ videt solem 49. di. quarti. q. 8. j. E.

Omnis ordinate volens post volitionē finis imediate vult illd qd est imediatius vel primius fini. deus ergo cū sit volens ordinate primo vult seipsum vel bonitatē suam tanq̄ꝫ finē. scd̄o vult bonū creature rationalis

vltimatuꝫ

vltimatū qđ est cōicatio creatu re:siue cōicatio btifica sue bonitatis creature tali. et postea vult gratiā q̄ ordinat ad btitudinē huiꝰ: vel ad fruitionē eiꝰ. et posteriꝰ vult istū beatuȝ vel beatificabilē eē nasciturū a tali parēte.20.dist.scđi.q.2.B

Oīs pena est inuolūtaria ſm se cōparādo ad volūtatē sequētē affectionē cōmodi.tñ pōt eē volūtaria volūtate antecedēte.s. volūtarie applicatiōe causarū ad quas sequtur: pōt etiā eē volūtaria volūtate iusta acceptāte.⁊ hoc volūtate sequēte affectionem iustitie:qꝛ sic acceptat qcqđ hȝ ordinē ad ꝑ se volēdū iuste.14.dist.quarti.q.1.ſ.C

Oīpotētia ad oē possibile ꝑducendū nō pōt cōferri creature: vel alicui nisi illđ habeat in se formā vnā vel plures i qua vel in qbꝰ radicet potētia oim possibiliū possibiliter fiendoꝝ:hec aūt forma nō pōt esse accidētalis:nec vna:nec multe:qꝛ accidēs ſm se nō hȝ in se nec habere pōt manēs accidens ꝑducti uā virtutē oim substātiarū:vel alicuiꝰ dico de se:igit opȝ ꝙ illa oīpotētia inesset ei ꝑ aliquā formā substātialē virtualiter ⁊ ꝑfecte cōtinētē oēm formā⁊ oē ens possibile fieri: ⁊ iō talis potētia nō pōt cōferri aīe xp̄i manēte aīa:nec angelo:qꝛ aīa manens aīa:vel angelus manens angelus nō pōt infrigidare: et ideo repugnat sibi talis forma virtualiter cōtinēs oīa:sed posse cognoscere oīa cognoscibilia cū hoc non sit ꝑducere ipsa in esse:nō requirit nisi potētiā intellectiuā: ⁊ habitꝰ vel species quoꝝ aīa est capax.ideo intendendo in scibilia nō causando ea:sed tātū cognoscēdo non requirit tāta ꝑfectio in fundamēto quo absolute cognoscit: sicut reqrit i fundamēto oīpotētie quo pōt oīa possibilia causare.16.dist.tertij.q.2.Ḡ.E

Omnipotēs sicut suo velle pōt ꝑducere oē possibile:ita suo nolle pōt impedire vel destruere oē possibile: si iā habet esse. 2.dist.ꝑmi.q.3.ſ.B

Omnipotens pōt in omne illud qđ est terminus potētie simpliciter. ⁊ hoc producēdo illud in eo in quo natū est ꝑduci: si natū est ꝑduci in aliquo: vel producēdo ip̄m in se subsistēs si nō est natū produci in aliquo.non autē oportet ꝙ posset ꝑducere oē tale formaliter in se: sicut pōt ꝑducere cursum aīalis in aīali:vt in hoīe vel asino:i quo natꝰ est esse cursus.sed hoc nō pōt ꝑducere in se: nec pōt formaliter currere:qꝛ tūc ꝑ illud verbū neutrū significaret:ꝙ talis forma esset in ipso formaliter:lȝ igit filiꝰ nō possit formaliter generare: vt gn̄atio sit in ipso:nec possit principiare gn̄ationē in seipso:tñ si illud sit terminꝰ oīpotētie opȝ dicere ꝙ filius possit principiare generationē in eo in quo nata est esse. nullo aūt modo filius pōt p̄ncipiare generationem in se:nec in illo in quo nō est nata eē: tñ vt est omnipotens pōt actionē illā causare in eo qđ pōt eā recipere: sicut nō esset oīpotēs si nō posset causare intellectionē in itellectu potēte recipere eā. generare aūt nō potest aliquo modo esse a filio:nec vt in filio nec in alio, igit si generare est

S

218

terminus omnipotẽtie simpliciter: filius nõ erit oipotẽs.20. dist. primi. q. vnica. §. C
Oipotẽtie passiue i ente op3 ponere aliã actiuã correspõdẽtẽ: et ita si passiue noue nõ correspõdet alia actiua creata correspondebit sibi immediate diuina.43. dist. quarti. q.2. O
Oĩs rationabiliter volẽs vult primo finẽ. et secũdo illud quo immediate attingit finẽ. et tertio alia que remotius sunt ordinata ad attingẽdũ finẽ. cũ igitur deus rationabilissime velit licet nõ diuersis actib⁹: sed tãtũ vno inquãtũ illo diuersimode tendit super obiecta ordinate. primo vult finẽ: et in hoc est actus suus perfectus et voluntas eius beata. scdo vult illa q̃ immediate ordinãtur in ipsum predestinando sc3 electos que immediate attingunt ipsum: ⁊ hoc quasi reflectendo volendo alios diligere idem obiectũ secũ sicut prius dictũ fuit de charitate dist.28. huius. qui enim amat se primo ordinate: ⁊ p cõsequẽs nõ inordinate 3elando vel inuidẽdo isto modo. secũdo vult habere alios diligentes: ⁊ hoc est velle alios habere amorẽ suũ in se: ⁊ hoc est p̃destinare eos si velit eis hoc bonũ finaliter. tertio vult illa que sũt necessaria ad attingẽdũ hũc finem. s. bona gratie. quarto vult propter illos alia que sunt remotiora. puta hũc modũ sensibilẽ vt seruiat eis. vt sic verum sit illud.2. phy. homo quodãmodo est finis omnium sensibiliũ. s. q: ꝓpter ipm volitũ a deo quasi in scdo signo nature sunt oĩa sensibilia volita quasi in quarto signo: illud etiã qd est propinquius fini vltimo cõsueuit dici finis eorũ q̃ sunt remotiora: siue igit q: deus vult mũdũ sensibilẽ in ordine ad hominẽ predestinatũ: siue q: quodãmodo vult immediatius hominẽ amare se q̃ mũdũ sensibilẽ esse. hõ erit finis mũdi sensibilis. patet igit inequalitas volibiliũ quãtũ ad ipsa volita: non vt volitio est ipsius volũtatis: sed vt trãsit super obiecta modo predicto. nec tñ illa inequalitas est propter bonitatẽ p̃suppositã in obiectis quibuscunq3 alijs a se: que sit quasi ratio sic vel sic volẽdi. sed rõ est in ipsa voluntate diuina: q: sicut ipsa acceptat alia in gradu: ita sunt bona in tali gradu ⁊ nõ ecõuerso. vel si detur q̄ in eis vt ostẽsa sunt ab intellectu: ostẽdit aliquis gradus bonitatis eẽntialis sm quẽ rõnabiliter d3 complacere voluntati. hoc saltẽ est certũ q̄ cõplacẽtia eoꝝ quantũ ad actualẽ existẽtiã est mere ex volũtate diuina absq3 alia rõne determinãte ex parte eorũ. 32. dist. tertij. q. vnica. §. G
Oĩs relatio rõnis q̃ est in obiecto ex hoc q̄ cõparat p intellectũ ad aliud est in eo precise vt est ens diminutũ habẽs esse in intellectu: vt cognitũ in cognoscẽte. ⁊ posset esse in eo si p impossibile illud nõ haberet esse essentie neq3 existentie: dum tamẽ haberet simili modo esse in intellectu comparante. 35. dist. primi. q. vnica. E
Omnis substãtia p se existẽs est ꝓpria ei⁹ cui⁹ est: hoc est vel ex seipsa: vel est propria p aliquod cõtrahẽs facta ꝓpria quo con=

trahẽte posito nõ põt inesse alteri: lȝ non repugnet ei ex se in esse aliĳ.3.dist.secũdi.q.1.L

Ois veritas theologica vel ẽ de primo subiecto: puta que inest deo p ratonẽ dei: vel quasi de parte subiectiua ꝑmi subiecti. puta que est propria alicui pso ne: aut de aliquo qḋ attribuit ad primũ subiectũ vel quasi pꝫ tẽ subiecti: vtputa de creatura quantũ ad respectũ quẽ hȝ ad deũ vt deꝰ: ⁊ de natura assumpta quantũ ad respectũ quem habet ad verbum substentificans.3.q.prolo.P

Ois vnio vel est p informationẽ vel p aggregationẽ vel estvnio ordinis. ⁊ ne sit altercatio de pfectionibꝰ essentialibꝰ vel de ꝓprietatibꝰ notionalibꝰvel aliĳs que dicũtur vnita in deo intelligo de vnione que est realiter distinctoꝝ.19.q.quoli.I.A

Opera illius qui moritur in charitate ⁊ si post mortẽ nõ referãtur ab ipso ad veniale in q̃ moritur dimittẽdũ.nec etiam ipse habeat aliquẽ actũ nouũ meritouũ per quẽ deleatur veniale tamẽ illa opera ꝑus facta pñt esse a deo relata ad remissionẽ istius venialis post mortem.et hoc isto modo qꝛ causa impedibilis dũ est impedita nõ ponit effectũ. dũ vero est nõ impedita ponit. sed merita istiꝰ moriẽtis in charitate essent cã sufficiẽs deletionis venialiũ istius: vel relata ab ipso vel a deo acceptãte illa in ordine ad istud. sunt aũt impedita dũ iste viuit si semp actu manet in peccato veniali. post mortẽ ꝟo nõ sunt impedita: qꝛ tũc non contrahit actũ pcti venialis: ⁊ ideo p illa delebũtur venialia post hãc vitam.21.dist.quarti.q.1.I.E

Operatio habet duas conditiones quibus cõuenit cum actione. Prima est ꝙ semp est in fieri.nõ dico successiuo: qꝛ operatio est indiuisibilis: ſȝ sic in fieri ꝙ in cõtinua depẽdentia ad causam eãdẽ ⁊ ſm idẽ: sicut dependẽtia rei cõseruate ad causam cõseruãtem. Scḋa cõditio est: ꝙ operatio transit in obiectũ sicut in terminũ: licet nõ accipiat esse per ipsam: qꝛ presupositũ in suo esse: ⁊ ꝓpter istas duas cõditiones potest operatio dici actio: sicut ꝓpter istas significatur grãmatice per verbum actiuum: et propter easdẽ dicitur operatio actus secundus.13.q.quoli.Dd

Operatio hȝ obiectũ quasi presuppositũ. ꝓductio autẽ hȝ terminũ productum per ipsam.6. dist.primi.q.vnica.B

Operatio inquantũ operatio est non productiua: quia operationes vt oꝑationes: sunt fines et perfectiones operãtis. productio aũt vt productio est: nõ est perfectio producentis: sed habet terminum productũ extra essentiam producentis: vel saltem non includitur formaliter in persona producentis. Quare igitur actus secundus quo pater intelligit vel operaƚ formaliter non producit? Respondeo: qꝛ illud itelligere ex ratione sua est operari patris: et nõ est producere. productione autem siue dictione ꝓducit. sicut aliquid calefactione calefacit formaliter: cuius non est alia causa prior. Quod si arguas idem esse principiũ istoꝝ duo⸗

S 2

rum actuū.nō altercando modo de intellectu agente ꝛ possibili:pōt cōcedi:ꝙ ex ꝯplenitudine perfectionis pt competere alicui:ꝙ opereť ꝛ ꝓducat aliquid aliō a se.magistñ hoc patebit qñ diceť ꝙ dicere nō est aliqs actus intelligēdi formaliter.ē tñ aliquis actus intellectus:null⁹ aūt actus intelligēdi formalr ē productiu⁹:ſʒ aliquis alius actus formalr naturalr ꝓcedēs:vel subsequens pōt eē productiu⁹:qualis ē actus dicēdi.2.di.primi.q.7.Q

Operatio mixti nō ē eiusdē speciei cū aliqua operatiōe elemēti:nec trāsmutatio.nam forma elemēti ꝛ forma mixti habent sufficiētē entitatē.vtvna sit termin⁹ vni⁹ generatōis:ꝛ alia alteri⁹:vel vt hec sit termin⁹ a q̄ corruptionis ꝛ ille termin⁹ ad quē generatiōis:ergo sicut nihil pōt eē simul sub forma aeris ꝛ ignis sic nec sub istis ꝛ mixti.Nec etiā qualitas mixti hoc cogit:puta frigiditas carnis:quia illa non ē frigiditas aque vel terre.15.di.scdi.q.vnic.ſ.B

Operatio nō ꝓportionata nō ē delectabilis:qlis ē sensatio obiecti excellētis:nec mirū q2 operatio nō ē delectabilis nisi q2 ē circa obiectū delectabile.et iō qñ obiectum ē discōueniēs tūc ē cōtristās vel dolorificās 44.di.quarti.q.3.ſ.h

Operatio q̄ ē vltima pfectio nature operātisne cessario hʒ annexā relationeʒ puta si loquamur de operatiōe beatifica hominis vel angeli.ista necessario ē existētis vt existētis::q2 si sit cognitio est intuitiua: si sit volitio ē necessario cōcomitās intuitionem.13.q.q.ſ.p

Oportet actū intellect⁹ eē in potestate voluntatis.ita ꝙ possit intellectū auertere ab vno intelligibili ad aliō intelligibile cōuertēdo:alias intellect⁹ staret semper in cognitiōe obiecti perfectissimi habitualr sibi noti.probatio.Agēs pfectius circa idē passum forti⁹ agit ꝛ impēdit minus ꝛ imperfectū: ptʒ de igne ꝛ aqua q̄ si agāt circa idē:ignis totalr ipediet aquaʒ in sua actione ita ꝙ nō habebit effectū suū:ſʒ obiecta intelligibilia respectu intellectiōis sunt cāe naturales actiue.ꝛ intellect⁹ agēs ꝛ possibilis si ponātur agere ad intellectionem igr̄ min⁹ pfectū intelligibile ꝓsente magis perfecto intelligibili moueret.nūq̄ moueret nec ꝙ auerteret intellectus ab illo magis pfecto ꝛ efficacissimo intelligibili.42.di.scdi.q.4.ſ.C

Oportet ad vnitatē per se cōpositi materiā recipere formā et subesse forme:non ꝙ tunc materie detur aliqua actualitas noua:quando nō ē sub forma. 12.di.secundi.q.2.ſ.B

Oportet appreheńsioneʒ eē ſm rōnē rectā nō erroneaʒ:alioqn si ad apprehēsionē erroneā statim oēs appetāt eē actu elicito.nō seqtur illō eē cōsonū inclinatōi nature:imo magis oppositū.Nō ē aūt manifestuʒ ꝑ rōnē naturalem ꝙ rō ostendēs homini semper eē tanq̄ appetibile sit rō nō erronea:q2 pri⁹ oporteret ostēdere ꝙ istō possʒ ꝯpetere hoi.Breuiter ergo oē medium ex desiderio naturali ad probandū aīe immortalitatē vr̄ eē iefficax:q2 ad efficaciā

eius opȝ oñdere vel potẽtiam naturalẽ eẽ in natura ad istud vel ꝙ apprehẽsio quã statiȝ se quitˀ isto desideriũ si ẽ actꝰ eli- citus sit apprehẽsio recta ⁊ nõ erronea: ⁊ horũ primũ ẽ idem cũ cõclusiõe q̃ cõcluditˀ ex desi derio naturali. scõm aũt diffici lius vel minꝰ notũ illa conclu sione q̃ ẽ ꝙ aĩa sit immortalis. 43. di. quarti. q. 2. J. y

Oportet peccatorẽ q̃ ẽ impotẽs ad faciẽdũ penitẽtiã alia pena puniri pro peccato: sȝ hoc non dȝ sibi imponi hic: qꝛ nõ põt il lã hic implere: nec põt sibi im- poni ꝙ tãto tpe stet in purga- torio: qꝛ iste sacerdos non hȝ auctoritatẽ sibi infligẽdi illam penaȝ: sed proponenda est sibi pena correspondẽs peccatista li modo. si sanus esses talis pe nitẽtia eẽt tibi imponẽda: quã si cõualueris studeas adimple re: sȝ nunc es in manu domini cõfide de misericordia eius: qꝛ et si te puniat: tñ misericordi- ter. vel in casu vbi nõ põt pro- trahi multus sermo non opor tet aliquã penã sibi specificare sed tantum eum instruere ð iu stitia dei misericordis. 20. dis. quarti. q. vnica. J. B

Oportet loquẽtẽ loqui ⁊ respõ- dere ad intẽtionẽ querẽtis. ita ꝙ si ei respõdẽdo dicat aliqua verba que sunt falsa si dirigã- tur ad audiẽtẽ. vera aũt si diri gantur ad deũ: nõ loquitur ve raciter qꝛ in casu illo non lȝ al loqui deum. 38. distinctio. ter- tij. q. vnica. D

Oportet obiectũ magis cointel ligi actui vt terminũ attingen tie vniõis in actu q̃ vt termi- minũ depẽdentie vel mẽsurabi lis ista aũt attingẽtia ẽ relo rõ nis in actu abstractiuo: sȝ quia sub rõne illiꝰ relõnis attingẽ- tie cõiter intelligitˀ. ⁊ hoc attin gẽtie actualis. lȝ illa nõ sit ac- tualitas realis: sȝ actualitas re lationis rõnis. ideo cõiter ope- ratio significatˀ sub tali relõne actuali. ⁊ opȝ obiectũ cointel- ligi vt terminãs talẽ relationẽ actualẽ. 13. q. q. N n

Ordinatio ad penã vt ẽ discon- uenĩẽs ipsi anime ð eius ma- cula sicut ꝑ oppositũ pulchri- tudo vt aũt ẽ obligatio forma liter ad illã penã ð reatꝰ. ⁊ vt est actꝰ volũtatis diuine in q̃ ẽ tota ista realitas ꝑ quẽ actũ ordinatur ad talẽ penã ð offẽ sa. nihil enĩ est offendi vel ira- sci in deo q̃ in velle vindicare ista pena. ⁊ lȝ deus dicatur fi- guratiue iratꝰ vel offensus. tñ accipiẽdo istã rõnẽ irasci ꝓ vel le vindicare exclusa passiõe cõ comitãte istius velle deus for maliter ẽ iratus vel offensus: qꝛ formaliter ẽ volẽs vĩdicare pec catum commissum cõtra legẽ suam. 14. di. quarti. q. 1. D

Ordinatũ est: vt cã prĩa q̃ nata ẽ habere aliquã cãm scðam non possit in effectũ summũ illarũ causarũ sine tali actione cause secunde. Similiter ordinatuȝ est vt nulla volũtas summe perfi ciatˀ actu scðo summo e͂t vt re- cipiẽs: nisi hẽat summũ actũ ꝑ mũ. ⁊ ita nec possibile ẽ de po- tẽtia ordinata ꝙ summe frua- tur sine summa gratia. 13. dist. quarti. q. 4. J. Q

Ordo ẽ quedã relatio: non autẽ oĩs relo ẽ ordo: qꝛ nõ relo cõ- munis fundata super vnuȝ vt relationes equiparantie: sed

sole relationes disquiperantie dicūt ordinē: arguēdo igitur a negatione ordinis ad negationē relationis ē arguere ac si ꝑmo negaret antecedēs ⁊ postea consequēs. 30. di. pri. q. 2. E

Ordo ē in cōtingētibꝰ. qꝛ aliqua ē pria ⁊ immediata. aliodꝗn vt esset ꝓcessus in infinitū in cōtingētibꝰ vel aliqḋ cōtingēs seqret ex cā necessaria: quoꝝ vtrū qꝫ ē impoſe. 3. dis. primi. q. 4. G

Ordo est ꝓpinquatū. qꝛ ꝯsanguinitas est mere carnalis ꝓpinqtas. affinitas ꝓpe surgit ex copula carnali mere publice honestatis. iustitia ex ꝓpinqtate carnali ꝯtu mrimoniali ⁊ spōsalis. Spiritualis cognatio ex ꝓpiquitate carnali ⁊ susceptione vel datiōe sacri baptismi vel ꝯfirmatiōis legalis ex carnali ⁊ alio vinculo ſm legē p adoptionē. s. p applicationē aūt spālez ad cultuz diuinuz. ecclesia illegitimauit eū q̄ solēniter vouit ꝯtinentiā: ⁊ euz qui suscepit ordinē sacruz ꝟ prio dictū est dis. quarti 38. de scḋo dist. 27. illḋ āt devoto solemnisi tn̄ ubi fiat traditio potestatis corporis ad castitatē seruādā ipsi ecclesie vel prelato: in cuiꝰ manu vouet ⁊ per hoc nō hꝫ potestatē sui corporis ad actū cōiugalē tūc pt reduci istḋ impedimētū ad naturā cōtractꝰ sicut illḋ de alligato ad aliud matrimoniuꝫ. 42. di. quarti. q. vnica. I. R

Ordo ē in deo quadruplicis necessitatis prima qua deꝰ necessario viuit. secunda qua necessario intelligit. tertia q̄ necessario spirat. quarta qua necessario diligit se. 16. q. q. O

Ordo in ecclesia nō ē nisi gradus dispōnēs administrādum in determinato gradu ecclesiastico: ⁊ ille pōt cōpetere alicui anteq̄ʒ solutis impedimētis sit in potētia ꝓpinqua ad exercēdū illū actū nec ibiꝰ requirit cōsensus ad impressionē caracteris sicut nec in minoribus ordinibꝰ: istḋ tn̄ non posse tertio mō ē i muliere: qḋ nō ē tenēdū tāq̄ʒ ꝑcise p ecclesiā determinatū: sꝫ hꝫ hoc a christo. nō enī ecclesia ꝑsumpsisset totum sexum muliebrē priuasse sine culpa sua actu quo possꝫ sibi licite cōpetere q̄ eēt ordinatus ad salutez mulieris ⁊ alioꝝ in ecclesia per eā: qꝛ hoc eē videret maxime iniustitie nō solū i solo sexu: sed etiā in paucis personis. 25. di. quarti. q. 2. B

Ordo originis stat cū perfectione: ordo aūt inequalitatis nō stat cū perfectione: nō igr ols ordo ē perfectiōis: sꝫ aliqs stat cū perfectione in eadē natura: ⁊ aliquis nō. 19. di. pri. q. 1. L

Panis

Panis nō fuit corpꝰ nec est nec erit: ⁊ ecōuerso corpus nō fuit nec ē nec erit panis: ⁊ rō olm istoꝝ ē: qꝛ eē notat vnionē extremoꝝ essentialē vel accidētalē ꝓ illo tēpore qḋ assignat: sed pro nulla differentia tpis hñt hec extrema vnionē eēntialē nec accidētalē. sꝫ pro oi instāti vel dispēsationē. puta qñ extrema sunt entia positiua vel maiorem repugnātiā. s. entis ad nō ens ꝓ illo istāti pro quo vnū ē: ⁊ aliḋ nō ē. 11. di. quarti. q. 5. B

Pars ꝟꝫ spēꝫ hꝫ certā periodū ⁊ determinatā in qua pōt cōuertere in se partē nutrimēti appositā ⁊ in qua nō hoc autem

potest quandiu potest agere sufficiēter in nutrimētū: et quia oē agēs physicū agēdo repatit et repatiēdo debilitatur: ita ꝙ tā dē ꝙ nō pōt amplius cōuertere nec resistere corrūpenti: et tunc hmōi pars fm spēm incipit eē fm materiam et fluere in partē fm materiā desinēdo eē fm spēm: hic ergo ē cā corruptōis s. deperditio paulatina illarū partiū. 19. di. scdi. q. vnica. §. B.

Partes homogenee sufficiētes ad quātitatē eius debitā resurgent in illa pte organica. et hec ille ꝙ prius fuerūt de veritate nature illius ptis prius in ꝙ duratione si fuerūt equalr de veritate alterius et quātū ad puritatē et quātū ad intentionem nature si aūt in aliquo alio pn cipalius altero illorū modorū in alio resurgēt. 44. di. qr. q. 1. S

Passio xpi exhibita plus meret de gratia credētibus eā iam exhibitā ꝙ ipsa vt exhibēda meruerit illis ꝙ crediderunt illam vt exhibendā et ideo sacramenta nostra ꝙ habēt efficaciam in virtute passionis xpi exhibite plus cōferūt de gratia ꝙ sacramenta veteris legis pter hec hēmus plura adiutoria gratie qz plura sacramēta: nā illi preter matrimoniū si tñ fuit illis sacramentū (de quo tangetur in xpo) nullū habuerūt sacramentū nisi circūcisionē et hoc vt remediū contra originale. 40. di. tertij. q. vnica. F

Passio christi fuit bonū finitum ēt accepta fm totā rōnē meriti in ea quia nō erat bonū increatum nec per cōsequēs acceptaptur a deo īfinite ex parte obiecti. qz non fuit deus beatus volendo illam passionē sicut amando suam essentiam: si ergo infinitas in peccato prohiberet satisfactionē possibilē ēt prohiberet eam posita passione xpi. 15. di. quarti. q. 1. §. C

Passio dicit respectum passi ad agens extrinsecus aduenientē hoc est non necessario cōsequētem extrema posita talis autē pōt eē et si passum nunꝙ precedat duratione formā quā recipit qz quancūꝙ simul secū habeat formam pōt tñ eam recipere ab alio et tunc breuiter in inductiōe forme coeue ipsi passo bene ē passio sine mutatiōe. Exemplū huius fm Aug. 2. cōfes. quodam modo prioritatis creat materia priusꝙ formam in illo priori materia nōhz respcm ad deum nisi producti ad pducens et ille respectus nō ē extrinsecus aduenićs: imo necessario cōns naturā fundamēti ex. 1. di. secundi in secundo instāti nature recipit formā a deo et ille respectus non est eius vt producti ad deū producētē: sz ē eius vt informati ad deum vt informantē siue vt imprimentē formā: et ille scds respectus extrinsecus aduenit materie: qz posset perpetuo materia manere deo cōseruante sine illo respcū receptionis a deo: forma ergo illa simul duratione cōcreata est in materia: sed posterius natura inducitur vel imprimitur in materiā passione de genere passiōis: sz sine oī mutatōe: qz nunꝙ materia a priuatiōe forme illius trāsit ad formā: nec breuiter alr se hz fm eā: qz aliter et aliter presupponunt entitatem 43. dist. quarti. q. 5. §. D

passiões penales ꝛ maxīe mors
qñ est ex actu virtutis accepta
et ipata est laudabilioꝛ ꝙ act⁹
virtutis circa delectabile sepa
ratim: vñ act⁹ virtutis circa tri
stabile est magis meritorius ꝙ
act⁹ ꝟtutis circa delectabile: et
passiões volũtarie ꝯcomitãtes
actũ ꝟtutis simul accepte sunt
magis meritorie ꝙ actus tãtũ.
vñ saluatoꝛ de paulo dixit. Oñ
dã ei quanta oportéat eũ pati.
nõ dixit quanta opoꝛtuit eum
agere: qð ꝫ xp̃s voluit sic pati
ꝓcessit ex amoꝛe intẽso finis et
nr̃i quo dilexit nos ꝓpter deũ.
20. dist. tertĳ. q. vnica. ʃ. E

Pater aliq̃ mõ pri⁹ origine intel
ligit ꝙ fili⁹ sit generatus: nõ tñ
ꝙ itellectio actualis p̃ris sit rõ
gignẽdi filiũ: ꝫ memoꝛiã in pa
tre. 12. dist. primi. q. vnica. ʃ. 3

Pater etern⁹ q̃etaꝛ in eẽntia sua
vt est in se. nõ ergo sequitur. er
go nõ põt q̃etari in essentia: vt
est in filio vel spũsctõ. imo q̃eta
tur in eẽntia sua: vt cõicata est
eis: et hoc eadẽ q̃etatione: qua
quietaꝛ in essentia: vt est in se.
qð eñ quietaꝛ ꝓmo ĩ aliq̃ obie
cto: q̃etaꝛ in illo in quocũꝗ est
ſm illũ modũ: ita hic: si beatus
pri⁹ fruatur eẽntia postea pso
na nõ quietaꝛ vlterioꝛi quieta
tione: ꝙ prius quietatur: ꝫ ea
dẽ quietatiõe inquãtũ obiectũ
quietãs terminat: vt in aliquo
et prius non terminabat: vt in
illo. 1. dist. primi. q. 2. F

Pater foꝛmalr̃ est memoꝛia itel
ligẽtia ꝛ volũtas. Augu. 15. de
trini. c. 7. siue. 15. de paruis. In
illa trinitate q̃s audeat dicere
patrem: nec seipm̃: nec filiũ: nec
spiritũsanctũ intelligere nisi p
filiũ: vel diligere nisi p spiritũ
sanctum. per se aũt meminisset
tãtummodo vel sui vel filĳ vel
spũssancti. seq̃tur. Quis hec in
illa trinitate vel opinari vel af
firmare p̃sumat? si eñ solus ibi
fili⁹ intelligat vt intelligẽtia sit
et sibi ꝛ patri ꝛ spũisancto ad il
lã absurditatẽ reditur ꝙ pat er
nõ sit sapiẽs de se: sed de filio.
hec ille. Intelligit igiꝛ ꝙ pater
foꝛmalr̃ est memoꝛia sibi intel
ligẽtia sibi ꝛ voluntas sibi ꝛ in
hoc est dissimilitudo inter pso
nas ꝛ partes imaginis ĩ nobis
ſm ip̃m. ꝙ si arguas ꝓpri⁹ act⁹
intelligẽtie est verbũ: nego. im
mo de rõne verbi est. ꝙ sit noti
tia genita. Dices sufficit ꝙ sit
notitia declaratiua: nego. intel
ligẽdo p declaratiuũ relationẽ
rõnis vt est intelligibilis ad in
tellectũ. talis eñ relatio est no
titie declaratiue actualis p̃ris
qua p̃r foꝛmaliter intelligit ad
notitiã habitualẽ p̃ris vt ẽ me
moꝛia: ita ꝙ obiectũ p̃sens itel
lectui patris declaraꝛ eque pfe
cte p notitiã actualẽ patris. si
cut per notitiã actualẽ que est
filius: ꝛ tñ notitia actualis pa
tris non est verbũ: q2 nihil põt
esse foꝛmaliter in patre nisi nõ
genitũ. 2. dist. primi. q. 7. ʃ. P

Pater quãtũ ad intellectũ ẽ foꝛ
maliter beatus intellectione ꝛ
quãtũ ad voluntatẽ volutione.
6. dist. quarti. q. vnica. C

Pater eadẽ fecũditate imediate
spirat spiritũsanctũ: ꝫ inquãtũ
dat filio illã ꝟtutẽ spirãdi: que
fili⁹ spirat: põt dici imediate spi
rare: nec est hic difformitas ali
qua pfectionis ꝛ impfectionis
siue aliq̃d: qð ponat diuersita
tẽ in actu: sed tñ alius modus
habẽdi eãdem virtutem: quia

pater a se: filius non a se: sed a patre. 12. dist. primi. q. 2. D

Pater et filius sunt equales secundum essentiam: ut ly: secundum notat fundamentum proprium equalitatis: quia iste relationes communes fundantur super aliquid quod est commune: ut est commune: nihil autem commune unum est in personis: nisi essentia vel essentiale. 31. di. primi. q. unica. L

Pater et filius nectuntur in spiritusancto: sicut in communi producto: et quod sic nectuntur in communi producto: licet sint distincta alioquin non conecterentur: tamen non habent commune productum inquantum distincta: sed inquantum unum: unde productum unum est ab eis inquantum sunt unum producens. 12. dist. primi. q. unica. Z

Pater et filius spirant spiritumsanctum inquantum sunt omnino unum: et non inquantum sunt unum in essentia: nec inquantum unum in persona: sed inquantum sunt unum in vi spirativa: et si inferatur ergo pater est duo principia productiva propter duplicem fecunditatem in eo. Nego consequentiam: quia ad hoc quod dicatur plura producentia requiritur numeratio suppositorum. non enim dicitur aliquis plures scientes: licet habeat plures scientias: sed oporteret esse plura supposita ad hoc quod sequeretur: quia adiectivum est in adiacentia essentiali ad suppositum: quod terminat eius dependentiam: et ideo non potest plurificari: nisi substantivum: quod sistit eius dependentiam plurificetur. hic autem in proposito suppositum quod sistit dependentiam adiectivi non potest plurificari et ideo adiectiva sibi adiacentia non possunt plurificari nisi propositio sit falsa. 12. dist. primi. q. 1. Cc

Pater et filius spirant formaliter voluntate inquantum una est: non autem ipsa relatio concordie patris ad filium: et econverso est formalis ratio spirandi: quia non videtur quod pater et filius inquantum habent respectum originis ad spiritumsanctum habeant mutuam relationem adinvicem: tunc enim non haberent tantum mutuam relationem originis paternitatis et filiationis: hoc inquam dicendo quod licet habentes unam voluntatem concordent in ea formaliter: tamen concordia non est per se ratio sed voluntas una: et quod fecunditas plena sit ita in una sicut in duabus: ideo tamen duo spirant: quia preintelligitur illa fecunditas una esse in duobus antequam habeat terminum. 32. dist. primi. q. 2. infra. F

Pater inquantum habet essentiam sibi presentem sub ratione actu intelligibilis quod convenit patri inquantum est memoria: hoc modo pater gignit: non autem inquantum intelligens: et ideo memoria magis representat patrem quam filium non quo ad hoc quod sola memoria sit in patre: et sola intelligentia sit in filio: sed quo ad hoc quod pater gignit filium inquantum pater habet rationem memorie: non autem ut pater habet rationem intelligentie vel voluntatis. 3. dist. primi. q. 9. N

Pater licet habeat eandem notitiam tamen ex ea vi qua producit est memoria: et non producit inquantum actualis notitia. Notitie enim actuali unde actualis convenit declarare: et ideo declarare magis convenit cum proprio filii quam cum proprio aliarum personarum: et ita magis sibi appropriatur. vere tamen est in omni alia persona: quia quelibet habet actualem declarationem inquantum est actualis notitia: et eque declarativa realiter sicut est illa notitia actua-

lis que est verbū. declarat igit formaliter pater oīa seipso: sicut filius formaliter declarat oīa seipso: et spūssanctus formaliter omnia seipso declarat. declarāt etiam pater et filius spūsancto principiatiue: licet isti modi accipiēdi declarare formaliter et principiatiue non sint ita vsitati: sicut illi quibus verbū dicitur declarare formaliter: et pater principiatiue verbo. et ratio maioris vsitationis istorum verborum est propter appropriationem notitie actualis adverbū. 32. dist. primi. q. 2. §. B

Pater nō posset producere creaturas nisi prius productis filio et spūsancto. Et ratio huius est: qz quādo ab eodē vnū simpliciter necessario pducitur: et aliud contingēter: nō potest producere illud ad qd cōtingēter se habet: nisi prius producto illo ad qd necessario se habet: et maxime qn eadē est necessitas pducti et pducētis: productum aūt extrinsecū cōtingēter producit. Intrinsecū vo necessario: sic qz ipm est necessariū eadē necessitate qua et producēs. nō pōt ergo inchoari ordo pductorum extra: nisi prius terminato ordine pductorum intra. 8. q. qli. §. 3

Patrē originare filiū est patrem habere filiū p correlatiuo non quocūqz: sed tali correlatiuo: et quia talis correlatio est relatio originis: ideo vnum extremum potest eē prius origine altero: licet sint simul natura. 26. dist. primi. q. vnica. §. C

Patri pōt fieri reuerētia actualiter: licet actualiter nō fiat. s. s. et sic possibile est qz actualiter qs peccet in vnā personā non peccando in aliā actualiter: sed tn̄ virtualiter necesse est ipm cogitare de omi: cū facit reuerētiā vel irreuerētiā vni: et ita virtualiter facere idē oī. et si eliciat aliquā opi. erroneā circa vnā personā virtualiter elicit circa omnes: qz earū est vna bonitas et vna sapientia. nō tn̄ est necesse si actualiter peccet in vnam qz peccet actualiter in aliā. Sed isto modo nō accipitur pctm̄ in spiritūsanctū: vt. s. aliqs peccet in ipm et nō in aliā personā: sed dicit pctm̄ in spiritūsanctū non pprie sed appropriate: vt quia pctm̄ aliquod est ꝯ appropriatū spūisctō: sm qz dicimus qz bonitas est appropriata spūisctō: iō pctm̄ ex certa malitia dr esse pctm̄ in spm̄sctm̄. patri aūt appropriatur potētia: ideo peccatū ex infirmitate dr appropriatū cōtra patrē. sapiētia aūt appropriatur filio: ideo peccatuz ex ignorātia dr esse cōtra filiū. 43. dist. secūdi. q. 1. §. C

Pater prius origine hz actū fecūditatis intellectus qz volūtatis in illo priori cōicat filio fecūditas eadē: que est in patre: qz in illo signo originis in quo filius pducit p fecūditatē intellectus cōicatur sibi a patre quicquid ei nō repugnat: et ita fecūditas volūtatis: igit in alio signo originis: qn pducit psona p actū fecūditatis scde. s. volūtatis: pducit a patre et filio oīno: vt ab vno pncipio propter vnā fecūditatē principiū productiui in eis. 12. di. pmi. q. 1. B

Pater pducit lapidē prius origine qz filius. hoc est a se et filius non a se: et tn̄ filius eadē pductiōe pducit lapidē: et i eodē istāti nature

⁊ tñ in eodē instāti nature pñt assignari oēs gradus ordinis origis.⁊ iō non sequit̄ ꝙ sit bis ꝓductus:nisi prius naturalr̄ ⁊ in priori instāti nāe ꝓduceret̄ a pr̄e ꝙ̄ a filio. qđ nō est verū. nā in illo instāti nature in quo pr̄ ꝓducit lapidē in tali esse filius hꝫ eādē naturā. ⁊ per ꝯñs om nem fecunditateꝫ ꝓductiuam que sibi nō repugnat ⁊ ita vir tutē ꝓducēdi lapidē ⁊ ante il- lud instans ordine nature non ꝑintelligit̄ lapis ꝓductus in eē icognito. Et si dicas saltē pri⁹ origine ꝑintelligit̄ ꝓductus a patre ꝙ̄ a filio.igit̄ non potest ꝓduci a posteriori origine.igit̄ nec a filio qꝛ filius non pōt ꝓ- ducere filiuꝫ qꝛ ante originem vis generatiua vt in patre hꝫ terminum adequatuꝫ sibi. Re- spōdeo ⁊ dico ꝙ non est ita:in originatione ſm quid sicut in originatiōe simplr̄. originatio eñ simplr̄ ponit originatuꝫ in esse simplr̄.⁊ ideo qđ in eē rea- li ꝑcedit originationem simplr̄ ꝑcedit ⁊ originatum simplr̄.et ideo non pōt esse ab ipso origi nato.⁊ inde est ꝙ verbū nō po test ꝓducere aliud verbū:ſꝫ in originatione ſm qđ originans nō ꝓducit originatū in aliquo esse simplr̄. ⁊ iō pōt stare cum hoc ꝙ ꝓductio eius ꝑcedat sic aliqđ originatum ꝙ tñ simplr̄ nō ꝑcedat illud originatum. i. dist. ſcđi.q.i.ꝫ.3.

Paternitas est de se formalr̄ in- cōmunicabilis:nō tñ iste conce ptus:qui ſm dicta alias:potest abstrahi a paternitate diuina ⁊ creata.sed ista realitas que est in diuinis: que nō est formalr̄ essentia ipsa est formalr̄ incom municabilis:⁊ non quasi ꝑ de- terminationē extrinsecā.puta: qꝛ diuina:ratio eñ incōmuni- cabilitatis eius est ista:qꝛ sicut essentia est actus vltimus. ⁊ iō non pōt per aliquid determina ri respectu cuius sit ipsa quasi potentiale:ita quicqđ est in ea est vltimū in vltima actualita- te sibi possibili. ita qđ in illo in stāti nāe in quo sapiētia pullu lat in essentia:ipsa pullulat ſꝫ vltimā determinationē: quam pōt hr̄e:vñ ⁊ ista realitas:q̄ est sapiētia formalr̄ est nō determi nabilis.⁊ silr̄ quicqđ pōt eē in- cōicabile in ꝑmo instāti nāe in quo pullulat in nā pullulat:vt incōicabile.⁊ nō pri⁹vt cōicabi le qꝛ tunc esset determinabile per aliqđ per qđ fieret incōica bile: ⁊ si dicas ꝙ tunc pr̄nitas nō est incōicabilis:nisi qꝛ est in essentia diuia.hec eñ realitas non hꝫ vt ex se sit vltimate de- terminata nisi qꝛ est in essentia diuina. Dico ꝙ quasi origina- liter vel fundamētalr̄ q̄cqđ est intrinsecū in diuinis est ab es- sentia:qꝛ ſm Dam.li.i.c.i2.est pelagus qđdam infinite subē. sed tñ illa alia habent forma- liter rōnes suas ⁊ seipsis sunt ꝑmo talia formalr̄. ita ꝙ sapiē tia lꝫ ab essentia quasi funda- mētalr̄ ⁊ originalr̄ hēat.ꝙ sit ꝑ fectio simplr̄. ⁊ tñ formalr̄ per fectio simplr̄ ⁊ in se formalr̄ in finita ita ꝙ in eodē instāti nāe in quo sapientia iam actu ē in essentia.si circūscribat̄ per im- possibile ipsa essentia. ⁊ rema neat intellus sapientie erit itel lectus ꝑfectionis simplr̄ infini te. Jta in illo instanti nature i quo intelligit̄ paternitas in es

sentia ipsa seipsa est incōicabi=
lis formalr: circūscripta tunc p
impossibile ipsa essentia: nec vi
det esse cōtradictio q aliquid
quasi originalr vel causaliter
hēat ab aliquo hoc: qđ sibi cō=
uenit formaliter. sicut calidū
formalr cōtrariat frigido: licet
causaliter sit ab igne: cui ignis
nō cōtrariat formalr. ita est in
alijs q illa entitas qua consti
tuit aliquid in esse specifico ex
se formalr est indiuisibilis in
plures spēs: et dato p impossi=
bile q esset incausata: lz modo
istam indiuisionē habeat cau=
saliter vnde est causaliter. 26.
dist. primi. q. vnica. ĵ. U.

Paternitas in diuinis qr diuia
ē incōicabilis. ita q li qr: sit cir
cunstātia principij originis si=
ue fundamentalis non autē cō
trahentis siue determinantis
eo modo quo cōtrahitur albū
cū dicit homo albus. vel albe
do humana. hec eni albedo p=
intelligit in se existens. et vt sic
esset indeterminata et determi
nabilis vt sit hois. et ad hoc de
terminat cum dicit albedo hu
mana. non aūt q albedo oriat
ex natura hominis et in illo in=
stanti ipsa de se sit determina=
ta. ita p oppositū in pposito:
qr sicut cā nō causaret effectū:
nisi daret sibi esse pueniens ef
fectui: nec pduceret istum effe=
ctū nisi produceret aliquid: qđ
natū esset habere talē effectū
puta nulla causa causaret triā
gulū formalr: nisi pduceret ali
qd qđ necessario haberet tres
rc. et si posset producere aliqd
qđ nō necessario haberet tres
nō pduceret istum effectū sed
alium. nec est alia ratio huius
nisi qr formalis ratio triangu=
li est vt sit triangulus. ita dico
q deitas nō ē ratio fundamē=
talis alicuius realitatis intrin
sece: nisi ipsa oriret talis: vt in
primo instanti in quo est: sit de
terminata vltima determina=
tione. si igitur pduceret aliqd
determinabile p aliquā realita
tē: quasi sibi aduenientē: iam
productio non esset ad intrin=
secum in diuinis. si ēt produce
ret aliquid cōmunicabile non
pduceret proprietatē persona
lem. sed aliquid aliquo modo
aliud ab illa. 26. distin. primi.
q. vnica. infra. y.

Peccare est libere agere et p sta
tu vie: resurgere autē. i. immunē
fieri a peccato non requirit li=
bere agere ēt in via: qr vel sm
pmā opinionē nō est nisi solue
re penā et hoc est pati eam. vel
sm scdaz nō est nisi per merita
prius habita in via et pro tunc
acceptata culpā nunc dimitti.
21. di. quarti. q. 1. ĵ. G.

Peccabilitas et impeccabilitas
essentialr dicūt ordinē ad aliū
vt ad obiectū: sicut gaudium et
tristitia et ideo dico q nō est cō
tradictio: q volūtas ordinate
sit coniuncta fini vltimo: et sic cū
hoc posset hr̄e alium actū inor
dinatum circa aliud: qđ est ad
finē: qr posset hr̄e actū inordi=
natū circa illud qđ est ad finē:
sed q ita nō sit in patria. hoc ē
ex ordinatione diuina q quili=
bet beatus sit in termino. qa p
beatitudinē cōiungit fini vltio
vnde dico q non repugnat im
peccabilitas circa illud qđ est
ad finem: sicut nō repugnant
cognitio principij et error con=
clusiōis: et multo min⁹ hic vnde

ꝙ dānatus nō recipiat gratiā: hoc nō est qꝛ nō hꝫ potentiam ꝛ sibiꝰ formalr̄ repugnet sꝫ hoc est ex ordinatione diuina: quia est in termino suo. 15. dist. tertij q. vnica. infra. X.

Peccator in peccatis existēs eo mō quo dictū est in p̄cedēti. q. articu. 1. peccatuꝫ manere post actū pōt ex naturalibꝰ cuꝫ cōi influentia cōsiderare peccatuꝫ cōmissum vt offensiuū dei: ꝛ vt ꝯ legē diuinam ꝛ vt auersiuuꝫ a deo: ꝛ vt impeditiuū premij: ꝛ vt inductiuū supplicij: ꝛ sub multis talibꝰ rōnibꝰ ꝛ pōt volū tas ipsum sub aliqua illarum rationuꝫ: vel sub multis illud peccatū sic cōsideratū detestari: ꝛ ille motus pōt cōtinuari ꝛ intēdi ante infusionez gratie. pōt ēt ista detestatio esse totaliter circūstātionata circūstantijs moralibus debitis. non est eñ verisimile ꝙ necesse sit ꝑꝑ peccatū istud remanēs: actum quēcunqꝫ circa peccatū cōmissum esse defectiuū in aliq̄ circūstantia morali. Iste aūt motus dicit̄ attritio: ꝛ est dispositio siue meritū de congruo ad deletionē peccati mortalis: q̄ sequit̄ in vltimo instanti alicuiꝰ tp̄is in quo tp̄e ista attritio durauit. nec est certū si deus talē attritionē volebat esse dispōnē ad iustificationē: nisi sit perfecte moralr̄ circūstantionata. saltem si est aliqua circūstantia inordinate circūstantionata: nō est dispositio ad iustitiā: qꝛ tūc est actualiter offendens 14. dist. quarti. q. 2. ꝫ. N.

Peccata inquantuꝫ aggrauant p̄nt exprimi sufficiēter in cōfessione absqꝫ expressione illoꝝ peccatoꝝ prius dimissoꝝ l spāli. s. dicēdo de multis ꝛ magnis peccatis alias penitui. ꝛ credo ꝙ deꝰ mihi remiserat. ꝛ iō nūc fui magis ingratus in peccando. 22. di. quarti. q. 1. J. R.

Peccatū formaliter nō est nisi in volūtate. sed materialr̄ pōt eē in alijs actibus non tñ nisi vt imperant̄ a volūtate. vnde p̄ma cogitatio vt patet. ꝫ. nō inducit peccatum: sed totiēs hꝫ homo p̄mas cogitatiōes quotiens sibi occurrūt diuersa obiecta ꝛ quotiens surgit a sum mo. 42. dist. scḋi. q. 4. D.

Peccatum in spiritum sanctum est irremissibile nō simpliciter: vnde ſm magistrum in littera hoc peccatum non remittetur hic nec in futuro qñ non habꝫ presentiam comitem. sꝫ hoc nō conuenit cuilibet peccato mortali. Uerū tamē hoc peccatum dicit̄ irremissibile eo mō quo nullum aliud peccatū dicit̄ irremissibile dupliciter. Prio mō qꝛ nullū peccatū aliud opponitur directe principio remissionis in remittēte nisi istud: quia hoc soluꝫ directe aufert a deo misericordiā que est principiū remittendi peccata: ꝛ nō dat sibi nisi iustitiā. ꝛ hoc hꝫ inquātum est cuꝫ desperatione: talis eñ diffidit ꝛ desperat de misericordia dei scḋo qꝛ corrūpit dispositionē ad remissionez in eo cui dꝫ remitti: qꝛ principium dispositiuū ad remissionē peccati in peccatore est aliqualis displicentia de peccato cū cōuersione ad deū hoc aūt peccatuꝫ inquantū hꝫ ꝓpositum de non penitēdo in tali obstinato tollit omne tale dispositiuuꝫ. 43.

dist.scdi.q.1.s.E.

Peccatū in primo instanti tpis nō est mutatio: sʒ passio de genere passionis: qꝛ mutatio est a puatione in habitū vel econuerso. q̄ non se cōpatiunt in eo dē instāti durationis nec prius fuit duratiōe iste habitus cuiꝰ priuatio est peccatū inuoluntate angeli. si peccauit in primo instanti. ideo non est mutatio: sed est passio de genere passionis. 5. dist. scdi. q. 2. J.

Peccatum veniale nō prohibet gratiā infundi nec ēt actū meritorium simul hr̄e: tum qꝛ aīa pluribus actibus nō pōt simul eque esse perfecte intenta: nec actus aūt bonus cū quo cōcurrit veniale est minus intēsus: ꝛ ideo minus meritoriꝰ q̄ foret sine illo veniali. ꝛ iō sequit̄ q̄ adultus si nō ponit obicē peccati mortalis ꝛ in susceptione baptismi cōsentit: aliquē motū hʒ dispōnētē quo caret paruulus: nō obstante q̄ ille habeat veniale peccatum simul. 4. di. quarti. q. 7. s. F.

Peccatū mortale non distinguit̄ a veniali in hoc q̄ vnum est respectu finis vt mortale: ꝛ aliud eorum que sunt ad finem vt veniale: sed vtrūq̄ pōt eē ꝛ circa ea que sunt ad finē ꝛ circa finē. sed in hoc distinguunt̄: qꝛ peccatū mortale est deordinatio opposita ordinationi: sine qua finis non potest sed aliquo mō que quidē ordinatio hʒ precepti cōtra qđ deordinatio fit: ꝛ ideo omnis deordinatio cadēs sub precepto auertit a fine necessario: sed alia est ordinatio que potest eē respectu finis sequendi que non est necessaria. sed vtilis que non est de precepto: sed potius de cōsilio: ꝛ deordiatio opposita huic est peccatū veniale: nec facit cadere a fine necessario. sʒ facit q̄ actꝰ nō pcedat meliori modo quo pōt. 21. dist. scdi. q. 1. J. B.

Peccatum non dicitur infinitū nisi qꝛ separat ab infinito non q̄ formaliter malitia sit infinita qꝛ talis ꝛ tanta est quanta est bonitas que nata fuisset in esse illi actui. si s̄m debitas circunstantias fuisset elicitus sed hic non fuisset infinita. nec possibile fuisset esse infinita nisi p tanto quia coniungit infinito. hoc patet de fide ad petrū circa medium. ꝛ ideo pena durat quia peccatū in eis durat. vnde dicit. Permanente in eis iniuste affectionis malo permanet in eis iuste retributiōis dānatio. A qua nos custodire dignetur qui est benedictus in secula seculorum. 50. distin. quarti. q. 6. C.

Peccatum non potest effectiue corrūpere gratiā sed tantū demeritorie. ita q̄ prius volūtas auertit se naturaliter q̄ deus cesset naturalr̄ conseruare gratiam. necesse est aūt omnē priuationem esse alicuius positiui formaliter. cum quo impossibile est ipsā stare. non est igitur peccatū formaliter priuatio gratie quā nō ex incōpossibilitate destruit sʒ vt demeritū 37. dist. scdi. q. vnica. F.

Peccatum nō remittitur nisi ad minus debitū pene eterne cōmutetur in debitum pene temporalis. qua cōmutatiōe facta nunq̄ regulariter remittit̄ illa culpa nisi illa pena soluatur

in se vel in pena equiualenti. ⁊ per consequens remisso peccato mortali in se pmo. ⁊ in pena soluta post nihil iuris remanet per quod ab isto sit exigendum pena aliqua pro illo peccato. sed post meritū aliquod vita eterna dignum nunq̄ dignitas ista ad bonum eternū cōmutatur sm iustitiam in bonum temporale. igitur nunq̄ expirat illud ius quousq̄ bonum eternum sit solutū. sed illud non soluitur in viatore dū est viator. ergo semper manet illud ius tamen extinctum per peccatum mortale: q2 tunc nō cōpetit sibi executio iuris sui. non est igitur simile de remuneratione meritorū mortificatorū: ⁊ de reditione peccatorū remissorū non solum ꝓpter dei misericordiā qđ vtiq̄ verū est: sed etiam ꝓpter istā iustitiam cōmutantē ibi eternum in tēporale: non sic aūt hic. 22. di. quarti. q. vnica. ℱ.

Peccatum occidentium xp̄m potuit redimi. th̄ Ans. dicit. 15. c. 2. ꝙ non potuerunt eum scienter occidisse. hoc tamē non credo. sed credo ꝙ l3 sciuissent eū deū per vnionē adhuc potuissent eum occidisse. ⁊ si hoc fecissent: adhuc eorū peccatū fuisset remediabile per passionem christi: q2 plus dilexit deus illā passionē acceptando: q̄ odisset eorū malū. vnde nō potuerūt habere actū tam difformē in malitia: sicut fuit bonus bonitate morali actus voluntatis quo christus voluit pati: q2 actus ille habuit bonitatē nō solū ex potentia volitiua: sed ex sūma charitate qua voluit mori. ⁊ aliquo modo ex illa persona. sed actus aliorū malus nō habuit tantā malitiā ex habitu p̄cedente deordinato. Et qđ apl's dicit ꝙ si cognouissent nū q̄ dn̄m glorie crucifixissent. loquit non de iudeis: sed de principibus mundi. s. de demonib⁹ q2 si sciuissent eum esse verum deum non instigassent homies ad eius mortē. ⁊ hoc ꝓpter bonum secuturum ex morte. s. redēptionē hominis: qđ bonū nolebant accidere: vnde primo quādo ignorauerunt hoc instigauerūt iudeos ad mortē. postq̄ vero sciuerūt ip̄m esse verū deū. persuaserūt cōtrarium. vnde vxor pilati misit ad eum dicēs. Nihil tibi ⁊ iusto illi. multa enī passa sum ista nocte in visu ꝓpter eū. bene tamē voluissent ipsum mori sine redēptione humani generis si fieri potuisset. 20. di. tertij. q. vnica. ℱ.

Peccatum potest aggrauari: ex circunstantia accidentali propter excellentiā persone ⁊ dignitatē: que ex hoc magis debet precauere peccatum. Item ꝓpter fortitudinē ⁊ possibilitatē resistēdi. ideo dicit magister in littera ꝙ q2 Adam exteriori tentatione pulsatus cecidit. tāto grauius plectendus erat quanto leuiori impulsu erat ꝓstratus: tētatio enī carnis difficilius vincit: q2 de nostro ꝯtra nos roboratur: q2 igitur adam fuit circumspectior ⁊ nobilior ⁊ fortior muliere ad resistendū. ideo per accidēs suū peccatū fuit mai⁹. tradita enī fuit Ade iustitia originalis tanq̄ digniori ⁊ circūspectiori ⁊ fortiori. ita ꝙ si eam perderet pro se ⁊ to-

ta sua posterioritate perderet. non sic aũt fuit tradita mulieri ideo Ade peccatũ accidentalr fuit grauius peccato Eue formaliter tñ per se mere ꝛ precise in se peccatũ eue fuit grauius 21.distinctio.secundi.q. vnica. infra.F.

Pena dãnatorum est multiplex quedam est pena dãni: carẽtia s. visionis diuine. Alia est tristitia de ipsa pena. Tertia tristitia de culpa:non vt est offensiua dei:sꝫ est vt cã pene. Quarta est tristitia de igne continẽte ꝑpetuo. Quinta de igne immutante ꝛ retinente intellectũ dãnatorũ in perpetuis conside ratione sua.tertia tristitia scilicet de culpa inquantuꝫ est peccatum est vermis conscientie. 50.di.quarti.q.5.B.

Pena dicit̃ ordinare culpã:qꝛ ex quo deus nõ vult culpã auferre non põt melius siue ordinatius anima culpabilis eẽ ꝙ ꝙ sit in pena:que non est tantuꝫ malum formaliter quantũ est culpa:qꝛ naturam manentem sub culpa ordinat.37.dist. secũdi.q.vnica.S.Cc.

Pena illius.s.qui decepit in contractu est vt veraciter illud impleat:qđ fallaciter simulabat: qꝛ tenetur reddere isti illud ꝓ quo reddendo ista cõmutauit: ꝛ ideo in foro cõscientie cogendus est vt veraciter cuꝫ illa cõtrahat. Si autẽ iam veraciter contraxit cum alia:ꝛ per cõsequens non possit cum ista: peniteat de peccato illo ꝛ de impossibili: ꝛ procuret illi restitutionẽ equiualentis quantũ potest: vt.s.reddatur illi mulieri per ipsuꝫ corpus alterius viri potentis equiualentis corpori suo quantũ ad cõtractũ istum: vel saltem satisfaciat ei in alijs ſm arbitrium boni viri. In foro aũt ꝯtentioso si probaretur contractus exterior dolose factus ab isto cogetur seruare illum tanꝗ verũ. Sed si cum secũda contraxit tempore intermedio adhuc ecclesia ꝑcipiet vt adhereat prime: sed in foro conscientie dicet̃ oppositũ: qꝛ secũda est vera vxor eius. pria non.ꝛ iste dꝫ seruare sentẽtiaꝫ ecclesie seruãdo veritatẽ legis diuine: ꝛ imputet sibi ꝙ tanta pena manet sup ipm ꝓpter talẽ fraudẽ quã fecit:qꝛ ẽt iste cõtractus est obligatorius ad aliqua bona. puta ad fineꝫ seruãdam ꝛ indissolubilitatẽ ꝛ prolẽ suscipiẽdam ꝛ educandã si euenit: que tria bona sunt mrĩmonij: ꝛ generalr in omni contractu cõtrahens sub conditione opposita illi cõtractui nihil facit.ꝛ ideo cõtra rationẽ istiꝰ cõtractus est conditio opposita repugnãs alicui bono mrĩmonij: ꝛ ita sunt tria impedimẽta ex triplici conditione opposita cõtractui cõtra tria bona mrĩmonij.ꝛ de istis dictum est dis. 31.42.dist.quarti.q.1.F.

Pena ministrantis in quocunqꝫ impedimento canonico videt̃ esse irregularitas vt pꝫ extra de clerico excõicato vel deposito in diuersis caplis.ꝛ hoc maxime si ministrans sciat talem penã sibi inflictam.Sed h̃ põt distingui de ignorãtia iuris vl̃ facti. Ignorantia iuris non excusat: qꝛ tenet̃ ille qui se exponit ad tm̃ actum scire iura ſm que põt exercere tantũꝫ talem actũ:

actū: et ideo talis ignorātia iuris nō excusat: sed forte magis aggrauat. ignorantia aūt facti excusat: vt habetur in eodē titulo. c. apostolice. et hoc nisi fama veridica et publica sibi manifestet: ꝙ sit tali pena impeditus. 13. dist. quarti. q. 2. G

Pena ordinans peccatum ſm se potest esse vna vnius: sed ordinans in ordine ad illum quem offendit culpa multiplex ē ſm voluntatem illius in comparatione ad quem ordinat. 14. distin. quarti. q. 3. B

Pena potest intelligi vel quodcūqꝫ incōmodum siue discōueniens. et illud potest esse in homine in parte sensitiua: vel in corpore cōiūcto actui aīe sensitiue. vel potest esse pmū discōueniens qđ est tristitia que est ex parte intellectiua q̄ proprie et primo est pena: de quā dicit Augu. de ciui. li. 14. c. 15. ꝙ tristitia est dissensio animi ab his rebus q̄ nobis nolētibus acciderūt. 14. dist. quarti. q. 1. J. O

Pena proprie non correspondet peccato veniali: sed cōmittens veniale est debitor feruētioris actus voluntatis ꝙ̄ pxius: qui feruor consumeret peccatū veniale. de hoc lib. 4. dist. 21. c. 2. nec obfuisset innocētie Ade habuisse penam debitam veniali preter mortem. 21. distin. secundi. q. 1. infra. E

Pena vermis erit in dānatis q̄dā tristitia et cōtinuus remorsus conscientie: ⁊ ista pena erit eis iequalis. sicut tristitia qua nollēt isti mala pati est eis inequalis: inquātum tollit ab eis bonum cōmodi. sic enim habebunt remorsum maiorē vel minorem ſm proportionē culpe: sicut de peccato grauiori infligitur eis grauior pena. 50. distin. quarti. q. 6. O

Penitentia absolute pōt innasci ex naturalibus hoīs: sꝫ nō fructifera: hoc est ferēs fructū. immō vt fructuosa est in vltimo instāti. 14. dist. quarti. q. 2. Y

Penitētia est absolutio. i. quedā sententia diffinitiua absoluens reum: nō tamē sententia iudicis principalis: sed iudicis secūdarij vel cōmissarij. potest enī qs ex cōmissiōe cognoscere in causa. et ita ex cōmissione sententiare: vel pro cōdemnatione rei si indignus est: vel pro eius absolutione si dignus sit. Congruit etiā ꝙ ista absolutio exterior fiat a sacerdote: quia cōgruit extrema per mediū reduci in extremum. et ita in hierarchia ecclesiastica extremos. s. peccatores reduci in deū p hierarchā. i. sacerdotē sicut est in ecclesia triūphante. Congruit etiā ꝙ a iurisditionē habēte: qꝛ sententia a nō suo iudice lata nulla est. 14. dist. q̄rti. q. 4. J. B

Penitentia est habitus inclināns ad faciliter vindicandum in se reum ⁊ ꝙ in se: hoc est materiale quia formalis ratio virtutis esset eadem si cōmitteretur sibi vindicare in alium reū. Beatus autē et innocēs possunt habere habitū prompte vindicandi in alium reum. ergo et in se. si tamē reatus inesset. et sic potest concedi ꝙ in statu innocentie ⁊ in beatitudine manet ista virtus. nec mirū cū in deo maneat iustitia vindicatiua: licet non seipsum: qꝛ nō potest esse reus. 14. dist. quarti. q. 2. X

T

Penitētia est sacrm generale. et ideo ab illo null⁹ excludit nec de facto: nec de iure. alia autē sacra q̄ includūt aliqd excellentie bene possunt alicui negari propter delictum hoc exigens. 25.dist.quarti.q.1.§.3

Penitēs quotienscūq3 digne peni:et:obligat se saltem voto ad nō peccandū in posterū:qꝛ sine tali proposito non est digna penitentia:et preter hoc est astrictus ad non peccare eadē lege qua innocens.22.distinc.quarti.q.1.M

Penitere requirit precognitionē distinctā ei⁹ de quo penitet fm istū intellectū:vbi dico ꝙ ista se habent p ordinē imperare causarū proximarum partialiū tristitie coniunctionē:et ipse cause partiales coniūcte que sunt effectus proximus illius imperij.et vltra sequitur effectus remotus huius imperij. ipa scil3 tristitia postea pōt sequi cōplacētia tristitie que est actus volūtatis habens tristitiā p obiecto:ꝛ tādem gaudium de tristitia fm illud Aug. Peccator de pctō doleat: et de dolore gaudeat. Patet distinctio illoꝝ.primi quidē.s.imperij a causis pximis tristitie sicut cause principalis et remote a causa secūdaria et propinqua. scdi a tertio sicut cause ab effectu:et actionis a passione.tertij a quarto sicut obiecti ab actiōe.quarti a quinto sicut obiecti a passione appetitiua de illo obiecto.14.dist.quarti.q.2.§.B

Per accidēs est:ꝙ in eodē cōcurrāt ratio efficiētis ꝛ rō finis. tñ de facto vna est ratio formalis ipsius finis: sicut vna est ratio formalis ipsius efficiētis.sed in illa vna ratione pōt potentia quietari:licet non quietetur in rōnibus psonalib⁹:q̄ sunt in illo fine.1.dist.primi.q.2.§.L

Per actiones de genere actiōis aliqs terminus accipit esse simpliciter. si pducitur vel aliquo modo esse:per intellectionē autē obiectū intellectū nullo modo accipit esse:immo presupponitur oīno ipsi intellectioni.Et hoc ideo: quiste operationes q̄ dicūtur actiōes sunt vltimi termini:nō aūt gratia alioꝝ terminoꝝ.11.dist.quarti.q.2.D

Per actū redēptiōis chꝛistus nō meruit pncipale dñiū respectu hoīs.probatio.nā inquātū redēptor habuit rationem cause meritorie pro nobis. causa aūt que tantū est meritoria nō pōt esse principalis.non eñ causat nisi ab aliqua causa pncipalior acceptat que pter istud acceptū principaliter causat.ergo esto ꝙ trinitati pter redēptionē teneremur tanq3 dño supremo quodā nouo iure vltra ius dominij qđ habet ex creatione qđ verū esset si tantū bonū eēt nobis redēptio vt accepta a trinitate quātū creatio.adhuc nō sequitur ꝙ christo fm naturā humanā rōne redēptionis obligamur vt supremo dño.48.distin.quarti.q.1.B

Per actū desiderij qui est absentis non est assecutio finis:sed p aliū actū.s.qui est amor rei presentis est assecutio pmo loquēdo de pmitate perfectionis:licet per actū intellectus sit aliqualis assecutio prior prioritate generationis. nunc autē fm phm.9.meta.posteriora gene= t.c. 15.

ratione sunt priora perfectiõe: qđ verũ est de priori qđ est sim pliciter imediat⁹ vltimo: qđ vl timũ est simplr pfectũ: ita est in btitudine.49.di.q̃rti.q.4.D

Per baptismũ recipit baptizat⁹ in collegiũ ecclesie militãtis. re ceptio aũt alicuius in collegiũ pertinet ad presidẽtẽ: ⁊ habẽtẽ auctoritatẽ in collegio. Et ideo quãto aliquis haberet maiorẽ auctoritatẽ in ecclesia tãto ma gis pertineret ad eũ recipere ⁊ introducere in ecclesiã: ⁊ p ꝯñs baptizare: vñ magis cõpeteret epõ ꝙ̃ simplici sacerdoti si suf ficere possent epĩ. sꝫ ꝓpter pau citatẽ epoꝝ ⁊ pluralitatem ba ptizandorum regulariter cõce ditur omnibus sacerdotib⁹. 6. dist. quarti. q.1.D

Per eãdẽ realitatẽ prius est vo lũtas receptiua actus ⁊ effecti ua eiusdẽ: nec p aliã rationem realẽ elicit et recipit nisi p aliã rõnẽ causatã ab intellectu no stro.25.dist.scdi.q.vnica.L

Per hoc ꝙ iste in familia xp̃i in gradu excellẽtiori cõstituit per characterẽ sacerdotalẽ: disponi tur de cõgruo ad habẽdũ ptã tẽ sup corpus xp̃i mysticũ ligã di ⁊ soluẽdi. ⁊ tũc character sa cerdotalis ẽ dispositio ad istas claues: saltẽ collatio vnius nõ separatur a collatiõe alterius: q: (sicut dictũ est) qđ xp̃s in eo dẽ verbo Jo.20. cõtulit ambas ecclesie: ita ⁊ ep̃s in eodẽ signo sensibili ⁊ verbo cõfert ambas. vnã quasi excellẽtẽ ⁊ explicite. et aliam quasi implicite. cuius vsus est antecedens ad vsum istius. Et ex hoc patet ꝙ aliq̃li ter pñt dici vna clauis vnitate ordinis: q: ad actũ vnũ vltimũ scꝫ apertionis ordinãtur. et ad illum vna subordinatur alteri q: remotior ab illo effectu.19. dist. quarti. q. vnica. J.K.

Per radiũ reflexũ videtur res in se: nõ aũt aliqua species imp̃s sa speculo reflectẽte. Tũ q: ra dius egredit a corpore radio so ⁊ effundit in speculũ et inde reflectit in eodẽ. Eodẽ mõ etiã per radiũ fractũ videt ipsa res multiplicãs se ⁊ nõ species ali qua ipsi⁹ rei vise. ⁊ sicut ista lu mina ꝑmaria multiplicatione diffusa sunt imediate spẽs lu cis gignẽtis: forte ita imediate signũtur ab ea: loquẽdo de im mediatiõe ad cãm: nõ excludẽ do ordinẽ effectuũ ordinatorũ respectu eiusdẽ cause. Sꝫ ꝑter ista est aliud lumen secũdariũ. qđ d: lumẽ accidẽtale q̃le est: vbi est vmbra. in hoc em̃ distin guit vmbra ĩ actu a tenebra: q: tenebra est ꝑuatio luminis tã ꝑmarij ꝙ̃ scđarij. vmbra ẽ ꝑua tio luminis ꝑmarij. Jstud autẽ secũdariũ lumẽ: lꝫ q̃nq; diffun dat p reflexionẽ: nõ tñ a corpo re polito: q: reflexio a tali cor pore est gignitio radij ꝑmarij: q: est imediata species ipsi⁹ lu cis gignẽtis: nõ aũt sic istud lu mẽ secũdariũ: imo gignit ab ip so lumine primario: ita ꝙ si per impossibile reflexio remaneret in lumine radij imprimẽtis gi gneret sperice: vel hemisperice istud lumẽ secũdariũ. nõ sic au tẽ gigneret lumen reflexũ a ra dio ꝑmario qualis est reflexio a corpore polito. est ꝟ oẽ lumẽ species: sꝫ lumẽ ꝑmariũ est spe cies lucis gignẽtis. lumẽ secun dariũ species luminis ꝑmarij. 13. dist. scđi. q. vnica. E

per se ordinē intelligo: q̄ ē ex ꝑ se rōnib⁹ extremorū ꝛ hoc accipiēdo ꝑ se rōnē eēntialē siue q̄ditatiuā nō determinādo illā cuius ē rō ad eē in re vel in intellectu. sidd ē illā qō indifferēter potest habere vtrūqꝫ eē: vt hr̄e rōnē quiditatiuā intelligibilē nō determinando ad hoc vel illud eē.1.q.q.I.P

Perfectior cognitio ꝛ immediatior est de p̄rio ente: cognoscere ipsum: vt primum ens vl' vt necesse esse: q̄ꝫ cognoscere ip̄m vt primum mouens.3.q.prolo. infra.V

Perfectior intellect⁹ simplr̄ ē q̄ limpidi⁹ cognoscit: nihil āt deperit sibi si ꝑ aliū ꝛ aliū cognoscat ꝛ tn̄ lipidi⁹ cognoscat: si ei ꝑ idē cognosceret ꝛ nō limpidi⁹ nō ꝑfectius cognosceret: qō est falsum. in ista enim limpiditate ē per se propinquitas: nō autem in paucitate rōnū cognoscendi: q: absolute hoc nō ē in rōne alicuius nature create q̄ vna sit plurium.3.distin.secundi.q.10.infra.M

Perfectio sacramēti cōsistit in ꝑfecte significādo vere quantuꝫ ad cognitionē ꝛ in gratiā perpectā causando. ergo sacramēta noue legis debuerūt eē perfectissima p̄io mō: q: ē lex veritatis. scd̄o modo q: ē lex gratie. vnde Joan.1. gratia ꝛ veritas per Jesum christum facta est.2.di.quarti.q.1.B

Perfectio sicut ꝛ entitas equiuoce ꝑuenit entitati quiditatiue ꝛ hypostatice: tn̄ proprie perfectio nō vr̄ cōuenire nisi entitati quiditatiue: q: entitas hypostatica nō ē ſm quā alidd formalr̄ ꝑficit: sed ſm quā recipit ꝑfectionē: vel saltē determinatꝫ ad perfectionem receptaꝫ.19. q.q.infra.L

Perfectio simplr̄ ē talis: q̄ i quocūqꝫ supposito absolute cōsideratio ſm rōnē suppositi non determinādo naturā in q̄ vl' cuius sit suppositū: meli⁹ ē ip̄ꝫ q̄ꝫ nō ipꝫ: hoc ē q̄ꝫ qōcūqꝫ incompossibile ipsi.5.q.q.N

Perfectionē simplr̄.i.q̄ formalr̄ posset eē infinita non dicit nisi aliquid qō pōt esse eēntiale in diuinis ꝛ ad se: ꝛ tale aliq̄ modo ꝑintelligit̄ relonib⁹ originis cuiusmodi sunt sapiētia bonitas.ꝛc. equalitas aūt nō ꝑintelligit̄ relonib⁹ originis: nec ꝑt eē ad se pater eni nō ē equalis sibi sed filio: et ideo equalitas hoc modo non dicit perfectionē simplr̄. dicit tn̄ ꝑfectionem: q̄ in oi natura cōparādo ad aliquid eiusdē nature: melior est suo opposito: q: oppositū ei⁹ ꝯ necessitate dicit imperfectionē non: eni' est inequalitas in eadē natura: nisi alterum indiuiduum imperfecte habeat illā naturā.19.di.primi.q.1.3.

Perfectio simplr̄ nō includit aliq̄d ꝑ se cui repugnat p̄se rō ꝑfectionis simplr̄: q: tūc nō esset in quolibet melius: cū icludat aliquid cui repugnat rō perfectionis simpliciter.1.q.q.I.G

Perfectissima cā meritoria gratie quā trinitas disponit dare generi humano fuit xp̄s complens cursum suū in hac vita nobiscū: cā meritoria iuste inclinat deū ad conferēdum⁹ bonū illi ꝑ quo talis cā meret̄. cā ēt illa exhibita plus impetrat q̄ꝫ promissa. ergo per passionē xp̄i exhibitā ꝛ cōfirmatiuaꝫ le

gis noue:congruum fuit maxi ma adiutoria ad gratiā homi nib⁹ cōferri pro tpe illi⁹ legis obseruāde.2.distinctio.quarti. q.1.infra.A

Perfectissima ꝛ vltima rō imagi nis ē:qñ ista concurrūt in mēte respectu dei vt obiecti:qꝛ tunc aīa nō hꝫ tm̄ similitudinē expſ siuaꝫ:quātū ad predicta ex rō ne eorū in se:sꝫ ea ēt rōne qua actus ipsi conformant̄ obiecto est ei:m: actus vere similitudo obiecti.sicut dictū est in prece denti qōne:ꝛ iō qñ isti actus sic sunt in mēte ꝙ nō tm̄ habēt cō substantialitatē:ꝛ similitudinē distinctionē ꝛ originē:sed etiā hn̄t vlteriorē assimilationē ad deū ex rōne obiecti circa quod sunt:ē pfectior similitudo: mi nus aūt perfecta qñ aīa hꝫ se pro obiecto:qꝛ lꝫ tunc non hēa tur similiudo ab ipso deo im mediate tanꝗ̄ ab ipso obiecto pmo:hꝫ tn̄ aliqualr inquātū in mente:vt in imagine cogno scit deus.3.di.primi.q.9.L

Perfectissima virtus in eadem specie manēs est heroica:ꝛ sic methaphorice loquunt̄ aliqui ꝙ pficit modo inhumano:qꝛ.s. nō est cōiter hois ad illum gra dum:lꝫ eiusdeꝫ spēi attingere ꝛ si argnatur p oppositū de be stialitate posset silr dici ꝙ esset excessus in eadē spē vitij.Sed melius pōt dici alteri⁹ spēi qꝛ circa aliō obiectū:sꝫ ex hoc nō sequtur propositū.:qꝛ circa mul ta cōtingit errare ꝛ vitiose age re:sꝫ circa tantū vnū.s.perfecte circūstātionatū cōtingit recte agere rectius ꝛ rectissime: licꝫ igit̄ bestialitas sit alius habit⁹ a cōi vitio humano qui ē circa aliud obiectū:non sequitur he roicā eē alterius spēi a virtute humana qꝛ circa idē obiectum ordinat:sꝫ excellētuis: nec est manifestū hanc excellētiā non posse esse per aliū gradū eiuſ dem spēi.34.di.tertij.q.vni.R.

Perfecti quātū ad disceptatio nē precedētē sniam non iudica buntur:sꝫ nec ipsi nec alij in dicio pertinēte ad eos vt priua tas personas:sꝫ in eo qd dicit̄. venite benedicti patris mei p cipite regnū oēs filij regni iu dicabūtur iudicio generali vt heredes illius regni.Silr infi deles quātū ad disceptationeꝫ preuiā non iudicabunt̄ iudicio generali sed in illo.Ite maledi cti ꝛc.Et ipsi alij quib⁹ prolata ē disceptatio iudicabunt̄ in cōi vt mēbra carceris:ꝛ tunc accre scet aliquod gaudiuꝫ vnicuiꝗ electo vltra illō qd habēt i iu dicio pticulari:qꝛ quilibꝫ gau debit de integritate sue ciuita tis ꝛ accrescet aliqd suppliciū cuilibet dāpnato vltra suppliciū partiale sibi taxatū:qꝛ integri tas vel repletio carceris vnum quemꝗ incarceratuꝫ angustat 47.di.quarti.q.1.Z

Perfectissimo pōt aliquid eē p pinquius in vno ordine ꝛ aliō in alio ordie sicut substātie im mediatior est quātitas in vno ordie:ꝗ̄ qualitas:tn̄ qualitas est perfectius:ꝛ p ɔ̄ns propin quius in alio ordine.illud autē ē simplr perfecti⁹ qd in ordine nobiliori vel ſm conditionem nobiliorē ē propinquius perfe ctissimo sicut bonum ē propin quius enti in ordine cōicandi perfectiones siue finaliter ter minādi ꝛ cōplendi perfectionē

alteri⁹.49.di.quarti.q.4.L

Perpetuus vsus rõnis ẽ maius bonũ q̃ act⁹ virtutis. ꝛ iõ q̃ p aliquẽ actũ priuaret ſe ſic vſu rõnis peccaret mortaliter:immo mortaliſſime:ſ3 carẽtia vſ⁹ rõnis p momẽto nõ ẽ tñ malum ſicut act⁹ oppoſitus actui virtutis:nec per qðcunq̃ priuãs vſu rõnis ad tẽpus ẽ peccatũ.nã nimia tormẽta ita impediũt vſum rõnis ſicut voluptas:ꝛ tñ martyres ſciẽter ſe exponẽtes talib⁹ tormentis non peccauerũt ſ3 meruerũt.32.di. quarti.q.vnica.D.

Perpetuitas aliquoꝝ vel corruptio:vel annihilatio aliquorũ variat mẽſurã formal'r:dũmõ exñtia ſit eiuſdẽ rõnis dũ manet.2.diſt.ſcði.q.4.ſ.B

Preſentatiuũ in ſe mutabile põt repreſentatũ aliq̃d ſub rõe immutabilis q2 eẽntia dei ſub rõne imutabilis repñtatur intellectui creato p aliq̃d olno mutabile:ſiue illð ſit ſpẽs ſiue actus.3.di.primi.q.4.ſ.L

Per ſacramẽtũ cõfirmatiõis inſtituiẽ aliq̃d in determiato gradu eccleſie.ſ.in gradu bellatoris.ꝛ ſacramẽtũ inſtituẽs i gradu determinato nõ iteratẽ:iuxta hoc adducitur cõgruẽtia q2 iprimit effectũ indelebilẽ.ſ.charactere.7.di.quarti.q.4.ſ.B

Periculũ ẽ habere freq̃ter iuramẽtũ in ore q2 in multis ſermonib⁹ ſine iuramẽto aliq̃s nõ peccaret:vbi addito iuramẽto peccat:ꝛ grauiter ſi fiat ex deliberatione:propter quod vtile eſt documẽtũ illð Matth.5. Sit ſermo veſter:eſt eſt:nõ nõ. 39.di.tertij.q.vnica.ſ.D

Per proprietates eẽntiales cõcluduntẽ de perſonis hñtib⁹ illas ꝓprietates perſonales ꝓp q̃d:vtpote per memoriã perfectã ꝓpter quid cõcluditur de perſona hñte talez memoriã a ſe q̃ ſibi cõuenit dicere verbũ perfectũ.ꝛ p volũtatẽ pfectam cõcludiẽ q̃ hñti eã a ſe cõuenit ſpirare:quẽadmodũ ꝯcluderet ſi memoria differret.a.dicere. ꝛ volũtas a ſpirare.6.q.q.Cc

Per veniale nullus periclitaret extra nauẽ eccleſie:q2 peccatũ veniale ſtat cũ perfecta charitate q̃ ẽ nauis ſaluãs:ꝛ iõ ex ꝑma inſtitutione pnievt ſcðe tabule nõ op3 aliquẽ ad eã cõfugare pro remedio cõtraẽ veniale ſ3 tñ cõtra mortale.17.diſt. quarti.q.1.ſ.M

Perſona diuina põt eẽ propri⁹ termin⁹ alicui⁹ depẽdentie:nõ aũt dependentie q̃ ẽ cauſati ad cauſam:nec breuiter cuiuſcunq̃ terminati ad aliq̃d rõe perfectionis formalis in ipſo: ſed tñ illius q̃ ẽ nature vt cõicabilis ad icõicabile ſuſtẽtãs ipa3 igitur talis depẽdentia ẽ poſſibilis in aliqua natura:q2 nõ põt eẽ poſſibilitas terminãdi depẽdentiã niſi in aliquo ſit poſſibilitas depẽdẽdi:ſ3 hoc non magis repugnat nature humane q̃ alteri.19.q.q.ſ.Cc

Perſona in creaturis non dicit dignitatem niſi materialiter. ſ.rõe itellectualis nature quaz cõnotat:nõ aũt formal'r rõe incõicabilitatis:quã ſuperaddit. Quomodo autẽ negatio aliq̃ dicatur eſſe dignitatis. dictu3 fuit.diſt.28.primi lib.de ingenito.5.di.tertij.q.2.E

Perſona non cõponiẽ ex eſſentia ꝛ proprietate:ſicut ex quaſi po

tētiali ꝛ quasi actuali: imo eſſentia hꝫ magis rōnē actus ſi igitur iſta proprietas intelligatur poſterior aliquo mō eſſentia:nō tñ ē perfectio ei⁹.ibi eñ eſt idem ordo originis ꝛ perfectionis:ꝛ ideo prius origine ē prius perfectione.16.diſtinct. primi.q.vnica.ſ.N

Perſona quelibet diuina hūit ꝑfectū eē diuinū ꝛ perſonale anteꝗ̄ fuit aliqua creatura q: ex ſe eſt neceſſe eē.Creatura vero in nullo eē nec intra nec extra ē neceſſe eē:neq̄ in eſſe exiſtentie:nec in eē eſſentie.ſ.diminuto ſiue intellecto rō hu⁹ eſt:q: neceſſitas ē cōditio exiſtētis.et tale eſſe abſtrahit ab exiſtētia ēt hoc eēt magis incōueniens ꝗ̄ ſi eēt neceſſe eē in eē reali. ſꝫ qđ ē ex ſe neceſſe eē pri⁹:ꝗ̄ illđ:qđ eſt poſſibile vel nō neceſſe eſſe.ergo in illo priori eſt pſona tertia ſiue eius ꝓceſſio: ꝛ nō reſpect⁹ eiuſdē ad creaturā:q: nō ē intelligere aliquam relōnē eē ad creaturā:niſi creatura eēt vel intelligaẛ eē:q: relatio reqrit terminū ſil'cū ipſa eē.18.di.primi.q.vnica.C

Permiſſio extra vel ſignū ē: qđ effectus ſit:ꝗ tñ ē cōtra preceptū diuinū.ꝛ iſtud ē permiſſio qđ ē ſignum volūtatis diuine. huic aūt nō correſpōdet aliqđ in ipſa volūtate diuina:niſi nō velle prohibere illud fieri ſiue nō velle:qđ ē negatio act⁹ diuini poſitiui:ꝛ per ꝯñs nō ē act⁹ poſitiu⁹:Et ſi dicaẛ ꝙ vult ſine re hoc pōt intelligi nō ꝙ hēat velle rectū circa illđ qđ ꝑmittit ſꝫ actū reflexū.Offertur eñ volūtati ſue hūc peccaturū vel peccare.primo volūtas ei⁹ circa hunc nō hꝫ velle:velle eniꝫ ipſum habere peccatū non pōt ſecūdo pōt intelligere volūtatē ſuā nō volentē hoc:ꝛ tūc ꝑt velle volūtatē ſuā nō velle hoc ꝛ ita dr volēs ſinere ꝛ voluntarie permittere:ſi ex alia parte pṙeſentato ſibi iuda:primo de⁹ hꝫ nō velle ſibi gloriā.ꝛ nō primo nolle:ſm illā vltimā poſitionē di.41.ꝛ poteſt tūc ſecundo ſe reflectere ſup iſtā negationē actus:ꝛ velle eā ꝛ ita volens ſiue voluntarie nō eligit iudam finaliter peccaturum:et non nolitionem glorie:⁹ſed nō volitionem glorie.47.diſt.primi.q.vnica.C

Portio inferior in chriſto dicebatur eſſe in termino ex hoc ꝙ portio ſuperior coniūgebatur deo perfecte.ſ.ꝙ affectione iuſtitie non potuit velle niſi ordinatum ꝛ iuſtum ꝛ ideo non potuit peccare:ſed tamen non fuit ſm partē inferiorem ex cōiunctione cum deo in termino ſic ꝙ habuit impaſſibilitatem nec habuit oē quod hēre potuit ſm affectionem cōmodi: quia ex miraculo non habuit ſummum bonum ſibi coniunctum quantum potuit coniungi.ſicut eſt in ſimpliciter beatis ꝛ in xp̄o modo de facto in patria:quia igitur ſic fuit potuit aliquid accidere ſibi contra affectionem commodi: qđ tamē acceptauit: et ita mereri potuit.ꝛ preter hoc etiam portio inferior meruit:elliciendo operationem circa creata. vt diligendo matrem et alios bonos in deum ꝛ malos propter deum.18.diſtinctione tertij. q. vnica.D

Portio superior intēdit regulis eternis & superioribus cōtēplā dis. Inferior aūt intēdit tēpora libus agēdis fm regulas eternas. vñ portio supior intēdit fini pmo a q accepit reglas agēdor. 24. dist. scdi. q. vnica. B

Portio supior fm regulas eternas nihil aduersum videt indicare esse eligibile inquātum in ipso est quin oppositū esset eligibilius: si illud iustitia nō vetaret alioquin quare alligati & iūcti fini vltimo: vt beati nihil eligunt aduersum. 15. dist. tertij. q. vnica. infra. R

Potētia actiua que nō est impfectionis: imo pfectionis in creatura aliqua nō est negāda a superiori creatura que est supior quātū ad hoc: sed angelus est superior hoie in intellectualitate: intellectus etiā agēs qui est potentia actiua in hoie non est impfectionis in ipso: immo perfectionis: et ideo non debet negari angelo qui est creatura superior. 3. dist. scdi. q. 11. A

Potētia actiua Marie naturaliter nō fuisset reducta ad actū: nisi causa actiua determinata naturali. s. vi actiua patris naturalis. et iō fuit generatio miraculosa quātū ad modū pcedēdi in illa generatione: q: vel erat oino subita: qualis nō est processus naturalis in generatiōe hois: vel si fuit successiua: illi motus qui precesserūt gnātionē: in ita breui tpe fuerūt: in quāto nō sunt nati fieri naturaliter: sed ex parte ipsius potentie actiue Marie erat naturalitas: q: ista potētia ei erat naturalis fm quā erat naturaliter fecūda: & potuisset concepisse a patre naturali: & naturalr egisse ad pductionē plis: et ppter istā potētiā actiuā naturalem qua operabat pōt dici naturalis mr xpi: & tñ ppter modū exequēdi actū hui⁹ potētie duplicē nō naturalē: pōt dici non naturaliter: s3 miraculose genuisse. 4. dist. tertij. q. vnica. G

Potētia actiua cui statim correspōdet passiua & nō est ipedibilis: ipsa est semp potētia ppinqua ad agēdū. sed si est aliqua cui nō correspondet passiuū in natura statim vel habito passiuo ipa est impedibilis dum est actu ipedita nō est potētia propinqua: sed remota vt habet a pho. 9. met. c. 4. vbi vult q actiuū & passiuū habētia complete potentiā actiuā & passiuam statim agūt: nec op3 addere nullo exteriori phibēte: q: hoc includit in rōne potētie qñ nō est verū nisi de potētia: vt dicit potētiam propinquā actui. 19. dist. quarti. q. vnica. D t. c. 20.

Potētia cōtradictionis nō necessario est potentia ante actū. nā cuilibet cōtingēti ppositiōi de futuro correspōdet sua de presenti cōtingēs similiter: sic ista: tu sedes: est vera cōtingens de presenti sicut fuit illa sibi correspōdēs cōtingēs de futuro: tu sedebis. sed de presenti est magis determinata. ista aūt de futuro minus. vnde Aristo. pmo periermenias. in fi. dicit in ppositionib⁹ de psenti est esse veritatē determinatā & nō necessariā. 5. dist. secundi. q. 2. C

Potētia & obiectū nō op3 assimilari in modo essendi: se habent eñ vt motiuū & mobile: & ita se habēt vt dissimilia: q: vt actus

et potētia. sunt tñ proportiona ta: qꝛ ista ꝓportio reqrit dissimi litudinem ꝓportionatoꝝ. sicut cōiter dꝛ in oī ꝓportione. patet etiā de materia et forma parte et toto: causa ꝛ causato. ꝛ ceteris ꝓportionabilib⁹. igiť ex mō essendi talis potētie nō pōt cōcludi similis modus essendi in obiecto. 3. distin. primi. q. 3. C. ꝛ 9. dist. secundi. q. 2. U

Potētiā ita ꝑfecte cōprehēdere essentiā alterius sicut ꝓpriam est impossibile: ꝑcipue qñ natura ꝓpria nō includit eminenter naturā alterius: nec dependet essentialr ab illa altera: nec est eiusdē spē cū illa. 7. q. qli. ſ. ff

Potētia illa in qua manet forma dꝫ intelligi principium potētiale: nō aūt respect⁹. corrupta eñi forma nō ampli⁹ manet respectus potētie ad formam: qꝛ nō est respect⁹ potētie ad oīno ꝑteritū: sicut nec ad oīno ipossibile: sꝫ ipm ꝓncipiū potētiale manet. ꝛ in hoc totū manet per se ſm aliqd ei⁹: ꝛ forma q̄ erat aliquid totius manet ꝑ accidens ſm aliqd sui. 11. di. q̄rti. q. 4. D

Potētia motiua xp̄i q̄ est organica ꝛ corporalis: lꝫ sit in corpore xp̄i vt hic: tñ nō pōt esse principiū actus sui in corpore vt hic: qꝛ reqrit partē extra partē tantū in toto: sed cōparatiōe in ad locū ad hoc vt ꝑ vnā partē motā localiter moueat aliā. potētia aūt alia motiua nō organica pōt in actū suū hic sicut i celo. ꝛ ꝑ ꝯñs ſm istā pōt mouere corpus aliud sibi approximatū sicut angelus posset: sed tñ nō pōt mouere corpus suū vt hic: qꝛ vt sic illud corpus nō subest alicui potētie motiue nisi diuine immediate vt dictum est supra. 10. dist. quarti. q. 7. ſ. h

Potētia motiua nō organica nō est frustra: lꝫ vsus ei⁹ nō possit mō haberi. cui⁹ tñ vsus erit perpetuo in beatitudine: qꝛ nō tñ poterit tūc btūs mouere corp⁹ suū ꝓgressiue. i. primo mouēdo vnā partē. ꝛ ꝑ illā aliā. ꝛ sic totū: sed poterit statim ꝛ imediate mouere totū corp⁹ ſm vbi sine tali ordine mot⁹ partiū. hāc potētiā motiuā nō organicam suppono esse in aīa xp̄i: qꝛ etiā erit in aīa cuiuslibet beati non tñ quātū ad habitū: sed quantū ad actū vel vsus possibilitatē. hāc etiā poterit vti imediate mouēdo aliqd corp⁹ ſm se totū sicut angelus posset mouere. hāc etiā forte vsus est christus in vita ista: vt qñ elapsus ē de manib⁹ Judeoꝝ: q̄ ducētes eū ad mōtē super quē erat ciuitas eoꝝ sita: voluerūt ipm ꝑcipitare: qñ etiā elapsus ē de manib⁹ parētū ꝛ māsit in Hierusalem. 10. dist. quarti. q. 7. E

Potētia naturalis absolute non est in scda spēcie qualitatis: sꝫ facilitas ad vtēdū illa potētia. vñ posse leuare festucā vel baculū nō est in scda spēcie: sꝫ facilitas leuādi. vnde hmōi agilitas dꝛ hic potētia naturalis. et pꝫ hoc ꝑ exēpla ph̄i. c. de q̄litate: de pugilatore ꝛ cursore. ꝛ id. potētia curādi absoluta nō est in scda spēcie: sed agilitas illi⁹ potētie siue in vtēdo illa potētia: siue potētia q̄ ad illā agilitatē. 16. di. scdi. q. vnica. ſ. p

Potētia ordinata dei nō respicit act⁹ particulares diuersos: de qb⁹ nō sunt leges vniuersales: sꝫ respicit leges vł regulas vni.

uersales operabiliũ: talis ẽ lex de dãnatis; nõ aũt de malis dũ sunt in via: licet finaliter remaneãt mali. Exẽplũ hui⁹. si quis statuisset ꝙ oĩs homicida occideret: nõ posset de potẽtia ordinata fm illũ ordinẽ iam positũ saluare istũ homicidã: si tñ ipe posset aliũ occidere: non ꝑpter aliquã talẽ legẽ vniuersalẽ illũ posset saluare siue nõ occidere etiã de potẽtia ordinata. ita via toꝛ qui non saluabitur põt saluari: qꝛ cõtra hoc nõ est aliqua lex vniuersalis iã statuta: q̃lis est cõtra saluationẽ dãnati. 7. dist. secundi. q. vnica. N

Potẽtia ordinata dei sicut tactũ fuit in. 1. li. dist. 44. est illa q̃ cõformis est i agẽdo regulis predeterminatis a diuina sapiẽtia vel magis a diuina voluntate: quãtũ ad creaturã rationalem btificandã vel puniẽdã sunt regule iustitie ordinate he regule ex scriptura colligũtur inter q̃s ẽ illa auctoꝛitas ecclíastes. 11. Ubicũq3 ceciderit lignu3 ibi erit. hoc est in cuiuscũq3 creature rõnalis amoꝛe ꝑmãserit in illo ꝑmanebit. ꝛ Esa. Ignis eoꝝ nõ extingueẽ. et vmis eoꝝ non moꝛieẽ. ꝛ Matth. 25. Ibũt hi in suppliciũ etnũ: iusti aũt in vitã eternã. 7. dist. ꝑmi. q. vnica. I. L

Potẽtia ordinata nõ dicitur nisi fm ordinẽ legis vniuersalẽ: non aũt fz ordinẽ legis recte de aliquo particulari: qꝺ apparet ex hoc: qꝛ possibile est deũ saluare aliquẽ: q̃ tamẽ moꝛieẽ i pctõ moꝛtali finaliter et dãnabitur. nõ aũt cõcediẽ ipm posse saluare Iudã ia3 dãnatũ nec tñ hoc est impossibile de potẽtia absolu ta dei: qꝛ nõ icludit cõtradictio nem. igiẽ istud. s. saluare Iudã eo mõ ẽ ipossibile. iqũo possibile est saluare istũ. ergo illũ põt saluare de potẽtia ordinata qꝺ verũ ẽ: ꝛ illũ nõ: nõ q̃dẽ ordiatione pticulari: q̃ ẽ q̃si de isto agibili et opabili pticulari tm̃: sed ordine vlĩ: qꝛ si saluaret istum staret statutũ modo cu3 legib⁹ rectĩ q̃uas recte ꝑfixit de saluatione et dãnatiõe singuloꝝ: staret em̃ cum ista ꝙ oĩs finaliter malus dãnabiẽ. que est lex ꝑfixa de dãnandis: qꝛ iste adhuc non est finaliter pctõr: sed põt esse nõ pctõr: maxime dũ est in via: qꝛ põt deus eũ gratia sua ꝑuenire: sicut si rex ꝑuẽiret aliquẽ ne faceret homicidiũ. si nõ dãnat eũ nõ facit ꝯtra legẽ suã vniuersalẽ de homicida. nõ autem staret cũ illa pticulari lege ꝙ Iudã saluaret. Iudã em̃ potest ꝑscire saluandũ de potẽtia ordinata: sed nõ isto mõ, ordinata sed absoluta isto mõ: s3 alio modo ordinata fm aliquẽ taliũ ordinẽ: qꝛ fm ordinẽ aliũm tũc possibilẽ instituẽ. Potentia igiẽ absoluta potest iudã saluare. potẽtia vero ordinata põt istũ peccatoꝛe3 saluare. licet nunq̃ saluabiẽ: s3 lapidẽ nec põt btificare potẽtia absoluta: nec ordinata. Et s3 hoc ptz respectu cu ius dr̃ potẽtia absoluta in deo sc3 inq̃tũ põt cõtra legẽ vniuersalẽ: ꝛ nõ cõtra legẽ pticularẽ. 44. distinc. ꝑmi. q. vnica. E.

Potẽtia passiua nõ est frustra in natura: licet p agens naturale nõ possit ꝑncipaliter reduci ad actum tamẽ põt per tale agẽs dispositio ad ipsu3 induci ꝛ potest per aliquod aliud agẽs in natura. i. in tota cooꝛdinatione

entium puta per agens supernaturale cōplete reduci ad actum.1.q.prolo.J.Q.

Potentia opatiua non potest eadem existens esse organica qr potentia operatiua organica est illa cuius operatio per se ꝛ primo recipitur in toto composito ex organo ꝛ illa potentia ꝛ operatio que sic primo recipitur in toto cōtradictio est ꝙ recipiatur in parte.primo:vt ꝙ visio recipiatur in anima separata:ꝛ ꝙ anima separata dicatur videns.vnde quando totū est imediatum susceptiuum alicuius forme non vna pars mediāte alia tunc impossibile est ꝙ illa forma recipiatur in altera parte.non autez sic est quādo totum recipit mediāte vna parte vt corpus recipit albedinem mediante superficie. 49. di.quarti.q.14.D.

Potentia prima causatiua effectiua se sola effectiue causat excludendo omnem aliam causam eiusdez generis ꝛ alterius generis in rōne cāe materialis ꝛ ratio est qr causalitas cause materialis non dicit pfectionē simpliciter:ꝛ ideo licz reductio fiat ad aliqd primum in illo genere.illud tamē non est simplr primum:sed totuz illud genus reducit ad aliqd primū in alio genere:qd non includit impfectionē.puta ad aliqd in gñe efficientis.5.di.primi.q.2.C.

Potentiale qd contrahitur p actuale informatur ab illo actuali ꝛ per hoc informatur ab illa vnitate consequēte illaz actualitatē siue illuz actum.ꝛ ita est vnum vnitate ppria illius actualis. sed denominatiue ē sic vnum.nō autē est de se sic vnū nec primo nec per partē essentialē.color ergo in albedine est vnū spē:lz nō de se nec p se nec pmo.sed denominatiue tantū. 3.dist.secundi.q.6.J.E.

Potētia receptiua comparaf ad actū quē recipit vel ad agens a quo recipit primo modo ipsa est potētia naturalis vel violēta:vel neutra:nālis si naturalis inclinet:violenta si sit cōtra inclinationē naturalez:neutra si neqȝ inclinaf ad istā formam neqȝ ad oppositā. In hac autē cōparatione nulla est supernaturalitas.sed cōparando receptiuū ad agens: a quo recipit formā tunc est naturalitas qñ receptiuū comparatur ad tale agens: qd natum est naturalr imprimere talē formam in tali passo.Supnaturalitas autez: quādo cōparatur ad tale agēs quod non est naturaliter impssiuum illius forme illud passum.1.q.prolo.L.

Pōt esse ꝯceptus aliqs cōis abs ꝙ ordine realitatū intra:quaꝝ vna sit cōtractiua vel determinatiua alterius. paternitas th̄ h.i.illa realitas nō est d se hec fundamētalr:sz ab eētia.ꝛ ab ipsa eadē essentia ē paternitas incōicabilis: qr non prius h : ꝛ quasi cōicabilisꝛ postea quasi facta incōicabilis p aliud determinās sed sine oī ordine singularitatis ad incōmunicabilitatem in ista realitate oriť realitas summe determiata in primo instanti nature in quo oriť. Nec illa propositio est vera:ꝙ omnis quiditas est cōicabilis: sz tm̄ qditas: que ē pfectio simplr:aut diuisibilis.prima enim

cõicat̃ i vnitate nature.scḋa cõ municat̃ cum sui diuisione.hec quiditas nõ est pfectio simplr: nec diuisibilis:q2 est in natura perfecta simplr. Nec illa ppositio est vera q2 rõnes opposite sunt eque incõicabiles ex se imo spiratio actiua oĩs cõicabilis duobus nec vnq3 põt fieri incõicabilis per aliqḋ determinans spiratio aũt passiuam ex se formalr in eodẽ instanti: in quo est in diuis est incõicabilis.26.di.pmi.q.vnica.y.

Põt volũtas seipsam potẽs moderari imoderate beatitudinẽ velle q̃ sibi congruit triplr:vel quantũ ad intensionẽ.puta volendo eã maiori conatu q̃ sibi conueniat:vel quantũ ad accelerationẽ puta volendo eã sibi citius q̃ sibi cõueniat:vel quãtum ad causa3. puta volendo sibi eã aliter q̃ sibi congruat: puta sine meritis:vel forte modis aliis de qb9 oĩbus nõ op3 hic curare. aliquo istoꝝ modo rũ est pbabile q2 excesserit voluntas angeli.s. vel plus appetendo sibi beatitudinem inquãtũ est bonu3 sibi q̃ amãdo illḋ bonũ in se:vel plus appetẽdo illud bonũ vt obiectũ beatificũ esse bonũ suũ tanq̃ sibi bonũ. q̃ appetendo illud inesse alii vt deo suo: ⁊ in hoc est summa peruersitas voluntatis que est vti fruendis ⁊ frui vtendis fm Augu.83.q.q.30. Uel scḋo mõ potuit appetere hr̃e statim eã cum tamẽ deus velit eũ illam habere post morulam vie. Uel tertio mõ appetẽdo eã ex nãlibus hr̃i nõ habẽdo eã gratiose:cum th̃ deus velit ea3 haberi ex meritis. debuit ergo libera voluntas moderari affectionẽ quãtũ ad istas circũstãtias quas recta rõ habuit ostendere:q2 beatitudo debuit minus appeti sibi q̃ deo:⁊ debuit appeti pro tẽpore. pro quo deus voluit. ⁊ ex meritis pro quib9 deus voluit eam debere appeti.ergo si aliquo istoru3 modorum sequebat̃ affectionẽ commodi non moderando ea3 per iustitiam:hoc est per infusa3 si habuit vel acquisitam vel innatam siue naturalem que est ipsamet libertas peccauit.6.di stin.scḋi.q.2.§.D.

Potest deus nõ scire.a.sicut potest nõ velle.a.ppter cõtingentiã que pmo est in voluntate ad obiecta secũdaria.⁊ ex hoc cõcomitanter in intellectu.39.dist.pmi.q.1.§.y.

Potest deus transmutare aliqḋ passum sicut natura põt. ⁊ ita trãsmutatio passiua est passio proprie: ⁊ actiua est actio correspõdẽs generi actionis non tantum relatio. ⁊ tunc oportet dicere q2 genus actiõis aliquo modo fm predicationem pporionalẽ possit ad deum transferri.sed non ad intra.13.distĩ. quarti.q.1.§.O.

Põt de mõstro inquisitio haberi vel ex partibus corpis:puta si sint duo capita: vel due spine dorsi:vel principale indiciũ de cordib9:sed illud nõ põt esse faciliter euidẽs du3 viuit.sed nec signũ de duobus capitib9 esset oĩno certũ q2 possibile eẽt aliquã cellulã in matrice esse pforata3 per totũ pterq̃ in parte superiori:⁊ tũc cõcurrerẽt partes seminis cadentes in diuersis incastraturis matricis pro

tota parte inferiori.⁊ tūc distīguerent̄ i pte suprema ⁊ ibi formarent̄ duo capita: cū tñ reliq̄ materia nō sufficeret nisi ꝓ formatiōe vnius psone. Breuiter euidētissimū signū distinguēdi est p actū intell's ⁊ volūtatis. si em̄ sunt due aīe nō est necessariū vnā scire q̄cq̄d scit alia: ⁊ velle quicq̄d vult alia tñ raro vel nūq̄ accidit ꝙ sint due aīe q̄n sint duo capita vel due partes pncipales capit' ꝫ nō ecōuerso.⁊ si q̄uo mō possit deprehendi diuersitas itellectuū in intelligendo:puta ꝙ p aliq̄d signū deprehenderet̄ idē sciri ⁊ nesciri vel posset deprehēdi diuersitas volūtatū. puta ꝙ eēt ibi velle ⁊ nolle de eodē absq̄ dubitatiōe tenēdū eēt ꝙ essent ibi due aīe.Sed istud nō pt iudicari nisi de monstro adulto: quale pomit̄ fuisse in frācia:habens duo capita:quoꝝ vnū expressit nolle de eo de quo aliō expressit velle.vnū em̄ voluit ɔtinere ⁊ sobrie viuere ⁊ aliud lasciuire ⁊ epulari: ⁊ cū vnū per os suū excederet reliquum clamabat se grauari.6.di.q̄rti.q.2.Ȝ

Potest intelligi adeq̄tio simplr entitatis ad entitatē vel adeq̄tio fm ꝓportionem repn̄tātis ad repn̄tatū absolute vel tertio mō p adequationē fm proportionē nō absolute.ꝫ p ɔparationē ad actū taleꝫ:sicut mā dr̄ adeq̄ri forme fm ꝓportionē ꝫ nō fm entitatē.pro eo ꝙ eorū entitates sunt inequales:tñ ista est ita pfectibilis sicut illa ē perfectiua. hoc est ꝙ tm̄ ista repn̄tat quantū illa est repn̄tabilis:puta ꝙ istud representat obiectū ita perfectum ⁊ ita pfecte sicut ipm apprehendit a potētia p talē actum per quē representat̄.primo mō vlr nullū p se representans (q̄d est ratio repn̄tandi ⁊ non cognituꝫ)adequat̄ illi q̄d repn̄tat: sed deficit sicut ptꝫ de albedine ⁊ specie.alibi secūdo modo aliqua rō representat p adequationē sicut species perfectissima albi repn̄tat illud albuꝫ⁊ ipsa est ratio quasi cōprehensiue vidēdi albū illud.tertio mō quecunq̄ albi species etiam in oculo cecutiēte:ꝫ non ita perfecte representet albū sicut esset representabile:tamē perfecte repn̄tat illud per comparationē ad actū seq̄ntē: q̄ ita perfecte representat sicut req̄ritur ad habendum talē actuꝫ circa obiectū. Ad ꝓpositū igitur dico ꝙ nulla spēs per adequationē pōt repn̄tare essentiam diuinam scđo mō nec ēt pmo modo:q̄ illa essentia que cōprehensibilis est ab intellu suo non pōt cōprehēdi nisi p essentiam:vt per rōneꝫ.sed tertio modo cōparando ad intellectuꝫ creatum:aliquo mō pōt habere specieꝫ que.s. ita perfecte illā essentiā repn̄tat sicut actus talis intellect⁹ attingit. 3.di.secūdi.q.9.Ȝ

Potest in parentibus vnius esse maior motus q̄ alterius ꝓ suo paruulo:vel in aliquibus aliis ministrātib⁹:vel assistētib⁹ baptismo.ꝓpter quoꝝ merita dei vni paruulo pōt cōferre maiorē gratiā q̄ alteri: sed hoc non virtute baptismi sed meriti .⁊ hoc mō forte parētes btī Nicolai orationib⁹ suis meruerunt sibi maiorē gratiā: que erat in

eo ēt paruulo pncipiū tā mirabilis effect⁹: vt duob⁹ diebus in hebdomada vnica tm̄ lactatione cōtentus maneret ꝛ quo ad hoc magis optādū est puerū baptizari a bono sacerdote: q̄ꝫ a malo: qꝛ oratiōes sacerdotis boni q̄s multas facit ante ꝛ post baptismū magis exaudiūtur ꝛ valēt illi p q̄ fiūt q̄ꝫ orōnes mali. 4. di. qrti. q. 7. D.

Potest q̄s ordinate velle, primo mortē corporalē sub conditione. puta si credat eū finalr̄ futuruꝫ malū. ꝛ tūc sibi pōt optare mortē vl' vt det locū sanctis quos īpedit. vel ne addat peccata peccatis, ppter q̄ post mortē acrius puniat ꝛ ille due cāe colligunt ex legēda beate Anastasie q̄ scripsit Grisogono d̄ viro suo publio. vt si deus preuideret eū in infidelitate māsurū iuberet eū dare locum sanctis. hoc quo ad primum. Et sequit quo ad scd̄ꝫ. qꝛ meli⁹ est ei anīmā exalare q̄ꝫ dei filiū blasphemare. ꝛ ita nec in isto casu nec in duob⁹ p̄cedētibus de iudice ꝛ tyrāno pōt quis absolute velle proximo mortē corporalē: īmo magis quātū in se ē dꝫ nolle. 30. di. tertij. q. vnica. C.

Posset deus coagere igni ad īducēdū calorē realē in corpus: nō tm̄ qui esset formalr̄ repugnās quātitati illius mixtiōis vel cōpletionis: ꝛ tūc posset poni miraculū in hoc q̄ nō coagit ī toto effectū in quem agit ignis. Posset etiā deus coagere igni ad illū summū calorē incōpossibilē: ꝛ tunc destrueretur illa mixtio pportionata: nec tm̄ destrueret vita deo miraculose cōseruante eam. Quod si ponat calorē induci in summo ꝛ tamē equalitatē illam mixti stare in eodē: videt q̄ formaliter repugnātia sit sicut si mediū ꝛ extremū sil'r fierent in eodeꝫ. Et an hoc sit possibile deo nō hic ꝫ alibi: tamē nō est ita notum sicut alterū duorū predictorum 44. di. quarti. q. 3. J. G.

Posset voluntas in puris nālib⁹ hr̄e actuꝫ circa tale obiectum ostensum. s. essentiā diuinā siue nude siue p actum fidei. sed iste actus circa obiectū ostensum a fide nō esset meritorius qꝛ non esset s̄m inclinationē illius habit⁹: s̄m quē solus de⁹ disponit acceptare actum nec ēt in patria esset beatitudo| qꝛ non esset ita perfect⁹: sicut posset haberi a tali potentia: si esset perfecta proportionalr̄ habitu supernaturali. 17. distin. primi. q. 2. J. Oo.

Posset negari q̄ angelus sequatur oēm suā pfectionē naturalē sine discursu: non est eīn necesse q̄ simul cognoscat principiū ꝛ oēs cōclusiones virtualr̄ cōtentas in principio: lꝫ nō ponat annū vel diē: vel nō tm̄ tp̄s quātū intellect⁹ noster pro statu isto. Uel esto q̄ nō discurrat si vn⁹ act⁹ meritori⁹ sufficit in vno instāti tm̄ ad hoc q̄ angelus sequat suā btitudineꝫ supnaturalē. q̄re ergo angeli mali nō habuerūt btitudinē ex quo oēs in illo p̄mo instanti eliciebāt vnū actū meritoriū s̄m illū doc. nō eīn videt cōgruuꝫ s̄m iustitiā cōmutatiuaꝫ q̄ viatores eliciāt act⁹ equales pro toto statu vie. ꝛ q̄ vnus premiet in termino ꝛ alius nō. Jō dico q̄ vnū op⁹ supnāle ꝛ vn⁹ actus

meritorius nõ est sufficiẽter in ductiu⁹ ex cõgruo beatitudis supnãlis. si enim dispõ natura lis est ꝙ operãdo hoc post hoc acqraꝶ beatitudo nãlis: multo magis requiriꝶ in grã que est dispositio respectu btitudinis supernaturalis operatio hui⁹ post hoc in acquirẽdo beatitu dinem supernaturalem. 5. dist. secundi. q. 2. R.

Posse peccare nõ ẽ libertas nec pars libertatis. Dico ꝙ veruꝫ est ꝙ posse pcise in peccatũ qđ est carẽtia vel priuatio debite circũstantie nõ est libertas vel libertatis pars: tñ posse i actũ cui annexa est deformitas est bene pars libertatis non sim= pliciter sed create. 23. distin. se cundi. q. vnica. F.

Possibile esset illud idẽ corpus fuisse formatũ de sanguinibus virginis. ⁊ hoc sub modo essen di naturali non obstãte ꝙ eu= charistia precessisset vera: ſꝫ il= la formatio nõ fuissꝫ tunc ince ptio corpis nisi ſꝫ qd. sicut mõ cõuersio panis in corpus nõ ẽ inceptio corporis nisi ſm quid ⁊ tota ratio est: qꝛ qđ sic incipit ꝑhabet esse simplr. 10. distinc. quarti. q. 4. I. F.

t.c.17. Possib le logicũ differt a possibi li reali sicut pꝫ p phm. 5. met. c. de potẽtia qꝛ possibile logicũ est modus cõpositionis forma te ab intellectu: illius qđẽ cui⁹ termini non includunt contra= dictionem ⁊ ita hoc mõ possibi lis est hec ꝓpositio. deũ posse ꝑducere ⁊ deũ esse deũ: ſꝫ pos sibile reale est: qđ accipitur ab aliq potẽtia in re: sicut a potẽ= tia inherentie alicui: vel termi nata ad illud sicut ad terminũ

⁊ ꝑꝑ hoc filius nõ ẽ possibilis possibilitatẽ iherẽte reali: nec possibili tate iherẽte alicui: nec termina ta ad ipm. qꝛ possibilitas siue actiua siue passiuaꝫ est ad aliõ in natura: sicut pꝫ p diffinitio nẽ potentie actiue ⁊ passiue. 5. T.c.8 ⁊. 9. met. ꝙ est principiũ trans= mutandi aliud vel ab alio in= quãtũ aliud. tamen filius ẽ ter minus potentie ꝑductiue: que abstrahit a rõne potẽtie effecti ue. ⁊ si illa potentia dicaꝶ sim= pliciter potẽtia. termin⁹ illi⁹ po tentie põt dici simplr possibile sed possibilitas illa non repu= gnat formalr necessario. lꝫ pos sibilitas de q phi loquunꝶ de potẽtia actiua ⁊ passiua ꝑprie repugnat necessitati ex se. 2. di stin. primi. q. 7. I. 3.

Possibile est recidiuãtẽ peccare pluribus peccatis. vel qsi plu= ribus si ex deliberatione agat ꝯ legem cõem. ⁊ cõtra legẽ gra titudinis ⁊ cõtra legẽ promissi sed cõiter nõ sic peccaꝶ. qꝛ pec= cãs cõiter nõ appetit nisi dele ctationẽ lꝫ inordinate ⁊ vellet illi delectationi nõ eẽ annexas tot ꝓhibitiões. ⁊ isto mõ omni peccato cõiungiꝶ inobediẽtia ⁊ cõtẽpt⁹ ⁊ odiũ dei ⁊ ingratitu= do: ⁊ hmõi nõ ꝙ peccator hẽat tũc actũ elicitũ ptinẽtẽ ad sin= gula istoꝝ. sed implicite inquã tũ vult aliqd ad qđ quodãmõ cõcomitanꝶ hec oia. Cõcedo ꝙ ꝙ possibile est peccare recidi= uantem vnico peccato. ꝙ si in= feras. ergo posset eque graui= ter peccasse ꝑmo qñ cecidit ab inocẽtia cõcedo quãtũ ẽ ex pte libidinis ⁊ inordinationis for= malis in peccato sed nõ quãtũ est ex parte istius circũstantie

ingratitudis ꝛ multipliciorꝫ obligatiōis. peccasset tn̄ tūc grauius quantū ad aliā circūstantiā: qꝛ magis ingratus est cadēdo ab inocentia ꝙ̄ a penitētia. 22. dist. quarti. q. 1. P.

Possibile esset deo ſm ēt strictū rigorē iustitie taxare penā intēsam ſm ꝙ sufficienter rn̄deret culpe ꝛ si nā eēt statim annihilanda ꝫ ꝙ pena eterna sic infligit nō est: qꝛ eternitas sit ꝑ se de rōne pene inquātuꝫ eq̄liter punitiua. sed accidit ꝑꝑ eternitatē ꝑsone puniteꝛ culpe remanētis: ꝛ illud magis saluat qūo ſm modū delicti erit ꝛ plagarū modus loquēdo de intēsione q̄ ꝑ se req̄ritur in pena extēsio infinita sibi accidit ex causis p̄dictis. 46. di. q̄rti. q. 4. Q.

Possibile est totalr̄ deleri a memoria beati peccatum qđ ipse cōmisit nec i hoc derogaꝛ beato: imovꝛ ꝑtinere ad btitudinē accidētalē ei⁹ si em̄ inocēs gaudebit de inocētia spāli gaudio vt tactū est. ꝫ. di. 1. lꝫ ille nō possit gaudere de inocentia: qꝛ tūc esset eius falsuꝫ gaudiū: tamē pōt nocentia de eius memoria deleri: vt de illa non habeat aliquā materiā tristitie: pōt etiaꝫ deus stante memoria habituali peccati cōmissi: p̄seruare beatum ne vnꝙ̄ exeat in actū considerandi se illud commisisse. ꝛ hoc iterū sufficeret ad excludēdū occasionē ꝓximā tristitie: lꝫ nō remotā nec ꝑuatio talis nocitie habitualis vel actualis faceret em̄ in aliquo imꝑfectum qꝛ ſm ph̄m quorūdam obliuisci: vt turpium melius est: ꝙ̄ reminisci: qđ maxime verum est loquēdo de illo qui turpe commisit cui penale est reminisci. 45. di. quarti. q. 3. P.

Possibile est virtuti diuie ponere corp⁹ maius in vbi ꝛ conseruare ibi corpus qđ pri⁹: ꝛ tunc duo corpora simul. Sed tunc eēt nouū miraculū vltra subitā positionē corporis maiorꝫ hic. Si aūt simul cū hac positione corporis hoc expellat aliud nō est nisi vnū miraculū. qn̄ auteꝫ corpus genitū ē minus corpore corrupto aliud est. tūc enim vel de⁹ imediate mouebit oēm aerē circūstātē vt cōtingat minoris corporis supficiē vel pōt nō mouere: qꝛ hoc nō ē necesse simplr̄ ad hoc ꝙ corp⁹ min⁹ sit hic: qꝛ pōt deus dimittere nāꝫ sibi: ꝛ cū nā non possit mouere aerē in instāti vt applicetꝛ lateribꝰ illius corporis mioris. erit ibi vacuū ad tp̄s quousꝙ̄. s. nā possit aerem circūstantē contiguare corpori illi. Ex quo patꝫ ponēdo ꝙ de⁹ subito faciat corpus min⁹. qđ nō includit cōtradictionē ꝛ diminuit aerē circūstātē sibi ad actionē nature vacuū erit ꝑ tp̄s. nō ergo vacuum esse in vniuerso includit cōtradictionē: imo si natura faceret in instāti minus ex maiore videreꝛ posse cōcludi vacuū esse per tēpus sine diuino miraculo. 43. di. quarti. q. 5. D.

Positio q̄ ponitꝛ predicamētuꝫ a quibusdā aliud addit: p̄supposito em̄ ordine partium in toto positio dicit vltra hoc ordineꝫ partiū ad locū siue ad ꝑtes loci vel locantis. hoc est dictu ꝙ ꝑtes coextēdanꝛ partibus loci sicut totū dicitꝛ ꝓmo cōmensurari toti loco in quo hꝫ vbi: ita ꝙ positio p̄dicamētum p̄supponit

nit positionē differētiā quātitatis ꝛ specificat vbi: ꝑ modū autē quantitatiuū siue dimēsiuū: quocūqꝫ modo nominetur. 10. dist. quarti. q. 1. §. M

Post egressum Jacob et ingressum Esau: Isaac stupore vehemēti ꝛ vltra ꝙ dici possit admirās expauit: en quis ergo ꝛc. et tūc subiūxit. Benedixi ei eritqꝫ bñdictꝰ. vbi ex textu daẗ intelligi ꝙ fuerit raptus in illa admiratione vehemēti: ꝛ in ea vidit Jacob esse iuste benedicēdū: ꝛ ita lꝫ illā bñdictionē primo ab hoīe ꝛ humana cautela extortā dedisset: tñ postea in extasi a spūsctō approbatā, pnunciauit tāꝙ firmā subiūgens. eritqꝫ benedictus. 30. dist. quarti. q. 1. F

Possumus distinguere potentiā qua aīa pōt hoc apprehēdere: et qua inclinaẗ in hoc vt in pfectiuū extrinsecum. q̄ inclinatio nata est terminari: apprehēsione sola pcedēte. ꝛ ita sicut sensui ꝑ se attribuimus apprehēdere: ꝛ ita videẗ ꝙ sic inclinari: ita. s. ꝙ terminatio talis, iclinationis sequēs apphēsionē cōueniat appetitui sensitiuo. Nā ꝑpter nihil aliud ponimꝰ appetitū sensitiuū ꝙ ꝑpter talem inclinationē ꝛ eius terminationē siue delectationē cōsequētē apprehēsionem: et ita cum eiusdē potentie sit forma terminans: cuius erat inclinari: delectatio erit in appetitu qui inclinabatur. 15. dist. tertij. q. vnica. D

Possunt esse plures satisfactiones vel totales vel ptiales correspōdere vni peccato: totales quidē qꝛ nō est peccatū qđ non possit remitti per solā cōtritionē: ꝛ tūc illa sola est totalis satisfactio. Pōtest etiā idē remitti ꝑ cōtritionē remissam ꝛ alias penas supplentes impfectionē cōtritionis. Cōtritio aūt intensa ex vna parte ꝛ ipamet remissa cū alijs penis ex alia parte differūt etiā specie: licet sint eq̄ualētes in acceptione diuina. 15. dist. quarti. q. 1. b

Posita fide acq̄sita credibili presente: pōt intellectus ꝑ habitū infusum credere: dūmodo volūtas nō cōtra moueat: nec plus requiriẗ. et esto ꝙ req̄ratur motio positiua volūtatis etiā sufficit volūtas ad sic mouēdū in puris naturalibꝰ: qꝛ posito vero supnaturali presente intellectui posset volūtas mouere intellectū ad intelligēdum illud: dūmodo in intellectu esset habitus inclinans intellectū in illud. 25. dist. tertij. q. 2. §. B

Philosophi dicerēt ꝙ accidens nō pōt esse sine subiecto: nō q̄dē qꝛ ponerēt subiectū de eēntia accidētis: immo ex eis cōstituitur ens ꝑ accidēs: nec qꝛ de essentia accidentis absoluti ponerent, inherentiā vel respectū quēcūqꝫ ad subiectū: qꝛ cōtradictio est ꝙ in per se rōne absoluti includatur aliq̄s respectꝰ: qꝛ tūc esset absolutū ꝛ non absolutum: sed tātūmodo qꝛ ponerēt ordinē causarū simplr necessariū: ita ꝙ prima causa non potest causare causatū cause scđe sine scđa causa: subiectū autē habet aliquā causalitatē respectus accidētis loquendo de ordine naturali causarū: ꝛ iō sine ista causa in ordine sue causalitatis posita negarent accidēs esse sine subiecto. et pro tāto dicitur. 1. phyſ. ꝙ intellectꝰ

Potio superior intēdit regulis eternis ⁊ superioribus cōtēplā dis. Inferior aūt intēdit tēpora libus agēdis s͡m regulas eter- nas. vñ portio supior intēdit fi- ni pmo a q̄ accepit reglas agē- doꝝ. 2 4. dist. scdi. q. vnica. B

Portio supior s͡m regulas eter- nas nihil aduersum videt̄ indi care esse eligibile inquātum in ipso est quin oppositū esset eli- gibilius: si illud iustitia nō ve- taret alioquin quare alligati ⁊ iūcti fini vltimo: vt beati nihil eligunt aduersum. 15. dist. ter- tij. q. vnica. infra. R

Potētia actiua que nō est impfe ctionis: imo pfectionis in crea- tura aliqua nō est negāda a su periori creatura que est supior quātū ad hoc: sed angelus est superior hoie in intellectuali- tate: intellectus etiā agēs qui est potentia actiua in hoie non est impfectionis in ipso: immo perfectionis: et ideo non debet negari angelo qui est creatura superior. 3. dist. scdi. q. 11. A

Potētia actiua Marie naturali- ter nō fuisset reducta ad actū: nisi causa actiua determinata naturali. s. vi actiua patris na- turalis. et iō fuit generatio mi raculosa quātū ad modū pce- dēdi in illa generatione: q: vel erat oino subita: qualis nō est processus naturalis in genera tiōe hois: vel si fuit successiua: illi motus qui precesserūt gña- tionē: in ita breui tpe fuerūt: in quāto nō sunt nati fieri natura liter: sed ex parte ipsius poten tie actiue Marie erat naturali tas: q: ista potētia ei erat natu ralis s͡m quā erat naturaliter fecūda: ⁊ potuisset concepisse a patre naturali: ⁊ naturalr̄ egis se ad pductionē plis: et pter istā potētiā actiuā naturalem qua operabat̄ pōt dici natura- lis mr̄ xp̄i: ⁊ th̄ pp ter modū exe quēdi actū hui⁹ potētie dupli- cē nō naturalē: pōt dici non na turaliter: s; miraculose genuis- se. 4. dist. tertij. q. vnica. G

Potētia actiua cui statim corre- spōdet passiua ⁊ nō est ipedibi lis: ipsa est semp potētia ppin- qua ad agēdū. sed si est aliqua cui nō correspondet passiuū in natura statim vel habito passi uo ipa est impedibilis dum est actu ipedita nō est potētia pro pinqua: sed remota vt habet̄ a ph̄o. 9. met. c. 4. vbi vult q̄ acti uū ⁊ passiuū habētia complete potentiā actiuā ⁊ passiuam sta tim agūt: nec op; addere nullo exteriori phibēte: q: hoc inclu dit in rōne potētie qn̄ nō est ve rū nisi de potētia: vt dicit potē tiam propinquā actui. 19. dist. quarti. q. vnica. H t. c. 20.

Potētia cōtradictionis nō necef sario est potentia ante actū. nā cuilibet cōtingēti ppositiōi de futuro correspōdet sua de pre- senti cōtingēs similiter: sic ista: tu sedes: est vera cōtingens de presenti sicut fuit illa sibi corre spōdēs cōtingēs de futuro: tu sedebis. sed de presenti est ma gis determinata. ista aūt de fu turo minus. vnde Aristo. pmo periermenias. in fi. dicit in ppo sitionib⁹ de p̄senti est esse veri- tatē determinatā ⁊ nō necessa- riā. 5. dist. secundi. q. 2. C

Potētia ⁊ obiectū nō op; assimi lari in modo essendi: se habent eīm vt motiuū ⁊ mobile: ⁊ ita se habēt vt dissimilia: q: vt actuq

et potētia. sunt tñ proportiona ta: q2 ista ꝓportio reqrit dissimi litudinem ꝓportionatoꝝ. sicut cōiter dr in oī ꝓportione. patet etiā de materia et forma parte et toto: causa ⁊ causato. ⁊ ceteris ꝓportionabilib⁹. igit̃ ex mō essendi talis potētie nō pōt cōcludi similis modus essendi in obiecto. 3. distin. primi. q. 3. C. ⁊ 9. dist. secundi. q. 2. U

Potētiā ita pfecte cōprehēdere essentiā alterius sicut ꝓpriam est impossibile: ꝑcipue qñ natura ppria nō includit eminenter naturā alterius: nec dependet essentialr ab illa altera: nec est eiusdē spēi cū illa. 7. q. qli. J. Ff

Potētia illa in qua manet forma dꝫ intelligi principium potētiale: nō aūt respect⁹. corrupta eñi forma nō ampli⁹ manet respectus potētie ad formam: q2 nō est respect⁹ potētie ad oino ꝑteritū: sicut nec ad oino īpossibile: sꝫ ipm ꝑncipiū potētiale manet. ⁊ in hoc totū manet per se fm aliqd ei⁹: ⁊ forma q̄ erat aliquid totius manet ꝑ accidens fm aliqd sui. 11. di. q̄rti. q. 4. M

Potētia motiua xp̄i q̄ est organica ⁊ corporalis: lꝫ sit in corpore xp̄i vt hic: tñ nō pōt esse principiū actus sui in corpore vt hic: q2 reqrit partē extra partē tantū in toto: sed cōparatiōe in ad locū ad hoc vt ꝑ vnā partē motā localiter moueat aliā. potētia aūt alia motiua nō organica pōt in actū suū hic sicut i celo. ⁊ ꝑ ꝯñs fm istā pōt mouere corpus aliud sibi approximatū sicut angelus posset: sed tñ nō pōt mouere corpus suū vt hic: q2 vt sic illud corpus nō subest alicui potētie motiue nisi diuine immediate vt dictum est supra. 10. dist. quarti. q. 7. J. h

Potētia motiua nō organica nō est frustra: lꝫ vsus ei⁹ nō possit mō haberi. cui⁹ tñ vsus erit perpetuo in beatitudine: q2 nō tm̄ poterit tūc btūs mouere corp⁹ suū ꝓgressiue. i. primo mouēdo vnā partē. ⁊ ꝑ illā aliā. ⁊ sic totū: sed poterit statim ⁊ imediate mouere totū corp⁹ fm vbi sine tali ordine mot⁹ partiū. hāc potētiā motiuā nō organicam suppono esse in aīa xp̄i: q2 etiā erit in aīa cuiuslibet beati non tm̄ quātū ad habitū: sed quantū ad actū vel vsus possibilitatē. hāc etiā poterit vti imediate mouēdo aliqd corp⁹ fm se totū sicut angelus posset mouere. hāc etiā forte vsus est christus invita ista: vt qñ elapsus ē de manib⁹ Judeoꝝ: q̄ ducētes eū ad mōtē super quē erat ciuitas eoꝝ sita: voluerūt ipm ꝑcipitare: qñ etiā elapsus ē de manib⁹ parētū ⁊ māsit in hierusalem. 10. dist. quarti. q. 7. E

Potētia naturalis absolute non est in scd̃a specie qualitatis: sꝫ facilitas ad vtēdū illa potētia. vñ posse leuare festucā vel baculū nō est in scd̃a specie: sꝫ facilitas leuādi. vnde hmōi agilitas dr hic potētia naturalis. et pꝫ hoc ꝑ exēpla phi. c. de q̄ditate: de pugilatore ⁊ cursore. ⁊ iō potētia curādi absoluta nō est in scd̃a specie: sed agilitas illi⁹ potētie siue in vtēdo illa potētia: siue potētia q̄ ad illā agilitatē. 16. di. scd̃i. q. vnica. J. P

Potētia ordinata dei nō respicit act⁹ particulares diuersos: de q̄b⁹ nō sunt leges vniuersales: sꝫ respicit leges vl' regulas vni-

uersales operabiliũ:talis ẽ lex de dãnatis;nõ aũt de malis dũ sunt in via: licet finaliter remaneãt mali. Exẽplũ huiꝰ.si quis statuisset ꝙ oĩs homicida occideret:nõ posset de potẽtia ordinata fm illũ ordinẽ iam positũ saluare istũ homicidã:si tñ ipe posset aliũ occidere:non ꝓpter aliquã talẽ legẽ vniuersalẽ illũ posset saluare siue nõ occidere etiã de potẽtia ordinata.itavia toꝫ qui non saluabitur põt saluari:qꝛ cõtra hoc nõ est aliqua lex vniuersalis iã statuta: qlis est cõtra saluationẽ dãnati. 7. dist.secundi.q.vnica.N

Potẽtia ordinata dei sicut tactũ fuit in.1.li.dist.44.est illa q̃ cõformis est i agẽdo regulis predeterminatis a diuina sapiẽtia vel magis a diuina voluntate: quãtũ ad creaturã rationalem btificandã vel puniẽdã sunt regule iustitie ordinate he regule ex scriptura colligũtur inter q̃s ẽ illa auctoritas ecclĩastes. 11.Ubicũqꝫ ceciderit lignuꝫ ibi erit.hoc est in cuiuscũqꝫ creature rõnalis amore pmãserit in illo pmanebit.ꝛ Esa.Jgnis eoꝝ nõ extinguet.et v̄mis eoꝝ non morieť.ꝛ Matth.25.Jbũt hi in suppliciũ etnũ:iusti aũt in vitã eternã.7.dist.pmi.q.vnica.J.L

Potẽtia ordinata nõ dicitur nisi fm ordinẽ legis vniuersal:non aũt ƀꝫ ordinẽ legis recte de aliquo particulari:qꝺ apparet ex hoc:qꝛ possibile est deũ saluare aliquẽ: q̃ tamẽ morieť i pctõ mortali finaliter et dãnabitur. nõ aũt cõcedit ipm posse saluare Judã iaꝫ dãnatũ nec tñ hoc est ipossibile de potẽtia absolu ta dei:qꝛ nõ icludit cõtradictio nem.igit istud.s.saluare Judã eo mõ ẽ ipossibile.quo possibile est saluare istũ. ergo illũ põt saluare de potẽtia ordinata qꝺ verũ ẽ:ꝛ illũ nõ: nõ q̃dẽ ordiatione pticulari:q̃ ẽ q̃si de isto agibili et opabili pticulari tm̃:sed ordine vl'i: qꝛ si saluaret istum staret statutũ modo cuꝫ legibꝰ rectẽq̃s quas recte p̄fixit de saluatione et dãnatiõe singuloꝝ:staret enĩ cum ista ꝙ oĩs finaliter malus dãnabiť.que est lex p̄fixa de dãnandis : qꝛ iste adhuc non est finaliter pctõr:sed põt esse nõ pctõr: maxime dũ est in via: qꝛ põt deus eũ gratia sua p̄uenire: sicut si rex p̄uẽiret aliquẽ ne faceret homicidiũ.si nõ dãnat eũ nõ facit ꝯtra legẽ suã vniuersalẽ de homicida.nõ autem staret cũ illa pticulari lege ꝙ Judã saluaret.Judã enĩ potest p̄scire saluandũ de potẽtia ordinata:sed nõ isto mõ,ordinata sed absoluta isto mõ: ſꝫ alio modo ordinata fm aliquẽ taliũ ordinẽ: qꝛ fm ordinẽ alium tũc possibilẽ instituĩ. Potentia igiť absoluta potest iudã saluare. potẽtia vero ordinata põt istũ peccatoreꝫ saluare.licet nunq̃ saluabiť:sꝫ lapidẽ nec põt btificare potẽtia absoluta:nec ordinata.Et ƀꝫ hoc ptꝫ respectu cuius dr̃ potẽtia absoluta in deo scꝫ inquãtũ põt cõtra legẽ vniuersalẽ:ꝛ nõ cõtra legẽ pticularẽ.44.distinc.pmi.q.vnica. E.

Potẽtia passiua nõ est frustra in natura: licet p agens naturale nõ possit p̄ncipaliter reduci ad actum tamẽ põt per tale agẽs dispositio ad ipsuꝫ induci ꝛ potest per aliquod aliud agẽs in natura.i.in tota coordinatione

entium puta per agens super=naturale cōplete reduci ad actum.1.q.prolo.J.Q.

Potentia opatiua non potest eadem existens esse organica quia potentia operatiua et organica est illa cuius operatio per se et primo recipitur in toto composito ex organo et illa potentia et operatio que sic primo recipitur in toto cōtradictio est q recipiatur in parte.primo:vt q visio recipiatur in anima separata:et q anima separata dicatur videns.vnde quando totū est imediatum susceptiuum alicuius forme non vna pars mediāte alia tunc impossibile est q illa forma recipiatur in altera parte.non autē sic est quādo totum recipit mediāte vna parte vt corpus recipit albedinem mediante superficie. 49. di.quarti.q.14.D.

Potentia prima causatiua effectiua se sola effectiue causat excludendo omnem aliam causam eiusdē generis et alterius generis in rōne cāe materialis et ratio est q causalitas cause materialis non dicit pfectionē simpliciter:et ideo licz reductio fiat ad aliqd primum in illo genere.illud tamē non est simplr primum:sed totuz illud genus reducit ad aliqd primū in alio genere:qd non includit impfectionē.puta ad aliqd in gñe efficientis.5.di.primi.q.2.C.

Potentiale qd contrahitur p actuale informatur ab illo actuali et per hoc informatur ab illa vnitate consequēte illaz actualitatē siue illuz actum.et ita est vnum vnitate ppria illius actualis.sed denominatiue ē sic vnum.nō autē est de se sic vnū nec primo nec per partē essentialē.color ergo in albedine est vnū spē:lz nō de se nec p se nec pmo.sed denominatiue tantū. 3.dist.secundi.q.6.J.E.

Potētia receptiua comparat ad actū quē recipit vel ad agens a quo recipit primo modo ipsa est potētia naturalis vel violēta:vel neutra:nālis si naturalis inclinet:violenta si sit cōtra inclinationē naturalez:neutra si neqz inclinat ad istā formam neqz ad oppositā. Jn hac autē cōparatione nulla est supernaturalitas.sed cōparando receptiuū ad agens: a quo recipit formā tunc est naturalitas qñ receptiuū comparatur ad tale agens: qd natum est naturalr imprimere talē formam in tali passo.Supnaturalitas autez: quādo cōparatur ad tale agēs quod non est naturaliter impssiuum illius forme illud passum.1.q.prolo.L.

Pōt esse ɔceptus aliqs cōis absqz ordine realitatū intra:quaz vna sit cōtractiua vel determinatiua alterius. paternitas tñ h.i.illa realitas nō est d se hec fundamētalr:sz ab eētia.et ab ipsa eadē essentia ē paternitas incōicabilis: q non prius h : et quasi cōicabilis et postea quasi facta incōicabilis p aliud determinās sed sine oi ordine singularitatis ad incōmunicabilitatem in ista realitate oriē realitas summe determiata in primo instanti nature in quo oriē. Nec illa propositio est vera:q omnis quiditas est cōicabilis: sz tñ qditas: que ē pfectio simplr:aut diuisibilis.prima enim

cōicat̄ i vnitate nature.scd̄a cō
municat̄ cum sui diuisione.hec
quiditas nō est pfectio simplr:
nec diuisibilis:q: est in natura
perfecta simplr. Nec illa ppositio
est vera q relōnes opposi
te sunt eque incōicabiles ex se
imo spiratio actiua oriē cōica
bilis duobus nec.vnq̄ pōt fie
ri incōicabilis per aliqd deter
minans spiratio aūt passiuam
ex se formal'r in eodē instanti:
in quo est in diuis est incōica
bilis.26.di.pmi.q.vnica.y.
Pōt volūtas seipsam potēs mo
derari imoderate beatitudinē
velle q̄ sibi congruit tripl'r:vel
quantū ad intensionē.puta vo
lendo eā maiori conatu q̄ sibi
conueniat:vel quantū ad acce
lerationē puta volendo eā sibi
citius q̄ sibi cōueniat:vel quā
tum ad causaz. puta volendo
sibi eā aliter q̄ sibi congruat:
puta sine meritis:vel forte mo
dis aliis de qb⁹ oibus nō opz
hic curare. aliquo istoꝝ modo
rū est pbabile q excesserit vo
luntas angeli.s. vel plus appe
tendo sibi beatitudinem inquā
tū est bonū sibi q̄ amādo illd
bonū in se:vel plus appetēdo
illud bonū vt obiectū beatificū
esse bonū suū tanq̄ sibi bonū.
q̄ appetendo illud inesse alij
vt deo suo: 7 in hoc est summa
peruersitas voluntatis que est
vti fruendis 7 frui vtendis fm
Augu.83.q.q.30. Uel scd̄o mō
potuit appetere hr̄e statim eā
cum tamē deus velit eū illam
habere post morulam vie. Uel
tertio mō appetēdo eā ex nāli
bus hr̄i nō habēdo eā gratio
se:cum tn̄ deus velit caz habe
ri ex meritis. debuit ergo libe
ra voluntas moderari affectio
nē quātū ad istas circūstātias
quas recta rō habuit ostende
re:q: beatitudo debuit minus
appeti sibi q̄ deo:7 debuit ap
peti pro tēpore. pro quo deus
voluit. 7 ex meritis pro quib⁹
deus voluit eam debere appe
ti.ergo si aliquo istoruz modo
rum sequebat̄ affectionē com
modi non moderando caz per
iustitiam:hoc est per infusaz si
habuit vel acquisitam vel in
natam siue naturalem que est
ipsamet libertas peccauit.6.di
stin.scd̄i.q.2.§.b.
Potest deus nō scire.a.sicut po
test nō velle.a.pp̄ter cōtingen
tiā que pmo est in voluntate
ad obiecta secūdaria. 7 ex hoc
cōcomitanter in intellectu.39.
dist.pmi.q.1.§.y.
Potest deus transmutare aliqd
passum sicut natura pōt. 7 ita
trāsmutatio passiua est passio
pprie: 7 actiua est actio cor
respōdēs generi actionis non
tantum relatio. 7 tunc oportet
dicere q genus actiōis aliquo
modo fm predicationem ppor
tionalē possit ad deum trans
ferri.sed non ad intra.13. distī.
quarti.q.1.§.O.
Pōt de mōstro inquisitio haberi
vel ex partibus corpis:puta si
sint duo capita : vel due spine
dorsi:vel principale indiciū de
cordib⁹:sed illud nō pōt esse fa
ciliter euidēs duz viuit.sed nec
signū de duobus capitib⁹ esset
oīno certū q: possibile eēt ali
quā cellulā in matrice esse pfo
rataz per totū pterq̄ in parte
superiori:7 tūc cōcurrerēt par
tes seminis cadentes in diuer
sis incastraturis matricis pro

tota parte inferiori. et tūc distin guerentur in pte suprema et ibi for marentur duo capita: cū tñ reliq materia nō sufficeret nisi p for matiōe vnius psone. Breuiter euidētissimū signū distinguēdi est p actū intell'o et volūtatis. si em̄ sunt due aie nō est neces sariū vnā scire qcqd scit alia: et velle quicqd vult alia tñ raro vel nūq accidit q sint due ale qn sint duo capita vel due par tes pncipales capit' lz nō ecō uerso. et si quo mō possit depre hendi diuersitas itellectuū in intelligendo: puta q p aliqd si gnū deprehenderet idē sciri et nesciri vel posset deprehēdi di uersitas volūtatū. puta q eēt ibi velle et nolle de eodē absq dubitatiōe tenēdū eēt q essent ibi due ale. Sed istud nō pt iu dicari nisi de monstro adulto: quale ponit fuisse in frācia: ha bens duo capita: quoz vnū ex pssit nolle de eo de quo aliō ex pssit velle. vnū em̄ voluit ɔtine re et sobrie viuere et aliud lasci uire et epulari: et cū vnū per os suū excederet reliquum clama bat se grauari. 6. di. qrti. q. 2. ℨ Potest intelligi adeqtio simplr entitatis ad entitatē vel adeq tio fm pportionem repñtātis ad repsentatū absolute vel ter tio mō p adequationē fm pro portionē nō absolute. sz p ɔpa rationē ad actū talez: sicut mā dr adeqri forme fm pportionē lz nō fm entitatē. pro eo q eo rū entitates sunt inequales: tñ ista est ita pfectibilis sicut illa ē perfectiua. hoc est q tm̄ ista repsentat quantū illa est rep sentabilis: puta q istud repre sentat obiectū ita perfectum et ita pfecte sicut ipm apprehen dit a potētia p talē actum per quē repsentatur. primo mō vir nullū p se repsentans (qd est ratio repsentandi et non cogni tuz) adequatur illi qd repsentat: sed deficit sicut ptz de albedine et specie. alibi secūdo modo ali qua rō repsentat p adequa tionē sicut species perfectissi ma albi repsentat illud albuz et ipsa est ratio quasi cōprehensi ue vidēdi albū illud. tertio mō quecunq albi species etiam in oculo cecutiēte: lz non ita per fecte repsentet albū sicut es set repsentabile: tamē perfe cte repsentat illud per compa rationē ad actū sequētē: qr ita perfecte repsentat sicut req ritur ad habendum talē actuz circa obiectū. Ad ppositū igi tur dico q nulla spēs per ade quationē pōt repsentare essen tiam diuinam scōo mō nec ēt pmo modo: qr illa essentia que cōprehensibilis est ab intellu suo non pōt cōprehendi nisi p essentiam: vt per rōnez. sed ter tio modo cōparando ad intel lectuz creatum: aliquo mō pōt habere speciez que. s. ita perfe cte illā essentiā repsentat sicut actus talis intellect' attingit. 3. di. secūdi. q. 9. ℨ

Potest in parentibus vnius esse maior motus q alterius p suo paruulo: vel in aliquibus aliis ministrātib': vel assistētib' ba ptismo ppter quoz merita de' vni paruulo pōt cōferre maio rē gratiā q alteri: sed hoc non virtute baptismi sed meriti. et hoc mō forte parētes btī Nico lai orationib' suis meruerunt sibi maiorē gratiā: que erat in

eo ẽt paruulo ꝑncipiũ tã mirabilis effect⁹: vt duob⁹ diebus in hebdomada vnica tñ lactatione cõtentus maneret ⁊ quo ad hoc magis optãdũ est puerũ baptizari a bono sacerdote: ꝙ̃ a malo: qꝛ oratiões sacerdotis boni ꝗs multas facit ante ⁊ post baptismũ magis exaudiũtur ⁊ valẽt illi ꝓ q̃ fiũt ꝙ̃ orões mali. 4. di. q̃rti. q. 7. D.

Potest ꝗs ordinate velle primo mortẽ corporalẽ sub conditione. puta si credat eũ finalr̃ futuruꝫ malũ. ⁊ tũc sibi põt optare mortẽ vl̃ vt det locũ sanctis quos ipedit. vel ne addat peccata peccatis. ꝓpter q̃ post mortẽ acrius puniaẽ ⁊ ille due cãe colligunẽ ex legẽda beate Anastasie q̃ scripsit Grisogono ꝺ viro suo publio. vt si deus preuideret eũ in infidelitate mãsurũ iuberet eũ dare locum sanctis. hoc quo ad primum. Et sequiẽ quo ad scðꝫ. qꝛ meli⁹ est ei animã exalare ꝙ̃ dei filiũ blasphemare. ⁊ ita nec in isto casu nec in duob⁹ ꝑcedẽtibus de iudice ⁊ tyrãno põt quis absolute velle proximo mortẽ corporalẽ: lꝫ mo magis quãtũ in se ẽ dꝫ nolle. 30. di. tertij. q. vnica. C.

Posset deus coagere igni ad idu cẽdũ calorẽ realẽ in corpus: nõ tñ qui esset formalr̃ repugnãs quãtitati illius mixtiõis vel cõplexionis: ⁊ tũc posset poni miraculũ in hoc ꝙ nõ coagit ī totũ effectũ in quem agit ignis.

Posset etiã deus coagere igni ad illũ summũ calorẽ incõpossibilẽ: ⁊ tunc destrueretur illa mixtio ꝓportionata: nec tñ destrueretvita deo miraculose cõseruante eam. Quod si ponaẽ calorẽ induci in summo ⁊ tamẽ equalitatẽ illam mixti stare in eodẽ: videẽ ꝙ formaliter repugnãtia sit sicut si mediũ ⁊ extremũ sim̃r fierent in eodeꝫ. Et an hoc sit possibile deo nõ hic ꝫ alibi: tamẽ nõ est ita notum sicut alterũ duorũ predictorum 44. di. quarti. q. 3. J. G.

Posset voluntas in puris nãlib⁹ hr̃e actuꝫ circa tale obiectum ostensum. s. essentiã diuinã siue nude siue ꝑ actum fidei. sed iste actus circa obiectũ ostensum a fide nõ esset meritorius qꝛ non esset ſm inclinationẽ illius habit⁹: ſm quẽ solus de⁹ disponit acceptare actum nec ẽt in patria esset beatitudo qꝛ non esset ita perfect⁹: sicut posset haberi a tali potentia: si esset perfecta proportionalr̃ habitu supernaturali. 17. distin. primi. q. 2. J. Oo.

Posset negari ꝙ angelus sequatur oẽm suã ꝑfectionẽ naturalẽ sine discursu: non est eñ necesse ꝙ simul cognoscat principiũ ⁊ oẽs cõclusiones virtualr̃ cõtentas in principio: lꝫ nõ ponat annũ vel diẽ: vel nõ tñ tp̃s quãtũ intellect⁹ noster pro statu isto. Uel esto ꝙ nõ discurrat si vn⁹ act⁹ meritori⁹ sufficit in vno instãti tñ ad hoc ꝙ angelus sequaẽ suã btitudineꝫ supnaturalẽ. q̃re ergo angeli mali nõ habuerũt btitudinẽ ex quo oẽs in illo ꝓmo instanti eliciebãt vnũ actũ meritoriũ ſm illũ doc. nõ eñ videẽ cõgruuꝫ ſm iustitiã cõmutatiuaꝫ ꝙ viatores eliciãt act⁹ equales pro toto statu vie. ⁊ ꝙ vnus premieẽ in termino ⁊ alius nõ. Jõ dico ꝙ vnũ op⁹ supnãle ⁊ vn⁹ actus

meritorius nō est sufficiēter in ductiu⁹ ex cōgruo beatitudīs supnālis. si enim dispō natura lis est ꝙ operādo hoc post hoc acqrat̃ beatitudo nālis: multo magis requirit̃ in grā que est dispositio respectu btitudinis supernaturalis operatio hui⁹ post hoc in acquirēdo beatitu dinem supernaturalem. 5. dist. secundi. q. 2. R.

Posse peccare nō ē libertas nec pars libertatis. Dico ꝙ veruꝫ est ꝙ posse ꝑcise in peccatū qḋ est carētia vel priuatio debite circūstantie nō est libertas vel libertatis pars: tñ posse i actū cui annexa est deformitas est bene pars libertatis non simpliciter sed create. 23. distin. secundi. q. vnica. F.

Possibile esset illud idē corpus fuisse formatū de sanguinibus virginis. ⁊ hoc sub modo essendi naturali non obstāte ꝙ eucharistia precessisset vera: sꝫ illa formatio nō fuissꝫ tunc inceptio corpis nisi sꝫ qd. sicut mō cōuersio panis in corpus nō ē inceptio corporis nisi ſm quid ⁊ tota ratio est: qꝛ qḋ sic incipit ꝓhabet esse simplr. 10. distinc. quarti. q. 4. I. F.

t. c. 17. Possib le logicū differt a possibili reali sicut pꝫ p p̄hm. 5. met. c. de potētia qꝛ possibile logicū est modus cōpositionis formate ab intellectu: illius qdē cui⁹ termini non includunt contradictionem ⁊ ita hoc mō possibilis est hec ꝓpositio. deū posse ꝓducere ⁊ deū esse deū: sꝫ possibile reale est: qḋ accipitur ab aliq̄ potētia in re: sicut a potētia inherentie alicui: vel termi nata ad illud sicut ad terminū ⁊ ꝑꝑ hoc filius nō ē possibilis possibilitate reali nec possibili tate īherēte alicui: nec termina ta ad ipm. qꝛ possibilitas siue actiua siue passiua est ad aliḋ in natura: sicut pꝫ p diffinitio nē potentie actiue ⁊ passiue. 5. ⁊. 9. met. ꝙ est principiū transmutandi aliud vel ab alio inquātū aliud. tamen filius ē terminus potentie ꝓductiue: que abstrahit a rōne potētie effectiue. ⁊ si illa potentia dicat̃ simpliciter potētia. termin⁹ illi⁹ potentie pōt dici simplr possibile sed possibilitas illa non repugnat formalr necessario. lꝫ possibilitas de q̄ p̄hi loquunt̃ de potētia actiua ⁊ passiua ꝓprie repugnat necessitati ex se. 2. distin. primi. q. 7. I. 3. T. c. 8

Possibile est recidiuātē peccare pluribus peccatis. vel q̄si pluribus si ex deliberatione agat ꝯ legem cōem. ⁊ cōtra legē gratitudinis ⁊ cōtra legē promissi sed cōiter nō sic peccat̃. qꝛ peccās cōiter nō appetit nisi delectationē lꝫ inordinate ⁊ vellet illi delectationi nō eē annexas tot ꝓhibitiões. ⁊ isto mō omni peccato cōiungit̃ inobediēti ⁊ cōtēpt⁹ ⁊ odiū dei ⁊ ingratitudo: ⁊ hmōi nō ꝙ peccator hēat tūc actū elicitū ꝑtinētē ad singula istoꝝ. sed implicite inquātū vult aliq̄d ad qḋ quodāmō cōcomitant̃ hec oīa. Cōcedo ꝙ ꝙ possibile est peccare recidiuantem vnico peccato. ꝙ si inferas. ergo posset eque grauiter peccasse ꝓmo q̄ñ cecidit ab inocētia cōcedo quātū ē ex ꝑte libidinis ⁊ inordinationis formalis in peccato sed nō quātū est ex parte istius circūstantie

ingratitudis ⁊ multiplicioꝝ ob
ligatiōis. peccasset tñ tūc gra=
uius quantū ad aliā circūstan
tiā: qꝛ magis ingratus est ca=
dēdo ab inocentia ꝙ̄ a penitē=
tia. 22. dist. quarti. q. 1. P.
Possibile esset deo ſm ēt strictū
rigorē iustitie taxare penā intē
sam ſm ꝙ sufficienter rn̄deret
culpe ⁊ si nā eēt statim annihi
landa ꝫ ꝙ pena eterna sic infli
git nō est: qꝛ eternitas sit ꝑ se
de rōne pene inquātuꝫ eq̄liter
punitiua. sed accidit ꝑꝑ eterni
tatē ꝑsone puniteꝫ culpe rema
nētis: ⁊ illud magis saluat q̄uo
ſm modū delicti erit ⁊ plagarū
modus loquēdo de intēsione q̄
ꝑ se req̄ritur in pena extēsio in
finita sibi accidit ex causis p̄di
ctis. 46. di. q̄rti. q. 4. Q.
Possibile est totalr̄ deleri a me=
moria beati peccatum qd̄ ipse
cōmisit nec i hoc derogat̄ bea
to: imo vr̄ ꝑtinere ad btitudinē
accidētalē ei⁹ si eñ inocēs gau
debit de inocētia sp̄āli gaudio
vt tactū est. ꝫ. di. 1. lꝫ ille nō pos
sit gaudere de inocentia: qꝛ tūc
esset eius falsuꝫ gaudiū: tamē
pōt nocentia de eius memoria
deleri: vt de illa non habeat ali
quā materiā tristitie: pōt etiaꝫ
deus stante memoria habitua
li peccati cōmissi: ꝓseruare bea
tum ne vnq̄ꝫ exeat in actū con
siderandi se illud commisisse. ⁊
hoc iterū sufficeret ad excludē
dū occasionē ꝓximā tristitie: lꝫ
nō remotā nec ꝑuatio talis no
titie habitualis vel actualis fa
ceret eñ in aliquo imꝑfectum
qꝛ ſm ph̄m quorūdam obliui=
sci: vt turpium melius est: ꝙ̄ re
minisci: qd̄ maxime verum est
loquēdo de illo qui turpe com
misit cui penale est reminisci.
45. di. quarti. q. 3. P.
Possibile est virtuti diuie pone
re corp⁹ maius in vbi ⁊ conser
uare ibi corpus qd̄ pri⁹: ⁊ tunc
duo corpora simul. Sed tunc
eēt nouū miraculū vltra subitā
positionē corporis maioꝝ hic.
Si aūt simul cū hac positione
corporis hoc expellat aliud nō
est nisi vnū miraculū. qñ auteꝫ
corpus genitū ē minus corpo=
re corrupto aliud est. tūc enim
vel de⁹ imediate mouebit oēm
aerē circūstātē vt cōtingat mi=
noris corporis suꝑficiē vel pōt
nō mouere: qꝛ hoc nō ē necesse
simplr̄ ad hoc ꝙ corp⁹ min⁹ sit
hic: qꝛ pōt deus dimittere nāꝫ
sibi: ⁊ cū nā non possit mouere
aerē in instāti vt applicet̄ late
rib⁹ illius corporis mioris. erit
ibi vacuū ad tp̄s quousq̄ꝫ. s. nā
possit aerem circūstantē conti
guare corpori illi. Ex quo pateꝫ
ponēdo ꝙ de⁹ subito faciat cor
pus min⁹. qd̄ nō includit cōtra
dictionē ⁊ diminuit aerē circū
stātē sibi ad actionē nature va
cuū erit ꝑ tp̄s. nō ergo vacuum
esse in vniuerso includit cōtra=
dictionē: imo si natura faceret
in instāti minus ex maiore vi=
deret̄ posse cōcludi vacuū esse
per tēpus sine diuino miracu
lo. 43. di. quarti. q. 5. D.
Positio q̄ ponit̄ predicamētuꝫ a
quibusdā aliud addit: ꝓsuppo
sito eñ ordine partium in toto
positio dicit vltra hoc ordineꝫ
partiū ad locū siue ad ꝑtes lo
ci vel locantis. hoc est dictu ꝙ
ꝑtes coextēdant̄ partibus loci
sicut totū dicit̄ ꝑmo cōmensu=
rari toti loco in quo hꝫ vbi: ita
ꝙ positio p̄dicamētum ꝓsuppo
nit

nit positionē differētiā quātitatis et specificat vbi: p modū autē quantitatiuū siue dimēsiuū: quocūq modo nominetur. 10. dist.quarti.q.1.§.M

Post egressum Jacob et ingressum Esau: Isaac stupore vehemēti et vltra q dici possit admirās expauit:en quis ergo etc.et tūc subiūxit. Benedixi ei eritq bñdict⁹.vbi ex textu daṫ intelligi q fuerit raptus in illa admiratione vehemēti: et in ea vidit Jacob esse iuste benedicēdū: et ita lʒ illā bñdictionē primo ab hoīe et humana cautela extortā dedisset:tñ postea in extasi a spūsctō approbatā,pnunciauit tāq firmā subiūgens.eritq benedictus. 30.dist.quarti.q.1.F

Possumus distinguere potentiā qua aīa pōt hoc apprehēdere: et qua inclinaṫ in hoc vt in psectiuū extrinsecum.q̄ inclinatio nata est terminari: apprehēsione sola pcedēte. et ita sicut sensui p se attribuimus apprehēdere:et ita videṫ q sic inclinari: ita.s.q terminatio talis,iclinationis sequēs apphēsionē cōueniat appetitui sensitiuo. Nā ppter nihil aliud ponim⁹ appetitū sensitiuū q̄ ppter talem inclinationē et eius terminationē siue delectationē cōsequētē apprehēsionem:et ita cum eiusdē potentie sit forma terminans: cuius erat inclinari:delectatio erit in appetitu qui inclinabatur.15.dist.tertij.q.vnica.D

Possunt esse plures satisfactiones vel totales vel ptiales correspōdere vni peccato: totales quidē qr nō est peccatū qd non possit remitti per solā cōtritionē:et tūc illa sola est totalis satisfactio.Pōtest etiā idē remitti p cōtritionē remissam et alias penas supplentes impfectionē cōtritionis. Cōtritio aūt intensa ex vna parte et ipamet remissa cū alijs penis ex alia parte differūt etiā specie:licet sint equalētes in acceptione diuina. 15.dist.quarti.q.1.H

Posita fide acqsita credibili presente:pōt intellectus p habitū infusum credere:dūmodo volūtas nō cōtra moueat:nec plus requiriṫ.et esto q reqratur motio positiua volūtatis etiā sufficit volūtas ad sic mouēdū in puris naturalib⁹:qr posito vero supnaturali presente intellectui posset volūtas mouere intellectū ad intelligēdum illud: dūmodo in intellectu esset habitus inclinans intellectū in illud.25.dist.tertij.q.2.§.B

Philosophi dicerēt q accidens nō pōt esse sine subiecto: nō qdē qr ponerēt subiectū de eētia accidētis:immo ex eis cōstituitur ens p accidēs: nec qr de essentia accidentis absoluti ponerent inherentiā vel respectū quēcūq ad subiectū:qr cōtradictio est q in per se rōne absoluti includatur aliqs respect⁹: qr tūc esset absolutū et non absolutum:sed tātūmodo qr ponerēt ordinē causarū simplr necessariū: ita q prima causa non potest causare causatū cause secūde sine scda causa: subiectū autē habet aliquā causalitatē respectus accidētis loquendo de ordine naturali causarū:et iō sine ista causa in ordine sue causalitatis posita negarent accidēs esse sine subiecto.et pro tāto dicitur.1.Phys. q intellect⁹

querẽs segregationẽ passionũ a subiectis erit querẽs impossibilia: sed non impossibile quasi includat aliquid repugnãs prime rationi seu quiditati accidẽtis absoluti. nã tali impossibili posito nulla põt seruari regula disputationis maxime quãtũ ad illa cõsequẽtia: quorum opposita includũtur in antecedẽte. patet enim q tũc tali impossibili posito statim concedenda sunt contradictoria. 12. distinc. quarti. q. 1. infra. ₠

Philosophi multas cõtradictiones latẽtes cõcesserũt: sicut negauerũt cõiter esse aliquod primũ principiũ cõtingenter causans. sed dixerũt primã causam esse necessario causantẽ: et tñ dixerũt cõtingẽtiam esse in entibus et aliqua cõtingit fieri. sed cõtradictionẽ includit aliquid cõtingenter fieri in entibus: et primã causam necessario causare: sicut deductũ est dis. 8. primi. et dist. 2. et. 39. eiusdẽ. et aliquãtulũ in questione precedente. 1. dist. secundi. q. 3. ₠

Philosophi nõ posuerũt infinitatẽ possibilẽ in causis essentialiter ordinatis: sed tãtũmodo in accidẽtaliter ordinatis: sicut patet per Auicẽ. 6. meta. c. 5. vbi loquitur de infinitate idiuiduorũ in specie. Et ad propositũ melius ostẽdẽdũ est sciẽdũ: que sunt cause essentialiter ordinate: et que accidẽtaliter ordinate. Ubi notandũ q aliud est loqui de causis per se et per accidẽs. et aliud est loqui de causis essentialiter: siue accidẽtaliter ordinatis. nam in primo tñ est cõparatio vnius ad vnũ cause. videlicet ad causatũ: et est causa per se: que secundum naturã propriã: et nõ secundum aliquid sibi accidẽs causat: et causa per accidẽs ecõuerso. In secũdo est cõparatio duarũ causarum inter se: inquãtũ ab eis est aliquid causatũ. Et differũt cause per se siue essentialiter ordinate a causis per accidẽs: siue accidẽtaliter ordinatis in tribus. Prima differẽtia est q in causis per se ordinatis causa secũda: inquãtũ causat dependet a primã. in causis vero per accidẽs nõ: licet in esse vel in aliquo alio depẽdeat. Secũda est q in se in per se et essentialiter ordinatis est causalitas alterius rõnis: et alterius ordinis: quia superior est perfectior. in accidẽtaliter aũt ordinatis nõ. Hec sequitur ex prima: nã nulla causa a causa eiusdẽ rõnis depẽdet essentialiter in causando: quia in causatione alicuius sufficit vnũ vnius rõnis. Tertia est q oẽs cause per se et eẽntialiter ordinate simul necessario requirũtur ad causandũ alioquin aliqua per se causalitas deesset effectui. in accidẽtaliter aũt ordinatis nõ sic est: quia nõ requiritur simultas earũ causando. 2. dist. primi. q. 2. ₰. 3

Philosophus nõ posuit ista inter se repugnare causatũ et formaliter necessariũ: cũ dicat. 2. meta. sempiternorum principia semper esse verissima necesse est: quia sunt alijs cã veritatis. Sempiterna ergo que ipse posuit formaliter necessaria cõcessit principia habere. 7. q. quolib. Lix

Philosophus parũ locutus est de volũtate vt distinguitur cõtra intellectũ: sed cõiter in rõne principij actiui cõiũxit intellectum ad volũtatẽ. et ideo in. 2. Phys. vbi distinguit ista principia acti T. cõ. 49.

ua in naturā ⁊ intellectum: nō dȝ intelligi: vt intellect⁹ distinguit cōtra volūtatē: vt patebit statim. sic em̄ cōcurrit cū volūtate cōstituēdo idē principium respectu artificialiū. Hoc patebit rñdendo ad instātiā phi de
t.c.10. 9. meta. Ad quā dico q̄ intellectus cōparat ad suā naturā: et ad suā ppriā operationē: cuius est principiū elicitiuū ⁊ pducti uū aliquo modo. ⁊ cōparat ad operatiōes aliarū potētiarum respectu quarū est potētia directiua vel regulatiua. si primo modo accipiat: dico q̄ est mere natura ⁊ in eliciēdo: ⁊ in pducēdo. quēcūq̄ em̄ actū intelligendi pducit cū obiecto presente: in memoria mere naturalr producit. et quācūq̄ operationem operat mere naturaliter operatur. voluntas aūt respectu operationis pprie vt pductiua: habet oppositū modū pducendi. et hoc satis apparet p phm. 9.
t.c.17. meta. c. 4. vbi tractat quō potētia rōnalis ⁊ irrationalis reducūtur ad actū. et arguit q̄ potētia rōnalis que ex se est ad opposita nō pōt ex se exire i actū. tunc em̄ simul exiret in opposita: qꝛ simul est oppositoꝝ: et ex hoc cōcludit q̄ preter illā potētiā rōnalē opȝ ponere aliā potentiā rōnalē determinatiuā p quā determinetur: ⁊ illa determinata pōt exire in actū. Et ex hoc seqtur q̄ intellect⁹ si est oppositoꝝ: sic est oppositoꝝ: per modū nature: q̄ quantū est de se necessario est oppositoꝝ: nec pōt se determinare ad alterū illoꝝ: sed requirit alterum determinās qđ libere pōt exire in alterū oppositoꝝ hoc est appetitus: fm eūdē vel pheresis. Exēplū. sol habet virtutē pducēdi opposita. s. liquefactionē ⁊ coagulationē. vñ si essent duo passa approximata quoꝝ alterum esset liquefactibile ⁊ alterū coagulabile: sol de necessitate nature haberet elicere illos duos actus in illis. et si idē esset approximatū: qđ simul natū esset recipere opposita ista. sol de necessitate simul pduceret opposita vel neutrū est: ergo potētia solis mere naturalis lȝ oppositoꝝ: qꝛ ē illoꝝ mere ex se ita q̄ nō pōt determinare se ad alterū tātū. talis potētia est intellect⁹ vt intellect⁹ ē pcise respectu oppositoꝝ intellectoꝝ: ⁊ nō est ibi aliqua determinatio ad alterū tm̄ illoꝝ: et nō ad reliquū nisi quatenus volūtas ꝯcurrit. Phs aūt cōiter loquitur de intellectu fm q̄ cū volūtate cōstituit vnū principiū respectu artificialiū: et nō vt est naturaliter elicitiuus sue operationis: ⁊ iō est qđ aliqñ ꝯ naturam distinguit intellectū aliqñ artē aliqñ propositū: idē intelligēs p oia. 2. dist. primi. q. 7. ¶. X

Ca.4. Philosophus. 1. Topic. distinxit predicata propter distinctionē problematū: qꝛ diuersa problemata habent diuersum modū terminandi ex diuersitate predicatoꝝ. nō ergo enumerat ibi omnia predicata: qꝛ nō differētiam specificā: licet differētiam generalem collocauerit sub genere: et tamen differentia specifica habet propriā rōnē predicati. Species etiā habet ppriā rationē predicati aliam a diffinitione: alioquin male poneret Porphyrius quinq̄ vniuersalia.

Nō igit insufficienter distinxit
ibi Arist.predicata:qz distinxit
oīa de quib⁹ problemata que=
rēda requirūt spālē artē termi
nādi:quā ibi intēdebat trade=
re:trāscēdētia ēt non sunt talia
predicata:qz nō fiūt de eis spe
cialia problemata:pblema est
p̄supponit aliquid certū ꝛ que
rit dubiū ex.7.met.c.vlt. Ens
aūt ꝛ res imprimunt̄ in aīa pri
ma impressione.ꝭm Aui.1.me.
c.5.ꝛ iō de cōceptib⁹ illis com=
munissimis nō sunt pblemata
p se terminabilia.Nō igr̄ opor
tuit ea numerari iter predica=
ta problematū.8.distin.primi.
q.3.infra.S

1.phi. t.c.8.ꝛ 39. Philosophus contra Anaxago
ram satis hz si p ablationezꝫa
toto minoretur totū: ita ꝙ nō
semp possit de eo equale ab=
strahi:oportebit eñ Anaxago
raz dicere:sicut iponit sibi phs
ꝙ facta segregatiōe a carne cu
iuscūqz generabilis de carne.
adhuc remaneret caro tāta:vt
ex ea posset vlterius segrega=
ri seu generari qdcūqz genera
bile:ꝛ hoc ē impoſe.qz quantū
cunqz caro pōt in infinitū diui
di ꝛ minorari saltē nō remane
ret tāta:vt posset ex ea quod=
cūqz generabile generari:quia
generabile quodcūqz requirit
quātitatē determinatā illi⁹ ex
quo generat̄.maxime si gene=
ratio sit tm̄ segregatio vel mo
tus localis seu latiōis.ꝙ impo
nitur Anaxagore:ꝛ vltra quā=
titatē illā oēm:ex qua generat̄
minueret̄ caro p ꝯtinuā segre
gationē aliorū ex ipsa.nō ergo
pp intētionē phi ibi opz pone=
re minimū in naturalib⁹ ēt se=
paratū per se existēs nec in to=
to.2.di.secundi.q.9.S.M

Philosophus.8.meta.querit q̄ t.c.15.
re aliquid ē vnū.ꝛ dicit ꝙ sim=
plex ē vnū ꝙ statim ē id qđ est
Sz in cōpositis ē dare aliquā
rōnē ꝛ nesciuit phs aliaz dare
nisi qz hoc ē actus ꝛ illō poten
tia.ita ꝙ hoc ē potētia ēētiali
ter receptiua ꝭm totū gen⁹ suū
ꝛ illō actus essentialr pficiens
aliud.iō.ex his fit vnū per se.s.
ex materia ꝛ forma.nō sic ē de
subiecto ꝛ accidēte:qz eñ tam
materia q̄z forma sunt cāe in=
trinsece entis cōpositi:ideo fa
ciūt per se vnū.albedo vero et
hō nō sunt cāe intrinsece:quia
hōi vltima actualitate sua pt
eē sine albedine:ꝛ iō nec per se
hz potētialitatē ad albedinē:ꝛ
ideo tm̄ faciūt vnū p accidens
Aliqua etiā cōstituunt vnū tā
tū aggregatione :iō potest esse
vnū agregatione:aliq̄ ēt sunt
vnū vnitate ordinis.qz.s. ordi=
nant̄ ad vnū.12.di.scdi.q.1.M.

Plato posuit ideas quiditates
rerū p se quidē existes ꝭz Ari.
ꝛ male.ꝭm Aug.in mente diui
na ꝛ bene.vñ aliqñ loquitur đ
mundo intelligibili ꝭz eū:sicut
igitur ponerent̄ idee ꝭm illam
impositionē Arist. quiditates
rerū ita ponūtur ꝭm Pla.vt vr̄
quiditates habētes eē cognitū
in intellectu diuino.35.dist.pri
mi.q.vnica.S.Z

Pluribꝰ sacerdotib⁹ simul non
est cōfitendū necessario vt me=
li⁹ iudicēt qđ si fiat nō ē sacra=
mētalis cōfessio maxime autez
vr̄ ꝙ nō sit cōfitēdū per interp
tē:qñ timet̄ ipsum nō eē secre=
tariū idoneum:ꝛ si in tali casu
iste hz impossibilitatē cōfiten=
di hoi idoneo. Cōfitea t̄ deo cū

.pposito cōfitēdi hoi oportunitate oblata.17.distinct.quarti q.vnica.infra.y

Plus appetit volūtas pfectionē sui in fine vltimo ꝙ perfectionē intellectus ⁊ hec recte loquendo ꝺ appetere libero sicut naturalr plus appetit appetitu naturali.49.di.qrti.q.4.J.B

Plus distat visio dei ab intellectione cuiuslibet obiecti: etiaꝫ quantū ad perceptionē intellectus iudicantis: ꝙ distet intellectio principij complexi ab intellectione cuiuscūꝗ non principij.2.q.prolo.J C

Plus tenetur excōicatus vitare aliū:ꝙ ali⁹ vitare eū:qꝛ istō pceptū de vitādo excōicato non imponit alicui nisi pter ipm nec imponit sibi nisi pter se. 5.dist.quarti.q.2.J.B

Plus cōiungit proles parēti ꝙ proles proli.⁊ iō magis ē contra legē nature cōiungi in primo gradu in linea recta ꝙ in trāsuersali.semp eñ fuit contra matrimoniū illa cōiūctio.⁊ magis filij ad matrē ꝙ pris ad filiā:qꝛ maior irreuerētia ē vnde.8.de aialib⁹ dicit Aristo.de equo q̄ velat⁹ cognouerat matrē suā:ꝙ postea discoopertus oculis vidēs hoc se precipitauit.⁊ alibi legit de elephāte q̄ ingeniatus vt matrē suam cognosceret:post hoc ingeniatorē occidit.ex quo ptꝫ ꝙ hoc est cōtra legē nature. etiā vt competit brutis p propagationem ⁊ iō primus gradus descēdēs ⁊ potissime matris ad filiū maxime impedit matrimoniū.40 di.quarti.q.vnica.J.C

Practicū dicit duplicē respectū notitie aptitudinalē ad praxiꝫ vt ad terminū.Speculatiuū āt priuat illū respectū duplicem: nec respectus:nec priuatio ei⁹ est de eēntia absoluti sꝫ ē qua si diuisio generis p pprias passiōes spērū.sicut si diuidat numerus p par.⁊ impar.vł linea per rectū ⁊ curuū.Alicui autēꝫ notitie conuenit practicū p secūdo mō.ex cā intrinseca predicati in subiecto alicui speculatiuum.4.q.prolo.D

Praxi ꝯuenit posteritas⁊ cognitioni prioritas.ex rōe potētiarū ordinatarū naturalr in agēdo.s.intellect⁹ ⁊ volūtatis sed non semp ista intellectio prior ē practica.sꝫ tñ qñ ē determinatiua rectitudīs respectu ipsius praxis.⁊ hoc vel formalr.vł virtualr.qñ aūt in apprehēsiōe pria nulla ē determinatio formalis vel virtualis de rectitudine praxis.lꝫ ibi sit prioritas tñ tūc deficit ꝯformitas.qꝛ ipa nō est cui debeat praxis cōformari vt sit recta.qꝛ nihil determinate ostēdit ꝺ rectitudīe praxis.Qñ ēt in apprehēsione preuia ē determinatio de rectitudine praxis sꝫ potētia: cuius ē praxis nō ē aliquo mō ꝺterminabilis aliūde.tūc illa cognitio lꝫ determinatiua.nō ē ꝯformatiua praxis ⁊ iō nō hꝫ cōformitatē priorē in rōne regule dirigentis nec sic ē plene practica 4.q.prolo.infra.h

Precepta moralia sunt de lege nature.⁊ p ꝯñs illō pceptū.Diliges dñm deū ē de lege nature.⁊ ita naturalr notū est hunc actū eē rectū, Ex hoc seqtur ꝙ ad ipꝫ ḣt eē aliq̄ virt⁹ inclināns ⁊ hec theologica.qꝛ ē circa obiectū theologicū.s.deū imedia

te nec hoc tn̄.sꝫ initiſ imediate pn̄e regule hūanoꝝ actuuꝫ ꝛ infundi pt a deo.ꝛ sic nata ē pficere supmā portionē aīe.q̄ nō pfectissime pficiſ. nisi imediate a deo. hec virtꝰ distīcta ē a fide.q2 actꝰ eiꝰ nō ē credere:si milr a spe: q2 actꝰ eius nō ē cōcupiscere bonū amāti inquantū ē cōmodū amātis:sꝫ tēdere in obiectū ſm se.ēt si p impoſe circūscriberet ab eo commoditas eius ad amātē:hāc virtutē affectiuā perficiētē volūtatem inquantū hꝫ affectionē iustitie voco charitatē.27.di.tertij.q. vnica.infra.B

Preceptū de ↄfessiōe faciēda est valde rōnabile p multitudine q2 ꝛ si aliqua psona possit hr̄e aliqd remediuꝫ speciale:tn̄ de isto remedio qd cōitati ē possibiliꝰ ꝛ certiꝰ rōnabilr dat̄ pceptū ēt in oībꝰ i cōitate.vt dictū ē.§.d baptismo ꝙ lꝫ aliqs habeat baptismū flamis sine baptimo flumis:tn̄ q2 baptismus flumis ē remediū facile ꝛ certū pceptū de hoc p tota cōitate ē valde rōnale:ꝛita ad minꝰ habebo ꝙ rationalr fuisset datū pceptū generalr de cōfessione faciēda.17.di.quarti.q.1.D

Preceptū diuinū ē ſm regulam superiorē:q2 ſm volūtatē diuinā:qd ē de nō cōmittendo culpā:sꝫ nolle nō eē ē ſm inclinationē naturalē que est inferior ergo potius dꝫ nō nolle se annihilari a deo q̄ culpā suā vl̄ peccatū esse.ꝛ dico nisi reuocetur preceptuꝫ q2 nō vr̄ ꝙ circa creaturā sit aliqd peccatū mortale ex genere:sꝫ tātuꝫ ex pcepto diuino vt cognoscere alienā:occidere hominē:q2 illa ex se si deꝰ reuocaret pceptuꝫ nō eēnt pctā.50.dist.quarti.q.2.E

Precisa cā cuiuscūq̄ potētie habendi speciē presentē represententē obiectū suū ē.ꝙ ipsa.ē cognitiua:ꝛ natura dedit sibi: vt possit habere obiectū puꝰ naturalr sibi pn̄s q̄ cognoscat:sꝫ potētie organice dedit vt obiectum sit presens nō in potētia ipsa sꝫ in organo:hoc ē in parte corporis quaꝫ pficit potētia organica.ꝛ illa presentia sufficit q2 totū cōpositū ex pte corporis sic mixta ꝛ ex potētia hꝫ spēm.ꝛ huic toti sufficiēter obiectū ē pn̄s qn̄ spēs ē in illa pte corporis:cuꝫ igr̄ intellectui nihil perfectionis auferatur.in quātū potētia cognitiua est ex hoc ꝙ nō est organicꝰ.imo magis addiſ sibi perfectio sequiſ ꝙ sibi possit eē obiectū pn̄s ante actū sicut alijs potētijs.3.di stin.p:imi.q.6.M

Predestinatio huius non trāsit in preteritū:lꝫ eīn ipsa coexistit pteritisq̄ trāsierūt:nō tn̄ ipsa preterijt si alia preterierūt: que coexisterūt sibi vnde sicut dictuꝫ fuit dist.9.verba diuersorum temporuꝫ dicta de deo prout verisimile cōpetunt sibi nō cōsignificāt partes tēporis mēsurātis actū illū.sꝫ cōsignificāt nūc eternitatis quasi mēsurās illū actū inquātū coexistens pluribus partibꝰ tpis:et id idē est deū predestinare ꝛ pdestinasse ꝛ predestinaturū eē ꝛ ita cōtingēs vnū sicut aliud: q2 nihil ē nisi nunc eternitatis mensurās illū actū qd nec ē psens nec preteritū nec futuruꝫ sꝫ coexistēs oībus istis.40.di. primi.q.vnica.§.D

predicatū cōuenit alicui toti p̄=
mo:vt p̄io distinguit̄ cōtra il=
lud qđ ē ſm partē.vt dr̄.5.phy.
in principio qđ nō cōuenit ei p̄
cise q̄ parti illi⁹ ꝯuenit:ꝛ ꝑ op
positū nihil dr̄ cōuenire alicui
toti ſm partē: nisi q̄ cōuenit ꝑ
ti.ꝛ ꝑ partē dr̄ de toto:sicut pꝫ
ꝑ phm.5.phy.i ei⁹ exēplo.Sa=
natur hō q̄ thorax ei⁹ sanat̄.
nā formalr̄ sanari dr̄ de thora=
ce ꝛ p̄io:ꝛ ꝑ ꝯñs ꝑ hoc d̄ toto:
cui⁹ toti⁹ thorax ē pars.tale āt
p̄dicatum p̄io inherēs alicui
toti aliqñ nulli p̄ti ipsi⁹ totius
inest:aliqñ aūt cuilibꝫ p̄ti inest
Exēplū primi triāgul⁹ p̄io hꝫ
tres angulos ꝛc.ꝛ tñ nulla ꝑs
triāguli loquēdo de p̄tib⁹ inte
gralib⁹ hꝫ hoc p̄dicatū.s.habe
ret tres.Silr̄ hō p̄io est risibi
lis:ꝛ tñ nulli p̄ti ei⁹ p̄io inest
hec passio.ꝛ cōpositū generat̄
p̄io.lꝫ nulla ꝑs ei⁹ generet̄ pri
mo loquēdo de isto mō ei⁹.q̄ ē
ḡnari.ꝛ ita vīr in oīb⁹ subiectis
etherogeneis ꝛ passionib⁹ eo
rū ꝛ rō est ista:q̄ natura talis
t.c.11. subiecti adeq̄ta ē tali p̄dicato:
quā;adequationē notat talis p̄
mitas.sicut pꝫ ex diffinitione
vlis.1.poste.ꝛnatura illi⁹ toti⁹
adequati i nulla p̄te saluat̄.et
T.c.1. ideo ei⁹ passio nulli p̄ti .cōue=
82. nit.Exēplū scđi ē.si ignis sit p̄=
mo calid⁹:q̄ lꝫ ꝑs ignis ē p̄io
calida.Ita ēt phs.7.physic.ar
guit q̄ nullū corp⁹ p̄t a se mo=
ueri p̄io:q̄ tūc desceret ad de
tē ꝑtis:nō eñ p̄io mouet nisi
mot⁹ iesset cuilibꝫ p̄ti ei⁹ si eñ
alicui p̄ti ei⁹ nō inesset motus
tūc toti p̄io nō inesset.ꝛ ita est
vīr in subiectis homogeneis ꝛ
passionib⁹ eorū: q̄ natura ista
cui p̄io.i,adeq̄te cōuenit talis
passio ipsa ē eiusdē rōnis in p̄=
te ꝛ in toto:igr̄ p̄dicatū adeq=
quatū tali nature cōuenit cui
libet:in quo ē ipsa natura.ꝛita
cōnenit p̄ti:nō igr̄ ꝑꝑ rōnē pri=
mitatis opꝫ p̄dicatū:qđ conue
nit toti nature cōuenire parti.
imo nūq̄ ꝑpter hoc opꝫ q̄ con
ueniat parti:sꝫ p̄cise qñ natu=
ra toti⁹ ē eadē in toto tali ꝛ i p̄
te ei⁹.19.dist.primi.q.2.A
Predominiū elemēti i mixto at=
tēdit̄ ſm ꝯueniētiā in qualita
te naturali q̄ qualitas ē princi
piū mot⁹:vt grauitas mouēdi
deorsum: nō q̄ elemētū sit ſm
substātiā:vñ ſm diuersam mix
tionē elemētorū cōcurrētiū in
generatōe illa aliqñ mixtū ma
gis ꝯuenit in forma cū vno ele
mēto q̄̄ cū alio:ꝛ sic in qualita
te silī q̄ ē qualitas mixti ꝛ non
elementi:ꝛ ideo habet similez
modum cōsequētē ꝛ similē ac=
tionē.15.di.scđi.q.vnica.B
Preter actū desiderij q̄ ē respe=
ctu nō habiti:quo viator iust⁹
appetit deū actu cōcupiscētie:
hꝫ iust⁹ aliū actū amicitie volē
do deo in se bene eē.ꝛ hic act⁹
amicitie ē fruitio:nō āt ille:q̄ ē
dsiderij:ꝛ iste scđs ꝑprie ē cha
ritatis:nō aūt primus:q̄ ē desi
derij:1.di.primi.q.5.
Preter maiorē efficaciā sacrorū
ꝛ pluralitatē eorū habem⁹ do
ctrinā magis explicatiuā ꝛ de
claratiuā veritatis:q̄̄ antiqui
habuerūt ꝛ exēpla sanctorum
plura ꝛ efficaciora ad imitādū
ꝛ quarto plura merita sancto=
rū q̄ forte non tñ sibi:sꝫ ēt nō=
bis meruerunt.ꝛ nos ēt mere=
mur inuocādo auxiliū eorū et
intercessionē apud deū.40.di
stin.tertij.q.vnica.B

Preter illã viã quã põt angelus docere p signa sensibilia excellẽtius ꝙ hõ:ꝛ ꝑter quãcũꝗ viã circa virtutẽ phãtasticam. Ubi nõ est aliꝗ via multũ certa:nisi vltima de amotione ĩpedimẽti aliqd posset operari circa ĩtellectũ possibilẽ non ĩmediate causando speciẽ ĩtelligibilẽ vt totalis cã: sꝫ vt cõpartialis p ĩtellectũ suũ agẽtẽ coagẽtẽ ĩtellectui agẽti hõis:ita qꝺ illi duo ĩtellectus agẽtes angeli ꝛ hõis: qui sunt eiusdẽ rationis possent cũ phantasmate efficaciꝰ opari:ꝙ solus intellectus agẽs hõis:et ita ꝓducere speciẽ intelligibilẽ perfectiorem:et distinctius representãtẽ quiditatẽ.11.dist.secundi.q.vnica.D

Presumẽs(vt ꝑsumptio est ꝑma species supbie) nõ vult bonum suũ ꝑminere bonis aliorũ ẜm aliquaꝫ supioritatẽ:nec ẽt vult preeminere illꝺ ẜm famã: sicut est de illo qui appetit laudẽ:sꝫ vult illꝺ magnũ esse ẜm se magnũ:ꝛ ita magnũ ꝙ sine alicuiꝰ alteriꝰ aductu vult illꝺ eẽ maius oibꝰ aliꝗs:ꝗ non ita diligit. hoc mõ põt ꝯcedi ĩmoderata dilectio sui: ꝗ ẽ radix ciuitatꝭ diaboli:ẽ ꝑsumptio: qꝛ ꝗlibet ĩmoderate se diligẽs vult se eẽ tm̃ bonũ quãtũ posset ꝓportionari actui quo se diligit:ꝛ hoc mõ põt exponi Augu.14.de ci.dei et bñ: ꝙ sibi placẽs ĩmoderate est supbus.ꝛ hoc ꝑma spẽ supbie ꝛ hoc nõ appetẽdo excellẽtiã:ꝗ est ꝗdã relatio: sed appetẽdo excellẽtiã.i. magnitudinẽ in se:ex qua magnitudine seꝗtur eius excellẽtia ad alios.6.dist.secundi.q.2.O

Presumptio nõ est pctm̃ intellectus quasi intellectus presumptuosi iudicaret vel ostenderet se eẽ tm̃ quãtũ nõ est: sꝫ est peccatũ volũtatis immoderate appetẽtis bonũ suũ eẽ tm̃ quãtũ nõ est: ex hoc seꝗtur excecatio intellectꝰ.6.dist.scꝺi.q.2.P

Prima bonitas moralis:ideo potest dici ex gñe:qꝛ est quasi materialis respectu ois boni vlterioris in genere moris.Nã actꝰ trãsiẽs super obiectũ est quasi formabilis p quãcunꝗ aliã circũstãtiã moralẽ.ꝛ ita quasi potẽtiale nõ oĩno extra genꝰ moris sicut fuit ipe actus in genere nature:sed in genere moris: qꝛ iã hꝫ aliquid de illo genere: puta obiectũ cõueniens actui.7.dist.scꝺi.q.vnica.J.E

Prima cogitatio non est in potestate volũtatis: sed sic cõplacere cogitationi et sic acceptare ꝛ tenere intellectum ibi:bene est in potestate volũtatis.42.dist.secundi.q.4.infra.M

Prima distinctio entis videt esse in ens extra aiam:ꝛ ens in aia. et illud extra animã põt distingui in actũ ꝛ potẽtiã essentie ꝛ existẽtie.ꝛ quodcũꝗ istorũ esse extra aiam põt hẽre eẽ in aia.et illud esse in aia aliud est ab ol esse extra aiam.ꝛ ideo de nullo ente nec de aliquo eẽ seꝗtur: si hꝫ eẽ diminutũ in aia ꝙ ꝓpter hoc nõ habeat esse simpliciter: qꝛ illud eẽ est ẜm qꝺ absolute. qꝺ tamen accipitur simpliciter inquãtũ cõparatur ad aiam:vt fundamẽtũ illius eẽ est in aia. 36.dist.primi.q.vnica.F

Prima extrema ꝓportionis actiui et passiui sunt vniuersalissima abstracta a quocũꝗ actiuo et a quocũꝗ passiuo. ꝛ ista ꝓ=

portio inest particularibus sub vtroq; extremo per ronē cōmunem. et per cōsequēs extremis. 9. dist. secūdi. q. 2. f. B

Prima libertas voluntatis q̄ est ad oppositos hȝ necessario aliquā impfectionē annexā: qꝛ potētialitatē passiuā volūtatis et mutabilitatem. tertia libertas ad act⁹ oppositos effect⁹ nō est prima: qꝛ si p impossibile nihil efficeret extra: adhuc inquātum volūtas posset libere tēdere in obiecta. Media aūt rō libertatis q̄ ē ad opposita obiecta ipa est sine impfectione: imo est necessaria ad pfectionē: qꝛ ois potētia pfecta pōt tēdere in oē illud qđ est natū eē obiectū talis potētie. ergo volūtas perfecta pōt tēdere in oē illud qđ natū est esse volibile. libertas igitur prima sine imperfectiōe inquātū est libertas est ad opposita obiecta in que tendit cui vt sic accidit vt oppositos effect⁹ producat. 39. dist. primi. q. 1. E

Prime intellectiões sunt ab obiectis forti⁹ mouētib⁹ fm phātasmata magis impssa cessantibus ipedimētis. ꝛ sic pma itellectio hȝ causam naturalē motiuā in nobis: qꝛ tñ nō est a ratione deliberāte: nō est iputabilis hoi nisi interpretatiue: qꝛ in potestate hois fuit facere obiectū fortius mouēs ex frequenti cōsideratione ex qua forti⁹ imprimat phātasma tale i memoriā. et p ꝯñs forti⁹ mouet ꝛ pri⁹ cessante impedimēto. prima ergo intellectio nō est in potestate nostra: sed prima indifferētia qua pōt ds se determinare ad volēdū vel nō volendū: hoc est a volūtate nō ab intellectu: qꝛ intellect⁹ ab obiecto naturalr mouet: ꝛ iō si volūtas naturalr moueret ab itellectu naturalr moto: volūtas naturalr moueretur. ꝛ sic homo eēt vnum bonum brutū. volūtas igr nō mouetur necessitate naturali: sed habita pria intellectiōe in potestate ei⁹ ē cōuertere intellectū ad considerandū vel illud ꝛ hoc vel illđ velle vel nolle: et sic prima volitio oino est a nobis nec ē ita a casu sicut prima intellectio. 21. q. q. infra. M

Pri̇e potētie actiue nō corrñdet aliqua potētia passiua: sicut pȝ de potentia creandi: ꝛ hoc loquendo proprie de potētia passiua: vt l. quā: vl de q̄: aliqđ proprie producit. potentie tñ actiue corespōdet aliqua passiua quā ipsi vocāt potētiā obiectiuā: que ē potentia pducibilis. ꝛ hoc modo cōcedo: si pater ē fecund⁹ actiue φ filius ē pducibilis: sȝ ex hoc nō seqtur aliq̄ potentia q̄si materie: sicut nec sequitur in creatione. 5. distin. primi. q. 2. T

Primitas entis sumit fm distinctionē rōnum formaliū in effectu ꝛ fm originē nō fm perfectionem. 1. dist. quarti. q. 1. f. C

Primi termini cuiuslibet mutationis sunt priuatio ꝛ forma et ecōuerso. cōcomitātes aūt qui iunguntur terminis predictis. vniuersalr ergo concedo φ priuatio ꝛ forma sunt incōpossibiles: sȝ cōcomitātia possunt esse cōpossibilia. verbi gratia i mutationib⁹ substātialib⁹ si ponatur vnica forma i animato: corpus organicū pcedit animationem q̄ est terminus ad quē: sed nō est per se termin⁹ a quo cor

pus organicū: sed ipsa inanima
tio q2 mutatio est inter illā ina
nimationē 2 aiationē: licet autē
inalatio 2 alatio sint simul incō
possibilia: nō tñ corpus organi
cū 2 alatio. Eodē modo in cor=
ruptiōe si manet eadem forma
corporis que prius fuit termi=
nus a quo p se .s. forma: cui9 pri
uatio succedit ille nō manet: s3
terminus concomitās istā p se
terminū a quo: manet. Eodem
modo in augmentatione si po=
natur tota quātitas preexistēs
manere manet totus termin9 a
quo positiuus: q est cōcomitās
priuationē q est p se terminus
a quo. 2 ecōuerso in diminutio
ne manet quātitas positiua ali
qua q prius: sed nō idē p se ter
minus a quo. Similiter in alte
ratione fm intēsionē 2 remissio
nē: 2 eodē modo dico de motu
locali q nō est 3dictio q mot9
acquisitiuus sit sine deperditi=
uo. 2 tūc cū termino ad quē nō
manet p se termin9 a quo: q est
priuatio: sed manet ille termi=
nus q est quasi p accidēs: 2 qsi
cōcomitās cōiter p se terminū.
10. dist. quarti. q. 2. O

Primitas mot9 celestis ad alios
mot9 nō est primitas cause vel
alicuius a quo depēdent essen
tialiter alij motus: sed tātūmo
do cuiusdā pfectionis in quibus=
dā cōditionibus motus q sunt
regularitas et velocitas. patet
etiā q essentialiter nō depēdet
actio corporis celestis in aliqd
inferius ex motu illi9 corporis:

T. co. 45. q2 fm phm. 2. de gene. nihil fa
cit latio ad gñatione: nisi q2 ad
ducit gñans. 48. di. qrti. q. 2. L

Primo sunt beati equales in me
rēdo equalitate quātitatis: nō
equalitate pportionis: que at=
tenditur fm maiorē conatū vel
minorē. ideo charitas inequali
ter inequalitate pportionis tri
buitur eis. beatitudo tñ equa=
liter equalitate quātitatis. 50.
dist. quarti. q. 6. B

Primus actus cōformis recte ra
tioni natus generare virtutem
potest haberi anteq aliqd vir=
tutis habeatur: quia est gene=
ratiuus primi gradus virtutis.
16. dist. quarti. q. 1. s. B

Primus terminus conuersionis
nec est materia: sola nec mate=
ria sub quātitate: quia tunc nō
esset trāssubstātiatio sed trās=
quātitatio: nec materia sub mo
do quātitatiuo: nec cōpositum
ex materia 2 aia intellectiua: s3
cōpositum ex materia 2 forma
quadā priori intellectiua que
mansit eadē realiter cū christo
viuo et in corpore mortuo: et q
mansit tanq formale rei primo
cōtēte sub eucharistia semp ex
quo fuit eucharistia instituta.
11. dist. quarti. q. 3. L

Primū appetibile in se est causa
olm appetibiliū: non tñ in ordi
ne ad potētiā nisi sit potētia ta
lis que nō pōt nisi ordinate vel
le vel tēdere in obiectum. talis
aūt nō est voluntas vt est libe=
ra. 49. dist. quarti. q. 10. O

Primū causatū ab aia nō pōt po
ni actus intelligēdi: q2 primus
terminus actionis intellectus
agētis ē vniuersale in actu. vni
uersale aūt in actu pcedit actū
intelligēdi: quia obiectū sub ra
tione obiecti precedit actū. Nō
arguitur hic q phātasma cum
intellectu agente nō possit cau
sare intellectionē. Sed nō intē
tionē vniuersalis: nisi pri9 spe=

Nota qui sapis.

cie in illa sola est actu vl'e ⁊ ac
tu vl'e p̄cedit nā intellectionez
sui.⁊ vl'e est primus terminus
eius.3.dist.primi.q.6.D.
Primū oīno in diuinis est essen=
tia vt eēntia:q̄ f'm Dam.ē pe=
lagus pp cōprehēsionē oīuz p=
fectionū diuinaꝝ. ista est infini
ta nō tm̄ intēsiue in se:ſz ēt vir=
tualr p̄mo ⁊ p se cōtinens oīa
intrinseca:qd̄cūqꝫ aūt aliud cō
tinet p idētitatē alia:sed nō pri
mo oīa:q2 nec a se: sed virtute
essentie:a qua ēt h3 suā infini=
tatē.Uř ergo q essentia h3 infi
nitatē ⁊ formalr:⁊ ppriā ⁊ pri=
mā:q2 a se:q2 respectu oīuz dř
pelag⁹:q2 oēz pfectissime cōti=
net entitatē intrinsecā:vt possi
bile est eā ↄtineri ī vno forma
liter.Ab hac aūt pria:sicut lic3
loq̄:emanāt oīa ordinate.p̄mo
q̄dē intrinseca essentialia q̄ nō
dicūt respectum ad extra.scd̄o
notionalia.tertio ⁊ vltio crea=
ta siue extriseca.⁊ qd̄libet ema
nās recipit illud pfectiōis ab
ea:cui⁹est capax si sibi nō repu
gnat:⁊ illius recepti cā q̄si effe
ctiua:⁊ p̄maria est infinitas es
sentie. cā aūt siue rō formalis
ē ipsa entitas ppria cuiuslibet
emanātꝭ. eēntiale ḡ recipit ab
ea īfinitatē formalē: q2 talis es
sentia sufficit in rōne p̄ncipij ⁊
fundamēti ad dādū talē quāti
tatē:⁊ talis quātitas virtualis
ipsi nō repugnat: sicut nec cōi
cabilitas.ipsi aūt relatiōi pso=
nali cōpetit p essentiā eē ad al
teruz:nec cōpetit sibi infinitas
intēsiue ppria:q2 ipsa nō est ca
pax talis quantitatis:sicut nec
cōicabilitatis.Etiā in g'ne p̄nci
pij formalis est status. hoc eñ
accipit infinitatē:illud non: q2
hoc est hoc: ⁊ illud ē illd̄. sicut
hoc accipit cōicabilitatē: illud
icōicabilitatē q2 hoc ē hoc ⁊ il=
lud est illud. repugnātia enim
formalis ⁊ nō repugnātia prio
reducitř formalr ad rōnē ei⁹ cui
dř eē repugnātia.Tandē ab es
sentia creature recipiūt entita
tē finitā:q2 talis sola eis cōpe=
tit.5.q.quol.X.
Primū obiectū solūmodo inclu=
dit notitiā conformē volitioni
recte:q2 virtute eius nihil d̄ ip
so cognoscitř:qd̄ nō sit: vel recti
tudo volitōis alicui⁹:vř virtua
liter includēs notitiā talis re=
ctitudinis:⁊ iō de ipso nulla p̄t
eē scia speculatiua. necessario
eñ notitia ei⁹:⁊ cuiuscūqꝫ itrin
seci:p ipm cogniti cōformis est
praxi aptitudinalr:⁊ p̄or: si co
gnitū est necessariū: q si insta=
retř de illis veritatib⁹:q̄ videntř
marie theologice: ⁊ nō metap.
vt de⁹ est trin⁹⁊ př generat fi=
liū.Dico q iste sunt practice:p̄
ma eñ icludit virtualr notitiā
rectitudinis dilectionis tēden
tis in tres psonas ita q si act⁹
eliceretř circa vnā solā excludē
do alias:sicut ifidelis eliceret
eēt act⁹ nō rect⁹: scd̄a includit
notitiā rectitudinis:f'm q act⁹
est circa duas psonas: quaruz
vna est sic ab alia.4.q.pl.J.O.
Primum obiectum circa quod
aliquis meretur primo:est ipse
deus f'm q affectione iustitie
vult deo bonū vt esse ⁊ bene eē
scilicet iustum sapiētem ⁊c. sed
voluntas affectione cōmodi re
spicit proprium bonum ⁊ ali=
quādo inordinate nisi reguletř
⁊ ordinetř affectione iustitie: iō
meritum cōsistit primo in affe=
ctione iustitie vt moderatř ⁊ o=

dinat affectionez cōmodi circa ꝓpriū bonū:ſ3 ſicut ꝓmū demeritū angeloꝝ fuit lordinatꝰ motus ⁊ deſideriuʒ btitudis circa deū:ita meritū eſt ordinatꝰmotus circa deū volēdo ſibi bonū ⁊ poſt volēdo cū debitis circūſtātijs ſibi ꝯiungi ipm in ſe ⁊ in alijs.⁊ iō oē amatū affectōe cōmodi ſi nō ordinetꝰ⁊ moderetur affectiōe iuſtitie: eſt demeritū: qꝛ eſt imoderatꝰ appetitꝰ ꝓprij boni:vel indifferēs ſi poſſet eē indifferēs de quo nō mō ſorte eſt pōt ſm ꝙ ꝯuenit affectionē iuſtitie.iō in affectiōe cōmodi niſi referat ad vltimū finē affectione iuſtitie nō cōſiſtit meritū.Sed alij beati a xp̄o qꝛ ſm totā volūtatē cōiuncti ſunt vltimo ſuit.ſ.deo affectione iuſtitie perfectiſſime: ⁊ hābēt ſūmuʒ cōmodū cōiunctū ſibi qđ appetūt affectione cōmodi ſcʒ cōiunctionē ſummi boni. iō nō poſſunt habere actū oppoſitū affectioni cōmodi : vt hbere vellint aliqđ qđ non ſit eis cōmodum.nullū enim eſt obiectū in patria quod poſſintvelle qđ ſit eis incōmodū qđ affectione cōmodi nolūt.Sed xp̄s ſm aliqđ fuit viator ⁊ paſſibilis ſm partē ſenſitiuā ⁊ portionē inferiorē voluntatis.ideo multa habuit obiecta ꝑſentia ſenſibus⁊ portioni inferiori circa que potuit libere velle cōtra affectionē cōmodi: que ſemꝑ eſt ad cōueniens illi cuius eſt: ideo ieiunādo:vigilādo:orādo:⁊ multis alijs talibus potuit mereri vel exercendo talia exteriꝰ vel volendo interius talia propter deum.18.diſtinctione tertij. q. vnica.B.

Principiū auroꝛe incipit ſ3 auctores in lib.de crepuſculis. quādo ſol eſt ſub orizōte ad.10.vel 8.graduſ:quoꝝ aſcēſus nō cōtinet ſpaciū vltra medietatem hoꝛe equalis ⁊ quintā vniꝰ hore.13.diſt.quarti.q.2.ſ.N.

Principiū eque pfectū l vno ſuppoſito ſicut in duobꝰ: eque eſt ꝓncipiū agendi in vno:ſicut in duobꝰ:qꝛ ad actionē non videt requiri:niſi principium perfectuʒ quo ⁊ quod ſcilicet ſuppoſitum agens perfectum.12. di. primi.q.vnica.Z2.

Principiū ꝓductiuū eiuſdem rationis nō determinat ſe ad certā pluralitatē ꝓductionū eiuſdē rationis. nec a ſuppoſito ꝓducente pōt determinari: qꝛ in tot ꝓductionis pōt ſuppoſitū ad quot ſe extēdit ꝓncipiuū ꝓductiuuʒ qđ eſt in ſuppoſito.ſi ergo nō eſt determinatio a ꝑte ꝓncipij formalis ꝓductiui: nec ēt a parte ꝓducētis.2.q.q. Z2.

Principiū ſpē diſtinguēs vel eſt ꝑ ſe ꝓncipiū illius in ſe ⁊ ꝑ ꝯñs dans ſibi aliquā entitatē realē que ſit eius in ſe. vel ſalteʒ eſt ꝓncipiū eius ſ3 illud ſm qđ diſtinguitur ſpecie.vel ſi eſt ꝓncipiū diſpoſitiue diſtinguēs opʒ ꝙ ꝑ ſe diſponat ad hoc ꝙ ſm ordinē eſſentialem cauſaꝝ hoc vt diſtictū cauſetur: nullū iſto rū cōpetit actui ꝑ habitū charitatis.17.q.q.P.

Principalius agēs cōiter eſt eq̄uocū ⁊ eminentius hʒ in ſe perfectionē effectus ꝙ̄ cauſa vniuoca ⁊ ideo nō magis aſſimilatur ſibi formalr.qꝛ hoc eſſet imperfectionis in cā ſic aſſimilari effectui ſed aſſimilat magis: hoc eſt dat magis formam effe

ctui p quā sibi assimilat equi=uoce ꝙ det agens particulare ⁊ ista assimilatio actiua est ex perfectione cause.lȝ nō sit ma=gis assimulatio formalr. sitr cā perfectioꝛ magis assimilat effe ctū ei cui est assimilabilis ꝙ im perfectioꝛ.magis eñ causat ef fectū qualis est cābilis ⁊ assimi labilis.assimilabilis aūt est ef fectus fofalr cāe aptopinque. īō ipsa cā remotioꝛ magis assi milat effectiue ipm effectū cāe prime:ꝙ ipsamet cā ꝓxīa sibi. Qd eñ formalr filius est simi lis prī hoc magis ē a cā remo ta assimilāte filiū,patri effecti=ue ꝙ ab ista cā ꝓpinqua.quia que plus dat formā qua assimi lat plus dat effectiue assimila tionē.3.di.primi.q.8.F.

Priuationes distinguunt sicut habit⁹ nati essent distingui:pu ta surditas⁊ cecitas suo modo differūt specie priuatiua sicut auditus⁊ visus specie positiua ⁊ hec cecitas⁊ illa numero pri uatione sicut hic visus⁊ ille differunt numero positiue. 18. q.quoli.J.Y.

Prius act⁹ volūtatis elicit⁹:qui est electio:ē actio bona:ꝙ act⁹ exterioꝛ imperat⁹ ab electione bona sit bon⁹.4.q.prol.J.Z.

Prius natura ꝙ alīqd ꝓuidebat circa pctōrē siue ꝺ peccato siue de pena:de⁹ ꝓelegit ad illā cu=riaȝ celestē oēs quo voluit hr̄e angelos ⁊ hoīes in certis ⁊ de terminatis gradib⁹. ⁊ nullus ē ꝓdestinat⁹ tantū:qꝛ alius pre=uisus ē casur⁹ vt sic nullū opoꝛ teat gaudere de lapsu alteri⁹. 7.dist.tertij.q.3.J.B.

Prius naturalr cōicat natura di uina trib⁹suppositis diuinis ꝙ creatura possit imediate ꝓdu ci.⁊ īō in illo ꝑmo instāti i quo creatura est imediate ꝓducibi lis: cālitas illa vna est in trib⁹ ꝑsonis respectu creaturaꝝ pro ducendarū.Et h̄ est sn̄ia Aug. 5.de tri.c.14.ꝙ sicut pr̄ ⁊ filius ad.s.s.sunt vnum principiū. sic oēs tres sunt vnum principiuȝ creature ad ipsaȝ ꝓducendam 1.di.secundi.q.1.J.F.

Prius pōt esse rō repugnādi ali cui ne insint sibi qđ si lesset po sterius.sicut repugnat homini esse rudibilē ⁊ illud quo forma liter homo est.homo est rō illi⁹ repugnantie ⁊ tamē rudibile si inesset esset posterius .homine sicut passio est posterioꝛ suo ob iecto.9.q.q.P.

Pri⁹ pullulant in eēntia relōnes originis ꝙ cōes ⁊ iste ꝑmo pul lulātes distinguūt ⁊ cōstituunt ꝑsonas nō āt ille cōes qꝛ sunt q̄si aduētitie ꝑsonis sicut poni tur ꝙ spiratio actiua nullā pso nā cōstituit qꝛ intelligit quasi aduenire patri ⁊ filio iam cōsti tutas inesse ꝑsonali.prima eñ ibi pullulātia que ꝑnt ꝑsonali ter distinguere distinguunt ꝑ= sonaliter ⁊ cōstituunt.31.di.pri mi.q.vnica.J.D.

Pri⁹ ꝯm ꝯn̄tiaȝ nō semp est pri⁹ ꝯȝ cālitatē.Exēplū sequit ignis igit calidus.⁊ nō ecōuerso.igit calidū est prius ꝯm cōsequētiā ⁊ tn̄ ignis est prius ꝯm causali tatē ipso caloꝛe:⁊ ita cōcedo:ꝙ distinguere est prius in ḡnatio ne ꝙ assimilare.i.cōmunius qꝛ multa distiguūt:que nō assimi lant.sed distinguere nō est per fectius in generatione ꝙ assi= milare:qꝛ cōuenit ḡnationi ēt impfectissime inquantuȝ est a

forma: vt hec. Assimilare vero cõuenit sibi inquãtũ ẽ a forma absolute: ⁊ pfectior est rõ fore ꝙ rõ singularitatis. 7. dist. primi. q. vnica. J. R.

Prioritas nature vlr includit in priori posse esse sine posteriori sine cõtradictione ex. 5. meta. c. de priori. 3. di. scđi. q. 4. D.

Prioritas que icludit ea posse eẽ sine se inuicẽ absq cõtradictione nõ est ordo in causis vt causant effectũ cõez s3 simul cãnt. sicut enĩ loquendo de diuersis generib⁹ cãrũ non pri⁹ natura materia materiat ꝙ efficiat: q̃si sine cõtradictiõe possit eẽ materiatũ ⁊ nõ effectũ. vel ecõuerso s3 tñ ꝑus nã hoc est pfectius vna cã causat ꝙ alia. ita in eodẽ gñe cãe diuerse cãe ordiate l3 hẽant ordinẽ ẜm pfecti⁹ ⁊ impfecti⁹ cãre: nõ tñ hñt prioritatẽ nãe q̃ dicat posse eẽ sine se inuicẽ respectu tertij: imo sicut i vno instãti nãe materia materiat ⁊ efficiẽs efficit: ita due cãe efficiẽtes ordinate in vno instãti nãe cãnt effectũ cõem. ita ꝙ neutra tũc cãt sine altera. s3 ꝙ effect⁹ nõ rectus causet: hoc nõ est tũc pp cãm priorẽ: que quãtum est ex se recte cãret. si scđa cãret: s3 pp defectũ cãe scđe q̃ in ptãte sua h3 cõcausare cãe ꝑme vel nõ cõcausare: ⁊ si non cõcausat illi: vt tenet: nõ ẽ rectitudo in effectu cõi ambarum. 37. dist. scđi. q. vnica. V.

Primũ peccatũ nõ fuit maximũ. sicut enĩ in bonis ꝓcedit a magis bonis ad min⁹ bona. s. a dilectione finis ad dilectionẽ eorũ que sunt ad finẽ: ita econtra in malis a minus malo ꝓcedit ad magis malum. iuxta illud Aug. 14. de ci. dei. c. vlti. amor sui vsq ad contẽptum dei. 6. distin. secundi. q. 2. T.

Probabile est ꝙ xp̄s act⁹ singulorum ordinum in seipso exercuit: ⁊ ẽt ꝙ antiquitus ꝓfigurabant in quibusdã gradib⁹ corñdẽtibus eis in lege mosayca sed ordines ab antiquo instituti tũc qñ multiplicatus est numer⁹ fideliũ collati sunt ministris quos ꝑus nõ oportuit cõferri alicui: q2 nõ fuit pri⁹ necessariũ eius ministeriũ. Hec ẽ rõ q̃re mõ in ecclesia nõ sunt i singulis ordinib⁹ determinati ministri: q2 ⁊ si mõ est multiplicata multitudo fideliũ: tñ est immutata letitia deuotiõis. vnde multi semel vix in anno volunt cõicari: ⁊ ideo circa eucharistiã dispẽsandã non op3 mõ tot ministros assistere. Et ꝑpter hoc quattuor ordies nõ sacri simul ꝯferunt ita ꝙ nullus est deputatus ad ministrandum in gradu inferiori quasi ille sit sibi ꝑprius: ⁊ alius alij. 24. di. quarti. q. vnica. J. L.

Productio rerũ in esse cognito ẽ alterius rõnis ab oĩ esse simplr ⁊ nõ est reˀonis tñ: s3 ẽt fundamẽti absoluti: nõ q̃dẽ ẜm eẽ essentie vel existẽtie: qđ ẽ verũ eẽ sed s3 eẽ diminutũ: qđ eẽ est eẽ ẜm qđ ẽt entis absoluti. qđ tñ ens absolutũ ẜm istud eẽ diminutũ cõcomitat relatio rõnis. Exẽplũ huius si Cesar eẽt annihilatus: ⁊ tñ esset statua cesaris: cesar esset repñsentatus per statuã. illud esse representatu3 est alterius rõnis ab omni esse simplr siue essentie siue existẽtie. nec est eẽ diminutũ cesaris q̃si aliqđ cesaris hẽat hoc esse

ꝛ aliqd nō. sicut ethiops est di minute alb⁹. qꝛ aliqd eius est vere albū ꝛ aliqd nō sed totius cesaris ꝛ eē eius a cā sua ē verū eē exñtie ꝛ eēntie cui⁹ toti⁹ ꝫm totale eē suū est istud eē ꝫ quid. ꝛ in ipso ꝫm istud esse ꝫm qd pōt eē aliqua relatio ad statuā ꝛ ꝫ posset poni calūnia in exēplo non tñ ita in ꝓposito ꝺ intellectione ꝛ obiecto qn obiectū totū ꝫm ēt totale eē suū diminutū eē habeat in intellectu. ꝛ si velis querere aliqꝺ eē verū huius obiecti vt sic nullū est querere nisi ꝫm quid nisi dicaꝛ ꝙ istud eē ꝫm qd reducitur ad aliqꝺ eē simpliciter. qꝺ est esse ipsius intellectionis: sed istud esse simplr non est eē formaliter eius: qꝺ dicitur eē ꝫm quid: sed est eius terminatiue vel principiatiue: ita ꝙ ad istꝺ verū esse illud esse ꝫm quid reducitur. ita ꝙ sine isto vero eē istius nō esset illius eē ꝫm qd. ex hoc aūt apparet quoddā dictū superius di. 3. de cognitiōe in regulis eternis. vꝫ ꝙ motio intell'us nostri a quiditatibus intelligibilibus reduciꝛ ad ipsum. intellectū diuinū: ꝑ cuius esse simplr ista obiecta hñt esse ꝫm qd. s. esse obiectiuū: ꝫm qꝺ esse mouēt intellectū nostrum ad cognoscendū veritates sinceras: ꝛ ꝓpter motionē earum diciꝛ intell's ille mouere. sicut ista habēt suū eē ꝫm qd ꝓpter simplr esse illius. 36. distin. primi. q. vnica. G.

Productio qꝛ est alicuius termini primi. i. adequati includentis aliquid in ratiōe formalis termini ipsius productionis ꝛ aliquid in ratione subsistentie in tali termino. iō ꝯdictio est respectu ꝓductiōis ꝫ separari. s. terminū formalē ꝛ rōnē subsistētie. inquātū. s. ꝓductiōe hñt eē ꝫ absolute ꝓoritas eēt vni ad alterū ēt quātū ad separari sine cōtradictione. cōsiderādo ipsa absolute. nō inquātū ꝑ ꝓductionē habēt eē. ꝫ ēt eēt ibi prioritas pfectionis: ꝗ alteruꝫ eēt altero pfecti⁹ qꝛ nā pfectior est rōe subsistētie ēt in creaturis. ꝛ ex hoc sequiꝛ ꝙ natura ē termin⁹ formalis ꝓductionis: qꝛ nulla entitas simpliciter pfectior formali termino productionis pōt esse per productionem. 5. dist. primi. q. 2. R.

Productio nō includit formalr essentiā diuinā. persona auteꝫ includit formalr eam: qꝛ persona non est tantum proprietas siue relatio. sꝫ hypostasis subsistens in natura diuina: sicut sor. nō tm̄ includit ꝓprietatē indiuidualē: sed ēt naturā humanaꝫ: ꝫ enim primi termini sint eiusdē rōnis cū ꝓductionibus quātū ad hoc: ꝙ primi termini includūt relōnes: ꝛ ꝓductiōes sint relōnes: nō tñ sunt eiusdē rōnis quasi adequate: qꝛ primi termini nō tm̄ icludūt relōnes sed ēt absolutū: ꝛ tūc nō oꝫ eos tm̄ distingui: sicut ꝓductiones distinguunꝛ qꝛ qne includunt aliqua distinctiua: nō opꝫ tantū distingui sicut illa. vt dictū est. ꝫ. distin. 8. q. 3. drie sunt primo diuerse: non tñ includentia eas sunt primo diuersa. 13. dis. primi. q. vnica. ꝭ. R.

Promulgatio fcā de ꝯsilio diuino obligat ad nō ꝯtēnēdū. qui eīn cōsiliū cōtēnit: ꝯtēnit cōsulentē inquātū cōsulētē. ꝛ ideo nolēs

seruare ꝯsiliũ diuinũ euãgeli=
cũ quasi ꝯtẽnens illud tãꝙ ir
rõnabileꝛ infructuosũ peccat
mortal'r vnde videãt mordẽtes
paupertatẽ euãgelicã ne forte(
cũ nolint seruare qꝛ non est ne
cessariũ) ꝯtennãt qꝛ tales ꝯten
nentes vel paruipendẽtes ꝯtẽ
nũt xp̃m. qui hanc suasit obser
uari tanꝙ meritoriã ꝛ vtilẽ ad
vitam eternã vt habeẗ in. 6. lib.
de verb. sig. Promulgatio autẽ
p modũ p̃cepti obligat non so=
lũ ad nõ ꝯtennendũ sed etiã ad
obseruandũ si est affirmatiuũ
vel cauendũ si ẽ negatiuũ. 3. di.
quarti. q. 4. E.

Proportio obiecti ad potẽtiã ẽ
ꝑportio motiui ad mobile vel
actiui ad passiuũ. ꝑportio sube
cti ad habitũ est sicut ꝑportio
cãe ad effectũ. Quicũꝙ ãt aliqđ
agẽs agit in aliqđ passiũ p̃t qđ
libet agẽs eiusdẽ rõis in qđlibꝫ
passum eiusdẽ rõnis agere. er=
go. prĩa extrema proportionis
actiui ad passiuũ sunt cõia ad
õia p se extrema illius ꝑportio
nis. nã inter illa cõissima ẽ ade
quatio qꝛ in quocũꝙ est ratio
vnius illud respicit qđlibet. in
quo est rõ alterius sed prima
extrema ꝑportionis cãe ad effe
ctum non sunt cõissima qꝛ iter
illa non ẽ adequatio: non. n. se
quiẗ: si commune põt causare
habitũ: ꝙ speciale possit: ꝛ e con
uerso. non. n. quodlibet conten
tum sub illo cõi respicit habi=
tum illum: vt effectum eius: sꝫ
tñ aliquod primum obiectum
cõtentiuũ: qđ virtualr cõtinet
oĩa. ad q̃ habitus se extendit. 3.
q. prol. D

Proportio illa productionis ad
terminum formalẽ est: ꝙ p ip̃aꝫ
cõmunicaẗ terminus formalis
sed non requiriẗ talis ꝑportio
ꝙ ꝑductio sit vnius rõis: si ter
minus formalis sit vnius rõnis
qꝛ productiones possunt distin
gui per ratiões suas formales
aliter ꝙ ex terminis formalibꝰ
sicut h̃ ex principiis formalibꝰ.
Exemplũ huius ẽ: qꝛ quãdoꝙ
forma eadẽ põt acq̃ri mutatio
nibus alterius rõnis: sicut idẽ
vbi per motũ localẽ super ma=
gnitudinẽ rectã ꝛ circularẽ: q̃
motus ita sunt alteriꝰ rationis
ꝙ non. sunt comparabiles fm
ph̃m. 7. phy. ita esset si eadẽ sa t. c. 31.
nitas posset iduci imediate ab
arte ꝛ immediate natura. 7. di.
primi. q. vnica. J. R.

Propositio ista. s. p̃destinatꝰ põt
dãnari distinguenda est fm cõ
positionẽ ꝛ diuisionem ꝛ in sen
su cõpositionis per se extremũ
est homo vel ꝑsona p̃destinata
sub ista determinatione p̃desti
natũ: ꝛ iste sensus falsus est. In
sensu autẽ diuisionis sunt due
cathegorice. ꝛ enunciatur de ꝑ
sona aliqua beatificabili l vna
cathegorica esse p̃destinatũ: ꝛ l
alia posse dãnari ꝛ ista duo sũt
vera de eodẽ subiecto: nec ita
vera ꝙ simul possint eẽ opposi
ta. nec etiã ꝙ vnum possit succe
dere alteri: qꝛ in eternitate est
vtrũꝙ. sed vera simul, in quãtũ
volitio diuina cõsideraẗ. vt p̃or
natural'r trãsitu ipsius sup illđ
obiectũ: qđ est gloria isti. in illo
priori nãl'r nõ repugnat sibi eẽ
oppositi obiecti: imo posset eq̃
liter eẽ oppositi. licet nõ simul
amboꝝ. 40. di. p̃mi. q. vnica. B

Propositio seu ꝯceptus ẽ sunda
mẽtũ respectu veritatis q̃ ẽ re=
latio accidẽtalis qꝛ p̃t iesse ꝛ nõ
inesse

inesse: sicut pōt esse cōformis & difformis rei. sorte enim sedēte vera est oratio q̄ dicit sortē sedere vt dr in p̄dicamētis. ꝯ prior est naturalr̄ ꝯceptus orōnis vt in se talis ꝙ vt verus: adhuc etiā prior duratione est ipsa oratio vt variabilis in fieri ꝙ conceptus eius causatus per eam eo modo quo tēpus dr esse prius suo vltimo instanti terminante 8. dist. quarti. q. 2. ꝭ. V.

ca. de suba.

Propositiones nō dicunt p se note: q2 extrema hn̄t maiorē necessitatē in se: vel maiorē entitatē in re extra intellectū: s3 q2 extrema: vt sunt extrema talis ꝑpositiōis: ostēdunt euidēter cōplexionē esse ꝯformē rōnibus terminoꝝ & habitudini eoꝝ: & hoc qualecūqꝫ eē termini habeant siue in re: siue in intellectu. cui dētia enim huius ꝯformitatis est euidētia veritatis in ꝑpositiōe qȝ est ꝑpositionē esse per se notam. 2. dist. primi. q. 2. ꝭ. F.

Propria rō reꝝ ꝙtuz ad gn̄a vel quasi genera nō facit totū esse ens p accn̄s s3 habitudo rei ad rem puta nō idētitas simplr̄. & iō in diuinis ꝙꝙ ꝑpria rō relatiōis que manet ibi nō includat formalr̄ rōnē essentie tn̄ vnū in re verissime ē idem alij pp quā idētitatē nō ē habitudo realitatis ad realitatē qualis requirit eoꝝ q̄ ꝯstituunt ens p accidēs. 26. dist. primi. q vnica. ꝭ. 3.

Propria volūtas est cā cadēdi immoderate fruēdo aliquo bono creato. i. aliquo qȝ est in ptāte ipsius volūtatis. ita ꝙ ipsa volūtas talis sicut ex se pōt frui & n̄ frui ita moderate pōt frui & nō frui aliquo bono sibi ꝯueniēte: & ita pōt illud pctm̄ primū esse

Imediate & primo a sola voluntate. 37. dist. scdi. q. vnica. ꝭ. N.

Proprietas nature diuine est qȝ sit cōicabilis tribus: s3 effectus nō ostēdunt istam ꝑprietatē: q2 nō sunt ab ipso inquātū trinis: & si ab effectibꝰ arguat ad cām magis ducunt in oppositū & in errorē: q2 in nullo effectu inuenitur vna natura nūero: nisi in vno supposito. ꝑprietas etiam istius nature ad extra est causare cōtingenter: & ad oppositum huius magis deducūt effectus in errorem: sicut p3 p opiniōes philosophoꝝ ponentiuz primo necessario causare. De ꝑprietatibus etiā aliaꝝ substantiaruz p3 hoc idem: q2 effectus magis ducūt in sempiternitatē: & eternitatē: & necessitatē eaꝝ: ꝙ incōtingentiā & nouitatē. sitr̄ vident phi ex motibus ꝯcludere: ꝙ numerus istaꝝ substantiaꝝ separatarū sit ꝑm numeꝝ motuum celestiū. sitr̄qꝫ ille substātie sunt naturalr̄ beate & impeccabiles: sicut phi posuerunt qui omnia absurdissima sunt. 1. q. plo: G.

Proprietates relatiue infiniti entis ad creaturas: aut sunt proprietates causalitatis aut eminentie. Causalitatis duplicis: aut efficiētis aut finis qȝ addit de cā exemplari: nō est aliud genus cause ab efficiente: q2 tunc essent. 5. genera causaruz. vnde causa exemplaris est quoddaz efficiēs: q2 agens p intellectuz distinctum ꝯ agens p naturam 2. dist. primi. q. 2. ꝭ. G.

Proprie loquendo de prioritate essentiali q. s. est rōne essentie vt distinguit ꝯ entitatē hypostaticam sic vna est prioritas triū psonarū: s3 extēdendo prioritatē

X

essentialem ad prioritatē per se ⁊ hoc respectu cuiuscūq; entitatis siue quiditatiue siue hypostatice pōt entitas psonalis in diuinis dici prior essentialr: vel magis pprie p se prior quocūq; causato. Et isto scđo mō accipiendo prioritatē necesse est vt omē dependentiā terminās sit prius eo qđ depēdet. nō aūt primo mō accipiēdo prioritatē: nisi tm̄ qñ est dependentia causati ad causā vel aliqua silis depēdētia: puta causati posterioris ad causatū prius. vel causevni⁹ ad aliā causam: vel mensurati ad mensurā. 19. q. q. 3.

Proprie bona fortuna vr̄ eē illorum q̄ sunt in ptāte nr̄a. sicut ⁊ absolute fortuna. ⁊ hoc sic intelligēdo q̄ lʒ fortuitū non sit p se siue pmo in ptāte voluntatis: q2 nō euenit ex intentiōe eius. tñ est in ptāte eius p accidēs. ⁊ quasi scđario vt annexū per se intento respectu aūt illoꝝ que nec sic nec sic sunt in nostra ptāte: ⁊ p ɔ̄hs accidūt nobis nō inquantū agentib⁹ a pposito nō est pprie fortuna sʒ casus sicut

t.c.49 pʒ. 2. phyſi. 21. q. q. E.

Propriū suppositū nature dr̄ tale ꝑm illam nō pp dependētiā sʒ magis pp per se identitatē: sʒ ad suppositū non ppriū non pōt esse p se idētitas sʒ illud qđ pōt ibi esse quasi supplēs vicem idētitatis ē pfecta depēdentia nature ⁊ perfecta sustentatio ex parte suppositi siue terminatio depēdentie. tale aūt suppositū q2 est p se suppositū alteri⁹ nature. ⁊ istius nature dependētis nō est p se suppositū: ⁊ per se ē prius eo qđ nō est per se: sequit̄ q̄ prius habeat naturā ppriā q̄ istam dependentē que ē sibi tanq̄ natura aduētitia vel natura scđa. 19. q. q. j. Cc.

Pro quāto ē in ecclia. duplex forus. s. publicus ⁊ puatus p tanto ē duplex iudiciū: ⁊ quātū ad aliquas regulas iustitie opʒ eē cōuenietiā hic ⁊ ibi. sicut vtraq; diffinitio hic ⁊ ibi est actus iustitie. Et p tāto pōt sacrm penitētie dici sacrm iudiciale vel iudiciū sacrale. Et ex hoc q̄ sacrale est firmius q2 rōnabilius q̄ aliqđ iudiciū publicum. Et ex hoc pʒ rō quare non est necesse esse ita pcisa ṽba in isto sacro sicut in baptismo vel eucharistia: q2 sufficit q̄ exprimat̄ actus sentētie absoluētis sicut ⁊ in iudicio publico nō opʒ esse limitata ṽba. 14. dist. quarti. q. 4. B.

Proxima ratio cōstituēdi speciē cuiusmodi est differētia vltima est prima ratio recipiendi propriam passionē. non eñ recipit homo risibilitatē rōne animalis sed rōne qua rationalis. 25. dist. scđi. q. vnica. 3.

Pro tāto virtutes dicunt̄ esse informes sine charitate ⁊ formate per charitatem p quāto charitas ordinat ipsas ⁊ eaꝝ fines i finē vltimū: in qua ordinatione est vltima eaꝝ pfectio: lʒ extrinseca. 36. di. tertij. q. vnica. O.

Pro tēpore vero legis euāgelice cultus ille exhibendus deo in sanctificatione sabbati determinatur exhibēdus die dñico: ⁊ ēt determinatur quantū ad actus illum ꝑm quē dʒ exhiberi: puta in oblatione illius summi sacrificij. s. eucharistie q̄ debʒ sacerdos offerre pro se ⁊ pro pplo: ⁊ in illa oblatione populus etiā offert spiritualr. i. qui tenet̄ au=

dire missam totā die dñico. ṡm illud de ɔse. di. j. missas. ⁊ si ali qua necessitas excuset ab exe= cutiōe hui⁹ act⁹ quē determia uit ecclesia: necesse est iplere il lū in aliquo equiualēte: vt sal= tē. die illo spāliter deputato cul= tui diuino aliquis act⁹ habeat relatus imediate in deū ad ei⁹ reuerentiā. vtrū aūt aliq̄ alio tpe teneat̃ quis ad actū hui⁹ pcepti. s. ad actuȝ adorationis pterq̄ꝫ in tpe illo determinato p̄lo in lege nature: ⁊ postea in lege nature: ⁊ postea in lege mo sayca in sabbato: ⁊ tiā in tpe euā gelij in die dñico: dubiuȝ est. tñ hoc est certum ꝙ istis dieb⁹ sal temvl̄ adoratio aliqua necessa rio exhibēda. 9. distin. tertij. q. vnica. J. C

Quadruplr ̄pt an= gel⁹ intelligere. a. pter. visionē ipsius in verbo. vȝ. intuitiue in se. itui tiue in intellu alteri⁹ angeli co gnoscētis illud. ⁊ abstractiue p spēm habitualē. ɔcreatā vel ac qsitā: ⁊ nulla istaꝝ intellectio= nū ē auditio. qꝛ nulla ē p se ex pssa ab intelligente inquātū in telligēs est imo accidit ꝙ obȝ mouēs sit intelligens: eque eñ moueret si nō eēt intelligēs et in oibus istis si aliquis intell's causet: est intell's ipsius intelli gentis nō alteri⁹: ⁊ ipm obiectū ɔcurrit ibi cū intellu vt causa p tialis sicut fuit dictū di. tertia primi li. Quarto mōpt iste co gnoscere. a. ita ꝙ intellectio fiat in eo p intell'm aliū expmentē ā intell's istius nullā habeat cā litatē respcū actus: sȝ tñ sit paf siuus. J sta aūt sola cognitio ē auditio. ⁊ est expssa ab intelli= gente inquātū intelligēs est. Patȝ ergo differētia auditiōis ab illa triplici cognitiōe. q̄ cōt⁹ ter ̄pt dici visio qꝛ in auditione intell's audiētis tñ est passiu⁹: ⁊ quicquid est in eo: ita ꝙ si hȝ spēm habitualem ipius auditi illa species etiā non agit ad au ditionē. quicquid etiā ē sibi pre sens vt est sibi phs: nihil agit ad eam. nam si intuitiue esset idem singulare sibi presens qđ est presens loquenti illud vt pre sens sibi nō gigneret in eo au= ditionē: sȝ solū gigneret in eo vi sionē solūmodo ergo intell's lo quētis vel q̄ sunt in ipso. vt in ipso vel pñtia sibi vt sibi: sunt actiua respectu auditionis: et hoc nō vt pxīni effectus: nam prius causant ista pñtia loquē= ti intellectionē actualeȝ i loq̄n te q̄ꝫ cāent illā auditionē in au diēte. 9. di. scđi. q. 2. F

Qualitas actiua aliq̄ i substātia exñs nō ̄pt esse p se principium actiuū respcū alicui⁹ qualitatis repugnātis substātie corrūpē de: sed tñ ̄pt esse pricipiū cān= di qualitatē in tali gradu ad quem sequat̃ corruptio substā= tie hñtis illaȝ qualitatem: sed ibi sequet̃ istū gradū qualitatis corruptio substantie: hmōi aūt nō: qꝛ ibi est qđdam agens con iunctum isti accidēti: qđ potest corrūpere substātiaȝ hanc ⁊ aliā generare. hic non. 12. distinctōe quarti. q. 3. L.

Qualitas corrumpit̃ in nihil sed in qualitatem aliam cōtrariam vel alterius gradus in eadem specie: nec sequit̃ ꝙ agens na= turale faciat accidēs sine subo quia qualitas noua habet idē subiectum quod ⁊ prior quali

tas habuit vel saltē quātū est de se hre posset si aūt loquaris de corruptiōe quātitatis cui nō pt assignari aliqđ aliđ ꝓus subiectum illa nō corrūpit actiōe naturalis agētis sine subiecto vel pexistēte. de quo dictum est in q. precedēti vel de nouo creato. de quo dicetur in. q. sequenti. 12 dist. quarti. q. 5. §. C.

Qualitas vt pote sapiētia magis cōuenit cū perfectione simpliciter. ꝛ similiter intelligere ꝛ velle ꝙ aliqua quātitas vel qꝛ vna est rō formalis sapiētie diuine ꝛ sapientie creat eq est qualitas ƀꝫ vnā opinionē tactam pmo li.
q.4. dist. 8. vel si nō saltē ꝙtum ad oēm ppinqtatē in analogia maior est ppinquitas sapiētie create ad sapientiā diuinā ꝙ alicuius quātitatis ad deū vel aliqd eius. vñ sicut possibile est pfectionē simpliciter esse in creatura. s. cum limitatiōe qualitas q̄ est sapiētia est pfectio simpliciter habētis eā. nulla aūt quātitas est pfectio simpliciter nec ēt sicut possibile est creaturā habere pfectionē simplr. 12. dist. quarti. q. 2. §. D.

Qualiscunꝗ sit causalitas fidei infuse respectu actus credēdi. tñ nō facit actū illū esse certiorē intellectui habēti actū ꝙ si ipa fides infusa nō causaret certitudo eꝫ nata est inesse intellectui de actu suo excludēs nō tm̄ deceptionē sꝫ ēt dubitationē ꝛ hoc nō est nisi itellectus pcipiat illđ a quo actus hꝫ ꝙ sit certus qꝛ si nihil pōt pcipere vnde sit certus. videtur ꝙ possit dubitare intellectus autem non percipit aliud principium certificās. 17. q. q. §. D.

Quāuis absentia non sit formalis rō in obiecto fidei vel spei tñ actus fidei ꝛ spei est talis p se ꝙ necessario ꝯcomitaꝛ ipm ipfectio ꝛ iō fides determiate iclinat ad actū talis spei ad quē nō pt esse determiatio in patria charitas autē ꝛ si nunc sit determinata ad actū circa illđ ꝙ latet ꝛ p consequēs circa imperfectuꝫ. non tamen inclinat ad actum sic imperfectum sed ad actū cui accidit imperfectio. 31. dist. tertiū. q. vnica. §. G.

Quāuis aliq aqua artificialis videaꝛ subtilior ꝙ elemētaris qꝛ magis penetratiua ista tñ subtilitas nō est subtilitas simplicitatis sꝫ virtutis actiue ꝛ hoc mō vinū est subtile vt subtilis aqua subtilitas autē ꝯueniens aque elemētari est subtilitas simplicitatis eo modo quo elementū est simplicius mixto. 3. distinc. quarti. q. 3. G.

Quāuis aliqua rō possit exprimere qcquid ꝯuenit ad entitatē indiuidui: nō tñ illa rō erit pfecta diffinitio qꝛ non exprimit ꝙ quid erat esse ꝛ sm phm pmo thopi. c.4.
Diffinitio est exprimēs ꝛc. ꝛ iō cōcedo ꝙ singulare nō est diffinibile diffinitiōe alia a diffōne spēi ꝛ tñ est p se ens addens aliquā entitatē entitati speciei sed illa p se entitas quā addit non est entitas quiditatiua. 3. dist. secundi. q. 6. §. D.

Quāuis aliqs haberet hic equalem charitatē sicut in patria nō ppter hoc esset hic beatus: qꝛ nō posset habere equalē actum sicut tūc habebit ꝛ in actu ꝯsistit btitudo. nec sequiꝛ si habitꝰ est eque pfectus hic ꝛ ibi igꝛ ꝛ actus similiter qꝛ actꝰ dīligēdi deū de

pendet a cā ptiali nō solū a vo=
luntate et charitate: sz ēt ab ob=
iecto presente p actualē intelle
ctionē sicut dictū est dist.25. se
cundi et hoc fm determinataz p
fectionē fm q est determinate
presens. si magis: magis. si mi=
nus minus in via de cōi lege nō
pōt esse obiectuz psens sicut in
patria ēt pntia speciei eiusdem
Nec ex hoc sequit q actus non
possit esse ita pfectus et si habit⁹
sit eqlis qr habitus nō erit tota
le pncipiū illi⁹ actus sz ptiale et
eo mō quo ipe habitus est pnci
piu z semp equalr se hz ad actū
semp em quātū est ex se dat ac=
tui suo q sit qōdā amare dei in
quātū est summū bonū. nec ha=
bitus dat sibi q sit dei vt psens
vel absens. nec dat sibi pfectio=
nē quā hz ex obiecto sic vel sic p
sente. 31. dist. tertij. q. vnica. B.
Quāuis aliqd nō sit idē formalr
alicui tū stat q vere et simplr sit
idez sibi: Imo hoc est necessariū
pter pfectā simplicitatē diui=
nā q sequit ex pfecta ifinitate il
lius essentie pter quā simpli=
citatē et ifinitatē nō pōt illa essen
tia esse in aliquo cū aliqua reali
tate in eodē: nisi illa realitas sit
pfecte eadē sibi et sic sic dictū est cō
firmatū p cōmune dictum anti
quoꝝ. q cesserūt multas pdica
tiones esse veras in diuinis per
identitatē nō formaliter. qd nō
videt intelligibile nisi p hoc q
predicatū erat vere idē cū subie
cto et ex hoc erat ppositio affir=
matiua vera p idētitatē et tū pdi
catum nō erat idem formaliter
cū subiecto et pter hoc nō erat
ibi pdicatio formalis. Et que sit
distinctio identitatis formalis
ab idētitate simplr tactū est di.
8. q. de attributis et alias frequē
ter et ideo nunc transeo. 34. dist.
primi. q. vnica.
Quāuis cognitio relatiui requi
rat cognitionē correlatiui: non
tū opz cognoscētē et fruētem vno
relatiuo cognoscere et frui suo
correlatiuo. qr possibile est frui
deo inquātū creator nō fruēdo
creatura qua terminat illā rela
tionē. 1. dist. pmi. q. 2. f. B.
Quāuis xpi passio et meritū ipius
totū sit formalr finitū qr tū con
iunxit p grāz et gloriā obiecto in
finito: iō potuit delere peccati
reatum siue pctm auertēs a bo
no infinito. 19. dist. tertij. q. vni
ca. f. F.
Quāuis cōiter pus illuminent
angeli q̄ hoies de fiendis. hoc
tū non est necessariū. sed potest
deus aliter ordiare vt prius re
uelet aliqd hominibus p ifusio
nem fidei et credendoꝝ reuelatio
nē q̄ angelis. iō nō valet ōntia.
angeli nō cognouerūt icarnatio
nem an xpi aduentū. igr nec ho
mines crediderūt eā. et qd dicis
q angelus est pspicatoris intel
lectus: nihil est ad ppositū: qr
pcedit de cognitis naturalr tū
angelus q annunciauit eaz no
uit ipsam anteq̄ esset comple=
ta. 25. dist. tertij. q. 1. k.
Quāuis xps inquātū deus sit ali
qd et inquātū homo sit aliqd: nō
tū sequit q iquātum homo sit
idem aliqd qd est deus nec aliud
aliqd qr proprie accidiēdo iquā
tum vt. f. notat illud q d sequitur
esse rōnē inherentie pdicati est
fallacia ōsequētis arguēdo ab
inherentia predicati superioris
ad inherētiā pdicati iferioris cū
inquātum vnde nō opz illud qd
est ratio inherentie superioris

esse rõnem ĩherentie ĩferioris. nunc aũt esse idem aliqd qđ est homo: est inferius ad esse aliqd dictũ de verbo: similiter esse idẽ aliquid quod est deus est infe-rius ad esse aliquid dictum de homine: ĩõ lȝ inquãtum homo sit aliquid: nõ tñ sequit᷑. ergo in quantum homo est idẽ aliquid qđ est deus. Similiter ex alia parte: lȝ inquãtum deus sit aliquid: non tñ inquãtũ deus est idẽ aliquid: quod est homo. 6. dist. tertij. q. 2. B.

Quãuis deus cõicauerit angelo species cõditatum non opȝ tñ dicere qđ cõmutauerit species om niũ singulariũ intelligibiliũ ab angelo: nõ eñ est verisimile qđ possibile esset aliqd singulare fieri cuius nõ posset angel⁹ habere distinctã notitiã: tñ si mũdus duraret in infinitũ sicut est possibile durare essent infinita singularia. quoꝝ qđlibet posset angelus distincte cognoscere ⁊ tñ nõ hẽret simul infinitas spẽs cõcreatas ergo posset spẽm alicuius de nouo acqrere. Dato ẽt ꝙ tã spẽs singulariũ ꝙ̃ qditatum cõmunicauerit deus itellectui angeli. adhuc tñ ꝑ illas nõ põt hr̃e oẽȝ cognitionẽ sibi possibilem qꝛ nõ ĩtuitiuã ista enim nõ põt hr̃i ꝑ spẽm obiecti q̃ ma nere potest obiecto absente hoc aũt est cõtra rõnẽ cognitionis ĩtuitiue qđ sit de re nõ actualr̃ existẽte ꝑ̃sentialr̃ ⁊ ĩõ falsum est: qđ nihil põt angelus cognoscere nisi ꝑ spẽm innatã. ⁊ dato ꝙ esset vera adhuc posset esse locutio angeli de ꝯpleris: quoꝝ ĩn compleroꝝ hȝ species innatas qꝛ iste spẽs non essent sufficien-tes cause cognoscendi cõplexio nem vnionis ꝯtingẽtis de ipsis extremis: qꝛ talis ꝯtingẽs non cognoscit᷑ esse vera ex terminis 9. dist. secundi. q. 2. F. N.

Quãuis essentia diuina sit ideterminata nõ tñ ideterminatione q̃ est cũ potẽtialitate quadã ad cõtradictoria q̃ est imꝑfectiõis ⁊ isto mõ materia est ideterminata ad formas ⁊ genus ad spẽs. ⁊ de ista verũ est ꝙ nõ sufficit ad determiatã cognitionẽ. Sȝ alia est indeterminatio ⁊ illimitatio actiua ⁊ actualitatis ⁊ talis est sufficiẽs rõ ⁊ causandi ⁊ cognoscẽdi: sic essentia diuina est ideter-minata ꝓpter illimitationẽ sue ꝑfectiõis illõ aũt idetermiatũȝ qđ ꝓpter suã illimitationẽ est ꝑfectius ꝙ̃ determiatũ determinatione opposita bene põt esse rõ determiate cognitiõis sicut esset vnius tñ sic autẽȝ essentia diuina se habȝ ad oĩa cognoscibilia. 50. dist. quarti. q. 3. F.

Quãuis finis sit ꝯditio ꝑ̃ncipalior ꝑtinens ad bonitatẽ actus nõ tñ est sufficiẽs simplr̃ loquẽ-do ẽt de bonitate meriti q̃ addit sup bonitatẽ moralẽ illa est ꝑ̃ncipalr̃ ex fine qꝛ supposita cõpleta bonitate morali superaddit᷑ bonitas meritoria ex relatiõe debita istius actus in finẽ: q̃ relatio debita fit inquãtũ elicit᷑ a charitate ⁊ q̃ ad hoc ꝑ̃t auctoritates de fine exponi ꝙ. s. bonitas meritoria est ex fine. 40. di. secundi. q. vnica. S. B

Quãuis gratificare. i. gratũ red-dere significet᷑ actiue nõ tñ est agere sicut nec albedinẽ facere parietem albũ est agere: sed informare parietem. 26. dist. secũdi. q. vnica. S. B.

Quãuis habitus ꝑ̃suppositꝰ sit

e cā supnaturaliimmediate: tn̄ iste positus in esse est cā natura lis. respectus sui actusriō act⁹ q̄ producit p talē habitū nō est ppͥe supnaturalis ita cū natu ralr pōt se hr̄e ad actū suū for ma q̄ supnaturalr pducit sicut se hꝫ ad actū suū. forma q̄ est me re naturalis ita q̄ dr̄ia in pduc tiōe formaꝝ nō causato nec cō cludit distinctionē earum in cō paratione ad suos effectus. 17 dist. primi. q. 2. ʃ. pp.

Quare aliqua entitas originatur in eēntia cōicabilis⁊ aliqua incōicabilis huius nō est rō for malis alia nisiꝗ: hec entitas est hec⁊illa entitas ē illa⁊hec ētitas q: hec est icōicabilis⁊illa q: illa est incōicabilis ita q̄ ista origia ri nō posset nisi incoicabilis for maliter orire. nec illa nisi formaliter communicabilis orire. Ratio aūt istius extrinseca qua si fundamētalis vel origialis ē q: essentia est radicalr ifinita ex qua oriri possunt itrinsece. non tn̄ pfectiōes simplr⁊cōicabiles ſꝫ ēt ppͥetates psonales icōica biles. q̄libet tn̄ q̄n originat: ori ginat in summa determiatione sibi possibili. 26. distin. primi. q. vnica. ʃ. X.

Quāuis idē absolutū qd̄ est po tētia sit in prēsilio nō tn̄ sub rō ne potētie quātū ad actū notio nalē est in vtroq̄ q: non est sub rōne prioris ad illū actū⁊potentia siue pncipiū reqrit ordinem prioritatis ad terminū. 20. dist. primi. q. vnica. ʃ. F.

Quāuis idētitas eiusdē supposi ti ad se in creaturis sit re⁊o rō nis tn̄ quātum ad fundamentū tn̄ nunq̄ est vera⁊ pfecta identi tas nisi in deo tn̄. nā fortis ad se non est pfecta idētitas: q: rō nis tn̄ ⁊ ita omnis talis est ens fm̄ qd̄ nec fortis ad platonē est pfecta idētitas q: nō fundat in pfecta vnitate hic aūt pr̄is ad fi liū idētitas ē pfecta q̄tū ad fū damentum q: patris ad filium est pfecta vnitas. ⁊ perfecta rea lis idētitas q: realis distictio ē ē sufficiens extremorum. 31. dist. primi. q. vnica. ʃ. E.

Quāuis illumiatiōes sint ordia te nō tn̄ fm̄ ordinē naturaꝝ sed gratiaꝝ⁊iō primo huic aie xp̄i⁊ ab hac illuminātur angeli. 14. dist. tertij. q. 2. P.

Quāuis in xp̄o sint due volunta tes nō tn̄ duo volētes: q: concre tum non numerat absq̄ nume ratione suppositi: sicut ptꝫ de hn̄te duas scientias q̄ non dicit duo scientes. ita in proposito si sint plura esse quorum vtrūq̄ erit esse simplr suppositi: nō se quitur suppositū esse duo entia 6. dist. tertij. q. 1. E.

Quāuis in nobis posset distigui volūtas vt est receptiua ⁊ vt est opatiua ⁊ vt pductiua ipa eīm ē pductiua actu⁊ ipa est qua ha bēs opat formalr volēdo ipa est receptiua volitiōis sue: tn̄ liber tas videt eē iquātū est opatiua inquātum. s. habens eā formaliter pōt ea tendere in obiectum. Ita igr ponitur libertas in vo luntate diuina per se primo in quātum est potentia operatiua licet ipsa non sit receptiua nec productiua volitionis sue. ⁊ tn̄ potest saluari in eo aliqua liber tas iquātum productiua est. lꝫ eīm productio in esse extie non cōcomitet necessario opationē eius. quia operatio est in eterni tate ⁊ productio esse existentie

est in tpe.tñ opationem ei⁹ necessario ɔcomitatur ꝑductio in esse volito.⁊ tūc nō pōt potentia illa volūtatis diuine primo ꝗdem esse vt ꝑductiua sed ꝑm ꝗd.s.in esse volito: ⁊ ista ꝑductio ɔcomitatur eā vt opatiua. 39.dist.primi.q.1.L

Quāuis intelligere pris ꝑcedat velle.velle tñ patris ꝑcedit dicere:ita ꝙ prius pr̄ est ꝑfectus in se ⁊ beatus ꝑ intelligere et velle ꝙ̄ ista alteri ꝑsone cōicet per ꝑductionem:qꝛ qđ nō ɔuenit ei in primo instāti: quo est pater:nunꝙ̄ ɔuenit:eo ꝙ nulla ꝑfectio pōt sibi addi:ex productione cuiuscūꝗ̄ ꝑsone.qꝛ nulla ꝑsona hʒ nisi ꝙ est sibi cōicatū ab illo velle:igiẗ sicut itelligere ꝑcedit dicere:sic spirare sequiẗ dicere aliquo mō.s.ordine originis.6.di.primi.q.vni.ꝭ.R.

Quāuis in ꝑtāte volētis sit velle hoc vel illud.nō tñ est in ꝑtāte eius ꝗd sit volendū:⁊ maxime ꝗd sit summe volendū. hic em̄ ꝑcedit oēm determinationē cuiuscūꝗ̄ volūtatis.ergo ad qđcunꝗ̄ cōparetur semp remanet illđ ꝑpter se volendū.⁊ hinc est ꝙ est huic volendū qꝛ huic volibile.49.dist.quarti.q.2.S

Quāuis ista sit aliquo mō ꝓbabilis.corruptio vni⁹ est gn̄atio alterius.ꝙ ꝓ tāto verū est.qꝛ nullū agēs naturale ꝑ se intendit corrūpere aliꝗd. sʒ ꝑ accñs corrūpit illud qđ est incōpossibile gn̄ato qđ per se intēdit.tñ ex illo nō sequiẗ ꝑpetuitas generatiōis.qꝛ vltima corruptio pōt cōmitari vltimā gn̄ationeꝫ puta qñ oīa mixta resoluentur in elemēta.⁊ tūc erit status taꝫ gn̄ationis ꝙ̄ corruptionis.sʒ illa vltima corruptio nō sit annihilatio qꝛ est ad materiaꝫ pħs tñ supponit cū ista ꝓpōne vnā aliā ꝓpositionē.s.ꝙ tale gn̄abile est iterū corruptibile. ⁊ ꝙ ei⁹ gn̄atio alteri⁹ sit corruptio: qđ nō est verū:sʒ arguendo in ꝑteritis opʒ accipe istā gn̄atio vni⁹ est corruptio alteri⁹.⁊ ista non est ita vera ex per se intentione agētis naturalis sicut illa ꝑcedens.accidit em̄ ꝙ gn̄ans corrūpat ꝑpter incōpossibilitateꝫ termini corrūpendi cū termino quē intē dit:qꝛ nō pōt ꝑducere formā quā intēdit:nisi in materia ꝑexistente:⁊ illa materia ꝑexistens cōiter est sub forma incōpossibili forme quā intēdit ⁊ iō opʒ ipm̄ corrūpere cōpositū ꝑexistens:vt generet illud ꝙ intēdit.⁊ dato ꝙ ex hoc sequereẗ ꝙ nulla eēt gn̄atio nisi qñ producit totum. nō opʒ tñ ꝙ pars ei⁹ ꝑexistat sub forma incōpossibili.⁊ iō talē ꝑductionē alicuius entis nō opʒ eē destructionē alicui⁹ alterius entis: sʒ tm̄ destructionē nihil siue non entis ꝑcise:⁊ tūc nō opʒ illā primā ꝑductionē ꝑcessisse aliā: qꝛ terminus a quo hui⁹ ꝑductionis nō fuit terminus ad quē alteri⁹ ꝑductionis:qꝛ nihil nulla ꝑductiōe ꝑducebaẗ.1.di.scđi.q.3.L

Quāuis malū in Adā fuerit cā mali:tñ nō fuit cā ɔfirmationis in malo in ꝑle.qꝛ tūc vnusquisꝗ̄ natus fuissʒ obstinat⁹ in malo.ergo siliẗ nec iustitia cā ɔfirmationis iustitie fuisset in ꝑle. 20.di.scđi.q.1.ꝭ.E

Quāuis metaphysicus cognoscēs distincte quiditatē lineeꝰ totius ꝑfectus cognosceret aliqđ principiū imediatū de linea

vel de toto: q̄ geometra tm̄ cō
fuse cognoscēs lineā: vel totū:
tn̄ geometre est illa ꝓpositio
immediata p se nota nec ꝓbat
per istā metaphysici: s; ex ꝯce-
ptu ꝯfuso terminoꝝ fit comple
xio euidēter ꝟa. s; tn̄ metaphy
sicus eandē p se notā pfectius
cognoscit: ⁊ hoc magis eēt eui-
dēs: si tm̄ per diuersa motiua:
vel media cognosceret linea a
diuersis: ⁊ eque distīcte ex pte
obiecti: l; nō eque clare. ⁊ pro-
pter hoc. principiū immediatū
de linea. pōt eē euidens intelle
ctui noto a linea ⁊ clari⁹ euidēs
itellectui moto a ꝟbo ad notitiā
linee. sicut linea clari⁹ videt. tn̄
principiū vno mō cognitū non
demōstrat se alio mō notū. sed
vtroqꝫ mō est p se notū. l; clari⁹
sic. vel sic. 4. q. plo. j. E
Quāuis mortale ⁊ veniale sint
eiusdē rōnis in genere nature
vel forte in malitia moꝛis vt ge
nus virtutis distinguit ꝯ gratui
tū ⁊ pctm̄ nō. n. idē est eē virtuo
sum vel vitiosum moral'r ⁊ iustū
⁊ peccatorē theologice. immo
qn̄qꝫ vitiosus est iustior ⁊ ma-
gis virtuosus magis peccator.
sed tn̄ non sunt ista eiusdem ge
neris vel rōnis in rōne offense
diuine. ⁊ iō nec vniformiter re-
mittunt. 21. dist. quarti. q. 1. j. h
Quāuis obiectū distinctū specie
ꝯcludat distinctionē act⁹ spē nō
q̄dē formal'r. q: obm̄ nō ē forā
alicui⁹ act⁹ s; cāl'r. q: cā essentia
liter prior necessario reqsita in
q̄tum distincta ꝯcludit distin-
ctionem in causato. non tn̄ vni
tas obiecti specifica ꝯcludit vni
tatē actus specifice. q: idem ob
iectum est obiectum ois intelle
ctus beati ⁊ etiā omnis volun-
tatis beate. nec tamen volitio
est eiusdem speciei cum intelle
ctione. possunt enim isti actus
formaliter distingui. licet non
habeant obiecta formal'r distin
cta ⁊ pn̄t etiā distingui causal'r
aliunde q̄ ab obiectis. q: ab ip
sis potētijs tanq̄ a causis suis
essentialibus. ⁊ ita dato q ab
obiecto indistincto ꝫm speciē
haberent indistinctionē. tn̄ ab
alia cā ptiali distinguerent spe
cie. nec phs. 2. de ania. dicit q
actus hn̄t vnitatē ab vnitate ob
iecti. sed distinctionē. ⁊ hoc nisi
esset aliqd obiectū ita adequa
tum actui qd nō excederet nec
posset excedi sicut est respectu
actus sui. 14. dis. tertij. q. 2. j. E
Quāuis petm̄ sit a volūtate crea
ta. nō tn̄ est a deo q: deus non
primo deficit. s; q̄tuꝫ est ex pte
sui oīno nō deficit. s; tn̄ est de-
fectus in actione ꝓpter defice
re cāe scd̄e in agendo. nec etiā
pōt deus prius deficere. ita qd
defectus in effectu sit petm̄. q:
si ipse primo nō ageret. carentia
rectitudinis in actu non eēt de
bita. 37. dis. scd̄i. q. vnica. j. Ba
Quāuis phs distinguat in p̄di-
camentis substantiā primā a se
cūda tn̄ ad ꝓpositū essentia di-
uina h; rōnem vtriusqꝫ substā
tie q̄tum ad aliquid. substātie
q̄dē scd̄e quo ad hoc q ipa est
cōis. nō tn̄ quo ad hoc q ipa sit
vniuersalis. hoc est diuisibilis
vl' plurificabilis. est em̄ cōis cō
munitate reali ꝫm Dam. c. 4.
ibi est cōitas substātie non so-
lū rōnis sicut est in natura crea
ta. h; aūt rōnem substantie pri
me q̄tum ad hoc q est eē hoc
siue singulare. q: essentia de se
est hec. non dico quo ad hoc q

est esse incōicabile. q: hoc esset imperfectionis. non restat aūt alia rō substantie qualitercūq accepte in diuinis querenda vltra rōnem essentie nisi rō incōicabilitatis. ista aūt in diuinis nō pōt esse p se rō substātie ꝗ tū ad cōem opinionē fm quaz loqmur cōiter in istis qōnibus qm̄ nō mouet̄ ō hoc qō ad hoc q: qcqd est ibi nō tm̄ substātia: sȝ ēt ad se cōicabile ē. 3. q. q. Q

Quāuis p aliquā appropriatio nē bonitas sit fundamētū finis tm̄ diuinitas est radicale. ⁊ primū fundamentū ipsius. bn̄ aūt sequit̄ si nō est finis vltimus ꝙ nō est bonū: q: ⁊ si nullū est pfectū bonū: nullū est bonū: nullū aūt bonū est simplr̄ pfectuȝ: qō ordinat̄ ad aliud (q: ꝙ est tale hȝ bonitatē diminutā. Si ergo qōlibet ordinat̄ ad aliud nihil est bonū) nō opȝ aūt bonitateȝ esse ppriaȝ rōne finis: sȝ eēntia magis erit ppria ⁊ fundamētalis rō. 3. q. plo. J. U

Quāuis p idētitatē relōnes trāseant in essentiā siue substātiā: tm̄ nō ita sicut pdicata essentialia: q: oīa essentialia. magis dicūt pfectiones simplr̄ qditatiuas rō aūt psonalis nō dicit pfectionē qditatiuā. ⁊ iō oīa eēntialia magis reducunt̄ ad vnuȝ modū pdicandi inter se: ꝗ psonalia reducant̄ ad vnū modū pdicādi cū eis. Et fm hoc pn̄t dici duo modi pdicādi manere i diuinis: nō tm̄ ppt̄ modos ꝯcipiēdi ipa pdicata: sȝ aliquo mō pp realitatē eoꝝ: que pdicant̄ de psonis. 8. di. primi. q. 4. Bb.

Quāuis psona diuina rōne eēntie ꝯtineat virtualr̄ ꝗcunq entitatē creatā. tn̄ nō vr̄ virtualr̄ ꝯtinere rōne pprietatis psonalis aliquā entitatē creatā. q: pari rōne ꝯtineret quālibet. ⁊ ita ppuetas psonalis esset formaliter infinita. 19. q. q. J. Q

Quāuis sacerdos pferendo semel v̄ba plures hostias ꝯsecret sil'. tn̄ sunt ibi plures ꝯsecrationes passiue. ⁊ etiā posset concedi ꝙ essent plures eucharistie sicut plures hostie. silr̄ plura vina ꝯsecrata sicut plura vina. 6. di. quarti. q. 2. M

Quāuis sint due ptes imaginis ex pte intellectus ⁊ vna ex pte volūtatis hoc nō est. q: intell's duplici actu elicito attingat obiectū volūtatis. memoria eīn ⁊ si hēat actionē de gn̄e actiōis. nō tn̄ hȝ actionē de gn̄e qualitatis qua attingat deū sed sola intelligētia hȝ huius actionem que ē opatio circa tale obiectū ⁊ p tanto in intellectu est rō parētis cui competit actio de gn̄e actiōis ⁊ pduci que duo repsentant in diuinis patrē ⁊ filiū in volūtate aūt non est talis rō origīādi naturalr̄ sȝ libere. et inq̄tum hȝ rōnem originantis pōt poni voluntatē ꝯcurrere cū memoria sicut dictū est di. 3. primi. li. q. vlti. Dico igit̄ breuiter ꝙ isti habitus nō corrn̄dent ptibus imaginis. sed tm̄ sunt due potētie quarū est attingere deū immediate p actus elicitos. tales aūt sunt intellectus. q̄ vt indistinctus p vnicū actū elicitū immediate attingit deū credēdo. ⁊ volūtas vt hn̄s rōnē affectionis iustitie ⁊ cōmodi amando ⁊ sperādo. 26. dist. tertij. q. vnica. J. N

Quāuis subiectū sustētet pprie accidēs. nō tn̄ hȝ primitatē ess

dictie respectu eius.'nec aliquā causalitatē inq̄ztū pcise sustentificat illud.1.di.tertij.q.4.§.A

Quāuis verū sit deū cōicasse angelo spēs omniū quiditatum. tñ si nō essent ille spēs cōicate siue ɔcreate.nō esset incōueniens angelos acqrere illas.qꝛ illud qđ est pfectionis in inferiori itellectu nō est negandū ab intellectu superiori ꝛ pfectiori. pfectionis aūt in intellectu nr̄o ē qꝙ hēat aliqđ quo actiue possit acqrere spēs omniū qditatū ita qꝙ lꝫ posse recipe tales spēs sit inpfectionis.tñ actiue posse eas acqrere pfectionis est supplētis impfectionē.qualessunt cōiter pfectiones creaturarum 9.dist.scđi.q.2.N

Quāuis vnitas totius quanti ex ptibus sit ɔtinuitas ptis cū pte tñ vnitas siue idētitas ptis ad seipām nō est ɔtinuitas eiusad aliā ptem.si ergo iterruptio ponat nonɔtinuitatē posterioris ad prius nō sequit̄ qꝙ tollat idētitatē illi9 ad seipam.43.dist. quarti.q.1.§.D

Quāuis idē.ꝛ diuersum que cōsequunt̄ aliqđ inq̄ztum qđ fundent̄ in substantia. ꝛ equale in vnitate q̄ztitatis stricte accepte ꝛ sil'e in vnitate qualitatis .tñ alio mō accipiēdo in omni gn̄e inuenit̄ qđ accipiēdo rē illi9 generis pcisissime ꝛ inuenit̄ qnale accipiēdo formā in illo gn̄e l rōne formeꝛ inuenit̄ q̄ztitasvirtualr̄ ꝛ sic in omni gn̄e inuenit̄ idē sil'e ꝛ equale.hoc mō.n.pnt hn̄tes rel'onesvnius speciei dici sil'es fm vnitatē vni9 rel'onis sicut hn̄tes vnā formam substātialē fm spēm.pnt dici sil'es fm substantiaꝫ.6.distin. quarti.q. 10.§.D

Quāuis vtraqꝫ istaꝶ specierum intermediarū tam.s. fortitudo q̄ temperantia possint subdiuidi.tñ in connumeratione virtutū cardinaliū remanēt.indiuise fm hoc igit̄ in cōnumeratione oium virtutū sunt tres theologice ꝛ quatuor cardinales. De theologicis habet̄ ab apostolo j.Corin.13.De moralib9 Sap. 8. Iste numer9septēnarius simpliciter pficit viatorē.ita qꝙ fm gradus istaꝶ in spē sua est ip̄e pfectus.fm enim qꝙ iste sunt intensiores ꝛremissiores.fm hoc est magis vel minus pfectus.ꝛ si sint intēsissime q̄ztum pnt eē in via.est homo simpl'r perfect9 q̄ztum potest esse in via non curando modo de ista pfectione que habetur pervirtutes speculatiuas acquisitas.que pri9 excluse sunt. Per istas quippe septem virtutes intelligendo de eis ꝛ de speciebus earum necessarijs de quibus postea dicetur si sint in se perfectissime est homo simpl'r perfectissimus.et circa deum in se.ꝛ circa omnia alia a deo vt intelligibilia ratione practica.ꝛ vt appetibilia vel sibi vel alteri. ꝛ hoc in ordine ad se in que possunt virtutes acquisite ex se.vel in ordine ad finem vltimum in quem possuntvirtutes acquisite cuꝫ charitate.34.distinctione.tertij.q. vnica.I

Quāuisviriꝛ mulieres in numero saluandorum tunc fuissent equales tamen nunc in participationem glorie sunt inequales numero quia aliqua psona est mortua mulier. que tamen resurgetvir.Etvidetur qꝙ illud

Pro- babilr intelli ge.

decēs sit: qꝛ ille sexus nō reqrit nisi pp imperfectionē. Jō nō opꝫ istā personā resurgere in illo sexu. qꝛ tūc ois imperfectio tollet excepta beata ꝟgine q̄ gaudiū immensum ⁊ gloriā habebit ex sexu illo muliebri pp spālez rōnem. 20. dist. scdi. q. 2. J. B.

Quācūqꝫ causalitatē tribuimus speciei vel partialē actiuaꝫ: vel tm̄ rōnem p̄sentantis obiectuꝫ istam pfectionē eodē mō haberet si esset separata: sicut si coniuncta. vꝫ ḡ si separata eēt pñs intellectui: nō per inherentiaꝫ: sꝫ p simplicē pñtiaꝫ posset eodē mō sufficere ad causandū intellectionē in intellectu: sicut qn̄ inheret: ⁊ hoc ꝯcedo. qꝛ dixi supra ꝙ intell'ꝰ nihil pfectionis pertinētis ad ipm recipit a spē vt informāte: sꝫ tm̄mō opꝫ spēꝫ vt aliā causaꝫ partialē effectus cōcurrere cum intellectu: sꝫ ꝙ aliqñ cā partialis alteri coinhereat. hoc est oino accidētale: qꝛ eque pfecte posset causare effectum sine inherentia pp ordinē essentialē. s. subordinatiōis virtutis actiue ad virtutē actiuā: cui accidit ordo subiecti ⁊ accidētis: ⁊ ita breuiter dico ꝙ charitas in prima imediate causabit intellectionē intuitiuā sui in intellectu: ⁊ tm̄ non erit pñs intellectui inherendo sꝫ voluntati: ⁊ tm̄ ista p̄sentia sufficit ad hoc ꝙ ipsa vt causa partialis cōcurrat cuꝫ alia causa. 12. distin. quarti. q. 3. J. Ff.

Quādiu aliqs hꝫ vsuꝫ liberi arbitrij pōt peccare peccato interiori lꝫ nō exteriori saltē cōplacendo in peccatis iam prius cōmissis. ⁊ ita pōt peccatū tūc dimittere p displicentiā de eis: lꝫ necesse sit non peccare peccato exteriori: sꝫ etiā istud intantum pōt esse si sibi ꝓ tunc volūtariū vt habeat tunc voluntateꝫ ꝙ si possꝫ tūc peccare pctō exteriori fugeret hoc oino: ⁊ nō tm̄ displicentiā: sed aliā penitentiā exteriorez hr̄e de peccatis prius cōmissis saltez in voto si superuiuat. 20. di. quarti. q. vnica. G.

Quācunqꝫ passionē ad formam substātie: vel quātitatis: vel q̄litatis reciperet idem corpus a duobus agētibus sibi in isto eodem vbi approximatis: ⁊ illam ⁊ nō aliam reciperet ab eisdem si bi in diuersis locis vel vbi approximatis. Exēplum. si hic circa lignū approximētur ignis ⁊ aqua qualez transmutationē faciēt circa illud lignū in hoc vbi eandē ⁊ nō aliam facient circa idem lignū si habeat duo vbi. ⁊ in vno approximet sibi ignis ⁊ in alio aqua. 10. q. q. R.

Quādiu manet quantitas satis facile est ſm cōem opi. saluare passiuꝫ respectu agētis naturalis: ⁊ hoc bñ possibile ē respectu qualitatuꝫ ꝯriarum. qꝛ non ois alteratio inter ꝯria reqrit quātitatē mutari. ⁊ tm̄ in tali alteratione ad qualitatē cum qua nō posset stare spēs panis desinit eē eucharistia. qꝛ deus instituit nō conseruare eucharistiā hoc est accidētia sine subiecto: in q̄bus sit corpus xp̄i nisi quandiu manēt ibi qualitates nate pficere substātias iam ꝯuersas. ḡ simplr saluat̄ eucharistiā posse desinere esse actione agētis naturalis: nec ibi est aliqd miraculum nouū: qꝛ eadē volūtate antiqua qua deus voluit euchari stiaꝫ esse in ecclesia. voluit etiā

illam nō manere nisi quandiu qualitates apte nate perficere substātias iam conuersas manent.12.dist.quarti.q.5.B.

Quando accidēs est habens gradus ꝛ ꝯueniens subiecto ꝛ non determinaꝉ subiectū ad aliquē gradum certū habendū non vꝉ quare non possit sibi quicunqꝫ gradus inesse. qꝛ nō inuenitur cōtradictio.ꝛvbicūqꝫ nō inuenitur ꝯdictio illud poniꝉ absolute possibile.11.di.tertij.q.1.ꝗ.F.

Quādo accidēs inest substantie sunt ibi due habitudines: vna forme ad informabile. ꝛ illi⁹ extremū ē subā vt receptiua talis forme.ꝛvt potētialis saltē potētialitate ſm qd.Alia ē habitudo accñtis vt depēdētis ad substantiā vt ad quā depēdet.ꝛilli⁹ extremū est substātia vt essentialr̄ pꝰor accñte naturalr̄ posteriori.Prima habitudo non pōt esse alicui⁹ nature ad vbum:qꝛ illa reqreret impfectionē in vbo.qꝛ aliquā potentialitatem. Scða pōt eē.qꝛ illa nō requirit in verbo:nisi p se; prioritatem q̄ nō repugnat sibi respcū cuiuscūqꝫ nature create.19.q.q.M.

Qñqꝫ ex charitate siue ex contēplatiōe dei statim inest q̄si quedam detestatio peccati.ꝛsequiꝉ tristitia maxima: nullo adhuc posito actu iustitie respectu illius,iustitie:qñqꝫ aūt prio inest actus iustitie ꝛ intensus in se:ꝛ tñ cause prime.s.intellꝰs in ꝯsiderādo ꝛ volūtas in detestādo nō efficaciter mouenꝉ ex illo īperio iustitie.forte qꝛ carēt habitibus q̄ essent principia perfectionis in actibus suis.Et lꝫ iste moueanꝉ qñqꝫ: nō tñ sequiꝉ tristitia.qꝺ etsi posset esse pp multas causas: pp hoc est qñqꝫ.qꝛ sicut intellꝰs cōformaꝉ parti sensitiue in nobis ē ita ꝛ appetit⁹ intellectiu⁹ appetitui sensitiuo ꝗtuꝫ ad faciliter cōdelectari ꝛ tristari. Cuius ḡ appetitus sensitiuus nō est natus tristari vel dolere eius volūtas nō faciliter tristatur.14.di.quarti.q.2.S.

Quādoqꝫ accipiꝉ experientia de cōclusione: puta ꝙ luna frequēter eclipsaꝉ.ꝛ tūc supposita cōclusione:qꝛ ita ē inquiriꝉ cā talis ꝯclusionis p viā diuisionis: ꝛ qñqꝫ deueniꝉ ex ꝯclusione experta ad pͥncipia nota ex terminis.ꝛ tunc ex tali pͥncipio noto ex terminis pōt cōclusio.prius tm̄ p experientiaꝫ nota:certius cognosci ꝗꝫ in primo gñe cognitionis:qꝛ vt deducta ex principio p se noto.sicut illud ē per se notū:ꝙ opacū interpositū inter luminosuꝫ vcꝫ ꝛ pspicuū impedit luminis multiplicationē ad tale pspicuū.ꝛ si inuentū fuerit p diuisionē:ꝙ terra est tale corpus interpositū inter solē ꝛ lunam scieꝉ certissime demonstratione pp qd:ꝛ nō tm̄ p experiētiam: sicut sciebaꝉ illa cōclusio ante inuentionē pͥncipij. Qñqꝫ aūt est experientia de pͥncipio: ita ꝙ nō ꝯtingit amplius p viā diuisiōis vlteri⁹ inuenire principiū notū ex terminis:sꝫ statur ī aliquo vero vt in pluribꝰ.cuius extrema expertū est frequenter vniri.puta ꝙ herba talis spēi ē calida:nec inueniꝉ aliqꝺ mediū aliud prius:p qꝺ demonstretur passio de subiecto pp qd:sꝫ staꝉ in isto:sicut in prio noto pp experientiā tunc lꝫ incertitudo ꝛ fallibilitas remoueanꝉ p illam ppositionē effectus vt in pluri-

bus alicui⁹ cause non libere est naturalis effectus ei⁹: tñ iste ē vltimus gradus cognitiōis sciē tifice ⁊ forte ibi nō hr̄ necessaria cognitio actualis vniōis extre= moꝝ: sȝ aptitudinalis. si em̄ pas sio eēt res alia absoluta a subo posset sine ꝯdictiōe separari a subiecto. ⁊ expertus nō hr̄et co gnitionē q: ita ē. sȝ q: aptū na= tū ē ita esse. 3. di. primi. q. 4. J. E

Quādo actus repugnat actui lȝ possibilitas ad illū actū stet cū illo ⁊ magis cū possibilitate ad illū tñ possibilitas ad istuȝ non stat cū necessitate illi⁹: q: si ille est necessari⁹ iste ē impossibilis q: repugnās necessario est im= possibile. 49. di. quarti. q. 13. L. ⁊

Qñcunq̧ aliqua sunt simul quo cūq̧ ē vnū prius ⁊ reliquū. falsa est: nisi intelligat de simultate eiusdē rōnis cū illa prioritate ⁊ posterioritate. sicut ista ē falsa: si aliq̄ sunt simul tpe: quicq̄d est prius natura vno ⁊ reliquo. Sȝ ista ē vera: si ista sunt simul tpe quicq̄d est prius tpe vno ⁊ alte= ro. 28. dist. primi. q. 3. J. L.

Quādo aliq̄d est de se esse: ⁊ non tñ capax illius esse: tūc etiā est de se hñs quālibet conditioneȝ necessario requisitā ad esse. ens aūt vt ꝯuenit deo. s. ens cui⁹ essen tiam ē ipm esse infinitū: ⁊ nō ali quid: cui tñ cōuenit ipm esse: ⁊ iō ex se est hoc: ⁊ ex se infinituȝ: vt quasi per prius intelligat ali quo mō infinitas eē modus en titatis p essentiā: q̄ ipm intelli= gatur esse hoc: ⁊ iō nō opȝ que rere: qūo hoc ens sit infinitum: quasi p rius cōueniat sibi singu laritas q̄ infinitas. ⁊ ita est vlr̄ ter in his q̄ possunt esse entia p essentiam: nō per participatio= nem. tale primo determinat̄ ex se: vt sit tale per essentiā: ⁊ vt sit infinituȝ tale. ⁊ vt sit hoc de se. 8. dist. primi. q. 3. J. Bb.

Quādo aliquis reminiscit̄ opȝ q̧ habeat aliq̄d apud se manens per qḋ illud eē sciat cuius pl̄us meminit ⁊ post oblitus est. vt ar gumentū ꝓcedit de seruo fugi tiuo. Istud aūt manens nō pōt poni in parte sensitiua: q: illud est deletū: saltē nō remanet ꝑfe cte nec sufficiēter ad actū recor dandi. ꝰ ꝓbabile est q̧ illud sit spēs in intellectu manēs perfe= cte: ⁊ sic recuperata specie i me moria sensitiua que aliqualiter decidit per collationē ad speciē intelligibilē manentē cognosci tur illud obiectū recordatuȝ eē illud qḋ fuit prius memoraliter notum: sic igitur quantū ad pri mitatē vel radicē seu sufficien= tiam ex se ad actū nō solum est memoria in parte intellectiua: sȝ in sensitiua etiā in nobis. 45 dist. quarti. q. 3. J. D.

Quando angelus peccauit scdo peccato adhuc fuit in via: ⁊ per ꝯñs qñ peccauit scdo peccato potuit penitere de primo pecca to: ⁊ ita primū peccatū ex se nō fuit irremediabile: quia si peni tuisset inuenisset veniā ⁊ miseri cordiā. tñ ex quo in illo peccato deuenit ad terminū oīa pecca= ta eius facta sunt irremediabi= lia. omne em̄ peccatuȝ alicuius peccatoris perdurans vsq̧ ad terminū vie est irremediabile ⁊ qualiter ista irremediabilitas sit tñ ex lege dei nulli habenti gratiā cū fuerit in termino dice tur. dist. 7. nego igit̄ q̧ assumit̄ ibi tñ esse vnū peccatū. vñ iuce pit malitia demonis ab imode

rato amore sui: qd non erat maximum peccatum & consumebatur in odio dei: qd est maximū peccatum qd sequebat ex hoc: qr nō potuit hre volita manēte deo: et ideo ex inordinato appetitu prius potuit deū velle nō esse: & ita odire. 6. dist. scdi. q. 2. S.

Quādo cā est illimitata ex perfectione sua ad plures effectus l se ex se est determinatissima determinatione excludēte cōtradictionem vel indifferentiā ad cōtradictoria ad qdcunq illorum pluriū. probo qr si eēt tm illius esset determinata ad illud: sed qd extēdit se etiā ad aliud causandū nihil diminuit de virtute sua respectu illius nec impedit determinationem sui respectu illius. 50. dist. quarti. q. 3. J. A.

Quando cōceptus vlis abstrahitur a singulari: quanto ē vniuersalior: tanto difficilius pōt intellectus diu sistere in tali conceptu: qr qncunq intelligimus vle: phātasiamur eius singulare. & illud vle diutius & facilius possumus intelligere q ē similius singulari relucēti in phantasmate. & qr vlissima sunt remotiora ab ipso singulari: iō difficilius ē stare in cōceptu illorū vlissimorū. Concipiendo ḡ deum in conceptu vlissimo: noli querere quid. hoc est noli descendere in aliquē conceptum particularē: in quo ille vniuersalior saluat qui particularior propinquior est phantasmati: descendendo eñ ad talem qui magis relucet in phātasmate occurrenti statim amittitur illa serenitas veritatis. vel sinceritas veritatis: in qua intelligebat deus. qr statim intelligit veritas cōcta: q nō cōuenit deo: cui cōueniebat veritas in cōi concepta nō contracta. 3. dist. primi. q. 3. R.

Quando deus assistit vt gñalis cā ad aliquē effectū causandū. si natura disponit non dr miraculose cōferri: nec illud collatū dicit esse supernaturale. sz magis naturale. vt ptz de corpore organizato & infusione anime. 24. di. tertij. q. vnica. C.

Quādo deus cōseruat creaturā. terminus illius cōseruationis non est aliqd nouū. sz idem & fm idem esse quod prius habuit. nō ergo requirit conseruatio actio vel passio nouitatem in termino. 10. q. q. J. L.

Quando dignior psona satisfacit p indigniori nō opz q in illo sit pena & satisfactio in quo alius delinquit: sed minor posset sufficere in digniori ad satisfaciendum. & ideo qr xps dignior persona fuit q Adam iō ipm non oportuit pati fm portionem superiorem volūtatis. sed sufficiebat pati in appetitu sensitiuo inferiori: vn passio in solo sensu christi satisfecit ad delendum peccatum Ade. 15. dist. tertij. q. vnica. J: Aa.

Qñ erat necessitas, multiplicādi genus humanū ad cultum diuinum puta qr pauci erant cultores dei: necessitas fuit vt multiplicarent cultores dei quantum possent. qr in sola successiōe eorum māsit fides & cultus diuinus. ḡ p tunc rōnabile fuit dispensare: vt vnus cōmutaret corpus suum pro pluribus corporibus mulierū ad maiorē multiplicationem cultorū dei: que sine hoc nō fieret. sic aūt fuit dispensatū vt presumit de Abraam & qui

esse rõnem iherentie Iferioris. nunc aũt esse idem aliqd qd est homo: est inferius ad esse aliqd dictũ de verbo similiter esse idẽ aliquid quod est deus est inferius ad esse aliquid dictum de homine ꝛ iõ lꝫ inquãtum homo sit aliquid: nõ tñ sequit. ergo in quantum homo est idẽ aliquid qd est deus. Similiter ex alia parte: lꝫ inquãtum deus sit aliquid: non tñ inquãtuꝫ deus est idẽ aliquid: quod est homo. 6. dist. tertij. q. 2. B.

Quãuis deus cõicauerit angelo species qditatum non opꝫ tñ dicere qd cõmutauerit species omniũ singulariũ intelligibiliũ ab angelo: nõ eñ est verisimile qd possibile esset aliqd singulare fieri cuius nõ posset angelꝰ habere distinctã notitiã ꝛ tñ si mũdus duraret in infinitũ sicut est possibile durare essent infinita singularia. quoꝝ qdlibet posset angelus distincte cognoscere ꝛ tñ nõ hẽret simul infinitas spẽs cõcreatas ergo posset spẽm alicuius de nouo acqrere. Dato ẽt ꝙ tã spẽs singulariũ ꝙ̃ qditatum cõmunicauerit deus itellectui angeli. adhuc tñ ꝑ illas nõ põt hr̃e oĩꝫ cognitionẽ sibi possibilem qꝛ nõ ituitiuã ista enim nõ põt hr̃i ꝑ spẽm obiecti q̃ manere potest obiecto absente hoc aũt est cõtra rõnẽ cognitionis ituitiue qd sit de re nõ actualr existẽte ꝛ p̃ñtialr ꝛ iõ falsum est: qd nihil põt angelus cognoscere nisi ꝑ spẽm innatã. ꝛ dato ꝙ esset vera adhuc posset esse locutio angeli de ꝯpleris: quoꝛũ in complexoꝝ hꝫ species innatas qꝛ iste spẽs non essent sufficientes cause cognoscendi cõplexio nem vnionis ꝯtingẽtis de ipsis extremis: qꝛ talis ꝯtingẽs non cognoscit esse vera ex terminis 9. dist. secundi. q. 2. ʃ. N.

Quãuis essentia diuia sit ideterminata nõ tñ ideterminatione q̃ est cũ potẽtialitate quadã ad cõtradictoria q̃ est imꝑfectiõis ꝛ isto mõ materia est ideterminata ad formas ꝛ genus ad spẽs. ꝛ de ista verũ est ꝙ nõ sufficit ad determiatã cognitionẽ. Sꝫ alia est indeterminatio ꝛ illimitatio actiua ꝛ actualitatis ꝛ talis est sufficiẽs rõ ꝛ causandi ꝛ cognoscẽdi: sic essentia diuina est ideterminata ꝓpter illimitationẽ sue ꝑfectiõis illd aũt ideterminatuꝫ qd ꝓpter suã illimitationẽ est ꝑfectius ꝙ̃ determiatũ determinatione opposita bene põt esse rõ determiate cognitiõis sicut esset vnius tm̃ sic auteꝫ essentia diuina se habꝫ ad oĩa cognoscibilia. 50. dist. quarti. q. 3. F.

Quãuis finis sit ꝯditio p̃ncipalior ꝑtinens ad bonitatẽ actus nõ tñ est sufficiẽs simplr loquẽdo ẽt de bonitate meriti q̃ addit sup bonitatẽ moralẽ illa est p̃ncipalr ex fine qꝛ supposita cõpleta bonitate morali supaddit bonitas meritoria ex relatiõe debita istius actus in finẽ: q̃ relatio debita fit inquãtũ elicit a charitate ꝛ q̃ ad hoc p̃nt auctoritates de fine exponi ꝙ. s. bonitas meritoria est ex fine. 40. di. secundi. q. vnica. ʃ. B

Quãuis gratificare. i. gratũ reddere significet actiue nõ tñ est agere sicut nec albedinẽ facere parietem albũ est agere: sed informare parietem. 26. dist. secũdi. q. vnica. ʃ. B.

Quãuis habitus p̃suppositꝰ sit

a cā supnaturali immediate: tñ iste positus in esse est cā naturalis. respectus sui actus ꝛ iō act⁹ q̄ producit̄ ꝑ talē habitū nō est ꝓprie supnaturalis ita cū naturalr̄ pōt se hr̄e ad actū suū forma q̄ supnaturalr̄ ꝓducit̄ sicut se hȝ ad actū suū. forma q̄ est mere naturalis ita q̄ dr̄ia in ꝓductiōe formaꝝ nō causato nec cōcludit distinctionē earum in cōparatione ad suos effectus. 17 dist. primi. q. 2. ḟ. pp.

Quare aliqua entitas originatur in eēntia cōicabili ꝛ aliqua incōicabilis huius nō est rō formalis alia nisi q: hec entitas est hec ꝛ illa entitas ē illa ꝛ hec ētitas q: hec est icōicabilis ꝛ illa q: illa est incōicabilis ita q̄ ista origiari nō posset nisi incōicabilis formaliter orireť. nec illa nisi formaliter communicabilis orireť. Ratio aūt istius extrinseca qua si fundamētalis vel origialis ē q: essentia est radicalr̄ īfinita ex qua oriri possunt itrinsece. non tñ pfectiōes simplr̄ ꝛ cōicabiles ſȝ ēt ꝓprietates ꝑsonales icōicabiles. q̄libet tñ q̄ñ originať: orignať in summa determiatione sibi possibili. 26. distin. primi. q. vnica. ḟ. X.

Quāuis idē absolutū qđ est potētia sit in pre ꝛ filio nō tñ sub rōne potētie quātū ad actū notionalē est in vtroq̄ q: non est sub rōne prioris ad illū actū ꝛ potentia siue pncipiū reqrit ordinem prioritatis ad terminū. 20. dist. primi. q. vnica. ḟ. F.

Quāuis idētitas eiusdē suppositi ad se in creaturis sit reřo rōnis tñ quātum ad fundamentū tñ nunq̄ est vera ꝛ pfecta identitas nisi in deo tm̄. nā fortis ad se non est pfecta idētitas: q: rōnis tñ ꝛ ita omnis talis est ens fm̄ q̄d nec fortis ad platonē est pfecta idētitas q: nō fundať in pfecta vnitate hic aūt pris ad filiū idētitas ē pfecta q̄tū ad fundamentum q: patris ad filium est pfecta vnitas. ꝛ perfecta realis idētitas q: realis distictio ē ꝛ sufficiens extremorum. 31. dist. primi. q. vnica. ḟ. E.

Quāuis illumiatiōes sint ordiate nō tñ fm̄ ordinē naturaꝝ sed gratiaꝝ ꝛ iō primo huic aīe xp̄i ꝛ ab hac illumināťur angeli. 14. dist. tertij. q. 2. P.

Quāuis in xp̄o sint due voluntates nō tñ duo volētes: q: concretum non numerať absq̄ numeratione suppositi: sicut ptȝ de hn̄te duas scientias q̄ non dicit̄ duo scientes. ita in proposito si sint plura esse quorum vtrūq̄ erit esse simplr̄ suppositi: nō sequitur suppositū esse duo entia 6. dist. tertij. q. 1. E.

Quāuis in nobis posset distigui volūtas vt est receptiua ꝛ vt est opatiua ꝛ vt ꝓductiua ipa em̄ ē ꝓductiua actuū ꝛ ipa est qua habēs opať formalr̄ volēdo ipa est receptiua volitiōis sue: tñ libertas videť eē iquātū est opatiua inquātum. s. habens eā formaliter pōt ea tendere in obiectum. Ita igr̄ ponitur libertas in voluntate diuina per se ꝛ primo in quātum est potentia operatiua licet ipsa non sit receptiua nec productiua volitionis sue. ꝛ tñ potest saluari in eo aliqua libertas iquātum productiua est. lȝ em̄ productio in esse exñtie non cōcomiteť necessario opationē eius. quia operatio est in eternitate ꝛ productio esse existentie

est in tpe.tñ opationem eiº necessario ꝯcomitatur ꝓductio in esse volito.ꝛ tūc nō pōt potentia illa volūtatis diuine primo q̄dem esse vt ꝓductiua sed ſm q̄d.s.in esse volito: ꝛ ista ꝓductio ꝯcomitatur eā vt opatiua. 39.dist.primi.q.1.L

Quāuis intelligere pris p̄cedat velle.velle tñ patris p̄cedit dicere:ita ꝙ prius pr̄ est ꝑfectus in se ꝛ beatus ꝑ intelligere et velle q̄ꝫ ista alteri ꝑsone cōicet per ꝓductionem:qꝛ qđ nō ꝯuenit ei in primo instāti: quo est pater:nūq̄ꝫ ꝯuenit:eo ꝙ nulla ꝑfectio pōt sibi addi:ex productione cuiuscū q̄ꝫ ꝑsone.qꝛ nulla ꝑsona hꝫ nisi ꝙ est sibi cōicatū ab illo velle:igit̄ sicut itelligere p̄cedit dicere:sic spirare se quit̄ dicere aliquo mō.s.ordine originis.6.di.primi.q.vni.I.R.

Quāuis in ꝑtāte volētis sit velle hoc vel illud.nō tñ est in ꝑtāte eius q̄d sit volendū:ꝛ maxime q̄d sit summe volendū. hic eñ p̄cedit oēm determinationē cuiuscū q̄ꝫ volūtatis.ergo ad qđcunq̄ꝫ cōparetur semꝑ retinet illđ ꝓpter se volendū.ꝛ hinc est ꝙ est huic volendū qꝛ huic volibile.49.dist.quarti.q.2.S

Quāuis ista sit aliquo mō ꝓbabilis.corruptio vniº est ḡnatio alterius.ꝙ ꝓ tāto verū est. qꝛ nullū agēs naturale ꝑ se intendit corrūpere aliq̄d. sꝫ ꝑ accñs corrūpit illud qđ est incōpossibile ḡnato qđ per se intēdit. tñ ex illo nō sequit̄ ꝑpetuitas generatiōis. qꝛ vltima corruptio pōt cōmitari vltimā ḡnationeꝫ puta qñ oīa mixta resoluentur in elemēta.ꝛ tūc erit status taꝫ ḡnationis q̄ꝫ corruptionis.sꝫ illa vltima corruptio nō sit annihilatio qꝛ est ad materiaꝫ phs tñ supponit cū ista ꝓpōne vnā aliā ꝓpositionē.s.ꝙ tale ḡnabile est iterū corruptibile. ꝛ ꝙ eiº ḡnatio alteriº sit corruptio: qđ nō est verū:sꝫ arguendo in p̄teritis opꝫ accipe istā ḡnationē vniº est corruptio alteriº.ꝛ ista non est ita vera ex per se intentione agētis naturalis sicut illa p̄cedens.accidit eñ ꝙ ḡnans corrūpat ꝓpter incōpossibilitateꝫ termini corrūpendi cū termino quē intēdit:qꝛ nō pōt ꝓducere formā quā intēdit:nisi in materia p̄existente:ꝛ illa materia p̄existens cōiter est sub forma incōpossibili forme quā intēdit ꝛ iđ opꝫ ipm corrūpere cōpositū p̄existens:vt generet illud ꝙ intēdit.ꝛ dato ꝙ ex hoc sequeret̄ ꝙ nulla eēt ḡnatio nisi qñ producit̄ totum. nō opꝫ tñ ꝙ pars eiº p̄existat sub forma incōpossibili.ꝛ iđ talē ꝓductionē alicuius entis nō opꝫ eē destructionē alicuiº alterius entis: sꝫ tñ destructionē nihil siue non entis p̄cise:ꝛ tūc nō opꝫ illā primā ꝓductionē p̄cessisse aliā: qꝛ terminus a quo huiº ꝓductionis nō fuit terminus ad quē alteriº ꝓductionis:qꝛ nihil nulla ꝓductiōe ꝓducebat̄.1.di.scđi.q.3.L

Quāuis malū in Adā fuerit cā mali:tñ nō fuit cā ꝯfirmationis in malo in ꝑle.qꝛ tūc vnusquisq̄ꝫ natus fuissꝫ obstinatº in malo.ergo silr̄ nec iustitia cā ꝯfirmationis iustitie fuisset in ꝑle. 20.di.scđi.q.1.I.E

Quāuis metaphysicus cognoscēs distincte quiditatē linee vl̄ totius ꝑfectus cognosceret aliqđ principiū imediatū de linea

vel de toto: q̄ geometra tm̄ cō
fuse cognoscēs lineā: vel totū:
tñ geometre est illa ꝓpositio
immediata p se nota nec ꝓbat̄
per istā metaphysici: sʒ ex ꝯce=
ptu ꝯfuso terminoꝝ fit comple
xio euidēter ꝓa. sʒ tñ metaphy
sicus eandē p se notā ꝑfectius
cognoscit: ꝛ hoc magis eēt eui=
dēs: si tm̄ per diuersa motiua:
vel media cognosceret̄ linea a
diuersis: ꝛ eque distincte ex pte
obiecti: lʒ nō eque clare. ꝛ pro=
pter hoc. principiū immediatū
de linea. pōt eē euidens intelle
ctui noto a linea ꝛ clari⁹ euidēs
itellectui moto a ꝟbo adnotitiā
linee. sicut linea clari⁹ videt̄. tñ
principiū vno mō cognitū non
demōstrat se alio mō notū. sed
vtroqʒ mō est p se notū. lʒ clari⁹
sic. vel sic. 4. q. plo. ḟ. E
Quāuis mortale ꝛ veniale sint
eiusdē rōnis in genere nature
vel forte in malitia moraliter vt ge
nus virtutis distinguit̄ ꝯ gratui
tūr petm̄ nō. n. idē est eē virtuo
sum vel vitiosum moralr ꝛ iustū
ꝛ peccatorē theologice. immo
q̄nqʒ vitiosus est iustior ꝛ ma=
gis virtuosus magis peccator.
sed tñ non sunt ista eiusdem ge
neris vel rōnis in rōne offense
diuine. ꝛ iō nec vniformiter re=
mittunt̄. 21. dist. quarti. q. 1. ḟ. D
Quāuis obiectū distinctū specie
ꝯcludat distinctionē act⁹ spē nō
q̄dez formalr. q: obm nō ē fora
alicui⁹ act⁹ sʒ cālit̄ q: cā essentia
liter prior necessario req̄sita in
q̄tum distincta ꝯcludit distin=
ctionem in causato. non tñ vni
tas obiecti specifica ꝯcludit vni
tatē actus specifice. q: idem ob
iectum est obiectum ois intelle
ctus beati ꝛ etiā omnis volun=
tatis beate. nec tamen volitio
est eiusdem speciei cum intelle
ctione. possunt enim isti actus
formaliter distingui. licet non
habeant obiecta formalr distin
cta ꝛ pñt etiā distingui causalr
aliunde q̄ ab obiectis. q: ab ip
sis potētijs tanq̄ a causis suis
essentialibus. ꝛ ita dato q ab
obiecto indistincto ƒm speciez
haberent indistinctionē. tñ ab
alia cā ptiali distinguerent̄ spe
cie. nec phs. 2. de anīa. dicit q
actus hñt vnitatē ab vnitate ob
iecti. sed distinctionē. ꝛ hoc nisi
esset aliqđ obiectū ita adequa
tum actui qđ nō excederet nec
posset excedi sicut est respectu
actus sui. 14. dis. tertij. q. 2. ḟ. E
Quāuis petm̄ sit a volūtate crea
ta. nō tñ est a deo q: deus non
primo deficit. sʒ q̄tuʒ est ex pte
sui olno nō deficit. sʒ tñ est de=
fectus in actione ꝓpter defice
re cāe scđe in agendo. nec etiā
pōt deus prius deficere. ita qđ
defectus in effectu sit petm̄. q:
si ipe primo nō ageret. carentia
rectitudinis in actu non eēt de
bita. 37. dis. scđi. q. vnica. ḟ. Ba
Quāuis phs distinguat in p̄dic=
camentis substantiā primā a se
cūda tñ ad ꝓpositū essentia di=
uina hʒ rōnem vtriusqʒ substā
tie q̄tum ad aliquid. substātie
q̄dez scđe quo ad hoc q ipa est
cōis. nō tñ quo ad hoc q ipa sit
vniuersalis. hoc est diuisibilis
vł plurificabilis. est em̄ cōis cō
munitate reali ƒm Dam. c. 4.
ibi est cōitas substātie non so=
lū rōnis sicut est in natura crea
ta. hʒ aūt rōnem substantie pri
me q̄tum ad hoc q est eē hoc
siue singulare. q: essentia de se
est hec. non dico quo ad hoc q

est esse incōicabile. q2 hoc esset imperfectionis. non restat aūt alia rō substantie qualitercūcꝫ accepte in diuinis querenda vltra rōnem essentie nisi rō incōicabilitatis. ista aūt in diuinis nō pōt esse p se rō substātie ꝙ tū ad cōem opinionē ſm quaꝫ loquimur cōiter in istis qōnibus qm̄ nō mouet̄ ǒ hoc qō ad hoc q2 ꝗcqd est ibi nō tm̄ substātia: sꝫ ēt ad se cōicabile ē.3.q.q.O

Quāuis p aliquā appropriatio nē bonitas sit fundamētū finis tm̄ diuinitas est radicale. ⁊ primū fundamentū ipsius. bh aūt sequit̄ si nō est finis vltimus ꝙ nō est bonū: q2 ⁊ si nullū est pfectū bonū: nullū est bonū: nullū aūt bonū est simplr̄ pfectuꝫ: qđ ordinat̄ ad aliud (q2 ꝙ est tale hꝫ bonitatē diminutā. Si ergo qđlibet ordinat̄ ad aliud nihil est bonū) nō opꝫ aūt bonitateꝫ esse ꝓpriaꝫ rōnē finis: sꝫ eēntia magis erit ꝓpria ⁊ fundamētalis rō.3.q.plo.J.U

Quāuis p idētitatē relōnes trāseant in essentiā siue substātiā: tm̄ nō ita sicut p̄dicata essentialia: q2 oīa essentialia. magis dicūt pfectiones simplr̄ ꝗditatiuas rō aūt psonalis nō dicit pfectionē ꝗditatiuā. ⁊ iō oīa eēntialia magis reducunt̄ ad vnuꝫ modū p̄dicandi inter se: ꝙ psonalia reducant̄ ad vnū modū p̄dicādi cū eis. Et ſm hoc pn̄t dici duo modi p̄dicādi manere i diuinis: nō tm̄ ꝓpt̄ modos ꝯcipiēdi ip̄a p̄dicata: sꝫ aliquo mō pp realitatē eoꝝ: que p̄dicant̄ de psonis.8.di.primi.q.4.Bb.

Quāuis psona diuina rōne eēntie ꝯtineat virtualr̄ ꝗcunꝙ entitatē creatā. tm̄ nō vr̄ virtualr̄ ꝯtinere rōne ꝓprietatis psonalis aliquā entitatē creatā. q2 pari rōne ꝯtineret quālibet. ⁊ ita ꝓprietas psonalis esset formaliter infinita.19.q.q.J.Q.

Quāuis sacerdos ꝓferendo semel v̄ba plures hostias ꝯsecret sit̄. tm̄ sunt ibi plures ꝯsecrationes passiue. ⁊ etiā posset concedi ꝙ essent plures eucharistie sicut plures hostie. silr̄ plura vina ꝯsecrata sicut plura vina.6.di.quarti.q.2.M

Quāuis sint due ptes imaginis ex pte intellectus ⁊ vna ex pte volūtatis hoc nō est. q2 intellēs duplici actu elicito attingat obiectū volūtatis. memoria eīn ⁊ si hēat actionē de gn̄e actiōis. nō tm̄ hꝫ actionē de gn̄e qualitatis qua attingat deū sed sola intelligētia hꝫ huius actionem que ē opatio circa tale obiectū ⁊ p tanto in intellectu est rō parētis cui competit actio de gn̄e actiōis ⁊ ꝓduci que duo repre sentant in diuinis patrē ⁊ filiū in volūtate aūt non est talis rō origināndi naturalr̄ sꝫ libere. et inꝗtum hꝫ rōnem originantis pōt poni voluntatē ꝯcurrere cū memoria sicut dictū est di.3.primi.li.q.vlti. Dico igit̄ breuiter ꝙ isti habitus nō corrn̄dent ptibus imaginis. sed tm̄ sunt due potētie quarū est attingere deū immediate p actus elicitos. tales aūt sunt intellectus. q vt indistinctus p vnicū actū elicitū immediate attingit deū credēdo. ⁊ volūtas vt hn̄s rōnē affectionis iustitie ⁊ cōmodi amando ⁊ sperādo.26. dist. tertij. q. vnica.J.N

Quāuis subiectū sustētet ꝓprie accidēs. nō tm̄ hꝫ primitatē essē

cietie respectu eius. nec aliquā causalitatē inꝗtū ꝑcise sustentificat illud. 1. di. tertij. q. 4. J. A

Quāuis verū sit deū cōicasse angelo spēs omniū quiditatum. tn̄ si nō essent ille spēs cōicate siue ꝯcreate. nō esset incōueniens angelos acq̄rere illas. q2 illud qđ est pfectionis in inferiori itellectu nō est negandū ab intellectu superiori ꝛ pfectiori. pfectionis aūt in intellectu nr̄o ē ꝙ hēat aliq̄d quo actiue possit acq̄rere spēs omniū q̄ditatū ita ꝙ lꝫ posse recipe tales spēs sit inpfectionis. tn̄ actiue posse eas acq̄rere pfectionis est suplētis impfectionē. quales sunt cōiter pfectiones creaturarum 9. dist. scđi. q. 2. N

Quāuis vnitas totius quanti ex ptibus sit ꝯtinuitas ptis cū pte th̄ vnitas siue idētitas ptis ad seipam nō est ꝯtinuitas eiusad aliā ptem. si ergo iterruptio ponat non ꝯtinuitatē posterioris ad priꝰs nō sequit̄ ꝙ tollat idētitatē illiꝰ ad seipam. 43. dist. quarti. q. 1. J. D

Quāuis idē. ꝛ diuersum que cōsequunt̄ aliq̄d in ꝗtum q̄d fundent̄ in substantia. ꝛ equale in vnitate ꝗtitatis stricte accepte ꝛ sile in vnitate qualitatis. tn̄ alio mō accipiēdo in omni gn̄e inuenit̄ qđ accipiēdo rē illiꝰ generis ꝑcisissime ꝛ inuenit̄ quale accipiēdo formā in illo gn̄e i rōne forme ꝛ inuenit̄ ꝗtitas virtualr̄ ꝛ sic in omni gn̄e inuenit̄ idē sile ꝛ equale. hoc mō. n. pn̄t hn̄tes relōnes vnius speciei dici siles fm vnitatē vniꝰ relōnis sicut hn̄tes vnā formam substātialē fm spēm. pn̄t dici siles fm substantiā. 6. distin. quarti. q. 10. J. D

Quāuis vtraqꝫ istaꝝ specierum intermediarū tam. s. fortitudo ꝗ temperantia possint subdiuidi. tn̄ in connumeratione virtutū cardinaliū remanēt indiuise fm hoc igit̄ in cōnumeratione oluin virtutū sunt tres theologice ꝛ quatuor cardinales. De theologicis habet̄ ab apostolo j. Corin. 13. De moralibꝰ Sap. 8. Iste numerꝰ septēuarius simpliciter pficit viatorē. ita ꝙ fm gradus istaꝝ in spē sua est ipe pfectus. fm enim ꝙ iste sunt intensiores ꝛ remissiores. fm hoc est magis vel minus pfectus. ꝛ si sint intēsissime ꝗtum pn̄t eē in via. est homo simplr̄ perfectꝰ ꝗtum potest esse in via non curando modo de ista pfectione que habetur per virtutes speculatiuas acquisitas. que priꝰ excluse sunt. Per istas quippe septem virtutes intelligendo de eis ꝛ de speciebus earum necessarijs de quibus postea dicetur si sint in se perfectissime est homo simplr̄ perfectissimus. et circa deum in se. ꝛ circa omnia alia a deo vt intelligibilia ratione practica. ꝛ vt appetibilia vel sibi vel alteri. ꝛ hoc in ordine ad se in quē possunt virtutes acquisite ex se. vel in ordine ad finem vltimum in quem possunt virtutes acquisite cuꝫ charitate. 34. distinctione. tertij. q. vnica. Z

Quāuis viri ꝛ mulieres in numero saluandorum tunc fuissent equales tamen nunc in participationem glorie sunt inequales numero quia aliqua psona est mortua mulier. que tamen resurget vir. Et videtur ꝙ illud

Probabiliter intellige. decēs sit: q̄ʒ ille sexus nō req̄rit nisi pp imperfectionē. Jō nō opʒ istā personā resurgere in illo sexu. q̄ʒ tūc oīs imperfectio tollet excepta beata vgine q̄ gaudiū immensum ꝛ gloriā habebit ex sexu illo muliebri pp spālēʒ rōnem. 20. dist. scbi. q. 2. J. B.

Quācūqꝫ causalitatē tribuimus speciei vel partialē actiuāʒ: vel tm̄ rōnem p̄sentantis obiectuʒ istam pfectionē eodē mō haberet si esset separata: sicut si coniuncta. vñ ꝫ si separata eēt pñs intellectui: nō per inherentiaʒ: sʒ p simplicē pñtiaʒ posset eodē mō sufficere ad causandū intellectioneʒ in intellectu: sicut qñ inheret: ꝛ hoc ꝯcedo. q̄ʒ dixi supra ꝙ intell's nihil pfectionis pertinētis ad ipm recipit a spē vt informāte: sʒ tm̄mō opʒ spēʒ vt aliā causaʒ partialē effectus cōcurrere cum intellectu: sʒ ꝙ aliqñ cā partialis alteri coinhereat. hoc est oīno accidētale: q̄ʒ eque pfecte posset causare effectum sine inherentia pp ordinē essentialē. s. subordinatiōis virtutis actiue ad virtutē actiuā: cui accidit ordo subiecti ꝛ accidētis: ꝛ ita breuiter dico ꝙ charitas in prima imediate causabit intellectioneʒ intuitiuā sui in intellectu: ꝛ tm̄ non erit pñs intellectui inherendo sʒ voluntati: ꝛ tm̄ ista p̄sentia sufficit ad hoc ꝙ ipsa vt causa partialis cōcurrat cuʒ alia causa. 12. distin. quarti. q. 3. J. FF.

Quādiu aliqs hʒ vsuʒ liberi arbitrij pōt peccare peccato interiori lʒ nō exteriori saltē cōplacendo in peccatis iam prius cōmissis. ꝛ ita pōt peccatū tūc dimittere p displicentiā de eis: lʒ necesse sit non peccare peccato exteriori: sʒ etiā istud intantum pōt esse si sibi p tunc volūtariū vt habeat tunc voluntateʒ ꝙ si possʒ tūc peccare pctō exteriori fugeret hoc oīno: ꝛ nō tm̄ displicentiā: sed aliā penitentiā exterioreʒ hēre de peccatis prius cōmissis salteʒ in voto si superuiuat. 20. di. quarti. q. vnica. G.

Quācunqꝫ passionē ad formam substātie: vel quātitatis: vel q̄litatis reciperet idem corpus a duobus agētibus sibi in isto eodem vbi approximatis: ꝛ illam ꝛ nō aliam reciperet ab eisdem sibi in diuersis locis vel vbi approximatis. Exēplum. si hic circa lignū approximētur ignis ꝛ aqua qualeʒ transmutationē faciēt circa illud lignū in hoc vbi eandē ꝛ nō aliam facient circa idem lignū si habeat duo vbi. ꝛ in vno approximet sibi ignis ꝛ in alio aqua. 10. q. q. R.

Quādiu manet quantitas satis facile est fm cōem opi. saluare passiuʒ respectu agētis naturalis: ꝛ hoc bñ possibile ē respectu qualitatuʒ ꝯtriarum. q̄ʒ non oīs alteratio inter ꝯtria req̄rit quātitatē mutari. ꝛ tm̄ in tali alteratione ad qualitatē cum qua nō posset stare spēs panis desinit eē eucharistia. q̄ʒ deus instituit nō conseruare eucharistiā hoc est accidētia sine subiecto: in q̄bus sit corpus xp̄i nisi quandiu manēt ibi qualitates nate pficere substātias iam ꝯuersas. ꝫ simplr saluat eucharistiā posse desinere esse actione agētis naturalis: nec ibi est aliqd miraculum nouū: q̄ʒ eadē volūtate antiqua qua deus voluit euchariſtiaʒ esse in ecclesia. voluit etiā

illam nō manere nisi quandiu qualitates apte nate perficere substātias iam conuersas ma=nent.12.dist.quarti.q.5.B.

Quando accidēs est habens gradus et ꝯueniens subiecto et non determinat subiectū ad aliquē gradum certū habendū non vr quare non possit sibi quicunqꝫ gradus inesse. qr nō inuenitur cōtradictio. et vbicūqꝫ nō inuenitur ꝯdictio illud ponit absolu=te possibile.11.di.tertij.q.1.ſ.F.

Quādo accidēs inest substantie sunt ibi due habitudines: vna forme ad informabile. et illi9 extremū ē suba vt receptiua talis forme. et vt potētialis saltē potētialitate ſm qd. Alia ē habitu=do accn̄tis vt depēdētis ad substantiā vt ad quā depēdet. et illi9 extremū est substātia vt essen=tialr prior accn̄te naturalr posteriori. Prima habitudo non pōt esse alicui9 nature ad ꝟbum: qr illa requireret imꝑfectionē in ꝟ=bo. qr aliquā potentialitatem. Scd̄a pōt eē. qr illa nō requirit in verbo: nisi p se; prioritatem q̄ nō repugnat sibi respcū cuiuscū cūqꝫ nature create.19.q.q.M.

Qn̄qꝫ ex charitate siue ex contēplatiōe dei statim inest q̄si que=dam detestatio peccati. et sequit tristitia maxima: nullo adhuc posito actu iustitie respectu il=lius iustitie: qn̄qꝫ aūt prio inest actus iustitie et intensus in se: et tn̄ cause prime. s. intellc̄s in ꝯsiderādo et volūtas in detestādo nō efficaciter mouent ex illo i=perio iustitie. forte qr carēt ha=bitibus q̄ essent principia perfectionis in actibus suis. Et lʒ iste moueant qn̄qꝫ: nō tn̄ sequit tristitia. qd̄ etsi posset esse pp̄ multas causas: pp̄ hoc est qn̄qꝫ. qr sicut intellc̄s cōformat parti sensitiue in nobis ē ita et appetit9 intellectiu9 appetitui sensitiuo ꝯtuʒ ad faciliter cōdelectari et tristari. Cuius ḡ appetitus sen=sitiuus nō est natus tristari vel dolere eius volūtas nō faciliter tristatur.14.di.quarti.q.2.S.

Quādoqꝫ accipit experientia de cōclusione: puta ꝙ luna frequēter eclipsat. et tūc supposita cō=clusione: qr ita ē inquirit cā ta=lis ꝯclusionis p viā diuisionis: et qn̄qꝫ deuenit ex ꝯclusione experta ad p̄ncipia nota ex terminis. et tunc ex tali p̄ncipio noto ex terminis pōt cōclusio. prius tn̄ p experientiaʒ nota: certius cognosci ꝙ in primo gn̄e cognitionis: qr vt deducta ex princi=pio p se noto. sicut illud ē per se notū: ꝙ opacū interpositū inter luminosuʒ vcʒ et pspicuū impe=dit luminis multiplicationē ad tale pspicuū. et si inuentū fuerit p diuisionē: ꝙ terra est tale corpus interpositū inter solē et lu=nam sciet certissime demonstratione pp̄ q̄d: et nō tn̄ p experiētiam: sicut sciebat illa cōclusio ante inuentionē p̄ncipij. Qn̄qꝫ aūt est experientia de p̄ncipio: ita ꝙ nō ꝯtingit amplius p viā diuisiōis vlteri9 inuenire principiū notū ex terminis: sʒ statur i aliquo vero vt in pluribꝫ cuius extrema expertū est frequenter vniri. puta ꝙ herba talis spēi ē calida: nec inuenit aliqd̄ mediū alius prius: p qd̄ demonstretur passio de subiecto pp̄ q̄d: sʒ stat in isto: sicut in prio noto pp̄ ex=perientiā tunc lʒ incertitudo et fallibilitas remoueant p illam ꝑpositionē effectus vt in pluri=

bus alicuius cause non libere est naturalis effectus eius: tamen iste est vltimus gradus cognitionis scientifice et forte ibi non habet necessaria cognitio actualis vnionis extremorum: sed aptitudinalis. si enim passio esset res alia absoluta a subiecto posset sine contradictione separari a subiecto. et expertus non haberet cognitionem quia ita est. sed quia aptum natum est ita esse. 3. di. primi. q. 4. I. E

Quando actus repugnat actui licet possibilitas ad illum actum stet cum illo et magis cum possibilitate ad illum tamen possibilitas ad istum non stat cum necessitate illius: quia si ille est necessarius iste est impossibilis quia repugnans necessario est impossibile. 49. di. quarti. q. 13. L. r

Quicunque aliqua sunt simul quorum cumque est vnum prius et reliquum. falsa est: nisi intelligatur de simultate eiusdem rationis cum illa prioritate et posterioritate. sicut ista est falsa: si aliqua sunt simul tempore: quicquid est prius natura vno et reliquo. Sed ista est vera: si ista sunt simul tempore quicquid est prius tempore vno et altero. 28. dist. primi. q. 3. I. L

Quando aliquid est de se esse: et non tamen capax illius esse: tunc etiam est de se habens quamlibet conditionem necessario requisitam ad esse. ens autem vt conuenit deo. scilicet ens per essentiam est ipsum esse infinitum: et non aliquid: cui tamen conuenit ipsum esse: et ideo ex se est hoc: et ex se infinitum: vt quasi per prius intelligatur aliquo modo infinitas est modus entitatis per essentiam: quam ipsum intelligatur esse hoc: et ideo non oportet querere: quomodo hoc ens sit infinitum: quasi prius conueniat sibi singularitas quam infinitas. et ita est vniuersaliter in his que possunt esse entia per essentiam: non per participationem. tale primo determinatur ex se: vt sit tale per essentiam: et vt sit infinitum tale. et vt sit hoc de se. 8. dist. primi. q. 3. I. Bb.

Quando aliquis reminiscitur oportet quod habeat aliquid apud se manens per quod illud esse sciat cuius prius meminit et post oblitus est. vt argumentum procedit de seruo fugitiuo. Istud autem manens non potest poni in parte sensitiua: quia illud est deletum: saltem non remanet perfecte nec sufficienter ad actum recordandi. ergo probabile est quod illud sit species in intellectu manens perfecte: et sic recuperata specie in memoria sensitiua que aliqualiter decidit per collationem ad speciem intelligibilem manentem cognoscitur illud obiectum recordatum esse illud quod fuit prius memoraliter notum: sic igitur quantum ad primitatem vel radicem seu sufficientiam ex se ad actum non solum est memoria in parte intellectiua: sed in sensitiua etiam in nobis. 45 dist. quarti. q. 3. I. P.

Quando angelus peccauit secundo peccato adhuc fuit in via: et per consequens quando peccauit secundo peccato potuit penitere de primo peccato: ita primum peccatum ex se non fuit irremediabile: quia si penituisset inuenisset veniam et misericordiam. tamen ex quo in illo peccato deuenit ad terminum omnia peccata eius facta sunt irremediabilia. omne enim peccatum alicuius peccatoris perdurans vsque ad terminum vie est irremediabile et qualiter ista irremediabilitas sit tamen ex lege dei nulli habenti gratiam cum fuerit in termino dicetur. dist. 7. nego igitur quod assumitur ibi tamen esse vnum peccatum. vnde incepit malitia demonis ab immode

tatō amore sui: qđ non erat maximuʒ peccatū ⁊ consumebatur ĩ odio dei: qđ est maximū peccatuʒ qđ sequebat̃ ex hoc: qꝛ nō potuit hr̃e volita manēte deo: et ideo ex inordinato appetitu prius potuit deū velle nō esse: ⁊ ita odire. 6. dist. scdi. q. 2. S.

Quādo cā est illimitata ex perfectione sua ad plures effectus ĩ se ex se est determinatissima determinatione excludēte ꝯtradictionez vel indifferentiā ad cōtradictoria ad qđcunq; illorum pluriū. probo qꝛ si eēt tm̄ illius esset determinata ad illud: sed qđ extēdit se etiā ad aliud causandū nihil diminuit de virtute sua respectu illius nec impedit determinationem sui respectu illius. 50. dist. quarti. q. 3. ꝟ. A.

Quando cōceptus vl'is abstrahitur a singulari: quanto ē vniuersalior: tanto difficilius ꝑōt intellectus diu sistere in tali conceptu: qꝛ quecunq; intelligimus vl'e: phātasiamur eius singulare. ⁊ illud vl'e diutius ⁊ facilius possumus intelligere ꝙ ē similius singulari relucēti in phantasmate. ⁊ qꝛ vl'issima sunt remotiora ab ipso singulari: iō difficilius ē stare in ꝯceptu illoꝝ vl'issimorū. Concipiendo ḡ deum in conceptu vl'issimo: noli querere quid. hoc est noli descendere in aliquē conceptum particularē: in quo ille vniuersalior saluat̃ qui particularior propinquior est phantasmati: descendendo enī ad talez qui magis relucet in phātasmate occurrenti ĩstatim amittitur illa serenitas veritatis. vel sinceritas veritatis: in qua intelligebat̃ deus. qꝛ statim intelligit̃ veritas ꝯcta: q̄ nō cōuenit deo: cui cōueniebat veritas in cōi concepta nō contracta. 3. dist. primi. q. 3. R.

Quando deus assistit vt gn̄alis cā ad aliquē effectū causandū. si natura disponit non dr̄ miraculose cōferri: nec illud collatū dicit̃ esse supernaturale. sꝫ magis naturale. vt pꝫ de corpore organizato ⁊ infusione anime. 24. di. tertij. q. vnica. C.

Quādo deus ꝯseruat creaturā. terminus illius cōseruationis non est aliq̄d nouū. sꝫ ideꝫ ⁊ ſm idem esse quod prius habuit. nō ergo requirit conseruatio actio vel passio nouitatem in termino. 10. q. q. ꝟ. L.

Quando dignior ꝑsona satisfacit ꝓ indigniori nō opꝫ ꝙ in illo sit pena ⁊ satisfactio in quo aliꝰ delinquit: sed minor posset sufficere in digniori ad satisfaciendum. ⁊ ideo qꝛ xp̄s dignior persona fuit q̄ Adam iō ip̄m non oportuit pati ſm portionem superiorem volūtatis. sed sufficiebat pati in appetitu sensitiuo inferiori: vn̄ passio in solo sensu christi satisfecit ad delendum peccatum Ade. 15. dist. tertij. q. vnica. ꝟ: Aa.

Qn̄ erat necessitas multiplicādi genus humanū ad cultuꝫ diuinum puta qꝛ pauci erant cultores dei: necessitas fuit vt multiplicarent̃ cultores dei quantuꝫ possent. qꝛ in sola successiōe eoruꝫ māsit fides ⁊ cultus diuinꝰ. ḡ ꝓ tunc rōnabile fuit dispensare: vt vnus cōmutaret corpus suum pro pluribus corporibus mulierū ad maiorē multiplicationeꝫ cultoꝝ dei: que sine hoc nō fieret. sic aūt fuit dispensatū vt presumit̃ de Abraam ⁊ qui

busdam aliis patribus.33.dist. quarti.q.1.C

Qñ forma pducit simul cũ suscep tiuo nõ est ppue mutatio ad illã formã.qꝛ susceptiuum non prius fuit sub priuatione.ꝙ forma nec prius fuit aptum natũ hr̃e formã ꝙ habeat eã.sed tñ est mutatio ad susceptiuũ eius cum igit ala intellectiua inducat siĺ cũ eẽ corpis ẽt in nobis. ad alaꝫ propie nõ est mutatio sꝫ tñ ad esse corpis organici et illius mutationis subiectũ est materia que fuit subforma sanguinis.2.dist.tertij.q.3.E

Qñ in creaturis.aliqd ꝯtinet p idẽtitatem siue vnitiue plura. non est hoc ex pfectione illius ꝯtenti.sed ex pfectione ꝯtinentis. sicut si ala intellectiua fm aliquos ꝯtineat aiam vegetatiuã ꝛ formã substantie. nõ est hoc ex pfectione forme substantie.qꝛ ipa nõ ꝯtinet oẽsformas alias.sꝫ ex pfectione aie intellectiue.siĺr si hoc eius ꝯtineat ꝙlibet passionẽ entis.vt veritatẽ ꝛ bonitatem ꝛvnitatem.nõ est tñ istaꝯtinentia ex pfectione ꝯtenti.sꝫ ex pfectione ꝯtinẽtis. quẽ admodũ ꝛ in diuinis ꝙ relo sit eadẽ fundamẽto nõ est ex pfectõe relõnis ꝗsi ipa ꝯtineat eẽntiã p idẽtitateꝫ.sꝫ ex infinitate formali eẽntie propter quã ipa hꝫ in se relõnem per idẽtitateꝫ 1.dist.scdi.q.4.O

Qñ intelligit aliqua realitas cũ mõ intrinseco suo.ille ꝯceptus nõ est ita simplr simplex.quin possit ꝯcipi illa realitas absqꝫ mõ illo.sꝫ tũc est ꝯceptus impfectus illi⁹rei põt ẽt ꝯcipi sub illo mõꝛ tũc ẽ ꝯceptus pfectus illi⁹ rei.Exemplũ si eẽt albedo sub decimo gradu intẽsionis.ꝙtũcunqꝫ esset simplex oino in re. posset tñ ꝯcipi sub rõne albedinis tãte.ꝛ tũc pfecte ꝯciperetur ꝯceptu adequato illi rei.vl' posset ꝯcipi pcise sub rõne albedinis.ꝛ tũc ꝯciperet ꝯceptu imperfecto ꝛ deficiente a pfectione rei.ꝯceptus aũt impfectus posset eẽ cõis illi albedini ꝛ alij ꝛ ꝯceptus pfectus propri⁹ eẽt. requirit igit distinctio iter illd a quo accipit ꝯceptus cõis ꝛ illud a quo accipit ꝯceptus proprius non vt distinctio realitatis ꝛ realitatis. sꝫ vt distinctio realitatis ꝛ modi proprij ꝛ intrinseci eiusdẽ.ꝗ distinctio sufficit ad habendũ pfectum ꝯceptum vel imperfectũ de eodeꝫ quorũ impfectus sit cõis.ꝛ pfectus sit propri⁹.sꝫꝯceptus generis ꝛ drĩe requnt distinctionẽ realitatũ nõ tñ eiusdẽ realitatꝫ pfecte ꝛ impfecte ꝯcepte. Istõ pt sic declarari.si ponam⁹ aliquẽ intellm pfecte moueri a colore ad intelligẽdũ realitatẽ coloris ꝛ realitatẽ drĩe.ꝙtũcunqꝫ hẽat pfectũ ꝯceptũ adequatuꝫ pme realitati n tñ hꝫ i hoc ꝯceptũ realitatis a quo accipit differentia.nec ecõuerso.sꝫ hꝫ ibi duo obiecta formalia.que nata sunt terminare ꝯceptus proprios distinctos.Si aũt tñ eẽt distinctio in re sicut realitatisꝛ sui modi itrinseci.nõ posset intellect⁹hr̃e propriũ ꝯceptũ illi⁹ realitatis.ꝛ nõ hr̃e ꝯceptũ illi⁹ modi intrinseci rei.saltẽ vt modi.sub quo ꝯciperet.lꝫ ille modus nõ ꝯciperet.sicut de singularitate ꝯcepta . ꝛ mõ sub quo dꝫ ꝯcipi.vt pꝫ alibi.Sed in illo perfecto cõceptu haberet vnũ obiectũ

obiectū adequatu3 illi.sc3 rem sub mō.8.dist.pⁱmi.q.3.I.y.

Quādo obiectū nō est debite approximatū nō mouet ad cognoscendū se sub pfectissima rōne: s3 sub alia imperfecta. & tunc intellectus sequens sensum talis obiecti op3: ꝙ sit talis obiecti vlis cuius sensus erat sub rōne singularis: s3 qñ obiectū est in debita ꝓportione: vt possit mouere sensu3 sub rōne sua ꝓpria & perfecta: tūc intell's sequens sensum tale3 h3 notitiam talis nature prius sub rōne specifica confuse ꝗ̃ sub rōne generis confuse. Non ꝙ rō realis imperfectior: a qua sumit̄ genus sit rō mouendi. qñ plus distat & perfectior a qua sumit̄ differentia sit ratio mouendi qñ minus distat: imo ratio actiua efficacior est ratio agendi a distantiori. S3 forma specifica est imperfectior ratio assimilāda a magna distantia & est rō perfectior assimilādi a distantia ꝓportionata.3.dist.pⁱmi.q.2.ꝟ.O.

Quando opposita comparātur ad idem ꝯm ordine3 nature: nō simul ambo insunt s3 tm̄ alter inest. reliquum aūt qd dr prius natura nō inest: qr in eode3 instanti oppositū inest. s3 dr prius natura. qr tunc inesset quantu3 est ex parte subiecti: nisi aliqd extrinsecū impediret. Exemplū si materia comparat̄ ad formā & ad priuationē prius naturalr est materia nō habēs formā ꝗ̃ habens: nō ꝙ in illo instanti in quo h3 formā realiter non habeat eam. qr tunc cōtradictoria essent simul. s3 qr tunc materia quantū ex se dimissa sibi nō haberet formā si aliud habens nō daret. Similiter subiectum est prius naturalr vtroqʒ opposito qr prius naturalr est vnumqdqʒ ꝗ̃ illud qd est in se ꝗ̃ sit vel nō sit aliquid: qd est sub aliquo: et ita lic3 materia prius naturalr sit priuata ꝗ̃ formata: nō tamē sequit̄ ꝙ ipsa aliqñ sit non sub forma. Similr l3 prius natura materia sit aliqd in se ꝗ̃ priuata vel formata: non tñ sequit̄ ꝙ ipsa aliqñ sit in se: ita ꝙ nec sub priuatione nec sub forma. quia hoc mō non est aliud esse prius nisi ꝙ ꝯm ꝓpriam rōnem eius: qua dr prius neutrum illoꝝ includit.3.dist.tertij.q.1.E.

Quando ordo nature ē inter positiuum sicut inter subiectum & accidēs materiā & formā: qd est prius natura pōt esse prius in essendo. s3 qñ est tm̄ inter opposita priuatiue prioritas ꝑ cōparationē ad tertiū non est nisi qr hoc inesset si aliud nō īpediret. vel est pⁱoritas in intellectu. qr sc3 istud priᵒ intelligit̄ vt ꝑuatū 3.distinct.tertij.q.1.G.

Quādo pfectio actꝰ ē a duobꝰ.s. a potētia & obiecto qñ variat̄ ꝑpria rō istoꝝ vel alteriꝰ eoꝝ in se vel cōiūctiōe cu3 reliq cā: vel ꝯm approximationē ad reliquā cā3 qr minꝰ pfecte agūt cāe partiales respectu effectꝰ qñ nō sūt sufficiēter approximate & cōiūcte variabit̄ tūc pfectio huius actꝰ.31.dist. tertij. q. vnica.ꝟ.C.

Quando res nō est: non est idētitas eius realis: sed tūc si est in intellectu est idētitas vt est obiectum intellectū et necessaria ꝯm quid: quia in tali esse extrema nō possunt eē sine idētitate tamen illa potest non esse sicut extrema possunt nō esse intelle

cta.igit ppositio ē necessaria i intellectu nr̄o ſm qd q2 imutabilis in falsum.ſ3 simplr̄ necessaria nō nisi in intellectu diuino. Sicut nec extrema hn̄t idētitatem simplr̄ necessario in aliquo esse nisi in illo eē intellecto 3.dist.primi.q.4.Z2

Quando spēs gignit ab aliquo sicut a totali causa representat ipsum sub illa ratione sub qua gignitur loquendo de rōne gignēdi: ⁊ etiā representat ipsum cōcomitanter sub rōne gignentis: aut saltē non sub rōne opposita ratiōi gignētis: ⁊ ideo species in sensu nō representat obiectum sub rōne vniuersalis que est conditio opposita rōni gignentis singularis.3.distinc. primi.q.6.3.

Quando voluntas ex libertate sua absq3 passione in appetitu sensitiuo ⁊ errore in rōne peccat: ibi eīm est plenissima rō peccati: q2 nihil aliud a voluntate alliciēs ea3 ad malū ſ3 ex pura libertate sine alia occasione extrinseca eligit sibi malum velle nō tñ ex malitia ita q2 volūtas sic peccans tendat in malū inquantū malū.43.di.ſcdi.q.2.B

Quādo sunt aliqua duo equevolibilia ⁊ ordinabilia ad aliquē3 finē: ⁊ ex parte sui hn̄t rōnē illā ppquā3 sunt volēda ab aliqua volūtate volūtas preacceptās vnū illoꝝ alteri ad illū finē peccat ſm acceptationē psonarū: talis.est aūt ois volūtas creata q2 respectu illius bonitas amabilis est rō recte amādi: non sic volūtas increata respectu alicuius boni alterius ab essentia sua.nullum enim aliud bonum (q2 bonu3) ideo amatur ab illa voluntate: ſ3 econuerso.⁊ ideo non potest acceptare personas q2 nō est in eis bonitas: que sit sibi ratio amandi.41.dist. primi.q.vnica.ſ.E.

Quando sunt aliqua duo extrema opposita: quāto aliquid recedit ab vno oppositoꝝ: tanto accedit ad aliud modo actualissimam rationē practici h3 cōsideratio: que nata est imediate esse conformis formalr̄ praxi eliciēde: ⁊ quanto aliqd magis recedit ab isto: tanto magis accedit ad speculatiuū: ⁊ ideo habitus vniuersalis: qui non est imediate natus esse conformis praxi eliciēde: potest dici speculatiuus respectu alicuius habitus: qui imediate natus est esse conformis praxi eliciende. Ita pōt dici ars speculatiua respectu habitus expti: q2 ars tā3 vrior habitus nō est ita imediate directiua: sicut apparet p: in primo meta. Artifex frequēter errabit: expertus aūt non ita errabit. Ita potest distingui medicina in speculatiuā: que.ſ.est de vniuersalioribus causis ⁊ curis: que cognitio est remotior a praxi elicienda: ⁊ in practicam que est de particularibus ⁊ propinquioribus praxi ⁊ immediatius conformibus praxi: tñ ſm veritatē illa vrior (q est in comparatione dr̄ speculatiua) ē simpliciter practica: q2 virtualiter includit illam particularē formaliter conformem praxi.4.q. prolo.Ee. he.

Qn̄ sunt alique potētie ordinate naturalitas potētie supioris est maior q̄3 potentie inferioris.vt p3 de sensu tact⁹ q̄ naturalr̄ ſm ppria3 inclinationē delectarēt

in sensibili vel tangibili. et silr
gustꝰ q̄ tñ i beatis nō hñt hmōi
actus vt gustādi ⁊ comedendi:
nec tñ sunt ibi violēter sine acti
bus: suisq; sequunt̄ inclinatio
nē appetitꝰ supiorisvt volūta=
tis. sic ēt est cū graue ascēditne
fiatvacuū. ⁊ ē sicut i maiori mū
do ita in minori. vñ naturalius
ē corpi pfici ab aīa: ⁊ ꝙ fiat ꝯue
niens perfectibile eiꝰ: ⁊ ꝙ mo=
ueat̄ motu ꝯpetēti aīe: ꝙ̄ ꝙ mo
ueat̄ motu ꝓprio ad centruꝫ. ⁊
ideo ꝯm inclinationē nature su
perioꝛis quiesceret naturalr̄: sꝫ
ꝯm q̄d innaturalr̄. 49. dis. quar
ti. q. 14. L

Qn̄ subiectū respcū p̄dicati non
hꝫ vnū ꝯceptum sed duplicē in
cludit opꝫ rōneꝫ illius subiecti
esse in severā: ⁊ nō includere re
pugnātiā alioq̄n si ad verifica
tionē ꝓpōnis sufficeret p̄dicatū
eē de intellu subi⁊ nō req̄reret̄
ꝙ rō subiecti includentis duos
ꝯceptus esset in severa: tūc eēt
hec vera: maius deo est: q; eē ē
de intellectu subiecti sed q; hoc
subm maius deo includit in se
repugnantiā iō non est verꝫ de
aliquo: nec aliq̄d de ipo. igr̄ opꝫ
ꝙ rō subiecti nō hñtis ꝯceptuꝫ
vnū sit ꝟa in se añq̄ verificet̄
de aliquovel aliquid de ipso et
si sit impossibiliter ꝟa: aliquid
impossibiliter verificat̄ de eo: si
cut rō huiꝰ subiecti maius deo
est impossibiliter vera: ideo im
possibiliter verificat̄ de aliquo
vel aliquid de ipso. ⁊ si possibilr̄
possibilr̄. ⁊ si actu actu. cū igitur
hoc nomen xp̄s significet sup=
positū existens in duabꝰ natu=
ris. ⁊ in triduo non existebat in
nā hūana tota: quāuis ꝑtes na
ture eēnt. sibi vnite. iō hec ꝓpō
Christꝰ fuit hō in triduo: ē fal=
sa: q; rō subiecti ꝓ tūc erat in se
falsa: ⁊ iō nō p̄t hō verificari de
eo vt hec sit ꝟa. Christꝰ ē hō: q;
rō subiecti. s. xp̄i nō fuit in se ꝟa
q; nō includebat suū significa=
tū. 22. distinc. tertij. q. vnica. in=
fra. M

Quando vnum generat̄ ⁊ aliud
corrumpit̄: tūc ꝯcurrūt ibi cōi=
ter due mutatiōes: ⁊ quattuor
termini: due forē ⁊ due priuatio
nes: tñ circūscripta altera mu=
tatiōe ⁊ terminis eius: nihil mi
nus eēt reliq̄ mutatio. 27. dist.
p̄mi. q. 3. C

Quātitas ⁊ maius vel minus in
quātitate non loquēdo ꝺ respe
ctu quē iportat maius: sꝫ de ab
soluto qꝺ supponit tanq̄ ꝓpri=
mū fundamentū non sunt eēn=
tialr̄ distincta: nec eo mō quo
opꝫ subiectū motus distingui a
termino Et ideo cōcedo ꝙ non
transmutat̄ aliqua forma alicu
ius gñis ad magis ⁊ minus in
tra genus: sꝫ tota forma q̄ ē ma
ior siue inquātitate siue in q̄lı=
tate vbi non dicit ens ꝑ accñs:
est terminus a quo: ⁊ tota forā
q̄ est minor est terminꝰ ad queꝫ
vel econuerso. et tamen illa to
ta forma que est maior potuit
esse illa res que est minor sicut
aliquid eius. 12. distinc. quarti
q. 4. B

Quantitas separata non hꝫ ali
queın modū positiuū substātie
sꝫ tm̄ negatiuū. istū. s. non ines
se actu subiecto. sꝫ iste modꝰ ne
gatiuus non sufficit ad hoc vt
possit eē subm magis q̄ prius.
imo cuius potuit prius eē ime
diatū subiectū eiꝰ precise pōt
esse nunc: potest tñ cōcedi illa
propositio ꝙ alicuius trāsmuta

tiõis põt quãtitas eẽ subiectũ ꝫ nõ trãsmutatõis ad substãtiã: qꝛ ibi reqrit ꝙ subiectũ sit pnci pium substantie composite. vt materia.12.dist.quarti.q.6.G.

Quãtitatẽ positã ꝛ terminũ bñ se quit equalitas vel inequalitas q̃ dicit respectũ intrinsecus adue niẽtẽ ꝫ nõ necessario ꝯsequit alì qs respect⁹ extrīsec⁹ adueniẽs talis est ꝯmẽsuratio vt hic loqui mur vel magis ꝓprie coextẽsio Nã si loquaris de cõmẽsuratiõe fm equalitatẽ vel inequalitatem qꝛ.s.hoc sit maius vel min⁹ istã cõcedo in ꝓposito qꝛ corp⁹ xpi est maius hostia ꝫ nõ istã cõmẽ surationẽ q̃ dr ꝓprie coextẽsio q̃ ꝓprie dicit simultatẽ ptis cum parte.10.dist.quarti.q.1.J.P.

Quãtitas virtualis nõ ꝯuenit nisi entitati qditatiue vt.s.distiguit ab entitate hypostatica ꝛ ꝑ ꝯñs nec finitas nec īfinitas. Jsta au tẽ entitas ꝫ sit in se quodãmõ quiditatiua tñ vt est talis est tñ hypostatica.5.q.q.Cc.

Quãto aliqua sunt magis distin cta ꝛ diuersa formal'r .tãto sunt magis disposita ad faciẽdũ ꝑ se vnum: qꝛ in illa ꝯstitutiõe nõ re quirit similitudo in natura sed ꝓportio ꝯueniens q̃ põt esse in ter ꝑmo diuersa. Dico igr̃ ꝙ nõ est ꝯtradictio ꝙ materia sit ter minus creatiõis ꝛ ꝑs ꝯpositi ꝛ ꝙ ipa habeat aliqđ esse cũ sit ali qua essentia. ꝙ eĩ aliqua essen tia sit extra cãm suã. ꝛ ꝙ nõ ha beat aliqđ esse: quo sit essentia est mihi contradictio.12.distin. secundi.q.1.F.

Quãtũ ad gloriã ꝯsequẽdã ꝛ ad gratiã habẽdã nõ est distinctio in lege xpi inter feminã ꝛ mascu linũ: qꝛ tantã gratiã haberet ꝛ tã tam gloriã attingere põt illa sicut iste ꝫ quãtũ ad gradũ excel lentẽ habẽdũ in ecclesia bñ de cet esse distinctionem inter virũ et mulierem in lege xpi: qꝛ hoc consonat legi nature.25.distin. quarti.q.2.F.

Quãtũcunq̇ aliqua ꝑ impossibi le separent: si eis sepatis aliqđ cõpetat vni ꝛ nõ alteri hoc nõ pt esse nisi ꝑ aliquã distictionẽ for malem rõnis istius ꝛ rõne illi⁹ 8.dist.primi.q.4.P.

Quãtũcũq̇ aliqua sint correlati ua tñ circa extrema sunt duo ac tus itellectus sicut ptꝫ de acci dente ꝛ subiecto q̃ eĩ intelligit accidẽs nõ ꝓpter hoc intelligit subiectũ eandẽ intellectionẽ lꝫ actus cõparãdi sit vnus.43.di. secundi.q.1.J.B.

Quantũcunq̇ obiecta distiguan tur prio penes necessariũ ꝛ cõtin gens vel penes eternũ vel tpale si tñ vnũ illoꝝ possit accipi vt pn cipiũ cognoscẽdi alteꝝ talis di stinctio obiectoꝝ nõ reqrit disti ctionẽ potẽtiaꝝ. Sic autẽ est de obiectis portiõis superioris rõ nis ꝛ inferioris.24.dist. secundi q.vnica.J.F.

Quantũcunq̇ iste ꝑfectiões sint vnitiue in essentia ex quo tñ nõ sunt qditatiue idẽ essentie non sequit: in abstracto ꝙ hoc sit il lud sicut aĩal est de rõne qdita tiua hoĩs ꝛ tñ non sequitur ꝙ vnũ abstractiue ꝑdicet de alio. hec eĩ est falsa humanitas est aĩa litas. Accipiẽdo aũt ꝯcretiue sic vnum ꝑdicat de alio: vt homo est aĩal sic ẽt potest dici ꝙ intel lectiuum est volitiuum.16.dist. secundi.q.vnica.J.O.

Quantũcunq̇ angeli sint ꝑñtes vel vnus ꝓpinquior alius remo

tio; sicut memoria nō gigneret in intelligentia Michaelis nisi ex imperio voluntatis siue ita nō gignit in intellectu alterius & non in alterius nisi ex determinatione ipsius loquentis.9.dist.secūdi.q.2.§.B.

Quare ꝯpositū est p se vnū nō est reddēda alia cā.nisi qꝛ hꝫ talē formā qua est p se ens: īo p se vnū & ita de ꝯposito nō est alia cā reddēda: īō sicut ens p se potest esse simplex & ꝯpositū sic nec repugnat sue p se passiōi.s. vnitati ꝙ sit simplex vel composita 12.dist.secundi.q.1.§.C.

Quare sit sic istitutū ꝙ baptism⁹ fiat in aqua sunt aperte ꝯgruētie.qꝛ aqua est frigida fluida lucida necessaria & cōis & he oēs ꝓprietates ꝯueniūt illi humori in quo dꝫ fieri baptismus q̄ est ad reprimēdū estū ꝯcupiscētie; ab flectendū rigorē inobedientie. ad illustrādum claritatē fidei: ad itroducēdum viā salutis & hoc est cōe oībus: sicut lex ista. cuius hoc sacramētū est initiatiuū cōis est omnibus ad salutē 3.dist.quarti.q.3.C.

Quatuor ꝯditiones attribuim⁹ habēti habitū ꝑmo ꝙ opaꝛ delectabiliꝰ faciliter: expedite & prōpte.17.dist.primi.q.2.B.

Quecūꝙ differentia indiuidualis vel gradus additus q̄ditati non est nata esse pars quiditatis.17.distinctione.primi.q.3. infra.Ex.

Quecunꝙ entitas signata in re vel est formaliꝰ absoluta vel formaliter ad alterū: qꝛ bene possibile ē ab aliqꝰ abstrahi ꝯceptū indifferentē nec absolutum nec relatiuum & tn̄ qōcunꝙ signatū existēs extra aīam necessario & determiāte est hoc vel illō ita ꝙ indifferētia ꝯceptus abstrahibilis a pluribus non ꝯcludit īdifferentiā singularis existētis ad hoc vel illud.4.q.q.X.

Quecūꝙ ꝯtinenꝰ in scriptura ꝓ tpe pro quo sunt obseruāda & tn̄ non sunt nota ex terminis nec demōstrabilia ex talibus notis nec statim ꝯsona talibus veris euidenter sunt mere de iure positiuo diuino cuiusmodi sunt oēs cerimonie iudeoꝝ ꝓ tpe illius legis & xp̄ianoꝝ pro tpe legis nostre nec eī est notum ex terminis nec demonstratū: nec euidenter consonum talibus ꝙ deus sit colendus in immolationibus bestiarum veteris legis & hoc pro quocunꝙ tpe: nec ꝙ sit colendus in cerimoniis nostris puta in oblatione eucharistie vel cantu psalmorum: licet ista sic sint consona legi nature ꝙ non repugnent.17.distin.quarti.q.vnica.B. Jus diuinum positiuum.

Quecunꝙ natura ꝯtingēter respicit quālibet formā alicuius generis simpliciter se hꝫ contingēter ad totum genus. Intelligo eī simpliciter quasi non est necessario ex causa intrinseca: hic videꝰ satis manifesta. qꝛ si esset vna natura a causa intrinseca determinaret sibi tale genus necessario determinaret sibi aliquā speciē illius generis. qꝛ vna natura non hꝫ intrinsece ad opposita disiuncta necessitatē quin habeat necessitatē ad aliquod vnū illoꝝ & per hoc soluiꝰ instantia que posset fieri sic. qꝛ numerus est par vel impar necessario nec tn̄ necessario alterū illoꝝ instaꝰ eī de aliquo cōi respectu passionis disiuncte. sed qōlibet

ſpeciale neceſſario ſe hȝ ad alterum ſicut ad genus nec iſta iſtātia etiā eſt ad ꝓpoſitum q: hic non eſt aliqđ ſubiectū qđ ꝯtingenter ſe habeat ad quācunqꝫ formā toti⁹ generis. Et ſi iſtes q: ſupꝑficies neceſſario eſt colorata ⁊ tñ ꝯtingēter ſe hȝ ad quēlibet colorem nō eſt inſtātia q: hec non eſt neceſſitas ad intra: nō enī poſſet inueniri intrinſeca rō ꝑ quā eſſet ꝯtradictio ex ꝑte ſupꝑficiei ſi eēt ſine colore ſicut cōtigētia eſt reſpectu cuiuſcūqꝫ coloris. 10. diſt. quarti. q. 1. M.

Quecūqꝫ potētia paſſiua in ſpē eſt ad perfectionē totā eandeȝ in ſpecie abſolute in quocunqꝫ indiuiduo ꝓpter diſpoſitioneȝ tñ vt puta propter merita vt diſpoſita ſic poteſt eſſe inequalis reſpectu perfectionis in diuerſis indiuiduis in eadem ſpecie 50. diſt. quarti. q. 3. D.

Quecūqꝫ potētia eſt extēſa ꝑ accidēs ceteris paribus maior eſt ⁊ efficacior in maiori magnitudine lȝ nō ſit maior .i. formalr̄ intenſior q: ꝑuus ignis pōt plus habere itēſiue de calore qꝫ magnus ſi ſit multuȝ rarus ⁊ alius denſus. 8. diſt. primi. q. 1. E.

Quecūqꝫ q̇ditas in abſtracto pertinens ad quodcunqꝫ genus habet creaturam pro ſuperiori denominatiue: ſicut ⁊ hoc quod eſt eſſe effectum ſed non omne concretū cuiuſcunqꝫ generis hȝ creatū pro ſuperiori ſed tm̄ illđ cōcretū cuius ꝑ̇ncipium eſſe eſt eſſe illius denominatiui .i. cuius principium eſſe eſt creatum. 11. diſt. tertij. q. 1. H.

Quecūqꝫ ſeparari pñt in eſſe pōt deus ſeparare in fieri ⁊ iđ virtutes quātū eſt ex ſe nō neceſſario cōnectunt̄ in infuſione ſed ex liberalitate diuina ꝯnectunt̄: q: deus totū hoiem ꝑficit: ita ꝙ ſicut corꝑaliter nullū ſanauit niſi ꝑfecte ita ēt ſpūaliter non ſanat hoieȝ niſi ꝑfecte ſanat. Perfecta aūt ſanitas eſt ſi quātū ad intellectū hȝ fidem ⁊ quātum ad voluntatem ſpem ⁊ charitatem 36. diſt. tertij. q. vnica. R.

Quecūqꝫ ſunt ꝑ̇ora eſſentialr̄ ipſo vbi vniformiter inſunt corpori quāuis habēti diuerſa vbi nec variabunt̄ variato iſto vbi. q̄ vero poſterius vel ſimul natura variabunt̄ ſm varietateȝ ipſius vbi. hoc pȝ q: ꝑ̇us eſſentialiter non variat̄ ꝓpter variationē poſterioris. ſed poſterius bene variat̄ ad varietatē prioris q̄ etiā ſunt ſimul natura cū aliquo variant̄ cū illo ſcđa propoſitio eſt Sicut paſſum exiſtēs in vno vbi reciperet formā a duobus agētibus ſibi ibidē approximatis. ſic ipſm in duobus locis exiſtēs patiet̄ ab eiſdē ſibi in illis duobus vbi approximatis ⁊ hoc itelligo de paſſione que eſt ad formā abſolutā. hoc pȝ q: ad hoc ꝙ patiens patiat̄ ab agēte recipiendo iſtā formā non opȝ niſi ꝙ ſit in potētia paſſiua: ⁊ agēs habeat formam actiuā ⁊ ſint debite approximata: ſiue in hoc vbi ſiue in illo ſit approximatio nihil differt quantum ad actionem que eſt ad formā abſolutā ſed paſſio poſita in duobus vbi ipſum habet eādem potentiaȝ paſſiuā ad formā abſolutam ⁊ actiuum hȝ eādem potētiā actiuā ⁊ eodem modo poteſt approximari ſibi vt eſt in iſto vbi ſicut in alio ergo eodē mō patiet̄ quātū ad oēȝ formā abſolutā a quo

Dotrina ſingularȝ

cunq3 actiuo sibi approximat o
siue i isto vbi siue in alio sicut si
tm̄ esset in vno vbi ⁊ esset agens
sibi approximatū. Addidi autē
ſm formā absolutā q2 non op3
q cadē patiat loquēdo de respe
ctis q̄ sunt simul natura cu3 vbi
vel posteriora q2 illa possunt va
riari sicut ⁊ vbi ex p̄ma ꝓpositio
ne verūtamē ibi etiā posset ꝯce=
di ista scd̄a ꝓpositio vt patebit
in respōdendo ad instantias in
sp̄ali. tertia ꝓpositio est. Sicut
corpus in vno vbi existens se ha
beret in rōne actiui ad diuersa
sibi approximata in illo vbi sic
ipsum vt existēs in duobus vbi
se h3 ad eadē sibi in illis vbi ap
proximata hoc p3 ex ꝓbatione
p̄cedētis. 10. dist. quarti. q. 2. H.

Quecunq3 virtus inclinat ad cō=
placēdum in bono honesto icli
nat ēt ad detestādum ⁊ ad displi
cendum de malo inhonesto op
posito. vt pote castitas de ali=
quo inordiato cōtra castitatem
inclinat ad displicentiā ⁊ humi=
litas de actu inordinato super
bie ⁊ sic de ceteris q̄libet tn̄ incli
nās ad talem displicentiam est
virtus appetitiua. q2 nihil est p̄n
cipium odiendi sicut nec aman
di nisi virtus appetitiua. 14. di
stin. quarti. q. 2. J.

Quedā est datio non liberalis ex
pectās redditione3 futurā que
dam est exigēs datione3 presen
tem cōcomitātem q̄ ꝓprie ꝯmu
tatio est. prima bene tenet ēt si
postea nō sequat̄ redditio expe
ctata q2 in p̄senti fit trāslatio so
lum sub spe redditiōis future se
cunda nunq3 est nisi sit statim
redditio ꝯcomitās: q2 ꝯtractus
cōmutatiu9 est ꝯditiōalis ⁊ si nō
exp̄ssa ꝯditione. tn̄ vniuersaliter
ex natura ꝯtractus subintelle=
cta ⁊ ꝯtractus ꝯditiōatus nō est
nō stāte conditione. 30. distinc.
quarti. q. 1. E.

Quedā p̄dicatiōes in diuis sunt
vere non solū in ꝯcreto: s3 ēt in
abstracto q̄ nō sunt oppositi de
opposito q̄dā vere in cōcreto l3
non in abstracto: q2 non loqui=
mur de illis q̄; neutro mō sunt
vere vbi. s. extrema sunt opposi
ta. q2 nec pater est filius nec p̄r
nitas est filiatio. Ubi aūt extre=
ma nō sunt opposita sed ꝯpossi
bilia in eodē supposito ibi semꝑ
ad min9 est p̄dicatio vera in cō
creto: sicut p̄r est spirans p̄r est
ingenitus nō aūt in abstracto.
sic p̄rnitas est spiratio ⁊ tn̄ hec ē
vera. deitas est paternitas dei=
tas est spiratio hoc nō est nisi q2 Predi=
diuinitas est formaliter īfinita catio
nō autem p̄rnitas nec spiratio. condi=
et ideo abstrahendo a supposi= nis.
to deitatem cum semꝑ maneat
in ipsa ratio infinitatis semper
maneat ratio identitatis simpli
citer ad paternitatem ⁊ ad spira
tiōem ⁊ iō manet rō veritatis af
firmatiue p̄dicatiōis in abstra=
cto sed p̄rnitatem q̄ non est for=
maliter infinita abstrahendo a
supposito nō manet ratio iden=
titatis eius ad spiratione3 acti
uā que etiā nō est īfinita: q2 neu
trum extremū ſm propriā rōnē
sui h3 infinitatem ⁊ ideo l3 hec
sit vera. pater spirat. quia eidē
supposito conuenit vtrumq3 ta
men abstractione ab illo suppo
sito facta q2 neutrum eorum est
infinitum nō est vera predicatio
in abstracto p̄rnitas est spiratio
per oppositum ꝯsimilis ratio
est. quandocūq3 aliquod essen=
tiale predicatur de aliquo essen

tialivel ꝑsonale de essentialivl eẽntiale de ꝑsonali: vtpote hec est vera. sapientia est paternitas. sapiẽtia est spiratio ⁊ econuerso: qꝛ abstrahẽdo a supposito adhuc manet alterꝝ extremũ infinitũ. s. sapiẽtia. ⁊ iõ remanet adhuc rõ idẽtitatis extremi ad extremũ facta tali abstractione ⁊ ꝑ ꝯñs rõ veritatis in ṗdicatione affirmatiua. Patet ergo generalr̃ ista ꝓpositio ꝙ nũꝗ est negãda ṗdicatio in diuinis per idẽtitatẽ abstracti de abstracto nisi qꝛ neutruꝫ extremũ est formaliter infinitũ: sicut hec est neganda. paternitas est spiratio. 5. q. q. P

Quedã sunt ita simplr̃ de substãtia fideiq̄ oẽs etiam simplices post tp̃s aliquãtulum vsus rõnis tenent̃ ista explicite credere sicut sunt articuli de icarnatione: vt xp̃s est natus ⁊ mortuus de quo sunt solennitates speciales in eccl̃ia: ⁊ quos põt populus concipere: qꝛ sunt de xp̃o hoie. Alia sunt explicite requisita de substãtia fidei obseruanda a maioribꝰ eccl̃ie: vtpote ꝙ deus est trinus ⁊ hmõi ꝑtinentia sp̃ualia ⁊ imaginabilia. ⁊ illa distinctio põt haberi ab Augu. 14. de tri. c. s. Alia sunt que nec necessario sunt explicite credẽda ab istis: nec ab illis: qꝛ nõ adhuc illoꝝ veritas est declarata ⁊ determinata ꝑ ecclesiã cuiusmodi sunt multe ꝯclusiones necessario icluse in articulis credit is: sꝫ anꝗꝫ sunt ꝑ ecclesiã declarate ⁊ explicate nõ opꝫ quẽcunꝗꝫ eas credere. opꝫ tñ circa eas sobrie opinari: vt. s. homo sit paratus eas tenere ꝓ tp̃e ꝓ quo veritas fuerit declarata.

hoc mõ dico ꝙ baptismũ eẽ sacramẽtũ noue legis necessariũ ad salutẽ statim erat de veritate fidei xp̃iane: qꝛ exp̃sse habitũ est in euãgeliis. sꝫ ꝙ ab heretico poterat ꝯferri non sic statim exp̃ssum fuit: immo nec tp̃e Cypriani declaratũ ꝓpter qđ circa illã veritatẽ baptismi declarandã multũ laborauit Augu. in libris suis: vt de vnico baptismo. ⁊ ꝯ donatistas. vñ si Cyprianus ita sensit. s. apud hereticos nõ esse baptismũ: ꝙ tñ promptus esset sentire aĩo circa hoc: qđ ecclesia determinauit in nullo errauit: nisi forte venialr̃ peccando: qꝛ nimis asseruit illđ ad qđ nec auctoritatẽ nec rõnẽ cogentẽ habuit. 5. dist. quarti. q. 1. C.

Quedã sunt rel̃ones scđi modi incõpossibiles in eodẽ supposito. que. s. dñt ordinẽ essentialeꝫ vel ordinẽ originis: quedã autẽ eiusdẽ modi nõ sunt incõpossibiles: que. s. dñt accidentalẽ ordinẽ: vt mouẽs ⁊ motũ. nõ eñ depẽdet motũ a mouẽte: nisi ꝑ accidẽs: quo. s. ad illũ actũ quẽ recipit ab eo. s. mouere ⁊ iõ lꝫ volũtas possit mouere se: nullum tñ idem suppositũ põt ꝓducere se. ⁊ iõ rel̃ones ꝓducentis ⁊ ꝓducti sufficienter distinguunt realr̃ supposita. 26. dist. primi. q. vnica. s. Dd

Quelibet cognitio scientifica respectu sui obiecti est eque certa ſm ꝓportionẽ: qꝛ vtraꝗꝫ resoluit̃ in sua principia imediata. sꝫ nõ eque certa ſm ꝗtitatẽ qꝛ hec sunt cognoscibilia certiora illis: sicut obiecta de quibus ponit ph̃s scientias practicas sunt minus ꝑfecte cognoscibilia i se: ꝗꝫ de q̄bus ponit aliquã

speculatiuā: iō aliqua speculatiua fm phm ponit certior omni practica fm ꝗtitatem. nos aūt ponimus cognoscibile opabile: hoc est attingibile p opationem que est vere praxis: in se esse maxime cognoscibile. et iō ponim⁹ sciam de ipo: nec fm ꝗtitatē certitudinis: sicut nec fm pportionē ab aliqua alia excedi. 4. q. plo. J. Cc

Quelibet creatura pter cām cognitiōis sue: que est essentia diuina: hꝫ aliā cām illius cognitiōis. s. essentiā ppriam: que nata est gignere notitiā sui. nūꝗ tñ p motionē suā ita pfecte cognoscit res: sicut p essentiā diuinā. non igit sequit: ab effectu ad cām arguēdo. si pfectissime: pfectissime. ergo si simplr: simpliciter: qꝛ illud qđ pfectissime sumptū pōt esse cā pcisa pfectissime in gñe. sumptuꝫ tñ simplr nō est cā pcisa effectus in genere. 3. dis. primi. q. 2. J. U

Quelibet essentia creata: inꝗtū talis essentia creata. est fm determinatū exemplar. ꝛ iō quelibet repñtat deū sub rōne vestigij. natura aūt itellectualis. inꝗtum hꝫ in se essentiā vnam ꝛ opationes multas. inter quas est ordo originis. repñtat trinitatē rōne omniū istoꝝ ꝯcurrentium in tali natura. ita ꝙ natura itellectualis nō eodē mō est vestigiū ꝛ imago. 3. dist. primi. q. 5. N

Quelibet essentia creata. inꝗtū hec essentia pducta fm talem ideā. nō repñtat deū sub rōne trini. sꝫ sub rōne vni⁹. qꝛ nō causat nec ideat a deo sub rōe tri. sed sub rōne vnius. sꝫ tñ aliqua natura rōne essentie sue. ꝛ multorum ꝯcurrentium in ea. tanꝗ vnū totū aggregatū pōt esse repñtatiuum trinitatis ꝛ eorū que appchendunt in trinitate tale qđ est mens accepta in se ꝛ cū opibus suis. qꝛ ibi est vnitas ꝛ distinctio ꝛ ordo originis. tale aūt etiā ꝗtum ad talē ꝯcursum nihil est. qđ sit inferius mēte. sicut patuit in pte sensitiua. 3. dist. primi. q. 9. D

Quelibet opatio sensitiua ē primo cōpositi ex materia ꝛ forma sicut pprij receptiui. sicut pꝫ in principio de sensu ꝛ sensato. nō enī ipa aīa est immediate receptiua visionis. sed ipm organū qđ est compositū ex aīa ꝛ determinata pte corporis est pxima rō recipiēdi visionē nec est aīa nec aliquid aīe. nec illa forma mixtionis que est in determinata pte corpis. sꝫ forma toti⁹ organi eo mō quo humanitas est forma totius hōis est pxima rō recipiēdi visionē. Ex hoc pꝫ ꝙ si organū dicat illa pars totius aīalis in qua tanꝗ in primo receptiuo recipit sensatio. organū dicet esse aliqđ ꝯpositū ex aīa vt est principiū talis operatiōis ꝛ ex pte corpis sic mixta ꝛ tūc pꝫ quare ocul⁹ cecus non nisi f m qđ. qꝛ nō est nisi altera pars cōpositi qđ natū esset dici oculus carēs alia pte qua ꝯplete oculus est oculus. 9. q. q. G

Quelibet psona sicut ē creatrix sic est artifex. ꝛ cū sit simplex in qua nō differt hñs ꝛ illđ qđ habet. quilibet est ars. ꝛ ars eque pticularis ꝛ eque actualis, tñ appropriate vbum dr ars sicut sapia siue notitia p tāto. qꝛ ex modo sue pcessionis cōpetit sibi ꝙ sit notitia actualis proce=

dens de memoria paterna declarās omne intelligibile qđ in memoria illa ɔtinetur. hoc pȝ p Aug. 7. de tri. c. 1. ita ƀ filius sapiētia patris. quēadmodū ƀ lumē p̄ris: ꝛ qualr̄ hoc sit statiȝ subdit. i. quēadmodū lumē de lumine: ꝛ vtrūqȝ idē lumē. sicut intelligit sapiētia de sapiētia ꝛ vtraqȝ vna sapientia. consilr̄ dico ars de arte ꝛ vtraqȝ vna ars 8. q. q. U

Quelibet potētia apprehēsiua: vt apprehensiua est: in potentia ad apprehēdere primo primitate pfectionis: ſȝ nō primo primitate gñationis: ꝛ q̄nqȝ primo primitate gñationis: qn. ſcȝ obiectū in se est p̄ns tali potentie: vt actu cognoscibile ab ea: tūc eñ nō opȝ añ actum in potētia aliqđ aliud fieri: in quo ipsum obiectū sit p̄ns. ſȝ primum ꝙ fit ab eo est actus: qñ aūt obiectū nō est natū in se esse p̄ns sub rōne act⁹ cognoscibilis a tali potētia: tūc quelibet potentia apprehēsiua est in potentia ad apprehēsionem ꝛ ad illud: in quo cognoscibile erit p̄ns: et prius ordine originis est in potētia ad habendū istā p̄ntiaȝ q̄ʒ ad habendū actū: ꝛ ita est in cognitiōe sensibiliū: sensibilia eñ nō sunt nata in se esse p̄ntia intellectui sub rōne act⁹ intelligibiliū: ſȝ tñ in specie intelligibili p̄nt sic eē p̄ntia ꝛ hoc q̄ʒtū ad itellectione abstractiuā: de qua est sermo in ꝓposito. ꝛ iō potētia apprehensiua respectu taliū est in potētia ad duplicēȝ actū: ꝛ ab agēte approximato prius ordine originis recipiet priorē actū q̄ʒ posteriorē: nec tñ intelligo ita istos actus eē ordinatos: ꝙ prior sit rō recipiendi respectu posterioris: sicut. f. superficies est rō recipiēdi albedinē tūc eñ intellect⁹ respectu nullius intelligibilis recipe posset actū scđm q̄ est intellectio: nisi prius haberet actū primum: vt speciē eiusdē obiecti: ſȝ intelligo ꝙ intellect⁹ de se est rō immediata recipiēdi vtrūqȝ actū. ipsi actus tñ inter se sunt ordinati: qđ obiectū nō est natuȝ eē p̄ns in se: q2 tūc opȝ prius naturalr̄ esse illū actū: quo obiectum est p̄ns vt intelligibile: q̄ʒ illū q̄ elicitur circa obiectū intelligibile vt p̄ns. 3. dist. primi. q. 6. f. O

Quelibet substātia eiusdē spēi p̄cedit qualitatē qualȝ: eo mō q̄ substātia f̄m totū genus suum p̄cedit qualitatē f̄m genus suū f. diffinitiōe cognitiōe ꝛ tpe hoc est separabilitate q̄ʒtum in se ē ꝛ sic triplr̄ substātia geniti p̄cedit qualitatē generātis. ſȝ non tpe. i. tpali vel actuali duratiōe extra cām. 1. di. quarti. q. 1. f. Ji.

Quelibet ꝟtus cognitiua hȝ suā ꝓpriam appetitiuā. nec pōt pfecte ɔiungi cū couenienti nisi f̄m vtrāqȝ coiungat. ꝛ ꝓpter ꝓpinquitatē accipiunt tanq̄ʒ vna potētia. sunt eñ inseparabili⁹ ɔiuncta q̄ʒ opatio ꝛ delectatio quas p̄hs. 10. eth. dicit nō posse abinuicē separari. ꝛ iō nō videntur eadē. vñ tales p̄dicationes sunt causales. vt sit sensus delectatio est ɔiunctio cuiuslibet virtutis cū suo ɔueniēti. q2 causat ex obiecto ɔuenienti sensui. 15. di. tertij. q. vnica. f. D Ca. f.

Quicūqȝ accepisset iustitiā originalē in se formalr̄ vel volūtate ɔsequente fuisset debitor ꝓ se ꝓ ota sua posteritate ꝓ qu

accepisset virtualr. ⁊ ita. si Adã non peccasset sed cayn. tñ filij cayn ꝯtraxissent pctm originale nõ ab adã s3 cayn. nũc aũt nullus accepit formalr nisi ada3. ⁊ iõ oẽs alij habuerũt eandẽ rõne3 debiti habẽdi iustitiã. ⁊ eandẽ rõnẽ carẽtie ipsi⁹. q2 p actũ alterius. ⁊ iõ mõ a nullo parẽte ꝓximo ꝯhitur ita. vt p ipm poss3 intẽdi. sicut nec p ipm posset p se causari. 32. di. scdi. q. vnic. W

Quicqd est extra rõnẽ p se ipsi⁹ nature specifice. ⁊ nõ est per se ꝯhs naturã illã est tali nature accñs. ⁊ hoc mõ quicqd ponit individuãs est accñs. nõ tñ est ꝓprie accidens sicut alij intelligunt. 3. dist. scdi. q. 4. J. O

Quicqd est naturalr mouẽs itellectũ nrm ꝓ statu isto siue itellectus agẽs. siue phãtasma. siue spẽs rei intelligibilis. h3 ꝓ effectu adequato cãre in nobis ꝯceptũ illius qditatis. ⁊ eoꝝ q̃ ꝯtinent i tali qditate eẽntialr vel virtualiter. 8. distin. primi. q. 3. J. F

Quicqd est potẽs agere ẽ aliqđ ens hñs actũ primũ. ⁊ prior est ibi fm naturã rõ act⁹ primi fm se q̃ in cõparatione ad actum scdm. cui⁹ põt esse principiũ. ita ꝙ l3 illud quo tale ens est principiũ actus scdi nõ sit aliđ a natura sua nõ tñ pma entitas sua est natura sua. vt est principiu3 talis actus scdi. s3 natura sua. vt in se est hec. ⁊ ita pria distinctio entis nõ est p naturã sua3 inq̃tum est principiũ talis opationis. s3 p naturã suã. vt hec natura. l3 p identatẽ ipa sit principiũ talis actus secundi. 1. dis. scdi. q. 6. B

Quicqd generat ipa volitio. generat naturalr. vñ habit⁹ appetitui ꝯtute actuũ appetit⁹ ita generant naturalr ex eis. sicut habitus intellectiui generant naturalr ex intellectionib⁹. 13. di. primi. q. vnica. D

Quicqd h3 ordinẽ ad aliqđ h3 silem ordinẽ ad qđlib3 aliđ ad qđ illđ h3 ordinẽ talẽ. ista ꝓpõ est vera in ordine essentiali nõ intelligẽdo ꝯditionẽ spãle3 ordinis ita mediationẽ vl imediationẽ ꝓpinquitatẽ vel remotionẽ. 19. di. primi. q. 2. J

Quicũq3 intell's nõ põt habere aliquã cognitionẽ dictatiuã de operãdo naturalr priorẽ dictãtẽ illã praxim quã respicit talis cognitio. nec põt hre cognitionẽ principioꝝ ex qbus iferat talẽ cognitionẽ dictatiuã operandoꝝ. nec põt hre cognitionẽ qditatiuã terminoꝝ in qbus includunt talia pricipia. talis intellectus nõ videt posse habere cognitionẽ practicã ꝓpriissime sumptam fm illas duas ꝯditiones pdictas. sc3 conformitatem ad obiectum ⁊ prioritatem. sed itellectus diuinus cõparando cognitionẽ eius ad actũ volũtatis eius. non prehabet cognitionem dictatiuam aliquam đ aliquo faciendo. nec cognitionem alicuius principij nec quiditatiuã termini icludentẽ principiũ practicũ. ⁊ iõ nõ h3 aliquã cognitionẽ ꝯformem. ⁊ tali praxi priorẽ. q2 si añ actũ voluntatis diuine posset intellectus diuinus aliqnam talẽ cognitione3 habere haberet eam mere naturaliter ⁊ necessario. quia omnis cognitio precedens sibi actũ voluntatis est mere naturalis. et per essentiam vt ipsa est

ratio mere naturalis intelligẽdi. ꝺ necessitate ergo cognosceret hoc eẽ faciẽdũ. ⁊ tũc voluntas: cui offert nõ posƨ nõ velle istud qꝛ tũc posset eẽ nõ recta. qꝛ volũtas potẽs discordare a rõne practica põt eẽ nõ recta ꝺ necessitate. ergo volũtas diuina vellet hoc operandũ. ⁊ per ꝯñs ola qꝛ qua ratione esset de vno eadẽ ratione ⁊ de alio. 38. dist. primi. q. vnica. B.

Quicquid intellect⁹ causat sine actiõe obiecti circa obiectũ ꝑci se: hoc est virtute ꝓpria intellectus. ⁊ hoc loquẽdo de obiecto vt habet esse cognitũ in intellectu ꝑcise. ⁊ de intellectu vt cõsiderꝰ ꝯs est. illud est ꝑcise relatio rõnis. 2. dist. primi. q. 7. G.

Quicqd nõ põt fieri a deo in vno die. qꝛ includit cõtradictioneƨ hoc nõ posset fieri infinito ꝑterito si fuisset ꝓpter eadẽ rõneƨ in ista eñ die sunt ĩfinita instãtia: imo in vna hora vni⁹ diei: in q̃lꝫ q̃lꝫ posset creare animã. sicut. ĩ vno die tot⁹ tpis ĩfiniti si eẽt: nõ eñ opꝫ eũ desicere a die in dieƨ vt creet vnã animã post aliaƨ. et ita si infinitis instãtib⁹ huius diei. nõ põt creare infinitas aias. qꝛ hoc nõ est factibile: nec in infinitis dieb⁹ totius preteriti posset ĩfinitas aias creasse: et si dicas instantia hui⁹ diei nõ fuisse in actu. sicut sunt infiniti dies ꝑteriti. Hoc nõ sufficit qꝛ sicut instãtia infinita infinitorũ dierũ in qb⁹ creasset fuisset in potentia parte (sicut indiuisibile est in cõtinuo) ⁊ nõ in actu qꝛ nullũ illorũ fuisset ĩ actu terminus tẽporis: ita est etiã de infinitis instantibus huius diei. igitur equalem infinitatẽ videtur hꝯ instantia vnius diei vel huius hore cum infinitis instãtibus infinitorũ dierum. et ita videtur sequi ꝓpositũ. Cõcederent tamẽ aliqui philosophi non esse impossibile infinitateƨ esse in accidẽtaliter ordinatis, sicut pꝫ per Auicen. 6. meta. c. de causis. 1. distinct. scdi. q. 3. Z.

Quicqd nõ repugnat ꝑori naturaliter nisi ꝑ illud qꝺ est posterius naturaliter simpliciter nõ repugnat sibi qꝛ ꝯdictio simpl'r nõ est alicui⁹ ad prius ꝑ hoc ꝙ illud habet ꝯtradictionẽ ad posterius natura. 2. q. q. G.

Quicqd potest realiter eẽ idem simpliciter ꝑfecto: ipm non põt esse aliquo modo imꝑfectuƨ: et tamen nõ oportet ꝙ quodcũqꝫ tale ꝫm rationẽ suam formaleƨ sit simpl'r perfectũ. 19. q. q. L.

Quicũqꝫ pro tota mora vie manet in merito: necessario in termino erit beat⁹. ⁊ hoc patet ex euangelio Matth. 24. vbi dicit qui perseuerauerit vsqꝫ ad finẽ hic saluus erit in vltimo enim instanti vie in quo debuit recipere beatitudinẽ nõ potuit ponere obicem: aliter illud instãs non fuisset terminus. 5. distinc. secundi. q. 2. S. N.

Quicqd repugnat alicui formaliter. ex se repugnat ei: ⁊ qꝺ nõ repugnat formal'r. ex se non repugnãt. nec ẽ hoc fingenduƨ ꝙ hoi nõ repugnat: qꝛ ẽ ens in potẽtia. ⁊ chimere repugnat qꝛ nõ est ens in potentia: imo magis econuerso: qꝛ hoi nõ repugnat: iõ possibile est potẽtia logica. ⁊ qꝛ chimere repugnat. iõ est impossibile ipossibilitate opposita: ⁊ istã possibilitatẽ cõsequit possibilitas obiectiua. ⁊ hoc sup

posita oipotentia dei:q̄ respicit omne possibile: dūmodo sit aliud a se: tn̄ illa possibilitas logica absolute ratiōe sui posset stare:lȝ p impossibile nulla potētia eaȝ respiceret. Prima igit̄ oīno ratio ⁊ nō reducibilis ad aliam: quare hoī nō repugnat esse ē:q: hō formalr̄ est homo: ⁊ hoc siue in re realr̄ siue in intellectu ɔceptibiliter. Et prima rō quare chimere repugnat eē: ē chimera inq̄ptū chimera. Aliter igī inest hec negatio nihileitas hoī l eternitate: ⁊ chimere ⁊ tn̄ nō pp hoc ē vnū magis nihil altero.36.di.pmi.q.vni.D.

Quicunq3 sensus in vna pte scripture nō ē lfalis.in alia parte ē lfalis.⁊ iō lȝ aliqua ps scripture habeat diuersos sensus. tn̄ tota scriptura hȝ omnes sensus istos pro sensu litterali.3. q.prolo.J.S.

Qui debēt angelos esse creatores alicui⁹nature sunt oēs filij patris sui diaboli. Dam.c.18. Itē Augu.12.de ciui.c.24.loquēs de angelis. Tam nec eos dicim⁹ creatores animaliuȝ:q3 nec agricolas fruguȝ. Itē.3.de tri.c.9.⁊.14.Ita nō possumus dicere angelos creatores fuisse sicut nec possum⁹ dicere hoīes esse segetū creatores. Et post. c.10.vel.c.16. Non est creator nisi qui principalr̄ ista format: penes quē primitus sunt olum qua sunt mēsure numeri ⁊ pōdera.1.dist.quarti.q.1.A.

Quid simplex nō est pfectualiter simplex: quasi vnicā solam pfectionē in se ɔtinens.sȝ hec essentia ē simplex ⁊ illimitata:q: illimitata non tantuȝ intensiue in vna rōne sȝ in omnibus q̄ sunt principia propriaꝝ operationū dei:sicut natura creata est quodāmodo illimitata: q: identice est q̄ōlibet principiū tale operandi:cum hac tn̄ illimitatione essentie diuine quasi extensiua stat simplicitas: imo ex infinitate sequitur simplicitas: q: infinitum nulli est componibile: vt pars parti:sed tamē potest esse realiter idem lȝ non formaliter cuilibet infinito.26.dist.primi. q.vnica.J.Dd.

Quilibet filius Ade naturaliter est debitor iustitie originalis.⁊ ex demerito Ade caret ea:⁊ iō omnis talis hȝ vnde contrahat peccatū originale:sȝ si alicui in primo instāti creationis anime detur gr̄a: ille lȝ careat iustitia originali. nunq3 tn̄ est debitor eius.q: merito alterius ꝑuenit̄ tis peccatuȝ datur sibi gratia q̄ equiualet illi iustitie quātū ad acceptationē diuinā: imo excedit:q3 quantuȝ est ex se quilibet haberet peccatū originale. nisi alius preueniret merendo.3.di stin.tertij.q.1.D.

Quilibet habitus intellectualis hȝ vnitateȝ ex vnitate sui primi obiecti in quo habitus virtualiter continet̄ sicut in sua causa partiali: sicut geometria dicit̄ vnus habitus ex vnitate linee: in qua linea omnia alia que deducunt̄ in scientia illa virtualr̄ continent̄ mediatius vel immediatius ſm q̄ se habēt ad illaȝ tn̄ si alia explicita in sciētia considerent̄ sub ꝓprijs rōnibus in se:non autē vt continent̄ in aliquo vno primo subiecto: forte tot sunt habitus quot ɔclusiones distincte specie sunt demōstrate 25.dist.tertij.q.2.C.

Quilibet ministrãs sacrm penitentie maxime dꝫ cauere ne indiscrete ministret sacrꝫ pnie ꝑcipue in illo casu: vbi ex idiscretione sua non poterit explicite penitere absqꝫ.hoc ꝙ pdat cõfessionẽ alteri⁹ sibi confessi. 21. distinc.quarti.q.2.§.N.

Quilibet pũctus i terra põt itelligi eẽ ad oriẽtẽ in cõparatione ad celũ vel respectu diuersorũ situũ terre ꝑterqꝫ respectu duorũ polorũ q̃ sũt imobiles.vñ p esse ad oriẽtẽ non habeť aliq determinatio terre certa ⁊ ꝑcisa in qua.s.parte terre sit paradisus.17.dist.secundi.q.2.§.B.

Quilibet quãtũcũqꝫ extraneus: cui ego possũ fuire i necessitate est:habẽdus vt prim⁹.⁊ hoc est qđ dicit ibi Salua. Uade et tu fac siľr.i.habe p pximo oẽs cui põt bene facere. et si sit tibi extraneus:nõ igiť bñ faciẽs est tñ prim⁹.sed ẽt ois potens bñ pati a nobis ⁊ hoc siue passiõe exteriori siue bona dilectione passiua q̃ est mot⁹ iterior:⁊ hoc mõ bti qb⁹ nõ possum⁹bñ facere pñt bñ diligi ⁊ eẽ pximi. de⁹ aũt lꝫ bene diligať nõ tñ ex dilectiõe alicui⁹põt addi sibi aliqđ bonũ.⁊ iõ nõ ꝯprehẽdiť sub pximo.30.dist.tertij.q.vnica.G.

Quilibet ẜm rectã rationẽ teneť seruare preceptũ diuinũ q̃diu nõ est reuocatũ. et p ꝯñs nõ facere pctñ in quocunqꝫ casu: qꝛ qđcũqꝫ pctñ est pctñ: qꝛ est ꝯ ꝑceptũ diuinũ.ergo i q̃cũqꝫ peccato qs transgrediť ꝑceptũ diuinũ.50.dist.quarti.q.2.§.D.

Qui scienter exponit se periculo salutis sue peccat mortaľr.⁊ iõ iste si aliquo actu elicito determinat sibi nũqꝫ penitere nisi in extremis:illo actu elicito expõnit se piculo tali:et peccat mortaliter.sed etiam de illo peccato si sic peccauit possibile est ipsum penitere in extremis sicut et de alijs.20.distinc.quarti.q.vnica.E.

Quilibet simplex tenetur cauere nõ solũ oẽs errorẽ cõtrariũ articulis numeratis:sed etiã oẽ qđ est contrariũ veritati scripture scꝫ canonis biblie: qꝛ nõ posset aliqs pertinaciter adherere cõtrario alicuius veritatis in biblia quin iudicareť heretic⁹.25.distinc.tertij.q.1.§.D.

Quilibet teneť magis vitare peccatũ mortale in seipso q̃ querere salutẽ proximi:qꝛ ordinata charitas magis ẽ ad seipsũ.5.distinc.quarti.q.3.A.

Quilibet viator teneť esse membrũ ecclie militãtis:nõ tñ i sciẽtia diuina:sed ẽt quãtũ ad notitiã aliorũ mẽbrorũ quãtũ in se est:qꝛ teneť cũ alijs mẽbris cõmunicare in his q̃ pertinent ad obseruãtiã legis:⁊ eos nõ scãdalizare.4.dist.q̃rti.q.6.§.A.

Quodcũqꝫ gratificabile capax ẽ i potẽtia obediẽtiali quãtecũqꝫ gratie:qꝛ respectu hui⁹accidẽtis p accidẽs: et tñ cõuenientis nõ hꝫ vnde determineť ad certum gradũ neqꝫ istud induciť p aliquã alterationeꝫ passi vel ab agente naturali. sed tñ ẜm ꝙ absolute subiectuꝫ est capax et deus potest imprimere.14.distinc.tertij.q.4.J.

Quodcũqꝫ transcendẽs p abstractionẽ a creatura cognita põt i sua indifferẽtia intelligi:⁊ tunc cõcipitur de⁹ quasi cõfuse sicut animali intellecto homo intelligitur. Sed si tale transcẽdẽs

in cōi intelligit sub rōne alicui9 specialioris pfectiōis: puta sum mū vel primū vel infimū: tñ hz bet cōcept9 sic deo ppri9 q nul li alij conuenit. Cōsimiliter abstrahēdo a numero pprie accepto q.s.ē quātitas discreta: ratione pprie discretiōis: haberi pōt cōcept9 ei9 qd est trinitas. Et ad istū modū acqrēdi cognitionē simplicē istorū terminorū de9 ⁊ trinus sufficit natura alc etiā in hoc statu.14.q.q.E.

Quodlibet creatū in esse qditatiuo est limitatū: et qlibet perfectio ei9 sibi essentialis. ⁊ ideo a nulla tali sumit attributū. pari eni ratiōe a qlibet essentia creata assumeret attributū: sz ab illo qd est perfectio accidentalis creature siue in bene esse ei9 sumitur attributū: qd dicit perfectionē simplr in subiecta substātia. qz lz vt natura quedam habeat gradū limitatū: tñ vt perficiēs aliud in bñ esse eius nullaz limitationē importat: ⁊ sic attributū. sic ēt in deo nō notat pfectionē primā: sz quasi accidētalem in bñ eē. vñ Aug.15. de tri. c.5. Si dicim9 sapiēs speciosus potēs: spiritus: hoꝝ qd nouissimuz posui: vr significare substātiam: cetera vero huius sube qlitates. 8. dist. primi. q.4.B.

Quodlibet ens hz intrinsecū sibi gradū sue pfectiōis: in quo est finitū: si est finitū vel infinitū si est infinitū. 2. di. primi. q.2. Cc.

Quodlibet verbuz illoꝝ est p se necessariū ad formā: sed si subtrahatur aliqua syllaba p sincopā nō pp hoc destruit forma non eni voluit deus oīno determinate hoiem ad vba in sacramentis vltra illum moduz quo verba sufficiūt ad exprimendū conceptū: sz cum sincopa bñ intelligit audiēs cōceptuz loquētis. hoc aūt magis cauendū est verbis sacramētalib9 q in alijs verbis ppter reuerentiā sacramenti: nec tñ auderem dicere q non vitans eam peccet mortaliter: si nō vitat nō ex contemptu: sz ex quadā infirmitate vel considerationē humana q non precauet omnibus quantū posset. 3. dist. quarti. q.2. N.

Quod hz a se potentiā actiuam hz a se entitatē: qd autē hz a se aliqd hz illud in tota plenitudi ne q sibi pōt cōpetere. nihil eni habetur limitate in aliquo nisi habeatur ab aliquo agente determināte illud ad certum gradum: qz si vnū ens habeat a se plenitudinem entitatis ⁊ aliud ens nō haberet a se talem plenitudinem: sz entitatē limitatā omnino nulla esset ratio quare illud plus haberet plenitudinē entitatis q istud: sz videtur esse casus qui non pōt esse in his q sunt a se. 7. q.q. y.

Quod nō includit aliquā qditatem in gñe nec aliqua quiditas in genere includit ipsum: illud nō est in genere nec p se nec per accidēs nō per se. pz qz sola illa sunt in genere que per se includunt quiditates: vt indiuidua. vel q sunt ipsa quiditas. vt hō vel humanitas: nec p accidens vel per reductionē: qz qd est sic in genere includit in aliquo qd est per se in genere. 22. dist. tertij. q. vnica. B.

Quo phs si pcedat graue sic mouen effectiue a se: lz nō per cognitionē nec etiā q nālitas ei9 sit ab eo inquātū hz principiuz.

actiuū habebit principale.ppo situ suo q ista necessario moueꝫ tur ab alio.qd ipe intēdit principalr probare. Dico q satis hꝫ hoc ex distinctione potētie.ista
7.phy sico. t.c.pri mi. enī nō reducūt seipa de potētia scda ad actū scdm nisi prius reducta fuerint d potētia prima ad actū primū.vl saltē possent reduci ad actū primū.q dico p totis elemētis.que tota pꝫ ipm sunt ingenerabilia ⁊ incorruptibilia.⁊ tñ qꝛ sunt eiusdē rōnis cū ptibus suis nō repugnat eis reduci de potētia pma ad actū primū.sicut ptes eoꝝ reducuntur sequiꝫ ergo q omne graue ⁊ leue.lꝫ moueat se effectiue de potētia scda ad actum/ scdm tñ mobile est vel moueꝫ ab aliquo alio extrinseco a potētia prima ad actum primū.nō enī opꝫ qd si omne qd moueꝫ. ab alio moueꝫ. q in oi motu moueaꝫ ab alio.⁊ sufficit philosopho primū.qꝛ p hoc deueniet ad aliqd aliud ab oibus istis.qd nec in vno motu nec in quocūqꝫ poterit moueri ab alio.sed est oino mouens immobile.Silr ēt pōt dici q in isto motu ⁊ si moueātur a se effectiue.nō tñ mouenꝫ a se.sicut a primis mouentib⁹. ex quo nō mouēt se p cognitionē.sequiꝫ q psupponant aliqd sic mouēs p cognitionē.⁊ ita lꝫ moueāt se effectiue nō tñ sic.qn moueanꝫ ab alio.lꝫ nō sicut a cā pxima.2.di.scdi.q.10.G

Quot sunt pfectiones i deo simpliciter.tot sunt ēt magnitudines.⁊ tot equalitates.sicut tñ ille oēs sunt simplr vna res.ita ⁊ equalitates fm eas sunt simpliciter vna res.Ex hoc pꝫ quō magister bñ assignat distin.19. equalitatē pfectam in trib⁹ fm Aug.d fide ad petrū.c.1.s. magnitudinē.ptāte.⁊ eternitate.p magnitudinē qdēꝫ intelligitur fundamētū ois equalitatis ad intra fm quācunqꝫ pfectionē simpliciter in oibus attributis. accipiendo magnitudinē nō p aliquo attributo distincto.sꝫ vt est cōe magnitudini cuiuslibet attributi.⁊ per ptātem notanꝫ psone esse equales ad obiecta extra.⁊ hoc sequiꝫ ad primum qꝛ equalitatem valoris in forma in se sequiꝫ equalitas vigoris rōne actiui ad extra.Et per eternitatē notaꝫ equalitas eē i eis quasi fm durationē.Equalitas aūt fm qūtitatem discretam non queriꝫ ibi.qūtitatibus aūt ptinuis in creaturis.q̄ sunt qūtitas permanens ⁊ successiua correspondet ibi magnitudo ⁊ eternitas.potestas autem siue potentia non est tertia quantitas.sed respectus magnitudinis ad extra.31.distin.primi.q. vnica.S.G

Ratio Aristo.probat.7. phy.in principio q totum non mouetur a se primo hoc est moueri.quod est passio homogenea non inest toti homogeneo pmo hoc est fm causalitatem precisam inquantum illa passio accipitur vt homogenea.hoc est vt idem rationis toti quanto.⁊ parti quanti.qꝛ sic non remoueretur a toto.licꝫ remoueretur a parte.quod falsum est propter primitatem totalitatis.que infertur hic ex ratione causalitatis precise tamē non probat quin totum potest moueri a se primo loquēdo de illa motione totali.cuius ptes

sunt

sunt motiões partiū: ⁊ de primitate causalitatis ꝑcise: ⁊ cū hoc stat q̄ moueat primo alia primitate. s. totalitatis accipiēdo moueri in cōi: put. s. ꝯuenit toti: ⁊ cuilibet parti totius. ita q̄ alio mō opꝫ accipere ꝑdicatuꝫ: q̄ dꝫ inesse toti hac primitate ⁊ illa. 2. dist. scdi. q. 10. §. D.

Ratio beatitudinis quā ph̄s reputauit specialē: q̄. s. consistit in speculatiōe altissimaꝝ causarū perfectissima possibili homini est valde rō vlis. in speciali aūt descendēdo ipse nō vr̄ processisse vltra speculationē perfectissimā in vita ista. vnde inquisita ista beatitudine hōis subdit. Oportet ⁊ corpus sanū esse ⁊ cibum ⁊ famulatū esse: nō tn̄ estimandū multis ⁊ magnis indigere felicem. ḡ felicitas illa specialis: quā nos ponimus q: ponimus speculationē hōi possibileꝫ: lōge perfectior est quacūq; possibili sibi in vita ista. non est naturalr̄ nota esse finis noster: nec naturalr̄ notū eaꝫ naturalr̄ appeti a nobis tanq̄ finem. 43. dist. quarti. q. 2. §. B.

Ratio de necesse esse dꝫ sic intelligi: q̄cquid est ex se necesse esse hꝫ ex se esse actualissimuꝫ ita ꝙ per nihil qualecunq; aliud a se expectat aliquā actualitatē essendi: ⁊ id̄ ex se est indiuisibile: q: si posset diuidi: tūc ab illis ꝑ que diuideretur expectaret aliquam actualitatē essendi quaꝫ haberet in illis diuisis: ⁊ oporteret illa distinguētia necesse esse ꝙ essent formaliter necessitates essendi: q: essent vltime actualitates: ⁊ necessitates in illis diuersis necesse esse. sine quibus illa non haberent actualissimā entitatem: q: diuisibile nō habꝫ actualissimā entitatē siue existentiam actualissimā: anteq̄ intelligatur in aliquibus illorum: in que diuidit. Et ꝑ hoc tenet illa ratio superius posita i q̄ōne de vnitate dei ex rōne necesse esse que tacta fuit q̄ōne prima huius secūde distin. ꝙ necesse esse nō diuiditur in plura. quia. a. ⁊. b. si nō essent formaliter necessitates essendi anteq̄ etiam intelligerent in aliquo illorū: in quibus necesse esse diuidit: cuꝫ sint vltime actualitates sine quibus illa actualitas cōis nō esset necesse esse. requireret aliquo mō aliquid aliud a se: per q̄ esset. Sed hoc non ꝯcludit de diuersis personis in eadē entitate necessaria. naꝫ illa entitas ex se necessaria non expectat aliquam actualitatē ab ipsis distinguētibus personas: q: non diuiditur per illa distinguentia personas ⁊ ita distinguētia personas nō sunt quasi vltime actualitates quibus talia entia existūt. 2. dist. primi. q. 7. §. Dm.

Ratio finis nō est ꝓprie rō fruibilis sed rō illius boni absoluti: cui cōuenit ratio finis. lꝫ igitur deus nō sit finis sui: tn̄ respectu voluntatis sue est illud obiectū absolutum cui nata est competere ratio finis. q: est summum bonum nō tn̄ potest sibi cōpetere ratio finis respectu sui. sicut nec respectu sui est finis. sed respectu omnium finibilium. qualia sunt bona ordiabilia ad aliū 1. dist. primi. q. 5.

Ratio habit⁹: accidit speciei ꝑut species est in intellectu: a quo non de facili delet: ⁊ ideo hꝫ rationē habitus: q: rōnem forme

permanētis.s3 hoc non dr in qd de hac qualitate sicut habitus non dr in qd de spē.eadem eni3 essentia absoluta in gñe qualitatis pōt esse habitus ⁊ disposi tio.sīlr habitus est vīe ad tale3 spēm intelligibilem firā:qr licet omnis talis firmata sit habitus non tamē econuerso immo nec omnis habitus intellectualis ē eiusdem speciei cum specie intelligibili eiusdē obiecti.3.dist. secundi.q.10.J.F.

Ratio naturalis ostendit nature intellectuali esse aliqd summe diligendū:qr in oībus actibus⁊ obiectis essentialr ordinatis est aliquid supremum.⁊ ita aliqua dilectio suprema.⁊ ita supremū obiectū sic diligibile.ratio autē naturalis nō ostēdit aliud a bono infinito esse summe diligendum.27.dist.tertij.q.vnica.G.

Ratione naturali cōcluditur necessitas habitus intellectualis perficientis intellectū circa speculabilia⁊ habitus perficientis intellectum circa operabilia.et ita habet habitus intellectualis speculatiuus ⁊ practicus.cōsimiliter rōne naturali cōcluditur necessitas habitus pficientis appetitū circa ea q̄ sunt appetibilia in ordine ad se ⁊ vlterius circa appetibilia in ordine ad alterū.⁊ ita hr̄ prima distinctio virtutis appetitiue ordināntis talem potentiam in actibus ad se ⁊ ad alterum.33.dist.tertij.q.vnica.G.

Ratio sapientie est infinita. ⁊ rō bonitatis ⁊ iō hec ratio est illa per identitatē.qr oppositū non stat cum infinitate alterius extremi tñ hec ratio nō est formaliter illa:non eñ sequit̄ est vere idem alteri.ergo formalr idem eide3.est eñ vera identitas.a.⁊ b.absq3 hoc q̄.a. includat formaliter rationē ipsius.b.8.dist. pmi.q.4.J.Y.

Ratio vnionis non reqrit distantiā vnibiliū nisi ,pter potentialitate3 in vno extremo.⁊ actualitatem in altero extremo.sicut p3 de subiecto ⁊ accidente q̄ se habēt adinuicē sicut potentia⁊ actus. Ista rō nō concludit de istis maxie distantibus.s.Vbo⁊ natura creata:qr neq3 verbu3 ē formalr act9 nature create.neq3 natura creata ē formalr potentia respectu Vbi neq3 ecōuerso qr tūc ex eis naturalr natu3 eēt fieri vnum.1.dis.tertij.q.1.J.D.

Rationabile est deū assistere suo signo practico ad causandu3 significatū ex determinatione voluntatis sue p̄cedente oēm con ditionē ministri.vt sicut illa determinatio sua q̄ tribuit signo esse certū signū ē ab ipso immediate oino ⁊ pmo.ita ⁊ assistētia 9ns illam determinationem ad cooperandū sit īmediatē ab ipso.5.dist.quarti.q.1.J.A.

Rationabile est qñ ab eodē agēte causantur in eode3 subiecto due forme ordinate hoc est nō ex equo quantū ad causationē nec eque pfecte q̄ sit vna dispositio ad aliā⁊ hoc nō perfectior ad imperfectiorē sed econuerso 6.dist.quarti.q.9.K.

Rationabilius est theologo discordanti a pho in principio pp q̄ t3 aliquā 9clusionem 9ter discordare in cōclusione q̄3 errare cum eo in 9clusione ⁊ discordare ab eo in pncipio:,pter qd ipse errauit. ita eñ cōcorda re cu3 eo:nec est philosophari:

nec theologice sentire. qꝛ talis non hꝫ rōnē q̄ valeat apō phꝫ. qꝛ nec phs ꝯcederet cōclusionē nisi ꝑpter principiū illud. nec ad ꝯclusionē suā hꝫ principiuꝫ theologicū. qꝛ pcise ad ea pnci piū phicū. qd ipe negat. 3. dist. scdi. q. 7. J. C

Realis entitas q̄ est in deo cū sit prima rō eēndi simplr rōnabilr a scīa vocat eēntia. vn̄ Aug. 7. de tri. c. 1. in fine qd est sapiētie sapere. ꝛ qd est potētie posse. ꝛ eternitati eternū esse. ꝛ iustitie iustū esse. hoc est eēntie ipm eē. ꝛ infra. c. 4. vel. 13. ab eo qd eēst eē appellat eēntia. pp qd deus ipe cui propriissime ꝛ verissime ꝯuenit esse verissime dr eēntia. ꝛ hoc prius dicente Augu. ibidē ca. 5. vel. 13. Manifestū est deuꝫ abusiue vocari substātiā. vt no mine vsitatiori itelligat eēntie qd ve ac ꝑprie dr. ita vt fortas se solū deū oporteat dici essen tiā. Est em̄ vere solus qꝛ incō mutabilis. idcꝫ nomen suū suo famulo enunciauit moysi cum dixit. ego sum q̄ sum. sꝫ th̄ siue eēntia dicat qd ꝑprie dr siue substātia qd abusiue dr vtrūcꝫ ad se dr non relatiue ad aliqd. hec ille. 1. q. q. J. B

Recta rō iudicat oēs actus hūa nos debere eē recte circunstā tionatos rectitudine sibi debita s. participata. loquendo de acti bꝰ potētiarū iferiorū: sꝫ actꝰ po tētie motiue subest vlūtati. er go dꝫ eē circūstātionatꝰ ꝛ rec tus recitudine sibi debita. vtcꝫ transeat sup materiaꝫ debitaꝫ vt ordinet ad debituꝫ finē: vt. s. edificet ꝑprimuꝫ: ꝛ ꝙ notificet illud qd est in cōceptu mētis: aliter enim esset mēdaciū. ex de fectu igit alicuius circunstātie quā debet iperare volūtas est peccatuꝫ et malitia formaliter involūtate et materialiter i ser mone. 42. di. scdi. q. 4. J. M.

Relatio aliqua finita necessario est ad terminū: vel obiectū infi nitū: qꝛ qd est ad finē inquātuꝫ tale: est finitū etiā acceptū vt est olno ꝑprimū fini cū olbus. s. que sufficiūt ad imediate attingen dū finē vltimū. ꝛ th̄ relo finis: ad quē est illud immediate non fundatur nisi in infinito: ꝛ hoc frequēter accidit in relationibꝰ ꝑportiamaliū ꝛ nō similiū quia ibi prima extrema sunt maxie dissimilia. Ita dico in ꝑposito. ꝙ inter potētiā et obiectū nō ē relatio similitudinis sed ꝑ por tionis. ꝛ iō bn̄ pōt capacitas. in natura esse finita: sicut ꝛ natu ra est finita: et th̄ eē ad obiectū infinitū sicut ad suum correla tiuum. 1. distin. primi. q. 1. ꝫ. F.

Relatio et absolutuꝫ nō psit hre tales conceptus quoꝝ vnus sit per se determinabilis. et aliꝰ per se determinans quia si ali quis cōceptꝰ abstractus sit in differes pōt contrahi per con ceptū absolutū quousꝫ sit de terminatissimus sub gne abso luto. consimiliter de conceptu relati sub genere relatiuo: neu ter igit est per se cōtractiuꝰ vel determinatiuus alterius: quia vtercꝫ sine altero natus est hre cōceptū determinatissimū in ꝑ pria coordinatiōe. 13. q. q. J. Y.

Relatio dei ad creaturam siue actualis siue habitualis siue aptitudinalis est ens rōnis. 18. dist. primi. q. vnica. D

Relōnes distincte q̄rcūcꝫ in re sic ꝙ nō sint olnovnica formalr.

realis nō pdicant de se inuicē in abstracto lз sint in eodē supposito hec enī ē falsa pñitas siue spiratio actiua est spiratio actiua siue inascibilitas.4.q.q.ſ.O

Relatiōibus ex pte pducentium vel pductiui corrñdēt relatōes ex pte pductorū ⁊ tot sed non se quit si relatōes pducti distinguūtur sicut sint i distictis suppositis: ergo ⁊ relationes pducētis cuius rō assignat qꝛ relationes producti possunt distingui propter distinctas rōnes pducēdi: que sunt in pducente. lз sit idē suppositū producēs sicut productio artificialis ⁊ naturalis distinguunt p pncipia pductiua scilicet p artem ⁊ naturā: lз ista concurrāt in eodem supposito relationes autem pducti non possunt ita cōcurrere in eodem supposito ⁊ vna psona sed sunt distincte psonaliter: qꝛ pductuз est p se subsistens ⁊ suppositum Alia rō pз ex supiori rōne in solutione qōnis qꝛ nō pōt idē produci duabus pductiōibus totalibus lз idem possit pducere duabus pductiōibus totalibꝰ ⁊ ideo relōnes pducti non plurificant in eodē lз relōnes producentis possint plurificari.2.di. primi.q.7.Bb.

Relōnes in creaturis sunt accidētia loquēdo de relōnibus creaturarum ad illa ad q̄ dependēt essentialiter ad quecunqꝫ autez essentialr̄ dependet. a qua depēdentia eius essentialis nō est sibi accidēs: hoc est non est aliud realr̄ ⁊ tunc illud quod adducit de.5.tri.c.5.q in rebus creatis illō qd non sm substantiā dr̄ restat ⁊c. exponēdum est sm accidens dici: qd nō per se pdicat in quid ⁊ cum hoc est etiā mutabile: non tñ manēte sed p mutationem fundamenti. ⁊ prima conditio deficit in pdicatis essentialibus: vel potius in substantialibus dictis de creaturis. secūda conditio deficit in relationibus diuinis. sed ambe concurrentes sufficiūt ⁊ ita pot est exponi vltima auctoritas de.16.c. quia illa sunt accidētia in his ad que dr̄ deus hoc est sunt simplr̄ inmutabilia: nō tñ amissibilia: ⁊ sunt dicta accidētalr̄: hoc est nō essentialiter de substātijs: ⁊ vna cōditio deficit in relōnibus diuinis 1.dist.secundi.q.4.ſ.P.

Relo hз pprium suum inesse sicut dicit Aui.3.meta. ⁊ tñ non sequit cōpositio istius generis ex aliquibus essentialr̄ inclusis qꝛ etiā q̄titas hз suū inesse quod non est de rōne sui generis formaliter ⁊ tñ nō est composita cōpositione respiciente naturam generis hoc aūt iō est qꝛ passio inest rei cuius est ⁊ nō est de p se in intellectu illiꝰ qd tñ magis vr̄ esse verum de passione q̄ relone.1.dist.secundi.q.5.ſ.G.

Relo hз suā distinctionē in suas species: sicut aliud genus habз distinctionem in spēs suas ⁊ tñ illa non innotescit nisi per sun damenta propter modicaз entitatem suam: quam hз in fundamentis suis ita etiā est in alijs accidētibus que habēt maiorē entitatē ⁊ realitatem q aliqñ distinctio sitp extrinseca ⁊ p illa cognoscitur distinctio intrīseca que est in eis. est tamen formalis intrinseca: sed nō innotescit nisi per extrinseca.1.dist. secundi.q.5.ſ.D.

Relo nature ad pmuз efficiēs est

ei ꝯsubstãtialis q: nõ posset eadem natura esse: nisi haberet relationem ad pͥmum efficiẽs sed ad scðm efficiẽs est relo tñ accidẽtalis q: posset natura manere eadẽ sine habitudine ad qð cunqꝫ efficiẽs secũdum⁊ de ista materia dictuz est diffuse pͥma distin.2.li. Quomodo relo
a.5. creature ad deum efficientem est eadem creature⁊ quomodo nõ est eadem q: eadem vere ⁊ realiter nõ eadem formaliter.8.dist.tertij.q.vnica.I.E.

Relatio nõ est in essentia sicut forma in materia s; si ꝑsona est ibi relatiua tũc relo est in essentia. sicut proprietas suppositi est in natura. Esse aũt in aliquo vt suppositum vel rõ suppositi in natura nihil infert de esse vt forma in materia l; qñ natura est impfecta ꝓprietas indiuidualis aliquo modo informet naturaz.5. dist.primi.q.2.I.G.

Relatio q̄ quãtum est ex pte fundamẽti esset actualis⁊ ꝓpter nõ entitatẽ termini est possibilis ipsa denominat frequẽter fundamẽtum vel subiectũ quasi actualiter inesset. Exẽpluz cõcedit ꝙ aĩa separata nõ est tñ iclinabilis ad corpus: sed ꝙ iclinat ad corpus ⁊tñ nõ est ibi actualis inclinatio quia terminus non est in actu. sed pro tanto actualiter denominat. quia quãtum est ex parte anime actualiter inesset, 13.q.q.Mm.

Relatio que est accidens in creaturis ꝓpriã h; accidentalitatez quia illa est ꝑ se res ⁊ nõ est illa res in qua fundat nec est res ꝑ se ens sicut substãtia. ita d; dare ꝙ ipsamet ꝑ se sit res hñs ꝓpriã accidẽtalitatem. que nõ sit accidẽtalis entis ad se sed accidẽtalitas entis ad alteruz sicut eñ nõ est eadẽ entitas ad se et ad alterꝫ sic nec eadẽ accidẽtalitas accidẽtis entis ad se ⁊ accidẽtis entis ad alterum.3.q.q.P.

Relatio rõnis cũ ente reali nũqꝫ facit vnũ ꝑ se qð p;. q: multo minus facit vnũ cu; ente reali ens rõis qꝫ passio cũ subiecto passio eñ ꝯsequit subiectũ ex rõne subiecti. nullũ aũt ens rõnis cõsequit ens reale ex rõne sui.8.di. primi.q.4.I.M.

Relatio rõnis põt bñ fundari in relatiõe rõnis. sicut ista est vera loquẽdo de intẽtionibus secundis: genus est spẽs. hec intẽtio genus cõcipit sub intẽtione vniuersaliori qꝫ spẽs quod est vniuersale ⁊ cõcipit sicut differens specie ab hac intẽtione spẽs ⁊ ab hac que est differẽtia ⁊ nõ hab; sub se ꝑ se inferiora nisi numero differẽtia. Nã hec intentio generis in colore ⁊ illa in aĩali nõ differũt nisi numero soluz. Fundat ergo hec itẽtio q̄ est spẽs in hac intẽtione q̄ est genus. ⁊ rõ huius possibilitatis in relonib⁹ rõnis est ista. q: oẽ illud põt esse fundamẽtũ relonis rõnis qð ipsa rõ põt ꝯparare ad alia possu; aũt relonem rõnis intelligere ⁊ eam ad alia; comparare. ergo illa scða relo fundat in relatione pͥma relatio aũt equalitatis que funda t in potestate est tñ relatio rõnis sicut illud in fundamento est tantum relatio rationis,6.q.q.I.X.

Relatio rõnis põt esse noua in aliquo absqꝫ omni nouitate absoluti in ipo sufficit eñ noua cõparatio absoluti ad alterum ꝑ actũ intellectus hoc mõ potest

deus dici dominus de nouo si=
ne nouo absoluto in ipso.1.dist.
quarti.q.5.§.k.

Relatio rõis repugnat pfectiosim
plr qz ẽ ens diminutũ min⁹ hñs
de entitate ꝙ quodcũqꝫ reale
qz tñ in ꝯsideratiõe intellectus
est habens suũ esse.1.q.q.§.h.

Relatiões reales sunt in triplici
dña qdã sunt relones q̃ hñt de
pendẽtiã essentialẽ vt cause ad
causatũ alie sunt relones origi
nis q̃ tñ nõ hñt depẽdẽtiã inter
se:vt pñitas ꝛ filiatio in diuinis
Alie hñt dependẽtiã accidenta
lem mutuo vt mouens ꝛ motuꝫ:
motũ em̃ nõ dependet essentia
liter a mouẽte qz nõ dẽpẽdet ni
si rõne illius accidẽtis qd̃ reci=
pit q̃cq̃d em̃ est de essentia moti
presupponit̃ mot̃ui pme due re
lationes repugnant in eadẽ na
tura vel psona siue supposito se
cunde repugnãt in eadẽ psona
vel supposito qz nulluꝫ supposi
tum pducit se:sꝫ nõ repugnant
tñ in eadeꝫ natura si illa est illi
mitata sicut pꝫ qd̃ in natura di
uina est pducẽs ꝛ pductũ sed re
latiões tertio mõ dicte nõ repu
gnant in eodẽ siue natura siue
supposito qz idẽ põt acq̃rere si=
bi ꝛ efficere in se pfectioneꝫ suã
accidẽtalẽ ꝛ sic accidẽtalr̃ depen
dere a se vñ dico quod nõ repu
gnant ex rõne relonum opposi
tarum vt opposite sunt.s.qd̃ nõ
possint fundari in eodẽ.sꝫ qz ha
bent dependẽtiã essentialem.2.
dist.primi.q.7.§.h.ꝛ.25.distin
ctione secundi.q.vnica.W.ꝛ.3.
dist.primi.q.7.S.ꝛ.30.dist.pri
mi.q.2.§.D.

Relo se ipsa refert̃ ad fundamẽ=
tum nõ em̃ põt esse absqꝫ funda
mento nec absqꝫ se sine ꝯtradi=
ctiõe ipo em̃ existẽte ꝛ fundamẽ
to simul ambo sunt extrema il=
lius relonis q̃ est eius ad funda
mentũ ergo ipa nõ est absqꝫ cõ
tradictione siue relone eius ad
fundamẽtũ ꝛ ita sine ꝯtradictio
ne nõ põt esse sine fundamento
et ita relatio illa.qua ad funda
mentum refertur erit eadem si
bi.1.dist.secundi.q.5.h.

Relatiua tertij modi dicũt̃ ad
aliq̃d qz alia sunt eoꝝ ita q̧ est
p se differẽtia duoꝝ pmoꝝ mo
doꝝ a tertio qz in pmis duobus
modis est relatio mutua.in ter
tio aũt nõ est relatio mutua sed
alterũ p̃cise refert̃ ad reliquum
sed reliquũ nõ refert̃ sꝫ tñ aliq̃d
est eius ocs aũt relatiões crea
ture ad deũ ptinẽt ad tertiũ mo
dum relatiuoꝝ igit̃ qualescũqꝫ
sint ille q̃ sunt in vno extremo:
non opꝫ alterũ extremũ fm ali
quã relationẽ in eo terminare
illas relationes.sꝫ põt termina
re ip̃as sub rõne absoluti ꝛ istd̃
etiã pbat̃ ex intẽtiõe phi.9.me. t.c.13.
c.7.vbi pbat q̧ actus est prior
potẽtia diffinitiõe qz potẽtia dif
finit̃ p actuꝫ.si aũt actus refert̃
ad potẽtiã:tũc ẽt ecõuerso act⁹
diffiniret̃ p potẽtiam sicut dicit
Por.c.de specie q̧ in relatiõib⁹
mutuis necesse est in vtroqꝫ
diffinitionibus vtrisqꝫ vti.30.di.
primi.q.2.§.E.

Relatio trãsit fm idẽtitatẽ ꝛ ma
net fm formalitatẽ ꝛ qz nõ opꝫ
verã idẽtitatẽ eẽ formalẽ qz for
malis rõ huius trãseũtis nõ est
formalr̃ rõ illius essentie in quã
trãsit iõ huic rõni formali cõpe
tit qd̃ est huic ppriũ est autẽ ei
ppriũ distingui realr̃ ab oĩ rela
tiõe tã opposita ꝙ disperata ei
incõpossibili ꝛ iõ cũ hoc qꝫ vere

trāsitvere manet quātū sufficit ad distictionē realē tā ab oppo sita relatiōe ꝙ etiā a relatione disperata sibi incompossibili. 11. dist. primi. q. 2. J. D.

Rem pduci inesse itelligibili nō est rē pduci in eē simplr̄ ⁊ si eēt nō esset p illā potētiā qua deus dr̄ oīpotēs. ⁊ ideo p illā potentiam q̄ est omnipotentia nō est res alia a deo primo possibilis 43. distin. primi. q. vnica J. B. ⁊ 36. dist. eiusdem. q.

Remissio dei nō est p mutationē volūtatis eius q: volūtas eius ⁊ in se ⁊ in actu volēdi tā absolu ta ꝙ inquātū trāsit sup obiectū pmanet vniformis ⁊ p ꝯñs si in eternitate vult aliquē puniēdū esse p aliquo tpe vult illū semp puniēdū p illo tpe nisi aliqd in creatura muteꝛ nō sic autē de voluntate hois irati q̄ mutatur quantū ad actū volendi ⁊ nolen di. 14. dist. quarti. q. 1. y.

Repugnātia mortalitatis adbea titudinem nō est formalis repu gnātia tūc eñ in xp̄o nō potuis sent fuisse simul qđ nō est verū; qualis ergo est ista repugnātia inter illa duo. dicendū ꝙ nō om nis oppositio est formalis sȝ q̄ daȝ virtualis vt si aliqua forma nata est facere aliquē effectum effectus oppositus illi effectui opponiꝛ cause effectus virtuali ter. Exemplū ignis non solū re pugnat forme grauis sȝ effectui eius qđ est ferri deorsum. Cau sa eñ virtualiter ꝯtinet effectuȝ oppositū illi effectui ⁊ naturalr̄ sequereꝛ nisi esset impediēs. re pugnat ergo vt in pluribus mor talitas beatitudinis nō formali ter. sȝ q: effectus vni⁹ repugnat effectui alterius. ⁊ p ꝯñs causa illius effectus. Beatitudo enim est causa immortalitatis in ani ma mortalitas igitur repugnat beatitudini quia repugnat ei⁹ effectui. 49. distinctione quar ti. q. 12. B.

Requiriꝛ cōtractus virtualis in actiōe nō mathematicus cōtra ctus aūt virtualis est ꝙ aliquid in isto possit esse terminus virtu tis in illo qđ nihil est aliđ ꝙ il lud habere ꝟtutē causatiuā ali cuius in illo: ⁊ isto modo deus si nō esset citra orbem lune pñs esset centro terre: sicut dictum est in ii. primo. dist. 37. 44. di. quarti. q. 2. Q.

Rectitudo naturalis est libertas innata ipsi voluntati in qua ne cessarium est voluntatem fieri a deo: nec illa per peccatum cor rumpitur. ⁊ ita iustitia origīalis si ponaꝛ rectitudo naturalis vo luntatis erit ipsa libertas eius sed ista non habet illos effect⁹ qui attribuuntur iustitie origi nali ꝙ si isti effectus attribuan tur vni qualitati medie inter na turam ⁊ virtutem infusam illaȝ qualitatem mediam non est ne cesse ponere: quia quecunq; ap parent inconuenientia de volun tate saluabunꝛ sine ea. 29. dist. secundi. q. vnica. D.

Res creata que non manet nisi p instans creationis annihilatio eius non est in instanti: sed in tempore habito instāti creatio nis siquidē post instās nō est ali quid in tpe idiuisibilr̄ immedia tum: sed diuisibilr̄ tali. s. imme diatione qua continuū termia tum est imediatuȝ suo termino ⁊ hoc mō motus est imediatus vltimo quieti: q: post illud sta tiȝ est mot⁹ sicut diuisibile post

indiuisibile qd est principium eius.12.q.q.I.3

Res sensibilis extra causat phantasma confusum, et unum per accidens in virtute phantastica representans. s. rem secundum quantitatem: figuram: colorem et alia accidentia sensibilia. et sicut phantasma representat tantum confuse et per accidens ita multi percipiunt tantum ens per accidens: veritates autem pure precise sunt tales ex propria ratione terminorum: inquantum illi termini abstrahuntur ab omnibus per accidens coniunctis cum eis. Non. n. hec propositio. Omne totum est maius sua parte. primo vera est: vt totum est in lapide vel ligno: sed vt totum abstrahitur ab omnibus quibus coniungitur per accidens: et ideo intellectus qui nunquam intelligit totalitatem nisi in concedtu per accidens: puta in totalitate lapidis vel ligni: nunquam intelligit sinceram veritatem huius principii quia nunquam intelligit precisam rationem termini per quam est veritas: paucorum igitur est pertingere ad rones eternas: quia paucorum est habere intellectiones per se: et multorum est habere conceptus tales per accidens: sed isti non dicuntur distingui ab aliis per speciales illustrationes: sed per meliora naturalia: quia habent intellectum magis abstrahentem: et perspicaciorem vel propter maiorem inquisitionem: per quam eque ingeniosus puenit ad cognoscendum illas quiditates: quas alius non inquirens non cognouit. Et isto modo intelligitur illud Aug. de vidente in monte et vidente inferius aerem nebulosum: et superius aerem sincerum. 9. de tri. c. 6. quia enim tantum intelligit se per conceptus per accidens: ipse est quasi in valle positus circundatus aere nebuloso. sed qui separat quiditates intelligendo precise eas conceptu per se: quamvis tamen relucent in phantasmate cum multis aliis accidentibus adiunctis ipse habet phantasma inferius. s. aerem nebulosum: et ipse est in monte inquantum cognoscit illam veritatem et videt verum supra: vt istam veritatem superiorem in virtute intellectus increati que est lux eterna. 3. distinc. primi. q. 4. T.

Respectu cuiuscunque animati. potest poni quod habeat duo agentia vel quasi duo. quilibet. n. forma vite est excellentior simpliciter quecunque forma mixtionis. et ita quodcunque inducens formam vite oportet esse perfectius seipso vel alio vt precise inducit formam mixtionis. et ita licet ab eodem generetur corpus mixtum in planta vel bruto et inducatur anima: tamen ibi idem est quasi duo agentia: quia habens in se rationem perfectionis et imperfectionis agentis. 11. dist. quarti. q. 3. I. Aa.

Respectus est essentialiter habitudo inter duo extrema: et ideo sicut tollere terminum ad quem est respectus: est tollere vel destruere respectum: ita tollere illud cuius est respectus est tollere respectum et destruere rationem respectus: non ergo quia accidens respectiuum est accidens. ideo requirit subiectum vel fundamentum: sed quia respectus est respectus ideo requirit cuius sit: et ad quod sit etiam in diuinis. 12. di. quarti. q. 1. I. D.

Respectus extrinsecus aduenientis potest fundari super fundamentum ex cuius principiis nullo modo egrediatur nec fundamentum eius primum oportet determinari ad illum aliquo modo ex ratione sua propria. quia tunc non esset respectus extrinsecus aduenientis sed tantummodo determinatur ad illum ad ipso agente. 6. di. quarti. q. 10. I. 3.

Respectus finis non est illud: a quo principium

cipia sumunt in aliqua scia: sed illud absolutū in quo fundat respect⁹ ⁊ illud est eēntia hec. 4.q.prolo.infra.D

Respectus non pōt magis intrisece aduenire fundamēto ꝙ ꝙ necessario sequat ipo posito termino: qz oīno nō pōt in esse fūdamēto circūscripto termino: qz tūc nō esset respect⁹ sz forma absoluta .6.di.quarti.q.10. B.

Respectu nulius est cā finalis aliqua nisi respectu cui⁹ est cā efficiens: qz causalitas cause finalis est mouere efficiens ad agēdū. deꝰ igit ineffectibilis nihil est cā finalis. sz illō primū dictū vulgatū debz intelligi ꝙ deus agit ꝑꝑ finē effect⁹: nō ꝓpt finē sui: qz nō est agēs sui.1.di. primi.q.5.in.solutiōe .1.qōnis.

Respectus qui est presentia simplex magis ꝓprie reducit ad genus vbi inter oīa genera respectuū extrinsec⁹ aduenientiū qz in pluribus cū illo respectu cōuenit. ⁊ si forte non sit ꝓprie in illo genere: sequit ꝙ decē genera nō sufficiēter euacuarēt totū ens qđ nō est incōueniens eo mō quo philosophi loquuntur de rōnib⁹ eorū: qz nō repugnat sub ente inuenire aliquem respcūz: puta angeli ad lapidez qui nō hz aliquā rōnem respectus in genere vt ipsi loquunt: nō tamē sequit ex hoc plura genera esse ꝙ decē. sz ꝙ rōnes eorum vel ratio alicui⁹ eorūz nō assignat sub ratione cōmuni sicut possz assignari 10.distintio. quarti.q.1.§.Z.

Respub .nō oīa mala dz punire sz ꝙ cū hoc ꝙ sunt puniēda pōt ista potestas iuste punire. talia aūt sunt ꝙ corā iudice seculari sufficienter possunt ꝓbari. Et ideo nō ledit respu. si diuinū iudiciū excedat iudiciū ei⁹ vt aliq̄ reseruent diuino iudicio super que nō pōt eē iustū iudiciū rei pu. qz hō videt ea que patent. de⁹ autem intuetur cor.15.dist. quarti.q.4.§.F.

Restringēdo diffinitionē ad q̄d ꝓprie dictū extra animā diffinitio sacramēti nō exprimit q̄d sacramēti. ⁊ ideo non pōt esse diffinitio eo mō quo est rō entis cōpleti extra animā. sz eo modo quo diffinitio exprimit vnū cōceptū per se in intellectu siue ille cōceptus sit rei extra siue rōnis: bene pōt diffiniri. ⁊ tñ ⁊ nō aliter diffiniunt oēs intētiones logicales. nō eniz signant quiditates extra animā. sed tātūmodo cōceptus in anima sed per se vnus ⁊ sic habere diffinitionē sufficit ad scientiaz ꝓprie dictaz. alioquin logica nō esset scientia. in talib⁹ diffinitionib⁹ etiā inuenit gen⁹ differētia ⁊ ꝓprium eo mō quo logic⁹ loq̄tur de genere differentia ⁊ ꝓprio. qz inuenit ꝑdicatū in quid ⁊ in quale essentiale ⁊ in quale accidentale cōuertibile. ⁊ sic in rōne ꝑdicta ponit signū vt genus ex institutiōe: ⁊ efficax vt differentia. sensibile vero vt fundamentū relationis. gr̄a vero vel effectus dei gratuitus vt correlatiuum.1.di.quarti.q.2.D.

Resurrectio eorū qui inuenient mortui in aduētu iudicis precedet duratiōe resurrectiōez illorū q̄ inuenient viui: sicut illi viui sz verba apostolica p⁹ rapiētur obuiā. ⁊ ibi vt ꝓbabile ē sz Au. morient ⁊ subito post resurgēt: ⁊ sic postea resurrectio eoꝝ

sequeť resurrectionez illorum qui erūt mortui.vn̄ dicit Aug. Si sanctos q̄ reperienť christo veniente viuētes .eiqꝫ obuiam rapiētur crediderimꝰ in eodem raptu de mortalibꝰ corporibus exituros ⁊ ad eadē mox imor=talia redituros:nullas in ꝟbis apostoli patiemur angustias. Hoc expresse etiā videnť verba apl̄i dicere. Mortui qui in xp̄o sunt resurgent p̄mi deinde nos ⁊c.vbi f̄m Augu.apostolꝰ in se ac etiā in illos q̄ secū viuebant trāsfigurabat ꝑsonas illorū q̄ lueniens viui.43.dist.qr.q 5.L.

Resuscitatio corporū ⁊ iudiciuz possunt cōpetere xp̄o homini vt imperāti licet imperio sub=auctētico:qr respectu illoꝝ pōt habere dn̄iuz minꝰ p̄ncipale saltez accipiēdo resurrectionē ꝑ illis p̄ambulis q̄ fiūt ministe rio āgeloꝝ:qr xp̄s habet impe riuz efficax respectu potestatis āgeloꝝ similiter habebit impe riuz efficax illiꝰ sententie ferēde etiaz ipe f̄z naturaz humanaz. .48.distin.quarti.q.1.G.

Sacerdos intēdens facere qđ facit ecclesia legēs distincte ver=ba canonis a p̄ncipio vsqꝫ ad finez vere cōficit nec est tutū ali cui se reputare valde peritum de scientia sua: ⁊ dicere volo vti p̄cise istis verbis ꝑ cōsecra tione sanguinis:s3 securior est simplicitas:volo ista verba pro ferre sub ea intētiōe sub qua xp̄s instituit ea esse ꝓferēda: vt q̄ ex xp̄i institutiōe sunt de for ma dico vt de forma ⁊ que ad re uerentiaz.8.dist. quarti.q.2.E.

Sacerdos ita dimittit peccatuz in penitentia sicut in batismo ⁊ ita absoluit sicut baptizat: quia vtrobiqꝫ simpliciter verū est q ministrat sacramētū:effec tuz aūt sacramēti ministraliter causat:qr aliqđ causat ad qđ f3 dispōnez seu pactionez dei regulariter sequiť effectꝰ sacra mēti.14.di.quarti.q.4.Lr.

Sacerdos priusqꝫ cōsecret tenetur laborare vt sit extra peccatū mortale.si aūt cōtingat q post cōsecrationez ante tamē cōica=tiōez occurrat sibi memoria pec cati mortalis oliz ꝯmisi:de quo nō p̄cessit penitētia iterior vel exterior teneť tūc habere pniāz iteriorē anteqꝫ ꝑcipiat.⁊ differ=re penitētiā exteriorē donec oc currat opportunitas cōfitendi 9.distinc.quarti.q.vnica.E.

Sacr̄z ex virtute opis opati ꝯfert grāz:ita q nō requirit ibi bonꝰ motꝰ iterior qui mereať grām s3 sufficit q suscipiēs nō ponat obicez.s3 in illis actibꝰ veteris legis nō cōferebať grā ex hoc solo q effectꝰ nō poneret obicē s3 tm̄ cōferebať ex ꝟtute boni motꝰ iterioris tanqꝫ meriti .1. distinctione.quarti.q.6.Lr.

Sacr̄m p̄ncipale legis euāgeli=ce p qđ.s.intrať in eiꝰ obseruā tiaz debuit esse nouū ⁊ ꝓpriuz illi legi:vt p̄us dictū est in.q. de istitutiōe sacri in cōi.disti.f. Debuit etiam istud sacr̄m esse euidēs i significatiōe:qr ista est lex veritatis euacuās vmbraz. Et debuit esse copiosuz in grē collatiōe qr hec ē lex grē .Io.s. Gra veritas ꝑ iesuz xp̄z facta est.Debuit ēt esse facile:qr iu=gū xp̄i suaue est ⁊ onꝰ eiꝰ leue. Matth.11. Itē debuit esse cōe: qr deus ad legez Moysi elegit vnum populum tm̄.sed ad no=

ua3 leges totū mūdu3. In oēm terra3 exiuit 7c. hec q̄ttuor Ineniūtur in vno. scil3 in ablutiōe cum verbis: q2 hoc euidēter significat mūdationē aīe que est effectus p̄ncipalis 7 dat grām copiose. vñ in psalmo dicit aq̄ refectiōis. Super aquam refectionis educauit me. Est 7 facilis. q2 nullo modo piculosa sicut fuit circuncisio 7 cōis omni sexui 7 etati. 3. di. q̄rti. q. 4. S. B.

Sacr̄m non h3 aliqua verba p̄ forma. q2 tunc nō eēt sacramētu3 p̄manēs cu3 v̄ba nō p̄nt eē nisi in successiōe. tñ ipa 9secratio sacri 9sistit in fieri 7 iō. reqrit aliquā formā verbo2 sed illa nō est forma sacri s3 9secrationis sacri. 7 p̄ tāto illa p̄nt dici verba sacralia. q2 ad sacr̄m ptinētia. tāq̄ for̄a 9secratiōis ei9 q̄ 9secratio est inceptio sacralis. sed nō dr̄ sic sacralia sicut verba baptismi. illa eni sunt sacralia q2 forma sacri. Si aute3 oino q̄ras q̄ sit forma huius sacri: dico q ipe species visibiles sunt mā. i. proximu3 fundamētū relōnis significatiōis. 7 ipsa significatio ē ibi for̄ale sicut in alijs sacris. Et si queras qd ē in hoc fundamento tanq̄ mā. aliud tanq̄ for̄a. Respōdeo q non est hic aliud tāq̄ materia 7 aliud tāq̄ for̄a sicut ē in alijs cuius rō est. q2 istud est permanens. 7 ideo non p̄nt aliqua verba ad eius essentiā pertinere. in quocunq̄ autē sacro distinguit materia 7 forma signu3 visibile dē eē materia. verba v̄o forma. 8. dist. quarti. q. 1. S

Sacramētu3 vt ē bonu3 mrīmonij nō accipit p̄ sacro noue legis. q2 illō ē sensibile. ista autē indissolubilitas est qd spirituale in mentib9 9hentiu3. sacr̄m ēt mrīmonij statim transit. q2 cōsistit in fieri. ista autē indissolubilitas manet 7 est in eē quieto. non in fieri. sacramētum ēt est dispositio ad gr̄a3 indigne suscipientibus. nō aute3 ista indissolubilitas. hoc eni est intrisecu3 bonu3 ois matrimonij noue legis. ita q impossibile ē esse mrīmoniu3 formal'r sine illo. qd est forma eius. sed alia duo bona non sunt intrinseca matrimonio nec necessaria ibi formal'r: sed sunt ibi in obligatiōe. 7 virtual'r bonu3 quide3 fidei seruādē in actu reddendo cōiugi qd suu3 est. 7 non dādo alteri alienū. est eni necessario in obligatiōe: 7 quātu3 ad negatiuā saltem est ibi obligatio semp. 7 ad semp. quātu3 aute3 ad affirmatiuā dicet isequenti di. 7 ideo non seruans fidē peccat mortal'r. 31. disti. quarti. q. vnica. B

Sacru3 ministeriu3 reqrit munditiā mentis 7 carnis. p̄spicacitatem intell's. 7 fauore3 affect9 ad q̄ ola disponit 9tinentia. et ad eo2u3 opposita frequentia carnalis act9. nec in hoc d3 aliquis dicere ecclesiam sibi p̄reiudicare i suo iure. q2 eccclesia cōiter non cogit aliquē ad susceptionē ordinis sacri. 7 sat3 publicauit. q2 post talem ordine3 susceptu3 suscipiens est inhabilis ad 9trahendu3. igitur voluntarie incurrit tale3 inhabilitatē. 37. dist. quarti. q. vnica. infra. B

Salomō fiē pessim9 7 igratissim9 hō deo suo. nō solu3 i hoc peccauit. q2 alienigenas duxit cō-

tra legē ēt de gentibus spāliter ꝓhibitis sicut in multitudine mulierū siquidē habuit ſm vnā lrāʒ.700.vxores quasi reginas et.300.cōcubinas cū tñ diceret lex specialiter de rege Deuter. non habebit vxores plurimas q̄ alliciant animum eius.qđ forte specialiter dixit Moyses ꝓpter malitiā istius ꝓuisaʒ vt si nō com pesceret saltē ꝯfunderet ne alīj etiā eū imitarent᷑ ꝛ qđ peius est copulatus est eis amore arden tissimo in tñ vt faceret eis idola et tēpla ad colēdū deos suos vſ non sinē. cā subiunxit Moyses vt sup:a.q̄ alliciāt animū eius ꝛ hec ola aggrauat singularis in gratitudo sapiētie eminētis sibi subito a deo concesse: ita ꝙ ista auctoritas non requirit responsionem sed solam detestationē 39.dist.quarti.q.1.G.

Sancti patres in limbo purgati fuerunt a peccato originali ꝛtñ clausa fuit ianua vsqꝫ ad solu tionē pene debite ita eñ deter minauerat deus:ꝙ lꝫ accepta ret passioneʒ xp̄i ꝓuisam ad re mittendū culpā originaleʒ om ni credenti ꝛ credituro illā pas sionem nō tñ remittebat penaʒ illi peccato debitā.s.carentiā vi sionis diuine ꝓpter passionem preuisam sed ꝓpter ipam exhi bitā ꝛideo sicut illis patrib⁹ nō patuit ianua quousqꝫ passio xp̄i fuit exhibita: ita probabile est ꝙ nec beate virgini.3.distinc. tertīj.q.1.D.

Sanctī in patria nō habebūt sitū in celo nisi erectuʒ nō aūt sessio nis nā inclinatio partiū videtur repugnare agilitati sed erectio siue statio videtur esse situs con ueniens corpori inquātum est instrumētum anime q: tunc ma gis aptum est ꝛ promptum ad operationem vnde ꝛ iacere ma gis videt᷑ eē situs naturalis cor pori humano ꝙ sedere quod in cludit curuitateʒ partium.49. dist.quarti.q.14.L.

Sapientia nō est spēs generis vt trāsfert᷑ ad diuina nec ſm illaʒ rationē trāsfert᷑: sed ſm rōnem sapientie vt est trāscendēs. quō aūt tale pōt esse trāscendens di ctum est superius in sol. princi pali arti.3. Dubiū tñ est de hac sapientia:q̄ est in nobis.vtrū sit indiuiduū sapiētie trāscendētis vel qualitatis:an alterius tm̄? ꝙ nō vtriusqꝫ videt᷑:q: nihil ideʒ cōtinet᷑ sub diuersis p̄dicatis di ctis in q̄d de eo nō subalternis. sapiētia aūt trāscendēs ꝛ quali tas nō subalterna sunt.ergo ꝛc. Itē sapientia trāscendēs est pas sio entis.ergo ens non dr̄ de ea in quid nec econuerso ex dist.3. igit᷑ nec aliquid: in quo includi tur sapiētia trāscendēs includit ens in quid:q: tūc illō esset ens p accidens includeret eñ essen tialiter rōnē subiecti ꝛ passiōis que non faciūt aliqd vnum p se sed tm̄ p accidēs. Si hec argu menta valent vnū videt᷑ danduʒ s.ꝙ sapientia in nobis vel sit tm̄ indiuiduum sapientie transcen dentis:vel tantū generis qua litatis. Nō videt᷑ dādū secundū q: tunc nō esset in nobis ꝑfec tio simplr̄:qđ videt᷑ ꝯtra Augu 15.de trini.c.4. Ols circa nos creatura clamat ꝛc. Si primuʒ detur,ergo nō ols habit⁹ for malit᷑ est i genere q̄litatis.sed ōes sunt transcēdentes:qui im portauit ꝑfectionē simpliciter. 8.dist.primi.q.3.Ee.

Sapientia est in re ex natura rei ⁊ bonitas ē in re ex natura. rei sapiētia aūt in re formalr nō ē bonitas in re: qđ pbaṫ. q: si infinita sapia eēt formalr īfinita bōtas ⁊sapiētia in communi esset formalr bonitas in cōmuni. infinitas enī non destruit formaliter rōnē illi9: cui addiṫ: q: i quocūqꝫ gradu intelligaṫ eē aliqua pfectio: q̄ tn̄ gradus est grad9 illius pfectionis: non tolliṫ rō formalis istius perfectionis pp istum gradū. ⁊ ita si nō includit formalr: vt in cōi: nec vt infinitū in finitū. Qđ āt nō includat formalr vt in cōi. hoc declaro. q: includere formalr est includere aliquid in rōne sua eēntiali: ita ꝙ si diffinitio includentis assignareṫ: inclusum eēt diffinitio: vel ps diffinitōis. Sicut aūt diffinitio bonitatis in cōi nō hꝫ sapientiā in se: ita nec infinita infinitā. Est igiṫ aliqua non identitas fozalis sapiētie ⁊ bonitatis inquātū eaꝝ essent distincte diffinitiōes: si eēnt diffinibiles diffinitio aūt nō tm̄ indicat rōnem cāsam ab intellu: sꝫ quiditatem rei. ergo nō ē identitas fozalis ex pte rei. Et intelligo sic: ꝙ intellect9 ꝯponens istam. sapientia non est bonitas formalr: nō causat actu suo collatiuo ꝟitatē istius ꝯpositionis: sed in obiecto inuenit extrema: ex quoꝝ ꝯpositiōe fit act9 verus. Et istđ argumentū de nō formali idētitate: dixerūt antiqui doctores ponentes in diuinis aliquā eē predicationē verā per idētitatē q̄ tn̄ non eēt formalis. ita cōcedo per identitatem veritatē eē bonitatē in re: non tn̄ formaliter veritatē eē bonitatē. 8. diſt. primi. q. 4. ſ. C

Sapiētia licet abstrahaṫ a sapiēte: qđ est opans: tn̄ adhuc significat potētiā opatiuā vel pricipiū operatiuū ⁊ iō nō abstrahiṫ summa abstractiōe: q: potentia operatiua aliquo mō concernit aliqđ ⁊ pp talē ꝯcretionē aliqlē aliqliter ꝯcediṫ ꝙ sapiētia ē nata: nullo aūt modo ꝙ eēntia sit nata. 5. diſt. primi. q. 1. ſ. F

Scientia dei q̄ est in deo q̄dā pfectio absoluta est in eo ex natura rei sed ipsa non dr ars nisi ex respectu ad alia obiecta vel aliquoꝝ obiectoꝝ ad ipām. lꝫ ergo deus pducat creaturas vt artifex: hoc tamē nō ē vt inscia fundaṫ respect9 rōis q̄ sit ratio qua pt pducere: sed tm̄ vt ille habitus absolutus q̄ dr esse ars inest ipsi deo. 8. distinc. tertij. q. vnica. infra. D

Sciētia est obiecti sm ꝙ abstrahit ab exītia actuali: alioquin scia posset qn̄qꝫ eē ⁊ qn̄qꝫ nō eē ⁊ ita nō eēt ppetua: sed corrupta recorrumpereṫ scia illi9 rei quod falsum est. 3. distinct. scōi q. 9. infra. B

Scientiam esse vni9 partis: ⁊ ita ꝙ non possit esse alteri9 ponit imperfectionem in ea. similiter ⁊ in voluntate ponere eam esse vnius: ita ꝙ possit esse alterius obiecti: volubilis ponit in ea imperfectionē: tamen scientiam eē vnius ita ꝙ nō sit alterius: ⁊ voluntatē simlr: nullā iperfectionem ponit. sicut ⁊ potētia est vni9 oppositi in actu determiate. qđ pducit ⁊ non alteri9. Dissimile tamen est de potentia: ⁊ scientia: ⁊ voluntate p hoc ꝙ potentia videtur dici esse vnius oppositi tm̄: q: tantuꝫ possit in illud

ꝛ sciētia ꝛ voluntas.nō ita ꝙ tñ sciat vel velit illud. ſ3 ſi accipiatur ſimili modo ex vtraqꝫ parte equalis ē determinatio ex vtraqꝫ parte: qꝛ q̄ſlibet iſtoꝝ ē actu vnius oppoſiti: nō amboꝝ: q̄ſlibet etiā iſtoꝝ pōt eſſe vtriuſqꝫ ſ3 potentiā eſſe alicuius: hoc vr̄ ſignificare potentialem habitudinem eius ad illud.

Scientiā vel voluntatē eſſe eis vr̄ ſignificare actualē habitudinem ad idē: nihil tñ mali ſequit̄ ſi ſilr̄ mō accipiatur hic ꝛ inde: qꝛ tunc ſicut ad ſcientiā ſcire: ꝛ ad voluntatē velle: ita ad potētiam ꝓducere: nō aūt poſſe producere: ꝛ ſicut ad potentiā poſſe ꝓducere: ita ad ſcientiā poſſe ſcire. ꝛ ad voluntatem poſſe velle.39.diſt.primi.q.1.ſ.Q.

Sciētia nō requirit ordinē determinatū ad ſcibilia nec ordinem prioris nec ordinē poſterioris: qꝛ pōt eē ſiue reſpectu prioris: vt obiecti: ſiue poſterioris potētia aūt requirit determinatum ordinē ad terminū vt prioris ad poſterius: ꝛ iō ſciētia de neceſſitate extendit ſe ad omne ens: qꝛ omne ens eſt ſcibile: potentia aūt nō extēdit ſe (vt ad obiectū) ad omne ens: ſ3 tñ ad ens poſſibile. q̄ſ quōcunqꝫ ſumendo poſſibile natū eſt eſſe poſterius. Et ideo non eſt ad illud q̄ſ non eſt natū eſſe poſterius: ꝛ iō non ad illud: q̄ſ eſt natum eſſe in perſona infinita idē3 illi perſone.20. diſt.primi.q.vnica.G.

Scientia per quā anima reducit̄ de potentia eſſentiali ad accidētalem eſt ſpecies intelligibilis ipſius obiecti. ꝛ de illa concedo ꝙ ipſa eſt principium actiuū reſpectu conſiderationis. ſed illa ſpecies nō eſt habitus: de quo loquimur: q̄ eſt qualitas derelicta ex actibus frequenter elicitus. iſta eñ̄ ſpecies precedit naturaliter primū actum elicitum circa obiectu3 circa q̄ſ eſt. Et l3 iſta ſpēs poſſet eſſe radicata in intellectu. ꝛ cum fuerit radicata poſſet dici habitus. nō tñ eſt iſte habitus qui generatur ex actibus frequētib⁹. ſicut dictu3 eſt. ideo oīa verba q̄ loquuntur de ſpecie tanqꝫ de habitu: non ꝓcedunt ad intellectum huius q̄ōnis. nec etiam illa: que accipiunt ſcientiam pro iſta ſpecie. Diſtinctio iſtoꝝ habituū. ſ. habitus qui eſt ſpecies intelligibilis. ꝛ habitus intellectui ꝓprie dicti patebit in.2.lib.diſt.tertia. 17.diſtin.primi.q.2.Y.

Sciētia realiter refert̄ ad ſcibile non tñ vt conſiderat̄ ab intellectu.30.diſt.primi.q.2.ſ.G.

Sciētia ſpeculatiua: qꝛ nō perficit hoīem ad bene operandū iō non cōnumerat̄ inter virtutes cardinales. minus eñ̄ eſt neceſſaria hoī ad recte viuendū humane qꝫ prudētia. ꝛ ēt qꝫ fides ad recte viuendū in pollitia ecclie.34.diſt.tertij.q.vnica.ſ.E.

Scientia ſtricte accipiendo ꝓ habitu acquiſito ex ſpeculationibus: non eſt ꝓprie quo ſpeculamur. ſed quedā inclinatio ad faciliter ꝛ delectabiliter ſpeculādum. illud aūt quo vt principio actiuo ex parte obiecti ſpeculamur: ē ſpecies intelligibilis.17. diſt.primi.q.2.ſ.Y.

Scōm Ariſt.primo ethi. vna hyrūdo nō facit ꝟ. ſic vnus actus ꝛ ſilr̄ vnus euētus effectus fortuiti nō facit hoīe3 dici bene fortunatum ſ3 quādo accidit ei vt

in pluribus.21.q.q.J.F.
Scđo baptizans ignorans illū esse baptizatum prius: nõ est irregularis.non enĩ tenetur quicunq̃ sacerdos facere strictam inquisitionẽ an vetula baptizauit paruulũ in domo:nunc autẽ nõ magis videt ille punicđus: qui scđo baptizat:ꝛ ignoranter q̃ꝫ qui scđo baptizat:immo minus.qꝛ ille videtur querere salutem suam ne sit in dubio neq̃ enĩ auctoritas huius ca.qui bis videtur satis certa.nullus eniꝫ põt infligere irregularitatẽ toti ecclesie nisi caput totius ecclie 6.dist.quarti.q.8.J.B.

Secundũ cõmunẽ ꝓcessum ꝛ ordinem reuelant maiora dei mysteria superioribus priusq̃ꝫ inferioribus.ꝛ ita superiores mittuntur ad inferiores loquendo ꝛ illuminando eos interius: et alij inferiores mittunt exterius ad illa reuelata nuncianda hominibus vel explẽda.ꝛ ita non oẽs cõiter mittunt extra.10.di. secundi.q.1.A.

Secundũ eandẽ rõnem formalẽ respicit spes obiectum ꝛ tentio: sicut eadẽ ratio formalis ẽ tendendi in illud ꝛ quiescẽdi in eo. sed differentia est. qꝛ illud obiectum est diuersimode approximatũ.qꝛ absens vel approximatum imperfecte desiderat. presens aũt vel pfecte approximatum amat: sicut in naturalibus ignis magis ꝛ minus approximatus causat calorẽ remissũꝫ ꝛ intensum:nõ tñ calor in igne est minus ratio actiui in causando vel calefaciẽdo hoc vel illud.26 dist.tertij.q.vnica.J.C.

Scđm ordinẽ substantiarũ atten ditur ordo qualitatũ.substãtijs enĩ nobilioribus correspondẽt qualitates nobiliores:nõ autẽ sic corrñdet ordo quãtitatũ.nõ enĩ semp nobilior substãtia est maior in quãtitate.maxima enĩ corpora in genere corruptibiliũ sunt elemẽta:ꝛ tñ sunt imperfectissima. illud aũt videtur perfectius qđ ꝓportionaliter correspõdet in sua pfectione perfectiori.12.dist.quarti.q.2.D.

Secũde persone ex vi sue productionis competit qđ est notitia declaratiua.qꝛ est producta per actum meritorie exprimẽtis talem notitiaꝫ.ꝛ ideo appropriate dicunt de ea que pertinẽt ad perfectionẽ cognitionis actualis:magis tñ proprie dicitur sapientia: sicut loquit apostolus q̃ꝫ ars sicut loquit Augu.qꝛ ex productione sua magis est notitia declaratiua eternorũ q̃ꝫ factibilium.1.q.q.V.

Secundũ veritatem illa diuisio qualitatis in quattuor spẽs nõ est ꝓprie generis in spẽs sed est tñ ꝭm quosdam modos diuersos cõuenientes diuersis qualitatibus.ꝛ forte eidem qualitati in se ꝭm essentiã possent cõpetere plures modi qui ponũtur in diuersis qualitatibus.6.dis. quarti.q.10.M.

Securitati vr̃ opponi timor. timor aũt vel est de malo infligẽdo vel de inflicto cõtinuando: precedẽte tñ apprehensione talis mali.nec opꝫ ꝙ illa apprehẽsio sit dubia. vnde longe distat dubitatio ꝛ timor.non solũ qꝛ dubitatio ptinet ad intellectũ. timor ad appetitũ.sꝫ etiã qꝛ timor in appetitu non necessario preexigit apphensionem dubiã mali.49.dist.quarti.q.6.P.

Sēp fuit miraculū vsqz ad mortē in xpo qđ simul fuerūt beatitudo ⁊ mortalitas ꝓpter repugnātiā effectuū.⁊sicut hmōi dolor ptis sensitiue redūdabat vsqz ad superiorē ptē aīe:ita illud fuit miraculū ɔtra effectuz btitudinis.49.di.q̄rti.q.12.G

Sensibilia cōia solū faciunt ad modū imutandi ipsum sensuz vel si cū sensibili ꝓprio causet ꝓpriā spēm:cōe sensibile(alioquin quo ꝓprie sentiret?)non tñ p̄t istā causare sine sensibili ꝓprio cōcomitāte: nō quidem quin istud sit prius:cꝫ qualitas sensibilis prior.⁊ ita ſm se possibile separari ab illa sꝫ nō prius in agēduz in sensum.⁊ sic iquātum hmōi nō est separabile a sensibili ꝓprio:⁊ forte ratio ē: qꝛ sensus est primo potētia receptiua sui obiecti ꝓprij. ⁊ iō a nullo alio p̄t recipere alium actū nisi prius naturalr̄ sit in isto actu.12.dist.q̄rti.q.3.Cc

Sensibilia p̄nt imutare intellm̄ ꝓ statu isto nō aūt mere intelligibilia.nō qꝛ illa nō sunt actiua nec qꝛ itellect⁹ noster nō est passiu⁹ respectu eoꝝ absolute sed qꝛ ꝓ statu isto impedit̄ ne patiat̄.vel recipiat a talib⁹ immediate:amoto aūt tali impedimēto tūc recipiet sicut erit ī beatitudīe. tūc eñ loquetur angelus homini beato.⁊ homo beatus alij hoī beato.sicut dictū ē prius angelū loqui intellectual'r angelo.qꝛ tūc ſm promissuz salua.in Matt. erim⁹ sicut angeli dei.⁊ ex hoc ptꝫ q̄re doctor nō p̄t cāre sciam in discipulo.nō ꝓpter defectū ꝟtutis actiue in scientia docentis:sed ꝓpter capacitatē ītellect⁹ discipuli ꝓ statu isto:ꝓ quo hꝫ spēdimētū ne sic imutet̄:qꝛ ꝓ statu isto determinat̄ ad phantasmata sicut ad ipꝫ imutantia sicut dictum est.11.distintione.secūdi.q.vnica.F.

Sens⁹ nō discernit in aere spirit⁹ seu vapores ab aere.⁊ tamē spirit⁹ vel vapores in aere nō sunt eiusdē speciei cū aere.12.distinctio.quarti.q.4.ſ.B.

Sensitiua ⁊ vegetatiua in hoīe eadē aīa est cū itellectiua ex.2.lib.dist.1.q.6.⁊ dist.16.⁊dist.11.ar.2.q.1.44.dist.q̄rti.q.1.B.

Septē sunt pene canonice:videlicꝫ:depositio:degradatio:infamia:irregularitas: excōicatio interdictum:⁊ suspensio.25.di.quarti.questione.1.ſ.B.

Sermo audibilis est signū rememoratiuū respectu cōcept⁹.ita ꝙ facta imutatōe sens⁹ ab ipso sermone.⁊ vlteri⁹ itellecta natura ei⁹ inquātū talis natura est intellect⁹ cognoscens ipsuꝫ esse impositū ad significādū talem naturaꝫ ex collatiōe eius ad illū aliū.intelligit illū aliū nō ita ꝙ sermo per aliquaꝫ formā causet cōceptuꝫ de aliqua re.sed sermo est p̄ui⁹ ad cōceptū de re qui causat̄ p ꝓpriā speciē rei vel phantasma in anima qđ patet.qꝛ quantūcūqꝫ sermo ꝓferret̄ si audiens nō haberet in se specieꝫ rei ꝓlate.null⁹ cōcept⁹ causaret̄ in eo de illa re. vnde per voces nō itelligimus res.nisi quarū habem⁹ species sed ꝙ actualit̄ eas cōsiderem⁹ hoc ē ꝓpter collationē signi ad signatū.1.dist.quarti.q.5.B.

Si absolute ꝑmittat̄ q̄cunqꝫ angel⁹mal⁹ vti sua potētia cognitiua naturali pōt itelligere qđ cunqꝫ

cunctꝫ intelligibile causatuꝫ: ⁊ ꝑ ꝓhs posset intelligere cogitatio nes cordiū ⁊ mysteria gratie. ex quo posita sunt in effectu: sꝫ sicut dicit magr̄ lib. 2. dist. 7. multa possent ex natura sua q̄ non permittunt̄ eis. ⁊ ita supponit̄ ꝙ nō permittit̄ angelo malo videre secretū cordis. ⁊ hoc mō ⁊ nō alio possꝫ videre corpus xp̄i in eucharistia. sic ꝙ̄ supponit̄ ꝙ nō permittunt̄ videre mysteria gratie. ⁊ sic exponēda est auctoritas Ambrosij de mysterio incarnatiōis nō absolute q̄n quilibet angel⁹ malus posset videre vel cognoscere integritatē marie taꝫ in mēte ꝙ̄ in carne eque sicut pōt cognoscere tactū digiti ad digitū vel aliā intellectionem naturaleꝫ alicuius intellꝰ: sꝫ nō fuit permissus ꝑꝑ certas causas ne impediret redēptio nostra. si eñ cognouissent nūq̄ dn̄m glorie crucifixissent. i. nūq̄ me redimi eius morte procurassent. 10. dist. quarti. q. 8. ꝟ

Si accipiat̄ posse peccare ꝓ fundamēto illius respectus: qđ quidem fundamentū est principiū actus. cui annexa ē deformitas pōt esse pars libertatis huius: nō dico libertatis absolute que abstrahit a creata ⁊ increata: sꝫ est pars libertatis create. vnde deformitas actus magis cōuenit libero arbitrio inq̄tū creatum ꝙ̄ inquantū liberū. 23. dist. secundi. q. vnica. ſ. F.

Si accipiat actus ꝓut distinguit̄ ꝯ potentiā fm̄ q̄. ſ. actū ⁊ potentiam totū ens diuidit̄. sic actus nō ꝯuertit̄ cū forma. fm̄ hoc eñ omne qđ est extra causaꝫ suā ē in actu. ⁊ fm̄ hoc etiā priuationes dicunt̄ esse actu. vñ cecitas dicit̄ esse actuał'r in oculo carē= te visu. sicut dꝫ in. 4. ⁊. 7. met. ſt 4. ⁊ 27 sūt loquaris de actu fm̄ qđ lo t. c. 23. quitur ph̄s. 7. meta. ſ. fm̄ qđ est ⁊. 49. actus receptus ⁊ actuās ⁊ distinguēs. sic distinguit̄ ꝯ receptiuū ⁊ materia ē receptiuū illo mō. ⁊ nō est actus. 12. di. scdi. q. 2. ſ. F.

Si Adam fuisset damnatus pro illo peccato transgressionis nō fuisset ita grauiter punitus sicut multi alij peccatores. 21. di. secundi. q. 2. ꝟ.

Si Adam habuisset alimentum nostrū fuisset mortu⁹ senio. hoc de rōne alimēti pꝫ: q2 nō quodlibet hꝫ ḡnari ex quolibet sicut ex termino. sꝫ determinatuꝫ ex determinato. ⁊ ideo ex alimēto puriori ⁊ meliori generatur melior sanguis: ⁊ ex sanguine puriori generat̄ caro solidior ⁊ permanētior. vnde ex alimento corrupto ⁊ impuro generatur caro valde fluida. igit̄ impuritas alimenti Jesu xp̄i respectu alimēti Ade fuisset in Jesu xp̄o sicut in nobis causa extrinseca corruptiua: q2 nō fuisset ex parte alimenti ita perfecta restauratio sicut deperditio. Sed posito ꝙ habuisset esum ligni vite fuisset ne corpus eius incorruptibile? Dico ꝙ nō: sꝫ habuisset causaꝫ intrinsecā moriēdi: q2 oīs ꝟtus naturalis relicta sibi nō preseruata per aliqđ donuꝫ collatum agendo in aliud naturale repatitur ⁊ debilitat̄: ⁊ tantuꝫ agere posset ꝙ debilitabitur intantuꝫ ꝙ nō posset sufficiēter agere ad conseruationē sui indiuidui: vt pꝫ de ꝟtute nutritiua in nobis: que lōga actiōe in alimēta ⁊ ex cōuersione diuina tandē debilitatur ita vt nō possit plus ꝯuer

tere: talis fuisset nutritiua xpi sibi derelicta. et ideo tandem debilitata: non potuisset amplius restaurare. igitur debilitas virtutis: et ipuritas alimenti extrinseci fuissent sufficientes causa sue mortis naturalis. 16. dist. tertii. q. 2. B.

Si Adam hodie viueret non posset ducere aliquam vxorem. forte etiam post multiplicationem humani generis si stetissent in innocentia fuisset prohibitio in quibusdam gradibus vltra primum. sed in principio non potuit fieri. quia non erant alie femine quam sorores. In lege mosayca erat prohibitio quantum ad quosdam gradus vlteriores. vt patet leuit. 18. In lege autem euangelica fuit aliquando prohibitio vsque ad septimum gradum. patet per magistrum in littera. sed sub Innocentio tertio restricta est vsque ad quartum gradum inclusiue. extra de consan. non debet. prohibitio copule coniugalis quartum consanguinitatis gradum decetero non excedat. et assignat rationem quoniam in vlterioribus gradibus iam non potest absque graui dispendio obseruari. et post approbat et ratificat pro futuro. cum quod in quibus iam vsque ad quartum gradum prohibitio coniugalis copule sit requisita. s. per nos hic in concilio. et infra. ita eam volumus esse perpetuam non obstantibus constitutionibus super hoc dudum editis vel ab aliis vel a nobis. et in eodem c. reuocat omnes prohibitiones de coniugio contrahendo in tertio et quarto genere consanguinitatis. et de sobole suscepta ex secundis nuptiis cognationi viri prioris de non copulando: que prohibitiones multas difficultates inducebant (et vt dicit) aliquando periculum animarum 40. dist. quarti. q. vnica. D.

Si ad perseitatem propositionis sufficit quod subiectum includat in suo intellectu causam inherentie predicati ad subiectum et non requiratur quod subiectum dicat conceptum vnum: posset concedi quod hec: xps est homo: semper fuit vera. Sed magis credo quod requiritur hoc et plus. s. quod subiectum habeat conceptum vnum. vel si non: sed includat conceptus plures oportet quod ratio eius sit in se vera antequam aliquid verificetur de eo. 22. dist. tertii. q. vnica. §. M.

Si aliquis intellectus non possit intelligere geometricalia: posset autem alicui credere de geometricalibus: geometria esset sibi fides: non scientia: esset tamen in se scientia: quia obiectum geometrie natum est facere de se scientiam in intellectu proportionato. 3. q. prol. §. B.

Si aliquid est idem essentialiter essentie illud est actu in deo mere ex natura rei: et hoc siue sit idem essentialiter identitate adequata sicut in creaturis est illud idem quod intelligitur per diffinitionem et quod intelligitur per diffinitum siue sit idem tanquam inclusum essentialiter in illo quando illud quod intelligitur per partem diffinitionis posset dici idem ei quod intelligitur per diffinitum. 1. q. q. 3.

Si aliquis intendit in principio misse celebrare missam: si postea est distractus: non habet actualem intentionem: quando est distractus: patet quia non intelligit tunc illud in actu. ergo nec vult illud in actu: nec habet tantum intentionem habitualem: quia talem habet dormiens. habet ergo se medio modo: et hanc eius dispositionem dico intentionem virtualem: quia. s. virtute alicuius intentionis prius habite actualiter facit omnia que facit ex illa tanquam ex radice: ita quod illa intentio actualis fuit principium ordinatum ad omnes istos actus: et habet in se virtualiter in-

tentionē ꝓpriā cuilibet istorū actuū: sicut intētio finis hʒ in se virtualiter intentionem pro priā cuiuscunqȝ ordinati ad finē: ꝛ ꝑ tāto manēte intētiōe cu iuscūqȝ ad finē ordinati manet ista itētio actualis pria ꝟtualr in oībus istis: hoc mō intēdēs ire ad sanctū Jacobum ex intē tione huius finis ordinat mul ta alia necessaria ad illū finem exequēs aūt illa ordinata non semp cogitat ď sancto Jacobo nec de reuerentia eius: dico ta men qď semper merek.q: vel hʒ intentionē eorū que sunt ad fi nem illū. cuius est prima illa in tentio vel hʒ actus aliquos se quentes ex illis intentionib⁹: lʒ cū illis actibus ꝯcurrant ali qui actus distrahentes ꝛ ab in tentiōe illa prima: ꝛ ab inten tionib⁹ ꝓpriꝭ eoꝝ q̄ sunt ad il lum finē: sicut declaratū est se cundo libro dist. 41. ꝛ in. 3. dis. 15. vbi dictū est ꝙ forte martyres in actu sustinēdi martyriū non habuerūt intentionē: nisi istā virtualē: q: imensitas pena rū absorbebat forte vsum rōis ista tamen ꝑpessio penarū erat quidam effectus deriuatus ex intentione seruandi fidem dei ꝛ iō dū durabat passio: durabat semper ista intentio virtualiter sicut in effectu. 6. distin. quarti q. 6. J. A

Si aliquis extraxerit de religio ne aliquem iam obligatū ad re ligionē obligatione ꝓfessionis tenek agere ad restitutionē: vt s. ille redeat ad religionē. Sed si aliquem dispositū ad intran dū retraxit ne intraret: q: inter est inter habere ꝛ ꝓprie eē: nō tenek ad tantā restitutionē re ligiōī ad quantā si fuisset in re ligione. sed tenek ad aliquā re stitutionē: puta ad aliqualē in ductionē alteri⁹ aliqualr equi ualentis ad ingressum illi⁹ reli gionis. ꝛ hoc intelligendū est si illū retraxit intentiōe dānificā di religionē. si aūt intentione cōsulendi vtilitati proprie sine fraude non tenek religioni: sed in primo casu ꝛ in scďo tenetur ꝑsone quam retraxit: vt in per suasionib⁹: ꝛ aliis bonis spūali bus ad equiualentiam bonis illis in quibus illū retrahēdo damnificauit. 15. di. q̄rti. q. 3. R.

Si aliqď posset esse ƒm se in po tentia passiua determinate ad aliqď gen⁹ physicū: ꝛ nō est de terminate in potentia passiua ad aliquā spēm illius gnis: tūc ab eodem reducik illud ad ac tum illius gnis: ꝛ speciei: sicut si supficies. vñ superficies sit ex se determinata ad colorē ꝛ non sit ex se determinata ad albe dinē vel nigredinē. tñ ab eodē agēte reducik ad actū coloris ꝛ alicuius colores q: non ē co lorata: nisi q: sic est colorata: ita dico hic ꝙ lʒ angel⁹ sit in po tētia ad vbi in cōi ꝛ nō ex se de terminat⁹ ad hoc vbi vel illud tñ ab eodem agente reducitur ad hoc vt sit actualiter in loco ꝛ in hoc loco vel illo. illud aūt quo primo pōt esse in loco est a deo producente ipsum super creaturā corpalē continentem: sed ex tunc potest reducere se ipsum ad actū istum. 2. disti. se cundi. q. 6. N.

Si aliquo mō gñatio est pri⁹ pa ternitate in creaturis: nō tñ ē vt fundamētū: sed ipsa potētia ge neratiua siue nature que gene

rat est fundamētum.s3 est p̄uia vt dispositiua sine qua non exi stente paternitas nō inest ita q̄ ibi est distinctio sicut est inter dispositionē preuiā et terminum completū. Patet ergo q̄ ista rō distinctiōis nō manet in diuinis qr ibi nō est generatio nisi com pleta et necessario secum ponēs terminum inesse nec est paterni tas p̄n̄s communicationem sed ppetue cōicationis.4.q.q.S.

Si ante passionē aliqs iudeus ad p̄dicationē xp̄i vel petri par uulum suū baptizasset et nō cir cuncidisset: si paruulus fuisset mortuus saluatus fuisset: qr re cepit gratiā in baptismo a p̄ria enim institutione baptismus cō tulit gratiam.3.distin.quarti.q. 4.l.F.

Si arguat mēsuratū nō pōt esse sine mēsura. R̄ndeo hoc verū est de mēsura rei in esse q̄ditatiuo: et rō est qr mēsuratū tale depen det a mēsura tali ex.5. meta.c. de ad aliqd qr refert ad ipsum et nō econuerso sicut scibile est mensura sciētie qr sciētia depen det ad ip̄3 nō est aūt verū de mē sura accidētali q̄ p applicatiōe3 vel coextēsionē mēsurat: sicut vl na mēsurat pānū p3 eīn q̄ quā titas pāni non depēdet a quāti tate vlne: et hoc solo modo mo tus p̄mus acceptus f̄m snā extē sionē successiuā cū relatione mē sura eo3 per applicatione3 vel coextensionē: non autem p ter minationē depēdentie essentia lis eorum.48.distinctiōe quar ti.q.1.J.

Si articuli distinguant quātum ad ipsa credita: sic sunt.14. ar ticuli. Si aute3 distinguant f̄m numerum illorum q̄ primo arti culos distinxerunt sic sunt.12. f̄m numerum.12.apostolorum Si p̄mo modo tenet: aut articu li fidei sunt de deo tantū aut de deo rōne nature assumpte. Si p̄ mo modo hoc cōuenit tripli: qr aut de deo rōne nature vel essen tie. et sic h̄r hic articulus. Credo in vnum deum. Aut rōne p̄sona ru3 et sic sunt tres articuli f̄m q̄ sunt tres p̄sone. Primus. Patrē omnipotente3. secundus. Et in Jesum xp̄m filium eius vnicum dn̄m nostrum tertius. Credo in s.s. aut rōne effect⁹ dei. et sic sunt 3. articuli de deo. p̄mus quātu3 ad creationem. Creatorem celi et terre. sc̄ds quantum ad grati ficationem. Remissionē peccato rum. tertius quantum ad glori ficationē. Carnis resurrectionē et vitā eternā. et sic habent.7. de deo rōne dei tm̄. Aliqui th̄ inclu dunt opus creationis in primo articulo qd̄ ptinet ad vnitatem essentie. et vltimū opus diuidūt in duos articulos. s. Carnis re surrectionē. dicentes vnum arti culum. et Uitā eternā aliū. Sed prima di. est melior qr aposto lus ponit vnū articulū de crea tiōe p se ad Heb.11. Fide intelli gim⁹ aptata eē secula v̄bo dei vt ex inuisibilib⁹ visibilia fierent Articuli ptinentes ad deū rōne nature assumpte sunt et.7. Pri mus ptinet ad ↄceptionē q̄ con cept⁹ est de.s.s. sc̄ds ad natiuita tē nat⁹ ē ex Maria v̄gine terti⁹ ad passionē passus sub pōtio pi lato. quartus ad descēsione3 ad inferos. descēdit ad iferna. qnt⁹ ad resurrectionē. tertia die resur rexit a mortuis sext⁹ ad descēsio nē ascēdit ad celos rc. septim⁹ ad iudiciū idevētur⁹ ē iudicare

viuos et mortuos.25.di.3.q.1.C

Si beatitudo accipiat pro aliqua perfectiōe permanente vt permanens quātūcūqȝ intēsa perpetuitas nō includit in rōne eius: qr q̄cunqȝ perfectio permanēs et quātacunqȝ eadē et equalis pōt esse per instās vel cū aliquo breui tpe. q et quāta pōt esse toto tpe. eque eñ perfecta est albedo vnius diei sicut vnius anni.1.ethic.49. distinc. quarti.q.6.M.

Si beata virgo fuisset in cōceptione filij in summa plenitudine gr̄e ad quā deus disposuit eā puenturā si postea fuisset baptizata nullā ibi gr̄am recepisset de nouo: tñ baptismus nō fuisset in signum falsum vel incertum: qr gr̄am significaret: vel tunc fieri vel prius datam tunc inesse. 1. dist. quarti.q.6.J.M.

Si beatus dimitteret sibi posset in actū peccati venialis sed non esset sibi venialis rōne precepti qđ hȝ de semper eliciēdo illū actum beatificū. et nō diuersificādo nō solū ad oppositū sed nec ad disperatum. et propter preceptum de semper operando optima esset sibi q̄cūqȝ deordinatio talis mortale pctm̄.21. di. secundi.q.1.J.D.

Si bonus angelus baptizaret in corpore assumpto cū oībus pdictis cōditionibus tunc supponēdum esset verū esse eius baptismum: qr nō fieret nisi de precepto dei: nec esset ille baptizatus ab angelo iterū rebaptizādus sicut Michael phibuit episcopo dedicare ecclesiā suā in monte gargano asserens eā a se dedicatā fuisse. Si ēt malus angelus in corpore assumpto baptizet et cōstat q esset de precepto dei talis habendus esset pro baptizato qr opȝ malum angelum ēt inuitū obedire deo. Sed nō esset sine certa reuelatione super hoc habita credendum q malus angelus vere baptizaret. Tum quia deus non ministrat sacra per exclusos finalr a salute. Tum qr si non esset arctatus de precepto diuino ad oppositum supponēdum est semper ipm fraudulenter agere. nec cōplete facere ea q̄ essent necessaria ad salutē baptizati pp inimicitiā quā hȝ ad salutē hoīm ex inuidia pcedentem.6.dist.quarti.q.1.B.

Si bonū reddendū virtute sacrificij nō debeat sacerdoti pro se: debet tñ eccl'ie s̄m ei9 distributionē qr ipse ex ordie suo est nūcius spōse ad spōsum offerēs petitiones spāliter pro determinatis personis: et ita dispēsatori et vt dispositiue determinans eis illud qđ pro talibus petitionibus reddetur.20.q.q.J.J.

Si cā vltima determinatione ad aliqđ determinata non poneret effectum in esse. hoc non videretur nisi propter impotētiā eius vt puta qr non sufficeret ex se: vel qr esset impedita ab aliquo alio vel propter mutabilitatem eius antequā intelligatur effectus poni in esse.46.dist. primi.q. vnica.J.A.

Si cause intermedie actiue sint diuerse dispositiōis in agendo vel passiue diuerse dispositiōis in recipiēdo pōt esse diuersitas effectuū dato q in cā pma nulla sit mutabilitas vel nouitas aliquo modo.21.q.q.Q.

Si cecus miraculose illuminat tñ illuminatus naturaliter videt qr hȝ formā creatā qua naturaliter pōt vti ad operationē illam.

tra legē ēt de gentibus spāliter
ꝓhibitis sicut in multitudine
mulierū siquidē habuit ꝫm vnā
lr̄az.700.vxores quasi reginas
et.300.cōcubinas cū tn̄ diceret
lex specialiter de rege Deuter.
non habebit vxores plurimas q̄
alliciant animum eius.qđ forte
specialiter dixit Moyses ꝓpter
malitiā istius p̄uisaz vt si nō com
pesceret saltē ↄfunderet nc aliū
etiā eū imitarent ⁊ qđ peius est
copulatus est eis amore arden
tissimo in tm̄ vt faceret eis idola
et tēpla ad colēdū deos suos rh
non sine. cā subiunxit Moyses
vt supra.q̄ alliciāt animū eius ⁊
hec oīa aggrauat singularis in
gratitudo sapiētie eminētis sibi
subito a deo concesse: ita ꝙ ista
auctoritas non requirit responsionem sed solam detestationē
39.dist.quarti.q.1.G.

Sancti patres in limbo purgati
fuerunt a peccato originali ⁊ tn̄
clausa fuit ianua vsq̄ ad solu-
tionē pene debite ita eñ deter
minauerat deus:ꝙ lȝ acceptaret passionez xp̄i p̄uisam ad re
mittendū culpā originalez om
ni credenti ⁊ credituro illā pas
sionem nō tn̄ remittebat penaz
illi peccato debitā.s.carentiā vi
sionis diuine ꝓpter passionem
preuisam sed ꝓpter ipam exhi-
bitā ⁊ ideo sicut illis patrib⁹ nō
patuit ianua quousq̄ passio xp̄i
fuit exhibita: ita probabile est
ꝙ nec beate virgini.3. distinc,
tertij.q.1.D.

Sancti in patria nō habebūt sitū
in celo nisi erectuȝ nō aūt sessio
nis nā inclinatio partiū videtur
repugnare agilitati sed erectio
siue statio videtur esse situs con
ueniens corpori inquātum est
instrumētum anime q̄ꝛ tunc ma
gis aptum est ⁊ promptum ad
operationem vnde ⁊ iacere ma
gis videt eē situs naturalis cor
pori humano q̄ꝫ sedere quod in
cludit curuitatez partium,49.
dist.quarti.q.14.L.

Sapientia nō est spēs generis vt
trāsfert ad diuina nec ꝫm illaz
rationē trāsfert: sed ꝫm rōnem
sapientie vt est trāscendēs. quō
aūt tale pōt esse trāscendens di
ctum est superius in sol. princi
pali arti.3. Dubiū tn̄ est de hac
sapientia:q̄ est in nobis.vtrū sit
indiuiduū sapiētie trāscendētis
vel qualitatis:an alterius tm̄?
ꝙ nō vtriusq̄ videt:q̄ꝛ nihil ideȝ
cōtinet sub diuersis p̄dicatis di
ctis in q̄d de eo nō subalternis.
sapiētia aūt trāscendēs ⁊ quali
tas nō subalterna sunt.ergo ⁊c.
Itē sapientia trāscendēs est pas
sio entis.ergo ens non dr̄ de ea
in quid nec econuerso ex dist.3.
igit nec aliquid: in quo includi
tur sapiētia trāscendēs includit
ens in quid:q̄ꝛ tūc illđ esset ens
p accidens includeret eñ essen
tialiter rōnē subiecti ⁊ passiōis
que non faciūt aliq̄d vnum p se
sed tm̄ p accidēs.Si hec argu-
menta valent vnū videt danduȝ
s.ꝙ sapientia in nobis vel sit tm̄
indiuiduum sapientie transcen
dentis:vel tantū generis qua-
litatis.Nō videt dādū secundū
q̄ꝛ tunc nō esset in nobis pfec-
tio simplr̄:qđ videt ↄtra Augu
15.de trini.c.4. Oīs circa nos
creatura clamat ⁊c.Si primuȝ
detur,ergo nō oīs habit⁹ for-
malit est i genere q̄litatis.sed
oēs sunt transcēdentes:qui im-
portauit pfectionē simpliciter,
8.dist.primi.q.3.Ce,

Sapientia est in re ex natura rei
& bonitas ē in re ex natura . rei
sapiētia aūt in re formalr nō ē
bonitas in re:qd pbat.qr si infi
nita sapia eēt formalr ifinita bo
tas & sapiētia in communi esset
formalr bonitas in cōmuni.infi
nitas eñi non destruit formali-
ter rōnē illi⁹:cui addit: qr i quo
cūqz gradu intelligat eē aliqua
pfectio : q̄ tñ gradus est grad⁹
illius pfectionis : non tollit rō
formalis istius perfectionis pp
istum gradū.& ita si nō includit
formalr:vt in cōi:necvt infinitū
in finitū.Qd āt nō includat for-
malr vt in cōi . hoc declaro. qr
includere formalr est includere
aliquid in rōne sua eēntiali: ita
qꝫ si diffinitio includentis assi-
gnaret:inclusum eēt diffinitio:
vel ps diffinitōis.Sicut aūt dif
finitio bonitatis in cōi nō hꝫ sa
pientiā in se:ita nec infinita infi
nitā.Est igit aliqua non identi
tas formalis sapiētie & bonitatis
inquātū eaꝝ essent distincte dif
finitiōes:si eēnt diffinibiles.dif
finitio aūt nō tm̄ indicat rōnē
cāram ab intellu : sꝫ quiditatē
rei.ergo nō ē identitas formalis
ex pte rei.Et intelligo sic:qꝫ in-
tellect⁹ ꝯponens istam.sapien
tia non est bonitas formalr:nō
causat actu suo collatiuo ṽita
tē istius ꝯpositionis : sed in ob
iecto inuenit extrema: ex quorū
ꝯpositiōe fit act⁹ verus. Et istd
argumentū de nō formali idēti
tate: dixerūt antiqui doctores
ponentes in diuinis aliquā eē
predicationē verā per idētitatē
q̄ tñ non eēt formalis.ita cōce
do per identitatem veritatē eē
bonitatē in re: non tñ formali-
ter veritatē eē bonitatē.8.dist.
primi.q.4.J.Q

Sapiētia licet abstrahat a sapiē
te:qd est opans:tñ adhuc signi
ficat potētiā opatiuā vel ptici
piū operatiuū & iō nō abstrahit
summa abstractiōe:qr potentia
operatiua aliquo mō concernit
aliqd & pp talē ꝯcretionē aliqñ
aliqliter ꝯcedit qꝫ sapiētia ē na
ta:nullo aūt modo qꝫ eēntia sit
nata.5.dist.primi.q.1.J.F

Scientia dei q̄ est in deo qdā pfe
ctio absoluta est in eo ex natu
ra rei sed ipsa non dr ars nisi ex
respectu ad alia obiecta vel ali
quorū obiectorū ad ipsam.lꝫ er
go deus pducat creaturas vt
artifex:hoc tamē nō ē vt inscia
fundat respect⁹ rōis q̄ sit ratio
qua pt pducere: sed tm̄ vt ille
habitus absolutus q̄ dr esse ars
inest ipsi deo.8.distinc.tertij.q.
vnica.infra.D

Sciētia est obiecti fm qꝫ abstra-
hit ab exñtia actuali : alioquin
scia posset qñqꝫ eē & qñqꝫ nō eē
& ita nō eēt ppetua : sed corru-
pta recorrumperet scia illi⁹ rei
quod falsum est.3.distinct. scdi
q.9.infra.B

Scientiam esse vni⁹ partis:& ita
qꝫ non possit esse alteri⁹ ponit
imperfectionem in ea.similiter
& in voluntate ponere eam esse
vnius: ita qꝫ possit esse alterius
obiecti:volibilis ponit in ea im
perfectionē:tamen scientiam eē
vnius ita qꝫ nō sit alterius:& vo
luntatē simil'r:nullā iperfectio-
nē ponit.sicut & potētia est vni⁹
oppositi in actu determiate.qd
pducit & non alteri⁹.Dissimile
tamen est de potentia: & scien-
tia:& voluntate p hoc qꝫ poten-
tia videtur dici esse vnius oppo
siti tm̄:qr tantuꝫ possit in illud

ꝛ sciētia ꝛ voluntas.nō ita ꝙ tm̄
sciat vel velit illud. ſʒ si accipia
tur simili modo ex vtraqꝫ parte
equalis ē determinatio ex vtra
qꝫ parte:qꝛ qꝺlibet istoꝝ ē actu
vnius oppositi: nō amboꝝ:qꝺ=
libet etiā istoꝝ pōt esse vtriusqꝫ
ſʒ potentiā esse alicuius:hoc vꝫ
significare potentialem habitu
dinem eius ad illud.

Scientiā vel voluntateʒ esse eis
vꝫ significare actualē habitudi
nem ad idē:nihil tm̄ mali sequiꝭ
si sibi nō accipiatur hic ꝛ inde:
qꝛ tunc sicut ad scientiā scire:ꝛ
ad voluntatē velle:ita ad potē=
tiam ꝓducere:nō aūt posse pro
ducere:ꝛ sicut ad potentiā pos=
se ꝓducere:ita ad scientiā pos=
se scire.ꝛ ad voluntatem posse
velle.39.dist.primi.q.1.ſ.Q.

Sciētia nō requirit ordinē deter
minatū ad scibilia nec ordinem
prioris nec ordinē posterioris:
qꝛ pōt eē siue respectu prioris:
vt obiecti:siue posterioris potē
tia aūt requirit determinatum
ordinē ad terminū vt prioris ad
posterius:ꝛ iō sciētia de necessi
tate extendit se ad omne ens:qꝛ
omne ens est scibile : potentia
aūt nō extēdit se(vt ad obiectū)
ad omne ens:ſʒ tm̄ ad ens possi
bile.qꝺ quocunqꝫ sumendo pos
sibile natū est esse posterius.Et
ideo non est ad illud qꝺ non est
natū esse posterius:ꝛ iō non ad
illud:qꝺ est natum esse in perso
na infinita ideʒ illi persone.20.
dist.primi.q.vnica.G.

Scientia per quā anima reduciꝭ
de potentia essentiali ad accidē
talem est species intelligibilis
ipsius obiecti.ꝛ de illa concedo
ꝙ ipsa est principium actiuū re
spectu considerationis.sed illa
species nō est habitus: de quo
loquuntur:q̄ est qualitas dereli
cta ex actibus frequenter elici=
tus.ista eñi species precedit na
turaliter primū actum elicitum
circa obiectuʒ circa qꝺ est.Et lʒ
ista spēs posset esse radicata in
intellectu.ꝛ cum fuerit radica=
ta posset dici habitus. nō tm̄ est
iste habitus qui generatur ex
actibus frequētibꝰ.sicut dictuʒ
est.ideo oīa verba q̄ loquuntur
de specie tanqꝫ de habitu: non
ꝓcedunt ad intellectum huius
qōnis.nec etiam illa: que acci=
piunt scientiam pro ista specie.
Distinctio istoꝝ habituū.s.ha=
bitus qui est species intelligibi
lis. ꝛ habitus intellectui ꝓprie
dicti patebit in.2.lib.dist.tertia.
17.distin.primi.q.2.y.

Sciētia realiter referꭲ ad scibile
non tm̄ vt consideraꭲ ab intelle
ctu.30.dist.primi.q.2.ſ.G.

Sciētia speculatiua:qꝛ nō perfi=
cit hoiem ad bene operandū iō
non cōnumeraꭲ inter virtutes
cardinales.minus eñi est neces
saria hoi ad recte viuendū hu=
mane qꝫ prudētia. ꝛ ēt qꝫ fides
ad recte viuendū in pollitia ec=
clie.34.dist.tertij.q.vnica.ſ.E.

Scientia stricte accipiendo ꝓ ha
bitu acquisito ex speculationi=
bus:non est ꝓprie quo specula
mur.sed quedā inclinatio ad fa
ciliter ꝛ delectabiliter speculā=
dum.illud aūt quo vt principio
actiuo ex parte obiecti specula
mur:ē species intelligibilis.17.
dist.primi.q.2.ſ.y.

Scd̄m Arist.primo ethi. vna hy=
rūdo nō facit ꝟ.sic vnus actus
ꝛ̄ssiter vnus euētus effectus for=
tuiti nō facit hoieʒ dici bene for
tunatum ſʒ quādo accidit ei vb

in pluribus.21.q.q.§.F.
Scdo baptizans ignorans illuz esse baptizatum prius: nō est irregularis.non enī tenetur quicunq; sacerdos facere strictam inquisitionē an vetula baptizauit paruulū in domo:nunc autē nō magis videt ille puniēdus: qui scdo baptizat:ꝛ ignoranter ꝙ qui scdo baptizat:immo minus.qꝛ ille videtur querere salutem suam ne sit in dubio neq; enī auctoritas huius ca.qui bis videtur satis certa.nullus eniz pōt infligere irregularitatē toti ecclesie nisi caput totius ecclie 6.dist.quarti.q.8.§.B.
Secundū cōmunē pcessum ꝛ ordinem reuelanꝫ maiora dei mysteria superioribus prius ꝙ inferioribus. ꝛ ita superiores mittuntur ad inferiores loquendo ꝛ illuminando eos interius: et alij inferiores mittunꝫ exterius ad illa reuelata nunciāda hominibus vel explēda.ꝛ ita non oēs cōiter mittunꝫ extra.10.di. secundi.q.1.A.
Secundū eandē rōnem formalē respicit spes obiectum ꝛ tentio: sicut eadē ratio formalis ē tendendi in illud ꝛ quiescēdi in eo. sed differentia est. qꝛ illud obiectum est diuersimode approximatū.qꝛ absens vel approximatum imperfecte desideraꝫ. presens aūt vel pfecte approximatum amaꝫ: sicut in naturalibus ignis magis ꝛ minus approximatus causat calorē remissuz ꝛ intensum:nō tn̄ calor in igne est minus ratio actiui in causando vel calefaciēdo hoc vel illud.26 dist.tertij.q.vnica.§.C.
Scdm ordinē substantiarū attenditur ordo qualitatū.substātijs enī nobilioribus correspondēt qualitates nobiliores:nō autē sic corrspdet ordo quātitatū.nō enī semp nobilior substātia est maior in quātitate.maxima enī corpora in genere corruptibiliū sunt elemēta:ꝛ tn̄ sunt imperfectissima. illud aūt videtur perfectius qđ pportionaliter correspōdet in sua pfectione perfectiori.12.dist.quarti.q.2.D.
Secūde persone ex vi sue productionis competit qđ est notitia declaratiua.qꝛ est producta per actum meritorie exprimētis talem notitiaz.ꝛ ideo appropriate dicunꝫ de ea que pertinēt ad perfectionē cognitionis actualis:magis tn̄ proprie dicitur sapientia: sicut loquiꝫ apostolus ꝙ ars sicut loquiꝫ Augu.qꝛ ex productione sua magis est notitia declaratiua eternoruz ꝙ factibilium.1.q.q.U.
Secundū veritatem illa diuisio qualitatis in quattuor spēs nō est pprie generis in spēs sed est tn̄ ꝯm quosdam modos diuersos cōuenientes diuersis qualitatibus.ꝛ forte eidem qualitati in se ꝯm essentiā possent cōpetere plures modi qui ponūtur in diuersis qualitatibus.6.dis. quarti.q.10.M.
Securitati vꝫ opponi timor. timor aūt vel est de malo infligēdo vel de inflicto cōtinuando: precedēte tn̄ apprehensione talis mali.nec opz ꝙ illa apprehēsio sit dubia. vnde longe distat dubitatio ꝛ timor. non soluz qꝛ dubitatio ptinet ad intellectū. timor ad appetituz.sz etiā qꝛ timor in appetitu non necessario preexigit apphensionem dubiā mali.49.dist.quarti.q.6.P.

Sēp fuit miraculū vsq3 ad mortē in xpo qd̄ simul fuerūt beatitudo ꝛ mortalitas ꝓpter repugnātiā effectuū. ꝛ sicut hmōi dolor ptis sensitiue redūdabat vsq3 ad superiorē ptē ale: ita illud fuit miraculū ɔtra effect9 btitudinis. 49. di. q̄rti. q. 12. B

Sensibilia cōia solū faciunt ad modū imutandi ipsum sensu3 vel si cū sensibili ꝓprio causet ꝓpriā spēm: cōe sensibile (alioquin quō ꝓprie sentiret?) non tñ pt istā causare sine sensibili ꝓprio cōcomitāte: nō quidem quin istud sit pri9: q3 qualitas sensibilis prio. ꝛ ita fm se possibile separari ab illa s3 nō pri9 in agēdu3 in sensum. ꝛ sic iquātum hmōi nō est separabile a sensibili ꝓprio: ꝛ forte ratio ē: qꝛ sensus est primo potētia receptiua sui obiecti ꝓprij. ꝛ idō a nullo alio pt recipere alium actū nisi pri9 naturalr sit in isto actu. 12. dist. q̄rti. q. 3. Cc

Sensibilia pñt imutare intellm ꝓ statu isto nō aūt mere intelligibilia. nō qꝛ illa nō sunt actiua nec qꝛ itellect9 noster nō est passiu9 respectu eoꝝ absolute sed qꝛ ꝓ statu isto impedit ne patiat. vel recipiat a talib9 immediate: amoto aūt tali impedimēto tūc recipiet sicut erit i beatitudīe. tūc eñ loquetur angelus homini beato. ꝛ homo beatus alij hoi beato. sicut dictū ē pri9 angelū loqui intellectualr angelo. qꝛ tūc fm promissu3 salua. in Matt. erim9 sicut angeli dei. ꝛ ex hoc pt3 q̄re doctor nō pt cāre sciam in discipulo. nō ꝓpter defectū ɔtutis actiue in scientia docentis: sed ꝓpter capacitatē itellect9 discipuli ꝓ statu isto: ꝓ quo h3 impedimētū ne sic imutet: qꝛ ꝓ statu isto determinat ad phantasmata sicut ad ip3 imutantia sicut dictum est. 11. distintione. secūdi. q. vnica. F.

Sens9 nō discernit in aere spirit9 seu vapores ab aere. ꝛ tamē spirit9 vel vapores in aere nō sunt eiusdē speciei cū aere. 12. distinctio. quarti. q. 4. J. B.

Sensitiua ꝛ vegetatiua in hoie eadē aia est cū itellectiua ex. 2. lib. dist. 1. q. 6. ꝛ dist. 16. ꝛ dist. 11. ar. 2. q. 1. 44. dist. q̄rti. q. 1. B.

Septē sunt pene canonice: videlic3: depositio: degradatio: infamia: irregularitas: excōicatio interdictum: ꝛ suspensio. 25. di. quarti. questione. 1. J. B.

Sermo audibilis est signū rememoratiuū respectu cōcept9. ita ꝙ facta imutatōe sens9 ab ipso sermone. ꝛ vlteri9 itellecta natura ei9 inquātū talis natura est intellect9 cognoscens ipsu3 esse impositū ad significādū talem natura3 ex collatiōe eius ad illō aliō intelligit illō aliō nō ita ꝙ sermo per aliqua3 formā causet cōceptu3 de aliqua re. sed sermo est pui9 ad cōceptū de re qui causat ꝑ ꝓpriā speciē rei vel phantasma in anima qd̄ patet. qꝛ quantūcūq3 sermo ꝓferret si audiens nō haberet in se specie3 rei ꝓlate. null9 cōcept9 causaret in eo de illa re. vnde per voces nō itelligimus res. nisi quarū habem9 species sed ꝙ actualit eas cōsiderem9 hoc ē ꝓpter collationē signi ad signatū. 1. dist. quarti. q. 5. B.

Si absolute ꝑmittat q̄cunq3 angel9 mal9 vti sua potētia cognitiua naturali pōt itelligere qd̄ cunq3

cuncꝫ intelligibile causatuꝫ: ꝫ ꝑhs posset intelligere cogitatio nes cordiū ꝫ mysteria gratie. ex quo posita sunt in effectu: sꝫ sicut dicit magr lib. 2. dist. 7. multa possent ex natura sua q̄ non permittunt eis. ꝫ ita supponit ꝙ nō permittit angelo malo videre secretū cordis. ꝫ hoc mō ꝫ nō alio possꝫ videre corpus xp̄i in eucharistia. sic ꝫ supponit ꝙ nō permittunt videre mysteria gratie. ꝫ sic exponēda est auctoritas Ambrosij de mysterio incarnatiōis nō absolute q̄n quilibet angel⁹ malus posset videre vel cognoscere integritatē marie taꝫ in mēte q̄ꝫ in carne eque sicut pōt cognoscere tactū digiti ad digitū vel aliā intellectionem naturaleꝫ alicuius intellis: sꝫ nō fuit permissus pp certas causas ne impediret redēptio nostra. si eñ cognouissent nūqꝫ dn̄m glorie crucifixissent. i. nūqꝫ me redimi eius morte procurassent. 10. dist. quarti. q. 8. M.

Si accipiat posse peccare ꝑ fundamēto illius respectus: qd̄ quidem fundamentū est principiū actus. cui annexa ē deformitas pōt esse pars libertatis huius: nō dico libertatis absolute que abstrahit a creata ꝫ increata: sꝫ est pars libertatis create. vnde deformitas actus magis cōuenit libero arbitrio inq̄tū creatum q̄ꝫ inquantū liberū. 23. dist. secundi. q. vnica. ſ. F.

Si accipiat actus put distinguit ꝫ potentiā ꝑm q̄. s. actū ꝫ potentiam totū ens diuidit. sic actus nō ꝫuertit cū forma. ꝑm hoc eñ omne qd̄ est extra causaꝫ suā ē in actu. ꝫ ꝑm hoc etiā priuationes dicunt esse actu. vn̄ cecitas dicit esse actualr in oculo carē: t. cō. 2. te visu. sicut ꝺ in. 4. ꝫ. 7. met. ſſ 4. ꝫ 27 aūt loquaris de actu ꝑm qd̄ lo t. c. 23. quitur pħs. 7. meta. s. ꝑm qd̄ est ꝫ. 49. actus receptus ꝫ actuās ꝫ distinguēs. sic distinguit ꝫ receptiuū ꝫ materia ē receptiuū illo mō. ꝫ nō est actus. 12. di. scd̄i. q. 2. ſ. F.

Si Adam fuisset damnatus pro illo peccato transgressionis nō fuisset ita grauiter punitus sicut multi alij peccatores. 21. di. secundi. q. 2. M.

Si Adam habuisset alimentum nostrū fuisset mortu⁹ senio. hoc de rōne alimēti pꝫ: q2 nō quodlibet hꝫ gn̄ari ex quolibet sicut ex termino. sꝫ determinatuꝫ ex determinato. ꝫ ideo ex alimēto puriori ꝫ meliori generatur melior sanguis: ꝫ ex sanguine puriori generat caro solidior ꝫ per manētior. vnde ex alimento corrupto ꝫ impuro generatur caro valde fluida. igit impuritas alimenti Iesu xp̄i respectu alimēti Ade fuisset in Iesu xp̄o sicut in nobis causa extrinseca corruptiua: q2 nō fuisset ex parte alimenti ita perfecta restauratio sicut deperditio. Sed posito ꝙ habuisset esum ligni vite fuisset ne corpus eius incorruptibile? Dico ꝙ nō: sꝫ habuisset causaꝫ intrinsecā moriēdi: q2 oīs ꝟtus naturalis relicta sibi nō preseruata per aliqd̄ donuꝫ collatum agendo in aliud naturale repatitur ꝫ debilitat: ꝫ tantuꝫ agere posset ꝙ debilitabitur intantuꝫ ꝙ nō posset sufficiēter agere ad conseruationē sui indiuidui: vt pꝫ de ꝟtute nutritiua in nobis: que lōga actiōe in alimēta ꝫ ex cōuersione diuina tandē debilitatur ita vt nō possit plus ꝫuer

tere: talis fuisset nutritiua xpi sibi derelicta.⁊ iō tandē debilitata: nō potuisset ampli⁹ restaurare. igit debilitas virtutis: et ipuritas alimēti extrinseci fuissent sufficiēs cā sue mortisnaturalis.16.dist.tertij.q.2.B.

Si Adā hodie viueret nō posset ducere aliquā vxorē. forte etiā post multiplicationē hūani generis si stetissent in innocentia fuisset phibitio in qbusdā gradibus vltra primū. s3 in pncipio nō potuit fieri. qr nō erāt alie femine q̄ sorores. In lege mosayca erat phibitio q̄rtū ad quosdā grad⁹ vlteriores. vt p3 leuit. 18. i lege aūt euāgelica fuit aliqn phibitio vsq̄ ad septimum gradū. p3 p magr̄z in lra. s3 sub Innocētio tertio restricta ē vsq̄ ad quartū gradum inclusiue. ex̄ de ɔsan. nō debet. phibitio copule ɔiugalis q̄rtū ɔsanguinitatis gradū decetero nō excedat. ⁊ assignat rōnē qm̄ in vlteriorib⁹ gradib⁹ iā nō pt absq̄ graui dispendio obseruari. ⁊ post approbat ⁊ ratificat p futuro. cū g̃ in quiēs iā3 vsq̄ ad quartū gradū phibitio ɔiugalis copule sit requisita. s. p nos hic in cōsilio. ⁊ infra. ita ea3 volum⁹ eē ppetuā nō obstantib⁹ ɔstōnib⁹ sup hoc dudū editis vel ab alijs vel a nobis. ⁊ in eodē. c. reuocat oēs phibitiōes de ɔiugio 3hendo in tertio ⁊ q̄rto gñe ɔsanguinitatis. ⁊ de sobole suscepta ex scdis nuptijs cognatiōi viri p̄oris de nō copulādo: q̄ phibitiōes multas difficultates inducebāt (et vt dicit) aliqn periculū animar̄. 40.dist.quarti.q.vnica.D.

Si ad perseitatē ppositiōis sufficit q subiectū includat in suo intellectu eā̄m inherētie p̄dicatū ad subiectū ⁊ nō redrar̄ q subiectū dicat conceptū vnū: posset cōcedi q hec: xps est hō: semp fuit vera. S3 magis credo q requirit̄ hoc ⁊ plus. s. q subiectu3 habeat ɔceptū vnū. vel si nō: s3 includat cōceptus plures op3 q ratio eius sit in se vera anteq̄ aliquid verificetur de eo. 22. dist. tertij. q. vnica. §. D.

Si aliqs intell's nō possit intelligere geometricalia: posset autē alicui credere de geometricalibus: geometria esset sibi fides: nō sciētia: esset tñ in se scientia: qr obiectū geometrie natū ē facere de se scientiā in intellectu proportionato. 3. q. prol. §. B.

Si aliqd est idē essentialr̄ eētie illud ē actu in deo mere ex natura rei: ⁊ hoc siue sit idē eētialr̄ idētitate adequata sicut in creaturis est illud ide3 qd intelligit̄ per diffinitione3 ei qd intelligit̄ per diffinitū siue sit idem tanq̄ inclusum essentialr̄ in illo q̄uo illud qd intelligit̄ per partē diffinitiōis posset dici idē ei qd intelligitur p diffinitum. 1. q. q. 3.

Si aliqs intēdit in pncipio misse celebrare missam: si postea ē distractus: nō h3 actualē intentionem: qn est distractus: p3 qr nō intelligit tūc illud in actu. g̃ nec vult illud in actu: nec h3 tantu3 intentionē habitualē: qr talem h3 dormiēs. habet g̃ se medio modo: ⁊ hanc eius dispositionē dico intentionē virtualem: qr. s. virtute alicuius intentiōis p̄us habite actualiter facit omnia q̄ facit ex illa tanq̄ ex radice: ita quod illa intentio actualis fuit principium ordinatū ad omnes istos actus: ⁊ h3 in se ɔtualr̄ in⁊

tentionē ꝓpriā cuilibet istorū actuū: sicut intētio finis hʒ in se virtualiter intentionem pro priā cuiuscunqȝ ordinati ad finē: ⁊ ꝑ tāto manēte intētiōe cu iuscūqȝ ad finē ordinati manet ista itētio actualis prīa ꝟtualr in oībus istis: hoc mō intēdēs ire ad sanctū Jacobum ex intē tione huius finis ordinat mul ta alia necessaria ad illū finem exequēs aūt illa ordinata non semp cogitat ꝺ sancto Jacobo nec de reuerentia eius: dico ta men qꝺ semper merek. q: vel hʒ intentionē eorū que sunt ad fi nem illū. cuius est prima illa in tentio vel hʒ actus aliquos se quentes ex illis intentionib⁹: lʒ cū illis actibus ꝯcurrant ali qui actus distrahentes ⁊ ab in tentiōe illa prima: ⁊ ab inten tionib⁹ ꝓpriis eoꝝ q̄ sunt ad il lum finē: sicut declaratū est se cundo libro dist. 41. ⁊ in. 3. dis. 15. vbi dictū est ꝙ forte marty res in actu sustinēdi martyriū non habuerūt intentionē: nisi istā virtualē: q: imensitas pena rū absorbebat forte vsum rōis ista tamen ꝑpessio penarū erat quidam effectus deriuatus ex intentione seruandi fidem dei ⁊ iō dūdurabat passio: durabat semper ista intentio virtualiter sicut in effectu. 6. distin. quarti q. 6. J. A

Si aliquis extraxerit de religio ne aliquem iam obligatū ad re ligionē obligatione ꝓfessionis tenek agere ad restitutionē: vt s. ille redeat ad religionē. Sed si aliquem dispositū ad intran dū retraxit ne intraret: q: inter est inter habere ⁊ ꝓprie eē: nō tenek ad tantā restitutionē re ligiōi ad quantā si fuisset in re ligione. sed tenek ad aliquā re stitutionē: puta ad aliqualē in ductionē alteri⁹ aliqualr equi ualentis ad ingressum illi⁹ reli gionis. ⁊ hoc intelligendū est si illū retraxit intentiōe dānificā di religionē. si aūt intentione cōsulendi vtilitati ꝓprie sine fraude non tenek religioni: sed in primo casu ⁊ in scdo tenetur ꝑsone quam retraxit: vt in per suasionib⁹: ⁊ aliis bonis spūali bus ad equiualentiam bonis illis in quibus illū retrahēdo damnificauit. 15. di. q̄rti. q. 3. R.

Si aliqd posset esse ꝺm se in po tentia passiua determinate ad aliqꝺ gen⁹ physicū: ⁊ nō est de terminate in potentia passiua ad aliquā spēm illius gnis: tūc ab eodem reducik illud ad ac tum illius gnis: ⁊ speciei: sicut si supficies. vñ superficies sit ex se determinata ad colorē ⁊ non sit ex se determinata ad albe dinē vel nigredinē. tñ ab codē agēte reducik ad actū coloris ⁊ alicuius colores q: non ē co lorata: nisi q: sic est colorata: ita dico hic ꝙ lʒ angel⁹ sit in po tētia ad vbi in cōi ⁊ nō ex se de terminat⁹ ad hoc vbi vel illud tñ ab eodem agente reducitur ad hoc vt sit actualiter in loco ⁊ in hoc loco vel illo. illud aūt quo primo pōt esse in loco est a deo producente ipsum super creaturā corpalē continentem: sed ex tunc potest reducere se ipsum ad actū istum. 2. disti. se cundi. q. 6. N.

Si aliquo mō gnatio est pri⁹ pa ternitate in creaturis: nō tñ ēvt fundamētū: sed ipsa potētia ge neratiua siue nature que gene

AA 2

rat est fundamētum.sꝫ est ꝑnia vt dispositiua sine qua non erit stante paternitas nō inest ita ꝙ ibi est distinctio sicut est inter dispositionē preuiā ⁊ terminum completū. Patet ergo ꝙ ista rō distinctiōis nō manet in diuinis qꝛ ibi nō est generatio nisi completa ⁊ necessario secum ponēs terminum inesse nec est paternitas ꝯṅs communicationem sed ꝑpetue cōicationis.4.q.q.S.

Si ante passionē aliqs iudeus ad ꝑdicationē xp̄i vel petri paruulum suū baptizasset ⁊ nō circuncidisset: si paruulus fuisset mortuus saluatus fuisset: qꝛ recepit gratiā in baptismo a p̄ria enim institutione baptismus cōtulit gratiam.3.distin.quarti.q.4.I.F.

Si arguaṫ mēsuratū nō pōt esse sine mēsura. Rn̄deo hoc verū est de mēsura rei in esse q̄ditatiuo: ⁊ rō est qꝛ mēsuratū tale depen det a mēsura tali ex.5. meta.c. de ad aliqd qꝛ refert ad ipsum et nō econuerso sicut scibile est mensura sciētie qꝛ sciētia depen det ad ipꝫ nō est aūt verū de mē sura accidētali q̄ ꝑ applicatiōeꝫ vel coextēsionē mēsurat: sicut vl na mēsurat pānū pꝫ eīm ꝙ quā titas pāni non depēdet a quāti tate vlne: ⁊ hoc solo modo motus ꝑmus acceptus ſm snā extē sionē successiuā cū relatione mē sura eoꝝ per applicationeꝫ vel coextensionē: non autem ꝑ ter minationē depēdentie essentia lis eoꝝum.48.distinctiōe quar ti.q.2.J.

Si articuli distinguanṫ quātum ad ipsa credita: sic sunt.14. articuli. Si auteꝫ distinguanṫ ſm numerum illoꝝum q̄ primo articulos distinxerunt sic sunt.12. ſm numerum.12.apostoloꝝum. Si ꝑmo modo teneṫ: aut articuli fidei sunt de deo tantū aut de deo rōne nature assumpte. Si ꝑmo modo hoc cōuenit tripl'r: qꝛ aut de deo rōne nature vel essentie. ⁊ sic hꝫ hic articulus. Credo in vnum deum. Aut rōne ꝑsonaruꝫ ⁊ sic sunt tres articuli ſm ꝙ sunt tres ꝑsone. Primus. Patrē omnipotenteꝫ. secundus. Et in Jesum xp̄m filium eius vnicum dn̄m nostrum tertius. Credo in s.s. aut rōne effect⁹ dei. ⁊ sic sunt 3. articuli de deo. ꝑmus quātuꝫ ad creationem. Creatoꝛem celi et terre. scd̄s quantum ad gratificationem. Remissionē peccatorum. tertius quantum ad gloꝛificationē. Carnis resurrectionē ⁊ vitā eternā. ⁊ sic habenṫ.7. de deo rōne dei tm̄. Aliqui tn̄ includunt opus creationis in primo articulo qd̄ ꝑtinet ad vnitatem essentie. ⁊ vltimū opus diuidūt in duos articulos. s. Carnis resurrectionē. dicentes vnum articulum. ⁊ Uitā eternā aliū. Sed prima dī. est melioꝛ qꝛ apostolus ponit vnū articulū de creatiōe ꝑ se ad Heb.11. Fide intelligim⁹ aptata eē secula ṽbo dei vt ex inuisibilib⁹ visibilia fierent. Articuli ꝑtinentes ad deū rōne nature assumpte sunt ēt.7. Primus ꝑtinet ad ꝯceptionē q̄ conceptꝰ est de. s.s. scd̄s ad natiuitatē nat⁹ ē ex Maria ṽgine terti⁹ ad passionē passus sub pōtio pilato. quartus ad descēsioneꝫ ad inferos. descēdit ad īferna. q̄nt⁹ ad resurrectionē. tertia die resurrexit a mortuis sext⁹ ad descēsionē ascēdit ad celos ⁊c. septim⁹ ad iudiciū idē ṽētur⁹ ē iudicare

viuos et mortuos.25.di.3.q.1.C
Si beatitudo accipiat p aliqua pfectiōe pmanente vt pmanens quātūcūq intēsa ppetuitas nō includit in rōne eius: qr q̄cunq pfectio pmanēs et quātacunq eadē et equalis pōt esse p instās vel cū aliquo breui tpe. q et quā ta pōt esse toto tpe, eque em pfecta est albedo vnius diei sicut vnius anni.1.ethic.49. distinc. quarti.q.6.M.
Si beata virgo fuisset in pceptione filij in summa plenitudie grē ad quā deus disposuit eā puenturā si postea fuisset baptizata nullā ibi grām recepisset de nouo: tñ baptismus nō fuisset in signum falsum vel incertum: qr grām significaret: vel tunc fieri vel prius datam tunc inesse. 1. dist. quarti.q.6.l.M.
Si beatus dimitteret sibi posset in actū peccati veni alis sed non esset sibi venialis rōne pcepti qd hz de semp eliciēdo illū actum beatificū. et nō diuersificādo nō solū ad oppositū sed nec ad disperatum. et ppter pceptum de semp opando optima esset sibi q̄lcūq deordinatio talis morta le pctm.21. di. secundi.q.1.l.D.
Si bonus angelus baptizaret in corpore assumpto cū oibus pdictis pditionibus tunc supponēdum esset verū esse eius baptismum: qr nō fieret nisi de pcepto dei: nec esset ille baptizatus ab angelo iterū rebaptizādus sicut Michael phibuit episcopo dedicare ecclesiā suā in monte gargano asserens eā a se dedicatā fuisse, Si et malus angelus in corpore assumpto baptizet et cōstat q esset de pcepto dei talis habendus esset p baptizato qr op3 malum angelum et inuitū obedire deo. Sed nō esset sine certa reuelatione super hoc habita credendum q malus angelus vere baptizaret. Tum quia deus non ministrat sacra per exclusos finalr a salute. Tum qr si non esset arctatus de pcepto diuino ad oppositum supponēdum est semper ipm fraudulenter agere. nec cōplete facere ea q̄ essent necessaria ad salutē baptizati pp inimicitiā quā hz ad salutē hoim ex inuidia pcedentem.6. dist. quarti.q.1.B.
Si bonū reddendū virtute sacrificij nō debeat sacerdoti p se: debet tñ ecclie sm ei9 distributionē qr ipse ex ordie suo est nūcius spōse ad spōsum offerēs petitiones spāliter p determinatis psonis: et ita dispēsatorie vl dispositiue determinans eis illud qd pro talibus petitionibus reddetur.20.q.q.l.3.
Si cā vltima determinatione ad aliqd determinata non poneret effectum in esse, hoc non videretur nisi ppter impotētiā eius vt puta qr non sufficeret ex se: vel qr esset impedita ab aliquo alio vel ppter mutabilitatem eius anteq intelligatur effectus poni in esse.46.dist. primi.q. vnica.l.A.
Si cause intermedie actiue sint diuerse dispositiōis in agendo vel passiue diuerse dispositiōis in recipiēdo pōt esse diuersitas effectuū dato q in cā pma nulla sit mutabilitas vel nouitas aliquo modo.21.q.q.Q,
Si cecus miraculose illuminat tñ illuminatus naturaliter videt qr hz formā creatā qua naturaliter pōt vti ad opationez illam.

267

Ita si deꝫ intellectui supnaturaliter aliqs habit⁹ quo dato tāq̄ p formā sufficientez intellectus pōtvidere deū ꝛcū ipse habitus sit aliquid creatū ꝛnaturalr per ficiēs intellectū sequeret ꝙ per aliquā formā creatam possibile esset naturalr videre deū: ꝫ nō sequit negando talē dispōnem vel lumē p̄cedens: siue dicat lumen siue habitus nō curo: qꝛ in quocunq̄ instāti pōn naturalr in ipavisiōe nulla est cā naturaliter prior ipa visiōe vsq̄ eīn ad illud instans nature quo intellectus videt nō hꝫ intellectus vn posset in istāvisionē ꝫ tn̄ precedit naturalr ipse intellectus in se ꝛobiectū qd pōt eliccre ipsaz visionē qꝛ nō est motiuū naturaliter pportio natum huic passo nec natū naturalr mouere ipm 14.dist.tertij.q.2.J.C.

Si celū nūq̄ attereꝫ ꝯtū ad substātiā tn̄ attereꝫ ꝯtuz ad efficaciāvel influentiā in ista īferiora generādo ꝛ corrūpēdo: qꝛ post iudiciū cessabit ista influentia ꝛ quo ad hoc intelligi pōt illud Cor.7. p̄teribit figura huius mundi.vel posset dici ꝙ loquit de illo celo de quo loquit petr⁹ in canonica sua celi calore soluent qd nō itelligit nisi de celo elemētari.43.di.quarti.q.1.H.

Si certū est omnes velle beatitudinē hoc nō est actu amicitievolendo.s. actu beatifico illud.s. beatificari siue btm̄ esse: ꝫ actu cōcupiscētievolendo illud bonū sibivt sufficiēs sibi bonū qꝛ non est certūvolūtates inordinatas hr̄e dilectionē ordinataz primi obiecti in se: sed oēs volūtates siue ordiate siue inordiate hn̄t voluntatē concupiscētie volendo sibi bonum actus aūt cōcupiscentie non potest esse actus fruitionis: qꝛ omnis cōcupiscēs cōcupiscit alij quem amat amore amicitie: ꝛ ita actus concupiscentie non est actus fruitionis sed solus actus amicitie.1.dist. primi.q.4.

Si cognitio domus sit nobilior domo extra tn̄ cognitio angeli in alio angelo non est nobilior ipso angelo in se.qꝛ accidēs nō est nobilius substātia.1.distinc. quarti.q.1.J.R.

Si corpora dānata erūt sine motu locali ita ꝙ nō mouebunt de loco ad locū: tūc afflictiua erūt inequalia: ꝛ hoc est rōnabilius ꝙ sint iequalia q̄ equalia qꝛ sic sunt pauciora miracula in dam natiōe coꝝ si eīn est afflictiuuz equale: ꝛ tn̄ vnus minus ꝛ alius magis punit. erit ibi ppetuum miraculū. si aūt sunt mobiles: ꝛ trāsferant de loco ad locū: tunc possunt trāsferri de vno afflictiuo in vno gradu ad aliō afflictiuum in alio gradu ſm illō Job. Trāsibūt ab aquis niuiū ad calorē nimiū. Uel si erit equale p̄t dici ꝙ est eis itrinsecū afflictiuū coꝝ vel ppetuo ꝯtinuatiuū sicut ꝯcedereꝫ modo de demonibus 50.dist.quarti.q.6.J.R.

Si de igne possit generari aer ꝛ aqua non ppter hoc sequit ꝙ ignis in rōne termini a quo sit ens p accidēs qꝛ ista potentialitas ꝛ illa nō ꝯstituūt p se terminum a quo.ita etiā ex pte subiecti si habeat potentiā aliā ꝛ aliā non sequit si ille potētie inter se accidunt. ergo habens illas est ens per accidens.11.dist.quarti q.3.J.X.

Si dependere repugnaret alicui

creature repugnaret ei necessario p aliqđ positiuũ sȝ nulli pōt repugnare qr ols entitas creata nō solū depēdet ad icreatum vt ad causam sȝ ēt pōt dependere hac speciali depēdentia.1.di. tertij.q.1.ſ.h.

Si deus cōcreasset anime nostre spēs olm intelligibiliuȝ adhuc esset in ea intellectus agens qr est pfectio naturalis eius: ⁊ ēt intellectus possibilis.ꝯsimiliter etiā ptȝ in xp̄o. quilibet omnia viderit in verbo ab instanti sue natiuitatis in vtero:tñ fuit in eo intellectus agens: ⁊ possibilis: alias non fuisset pfectus ⁊eodē mō si vidisset ola in gñe proprio habuisset intellectū agētē ⁊ possibilem:ideo siłr posito qđ angelus spēs olm receperit ab instāti sue creatiōis: ⁊ nō possit non esse in actu.cum sit ꝓuentus ab agente supiori tñ est pfectiōis naturalis sue qđ habeat potentiā:qua possit in opationē suaȝ si nō esset preuētus a superiori agēte.3.dist. secundi.q.11.ſ. B.

Si deus dicaƭ formaliter creator relōne rōnis vel ēt nulla relatione sed denominatione reducta ad genus relationis inquātū.ſ. terminat relōneȝ in creatura sicut dictū fuit di..30.pmi.tñ nō ē creatiuus per relōnem rōnis.⁊ hoc itelligēdo ꝑ de.eo qđ formaliter importaƭ per hoc nomen creatiuus:sed de fundamento. sicut aliqđ dr calefactiuum calorevt fundamento potētie calefactiue ⁊non relōne fundata in calore:⁊ rō adhoc posset tangi. qr nulla relatio rōnis potest eē formalis ratio qua aliquid pōt producere ens reale:qr ens rationis nō est in aliquo nisi vt tm̄

habet esse in intellectu sicut cognitum in cognoscēte. hoc aūt est diminutum respectu esse existentie realis.⁊ ideo ꝫm illđ esse non pōt esse causa alicuius secundum aliquod esse realis existentie quod est esse perfectius neqꝫ producit naturaliter neqꝫ artificialiter.8.distinc.tertij .q. vnica.ſ.G.

Si deus immediate subtrahēdo manutenentiā suā annihilaret grām sine defectu voluntatis in operando ista carētia non esset peccatū qr non esset carentia iustitie debite voluntas eñ nō est debitrix istius iustitie nisi inqꝫtum in potestate eius est conseruare eam:ne scilicet demeritorie corrumpat eam. licet igitur maius malum sit priuatio gratie ꝙ priuatio iustitie actualis tamen ista potest esse a deo non agente idest non conseruāte:sed non primo non agente sȝ ideo non agente:qr voluntas demeruit illđ propter quod deus subtrahit conseruatiōis sue manutenentiam a gratia.sed respectu illius priuationis rectitudinis actualis.si est primum peccatum non est aliquod peccatū precedens vel demeritum:propter:quod deus posset se subtrahere vt illa rectitudo non insit: quātum est ex parte dei. igitur nec ꝑuatio grē est peccatuȝ nisi inqꝫtum est iustitie debite: qua volūtas demeritorie se ꝑuauit: sȝ a deo non causante sit ista annihilatio grē licet si ista annihilatio esset nō ꝓpter aliquā obliquitatem in voluntate priorem ista non esset peccatuȝ.37.dist. secundi.q.vnica.X.

Si deꝰ nō cāt libere rectitudinē

que deberet esse in actu volūta tis create:ꝛ hoc ꝑpter r liberta tez volūtatis sue nō aūt ꝑpter defectuȝ volūtatis create non volūtarie cooperātis:nō est tūc cā peccati in volūtate creata: qꝛ nō est ibi carētia iustitie de bite.nō eñ est iustitia debita a volūtate creata nisi inq̄tuȝ in ptāte ciꝰ est recte agere.ita ꝙ nulla itelligiẗ subtractio cause prioris ꝑꝑ cuiꝰ defectū nō pos sit volūtas recte agere.si igiẗ de us esset ꝑma cā nō agēs recti tudinez:actꝰ nō rectꝰ non esset pctm̄.37.di.secūdi .q.vnica .E.

Si deꝰ posset hr̄e actū post tem pus nec hr̄et vnuȝ actū stantē in eternitate posset recordari: ꝛ sic scriptura cōcedit euȝ recor dari.l trenis:recordare dn̄e q̄d accidit nobis : inq̄ātuȝ .s. ille actꝰ qui in se nō est post tempꝰ ꝯsideratẽ vt coerēs ꝑori tpi : et nūc isti:ꝛ sic q̄si post tempꝰ:āge li aūt quia nō oēs intellectiōes habēt ꝑpetuas possunt absolu te recordari.fatuuȝ est eniȝ di cere ꝙ lucifer nō recordatur se peccasse:nec boni angeli recor dant̃ tales actꝰ itelligibiles ha buisse vel etiā aliq̄s exteriores circa corpꝰ.45.di.q̄rti.q.3.l.N.

Si deus volūtarie nō agit in ali quo instāti nō necessario.ꝑpter hoc oportet euȝ expectare tem pus vt in istanti determinato illiꝰ temporis agat sȝ potest a gere in tempore in cuiꝰ ꝑmo in stāti nō egit.veruȝ est igiẗ ꝙ de us potest agere in instāti quic quid imediate agit . sed non est necesse ipsum agere in instanti 3.di.tertij.q.1.B.

Si de peccato ageret̃ videret̃ illi citꝰ cōtrahere post votuȝ ꝑua tum cōtinētie quia simplr̄ pec cat mortalr̄ in ꝯtrahēdo cuȝ in tentōe cōsentiēdi ꝛcōsumādi ac tum carnalez:ꝛ ideo nō potest licite cōtrahere nisi cuȝ intētio ne nō cōsentiēdi.ꝛ per ꝯn̄s itrā di religionē q̄n ē cōsumat vi det̃ peccare mortalr̄ qꝛ contra votū suuȝ ꝯtinētie:ꝛ lȝ ſm ali quos post primuȝ actuȝ nō pec cet mortalr̄ in reddēdo : qꝛ ad illud iam est obligatꝰ vinculo fortiori.peccat tamen mortalr̄ petendo.quia nihil hȝ iuris in hoc cuȝ renūciauerit tali iuri in voto.38.dist.q̄r.q.vnica.l.C.

Si deordinat̃ sensus i actu suo: per ꝯn̄s deordinat intellectus: vtputa in frenetic is ꝛ lunaticis in quibus est imaginatio cōfu sa.ꝛ etiā quo ad hoc potest eē causa deordinatiōis in volūta te.pōt.n.appetitū sensitiuuȝ al terare vt magis iclinet̃ ad hoc q̄ȝ ad illud ꝛ quia in viatore vo lūtas rationalis inclinat̃ ad ꝓ sequēduȝ qđ efficaciter appeti tur ab appetitu sensitiuo . iō hoc mō inclināt volūtatē pla nete ꝛ alia corpora celestia in nullo tamē necessitat̃ absolute volūtas ꝑꝑ hoc:sȝ ex sua liber tate pōt cōtrahire:ꝛ ꝑpter istā ꝓnitatē ad sequēduȝ appetitū sensitiuū cōtra dictamē rōnis: quaȝ cānt corpora celestia ac cidit frequenter astrologos ꝓ̄e ꝑnosticare de moribꝰ hominū puta ꝙ erūt luxuriosiꝰ ꝑ hmōi cōstellatiōes natiuitatis nō ꝙ ita eueniat necessario ꝙ nō pos set aliẗ eē de hisque depēdēt a volūtate rationali.si homo vel let magis sequi per volūtatez legez rōnis q̄ȝ sensus:sȝ cogita tiones hominuȝ prone sunt ad

malū Gen.8.ꝛ ecclesiastes .5.p
uersi difficile corrigūtur: ꝛ stul
toꝝ īfinit⁹ est numer⁹.14.disti.
secundi.q.3.J.H.

Si dicat aliqd derelictū ab ac
tu manere:illud nō ē formal'r
pctm̄:quia pt stare ī iustificato
sicut habit⁹ vitiosus.vel dispo
sitio ad illuz manet in iustifica
to subito.pz qꝛ in pncipio pn⁹
est ad sequendū illaz iclinatiōz
habit⁹ vitiosi.sz pugnādo cōtra
eaz bn̄ meret ꝛ acquirit sibi ha
bitū ī cōtrariuz.vn̄ magni pec
catores nō statim quādo sunt
iustificati habēt illā pacē quaz
habēt pfecti ꝛ exercitati in vir=
tutib⁹.Quicūq; etiaz habitus
vel dispositio vitiosa derelīqre
tur ex actib⁹ desineret eē post
fluxuz tēporis nisi firmaret per
frequētes act⁹:sicut vniuersali=
ter ois dispositio ad habituz de
finit esse cessantib⁹ actib⁹ pfi=
ciētib⁹ habituz.sz illud a quo
peccator dicit peccator post ac
tuz nō desinit esse pquātūcūq;
tēp⁹ lz act⁹ siles nō adijciantur
semper enim in infinitum est
peccator post ꝙ cōmisit.14.di.
quarti.q.1.D.

Si eēnt due magnitudines qua
ruz neutra aliā excederet habe
rēt vltra rōnez quātitatis fun=
dātis equalitatē vnitatē lz dimi
nuta ꝛ ꝟz qd. quādo aūt est in
duobus suppositis eadē mag=
nitudo numero . tunc cum di=
stinctione extremoruz est ibi vni
tas simplr .habet ergo simplr
extremoꝝ distinctio ꝛ simplr vni
tas forme ꝟm quā referūtur .ꝛ
ita veri⁹ est ibi illud qd requi=
rit ad relationez cōez ꝙ si non
esset vnitas forme in extremis
nisi ꝟz quid.nā relatio cōis hoc
habet generale cū alijs ꝙ rela=
tio requirit distinctionez extre
moꝝ:sz hoc habz speciale ꝙ re
qrit vnitatē fūdamēti.6.q.q.Ee

Si ens pōt habere cōceptuz vel
rationez cōez ad ens creatū et
increatuz est obietū adequatū
intellect⁹.nō ꝙ per abstractio=
nē illaz sit obiectū intellectus.
sed qꝛ a quolibet intelligibili
pōt abstrahi vna talis rōnꝭ cō
ceptus:ꝛ tūc nō distinguerētur
portio supior ꝛ iferior nec ēt in
tellect⁹ ꝛ volūtas formaliter p
obiecta.si aūt ens nō possz hr̄e
talē cōceptū cōez si debeat assi
gnari potētie nō organice.que
se extēdit ad oē ens:aliqd ob=
iectū adequatuz ꝛ primū illud
nō erit nisi essentia diuina in se
cōtinēs oēs ratiōes alioꝝ enti
uz ꝛ ad quā oia alia entia ha=
bēt attributionez:sz hoc falsuz
est vt pbatum est in prio li.s.ꝙ
essentia diuina nō pōt esse ob=
iectū primū ꝛ adequatū intelle
ctus creati.sz solum intellectus
dei cui est pportionata ꝛ re=
spectu creati intellect⁹ est ipro=
portionata.Et si essentia diui=
na nō ponat eē obiectū primuz
intellect⁹ creati cū ꝟz cōiter lo=
quētes creato ꝛ increato nihil
posset esse cōe vniuocuz.sequi=
tur ꝙ potētia non organica nō
habebit vnū obiectū vni⁹ rōnis
ꝛ adeqtū.24.di.scdi.q.vni .J.F.

Si esse creaturarū eēt respectus
ad summū bonū : nō solū esset
cōtradictio subtrahere pmū bo
nū:ꝛ loqͣ de esse creaturaꝝ:sz ēt
nō eēt itelligibile:qꝛ nō est itelli
gibile ponere respectū substra
hēdo terminū respect⁹. igit ꝛ in=
telligit Boeti⁹ de hebdo. ꝙ eē
creaturaꝝ sit absolutū:sz boni

tas apud eū dicit quēdā fluxū a primo bono: et verū est q iste terminus: fluxus: dicit respectum: et ideo nō pōt cōpetere rei absolute. si ergo res s3 esse suū nō essent a primo bono: nō essent bone in quantū sunt: qz inquantum sunt nō influerēt a primo bono: essent tamē bone per accidēs. si s3 esse aliud fluerēt a primo bono sicut lapis si nō esset s3 se a volūtate primi boni. s3 tm̄ s3 duritiē: in quātum durus esset bonus: qz a volūtate primi boni esset inquātum durus: l3 nō inquantū lapis vel inquātū ens. patz igit q accipit bonū p respectu fluxus a primo bono: et hoc ēt mō bonitas in alijs entibus a deo non est nisi qz sunt a volūtate primi boni: sed ista nō est pfectio absoluta et intrinseca creature et ideo bonitas fm aliā rōnē absolutā nō dicit respectū ad creatorē: l3 bonitas vt accipit ibi dicat. 3. distinctiōe primi. q. 5. infra. Z.

Si essent due psone in mōstro essent sigillatim baptizāde. vel si simul baptizarent sub hac forma ego baptizo vos q̄uis minister peccaret sine necessitate que nō posset de facili inueniri. talis. s. q nō posset expectari sigillata baptizatio eorum. essent tamē duo baptismi. 6. dist. quarti. q. 2. infra. Z.

Si forma accidētalis creet vt ponit de gra et charitate. bn̄ potest aliqd subiectum pcedere qd disponat ad illū terminū sicut hic pcedit aia. et l3 in tali subiecto nō possit esse aliqua dispositio simplr necessitās: tn̄ pōt esse dispositio necessitās s3 quid et hoc est ex diuina dispōe. et sic pōt exponi magister q deus posset dare talē potestatem ministro vt ipse aliquam dispōnem causaret in aia q̄ esset necessitās ad grām hoc mō q deus disposuisset vniuersalr sic disposito dare grām sic etiā organisatio corporis est dispositio ad aiam intellectiuam necessitans: et hec potestas est superior q̄ aliqua alia que sit iam data ministro ecclesie. nihil enī operat minister in aia mediate vl imediate: ad qd simplr necessario cōferatur gratia: sicut in alia pte de animatione. 1. di. quarti. q. 1. §. M.

Si forma cōmunicaret nō eadem numero: nec adequata ipsa poneret principiū cōmunicādi. igitur si mō pfectius cōicet ipa vel aliqd pfectius erit pncipiū cōicādi illo mō. 7. di. pmi. q. vnica. N.

Si fuisset miraculum q glia aie xpi nō redūdabat in corpus: necessitas fuit q ptes corpis fluerēt p sudorē: et alias cōsumptiones qz actiuo et passiuo naturalibus approximatis necesse est sequi cōsumptionē. si alterū habeat dnium. s3 in corpe xpi fuerūt calidum et humidum. et aliqd dnium vnius sup alteꝝ et virtus nutritiua nō sufficiebat ex alimētis restaurare deperditum ex mutua actiōe: ideo necessario fuit fluxus partiū et corruptio 16. dist. tertij. q. 2. I. C.

Si fuisset ppagatio in statu innocētie: nō fuisset peccatū originale cōtractū. et pna ad ɔcupiscendū imoderate dlectabilia. sicut exemplificat. c. 5. de naui fracto gubernaculo: et de equo fracto freno q̄ dimittit sibi. et ex hoc exedtur motū iordiatū quē cohiberet illud frenū. Sic ad ppositū p hoc soluit scda. q. qua

querit quid sit peccatū originale. Est. n. formalr carētia iustitie originalis debite ꝛ nō q̄litercūq̄ debite sꝫ debite: q̄r accepte in pmo parēte ꝛ i ipo amisse. ꝛ iō Adā nō hūit peccatū originale: q̄r illud debituꝫ nō fuit ad ipꝫ traductū p aliquē parētē sꝫ ipse in se accepit illaꝫ iustitiam ꝛ actu suo amisit. 32. di. scdi. q. vni. S. B

Si hostia ꝯsecrata a xp̄o in cena in pixide fuisset in triduo seruata pmāsisset ibi eadē res primo cōtenta. illud autē in qd̄ primo fiebat ꝯuersio nec fuit materia prima nec accidentia nec cōpositū ex materia ꝛ accidente. ergo cōpositū aliq̄d ex materia ꝛ forma substātiali. illud ergo pmāsissꝫ i triduo sꝫ tūc n̄ erat cōpositū ex materia ꝛ aīa intellectiua q̄r xp̄s vere fuit mortu⁹ in cruce ꝛ ita aīa itellectiua a ꝯe fuit sepata: sꝫ nō p̄t eē simul sepata ꝛ vnita eidē corpi. ex dist. 10. 11. dist. quarti. q. 3. infra. P.

Si sacerdos nullo mō vellet baptizare nisi p actu baptizandi recipiat preciū. ꝛ sic sit pfecte simoniac⁹ q̄r vendēs sacr̄m nullo mō recipiend⁹ est baptismus ab eo neq̄ p adulto. q̄r peccaret mortalr ꝛ nō obligat ad recipiēdū sacr̄m: qn̄ non pōt recipere sine peccato mortali. neq̄ pro paruulo suo. Esto etiā q̄ null⁹ esset q̄ vellet baptizare in puicia. ꝛ si arguas tunc exponit paruulum suum periculo damnatiōis. Rn̄deo baptizet ipse si possit: vt pote si nō est mānc⁹ vel mutꝰ; vl' si nō possit iuenire aliquē in baptizādo paruulū suū nisi emēdo baptismuꝫ dꝫ dimittere paruulū mori sine baptismo. q̄r nō sunt faciēda mala: vt ide. venīāt bona ad Ro. ꝛ q̄libet magis dꝫ diligere se ipꝫ q̄ p̄ximū: ꝛ per ꝯn̄s magis in seipso vitare peccatū mortale q̄ in alio dānatiōeꝫ: tn̄ ille casus: de difficili vel nūq̄ ꝯtingeret: quin sine simonia cōmittenda ex pte baptizātis vel offerētis paruuluꝫ baptizādū possit baptism⁹ haberi si enīꝫ ille sacerdos vellet vēdere aquā suā: ꝛ nullo mō aliter concederet eam pōt ipsa emi.

Esto etiā q̄ sit cōsecrata: sꝫ nullo mō habēdo oculū ad ꝯsecrationē: q̄r tm̄ valeret quātū nō ꝯsecrata. sic enīꝫ lꝫ vēdere calicē cōsecratū: nullo mō oculū habēdo ad emēdū vel vēdendū ꝯsecrationē. si aūt sacerdos nitat vēdere actū baptizatiōis pōt ille qui offert paruulū emere: nō itendēs actū illuꝫ emere inquantū est sacramentale: sed laboreꝫ sacerdotis in illo actu: sicut ꝯducūtur hodie sacerdotes ad celebrādū missas: nō vt ipsi vendāt ꝛ alij emāt actū celebratiōis inquātū est sacr̄ale qd̄ absit: sed ipsi vēdūt laborem: ꝛ alij emunt eum: q̄r opꝫ vnumquemq̄ de suo labore taliter qualr victare ꝛ vitā acquirere. 5. distin. quarti. q. 2. H.

Si in martyrib⁹ expositis maximis tormētis itellectus habuit vsum suum hoc fuit ex speciali gratia creatoris. 15. dist. tertij. q. vnica. S. H.

Si instrumentū ponat p̄prie actiuuꝫ ad aliquē terminū necesse est ipꝫ habere formā aliquā itrīsecā actiuā vl' lꝫ ēq̄deo añ oēꝫ motiōeꝫ alteri⁹ agētꝭ vl' lꝫ fieri qn̄ totalr mouet a supiore agēte. si eīn neutro mō hēat formā actiuā nullo mō p̄p̄e aget. cū eīn actus

primus sit principiū actus scdi: qd nullum actū primū hȝ in se actiuū in suo ordine. in nullum actum scdm pōt in illo ordine. alioquin qdlibet posset poni in strumentū respectu cuiuslibet: et posset dici q deus p muscam vt per instrumentū crearet angelum: qd nihil est. si eni alicui nature repugnat qd sit principium actiuū aliquaꝝ actionū: nō est possibile q per potentiā quācūqȝ sit principiū illarū. et si eni posset deus absolute creare frigus. non tn posset p calorem. ita q calor sit in aliquo ordine cā actiua respectu frigoris vel i aliquo alio exēplo vbi talis eēt repugnātia ad agendū. Ex hoc pȝ q instrm si ponat ppie agere ad effectū vel hȝ in se formā actiuā in eē quieto an motionē sicut cā scda vel saltē in motiōe actuali recipit formā actiuam qua agit in suo ordine agendi. et hoc vsqȝ ad terminū principalē vel ad aliquā dispositionē preuiam vt sic vliter sit ista ppositio vera. omne instrm qd est ppie actiuū. vel agit ad aliquaȝ dispositionē preuiam termino principali. vel p aliquā formaȝ intrinsecā attingit terminū principalē. lȝ in virtute principalis agētis: et hoc sine illa forma intrinseca precedit motionē: siue tn insit sibi: duȝ actualr mouetur. 1. dist. quarti. q. 1. J. Dd.

Si in triduo eucharistia cōsecrata fuisset: fuisset ibi vera res eucharistie: et tn nō fuisset ibi aīa. 10. dist. quarti. q. 4. A.

Si maleficiū est tēporale nō impedit matrimoniū nisi tēporaliter. presumitur aūt perpetuū si per trienniū perseuerat. 34. dis. quarti. q. vnica. G

Si mansisset status innocētie beata vgo et multi posteriores fuissent beatiores q multi precedētes vel q visus precedentiū. 19. dist. secundi. q. 1. J. B.

Si natura ista maneat eadē natura semper est capax beatitudinis et miserie. et per ɔñs non est contradictio q cessante beatitudine que est sibi accidens per accidens insit miseria. 49. dist. quarti. q. 6. J. C.

Si natura deponeret a vbo nullum absolutū in ea corrūperet: et ita nō habuit aliqd absolutū qd eēt necessaria ratio actu dependendi. sȝ absolutū fuit proximū susceptiuum depēdentie: et sine illa manere pōt sicut sine respectu nō necessario ɔsequente pōt manere fundamentū absolutum. 19. q. q. J. Ff.

Si nihil sit effectus fortuit⁹ nisi illud ad qd causalitas celi pōt se extēdere tūc nō ē necessariuȝ cāȝ inquirere nisi celū et mouēs celū. et hoc vr pbabile: qr nihil fortuitū vr in hoie nisi illud ad qd causalitas celi se extēdit mediate vel imediate. sȝ primū nō credo eē veꝝ: qr aliqd ē in hoie ad qd causalitas celi non pōt se extendere sicut est volitio: nisi occasionalr mouēdo appetituȝ sensitiuū fm cuius inclinatiōeȝ apta ē volūtas inclinari: celū ḡ qr non pōt volitionē attingere: nec etiā causas ad eius causationē ɔiungere: iō aliquid est in hoie ad qd celi causalitas non pōt attingere. Et si diceretur: et forte veꝝ est q nullus effectus fortuitus est in volūtate et ɔiunctus volitioni p accidens sȝ tn. causalitas celi ad oia alia se ex-

tendit: ⁊ sic nō op3 aliā causam extrinsecā ponere nisi celū ⁊ intelligentiā mouentē celū ⁊ deū mouentē mediate. ita ꝙ si Aristo. vſ dicere ꝙ tale principiu3 sit deus: d3 glosari verū est mediate. Si autē aliquis effectus fortuitus ponatur in voluntate cum celū nō possit talē effectu3 attingere nec causas ad causandum ipm̄ ꝯiungere: nec aliqua intelligentia creata tūc op3 aliquos effectus fortuitos in deu3 reducere: qui oīa ꝓuidet ⁊ ꝯiungit cās medias ad effect⁹ tales fortuitos causandos. 21. q. q. O

Si aliqs nō est sacerdos ⁊ attentat facere vt sacerdos non solū peccat mortalr̄ ⁊ nihil facit sed irregularis ē. vt h3 extra de clerico nō ordinato ministrāte. c. j. ⁊ .2. vr̄ liter quicūq3 exeqūs vel attentās actū alicuius ordinis quem nō h3 irregularis est. 13. dist. quarti. q. 2. §. F.

Si non erant obligati ad legem moysi nisi filij israel: alij gētiles potuerūt iuste viuere seruando legē nature. ⁊ tūc ipsi facti sunt sibijpsis lex. i. p legē nature scriptam in cordib⁹ eoꝝ interi⁹ dixerūt se recte viuēdo: sicut iudei p legē scriptā: s3 isti nō bñ vixerūt sine omni gr̄a: q: gratia potuit esse in eius supposita hypotesi absq3 obseruatiōe legis mosayce. 28. dist. scdi. q. vnica. §. B.

Si nullu3 fuisset meritū in prole respectu iustitie: sed in parente solum: illud non fuisset tm̄ sicut meritū xp̄i q̄ fuit secūdus Adam ⁊ tñ gratia q̄ confert per meritu3 xp̄i in baptismo vel in alijs sacris non ꝯfirmat recipientē. ǧ multominus sufficisset meritū cuiuscunq3 parentis vel prolis ad confirmandu3 in iustitia. 20. dist. secundi. q. 1. E.

Si oblatio sacri inquantū oblatio sacri habeat efficaciā ꝓ illo pro quo offert necesse est ꝯcedere: ꝙ oblatio facta a malo equalem habeat efficaciā sicut illa q̄ est facta a bono. Sed si multa alia ꝯcurrētia in missa p modu3 orōnis multu3 faciāt ad efficaciam misse. qḋ vr̄ probabile: q: deuotio in vna alia orōne non multo minus distat apud deu3 a deuotione in quibusdā pertinentibus ad missam. ⁊ deuotio acceptat̄ f̄m merita illi⁹ cuius ē deuotio. sequit̄ ꝙ missa melioris erit melior. ⁊ tñ sacr̄m vtrobiq3 est eq̄le. 13. di. q̄rti. q. 2. §. P.

Si oēs respectus haberētvnā rōnem cōem quiditatiuā respect⁹ nō poneret̄ nisi vnu3 genus respectiuū ⁊ ita nō nisi quatuor ꝑdicamenta. Si ǧ d3 saluari illa famosa diuisio ꝑdicamentoru3 q: f̄m Auic. 3. met. cogimur obseruare illā diuisionē ꝑdicamētoꝝ famosa3 qua dicunt̄ esse. x. ǧnalissima. cogimur inq̄ ꝓpter philosophoꝝ antiquā auctoritate3: cui nō d3 facile ꝯdici: necesse est dicere ꝙ respectus habeat sufficiētes rōnes formales sufficiētes inq̄ ad distinctionē generū. hec aūt dr̄a sufficiens ad istud q̄ ꝓbabilius colligitur ex dictis auctoꝝ ē respectus extrinsecus ⁊ intrinsec⁹ aduenies: vt ille dicat̄ intrinsec⁹ aduenies qui necessario consequit̄ ambo extrema in actu posita: vel qḋ idē ē: necessario ꝯsequit̄ suū fundamentū termino nō excluso s3 posito. extrinsecus aūt ē qui nō cōsequit̄ necessario extrema et ambo sīt in actu posita. Et tūc

illa sex pncipia de quibus agit auctor sex principiorum. p tanto nō sunt spēs relationis. qr relatio dicit respectū intrinsecus aduenientē. illa aūt dnt respectus extrinsecus aduenientes. actio. ḡ erit respectus extrinsecus adueniens. 13. dist. quarti. q. 1. C.

Si peccator oīno nullā penitentiā velit recipere a sacerdote īpositā. dicit tn̄ se hr̄e displicētiā de pctō cōmisso: ⁊ firmū ppositū nō recidiuādi. absoluēdus ē ⁊ nō est respuēdus ne cadat in desperationē: ⁊ nūciāda est sibi pena q̄ esset p pctis faciēda: ⁊ qd eā in seuel in equalēti absq̧ impositiōe studeat adimplere. alioqn soluet ad plenū i purgatorio. hec mia satis cōsonat illi pphetie. Esa. 42. de xp̄o quam Matth. 12. c. recitat. arundinē quassatā nō confringet: ⁊ lignū fumigās nō extinguet. arundo quassata est pctōr quassatus tēptationib⁹ ⁊ peccatis. lignū fumigās est lignū nimis humidū ex pctis. tn̄ aliqd hn̄s de igne charitatis: ⁊ hic extinguit si p duritiā sacerdotis ad nimis difficile obliget. sz nō extinguit si predicat sibi qd opz eum hmōi vel alibi penā soluere: ⁊ qd studeat hic tantā penā soluere: quanta pctis debet: ne alibi acrior exigatur. 13. dist. quarti. q. 1. M.

Si oēs tres psone agerēt sm vltimū potētie sue ad assumptiōez illi⁹ nature: nō possent agere ad assumptionē eius a trib⁹ q̄ eēnt tres termini triū assumptionū. sz ad assumptionē eius ab aliq̄ vna q̄ termiet. ita q̧ lz tres agāt vna tn̄ terminat eā. Et cū q̄ris: a q̄ igr sumet. dico q̧ ab illa ad quā tres vniūt eā actiue: ⁊ si dicas q̧ pn̄t simul agere q̄libet psona ad vniēdū eā sibi. nego: qr impole ē vt simul vniat plurib⁹ qr impossibile est totalr depēdere depēdentia eiusdez rōnis ad plures psonas: cuz sit nata terminari ad vnā psonā: ⁊ ad incōpossibilia non possunt persone simul agere. 1. di. tertij. q. 2. C.

Si psona diuina ē absoluta absolutū terminat depēdētiā illi⁹ nature. Si aūt ē relatiua dico q̧ ⁊ si relatiuū inq̄tuz tale non possit terminare depēdētiā causati ad cāz: pōt tn̄ terminare depēdentiā q̄ est alteri⁹ rōnis: illā s. q̄ est nature ad suppositū inquantū suppositū. ad terminandū enī illā depēdentiā sufficit quecūq̧ entitas q̄ pōt eē ppria rō suppositi ⁊ talis ponit entitas relatiua. 1. dis. tertij. q. 1. N.

Si p cōicationē idiomatū operatiōes hūane vere dicant de v̄bo tn̄ actus pprij v̄bi in natura diuina nō erāt in ptāte illi⁹ hoīs vt ipse inq̄tuz hō posset mereri actib⁹ illis: non eniz xp̄s in hoc nobis meruit si fili⁹ dei q̄ erat in carne creauit aīas cuz p̄re ⁊ s. s. Et ita ad ppositū nō merebitur volūtas mea. si. s. s. qūocūq̧ cōiunctus ei causet in ea actuz diligēdi. 17. di. primi. q. 2. J. Qq.

Si pole esset q̧ calor ignis induceret in spēbus consecratis sm gradū repugnātē pani si adeēt. ⁊ tn̄ quātitas oīno eadē q̄ pri⁹ maneret corrumperet eucharistia. qr eucharistia nō cōsistit in sola quātitate. sz in alijs accidētibus necessario ɔ̄tib⁹ subas cōuersas. Et p ɔ̄ns in inductiōe illius caloris incōpossibilis rediret suba de facto p potentiaz diuinā. 12. dist. quarti. q. 6. S. F.

Si potētie sensitiue nō sunt impedite spēs sensibiles veraciter repñtāt rem: s3 in somno potentie sensuum exterioꝝ sunt ligate. ideo virtus imaginatiua cōseruans spēs sensibiles fm diuersitatē3 fluxus humoꝝ capitis apprehendit eas tanꝙ res: quaru3 sunt similitudines: qꝛ vim reru3 hñt fm pħm de motibus aīalium. 3. dist. primi. q. 4. J. y.

Si priuatio q̄ est terminus a quo nō pōt redire eadē: nec terminꝰ ad quē. ꝛ hoc loquēdo de p̄ciso termino a quo ꝛ respectu agentis naturalis. nunc aūt nō ē cā quare illa nō redit eadē: nisi qꝛ positiuū cū quo ꝯiungit non redit idē. si em̄ forma fm ordine3 gñatiōis imediate p̄cedēs aliā in materia pōt redire nō apparet q̄re nō possit etiā redire priuatio ꝯcomitās. illa ḡ ꝓpositio de p̄dicamētis intelligit in ordine naturalis gñatiōis fm descē su3: qꝛ post priuationē ibi nō redit habitꝰ: qꝛ ñ redit forma imediate p̄cedēs illū habitū s3 ordinē gñatiōis. 43. di. q̄rti. q. 3. 3̄. F

Ca. de oppositis.

Si q̄libet dāñatus: ꝛ p̄cise demones possent stare cū quieta cognitiōe sua ꝛ dilectione sua perpetua: ꝛ non determinarent ab hoc vel ab alio reputarēt se beatos beatitudine naturali: ꝛ iō i cognitiōe sua maxime quiescerent. ꝛ credo ꝙ qꝛ ab hoc impediunt ꝙ est eis maxima pena. ꝛ iō dico ꝙ nullus eoꝝ pōt stare absolute in cognitiōe ꝛ ꝯsideratione sua: s3 tm̄ vt est terminus cuiusdam alterius. s. inferni vel carētie vel priuationis tāti boni cōmodi. sicut infirmus considerat se: non tñ delectat: qꝛ non considerat se nisi vt ē terminus concupite sanitatis qua caret ꝛ quā si obtinere nō pōt amplius tristaṫ ꝛ punitur: ꝛ tunc dico ꝙ diligēs se ad habendū aliquid qd̄ nunꝙ poterit habere illa dilectio est cā meroris ꝛ tristitie. 50. dist. quarti. q. 6. P.

Si ꝗs naturali rōne sciēs deū eē bonū eliciat actū fruitionis circa ipm ꝛ alter credēs ipm eē bonū diligat ipm. nec p̄mus actus requiriṫ ꝑ se ad hñdu3 dilectio ne vt sciētificus: nec scd̄s vt creditiuus: sed vterꝙ requiriṫ sub quadam rōne cōi. s. vt ostēsiuus obiecti diligibilis. 17. q. q. J. M

Si ꝗs multū indiget re sua ꝛ per magnam instantiā inducaṫ ab alio vt vendat vel permutet ꝓ re alia cum possit se preseruare indēnem ꝛ ex venditiōe vel per mutatione ista multū dāñificaṫ pōt carius vēdere ꝙ si al's sine tali dāñificatiōe vēderet vel ꝑmutaret: s3 si emens magnū cōmodu3 consequaṫ ex illa re sibi vēdita vel permutata nō pōt carius vendi vel permutari. Na3 ꝑp maius cōmodū eius qd̄ ꝯsequitur: nec res mea est in se preciosior nec mihi melior: ꝛ iō nō d3 mihi maius p̄ciu3 apportare Secus autē est qñ dāñificor: qꝛ tūc mihi est preciosioꝝ l3 non in se. 15. dist. quarti. q. 2. J. M.

Si quis h3 intellectū exponendi moralr ad edificatione3 ille h3 explicaciorē intellectū ꝙ ꝗ scit sensum littere tantum. sed nunquā in tali expositione vel explicatione poterit aliq̄d demōstrare ex euidentia rei. 24. dist. tertij. q. vnica. F.

Si ꝗs ꝯtraxisset spōsalia cū iuramētoꝛ postea vouisset ꝟginitatē: videreṫ ꝯsulendū illi vt ꝯsumaret

spõsalia ꝯhendo de facto vt ser
uaret fidez iuraměti.ꝛ tñ vt ser
uaret votũ stati añ ꝯsumatio=
ně deberet anhelare ad religio
ně.ꝗsti lz dare ptãtě sui corpis
ꝯiugi vere ꝯhendo mřimoniũ
ratũ:ꝛ tñ cũ intětiõe nũꝗ dãdi
vsuz quãtũ est ex pte sui:ět sine
hoc ꝙ faciat illũ nũꝗ petiturũ
talě vsuz.ꝗ multo magis lz sic
ꝯhere si sciret nũꝗ pdictũ ꝯiu
gě petiturũ.30.di.ꝗrti.q.2.E.
Si rõ aliq resurrectionez ostdit
opz ꝙ accipiat ex aliq qð ě pro
priũ hoĩs:ita ꝙ nõ cõueniat
alijs corruptibilib⁹:hoc aũt nõ
est mã etiã incorruptibilis:nec
forã aliq destructibilis: qꝛ ꝛ si
talis sit in hoĩe ꝛ excellentior
oĩ forma bruti:tñ ex illa nõ pt
sumi rõ sufficiens ad pbanduz
resurrectioně toti⁹:ergo opz ꝙ
accipiat a forma specifica ho=
minis vel ab opatiõe ꝯueniě
te homini fm illam formã.43.
dist.quarti.q.2.S.B
Si relatio formalr est entitas
ad se:igit non est relatio.ipa ět
ex hoc ꝙ ě relatio: est oppositi
necessario vt termini ita ꝙ ꝯpa
rat eã ad eẽntiã:nõ includědo
habitudině ad oppositũ:est nõ
ꝯparare relatioñe ad eẽntiaz.
ꝛ ex hoc ꝙ est oppositi necessa
rio distinguit realiter ab illo: ꝛ
tñ non opz essentiã realr disti
gui:qꝛ essentiaz nõ formaliter
est reꝉo distincta. Nec opz ibi
esse ꝯpositionez:qꝛ licet relatio
maneat sic:ꝙ non est formalr
essentia.tñ relatio pꝑter infini
tatez essentie⁹: transit in eã fm
pfectaz identitatez ad eam ma
net igit formalr reꝉo: qꝛ rõ ei⁹
fm ꝙ est formalr reꝉo:nõ est rõ
eẽtie:ꝛ transit pp pfectã iden
titatě ad eẽntiã:lz nõ idětitatez
formalě:et illð manere sic suffi
cit ad distictõez formalěꝛ realě
sine aliq distinctiõe eẽtie: et ex
hoc ꝙ essentia ista simplex est:
ista distinctio non erit informã=
tium:sed subsistentiuz.ꝛ ex hoc
ꝙ illa essentia est infinita:illud
manere formaliter est sine com
positione. In spãli autěz ponit
vlterius:ꝙ nõ quecũꝙ rõnes
etiã reales cõstituũt psonas di
uinas:nec eas distinguunt: sed
relatiões originis:quia ille pri=
mo pullulãt in essentia diuina
quia primo in essentia diuina
est duplex fecunditas:inquãtũ
est intellectus infinitus: et vo=
lũtas infinita: et mediantibus
istis statim pullulant relatio=
nes originis pertinentes ad cõ
municabilitatem nature: que
natura:vel essentia diuina cõi=
catur:fm istã duplicě fecũdita=
tě iaz dictã: quibus iam prein=
tellectis pullulant cões relatio
nes semp ꝓsupponentes istas:
ꝛ iõ tales relatões cões ꝛ si sint
reales:nõ tñ distiguũt:nec cõsti
tuũt psonas.26.di.1.q.vn.S.B
Si res ipe de quib⁹ scriptura tra
ctat essent clare apprehense et
intuitiue:generarět notitiã cer
tã absꝙ oĩ dubitatiõe.ꝛ hec no
titia:qꝛ euidēs est diceret scien
tia: sz de⁹ absꝙ motiõe obiecti
põt sic causare notitiã certam
absꝙ oĩ dubitatiõe.itaꝙ hñs ta
lě notitiã reuelataz a deo non
possit dubitare de veritate illi⁹
cuiusmodi notitiaz credit pphe
tas habuisse. ꝛ multos alios
sanctos in scriptura.ꝛ tales ha=
buerunt habitum prebentem
magnum assensum. ita ꝙ illo
stante non potuerunt non assen
tire

tire veritati. illa tamen certitudo nō fuit euidēs ex euidentia rei: qꝛ tūc cōtradictio eēt ꝙ huiusmodi notitia ꝛ fides simul starēt. fuit tamē certitudo illa firma: sicut est certitudo scientialis: que causat ex principijs notis ex euidētia terminoꝝ: sꝫ nō causabat a talib⁹ principijs sed aliūde. idō sciētia nō potuit dici ex euidētia rei: fuit tamen maior certitudo ꝙ̄ certitudo fidei qꝛ fides nō excludit oēm dubitationē: sed aliq̄ dubitatio pōt stare cum fide. 24. distin. tertij. q. vnica. G

Si senex eēt oīno īpotēs: dicerē ꝙ nō ꝯheret matrimoniū lꝫ aliqua posset consentire in eū ad cohabitādū sicut frater ꝛ soror et ita forte multe mulieres magis desponsant diuitias ꝙ̄ ꝑsonas. 34. di. quarti. q. vnica. B

Si sint plura intelligibilia presentia intellectui illud cui⁹ species fortius imprimitur sensui: et est efficacior in representando illud in ipso efficaci⁹ mouet intellectum ad sui cōsideratione. 45. dist. quarti. q. 1. D

Si substantiā abstrahas a creata ꝛ increata: nō accipit ibi substātia vt est cōcept⁹ gnis generalissimi: qꝛ increata repugnat substātie hoc mō: qꝛ substantia hoc mō includit limitationem. Sꝫ accipit ibi suba ꝑ ente in se et nō ente in alio. cui⁹ ꝯceptus prior est ꝛ cōior cōceptu substātie vt ē gen⁹. 8. di. ꝑmi. q. 3. E. y⁹

Si tota substātia ignis in spera sua destrueretur: ꝛ manerēt ibi oīa accidētia ignis gutta aque ibi posita: nunꝙ̄ destrueret ab illis: qꝛ nō possent aliquā aliā substantiā generare: nec corruptio isti⁹ pōt esse nisi in substātiā: qꝛ nō est in nihil: nec in materiā nudā: nec in accidētia: maxime virtute agētis naturalis: qꝛ nō pōt natura aliqd annihilare: nec in materiā ꝑmā resoluere: nec accidentia facere sine subiecto. Ne tn̄ nimis absurdū dicat hoc ꝛ cōtra sensum. Dico ꝙ si accidētia aliqua actiua essent sine subiecto: suba quanta et qualis approximata eis corrūperet: sed non ab eis. imo ab agēte vniuersali causato. s. celo ad qd est fuga naturaliū: precipue cū forma hmōi inducenda sit imperfecta: q̄ totaliter ē in virtute actiua celi: et ꝑ ꝯns nullo particulari agēte īpediēte: imo magis disponēte pōt forma illa a celo induci: sicut īducit q̄sdā formas imperfectas in materias corruptibiliū: ꝛ si esset aliqua forma ad quā inducēdam celū nō sufficeret: oporteret fugere ad ꝑmā causam simplr: qꝛ hmōi induceret illam formā ad quam agēs naturale disponit: nec hoc ē fugere ad miraculū: qꝛ regulariter oēm īpotētiā totius nature create de⁹ supplet: vt patꝫ in aiatione corporis organici: vbi non ponit miraculū ita hmōi tota natura creata nō sufficeret ad gñationē istā: nec ad corruptionē. et ideo natura disponente ad eā vltimate dispositione deus regulariter suppleret in potentiam nature. 12. dist. quarti. q. 3. P

Si substātia ꝑducit in eucharistia hoc nō pōt eē actiōe nature: qꝛ nō hꝫ passum de q̄ ꝑducat substātiā. si ꝰ tūc substātia ꝑducat hoc ē actiōe dei q̄ disposuit nuꝙ̄ accidens esse sine

subiecto nisi i eucharistia manente: et ideo illa destructa deus producit substantiam compositam que nata est affici illis accidentibus causatis per agens naturale: nec illa substantia noua requiritur pro actione nature: imo actionem illam sequitur ordine nature: nec necio: quia deus posset non producere substantiam illam: sed sequitur ordine dispositionis diuine. 10. q. quodli. R

Si superficies esset creata sub albedine non minus esset de se receptiua albedinis: quia potentia receptiua non oportet quod precedat duratione actum ad quem est: sed tantum natura: ita intellectus angeli: licet creatus esset sub omnibus speciebus intelligibilium: esset tamen vere possibilis: et vere in potentia ad actum primum: licet illum nunquam duratione precederet: nec i nobis etiam negaretur intellectus possibilis: si creatus fuisset sub speciebus intelligibilibus: quia simultas durationis non aufert rationem passiui. eodem etiam modo ex alia parte dato quod angelus non indigeret abstrahere aliquas species: sed haberet omnes tales concreatas: non minus haberet potentiam abstrahendi: quia potentia actiua que est perfectionis in natura inferiori non debet negari i natura superiori: licet cum superior preuenerit actionem inferioris illius potentie actiue. sicut non negaretur i nobis intellectus agens dato quod agens noster non posset habere actum aliquem abstrahendi non ratione sui: sed quia preueniretur ab aliquo agente superiori producente effectum qui posset per eum produci. 9. distin. secundi. q. 2. O

Si vacuum posset cedere: et motus posset esse in eo: dico quod ex diuisibilitate spatii motus haberet diuisibilitatem successionem sicut modo ex diuisibilitate spatii pleni motus habet per se successionem essentialem: sed vltra istam successionem potest addi velocitas vel tarditas ratione conditionis accidentalis ipius medii inquantum est promotiuum vel impeditiuum ipius motus: siue ratione subtilitatis per quam promouet: aut saltem non impedit: aut ratione densitatis opposite: tunc igitur fieret motus successiuus i vacuo: et esset proportionabilis motui in pleno: et hoc loquendo de successione essentiali non de velocitate et tarditate superaddita: quia omnino nullam velocitatem aut tarditatem superadditam haberet mobile i vacuo. haberet autem aliquam in pleno: sed nihil ad aliquid non est proportio precise. Quod habet phs ex hoc contra aduersarium dicentem motum esse i vacuo quod nullus motus habens aliquam velocitatem vel tarditatem accidentalem superadditam essentiali potest esse i vacuo: et ideo negat phs talem accidentalem successionem posse esse i motu. et hoc non est inconueniens: si poneret precise esse motum in vacuo: sed esset si cum hoc poneret vacuum esse medium promotiuum i motu: vel medium necessarium in motu: ex parte cuius sumeretur velocitas vel tarditas motus. Eodem etiam modo illud quod infert in secunda ratione non est impossibile aduersario dicenti precise motum esse i vacuo: quia medium plenum potest equari medio vacuo: inquantum est ratio vel causa successionis essentialis in motu: et si aliquod plenum acciperetur in tali proportione in qua li accipit phs ad motum datum: illud esset omnino neutrum nullam qualitatem accidentalem dans nec medium plenum: nec medium vacuum. Quid ergo habet phs contra aduersarium ex illa ratione: dico quod habet tantum

vacuū nullam qualitatē accidētalē hʒ vltra successionē eētialem: q: si sic posset aliqđ mediū plenū dari equale: ⁊ tunc p mediū plenū ⁊ vacuū fieret motus in tāto tpe: quātū tps correspōderet illi cōditioni accidētali mot⁹: qđ est impossibile: q: fm hoc media eēnt iꝑportionabilia. 2. dist. scdi. q. 9. Bb

Si vacuū poneret: graue nō moueret in ipo fm phm. 4. phys. T. cō. 71. q: vacuū nō posset cedere graui: et dimēsiones separate non possent esse simul: tñ si poneret vacuū posset cedere ⁊ eē spatiū et nō ꝙ latera pleni eēnt sil': q: tūc nō esset vacuū. dico tunc ꝙ mot⁹ grauis eēt successiue i vacuo: q: ꝑoꝛ ps vacui pri⁹ cederet: ⁊ totū graue prius trāsiret hanc partem spatij ꝙ̄ illam: et per se successio est in motu locali ex spatio inquātum quanto. 2. dist. secundi. q. 9. A

Si viatoꝛ nō pōt cōpleta deliberatione recoꝛdari pctīn suū cōmissum: qn detestet vel displiceat: aliqn peccat ad minus omittēdo: quāto magis ad hoc tenet btūs. Nō eīm cōis magis ligat beatū ꝙ̄ viatorē q̄ est ꝑfecta dei dilectio: q̄ semp impellit ad odiēdū illud qđ est cōtra deū qn actu cognoscit vel cogitat. 45. dist. quarti. q. 3. J. O

Si videam⁹ differētiā īter negationē nudā actus et negationē aptitudinis: ⁊ negationē q̄ req̄rit repugnātiā. ꝑma est i grauī existēte sursum respectu vbi in cētro. Scđa est in superficie nigra respectu albedinis si ē in potētia neutra ad ipsam. Tertia est in ꝑole respectu irrationalis. ⁊ lʒ negatio sit vnius rationis in se: tamē distinguitur cōparādo ad aliud cui inest respectu tertij: ita hic negatio potētie depēdēdi nulli creato cōuenit negatio aptitudinis iest cuilibet nature ꝑsonabili in se etiam qn actu depēdet: q: actū supnaturalē nō cōcomitat aptitudo in natura: cū sit tm̄ in potētia obediētiali ad ipm negatio actus inest anime separate nec scđa negatio sola: nec tertia negatio sola sufficit ad personari in se: sed ambo simul cū pꝛima que non pōt haberi hic. 1. dist. tertij. q. 1. D

Si vna potētia obediētialis est in natura qua pōt vniri trib⁹: hoc est cuicūqꝫ triū disiūctim: illa vna reducta est ad actuʒ p hoc ꝙ verbū eā sustētat. si aūt sint tres potētie: cōcedo ꝙ per hoc ꝙ vna reducta est ad actū nō reducitur alia. ⁊ pōt reduci illa alia: sed nō cū actu alteri⁹ potētie ꝑpter incōpossibilitatē actuū: sicut potētia ad albedinē nō pōt reduci ad actū cū nigredine: et ita natura nūc personata a verbo si dimitteret ab eo posset assumi a patre: sʒ stāte actuali assumptiōe a verbo: licet sit in potentia assumptionis a patre nō potest tamen reduci ista potētia ad actū ꝑpter incōpossibilitatē illius act⁹ ad istū. 1. dist. tertij. q. 2. J. C

Si voluntas abstinet delectabiliter a condelectando potentie inferioꝛi: totus homo delectabiliter abstinet a delectabili appetitus sensitiui inferioꝛis: nō aūt totus homo cū tristitia abstinet si vis illa iferioꝛ abstinet cū tristitia. hoc enim conuenit homini simplr: qđ ei conuenit

fm potētiam superiorē:nec pp hoc ab eo negat:ꝛ si nō cōueniat ei fm potētiā inferiorē 26.di.secūdi.q.vnica.§.B

Sicut ab aliquo absoluto ꝛ respectiuo loquēdo qditatiue: pōt abstrahi aliqd cōe qditatiue ita ēt ab incōicabili tali et tali:abstrahit aliqd cōe qd nec est de se incōicabile absolutuꝫ nec incōicabile relatiuum:tale qd describit Ricar.ꝛ Boe.hoc addito ꝙ illd sit in natura intellectuali.ita qd sicut descriptio superioris nō dꝫ includere ꝓpriā rōnē alicuius inferioris.ita dscriptio ꝑsone q̄ sit incōicabilis in natura itellectuali:nō dꝫ includere aliqd ꝓprie pertinēs ad incōicabile absolutū:nec ꝓprie ad incōicabile relatiuū sꝫ dꝫ eē indifferēs ad vtrūq;ꝛ ita describit vtramq; ꝑsonā.Cōcedo igit ꝙ nec in diffinitione ꝑsone assignata a Ricar.nec Boe.ponit aliqd relatiuum.ꝛ ita dico ꝙ nec ponit.vn diffinitū exprimat eē absolutū sꝫ ē indifferēs ad vtrūq; ita qd sicut in aliq̄ natura nō inuenit rō illa in cōi assignata nisi i absoluto:ꝛ in rōe absoluti sicut in creatura:ita.ēt in natura diuina nō inuenit nisi in relatiuo. 26.di.primi.q.vnica.Bb

Sicut ablatio gratie ē pena peccati:ꝓ eo ꝙ exnte prio defectu in volūtate nō agēte ad rectitudinē debitā deus ex merito huius defectus substrahit manutenētiā suā ne gratia cōseruetur.ita ex demerito hui⁹ defect volūtatis de⁹ pōt se substrahere a volūtate ne agat ad rectitudinē in scdo actu.sicut ageret si nullū p̄cessisset demeritū.ꝛ ita ex hac subtractione ē carentia rectitudinis in scdo actu.ꝛ ista rectitudo erat debita:qꝛ lꝫ nō eēt in potestate volūtatis nūc dare rectitudinem fuit tn̄ in potestate ei⁹ ꝓpri⁹ añ.s.primū peccatū dare:qꝛ illa ꝓ uauit se illa assistētia diuina. qua deus parauerat coopera tuserat cooperari sibi ad rectitudinē:ꝛ iō iputat sibi ad peccatū:sicut ēt iputat ꝙ nō gratuite agit in scdo actu post gratiā corruptaꝫ:qꝛ lꝫ tūc non hꝫ gratiā nec possit ex se habere in hāc tn̄ ipotētiā ex se incidit potuit eni custodisse eā.ꝛ dabatur sibi ad hoc posse: vt custodiret eā.37.di.scdi.q.vni.§.Cc

Sicut accidit alicui esse p̄cisum ita accidit sic suā vnitatē eē cōnumeralē:qñ eni suū eē ē p̄cisum sua ꝓpria vnitas ē connumeralis qn vero nō:sꝫ ē in alio p̄cise vt aliqd ei⁹:tūc sua hꝫ se vnitas ꝓpria nō ē cōnumeralis:sꝫ aliqd vnitatis cōnumeralis.Ita ꝙ illd qd dr vnitatē eē ꝓprie cōnumeralē:reqrit ipsaꝫ eē p̄cisam:qꝛ numerus ē distinctorum.17.di.primi.q.3.Uu

Sicut actus finit⁹ pōt hr̄e obiectū ex parte sui infinitū:ꝛ tamē actus imediati⁹ attingit obiectū q̄ spēs ita spēs pt rn̄tare obiectū infinitū sub rōe infinita.nō tn̄ ipa ē adequata in eēndo nec in cognoscēdo simplr: qꝛ ipa nō ē principiū cōprehendēdi.3.di.secundi.q.9.L

Sicut actus intellectus cōsiderando principiū in se nō potest esse falsus ita nec actus volūtatis amādo finē in se pōt esse malus ꝫ et iste actus est actus amicitie nō actus cōcupiscen=

tie tñ sicut actus intellect⁹ pos set eē falsus attribuēdo veritatē prime cāe alicui principio creato cui nō cōuenit illa veritas. ita act⁹ volūtatis pōt esse malus cōcupiscēdo bonitatem vltimi finis alicui aliȷ̄ ab vltio fine eo mō q̄ nō cōgruit alicui aliȷ̄. 6. di. secūdi. q. 2. L

Sicut agēs p se īntēdit iducere formā: nec intēdit remotionē ꝯtrariȷ̄ nisi p accñs: ita habit⁹ p se dirigit. p accidens aūt excludit errorē. ꝛ si habitus ē pfectus nō cōpatit̄ secū errorem imo si cōpatitur ē imperfectus beati igit̄ lꝫ nō possint errare: nō seq̄t̄ ꝙ nō habeāt habitū ēt directiuū: q: eo p impossibile circūscripto: errare possent: sꝫ eo posito pp pfectionē ei⁹ excluditur ois error. 4. q. prol. ſ. L

Sicut alietas ponit suū significatū circa suuꝫ determinabile denotās ipsum disponi alietate: ꝛ distingui in extremis quibus ē cōe: ita p oppositū: idētitas ponit suū significatū circa suū dtermiabile cōe extremis denotās ipsum nō distigui nec diuidi i eis. ꝛ iō hec ē vera de⁹ pater genuit eūdē deū q: filiū q̄ ē idē deus. sꝫ nō sequit̄. ergo genuit se deū: q: pronomē reciprocū denotat actū terminari ad idē suppositū a quo pcedit ille act⁹ alr̄ nō esset reciprocū. 4. dist. primi. q. 1. ſ. D

Sicut aliud ē vniuocū predicatum: aliud de vniuoce pdicari stricte loquēdo vniuocum eñ predicatū dr̄ cuius cōceptus ē in se vnus. ꝛ hoc modo albuꝫ dictū de ligno ꝛ de lapide ē pdicatū vniuocū. vniuoce auteꝫ predicat̄ illō cui⁹ rō est ita vna vt predicat̄: ꝙ rō eius includit̄ in rōne subiecti ꝛ hoc modo denominatiuū non predicat̄ vniuoce. q̄uo loq̄tur phs in pdicamētis: ita aliō ē predicatū esse q̄d ꝛ aliud in q̄d predicari. In oi eñ genere est inuenire q̄d. ex p̄io thopicorū: nec tñ quod libet cuiuscūq̄ generis predicatur in quid ꝛ de quocunq̄. sed tantum de suo inferiori in cuius ratione essentiali includit̄. 7. dist. tertiȷ̄. q. 1. C C. 7.

Sicut aīa nō ē accepta deo nisi ornet̄ ꝛ perficiatur p charitatē quo ad volūtatē sic nō acceptatur a deo nisi perficiat̄ habitu supernaturali quo ad intellectum. ꝛ sicut potentie ille sunt naturalr̄ ordinate in actibus suis q: intelligere pcedit velle sic in perfectionib⁹: quia prius natura perficit̄ intellect⁹ supernaturalr̄ q̄ volūtas. lꝫ simul duratione. ista aūt supernaturalis pfectio qua aīa dterminate assentit vero ꝛ credit verū est fides infusa. sicut igit̄ necessariuꝫ fuit hoibus añ xp̄i aduētū habere charitatē sic et habere fidē. nō ꝙ sit contrradictio ea separari: q: separantur mō in via manet eñ mō fides informis sine charitate: ꝛ i patria manebit charitas sine fide. sꝫ q: de⁹ de lege ordinata. quā statuit nō pficit aīaꝫ nisi p ficit eā s̄m totū: iō nō pficit volūtatē charitate: nisi pficiat intellectū fide. 25 di. tertiȷ̄. q. 1. B

Sicut baptism⁹ fluminis nō habenti prius gratiā cōfert: ꝛ habēti auget ꝛ frequēter in adultis precedit baptismus flamis baptismū fluminis si tñ nō pcederet vt in paruulis cōferre

tur p baptismũ pria grã ita fre quẽter hic adulti p attritionez tñ per meritũ de cõgruo iustificant anteq̃ cõfiteant fm illas auctoritates Augustini et Cassiodori: τ tũc in susceptiõe sacramenti auget eis gratia. Sed esto q̃ nõ habuerint sufficiẽtẽ attritionẽ p modũ meriti ad iustificationẽ: τ p ɔ̃ñs i peccato existẽtes. τ tñ aliqualr attriti cõfitentur in vltimo instãti recipiũt gratiã virtute sacramẽti. 19. di. quarti. q. vnica. D.

Sicut habẽs lumẽ glorie τ charitatẽ cõsumatã nõ põt peccare: nõ qr ista formalr repugnẽt peccato sicut nec actus prim⁹ repugnat opposito actus scdi cõtingẽter causabilis: sȝ qr de potẽtia ordinata de⁹ nõ pt nõ coagere ad actus scdos perpetue visionis τ fruitionis: q̃ act⁹ repugnãt peccato: sic de⁹ natu re vnite sibi personalr nõ põt de potẽtia ordinata non dare summã charitatez. τ vlterius summã fruitionem q̃ excludit peccatũ: τ sic ex hac vnione est impeccabilis nõ formalr sȝ virtualiter dispositiue dispositione remota: lȝ necessario respectu dei agẽtis: sicut ẽ necessariũ aliquem beatum nõ peccare. 2. dist. tertij. q. 1. D.

Sicut bonis congruit vti in corpore nobilissimo circunscriptiue. s. corporib⁹ beatorũ τ diffinitiue angelis bonis. tñ cũ libertate ad aliđ vbi p libito qr glorie ẽ posse vti potentia sua motiua ad qđcũq̃ vbi. qr nõ repugnat glorie sic iustũ ẽ reprobos locari in corpore vilissimo quod est terra. τ ad illđ limitari vt priuẽtur potẽtia motiua qua si possent male vterentur propter malitiam voluntatis. 46. dist. quarti. q. 4. D.

Sicut cã materialis τ formalis fm totũ gen⁹ suũ necessario l requirũt se inuicẽ l causando rẽ in eẽ: nunq̃ eñ forma ẽ cã formalis alicui⁹: nisi materia in simul sit cã materialis eiusdẽ sic totũ gen⁹ efficiẽtis cãe qđ includit oẽ efficiẽs limitatũ hȝ necessariã ɔcomitãtiã cũ materia quãtũ ad fieri. sicut eñ forma τ materia sunt cãe in esse. sic efficiẽs τ materia in fieri. impossibile ẽ ergo aliqđ efficiens limitatũ agere ad effectũ producẽdũ nisi simul cõcurrat materia quasi principiũ ex q̃ redsitũ in fieri i quo recipiat forma q̃ ẽ termin⁹ formalis actionis. τ ex qua vt ex pte cõstituit ɔpositũ: qđ ẽ prio pductũ de⁹ autẽ nõ redrit in actione sua materiã ɔcausantẽ: qr ẽ supra totuȝ gen⁹ cãe efficiẽtis: qr ẽ agẽs illimitatũ. 1. dist. quarti. q. 1. E.

Sicut charitas in actu recto hȝ pro prio obiecto deuȝ vt in se. ita ẽt in quocũq̃ actu reflexo ẽ quodãmõ principiũ tẽdẽdi in deũ vt in se: principiuȝ eñ act⁹ recti ẽ principiũ olm actuũ reflexorũ tendẽtiũ in finẽ vltimũ sub eadẽ rõe: sicut ergo ex charitate diligo deum in se. ita ex charitate diligo me diligere deũ in se quotiẽscũq̃ igr reflecto nũq̃ habeo obiectũ vt cõmodũ mihi: sȝ tñ bonuȝ infinitũ vt in se bonũ. τ ille ẽ act⁹ perfecte meritori⁹ in desiderando beatitudini nõ vt cõmodũ sibi sȝ vt ẽ perfectus amor dei vt in se boni. ɔcedo igr q̃ eodẽ quo amo concupisco bonũ amatoɼ

sed nõ cõcupisco quodcũq̃ bonũ:sed bonum cõmodi:qđ pñncipalr terminatur ad illud bonũ qđ ex charitate diligo in se. hoc est q̄ cuicunq̃ amato cõcupisco amare deũ pp se.i. in quantum ẽ bonum in se nõ inquãtum bonum huic.26.disti. tertij.q.vnica.L
Sicut xp̃s hõ innocẽs non debitor satisfecit sic si placuisset deo potuit vn⁹ bonus angelus satisfecisse:offerẽdo aliqđ placitũ deo p̄ nobis q̄ ipse acceptasset p̄ oib⁹ peccatis:q: tñ vz oẽ creatũ oblatũ p̄ quãto de⁹ acceptat illđ ⁊ nõ plus.20.disti. tertij.q.vnica.J.B
Sicut cognitio verbi ẽ mere supernaturalis:ita q̄ non subest cãlitati alicui⁹ cãe causate: sic nec ẽt visio alicui⁹ in verbo:tñ superior mõ p̄dicto illuminando inferiorem põt dispositiue agere:vt videat aliqđ in verbo nã illa auditio disponit vt audiẽs cõuertat se ad intellectuz loquẽtis:⁊ ibi videat illud de quo loquitur loquẽs.⁊ ista visio ẽ aliquo mõ perfectior illa auditione:⁊ vlteri⁹ disponit ad hoc:vt angel⁹ vidẽs pri⁹ in angelo videat idẽ in verbo: quia si desideret illđ qđ ibi videt sicut in speculo imperfecto videre iš speculo p̄fecto videbit gaudẽs ⁊ tũc perfecte illuminat̃ p̄fecti⁹ quidẽ a verbo: dispositiue añt ab angelo superiore.9. dist.secundi.q.2.J.L
Sicut dãnatorũ corpora patiẽtur ab eterno igne:sz nõ dissoluentur. ita isti carebũt perpetua visiõe dei supernaturali sine oi tali passiõe exteriori nullam ẽt passionẽ interiorẽ.patiẽtur per quam possint consumi ita q̄ ex dispositiõe diuina corpora illa erũt impassibilia. licz nõ ex dote ipassibilitatis:ita q̄ nec ab extra nec ab itra patiẽtur.33.di.scđi.q.vnica.D
Sicut de rõe generis generalissimi nõ est in se habere plures sub se spẽs:sz nõ hr̃e aliđ superueniẽs gen⁹ sicut hoc p̄dicamẽtũ qñ:q: nõ hz superueniẽs genus ẽ generalissimũ:lz paucas habeat spẽs aut nullas ita trãscẽdẽs qđcũq̃ nullũ hz genus sub quo cõtineat̃.Sz q̄ ipsum sit cõe ad multa inferiora hoc accidit hoc pz ex alio:quia ens nõ tñ hz passiones cõuertibiles simplices sicut vnũ verũ bonũ ⁊c.Sz hz aliquas passiones vbi opposita distingunt̃ cõtra se:sicut necesse eẽ vl' poẽe act⁹ vel potẽtia ⁊ hui⁹. Sicut añt passiões cõuertibiles sunt trãscẽdẽtes:q: cõsequunt̃ ens nõ inquãtũ determinat̃ ad aliquod genus:ita ⁊ passiões disiũcte sunt trãscẽdẽtes :⁊ vtrũq̃ mẽbrũ illi⁹ disiũcti ẽ trascẽdẽs:q: neutrũ determinat suũ determinabile ad certũ genus ⁊ tamẽ vnũ mẽbrũ illius disiũcti est speciale:formalr nõ conueniẽs nisi vni enti.sicui necesse esse in ista diuisione.necesse vel possibile.⁊ similiter infinitum in ista diuisione finitũ vel infinitũ ⁊c.Jta ẽt potest sapiẽtia eẽ trãscẽdens ⁊ quodcunq̃ aliud.quod ẽ commune ⁊ deo ⁊ creature licet aliquod tale dicatur de solo deo. et de nulla creatura.aliquod autẽ de deo ⁊ creatura aliqua. Nõ opz ergo transcendens dici de quocũq̃ ente.nisi sit conuertibile

cum primo transcend ente.s. cũ ente.8.dist.primi.q.3.§.O

Sicut deus põt oẽ bonũ aliud a se diligere: nõ tm̃ suppositũ: sȝ naturã: ita etiã põt alij a se pre ordinare vel preoptare bonum illi conueniẽs: ⁊ ita põt nature huic preoptare bonũ illi cõueniẽs. ⁊ ita põt illi ꝑoptare vnionẽ istã in ordine ad gloriã ⁊ nõ persone. verũ est tñ ꝙ in oibus alijs ab isto ꝑdestinatio respicit ꝑsonã: qꝛ in nullo alio ꝑordinauit deꝰ bonũ nature: nisi ꝑordinãdo bonũ ꝑsone. Et rõ huiꝰ est: qꝛ nulla natura ꝑdestinabilis est non ꝑsonata ꝑsonalitate creata: nisi ista. et iõ nec sic potest preordinari sibi bonuȝ nisi isti. 7. dist. tertij. q.3.§.B

Sicut diuerse forme perficiẽtes idẽ ꝑfectibile ordine quodã nate sunt mediatiꝰ et immediatiꝰ informare illud vel ꝑficere. ita si eadẽ forma cõtineat in se virtualiter ꝑfectionẽ illarũ formarũ ordinatarũ quasi cõsimili ordine nature ꝑficiet illud ꝑfectibile: sicut si forma corpis substãtie ⁊c. essent alie forme in aliquo ꝑ prius informaret forma substãtie: ⁊ deĩde forma corporis ⁊c. ita si vna forma icludat virtualiter oẽs illas: ipa quasi priꝰ perficiet materiã sub rõne substãtie: ꝙ̃ sub rõne corporis. et semp in illa via ĝnatiõis imperfectiꝰ erit prius: qꝛ ꝑcedit a potẽtia ad actũ. ergo sicut conceptꝰ plures cõmuniores ⁊ minus cõcõ: habituales vel ꝟtuales: nati sunt ꝑficere intellectũ via ĝnatiõis vel originis. ita ꝙ imꝑfectior est semp prius. ita si vnus cõceptꝰ virtualiter includat oẽs istos prius ꝑficiet sub rõne cõceptꝰ prioris: ⁊ vniuersalioris ꝙ̃ sub rõne ꝯceptꝰ particularis. 3. dist. primi. q.2.R

Sicut dotatus hȝ ius in illo qđ assignat̃ sibi ꝑ dote: ita hic beatus ex meritis hȝ ius in ista diuina custodia sibi impẽdẽda: et istud ius ꝯseruatiõis corporis ab oĩ corruptiuo per diuinã custodiã est dos in btõ ⁊ f̃m corpus: qꝛ est ad tutelã corporis. 49. dist. quarti. q.13.E

Sicut eẽ ex obiecto speculatiuũ est esse ꝑ se speculatiuũ: ita esse practicũ ex obiecto sufficienter determinãte intellectũ ad notitiã rectitudinis est sufficienter. ergo ante oẽm volitionẽ est eẽ per se practicũ: ⁊ sic opponitur ista duo practicũ ⁊ speculatiuũ vt ista: nõ extẽsibile ad praxim et extẽsibile ad praxim. sed esse practicũ aliunde ꝙ̃ ex obiecto: puta a causa extrĩseca: vt a volũtate determinante intellectũ ad notitiã praxis: est eẽ accidẽtaliter practicum: et ita cõcedo theologiam contingẽtium esse practicã nobis: licet in se sit speculatiua. 4. q. prolo. §. U

Sicut ens cõpositũ in re cõponitur ex actu: ⁊ potentia in re. ita cõceptus cõpositus ꝑ se vnꝰ cõponitur ex cõceptu potẽtiali ⁊ actuali: siue ex conceptu determinabili ⁊ determinante. sicut igit̃ resolutio entiuȝ cõpositoꝝ stat vltimo ad simplr simplicia scȝ ad actũ vltimũ ⁊ potẽtiã vltimã q̃ sunt ꝑmo diuersa: ita ꝙ nihil vnius includit aliqđ alterius: alioquin hoc nõ esset primo actus: nec illud primo esset potentia. qđ eñ includit aliqđ potẽtialitatis: nõ ꝑmo est actꝰ. ita opȝ in cõceptibꝰ omnẽ cõce

ptū nō simplr simplicē:ꝛ tñ per se vnū resolui in cōceptū determinabilē et determinātē:ita ꝙ ista resolutio stet ad cōceptus simplr simplices.s. ad cōceptū determinabilē tātū:ita ꝙ nihil determinās includat:ꝛ ad conceptū determinātē:qui.s.nō includit aliquē cōceptū determinabilē. ille cōceptus tm̄ determinabilis est cōceptus entis:ꝛ determinās tm̄ est cōceptus vltime differentie.ergo isti erunt pmo diuersi ita ꝙ vnū nihil includit alteri⁹.3.di.pmi.q.3.E

Sicut ens ꝛ vnū diuidit̄ in simplex ꝛ cōpositū: ita eē ꝛ vnū eē distinguit̄ in esse tale ꝛ tale.ergo esse ꝑ se vnū nō determinata sibi eē simplex precise sicut nec aliquod diuisum determinat sibi precise alterū diuidentiū. isto modo toti⁹ cōpositi est vnū esse:ꝛ tñ includit multa eē partialia sicut totū ē vnū ens: et tñ multas entitates partiales habet.Nescio em̄ istā fictionē ꝙ esse est quid superueniēs essentie nō cōpositū.Si eēntia est cōposita: hoc modo esse totius cōpositi includit esse oim partiū:ꝛ includit multa eē partialia multarū partium vel formarū:sicut totū ens ex multis formis includit illas actualitates partialis.Si tamē oino fiat vis in verbo cōcedo ꝙ formale esse toti⁹ cōpositi est principaliter per vnā formā.ꝛ illa forma est qua totū cōpositum est hoc ens.ista autē est vltima aduenēs oibus precedētibus:ꝛ hoc modo totū cōpositū diuidit̄ in duas partes eēntiales: in actū ppriū.s.vltimā formā qua ē illud qđ est.ꝛ propriā potētiā illius act⁹ que includit materiā primā cū oibus formis pcedētibus.Et isto modo cōcedo ꝙ eē illiđ totale est cōpletiue ab vna forma que dat toti illud qđ est. sꝫ ex hoc nō sequitur ꝙ in toto includat̄ precise vna forma:vel quin in toto includant̄ plures forme non tāꝙ̄ specifice constituētes illud cōpositū: sed tāꝙ̄ quedā inclusa in potētiali isti⁹ cōpositi.Exēplū hui⁹ est in cōposito ex partibus integralib⁹ quanto em̄ animatū est pfecti⁹ tanto requirit plura organa.ꝛ probabile est ꝙ disticta specie per formas substātiales:et tamē ipsum est verius vnum: verius inquā.i.perfectius:sed nō veri⁹ vnū.i.indiuisibilius.in cōpositis em̄ frequentius inuenitur cum maiori cōpositione verior vnitas et entitas ꝙ̄ in partibus cum minori compositione.11.dist.quarti.q.3.Bb

Sicut est duplex confusum.s.totū vniuersale:ꝛ totū essentiale. ita vtrūꝗ in suo ordine est primū: sed simpliciter primū est illud qđ est primū in ordine confuse cognoscēdi:qꝛ ꝓcessus naturalis ab impfecto ad pfectuꝫ est per mediū.Cōfuse autē cognoscere est quasi mediū inter ignorare et distincte cognoscere: ꝛ ideo cōfuse cognoscere est ante quodcūꝗ distincte intelligere. Et qđ dicit de puero:concedo ꝙ species preintelligit̄ ante singulare: qꝛ dixi ꝙ species est primū intelligibile. sꝫ rō nō concludit de genere sed de specie.prius em̄ naturaliter actualiter cōcipitur albedo ꝙ̄ color in ordine cognitionis confuse: qꝛ color sub rōne coloris nō co

gnoscit: nisi sub maiori abstra-
ctione: q̃ sit abstractio albedi-
nis ab hac albedine ꝛ illa. ab-
stractio autem maior est diffici
lior: quia est a minus sensibili
bus.3.dist.primi.q.2.O
Sicut ex iperio volūtatis bñ eli-
gētis generatur in intellectu be-
ne dictante circa media ad illū
finē bñ electū pquirēdū habitꝰ
q̄ est prudētia:ita i volūtate ma
le eligēte habitꝰacq̄situs ex di
ctamine circa ea q̄ ordinantur ad
malū finē electū est error: ꝛ ha
bitus directe oppositꝰ habitui
prudētie.ꝛ pōt vocari imprudē
tia vel stultitia: nō tm̄ ꝓuatiue
sed positiue et cōtrarie:qꝛ sicut
prudēs hꝫ habitū quo recte eli
git ordinata ad finē debitū: ita
iprudens vel stultꝰhꝫ habitū q̄
ꝓ̄pte eligit ordinata ad finē
ꝯstitutū a volūtate mala: et ta
lis habitꝰ gñatur ex iperio volū-
tatis male eligētis. Pro tanto
igitur verū ē q̄ volūtas mala ex-
cecat:nō q̄dē faciēdo errare cir
ca aliq̄ cōplexa:sꝫ faciēdo intel
lectū hr̄e habitū cōsiderādi ali
qua media ordinata ad maluꝫ
finē:ꝛ totus ille habitus est er
ror in agibilibus: licet nō sit er
ror deceptiuus quātū ad cōsi-
deratione siue speculationem.
36.dist.tertij.q.vnica.P
Sicut fides acq̄sita assentit vel
credit dicto alicuiꝰ:qꝛ credit ve
racitati asserētis illud eē verū:
sic fides ifusa assentit alicui re
uelato:qꝛ credit deo vel veraci
tati dei asserētis illd. Et qꝛ qd
deꝰasserit supnaturalr̄ reuelat
iō fides assentiēs tali reuelato:
qꝛ assentit veracitati reuelātis
est habitus supnaturalis.reue
lat autē credibilia q̄ñ infundit
habitū.Et hocmodo dicēdo fi-
des non hꝫ certitudinē ex obie
cto:sꝫ exveracitate,testis.s.dei.
Et hoc mō facile ē videre quō
fides est cū enigmate ꝛ obscuri
tate:qꝛ hn̄s fidē nō credit arti-
culū esse verū ex euidētia obie
cti: sed ꝓpter hoc q̄ assentit ve
racitati infundētis habitū.ꝛ in
hoc reuelātis credibilia.23.di-
stin.tertij.q.vnica.D
Sicut forma celi non pōt ꝓduci
nisi a solo deo:ꝛ tm̄ non dr̄ crea
ri:qꝛ deus non alia ꝓductione
ꝓduxit formā celi q̄ totū celū.
et ideo non priꝰ natura fuit for
ma celi terminus creationis q̄
celū.ita diceret phs q̄ passo exi
stēte disposito crearet ꝛ ꝓduce
ret deꝰde necessitate alam non
creatione q̄ terminaretur ad for-
mā:sed ad cōpositū.vn̄ nō cōce
deret alam creari.nō em̄ ē ima
ginatus sicut nos.s.q̄ actio dei
in primo instanti nature vel tē
poris terminetur ad esse ipiꝰ ale:
et postea in scd̄o instanti infun
datur corpori: sꝫ poneret actionē
dei terminari ad eē totiꝰl p̄mo
istāti nature.17.di.scd̄i.q.1.B
Sicut fuit dictū dist.5.et.6.tam
bonꝰq̄ malus angelus habuit
tp̄s vie ita q̄ nō tm̄ p istās fuit
viator.sed habuit malus ange
lus diuersa pctā ordinata:pu-
ta ex actu amandi si eliciebat
actū cōcupiscēdi sibi summū cō
modū:ꝛ ex illo actū excellentie
quovoluit hr̄e illd cōmodū nō
sub regula volūtatis supioris
sꝫ ꝯ eā:et tādē actū odiēdi deū
q̄ resistit sibi i illd appetēdo:et
nō hūit oēs istos actꝰ distinctos
sil. ꝫ q̄ñ demerebatur scd̄o pctō
adhuc fuit ivia ꝛ tm̄ peccaueratꝫ
tā p̄mo pctō ex p̄ma electiōe.ꝫ

nõ q̃liscũq3 imobilis apphẽsio
vel q̃ocũq3 p̄mũ pctm̃ vt̃ plena
imersio i obm̃ fecit ipm̃ ipenitẽ
tẽlq̃hcũq3 em̃ aliquo istoꝝ pec
catoꝝ peccauit sistebat i via: ꝛ
nõ fuit idẽ pctm̃ cum pctõ pce
dẽti.7.dist.scdi.q.vnica.C.

Sicut iperat beat⁹ alijs nõ sibi
ita causat meritũ alijs ꝛ nõ si-
bi.oratio em̃ sua est dispõ d cõ
gruo vt pp eã de⁹cõcedat illud
qd impetrat illi cui petit:ꝛ ista
est meritũ nõ istius pro se. sed
pro illo cui reddit:qd huic me
rito q̃si phemio primo corrñ-
det.45.di.quarti.q.4.J.R.

Sicut ipossibile est albũ ꝛ nigrũ
stare simul:q: sunt cõtraria for
maliter ipossibile est simul sta
re albũ: ꝛ illud qd ẽ precisa cã
nigredinis ita necessaria: ꝙ nõ
põt eẽ sine ea absq3 ꝯtradictio
ne.3.di.primi.q.4.D.

Sicut in creaturis est duplex si
militudo.s.eẽntialis fm dr̃iam
specificã:ꝛ accidentalis fm ali
quã qualitatẽ accidẽtalẽ.l3 p̃-
ma negeẽ in pposito:q: de⁹ nõ
h3 aliquã dr̃iaz specificã th q:
si illud qd est dr̃ia specifica in
creatura eẽt tota eẽntia indiui
dui:nihil min⁹ eẽt forma respe
ctu indiuidui.iõ nihil min⁹ eẽt
respect⁹ siltudinis tũc q̃ mõ.
Jõ vr̃ ibi pprie posse cõcedi si
militudo fz eẽntiã:nõ inquãtũ
q̃d.s3 inquãtũ est act⁹ ꝛ q̃si for
ma:qua psone sunt deus ꝛ etiã
siltudo fm attributa oĩa q̃ sũt
q̃si pprietates huius nature.
sicut dicit Dam̃.c.5.nõ naturã
s3 que circa naturã sunt dicũt:
ꝛ tunc sicut ex natura rei ẽ fun
damẽtũ equalitatis:ꝛ distictio
realis extremoꝝ ꝛ ista relatio
est ibi sine opere intellect⁹: ita
est de similitudine.31.dist. pri-
mi.q.vnica.J.D.

Sicut in deo intellect⁹ nõ ẽ for-
mal̃r volũtas nec ecõuerso. l3
vnũ verissima idẽtitate sit idez
alteri:ita iustitia nõ est forma-
liter.vt̃ q̃ditatiue idẽ misericor
die vel ecõuerso ꝛ pp hãc non
idẽtitatẽ formalẽ põt istud eẽ
pncipiũ primũ alicui⁹ effectus
extra: cuius reliquũ nõ est pn-
cipiũ formale. eodẽ mõ sicut si
hoc ꝛ illud essent due res q: eẽ
principiũ formale competit ali
cui vt est tale formaliter.46.di
stin.quarti.q.3.J.C.

Sicut i genere cãe effitiẽtis ali-
qua cãta diuersimode se h̃ht
ad cãlitatẽ effectiuam extrinse
cã.q: aliqua h̃ht tñ vnaz cãm
imediatã effectiuam:vt anime
rõnales ꝛ angeli.s.ipsum deuz
creantẽ.aliqua habent cãs effe
ctiuas subordinatas p̃me cãe:
ꝛ etiã habent ordinem in gene
re suo fm mediatius ꝛ imedia-
tius.Silr̃ etiã ꝛ in genere cãe
finalis. q: aliqua h̃ht multas
cãs finales subordinatas vni si
ni vltimo:aliqua pauciores.eo
dẽ mõ de causis intrinsecis. q:
aliqua entia h̃ht causalitatẽ in
trinsecã p cãs inexistẽtes mãz.
s.ꝛ formaz. vt entia materialia
cõposita ꝛ aliqua entia simplĩ-
cẽ entitatẽ nõ causatã causali-
tate intrinseca ex diuersis cãis
mãli ꝛ formali realr̃ distinctis.
vt angeli fm cõiorẽ doctrinaz.
sicut igit̃ homo includit mãz ꝛ
formam tanq̃ causas intrinse-
cas sui sic quiditas hominis in
cludit materiaz ꝛ formã.22.di.
tertij.q.vnica.D.

Sicut intellect⁹ beati determi-
nat ad vidẽdũ nobilissimũ ob-

sectū essentiā.s.diuinā ⁊ cōcomitat volūtas ad fruendū illo obiecto: stāte tñ libertate cōsiderādi alia obiecta ⁊ amandi: quoꝝ cōsideratio ⁊ dilectio nō īpedit istō bonū:sic intellꝰ ina li determinat ad intēse cōsiderādū aliqđ obꝫ discōueniēs.qꝛ nolitū ⁊ īpfectū qꝛ corporale ⁊ volūtas ad nolēdū aliqđ positū inesse. qđ est cōtristatiuū ⁊ auferꝫ libertas cōsiderādi ⁊ volendi alia per que cōsiderata ⁊ volita posset illa punitio diminui:⁊ rō tā in beato ꝙ̄ in illis: est:qꝛ p intellm ⁊ volūtatē pcise meruerūt:⁊ ille sunt nobilissime potētie nature itellectualis:in quaꝝ p ꝯñs pfectione vꝫ impfectione pcise consistit pfectio vel impfectio talis nature. In quattuor alijs penis.s. tristitijs satis apparet iustitia.qꝛ ꝯsumatio pene reqrit tristitiā ꝫ si āt de hominibꝰ dānatis post iudiciū loco scōe detētiōis ponat ardere in igne.⁊ in loco q̄rte tristitie ponaꝫ dolor ī appetitu sensitiuo tūc est ibi iustitia ex corrñdētia illiꝰ acerbitatis ad delectationeꝫ inordinatam quā habuit in peccato.46.di. quarti.q.4.ꝭ.h.

Sicut in intellectu sunt duo actus assentiēdi alicui vero ꝯplexo.vnꝰ quo assentiꝫ alicui vero cōplexo pp se:sicut principio. aliꝰ aūt quo assentiꝫ alicui vero nō pp se:ꝫ ꝑpter aliud veꝝ sicut cōclusiōi ꝑpter principiū ita in voluntate sunt duo actꝰ assentiendi bono: vnus quo assentiꝫ alicui bono ꝑpter se.aliꝰ quo assentiꝫ bono ꝑpter aliud bonū:ad qđ illuꝫ bonū referꝫ: sicut cōclusioni assentiꝫ ꝑpter pncipiū. cōclusio eñi veritateꝫ suā hꝫ a pricipio. Ista similitudo accipi pōt a pho:6.ethꝫ. vbi diciꝫ. Qđ ī mēte est affirmatio ⁊ negatio. hoc in appetitu est ꝑsecutio ⁊ fuga.⁊ ita vltra: sicut in mēte est duplex affirmatio ꝑpter se: ⁊ ꝑpter aliud.ita in appetitu ē duplex ꝑsecutio vel adhesio ꝑpter se ⁊ pp aliđ. Est tamē hic duplex differētia prima qꝛ illi duo assensus intellectus distinguunꝫ ex natura obiectoꝝ. sunt eñi alteri pp euidentiā alterā huius vel illius veri: ⁊ ideo hñt distincta obiecta sibi correspōdētia ⁊ ipsos causantia.hic aūt hmōi assensus nō sunt distincti ex distinctione obiectoꝝ: sed ex distincto actu potētie libere sicvꝫ sic acceptātis obiectū eius:qꝛ (sicut dictū est prius)in ptāte eiꝰ est sic vel sic agere referēdo vꝫ nō referēdo. ⁊ iō nō corrñdent illis actibꝰ ꝑpria obiecta distincta.ꝫ qđcūqꝫ bonū volibile potest volūtas hꝛe obiectū ꝫ hūc actū vel ꝭm illū. scđa dña ē qꝛ illi duo assensus intellectꝰ sufficiēter diuidūt assensum intellectus in cōi: nec inter ipsos ē aliqđ mediū:qꝛ nulla est euidētia media ex parte obiecti: a q̄ possit accipi aliq̄ alia veritas ꝙ̄ veritas pncipij vꝫ ꝯclusiōis. ꝑreter āt istos duos assensus voluntatis est aliquis alius assensus mediꝰ:qꝛ voluntati pōt ostēdi aliqđ obiectū bonū absolute apprehēsuꝫ:nō sub rōne ꝑpter se boni:nec ꝑpter aliud bonū.voluntas autē circa tale sic ostensum pōt hꝛe aliquem actū:⁊ nō necessario inordinatū. ergo pōt hꝛe aliquē actum

volēdi illud absolute absq; relatione ad aliō: aut absq; fruitiōe pp se. & vlterius pōt ipera re itellectui: vt inqrat quale illud bonū sit: & qualr volendū: & tunc illi pōt assentire vel sic. Et tota rō dñie hinc & inde est libertas volūtatis: & necessitas nūllis ex pte intellect⁹. Ex his vltra act⁹ assensus bono pp se est actus perfect⁹. actū autē pfectū cōsequit delectatio ex. 10 ethi. ergo actū volēdi bonū ppter se consequit aliqua delectatio. habem⁹ igit ad ppositū quattuor distincta. actū imperfectū volēdi bonū pter aliud q̄ vocatur vsus & actū perfectū volendi bonū pter se: qui vocatur fruitio & actū neutruz: & delectationē sequētē actum. 1. dist. primi. q. 3. B.

Sicut in pollitijs legislator respicit in se simplr iustū qđ ē iustū boni publici: ฿m quid autē respicit alia iusta ptialia: semp quidē in pportione ad hoc iustū. & iō in qbusdā casib⁹ iustū ē nō seruare leges iustas respicientes aliq̄ iusta partialia. qñ s. obseruatio eaꝝ vergeret i detrimētuȝ iusti publici. s. bñ esse reipublice. ita de⁹ simplr determinat ad iustū publicū cōitatꝫ nō vt cōitate aggregatiōis sicut in ciuitate ſȝ cōitate eminētis cōtinētie qđ ē iustū cōdecēs bonitatē suaȝ. oē aūt aliud iustū est pticulare & nūc hoc iustū nūc illud iustū ſȝ φ ordinatur vel cōuenit huic iusto: dico ฿ φ pōt velle petrū dānari & iuste velle: q: illō pticulare iustū s. petrum saluari nō necessario requirit ad iustū publicū quin oppositū ei⁹ possit ordinari ad illud idē. s. ad pdecētiā diuine bonitatis. Est enim illud finis φ nullū ens ad finē est determinate necessario requirēs. 46. dist. quarti. q. 1. ſ. L.

Sicut ista est imediata & necessaria. volūtas diuia vult volūtatē diuiaz & bōitas diuia vult bonitatē diuinā: nec ē alia rō: nisi q: hec ē talis volūtas: & illa tal bōitas: sic volūtas diuia ptingēter vult bonitatē seu existētiā alteri⁹. & hoc q: est talis volūtas & illō ē tale bonū nisi addam⁹ ghalr vnū breue. φ volūtas infinita necio hȝ actū circa obiectū infinitū. q: hoc ē pfectiōis: & pari rōe nō necessario hȝ actū circa obiectū finituȝ: q: hoc eēt impfectiōis. nā impfectiōis ē necessaria determinari ad posteri⁹. & pfectiōis reqsite est sic beterminari ad pri⁹ & pfectionis pcomitātis ad illō qđ est simul natura. 16. q. q. D.

Sicut medicia ē duplex: curatiua & pseruatiua: sic pena duplr ē medicia corrigibili infligit vt curet: icorrigibili vt pseruet nō ipȝ ſȝ alios: q: ad bonū cōitatꝫ est φ determinent p legislatorē aliq̄ pene. & qđ iste infligant delinquētib⁹: & nō tm̄ in determinatiōe ſȝ ēt in inflictiōe sunt medicine pseruatiue illis q̄ sūt in statu pseruatōis. φ aūt punitio neutro mō sit medicina nō repugnat iustitie. pȝ in penis ciuilib⁹ determinatis p magnis culpis. 46. di. qrti. q. 4. ſ. Q.

Sicut memoria pfecta i supposito pueniēte ē pncipiū pfectū pducēdi verbū pfectū. sic vr φ volūtas pfecta in supposito vl suppositis puenienb⁹ sit pfectū pncipiū pducēdi amorē pfectū

sicut igit memoria in patre est pncipiũ gignẽdi filiũ: sic volun tas in patre ⁊ filio est pncipiũ spirãdi spiritũ sanctũ. nec vt vl tra rõnẽ pfecte memorie vel pfecte volũtatis coassistẽtia alicuius esse necessaria. sic ꝙ illo nõ assistẽte non posset volũtas in actũ spirandi ⁊ memoria in actũ dicẽdi. 16. q. q. J. P.

Sicut meritũ nõ respicit nec cõsistit tñ in ipso actu elicito. sed in conditionib9 aliquo mõ pso ne sine suppositi elicientis. sic acceptatio diuina nõ solũ respicit actũ: sed cõditiones accidẽtales suppositi elicientis. 18. di stin. tertij. q. vnica. J. D.

Sicut nõ eẽ ab eterno non fuit malũ sic nec post est malũ nec aliqs vnꝗ ꝯtẽdit cũ deo qꝛ nõ fuit nat9 añꝗ fuit nat9 ꝫ pena ⁊ miseria ẽ simplr malũ ⁊ ideo simplr nolẽda qꝛ ẽ ꝯ appetitũ nãlẽ. nec eẽ est p se obiectũ cõmodi. Unde si daret mihi optio. ego eligerẽ poti9 nõ eẽ simplr ꝙ in tali ⁊ tãta miseria esse 50. di. quarti. q. 2. J. F.

Sicut non est necesse intellectũ simul cõsiderare hoc peccatũ ⁊ illud. ⁊ ita nõ ẽ necesse volũtatẽ simul penitere de hoc ⁊ illo. ⁊ hoc accipiẽdo penitere p q̃cũꝙ illoꝝ q̃ttuor significatorũ positoꝝ di. pcedẽti. q. 1. Sed tñ dũ cõsiderat vnũ ⁊ penitet ꝺ illo saltẽ habitualr satisfacit de alio. hoc est aio prõpt9 est si cogitaret aliud ad satisfaciendũ de eo. 15. di. q̃rti. q. 1. L.

Sicut nõ ẽ pfecta memoria respectu alicui9 itelligibil' nisi illud obiectũ sit p̃sens in rõe actu intelligibil' quãtũ põt eẽ presens vt itelligibile illi. Ita nõ ẽ pfecta ꝑles talis memorie nisi sit actualis notitia tãta illi9 obiecti quãta pt cõpetere tali intellectui respectu talꝭ obiecti. Et illã voco adequataꝫ intellectui respectu talis obiecti. 2. di stin. primi. q. 7. J. B.

Sicut nõ ois relatio vñ relo est eadẽ fundamẽto. lꝫ aliq̃ sit talis q̃. s. est prima in fundamẽto ad terminũ sine quo impoĩe est fundamẽtũ eẽ aliquo mõ sicut dictũ ẽ dis. 1. scdi de relationib9 q. 5. creature ad deũ. Ita nec vñ relatio repugnat sibi ꝙ plures eiusdẽ rõnis sunt in eodẽ ꝫ aliq̃bus spãlib9 relationib9 repugnat. puta depẽdẽtijs essentialib9. talis eñ si ẽ vna ad terminũ totalr terminãtẽ non relinq̃t fundamẽtũ depẽdẽs depen dẽtia simili ad q̃dcũꝙ aliud. qꝛ tũc nõ esset depẽdentia terminata. 1. dist. tertij. q. 2. J. B.

Sicut non omnis intellectio est simplr perfectio angelici intellectus. sed visio verbi ⁊ non visio quiditatũ siue p species habituales siue intuitiue. sic nec ois cognitio singulariũ alia a visiõe verbi ⁊ a cognitiõe quiditatum eque perficit intellectũ angelicũ quasi secundario. sed visio veri reuelati perficit in esse scdo. non autẽ sic cognitio singularis in genere ꝓprio. 9. dist. secundi. q. 2. L.

Sicut nõ stant simul in sensu cõpositionis angelũ cõseruari ⁊ annihilari ita nec creari ⁊ conseruari stant simul in sensu cõpositionis: sed in sensu diuisionis stat circa angelũ esse q̃ñꝙ creationẽ siue cõseruationeꝫ: ⁊ non ꝙ q̃ñꝙ possit non esse: ⁊ sic possit esse annihilatio. sicut di

39. di. primi. ctū eſt in materia d̄ predeſtinatione ⁊ ꝑſcientia dei ꝙ in ſenſu diuiſiōis eſt potētia ad vnum oppoſitū manēte alio: nō tñ ꝙ ſit potētia ad illud oppoſitum ſimul eſſe cū alio oppoſito manēte. 2. di. ſcōi. q. 1. ſ. ff.

Sicut oē aliud a deo iō ē bonū: q2 a deo volitū ⁊ nō ecōuerſo: ſic meritū xp̄i tñ bonū erat ꝓ quāto acceptabat. ⁊ iō meritū q2 acceptatū nō aūt ecōuerſo: q2 meritū eſt bonū iō acceptatū: ⁊ tñ potuit acceptari paſſiue quantū tota trinitas potuit ⁊ voluit acceptare actiue: ſʒ ex formali rōne ſua quam habuit nō potuit acceptari in infinitū ⁊ pro infinitis: ſʒ pro finitis: tñ ex circūſtātia ſuppoſiti ⁊ de cōgruo rōe ſuppoſiti habuit quādā rōnē extrinſecā: q̄re de⁹ potuit acceptare illud in infinitū ſ. extēſiue ꝓ īfinitis. ſi aūt illud meritū fuiſſet alteri⁹ ꝑſone: tūc nec rōne operis: nec rōne operātis fuiſſet cōgruitas acceptationis illius pro īfinitis. ꝓ quātis aūt ⁊ pro quot deus voluit paſſionē illā ſiue bonū velle acceptare pro tot ſufficit: ſed quātū eſt de ſe formali rōne rei acceptabilis in ſe nō fuit acceptabilis pro infinitis ſicut nec ī ſe fuit formalr̄ infinita. 19. di. tertij. q. vnica. ſ. B.

Sic poſſumus īuenire multos gradus in vnitate. In p̄mo eñ minima vnitas ē vnitas aggregatiōis. In ſcōo gradu eſt vnitas ordis: q̄ aliq̄d addit ſupra vnitatē aggregationis. In tertio eſt vnitas ꝑ accidēs. vbi vltra ordinē eſt informatio lʒ accidētalis vni⁹ ab altero eoꝝ q̄ ſunt ſic vnū. In q̄rto eſt vnitas ꝑ ſe cōpoſiti ex ꝑncipijs eēntialib⁹ ꝑ ſe actu ⁊ ꝑ ſe potētia. In q̄nto ē vnitas ſimplicitatis q̄ ē vere idētitas. quicq̄d eñ eſt ibi eſt realr̄ idē cuilibet ⁊ nō tñ ē vnū illi vnitate vniōis: ſicut in alijs modꝭ. ita adhuc vltra oēs eſt idētitas formalis. Uoco autē idētitatē formalē vbi illd̄ qd̄ dr̄ ſic idē includit illud cui ſic ē idē in rōne ſua formali. ⁊ ꝑ ꝯñs ꝑ ſe p̄mo mō. in ꝓpoſito aūt eſſentia non includit in rōne ſua formali ꝓprietatē ſuppoſiti nec ecōuerſo ⁊ iō pōt ꝯcedi ꝙ ante oēʒ actū intell'ꝰ eſt realitas eſſentie que eſt cōicabilis ⁊ realitas ſuppoſiti q̄ ſuppoſitū eſt incōicabile: ⁊ ante actum intell'ꝰ hec realitas formalr̄ nō ē illa: vel nō ē eadē formalr̄ illi: ſicut prius expoſitū eſt quid eſt formaliter eſſe idē. Nunquid igit̄ dʒ cōcedi aliqua diſtinctio. Reſpondeo melius eſt vti iſta negatiua: hoc nō eſt formalr̄ idez ꝗ̄ʒ hoc eſt ſic. ⁊ ſic diſtinctū. Sʒ nōne ſequit̄. a. ⁊. b. nō ſunt idez formaliter ergo ſūt formaliter diſtincta. Reſpōdeo ꝙ non opʒ ſequi: q2 formalitas in antecedente negat̄: ⁊ in cōſequēte affirmat̄. Breuiter igit̄ dico omittendo illa verba de diſtinctione rōnis: ⁊ de diſtinctione virtuali: nō q2 ſint male dicta: ſed q2 nō opʒ eis vti. dico ꝙ in eēntia diuina ante actū intell'ꝰ eſt entitas. a. ⁊ eſt entitas. b. ⁊ hec non eſt formalr̄ illa. ita ꝙ intellectus patern⁹ ꝯſiderās. a. ⁊ cōſiderās. b. hʒ ex natura rei. vñ iſta cōpoſitio ſit vera. a. non eſt formalr̄. b. non autē preciſe ex aliquo actu intellectus circa. a. ⁊. b. Iſta differentia manife-

stat p exēpla prio si ponat al-
bedo spēs simplex nō hñs in se
duas nãs. est tñ in albedine ali
qd realiter. vñ hȝ rōnē coloris
ꝛ aliquid vnde hȝ rōneȝ dñe. ꝛ
hec realitas formalr non est il
la realitas. nec ecōuerso forma
liter. imo vna ē extra realitatē
alteri⁹ formalr loquēdo sicut si
eēnt due res: lȝ mō p idētitateȝ
iste due realitates sint vna res
hoc exēplū lȝ aliqlr sit sile ad
ppositū quātū ad hoc. s. ꝙ idē-
titas realis nō necessario con-
cludit idētitatē formalē cuiusli
bet: qđ est in subiecto eodē ad
qđlibet. qđ est in ipso nō tñ est
oio. sile q2 aliq̄ cōpositio est in
albedine lȝ nō rei ꝛ rei. tñ talis
qualis nō cōcedit in deo pp nō
idētitatē formalē. vbi aūt non
idētitas formalis aliquoꝝ i eo
dē reqrat aliquā cōpositionē ꝛ
q.4. potētialitatē. ꝛ vbi nō dicet di.
8. q. de attributis. ꝛ in qōne il-
la. an deus sit in genere. q. 3. 2.
di. primi. q. 7. vbi.

Sicut pōt triplr cōsiderari qđ-
cūq ens: ita ēt sup ipm pōt fun
dari triplex relatio cōiter sum-
pta: q2 idētitas sup qđcūq ens
inquantū est quid. ꝛ equalitas
vel inequalitas super qđ cūq
ens inquātū hȝ magnitudinē
aliquā pfectionis: que dicitur
quātitas virtutis de qua dicit
Aug. 6. de tri. c. 7. ꝙ in his que
non magna mole sunt. ideȝ est
melius esse qđ maius esse. Si-
militudo autē vel dissimilitu-
do pōt fundari super qđcunq
ens inquātū est qualitas q̄daȝ
de hoc mō qualitatis loquitur
phs. 5. meta. c. de qualitate. ꝙ
vnus modus q̄litatis est dña sub
stantie. i. dña essentialis. ꝛ hoc
modo idiuidua eiusdē speciei
sunt essentialr similia: inquātū
hñt eādē dñā specificā. que est
vt qualitas eēntialis ipsoꝝ. Et
hoc modo cōiter ꝛ nō stricte ac
cipiendo istas relationes cōes
dicit phs. 10. met. ꝙ oē ens om T.c.11
ni enti cōparatū est ideȝ vel di
uersum. ita ꝙ omne ens omni
enti cōparatum est equale vel
inequale: sicut igit fundamen-
tū idētitatis: equalitatis ꝛ sili-
tudinis hoc mō cōiter sumpta
rū est ens in cōi cōparatuȝ ad
qđcūq ens in cōi. ita ꝛ ille re-
lationes sunt trāscendentes. lȝ
non econuertibiles cū disiun-
ctiōe tñ diuidētes ens sicut di
uidit in necessariuȝ ꝛ possibile.
19. di. primi. q. 1. B.

Sicut primū substātiale in prio
instanti in quo aliqs angelus
est beat⁹ est determinatuȝ: nec
ex tunc crescit q2 act⁹ boni se-
quunt. nō sunt meritorij lȝ sint
boni: ita ēt in angelo dānato i
prio instāti sue dānationis de
terminat ad certā penā: q̄ non
crescit intēsiue. nec tñ erūt ma
li act⁹ ei⁹ quos elicit ipuniti. si-
cut nec boni angeli boni actus
erūt irremunerati: illi q̄dē boni
act⁹ includunt in pmo actu. q2
pcedūt ex pfectione act⁹ beati
fici. sed quātū ad accidētale p-
miū qđ pñt hre quilibet actus
est sibi pmiū. ita ēt isti mali ac
tus quos elicit dānat⁹ includū
tur in pma pena sibi certitudi
nalr determinata. ꝛ quilibet si
cut posset hre penam accidēta
lē ꝛ ppriam hȝ seipsum pro pe
na. Jussisti dñe inquit Aug. li-
bro ꝯfessionū. ꝛ ita est vt sit sibi
pena omnis peccator potissi-
ma enī ꝛ maxia pena est priua
tio

tio maximi boni: qualis est for
malr in actu malo malitia cul=
pe pctõrē auertente a deo. cre=
scet ergo pena eo𝔯 in infinitū
extensiue sicut ⁊ malitia: ⁊ neu
trum intēsiue. Et si obijcias ꝙ
fm malū est act⁹ demeritorius:
ergo corrñdet sibi ꝓpria pena.
Rñdeo. ⁊ si cōcedi possit eē cul=
pa: nō tñ ꝓprie demeritoria: q̇
nō elicit a viatore: cui⁹ soli⁹ est
mereri ⁊ demereri: q̄ magis ꝓ=
prie pōt dici esse actus dānato
rius siue damnati: sicut ex alia
parte act⁹ beati: lʒ sit accepta=
bilis deo. nō tñ ꝓprie est meri=
tori⁹: sʒ magis act⁹ beatific⁹ vel
act⁹ beati: vel ex btitudine ꝓce
dēs. 7. dist. scōi. q. vnica. S. 3
Sicut prius corpus in se finit ꝙ̄
finiatur ꝑ aliud corpus: ita for
ma finita in se pri⁹ finit: q̇ ē ta
lis natura in entibus: que finit
ꝙ̄ finiat ꝑ materiā. nā scōa fini
tas presupponit ꝑmā: ⁊ nō cau
sat eā. 2. dist. primi. q. 2. Cc
Sicut quadā denoiatiōe extrin
seca actus beatificus Michae
lis dr infinitus: q̇ cōiungit ter
mino ad quē infinito: in se for=
maliter tñ actus est finitus. sic
pctm̄ mortale: q̇ auertit a ter=
mino a quo infinito sortit quā
dā denoiationē extrinsecā. gra
uius eñ pctm̄ est pctm̄ in deū
ꝙ̄ in aliū: et in regē terrenū ꝙ̄
in militē suū: nūꝙ̄ tñ pōt eē ꝙ
sit formalr infinitū malū. Exē=
plū. si ponat ꝑ impossibile infi=
nitū corrūpi: diceret ꝙ illa cor=
ruptio esset infinita nō quidem
intēsiue ⁊ formaliter: sed ratio=
ne termini a quo corruptionis
q̇ corruptio inciperet ab infini
to. sic in ꝓposito: q̇ pctm̄ auer
tit ab īfinito ⁊c. Vñ breuiter di

co ꝓbabiliter opinādo ꝙ tāto
amore intēsiue pōt aliquis san
ctus ferri in summū bonū dilli=
gēdo: quāta inordinatiōe intē=
siua auertebat: ⁊ quātū vnum
abduxit a termino a quo tātū
aliud cōiūgit ei: et maxime hoc
est verū de amore anime chri=
sti. 19. dist. tertij. q. vnica. S. B
Sicut q̄libet eēntia creata: lʒ ip
sa sit q̄ditas ⁊ quāta: ita ꝙ sem
per est in certo gradu ꝑfectiōis
et qualitatis eēntialis sicut tā
git dist. 31. prius tñ est q̄ditas:
ꝙ̄ quanta vel qualis pri⁹ est in
indiuiduo rō idētitatis ad aliō
indiuiduū: ꝙ̄ equalitatis et si=
militudinis: ita etiā est pri⁹ sup
posito rō agēdi: si ē forma acti
ua: ꝙ̄ rō equalitatis vel simili=
tudinis: nō eñ posteri⁹ cōsequi
tur ipm̄ rō actiui ꝙ̄ eē rōnē idē
titatis. In diuinis ꝙ̄ cū cōicare
sit actio: cui⁹ formale principiū
est essentia: vt q̄d: quodāmodo
prius in ea erūt relationes pti
nētes ad cōicationē: ꝙ̄ alie eq̄=
litatis vel similitudinis: q̄ fun=
dātur in ipsa rōne quantitatis
virtualis: ⁊ qualitatis essentia
lis. 26. dist. primi. q. vnica. Cc
Sicut q̄libet forma seipa ē talis
forma: nec est alia rō intrinseca
quare ē talis forma: ita etiā re
latio aliqua seipsa est formali=
ter realis: ⁊ aliq̄ seipsa formalr
est tm̄ relatio rōnis. tñ hui⁹ vel
illi⁹ aliq̄n sunt cause extrinsece
effectiue vel materiales. aliq̄n
etiā aliqua causata vel aliqua
signa posteriora sunt ex q̄bus
pñt hec inferri demonstratione
quia. dico tūc ꝙ idētitas: quia
idētitas est relatio rōnis: nec ē
alia rō formalis ꝓpter q̄d. pa=
ternitas etiā: q̇ paternitas est

relatio realis: nec etiã ē alia rō formalis propter qd. tñ qȝ relatio realis ē nata hr̄e causas extrinsecas causantes eã cōiter loquendo in creaturis. sequitur ibi ꝙ relatio q̄ nō hȝ tales causas nō ē realis: sicut ad destructionē cause: sequitur destructio causati. si ll' relatio aliqua realis: si nō hȝ talē distinctionē causarū priorē: saltē causat distinctionē et tūc ex remotione tã cause ꝙ causati: quorꝫ alterū correspondet relatiōi reali pōt ꝯcludi aliquã relationē nō esse realē: ita ꝙ sequet. hic relatio nō preexigit extrema distincta: nec facit ea esse distincta. igit nō est relatio realis. ⁊ vñ p̄missē sunt vere opȝ q̄rere media probantia. Sed cōsequētia est bona: sicut ex destructiōe cause: sequitur destructio causati: et ex remotiōe causati seqt remotio cause demonstratione qȝ: aut saltē alterum eorꝫ opȝ cōcurrere relationem: ita ꝙ vbicūqꝫ vtrūqꝫ remouet sequitur cōsequētia p extrinseca. s. remotio relatiōis realis Cū dr ulterius. ergo inferre relationē nō esse realē: qȝ non est iter extrema realiter distincta est inferre: nō est realis: qȝ non est realis. dico ꝙ nō: qȝ lȝ nō sequat: ideo non distinguit extrema: qȝ nō est relatio realis q̄si arguēdo a cã ad causatū. tñ se quit. nō distinguit. ergo nō est realis sicut a causato ad cãm. ⁊ hoc addito isto qd nō preexigit distincta extrema: qȝ tūc cōcurrūt ibi ⁊ negatio cause relationis realis: ⁊ negatio signi ex q̄bus cōcurrētib' pfecte infertur negatio relatiōis realis: sȝ quã do qꝫ distinctiōe precedēte relationes reales: q̄uis nō: sed tãtū formal'r causata p ipas relationes: ⁊ hoc nō tñ est verū i diuinis: sȝ etiã i creaturis: ⁊ relatio nib' accidētalibus. volūtas eñ mouet se ⁊ mouet a se. ⁊ nō tñ est relatio realis volūtatis ad volitionē: sed etiã volūtatis vt actiua ē ad seipsam vt passiua. et vl'r effect' depēdēs a p̄ncipio actiuo ⁊ passiuo necessario req̄rit relationē realē. Et cū dr volūtas: q̄ est fundamētum istarū relationū oppositarū mouētis et moti: etiã denoiat ab vtraqꝫ earū. dico ꝙ opȝ p̄cedere ad iferēdū cōclusionē: ꝙ nec extrema sunt disticta distinctiōe precedēte relationē. s. distinctione ptinēte ad gen' relatiōis: sicut nec sequitur. dicuntur de eodē. ergo nō sunt reales. i. nō sunt ex natura rei sine actu itellectus. vñ bñ pōt ꝯcedi. si tñ illa sint p̄bata: qd ꝯña ē bona. sȝ opȝ vltimo deuenire ad hoc. p̄misso eo qd est de distinctiōe extremorꝫ statim eñ sequtur. si relatio nō cōsequit ex natura rei: nō ē realis: oporteret exponere antecedēs qd extrema nec distinguūtur distinctiōe p̄cedēte relatiōnē. 26. dist. p̄mi. q. vnica. S. Sicut q̄rere q̄re ex actu ⁊ potentia fit vnū nulla est q̄stio ex. 8. meta. c. vlti. Nã nulla ē rō nisi qȝ hoc ē p se act' ⁊ illud p se potentia: ita quare ex isto actu et ista potētia fit p se vnū siue i rebus siue in ꝯceptib' nō est alia cã nisi qȝ hoc ē potētiale respectu hui': ⁊ illud actuale. ⁊ hui' vlteri' nulla ē rō nisi qȝ hoc est hoc. ⁊ illud est illud. ⁊ eodē mō de vno p accñs: qȝ hoc est hoc: et illd ē illd. iō hoc ē act' p acc̄ñ t.c.15.

-dēs.⁊ illō potētia p accñs.et iō ex hoc ⁊ illo fit vnū p accidēs. Imediatioꝛ eñ ē ista.caloꝛ cōsti tuit calidū: ⁊ hūanitas hoīem. et p ꝯñs caloꝛ ens p accidēs cō stituit. et hūanitas ens p se.ꝙ ista calidū calefacit. ⁊ tñ scda ē immediata cuius querere me=
T.c.9 diū est indisciplinati.4.Meta.
et.26. 11.dist.quarti.q.3.Gg
Sicut q̄ditas creata est q̄ aliq̄d est ens q̄ditatiue.⁊ hoc non est imperfectiōis.cōpetit eñ q̄ditati ex rōne q̄ditatis. scdo ipsa q̄di= tas puta humanitas: q: ē imp fecte actualitatis.iō diuisibilis est p illō qd ꝯhit ip̄am ad indi= uiduū:puta p ꝓprietatē indiui dualē.q̄cūq; sit dicat.a.et reci= pit ab.a. aliquā actualitatē si= cut ⁊ vnitatē siue idiuisibilita= tē: quā h₃ in idiuiduo ⁊ nō h₃ ex se.ita ꝙ illud ꝯhens vt.a.nō tm̄ ē formalr in soꝛ.quo soꝛ.for malr est soꝛ.s₃ ē aliq̄ mō forma le respectu nature:⁊ natura est aliq̄ mō potētiale respectu eiꝰ: vñ natura cōtrahit ⁊ determi= nat p ip̄m.a.tertio hūanitas in soꝛ.est aliq̄s actꝰ: ⁊ precise acci piēdo hūanitatē: ⁊.a.distinguē do ꝯ se humanitas est pfectioꝛ actꝰ ꝙ sit ip̄m.a.l₃.a.sit magis ꝓpriꝰ actꝰ ⁊ aliquo mō actꝰna= ture inquātū determinat natu rā:ita applicādo hec tria ad di uina relinquat illud qd ē imp= fectiōis.Quo ad primū deitas de se est:qua deꝰ est deꝰ:et qua subsistēs siue ꝑsona:cuiꝰ ꝓpriū est.a.est formalr deꝰ:q: eē quo hoc mō nō est imperfectiōis in creatura:s₃ cōpetit q̄ditati vn= de q̄ditas est.Quo ad scdm est dissimile:q: deitas ipa p ꝓprie tatē ꝑsonalē nō determinatur nec cōtrahitur:nec aliquo mo= do actuatur:q: hoc erat impfe ctionis et potentialitatis in na tura creata.similiter deitas de se est hec.et ita sicut h₃ vltimā vnitatē de se:ita ⁊ actualitatē. est igit ꝓprietas personalis:ita ꝓprius actus persone:ꝙ tñ nō est actus ipsius nature diuine aliquo modo pficiēs vel infor= mans eā.Quo ad tertiū est ali quo modo simile:q: relatio: et si sit proprius actus persone:⁊ essentia nō sit ꝓprius actus ꝑ sone:sed aliq̄s actus: tñ eēntia est formalr actus infinitus.re= latio aūt nō est actus infinitus ex rōne sua formali.ergo rela= tio:licet sit proprius actus ꝑso ne:nō tñ actuat essentiā:cuius cōtrariū est in creaturis:vbi.a. qd est in soꝛ.actus: actuat ali= quo modo naturā:que est actꝰ perfectioꝛ.5.dist.primi.q.2.Z
Sicut relatio rationis ē modus obiecti in primo actu intellectꝰ et tamē nō est in se nihil in ge= nere intelligibiliū: sed est in se aliquid vere intelligibile:licet non ita primū vel eque primū: sicut illud cuius est modus: et ita non intelligitur nisi in actu reflexo. ⁊ ideo non ita perfecte sicut illud cuius est modus.ita etiā relatio realis licet sit mo= dus sui fundamenti:⁊ nō eque primo cum eo:nec eque perfe= ctum cū eo: tamen in se est res aliqua:quia quod in se nihil est nullius est modus realis: non enim est aliquod nomen gene= ralius ꝙ ens vel res ꝫm Auī= cen.1.meta.c.5. et ideo cui non conuenit esse ens vel res ei nō cōuenit aliquod esse reale.1.di stin.secundi.q.5.B

Sicut repugnātia repugnat ex
suis ꝓprijs rōnibꝰ:ita nō repu
gnātia siue cōpossibilitas ē ex
ꝓp:ijs rōnibꝰ cōpossibiliū. Ad
vidēdū aūt istā cōpossibilitatē
vidēda ē rō extremoꝝ.s. natu
re ⁊ suppositi. vbi notādum ꝙ
natura nō se hꝫ ad suppositū
sicut vl'e ad singulare:qꝛ in ac
cidētibꝰ inuenit̄ singularitas si
ne rōne suppositi:in substātia
ēt nostra em̄ natura athoma
assumpta ē a verbo f'm Dam.
nō tn̄ suppositū nostre nature:
nec͡ꝫ se hꝫ natura ad supposi=
tū sicut quo ad qd: nā cuicūq͡ꝫ
quo rn̄det ꝓpriū qd vel q̇s. et
ita sicut natura est quo:ita hꝫ
ꝓpriū qd vel q̇s. qd nō ꝯtrahi
tur ad suppositū. ⁊ sicut suppo
situ ē qd vel q̇s ita hꝫ suū quo
ꝓpriuꝫ:quo subsistit:⁊ tn̄ sup=
positū cōcomitāter de necessi=
tate ē singulare:⁊ ēt, nō pōt eē
quo respectu alteriꝰ. qꝛ ē subsi
stēs nō potēs eē actꝰ alicuius
subsistētis:cōsistit ergo rō sup=
positi duplici incōicabilitate.
Ubi sciendū ꝙ cōicabile dr̄ ali
q̇d vl' p idētitatē:ita ꝙ illd cui
cōicatur sit ipꝫ. vel informatio
nē ita ꝙ illd cui cōicat̄ sit ipso
nō ipsuꝫ:pīo mō vl'e cōicat̄ sin
gulari. ⁊ scdo mō forma mate=
rie:natura igit' q̇cūq͡ꝫ ⁊ quātuꝫ
ē ex se ⁊ de rōne nature ē cōica
bilis vtroq͡ꝫ mō vꝫ pluribꝰ sup
potis quoꝝ qdlibꝫ sit ipm ⁊ ēt
vt quo tā͡q forma qua singu=
lare vel suppositū sit ens q̇di=
tatiue vel hn̄s naturā supposi
tū aūt ē incōicabile duplici in=
communicabilitate sibi oppo=
sita. 2. dist. primi. q. 7. Cc

Sicut sequēti rōnē naturalē nō
sunt ponēda plura:nisi q̄ rōna
turalis ꝯcludit:ita sequēti fidē
non sunt ponenda plura q͡ꝫ ve
ritas fidei requirat. 1. distincti.
quarti. q. 5. D

Sicut simpl'r pfectū idē nume=
ro ē cōicabile pluribꝰ supposi=
tis eiusdē rōnis:ita ꝙ nō repu
gnat sibi ex hoc qꝛ ē pfectio sim
pliciter: sꝫ cōuenit sibi ꝙ ipm
sit in pluribꝰ suppositis eiusdē
rationis:ita ex perfectione eiꝰ
sibi potest competere qd plu=
ra eiusdē rationis possunt esse
in eo:sicut supposita in natu=
ra:⁊ p ꝯn̄s sunt in eo plures ꝓ
prietates hypostatice eiusdeꝫ
rōnis:sꝫ nō pōt ita eē de alijs:
de quibus exēplificat̄. puta de
patre ⁊ verbo:eo ꝙ perfectio
diuina requirit ꝙ quelibet ꝓ=
ductio habeat terminū adeq̄=
tū non aūt ita req̇rit ꝙ aliqua
ꝓprietas hypostatica sit adeq̄
ta illi nature in cōstituēdo sup
positū. 26. di. pmi. q. vnica. J. P

Sicut si angelꝰ posset in infini=
tū esse in maiori ⁊ maiori loco
ꝯcluderetur infinitas virtutis
sue ita cōcluderetur infinitas
virtutis sue, si posset esse in in=
finitum in minori ⁊ minori. Si
tamen posset eē in puncto vel
non:non videtur ratio neces=
saria nec ad vnam parteꝫ nec
ad aliā. qꝛ lꝫ angelꝰ sit indiuisi
bilis:nō hꝫ tn̄ indiuisibilitateꝫ
limitatā sicut punctꝰ. ⁊ idō non
opꝫ ipsum eē in pūcto sicut in
loco. 2. di secūdi. q. 6. Lr

Sicut scia subalternata nō esset
sciētia. nisi sua principia possēt
reduci in pricipia pria nota ex
euidetia terminoꝝ. sic nō est
huic sciētia nisi iste possit eius
principia reducere in pricipia
prima ex quibꝰ demōstrant̄:qd

nunq̄ pt:nisi sciat subalternā tē. ⁊ sicut non essent principia subalternate:nisi eēnt cōclusio nes demonstrate in scia subalternāte:ita nec eēnt isti principia nisi eēnt d̄mōstrata sibi in sciētia subalternante.ita q̄ aliqs sciat pspectiuā nisi sciat geometriā nihil ē dictu.pt tñ hr̄e opinionē vel fidē de traditis in pspectiua sine hoc q̄ sciat geometriā: qꝛ de eisdē p̄t eē fides opinio ⁊ sciētia:ſʒ non sil̄.24. dist.tertij.q.vnica.infra.h

Sicut subiectuꝫ alterabile lʒ in tota alteratiōe sit sub quātitate:tñ nō ē ꝓprie dicēdū q̄ quale sit subiectū alteratiōis: qꝛ illa qualitas accidit illi qd̄ ē subiectū alterationis.ita augmētabile. lʒ sp̄ dum augmētat̄ sit quātū:tñ ex quo variat̄ ſʒ quātitatē sicut alterabile ſm qualitatē quātitas nō rō nec p se cōditio subiecti augmētatiōis Quid ergo ē subiectū augmentationis? Dico qd̄ sicut subiectū p se alteratiōis ē ens in actu:ſm formas priores qualitate:nō tñ ens in actu ſm qualitatē.ita p se subiectā augmentationis ē aliqd ens in actu ſʒ aliquā formā priorē quantitatē:nō aūt p se ē ens in actu ſm quātitatē forma aūt prior nō est nisi substantialis.ergo p se subiectū augmētationis ⁊ diminutiōis nō ē nisi substātia tñ. Quomodo ergo subiectuꝫ qd̄ ibi mouet̄ ē in loco. Rn̄deo vl̄r cuiuscūqꝫ motus subiectū ē in loco vel p formā prius acquisitā imobili qd̄ mouet̄ tali motu vel p ipsaꝫ formā ſm quā ē mobile fuit vel mouet̄:⁊ primum mēbrū verū ē de alterato ⁊ lato.ſcd̄m mēbrū verū ē de augmētato ⁊ diminuto.ſʒ qd̄ subijcit̄ generationi neutro mō ē in loco. Nec eñ p̄supponit̄ isti mutationi in subiecto aliqd q̄ sit rō locādi:nec illd̄ ſm qd̄ subiectū fluit est ratio locandi.11. dist.quarti.q.3.ff

Sicut theologia beatoꝝ hʒ terminuꝫ.ita ⁊ nostra ex volūtate dei reuelātis:termin⁹ aūt prefixus a volūtate diuina quantū ad reuelationē generalē est eoꝝ q̄ sunt in sacra scriptura: qꝛ sicut hr̄ i Apoc.vltimo. Qui apposuerit ad hec:apponet ei deus plagas:q̄ apponunt̄ in libro isto.Igit̄ theologia nostra de facto nō ē nisi de his q̄ cōtinent̄ in scriptura.⁊ de his que p̄nt elici ex ipsis.3.q.plo. J.Ba

Sicut virt⁹ generatiua hʒ generare distinctū ſm eē ⁊ ſm locū ēt separatū.sic nutritiua hʒ generare idē ⁊ vnitū: qꝛ nutritio ē aggeneratio vni⁹ ad aliō per idētitatē ⁊ vnitatē cū eo:⁊ dico generatio noue ptis vnite corpori fuit naturalis:⁊ q̄ caro generata esset pars corporis preexistētis naturale ē vtiqꝫ:ſʒ qd̄ pars ista vniat̄ verbo fuit miraculū.nō quidē nouū:ſʒ eodē antiquo quo p̄lo corpus totū vnit̄ verbo: vnit̄ oīs pars illi⁹ toti⁹:⁊ oē illd̄ qd̄ ē actu ps ei⁹: ſʒ tñ virtus naturalis fecit aliqd̄ p̄ambulū ad antiquū miraculū:qꝛ fecit q̄ aliqd esset actu pars corporis qd̄ pri⁹ nō fuit: ſʒ hoc antiquo miraculo facto illa ps ē vnita verbo vniōe totius ⁊ effectiue a verbo ⁊ a tota trinitate.16.di.tert.q.2.J.D

Sicut vnio nō ē nihil ſʒ alicui⁹ ad aliquid per ꝯſeq̄ entis ad

ens.ita ẽ habẽtis eẽ ad habẽs
eẽ:qꝛ nõ capio:ꝙ aliqͥd ſit ens
extra cãm ſuã:q̃ habeat eẽ pro
priũ.ergo ſicut ens ẽ per ſe cõ
ponibile cũ ente ſicut ꝑ ſe rece
ptiuũ cũ per ſe recepto.ita et
hñs eẽ ꝓpriũ cũ hñte eẽ ꝓpriũ
nec ẽ vnio accidẽtalis qꝛ iſtð ẽ
ꝑ ſe perfectibile:ꝛ illð per ſe ꝑ
fectioꝛ.qꝛ ſi hr̃e eẽ tolleret ꝑ ſe
rõnẽ perfectibilis.ergo nõ poſ
ſet aliqͥd eſſe per ſe defectibile
niſi nõ ens.43.di.q̃rti.q.1.C
Sicut vlr̃ libertas ſtat cũ appꝛe
hẽſiõe pꝛeuia:ita ſumma liber
tas ſtat cũ ſumma appꝛehen=
ſione p̃uia appꝛehẽſio aũt pra
xis ꝑfectiſſima includit notitiã
cõformitatis:qñ ipa neceſſario
cõuenit praxi. Cũ vlteri⁹ addit
ꝙ determinata ſit aliunde hoc
negãdũ ẽ loquẽdo de determi
natione:q̃ fit ꝑ agẽs ſufficiẽs:
lʒ eñ nõ poſſit diſſentire a no=
titia rectificatiua praxis ꝛ pꝛio
ri praxi:hoc tñ nõ ẽ:quaſi intel
lectus ꝑ notitiã ſit cã ſufficien
ter actiue determinãs ipaʒ ad
actũ ſʒ ex ꝑfectione volũtatis
ẽ:ꝙ ipa tñ nata eſt cõformiter
agere potẽtie pꝛioꝛ in agendo:
qñ illa pꝛioꝛ pꝛius ꝑfecte agit
circa obiectum:hoc ẽ tñ nouit
pꝛi⁹ quãtũ poſſet noſſe:qð dico
pꝛo contingẽtib⁹.quoꝛũ intelle
ctus diuin⁹ nõ hʒ oẽm notitiã
ſibi cõpoſſibilẽ ante oẽm actũ
volũtatis:iõ circa illa nõ opʒ ꝙ
cõformiter agat potẽtie pꝛioꝛi
in agẽdo:qꝛ ipa nõ pꝛius cõfoꝛ
miter nouit tale obiectũ:ſʒ ſp
aliter accidit circa cognoſcibi=
bilia neceſſaria ex ſe:qꝛ iſta ꝑ=
fectiſſimã ſui notitiã hñt abſq₃
actu volũtatis.4.q.pꝛo.ꝭ.Q
Sicut volũtas vt ẽ pꝛincipium
operatiuũ:aliquo mõ poſteri⁹
operat̃ q̃ intellect⁹.ita vt ẽ p̃n
cipiũ ꝓductiuũ:aliquo mõ po=
ſterius ꝓducit q̃ intellect⁹. et
ita nõ erit cã ſupioꝛ neq₃ pꝛioꝛ
in ꝓductione:q̃ ẽ pꝛopꝛie itel=
lectus.6.di.pꝛimi.q. vnica.L.
Sicut volũtate eterna deus vo
luit coꝛp⁹ illud vniri verbo qð
fuit miraculũ.ita ẽt voluit ꝙ il
lud coꝛpus inanimatũ nõ pu=
trefieret:ẽt ſi reſurrectio fuiſſʒ
ꝓlongata.ꝛẽt ne in illo triduo
inchoaret̃.bene eñ fuiſſet ibi
aliqua inchoatio reſolutionis
nõ obſtãtib⁹ illis vnguẽtis ni=
ſi fuiſſet nouũ miraculũ.21.di.
tertij.q.vnica.infra.E
Similitudo nõ tñ fundatur ſup
qualitatẽ vt ẽ genus diſtinctũ
ſʒ vt generaliter inuenit̃ in oĩ=
bus foꝛmis rõ ei⁹:hoc eñ mo=
do mẽtaliter crucifixus põt di
ci ſimilis xp̃o crucifixo coꝛpoꝛa
liter.6.diſt.quarti.q.10.ꝭ.Q
Similitudo q̃ ẽ exẽplati ad exẽ
plar nõ ẽ de pꝛimo mõ: qꝛ non
ẽ ſimilitudo vniuocationis: ſʒ
imitationis:immo pertinet ad
tertiũ modũ ſicut manifeſtepʒ
ꝑ phm.5.met. q̃ i tertio mõ po
nit relationẽ ſciẽtie ad ſcibile. t.c.20.
ꝛ vlr̃ mẽſurati ad mẽſurã.Exẽ
plar aũt hʒ relationẽ menſure
reſpectu mẽſurati vel exẽplati
3.di.pꝛimi.q.5.C
Simoniaci oꝛdiatio ẽ irrita q̃=
tum ad executionẽ:tñ oꝛdineʒ
recipit.ꝛ iõ non indiget niſi vt
eius ſuſpẽſio relaxet̃.25.diſti.
quarti.q.1.infra.J
Singulares ꝓpõnes ð poſſibili
abſolute ſumpte nõ inferũt foꝛ
maliter vlẽm de poſſibili: ſed ẽ
fallacia figure dictionis a plu
ribus determinans ad vnam.

poſſunt enim ſingulares ex vi
ſermonis vnire predicatū ſub=
iecto pro aliquo nūc vlis autē
vnit p̄dicatū ſubiecto pro quo
libet eiꝰ vlr: ⁊ ideo proceditur
ex forma ſignificādi a pluribꝰ
determinatis ad vnum.2.diſt.
ſecundi.q.9.Lt

Singulare nō hꝫ ꝓprias paſſio
nes q̄ ſint de ipſo ſcibiles: ⁊ iō
nec de ipſo ē ꝓprie ſciētia ⁊ ita
nec habitꝰ aliq̄s loquēdo de il
lo habitu quo ſcibilia ſunt pre
ſentia intellectu q̄ apd phm di
cuntur ꝓprie ſcibilia.ſ. cōtinē=
tia paſſiones demōſtratas de
eis vt ſubiectis:tn̄ habitꝰ q̄ eſt
facilitas conſiderādi derelicta
ex actibꝰ bene pōt eē aliꝰ d ſin
gulari ꝙ vniuerſali.pōt em̄ in
tellectꝰ diſtincte cognitiuꝰ ſin=
gularis hoc cōſiderare frequē
ter. ⁊ nō frequēter cōſiderare
illā naturaꝫ in vli: ⁊ in illo fie=
ret qualitas habilitās ad actꝰ
cōſimiles cōſiderād hoc:nō āt
vlr inclinās ad cōſiderandum
naturā in vli:⁊ ſi ergo ſit aliꝰ
habitus ſequēs actꝰ magis ſin
gularis ꝙ vniuerſalia.q̄ ſ.ē q̄=
litas habilitās ad cōſiderādū
reſpectu obiecti:nō tn̄ ē alius
habitꝰ ſciētialis.eo mō q̄ phs
loquit̄ ibi d habitu ſciētiali.9.
diſt.ſecundi.q.2.X

Singularitas alicuiꝰ nō impe:
dit quin ab eo qd ſingulare eſt
poſſit abſtrahi aliq̄s cōceptus
cōis:⁊ lꝫ q̄cq̄d ē ibi in re ſit ſin
gulare ex ſe inexiſtēdo:ita ꝙ ni
hil cōtrahat alid ibi ad ſingu=
laritatē:tn̄ illd idē pōt cōcipi vt
hoc in re:vel quodā mō indiſti
cte:⁊ ita vt ſingulare vel vt cō
mune.3.di.primi.q.2.J

Singularitas nō impedit: quin
res intelligat.alr deꝰ nō ꝑoſſꝫ
ſeipſum intelligere.nec ēt ,limi
tatio: qꝛ ſic quiditas angelica
nō eēt ꝑ ſe ab ipſo itelligibilis
nec ēt ibi materialitas:aut,alia
cōditio īpediēs.3.di.ſe.q.8.J.B

Simplices adorāt in fide eccle=
ſie ⁊ hoc ſufficit eis ad ſaluteꝫ
Maiores aūt diſtincte adorant
cōtētū nō ſignū cōtinēs. ⁊ hoc
ſiue ſignū cōtinēs ſit accñs tm̄
ſiue ſubſtātia panis cū accñte.
11.diſt.quarti.q.3.J.B

Simplicitas eſt ſimpliciter per= Nota=
fectionis ſm qd excludit cōpo= bile di
nibilitatē vel cōpoſitionem ex ctum.
actu ⁊ potentia: vel ex perfe=
ctione ⁊ imperfectione.nō ta=
men ſequitur ꝙ omnis creatu
ra ſimplex ſit perfectior creatu
ra nō ſimplici:qꝛ aliquid qd ē
ſimpliciter perfectionis poteſt
repugnare alicui nature limi=
tate.et ita illa non eſſet ſimpli
citer et perfecte talis natu=
ra.ſi haberet illud quod repu
gnat ſibi ſicut canis non eſſet
ſimpliciter canis perfectus.ſi
eſſet ſapiens.qꝛ repugnat ſibi
ſapientia.ſimiliter alicui natu
re limitate pōt repugnare ali=
qua perfectio ſimpliciter ⁊ ali
qua non.⁊ tūc non ſequitur il=
lam naturam nō eē perfectio=
rēm.cui competit talis perfe=
ctio ꝙ cui repugnat maxie qū
illi cui iſta repugnat conuenit
alia perfectio ſimplr q̄ forte eſt
ſimpliciter perfectior illa alia
repugnante.Exēplum actuali
tas eſt perfectio ſimplr ⁊ ſim=
plicitas ē perfectio ſimpliciter
compoſito aūt cōuenit maior
actualitas.lꝫ nō maior ſimpli=
citas:materie autē lꝫ cōueniat
ſimplicitas.nō tn̄ tāta actuali

tas quāta cōpetit cōposito.simpliciter autē actualitas est pfectioꝛ simplr:ꝛ ita simplr pfectiꝰ pōt eē illud: cui cōuenit actualitas sine simplicitate ꝙ illud cui cōuenit simplicitas sine actualitate.8.dist.primi.q.1.§.h
Simplicitas excusat eos ne in hoc peccēt:ꝛ humilitas eoꝝ est meritoria eis ꝑ quāto volūt illud qđ ptinet ad sacrm̄ penitētie supplere sicut pn̄t.ꝫ viro discreto q̄ bene sciret ad q̄d est cōfessio istituta:nec forte vtile foret:nec sine forte necessariū talem confessionē facere.17.dist.quarti.q.vnica.§.C
Simplr in eodē genere sunt pfectioꝛa posterioꝛa ꝑoꝛibꝰ:et hoc posterioꝛa gn̄atiōe:vt si plures foꝛme substantiales sunt in eodē supposito vltima est pfectissima.sed si accipiaꝛ in alio gn̄e pꝛius ꝛ posteriꝰ frequēter sunt impfectioꝛa ꝛ posterioꝛa.nō tn̄ semp vt post vltimā foꝛmā substātialē sequunꝛ accidētia que tamen sunt imperfectioꝛa.49.dist.quarti.q.7.C
Simpliciter innocēs a moꝛtali ꝛ veniali teneꝛ simplr nō confiteri.vn̄ si beata virgo fuisset confessa petro post ascensionē peccasset cōfitēdo: sed si est tm̄ innocēs a moꝛtali pōt cōfiteri venialia ꝛ pōt nō cōfiteri.vt dictū est.3.arti.§.de que.nec est incredibile multos eē tales in ecclesia q̄ ꝑ annū viuant sine moꝛtali:imo ꝑ dei gratiā multi multo maioꝛi tēpoꝛe sine pctō moꝛtali se custodiūt ꝛ multa opera pfectionis exercēt:de quoꝝ meritis thesaurꝰ ecclesie ꝯgregaꝛ.17.dist.quarti.q.vnica.§.3
Simpliciter maius beneficiū diuinū est cōseruare innocētiā ꝙ cōcedere post pctm̄ penitētiā.vn̄ maius beneficiū cōtulit deꝰ sue matri ꝙ Magdalene.vnde singularis gloꝛia ꝛ oꝛnatꝰ est in beatis de nō ꝙ cecidisse in peccatū.22.dist.quarti.q.vnica.N
Simpliciter pfectius ꝛ eminētiꝰ cōtingit gr̄a fini sub rōne finis ꝙ iustitia oꝛiginalis.ꝛ iō in baptismo cū reddiꝛ:gratie simplr dimittiꝛ illud pctm̄ eminētiꝰ ꝙ remittereꝛ ꝑ ꝓpꝛiū positiuū:et ꝫ remaneat carētia illius positiui:nō tn̄ est culpa:qꝛ illud positiuū non est debitū:soluiꝛ eīn debitū hābēdi istud donū ꝛ cōmutatur ł debitū hābēdi aliud donū.32.dist.scđi.q.vnica.§.F
Simpliciter pfectū est oīno ꝑcedēs:qꝛ sicut est ꝑmū pfectione:ita gn̄atione.9.meta.omnē potētiā ꝑcedit actꝰ tpe:qꝛ et si sit circulus in pꝛioꝛitate actus ad potētiā:et ecōuerso.tn̄ statꝰ est ad eū q̄ est semp mouēs pꝛimū.49.dist.quarti.q.4.§.N
Simpliciter reqritur cōfessio:qꝛ sacerdos nō absoluit reū arbitrarie nisi pꝛiꝰ reꝰ sibi fuerit accusatꝰ in foꝛo illo.Non est etiā vtilis illa absolutio nisi ꝑcedat in cōfitēte aliqua ꝯtritio vel attritio.partes illius distinctiōis patent ex dictis.§.Sufficit eīn ꝙ aliqua displicētia:ꝫ ł foꝛmis pꝛecedat.ꝛ tūc ille capax est absolutionis sacramētalis.ꝛ ꝑ illā fit cōtritio.satisfactio aūt ꝺꝫ sed sacramētū penitētie ad hoc vt habeat efficaciā.et hoc in re vel in voto:nisi iudex posset ꝑpēdere illas penas alias pꝛecedētes sufficere ad totalis pene solutionē.ista eīn sententia sacerdotis sic absoluit ꝙ tamē li

gat.absoluit q̄dē a debito pene eterne.ſꝫ ligat ad ſolutionē pe ne tēporalis niſi ſit ſufficienter iā ſoluta. ipa etiā nullo modo abſoluit vel ſaltem nō efficaci- ter: niſi ille reus ſit in ſe debi- to mō diſpoſit⁹: qꝛ ſacrm eſt ſi- gnū abſolutiōis iterioris q̄ inte rior nō concomitat niſi ſit debi ta diſpoſitio in mēte interi⁹ab- ſoluēdi.16.di.quarti.q.1.ℑ.E

Simulationē Jehu nō opꝫ excu ſare:qꝛ ꝑter illā ſimulationē:q̄ forte poſſet excuſari: adduxit mēdacia di.ſacrificiū mihi ma- gnū eſt Baal: qđ mēdaciū licet ſm intentionē ſuā eſſet quodā modo officioſuꝫ:qꝛ deſtructiuū cultus Baal:tamē ex rōne ſua erat pernicioſum nō ſolū qꝛ ꝓ- curatiuū mortis illoꝝ:ſed etiā prouocatiuū:quantū erat ex ſe ad cultū Baal. Et lꝫ ipſe cōmē det inquantū deteſtabat ⁊ ꝑſe quebat cultū Baal: vituperat tamē:qꝛ nō receſſit a cultu Hie roboam: nec fuit verus cultor dei Iſrael.38.diſt.tertij.q.vni- ca.infra.L

Simultas requirit qualis in ba ptiſmo reqrit in actib⁹hūanis. noluit eñ chriſt⁹ nos obligare ad tam ſubtilē ſimultatē ꝙvix poſſet hō ꝑcipere vel ſeruare. iudicat aūt ſimultas iter factū hois ⁊ verbū qñ incipit vnū an teꝙ totaliter finiat aliđ:et hoc indifferēter: ſiue iſtud prius fi- ni erit ꝙ aliud: vel econuerſo. verbi gra.ſi quis dicat illā ora tionē facias hoc:⁊ fricet barbā ſiue incipiat actū ſuū ante ꝓla tionē:ſiue ecōuerſo. dū tñ vnū nō finiat cōplete ante inceptio nē alterius dicet: ille ſimul di- cit hoc:et fecit hoc.Ita dico ꝙ ſiue ſacerdos pri⁹imergat vna immerſione vbi moris terre eſt ter imergere:et poſtea incipiat verba cū ſcđa immerſione:ſiue pri⁹ incipiat verba dicere: et di cto.Ego te baptizo.imergat cū illis verbis frequētibus eſt ſuf ficiēs ſimultas: dum tñ ꝓlatio nō finiat ante inceptionē ablu tionis:nec ablutio finiatur an- te inceptionē prolationis:talis ſimultas eſt ſufficiēs ad baptiſ mū.6.di.quarti.q.3.ℑ.B

Simultas relatiuoꝝ qua dicun tur eſſe ſimul natura eſt iſta.ſ. nō poſſe eſſe ſine ſeinuicē ſine ꝯtradictiōe: ſi ſint relatiua mu tua.nā vna relatio nō pōt eē ſi ne termino : qꝛ ſi poſſet eē ſine eo eēt ens ad ſe: pari rōne nec relatio alia ſibi correſpondens pōt eē ſine iſto termino: qꝛ tūc eſſet ad ſe.igitur iſte due rela- tiōes qñ ſunt mutue nō pñt eē ſine ſeinuicē abſꝗ cōtradictio- ne: omne aūt prius natura po teſt eſſe ſine cōtradictione ſine poſteriori:ita ꝙ ſi ponatur hoc eſſe ſine illo nō eſt cōtradictio: ſicut patet p phm.5.meta.c. de priore.Iſto mō concedo pſonā primā ⁊ ſcđam nō poſſe eē ſine ſeinuicē abſꝗ cōtradictione:et nō eſt cōtradictio ex aliquo ex- trinſeco:ſed ex formali ratione. iſtarū pſonarū: ⁊ tñ cū hoc ſtat prioritas originis ꝙ vna ſit ab altera. Qđ declarat primo: qꝛ ſi ſor.ſit pr platonis:ſor. nō in- tellectus vt ſubiectū paternita tis:ſꝫ vt ſub paternitate.⁊ pla- to intellectus:vt ſub filiatione iſta ſunt ſimul natura:quia ſic intelligūt vt correlatiua:⁊ tñ vt ſic ſor.eſt pri⁹ origine ꝙ plato: qꝛ ſic itelligit ſub paternitate:

que est formaliter prioritas ori ginis.ergo videt q eodē:q ali quid ē pri⁹ origine in creaturis est simul natura cū eodē eo mō quo simultas nature reqrit ad correlatiua.28.dist.pmi.q.3.F

Siue ad trāssubstātiationē vni⁹ ad aliud nō reqrat nisi q vterq termin⁹ sit substātia.z sit ple ne in obediētia agētis quantū ad totale eē z quātū ad totale nō eē: siue fm aliquos plus re quirat.s. mutua cōuertibilitas fm naturā ppter.s. pncipiū po tentiale trāsmutabile a forma vni⁹ ad formā alteri⁹:lz nō vni ca trāsmutatiōe:sz p multas.z hoc ab agente naturali.vtrūq istoꝝ saluat in pposito:qr tam panis q corp⁹ xpi totaliter est in ptāte dei quātū ad totale eē et totale nō esse hīt etiā mate riā eiusdē rōnis pp quā quātū est ex parte vtriusq posset fieri trāsit⁹ p naturā ab vno l aliud lz p multa media:lz etiā ꝯside rādo corp⁹ illud inquātū ē nūc immortale z ipassibile nō pos set illō p naturā cōuerti in pa nē:sz hoc nō ē: qr careat mate ria receptiua forme panis:sz qr materia ei⁹ inseparabiliter con tinet a forma sua.s.aīa impassi bili.11.dist.quarti.q.3.D

Siue idea accipit p obiecto co gnito siue pro rōne cognoscēdi falsuz est q materia nō habeat ideā in deo:immo quocūq mō idea accipiat.Dico q materia ipa hz ideā.sicut eīn materia ē qd creabile distinctū a forma:sic est qddā ideale qō hz ideā di stinctā: siue etiā idea ponat rō imitandi essentiā diuinā in ta li gradu:adhuc hz ideā qr aliū gradū imitādi hz materiā eēn tiā diuinā q forma vel aliō qd cūq.12.dist.scdi.q.2.E

Siue pctā mortalia distinguan tur p habit⁹ malos oppositos bonis:quales sunt septē habi tus boni. qttuor sc3 morales:z tres theologici:siue qō magis videt p act⁹ bonos quales sunt act⁹ decē pceptoꝝ:siue sic:siue sic.nō esset illa diuisio septēna ria pctōꝝ capitaliū sufficiēs:qr primo mō deberēt eē septē pec cata capitalia alia ab istis.sidē dē infidelitas z desperatio sunt pprie opposita illi septēnario: et nō sunt cōtēta sub aliq istoꝝ septē. scdo mō deberēt eē decē capitalia fm transgressionē de calogi. hec ergo diuisio nō opz q teneat sufficiēs in oibus ma lis actib⁹: siue quo ad oēs ma los act⁹:qr iste nō sunt pme ra dices:nec forte pncipalia pctā: sz forte multū cōes ad alia pec cata sicut occasiones peccandi. 6.dist.secūdi.q.2.S.O

Sola differētia formalis est spe cifica: non q ois dfia formalis sit specifica.3.dist.scdi.q.7.F

Sola idētitas eēntie nō est sola rō habēdi infinitatē formalr:sz est rō sufficiēs ol ei cui formalr nō repugnat infinitas.formalr aūt repugnat relatiōi psonali: et nulli eētiali:z si qras qua re cōpossibilis est ifinitas huic et nō huic. pōt qri in oppositū quare huic repugnat icōicabi litas:z huic nō:qō oēs cōcedūt et est eadē rñsio: qr in rōne pn cipij formalis:qr.s. formalr hoc est hoc: z illud est illud forma liter.Quia aūt in rōne pncipij fundamētalis ipsa essentia est vnū principiū illimitatū:a quo multa sunt ordinate nata pce

dere. ⁊ q̄olibet in p̄mo instāti: i quo quasi emanat vel p̄cedit in esse:suā h3 entitatē:hoc talē ⁊ illud talē : ⁊ huic sua entitas est rō repugnātie alicui⁹ cuius tn̄ illi nō est rō repugnantie en titas sua.5.q.q.J.y.

Sola relōne noua que ē in crea tura ad deū:ipse denominatur dn̄s. non quidē ꝙ in creaturis sint due relones opposite:q̄rū altera ipse denominet̄:s3 vna tm̄ que est ad ip̄m.vt ad abso lutum:⁊ p̄pter hoc ꝙ sic abso lutū est terminus illi⁹relatōis: denominat̄ quasi esset in eo no ua relō corrn̄dēs quēadmodū opus factū ab homie dicit̄ hu manū.nō pp aliq̄d humanita tis.q̄ꝺ sit formalr in opere:sed pp humanitatē q̄ est formalr i hoīe.ad quē opus h3 h̄itudinē ⁊ hec vr̄ intētio magistri exp̄sse in lr̄a cōcludētis ex verbis Au gu. ait em̄ sic. Appellatio qua creatura relatiue ad crea⁹ore3 dr̄:relatiua est:⁊ relationē no tat q̄ est in ipsa creatura.appel latio aūt ista q̄ creator dicit̄ ad creaturā relatio q̄dā est: s3 nul lā relationē cōnotat q̄ sit i crea tore.⁊ hoc idē vr̄ Augu.dicere 5.de trini.c. 16.ſm ꝙ magister adducit eu3.ꝙ tēpoꝛalr incipit dici dn̄s ꝙ antea nō dicebatur manifestū est relatiue dici:non tn̄ ſm accīns dei ꝙ ei aliq̄d acci derit:sed plane ſm accidēs ei⁹ ad q̄ꝺ incipit dici dn̄s relatiue 30.di.pꝛimi.q.2.J.3.

Solus anim⁹ sine oī pacto ver bali vr̄ alio signo eq̄ualēti ostē dēte ob̄itori ꝙ mutuās nō mu tuaret sine spe lucri nō facit il lū recipiētē vltra sortē sine pa cto h̄re alienu3 ⁊ iō nec teneri ad restōnē.15.di.q̄rti.q.2.J.O.

Solus cōtactus corpoꝛis ab aq̄ que est quasi ablutio formalis nō est instituta tanq̄ signū vel pars signi.sed ipsa lotio effecti ue facta ab aliquo abluēte. 3. dist.quarti.q.3.B.

Soli⁹ dei est annihilare:q: an nihilare nō est agere positiue. sed nō agere.i.nō cōseruare.so lius aūt dei est cōseruare tota3 creaturā ⁊ totalr ⁊ breuiter si cut quelibet creatura requirit secū cām cōcausantē in fieri.s. p̄ncipiū potētiale:ita sup illud nō pōt destruēdo sicut nec p̄du cēdo.⁊ per ꝯn̄s necessario aliq̄d relinquit:sicut necessario p̄sup ponit.sicut aūt creatio p̄prie di cta est p̄ductio de nihilo.i. nō de aliquo ꝙ sit pars pꝛimi pꝛo ducti ⁊ receptiuu3 forme indu cte. ita annihilatio est destru ctio in nihil vtroq3 modo.1.dis. quarti.q.1.Pp.

Solus ille effectus p̄ducit̄ ſm rationem seminalem:ad cuius productionē vis actiua creata concurrit vt totalis cā. nec sic erat in generatione x̄pi. q: ⁊ si Maria pervim naturalē egerit non tn̄ totalis causa erat cau sa naturalis : sed pꝛincipalioꝛ erat spiritus sanctus.4.distin. tertij.q.vnica.L.

Solus sacerdus pōt dimittere pctā p̄ modu3 iudicis vel arbi trij:q̄uo remittunt̄ in pn̄ia: sed in baptismovirtute sacri absq̄ arbitrio vel iudicio remittunt̄. 6.dist.quarti.q.1.J.D.

Spēs est illa scia q̄ reducit in tellectū de potētia eētiali ad accidentalē ſm Ari.8.phy.⁊ se t.c.52. cūdo de aīa.Non aūt illa que t.c.25. pꝛopꝛie dicitur scia: que est ha

bilitas quedã ͻrelicta ab actibus nã ante ista ad pmũ actuʒ ɔsiderandi reqrit ꝙ sit iam reductus intell'ʒ de potẽtia essentiali ad accidẽtalẽ: alioquin nõ operaret tũc magis ꝙ prius: vñ in cognitione: spẽs in qua relucet quiditas ɔf scia nõ tm̃ virtualiter qꝛ totã cõtinet: sed formalr põt dici habitus cognitiuus qꝛ est qualitas mãsiua i intellectu disponẽs ipm ad actuʒ ꝛ ex hoc hr argumẽtũ pro specie intelligibili: qꝛ nõ vr qõo aliq̃ scia tota dici possit vna rõe primi obiecti nisi quatenus illa scia cõtinet virtualr in illo primo obiecto intelligibili. non enĩ tota illa scientia dicit vna ab obiecto: quatenus relucet in phãtasmate: qꝛ illa non esset vnitas alicuius habitus intellectualis: sed alicuius imaginabilis. 3. distin. primi. q. 6. Ƒ. O.

Spẽs que est similitudo obiecti ꝛ p quã intell'ʒ assimilat cognitioni pducte: est aliqua ratio agendi. sed non total's rõ: nec ẽt ratio principalis: sed qñ due cause concurrunt sufficit in propinquiore similitudo formalis ꝛ in remotiore virtualis siue similitudo equiuota ꝛ ita intellectus quasi cã superior equiuoce ꝛ virtualiter assimilat cognitioni ꝛ intellectioni. spẽs autẽ quasi causa ppinquior quasi vniuoce ꝛ formalr assimilat ei. 3. dist. primi. q. 7. Ƒ. Aa.

Spẽs rei mãlis est pfectio angeli in esse intelligibili: nõ quideʒ substãtialis vel eẽtialis sʒ accidẽtalis: ꝛ talis nõ semp excedit suũ perfectibile simplr: imo oẽ accñs est simplr minus ens ꝙ substãtia. ex. 7. met. Et si dicat qliter põt esse perfectio accidẽtalis nature ita pfecte. si est inferior infima natura. s. substantie corporalis. Dico ꝙ nõ est omnino inferior illa natura: qꝛ nõ ẽ effectus eius vt cãe totalis: sʒ est effectus eius ꝛ intell'ʒ angeli tãquã aliquorũ integrãtiũ vnam cãʒ totalẽ. possibile aũt est effectũ alicuius cãe partialis excedere suã cãʒ partialẽ: qꝛ aliqd pfectõis põt hrẽ ab alia cã ptiali pp quã pfectionẽ põt excedere illã cãm partialẽ: ita ꝙ spẽs albedinis in intellu angeli est perfectio intell'ʒ eius nõ quidẽ perfectioris entitatis entitate que est albedo ꝑm ꝙ est genita ab albedine: qꝛ vt sic deficit aliquo mõ ab entitate simpliciter: qꝛ est accñs genitũ ab albedine: sʒ qꝛ est ẽt genita ab intellectu angeli est perfectio vitalis: ꝛ quodãmõ pfectior ipsa albedine. sʒ iste excessus pfectionis non est nisi ꝑm qd. 3. dist. scdi. q. 10. Ƒ. Z.

Species ꝑm se hʒ realitatẽ correspondẽteʒ sibi potentialẽ ad propriã realitatẽ indiuidui. essentia aũt diuina nullo mõ est potentialis ad relationẽ. 8. dist. primi. q. 3. Dd.

Spẽs infusa repñsentat obiectuʒ vt abstrahit ab actuali existia: qꝛ eodẽ modo repñsentat siue obiectũ existat siue nõ existat: ꝛ per ɔñs non est rõ cognoscẽdi existens vt existens. Tum qꝛ veritates cognoscibiles cognitione intuitiua de existẽtibus vt existentia sunt. s. veritates contingẽtes non pñt cognosci per spẽs quascũqꝫ inatas: qꝛ ex cognitione terminorũ non põt cognosci veritas cõplexorũ cõtin-

t. c. 4.

gentiū de illis terminis: qꝛ illarū cōplexionū veritas nō inclu dit in terminis sicut in spēbus ꝛ terminis eaꝝ icludit veritas necessaria cōpleri scientialis: opꝫ igit ꝑpter veritates cōtingētes q̄ sunt de extātib⁹ vt existētia sunt cognoscenda hr̄e aliqua obiecta in se p̄ntia vt possint in se ītuitiue cognosci ꝛ videri. ꝛ hoc nō pōt fieri in ꝑprio gne nisi ipsis reb⁹in se ꝑm suaꝫ extātiā p̄ntibus: ꝛ ita illa cognitio ītuitiua in gn̄e ꝑprio actualis vel habitualis nō pōt dari illi aīe de oībus: ꝛ quo ad hoc necesse est dicere ꝙ aīa xp̄i ꝑfecit: sicut ꝛ alia anima qꝛ alia ꝛ alia obiecta alioꝛ alio mō cognouit. 14. di. tertij. q. 3. ꝭ. B.

Spēs in intellectu est cā p̄ntie obiecti sub rōne cognoscibilis saltē in cognitiōe abstractiua: ꝛ cū ꝓbat qꝛ pri⁹ est obiectum p̄ns ꝙ spēs ibi: hoc est verū de p̄ntia reali q̄ agēs est p̄ns passo. ꝛ itelligo sic qȯ ī prio signo natnre est obiectuꝫ in se vel in ꝑhātasmate p̄sens intellectui agenti in scdō signo nature: in quo illa sunt p̄sentia itellectui possibili: vt agētia passo: gignitur spēs in intellectu possibili ꝛ tūc in tertio ꝑ spēm est obiectū p̄sens sub rōne cognoscibilis. 3. di. primi. q. 6. ꝭ. L.

Spēs ꝑ suā finitatē ī entitate ꝛ ī eēndo pl⁹ ꝯuenit cuꝫ eēntia creata ꝙ cū eēntia diuia: nō tn̄ plus ꝯuenit cūea ꝯueniētia ꝓportiōis q̄ est rep̄ntātis ad rep̄sentatū. 3. di. scdi. q. 9. ꝭ. L.

Speculatiuū ꝛ practicū sunt differētie accidētales intellectus lꝫ sint essentiales habituum ꝛ actuū. 4. q. ꝓlo. ꝭ. Ee.

Species nō inclinat ad actū tendendi in bonū cōmodū absolute sed ad actū inꝑfectū ex absentia obiecti ita ꝙ illa imperfectio nō accidat actui inꝗtū ē hui⁹ hit⁹: sꝫ sit de rōne ei⁹. charitas aūt sit ꝑncipiū ꝛ hit⁹ tēdēdi ī deū vt est bonū in ita ꝙ actui vt est ei⁹ accidat ꝑfectio ꝛ imperfectio ex p̄ntia vel absentia obiecti sed ad actū ꝑfectū inclinat ex p̄sentia obiecti ꝛ ad actū imperfectū ex absentia. 30. di. tertij. q. vnica. ꝭ. F.

Spes pōt imponi ꝛ iposita ē ad significādū talē passionē impssam appetitui sensitiuo ex delectabili p̄nte nō ī se ſꝫ in ꝑhātasia. qȯ si eēt ī se p̄ns natū eēt imprimere delectationē. sicut ex alia pte malū p̄ns in imaginatiōe iprimit timorē. p̄ns ī se imprimit dolorē. hoc mō concedo ꝙ spes nō est virt⁹ moralis nec theologica. tn̄ idē nomē pōt significare habitū ꝑdictū cui⁹ ē inclinare in talē actū: q̄ est desiderare bonū īfinitū eē mihi bonū a deo liberalr̄ conferēte ex meritis que habeo vel mihi spero. 26. di. tertij. q. vnica. ꝭ. D.

Spiratoꝛ significat viꝫ spirādi. vt cōcernit suppositū: ꝛ qꝛ vna est vis in p̄re ꝛ filio: ꝛ termin⁹ numeralis apposit⁹ alicui determinabili ponit suū significatū circa illud iō nō vr̄ cōcedendū de vi sermonis ꝙ pr̄ ꝛ filius sint duo spiratores: qꝛ tunc vis spiratiua videret in eis numerari. 12. di. primi. q. vnica. ꝭ. X.

Spiratio actiua nō est de rōne filij: inquātum persona: sed filio taꝫ posito est quasi proprietas aduentitia. 11. dist. primi. q. 1. ꝭ. A. ꝛ. q. 2. ꝭ. B.

28 ?

Spiritus:ꝛ si extẽsiue nõ diuidatur.tñ numeralr spũs a spiritu distinguit.sunt enim singulorꝫ corporũ animatorũ singule ale ꝛ ille habẽt bonitatẽ naturalẽ magis extensiue ꝙ vna ex eis. imo equiualentẽ bonitati magis intense ꝫ illud.7.tri.6. vl 24.plus aliquid sunt duo homines ꝙ vnus hõ:ꝛ p hoc distiguit pluralitas i diuinis a pluralitate i creaturis.q: plus aliquid sunt h duo ꝙ vnũ. nõ sic ibi.vñ subdit.nõ maior est pr ꝛ filius simul ꝙ solus pater bonitates etiã plures spirituum sunt maioris valoris:ꝛ ideo requirunt plura bona vel vnum maius bonũ pp qð retribuant non eñ qui orãdo meret viuificare vnũ mortuũ eadẽ rõe eq meret viuificationẽ quorũcũqꝫ mortuorꝫ.ita dico ꝙ bonũ spirituale cõicat sine diuisiõe quãtitatiua ꝫ extẽsionẽ tñ cõicat cũ distinctione.s.aliud alteri.ꝛ ita requirit distinctũ meritũ ppter qð reddat:ꝛ hoc dico eqle intensiue.20.q.q.E.

Spirit⁹ sanct⁹ dedit Marie viꝫ generatiuã hoc est potẽtiã generãdi ppinquã ẽm illã viam naturalẽ:qua ipsa erat nãlr fecũda.ſꝫ susceptiuã dedit ei in quãtũ erat generatiua verbi. sicut eñ natura ad quã vt ad formalẽ terminũ erat ista gñatio tñ erat in potẽtia obedientiali:vt vniretur verbo:ita illa mr tñ habuit potẽtiã obedientialẽ vt essꝫ mater verbi.p hoc enim erat mater verbi:q: verbum subsistebat in nã illa sibi vnita.4.di.tertij.q.vnica.E.

Spiritus sanctus ex vi pncipiationis sue neqꝫ primo:neqꝫ concomitãter est amor creature q: creatura tñ.cõtingẽter amat a deo:lꝫ aũt ex vi pductiõis sue pmo sit amor essentie:tñ cõcomitãter põt dici amor filij: q: ille psone sunt in nã primo amata ex necessitate illius nature. ꝛ ita posset cõcedi ꝙ pr nõ diligit creaturã spũ sancto eo mõ quo filiũ:q: nõ pducit amorẽ q ex vi pductiõis sue fit amor creature:imo cõpleta pductione necessaria illius amoris:ad huc ẽ ↄtingẽtia:vt iste amor sit creature. ꝛ hoc est in ptãte nõ tñ pducentis hunc amorẽ:sed ẽt istius amoris pducti: q: ita cõtingẽter amat.i.s. creaturãꝫ: sicut pater ꝛ filius.32.dist. primi.q.2.ſ.B.

Spiritus sanct⁹ pcedit qũo datus nõ qũo nat⁹.i.p modũ volũtatis libere:nõ p modũ nãe. ꝛ ideo oꝫ exponere Ricar.ꝙ ipse intelligat cõcomitãter.6.di. primi.q. vnica.ſ.N.

Spiritus sanctus ex vi pductionis sue:nõ quidẽ,pprie:sed appropriate est amor omnis amati necessario:ꝛ iõ hꝫ aliquã relationẽ rõis foralr ad sic amatũ.pducẽs aũt ipꝫ põt denolari ab eadẽ hitudie qñ pncipiatiue:ꝛ ista hitudo vt pncipiatiue denolans iportat p hoc verbũ diligere:qñ dicunt pr ꝛ filius diligere se spiritu.s.hoc quippe est patreꝫ ꝛ filium pducere amoreꝫ qui est pris ꝛ filij.sicut patrẽ dicere se verbo est pducere verbũ.qð est declarãs ipꝫ patrẽ.32.di.primi.q.2.ſ.E.

Spiritus sicut cũ nullo corpore hꝫ naturalẽ cõueniẽtiã: q: tũc illud esset naturale saluatiuuꝫ eius:ita ad nullũ corpus habꝫ

naturalē discõueniētiā. ꝓpter quā detineri ibi sit nature sue discõueniēs. vñ si michael cuicũq3 corpori esset ex ꝓcepto diuino cõiunctus localr diffiniti ue ēt ꝑpetuo. ⁊ hoc apprehēderet nullo mõ apprehēderet vt discõueniēs nec vt materiā tristitie. ꝫ ad habēdũ tristitiaȝ de igne detinēte opȝ vt inueniat ꝑmo rõ noliti. sic angelus malus hȝ nolle ꝺtineri perpetuo ab igne. ⁊ speciał sub ista rõe ex snīa diuina vel volũtate diuina illic effectiue detinente: ⁊ ad istud nolle inclinat affectio cõmodi ꝫm quē appetit liberũ vsum potētie vt sicut nā sua ē indifferēs ad qđcunq3 corp⁹ sic posset se facere ꝑsentē cuicũq3 corpori. ꝑmouet aũt supbia ꝓpter quā appetit vti ꝑpua potestate. Cõsumat inuidia ꝓpter quā nunq̄ vellet determinate eē ꝓpter snīaȝ vel actionē diuinā. Istud nolle ꝓcedit detētio ⁊ apprehēsio detentionis. Isto aũt nolle lȝ inordinate posito i volũtate eius sequit apprehensio certa de euentu istius noliti. ⁊ ex hoc tertio vel quinto cõputando ista duo que precedũt nolle sequitur tristitia. 44 dist. quarti. q. 2. C.

Stabilituȝ est legib⁹ sapiētie ꝙ intellect⁹ noster non intelligat pro statu isto nisi illa: quorum spēs relucēt in phantasmate. ⁊ hoc siue ꝑꝑ penam originalis peccati: siue ꝓpter naturalē cõcordiā potētiarũ aīe in operando: ꝫm ꝙ videmus ꝙ potentia superior operał circa idē: circa qđ iferior si vtraq3 habeat operationeȝ perfectam ⁊ de facto ita est in nobis. ꝙ quodcunq3 vniuersale intelligimus: eius singulare actu phantasiamur. ista tñ concordia que est de facto pro statu isto nõ est ex natura nostri intellectus: vnde intellectus est: nec etiaȝ vnde in corpore est. tunc em̄ in corpore glorioso necessario haberet similē cõcordiā: qđ falsuȝ est. vndecũq3 igił sit iste stat⁹ ı siue ex mera voluntate dei: siue ex mera iustitia punitiua: siue ex infirmitate: quā cām Augustin⁹ inuit. 15. de trin. c. vlti. que cā inquit. cur ipsam lucē acie fixa videre non possis nisi vtiq3 ifirmitas. ⁊ ds eā tibi fecit: nisi viq3 iniq̄tas: siue i q̄ hec sit tota causa: siue aliqua alia: saltē nõ est primũ obiectum intellectus vnde potentia est quiditas rei materialis. sed est aliq̄d cõe ad omnia intelligibilia: licet ꝑmũ obiectum adequatuȝ sibi i mouēdo pro statu isto sit quiditas rei sensibilis. 3. distin. primi. q. 3. G. ⁊. 14. q. q.

Stelle ideo dñr fixe: qꝛ semꝑ inter se eque sunt distantes: ⁊ eũdē sitũ⁊ figurā seruātes. ⁊ ideo respectu omniũ illarũ fixarum nõ opȝ ponere nisi vnũ celum: nec ille septeȝ erratice inter se semper eque distant. Ista duo de inequali distātia planetaꝝ inter se ⁊ ad alias que dicunł fixe supponanł ꝫm cõsideratione astronomoꝝ. possibile ē em̄ de locis planetaꝝ certificari ꝑ instrumenta: de quoꝛuȝ vna. s. armilla tractat Ptolomeus in almag. dist. 5. c. 2. 14. dist. secundi. q. 2. J. B.

Stāte ꝑmo malo scđm malũ additũ lȝ sit deteri⁹ istī. nõ tñ simplr: qꝛ nõ in comparatione ad

vniuersum cuius ordo reqrit malũ istud manẽs ꝑ malũ aliỏ ordinari. Exẽplũ. melius fuissꝫ ceco nato de quo Joãnes loqtur a ꝓncipio vidisse: nõ tñ melius in ordine ad manifestationem diuine sapientie ⁊ bonitatis. 46. di. quarti. q. 4. O.

Stãte illo statu inocẽtie: si deꝰ nõ transtulisset hoies. mõ quo dictũ ẽ: si fuissent mortui mors non fuisset plus pena in hoibꝰ ꝙ̃ in brutis ⁊ fuisset cõditio vel passio ꝯ̃na talẽ nãm sic ꝑ mixtionẽ cõpositã sicut mõ. 19. dis. secundi. q. vnica. H.

Stricte accipiẽdo relõnẽ rõis. s. ꝓ hitudine cãta i obiecto ꝑ actũ ꝑtis rõnalis ꝑ essentiã. s. itellectꝰ illa cõparatio obiecti voliti nõ ẽ relatio rõnis qꝛ cõparatio ista imediate causaẽ ꝑ volũtatẽ sicut ipa imediate hꝫ actũ ꝯparatiuũ. ⁊ tũc seqẽ ꝙ sic stricte accipiẽdo relationẽ rõis nõ ois relatio est realis vel rõis. sꝫ est tertia. s. relatio volũtatis cõparãtis. Alio mõ põt intelligi relatio rõnis ꝓ q̃cũqꝫ cõparatione facta ꝑ actũ ꝑtis rõnalis siue ꝑ essentiã: siue ꝑ participationeꝫ. ⁊ sic ista potest dici relatio rõnis. 17. q. q. j. C. ⁊. 45 dist. pmi. q. vnica. B.

Subiectũ cõe vtriqꝫ termio nõ est necessariũ nisi ad trãsmutationẽ ꝓprie dictã. excludendo eñ subiectũ ⁊ accipiẽdo ꝑcise duos terminos alicuiꝰ trãsmutatiõis magis reqriẽ in eis oppositio ꝙ̃ aliqd idem cõe: imo idẽ in aliqbus ꝓhibet ipsa eẽ ꝑ se terminos aliciꝰ trãsitꝰ: vt pꝫ in his q̃ sunt eiusdẽ speciei. g cũ in isto trãsitu nõ sit ꝓprie mutatio nec subiectuꝫ manẽs: sed tm̃ sunt duo termini trãsitus nihil cõe ꝑ se dabit: vel auferet aliquã rõnẽ ab isto trãsitu. g si ille trãsitꝰ esset annihilatio excluso quocũqꝫ cõi: erit ⁊ mõ. 11. di. quarti. q. 4. j. A.

Subiectũ respectu ꝓprie passionis nõ est tm̃ cã mãlis sꝫ effectiua. aliter nõ esset necessitas inherẽtie passiõis ad subiectũ qꝛ cãlitas materie siue potẽtie passiue est contradictionis ex 9. meta. que nõ est necessitatis t. c. 17. sed contingẽtis inherentie. igitur nõ est necesse efficiens ⁊ effectũ distingui subiecto. 25. di. secundi. q. vnica. C.

Subiectũ scie ꝺm veritatẽ non ꝑtinet ad genꝰ cãe mãlis: sꝫ ad genꝰ cãe efficiẽtis. dr̃ tñ subiectũ sciẽtie materia: ꝑ quãdam silitudineꝫ ad factionẽ: vbi simul cõcurrunt rõ obiecti circa qỏ ⁊ rõ mãe susceptiue qꝛ factio est actꝰ trãsiẽs extra: nõ sic est de actu ꝓprio scie: tñ intelligiẽ trãsire: qꝛ nõ terminaẽ in se sꝫ ad aliud: circa qỏ est lꝫ nõ recipiaẽ in illo circa qỏ est: sꝫ manet in sciẽte: ⁊ ꝓpter hãc ꝓprietatẽ materie. s. esse circa ꝙ subiectũ dr̃ materia respectu scie ⁊ actus eius. 3. q. ꝓlo. R.

Substãtia actu exñs non mutata aliq̃ trãsmutatiõe subali nõ põt fieri de hac non hec: qꝛ ista singularitas nõ põt inesse alia ⁊ alia eidem substãtie manenti eidẽ nõ substãtialiter mutate. 3. dist. secundi. q. 4. A.

Substãtia põt conuerti in accidens: ⁊ ens absolutũ in ens respectiuũ: nõ tñ sequiẽ ꝙ substãtia inherebit manẽs substãtia qꝛ vterqꝫ terminus cõuersiõis habebit propriũ modũ essendi sibi

sibi corrñdentē: ita q terminus a quo si fuerit substātia habuit modū per se essendi. terminus aūt ad quē istius cōuersionis si fuerit accñs habebit ꝓpriū modū sibi corrñdentem scʒ esse in alio: nō ꝙ substātia existit i alio sʒ substantie ꝑ se enti tanꝙ termino a q̄ succedit ens in alio tāꝙ terminus ad quē. 10. q. q. E.

Substantia q̄ nō est genus gñalissimū: vt accipit ꝓ olbus spēbus inferiorib⁹: cōtinet virtualr oia accidētia. ita q si deus sola indiuidua substātiaꝝ causaret illa haberēt in se virtutē vñ causarent oia accñtia. Et tñ non ꝑ hoc negant substātie create eē in gñe: q: ꝯtinent virtualr accñtia ꝑ modū sui: nō per modū accidentiū. igit ex hoc solo: q de⁹ cōtinet pfectiones oim generū nō sequit ipm nō esse in genere. Quia sic cōtinere non excludit finitatem. illa eñ continere virtualr nō est esse infinitū: sed ex absoluta infinitate dei hoc sequitur. 8. dist. primi. q. 3. P.

Substātia singularis est incōicabilis prout incōicabile opponit vñi qd est cōicabile pluribus sʒ nō put incōicabile excludit oēʒ cōicabilitatē tam cōis ꝙ forme ⁊ hoc tam forme partialis q̄ ðr cōicari materie ifomate ꝙ forme totalis. puta quiditatis vel nature q̄ ðr cōicari supposito ꝑticipanti. sic inquaʒ incōicabile non ꝯuenit omni singulari. sed soluʒ illi qd nō est alicui forma altero duorum modoꝝ. ⁊ tale ē illud qd est vltimatuʒ hñs formam vel ens per formam: ita q nihil hʒ ipsiuʒ tanꝙ formā siue principiū quo essendi: ⁊ tale est suppositum. 19. q. q. O.

Substātia vt qualis nō corrūpit substantiā nec inducit qualitatem in gradu incōpossibili substantie corrūpende: sʒ vt subaꝑ se corrūpit substantiā. ⁊ ꝑ accedēs qualitatē eius. vt substātia generat substantiā. ⁊ vltim⁹ gradus ꝓpinquus substātie generāde q̄ primus ē incōpossibilis substātie corrūpende est ab ipo genito. 12. dist. quarti. q. 3. J. U.

Substātie hoc mō accepte. i. q̄ditates reꝝ cōparant in numeris ꝧm quattuor ꝓprietates. quaꝝ vna est ista. q qd̄libet additum variat spēʒ: ⁊ intelligo sic q de vna spē faciat aliā: vel de non spē faciat speciē: quelibet enim dñia addita diffinitioni vt indicat q̄ditatem spēm aliā a ꝓexistente cōstituit: aut si ꝓexistens fuerit rō gñis determinat ad rōnem spēi: q̄ nō habebat ante additionē dñie. Exēplum de intellectiua anima addita sensitiue

Dico igit q additū q̄ditati accepte ꝧm rōnem q̄ditatis alterat speciē altero dictoꝝ modoꝝ. sʒ qd addit quiditati nō vt quiditas est: nō mutat: gradus autē indiuidualis quicunq: sicut et dñia indiuidualis ꝯhens ad eē hoc: siue vnitas vel pluralitas indiuidualis. ⁊ breuiter q̄cunq ꝯditio indiuidualis addita nature specifice nō addit sibi ꝙtū ad rōneʒ quiditatiuā. ita q ꝧm istam rōneʒ determinet eā. ⁊ ꝑꝑ hoc nō mutat speciē quiditatis cui addit. nihil eñ pōt nec aliquam spēm ꝓexistenteʒ mutare in aliā speciē: nec de nō specie in aliquā speciē: nisi ipm additum sit ratio spēi: ⁊ tale non est aliqua ꝯditio indiuidualis. 17. dist. primi. q. 3. J. Xx.

DD

289

Sufficit deo qđ quis voluntarie soluat penā debitā ad punitionem peccati cōmissi: qꝛ etiā ꝙ minꝰ apparet sufficit satis passio. pꝫ in actibꝰ humanis. si em̄ alicui offense in regē corrn̄deat precise ꝺm legē abscissio manꝰ: si isti etiaꝫ inuito abscindit manus satis patit: ⁊ in tm̄ sufficit regi: qđ ꝺm legeꝫ ⁊ iustitiā non dꝫ ab eo penā vlteriorē exigere ⁊ tn̄ nō recipit euꝫ in gratiā vel amicitiaꝫ. multomagis ꝫ posset sufficere pro punitione culpe si aliqs sibi penam debitā infligeret: lꝫ nō esset in gratia vel amicitia ipsius iudicis offensi. 15. distin. quarti. q. 1. P.

Summa bonitas pōt stare cū liberali cōicatione: lꝫ non sit illa equalis oībus. pōt em̄ summe bonus ex libertate libere cōicare: ⁊ vt ostēdat se nō necessario liberalem: sꝫ liberalē libere cōicatiuū. pōt em̄ sic liberalis aliqbus duobus apprehēsis equalibus velle bonū non equaliter cōicare: nec in hoc sit iniustitia aliqua: qꝛ nihil ē ibi debitū. 41. dist. primi. q. vnica. E.

Summa natura creata si eēt nō haberet influētiā in alias naturas: sicut nec mō superior spēs in vniuerso necessario influit in inferioreꝫ: summū aūt in gratia influit scd̄m esse grātie in inferiora: ⁊ ideo dꝛ maior necessitas vt ponat aliqđ habens gratiaꝫ summā ꝙ aliqua summa natura. si tamē sicut deus supplet influentiaꝫ nature superioris si q̄ esset in inferiorē. qꝛ influit immediate in omnia. ita posset immediate supplere influentiā summi grati: qꝛ ipse influit gratiaꝫ in oēs. 13. dist. tertij. q. 4. J. M.

Sumere est magis cōe ⁊ necessariū ꝙ cōficere. ⁊ magis necessarium lꝫ sit in se aliqñ nobilius pluribus: tn̄ qñqꝫ cōpetit ꝙ minus nobile qđ ē minoris nobilitatis. ⁊ rō ē maior siue cōior necessitas. ita est hic: qꝛ xp̄s expsse docuit se velle sumi in eucharistiā a qlibet xp̄iano. Jo. 6. Nisi mādu cauerit carnē filij hoīs. ⁊ ibi loquit oībus. sꝫ ꝯsecrationē seu dispēsationeꝫ noluit ita esse cōeꝫ, qꝛ nō fuit ita necessariū vt eēt cōis. pn̄t. n. pauciores dispēsare ꝙ suscipē. 13. di. q̄rti. q. 2. R

Superior angelus hꝫ pfectioreꝫ entitatē ꝙ inferior. non tn̄ includit totā entitateꝫ inferioris. ita ꝙ inferior nō differat ab eo nisi per negationem. nō em̄ spēs in vniuerso distinguunt per negationes. sꝫ p ꝓprias rōnes. verū tn̄ essentia diuina q̄ infinita ē includit eminēter oēs pfectiōes. ⁊ iō nulla superior ē sufficiens rō cognoscēdi inferiorē sꝫ sola eēntia diuina. 3. dist. scđi. q. 10. V.

Supernaturalia nō ꝓducunt in esse per aliquā mutationem de aliquo sꝫ tantū per creationem 17. dist. primi. q. 2. Cc.

Suppositum ponit p se suppositū q̄ditatis accepte ꝺm formalem rōnem. non aūt pp idētitatem realē ⁊ nō formaleꝫ ipsius ad aliam tunc em̄ p se suppositum entis esset p se suppositum vnius. ꝓpter verā identitatem vnius ad ens. itaqꝫ suppositū per se vnū est tm̄ p se suppositū quiditatis p se vnius formalr. ⁊ p ꝯñs nullius formalr distincte ab illa: ⁊ p ꝯñs nullā naturā formalr distinctā includet p se primo: qꝛ non esset ratio quare non esset p se suppositum illius

quiditatis distiete quā ꝑ se pri mo modo:includeret. Si instet̄ hmōi de attributis nō ē sil'e:q2 nullū attributū cōstituit per se suppositū deitatis sz quasi pas sio s̄m Dam.li 1.c.4.⁊.9.26. dist.primi.q.vnica.H

Supremū in inferiori est infimū in superiori vbi non repugnat su ꝑiori illud qđ ponit̄ supmū in inferiori. hici aūt repugnat q2 in nobis habitus scie ꝗ est ꝑfe ctio supplēs iꝑfectionē intell'a nr̄i.pro quāto nr̄ non ē summe habilitatus de se:ēt qn̄ hz acti uaz ꝑ quā obiectū est pn̄s suffi ciēter.adhuc.n.deficit talis in- clinatio summa q̄ reqrit̄ ad ac tū ꝑfectissimū:ista ꝑfectio lz in nobis suppleat impfectionē:an gelo tn̄ repugnat:q2 non p̄t in eo esse impfectio q̄ suppleatur ꝑ istam ꝑfectionē:ita posset di ci in multis aliis:q2 si supmuz in elemento sit gn̄are sibi simi- le non opz ꝙ sit infimū in quo- lz mixto ꝑimo:q2 aliqua mix ta non gn̄ant sibi sil'e:q2 repu- gnat eis talis ꝑfectio supplēs impfectionē i inferiori:ita ēt in feriori p̄t repugnare qđ ē infi mū in supiori:⁊ tūc nō vz ecōuer so .s. ꝙ infima supiorū sint sup ma iferioꝝ.3.di.scđi.q.10.L.

Supmus angelus ꝑ solū impe- rium voluntatis sue nō p̄t ipe- dire actionē alicuius cāe natu ralis:cāe eīn corꝑales nō obe- diūt angelis ad nutū quantuz ad actionē:⁊ alterationē earuz 49.dist quarti.q.13.C

Susceptio eucharistie nō ē sacr̄z sicut tanget̄ in mā de euchari- stiā:sz est comestio seu ꝑceptio sacr̄alis.baptism⁹ aūt ē sacr̄m 6.dist.quarti.q.4.B

Susceptio sacr̄i est dispō necessi tās ad effectū signatū ꝑ sacr̄m non qđē ꝑ aliquā formā intrin secā ꝑ quā necessario cāret ter minū:vel aliquā dispositionez ꝑcuiā:sz tn̄ ꝑ assistētiā dei cān tis illum effectū:nō necessario absolute.sz necessitate recipiē- te potētiā ordinatā . disposuit eīn vlr.⁊ de hoc ecclesiā certifi cauit ꝙ suscipiēti tale sacr̄m ip se ꝯferret effectū signatuz. nec obstat ꝙ susceptio sacr̄i est ali- quid circa corp⁹ ipius suscipien tis:gr̄a aūt causat̄ in anima:q2 sufficit ꝙ dispositio ⁊ for̄a sint in eodē supposito. ⁊ maxie qn̄ dispositio nō est dispositio ex ꝑ te rei:sed in ordine ad agēs vo lūtarie causans terminū.1.dist. quarti.q.5.J.E

Susceptio sacri ordinis non req̄ rit nisi sexū debitū ⁊ ministruz debitū ⁊ intentionē debitaz in scipiente ⁊ ministrante . ⁊ ideo ꝯfertur coniugato:lz suscipien do peccet.sed mr̄imoniū requi rit habilitatē in ꝑsonis ad ꝯtra hēdū.⁊ sic ꝑ ordinē sacrū susce ptū/ē oīno inhabilis ad illđ mr̄i moniū cōtrahēdū.vn̄ ecōuerso nō ē ipedimētū mr̄imonij ad or dinē qualē est ordinis ad ma- trimoniū.37.distinct. quarti.q. vnica.C

Talis est ꝯnexio istaruz potētiaꝝ.s.phāta siez intell'sꝑ statu isto:ꝙ nihil itelligim⁹ i vl'i:nisi cui⁹ singula re phātasiamur.nec est aliđ cō uersio ad phātasmata:nisi ꝙ in telligēs vl'e imaginat̄ singl'are ei⁹.nec intell'a videt qđ qđ ē in phātasmatib⁹:sic̄ in rō e vidēdi sz intelligēs qđ qđ.est relucēs in specie intelligibili:videt illđ

in suo singulari viso p virtutem
phãtasticam in phãtasmate.5.
dist.primi.q.6.].N.

Tãta est distãtia dei a creatura
etiaz suprema posi fore.quãtus
est deus.τiõ si poneretur supre
ma creatura possibilis adhuc
deus distaret ab illa in infinitũ:
qz est infinitus.1.di.q̃rti.q.1.F.

Tã ƌduas ꝙ forma hypostatica
ẽt in creaturis lz sit forma sup=
positi nõ tñ forma iformãs: sed
ibi quasi ps.hic autẽ quasi vna
rõ formalis ꝯcurrẽs cũ alia for
maliter ad idẽ simplex sz habẽs
in se plures formales rationes
5.dist.primi.q.2.D.

Tam in sensu ꝙ in itellectu posi
to eodẽ repñtãte:maior attẽtio
vel conatus facit actũ pfectiorẽ
Jdẽ eñi habẽs eandẽ spẽm itel
ligibilem vel phãtasma: pfecti⁹
intelligit illud ad cuius intelle
ctionẽ magis conaẽ:τminus qñ
minus. Jta ẽt in sensu eodẽ ob
iecto pñte τin eodẽ lumine:τ in
eadẽ distantia pfectius videẽ ali
quid p maiorẽ attẽtionẽ in videñ
do.Pz ẽt ex hoc ꝙ magis qñꝗ
ledit vis⁹ ppter maiorẽ attẽtio=
nẽ.immo ceteris paribus vnus
oculus magis attentus posset
multũ offẽdi in visione alicuius
in qua minus alius offendiẽ: si
cut patet per experientiam. 2.
dist.primi.q.7.D.

Tps nõ est in motu celi sicut vna
quantitas in alia quantitate qz
nõ opz ponere duas tales quã
titates in eodẽ subiecto pmanẽ
te quarũ vna sit quasi subiectuz
τalia quasi passio ergo tps vltra
motũ vt motus includit ppriaz
successionẽ nõ addit nisi rõnem
mẽsure formalẽ:τ fundamẽtalẽ
rões illas q̃ reqruntẽ ad mensu
randuz q̃ sunt vniformitas siue
regularitas τvelocitas qz mẽsu
ra est qd certissimũ quãtũ ad p
mũ.s.regularitatẽ vel vniformi=
tatẽ τminimũ quãtũ ad scdm.s.
velocitatẽ:tũc aũt põt iudiciuz
nõ manebit aliqs mot⁹ velocis
simus vel saltẽ nõ vniformis vel re
gularis.τiõ tunc in nullo motu
fundabiẽ rõ mẽsure ad oẽz aliũ
motum:τiõ tps non erit eo mõ
quo nũc poniẽ passio primi mo
tus.48.dist.quarti.q.2.D.

Tpe negatiõis petri sacramẽtũ
penitẽtie nõ fuit istitutũ sz post
resurrectionẽ qñ xps dixit disci
pulis suis.Accipite.s.s.quorũ re
miseritis τc.Et iõ nõ tenebaẽ p
tũc ad ꝯfessionez nec post istitu
tionẽ sacri adhuc tenebaẽ qz iã
añ resurrectionẽ p aliũ remediũ
fuit pctm̃ suũ deletum.17.dist.
quarti.q.vnica.X.

Tẽpus pueritie regulariter po=
niẽ in masculo tps quattuorde
cim an.femine.12.sed tñ aliquã
do malitia supplet etatẽ:τcom
plexio ꝓuenit tps regulare τtũc
ex quo hz ptãtẽ istã τ discretio
nez sufficiẽtẽ ad debitũ ꝯsensuz
põt cõtrahere qz hz qd det τ cõ
sensum sufficientem τsigna.36.
dist.quarti.q.2.B.

Theologi ꝯcipiũt cõiter p chara
cterẽ quoddã spũale impressuz
a deo suscipiẽti sacrz nõ iterabi
le.Ex ista rõne nois sequunẽ ali
que proprietates characteris:
quare due sunt cões sibi τ cuili
bet forme.s.ꝙ ẽ forma assimila
tiua alij habẽti:τꝙ est forma di
stictiua a nõ habẽte τalij spũales
quarũ vna est ꝙ est signum reme
moratiuũ sacri suscepti:alia ꝙ
est signũ ꝯformatiuũ xpo cuius
sacrm̃ suscipiẽ τ ẽt obligatoriũ

ei eo modo quo suscipiēs sacr̄m obligat̄ p̄ eius susceptionez.6. dist.quarti.q.9.B.

Terminus alteratiōis est forma et similiter mutatiōis nō tñ pro ductiōis vbi est intelligēdum φ mutatio est p̄ se mutabilis alte ratio alterabilis: ⁊ motus mobi lis: illud aūt dz proprie alterari mutari: qd̄ de nō tali fit tale pu ta de nō albo album. de non no scente noscens: forma ergo q̄ fit tale ꝓprie est terminus muta- tionis nō tñ mutat̄: sed tñ mu- tabile mutat̄. productio aūt pro prie est solius termini cui p̄ pro ductionē acquirit̄ esse. cuz ergo forma q̄ est mutatiōis terminus nō habeat esse ꝓprie lz sit illud quo cōpositū hz esse: iō ipsa nō dz produci nec esse terminus ꝓ ductiōis sed tñ cōpositū siue il lud cōpositū sit ens p̄ se siue p̄ accidēs. ⁊ hmōi differētia pz qz de termino mutatiōis vel de for ma non dz qd̄ mutet̄ vel altere tur. sed est terminus mutatiōis tantū de termino aūt generatio nis. ⁊ productionis dicitur qd̄ est generatus ⁊ productus siue generatur. ⁊ producitur.3. dist. primi.q.6.Y.

Terminus annihilationis est pu rum nihil hoc est φ nihil termi ni a quo manet in termino ad quē nec negatio in aliquo apto nato que dr̄ ꝓuatio terminat eā opposite cōditiōes istis cōditio nibus sunt in corruptiōe vt cor ruptio est. nec tertio φ negatio in aliquo positiuo disperato ter minat eā. sed simpliciter nega- tio extra genus. s. extra oē posi tiuum siue subiectum qd̄ dicat̄ ꝓuatū f̄m illā negationem siue disperatū qd̄ includat illā nega tionē. Et istud vltimū requiri po test ostendi nā nō solū materia aeris corrupti manet ⁊ hz ꝓua tionē forme prioris. sed negatio forme aeris saluatur in forma ignis q̄ de nouo includit̄. ⁊ nega tio illa vt est in forma ignis nō est ibi vt in subiecto apto nato. Sed sic est tñ in materia com muni. Sz est ibi vt in aliquo dis perato ⁊ lz circūscribat̄ negatio illa. vt in materia cōi. q̄ mō ter minat corruptionē ⁊ ꝓpter quā corruptio modo non est annihi latio si tñ terminaret aliquā de sitionē negatio ista vt in dispera to adhuc nō annihilet̄ aer. Ad ꝓpositū ⁊ si in eucharistia non sint ille due rōnes de quibus pz φ ꝓpter eas corruptio non est annihilatio. s. qz aliquid cor- rupti manet. ⁊ qz negatio termi nans eam manet in apto nato. est tñ ibi tertia ratio. s. quod ne gatio terminans est in aliquo positiuo subiecto lz desperato 11. dist. quarti.q.4.D.

Terminus motus localis nō est nisi vbi. ⁊ ille terminꝰ est impfe- ctior termino cuiuscūq; alteriꝰ motus ⁊ ideo nullus est corpus ita imperfectū qd̄ nō hz in virtu te sua istum terminum. 49. di. quarti.q.14.J.B.

Timor est spēs tēperātie idē eñ est oīno timor qd̄ humilitas. lz alio nominet̄: sicut patere pōt p̄ Au. sup illud Matth.5. beati pauperes spiritu. frequēter eñ numerant̄ nō noībus ꝓpriis: et ideo scriptura frequēter cōmen dat timorē vñ illd̄ prouer. initiū sapiētie ē timor dñi. Nihil aliud est nisi humilitas. q̄ est ꝑncipiū virtutū. ⁊ cū inter dona ponitur pietas. hec est q̄ apud saluatorē

vocat' mia tista est spes iustitie exprimunt ergo inter dona quat tuor virtutes cardinales due q̄ demum prudētia p cōsiliū fortitudo pprie noie suo due autem alie nō sub rōne illaꝝ specieruꝫ intermediaꝝ: q̄ enumerant' in illo alio septenario: sꝫ in q̄busdā speciebus eaꝝ puta tēperantia in timore: et iustitia in pietate due infuse exprimunt' ibi. charitas q̄dem p spm̄ sapiētie vl' eni q̄n in scriptura cōmēdat' sapientia vt beatꝰ vir q̄ in sapiētia morabit' ⁊ huiusmodi ibi sapientia est charitas: est eni habitꝰ quo sapit habēti illō obiectū qō est in se sapiendū: quo. s. placet mihi bonū eius in se: ⁊ illō volo mihi p alia duo dona intellectum ⁊ sciam exprimit' fides īfusa. ita q̄ illa duo non circumloquunt' duos habitus. sed vnū tm̄ fm̄ pfectum ⁊ imperfectū ⁊ vnus pōt dari sine alio sed nō econuerso: pōt eni itellectus dici fides imperfecta que est notitia articuloꝝ pmoꝝ: ⁊ scia fides pfecta q̄ est explicita notitia de articulis sicut inscibilibus naturalibꝰ intellectus d̄r esse pncipij ⁊ sciētia cōclusionis. Spes aūt explicite nō enumerat' hic: sed datur intelligi p charitatē q̄ est sapientia. Sapiētia eni est qua sapit mihi deus in se. ⁊ qua sapit mihi vt bonum nam qui sapit: ⁊ saporem in se approbat ⁊ sibi appetit. 34. distinctione tertij. q. vnica. I. O.

Tota natura itellectualis nata est sic habere illō bonū fm̄ pfectam opationē: ⁊ imperfecta est nisi sic habeat natura autē non intellectualis tanq̄ inferior si nō est nata sic habere illō remanet imperfecta non priuatiue sꝫ negatiue hoc ex imperfectione nature. 49. distinctione quarti. q. 2. I. Dh.

Tota natura actiua est alligata cuidā ordini formaꝝ in trāsmutatiōe ita q̄ tota natura nō posset imediate post acetū inducere vinū. solus aūt deus in agēdo nō limitat' ad illū ordinē ⁊ mari me est ille ordo necessarius respectu agētis naturalis q̄n pcedit ab impfecto ad pfectū: q: illō nō pōt pluribus sed paucioribus modis produci. 43. dist. quarti. q. 3. M.

Totalis q̄etatio nature loquēdo de totalitate extēsiua reqrit q̄ quicq̄d est in natura q̄etabile q̄etet' ⁊ hmōi beatitudo hois nō est sine resumptiōe ⁊ reunione aie ad corpus q: aliq̄s appetitꝰ est in ipa aia ad corpus tāq̄ ad ppriū pfectibile vel saltē econuerso in materia sicut in pprio pfectibili ad formā illā. s. aiam sed inter illas q̄etatiōes vna est q̄etatio simpl'r ipsiꝰ nature q̄. s. est q̄etatio simpl'r nobilissima in illa natura inquantum q̄etabilis est. 49. dist. quarti. q. 5. F.

Totale pncipiū icludēs naturā vt obiectū ⁊ intellectū vt potentiā habentē obiectū sibi pñs est pncipiū pductiuū qō est natura ⁊ pncipiū cōpletū pducēdi p modū nature. Si eni essentia vt obiectū nō hēt rōnē pncipij in pductiōe verbi: quare magis diceret' verbū essentie q̄ lapidis si ex sola ifinitate itellectus vt pncipij pductiui posset pduci verbū ifinitū quocūq̄ alio obiecto pñte. 2. dist. primi. q. 7. I. O.

Tota scia naturalr acquisita est nūc de passionibus abstractiue

per intellectum cognitis: ita ꝙ
nõ tm̃ subiectũ intuitiue cogni
tum sed etiã abstractiue est illḋ
in quo cognoscit᷑ passio.3.dist.
secundi.q.6.G.

Totũ vniuersale qḋ diuidit᷑ in
indiuidua ꝛ in ptes subiectiuas
predicat᷑ de qualibet illaꝝ ptiũ
subiectiuaꝝ ita ꝙ quelibꝫ pars
subiectiua est ipsum. partes au
tem quãtitatiue in quas fit diui
sio totius cõtinui nũꝗ̄ recipiũt
predicationẽ totius diuisi in ip
sas.ꝛ lꝫ concurrãt diuisio totiꝰ
homogenei in partes quãtitati
uas. ꝛ diuisio spẽi siue diuisio
totiusvlis in ptes subiectiuas ꝙ̄
partes sunt idiuidua nõ tñ sunt
vnius totius diuisi: qꝛ totũ quã
tum diuidit᷑ diuisione quãtitati
ua: ꝛ nõ ꝑdicat᷑ de aliqua pte di
uidẽte sicut nec quãtum ethero
geneũ de suo diuidente. vlt᷑ eñ
nulla pars quãtitatiua est totũ
illud cuius est pars: sed cũ hoc
cõcomitat᷑ ꝙ sunt plura indiui
dua habẽtia idẽ cõe qḋ cõe diui
dit᷑ in ipa alia diuisiõe ꝛ illḋ cõe
nõ erat illḋ quãtũ qḋ diuideba
tur diuisiõe quãtitatiua est ig᷑
aliud totũ diuisum hac diuisio
ne ꝛ illa: ꝛ tñ in easdẽ partes per
accñs sed formal᷑r ptes alteriꝰ
rõnis respectu huius totius ꝛ il
lius qꝛ respectu huius integra=
les ꝛ respectu illius subiectiuas
Et ꝓpter istũ cõcursum duaruꝫ
diuisionũ duorum totorũ in par
tes in ꝗbus concurrit diuersa
ratio partis. putauerunt aliqui
ꝙ ista duo tota diuiderentur in
partes eiusdem rõnis.3.dist. se
cundi.q.4.S.D.

Transmutatio tã actiua ꝗ̄ passi
ua est necessario ad aliquẽ ter=
minũ accipiẽtẽ esse illa trãsmu
tatione qꝛ s᷑m terminũ formalẽ
passum se hꝫ aliter nunc ꝗ̄ ꝑus
operatio aũt nõ est ad aliquem
terminũ accipientẽ esse per ipaꝫ
immo eo mõ quo hꝫ terminum
ad quẽ. nec est productiua ter=
mini ad quem. nec eductiua de
potentia passi nec inductiua in
passum. sed presupponit termi=
num oĩs aũt actio de gñe actio
nis vel est ꝓductiua termini vel
eductiua vel iductiua immo eo
ipso quo actio talis ponit᷑ in di
uinis puta generatio vel spira=
tio ꝑ ipsam aliꝗs terminus ac=
cipit esse. s. suppositum genituꝫ
vel spiratum.13.q.q.Bb.

Trãsmutabile s᷑ꝫ suũ esse simpl᷑r
cõcurrit cũ agẽte vt cõcausa nec
accipit simpliciter esse ab ipõ sꝫ
tñ accipit esse s᷑m formam ꝗ̄ in
ducitur. Respectus etiam pro=
ducti ꝛ inducti patet ꝙ sunt aliꝗ
ꝛ siue terꝗ̄ sit dependẽtis a ꝓdu
cente. qꝛ illḋ ꝑmo dependet qḋ
primo accipit esse. ꝛ hoc est pro
ductum illud secundario vel ꝑ
accidens dependet qḋ secunda
rio accipit esse ꝛ hoc est eductũ
vel inductũ. Istoꝝ trium respe=
ctuũ ex pte agentis duo ꝑmi nõ
sunt extrinsecus aduenictes. qꝛ
vel agens non hꝫ relationẽ rea
lem ad ꝓductum vel inductum
sicut est de deo ꝓducente crea=
turam vel aliquid in creaturis.
vel si non habet necessario con
sequitur fundamentum posito
termino hoc est manifestius de
respectu consequente in produ
cto vel educto ꝙ. s. nõ est extrin
secus adueniens. quia necessa=
rio sequitur fundamentum po
sito termino. Ille autem respe=
ctus qui ad passum est extrinse
cus aduenięs qꝛ bñ possibile est

actiuũ ⁊ passiuũ esse ⁊ ēt approximata ⁊ tamē nõ habere istuȝ respectũ. ꝙ agēs sit illud a quo trāsmutatur. nec illud ab ipso trāsmumutetur vtpote si est aliqđ impediēs actõeȝ. ergo actio cũ sit respectꝰ extrinsecꝰ adueniēs vt p̄us est deductũ: erit habitudo agētis ad passiuȝ trāsmutatũ. 13. dist. quarti. q. 1. ꝭ. F.

Tres cõditiões ponunť ptinere ad virtutē theologicã. p̄ma est respicere deũ pro p̄mo obiecto. secũda habere pro regula: p̄mã regulam humanoꝝ actuum. nõ aũt regulã acq̄sitaȝ. tertia imediate infundi a deo sicut a cã efficiente. hic distigũtur: sicut alia est ratio obiecti. alia regule alia efficientis. Si oēs tres requirantur ad virtutē theologicaȝ. patet ꝙ fides ⁊ charitas acquisite nõ sunt virtutes theologice: nec spes acquisita: qꝛ deficiunt in tertia cõditõe. si prima sufficiat vel etiaȝ prima cũ secũdo sic spes acquisita potest poni virtꝰ theologica: quia est circa deuȝ imediate: vt circa obiectum desiderãdo ipȝ: vt bonũ sperantꝭ. ⁊ si nõ speret illud in se foꝛe: tñ sperat. i. desiderat illud sibi ⁊ nõ aliud. Similiter secũda cõditio cõcurrit ibi: qꝛ habēs spem acquisitam innititť immediate prime veritati: vt p̄me regule nostroꝝ actuũ. Non eniȝ desiderat qđ prudentia acquisita dictat desiderandũ: sed qđ veritas prima supnaturaliter ostendit esse desiderandũ. 26. dist. tertiꝭ. q. vnica. F.

Tres persone sunt vnuȝ: qꝛ illud vnũ qđ est natura p̄dicatur de eis simul: ⁊ de qualibet earum. si aũt haberent aliquid vnũ: qđ nõ predicaretur de eis: puta si tres homines haberent vnam animã intellectiuam ſm fictiones Auerrois nõ dicerētur aliquid vnum: sed habētes vnum Ita in proposito. christꝰ nõ dicitur duo: lȝ habeat in se duo vel duas natura: humanaȝ. s. ⁊ diuinam sicut nec cõpositum per se dicitť duo: lȝ habeat in se duo scȝ materiaȝ ⁊ formaȝ. 6. distinc tertiꝭ. q. 2. E.

Tres virtutes morales acquisite. scilȝ fortitudo: temperantia ⁊ iustitia sunt genera intermedia. naȝ prima cõcupiscibilia vidẽtur esse duo. s. honoꝛ ⁊ voluptas vel delectatio stricte sũpta aliter ponitť ꝙ primo bonuȝ est conueniēs. ⁊ hoc vel honestum vel delectabile siue etiam vtile. Sed vtile nõ potest esse primo motiuũ ad cõcupiscẽduȝ qꝛ nõ cõcupiscitť nisi in ordine ad aliud Idem cõcludit illđ prime Joan. scđo. Omne qđ est in mundo ⁊c̄. Nã cõcupicētia oculoꝝ: que. s. respicit diuitias: nõ potest esse prima loquẽdo de diuitꝭs inquãtuȝ sunt bonũ vtile ⁊ nõ delectabile. ꝙ si loq̄mur de diuitꝭs inquãtuȝ sunt pulchꝛe hoc est inquãtuȝ sunt bonũ delectabile: sic possunt primo cõcupisci sicut aliđ pulchꝛũ visibile ita ꝙ prima concupiscibilia vt dictũ est a natura rationali sunt honoꝛ ⁊ delectatio stricte sumpta. Igitur p̄me species temperãtte que moderanť circa cõcupiscibilia erunt due: qꝛ que moderať circa honoꝛes dicitť humilitas: que circa voluptates retinet nomē generis: ⁊ qđ possunt esse voluptates distincte: circa quas volũtas moderať. tot pos

sunt eē species illi⁹ temperātie que moderatur ipas volupta-tes.puta altera circa gustabilia altera circa tāgibilia:nec solum de voluptatib⁹ sensitiuis q̄b⁹ de lectaṫ volūtas ɔiuncta:sȝ ēt de voluptatib⁹ ꝓpriȷs ipsi volūtati:vt volūtas est.Uñ volūtas angeli pōt appetere bonū delectabile.lȝ nō habeat appetitū sensitiuū cōiunctū .Et ꝙ ille temperantie distinguanṫ . probaṫ . qꝛ circa aliq̄ potest eē summa delectatioꝛ circa alia nulla.pōt eē aliq̄s tēperat⁹ simplr circa venerea:vt volēs vti tm̄ sua:vṫ simplr nolēs vti:ꝛ intēperatus circa gustabilia volēs comedere nō comedēda : vel nolēs comedere comedēda pōt ēt aliq̄s eē tēpat⁹ circa sensibilia.ꝛ intēperat⁹ circa speculabilia : puta si volūtas sua delecteṫ in hoc ꝙ intellectus summe speculaṫ intelligibilia: quoꝛuȝ speculatio nō est multū vtilis s̄m se:hic delectatio est imoderata ꝛ moderāda.34.di.tertȷ̄.q.vnica.R.

Tria cōcurrunt.s.extraneitas ex generatione naturali.ꝛ gr̄a que est gratuita volūtas ipsius adoptantis.ꝛ bonū ad q̄d ꝑordinatur ex ista gr̄a .s. hereditas ad quaȝ hȝ ius succedenti ex adoptione.10.dist.tertȷ̄.q . vnica.B.

Tria sacramēta.s.eucharistia ad nutritionē spiritualem . matrimoniuȝ ad ꝓcreationē corpoꝝ leȝ.penitētia ad recōciliationē annualē i nullo certo gradu cō cōstituunt in ecclesia.imo possunt esse cōmunes oi membro ecclesie in quocūq; gradu.Sed ꝑm⁹ grad⁹ i ecclesia ꝛ q̄deȝ vniuersalissim⁹ est recipi in familiā christi.quod fit in baptismo secūd⁹ sp̄alis in militiā ad defēsionē fidei xp̄iane.ꝙ fit in ɔfirmatione.tertius cōstituit in patrē ꝛ pastoreȝ ad introducendū alios in ecclesiaȝ. ꝛ ad dirigendumꝛ ad instruendū eos.q̄d fit in ordine.6.di.quarti.q .10.R.

Trinitas est quasi quoddā totū numerale salteȝ in cōceptu intellect⁹ nostri.ꝑsona aūt est ibi quasi ps huius toti⁹.ita etiam appropriatū ꝑsone inquātū appropriaṫ est ibi quasi pars eiusdeȝ.qꝛ accipiṫ ꝓ illo.cui appropriaṫ.nec tm̄ hoc.sed ēt appropriabile.lȝ nō acceptū vt appropriatū.adhuc est ibi quasi pars eiusdem. qꝛ ei⁹ ratio vt est.ꝛ vt cōcipiṫ complete saluaṫ.in vna ꝑsona.ꝛ ꝑ ɔñs ratio eius nō ponit trinitatem.sed ponit cōcomitāter vnitatem alicui⁹ ꝑsone.in qua sit. lȝ igiṫ creatura cōiter non represen̄tet nec ꝑsonam vt ꝑsona.que est in intellectu nostro quasi pars trinitatis . nec appropriatū. vt appropriatuȝ. Nō eñ sic cognosciṫ appropriatū nisi cognoscaṫ illō cui appropriaṫ repñ̄tat tm̄ appropriabile i quo saluaṫ quasi ratio partis.mō predicto respectu trinitatis.3.dist ꝓrimi.q.5.J.F.

Trib⁹ virtutibus theologicis in via succedūt tres ꝑfectōes i beato.siue virtutes siue act⁹ non curo.sȝ nō opȝ illa succedētia eē de essentia beatitudinis sicut accipim⁹ beatitudinē ꝓ summa ꝑfectione beatificabilis nature ꝑ̄am sūme obiecto ꝑfectissimo ɔiūgēte.49.di.quarti.q.6.J.X.

Tristitia sequiṫ vt effectus naturalis nolitionē actualē alicuius ꝛ cōsideratiouē actualē illi⁹ noliti . lȝ.iste due cause multiplr

possint cõcurrere. q2 ex tot causis ex quot põt eẽ talis cõsiderõ actualis in intellu2 talis actualis nolitio in volũtatẽ. tñ nihil vnũ põt esse cã tristitie loquẽdo de naturali causatione: nisi possit esse cã cõcurs⁹ istoꝝ duorũ q̃ue sunt cause prime naturaliter necessarie. 14. di. qrtũ. q. 1. Q.

Crusatica est illa q̃ an liceat tollere maleficiũ intẽtione curãdi maleficiatũ. nõ enĩ solũ lz. sz est meritoriũ destruere opa diaboli: nec in hoc est aliq̃ infidelitas q2 destruens nõ acqescit opib⁹ malignis: sz credit demonẽ posse 2 velle fatigare dũ tale signũ durat: 2 destructio talis signi imponet finem tali vexationi. 34. dist. quarti. q. vnica. C.

Tumor aque semp est in directo lune vbicũq3 sit luna 2 ille tumor circuit totã terram in tãto tpe quãto luna circuit suũ orbẽ p motũ fimamenti. s. 25. fere horis: q2 luna ab ortu ei⁹ vsq3 ad ei⁹ iteratũ ortũ cõsumit plus tẽporis q̃ sit dies naturalis hñs 24. horas per spatiũ tpis i quo oriunt. 13. grad⁹ eqnoctionales q2 in vna reuolutõe firmamẽti tñ ptrãsit luna de spatio motu suo ppiio q̃ est ad orientẽ contrã motũ firmamẽti. sz eleuatio 15. graduũ equinotionalis facit vna hora. ideo ferũt q2 luna pcurrit orbẽ suũ in. 25. horis minus duob⁹ gradib⁹. 2 tumor aq̃ in totidez horis circuit totuz occeanũ regulariter 2 si tñ irregulariter accidat flux⁹ i maribus mediterraneis 2 fluuijs ratio est q2 inundatio alioꝝ mariũ venit in isto tumore occeani in directo alicui⁹ regionis: 2 tumore occeani in directo mot⁹ lune: pars aũt aque eiusdẽ tumescentis in occeano fluit ad locuz et alueos humiles vicinos pp naturã gra uitatis aque et fluunt tũc maria mediterranea. Recedẽte aũt luna ab illo aspectu vel situ recedit tumor p̃dictus 2 per 9ñs in loco occeani vbi pu⁹ fuit aqua eminẽtior q̃ in mari 2 in fluminib⁹ mediterraneis laz p recessum illi⁹ tumoris fit aqua ibidẽ hũilior terra. iõ aq̃ inũdãtes ad loca illoꝝ fluuioꝝ pp loci hũilitatẽ ex eadez lege nature fluũt ad occeanũ. 2 hec ẽ cã in gñali flux⁹ 2 reflux⁹ maris. Sz mare mediterraneũ magnũ q̃d decurrit ab occidẽte in orientẽ diuidẽs Italiã ab Egypto: 2 ab alijs regionibus Aphrice 2 Asie nõ fluit ex illa cã ita sensibilr. q2 occean⁹ igredit mare illud p angustũ itroitũ ex pte occidentis versus hispaniã q̃ vocat angustia maris: regulr tñ nõ accidit in alijs marib⁹ sicut in occeano q2 maria quãto ppinqora sunt occeano tãto citi⁹ fluũt. sicut maria septẽtrionalia p̃cipue mare iter noruegiã 2 scotiã: 2 iter hyberniaz 2 hispaniã. maria autez distantia tardius. 14. di. secũdi. q. 3. B

Ubi accidentia sunt infra substãtie generãtis nõ attingũt terminũ pricipalẽ: sed tñ quãdã dispositionẽ putã: vt pz de qualitatib⁹ alteratiuis elemẽtoꝝ que nõ atingũt formaz substãtialẽ. alioqn qualitas esset principiuz actiuũ immediate in materiaz receptiuã forme substãtial: q̃d est incõueniẽs cũ nõ possit recipi nisi i sbã 9posita i essendo nec ergo potest agere accidẽs: nisi i substãtiaz 9po

sitã.ẽita.nõ in materiã p̃mã vel purã p̃ hoc appet ad illd q̃d dr sc̃do de ala de calore. calor.n. dr instrumentũ ale in gñando carnẽ alatã pro quãto est p̃nci piũ alterãdi in alteratione pre uia ad gñationẽ.nõ aũt q: in in stãti gñatõis attigat formã car nis tãq̃ terminũ:sicut nec atti git materiã substãtialez carnis tãq̃ passuz.1.di.q̃rti.q.1.J.O.

Ubi ad idem ↄcurrũt cã vniuo ca ⁊ equoca.equoca ẽ p̃fectior. s̃z q̃ nõ possit sine vniuoca:hoc est aliq̃lis imp̃fectiõis i ip̃a eq̃ uoca.ptz de⁹ ei põt sine cã vni uoca:s̃z sol nõ põt i alal p̃fectũ: s̃z possz imp̃fectũ.ergo quecũq̃ equoca sola sine vniuoca põt in effectu.ip̃a ẽ simplr̃ p̃fectior q̃ illa equoca q̃ possz ↄcurrere cũ vniuoca ad idez causandũ: ⁊ p̃ ↄñs equocatio tal' hz duplicem p̃eminẽtiaz causalitatis sup ef fectũ: vnã quaz hz vlr̃ equoca ↄcurrẽs cũ vniuoca:⁊ aliaz q: hz illaz p̃fectionez:quã vniuo ca h̃ret in cãndo q̃ cãrẽt multe cãe equoce lz lõge perfectiores vniuocis.12.dis.q̃rti.q.3.S.Y.

Ubi est aliqd de se hoc: ⁊ tñ non est incõicabile: non p̃t intelligi aliq̃ determinatio vlterior nisi ad incõicabile. essentia aũt di uina est de se hec:⁊ tñ cõicabi lis.si ergo dz itelligi aliqua de terminatio ad suppositũ:cũ sup positũ sit incõicabile.oportz q̃ hoc sit per aliqd q̃d est p̃io in cõicabile.tale non p̃t esse q̃d ẽ ad se:q: quicquid est ibi ad se ſm illud suppositũ est p̃fectio simpliciter:⁊ sic cõmunicabile: ⁊ ita opz ↄstitutiuũ suppositi differre a natura gñe:nõ quali tercũq̃:sed ea differẽtia q̃ est in ter rem ad se ⁊ rem ad alteruz 1.q.q.J.X.

Ubi natura p̃mi nõ ẽ eadẽ cũ natura sc̃di.ibi negatio p̃nci piati statim sequit' naturã p̃i mi añq̃ intelligat' ordo ad se cũdũ.Sed vbi est eadẽ natura p̃mi ⁊ sc̃di. negatio principia ti nõ sequit' nãm:sed aliqd pro p̃iũ illi.illud hic nõ p̃t esse ſm cõem opinionẽ nisi relatio.18. dist.p̃mi.q.2.N.

Ubi quodlibet pluriũ requirit aliquã perfectionẽ p̃p̃iã for malr̃ vel virtualr̃ in cã:potens in plura est p̃fectius:q̃ potens in pauciora.q: ad min⁹ plures perfectiões formales:que forent proprie illis pluribus: habent' virtualr̃ in tali.⁊ q̃d plures p̃ fectiões virtualr̃ hz est p̃fecti⁹ simplr̃ ⁊ q̃d infinitas est infini tũ.sed si siue simul siue successi ue posset causa in plura.quoꝝ nõ quodlz requireret p̃p̃iam p̃fectionez formalem.vel v̄tua lem in illa causa. nõ ibi ex plu ralitate posset ↄcludi maior p̃ ctio.2.dis p̃mi.q.2.J.3.

Ubicũq̃ põt deus facere substã tiã naturalẽ nõ sub mõ suo na turali vl' sub mõ sibi opposito: põt eam facere sub mõ suo na turali seu cõueniẽti sue nature probatio q: in faciẽdo p̃mũ est duplex miraculũ vnũ.vero tam tũ est in faciendo secundũ.10.di stin. quarti.q.2.E.

Uelle cõcupiscẽtie presupponit velle amiciti e. nullus eñi cõcu piscit nisi magis amet illd cui cõcupiscit bonũ concupituz q̃ amet ipsum ↄcupitum ⁊ prius aliquo modo. ergo prius amat quis se amore amicitie q̃ ali quod bonum sibi:⁊ in isto prio

ri pōt:vel potuit eē inordinata volitio amicitie: plus.s.amādo se ꝙ iuste debuisset amare ḟm rectā rōnē: ſ ista volitio inordinata potuit eē in primo instā ti creationis angeli: q: in primo instāti potuit sibi ostendi bonū diligibile sibi:⁊ eque primo vel prius natura potuit amare se i se.ꝙ potuit inordinate amare se in primo instāti.prius etiā natura pōt obiectū bonū esse cognitum in se ⁊ etiā amabile in se ꝙ vt relucet in habitu: q: nō quietat amantem nisi vt in se.5.dis. secundi.q.2.F.

Uenialia delenꝫ totaliter quantum ad culpā ⁊ penā:qñꝙ sine aliquo opere spāli sicut p actū feruentē cōtemplationis in deū quēadmodū gutta consumitur a flamma vehementi.17.dist. quarti.q.vnica.J.R.

Uerbū cuilibet alij beato est speculuꝫ repñtans determinata ob iecta vltra q̄ non pōt velle ordinate videre alia:ſ huic est speculum repñtans omnia: ⁊ ideo ipsa potest ordinate velle videre oīa quotcūꝙ infinitoꝝ ad q̄ est in potentia ꝑpinqua ad videndum sicut si essent sibi presentia per ꝓpriū habitum vel p aliquem actū primū cognitiuuꝫ qui posset dici habitus.14.dis. tertij.q.2.J.O.

Uerba cuiuscūꝙ tēporis dicunꝫ de deo vere siue significēt actus personales:siue eēntiales:sicut pꝫ per Augu.sup Joan.homil. 99.super illud Joā.16.nō eniꝫ loqueꝫ a semetipso: ſ quecūꝙ audiet loquetur.audiet inquit Aug.de spū:qđ vtiꝙ audiuit:⁊ audit: q: spirituꝫ.s.audire est a patre filioꝙ procedere.⁊ p ꝯñs qđ audiet audiuit:⁊ audit sicut quod scit.sciuit:⁊ sciet. igiꝫ vult ipse dicere:ꝙ verba omniū temporꝝ vere dicunꝫ de deo.⁊ illud: apparet p illud:qđ adducit magister in littera distin.8.c.2.Sꝫ quid significant ista ṽba diuersorum temporꝝ: cum dicunꝫ de deo. Rñdeo magis proprie pñt dici cōsignificare nunc eternitatis ꝙ differentias tēporis nō tñ illud nūc absolute:q: non esset variatio:tunc diuersoꝝ modorum tpis significādi:ſ inꝙtum coexistit partibus tpis vt diciꝫ deus genuit consignificaꝫ nunc eternitatis:vt sic sit sensus deus hꝫ actū gñationis in nunc eternitatis:inqnantū illud nūc coexistebat ꝓterito.deus generat: hoc est hꝫ actū in nunc eternitatis:inꝙtum nūc eternitatis coexistit pñti.⁊ ex hoc pꝫ ꝙ cum illud nunc vere coexistat cui lꝫ differētie tpis vere dicimus de deo differētias olum temporū.

Expressius tñ ḟm beatū Gregorium significaꝫ diuine gñationis veritas p hunc sermonē.semper natus est ꝙ per istum sermonē semper nascitur.q: per li natus significaꝫ natiuitas:vt perfecta ſ cum li semp significaꝫ vt perfecta cuꝫ omni parte tpis coexistere.⁊ita nō tñ significaꝫ omni parti tpis coexistere sicut significatur per istā semp gignitur: ſ significatur etiaꝫ omni parti tpis coexistere sub rōne ꝑfecte. ⁊ in hoc vꝫ exꝑssissime significari veritas huius ꝓcessionis.9. dist.primi.q.vnica.J.D.

Uerbum diuinū a patre exprimitur.⁊ hec exꝑssio est relatio originis. huic eñ exꝑsso cōicatur ex vi ꝓductionis sue notitia in-

finita q̄ ex hoc est declaratiua
ois declarabilis.hȝ igit relatio
neȝ realē ad exprimentē:a quo
signif:ſȝ aliam.ſ.declarātis hȝ
non tm̄ ad ipsum:ſȝ q: est infi-
nitum hȝ respectuȝ declaratiui
ad se ꝛ ad ipm ꝛ ad oia alia: et
ista est tm̄ relatio rōnis: q: non
tm̄ eshad creaturā.ſȝ ad seipm.
Et si nulla relatio realis ē ipsi⁹
ad creaturā.ex di.30.multoma
gis igit non eiusdē ad se est rela
tio realis:ſȝ istud declarare cō-
petit formalr verbo. ꝓducenti
autē cōpetit principiatiue.sicut
in nobis cōpetebat memorie ef
fectiue:ꝛ tunc verbū formalr de
clarat oē declarabile.pater aūt
verbo declarat non formalr:ſȝ
principiatiue inq̄tuȝ sibi cōicat
notitiaȝ actualem infinitā:qua
verbum actualiter declarat.32.
distin.primi.q.2.B.

Uerbum nō est infinitū ſm rōneȝ
ꝑsonalitatis sue ſm quā susten
tat naturā assumptā. igit nō re
quirit illimitatio vel infinitas i
illo supposito qd sic sustentifi-
cat.assumptū pȝ:q: tunc aliqua
perfectio infinita formalr dees-
set patri que est in filio.1.distin.
tertij.q.4.J.A.

Uerbuȝ nullā causalitatē hȝ sup
actū volūtatis create in christo
quam nō habeat tota trinitas.
iōvoluntas creata in christo nō
priuat dominio.respectu suorū
actuum plus ꝓpter vnioneȝ ad
verbum q̄ si nō vniretur ei.17.
dist.tertij.q.vnica.E.

Uere penitēs primo ꝛ partē pe-
nitentie impositē explēs:ꝛ ante
totā expletā recidiuans in mor
tale ꝛ in illo mortali decedens
pro parte penitētie residua ex-
plenda soluet penā in inferno:
sed nō nisi temporalē:q: ex quo
in remissione peccatorum priori
cōmutabatur debitū pene eter
ne in debitum pene tēporalis :
nunq̄ iste est debitor ꝓ illis nisi
pene tēporalis: ꝛ per ꝯns pena
totali soluta erit liber ab istis :
non tn̄ in inferno est redemptio
illius.ſ. peccati pro quo iste est
damnatus.q: ꝓ illo debitū pe-
ne eterne nunq̄ fuit cōmutatū
in debitū pene tēporalis.ꝛideo
semꝑ manet illud debitū si nun
q̄ pōt esse illa pena tota soluta
21.dist.quarti.q.1.J.D.

Uerior est identitas substantie
create ad suum suppositū q̄ na
ture diuine ad suum:hoc nō se-
quitur.si intelligat ex parte rei:
q: licet entitas indiuidualis in
creaturis ꝑ se determinat natu
ram:ꝛ faciat ꝑ se vnum cuȝ ea.
tamē illud vnuȝ est cōpositum
aliqua cōpositione etiaȝ reali.
relatio aūt lȝ nō per se determi
net naturam diuinā: tn̄ ita vere
est idem ei:ꝙ nulla fit ibi cōpo-
sitio.ꝛ ideo realr siue meta.lo-
quēdo multo ē verior identitas
suppositi diuini:ꝛ in se.ꝛ ad na
turam: q̄ suppositi creati in se
vel ad suam naturam:logice tn̄
loquēdo bene pōt cōcedi ꝙ sub
stātia creata formalr dr de suo
supposito. q: per se primo mōt
non sic deus de patre:q: pater
non hȝ ita per se vnum ꝯceptū
in itellectu sicut for.Si inferas
igit predicatio hec verior est q̄
illa negari pōt ꝯntia:q: aliqua
predicatio nō formalis:vel non
per se potest eē verior q̄ illa for
malis:ꝛ per se.si quidem maior
est identitas extremorū in re:in
quorum cōceptu est minus for-
malis inclusio vel inherētia.26.

dist.primi.q.vnica.Aa.
Uerisimile est φ multa noia sint in sacra scriptura distincte diui nam essentiaz significātia.sicut iudei dicūt de noie dei qδ vocāt tetagramaton: Et vt deus dicere exo.tertio hec dices filijs israel: qui est misit me ad vos: hoc nomen mihi est ineternum. Et ca.6. Ego dñs qui apparui Abraam &c.nomē meū adonai non indicaui eis.22.distin. primi.q.vnica.A.
Uerissime illud est nihil qδ includit ꝯdictionem & soluz illud:qz illud excludit omne esse extra intellectū & in intellectu.qδ em est sic includēs ꝯdictionez sicut non pōt esse extra animā ita nō pōt esse aliquid intelligibile vel aliqδ ens in aīa. qz nunꝗ ꝯdictorium cum ꝯdictorio ꝯstituit vnū intelligibile:neqꝫ sicut obiectū cū obiecto.neqꝫ sicut modus cum obiecto.3.q.q.j.A.
Ueritas principij practici necessarij nō depēdet a volūtate magis ꝙ speculatiui:nec cōclusiones necessario illate ex tali principio.4.q.prol.j.G.
Ueritas principij vr in rōnibus terminoꝝ.ille aūt rōnes terminoꝝ vt actu intelligibiles & vniuersales relucēt intellectui per actionez lucis intell'is agentis. Sic igit videt veritatem principioꝝ in luce intellectus agētis: nō tanꝗ imediata causante illa visionem.ſꝫ mediate scꝫ causando rōnes terminoꝝ in esse intelligibili per quas postea causatur actus videndi veritatē principiorum.15.q.q.S.
Ueritates enūciate contingēter de christo in nullo subiecto cōtinentur virtualr:sicut subiectuz dicitur cōtinere passionē:qz tūc inessent necessario: tñ habēt ali quod subiectū de quo imediate enunciant & primo illud est verbum.naz veritates theologice de incarnatiōe: passione:natiuitate &c.sunt iste verbū est factū homo: verbū est hō natus:verbum est hō passus.3.q.prol.Q.
Ueritas intellectus nō depēdet: nisi a solo obiecto:qδ obiectū si ita se habeat sicut intelligit: verus est intellectus. bonitas aūt voluntatis nō dependet a solo obiecto. ſꝫ ab alijs omnibus dr cunstantijs: & potissime a fine. 48.dist.primi.q.vnica.B.
Ueritates necessarie de patre:ēt de spiritu sancto:& de trinitate impossibile est cōtinēri virtualiter primo in christo:qz si verbū incarnatum non fuisset:ille veritates necessarie nihil min' fuissent.3.q.prol.j.O.
Uerum nō dicit in quid de omnibus ꝑ se intelligibilibus: qz nō dicitur in quid de ente. nec de aliquo per se inferiori ad ens. 3.dist.primi.q.3.A.
Uerum est φ persona ē simplex: sicut essentia.persona tñ includit aliqua:quoꝝ vnum non est formalr alteꝝ. non ita includit essentia.& ideo se tota distinguitur:ſꝫ persona non se tota distinguatur ꝑpter essentiam:ꝙ communis est.sufficit em talis identitas nō formalis in aliquo ad hoc vt vno distinguatur filius: & non altero.26.distin.primi.q. vnica.j.Dd.
Uerū est φ beatitudo esset perfectior si gaudiū esset de essentia eius.ſꝫ hoc non pōt esse vt si sapientia esset de natura hominis esset perfectior ꝙ mō. ſꝫ passio

non põt esse de natura beatitu dinis. qꝛ de essentia eius est ꝙ cõiungat obiecto beatifico. sed hoc non põt facere passio. 49. dist. quarti. q. 7. ꝟ. C.

Uerum est beatitudinem non solum in vniuersali: ſ3 etiã in speciali appeti naturalr̃ ab homine sicut inferius patebit di. 49. sed nõ est notum naturali rõne ꝙ ipsa in particulari que. s. consistit in illo quo nos credimus illam consistere appetitur naturaliter ab hoie: oporteret enim esse notum per rationem naturalem: ꝙ ille actus nobis ẽ conueniens tanꝗ̃ finis. 43. distinc. quarti. q. 2. Bb.

Uiator habens cõceptum simplicem ⁊ perfectissimũ ad quez attingit homo ex naturalibus nõ transcendit cognitionem perfectissimã simplicẽ de deo possibilem metaphysico. Cognitio enim fidei non tribuit ꝯceptum simplicez de deo. sed tm̃modo inclinat ad assentiendũ quibusdam complexis: que nõ habent euidentiã ex terminis simplicibus apphensis. ⁊ per ꝯñs per fidem non habetur conceptio simplex transcendens oẽm conceptum simplicem apud metaphysicum. 7. q. q. Lr.

Uiator velle concupiscentie vult sibi bonuz. ⁊ velle amicitie vult deo bene eẽ. primus appetitus respectu boni habendi sit amor complacentie boni habiti sibi: ⁊ ita amor fruentis: non tamen quo fruitur formaliter: ſ3 eius qui fruitur alio amore illo eodem obiecto in se qđ amat sibi illo amore: secũdus appetitus. i. imperfectus amor fit amor pfectus fruentis. i. quo fruitur. 49. dist. quarti. q. 5. B.

Uidetur intelligibiliuz naturaliter a nobis intellectoꝝ species in intellectu eẽ quasi instrumentum ipsius intellectus nõ motum ab intellectu. vt agat quasi s. aliquid recipiat ab intellectu. ſ3 quo intellectus vtitur ad suã actionez vt puta, qñ intellectus agit spẽs illa tanꝗ̃ minus principale agens coagit ad idem vt ad effectum cõmunem. 3. distin. primi. q. 8. ꝟ. C.

Uidetur manifeste falsum ꝙ aliquod creatum vt distinguit cõtra eternũ mensuretur eternitate ⁊ nõ euo. quia siue enim includit successionẽ siue possibilitatem ad deficiendũ videt cõpetere cuicũqꝫ creato: quod nõ est ꝓprie tẽporale. eternum em̃ sicut est totum simul actu ita caret potentia nõ essendi. 49. dist. quarti. q. 6. ꝟ. Lr.

Uidet ꝙ quilibet sacerdos prius tempore accipiat potestatẽ cõfitendi ꝗ̃ absoluẽdi. 19. distinc. quarti. q. vnica. ꝟ. E.

Uidetur solus ille intellectus cõprehendere aliquod intelligibile cuius tanta est perfectio in intellectualitate ꝗ̃ta est perfectio vel intelligibilitas intelligibilis. ⁊ ideo ibi est cõmensuratio ⁊ adequatio. ⁊ propter hoc neutrum est respectu alterius excedens. ⁊ ita vtrũqꝫ quasi finituz est alteri. qꝛ simplr̃ adequatum sicut ꝓpter equalitatẽ personarum diuinaruz posset dici vna persona finita alteri qꝛ nõ excedens eam. ⁊ tñ simplr̃ non est finita. qꝛ ergo nullus intellectus creat⁹ põt habere tantaz intellectualitatem neqꝫ in actu primo neqꝫ in actu scđo quan-

ta est intelligibilitas dei vt ob
iecti: imo in infinitū excedit. iō
nullus talis intellectꝰ creatꝰ. ⁊
si videat qd̄cūq̄ visibile ex p͛
te dei: pōt ip̄m ꝯprehēdere. q͛
nō est ꝯmēsuratio hincinde. 14.
di. tertij. q. 2. F
Uidetur hoc rōnabile. ꝙ ex quo
in p̄tāte ecclesie fuit determia
re istā formā ad illa verba. ba
ptizo te sicut dictū ē supra. di.
5. q. 2. nō vꝫ ꝙ ipsa voluerit ali
quē ita precise ad illā formā ar
ctare vt ꝑ hoc alicui ꝑcluderet
via salutis. nūc aūt in casu ꝑdi
cto alicui illoꝝ ꝑcludit salus si
nō posset aliqͥs sine pctō mor
tali vti illa forma baptizo vos
nā si in quocūq̄ casu esset pec
catū mortale nullꝰ deberet eos
sic baptizare. nullus eīn debet
salutem alterius ꝓcurare pec
cando in se mortaliter. 6. disti.
quarti. q. 2. M
Uidebimꝰ in pria tres. inquātū
tres: hoc ē rō formalis trinita
tis videbit. Sꝫ ip̄a trinitas non
erit rō formalis vidēdi. vel cā
inherētie predicāti ad subiectū
s. fruitiōis vel visiōis: sꝫ vnitas
eētie. ꝙ si arguat ꝑ credere q͛
credimus deū trinū inquantuꝫ
trinꝰ dico ꝙ nō ē sic. q̄ eētia
diuina nō causat in nobis ime
diate actū credēdi: sicut causa
bit imediate actū vidēdi: ⁊ hoc
ē ꝑꝑ iperfectionē intellectiōis
nostre ꝓ statu isto: q͛ intelligi
mus ꝑsonas distinctas ex crea
turis. ⁊ distinctis actibꝰ: ⁊ ita ꝙ̄
tū ad cognitionē nostrā ꝑt mō
trinitas eē rō formalis cogno
scēdi: tūc aūt erit ꝑcise cognita
⁊ nō rō formalis cognoscendi
q͛ tunc videbit ꝑ rōnē essentie
in se. vt ꝑ rōnē obiecti. 1. di. pu
mi. q. 2. J. 2.
Uilis seruitus nō ꝑt eē iuste in
ducta nisi dupl'. vno mō q͛ ali
quis volūtarie se subiecit tali
seruituti: lꝫ talis subiectio eēt
fatua: imo forte cōtra legē na
ture ꝙ hō libertatē suam a se
abdicet. postq̄ tn̄ facta est ne
cesse est seruare. q͛ hoc est iustū
Alio mō si aliquis iuste domi
nans cōitati vidēs aliquos ita
viciosos qd̄ libertas eoꝝ noceret
eis ⁊ reip. pōt iuste punire eos
pena suitut; sicut iuste possꝫ eos
occidere in certis casibꝰ ꝑꝑ bo
num reipublice. 36. distin. quar
ti. q. 1. B
Uiolētū vno mō opponit natu
rali sicut violentū est lapidi sur
sum esse: q͛ naturale est sibi eē
deorsum ⁊ illo mō loq̄ndo pas
sio xp̄i fuit violēta a ie vt nāl'r
inclinat ad perficiēdū corpus.
Alio mō violentū opponit volū
tario ⁊ illo mō sicut dictū ē su
pra eo modo quo passio nolita
fuit ab anima fuit violēta ⁊ sic
merebat patiendo. Sꝫ eo mō
quo fuit volita ⁊ accepta a volū
tate fuit meritoria ⁊ non violē
ta ⁊ hec patent in pede questio
nis. distin. 15. ꝑcedente. 16. dist.
tertij. q. 2. D
Uirgo ⁊ mater nō opponuntur
aliqua oppositiōe formali nec
vt priuatiua nec vt ꝯtraria. vir
ginitas eīn priuat tm̄ actionē
cause superioris naturalis. nō
aūt virtutē actiuā matris ma
ternitas aūt nō necessario po
nit actionē illius cāe supioris
sꝫ tm̄ illam cōiter cōcomitat il
la actio. sed si alius suppleat
actionē illam totam cause na
turalis pōt esse maternitas sꝫ
suam rōnem. ⁊ tn̄ cum priuatio
ne actiōis

actionis cause naturalis supio ris.⁊ ita cũ ꝟginitate.⁊ ita fuit hic.Exẽplũ.obiectũ creatũ natum ẽ cõcausare cu3 intellectu meo intellectionẽ.intell'in igit cõcipere notitiã cõiter requirit obiectũ creatũ mouere intellectum.s3 nõ requirit hoc ex p se rõne sua. si eni3 deus suppleat actionẽ obiecti mouẽdo intellectum.põt intell's eandẽ notitiã cõcipere quã cõciperet obiecto mouẽte.⁊ ita si in intellectu cõcipiente nõ moueri ab obiecto creato designaret per nomẽ virginitatis vel incorruptibilitat3 vel impassibilitatis. non repugnaret aliquo mõ formalr intellectu cõcipere ⁊ virginẽ esse. ita est hic. Si obijcias de parere quia clausa non põt parere. Respõdeo.ibi fuit miraculũ.ꝙ corpus simul fuerit cũ alio corpore⁊ forte nouum miraculu3 aliud ab illo quo virgo ꝯcepit sine actiõe cause naturalis superioris. s3 de partu satis cõiter conceditꝛ tanꝙ non difficile ꝙ ibi illa mater operabaꝛ quicquid alie matres:sicut in fouẽdo ⁊ ꝯseruando ⁊ nutriẽdo fetum in vtero.Et tñ ibi forte posset fieri difficultas specialis ꝙ nulla esset vis actiua in matre potẽs mouere corpus ꝑlis localiter ad exeundu3.⁊ maxime ad essendũ simul cum alio corpore q: nulla virtus creata põt mouere localr corpus ad aliqđ vbi nisi expellat aliud corpus saltẽ loquendo de corpore non glorioso.4.di.tertij.q.vnica.Ɖ

Uirtutes acq̃site morales perficiũt in ordine ad quoddã lumẽ qđ põt dici prudẽtia q̃ nõ perficit in ordine ad aliud lumẽ nisi intell's agẽtis.prudẽtia tñ ẽ virtus sic in gratuitis ꝟtutes supnaturales ꝑficiũt in ordine ad virtutẽ q̃ est charitas.⁊ ilavlterius in ordine ad finẽ supernaturalem.27.di.scđi.q.vnica.B

Uirtus diuina ⁊ si possit successiue agere ⁊ successiue inducere formã sicut virtus creata ⁊ forma substãtialis posset successiue induci qđ aliqui negant: tñ magis ꝯgruit ꝙ illa ꝟtus forma3 inducibilẽ in instanti inducat in instãti.q: nunꝙ ẽ successio necessaria nisi ꝑꝑ aliquẽ defectũ agẽtis. Nam oẽs ille cause resistẽtie tacte a Cõmen.4. phyſi.ca.de vacuo.mobilis ad motorẽ ⁊ mobilis ad mediu3 ⁊ medij ad mortẽ reducunꝛ finaliter.sicut al's tetigi ad imperfectionẽ virtutis agẽtis.ꝑꝑ qua3 imperfectione3 põt sibi mobile resistere nõ absolute:s3 vt respicit terminos ⁊ mediũ per quod transferendu3 est a termino in terminũ:nunc aute3 illa virtus nullã põt hr̃e imperfectione3. hec aũt forma inducibilis ẽ in instãti.p3:q: põt perficere,i instanti:⁊ iõ d3 induci in instanti 43.dist.quarti.q.5.B.

Uirtute intell's agẽtis de phantasmate in phãtasia gigniꝛ species intelligibilis in intellectu. vel aliqua rõ in qua actu relucet intelligibile.que breuiter loquẽdo dicaꝛ spẽs intelligibilis ⁊ istam gignitionẽ realẽ repsentatiui de repñtatiuo dr̃ cõcomitari quedã gignitio metaphorica obiecti de obiecto.s. intelligibilis de imaginabili:qđ iõ rõnabilr dr̃.q: tale esse obiectiuũ h3 obiectum in repñtari quale h3 representatiuũ, corñdens.⁊

ideo translatione reali facta in representatiuo qñ de corporali gignit spirituale.s.de represtatiuo singulari gignit representatiuum vle consimilis dr: vel intelligitur trãslatio in obiectis de corporali ad spũale. vel de singulari ad vniuersale: et hoc est intellectui agenti proprium siue ad intellectionẽ actiue concurrat siue non.15.q.q.32.

Uirtus ois ꝛ malitia ad aliquid sunt actus.igit eẽ bonos vel ꝟtuosos importat relationez vel multas relationes: sꝫ tñ hꝫ modum denominãdi vel pdicandi qualitatis: sicut sanuz vel pulchruz: ꝛ cõiter ita est de quarta specie qualitatis.18.q.q.3.

Uirtus sacrificij nõ adequaẗ valori eius q̃ contineẗ in sacrificio sꝫ correspõdet alicui merito in ecclesia.nõ etiã adequatur merito passionis xp̃i: lꝫ pro tanto ad illud plus accedat ꝑ quãto illam passionẽ specialius representat. ꝛ ita ꝟtute illius specialius deum placat ꝛ bonũ impetrat quantũ ad meritum cõmune.20.q.q.ſ.X.

Uirtus theologica est ꝑpꝛie media nõ ex parte obiecti sꝫ ex pte excessus qui põt esse in actu. ꝟtus quidẽ moralis hꝫ excessum ꝛ defectum non tñ rõne modi actus. sꝫ etiã rõne obiecti in qḋ tendit actus.nõ sic theologica: qꝛ obiectũ in qḋ tẽdit est infinitum. Sed in hoc potest tẽdere actu imoderato aut in maius aut in minus: virtus aũt moderatur vt medio modo tendat in illud. Et hoc mõ põt concedi fides esse media inter leuitatem qua q̃s nimis firmiter assentit ei qḋ non est credendum: iuxta illud. Qui cito credit leuis ẽ corde. ꝛ inter pertinaciã. qꝛ q̃s nimis resistit credẽdi nolens alicui assentire nisi ꝑ rõnem naturalẽ ondaẗ. sic etiã nimio amore põt q̃s tendere in aliqḋ diligibile ꝛ nimis remisse. lꝫ non in nimis bonũ nec in nimis veruz possit aliq̃s amãdo ꝛ credendo tendere in deum. Temperãtia vero moralis requirit mediuz vtroqꝫ mõ: qꝛ põt in obiectum excedẽs ꝛ deficiẽs ꝛ tendere põt actu deficiẽte ꝛ excedente. ꝛ ille scḋs modus est cõis virtuti morali ꝛ theologice. primus non. 26.di.tertij.q.vnica.ſ.XD.

Uirtualiter ꝯtinens cognitionez conformẽ est virtualr cõforme: ꝛ ita cognitio eius est practica qꝛ conclusiones practice habẽt principia practica. prima autez cognitio illi: q̃ est de fine: est cognitio fruitionis finis: ꝛ ista nata ẽ esse ꝯformis formalr praxi fruitionis.4.q.prol.ſ.O

Uis ꝑductiua illimitata aliquo mõ ad aliquos effectus suos ẽ equiuoca. ꝛ iõ est simplr nobilior ꝛ superior quolibet suo effectu ꝑpter qḋ vnitas eius nõ dependet ab vnitate effectus: sed effectus depẽdet a cã ista: ꝛ effectus pñt esse plures: hac cã existẽte vna: qꝛ in posterioribꝰ põt esse pluralitas cũ vnitate naturalr prioris. In operationibus aũt q̃ non sunt ꝑductiones obiectũ hꝫ ibi rõnem prioris naturalr respectu eius: qḋ ẽ prima rõ operãdi loquendo in creaturis: ꝛ vnitas posterioris naturalr depẽdet ab vnitate poris. Silr etiã talẽ formã ꝑductiuã nõ opꝫ habere necessario passũ adequatuz sibi: tam ſm inten=

tione ꝙ ſm extenſionem: ita ꝙ poſſet agere actione adequata 3. diſti. ſcdi. q. 10. J. D.

Uiſio in verbo eſt ꝑfectiſſima illuminatio: ⁊ ideo intellectꝰ habēs illā dr̄ perfecte luminoſus vel illuminatꝰ. quantuncunqꝫ nō habeat illā cognitionē: que reſpectu iſtius dr̄ ſe habere ad lumē ſicut tenebra: ⁊ iō nec carētia cuiuſlꝫ alteriꝰ intellectionis in hn̄te iſtam dr̄ facere intellectum tenebroſum. pōt tñ ꝯcedi ꝙ ſicut in potētia ſunt ad aliquid qđ eſt lumē: ita ſunt in potētia ad aliqđ qđ eſt tenebroſum. 9. diſt. ſecūdi. q. 2. M

Uiſio eſſentie diuine ſi ꝯcederet dānatis: licet non eſſet eterna actu tñ aptitudine quantū eēt ex parte actus vel potētie apta eſſe: vt eēt eterna. ergo vita eterna. ſed ſi ex hoc inferas. ergo btitudo nō ſequit̄. Jmmo ſi tu dicis xp̄m dicerē: ꝙ in hoc ē btitudo vt cognoſcāt te ⁊c. tu non accipis tex. euāgelij. ſed quandā gloſam ſpecialiorem intellectus littere. ſi ergo vis precise ꝑderare verbū ſiue omni gloſa ſoluo ꝙ eſt vita eterna. ſi autē ꝑ alias gloſas vis arguere ꝙ loquat̄ de beatitudine. ergo lꝫ mihi ſic addere gloſam nō diſtrahentē: vt cognoſcāt te amādo ⁊ fruendo. 48. diſtinc. quarti. q. 1. J. C.

Uiuentia nō viuentibus ꝑdicta ſenſu nō ſentientibus: intelligētia nō intelligentibꝰ: imortalia mortalibꝰ. impotētibꝰ potētia iniuſtis iuſta: bona malis: incorruptibilia corruptibilibꝰ. imutabilia mutabilibꝰ: inuiſibilia viſibilibꝰ. incorpalia corpalibꝰ beata miſeris preferenda. Uideamꝰ. Ac ꝑ hoc qm̄ rebꝰ creatis creatorē ſine dubitatiōe preponimꝰ. opꝫ eum ⁊ ſumme viuere. ⁊ cūcta ſentire atqꝫ intelligere. 13. di. ꝑmi. q. vnica. J. L. ⁊. 1. q. q. J. G. 8. diſt. primi. q. 3. J. F

Uita creata in xp̄o non fuit bonū infinitū formal̄r nec ſumme diligenda. vñ trinitas voluit eā nō eſſe in morte. ex quo voluit mortem. ſꝫ auerti a deo in vno eſt grauius ꝙ auerti ab eo in alio. ⁊ tāto grauius quanto ꝯuerſio ad illum eſſet melior ceteris paribus. diligendo autem illā naturaꝫ humanam in xp̄o que erat optima creatura quātū ad plenitudinē grē. ſumma cōuerſio potuit eſſe in deū que fit per actum vtendi creatura: qꝛ illa creatura erat maxime ꝯiuncta fini. ⁊ maxime referibilis in deū vt in finē. ergo auerſio a deo circa iſtud obm̄ odiēdo. ſ. illā vitā in eo quē deꝰ noluit odire erat peſſima auerſio. ⁊ ita occiſio illius hominis erat grauiſſimū peccatū quantū erat ex parte obiecti. 9. diſt. tertij. q. vnica. Y

Ultimū ꝯtrahens naturaꝫ ſiue ad ſingularitatē ſiue ad incōicabilitatē in creaturis eſt eiuſdē gn̄is cū natura cōtracta. et per ꝯn̄s ipꝫ ſꝫ rōneꝫ ſuā formaleꝫ ꝑtinet ad genus ſubſtātie. in deo non eſt ſic vt dictū ē prius. qꝛ vt dictū eſt prius ad incōicabilitatē ꝯtrahere non pōt aliqđ pertinēs ad genꝰ ſubſtātie vel quaſi genꝰ ſubſtantie in diuinis. qꝛ quodlꝫ tale eſt cōicabile. 3. q. q. R

Ultiate termiare duo dicit. ſ. terminare: ⁊ ſic terminare ꝙ nihil vlterius terminet. rō igit̄ termi

nādi eſt aliq̄ poſitiuū ſ3 rō iſti⁹
ꝙ terminatio inviolata ē illa ne=
gatio q:.ſ.terminās nō eſt cōica
bile ſi eñ eē cōicabile tūc adhuc
vlteri⁹ terminaret dependētiā il
lud cui ip̄3 cōicaret.19.q.q.C.

Ultra ius poſitiuū diuinū qđ cō
tinet in ſcriptura diuina eccl'ia
ſtatuit multa ⁊ ꝓpter obſeruan
tiā honeſtioꝛē in moꝛibus pꝛo=
pter reuerentiā maioꝛē in ſuſci=
piēdis diſpēſandis ſacramentis
17.diſt.quarti.q.vnica.C.

Una eſt adoꝛatio habitualis triū
ꝑſonaꝝ q: quicūq̄ adoꝛat vnā3
habitualr ſe ſubijcit toti trinita
ti ſed nō op3 ꝙ actualr cogitet
de alia ꝑſona qñ adoꝛat vnā ꝑſo
nam ſicut p3 de oꝛāte vnā ꝑſonā
oꝛatione q̄ nō dirigit actualiter
ad aliā: ſicut p3 de illo hymno
Ueni creatoꝛ ſp̄us ⁊c. ⁊ de mul
tis oꝛatiōib⁹ in eccl'ia inſtitutis
vñ oꝛones eccleſie frequēter di
riguntꝛ patri: ⁊ in fine inducit fi
lius ſicut mediatoꝛ. ergo dū ali
q̄s refert actualr itētionē ſuam
ad oꝛādū p̄re3: nō op3 ꝙ actua
liter tunc cogitet de filio vel de
ſpiritu ſctō niſi habitualr q̄uſq̄
poſt īducat filiū ī cogitatiōe ſua
tanq̄.ſ.mediatoꝛe3. Et ſicut eſt
eadē adoꝛatio habitualis nō tñ
actualis ita eſt eadē fruitio ha=
bitualis: l3 nō neceſſario eade3
actualis.1.diſtinctione. primi.
q.2.ſ.D.

Una fuit factio realis actiua to
tius trinitatis cui coꝛreſponde
bat factio paſſiua realis qua.ſ.
homo factus eſt de⁹ q̄ fuit vnio
paſſiua nature humane ad vbū
⁊ hec paſſio fuit in natura hūa
na: ⁊ termin⁹ eius erat vbū alia
fuit factio paſſiua ſm̄ dici cōco
mitās iſtā factionē realem acti
uā qua.ſ. verbum factū eſt hō ⁊
termin⁹ huius rī fuiſſe natura
humana nō tñ erat ali⁹ termin⁹
huius ⁊ illius realis q: non erat
alia factio paſſiuā realis eade3
cū factiōe rā actiuā q̄ paſſiua
verbū ſic vnitebat. Dico ergo ꝙ
paſſio coꝛreſpondēs iſti actioni
fuit in natura humana vnita: q̄
nō fuit termin⁹ illi⁹ factiōis paſ
ſiue ſ3 ſubiectum l3 ſignificet vt
terminus in iſta ꝓpoſitiōe vbū
factū eſt homo. ⁊ ita poſſet dici
de mutatiōe q.ſ. mutatio q̄ fuit
hic fuit in natura humana: non
in verbo ita ꝙ nō fuit hic factio
ſine omni mutatiōe nec tñ op3
mutationē fuiſſe in quolibet ꝙ
dr factū tale ſed tñ in illo pꝛo=
pter cuius paſſionē aliq̄d dr fa
ctum tale: ⁊ illud fuit hic tan=
tum natura humana.7.diſtin.
tertij.q.2.ſ.B.

Una intellectio reqrit vnā rōne3
intelligendi obiectiuā foꝛmalē
et vnū obiectū p̄mum q: ſi plura
ſint obiecta p̄ma numerabunt
intellectiones ſ3 numerū illoꝝ
obiectoꝝ ſicut mēſurata nume
rant mēſuris numeratis ꝓpter
depēdētiā actualē ergo illi⁹ itel
lectōis vnice opoꝛteret dare vnū
obiectum cognitū ⁊ vnā rōnem
intelligendi foꝛmalem.1.diſtin.
quarti.q.1.ſ.E.

Una p̄mitas obiecti dr eſſe p̄mi=
tas adequatiōis.qñ.ſ. potentia
non excedit illđ obiectū quomo
do coloꝛatū vel luminoſum dr
eſſe p̄mum obiectu3 viſus. Alio
modo p̄mum pōt dici virtute cu
ius omne aliđ intelligit vel co=
gnoſcit a tali intellectu quomo
do lux eſt p̄mum obiectū viſus.
tertio modo p̄mum pōt dici pꝛi
mitate p̄fectionis qđ in ſe conti

net tanq̄ in summo pfectione₇ oim obiectoꝝ ₇ virtutē pficiēdi potentiā.₇ hoc modo obiectuꝫ beatificū est p̄mū: q₂ est illō in quo summe pficit ₇quietat ₇ satiat intellectus.5.q.q.k

Unaqueq₃ ps carnis hꝫ certā periodū in toto ₇tāto maiorē quāto purior tāto minorē quātorim purior.₇ādiu eñ pōt esse suū cōseruāre in toto quādiu pōt per qualitates suas resistere corrūpenti. Hec aūt periodus maior ē in pte p̄us genita q̄ posteri⁹ ₇ in p̄ori pte p̄odi q̄cūq₃ eadem ps est efficacior ad agēdū q̄ in posteriori. Et intelligēda est illa dr̄ia ceteris paribus hoc est si ps carnis genita fuerit ex tali nutrimēto qō fuit natū ₂uerti in carnē eq̄ purā sicut ex quo genita est illa caro sidd̄ alteratiōe ₚportiōata posita ex vno alimēto nata est caro purior gñari q̄ ex alio.44.dist. quarti.q.1.F.

Xna spēs spālissima pōt includere multas alias spēs virtualr̄ siue passiones eaꝝ siue p modū cause siue p aliū ordinē essentia lez ₇tūc habitus ille q̄ est formaliter illius obiecti p̄mi ₇cludentis alia esse virtualiter alioꝝ obiectoꝝ lꝫ non formalr̄ ₇p̄mo est igit ille habit⁹ vnus ab vnitate p̄mi obiecti virtualiter cōtinētis ola q̄ cōtinent in illo nō est aūt proprius cuicūq₃ virtualr̄ cōtento in p̄mo obiecto sed qui essent proprij illis essent distincti sicut illa obiecta sunt distincta.3. di. primi.q.7.Ee.

Unica ₇ sola est vni⁹ ab vno p fecta origo.₇ hoc intelligēdo originē actiuā vnicā a parte originātis et vnicā passiuā a parte origina ̄ti lꝫ hec ₇ illa sint quodāmodo duc.4.q.q.J.M.

Unio ale ad corpus nō est finalr̄ ppter pfectionē corpis nec solā pfectionē anime. Sꝫ ppter pfectionē totius cōsistētis ex istis partibus ₇ ideo lꝫ nulla pfectio possit accrescere huic pti vel illi que non posset haberi sine tali vnione tñ nō fit frustra vnio q₂ pfectio totius q̄ p̄ncipalr̄ intendit a natura nō posset hri nisi illo mō.45.dist.quarti.q.2.J.F.

Unio est simplr̄ necessario requisita ad entitatē totalē.₇ non videt aliqd esse idē numero nisi illud sit idē numero qō necessario requirit ad ipꝫ. Jō verius videtur q̄ in resurrectione vnio redibit eadē.₇ hoc si accipiat pro illa relone ptiū vnitarū adinuicē nō aūt p ipsa passione q̄ nō manet nisi in instanti resuscitationis illa eñ potest poni alia sicut ₇ illa mutatio est alia a generatione: ₇si arguit q̄ illa vnio fuit interrupta dico q̄ interruptū pōt redire idē numero ₇ nō tñ absolutum: sed respectus si extrema eius redeant eadē numero. Credo eñ beatā Mariā habuisse eandē relonē ad filium post passionē quā habuit ante xp̄i passionem: ₇ tñ fuit iterrupta: ₇ in morte xp̄i ppter destructionē termini: ₇ in morte Marie ppter destructionē fundamēti. ₇ si dicas q̄ cōtradicere videt illa responsio sibiipsi. q₂ negat vnionē passionē redire eandē: ₇ tñ illa est necessaria ad fieri totius ₇ f̄m istud dictū non potest aliqd redire idē nisi illud redeat idem qoud est necessarium ad esse eius. Respondeo esto q̄ vnio vt est passio sit necessaria ad fieri totius sequit q̄ nō est idē fie

ri ipsius totius nisi sit eadē vnio ꝛ concedo. ꝛ tunc vel neutrū erit idem qđ est ꝓbabile q: illa vnio vt dictum est non erit eadem cū generatione hominis vel vtrūqꝫ poterit esse idem: quia non est ibi contradictio. 43. distin. quarti. q. 1. J.

Unius actionis per se est vna cā actiua cōcedo si in vno ordine sed in alio ordine ꝑncipiandi bene potest eē alia ꝛ alia causa ꝛ hoc siue hec ꝛ illa cōstituāt vnū per accidēs siue nō sed tm̄ vnus vni tate ordinis. Et licet sit ibi vnitas per accidēs adhuc tn̄ semꝑ saluatur vnitas ordinis principij ad principium. 17. dist. primi. q. 2. J. T.

Unius potētie tm̄ est vnus actus loquēdo de hoc actu tm̄ vel illo tm̄ vnius tn̄ potentie pōt bene esse duplex actus quoꝝ vnus sit de genere actionis: alius de genere qualitatis sicut itellectus noster p̄o actiōe de gn̄e actionis hꝫ gignere verbum hꝫ tamē aliū actuꝫ de genere qualitatis s. illam notitiā genitaꝫ ita in ꝓposito intellectus diuinus hꝫ vnū actū correspondentē intellectiōi nostre: que est qualitas: quo. s. actu itellectus patris formaliter intelligit hꝫ etiā actum correspondentē actui de genere actionis: qui. s. exp̄mit verbuꝫ 6. dist. p̄mi. q. vnica. D.

Unitas rep̄sentat summā vnitatē p̄mi ꝑncipij a quo est origo: ꝛ quo ad hoc ait. In illa trinitate summa origo est omniū Species in creatura rep̄sentat summā pulchritudinē in deo vñ ꝛ subdit ꝛ summa pulchritudo Ordo siue operatio in creatura rep̄sentat operationem perfectissimam in deo ꝛ quo ad hoc subdit: ꝛ beatitudo est summa delectatio. Possunt ꝛ alia multa in creaturis assignari que velut similia rep̄sentant in diuinis aliqua approꝑata ꝑsonis puta vnum verū bonuꝫ vnum in creatura rep̄sentat vnitatē appropriatam patri verū veritatē appropriatā filio. Bonū: bonitateꝫ appropriatā spiritui sancto. Et iste oēs perfectiones substātie sunt absolute: ꝛ rep̄sentant absolutas dei perfectiones per sonis appropriatas. 3. distin. primi. q. 5. S. C.

Unitas cōpositi necessario est ex rōne actus ꝛ potentie sicut assignat phs. 7. ꝛ 8. met. c. vlti. sed persona in diuinis non est cōposita nec quasi cōposita: sed est simpliciter simplex ꝛ ita vere simplex sicut est essentia ipsa fm̄ se considerata nullā habēs cōpositionē: nec quasi cōpositioneꝫ in se: ꝛ tn̄ formalis rō essentie diuine nō est formalis rō relonis nec econuerso sicut dictū est supra di. 2. q. 1. de tri. in solutione qōnis. Qualiter autē stat ꝙ rō relationis in re non sit formaliter eadē rōni essentie: ꝛ tn̄ in eodem cōcurrentes nō cōstituunt cōpositū vel cōpositionē hoc est q: ista rō est eadē ꝑfecte illi propter eīn infinitateꝫ vnius rōnis quicqđ pōt esse cū ea est ideꝫ ꝑfecte sibi perfectio eīn est idētitatis excludit oēm cōpositionē ꝛ quasi compositionē q̄ idētitas est ꝑpter infinitatem ꝛ tn̄ infinitas non tollit formaliter rōnes quin hec formaliter non sit illa non est igitur ex istis quasi compositum: ꝛ iō nihil est ex eis quasi cōpositū ex actu ꝛ potentia sꝫ

est vnū simplicissimum ex istis q: vna rō est pfecte immo perfectissime eadē alteri: ⁊ tñ non est formaliter eadē. non em̄ sequit sunt perfecte eadem etiā identitate simplicitatis ergo sunt formaliter eadē sicut tactū est dist. 2. in q. p̄calle. ⁊ tangeť inferius
q. 3. et 4. dist. 8. ⁊ eadem perfecta identitas excludit omnem aggregationem: quia idem non aggregatur cum seipso. 5. distinc. primi. q. 2. J. 2.

Unitas materie est passio immediata ita q̄ vnitas eius naturaliter precedit rōnem quancunq̄ generationis. rō enim generantis precedit generans tale. s. naturale qd̄. s. requirit extra materiā suā aliā de qua generat ⁊ requirit istā quātitatē sicut concomitantē distinctionē materie a materia. 3. distinctio. secundi. q. 4. 2.

Unitas sciētie assignať penes obiectum. q: illud est penes quod sciē distinguunť nō penes intellectū q: intellectus vnus est respectu oīm sciētiarū ⁊ hoc modo distinguendo scientias illa est vna que est vnius subiecti p̄mi quatenus obiectū p̄mum hʒ cōtinere scientiā illā virtualiter sʒ hoc nō est nisi vt cā partialis p̄ter em̄ hec intellectus est alia cā partialis cōtinēs illam. non est igiť aliđ reducere sciētiā a obiectum primum: q̄ in altera causa partiali habēte in suo ordinem essentialem reducere ad primum ibi simpl'r. ⁊ ab ipso assignare vnitatē effectus: inquantum effectus est ab eo: sed cum hoc stat q̄ multo pfectius cōtineatur in reliqua causa partiali. 3. distinctione. primi. q. 8. supra. 5.

Uniuersale in actu est illđ qđ hʒ vnitatē indifferentē s̄m quā ipsum idē est in potētia p̄xima vt dicať de quolibet supposito: q: primo posterioꝝ. vl'e est qđ est vnum in multis. ⁊ de multis. nihil em̄ s̄m quālibet vnitatē in re est tale: qđ s̄m ipam vnitatē precisā sit in potentia proxima ad quodlibet suppositū vt dicať de quolibet supposito predicatione dicente hoc est hoc: q: lʒ alicui existēti in re nō repugnet esse in alia singularitate ab illa in qua est: non tñ illud vere dici potest de quolibet inferiori qđ qđlibʒ ē ipʒ hoc est em̄ solū possibile de obiecto eodem indifferenti actu considerato ab intellectu: quod quidē ⁊ vt intellectū habet vnitatem etiam numeralem obiecti s̄m q̄ ipsum idem est predicabile de omni singulari dicendo q̄ hoc est hoc. ex hoc apparet improbatio illius dicti q̄ intellectus agens facit vniuersalitatem in rebus p hoc q̄ denudat ipsū quod quid est in phantasmate existens. Nam vbicunq̄ est anteq̄ in intellectu possibili habeat esse obiectiue siue in re: siue in phantasmate: siue habeat esse certum siue deductum per rationem ⁊ sic sic non per aliquod lumen sed semper sit talis natura ex se cui nō repugnet esse in alio. non tamē est tale cui potentia proxima cōuenit dici de quolibet. sed tantum est in potentia proxima. vt est in intellectu possibili. est ergo in re. commune. quod nō est de se hoc. et per consequens ei de se non repugnat esse nō hoc sed tale cōmune non est vniuer

sale in actu:qꝛ deficit ei illa indifferentia ſm quã completiue vniuersale.est vniuersale ſꝫ quã s.ipꝫ ideꝫ aliqua idẽtitate ẽ predicabile de q̃libet in diuiduo ita ꝙ q̃dlibet sit ipꝫ .3.di.se.q.1.Ꝺ.

Uniuersale in creaturis diuidit in suis singularibꝰ:hoc autẽ qd est diuidi:imꝑfectiõis est.ideo nõ cõpetit ei:qd cõe in deo:imo eẽntia diuina:que de se est cõis ꝑsonis:est de se hec.ideo igitur est cognitio alicuiꝰ vl'is abstracta a singularibꝰ cõfusa ⁊ imꝑfecta:qꝛ obiectũ est cõfusuꝫ diuisuꝫ in illis:que in ipso cõfuse cõcipiunt.hec aũt cognitio eẽntie diuine distincta est:qꝛ est obiecti:qd ẽ de se hoc:⁊ tñ nõ opꝫ in illo distincte cõcepto:ꝑsonã distincte concipi:qꝛ illud nõ est primꝰ terminꝰ visionis vel fruitionis.1.dist.primi.q.2.§.D.

Uniuersaliꝰ nũq̃ apprehenditur quantũ ad suã indifferentiã totaꝫ:q̃n apprehendit in suo iferiori:tota enim idifferentia vniuersalioris est ſm ꝙ ipꝫ:vt cõceptũ:est ideꝫ cuilibet inferiori nũq̃ aũt cõmunisꝰ:vt cõceptum tñ in inferiori aliquo ẽ idẽ cuilibet inferiori suo.sꝫ ꝓcise illi:in quo cõcipit ergo q̃d cũq̃ vniuersale cõceptũ in singulari:vel cõmuniꝰ l minꝰ cõi nõ cõcipit ſm totaꝫ suã indifferẽtiã:põt aũt intellectꝰ cõcipere illud ſm totaꝫ suã indifferẽtiã ergo nõ cõcipit ꝓcise cõius in minꝰ cõi:vel vl'e in singulari:⁊ ita nõ ꝓcise concipitur vniuersale in phantasmate:phantasma eniꝫ nõ:est proprie:nisi ipsius singularis:⁊ hoc inquantum est singulare speciei specialissime:⁊ hoc si phantasma sit sibi impressuꝫ ab ali:

quo debite propinquato .3.distin.primi.q.6.§.E.

Uniuersaliter in potestatibus ordinatis ptãs inferior nõ obligat in his que sunt cõtra superiorẽ sicut docet Augu.de verbis dñi homel.6 ⁊ ponit.c.vlti.sc̃di lib.si illd iubet potestas qd nõ debes facere:hic sane cõtemne potestateꝫ timẽdo potestateꝫ maioreꝫ.4.di.q̃rti.q.q.§.A

Ul'r in quolibet aiato necesse est ponere illam formam.qua corpus est corpus aliaꝫ ab illa qua est aiatum.non autem loquor de illa que est corpus:hoc est in diuiduum corporis qd est genꝰ.Nã qdcumq̃ indiuiduum sua forma tali est corpus:vt corpus est genus:⁊ habẽs corporietatem.sed loquor de corpore vt est altera pars cõpositi per hoc eniꝫ nõ est indiuiduũ nec spẽs ingenere corpis nec igenere substãtie:qd est supius:sꝫ tantũmõ per reductionem.vnde corpus quod est altera pars manens quidem in esse suo proprio sine aia habet per ꝯñs formam qua est corpus.isto modo ⁊ non habet animam.⁊ ita illa forma necessario est alia ab aia sed non est aliquod indiuiduum sub genere corporis nisi tñ ꝑ reductionem vt pars sicut nec anima separata est per se inferius ad substantiam sed tñ per reductioneꝫ.11.di.quarti .q.3.§.Hh.

Ul'r ordinate volens prius vł velle hoc quod est fini propinquius et ita deus sicut prius vult gloriam alicui q̃ gratiam:ita etiam inter predestinatos q̃bꝰ vult gloriam ordinate prius vł velle gloriam illi quẽ vult esse proximum fini:⁊ ita huic anime

Christi vult gloriaʒ prius ꝗ̃ ali cui alteri velit gloriaʒ ⁊ prius cuilibet alteri vult gratiaʒ ⁊ gloriaʒ ꝗ̃ preuideat opposita isto ruʒ habituũ.s.gratie ⁊ glorie.s. peccatũ ⁊ dãnationeʒ.ergo a p̄mo pri⁹ vult anime christi glo gloriaʒ ꝗ̃ preuideat adaʒ casu ruʒ.Oẽs autẽ auctoritates pos sunt exponi sic.s.ꝙ christus nõ venisset vt redemptor nisi homo cecidisset:neq; forte vt pas sibilis:q2 nõ fuit aliqua neces sitas ꝙ illa anima a p̄ncipio gloriosa cui deus ꝓoptauit nõ tantũ summaʒ gloriaʒ:sed etiã coeuam illi anime ꝙ vnita fuis set corpori passibili: nisi redẽp tio fuisset facienda.Sed nec re demptio fuissʒ facienda nisi homo peccasset:sed nõ ꝑpter so laʒ istaʒ cãm videt deus ꝑdesti nauisse illã animã ad tantã glo riã.cũ illã redemptio siue glo ria anime redimẽde nõ sit tan tum bonum: quantum est illa gloria anime christi.nec est veri simile tam summuʒ bonum in entib⁹ esse tantũ occasionatũ.s. ꝑpter minus bonuʒ:nec est ve risimile deum prius preordinat se adaʒ ad tãtũ bonũ ꝗ̃ christũ qđ tñ sequeret: immo vlterius sequeret absurdi⁹.s.ꝙ deus pre destinando adã ad gloriaʒ ꝓus ꝓuidisset ipʒ casurũ in peccatũ ꝗ̃ predestinasset christũ ad glo riaʒ.si ꝑdestinatio illi⁹ aie tan tum esset pro redẽptione alioꝝ q2 redemptio nõ fuisset.nisi ca sus ⁊ delictum precessisset.7. dist.tertij.q.3.B.

Nota. pũctũ difficilem

Uniuersaliter pena canonica nõ incurrit nisi a latore canonis inferat vbi ergo nõ inuenit ex vi verboꝝ inflicta:tũc simpliciter est dicendũ ꝙ nulla est.nõ eniʒ verba constitutionum penalium sunt amplianda:sed restrin genda. iuxta illam maximam iuris.6.dist.quarti.q.8.C.

Uniuersaliter quecunq; natura non est de se hec:sed determina bilis ad essendũ hec siue deter minet per aliam rem: quod est impossibile in quocunq;: siue ꝑ aliam realitatem non est sim pliciter simplex.3.distinctio.se cundi.q.6.I.L.

Uniuersaliter quicqđ deus dat aliter daret illi cõsequẽter quã tũ ẽ ex se nisi essʒ ipedimẽtũ:dã do ãtvoluntatẽ liberã.rđit aliter oparrecta ꝗ̃ sunt i ptãte volun tatis.⁊ ideo quantum ẽ ex par te sui rđdit rectitudinem omni actui voluntatis. ⁊ volũtati ex ꝑsti daret si ipsa voluntas quẽ cũq; actũ elicitum recte ageret ex parte sui.Et igit defect⁹ in effectu duarũ causarũ non pro pter defectũ cause supioris ſʒ inferioris : non q2 cã superior causet rectitudinẽ in effectu et inferior obliquitatẽ: sed q2 cã superior quãtũ est de se causa ret si causa inferior ꝫm suã cau salitatẽ causaret.⁊ iõ rectitudi nẽ non cãri est pp hoc. q2 cã scđa quãtũ ad se ꝑtinet:nõ cau sat.37.di.scđi.q.vnica.I.T

Uniuersum eẽ melius rẽdrit qđ aliqua mala sint in eo.qđ acci pit ab Augu.in Ench.c.2.o ꝑs meli⁹ iudicauit sincere mala fie ri.q2 potens est de illis maiora bona elicere.Idẽ.c.2.mala emi nẽter situata eminẽtius comẽ dant bona : ⁊ istud specialiter deducitur in ꝑposito: quia su mendo culpas: ⁊ puniẽdo eas apparet in effectibus diuinis

iustitia que nō appareret si nul la culpa cōmitteret: hoc dicit Aug.de ciui.li.21.c.12. dispar titur genus humanū vt in quibus dā demōstret qd valeat miseri cors grā in ceteris alijs iusta vidicta. neqꝫ ei vtrūqꝫ demōstra ret in oībꝰ.46.di.q̄rti.q.4.l.3.

Uno mō pdicatū denominatiuū est mediū inter pdicatū vniuocū ꝛ equiuocū. Alio mō vniuo cuꝫ ꝛ equiuocū sunt imediata apd logicū. Primū verū ē: accipien do pdicatū vniuocū ꝛ qd vniuo ce pdicat. hoc est.s.ꝙ rō eiꝰ sit rō subiecti.ꝛ isto mō denominati uum nō est vniuocū. Secūduꝫ ēt verū est: intelligēdo de vnita te rōnis eiꝰ qd pdicat. sic vniuo cū est: cuiꝰ rō ē i se vna sine illa rō sit rō subiecti: siue denomi net subiectū: siue p accidēs dica tur de subiecto: equiuocū autē est cuius rō est alia: qūocunqꝫ illa rō se habeat ad subiectuꝫ. Exēplū aīal est vniuocū nō tm̄ vt dicit despeciebus suis sed vt determinatur per drias: qꝛ ha bet vnū conceptuꝫ determina bilem per eas: ꝛ tñ nō dicit de differētijs vniuoce: hoc est i qd ita ꝙ rō eiꝰ sit rō differentiaruꝫ: qūo vniuoce dicitur de specie bus.8.dist.primi.q.3.P.

Uno modo prop:ūssime accipi endo iputabile illud pōt dici im putabile qd est imediate in po testate volūtatis: ꝛ sic soluꝫ vel le est iputabile. qꝛ ipm solū est imediate in ptāte libera volun tatis. Alio mō imputabile pōt dici quicquid est simpliciter in potestate volūtatis. licet non im mediate. ꝛ sic actus alteriꝰ po tentie queꝫ voluntas medians te actu suo volendi pōt iperare vt elidat vł impedire ne eliciat est imputabile voluntati: qꝛ to ta coordinatio vsqꝫ ad illū actū ēt includēdo istuꝫ actū est in po testate volūtatis. Et est differē tia duplex inter iputabile prio mō ꝛ scdo mō: vna qꝛ ad impu tabile. prio mō nō reqrit nisi ipa potētia voluntatis. ꝛ illud qd requirit pp actū eiꝰ cuiusmodi est intelligere. ꝛ rō est: qꝛ illud est imediate effectꝰ volūtatis. ꝛ de hoc pōt accipi illud primo retrac.6. Nihil est tam in pote state volūtatis ꝙ ipsa volūtas intellige volūtas nō quātuꝫ ad suū esse: quātuꝫ ad actuꝫ suum propriuꝫ. Ad actū aūt imputa bileꝫ secūdo modo requirit po tentia alia a volūtate exequēs illuꝫ actū. Ex hoc sequit alia dif ferētia. ꝙ vno mō est maior cō tingētia siue indifferētia respec tu actꝰ primo mō imputabilis. qꝛ.s.nō requirit ad illuꝫ nisi vo luntas supposita ostensione suf ficiēti intellectꝰ. vñ per alia po steriora quecunqꝫ impediri nō pōt ne eliciat: sꝫ ad actuꝫ scdo mō imputabile requirit alia po tentia per cuiꝰ impotētiaꝫ impe dit potētia ad actum illuꝫ. nō igitur ex sola indifferentia vo luntatis est contingentia eius sicut contingentia primi actus. cum igitur contingentia cuius libet alterius cause vel potētie in agendo magis recedat a rō ne ꝯtingentie simpliciter ꝙ con tingentia voluntatis i: causan do sequit ꝙ simpliciter maior est cōtingētia respectu actꝰ vo luntatis primo mō impntabilis ꝙ alterius. pro quanto tñ actꝰ secūdo mō iputabili s dependet a pluribus: ex quoruꝫ quocūqꝫ

vel defectu eius potest accide=
re ne ille effect⁹ eueniat:pot di=
ci effect⁹ ille magis contingēs.
vel magis ꝓprie multiplici⁹ cō
tingens .18.q.q.J.O.
Uno mō dicitur aliqd per se ob
iectuȝ.qd tñ in sua formali rōne
nō includit rōneȝ formalem
primi obiecti ꝑ quā mouet po=
tentiam:sicut pȝ de sensibili cō=
muni qd est per se obiectuȝ vi=
sus:sicut magnitudo ⁊ figura:
licet sint per se obiectuȝ poten
tie visiue:nō tñ includit ratiōeȝ
formaleȝ primā motiuaȝ visus
sine qua nō est videre sicut est
color ⁊ lux. Alio modo sumitur
obiectuȝ solū primū adequatōe
⁊ hoc includit i se vel sub se mul
ta ꝑ se obiecta:que tñ essentia=
liter includūt rōnē primi obiec
ti:⁊ addūt respectu primi obiec
ti aliquas differentias ꝑficien=
tes:fm quē moduȝ albedo et
nigredo se habēt ad colorē:et.
isto mō quodlibet moueret po=
tentiā sub rōne primi obiecti co
munis inquantum includitur
in eo.⁊ ēt sub rōne propria quo
ad hoc quod addit perfectioneȝ
pertinentem ad illius genus.⁊
hoc modo ens est obiectum co
mune adequatum.et hoc poten
tie intellectiue:ens dico in cōi
⁊ qdlibet ens spāle ꝗcūq; dña
entis ꝯtractū sub eadē rōne mo
uet.siue hoc sit rō īdiuidui siue
rō speciei .3.di.secūdi.q.11.E.
Uno modo dicitur obiectum pri
mum illud quod habet ꝑ se ra=
tionem mouendi potentiam .et
per se illud.qd nō hȝ ꝙ moueat
sȝ tñ cū alio mouet⁊hoc mō lo
quit phus scdo de aia.de sensi=
bili pmo qle est sensibile ꝑpriū.
t.c.6.J ⁊ de sensibili ꝑ se quale ē sensi=
bile cōe. Alio modo dicit qñq;
obiectū primū adequatū.⁊ hoc
potētie vel actui.⁊ cōtentū sub
primo adequato potētie dicitur
per se obiectū. inclusum aūt in
primo adequato actui dicit per
se obiectū actus.lȝ igit obiectū
per se nō pmo eo mō quo loqui=
tur de eo Aristo.2.de aia .non
possit mouere nisi virtute pmi
obiecti.vel cū primo obiecto.lo
quēdo aūt de obiecto per se nō
adequato potētie . sed cōtento
sub pmo obiecto adequato . il=
lud pōt mouere potentiam sub
ꝓpria rōne.ēt inquātū addit ali
quid supra primum obiectum.
9.dist.secūdi.q.2.C.
Unum elemētuȝ pōt esse ꝑ potē=
tiaȝ diuinaȝ quasi rō seminalis
respectu mixti ita ꝙ ex vno ele
mento potest deus causare mix
tuȝ sicut de aqua fecit pisces.
Gen.primo .Ex dictis pȝ qūo
intelligenduȝ est illud Aug.3.
de trini.c.9.q in elemētis mun
di hui⁹ ponēde sunt rōnes semi
nales.qr pñt sic cōtemperari vel
per simplicem mixtionem vel ꝑ
illaȝ que est ꝑ iuxta positioneȝ
ꝙ causabit ex eis quedaȝ qua=
litas vel forma que erit via ad
aliqd ꝑfecti⁹.⁊ ex hoc pōt Aug.
hre itētū suū.3.de tri.vbi ostēdit
qūo magi pharaonis fecerunt
ranas nā rōes semīales istoꝝ sūt
in elemētis ꝯtēperatis adiuicē
q cōtēperātia nō ē nisi qdā iux=
ta positio elemēti:cum elemēto
fȝ ꝓportionatā quātitatē⁊qua
litatē. Et qr mal⁹ angel⁹ nouit
illā quātitatē ⁊ ꝓportionē⁊ cor
pora huius mundi talia obe=
diunt ei ad nutū quātū ad mo
tū localē.⁊ iō pt ꝯiungere. ⁊ po
tuit elemēta actiua passiuis fm

debitū ↄtēperamentū ⁊ ap‑ponere illa directe corporibus celestibus hñtibus influere ſm hmōi ↄtēperamētū.⁊ ſic gñare ranas.18.di.ſcdi.q.vnica.§.L.

Unū eſſe mediū per qd̄ manifeſtius diſtinguit̄ quantū ad cognitionē nr̄am q̄ forma aduenīēs enti in actu ſit ſubſtantialis ⁊ q̄ accidētalis. Quādiu em̄ pcedit̄ in ſubſtātialibus ſemp̄ poſterior ē pfectior prioribus: qñ aūt venit̄ ad accidētales ſequēs ē imperfectior vltima periſtente. q̄ aūt ſit pfectior hoc nobis innoteſcere nō pōt niſi a poſteriori ⁊ illud ē rōnabile ⁊ i ſe ⁊ in nobis. in ſe quidē: qꝛ in eodem gñe nō aduenit forma forme niſi vt pfectius cōſtituat in illo gñe in alio aūt q̄cquid aduenit. ſ. vt accidēs imperfectius ē quacūq̧ p̄ſuppoſita forma ſubſtātiali. pꝫ ꝙ rñſio ad formā argumenti: qꝛ iſta opinio nō deſtruit diſtinctionē inter formam ſubſtātialē ⁊ accñtalē. nec in ſe. iſta em̄ ē imediata. qꝛ hec ē hec ⁊ illa eſt illa. Nec quantū ad cognitionē nr̄aꝫ p media illa per que poſſumꝰ cognoſcere diſtinctionem iſtaꝫ ſicut a poſteriori: nec mirū: ſi diſtinguendo hanc formā ab illa ſm intellectū noſtrum oportꝫ vti poſterioribus hac forma ⁊ illa: qꝛ nec alio mō cognoſcimus quaſi in aliquo formas ſubſtātiales niſi a poſterioribus.11.diſt.quarti.q.3.Aa.

Unum euū ſuccedit alteri euo. ⁊ exñtia euiterni ſuccedit ſuo oppoſito: ⁊ vnū ē poſt alterꝫ: ſꝫ ex hoc nō concludit̄ aliqua ſucceſſio in aliqua vna exñtia euiterni alicuius.2.diſt.ſcdi.q.1.ſ.F.

Unum oppoſitū pōt eſſe relatio rōnis ⁊ alterꝫ relatio realis: vel ſaltē negatio vel p̄uatio realis alicuiꝰ relatiōis. ſicut idē perfecta idētitate dicit relationē rōnis.5.met.c.de eodē. ⁊ tñ diuerſum qd̄ negat iſtam identitatē cōuenit rei abſq̧ actu rōnis et intellectus. ⁊ rō eſt. qꝛ lꝫ aliqd nō ↄueniat rei: niſi ex opere vel actu intellꝰ: tñ pōt repugnare rei ex ſe ſine actu intellectꝰ ſicut forti vniuerſalitas repugnat. que tñ non cōuenit homini: niſi per actū intellectus operantis ⁊ negociantis circa hominem. 23.diſt.primi.q.vnica.Z.

Unuſq̧ citra deū plus diligit ſe ꝙ aliūꝫ. ⁊ ad hoc tenetur. qꝛ poſt deuꝫ minus tenet̄ odire ſe ꝙ aliquē aliū ⁊ magis diligere ſe ꝙ aliquē aliū. qꝛ ſi non tunc nō teneret̄ magis vitare peccatum in ſe ꝙ in quacūq̧ creatura: qd̄ ē falſuꝫ. In nullo em̄ tm̄ dꝫ fugere peccatuꝫ ſicut in ſe. ⁊ p tanto magis tenet̄ ſibi diligere deū amore cōmodi ꝙ beate virgini.50.diſ.quarti.q.6.P. Ordo diligibilitatis.

Uoco puluereſ corpora quecūq̧ in qbus eſt vltimate facta reſolutio. puta ſi in tantā ptē ignis ⁊ in tantā partē aque ⁊ in tātā partē terre. ⁊ iſta pars ignis ſit imediate iuxta globū lunare ſuper punctū quēcūq̧ terre: ⁊ alia pars ſit directe in extremitate oppoſita diametralr̄ in ſpera ignis: ⁊ tertia pars ſit in infimo vel medio vel ſupremo aque et hmōi. hec oia ⁊ ſi hmōi ſint mille millia intelligunt̄ cum dicūtur pulueres vel cineres. Cū em̄ dixit xp̄s. A ſummis celorꝫ ⁊ a quattuor ventis. nō intellexit ipſe pulueres quos vſitate accipimus in ſepulchris vſq̧ ad tan‑

tam distantiā esse dispersos: sȝ intellexit gňaliter in quecunqȝ tota vel partes facta sit resolutio illa colligent: ⁊ ex illis collectis.i.ex materia in eis q̄ fuit prius materia corporis corrupti reparabitur iterū idem corpus.43.dis.quarti.q.5.N.

Volitio qñ elicit a volēte nō requirit nisi vnaȝ intellectioneȝ: si sit volitio vnica: intellectionē. Dico vnicā distinctā: q: plures intellectiōes distincte simul non possunt eē in intellectu: ⁊ si pñt esse tñ vna sufficeret ad vnā volitionē eliciendū: ita posset esse vna intellectio distincta: etiā si deliberatio non pcederet: sicut si multe precessissent. ergo deliberatio respiciens plures intellectiones nō requirit ad vnaȝ volitionem: sȝ in vna sola volitiōe potest esse obliquitas ⁊ peccatum.5.dist.secundi.q.2.D.

Voluntate antiqua potest fieri nouus effectus sine mutatiōe voluntatis. sicut ego volitione mea eadeȝ cōtinuata: qua volo aliqd iam fieri: faciā illud tunc pro qñ volo illud facere. ita deus in eternitate voluit aliqd aliud a se esse p aliquo tēpore: ⁊ tunc illud creauit p qñ voluit illud esse.8.dist.primi.q.5.I.Y.

Volūtas hȝ duplicē actū amādi s.amore amicitie: ⁊ actū concupiscendi aliquid amator: ⁊ fm vtrūqȝ actuȝ hȝ totum ens pro obiecto: ita q sicut qdcūqȝ ens pōt ipse amare amore amicitie ita qdcunqȝ ens pōt cōcupiscere ipsi amato. igit cuȝ angelus potuerit se amare amore amicitie: potuit sibi cōcupiscere oē bonum cōcupiscibile. ⁊ ita cum equalitas dei sit bonū qddam concupiscibile fm se sibi potuit illud bonum concupiscere.6.dist.secundi.q.1.A.

Voluntas hȝ duas affectiōes: ⁊ vtraqȝ attingit deū imediate.s. affectionē iustitie qua p actum amicitie tendit in deū imediate vt est bonū in se. ⁊ affectionem cōmodi qua p actū cōcupiscentie tendit in deū imediate vt ē bonuȝ huic: ⁊ vterqȝ actus pōt esse ordinatus ⁊ habere habitū inclinantē ad ipȝ etiā theologicum: q: respicientē deū imediate p obiecto. nō sic ex parte intellis: q: nō est nisi vna potētia nata habere actū scdm attingētem deū.s.intelligētia ⁊ illa sufficiēter perficit vno habitu tendente in verū cui assentienduȝ est ppter reuelationeȝ.26.dist. tertij.q.vnica.I.N.

Voluntas ↄtingēter vult finē taȝ in vli qȝ in pticulari: quis vt in pluribus velit vtrūqȝ qñ nō dubitat intells in quo sit in particulari: sicut de quolibet fideli q credēs in fruitione trinitatis eē beatitudinē appetit illum finē: lȝ nō velit media ad illū finem: q: nō efficaciter vult: iō nō vult virtuose viuere. q aūt in pluribus volūtas velit beatitudineȝ. hoc est: q: vt ↄueniēs appetitus liber sequit inclinationē appetitus naturalis. impossibile eñ ē per aliquē habitū voluntatem magis habilitari vel inclinari ad aliqd volendū qȝ p appetitū naturalē. cum ergo volūtas possit tñ habilitari p habitū aliqueȝ q vt in pluribus sequat inclinationeȝ illius: imo delectabiliter operet fm eius inclinationē. ergo multo magis vt in pluribus vult illud ad qd inclinat naturalr: ⁊

ideo iustus hō etiā cū quocūq̄
habitu cum difficultate eligit
mortē. ⁊ est sibi materia patien
tie: q2 ꝯ appetitū naturalē: cum
ḡ oēs appetitu naturali appe=
tant beatitudinē (vt dictuȝ est.)
sequit̄ ꝙ voluntas vt in plurib⁹
velit beatitudinē: sȝ ē ne actus
ille illicitus quo vult beatitudi=
nem naturalis? Dico ꝙ nō pro
prie: q2 nō est inclinatio natura
lis ad beatitudinē que dr̄ velle
naturale volūtatis vt natura ē.
pōt tn̄ dici naturalis: q2 confor
mis est inclinationi naturali.
49. dist. quarti. q. 10. ſ. D

Uolūtas creata non pōt impedi
re ordinationē voluntatis diui
ne. nam impedire esset si staret
ꝓpositū volūtatis diuine: ⁊ op
positū eueniret p̱ volūtatē crea
tam. hoc aūt est impossibile: q2
sicut volūtas creata pōt mereri
dānationē: ita etiā pōt cōcomi
tanter sequi ꝙ volūtas diuina
nō preordinauerit ip̄m ad gl'iaȝ
vn̄ dictū est dist. p̄cedente in so=
lutione primi. argumēti ad se=
cundā. q. ꝙ de⁹ nō pōt falli: q2
non pōt stare intellectio ei⁹ re=
spectu actus cū opposito illi⁹.
ita nō pōt impediri volūtas ei⁹
q2 nō pōt stare ordinatio sui cū
opposito eius quod ordinauit.
40. dist. primi. q. vnica. ſ. D.

Uolūtas dei ꝯtingenter se hȝ ad
mouere celū ⁊ nō mouere. Pri=
ma cā ꝯtingenter se habēte ad
effectum effectus est simpl'r con
tingens: ⁊ pōt simpl'r nō esse ex
hoc ꝙ illa causa pōt in suo ordi
ne simpl'r nō causare: ⁊ illa non
causante nulla alia causabit.
48. dist. quarti. q. 2. E.

Uoluntas diuina pro instanti ꝓ
quo iste peccat: ⁊ ꝓ toto tp̄e ha
bito vsq̄ ad instās. b. vult illud
esse puniendū: nō ꝓut punien=
dum est p̄ticipiū futuri tēporis
passiui: sȝ ꝓut est nomē. i. vult
illum esse dignū puniri: qd̄ ni=
hil aliud ē nisi velle punire istū
pro tunc: ⁊ hoc volitione condi
tionata. vȝ si fiat in termino: vel
si in instāti. b. peniteat vult istū
pro tunc. ⁊ pro toto tp̄e habito
vsq̄ ad instās noui peccati nō
esse puniendū: qd̄ est velle istū
cōditionaliter nō punire si fiat
in termino. hmōi ḡ nō ē trāsit⁹
aliq̄s ab vno opposito in aliud
oppositū: sȝ hmōi est circa ideȝ
obiectū velle cōditionatū affir
mationis ꝓ vno instanti: ⁊ velle
conditionatū negatiōis ꝓ alio
instanti. 16. dist. quarti. q. 2. L.

Uolūtas diuina determinans fo
re aliq̄d ostensum ab intellectu
facit cōplexionē talē esse verā:
⁊ iō intelligibilē ⁊ ex hoc istud
est p̄ns intellectui in rōne obie
cti: ⁊ sicut voluntas pōt facere
istud volitū ⁊ nō facere. ita pos
set esse verū ⁊ nō verū: ⁊ ita pōt
cognosci ⁊ nō cognosci ab illo
intellectu naturali: nō quidem
ꝓpter aliquā ꝯtingentiā q̄ qui
dem sit prius in isto agēte natu
rali: sȝ ꝓpter ꝯtingentiā ex p̱te
obiecti: qd̄ ꝯtingenter est veruȝ
ꝓpter actum volūtatis verificā
tis. 38. dist. primi. q. 1. T.

Uolūtas diuina nō est regula vo
luntatis mee vel volūtatis crea
te q̄tuȝ ad rectitudinē quo ad
ip̄m volitū vt. s. volūtas creata
cōcordās volūtati illi in volito
sit recta: sȝ est regula inquantū
est volens voluntatē creataȝ sic
vel sic velle: ⁊ hoc volendo vo=
luntate signi ⁊ aħte: ⁊ non autē
semp̱ volūtate bn̄placiti ⁊ ꝯħte

37.dist.scdi.q.vnica.§.Cc.
Volūtas diuina pōt tēdere in oē
bonū substratū illi deformitati
sʒ nō in illam rōnem malitie cō
comitantē. ⁊ si cōcedatʳ ꝙ omne
volibile ab vna volūtate sit vo-
libile ab alia: qꝛ ois volūtas hʒ
obiectū eque cōe. Non tñ illud
qđ est ordinate volitum ab vna
volūtate est ordinate volitū ab
alia: qꝛ ordinatū velle nō est ex
solo obiecto: sʒ ex conueniētia
actus ⁊ obiecti circa illā poten
tiam. pōt eñ cōuenire vni volū
tati aliquis actus circa aliquod
obiectuʒ q̄ non cōuenit alteri..
43.dist.scdi.q.2.§.B.
Voluntas diuina sub rōne mere
absoluta terminat respectū vo-
liti ad ipsaʒ: qđ quid ē volūtas
diuina pducit in esse volito ⁊ i
eternitate sicut intellꝰ pducit
in esse cognito vel intellecto. ⁊
sili mō dicendū est de esse voli-
ti sicut dictū est de esse cogniti
di.36.45.dist.primi.q.vnica.B
Voluntas humana ē rectificabi
lis respectu ꝓpie operatiōis ⁊
nō est de se recta: tum qꝛ ē inde
terminata: ⁊ determinabilis nō
minus q̄ꝫ intellectus: a quo nō
negatur habitus. tum qꝛ eius ē
principalitas in operando ope
rationes humanas: qꝛ libera ē
⁊ opationes hūane requirūt in
principali agēte virtutem rōne
cuius hʳ laus: tum qꝛ nata est
ꝓpie delectari in sua operatio
ne: ⁊ ita habere habitū quo de
lectabilʳ operetʳ: tuʒ qꝛ volūtas
magis pōt p habitus modera-
re passiōes debito mō: q̄ꝫ appe
titus sensitiuus si eos haberet.
33.dist.tertij.q.vnica.§.G.
Volūtas in cōi est pfectio simplʳ
ꝑpter qđ ponitʳ formalʳ in deo
⁊ voluntas sub ista rōne nō est
prima causa etiā ꝯtingens re-
spectu peccati: qꝛ tunc qᷝlibet
inferius sub ipsa haberet taleʒ
rōnem causalitatis. ⁊ ita volun
tas diuina: sʒ volūtas ꝯcta per
differentiā aliquā ad voluntatē
creatā quā circūloquimur per
hoc qđ est limitatuʒ: est ꝓxima
cā defectiua. ⁊ p hoc cā p acci-
dens respectu peccati. ⁊ iō acci
dentalʳ etiā ex parte cause acci
piendo voluntatē in cōi pro cā:
qꝛ p quanto intelligitʳ ista dr̄ia
superaddi accidit sibi per acci-
dens esse cām respectu peccati
sicut si diceretʳ ꝙ alal nō est per
se cā intelligēdi sʒ p accidēs: qꝛ
alal pfectissimū intelligit: nō ꝙ
perfectissimū sit ꝓpria rō intel
ligendi: qꝛ animali simplʳ acci
dit: sed rōnale qđ alali accidit
vt dr̄ia generi: qđ rōnale circū
loquimur p hoc qđ est pfectissi-
muʒ. ita in ꝓposito illaʒ dr̄iam
specificā: q̄ voluntas in cōi ꝯhi
tur ad voluntatē creatam que
ꝯctio vel differētia nos mō la-
tet circūloquimur p hoc qđ est
esse limitatū vel defectibile vel
ex nihilo. ⁊ isti toti attribuūtur
actus isti tanq̄ꝫ cause magis ꝓ
ꝓpie q̄ꝫ voluntati de se: qđ verū
est si intelligatur de hoc cōtra-
cto. s. de ista volūtate in specie.
ei eñ conuenit non tantuʒ per
accidēs sicut volūtati in cōi. sʒ
quasi cause ꝓpinque. ita ꝙ cui
libet tali voluntati potest con-
uenire ⁊ nulli aliij.37.distin.se-
cundi.q.vnica.R.
Volūtas infinita ꝯtinet I. se emi
nenter p identitatē totam per-
fectionem habitus. ⁊ iō nullaʒ
perfectioneʒ minorē dat actui:
qꝛ nō intelligitur informari ha

bitu:sed potentia finita nõ includit per identitatẽ habitũ ꝓportionalẽ sibi: ⁊ iõ pt deficere a pfectione sibi conueniẽte in agendo:si non pficiatur. habitu.17.di.pmi.q.2.f.pp

Uoluntas in nobis vt est pars imaginis repꝛesentat volũtatẽ in deo nõ ꝗtũ ad istũ actũ copulandi:q̃ est voluntatis nr̃e: sed ꝗtũ ad aliũ actũ:inquãtũ. s.volũtas nr̃a ẽ pncipiũ ꝓducẽdi actũ circa idẽ obiectũ.qd fuit me:noꝛie ⁊ intelligẽtie nr̃e qꝛ voluntas in diuinis est pꝛincipiũ ꝓducẽdi amoꝛẽ adequatũ essentie diuine:q̃ est obiectũ pꝛimũ memoꝛie diuine intelligentie ⁊ volũtatis. ⁊ ille amoꝛ ꝓductus est spũs sanctus cui coꝛrespondet in nobis dilectio producta:que dilectio frequenter ab August. vocat voluntas sed voluntas ꝓpꝛie' in nobis: que est potentia:non coꝛrñdet spũi.s.sꝫ vi spiratiue:que est in patre ⁊ fi.⁊ hoc ẜm illũ 'actum quo,voluntas in nobis est pꝛincipiũ ꝓducẽdi amoꝛẽ obiecti intellecti:non aũt pꝛio inquãtuꝫ hꝫ ꝓducere amoꝛẽ notitie genite.nullo autẽ mõ inquãtũ ẽ cã superioꝛ notitie genite. sic q̃dẽ vis spiratiua ẽ pncipiũ ꝓducẽdi sp:m sanctũ in diuinis: q̃ est amoꝛ eẽntie diuine: ⁊ ẽt amoꝛ notitie genite. licꝫ forte ẜm aliquẽ oꝛdineꝫ:sed nõ est vis illa spiratiua aliquo mõ pꝛincipiũ productiuũ notitie genite:qꝛ ⁊ si pater in pꝛimo signo oꝛiginis sit volẽs.⁊ in scdo gignat:tñ volũtas pr̃is nõ hꝫ rõnẽ principij respectu illiꝰ gignitiõis ꝟbi.sic igit ptꝫ:qño pr̃ volens gñat filiũ:tñ nõ volũtate: vt pꝛicipio formali elicit suo gñationis.6. dist.pꝛimi.q.vnica.ff.

Uoluntas inquãtũ potẽtia actiua que põt elicere suã volitionẽ est alia formalis rõ a potentia vel rõne recipiẽdi suã volitionẽ ipaꝫ pficienteꝫ vñ li inquãtũ aliud reduplicat formalẽ rõnẽ aliã solũ qñ mouẽs ⁊ motũ sunt idistĩcta subo sꝫ qñ sũt distĩcta subo reduplicat rẽ aliã ⁊ rõnẽ aliã.25.di.scdi.q.vnica.f.U.

Uolũtas in suo oꝛdie cãndi hoc causat. ⁊ hoc est ꝓ pꝛimum huiꝰ cause.ꝙ aũt vlterius cõtingentie ex pte eiꝰ sit omnimode cõtingẽtia ex pte effectꝰ inferioꝛis:hoc req̃rit cõtingentiã oiꝫ alioꝛũ cõcurrẽtiũ ad effectũ.repugnat aũt libertati eiꝰ ꝙ ꝯtingẽtia que necessario ẽ ex pte ipsius nõ ponat ꝯtingentiaꝫ simpliciter quãtum est ex pte oim inferioꝛũ:qꝛ tollit ipam eẽ cãm in oꝛdine supioꝛi: sed nõ repugnat sibi ꝙ ꝯtingẽtia eiꝰ nõ ponat ꝯtingẽtiã ex pte effectꝰ simpliciter:quãtũ est ex parte cãe supioꝛis:qꝛ cã superioꝛ nõ ꝺterminat ab ipsa:nõ est ergo simpliciter cõtra naturam eius ꝙ determinet a causa superioꝛi hoc est ꝙ nõ põt cõtra naturã eius oppositũ agere:sicut esset ꝯtra naturã eius determinari ab habitu siue a natura iferioꝛi.49.dist.q̃rti.q.6.L.

Uolũtas libera debitrix ẽ vt omnẽ actũ suũ eliciat confoꝛmiter regule,superioꝛi.s.ẜm diuinum preceptum.⁊ ideo qñ agit discoꝛditer ab illa regula caret iustitia actuali debita.hec est iustitia que deberet inesse actui ⁊ nõ inest.⁊ hec carẽtia inquãtũ ẽ actꝰ volũtatis deficiẽtis sicut dicet

dicetur in alia solutione:est formalr peccatū actuale.37.dist. secundi.q.vnica.J.B.

Uolūtas meritorie desiderās hʒ duos actus:vnū sperādi elicitū a spe aliū ṽo imperantē illū elicitū a charitate:nec ē inconueniēs in actib⁹ subordinatis plures incēpni.imo forte ē necessariū sciētē ɔclōnē duʒ actu speculat scītifice intelligere simul principiū ⁊ amātē ordinate illō qō est ad finē vtēdo simul frui fine.26.dist.tertij.q.vnica.J.L.

Uolūtas naturalis vt necessario tēdit in volitū nō hʒ actū elicitū circa illud:sʒ ipsa ē tm̄ inclinatio q̄daʒ in tali natura ad pfectionē sibi maxie ɔuenientē:⁊ ista iclinatio necessario ē in natura lʒ act⁹ ɔformis huic inclinatiōi ⁊ nature nō necio eliciat. actus em̄ nō elicit siue ɔformis q̄ dicat naturalis siue difformis qui dicat ɔ naturā nisi a volūtate libera.q̄ q̄tūcunq; velit oppositū eius ad qō est inclinatio nihil min⁹ ē necessaria illa inclinatio ad illud ad qō inclinat qz stat stāte natura.39.dis.scdi.q. 2.J.C.⁊.6.dist.eiusdē.q.2.J.

Uolūtas naturalis vt sic nō ē volūtas neq; potētia:sʒ tm̄ dicit iclinationē potētie ad recipiēdū pfectionē:nō ad agēduʒ.⁊ iō vt sic ē imperfecta nisi sit sub illius pfectiōe ad quaʒ illa tendentia inclinat potentiā:vn̄ naturalis volūtas nō tēdit:sʒ est ipsa tendētia qua volūtas absolute tendit: ⁊ hic passiue ad recipiēdū: sʒ ē alia tēdētia in eadē potētia vt libere ⁊ actiue agat ⁊ tendat eliciēdo actū ita q; in vna potētia ē duplex tēdētia actiua ⁊ passiua.17.dist.tertij.q.vnica.J.F.

Uolūtas nō magꝭ necessario vult aliud a se eē in eē q̄ditatiuo q̄ velit aliō a se eē in eē eēntie:qz eadē ē rō vtrobiq;:⁊ ita ð alijs medijs.36.dis.pmi.q.vnica.B.

Uoluntas nō pōt ordinate velle hr̄e obm beatificū maiori actu q̄ corrn̄dēte meritis suis.talis nō est maximus:cuius ē capax: semp tn̄ est maior illo:quē posset habere existēs in puris naturalib⁹.17.dist.primi.q.2.PP.

Uolūtas nō pt p actū volēdi impare penā nisi prius imperādo cām pene:qz passiōes nō sunt i ptāte volūtatis nisi mediātib⁹ actibus.16.dist.quarti.q.1.B.

Uolūtas qz cōiuncta ē appetitui sensitiuo nata ē ɔdelectari sibi: ⁊ iō peccās occasionalr ex iclinatiōe appetit⁹ sensitiui ad suū delectabile peccat ex passiōe:qō ðr pctm̄ ex infirmitate siue ex ipotētia:⁊ ē appropriate in pr̄e cui attribuit potētia.ipsa etiaʒ agit p cognitionē intellectualē ⁊ iō rōne errante ipsa recte non vult ⁊ pctm̄ ei⁹ ex errore rōnis ðr pctm̄ ex ignorātia.⁊ ē ɔ filiū cui attribuit sapientia.tertiū ēt eēt pctm̄ ipsi⁹ ſm se ex libertate sua nō ex ɔdelectādo appetitui sensitiuo neq; ex errore rōnis:⁊ istud ē recte ex malitia ⁊ appropriate ɔ.s.s.cui appropriat bonitas.43.dist.secundi.q.2.B.

Uolūtas hui⁹ spēi q̄ ē in nobis includit libertatē q̄ ē pfectio simplr:sʒ nō eam solā:sʒ cum limitatione q̄ limitatio nō est perfectio simplr:rōne primi non ɔuenit sibi peccare posse: nec ē fundamētuʒ primū huius ordinis ad deficere actualiter:sed rōne scdi.44.dist.scdi.q.vnica.C.

Uolūtas nō yr̄ efficacior vt est cā

meritoria ꝙ vt ē cā elicitiua vel imperatiua: imo minus efficax: q: vt meritoria est tm̄ cā dispositiua habilitans ⁊ disponēs ad actionē principalis agentis. vt aūt est elicitiua vel imperatiua est causa ꝑncipalis. 20. q. q. D.
Uolūtas nō necessitat simplr̄ ab obiecto. sed inter ipsam et obiectū est aliqua necessitas ꝯñtie sicut si volo necessario volo. et ita si stat nolitio alicuius obiecti et illud nolitū euenit videt̄ necessario sequi tristitiam posse fieri in voluntate. 15. distin. tertij. q. vnica. I. D.
Uolūtas pōt appetere non esse: nō vt sit causa sicut ē causa peccati: sed vt volūtarie sustineret ipsum nō esse si infligeret̄ sibi: ⁊ sic nō est q̄si velle simplr̄: sed q̄si nō nolle: ⁊ talis volūtas est semꝑ quādo duo mala ponuntur maius ⁊ minus malū: quia quādo sunt duo mala in eligendo minus malū est fugere maius malū: quia ibi vnum habet rationem boni respectu alteri⁹ 50. dist. quarti. q. 2. D.
Uoluntas pōt habere actū meritoriū circa aliqd̄ obiectū qd̄ nō est in ptāte sua: imo qd̄ est necessariū et impoīe aliter se hr̄e sicut pōt amare deū amore amicitie volēdo sibi bonū. puta ipꝫ esse iustū: sapientē: ⁊ hm̄ōi: ⁊ tn̄ velit nolit volūtas: deus est iustus ⁊ sapiens: sic ergo mereri potuit volūtas xp̄i de passione xp̄i. quāuis nō fuerit in eius voluntate impedire eā: complacē do. s. illi passioni ⁊ acceptando ipsaꝫ propter bonū consequēs ex ipsa: q: accepta fuit deo. 16. distinc. tertij. q. 2. I. G.
Uolūtas que est potētia libere agens nō necessario vult cōmodū sicut nec necessario vult iustum actu elicito. tn̄ si ista vna potētia cōsideraī vt hꝫ actionē cōmodi tantū: ⁊ nō vt habet affectionē iustitie. i. q̄si est appetitus nō liber nō esset in eius potestate sic nō velle cōmodū: q: sic p̄cise esset appetit⁹ naturalis nature intellectualis non liber sicut appetitus bruti est appetitus naturalis nature sensitiue. 39. distin. secūdi. q. 2. I. B.
Uolūtas ꝑm diuersos habit⁹ potest vti seipsa quasi circulariter hoc modo ex dilectiōe dei in se que est actus charitatis potest imperare actū voluntatis vindicatiuꝫ peccati. ⁊ econuerso ex actu imperatiuo vindicandi potest imperare actū dilectiōis dei in se ad quē sequatur nolitio vel displicētia de aliquo peccato cōmisso. ⁊ sic tristitia de illo petō. ꝫ charitas pōt vti actu penitētie: ⁊ etiā actu cuiuscūqꝫ ꝟtutis i volūtate vel in intellectu ⁊ ꝑuia etiaꝫ pōt vti charitate: ⁊ quacūqꝫ ꝟtute i intellectu ⁊ volūtate q̄ pōt eē ꝑncipiū ꝯsiderationis ⁊ nolitiōis obi de quo vult causare tristitiā. Dico ꝫ ꝙ illa ē supior simplr̄ cui magis ex obiecto ꝯuenit impare. sꝫ charitati ex obiecto. s. fine vltimo magꝭ cōuenit vti quacūqꝫ alia ꝟtute ꝙ ecōuerso. sicut semꝑ in actib⁹ ⁊ ptātibus ordinatis hn̄s finem superiorē regulr̄ vtitur inferioribus olbus. Sic apparet de ꝑmo actu penitēdi siue de prima significatiōe hui⁹ vocabuli penitere qd̄ sit. q: velle impatiuū: ⁊ cuius effectus: q: tristitie: ⁊ ꝑ que quasi ꝑ instra. q: ꝑ causas proximas tristitie. s. considera-

tionē actualē z nolitionē actualē alicuius obiecti. Et circa qd obiectū.qr circa pctm̄ ꝯmisſum.z a quo.qr a ministro hn̄te commissionē puniēdi a legislatore. Et ꝓpter quē finem. qr ꝓpter obseruationē legis.z vlterius ꝓpter bonū cōe. ac p hoc ꝙ ille pōt esse act⁹ virtutis specialis:qr cuiusdā specialis iustitie. Et cuius subiecti.qr volūtatis zquā ꝓparationē hēat ad alias virtutes:theologicas et acquisitas.14.dist.q̄rti.q.2.D.

Volūtas sola hꝫ indriaꝫ ad ꝯtradictoria.z talē ꝙ ipsa est sui determinatiua ad alterꝫ eorū.ex. 9.met.c.4.aliter simul ageret

t.c.10. ꝯtraria.pp.hoc igit̄ ꝙ act⁹eius sic indifferenter est in eius ptāte.lꝫ nō nisi supposita intellectiōe.ideo per se ē imputabilis agenti.18.q.q. ſ.M

Volūtati vt ē act⁹ prim⁹ ēt qn̄ꝓducit hocvelle:nō repugnat oppositūvelle.tn̄ qr cā ꝯtingēs ē respectu sui effect⁹.zīo nō repugnat sibi oppositū in rōe effect⁹ tū qr vt subiectū est. ꝯtingēter se hꝫ ad istū actū vt informat̄. qr subo non repugnat oppositū sui accn̄tis p accn̄s. libertatē igit̄ volūtatis nr̄e inquātū est ad oppositos act⁹ꝯcomitat̄ potentia tā ad opposita successiue q̄ ad opposita ꝓ eodē instāti.hoc ē ꝙ alterutrū possit ponere inesse sine altero. zista potētia scd̄a est cā realis act⁹pri⁹ naturaliter q̄ logica: sed q̄rta potentia non ꝯcomitat̄ istaꝫ.s. ad opposita simul:qr illa nulla est.39.dist.primi,q.1.E.

Volūtas vtvolūtas libera est.ſꝫ vt nolēs nō est formal̄r libera: qr hꝫ formā d̄terminatā advnū q̄ est ipsa nolitio:lꝫ aūt liberuꝫ vt liberꝫ nō īmediate patiat̄ab alio:tn̄ vt determinatū ad vnū oppositoꝝ qd est sibi forma naturalis pōt p illā formā determinate se hr̄e advnū oppositū z non ad vtrūqꝫ z ita pati.15.dist. tertij.q.vnica.ſ.O.

Uotū d̄r solēne nō qr publicū ſꝫ qr in se hꝫ aliqd annexumvt in publicum dꝫvenire z p quodvouēs ponit̄ sub alteri⁹ hominis potestate:sic est p̄cise in susceptione sacri ordinis p quē suscipiens cōstituit̄ minister ecclesie z aliter q̄ p̄us sub epī potestate qr episcop⁹pōt eū cogere ad statū clericalē seruādū zad vitādū ea que repugnāt statui clericali.Uñ si p̄dictū ordineꝫ susciperet in secreto adhuc esſꝫ solēne ꝓpter rationē iam dictā sicut etiam ꝓfessio religiōis facta in manu eius qui p̄t recipere hꝫ in se aliqd annexumvn̄ debeat in publicūvenire:qr opꝫ ta lemvitā secularē dimittere.z cū cum alijs in claustro sui ordinis ꝯuersari: z ideo est solēne ēt si fieret in oculto.38.disti.quarti. q.vnica.ſ.B

Uouēsvoto p̄uato dat corp⁹ suū deo quantū ad actūvoti:igitur nō posset postea dare corp⁹suū cōiugi ad actū cōtrarium. non enim minus transfert aliqs a se quod īmediate dat deo q̄quod dat sibi mediātē hoīe vicario. 38.dist.q̄rti.q.vnica.ſ.C

Uox significatiua solū est signū rememoratiuū ad placitū.vnde vox tātū immutat sensum. auditus:nec hꝫ causare in sensu. vel in ph̄ātasiavel in intellectu nisi cōceptū vocis ex se. auditu tn̄ īmmutato avoce significatis

ua imutat phātasia ꝛ memoria ꝛ rememorat rei. cui tale nomē fuit īpositū: ꝛ sic excitat intellectum ad ꝯsideratione illius rei: cui ꝑus habuit notitiā: alr em nihil moueret nisi res cui īponitur: ꝑus fuerit sibi nota. ꝛ ꝙ ad rē illā significandā īponebat: ꝛ sic reducit intellm ad actualez intellectionē rei ꝑus note habitualr: ꝛ isto mō pōt eē materialiter malitia in voce. vt ē instrm volūtatis. 42. di. scōl. q. 4. J. O.

Usq ad diē pēthecostes apli nō p̄dicauerūt publice iuxta illō verbū xp̄i. Uos aūt sedete ī illa ciuitate donec induemini ꝟtute ex alto. Sȝ ī die pēthecostes misso spū sancto solēniter p̄dicauerūt. ꝛ apposita sūt illo die circiter tria milia et baptizati sunt. act. 2. Jnde aūt ad alias ciuitates ſm ordinē cuilibet loco vel genti erat tp̄s. ſcōm q̄n ibi publice ꝛ solēniter p̄dicabat lex euāgelica. ita ꝙ tp̄s nō incepit simul apud q̄ocūq: ſȝ de syon exibat lex ꝛ verbū dn̄i de hierusalē iuxta ꝓphetiā Esaie. ꝛ quibusdā incepit tp̄s ſcōm ad mensem post pēthecostē ꝛ aliquib⁹ ad annū aliqb⁹ ad decē annos. ꝛ sic deinceps sicut eis p̄dicabatur. 3. dist. quarti. q. 4. J. Ꝟ.

Usus clauiuȝ extendit se ad culpam remittendā. ꝛ ad debitum pene eterne. ſȝ instrumētaliter. 19. dist. quarti. q. vnica. Ꝟ.

Utilius ē viatori gratiā augeri: ꝛ ex ꝯsti merita: ꝙ mortuo solaȝ penā remitti: vbi nō augeatur gr̄a nec crescūt merita: vr̄ ēt q̄s magis obligatus fratri suo existēti in charitate ꝙ peccatori q̄ nec deū diligit nec a deo diligit sicut iustus: ꝛ debeo magis diligere eum quē deus diligit ꝛ q̄ deum diligit ꝙ illū qui ꝯtrario modo se habet. 20. q. q. Ꝟ.

Ut homicida moriat ꝛ rōnabiliter nō solū hoc cōpetit legi moysce: ſȝ etiā legi naturali ꝛ approbatū ꝛ ꝯformatū est in lege euāgelica a christo Matth. 26. Oīs qui gladio occidit gladio peribit. ꝛ per ꝯñs vbicunq lex talis de vita pro vita reddenda statuta ē. iuste p3 hō patienter soluere istam penā. q̄ si alicubi nō sit statuta nullus d3 eaȝ sibi inferre: q: nullus d3 esse homicida sui sine spāli p̄cepto dei: ſȝ expedit ibi ꝙ exponat viā suā in causa iusta: vtpote ꝯ inimicos eccl̄ie ꝓ restitutione faciēda illi cuius vitā abstulit. Qui si nec tantā restitutionē velit facere non pōt oīno esse imunis a restitutiōe: sicut quidā fatui faciunt q̄ absoluūt homicidas nō eis ostendētes restitutionē necessario incūbentē. quasi facili⁹ possit transire homicida ꝙ (vt ita dicā) canicida vel bouicida: q: si occidisset quis bouē p̄ximi sui vel canē non absolueret sine restōne. tenet ꝙ ad restitutionē spūalez equalentē vite quā abstulit: sicut pōt esse equiualētia in talibus. nec hoc solū. ſȝ si interfectus sustentabat aliquos patreȝ vel matrē vel ꝓpinquos tenet interfector oībus illis ad tantā restitutionē quantā illis abstulit per interfectionē illi⁹. 15. dist. quarti. q. 3. F.

¶ Explicit p̄clarū Scoticarū Speculationum Epithoma de mēte Doctoris Subtilis editū ab eximio Doctore Antonio de Fantis Taruisino.

❡ Digressio Doctrinalis ꝛ supradictoꝝ Series.

Expeditis q̃ ad gn̄alis Indicis integritatē ptinere videbant: vt imensuz ꝛ omnigenū Philosophie pelagus q̄libet etiā minima phasello quispiā nauigare pertētet. breuissimacꝫ tp̄is intercapedine secretiora Scotice discipline monumēta ex oī scibiliū manerie percaleat:: siue coꝝ fuerint q̃ ad Peripateticoꝝ studia: siue ad sacra Theologoꝝ mysteria ptineāt. nō inutile eē duxi gn̄ali hac ꝓcedēdi Digressiōe supradictoꝝ Seriē Studiosis aperire. quo alacriori aīo ꝛ attētiori Ingenio resolutas Scotice sapiētie methodos assequerent. Nā qūū Generalē indicē octo Sectiōib⁹ distributū p̄ma fauēte cā ediderim: nō abre Sectiōes ita disponēdas eē duxi. nā in prima Indicis Portiōe primā terminari qōnez si ē facile intelliges. vbi quascūcꝫ materias a Doctore Subtili determinatas breuissimo cōpendio pcipies. si q̃ ꝓo tibi occurrerit inuestigāda materia: ꝛ in prima sectione minime cōpereris: tunc nullā de ea Doctorē subtilē fecisse pscrutationē cōprehēdes. Ipsuz igr̄ si ē in prima sectiōe terminari posuim⁹: cui cum quid ē succedere asserat Arist. 2. poste. iccirco in scd̄a Sectiōe quid senserit Doctor subtilis circa ptractatas ꝛ disputatas materias annotauimus: diuersa (vt dixim⁹) annotatione. vbi vnusq̄sqꝫ studiosus siue veriorē siue saltē ꝓbabiliorē Doctoris intētionē labore minimo facile cōsequet: diximus ꝓbabiliorē: q: in difficilibus aliq̃n rōnibus thopicis enitendū ē ỽitatē oñdere. pleracꝫ etiā cū sint problemata quoꝝ alterā ptez grauissimū ē posse ꝯcludere. imo sepi⁹ (vt neutra) mētibus occurrūt Auctore Ph̄o p̄mo thopicoꝝ: iccirco nec mireris problematicas Doctoris aliq̃n Cōcl'ones lectitare. His igit̄ ordine peripatetico expeditis: ꝛ si ē: ꝛ q̄d est. mox ip̄m pp q̄d assignandū duximus: vt ip̄m q: est. s. eē veꝝ terminet: qua vz cā: q̄buscꝫ disciplinaꝝ Methodis decisas in scd̄a Sectiōe cōcl'ones expsserit: veꝝ qūū sciētiarū principia bifariā sine auctore Ph̄o primo poste. incōplexa vz ꝛ cōplexa. incōplexa Diffinitiōes: cōplexa vero propositiōes ꝛ proloquia: iccirco vtrūcꝫ principioꝝ genus in sequētibus indicis sectiōib⁹ expssimus. In tertia nācꝫ Portiōe vniuersas scibiliū diffinitiones ex oībus Sētentiaꝝ voluminib⁹ Doctoris intelliges: q̄bus annotatis oīgenas etiā entiū Diuisiones adiūximus: vt oīs cauillantiū ambiguitas ꝛ medio tolleret: ꝛ clarior Scotica Peritia redderet. addendas deinde cōplexoꝝ ꝑncipioꝝ Sectiones merito cēsuimus. certissima nācꝫ Disciplinaꝝ olm̄ Theoremata: oībuscꝫ cōcedēda ꝓloquia tanq̃ erudiendoꝝ Regulas in quinta Sectiōe digessim⁹: annectentes in sexta famosas Propositiones in scoticis Gymnasiis affirmādas. vt vniuersas Doctoris Subtilis cōcl'ones efficacissimis corroborari ꝑncipiis studiosi pciperēt. nihilcꝫ a Doctore Subtili ptractari nisi validissimis rōnibus approbatū fuerit: q̄bus ordine pipateti co dispositis vt dixim⁹ duplicē Tabule sectionē supaddendā eē putauimus. septimā. vz. aduersantiū ꝓpositionuz tam sacroꝝ Orthodoxe fidei interpretū q̃ Aristotelis ꝛ Peripateticoꝝ philosophātiū

expostarũ:ne Scotica subtilitas ꝛ irrefragabilis veritas latẽti ca⸗
rum intelligẽtia obnubilari videret. In octaua demũ sectiõe copio⸗
sum Epithoma Scoticaꝝ Speculationũ copia refertũ collocauim⁹
vbi admirabiles Doctoris digressiões oĩbus in disciplinis resolutis⸗
sime ꝓsequeris. neqꝫ te admirari velim si eandeꝫ Sententiã pluribꝰ
in locis dispositã repereris. artificiosa nãqꝫ ẽ adeo Scoti cõtempla⸗
tio vt multiplici semꝑ intelligentie narratiõe ꝛ subtiliori mõ hoc in
loco modo in illo Speculatiõe rei veritatẽ enucleet ꝛ ꝑscrutetur. q̃s
bus abũdare fructuosum magis ẽ ꝛ eligibile q̃ crebris hincinde po
sitis allegationibꝰ in scribẽdo deficere. idqꝫ fieri curauim⁹ iuxta cer⸗
tiorem Doctoris Subtilis ad litterã opinionẽ: cõgerẽtes vnãquãqꝫ
indicis Sectionẽ. vt absqꝫ vllis ꝓueniẽtiũ cauilis nõ minus operi
nr̃o fides adhibeat q̃ si vniuersa Doctoris Uolumina quisq̃ lectita
uerit: fecisse satis arbitrãtes intentatũ Scotice Subtilitatis pelag⁹
absqꝫ Ingenioꝝ naufragio nauigandum Studiosis exposuisse. idqꝫ
demũ cognoscas velim ꝓ vniuersis operis hui⁹ allegationib⁹ addu
ctis aliq̃n ꝑ litteras alphabeticas annotari materias ꝛ loca scibiliũ
in marginib⁹: aliq̃n vero infra litteras. nam paucis ꝑlectis lr̃e lineis
intentũ consequeris iuxta characteres vniuscuiusqꝫ Distinctionis ꝛ
Questionis in margine designatos. ꝛ in cõnixtis libroꝝ Distinctio⸗
nibus ꝛ Questionib⁹ puta. 17. ꝛ. 39. pⁱmi. ꝓ faciliori annotatoꝝ In⸗
uentiõe lr̃as aduertito: q꞉ clariori Litteratoꝝ eruditioni inuigilauis⸗
mus: qđ ne Crabronũ ꝛ nebulonũ susurratio ꝯcitetur explicatuꝫ pu
tes. q̃ cum elucubratas alioꝝ vigilias liuore ꝑsequanẽ nullos ꝟtu⸗
tum fructus degustare possunt. Immo talesqꝫ primo rerũ olim Opi⸗
fici grãs agimus q̃ nos ad calcem tanti Laboris deduxit pro cõi stu⸗
diosorum vtilitate: eoꝝ presertim q̃ ad excelsa virtutũ fastigia subti
lioribus Intelligẽtie methodis ꝑuenire student: abiectis cõmunib⁹
Philosophantiũ ambagibus quarũ cõtẽplatio est ingenioꝝ lassi⸗
tudo ꝛ humane felicitatis obstaculum. Uale.

¶ Explicit Tabula generalis ac Mare magnũ Sco
tice Subtilitatis ab Excellentissimo Doctore
Domino Antonio de Fantis Taruisino edi
tum: summaqꝫ cuꝫ diligentia Lugdu⸗
ni impressuꝫ per Jacobum myt
Anno salutiferi ꝑtus Quin
gentesimo Uigesi⸗
mo supra Mil⸗
lesimũ kalen⸗
das Apri⸗
lis.
✠

